

ਸਭ ਹੱਕ ਰਾਖਵੈ ਹਨ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰੂ ਸਿਖ ਮੀਤ
ਚਲਹੁ ਗੁਰੂ ਚਾਲੀ ॥

ਬਾਬਾਣੀਆ ਕਹਾਣੀਆ
ਪੁਤ ਸਪੁਤ ਕਰੇਨਿ ॥

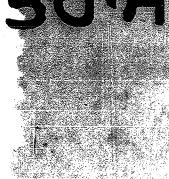
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ

ਭਾਗ ਦੂਜਾ

ਪੰਜਵੀਂ, ਛੇਵੀਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ

ਦਾ

ਪੂਰਨ ਇਤਿਹਾਸ

BKSNL-PUP

68635

ਚੋਣ ਪ੍ਰਮ ਸਿੰਘ

ਕ੍ਰਿਤ—ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬੰਸ ਵਿਚੋਂ

ਕਵਿ ਸੰਤ ਰੇਣ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ

+++++

ਸ਼ਬਦਰਬ ਗਿਆਨੀ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਸਲੂਜਾ

ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਰੂਪੀ ਦਸਾਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ
ਦੇ ਪੁਰ (ਸੈਹਰ) ਵਿੱਚ ਦਸ
ਮਹੱਲੇ ਹਨ, ਹਰ ਮਹੱਲੇ
(ਹਿੱਸੇ) ਵਿੱਚ ਕਈ ਮੰਦਰ
(ਕਬਾ) ਹਨ।

*
ਜੋ ਹਮ ਸਹਰੀ ਸੋ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ॥

ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਸੁਣਨ
ਨਾਲ ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰ ਪੁਰ
(ਸੈਹਰ) ਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਤੇ
ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

*
ਦਰਸ਼ਨ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥

Q - 133 K 7

153 K 6. 2 53

68635

ਇਹ ਗ੍ਰੰਥ ਸੁੰਦਰ ਰਸੀਲੀ ਤੇ ਸੁਖੈਨ ਕਵਿਤਾ ਵਿਖੇ
ਖੂਰਨ ਗੁਰਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮੂਹ ਇਤਿਹਾਸਾਂ
ਦਾ ਸਾਰ ਸਿੱਖ ਮਾਤ੍ਰ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ
ਸੁਣਨ ਯੋਗ ਹੈ।

ਪ੍ਰਿੰਟਰ - ਸ: ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ
ਗਿਆਨੀ ਪ੍ਰੈਸ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ -
ਸੰਤ ਚੇਣ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਥ ਤਤਕਰਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ ਕਾ ਲਿਖਜਤੇ ॥

ਮਹੱਲਾ ੫

ਗਣਤੀ ਮੰਦਰ

ਨਾਮ ਪ੍ਰਸੰਗ

ਅੰਕ ਪੰਨਾ

੧. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਿੱਤ ਆਚਰਨ ਐ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੫੪੭
੨. ਪਿੰਗਲ ਪਤਿੱਬਤਾ ਪ੍ਰਸੰਗ	੫੫੩
੩. ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰ ਮਹਾਤਮ ਸੋਂ ਬਿਦਤਨ	੫੫੭
੪. ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਿੱਖਨ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਸੰਗ	੫੯੧
੫. ਭਾਈ ਮੰਝ ਪ੍ਰਸੰਗ	੫੯੫
੬. ਭਾਈ ਮੰਝ ਪ੍ਰਸੰਗ	੫੯੮
੭. ਭਾਈ ਬਹੇੜੇ ਐ ਗੁਰੂ ਬਜ਼ਾਰ ਪ੍ਰਸੰਗ	੫੯੩
੮. ਭਾਈ ਬਹਿਲੇ ਐ ਦਿਜ ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਪ੍ਰਸੰਗ	੫੯੯
੯. ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰ ਐ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਜੀ ਸਿਰਜਨ	੫੮੧
੧੦. ਸ੍ਰੀ ਸੁਧਾ ਸੋਵਰ ਐ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਜੀ ਮਹਿਮਾਪ੍ਰਸੰਗ	੫੮੯
੧੧. ਸੰਤੇਖ ਸਰ ਭਾਈ ਕਲਜਾਨੇ ਪ੍ਰਸੰਗ	੫੯੧
੧੨. ਭਾਈ ਕਲਜਾਨਾ ਨਿ੍ਧੁਪ ਕੇ ਲਿਆਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੫੯੭
੧੩. ਨਿ੍ਧੁਪ ਰਾਮ ਛਾਰਨ ਸਿੱਖ ਹੋਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੬੦੧
੧੪. ਭਾਈ ਬੁਧੂ ਪ੍ਰਸੰਗ	੬੦੬

ਗਿਣਤੀ ਮੰਦਰ

ਨਾਮ ਪ੍ਰਸੰਗ

ਅੰਕ ਪੰਨਾ

੧੫.	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਡਾਲੀ ਗਮਨ ਅੰ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ	
੧੬.	ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਜਨਮ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੧੦
੧੭.	ਪ੍ਰਾਣ ਸੰਗਲੀ ਲਿਆਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੧੪
੧੮.	ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਅੰ ਭਾਈ ਬੁੱਢਾ ਜੀ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਆਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੧੮
੧੯.	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਮੋਹਿਨ ਜੀ ਕੋਲੋਂ ਪੁਸਤਕ ਲੈਣ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੨੨
੨੦.	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਵਲੀ ਤੇ ਗਮਨ ਅੰ ਖੜੂਰ ਆਵਨ	੯੨੫
੨੧.	ਰਾਮ ਸਰੋਵਰ ਡੇਰਾ ਲਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੩੦
੨੨.	ਭਗਤਨ ਗਿਰਾ ਪ੍ਰਮਾਨ ਕਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੩੪
੨੩.	ਸੰਤੇ ਬਲਵੰਡ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੩੮
੨੪.	ਭਾਈ ਲੱਧਾ ਜੀ ਉਪਕਾਰੀ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੪੯
੨੫.	ਕਾਨੂੰ ਆਦਿ ਭਗਤਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੫੦
੨੬.	ਭਗਤ ਸੰਮਨ ਮੂਸਨ ਆਦਿ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੫੪
੨੭.	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੫੮
੨੮.	ਭਾਈ ਬੰਨੋਂ ਜੀ ਦੁਤਜ ਗ੍ਰੰਥ ਰਚਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੬੨
੨੯.	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅਸਥਾਪਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੬੬
੩੦.	ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਸਗਾਈ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੬੬
੩੧.	ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਜਨੇਤ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੭੭
੩੨.	ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਆਹ	੯੮੧
੩੩.	ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਅੰ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਬਸਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੮੬
੩੪.	ਭਾਈ ਤਿਲੋਕੇ ਅੰ ਕਟਾਰੂ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੮੦

ਗਿਣਤੀ ਮੰਦਰ	ਨਾਮ ਪ੍ਰਸੰਗ	ਅੰਕ ਪੰਨਾ
੩੫.	ਸੰਤ ਮਾਧੇ ਦਾਸ ਅੰ ਚੈਧਿਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੬੯੪
੩੬.	ਭਾਈ ਝਾਂਜ ਅੰ ਪੈੜੇ ਆਦਕ ਸਿੱਖਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੬੯੮
੩੭.	ਭਾਈ ਭਿਖਾਰੀ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੦੨
੩੮.	ਚੰਦੂ ਚੁਗਲੀ ਕਰਨ, ਸੁਲਹੀ ਅੰ ਸੁਲਭੀ ਮਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੦੬
੩੯.	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਗੁਰਤਾ ਅਰਪਨ	੧੧੦
੪੦.	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਪਤ ਦੇਗ ਮੇਂ ਬੈਠਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੧੫
੪੧.	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਪਤ ਰੇਤਾ ਸਹਾਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੧੮
੪੨.	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਪਤ ਲੋਹ ਪੈ ਬੈਠਨ ਅੰ ਪ੍ਰਲੋਕ ਤਜਾਰੀ	੧੨੨
੪੩.	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨ ਅੰ ਭਾਈ ਬਿਧੋਚੰਦ ਆਦਿ ਸੁਧਾਸਰ ਆਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੨੬
੪੪.	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨ ਅੰ ਬਬੇਕਸਰ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੩੦

੪੪ ਜੋੜ

ਮਹੱਲਾ ੯

੧.	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਪੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੩੫
੨.	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਿੱਤ ਆਚਰਨ ਅੰ ਰਾਜ ਸਾਜ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੪੦
੩.	ਚੰਦੂ ਦੂਤੀ ਕਰਨ ਅੰ ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਂ ਸੁਧਾਸਰ ਆਵਨ	੧੪੩
੪.	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਿਹਲੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੪੮
੫.	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੌਂ ਜਹਾਂਗੀਰ ਮਿਲਨ ਅੰ ਕੇਹਰ ਬਧ	੧੫੨
੬.	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਆਲੀਅਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੫੬
੭.	ਚੰਦੂ ਦੁਸਟਤਾ ਅੰ ਸ਼ਾਹ ਸੌਂ ਪੀਰਨ ਮਿਲਾਪ	੧੬੧

ਗਿਣਤੀ ਮੰਦਰ

ਨਾਮ ਖੁਸ਼ਗ

ਅੰਕ ਪੰਨਾ

੮.	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗਆਲੀਅਰ ਤੇ ਦਿਹਲੀ ਆਵਨ ਐ ਚੰਦੂ ਗਹਿਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੭੯੯
੯.	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਿਲੀ ਤੇ ਸੁਧਾਸਰ ਕੇ ਆਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੭੯੦
੧੦.	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਧਾਸਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਨ ਐ ਜਹਾਂਗੀਰ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੭੯੪
੧੧.	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲਵਪੁਰ ਜਾਵਨ ਐ ਚੰਦੂ ਬਧਹ	੭੯੯
੧੨.	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੰਚਮ ਗੁਰ ਦੇਹੁਰਾ ਸ਼ਬਾਪਨ ਐ ਘੋੜੇ	੭੯੪
੧੩.	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਨਕ ਮਤੇ ਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੭੯੮
੧੪.	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਡਰੋਲੀ ਗਮਨ ਐ ਟਿੱਕਾ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਜੀ ਜਨਮ ਪ੍ਰਸੰਗ	੭੯੨
੧੫.	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਧਾਸਰ ਆਗਮਨ, ਸਿੱਖਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਅੰ ਦੁਤਜੇ ਬਿਆਹ ਪ੍ਰਸੰਗ	੭੯੯
੧੬.	ਸ੍ਰੌਤਾ ਵਕਤਾ ਗੁਨ, ਸਿੱਖਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਅੰ ਸੂਰਜ ਮੱਲ ਜਨਮ ਪ੍ਰਸੰਗ	੮੦੦
੧੭.	ਨੈ ਧਨਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੮੦੪
੧੮.	ਨਵ ਧੁਨਨ ਅੰ ਭਾਈ ਭਾਨੂ ਪ੍ਰਸੰਗ	੮੧੧
੧੯.	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਸ਼ਮੀਰ ਸੰਗਤ ਨਿਹਾਲ ਕਰਨ ਅੰ ਭਾਗ ਭਰੀ ਪ੍ਰਲੋਕ ਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੮੧੯
੨੦.	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਸ਼ਮੀਰ ਤੇ ਆਵਨ, ਪਠਾਨੀ ਛੈਜ ਰਾਖਨ ਅੰ ਤ੍ਰਿਤਿਜੇ ਬਿਵਾਹ ਪ੍ਰਸੰਗ	੮੨੧
੨੧.	ਕੰਵਰ ਅਨੀ ਰਾਇ ਜਠਮ ਅੰ ਟਿੱਕਾ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਜੀ ਅੰ ਬੀਬੀ ਬੀਰੇ ਜੀ ਸਗਾਈ ਪ੍ਰਸੰਗ	੮੨੫

ਗਿਣਤੀ ਮੰਦਰ

ਨਾਮ ਖੁਸ਼ਗ

ਅੰਕ ਪੰਨਾ

੨੨. ਕੰਵਰ ਅਟੱਲ ਰਾਇ, ਸ੍ਰੀ ਤੇਰਾ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਜਨਮ ਐ ਟਿੱਕਾ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਜੀ ਬਿਆਹ ਪ੍ਰਸੰਗ	੮੨੯
੨੩. ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਗੰਗਾ ਜੀ ਗੁਰਪੁਰ ਨਿਵਾਸ ਪ੍ਰਸੰਗ	੮੩੩
੨੪. ਪ੍ਰਬੂ ਜੁੱਧ ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰਸੰਗ	੮੩੮
੨੫. ਮੁਗਲਸ ਖਾਨ ਲੋਹ ਗੜ੍ਹ ਜੁੱਧ ਪ੍ਰਸੰਗ	੮੪੩
੨੬. ਮੁਗਲਸ ਖਾਨ ਬਧਹ ਐ ਜੁੱਧ ਜੀਤਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੮੪੬
੨੭. ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਜੁੱਧ ਤਿਆਗਨ, ਬੀਬੀ ਬੀਰੇ ਬਿਆਹ ਐ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਬਸਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੮੪੮
੨੮. ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਪੁਰ ਬਸਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੮੫੨
੨੯. ਅਬਦੁਲ ਖਾਨ ਸੂਬਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੈ ਚਢਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੮੫੯
੩੦. ਹਰਿਗੁਬਿੰਦ ਪੁਰ ਸੂਬੇ ਅਬਦੁਲ ਖਾਨ ਸੌ ਜੁੱਧ ਪ੍ਰਸੰਗ	੮੬੪
੩੧. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਘੇਰੜ ਸੁਤ ਹਤਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੮੬੮
੩੨. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੂਬੇ ਕੇ ਹਤਨ ਐ ਜੁੱਧ ਜੀਤਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੮੭੨
੩੩. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁੱਧ ਪਾਠ ਮਹਾਤਮ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੮੭੬
੩੪. ਖੂਜਾ ਜਾਨੀ ਐ ਸਬੇਗ ਖਾਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੮੮੧
੩੫. ਸ੍ਰੀ ਬਿ੍ਧੂ ਜੀ ਗੁਰ ਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੮੮੬
੩੬. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਨ ਐ ਧੀਰ ਮੱਲ ਜਨਮ ਪ੍ਰਸੰਗ	੮੯੦
੩੭. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਡੇਰਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਦਰਸ਼ਨ ਐ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਜੀ ਕੇ ਉਦਾਸੀਨ ਗੱਦੀ ਪ੍ਰਸੰਗ	੮੯੪
੩੮. ਸ੍ਰੀ ਅਟੱਲ ਰਾਇ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨ, ਮੰਦਰ ਐ ਕੈਲਸਰ ਰਚਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੮੯੮
੩੯. ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਨਿਸਚਾ ਡੇਲਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੦੨

ਗਿਣਤੀ ਮੰਦਰ

ਨਾਮ ਪ੍ਰਸੰਗ

ਅੰਕ ਪੰਨ

ਗਿਣਤੀ

੪੦. ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਕਾਂਸੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੦੧
੪੧. ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਕੇ ਸ਼ਿਵਪੁਰੀ ਤੇ ਬੁਲਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੧੨੫੮
੪੨. ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਬਸਨ, ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਰਾਇ ਜੀ ਜਨਮ, ਸ੍ਰੀ ਸੂਰਜ ਮਲ ਅੰ ਸ੍ਰੀ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਵਿਆਹ	੯੧੨੫੯
੪੩. ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਪ੍ਲੋਕ ਗਮਨ ਅੰ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹ ਮਿਲਾਪ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੦
੪੪. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਡਰੋਲੀ ਆਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੨੧੯
੪੫. ਭਾਈ ਸਾਧੂ ਅੰ ਰੂਪੇ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੨੫੧
੪੬. ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਘੋੜਨ ਹਿਤ ਚਾਕਰੀ ਕਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੨੮੧
੪੭. ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕਲੀਦ ਭੇਤ ਲੇਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੩੨੮
੪੮. ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਹੈ ਨਿਕਸਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੩੫੮
੪੯. ਮਰਾੜ ਅੰ ਕੌੜੇ ਜ਼ਿਮੀਦਾਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੪੩੮
੫੦. ਮਰਾੜ ਕੇ ਜੁੱਧ ਜੀਤਨ ਅੰ ਨਗਰ ਬਸਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੪੮੮
੫੧. ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਦਿਲਬਾਗ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਪਹੁੰਚਾਵਨ ਅੰ ਗੁਲਬਾਗ ਲੇਨ ਜਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੪੯੮
੫੨. ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸ੍ਰਾਂਗ ਧਾਰਨ ਅੰ ਸ਼ਾਹ ਢਿਗ ਜੋਤਸ਼ ਲਗਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੫੨੮
੫੩. ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਗੁਲਬਾਗ ਲਿਆਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੫੦
੫੪. ਤ੍ਰਿਤੀ ਜੁੱਧ ਤਿਆਰੀ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੬੪੧
੫੫. ਲਲਾ ਬੇਗ ਸੌਂ ਜੁੱਧ ਅਰੰਭ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੬੬੩
੫੬. ਤ੍ਰਿਤਜ ਜੁੱਧ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੬੩੪
੫੭. ਤ੍ਰਿਤੀਜ ਜੁੱਧ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੬੬੫

ਮੰਦਰ	ਨਾਮ ਪ੍ਰਸੰਗ	ਅੰਕ ਪੰਨਾ
ਲਲਾ ਬੇਗ ਸਹਿਤ ਪ੍ਰਵਾਰ ਕੇ ਹਤਨ ਐ ਗੁਰੂ ਜੀ		
ਤ੍ਰਿਤੀਯੋ ਜੰਗ ਜੀਤਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੮੧	
ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਨ ਜੁੱਧ ਹਾਰ ਸੁਨਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੮੯	
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਸਰ ਸੇ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਆਗਾਵਨ	੯੯੦	
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਨਿਵਾਸ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੯੪	
ਪੈਂਦੇ ਨਿਮਕ ਹਰਾਮ ਹੋਨ ਐ ਬਾਜ ਚੁਗਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੯੯੮	
ਪੈਂਦੇ ਖਾਨ ਸ਼ਾਹ ਪੈ ਪੁਕਾਰੂ ਹੋਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੦੦੩	
ਕਾਲੇ ਖਾਂ ਐ ਪੈਂਦਾ ਨਿਮਕ ਹਰਾਮ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੈ		
ਚਦਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੦੦੬	
ਚਤੁਬ ਜੁੱਧ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਤਿਆਰੀ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੦੧੧	
ਚਤੁਬ ਜੁੱਧ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੦੧੪	
ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਘੇਰਾ ਤਜਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੦੧੮	
ਪੈਂਦੇ ਖਾਂ ਐ ਅਸਮਾਨ ਖਾਂ ਬਧਹ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੦੨੨	
ਕੁਤਬ ਖਾਂ ਕਾਲੇ ਖਾਂ ਬਧਹ ਐ ਚਤੁਬੇ ਜੰਗ		
ਜੀਤਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੦੨੫	
ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੦੨੯	
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਬਸਨ ਐ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਜੀ		
ਧੇਨ ਜਵਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੦੩੩	
ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਜੀ ਪ੍ਰਲੋਕ ਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੦੩੮	
ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਰਾਇ ਜੀ ਵਿਵਾਹ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੦੪੨	
ਸ੍ਰੀ ਮੇਹਿਨ ਐ ਮੁਹਿਰੀ ਜੀ ਪ੍ਰਲੋਕ ਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੦੪੭	
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੰਗਤ ਮੇਲ ਕਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੦੫੦	

ਗਿਣਤੀ ਮੰਦਰ

ਨਾਮ ਪ੍ਰਸੰਗ

ਅੰਕ ਪੰਨਾ

੭੯. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਰਾਇ ਜੀ ਗੁਰਤਾ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੦੫੫
੮੦. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੦੫੬
੮੧. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੦੫੭

੭੮ ਜੋੜ

ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ੴ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਅਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ ॥

ਪੰਚਮ ਮਹੱਲੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ
ਕੀ ਕਥਾ ਪ੍ਰਾਰੰਭਜਤੇ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਤ ਚਿਤ ਅਨਦ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸਭ ਜੀਵਨ ਕੈ ਜੀਵ ॥
 ਸਦਾ ਸਾਂਤ 'ਨਭ ਸਮ ਰਵਾਂ ਸਦਾ ਸਹਾਇਕ ਬੀਵ ॥ ੧ ॥
 ਸੁੰਦਰ ਕੀਰਤ ਚੰਦਮਾਂ ਸਮ ਜਿਨ ਤਨਯੋ ਬਿਤਾਨ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜਗ ਗੁਰੂ ਕੈ ਨਮੋ ਜੋਰ ਜੁਗ ਪਾਨ ॥ ੨ ॥
 *ਅਜਰ ਜਰਨ ਧੀਰਜ ਧਰਨ ਧਰਨ ਮਨਿੰਦ ਬਿਲੰਦ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਪਦ ਪਦਮ ਕੈ ਬੰਦਨ ਬਿਘਨ ਨਿਕੰਦ ॥ ੩ ॥
 ਕੁਲ ਭਲਜਨ ਕੀ ਕਲਸ ਭੇ ਅਜਮਤ ਕੇ ਦਾਤਾਰ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਮਰ ਅਨੰਦ ਮਜ ਨਮੋ ਚਰਨ ਸਿਰ ਧਾਰ ॥ ੪ ॥
 ਸਦਾ ਸਾਂਤ ਚਿੱਤ ਗ੍ਰਿਸਤ ਮਹਿੰ ਸੌਢ ਬੰਸ ਸੁਲਤਾਨ ॥
 ਰਾਮਦਾਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਿਨ ਪਦ ਬੰਦਨ ਠਾਨ ॥ ੫ ॥

੧ ਅਕਾਸ਼ ਦੀ ਤ੍ਰੁਟੀ । ੨ ਚੰਦੋਆ । ੩ ਦੇਵੇਂ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ । ੪ ਨਾ ਜਗੀ
 ਜਾਨ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਜਰ ਲੈਣਾ ਕਰਕੇ ਧੀਰਜ ਨੂੰ ਧਾਰਿਆ ਹੈ । ੫ ਹਰੀ ਮੰਦਰ ਦੇ
 ਉਪਰ ਕਲਸ ਗੋਲ ਲਗਾ ਹੈ ਭਾਵ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ।

ਹੇਤ ਭਵਿੱਖਤ ਤਾਰਬੇ ਰਚੋ ਗ੍ਰੰਥ ਸੁਤਿ ਸਾਰ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਪਗ ਕਮਲ ਪਰ ਨਮਸਕਾਰ ਬਹੁੰ ਬਾਰ ॥ ੯ ॥
 'ਕਟ 'ਨਿਖੰਗ ਕਰ ਧਨ ਧਰੇ 'ਸਿਪਰ ਦੋਇ ਸਮਸ਼ੇਰ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੈ ਨਮੋ 'ਮ੍ਰਿਗ ਸ਼ਤ੍ਰੂਨ ਕੈ ਸ਼ੇਰ ॥ ੧ ॥
 ਕਰੇ ਰੰਕ ਤੇ ਰਾਵ ਗਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਿ ਬੈਨ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿਰਾਇ ਜੀ ਸਿਮਰੇ ਜਿਨ ਜਮ ਭੈਨ ॥ ੮ ॥
 ਬਾਲਕ ਬੈ ਅਤ ਸ਼ਕਤ ਮਜ ਦਰਸ਼ਨ ਤੇ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਨੰਦ ਘਨ ਬੰਦੋਂ ਪੰਕਜ 'ਪਾਇ ॥ ੯ ॥
 ਸਿਮਰੇ ਸਾਦਰ ਹੋਤ ਹੈ ਚਾਦਰ ਸੇਵਕ ਬਿੰਦ ॥
 ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਦਰ ਤਿਨ ਪਗ ਬੰਦ ॥ ੧੦ ॥
 ਤੁਰਕ ਤੇਜ 'ਤਮ ਤੇਮ ਕੈ ਹਰਤਾ 'ਭਾਨ ਮਨਿੰਦ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕੇ ਚਰਨ 'ਸਰੋਜਹਿੰ ਬੰਦ ॥ ੧੧ ॥
 ਹਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਬਹੁ ਪ੍ਰੇਮ ਝੁਤ ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਇਹ ਭਾਇ ॥
 ਚਤਰ ਮਹਿਲ ਦਰਸੇ ਭਲੇ ਅਬ ਪੰਚਮ ਦਰਸਾਇ ॥ ੧੨ ॥
 ਉਜਲ 'ਮਨੀਖਾ ਤੇਹਿ ਅੱਤ ਧੰਨ ਅਹੋ ਮਮ ਮੀਤ ॥
 ਹਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਜੀ ਦਰਸੀਏ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲ ਪੁਨੀਤ ॥ ੧੩ ॥
 ਕਥੋਂ ਕਥਾ ਪੰਚਮ ਗੁਰੂ ਸਭ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਨਾਇ ॥
 ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸਨ ਕੈ ਕਰਹਿੰ ਹੋਵਹਿੰ ਸਦਾ ਸਹਾਇ॥ ੧੪ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਗੁਰਤਾ ਲਈ ਹੋਈ ਸ਼ਕਤ ਬਿਸਾਲ ॥
 ਪਿਤ ਸਿੰਘਾਸਨਹੋਇਥਿਤ ਦਰਸਹਿੰ ਸਿਖ^{੧੦} ਮੁਦਨਾਲਾ ॥ ੧੫ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਮਹਿੰ ਅਸ ਨਹਿੰ ਕੋਈ ॥ ਚਹੈ ਸੁ
 ਕਰੈ ਹਟਾਵੈ ਜੋਈ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਸਮੇਤ ਦੇਵਤਾ ਸਾਰੇ ॥ ਰਹੈਂ ਸਦਾ

੧ ਲਕ ਨਾਲ ।	੨ ਡੱਬਾ ।	੩ ਢਾਲ ।	੪ ਵੇਗੀ ਰੂਪੀ ਹਰਨਾਂ ਦੇ
ਮਾਰਨ ਨੂੰ ਸ਼ੇਰ ਰੂਪ ਹਨ ।	੫ ਚਰਨ ਕਮਲ ।	੬ ਹਨੇਰਾ ।	੭ ਸੂਰਜ ।
੮ ਚਰਨ ਕਮਲ ਵਤ ।	੮ ਬੁਧੀ ।	੧੦ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ।	

ਆਇਸ ਅਨਸਾਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਚਹੈਂ ਨਰਕ ਮਹਿੰ ਪਾਵਹਿੰ ॥
 ਨਰਕ ਬਿਖੈ ਤੇ ਸੁਰਗ ਪੁਚਾਵਹਿੰ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਪਦ ਬਖਸਹਿ ੧ਰੰਕਾ ॥
 ਰੰਕ ਕਰਹਿ ਰਾਜਾ ਬਿਨ ੨ਸੰਕ ॥ ੧੭ ॥ ਕਹਹਿੰ ਬਚਨ ੩ਜੀਵਤ ਕੇ
 ਮਾਰਹਿੰ ॥ ਮਰਤੇ ਕੈ ਤਤ ਕਾਲ ਉਬਾਰਹਿੰ ॥ ਰਿਸ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਸਫਲ
 ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਨਾਸਨ ਬਖਸ਼ਨ ਹੈ ਤਤਕਾਲਾ ॥ ੧੮ ॥ ਇਮ
 ਸਮਰਬਤਾ ਕਹਾਂ ਛਪਾਈ ॥ ਅਨਕ ਹੇਤ ਭੇਹੈ ੪ਬਿਦਤਾਈ ॥ ਸਿਖ
 ਸੇਵਕ ਪਰਖਹਿੰ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥ ਸਭ ਘਟ ਘਟ ਕੀ ਜਾਨਹਿੰ ਬਾਤੀ ॥
 ੧੯ ॥ ੫ਅਜਮਤ ਜੁਤ ਸਿਖ ਕੇਤਕ ਅਹੈ ॥ ਗੁਰੂ ਸਰੂਪ ਰਿਦੇ ਮਹਿੰ
 ਲਹੈ ॥ ਕਰੈਂ ਬੰਦਨਾ ਸੇਵਹਿੰ ਪਾਸ ॥ ਖਰੇ ਹੋਇ ਬੋਲਹਿੰ ਅਰਦਾਸ
 ॥ ੨੦ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰ ਸੁਨਹਿੰ ਚਲਾਨਾ ॥ ਸੰਗਤਾਂ ਆਇਂ ਭੇਟ
 ਲੇ ਨਾਨਾ ॥ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਹਿੰ ਭਾਵਨਾ ਪਾਵਹਿੰ ॥ ਗੁਨ ਗਨ ਗਾਵਤ
 ਸਦਨ ਸਿਧਾਵਹਿੰ ॥ ੨੧ ॥ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸਨ ਭੇ ਬਖਜਾਤਾ ॥
 ਸਿੰਘਾਸਨ ਬੈਠੇ ੬ਲਘੁ ਤਾਤਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋਤ ਬਿਲੰਦ ॥
 ੭ਮਹਿਦ ਬਿਰਾਜਤ ਅਰਜਨ ਚੰਦ ॥ ੨੨ ॥ ਨਿਤ ਕਿਰਿਆ ਗੁਰ
 ਐਸ ਕਰਾਵਹਿੰ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਉਠ ਕਰ ਨ੍ਹਾਵਹਿੰ ॥ ਨਿਜਾ ਨੰਦ
 ਮਹਿੰ ਇਸਥਿਤ ਹੋਇਂ ॥ ਆਸਾ ਵਾਰ ਸਮਾਂ ਜਬ ਜੋਹਿੰ ॥ ੨੩ ॥
 ਆਇ ਰਬਾਬੀ ਬੈਠਹਿੰ ਪਾਸ ॥ ਗਾਵਹਿੰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥
 ਹੋਇ ੮ਭੁਨਸਾਰ ਭੋਗ ਤਬ ਪਾਵਹਿੰ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਨਿਜ ਮੁਖ ਕਥਾ
 ਸੁਨਾਵਹਿੰ ॥ ੨੪ ॥ ਪਹਿਰ ਦਿਵਸ ਲਗ ਸੰਗਤ ਹੋਇ ॥ ਬਟੈ
 ੯ਤਿਹਾਵਲ ਲੇ ਸਭ ਕੈਇ ॥ ੧੦ਸੁਪਕਾਰ ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ ਆਵਹਿੰ ॥
 ੧੧ਦੇਗ ਤਿਆਰ ਕੀ ਅਰਜ ਸੁਨਾਵਹਿੰ ॥ ੨੫ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਜੁਤ
 ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਛਕੈਂ ਛਕਾਵੈਂ ਗੁਨ ਜਿਨ ੧੨ਰੂਰੇ ॥ ਗੁਰ ਸੁਖ

੧ ਗਰੀਬ । ੨ ਸੰਕਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ । ੩ ਜੀਵਤ ਭਾਵਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ।
 ੪ ਪੁਗਟ । ੫ ਸ਼ਕਤੀ ਕਰਾਮਾਤ । ੬ ਛੋਟਾ ਪੁਤਰ । ੭ ਵੱਡੇ । ੮ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹੇ ।
 ੯ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ । ੧੦ ਰਸੋਈਆ । ੧੧ ਲੰਗਰ । ੧੨ ਸੁੰਦਰ ।

ਸਿਹਜਾ ਪਰ ਬਿਰਬਾਵਹਿੰ ॥ ਦੇਗ ਸੁ ਸਗਰੈ ਦਿਵਸ ਚਲਾਵਹਿੰ ॥
 ੨੯ ॥ ਜਾਮ ਤੀਸਰੇ ਪੰਚ ਸ਼ਨਾਨਾ ॥ ਕਰ ਬੈਠਹਿੰ ਤਬ ਲਾਇ
 ਦਿਵਾਨਾ ॥ ਆਇ ਰਬਾਬੀ ਸ਼ਬਦ ਅਲਾਵਹਿੰ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ
 ਮਿਲ ਸਭ ਚਲ ਆਵਹਿੰ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨਹਿੰ ਪ੍ਰੇਮ ਜੁਤ ਮਨ
 ਕੈ ਲਾਇ ॥ ^੧ਰਵ ਅਸਤਨ ਪਰ ਸੋਦਰ ਗਾਇ ॥ ਪਾਠ
 ਰਹਿਰਾਸ ਆਰਤਾ ਗਾਵਹਿੰ ॥ ਛਕੈਂ ਦੇਗ ਸੰਗਤ ਛਕਵਾਵਹਿੰ
 ॥ ੨੮ ॥ ਪੁਨਹਿੰ ਕਬਾ ਕਾ ਹੁਇ ਪਰਸੰਗਾ ॥ ਸੰਗਤ ਮਨ
 ਹਰਿ ਨਾਮਹਿੰ ਰੰਗਾ ॥ ^੨ਸੁਹਿਲਾ ਪਠ ਸੰਗਤ ਸਭ ਜਾਵਹਿ ॥
 ਨਿਜ ਨਿਜ ਬਲ ਸੁਖ ਨਿਸਾ ਬਿਤਾਵਹਿੰ ॥ ੨੯ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ
 ਮਹਿਲਨ ਮਹਿੰ ਜਾਵੈਂ ॥ ਜੋ ਗਨ ਸਿੱਖਨ ਮੁਕਤ ਕਰਾਵੈਂ ॥ ਅਸ
 ਬਿਵਹਾਰ ਨਿੱਤਯ ਗੁਰ ਕੇਰਾ॥ਦਾਸਨ ਦੁਖ ਦਰ ਹੈਂ ਬਿਨ ਬੇਰਾ॥੩੦॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਚਤੁਰਬੁਝ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿੱਖ ਜੋ ਭਾਈ ਭਲਾ ਗੁਰਦਾਸ ॥
 ਭੇਜਿਓ ਥੋ ਦਿਸ ਦੱਖਨੈ ਨਗਰ ਆਗਰੇ ਖਾਸ ॥ ੩੧ ॥
 ਸੈਪਈ ॥ ਗੁਰ ਬਚ ਤੇ ਸਿੱਖੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ॥ ਧਰਮਸਾਲ
 ਬਹੁ ਦੇਸ ਬਨਾਈ ॥ ਕਿਤਕ ਬਰਸ ਤਹਿੰ ਕਰਕੈ ਬਾਸ ॥ ਪੁਨ
 ਸੰਗਤ ਲੇਕਰ ਬਹੁ ਪਾਸ ॥ ੩੨ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਕੇ ਕਾਰਨ ਆਵੈਂ ॥
 ਮਗ ਮਹਿੰ ਸਬਦ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਗਾਵੈਂ ॥ ਸ੍ਰਮਤ ਹੋਇ ਟਿਕ ਹੈਂ ਨਿਸ
 ਪਰੈ ॥ ਸਭ ਮਿਲ ਕਰ ਕੀਰਤਨ ਗੁਰ ^੩ਰੈਂ ॥ ੩੩ ॥ ਇਮ ਦਿਨ
 ਪ੍ਰਤ ਸੰਗਤ ਚਲ ਆਵੈ ॥ ਮੁਖ ਗੁਰਦਾਸ ਸਭਨ ਹਰਖਾਵੈ ॥ ਤੀਰ
^੪ਬਿਪਾਸਾ ਕੇ ਤਬ ਆਇ ॥ ਜਲ ^੫ਗੰਭੀਰ ਅਤੀ ਦਰਸਾਇ ॥੩੪॥
 ਨਿਕਟ ^੬ਤਰੀ ਨਹਿੰ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਾ ॥ ਠਾਂਢੇ ਹੇਰਹਿੰ ਨਦੀ
 ਕਿਨਾਰਾ ॥ ਬਸਹਿੰ ਜਾਮਨੀ ਜੇ ਇਸ ਥਾਨ ॥ ਆਵਹਿ ਨੌਕਾ ^੭ਪ੍ਰਾਤੀ

੧ ਸ਼ੁਰਜ । ੨ ਕੀਰਤਨ ਸੇਹਿਲਾ । ੩ ਉਚਾਰਦੇ ਹਨ । ੪ ਬਿਆਸ
 ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ । ੫ ਛੂਡਾ । ੬ ਨੌਕਾ । ੭ ਪਰਲੇ ਕਿਨਾਰੇ ।

ਜਾਨ ॥ ੩੫ ॥ ਸਕਲ ਵਸਤ ਤੇ ਹੈ ਅੰਖਾਈ ॥ ਸੰਗਤ ਸਗਰੀ
ਉਸੂਮ ਕੋ ਪਾਈ ॥ ਏਵ ਬਿਚਾਰਤ ਉਰ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਇਕ ਸਿਖ
ਪਠਤ ਰਤੇ ਬਿਤ ਪਾਸ ॥ ੩੬ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਬਸੈ ਜੀਅ ਨਾਲੇ ॥ ਜਲ ਨਹੀਂ ਡੂਬੈ
ਤਸਕਰੁ ਨਹੀਂ ਲੇਵੈ ^੩ਭਾਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ^੪ਜਾਲੇ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰਦਾਸ ਬਿਚਾਰਤ ਰਿਦੈ ॥ ਗੁਰ
ਸਮਝਾਇ ਨ ਡੂਬਹਿੰ ਕਵੈ ॥ ਸਬਦ ਆਸਰੇ ਹੋਵਹਿੰ ਪਾਰ ॥
ਇਮ ਨਿਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਧਾਰ ॥ ੩੭ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੋ ਕਹਾ
ਬੁਝਾਈ ॥ ਹਮ ਹੈਂ ^੫ਮੁਗਧ ਬੂੜ ਨਹਿੰ ਪਾਈ ॥ ^੬ਭਵਜਲ ਗੁਰ ਕੋ
ਸਬਦ ਉਧਾਰੈ ॥ ਇਹੁ ^੭ਬਪਰੀ ਕਜਾ ਨਦੀ ਨ ਤਾਰੈ ॥ ੩੮ ॥
ਧਰ ਸਰਧਾ ਗੁਰ ਕੋ ਬਚ ਮਾਨਹੁ ॥ ਉਤਰਹਿੰ ਪਾਰ ^੮ਬਿਲਮ ਨਹੀਂ
ਠਾਨਹੁ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਗੁਰ ਦਾਸ ਉਚਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਯੋ ਨਦੀ
ਮਝਾਰਾ ॥ ੩੯ ॥ ^੯ਜਾਨੁ ਲਗ ਜਲ ਭਾ ^{੧੦}ਸਲਤਾ ਕੋ ॥ ਸੰਗਤ
ਸਕਲ ਦੇਖ ਕਰ ਤਾਕੇ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕੋ ਉਚਰਤ ਆਛੇ ॥ ਗਮਨ
ਕੀਨ ਗੁਰ ਦਾਸਹਿੰ ਪਾਛੇ ॥ ੪੦ ॥ ^{੧੧}ਕਟ ਲਗ ਜਲ ਕਿਸਕੇ
ਨਹਿੰ ਆਯੋ ॥ ਸੰਗਤ ਸਕਲ ਪਾਰ ਉਤਰਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦ
ਕਰਯੋ ਬਡ ਬੇਰਾ ॥ ਭਏ ਪਾਰ ਸਗਰੇ ਬਿਨ ਬੇਰਾ ॥ ੪੧ ॥ ਸਭ ਕੇ
ਅਤ ਨਿਸਚਾ ਉਰ ਭਯੋ ॥ ਸਬਦ ਆਸਰਾ ^{੧੨}ਦਿਢ ਮਨ ਲਯੋ ॥
ਗੋਇੰਦ ਵਾਲ ਪੁਰੀ ਮਹਿੰ ਆਇ ॥ ਬਸੇ ਨਿਸਾ ਸਭ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਇ
॥ ੪੨ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਉਠੇ ^{੧੩}ਬਾਪੀ ਇਸਨਾਨੇ ॥ ਪਿਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ਸੁਤ ਮੋਹਿਨ

੧ ਕਸ਼ਟ ਨੂੰ ।

੨ ਚੋਰ ।

੩ ਅਗਨੀ ।

੪ ਸਾੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ।

੫ ਜੜ ਮੂਰਖ ।

੬ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ।

੭ ਵਿਚਾਰੀ ।

੮ ਵੇਰ ।

੯ ਗੋਡਿਆਂ

ਤਕ ਜਲ ਹੋ ਗਿਆ ।

੧੦ ਨਦੀ ।

੧੧ ਲਕ ਤਕ ਜਲ ।

੧੨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ

ਬਰੋਸਾ ।

੨ ਵਾਵਲੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਇਸਨਾਨ ਕੀਤਾ ।

ਮਿਲਾਣੇ ॥ ਚਤੁਬੁਧ ਗੁਰ ਤਨ ਜੈਸ ਤਜਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਨਿਜ ਬਲ
 ਠਹਿਰਾਯੋ ॥ ੪੩ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਨ ਕਰ ਤਬ ਕਾਨ ॥ ਕੀਨ
 'ਸੁਧਾ' ਸਰ ਕੇ 'ਪ੍ਰਸਥਾਨ' ॥ ਇਕ ਨਿਸ ਬਸ ਪਹੁੰਚੇ ਤਹਿੰ ਜਾਈ ॥
 ਤਬ ਗੁਰਦਾਸ ਰਿਦੇ ਠਹਿਰਾਈ ॥ ੪੪ ॥ ਨਿਸਚੇ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ
 ਗੁਰ ਭਯੋ ॥ ਤਉ ਮਨੋਰਥ ਐਸੇ ਲਯੋ ॥ ਨਦੀ ਪਾਰ ਜਸ ਭੇ ਹਮ
 ਸਬੈ ॥ ਜਾਨੇਂ ਭੇਵ ਕਹੈਂ ਮੁਖ ਜਬੈ ॥ ੪੫ ॥ ਤੈ ਜਾਨਹੁੰ ਮੈਂ ਗੁਰ
 ਇਹੁ ਭਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਪੰਚਮ ਤਨ ਲਏ ॥ ਏਵ ਮਨੋਰਥ ਕਰ
 ਉਰ ਮਾਹੀਂ ॥ ਡੇਰਾ ਕੀਨ ਸੁਧਾ ਸਰ ਆਹੀ ॥ ੪੬ ॥ ਕਰ ^੩ਮੱਜਨ
 ਬਸਤਰ ਬਦਲਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸੋਭਤ ਜਿਸ ਬਾਇ ॥ ਕਰ
 ਦਰਸਨ ਧਰ ਭੇਟ ਅਗਾਰੀ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਪੀਰ ਉਤਾਰੀ ॥
 ੪੭ ॥ ਆਇਸ ਦੇ ਗੁਰ ਸਭ ਬੈਠਾਇ ॥ ਮਨ ਇੱਛਤ ਸਭ ਕੇ ਫਲ
 ਦਾਇ ॥ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇਕ ਬਾਕ ਬਿਲਾਸੂ ॥ ਕਹਿ ਗੁਰ ਧੰਨ ਭਾਈ
 ਗੁਰਦਾਸੂ ॥ ੪੮ ॥ ਗੁਰ ਬਚ ਨਿਸਚੈ ^੧ਪੇਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਹੋਇ
 ਬਿਆਸਾ ਤੇ ਤੁਮ ਪਾਰਾ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਅਸ ਬਿਧ ਨਿਸਚਾ ਧਾਰੈ ॥
 ਕਿਉਂ ਨ ਹੋਇ ਭਵ ਸਾਗਰ ਪਾਰੈ ॥ ੪੯ ॥ ਸੁਨ ਭਾਈ ਚਰਨਨ
 ਲਪਟਾਯੋ ॥ ਨਿਸਚੇ ਪੰਚਮ ਗੁਰੂ ਲਖਾਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸਕੇ
 ਪ੍ਰਮ ਲਖਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਅਸ ਬਚਨ ਅਲਾਯੋ ॥ ੫੦ ॥ ਰਹੁ
 ਹਮ ਪਾਸ ਸਦਾ ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥ ਗੁਰ ਘਰ ਕੀ ਸਭ ਕਾਰ ਸੰਭਾਰੇ ॥
 ਸੁਨ ਗੁਰਦਾਸ ਬੰਦਨਾ ਕੀਨ ॥ ਜਿਵ ਆਗਜਾ ਤਿਵ ਕਰੈਂ ਪ੍ਰਬੀਨ
 ॥ ੫੧ ॥ ਤਿਹ ਦਿਨ ਤੇ ਗੁਰ ਢਿਗ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਕਰਨ ਲਗਯੋ
 ਸੇਵਾ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਗੁਰ ਪੰਚਮ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਫਤਿ
 ਬਿਧ ਸਿੱਖਨ ਮੁਕਤ ਕਰਾਈ ॥ ੫੨ ॥

੧ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ।
 ਬਚਨ ਜਹਾਜ਼ ਰੂਪ ਹਨ ।

੨ ਜਾਣਾ ਕੀਤਾ ।

੩ ਇਸ਼ਨਾਨ ।

੪ ਗੁਰੂ ਦੇ

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਜਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨਿੱਤ ਆਚਰਨ ਅੰ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਮਿਲਨ
ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਜੀ ਗੁਰ ਭਏ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ^੧ਪੀਨ ॥
ਕਰੈਂ ਉਧਾਰਨ ਅਨਕ ਹੀ ਦੇ ਉਪਦੇਸ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਬਚਨ ਪਿਤਾ ਕੇ ਸਿਮਰਨ ਕਰੇ ॥ ਤੀਰਬ
ਸਿਰਜਨ ਇੱਛਾ ਧਰੇ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਬੈਠੇ ਸਭਾ ਮਝਾਰੀ ॥ ਸਭਨ
ਸੁਨਾਵਤ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸਿੱਖਜ ਧਰਮ ਹੈ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ॥
ਇਸ ਸਮ ਅਪਰ ਨ ਪੁੰਨ ਉਦਾਰੀ ॥ ਜੇ ਉਪਕਾਰ ਕਰਤ ਨਿਤ ਰਹੈ ॥
ਸੇਉ ਨਿਰੰਤਰ ਪਦ ਬਡ ਲਹੈ ॥ ੩ ॥ ਅਨਕ ਰੀਤ ਕੇ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ॥
ਪੁੰਨੀ ਕਰਤੇ ਜਗਤ ਮਝਾਰ ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਤਮ ^੨ਕੁਪ ਲਗਾਵਨ ॥
ਪ੍ਰਾਨੀ ਅਨਕ ਕਰਹਿ ਸੁਖ ਪਾਵਨ ॥ ੪ ॥ ਇਸ ਤੇ ਉਤਮ
ਸਿਰਜਨ ^੩ਤਾਲਾ ॥ ਨਰ ਪਸ ਪੰਛੀ ਸੁਖ ਲਹਿ ^੪ਜਾਲਾ ॥ ਇਸ ਤੇ
ਉਤਮ ਤੀਰਬ ਹੇਤ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਤੇ ਸੁ ਪਾਨ ਕਰ ਦੇਤ ॥ ੫ ॥
ਕਰਹਿ ਸਨਾਨ ਦਾਨ ਤਹਿ ਆਇ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਫਲ ਬਡ ਆਨੰਦ
ਪਾਇ ॥ ਤੀਰਬ ਮਹਿੰ ਤੀਰਬ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥ ਮਹਾਂ ਮਹਾਤਮ ਸਭਨ
ਉਚੇਰਾ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਨ ਮਾਹਿੰ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ॥ ਬਚਨ ਸਿੰਘ
ਅਗਯਾਨਹਿ ਟੁਰੂ ॥ ਤਿਨ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੇ ॥ ਤੀਰਬ
ਰਚਬੇ ਤਿਨਹੁ ਉਚਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਮਹਾਂ ਮਹਾਤਮ ਗੁਰ ਸਰਕੇਰਾ ॥
ਅਪਰ ਨ ਜਿਸ ਕੇ ਸਮ ਕਿਤ ਹੇਗਾ ॥ ਰਚਯੇ ਚਰੈਂ ਤੀਰਬ ਅਬ
ਸੋਈ ॥ ਕਰੈਂ ਕਾਰ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿੰ ਸੋਈ ॥ ੮ ॥ ਇਤਨੇ ਮਾਹਿੰ
ਝਗਰਤੇ ਮਹਾਂ ॥ ^੫ਦੰਪਤ ਚਲ ਆਏ ਗੁਰ ਜਹਾਂ ॥ ਸੋਇ ਪ੍ਰਸੰਗ
ਛੋਰ ਤੇ ਬਰਨੈ ॥ ਜਥਾ ਸੁਧਾਸਰ ਬਿਦਤੈ ਕਰਨੈ ॥ ੯ ॥ ਮਾਝੇ ਦੇਸ

ਪੁਰੀ ਇਕ ਅਹੈ ॥ ਪੱਟੀ ਨਾਮ ਜਿਸੀ ਕੇ ਕਹੈ ॥ ਤਹਿੰ ਕੋ ਨਿਪੁ ਲਘ
ਗਾਜ ਕਰੰਤਾ ॥ ਤੁਰਕਨ ਤੇ ਅਨਸਾਰ ਰਹੰਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਤਿਸ ਗਿਰੂ
‘ਸੁਤਾ’ ਸਾਤ ਜਨਮਾਈ ॥ ਬਧਤ ਆਰਬਲ ਰੂਪ ਸੁਹਾਈ ॥ ਤਿਨ
ਮਹੁ ਏਕ ਹੁਤੀ ਸਤਸੰਗਨ ॥ ^੨ਅਲਪ ਆਰਬਲ ਕੋਮਲ ^੩ਅੰਗਨ ॥
੧੧ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਗੁਨ ਸੰਤਨ ਤੇ ਸੁਨੇ ॥ ਬੈਠਹਿੰ ਨਿਕਟ ਜਬਹਿੰ ਮਿਲ
ਭਨੇ ॥ ਜੀਵ ਜੀਵ ਪ੍ਰਤ ਤੀਨਹੁ ਲੋਕ ॥ ਨਿਤ ਪਾਲਤ ਸਭ ਪ੍ਰਭੁ
‘ਅਰੋਕ ॥ ੧੨ ॥ ^੪ਜੋ ਜਿਸ ਜੂਨ ਜਹਾਂ ਹੁਇ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਤਹਾਂ ਦੇਤ
ਭੋਜਨ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕਹਯੋ ਸਲੋਕ ॥ ਪਠਤ
ਬਿਚਾਰਤ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲੋਕ ॥ ੧੩ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪੁਰਖਾਂ ਬਿਰਖਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਤਟਾਂ ਮੇਘਾਂ
ਖੇਤਾਂਹ ॥ ਦੀਪਾਂ ਲੋਆਂ ਮੰਡਲਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਰਭੰਡਾਂਹ ॥ ਅੰਡਜ
ਜੇਰਜ ਉਤਭੁਜਾਂ ਖਾਣੀ ਸੇਤਜਾਂਹ ॥ ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ
ਨਾਨਕਾ ਸਰਾਂ ਮੇਰਾਂ ਜੰਤਾਂਹ ॥ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਉਪਾਇਕੈ
ਸੰਮਾਲੇ ਸਭਨਾਹ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਚਿੰਤਾ
ਭਿ ਕਰਣੀ ਤਾਹ ॥ ੧ ॥

ਦੈਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨਾ ਅਰਥ ਗੁਰ ਸ਼ਲਬਦ ਕੋ ਕੰਨਜਾਂ ਨਿਸਚੈ ਕੀਨ ॥
ਤੀਨ ਲੋਕ ਪਤ ਪਰਮ ਗੁਰ ਰਿਜਕ ਸਭਨ ਕੈ ਦੀਨਾ ॥ ੧੪ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸਭ ਕੰਨਜਾਂ ਮਿਲ ਕਰਕੈ ॥ ਕਥਾ
ਅਨੇਕ ਸੁਨਾਇ ਬਿਚਰਕੈ ॥ ਨਿਜ ਪਿਤ ਕੀ ਭਾਖਤ ਬਡਿਆਈ ॥
ਹਮੈਂ ਪਦਾਰਥ ਅਨਕ ਭੁਗਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਪਹਿਰਨ ਕੈ
ਦਾਤਾ ॥ ਬਸਤ੍ਰੂ ^੫ਬਿਭੂਖਨ ਦੇ ‘ਬਖਜਾਤਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਸੁਨ ਤਿਨ

੨ ਲੜਕੀਆਂ । ੨ ਛੋਟੀ ਉਮਰ । ੩ ਅੰਗ ਬਹੁਤ ਨਰਮ । ੪ ਰੁਕਾਵਟ ।
੫ ਗਹਿਣੇ । ੬ ਪ੍ਰਗਟ ।

ਕੰਨਜਾ ਕਹਯੋ ॥ ਪਾਲਤ ਪ੍ਰਭੂ ਸਭਨ ਕੈ ਲਹਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਸਭ ਦਿਨ
 ਸਭ ਕੈ ਭੋਗ ਭੁਗਾਵਹਿੰ ॥ ਕਰ ਅਹਾਰ ਕੈ ਜੀਵਤ ਪਾਵਹਿੰ ॥ ਸੋ ਨ
 ਦੇਹਿ ਸਭ ਲਹੈਂ ਬਿਨਾਸ ॥ ਤਿਸ ਬਿਨ ਕਹਾਂ ਜੀਅਨ ਕੀ ਆਸ ॥
 ੧੭ ॥ ਇਮ ਤਿਸ ਤੇ ਸੁਨ ਐਰੇ ਕਹੈ ॥ ਹਮ ਕੋ ਪਿਤ ਪ੍ਰਤਪਾਲਤ
 ਆਹੈ ॥ ਨਹਿੰ ਦੇਖਯੋ ਦੇਤੇ ਕਿਸ ਸੋਈ ॥ ਤੁਮ ਕਹਿਤੀ ਤਿਸ ਬਿਨ
 ਨਹਿੰ ਕੋਈ ॥ ੧੮ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਤਿਸ ਸੰਗ ਸਭ ਲੱਲਰ ਪਰੀ ॥
 ਜਾਇ ਪਿਤਾ ਕੇ ਢਿਗ ਸੁਧ ਕਰੀ ॥ ਹਮ ਸਭ ਕਹੈਂ ਪਿਤਾ ਤੇ
 ਖਾਵਹਿੰ ॥ ਇਹੁ ਕਛ ਬਾਤ ਅਪਰ ਬਿਦਤਾਵਹਿ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਨਤ
 ਨਿਪੁਤ ਪਿਤ ਮੂਰਖ ਰੋਸਾ ॥ ਨਹਿੰ ਈਸਰ ਕੋ ਲਖਯੋ ਭਰੋਸਾ ॥
 ਅਪਨੇ ਰਾਜ ਮਾਨ ਮਹਿੰ ਢੂਲਾ ॥ ਦੇਨ ਹਾਰ ਤੇ ਜੋ ਸਦ ਭੂਲਾ ॥
 ੨੦ ॥ ਸਭ ਕੰਨਜਾਂ ਨਿਜ ਨਿਕਟ ਹਕਾਰੀ ॥ ਐਸੇ ਸਮਝਨ ਇੱਛਾ
 ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਿਬਕ ਪ੍ਰਿਬਕ ਤਿਨ ਬੂਝਨ ਲਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਤੂ ਕਿਸਕੇ
 ਭੁਗਤਹਿੰ ਭਾਗਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸਭ ਨੇ ਕਹਯੋ ਪਿਤਾ ਹਮ ਤੇਰਾ ॥
 ਖਾਵਹਿੰ ਪਹਿਰਹਿੰ ਦਰਬ ਘਨੇਰਾ ॥ ਪ੍ਰਤਪਾਰਹਿੰ ਨਿਤ ਦੇਤ
 ਅਹਾਰਾ ॥ ਹਮ ਸਭ ਭੁਗਤਹਿੰ ਭਾਗ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਲਘ
 ਕੰਨਜਾ ਸਭ ਤੇ ਪਸਚਾਤੀ ॥ ਬੇਲੀ ਭਗਤਿ ਮਾਹਿੰ ਮਤ ਰਾਤੀ ॥
 ਹੇ ਪਿਤ ਭਾਗ ਏਕ ਕੈ ਦੂਵਾ ॥ ਭੁਗਤਹਿ ਨਾਹਿਨ ਕਬਹੂ ਹੂਵਾ ॥
 ੨੩ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਭਾਗ ਅਧਕ ਅਰ ਘਾਟ ॥ ਭੋਗਤ ਜਗ ਮਹਿੰ
 ਰੰਕ ਸੁ ਰਾਟ ॥ ਸੁਨ ਪਿਤ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਯੋ ਉਰ ਵਾਰੀ ॥ ਸਭ ਕੇ ਸੁਨਤੇ
 ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ੨੪ ॥ ^{੧੧}ਅਮਕ ਰੰਕ ਹਮ ਜਾਤ ਮਝਾਰੀ ॥ ਤਿਸ
 ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੁਸ਼ਟ ਤਨ ਭਾਰੀ ॥ ^{੧੨}ਹਾਥ ਪਾਵ ਅੰਗਰੀ ਝਰ ਗਈ ॥

੧ ਝਗੜ ਪਈਆਂ ।

੨ ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਜਾਕੇ ਸਾਰੀ ਗਲ ਦਸੀ ।

੩ ਰਾਜਾ ।

੪ ਗਸਾ ।

੫ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ।

੬ ਬੁਲਾਈਆਂ ।

੭ ਵਖਰਾ ਵਖਰਾ ।

੮ ਧੰਨ ।

੯ ਛੋਟੀ ਲੜਕੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ।

੧੦ ਭਗਤੀ ਵਿਚ ਮਿਲਾਂ ਹੋਈ ।

੧੧ ਛਲਾਣਾ ਗਰੀਬ ।

੧੨ ਹਥ ਪੈਰ ਅੰਗਲੀ ਝੜ ਗਈ ਹਨ ।

ਅਸ ਕੋ ਮੈਂ ਜਬ ਤੁਹਿ ਦੇ ਦਈ ॥ ੨੫ ॥ ਅਪਨ ਭਾਗ ਤਬ
 ਭੁੰਚਨ ਕਰੀਅਹਿ ॥ ਨਰਕ ਸਮਾਨ ਕਸ਼ਟ ਕੋ ਭਰੀਅਹਿ ।^੧ ਸੁਨ
 ਕੰਨਜਾਂ ਨੇ ਪਿਤ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਸੋਈਓ ਸੀਸ ਧਰੀ ਮਨ ਮਾਨੀ ॥
 ੨੬ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਮਾਤ ਸੁ^੨ ਬਰਜਤ ਰਹੀ ॥ ਤਉ ਪਿਤਾ ਨੇ^੩ ਰਿਸ
 ਕਰ ਦਹੀ ॥ ਨਹਿੰ ਦਾਇਜ ਕੋ ਨਿ੍ਧੁਪ ਨੇ ਦੀਨਾ ॥ ਮਨ ਮੁਰਖ ਨੇ
 ਅਸ ਹਠ ਕੀਨਾ ॥ ੨੭ ॥ ਕੰਨਜਾਂ ਮਨ ਪ੍ਰਭੁ^੪ ਭਾਵੀ ਮਾਨ ॥ ਸਮ
 ਈਸ਼ਰ ਕੇ ਸੈਂ^੫ ਪਤਿ ਜਾਨ ॥ ਸਦਨ ਸਾਸੁਰੇ^੬ ਦਾਰਦ ਮਹਾਂ ॥
 ਪਹਿਰਨ ਖਾਨ ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤਹਾਂ ॥ ੨੮ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਨ ਦੁਖ ਭੁਖ
 ਕੋ ਸਹਯੋ ॥ ਬਹੁਰ ਅਨਤ ਕਿਤ ਚਲਬੇ ਚਹਯੋ ॥ ਤਿਸ ਪੁਰ ਰਹੀ
 ਨ ਬਹੁ ਦੁਖਜਾਰੀ ॥ ਪਤਿਬੂਤ ਧਰਮ ਮਹਾ ਦਿਢ ਧਾਰੀ ॥ ੨੯ ॥
 ਪਤ ਕੁਸਟੀ ਕੇ ਧਰ ਬਿਚ ਖਾਰੀ ॥ ਅਪਰ ਗ੍ਰਾਮ ਤੇ ਮੰਗ ਅਹਾਰੀ ॥
 ਜਾਚਤ ਅੰਨ ਆਨਤੀ ਤੇਤੋ ॥ ਪਤ ਅਰ ਆਪ ਖਾਇ ਲਹਿ ਜੋਤੋ ॥
 ੩੦ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਕੇਤਕ ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਇ ॥ ਇਕ ਪੁਰ ਤੇ ਦੂਸਰ
 ਪੁਰ ਜਾਇ ॥ ਪੁਰਖ ਕੁਸੰਗੀ ਦੇਖਤ ਜੋਇ ॥ ਕਰੈ ਕੁਤਰਕ ਅਨਕ
 ਬਿਧ ਸੋਇ ॥ ੩੧ ॥ ਨਿਕਟ ਗ੍ਰਾਮ ਕੈ ਦੇਤ ਉਤਾਰਾ ॥ ਫਿਰਹਿ
 ਸਦਨ ਤੇ ਲਿਆਇ ਅਹਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੋ ਜੱਸ ਸੁਨਯੋ ਭਾਰਾ ॥
 ਆਈ^੭ ਗੁਰੂ ਚਕ ਦਿਸਾ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੩੨ ॥ ਪੁਰ^੮ ਕੇ ਨਿਕਟ
 ਬਿਟਪ ਦਿਖਰਾਯੋ ॥ ਤਿੰਹ^੯ ਤਰ ਪਤ ਖਾਰੀ ਸੁਟਿਕਾਯੋ ॥ ਆਪ
 ਆਈ ਗੁਰ ਚੱਕ ਮਝਾਰੀ ॥ ਲੰਗਰ ਤੇ ਭੋਜਨ ਇੱਛ ਧਾਰੀ ॥ ੩੩ ॥
 ਸਰ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸ ਖਨਵਾਯੋ ॥ ਤਿੰਹ ਕਛੁ ਜਲ ਟੋਭੇ ਦਰਸਾਯੋ ॥
 ਹੁਤੀ^{੧੦} ਮੇਕ ਕੀ ਤਬ ਸੰਕਾਂਤ ॥ ਸਮੇਂ ਪੁਰਬ ਕੋ ਤਬ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤਾ ॥ ੩੪ ॥

੧ ਗੁਜਾਰਨ ਕਰੀ ।	੨ ਰੋਕਦੀ ਰਹੀ ।	੩ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਕੇ ।	੪ ਸ਼ਰਧਾ ।
੫ ਪਤੀ ।	੬ ਦਲਿਦਰੀ ।	੭ ਪਹਿਲਾ ਨਾਮ ਗੁਰੂ ਕਾ ਚਕ, ਦੂਜਾ ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰ, ਤੀਸਰਾ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਰਖਿਆ ਜੋ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ ।	੮ ਦਰਖਤ ।
੧੦ ਵਿਸਾਖੀ ਦੀ ਸੰਗਰਾਂਦ ।			੯ ਤਲੇ ।

ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇਕ ੧ਬਾਇਸ ਆਇ ॥ ਬੈਠ ੨ਤੂ ਪਰ ਜਲ
ਦਿਸ਼ਟਾਇ ॥ ਹੁਤੇ ਤਿਖਾਤੁਰ ਉਤਰੇ ਤਰੇ ॥ ਪੀਵਹਿੰ ਜਲ ਚੁੰਚਨ ਕੈ
ਭਰੇ ॥ ੩੫ ॥ ਜਬ ਅੰਤਰ ਪ੍ਰਵਸਯੋ ਹੈ ਜਾਇ ॥ ਰਿਦਾ ਸੁਧ ਹੁਇ
ਬੁਧ ਬਿਵਤਾਇ ॥ ਕਰਯੋ ਸਨਾਨ ੩ਪੁਰਬ ਕੇ ਕਾਲਾ ॥ ਭਏ ੪ਸੇਤ
ਤਨ ਰੁਚਰ ੪ਮਗਲਾ ॥ ੩੬ ॥ ਸੇ ੬ਪਿੰਗਲ ਦੇਖਤ ਸਭ ਰਹਯੋ ॥
ਜਥਾ ੭ਕਾਕ ਨੇ ਫਲ ਸੁਭ ਲਹਯੋ ॥ ਉਦੈ ਭਾਗ ਤੇ ਉਰ ਫੁਰ ਆਈ ॥
ਇਸ ਜਲ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਅਧਕਾਈ ॥ ੩੭ ॥ ਮਨਹੁ ਪੁੰਨ ਮਮ
ਬਾਇਸ ਆਯੋ ॥ ਨੀਰ ਮਹਾਤਮ ਕੋ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ਬਿਨਾ ਬਿਲਮ ਤੇ
ਇਤ ਉਤ ਹਾਲਾ ॥ ਜੋ ਨਿਜ ਬਲ ਤੇ ਸਕਹਿ ਨ ਚਾਲਾ ॥ ੩੮ ॥
ਖਾਰੀ ਤੇ ਨਿਕਸਯੋ ਗਿਰ ਪਰਯੋ ॥ ੮ਰਿੜੁਤ ਗਿੜੁਤ ਪਹੁਚਨ ਤਹਿ
ਕਰਯੋ ॥ ੯ਤੂਰਨ ਸੁਧਾ ਨੀਰ ਕੋ ਛੁਹਯੋ ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਫਲ ਕਛ ਜਾਤ
ਨ ਕਹਯੋ ॥ ੩੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰੰਖੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਪ੍ਰਿੰਗਲੇ
ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਦੁਤਿਜੇ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨ ॥
ਦੈਹਿਗਾ ॥ ਪਿੰਗਲ ੧੦ਮੱਜਨ ਜਬ ਕਰਯੋ ਭਯੋ ਸਗੀਰ ਅਰੋਗ ॥
੧੧ਬਿਸਮਤ ਬੁਧ ਮਹਿੰ ਦੇਖ ਫਲ ਕਰ ਅਨੰਦ ਹਰ ਸੋਗ ॥ ੧ ॥

੧੨ਨਖ ਸਿਖ ਤੇ ਬੋਰਯੋ ਨਿਜ ਗਾਤ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ
੧੩ਮੱਜਤ ਹਰਖਾਤ ॥ ਸੁੰਦਰਤਾ ਮੰਦਰ ਤਨ ਹੋਵਾ ॥ ੧੪ਅਖਲ
ਬਿਕਾਰਨ ਕੇ ਤਬ ਖੋਵਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਅਸ ਕਾਝਾ ਧਾਰੀ ॥
ਜਿਸਤੇ ਹੋਇ ਨ ਸਕੈ ੧੫ਚਿਨਾਰੀ ॥ ਜਥਾ ਅਚਾਨਕ ਨਰਕੀ ਜੀਵਾ॥

੧ ਬਗਲਾ । ੨ ਦਰਖਤ । ੩ ਪਹਿਲੇ ਕਾਲਾ ਰੰਗ ਸੀ । ੪ ਸਫੈਦ
ਰੰਗ ਹੋ ਗਿਆ । ੫ ਹੰਸ । ੬ ਪਿੰਗਲਾ ਕੋਹੜੀ । ੭ ਕਾਂ । ੮ ਰਿੜਦਿਆਂ
ਗਿੜਦਿਆਂ । ੯ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਨਾਲ ਛੋਇਆ । ੧੦ ਇਸ਼ਨਾਨ । ੧੧ ਅਸਚਰਜ ।
੧੨ ਨਹੀਂਤੋਂ ਲੈ ਕਰਕੇ ਸਿਰ ਤਕ ਸਾਰੇ ਸਗੀਰ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਵਿਚ ਡਬੇਇਆ । ੧੩ ਇਸ਼ਨਾਨ ।
੧੪ ਸਮੂਹ । ੧੫ ਪਛਾਣਨਾ ।

ਸੁਰਗੀ ਬਨੈ ਮਹਾਂ ਸੁਖ ਬੀਵਾ ॥ ੩ ॥ ਜਨਮ ਰੰਕ ਚਿੰਤਾ ^੧ਮਣਿ
 ਪਾਈ ॥ ਹਰਖਯੋ ਜਿਮ ਨਵ ਨਿਧ ਘਰ ਆਈ ॥ ਤਿਸ ^੨ਬਦਰੀ
 ਤਰ ਕੇ ਤਰ ਬਿਰਯੋ ॥ ਖਾਰੀ ਉਲਟ ਸੁ ਆਸਨ ਕਰਯੋ ॥ ੪ ॥ ਬੈਠ
 ਰਹਯੋ ਮਨ ਮੌਦ ਬਢਾਈ ॥ ਤ੍ਰਿਯਾ ਪ੍ਰਤੀਖਤ ਦਿੜ ਤਿਤ ਲਾਈ ॥
 ਅਸਨ ਸੁ ਦੇਗ ਗੁਰੂ ਤੇ ਲੀਨ ॥ ^੩ਰਾਜ ਕੁਇਰ ਪਤਿੱਬ੍ਰਤਾ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥
 ੫ ॥ ਅਪਨੇ ਧਰਮ ਬਿਖੈ ਸਵਧਾਨ ॥ ਨਿਜ ਪਤਿ ਬਿਨ ਕਬ ਚੈਗੈ
 ਨ ਖਾਨ ॥ ਦੁਖ ਬਿਸਾਲ ਸਹੈ ਸਭ ਤਨ ਮੈਂ ॥ ਤਉ ਨ ਡੋਲਤ ਹੈ
 ਕਬਿ ਮਨ ਮੈਂ ॥ ੬ ॥ ^੪ਨਿਪੁ ਦੁਹਤਾ ਅਪਦਾ ਅਸ ਝਾਲੀ ॥ ਤਉ
 ਧਰਮ ਤੇ ਭਈ ਨ ਖਾਲੀ ॥ ਜਬ ਤਿਸ ਥਾਨ ਆਨ ਕਰ ਦੇਖਾ ॥
 ਬੈਠਯੋ ਸੁੰਦਰ ਪੁਰਖ ਵਿਸੇਖਾ ॥ ੭ ॥ ਇਹੁ ਕਜਾ ਭਯੋ ਨ ਜਾਨਯੋ
 ਜਾਇ ॥ ਮਮ ਪਤਿ ਨਹਿੰ ਦੀਸਤ ਇਸ ਥਾਇ ॥ ਇਹ ਕੈ ਬੈਠਯੋ
 ਅਘ ਗਨ ਕਰਤਾ ॥ ਲਖਜਤ ਮਮ ^੫ਭਰਤਾ ਕੈ ਹਰਤਾ ॥ ੮ ॥
 ਸਕੁਚ ਦੂਰ ਤੇ ਉਚ ਉਚਾਰੀ ॥ ਕੋਤੂ ਅਹੈਂ ਇਹਾਂ ਦੁਰਚਾਰੀ ॥ ਮਮ
 ਪਤਿ ਕਹਾਂ ਇਹਾਂ ਤਜ ਗਈ ॥ ਗੁਰ ਲੰਗਰ ਤੇ ਤੁਰਨ ਆਈ ॥ ੯ ॥
 ਅਬ ਮੈਂ ਕਰੋਂ ਪੁਕਾਰ ਉਦਾਰਾ ॥ ਗੈ ਲੈਹੈਂ ਜੋ ਕੀਨ ^੬ਸੰਘਾਰਾ ॥
 ਨਾਹਿ ਤ ਮੋਹਿ ਬਤਾਵਹੁ ਪਤ ਕੈ ॥ ਰਹਿਯੋ ਜੀਅਤ ਜੇ ਇਤ ਉਤ
 ਕਿਤ ਕੈ ॥ ੧੦ ॥ ਤੁਰਨ ਕਰ ਨਹਿੰ ਬਿਲਮ ਲਗਾਵਹੁ ॥ ਮਮ
^੭ਭਰਤਾ ਕੈ ਆਂਖ ਦਿਖਾਵਹੁ ॥ ਸੁਨਤ ^੮ਪੀਯਾ ਨੇ ਕੀਨ ਬਖਾਨ ॥
 ਮੈਂ ਤੇਰੋ ਪਤ ਲਹਿ ਪਹਿਚਾਨ ॥ ੧੧ ॥ ਹੇ ਧਰਮਗੇ ਭਰਮ ਨਹਿੰ
 ਕੀਜੈ ॥ ਹੇ ਪਤਿਬ੍ਰਤੇ ਬਿੰਤ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਪੂਰਬ ਭਾਗ ਜਗੋ ਅਬ
 ਮੇਰੇ ॥ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ^੯ਐਚਕ ਇਸ ਬੇਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਕਰਤ ਸਨਾਨ

੧ ਕੀਮਤੀ ਪਥਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

੨ ਬੇਡੀ ਦੇ ਦਰਖਤ ਹੇਠਾਂ ਇਸਥਿਤ ਹੋਇਆ ।

੩ ਰਾਜੇ ਦਾ ਪੁਤਰ ।

੪ ਰਾਜੇ ਦੀ ਲੜਕੀ ਨੇ ਤਕਲੀਫ ਐਸੀ ਝਲੀ ਸਾਰੀ ।

ਮਾਰ ਦਿਤਾ ਹੈ ।

੬ ਮਾਰ ਦਿਤਾ ਹੈ ।

੫ ਪਤੀਨੂੰ ਅਖਾਂ ਨਾਲ ਦਿਖਾਓ ।

੮ ਪਤੀ ਨੇ ।

੮ ਅਚਾਨਕ ।

ਕਾਕ ਮੈਂ ਹੋਰੇ ॥ ਭਏ ਹੰਸ ਸੋ ^੧ਬਰਨ ਬਡੇਰੇ ॥ ਇਸ ਜਲ ਕੋ
 ਫਲ ਮੈਂ ਤਬ ਜਾਨਾ ॥ ^੨ਨੀਠ ਨੀਠ ਮੈਂ ਜਾਇ ਸਨਾਨਾ ॥ ੧੩ ॥
 ਭਯੋ ਅਰੋਗ ਅੰਗ ਤਨ ਸੁੰਦਰ ॥ ਮੈਂ ਪਤਿ ਸੋ ਨ ਭਰਮ ਉਰ ਅੰਦਰਾ ॥
 ਸੰਕ ਤਜਾਗ ਬੈਠੋ ਹੇ ਪਿਆਰੀ ॥ ਤਵ ਪ੍ਰਤਾਪ ਮੁੜ ਭਾ ਸੁਖ ਭਾਰੀ ॥
 ੧੪ ॥ ਸੁਨਤ ^੩ਰਿਸੀ ਬਚ ਉਚ ਉਚਾਰਾ ॥ ਮੁੜ ਹਿਤ ਤੈਂ ਮੇਰੋ
 ਪਤਿ ਮਾਰਾ ॥ ਕੈਸੇ ਕੁਸ਼ਟ ਯੁਕਤ ਅਸ ਹੋਵਤ ॥ ^੪ਕਰ ਪਗ ਬਿਨ ਕੇ
 ਕਰ ਪਗ ਜੋਵਤ ॥ ੧੫ ॥ ਨਹਿੰ ਨਿਸਾਈ ਚਿੱਤ ਆਵਤ ਮੋਹੀ ॥
^੫ਅਘ ਕੀ ਸੰਕਾ ਹੈ ਬਿਚ ਤੋਹੀ ॥ ਜੇਕਰ ਮੇਰੋ ਪਤ ਮਰ ਗਯੋ ॥ ਦੇਹੁੰ
 ਸਰਾਪ ਤੁੜ ਨਸ਼ਟ ਕਰਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਪੁਨ ਆਪਨ ਮੈਂ ਪਾਨ
 ਗਵਾਵੋਂ ॥ ਪਰ ਪੁਰਖੇ ਨਹਿੰ ਦੇਖਨ ਚਾਵੋਂ ॥ ਇਤ ਆਦਕ ਉਚੇ
 ਬਚ ^੬ਟੇਰਤ ॥ ਸੁਨ ਮਗ ਲੋਕ ਮਿਲੇ ਤਿਸ ਹੋਰਤ ॥ ੧੭ ॥ ਦੇਨਹੁ
 ਨਿਜ ਨਿਜ ^੭ਬਿਬਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਕਿਹ ^੮ਨਰ ਸਮੜ ਨ
 ਪਾਈ ॥ ਤਬ ਸਭਹਨ ਤਿਹ ਕੇ ਸਮਝਾਵਾ ॥ ਕਿਉਂ ਤੁਮ ਝੁਗਰੇ
 ਬਾਦ ਉਠਾਵਾ ॥ ੧੮ ॥ ਅਪਰ ਨ ਕਰ ਹੈ ਨਜਾਇ ਤੁਮਾਰਾ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਬਿਨਾਂ ਉਦਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੋ ਸਭ ਜਾਨਹਿੰ ॥
 ਕਰ ਨਿਰਨਹਿੰ ਸਭ ਬਾਕ ਬਖਾਨਹਿੰ ॥ ੧੯ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਹਯੋ
 ਸਾਰ ਹੀ ਜਨੀਅਹਿ ॥ ਨਿਰ ਸੰਸੈ ਦੇਨਹੁ ਬਚ ਮਨੀਅਹਿ ॥ ਇਮ
 ਸੁਨ ਕੈ ^੯ਤਿਯ ਉਰ ਹੁਲਸਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਮਮ ਸੰਸੈ ਜਾਈ ॥
 ੨੦ ॥ ਤਬ ਦੇਨਹੁ ਕੁਛ ਨਰ ਲੈ ਸਾਬ ॥ ਗਏ ਜਹਾਂ ਗੁਰ ਅਰਜਨ
 ਨਾਬ ॥ ਹਾਬ ਜੋਰ ਜੁਗ ਠਾਂਢੇ ਭਏ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ ਬੰਦਨ
 ਕਏ ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਰ ਬੂੜੇਂ ਕਿਆ ਕਾਜ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਕਿਮ ਆਏ
 ਕਰਹੇ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਤਬ ^{੧੦}ਤਿਰੀਆ ਕਰ ਜੋਰ ਬਖਾਨੀ ॥ ਸੁਜਸ

੧ ਸਫੈਦ ਰੰਗ ਵਾਲੇ । ੨ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ । ੩ ਕ੍ਰੋਪਵਾਨ ਹੋਈ । ੪ ਹਥਾਂ ਪੈਰਾਂ
 ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ ਹੁਣ ਹਥਾਂ ਪੈਰਾਂ ਵਾਲਾ ਹੋਕੇ ਬੈਠਾ ਹੈ । ੫ ਬਹੁਤੀ ਸੌਂਕਾ । ੬ ਉਚੀ ਉਚੀ
 ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਦਾ ਹੈ । ੭ ਪੀੜਾ । ੮ ਇਸਤ੍ਰੀ । ੯ ਇਸਤ੍ਰੀ ।

ਆਪ ਕਾ ਸੁਨਯੋਂ ਮਹਾਨੀ ॥ ੨੨॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜਗ ਕੇ ਗੁਰ ਭਏ।
 ਸਿੱਧ ਪੀਰ ਜਿਨ ਨਿੱਮ੍ਰਿ ਕਏ ॥ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਗੰਭੀਰ ਉਦਾਰਾ ॥
 ਜਿਨ ਕੇ ਜਸ ਗਾਵਤ ਜਗ ਸਾਰਾ ॥ ੨੩॥ ਤਿਨ ਅਸਥਾਨ ਰਾਵਰ
 ਅਬ ਅਹੋ ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਕੀ ਗਜਾਤਾ ਲਹੋ ॥ ਸੰਸੈ ਕਰਦਮ^੧ ਧਸ
 ਮਨ ਮੇਰਾ ॥ ^੨ਧਰਮ ਛਿਦਨ ਤੇ ਡਰ ਉਰ ^੩ਘੋਰਾ ॥ ੨੪॥ ਬਾਕ
 ਤੁਮਾਰੇ ਹੋਇ ਸਹਾਈ ॥ ਇਸੀ ਹੇਤ ਮੈਂ ਚਲ ਕਰ ਆਈ ॥ ਅਪਨਾ
 ਸਕਲ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਪਿੰਗਲ ਪਤਿ ਜਿਮ ਪਿਤ ਤੇ ਪਾਯੋ ॥
 ੨੫॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਪਿੰਗਲ ਕੇ ਅਸ ^੪ਪਾਹਿਯੋ ॥ ਤੁਮ ਭੀ ਅਪਨ
 ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਤਿਸ ਨੇ ਅਪਨ ਬਿੰਤੰਤ ਜਨਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਸਿਖ
 ਸੰਗਤ ਬਿਸਮਹਿ ਪਾਯੋ ॥ ੨੬॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ॥
 ਬੈਠਹੁ ਸਬਦ ਸੁਨਹੁ ਨਿਜ ਕਾਨਾ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਹੋਏ ਅੰਤਰ ਧਯਾਨ ॥
 ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਗੁਰੂ ਭਗਵਾਨ ॥ ੨੭॥ ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਮਹਿੰ ਨੈਨ
 ਉਘਾਰੇ ॥ ^੫ਮਨਹੁ ਕਮਲ ਦਲ ਭੇ ਭੁਨਸਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਬੂਮ, ਪ੍ਰਸੀਦ
 ਬਖਾਨਯੋ ਤੀਆ ਸੋ ॥ ਸਰਬ ਸੰਦੇਹ ਦੂਰ ਕਰ ^੬ਹੀਆ ਸੋਂ ॥ ੨੮॥
 ਨਿਸਚੈ ਇਹੀ ^੭ਤੇਰ ਭਰਤਾਰਾ ॥ ਤੁਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਫਲ ਪਾਇਓ ਭਾਰਾ॥
 ਹਮ ਚਾਹਿਤ ਬੇ ਤੀਰਥ ਕਾਰਾ ॥ ਤੁਮ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤੇ ਬਿਦਤਯੋ ਸਾਰਾ ॥
 ੨੯॥ ਚਲੋ ਅਬੈ ਸੁਭ ਥਲ ਦਰਸੈ ਹੈਂ ॥ ਬਿਨ ਬਿਲੰਬ ਅਬ ਤਿਹ
 ਬਨਵੈ ਹੈਂ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਉਠੇ ਤਦਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਅਪਨੇ
 ਸੰਗ ਲਵਾਇ ॥ ੩੦॥ ਲੇ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਕੀ ^੮ਗਨ ਭੀਰ ॥ ਗਮਨ
 ਕੀਨ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਧੀਰ ॥ ਮੰਦ ਮੰਦ ਚਲ ਪਹੁਚੇ ਜਾਇ ॥ ਨਰ
 ਨਾਗੀ ਸੋਂ ਥਲ ਦਿਖਗਾਇ ॥ ੩੧॥ ਹੇ ਗੁਰ ਇਹੁ ਬਦਗੀਜੇ
 ਹੋਗੀ ॥ ਮੈਂ ਬਨਾਇ ਪਤ ਗੀ ਤਿਸ ਬੇਰੀ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਇਹੁ ਲਘ ਜਲ

੧ ਸੰਸੈ ਰੂਪੀ ਚਿਕੜ ਵਿਚ ਧਸਿਆ ।

੨ ਧਰਮ ਦੂਰ ਹੋਣ ਤੇ ।

੩ ਭਿਆਨਕ ।

੪ ਬਚਨ ਕਿਹਾ ।

੫ ਜਾਣੋਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਰਜ ਦੇ ਚੜ੍ਹਨੇ ਤੇ ਕਮਲ ਪਤੇ ਖਿੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

੬ ਹਿਰਦੇ ਨਾਲ ।

੭ ਡੇਰਾ ਪਤੀ ਹੈ ।

੮ ਬਹੁਤ ਭੀੜ ।

ਜੇ ਆਹੀ ॥ ਇਸਹਿ ਮੱਜਯੋ ਬਡ ਫਲ ਪਾਹੀ ॥ ੩੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਭਨਯੈ ਇਹੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ॥ ਜਿਸਤੇ ਤੁਮ ਹੋਏ ਮਨ ਰੰਜਨ ॥ ਪਾਵਨ
ਤੀਰਬ ਕੈ ਬਿਦਤਾਵਨ ॥ ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਨੇ ਕੀਨ ਖਨਾਵਨ ॥ ੩੩ ॥
ਨਹੀਂ ਸੰਪੂਰਨ ਕਾਰਜ ਹੋਵਾ ॥ ਗਮਨ ਬੈਕੁੰਠ ਸਮੌ ਜਬ ਜੇਵਾ ॥
ਹਮ ਕੈ ਆਗਿਆ ਦੀਨ ਦਯਾਲ ॥ ਰਚਹੋ ਤੀਰਬ ਪੁੱਨਜ ਬਿਸਾਲ ॥
੩੪ ॥ ਸੋ ਆਗਜਾ ਹਮਰੇ ਮਨ ਭਾਈ ॥ ਰਚ ਹੈਂ ਤੀਰਬ ਫਲ
ਅਧਕਾਈ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ ਦਿਨ ਮਣਿ ਅੰਸਥਯੋ ॥ ਸੋਦਰ ਪਾਠ
ਬੈਠ ਤਿਹ ਗਾਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਸਭਨ ਸਿਰ ਨਾਏ ॥
ਉਤਮਰ ਛਾਇ ਤਬ ਗਿਹੁ ਗੁਰ ਆਏ ॥ ਸੁਖ ਸਰੂਪ ਸੁਖ ਨਿਸ
ਸੁਪਤਾਏ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਲੀਲ੍ਹਾ ਕਬੀ ਨ ਜਾਏ ॥ ੩੬ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰ ਮਹਾਤਮ ਸੋਂ ਬਿਦਤਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ
ਤ੍ਰਿਤਿਯ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩ ॥

ਦੈਹਿਰਾ ॥ ^੧ਪ੍ਰਾਤ ਭਈ ਉਠਕੈ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਯਾ ਸੌਚ ਕੀ ਕੀਨ ॥
ਪਿਖ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚਿਤਵਤ ਰਿਦੈ ਸਰ ਸਿਰਜਨ ਹਿਤ ਦੀਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਪੰਚਾਂਮ੍ਰਤ ਤਬ ਬਹੁ ਕਰਵਾਯੋ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਕੈ
ਸੰਗ ਲਵਾਯੋ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਬਲ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾਈ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ
ਦੀਨ ਬਰਤਾਈ ॥ ੨ ॥ ^੨ਤੀਖਨ ਖਨਨੀ ਲੈ ਕਰ ਹਾਥ ॥ ^੩ਮ੍ਰਿਤਕਾ
ਖਨੀ ^੪ਪ੍ਰਬਹ ਗੁਰ ਨਾਥ ॥ ਸਗਰੇ ਸਿਖ ਆਗਜਾ ਕੈ ਪਾਇ ॥ ਲਗੇ
ਸੇਵ ਕੈ ^੫ਚੌਪ ਉਪਾਇ ॥ ੩ ॥ ਕਿਨ ਹੂੰ ਗਹੀ ਖਨਨੀ ਕਰ ਮਾਹਿੰ ॥
ਖਨਹਿੰ ਕਰਹਿੰ ਬਲ ਪ੍ਰਮੁ ਉਮਾਹਿੰ ॥ ਕਿਨਹੁ ਟੋਕਰੀ ਸਿਰ ਪਰ
ਧਰੀ ॥ ਬਹੁਤ ਬਾਰ ਹਾਥਨ ਸੋਂ ਭਰੀ ॥ ੪ ॥ ਕੇਤਕ ਲੈਕਰ ਵਹਿਰ

੧ ਹਨੇਰਾ ਇਸਥਿਤ । ੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਹੋਇਆ । ੩ ਤੇਜਕਹੀ ਹਥ ਵਿਚ ਲੇ ਕਰ ।
੪ ਮਿਟੀ ਨੂੰ ਖੇਡਿਆ । ੫ ਪਹਿਲੇ । ੬ ਉਤਸ਼ਾਹ ।

ਗਿਰਾਵਹਿੰ ॥ ਕੋ ਕਹਿ ਕਰ ਉਤਸਾਹਿ ਵਧਾਵਹਿੰ ॥ ਅਤ ਅਨੰਦਤਾ
 ਉਰ ਮਹਿੰ ਹੋਈ ॥ ਕਾਰ ਤਲਾਵ ਲਗੇ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ੫ ॥ ਆਪ
 ਖਰੇ ਹੁਇ ਸਭਨ ਮਝਾਰੀ ॥ ਕਾਰ ਕਰਾਵਹਿੰ ਗੁਰ ਉਪਕਾਰੀ ॥
 ਦੇਖਤ ਕਾਰ ਚੌਗੁਨੀ ਹੋਇ ॥ ਉਦਮ ਕਰੈਂ ਅਧਕ ਸਭ ਕੋਇ ॥
 ੬ ॥ ਸਗਰੇ ਦਿਨ ਮਹਿੰ ਕਾਰ ਕਰਾਵਹਿੰ ॥ ਸੰਘਜਾ ਗ੍ਰਾਮ ਵਿਖੈ
 ਚਲ ਆਵਹਿੰ ॥ ਦੇਗ ਕਾਲ ਜੁਗ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਛੁਪਤ
 ਸਰਬ ਤਹਿ ਖਾਹਿੰ ਅਹਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਬੈਠਹਿੰ ਤਟ ਪਰ
 ਜਾਇ ॥ ਸੰਗਤ ਸਗਰੀ ਸੇਵ ਕਮਾਇ ॥ ਖਨ ਖਨ ਮ੍ਰਿਤਕਾ
 ਵਹਿਰਾ ਨਿਕਾਰਹਿੰ ॥ ਧਰ ਸਰਧਾ ਗੁਰ ਧੰਨ ਉਚਾਰਹਿੰ ॥ ੮ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਕਾਰ ਕੋ ਲਗੇ ਮਨੁਜ ਸਮਦਾਇ ॥
 ਸੇਵਾ ਬ੍ਰਤੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਰਯੋ ਕਰਹਿ ਕਾਮਨਾ ਪਾਇ ॥ ੯ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਕੋ ਨਿਜ ਫਿਗ ਤੇ ਕਰਹਿੰ ਅਹਾਰਾ ॥ ਨਿਸ
 ਦਿਨ ਕਰਹਿੰ ^੨ਤਾਲ ਕੀ ਕਾਰਾ ॥ ਜਿਤ ਦਿਸ ਅਧਕ , ਖਨਾਵਨ
 ਚਾਹੈਂ ॥ ਤਿਤ ਦਿਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਿਜ ਚਲ ਜਾਹੈਂ ॥ ੧੦ ॥ ਫਰਸ
 ਹੋਇ ਬੈਠਹਿੰ ਗੁਰ ਗਾਦੀ ॥ ਕਰੈਂ ਦਾਸ ਕ੍ਰਿਤ ਹੀਨ ^੩ਪ੍ਰਮਾਦੀ ॥
 ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਦਰਸੈਂ ਦਿਨ ਸਾਰੇ ॥ ਧਰਹਿੰ ਅਨੰਦ ਹੁਇ ਦੁਗਨੀ
 ਕਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਫਿਗ ਬਹਾ ਕਰਾਵਹਿੰ ॥ ਤਿੰਹ ਗੁਰ ਬੈਠੇ
 ਕਾਰ ਕਰਾਵਹਿੰ ॥ ਜਬ ਇਸ ਦਿਨ ਤੇ ਖਨਯੋਂ ਮਹਾਨਾ॥ਲਾਚੀ ^੪ਬਦਰੀ
 ਬੈਠਨ ਠਾਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ^੫ਬਿਧ ਕੈ ਉੱਤਰ ਦਿਸਹਿ ਲਗਯੋ ॥
 ਕਰੈਂ ਕਰਾਵਹਿੰ ਕਾਰ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ਦੱਖਨ ਦਿਸ ਬਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ॥
 ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ਸੇਵਾ ਰਾਸ ॥ ੧੩ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰ ਬਿਧ ਨਿਕਟ
 ਹਕਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਅਸ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਦੇਸ ਬਦੇਸਨ ਜਿਤਕ

ਮਸੰਦ ॥ ਲਿਖੋ ਹੁਕਮ ਨਾਮੇ ਮਤਵੰਦ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰ ਤੌਰਥ ਕੀ
ਹੋਵੈ ਕਾਰ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਮਿਲੈਂ ਪਦਾਰਥ ਚਾਰ ॥ ਗੁਰ ਸਰਧਾ ਉਰ
ਧਾਰਹਿੰ ਜੋਇ ॥ ਸੋ ਸਭ ਆਇੰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਇ ॥ ੧੫ ॥ ਇਮ ਸੁਨ
ਕੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਲਿਖੋ ਹੁਕਮ ਨਾਮੇ ਸਭ ਬਾਣੀ ॥ ਜਹਿੰ
ਕਹਿੰ ਸਿਖ 'ਸੀਘ੍ਹ ਹੀ ਧਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇ ਫੁਰਮਾਨ ਸੁਨਾਏ ॥ ੧੬ ॥
ਅਧਕ ਖੁਸ਼ੀ ਗੁਰ ਹੈ ਸੁਨ ਬਾਤ ॥ ਸਿੱਖ ਭੇਏ ਸੁਭ ਹਰਖਤ ਗਾਤ ॥
ਬਸਤੁ ਦਰਬਲੇ ਲੇ 'ਉਪਹਾਰੇ ॥ ਆਏ ਜਿਤ ਕਿਤ ਤੇ ਸੁਹਜਾਰੇ ॥
੧੭ ॥ ਕਰੈਂ ਸੇਵ ਸਰ ਕੀ ਹਿਤ ਲਾਵਹਿੰ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਸਤਿਗੁਰ
ਤੇ ਪਾਵਹਿੰ ॥ ਕਹਿੰ ਸੁਤ ਦੇਤ ਦਰਬ ਕਹਿੰ ਦੇਤ ॥ ਕਿਸਕੇ ਹੈਂ ਗਨ
ਪਸੂ 'ਨਿਕੇਤ ॥ ੧੮ ॥ ਕਿਹ ਕੌਂ ਦੁਖ ਕਾਟੈਂ ਤਨ ਰੋਗ ॥ ਦੇ ਕਿਸ
ਕੈ ਸਭ ਜਗ ਕੇ ਭੋਗ ॥ ਕਿਹ ਵੈਰਾਗ ਨਾਮ ਕਿਸ ਦੇਹੀ ॥ ਕਿਸਕੇ
ਉਰ ਬਿਕਾਰ ਹਰ ਲੇਹੀ ॥ ੧੯ ॥ ਸ਼ਾਂਤ ਦਾਤ ਕਿਸ ਧੀਰਜ ਖਿਮਾਂ ॥
ਦਯਾ ਸੰਤੋਖ ਦਯੋ ਕਿਸ ਜਮਾਂ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤ ਸਿਮਰਨ ਸਤਿਨਾਮ੍ਹਾ ॥
ਨਾਮ ਦਾਨ ਸੁਚ ਸੰਜਮ 'ਸ਼ਾਮ੍ਹ ॥ ੨੦ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਕਿਸਕੇ
ਉਰ ਦੇਤ ॥ ਕਿਸ ਮਮਤਾ ਹੰਤਾ ਹਰ ਲੇਤ ॥ ਸਦਾ ਬੱਤ ਇਮ ਗੁਰੂ
ਲਗਾਯੋ ॥ ਯਸ ਸਮ 'ਪੂਨਮ ਚੰਦ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ਜਿਨ ਜਿਨ
ਸੇਵਾ ਕੀਨ ਬਡੇਰੇ ॥ ਲਿਖੋਂ ਨਾਮ ਕਛੁ ਤਿਨ ਇਸ ਬੇਰੇ ॥ ਸਿੱਖ
ਭਾਈ ਭਗਤੂ ਗੁਨ ਧਾਮ੍ਹ ॥ ਕਰਹਿ ਕਾਰ ਸਿਮਰਹਿ ਹਰ ਨਾਮ੍ਹ ॥
੨੨ ॥ ਮੰਝ ਪਿਰਾਨਾ ਸਿੱਖੀ ਪੋਤਾ ॥ ਕਰਹਿ ਕਾਰ ਉਰ ਆਨੰਦ
ਹੋਤਾ ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਭਈ 'ਸੰਤਤ ਜੇ ਰਾਸ ॥ ਕਰਹਿ ਕਾਰ ਭਾਈ
ਗੁਰਦਾਸ ॥ ੨੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪੁਰੀਆ ਚੂਹੜ ਚੌਪਰੀ ਪੈੜਾ ਕਿਸਨਾ ਨਾਮ ॥

੧ ਛੇਤੀ ।

੨ ਛੇਟਾ ।

੩ ਕਿਸੇ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਬਹੁਤੇ ਪਸੂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

੪ ਸਰਨ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਵਾ ਸਮਦ੍ਵਿਸਟੀ ।

੫ ਪੂਰਨਮਾਸੀ ਦਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ।

੬ ਐਲਾਦ ।

ਬਾਲਾ ਸੁਘੜ ਤਿਲੋਕ ਹੈ ਸਾਮ੍ਰਿਦਾ ਗੁਨ ਧਾਮ ॥ ੨੪ ॥

ਬੂਲਾ ਚੰਡੀ ਤੁਲਸੀਆ ਭਾਗੀਰਥ ਕਲਯਾਨ ॥

ਲਾਲੂ ਬਾਲੂ ਹਰੀ ਜਸ ਗੋਖੂ ਟੋਡ ਮਹਾਨ ॥ ੨੫ ॥

ਝੰਝ ਕਿਦਾਰਾ ਗੋਇਦਾ ਮੋਹਿਨ ਕੁਕਾ ਜਾਨ ॥

ਬਾਲਾ ਮਰਵਾਹਾ ਅਪਰ ਜੋਧਾ ਧੁੱਟਾ ਆਨ ॥ ੨੬ ॥

ਇਤ ਆਦਕ ਕੇਤੇ ਗਿਨਹਿੰ ਸਿੱਖ ਲਗੇ ਸਭ ਕਾਰ ॥

ਗਨ ਮਸੰਦ ਸਭ ਦੇਸ ਤੇ ਸੰਗਤ ਆਹਿੰ ਹਜਾਰ ॥ ੨੭ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਗੁਰ ਕਾਰਜ ਹਰ ਆਪ ਕਰਾਵੈ ॥ ਨਈ ਨਈ

ਸੰਗਤ ਨਿਤ ਆਵੈ ॥ ਪੁਰਬ ਵਿਸਾਖੀ ਆਦਕ ਜੇਹੈ ॥ ਮੇਲਾ ਮਹਾਂ

ਉਪਾਇਨ ਦੇਹੈ ॥ ੨੮ ॥ ਸੋ ਸਗਰੇ ਸਗਰੀ ਕਰ ਕਾਰਾ ॥ ਬਹੁਰ

ਜਾਹਿੰ ਨਿਜ ਗ੍ਰੇਹ ਮਝਾਰਾ ॥ ਕੇ ਇਕ ਦਿਨ ਕੇ ਦ੍ਰੈ ਦਿਨ ਕਰੈ ॥ ਕੇ

ਤੈ ਦਿਨ ਕਰ ਹੈ ਹਿਤ ਧਰੈ ॥ ੨੯ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਹੋਇ ਕਾਮਨਾ ਆਵੈ ॥

ਤੀਰਥ ਕਾਰ ਕਰੈ ਚਿਤ ਲਾਵੈ ॥ ਸੋ ਅਪਨੀ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲੇਤ ॥ ਸਦਾ

ਬੁੱਤ ਕੀਨਸ ਗੁਰ ਦੇਤ ॥ ੩੦ ॥ ^੩ਖਨਹਿੰ ਮਿਰਤਕਾ ਵਹਿਰ

ਗਿਰੰਤੇ ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਤੇ ਆਦ ਲਹੰਤੇ ॥ ਨਿਧ ਸਿਧ ਜੇ ਸਮੂਹ ਰਿਦ

ਜੇਤੀ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇ ਕਾਮਨਾ ਤੇਤੀ ॥ ੩੧ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਸੁ ਕਾਮਨ

ਜਯੋਂ ਜਯੋਂ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਜਸ ਆਵਤ ਹਰ ਤਯੋਂ ਤਯੋਂ ॥ ਹੋਰ ਹਜਾਰਨ

ਕੇ ਕਲਯਾਨ ॥ ਅਸ ਸਤਿਗੁਰ ਉਦਾਰ ਦੇ ਦਾਨ ॥ ੩੨ ॥ ਪਾਇ

ਕਾਮਨਾ ਇਕ ਨਰ ਜਾਵੈ ॥ ਜਹਿ ਕਹਿ ਕੀਰਤ ਕਰਤ ਸੁਨਾਵਹਿ ॥

ਸੁਨਕੈ ^੪ਚੈਪ ਅਪਰ ਬਡ ਧਰੈਂ ॥ ਪਰੁੰਚ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਸੇਵਾ ਕਰੈਂ ॥

੩੩ ॥ ਅਪਨੀ ਆਇ ਪੁਰਹਿੰ ਅਭਿਲਾਸਾ ॥ ਸਿਮੂਨ ਕਰੈਂ ਪ੍ਰੇਮ

ਉਰ ਰਾਖਾ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਹਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਇਤਹਾਸਾ ॥ ਚਿਤ ਮਹਿੰ ਚੈਪ

੧ ਭੇਟਾ ।

੨ ਵਰ ਦੇਂਵੇਂ ਹਨ ।

੩ ਖੋਦ ਖੋਦ ਕੇ ਮਿਟੀ ਬਾਹਰ ਸੁਟਦੇ ਹਨ ।

੪ ਉਤਸ਼ਾਹ ।

ਬਿਸਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੩੪ ॥ ਸਿੱਖਨ ^੧ਗਨ ਕੇ ਸੁਨ ਕਰ ਨਾਮ ॥
 ਜਿਨ ਕੈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਉੱਤਮ ਧਾਮ ॥ ਸੰਤ ਰੇਣ ਢਿਗ ਐਸ ਉਚਾਰੀ ॥
 ਮਮ ਮਨ ਇੱਛਾ ਅਸ ਪਰਕਾਰੀ ॥ ੩੫ ॥ ਜੇ ਜੇ ਨਾਮੀ ਸਿੱਖ
 ਸੁਜਾਨੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਹੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਮਹਾਨੇ ॥ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੇਵਾ ਗੁਰ
 ਕੀਨਸ ॥ ਮਿਲ ਕਰ ਜਥਾ ਪਰਮ ਪਦ ਲੀਨਸ ॥ ੩੬॥ ਸੁਨ ਕਰ
 ਸੰਤ ਰੇਣ ਅਸ ਬੈਨ ॥ ਭਯੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਨੈਨ ॥ ਸੁੰਦਰ ਬਚ
 ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਬਾਚਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ^੨ਮ੍ਰਗਿੰਦ ਪ੍ਰੇਮ ਤਵ ਸਾਚਾ ॥ ੩੭ ॥
 ਯਾਂਤੇ ਮੈਂ ਬਰਨੋਂ ਸੁਭ ਕਥਾ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋ ਸੁਨੀਐਂ ਜਥਾ ॥ ਜਿਸਕੇ
 ਸੁਨਤ ਪਾਪ ਬਿਨਸਾਵੈ ॥ ਸ੍ਰੌਤਾ ਮਹਾਂ ਪੁਨ ਕੈ ਪਾਵੈ ॥ ੩੮ ॥ ਕਰ
 ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇਵ ਜਿਨ ਕੀਨੀ ॥ ਮਹਿਮਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਡ ਚੀਨੀ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਕੈ ਪਾਇ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਹਤ ਕਸ਼ਟ
^੩ਕਰਾਲਾ ॥ ੩੯ ॥ ਭਗਤੁ ਕਥਾ ਸੁਨਹੁ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ਚਤੁਰਬ
 ਗੁਰ ਬਰ ਤੇ ਜਨਮਾਇ ॥ ਆਦਮ ਜਾਟ ਸੇਵ ਬਡ ਘਾਲੀ ॥ ਜਿਸਤੇ
 ਭਾ ਪਰਤਾਪ ^੪ਬਿਸਾਲੀ ॥ ੪੦ ॥ ਸੁਨਜੋ ਗੁਰ ਪੰਚਮ ਕਾਹਾਲ ॥
 ਰਚਨ ਲਗੇ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਤ ਤਾਲ ॥ ਆਯੋ ਗੁਰ ਢਿਗ ਲਾਗਯੋ ਸੇਵਾ ॥
 ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਕੈ ਜਾਨਹਿ ਭੇਵਾ ॥ ੪੧ ॥ ਮਿੜਕਾ ਖਨਹਿੰ ਸੁ ਸੀਸ
 ਉਠਾਵੈ ॥ ਵਹਿਰ ਤਾਲ ਤੇ ਦੂਰ ਗਿਰਾਵੈ ॥ ਬਡੀ ਪ੍ਰਾਤ ਤੇ ਲਾਗਹਿ
 ਕਰਬੇ ॥ ਸੰਧਯਾ ਲੈ ਠਾਨੈ ਹਿਤ ਦਰਬੇ ॥ ੪੨॥ ਅਸ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕਮਾਈ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਅਵਸਥਾ ਪਾਈ ॥ ਜਿਨਕੇ ਬਡੇ ਭਾਗ
 ਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤਿਨ ਪਾਨ ਸੁ ਆਹੀ ॥ ੪੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਅੰਮ੍ਰਤਸਰ ਸਿੱਖਨ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਚਤੁਰਬੈ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਰਜਪੂਤ ਮੰਝ ਇਕ ਚੌਪਰੀ ਪ੍ਰਥਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮਾਹਿੰ ॥
 ਸੰਸਕਾਰ ਉਰ ਭਗਤ ਕੇ ਸੁਨਹੁ ਕਬਾ ਅਬ ਤਾਹਿ ॥ ੧ ॥
 ਸੌਪਈ ॥ ਮਾਲ ਸਰਬ ਘਰ ਦਰਬ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਸਰਵਰ
 ਪੀਰ ਸੇਵ 'ਸਭ ਕਾਲਾ' ॥ ਸੋ ਮਹਿਮਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੁਨ ਕੈ ॥ ਸਬਦ
 ਸੁਨੇ ਅਰਥਨ ਕੇ ਗੁਨ ਕੈ ॥ ੨ ॥ ^੨ਉਦੈ ਭਗਤ ^੩ਪੂਰਬ ਕੀ ਭਈ ॥
 ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਕੀ ^੪ਰੁਚ ਉਪਜਈ ॥ ਜਨਮ ਸਫਲ ਕਰਬੇ ਕਉ
 ਬਾਛੇ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਇੱਛਾ ਇਤ ਆਛੇ ॥ ੩॥ ਹੇਰ ਹੇਰ ਸਿੱਖਨ
 ਕਹੁ ਨੀਕੇ ॥ ਸਿੱਖੀ ਗਹੋਂ ਮਨੋਰਥ ਜੀਕੇ ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਵਧਯੋ
 ਅਧਕਾਈ ॥ ਆਯੋ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਲਾਈ ॥ ੪ ॥ ਸਦਨ
 ਤਿਆਗ ਕੈ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ॥ ਪੁਤ੍ਰਾਦਕ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਸਾਰ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਅਰਜਨ ਕੀ ਸਰਨੀ ਆਏ ॥ ਬੰਦੇ ^੫ਪਦ ਅਰਬਿੰਦ ਸੁਹਾਏ ॥ ੫ ॥
 ਬਿਨਤੀ ਕੀਨ ਹਰੇ ^੬ਤ੍ਰੈਤਾਪ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਕੇ ਬਖਸਹੁ ਆਪ ॥
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੈ ਸੰਕਟ ਭਾਰੀ ॥ ਦੀਨ ਜਾਨ ਕਰ ਲੇਹੁ ^੭ਉਬਾਰੀ ॥
 ੬ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਫੁਰਮਾਯਹੁ ॥ ਅਪਨ ਪੀਰ ਤੈਂ ਤੁਰਕ
 ਬਨਾਯਹੁ ॥ ਸਰਵਰ ਕੇ ਮੁਰੀਦ ਤੁਮ ਰਹੇ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ
 ਦੁਰਲਭ ਅਹੇ ॥ ੭ ॥ ਖੰਡੇ ਧਾਰ ਚਲੇ ^੮ਨਹਿੰ ਗਿਰੇ ॥ ਸੂਖਮ
 ਅਧਕ ^੯ਕੇਸ ਤੇ ਪਰੇ ॥ ਨਹੀ ਕਮਾਇ ਸਕੋਗੇ ਤਾਹੀਂ ॥ ਪ੍ਰਾਨਨ ਕੈ
 ਪਲਟੇ ਜਿਸ ਮਾਹੀਂ ॥ ੮ ॥ ਆਪਾ ਜਰਾ ਜਨਾਵਹੁ ਨਾਹੀਂ ॥ ਦੇਹ
 ਸੀਸ ਪਰ ਸੀ ਨ ਕਰਾਹੀ ॥ ਅਰ ਜਬ ਸਿੱਖ ਹਮਾਰੇ ਹੋਵਹਿੰ ॥
 ਅਪਜਸ ਲਹੈਂ ਸਕਲ ਧਨ ਖੋਵਹਿੰ ॥ ੯ ॥ ਕੁਲ ਕੇ ਲੋਕ ਕਰੈਂ
^{੧੦}ਉਪਹਾਸ ॥ ਨਹੀਂ ਬੈਠਬੇ ਦੇਂ ਨਿਜ ਪਾਸ ॥ ਏਤੀ ਬਾਤ ਸਹੇ ਮਨ
 ਲਾਈ ॥ ਤੈਂ ਹਮਰੇ ਸਿਖ ਹੁਜਹਿ ਆਈ ॥ ੧੦ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਸੇਵਹੁ

੧ ਹਰ ਸਮੇਂ ।	੨ ਪ੍ਰਗਟ ।	੩ ਪਹਿਲੇ ਦੀ ।	੪ ਪ੍ਰੀਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ।
ਪ ਚਰਨ ਕਮਲਾਂ ਨੂੰ ।	੬ ਆਧਿ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ ।	੭ ਨਾ ਢਿਗੇ ।	੮ ਵਾਲ
ਤੈਂ ਭੀ ਬਹੁਤ ਬਰੀਕ ।	੮ ਠਠਾ ਮਖੈਲ ।		

ਪੀਰ ਸੁਕਾਮੂ ॥ ਸਿੱਖੀ ਕੋ ਲੀਜਹਿ ਨਹਿੰ ਨਾਮੂ ॥ ਰਾਖਹੁ ਧਨ ਕੁਲ
 ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਿੱਖੀ ਧਰ ਕਿਯੋਂ ਲੇ ਦੇਖ ਪਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਨ
 ਕੈ ਇਮ ਬਾਕਨ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ੧੨ ॥ ਅੰਜਲ ਬਾਂਧ ਕੀਨ ਅਰਦਾਸ ॥
 ਜਬ ਕੋ ਰਾਵਰ ਦਰਸਨ ਜੋਵਾ ॥ ਸੁਨਬੋ ਸ਼ੁਤ ਵਾਕਨ ਕੋ ਹੋਵਾ ॥
 ੧੩ ॥ ਤਬ ਕੋ ਮਨ ਹਮਰੇ ਹਟ ਗਯੋ ॥ ਰਿੰਦੈ ਬਿਚਾਰਤ ^੧ਲੱਜਤ
 ਭਯੋ ॥ ਸਰਵਰ ਤੁਰਕਨ ਅਜਮਤ ਮਾਹੀਂ ॥ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਨਰ ਜਗ
 ਮਾਹੀਂ ॥ ੧੪ ॥ ਸੀਸ ਨਿਵਾਵਹਿੰ ਤੁਰਕ ਅਗਾਰੀ ॥ ਖੋਇ ਧਰਮ
 ਨਰ ਤਨ ਦੇਹਿੰ ਹਾਰੀ ॥ ਹਮ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਮ ਤਨ ਪਾਇ ॥ ਨੀਚ
 ਮਲੇਛਹਿੰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਇਸ ਤੇ ਪਰੇ ਅਧਰਮ ਨ ਐਗਾ ॥
 ਲਹੋਂ ਸਜਾਇ ਨਰਕ ਕੀ ਠੌਰ ॥ ਦੇਖੀ ਗਊਅਨ ਕੇ ਨਿਤ ਜੋਈ ॥
 ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਨ ਮਾਨਹਿੰ ਕੋਈ ॥ ੧੬ ॥ ਮਹਾਂ ਕੁਚੀਲ ਨ ਸੁਚ ਕੋ
 ਲੇਸ ॥ ਆਦ ਚੰਡਾਲ ਜਿ ਰਚਹਿੰ ^੨ਅਸੇਸ ॥ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਮਿਲੇ
 ਸਭ ਖਾਵਹਿੰ ॥ ਪੁਨ ਅਪਨੇ ਕੋ ਅਧਕ ਕਰਾਵਹਿੰ ॥ ੧੭ ॥ ਨਹਿੰ
 ਨਪਾਕ ਤੇ ਕਰਹਿੰ ^੩ਗਿਲਾਨੇ ॥ ਹਿੰਦ ਧਰਮ ਕਜਾ ਇਨ ਕੋ ਮਾਨੇ ॥
 ਇਮ ਬਿਚਾਰ ਕੈ ਹਮ ਮਨ ਮਾਹੀਂ ॥ ਮਾਨਤ ਰਹੇ ਸੁ ਅਬ ਪਛੁਤਾਹੀਂ
 ॥ ੧੮ ॥ ਨਿਮੂ ਹੋਇ ਇਮ ਬੈਨ ਸੁਨਾਇਵ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਅਧਕ ਲੋਚਨ
 ਜਲ ਛਾਇਵ ॥ ਪ੍ਰੂ ਜੀ ਆਏ ਸ਼ਰਣ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਦਿਹੁ ਸਿੱਖੀ ਹਮ
 ਲਖ ਅਧਕਾਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਬੋਲੇ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸੁਖ ਧਾਮੂ ॥ ਪੂਰਬ
 ਸਰਵਰ ਢਾਹ ਮੁਕਾਮੂ ॥ ਪੁਨ ਆਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਾਈ ॥ ਕਰੇ
 ਗੁਨਾਹ ਲੇਹੁ ਬਖਸਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਹੈ ਕੇ ਸਿੱਖੀ ਕੇ ਅਧਕਾਰੀ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਕਰਹੁ ਸੁਖਕਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਬਾਕ ਮੰਝ ਘਰ ਗਯੋ ॥
 ਤੁਰਕ ਮੁਕਾਮ ਸੁ ਢਾਹਤ ਭਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ਸਰਲ ਹੋਇ ਸਤਿਗੁਰ

੧ ਦੇਵੇਂ ਹਥ ਦੀਆਂ ਤਲੀਆਂ ਮੇਲ ਕੇ । ੨ ਸ਼ਰਮ ਸਾਰ । ੩ ਲੇਸ ਮਾਤ੍ਰ ਟੰਚਕ
 ਭਰ ਭੀ । ੪ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ । ੫ ਨਫਰਤ ।

ਸਰਨਾਈ ॥ ਆਇਵ ਆਸ ਏਕ ਮਨ ਭਾਈ ॥ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ
 ਦੀਨਸ ਉਪਦੇਸ਼ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਭਜ ਹਰਹੁ ਕਲੇਸ ॥ ੨੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਸੋਂ ਸਨਮੁਖ ਨਿਤ ਰਹੈ ॥ ਸੇਵਹੁ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਸੁਖ ਲਹੈ ॥ ਅੰਤਹ
 ਕਰਨ ਸੁੱਧ ਹੁਇ ਜਾਇ ॥ ਆਤਮ ਰਗਾਨ ਰਿਦੇ ਮਹਿੰ ਪਾਇਆ ॥ ੨੨ ॥
 ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਮਹਿੰ ਬੰਦ ਨਿਕੰਦ ॥ ਮੁਕਤ ਹੈਇ ਕਰ ਲਹੈ ਅਨੰਦ ॥
 ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਲਗਯੋ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਮਹਿੰ ਪਹੁੰਚੇ
 ਧਾਮੁ ॥ ੨੩ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਕਹਯੋ ਹੈਨ ਪੁਨ ਲਾਗਯੋ ॥ ਸਰਬ ਸਮਾਨ
 ਨਾਸ ਹੈ ਭਾਗਯੋ ॥ ^੧ਤੁੰਗ ^੨ਮਰਿਖ ਧਨ ਭਯੋ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਲਗੇ
 ਸਰੀਕ ਕਰਨ ^੩ਉਪਹਾਸਾ ॥ ੨੪ ॥ ਗ੍ਰਾਮ ਨਾਰ ਨਰ ਸਭ ਨੇ
 ਕਹਯੋ ॥ ਪੀਰ ਮਾਰ ਤੇ ਸਭ ਕਿਛ ਦਹਯੋ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿੱਖੀ ਜਬ
 ਤੇ ਲੀਨ ॥ ਤਬ ਤੇ ਹੋਯੋ ਸਭ ਕਿਛ ਛੀਨ ॥ ੨੫ ॥ ਸਭ ਨੇ ਮਿਲ
 ਸੁ ਮੰਝ ਸਮਝਾਯੋ ॥ ^੪ਪੀਰ ਕੋਪ ਕਰ ਸਕਲ ਗਵਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ
 ਤਜ ਕਰ ਪੁਨ ਜੋਰ ॥ ਬਖਸ਼ਹਿ ਤੁੜ ਕੇ ਪੀਰ ਨਿਹੋਰ ॥ ੨੬ ॥
 ਸੁਠਤ ਮੰਝ ਨੇ ਬਾਕ ਉਚਾਰੇ ॥ ਮੈਂ ਸਿੱਖ ਭਾ ਅਬ ਸਤਿਗੁਰੰ ਦਾਰੇ ॥
 ਕੂਰ ਪਦਾਰਥ ਕਾਮ ਨ ਮੇਰੇ ॥ ਲੇਉਂ ਮੁਕਤ ਹੁਇ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ॥
 ੨੭ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਹੀ ਅਬ ਸਭ ਕਿਛ ਹੋਈ ॥ ਪੀਰ ਮੀਰ ਸੇ ਕਾਮ ਨ
 ਕੋਈ ॥ ਪੰਚ ਗ੍ਰਾਮ ਕੇ ਸੁਨ ਸਭ ਜਾਨੀ ॥ ਮੰਝ ਮਹਾਂ ਮੂਰਖ ਅਗਜਾਨੀ
 ॥ ੨੮ ॥ ਛੀਨ ਲੀਨ ਗਿਰੁ ਧਨ ਸਿਰਦਾਰੀ ॥ ਸਰਬ ਸਰੀਕਨ
 ਦੀਨ ਨਿਕਾਰੀ ॥ ਲੇਕਰ ਨਿਜ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਸੁ ਪਾਰਾ ॥ ਰਹਯੋ
 ਜਾਇ ਕਿਸ ਪੁਰੀ ਮਝਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਘਾਸ ਖੋਦ ਤਹਿ ਬੇਰਨ
 ਲਾਗਯੋ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਰਹੈ ਪੇਮ ਗੁਰ ਪਾਗਯੋ ॥ ਚਾਰ ਭਾਗ
 ਕਰ ਲਿਆਏ ਨਿਕੇਤ ॥ ਇਕਸੈ ਦੇਤ ਨੀਤ ਗੁਰ ਹੇਤ ॥ ੩੦ ॥

ਤੀਨ ਭਾਗ ਤੇ ਕਰੈ ਗੁਜਾਰਾ ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ 'ਪ੍ਰਣ
ਧਾਰਾ ॥ ਕਰਯੋ ਬਿਤੀਤਨ ਕੇਤਕ ਕਾਲਾ ॥ ਸਿਮਰਯੋ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ੩੧ ॥ ਏਕ 'ਮੇਵੜਾ ਗੁਰੂ ਬੁਲਾਯਹੁ ॥ ਹੁਕਮ ਨਾਮ
ਦੇ ਤਹਿ ਸਮਝਾਯਹੁ ॥ ਇਕ ਸਿਖ ਮੰਝ ਸੁ 'ਅਮਕੇ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ॥
ਬਿਪਤਾ ਪਰੀ ਨਹੀਂ ਕੁਛ ਘਰ ਮਹਿੰ ॥ ੩੨ ॥ ਅਬ ਜਾਵਹੁ ਤਿਸਕੇ
ਤੁਮ ਪਾਸ ॥ ਹੁਕਮ ਨਾਮ ਤਿਸ ਦੇਵਹੁ ਖਾਸ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਇਸ
ਤੇ ਮਗ ਚਲਯੋ ॥ ਆਇ ਪੁਰੀ ਮਹਿੰ ਮੰਝ ਸੁ ਮਿਲਯੋ ॥ ੩੩ ॥
ਦੇਖਤ ਹੋਯੋ ਹਰਖ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੋਕੇ ਕੀਨ ਨਿਹਾਲਾ ॥
ਚਲਹੁ ਸਦਨ ਮਹਿੰ ਪਦ ਨਿਜ ਪਾਵਹੁ ॥ ਗੁਰੂ ਹੁਕਮ ਪੁਨ ਮੋਹਿ
ਦਿਖਾਵਹੁ ॥ ੩੪ ॥ ਸਨਮਾਨਤ ਗ੍ਰਿਹ ਮੈਂ ਲੈ ਗਯੋ ॥ 'ਮੰਚ
ਡਸਾਇ ਬਠਾਵਨ ਕਯੋ ॥ ਹੁਕਮ ਨਾਮ ਲੈ ਮਸਤਕ ਧਰਯੋ ॥ ਬਹੁਰ
ਖੇਲੁ ਕਰ ਦਰਸਨ ਕਰਯੋ ॥ ੩੫ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਬੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ
ਮੰਝ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪੰਚਮੇ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫ ॥
ਦੈਹਿਗਾ ॥ ਹੁਕਮ ਨਾਮ ਜੋ ਗੁਰ ਪਠਯੋ ਮੰਝ ਪਠਯੋ ਮਨ ਲਾਇ ॥
ਲਿਖਯੋ ਤਾਹਿੰ ਮਹਿੰ ਅਸ ਬਿਧੀ ਗ੍ਰਿਹ ਤਜ ਹਮ ਢਿਗ ਆਇ ॥੧॥

ਚੈਪਈ ॥ ਪਢਯੋ ਸੁ ਗੁਰ ਨੇ ਨਿਕਟ ਹਕਾਰਾ ॥ ਸਰਬ
ਸੁਨਾਇ ਆਪਨੀ ਦਾਰਾ ॥ ਮੈਂ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਹਿਤ ਜਾਵੋਂ ॥ ਪਾਸ
ਰਹੋਂ ਸਭ ਰੀਤ ਰਿਸਾਵੋਂ ॥ ੨ ॥ ਹੋਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਿਹਾਲ ਕਰੈਂਗੇ ॥
ਤਬ ਹਮ ਤੁਮ ਸੌਂ ਮੇਲ ਬਨੈਂਗੇ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਤਬ ਮਗ ਮਹਿੰ ਪਗ
ਪਾਵਾ ॥ ਸੰਗ ਮੇਵੜਾ ਗੁਰ ਪੁਰ ਆਵਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਯੋ ਪਗ
ਸੀਸ ਨਿਵਾਇਵ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ 'ਰੁਖ ਨਹੀਂ ਜਨਾਇਵ ॥ ਐਰ

ਸਾਬ ਕਹਿੰ ਸੇਵਾ ਲਾਯੋ ॥ ਭਯੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਭਾਯੋ ॥ ੪ ॥
 ਵਹਿਰ ਜਾਇ ਨਿਤ ^੧ਈਧਨ ਆਨੈ ॥ ^੨ਸੁਸਕ ਭਾਰ ਭਾਰੀ ਤਿਸ
 ਥਾਨੈ ॥ ਗੁਰ ਲੰਗਰ ਮਹਿੰ ਦੇਵਹਿ ਆਨ ॥ ਭੋਜਨ ਖਾਇ ਕਰੈ
 ਹੁਜਰਾਨ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਲਗਨ ਮਹਿੰ ਨਿਤ ਰਹਿ ਮਗਨ ॥ ਰਿਦੈ
 ਬਿਕਾਰ ਕਰੇ ਸਭ ^੩ਭਗਨ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਵਸ ਬਤੀਤੇ ਜਬੈ ॥ ਅੰਤਰ
 ਯਾਮੀ ਬੂਝਯੋ ਤਬੈ ॥ ੬ ॥ ਮੰਝ ਸਿੱਖ ਇਸ ਬਲ ਜੋ ਆਵਾ ॥
 ਕਯਾ ਸੌ ਕਰੈ ਕਹਾਂ ਸੌਂ ਖਾਵਾ ॥ ਇਕ ਸਿੱਖ ਨੇ ਬਿਰਤੰਤ ਸੁਨਾਯੋ ॥
 ਜਬ ਕੇ ਇਹਾਂ ਸਿੱਖ ਸੋ ਆਯੋ ॥ ੭ ॥ ^੪ਈਧਨ ਕੇ ਸਕੇਲ ਬਹੁ
 ਲਿਆਵਹਿ ॥ ਲੰਗਰ ਤੇ ਭੋਜਨ ਸੋ ਖਾਵਹਿ ॥ ਭਯੋ ਹੁਕਮ ਸੇਵਾ
 ਮਹਿੰ ^੫ਖਾਮੀ ॥ ਕਰਤ ^੬ਬਿਗਾਰਨ ਅਪਨੋ ਕਾਮੀ ॥ ੮ ॥ ਅਰਹਿ
 ਅਹਾਰ ਮਜ਼ੂਰੀ ਹੋਇ ॥ ਕੇ ਵਸੇਸਤਾ ਇਸ ਤੇ ਜੋਇ ॥ ਕਹੂੰ ਅਪਰ
 ਤੇ ਭੋਜਨ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰ ਲੰਗਰ ਕੀ ਸੇਵ ਕਮਾਇ ॥ ੯ ॥ ਜਿਤੋ
 ਅਹਾਰ ਕਹੂੰ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥ ਦੇਹਿ ਅਪਰ ਕੇ ਲਘ ਨਿਜ ਖਾਵਹਿ ॥
 ਸਿੱਖ ਨੇ ਤਿਸੇ ਹਟਾਯੋ ਤੈਸੇ ॥ ਕਰਨ ਲਗਯੋ ਤਿਮ ਕਹਿ ਗੁਰ
 ਜੈਸੇ ॥ ੧੦ ॥ ਭਾਰ ^੭ਜੁਗਲ ਜੰਗਲ ਤੇ ਲਿਆਵੈ ॥ ਇਕ ਬੇਚੈ
 ਤਿਸ ਭੋਜਨ ਲਿਆਵੈ ॥ ਛਕੈ ਆਪ ਕਛੁ ਲੰਗਰ ਪਾਵੈ ॥ ਦੂਸਰ
 ਭਾਰ ^੮ਦੇਗ ਬਲ ਲਿਆਵੈ ॥ ੧੧ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਹੁ ਸਮਾਂ
 ਬਿਤਾਨਾ ॥ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਿ ਅਤ ਮਸਤਾਨਾ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਵਹਿਰ
 ਗਯੋ ਹਿਤ ਧਾਰ ॥ ^੯ਬੀਨ ਬੀਨ ਕਰ ਬੰਧਯੋ ਭਾਰ ॥ ੧੨ ॥ ਨਹਿੰ
 ਪਹੁਚਿਓ ਉਠਵਾਵਨ ਵਾਰੇ ॥ ਘਟੀ ਚਾਰ ਵਧ ਲਗੀ ^{੧੦}ਅਵਾਰੇ ॥
 ਧਰ ਸਿਰ ਪਰ ਜਬ ਪੁਰ ਕੇ ਗਵਨਾ ॥ ਉਠੀ ਅੰਧੇਰੀ ^{੧੧}ਭੀਖਨ
^{੧੨}ਪਵਨਾ ॥ ੧੩ ਕੰਕਰ ਸਿਕਤਾ ^{੧੩}ਖੰਚਤ ਬਹਯੋ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਕਛੁ

੧ ਲਕੜਾਂ । ੨ ਸੁਕੀਆਂ । ੩ ਢੂਰ । ੪ ਲਕੜਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਕੇ
 ਪ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਕਮੀਂ । ੬ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਲਈ । ੭ ਦੇ ਭਾਰ ਲਕੜਾਂ ਦੇ । ੮ ਲੰਗਰ ਦੇ ਵਿਚ ।
 ੯ ਚੁਣੁ ਚੁਣ ਕੇ । ੧੦ ਹੋਰ । ੧੧ ਭਿਆਨਕ । ੧੨ ਹਵਾ । ੧੩ ਰੇਤਾ ।

ਜਾਇ ਨ ਲਹਜੋ ॥ ਸਨਮੁਖ ਪੈਨ ਹਟਾਇ ਪਿਛਾਰੀ ॥ ਭਾਰ ਸਮਾਰਤ
 ਗਮਹਿੰ ਅਗਾਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ^੧ਧੂਲ ਅਧਕ ਆਂਖਨ ਮਹਿੰ ਛਾਈ ॥
 ਚਲਯੋ ਆਇ ਬਡ ਸੰਕਟ ਪਾਈ ॥ ਹੁਤੇ ^੨ਕੂਪ ਥੋਰੇ ਜਹਿੰ ਪਾਨੀ ॥
 ਭਯੋ ^੩ਤਿਮਰ ਕਛੁ ਪਰਯੋ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ੧੫ ॥ ਗਿਰਯੋ ਮੰਝ ਤਿਸ ਕੇ
 ਬਿਚ ਜਾਇ ॥ ਸਿਰ ਪਰ ^੪ਕਾਸ਼ਟ ਅਧਕ ਧਰਾਇ ॥ ਭਾਰ ਸੰਭਾਰਯੋ
 ਸਿਰ ਪਰ ਰਖਯੋ ॥ ਭੀਜ ਨ ਜਾਇ ਨੀਰ ਤੇ ਰਖਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ^੫ਠਾਂਢ
 ਕੂਪ ਮਹਿੰ ਬਾਰ ਮਝਾਰ ॥ ਸਿਮਰਹਿੰ ਕਿਮ ਹੁਇ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾਰ ॥
 ਕਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਖੈਂਚ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਰਹਿਓ ਨ ਗਯੋ ਗੁਰੂ ਤਤ ਕਾਲਾ
 ॥ ੧੭ ॥ ਸੰਕਟ ਜਾਨ ਸਿੱਖ ਕਹੁ ਹੋਵਾ ॥ ਕੂਪ ਬਾਰ ਸਿਰ ਭਾਰ
 ਖਰੋਵਾ ॥ ਬੀਤਹਿ ਇਸਹਿ ^੬ਜਾਮਨੀ ਸਾਰੀ ॥ ਖਰੋ ਰਹੈ ਨਹਿੰ ਭਾਰ
 ਉਤਾਰੀ ॥ ੧੮ ॥ ਉਠੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਗਮਨੇ ਐਸੇ ॥ ^੭ਕੁੰਚਰ ਕੇ
 ਮੌਚਨ ਹਿਤ ਜੈਸੇ ॥ ਨੰਗੇ ਪਾਇ ^੮ਉਤਾਇਲ ^੯ਡਾਲਤ ॥ ਹਰ
 ਭਰਾਇ ਨਹਿੰ ਵਸਤ ਸੰਭਾਲਤ ॥ ੧੯ ॥ ਦਾਸ ^{੧੦}ਉਪਾਨੰ ਲੈ ਕਰ
 ਧਾਏ ॥ ਕੇਤਕ ਧਾਇ ਮਿਲੇ ਸੰਗ ਆਏ ॥ ੧੧ ਦਾਮਨ ਆਨਹੁ ਹੁਕਮ
 ਕਰੰਤੇ ॥ ਤਿੰਹ ਸਤਿਗੁਰ ਪਹੁਚੇ ^{੧੧}ਉਤਲੰਤੇ ॥ ੨੦ ॥ ^{੧੨}ਕੂਪ ਤੀਰ
 ਬਿਤ ਹੋਇ ਉਚਾਰਾ ॥ ਕੈਨ ਅਹੈਂ ਤੂੰ ਕਹੁ ਨਿਜ ਸਾਰਾ ॥ ਕਾਸ਼ਟ
 ਭਾਰ ਸੀਸ ਪਰ ਧਰਯੋ ॥ ਕਿਉਂ ਨਹਿੰ ਗੇਰਾ ਜਲ ਮਹਿੰ ਖਰਯੋ ॥ ੨੧
 ॥ ਕਹਯੋ ਮੰਝ ਹੈ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ॥ ਸੇਵਕ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਧਾਮ ॥
 ਇਤਨੇ ਮਾਹਿੰ ^{੧੩}ਰੱਜੂ ਲੇ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਹਿਤ ਅਸਵਾਰੀ ਨਰ
 ਲਿਆਏ ॥ ੨੨ ॥ ਜੀਨ ^{੧੪}ਤੁਰੰਗ ਪਾਇ ਕਰ ਤਰਨ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ
 ਦਿਗ ਤਬ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ॥ ^{੧੫}ਦਾਮਨ ਕੂਪ ਬਿਖੈ ਲੱਟਕਾਈ ॥ ਕਹਿਯੋ

੧ ਧੂੜ ।	੨ ਕੂਵਾਂ ।	੩ ਅੰਧੇਰਾ ।	੪ ਲਕੜਾ ।	੫ ਖੂਹ ਦੇ
ਵਿਚ ਭਾਰ ਸਣੈ ਖੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ।				
੬ ਛੇਤੀ ।	੭ ਰਾਤ ।	੮ ਹਾਬੀ ।	੯ ਛੁਡਾਣਾ ।	
੧੦ ਛੇਤੀ ਤੋਂ ਛੇਤੀ ।	੧੧ ਜੋੜਾ ।	੧੨ ਰਸੇ ।	੧੩ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ।	
੧੪ ਖੂਹ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ।	੧੫ ਰਸੀ ।	੧੬ ਘੜੈ ਤੇ ਕਾਠੀ ਪਾ ਕਰ ।	੧੭ ਰਸੀ ਖੂਹ ਵਿਚ ।	

ਚੌਪਈ ॥ ਪੇਮ ਸਾਬ ਦਰਸ਼ਨ ਕੇ ਕੀਨਾਂ ॥ ਮਸਤਕੇ ਪਿਗ
 ਪੰਕਜ ਧਰ ਦੀਨ ॥ ਹਾਬ ਜੋਥੁ ਅਈਦਾਸ ਬਖਾਨੀ ॥ ੧॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ
 ਸੰਭ ਘਰ ਕੇ ਜਾਨੀ ॥ ੨॥ ਕਿਰਤ ਸੁਨਾਰੇ ਕੀ ਸੈਂ ਲਕਹੋ ॥ ਕਣਲ
 ਬਿਤਾਵਹੁ ਉਦਰ ਸੁ ਭਰ ਹੋ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਕਿਰਤ ਕਰ ਕੈਈ॥
 ਧਰਮ ਸੰਗਤ ਨਿਬਾਰੇ ਸੋਈ ॥ ੩॥ ਕੱਪਟ ਬਿਹੀਨ ਜੀਵਕਾ ਕਰੈ॥
 ਪਰਕੀ ਵਸਤ ਡਪਾਇ ਨ ਧਗੈ॥ ਤਿਸ ਮਹਿ ਬਾਟ ਪ੍ਰਭੂ ਹਿਤ ਖਾਵੈ॥
 ਤਿਸ ਕੇ ਉਰ ਨਿਰਮਲ ਹੁਇ ਜਾਵੈ॥ ੪॥ ਬਿਨਤੀ ਯੁਕਤ ਬਹੋੜੇ
 ਕਹਯੋ ॥ ਕੰਪਤ ਲੋਚਨ ਤੇ ਜਲ ਬਹਯੋ ॥ ਹੋ ਸਤਿਗੁਰ ਮੈਂ ਮਹਾ
 ਅਧੰਗਮੀ ॥ ਪਾਏ ਕਿਰਤ ਨਿਤ ਕਰੋਂ ਕੁਕਰਮੀ॥ ੫॥ ਨਾਮ
 ਕਾਰੀਬਨਿਲਾਜ ਤੁਮਾਰਾ॥ ਪਤਤਾ ਉਧਾਰਨ ਬਿਰਦ ਉਦਾਰਾ॥
 ਜਬਹਿ ਬਟੇੜੇ ਸਾਚੀ ਕਹੀ॥ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਮਡ ਉਰ ਲਹੀ॥ ੬॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਲੀ ਉਪਛੇਸ਼ ਬਤਾਵਾ॥ ਕਹਾਂ ਕੂਰ ਮਹਿੰ ਤੂ ਲਪਟਾਵਾ॥
 ਕਰ ਕਰ ਅਘ ਕੋ ਸੰਚਹਿੰ ਬੰਦੂ॥ ਅੰਤ ਕਾਲ ਜਮੁ ਫਾਸ
 ਬਿਲੰਦਾ॥ ੭॥ ਕੋਈ ਜਨਮ ਦੁਖ ਸਹੇ ਘਨੇਹੇ॥ ਕੈਨ ਸਹਾਇ
 ਰੋਇਓ ਤਿਸ ਬੇਰੈ॥ ਅਪਰ ਤਜਾਗ ਕਰ ਜਾਵਹਿੰ ਭੋਰੇ॥ ਕਰੇ ਕਰਮ
 ਛੇਵਹਿੰ ਸੰਗ ਤੋਹੇ॥ ੮॥ ਸੋਫਲ ਦੀਏ ਬਿਨਾਨ ਬਿਨਾਸਹਿੰ॥
 ਕਰੋ ਕੁਕਰਮ ਤੋਹਿੰ ਕੋ ਗ੍ਰਾਸਹਿੰ॥ ਰਹੈ ਇਕਾਕੀ ਸੰਕਰ ਪਾਵਹਿੰ॥
 ਪਛਤਾਵਹਿੰ ਸਿਰ ਧੁਨ ਬਿਲਲਾਵਹਿੰ॥ ੯॥ ਯਾਂਤੇ ਸੱਤਿਨਾਮ
 ਕਰਤਾਰਾ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਨਿਸ ਦਿਨੁ ਹੋਇ ਉਧਾਰੇ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤ
 ਮਹਿੰ ਬੈਸ ਗੁਜਾਰਹੁ॥ ਧਰਮ ਜੀਵਕਾ ਮਹਿੰ ਚਿਤ ਧਾਰਹੁ॥ ੧੦॥
 ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਬਾਕ ਰਸੀਲੇ॥ ਬਿਦੁ ਬਿਕਾਰਨ ਪਰਮ ਕਟੀਲੇ॥
 ਗਦ ਗਦ ਭਾਨੁ ਮਨ ਅਨੰਦੇ ਵਧੀਵਾ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਕੁਕਰਮਨ ਕੇ

੧ ਬੰਬਣ ਲਗਾਉ ਅਤੇ ਆਪਾਂ ਨੂੰ ਢੁਕਾਵੇ ਕਰ ਕੇ। ੨ ਤਾਂ ਵੱਡੇ ਬੁਲ੍ਹੇ ਸਾਚਾ ਧਨ।
 ਇਕੱਠਾ ਬੀਤਾ ਹੈ। ੩ ਸਿਰ ਨੂੰ ਹਲਾਵੇਂਗਾ। ੪ ਅਪੁ ਕਟੇ ਜਾਂਦੇ।

ਪਛਤਾਵਕਾ॥ ੧੮੮੦॥ ਲਗਯੋ ਸੇਵ ਕਰਬੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ॥ ਬਧਯੋ
 ਪ੍ਰੇਮ ਸਰਧਾ ਧਰ ਉਰ ਕੀ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਮਹਿੰਤਿਸ ਕੇ ਹੋਗਾ॥
 ਕਰਯੋ ਨਿਕੰਦਲ ਮੋਹਿ ਬਡੇਗਾ॥ ੧੨॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਸਟ ਕਰ
 ਬਖਸ਼ਯੋ ਨਾਮ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਭਏ ਸਪੂਰਨ ਕਾਮ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦ
 ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਿੰਪਾਗਿ॥ ਜੇਨਮ ਜੇਨਮ ਕੈ ਸੋਯੋ ਜਾਗਾ॥ ੧੩॥ ਭਯੋ
 ਬਹੇੜਾ ਬਹੁਤ ਨਿਹਾਲ॥ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਯੋ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ ਕਹਯੋ
 ਅਬੈ ਤੂੰ ਗਿਰ੍ਹ ਕੈ ਜਾਵਹੁ॥ ਉਰ ਅਨੰਦ ਕਰ ਹਰ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ॥
 ੧੪ ਕਰੀ ਬਹੇੜੇ ਤਬ ਅਰਦਾਸ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮੈਂ ਰਾਵਰ
 ਦਾਸ॥ ਕੈਨ ਜੀਵਕਾ ਕੈ ਮੈਂ ਕਰੋਂ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਭਵਜਲੈ ਦੁਸਤਰ
 ਤਰੋਂ॥ ੧੫॥ ਜਿਸ ਮਹਿ ਦੋਸ ਨਾ ਲਾਗੈ ਕੋਈ ਅਬੈ ਗਾਵਰ
 ਆਗਿਆ ਦਿਹੁ ਸੋਈ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ॥
 ਤਯਾਗਹੁ ਜੋਊ ਕ੍ਰਿਤ ਦੁਖ ਕਾਗੀ॥ ੧੬॥ ਗੁਰ ਹਿਤ ਗਿਰ੍ਹ ਮਹਿੰ
 ਲੰਗਰ ਲਾਵਹੁ॥ ਆਇ ਛੁਧਾਤਰ ਭੇਜਨ ਖਾਵਹੁ॥ ਗੁਰੂ ਸਿੱਖੀ ਕੈ
 ਸਦਾ ਕਮਾਵਹੁ॥ ਤਨ ਤੇ ਹੰਤਾ ਬੁੱਧ ਉਠਾਵਹੁ॥ ੧੭॥ ਸੁਖ ਦੁਖ
 ਮਹਿੰ ਮਾਨਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਣਾ॥ ਰਹੇ ਹਰਖ ਜੁਤ ਸਦਾ ਨਿਮਾਣਾ॥ ਸੁਨ
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੀਖ ਸੁਖਾਰੀ॥ ਗਿਰ੍ਹ ਗਮਨਯੋਂ ਕੀਨਸ ਉਰਧਾਰੀ
 ॥ ੧੮॥ ਦੇਗ ਲਗਾਇ ਗੁਰੂ ਹਿਤ ਖਾਵੈ॥ ਨਿਜ ਕੈ ਗੁਰ ਕੇ ਦਾਸ
 ਜਨਾਵੈ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਬਿਲੰਦ ਨਿਮਗਨ॥ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਕੀ
 ਲਾਗੀ ਲਗਨ॥ ੧੯॥ ਦੇਹਿਗਾ ਦੇਹਿਗਾ ਦੇਹਿਗਾ ਦੇਹਿਗਾ
 ਦੇਹਿਗਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਇਸ ਭਾਂਤ ਸਿੱਖ ਕਰੇ ਦਯੋ ਉਪਦੇਸੁ॥
 ਸਿਮਰਤ ਹੈ ਸਤਿਨਾਮ ਕੈ ਮੇਟਤ ਸਕਲ ਕਲੇਸੁ॥ ੨੦॥
 ਚੈਪਈ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਕੀ ਕੀਰਤ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ

੧ ਇਸਥਿਤ।

੨ ਮੁੜਕੈ।

੩ ਆਪੁਦਾ ਦਾਸ।

੪ ਕਠਨ।

੫ ਸਿਖਿਆ।

੬ ਮਸਤ।

ਹੋਇ ਅਧਕ ^੧ਬਿਸਤੀਰਤੇ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜੋ ਆਗੇ ॥ ਭਏ
 ਜੋ ਸਿੱਖ ਮਹਾਂ ਵਡਭਾਗੇ ॥ ੨੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਕੀ ਸੁਨ ਕਾਰ ॥
 ਜਿਹ ਸੇਵਹਿੰ ਫਲ ਪਾਹਿੰ ਉਦਾਗ ॥ ਸੇ ਸਭ ਆਵਤ ਘਰ ਕੇ ਤਜਾਰੇ ॥
 ਖਨਹਿੰ ਮਿਤਕਾ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ॥ ੨੨ ॥ ਕੇਤਕ ਕਰੈਂ ਪਚਾਵਨ ਕਾਰ ॥
^੨ਸੁਸਕ ਕਰਨ ਕੇ ਇਤ ਉਤ ਧਾਰੈਂ ॥ ੨੩ ਕੇਤਕ ਸਿਰ ਧਰ ਢੋਵਨ
 ਕਰਹੀ ॥ ਜਹਾਂ ਪਜਾਵੇ ਤਹਿ ਲੇ ਧਰਹ ॥ ਕੇਤਕ ਗਹਿ ਕਰ ਨਿਜ
 ਮਤ ਸੰਗ ॥ ਚਿਨਹਿੰ ਸੁਈ ਧਨ ਕਰੈਂ ਉਤੰਗ ॥ ੨੪ ॥ ਕੇਤਕ
 ਕੂਰਾ ਕਰਹਿੰ ^੩ਸਕੇਲਨ ॥ ਈਂਟ ਪਕਾਵਨ ਹਿਤ ਕਰ ਮੇਲਨ ।
 ਕੋ ਭੋਜਨ ਨਿਜ ਘਰ ਤੇ ਖਾਇ ॥ ਸਭ ਦਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਕਮਾਇ
 ॥ ੨੫ ॥ ਕੇਤਕ ਦਰਬ ਅਰਪ ਹੈਂ ਆਇ ॥ ਬਿੰਦੂ ਮਿਹਨਤੀ ਦੇਤ
 ਲਗਾਇ ॥ ਕੇਤਕ ਦੇਗ ਅਹਾਰ ਕਰੰਤੇ ॥ ਸਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਗੇ
 ਰਹੰਤੇ ॥ ੨੬ ॥ ਕੇਤਕ ^੪ਅਜਮਤ ਕੇ ਜੁਤੇ ਭਾਗੀ ॥ ਜਾਇ ਨਿਸਾ
 ਨਿਜ ਸਦਨ ਮਝਾਗੀ ॥ ਹੋਤ ਭੇਰ ਕੇ ਆਵਤ ਸੋਈ ॥ ਸਰ ਕੀ
 ਸੇਵ ਲਗੇ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ੨੭ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਰਜਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
 ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਸੋ ਜਾਨਹਿ ਸ੍ਰਾਮੀ ॥ ਸਹਾ ਮਹਾਤਮ ਚਹਿਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥
 ਜੋ ਸਿੱਖ ਹੋਇ ਕਾਮਨਾਂ ਭਾਰਾ ॥ ੨੮ ॥ ਇਸ ਜਗ ਕੇ ਸੁਖ ਸਭ
 ਬਿਧ ਦੀਨ ॥ ਪੁਨ ਪ੍ਰਲੋਕ ਮਹਿੰ ਸੁਭ ਗਤ ਕੀਨ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਸਰ ਕੀ ਨਿਤ ਕਾਰ ॥ ਹੁਤੇ ਜਾਤ ਖਨਵੈਂ ਨਰ ^੫ਜਾਰ ॥ ੨੯ ॥ ਜੇ
 ਸਿੱਖ ਲੰਮੇ ਦੇਸ ਮਝਾਰ ॥ ਧੰਨੀ ^੬ਘੰਪ ਕਿਧੈ ਪੁਠਹਾਰ ॥ ਤਖਤ
 ਹਜਾਰਾ ^੭ਛੱਛ ਹਜਾਰ ॥ ਕਾਬਲ ਨਗਰ ਪਿਸੰਚ ਕੰਧਾਰ ॥ ੩੦ ॥
 ਬਲਖ ਬੁਖਾਰੀ ਅਰ ਮੁਲਤਾਨ ॥ ਇਤਿ ਆਦਕ ਪਸਰਮ ਦਿਸ

੧ ਫੈਲਾ । ੨ ਸੋਕਾਉਣ ਲਈ । ੩ ਇਕੱਠਾ । ੪ ਸ਼ਕਤੀ ਸਤਿਤ ।
 ੫ ਖਨਵੈਂ ਪੁਟਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਪੁਰਸ਼ ਆਏ । ੬ ਨਗਰ ਦਾ ਨਾਮ । ੭ ਨਗਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ।

ਜਾਨ ॥ ਛਠੇ ਮਾਸ ਕੇ ਸੰਮਤ ਮਾਹੀ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਆਇ ਗੁਰ
ਪਾਹੀ ॥ ੩੧ ॥ ਰਹੋਂ ਕਿਤਕ ਦਿਨ ਸੇਵਾ ਸਰ ਕੀ ॥ ਕਰਹਿੰ ਪ੍ਰੇਮ
ਧਰ ਸਰਧਾ ਉਰ ਕੀ ॥ ਬਹੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਢਿਗ ਆਇ ॥ ਜਾਚਹਿੰ
ਬਿਦਾ ਸਦਨ ਕੇ ਜਾਇ ॥ ੩੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਤਿਨ ਸੋਂ ਤਬ ਕਹੈਂ ॥
ਹੇ ਸਿਖ ਤੁਮ ਨੰਦਨ ਕੇ ਅਹੈ ॥ ਕੈ ਭ੍ਰਾਤਾ ਮਿਲ ਬਨਜ ਕਰੰਤੇ ॥
ਕਬ ਕੇ ਸਿੱਖੀ ਆਪ ਧਰੰਤੇ ॥ ੩੩ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਸੋ ਬਾਤ ਭਨੇ
ਹੈਂ ॥ ਪਿਤਾ ਪਿਤਾਮਾ ਸਿੱਖ ਬਨੇ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਤ੍ਤੂ ਚਾਰ ਹੈਂ ਰਾਵਰ
ਕਰਨਾ ॥ ਬੈਠ ਦੁਕਾਨ ਬਨਜ ਕੇ ਕਰਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ
ਤਿਹ ਸੋਂ ਫੁਰਮਾਇ ॥ ਦ੍ਰੈ ਸੁਤ ਦਿਹੁ ਹਮ ਕੇ ਇਸ ਬਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰ
ਮਹਿੰ ਬਸ ਕਰਹਿੰ ਦੁਕਾਨ ॥ ਲਾਭਹਿ ਲਾਭ ਬਨਜ ਕੇ ਠਾਨ ॥ ੩੫
॥ ਬਾਕ ਮਾਨ ਸੋ ਆਨ ਬਸਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੁਗ ਸੁਤ ਇਕ ਚਲ
ਆਵੈ ॥ ਇਕ ਦਿਸ ਗੁਰ ਨਿਜ ਮਹਿਲ ਚਿਨਾਇ ॥ ਦਿਸ ਦੂਸਰ
ਸਰ ਸੁਧਾ ਬਨਾਇ ॥ ੩੬ ॥ ਦੇਨਹੁੰ ਬੀਚ ਹਾਟ ਬਹੁ ਪਾਯੋ ॥
ਗੁਰੂ ਬਜਾਰ ਸੁ ਅਬ ਲਗ ਗਾਯੋ ॥ ਆਨ ਆਨ ਬਾਸਹਿੰ ਬਡਭਾਗੋ ॥
ਨਰ ਬਹੁ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਹੋਵਨ ਲਾਗੇ ॥ ੩੭ ॥ ਕਰਨ ਲਗੇ ਬਿਵਹਾਰ
ਬਡੇਰੇ ॥ ਜਿਹ ਕਿਹ ਅਪਨੇ ਸਿੱਖ ਸੁ ਹੋਰੇ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਆਪ ਬੁਲਾਵੈ
ਨਾਥ ॥ ਲਾਗਹਿੰ ਸੇਵ ਸੁ ਸਰਧਾ ਸਾਥ ॥ ੩੮ ॥ ਕੇਤਕ ਸਿੱਖ
ਆਪ ਤੇ ਆਏ ॥ ਕਿਨਹੁ ਢਿਗ ਨਰ ਪਠੇ ਬੁਲਾਏ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਤ
ਜਾਚਨਾ ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਜਸ ਆਏ ਸਭ ਤਜੋਂ ਤਜੋਂ ॥ ੩੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਜਮ ਮਹਿਲੈ ਭਾਈ
ਬਹੋੜੇ ਅੰ ਗੁਰੂ ਬਜਾਰ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸਪਤਮੇ ਮੰਦਰਹਿ॥੭॥
ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਫਫੇਰੇ ਗ੍ਰਾਮ ਬਿਖੈ ਬਸੈ ਬਹਿਲੈ ਸੇਸ਼ਟ ਜਾਟ ॥

‘ਖੂਡੀ ਕਰ ਮਹਿ ਧਾਰ ਕੈ ਕਰੈ ਸ਼ੇਖ ਕੋ ਠਾਟ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਬਹੁਤੇ ਮਾਨੁਖ ਸੰਗ ਲਗਾਇ ॥ ਪਰਸਹਿੰ ਜਾਹਿ
 ਨਿਗਾਹੇ ਥਾਇ ॥ ਸਰਵਰ ਕੇ ਮੁਰੀਦ ਨਿਤ ਰਹੈਂ ॥ ਸੁਲਤਾਨੀ
 ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਕਹੈਂ ॥ ੨ ॥ ਮੰਝ ਗੁਰੂ ਜੋ ਸਿੱਖ ਬਡੇਰਾ ॥ ਮੇਲ
 ਭਯੋ ਤਿਸ ਸੋਂ ਤਿਸ ਕੇਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮਹਿੰਮਾਂ ਸੁਨ ਕੈ ਅਧਕਾਈ ॥
 ਹੇਤ ਦਰਸ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤ ਬਢਾਈ ॥ ੩ ॥ ਮਾਨ ਬਡਾਈ ਤਜ ਕਰ
 ਸਾਰੀ ॥ ਗ੍ਰੀਹ ਤਜ ਗਮਨਯੋਂ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੀ ॥ ਸਨੈ ਸਨੈ
 ਸਤਦ੍ਰਵ ਤਟ ਆਯੋ ॥ ਕਰ ਇਸ਼ਨਾਨ ਤਹਾਂ ਕਛੂ ਖਾਯੋ ॥ ੪ ॥
 'ਤਰੀ 'ਤੀਰ ਬਿਤ ਪਿਖ ਕਰ ਤਿਆਰ ॥ ਚਢ ਬੈਠਯੋ ਉਲੰਘਨ
 ਹਿਤ ਪਾਰ ॥ ਜਬ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ਮਹਿੰ ਨੌਕਾ ਆਈ ॥ ਖੂੰਡੀ ਖਲਰਾ
 ਦੀਨ ਬਗਾਈ ॥ ੫ ॥ ਹੋਇ ਪਾਰ ਮਗ ਪਰ ਪਗ ਧਾਰਾ ॥ ਕ੍ਰਮ
 ਕ੍ਰਮ ਆਯੋ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਬੈਠੇ ਜਿੰਹ ਠਾਂ ਪੁਰਖ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥
 ਕਰਹਿੰ ਖਨਾਵਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾਲਾ ॥ ੬ ॥ ਦੈਨਹੁ ਹਾਬ ਜੋਰ ਹੁਇ
 ਦੀਨਾ ॥ ਪਰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਬੰਦਨ ਕੀਨਾ ॥ ਨਿਜ ਸੇਵਕ ਲਖ ਲੀਨ
 ਬੁਲਾਈ ॥ ਮੈਂ ਅਗਿਆਨੀ ਲਖੋਂ ਨ ਕਾਈ ॥ ੭ ॥ 'ਬਿਰਦ
 ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਸ਼ਰਨਾਗਤ ਕੇ ਨਿੱਤ ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਰਾਵਰ
 ਕੇਰ ਆਸਰੇ ਆਏ ॥ ਕੋਟ ਜਨਮ ਨਿਤ ਸੰਕਟ ਪਾਏ ॥ ੮ ॥ ਲਾਜ
 ਨਾਮ ਅਪਨੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ॥ ਲਖ ਸੇਵਕ ਮੁਝ ਸੇਵਾ ਭਾਖਹੁ ॥ ਮਹਿਮਾਂ
 ਹਮ ਨਹਿੰ ਲਖੈਂ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਰਾਵਰ ਰੂਪ ਨਰਨ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ੯ ॥
 ਬਿਨੈ ਸੁਨਤ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ ॥ ਹੁਇ ਸਰਧਾ ਤੇ ਕਾਰਜ ਪੁਰੂ ॥
 ਸਰਧਾ ਮੂਲ ਭਗਤ 'ਤੁਚ ਸਾਰੇ ॥ ਗਿਆਨ ਤਰੈਵਰ ਉਦੈ ਉਦਾਰੇ
 ॥ ੧੦ ॥ ਫਲ ਕੈਵਲ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸਤੇ ਸੰਕਟ ਹੋਇ ਨ
 ਕੋਇ ॥ ਸਰਧਾ ਬਿਨ ਸਭ ਨਿਸਫਲ ਕਰਮ ॥ ਸੁਧਰਹਿੰ ਰਿਦਾ ਨ
 ਪ੍ਰਾਪਤ ਧਰਮ ॥ ੧੧ ॥ ਸਰਧਾ ਸਭ ਤੇ ਪੂਰਬ ਚਹੀਅਹਿ ॥ ਜਿਸ

ਤੇ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਲਹੀਅਹਿ ॥ ਅਬ ਤੀਰਥ ਕੀ ਕਾਰ ਕਰੀਜੈ ॥
 ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੇ ਸੰਗ ਮਿਲੀਜੈ ॥ ੧੨ ॥ ਜਹਾਂ ਈਂਟ ਕੇ ਲਗੇ
 ਪਜਾਵੈ ॥ ਬਹੁ ^੧ਈਂਧਨ ਕੇ ਸੰਗ ਪਕਾਵੈ ॥ ਤਾਂ ਸਿੱਖ ਸੇਵਾ ਬਹੁ
 ਕਰਹੀ ॥ ਕਰਦਮ ਤੇ ਈਂਟਨ ਕੇ ਪਰਹੀ ॥ ੧੩ ॥ ^੨ਸੁਸਕ ਹੋਇ
 ਤਬ ਲੇਹਿ ਉਠਾਇ ॥ ਆਵੈ ਬਿਖੈ ਧਰਹਿ ਸਮੁਦਾਇ ॥ ਜਿਮ ਨੀਕੇ
 ਪਾਕੈ ਗਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਮ ਈਧਨ ਬਿਧ ਸੌਂ ਦਿਹੁ ਪਾਵੈ ॥ ੧੪ ॥
 ਇਮ ਸੁਨਕੈ ਬਹਿਲੋ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਸਿੱਖਨ ਮਹਿੰ ਆਯੋ ॥
 ਕਰਬੇ ਲਗਯੋ ਟਹਿਲ ਤਿਨ ਸੰਗਾ ॥ ਸਕਲ ਦਿਵਸ ਜੇਤੋ ਬਲ
 ਅੰਗਾ ॥ ੧੫ ॥ ਨਿਸਾ ਭਏ ਜਬ ਫਿਰਹਿ ਅੰਧੇਰੇ ॥ ^੩ਜਾਚ ਲੇਤ
 ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਡੇਰੇ ॥ ਅਲਪ ਅਹਾਰ ਤਬੈ ਕਰ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਪਗ ਪ੍ਰੇਮ
 ਰਹਿਨ ਦਿਨ ਲਹੈ ॥ ੧੬ ॥ ਦਿਵਸ ਬਿਖੈ ਨਿੱਤ ਸੇਵ ਕਮਾਵੈ ॥
 ਸਿਮਰਨ ਕਰਤੇ ਨਿਸਾ ਬਿਤਾਵੈ ॥ ਬੂੜੈ ਲੋਕ ^੪ਈਂਟਕਾ ਆਵੈ ॥
 ਕਿਸ ਤੇ ਹੁਇ ਨੀਕੀ ਪਕ ਜਾਵੈ ॥ ੧੭ ॥ ਤਬਹਿ ਕਿਸੂ
 ਨੇ ਕਹਯੋ ਸੁਨਾਇ ॥ ਕੂੜਾ ਜੇਕਰ ਇਨ ਮਹਿੰ ਪਾਇ ॥ ਤੈ ਆਢੀ
 ਪਾਕੈਂ ਹੁਇ ਲਾਲ ॥ ਘਸਹਿੰ ਨਾ ਫੁਟਹਿੰ ਸੋ ਬਹੁ ਕਾਲ ॥ ੧੮ ॥
 ਇਮ ਸੁਨ ਲਈ ^੫ਫਾਹੁਰੀ ਹਾਬ ॥ ਭਰ ਕੂੜਾ ^੬ਮਲ ਤਿਸ ਕੇ ਸਾਬ ॥
 ਈਟਨ ਕੇ ਚਹੁਫੇਰੇ ਪਾਇ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਤੇ ਬਹੁ ਕੂਰਾ ਲਿਆਇ ॥
 ੧੯ ॥ ਬਿਧ ਸੌਂ ਕਰੈ ਪ੍ਰੇਮ ਉਪਜਾਵੈ ॥ ਗਨ ਈਟਨ ਕੇ ਲਾਇ
 ਪਜਾਵੈ ॥ ਪਾਕੀਂ ਬਹੁ ਸੁੰਦਰ ਭਈ ਲਾਲ ॥ ਬਹਿਲੇ ਹਰਖਯੋ ਰਿਦੈ
 ਬਿਸਾਲ ॥ ੨੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਲਖ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸੇਵਾ ਸਿੱਖਨ
 ਕੀ ਪਿਖ ਸ੍ਰਾਮੀ ॥ ਕੁਛਕ ਈਟਕਾ ਨਿਕਟ ਮੰਗਾਈ ॥ ਕੀਨ
 ਬਿਲੋਕਨ ਨੀਰ ਸੁ ਪਾਈ ॥ ੨੧ ॥ ਪਰਮ ਪ੍ਰਸੀਦੇ ਬਾਕ ਸੁਨਾਯੋ ॥

੧ ਲਕੜਾਂ ।

੨ ਸੁਕੀਆਂ ।

੩ ਮੰਗ ਲਈ ।

੪ ਇਟ ।

੫ ਕਹੀ ।

੬ ਵਿਸ਼ਟਾ ।

ਇਹੁ ਆਵਾ ਅਬ ਭਲੇ ਪਕਾਯੋ ॥ ਅਤ ਸੇਵਾ ਬਹਿਲੋ ਕੀ ਦੇਖ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਗੁਰ ਕਰਤ ਵਿਸੇਖ ॥ ੨੨ ॥ ਅੰਤਹਿ ਕਰਣ ਭਯੋ
 ਨਿਰਮਲੀਆ ॥ ਬਿਖੈ ਬਾਸਨਾਦਕ ਸਭ ਦਲੀਆ ॥ ਇਸ ਸੇਵਾ
 ਮਹਿੰ ਲਗਯੋ ਘਨੇਗਾ ॥ ਕਰਹਿੰ ਪਜਾਵਨ ਕਾਜ ਬਡੇਗਾ ॥ ੨੩ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਘਟ ਕੀ ਜਾਨੈਂ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਦੁਖ ਜੋ ਨਿਤ
 ਹਾਨੈਂ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਬਹਿਲੋ ਕੇ ਸਦ ਲੀਨ ॥ ਆਇ ਹਜੂਰ ਬੰਦਨਾ
 ਕੀਨ ॥ ੨੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਬੋਲੇ ਸੁਨ ਸਿੱਖਯਾ ॥ ਅਬ ਨਹਿੰ
 ਫਿਰਹੁ ਘਰੇ ਘਰ ਭਿੱਖਯਾ ॥ ਮਾਂਗ ਮਾਂਗ ਟੁਕਰੇ ਬਹੁ ਖਾਵਨ ॥ ਸੌ
 ਸਭ ਹਮ ਕੇ ਕਰੇ ਖਵਾਵਨ ॥ ੨੫ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਹਿ ਅਰਪਤ
 ਹਮੈਂ ॥ ਟੁਕਰੇ ਦੇਤ ਜੋ ^੧ਖੈਬੇ ਸਮੈਂ ॥ ਹਮ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵਹਿੰ
 ਆਇ ॥ ਲੇ ਗੁਰ ਨਾਮ ਅਰਪ ਜੋ ਖਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਆਧੇ ਭੋਜਨ
 ਆਪ ਅਚੈ ਹੈਂ ॥ ਅਰਧ ਗੁਰੂ ਹਿਤ ਤੂੰ ਅਰਧੈ ਹੈਂ ॥ ਤਜਹੁ ਸੁ
 ਅਚਵਹੁ ਦੇਗਾ ਅਹਾਰਾ ॥ ਕਰੋ ਪ੍ਰੇਮ ਸੌਂ ਤੀਰਥ ਕਾਰਾ ॥ ੨੭ ॥
 ਸੁਣ ਬਹਿਲੋ ਮਾਨੀ ਗੁਰ ਬਾਨੀ ॥ ਕਰਨ ਲਗਯੋ ਤਿਮ ਜਥਾ
 ਬਖਾਨੀ ॥ ਕਬਹਿ ਪਰਾਵਨ ਕਬ ਸਰ ਕਾਰ ॥ ਰਇਨ ਦਿਵਸ
 ਤਤਪਰ ਗੁਰ ਕਾਰ ॥ ੨੮ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਨਗਰ ਬਠਿੰਡੇ ਮਹਿੰ ਬਸਹਿ ਇਕ ਦਿਜ ਰੰਗਾ ਰਾਮ ॥

ਲਾਦ ਅੰਨ ਬਹੁ ਬਾਜਰਾ ਆਇ ਬਨਜ ਕੇ ਕਾਮ ॥ ੨੯ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਚਲਯੋ ਚਲਯੋ ਸਤਦ੍ਰਵ ਉਲਘਯੋ ॥ ਪਾਰ
 ਬਿਪਾਸਾ ਤੇ ਉਤਰਯੋ ॥ ਮਾਝੇ ਮਹਿੰ ਬੁਝਯੋ ਤਬ ਜਾਇ ॥ ਅੰਨ
 ਬਾਜਰਾ ਕਹਾਂ ਬਿਕਾਇ ॥ ੩੦ ॥ ਜਿਸ ਬਲ ^੨ਛਿਪ੍ਰ ਲੇਹਿ ਕੋ
 ਮੋਲ ॥ ਦੇ ਕਰ ਹਟੋਂ ਸਕਲ ਹੀ ਤੈਲ ॥ ਤਬ ਲੋਕਨ ਤਹਿੰ
 ਕਹਯੋ ਸੁਨਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਤਾਲ ਲਵਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਰਹੈ

ਅੰਨ ਕੋ ਖਰਚ ਘਨੇਰੋ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਕੋ ਬਿੰਦੁ ਬਡੇਰੋ ॥ ਅਨਕ
ਮਜ਼ੂਰ ਕਾਰ ਕੋ ਕਰੈਂ ॥ ਨਿਸ ਬਾਸਰ ਤਿਸ ਹੀ ਬਲ ਬਿਰੈਂ ॥ ੩੨ ॥
ਤਹਾਂ ਪਹੁੰਚਹਿੰਗੇ ਜਿਸ ਬਾਰ ॥ ਹੁਇ ਹੈ ਸਕਲ ਸਿੱਧ ਬਿਵਹਾਰ ॥
ਸੁਨ ਲੋਗਨ ਤੇ ^੧ਚੌਂਪ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਪਹੁੰਚਯੋ ਤਤ
ਕਾਲਾ ॥ ੩੩ ॥ ਹੋਤ ਤਾਲ ਕੀ ਕਾਰ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਕਰੈਂ ਸੇਵ ਸਭ
ਦਿਸ ਨਰ ਜਾਲਾ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਪਿਖ ਦਿਜ ਬਿਸਮਾਯੋ ॥ ਘਾਲ
ਬਡੀ ਘਾਲਨ ਚਿਤ ਲਾਯੋ ॥ ੩੪ ॥ ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਬਿਪ੍ਰ ਚਿਤ ਫਿਰਯੋ
॥ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੁਨੀਕ ਨਿਹਰਯੋ ॥ ਸਗਰੈ ਅੰਨ ਦੀਨ ਅਰਪਾਈ ॥
ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਬਿਨੈ ਅਲਾਈ ॥ ੩੫ ॥ ਦੀਨ ਜਾਨ ਲਿਹੁ ਅਪਨ
ਬਨਾਈ ॥ ਪਰਯੋ ਆਨ ਕੈ ਮੈਂ ਸਰਨਾਈ ॥ ਸੁੱਧ ਮਨਾਂ ਸਰਧਾ
ਗੁਰ ਜਾਨੀ ॥ ਦੇ ਉਪਦੇਸ ਤਬੈ ਗੁਣ ਖਾਨੀ ॥ ੩੬ ॥ ਘਰ ਬਾਹਿਰ
ਦਿਜ ਦੀਨ ਬਿਸਾਗਾ ॥ ਕਰਨ ਲਗਯੋ ਸਰ ਕੀ ਤਬ ਕਾਰਾ ॥ ^੨ਦਿਨ
ਪ੍ਰਤ ਕਾਰ ਕਰਤ ਹੈ ਜਯੋਂ ਜਯੋਂ ॥ ਉਰ ਨਿਗਮਲ ਦਿਜ ਹੋਵਹਿ
ਤਯੋਂ ਤਯੋਂ ॥ ੩੭ ॥ ਅਧਕ ਘਾਲ ਘਾਲੀ ਜਬ ਹੋਰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਦਿਸ਼ਟ ਗੁਰ ਕਰੀ ਬਡੇਰ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਅਬ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ॥ ਨਿਜ
ਗ੍ਰਿਹ ਜਾਹੁ ਲਹੋ ਪਦ ਰੂਰੀ ॥ ੩੮ ॥ ਮਾਨ ਬਾਕ ਚਰਨਨ ਸਿਰ
ਨਜਾਯੋ ॥ ਰਿਧ ਸਿਧ ਨਿਧ ਲੇ ਗ੍ਰਿਹ ਦਿਸ ਆਯੋ ॥ ਇਤ ਆਦਕ
ਕੇਤਕ ਸਿੱਖ ਗਨੀਏਂ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰ ਪਦ ਪਾਇ ਮਹਨੀਏਂ ॥ ੩੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਜਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ
ਬਹਿਲੇ ਦਿਜ ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅੱਸ਼ਟਮੇ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਿਖ ਅਨ ਗਨ ਸਮਦਾਇ ਹੈ ਕਰਤ ਸੁਧਾ ^੩ਸਰ ਕਾਰ ॥

ਪਕੇ ਪਜਾਵੇ ^੪ਬੀਠਕਾ ਆਨ ਤਾਲ ਪਰ ਡਾਰ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਪਾਕੀ ਚਿਨਬੇ ਲਗੇ ਸੁਪਾਨ ॥ ਸੌਂਪੀ ਕਾਰ
 ਮਸੰਦਨ ਮਾਨ ॥ ਜੋ ਧਨ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸਨ ਆਵੈ ॥ ਆਦ ਬਿਸਾਖੀ
 ਜਿਤਕ ਚਢਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਸਰਬ ਮਸੰਦ ਸੰਭਾਰਨ ਕਰੈਂ ॥ ਖਰਚਿੰ
 ਜਹਾਂ ਕਾਜ ਬਨ ਪਰੈਂ ॥ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਸਦਨ ਸਿਧਾਵੈਂ ॥ ਗੁਰ
 ਕੀ ਕਾਰ ਬਟੋਰ ਲਿਆਵੈਂ ॥ ੩ ॥ ਕਾਰੀਗਰ ਆਦਕ ਸਮਦਾਇ ॥
 ਜਹਾਂ ਖਰਚ ਦੇਨੋਂ ਬਨ ਜਾਇ ॥ ਸਰਬ ਬਾਨ ਸੋ ਦੈਬੇ ਕਰੈਂ ॥ ਦੇਗ
 ਆਦ ਮਹਿੰ ਖਰਚ ਬਿਚਰੈਂ ॥ ੪ ॥ ਬਹੁ ਸਿਖ ਹਿਤ ਸੋਂ ਕਾਰੰ
 ਕਰੰਤੇ ॥ ਬੋਰ ਸੇਵ ਫਲ ਅਧਕ ਲਹੰਤੇ ॥ ਜੋ ਸਕਾਮ ਹੁਇ ਬਾਛਤ
 ਪਾਇ ॥ ਜੋ ਨਿਸਕਾਮ ਰਿਦਾ 'ਬਿਮਲਾਇ ॥ ੫ ॥ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕਨ
 ਸੁਖ ਸਮਦਾਯੋ ॥ ਸਦਾ ਬਰਤ ਗੁਰ ਸਭਨ ਲਗਾਯੋ ॥ ਕਾਰ ਸੁਧਾਸਰ
 ਕੇਰ ਬਹਾਨਾ ॥ ਦਾਸਨ ਦੇਤ ਕਾਮਨਾ ਨਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਤਸਰ
 ਮਹਿਮਾ ਭਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਉਚਾਰੀ ॥ ਮੱਜਨ ਕਰੇ
 ਕਲੁਖਨ ਰਹੈ ॥ ਬਾਛਤ ਪਾਇ ਭਾਵ ਜੋ ਗਹੈ ॥ ੭ ॥ ਮਹਾ
 ਮਹਾਤਮ ਸੰਗਤ ਜਾਨੈ ॥ ਸਰਧਾ ਧਰ ਧਰ ਸੇਵਾ ਠਾਨੈ ॥ ਕੇਤਕ
 ਜਬ ਚਿਨ ਲੀਨ ਸੁਪਾਨਾ ॥ ਮਿਲ ਸਿੱਖਨ ਗੁਰ ਸੰਗ ਬਖਾਨਾ ॥ ੮ ॥
 ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋ ਅਹੈਂ ਮਸੰਦ ॥ ਕਾਰ ਕਰਾਵੈਂ ਸੋ ਮਤਿ ਮੰਦ ॥ ਏਕ
 ਈਟ ਚੂਨੇ ਕੀ ਜਾਰੈਂ ॥ ਪੁਨ ਕਰਦਮ ਕੀ ਭਰਤੀ ਭਰੈਂ ॥ ੯ ॥
 ਸੁਨ ਸਿੱਖਨ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਵਨ ॥ ਕਰੇ ਸਮੀਪ ਮਸੰਦ ਬੁਲਾਵਨ ॥
 ਸਭ ਕੇ ਕਹਯੋ ਕਾਰ ਇਹੁ ਕਾਚੀ ॥ ਕਜੋਂ ਤੁਮ ਕਰੋ ਲੋਭ ਮਤ ਰਾਚੀ
 ॥ ੧੦ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਇਮ ਕਹਿ ਬਹੁ ਸਮਝਾਏ ॥ ਤਉ ਮਸੰਦ ਨ
 ਸਰਧਾ ਲਿਆਏ ॥ ੧੧ ॥ ਇਕ ਦੁਇ ਦਿਨ ਸਭ ਚੂਨਾ ਲਾਯੋ ॥
 ਬਹੁਰ ਬਰਜ ਦੀਨਸ ਲਬ ਆਯੋ ॥ ਏਕ ਈਟ ਹੀ ਬਹੁਰ ਲਗਾਵੈਂ ॥

ਪਾਛੇ 'ਕਰਦਮ ਸਗਰੈ ਪਾਵੈਂ ॥ ੧੨ ॥ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਢਿਗ ਸਿਖ
 ਕਹੰਤੇ ॥ ਅਬ ਮਸੰਦ ਨਿਜ ਮਤ ਬਰਤੰਤੇ ॥ ਸੁਨ ਸਿੱਖਨ ਤੇ ਪੁਨ
 ਬੁਲਵਾਏ ॥ ਨਿਕਟ ਦੇਖ ਕਰ ਗੁਰ ਫੁਰਮਾਏ ॥ ੧੩ ॥ ਤਾਲ ਰਚਨ
 ਮਹਿੰ ਦੰਭ ਨ ਕਰੀਅਹਿ ॥ ਇਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਦਨ ਬਿਚਰੀਅਹਿ ॥
 ਸੁਨ ਮਸੰਦ ਗਨ ਬਾਕ ਬਖਾਨਯੋ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕਛੂ ਭੇਵ ਨਹੀਂ ਜਾਨਯੋ
 ॥ ੧੪ ॥ ਰਾਵਰ ਢਿੱਗਯ ੨ਪਿਸਨਤਾ ਗਾਵੈਂ ॥ ਹਮ ਸਭ ਬਿਧ
 ਆਛੇ ਬਨਵਾਵੈਂ ॥ ਇਮ ਕੈਹ ਗੈ ਮਸੰਦ ਮਹਾਨੇ ॥ ਇਕ ਦੁਇ
 ਦਿਨ ਆਛੀ ਗਤ ਠਾਨੇ ॥ ੧੫ ॥ ਪੁਨਾ ਸੁ ਮਨਮਤ ਕਰਤੇ ਭਏ ॥
 ਸਿੱਖਨ ਆਨ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਕਰੇ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀ ਬਾਰ ਸੁਨ ਕਰ ਖੁਟਿਆਈ ॥
 ਕੁਛ ੩ਰਿਸ ਕਰ ਗੁਰ ਗਿਰਾ ਅਲਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਕੀ
 ਬੁਨਿਆਦ ॥ ਭਈ ਸਥਿਰ ਕਬ ਹੋਇ ਨ ਬਾਦ ॥ ਏਕ ਬਾਰ ਇਹੁ
 ਜਾਇ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਬਨੈ ਨਵੀਨ ਫੇਰ ਇਹ ਸਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਇਨਹਿ
 ਜਿ ੪ਪੇਲ ਬਨਾਵਨ ਕੀਨਾ ॥ ਪੇਲੀ ਜਰ ਅਪਨੀ ਕਰ ਲੀਨਾ ॥
 ਦਸਮ ਸਗੂਪ ਜਬੈ ਜਗ ਹੈ ਹੈ। ਮੰਦ ਮਤਨ ਕੈ ਦੰਡ ਸੁ ਦੈ ਹੈ॥੧੮॥
 ਤਬ ਮਸੰਦ ਬਿਨਸਹਿੰ ਨਹਿੰ ਰਹੈਂ ॥ ਸੰਗਤ ਬਿਖੈ ਨ ਢੋਈ ਲਹੈਂ ॥
 ਤਬ ਮੇਰੇ ਸਿੱਖ ਹੋਇ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਕਾਰ ਸਮਾਲਹਿੰਗੇ ਇਸ ਤਾਲਾ ॥
 ੧੯ ॥ ਈਂਟ ਸੁ ਸੂਨਾ ਅਧਿਕ ਲਗਾਵਹਿੰ ॥ ੫ਪਵਰੀ ਪਾਕੀ ਸਕਲ
 ਬਨਾਵਹਿੰ ॥ ਕੀਯੇ ਕਰਮ ਕਾ ਫਲ ਇਹ ਪਾਵੈਂ ॥ ਸੀਸ ਧੁਨੈਂ ਬਹੁ
 ਬਿਧ ਪਛਤਾਵੈਂ ॥ ੨੦ ॥

ਦੈਹਿਰਾ ॥ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਚਾਰ ਕੈ ਦੇਵਨ ਹਿਤ ਅਹਿਲਾਦ ॥

ਚਹਿਤ ਰਚਯੋ ਗੁਰ ਮੰਦਰੰ ਜਿਸ ਕੀ ਬਿਰ ਬੁਨਿਯਾਦ ॥ ੨੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਸਿੱਖ ਆਦ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਭਗਤੂ ਬਹਿਲੋ

ਧਰੇ ਹੁਲਾਸ ॥ ਸਰ ਅੰਦਰ ਹਰ ਮੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ॥ ਸਿਰਜਹਿੰ ਸਮਤਾ
 ਲਹਿ ਨ 'ਪੁਰੰਦਰ ॥ ੨੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਉਤਸ਼ਾਹਿ ਬਡੇਰਾ ॥
 ਪੰਚਾਮੂਤ ਕਰਵਾਇ ਘਨੇਰਾ ॥ ਗਮਨੇ ਗੁਰੂ ਤਾਲ ਕੇ ਮਾਹੀ ॥ ਸੰਗਤ
 ਬਿੰਦ ਸੰਗ ਮਹਿ ਜਾਹੀ ॥ ੨੩ ॥ ਕਾਰੀ ਗਰਨ ਬੁਲਾਵਨ ਠਾਨਾ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਸਭ 'ਬਿਉਤ ਬਖਾਨਾ ॥ ਹਰ ਮੰਦਰ ਇਸ ਰੀਤ
 ਬਨਾਵਹੁ ॥ ਚਾਰ ਦ੍ਰਾਰ ਚਹੁ ਦਿਸਨ ਰਖਾਵਹੁ ॥ ੨੪ ॥ ਨਗਰ
 ਦਿਸਾ ਸਰ 'ਸੇਤ ਰਖੀਜੈ ॥ ਦ੍ਰਾਰ ਦਰਸਨੀ 'ਸਰ ਤਟ ਕੀਜੈ ॥ ਹਰ
 ਮੰਦਰ ਕੀ ਕੁਰਸੀ ਸਾਰਹੁ ॥ ਤਾਲ ਨੀਰ ਤੇ ਉਰਧ ਉਠਾਰਹੁ ॥ ੨੫ ॥
 ਸੂਰਗ ਦੂਗੀਆਂ ਤਰੇ ਬਨਾਵਹੁ ॥ ਪੂਰਬ ਦਿਸ ਹਰ ਪੌੜ ਚੜ੍ਹਾਵਹੁ ॥
 ਚਹੁ ਦਿਸ ਕੀ ਪਰਕਰਮਾਂ ਕਰੀਅਹਿ ॥ ਗਾਢੀ ਨੀਵ ਤਰੇ ਕੀ
 ਧਰੀਅਹਿ ॥ ੨੬ ॥ ਹਰਿਮੰਦਰ ਕੇ ਚਾਰੋ ਓਰ ॥ ਦੁਇ ਦੁਇ ਛਾਤ
 ਰਚੋ ਸਭ ਠੌਰੇ ॥ ਮੱਧ ਜਾਏ ਉਚਾ ਇਕ ਛਾਤ ॥ ਉਪਰ ਮਿਲ ਸਭ
 ਹੁਇ ਇਕ ਭਾਤ ॥ ੨੭ ॥ ਤਿਸ ਪਰ ਰੁਚਰ ਬੰਗਲਾ ਬੁਪਹਿ ॥
 ਕੰਚਨ ਤੇ ਚਹੁ ਦਿਸ ਮਹਿੰ 'ਦਿਪਹਿ ॥ ਇਮ ਬਤਾਇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਬਿਧ
 ਸਾਰੀ ॥ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਬਿੰਧ ਸੰਗ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ੨੮ ॥ ਸਿਮਰਹੁ
 ਸਭ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਖਰੇ ਹੋਇ ਕੀਚੁਹਿ ਅਰਦਾਸ ॥ ਅਵਚਲ
 ਨੀਵ ਧਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ॥ ਮੰਦਰ ਸੁਭਹਿ ਲਗਹਿ ਮਨਿ ਮਾਣਕ ॥
 ੨੯ ॥ ਹੁਕਮ ਮੁਨਯੋ ਬੁੱਢੇ ਬੰਧ ਹਾਥ ॥ ਸਿਮਰੇ ਇਕ ਚਾਰੋ ਗੁਰ
 ਨਾਥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰ ਮੰਦਰ ਹੋਏ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਭ
 ਕੋਏ ॥ ੩੦ ॥ ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿੰ ਨਿਹਚਲ ਇਸ ਨੀਵ ॥ ਬੁਰਾ ਜਿ
 ਚਿਤਵਹਿ ਬਿਨਸੀ ਬੀਵ ॥ ਅੰਗ ਸੰਗ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਹਾਇ ॥ ਦਰਸਨ
 ਤੇ 'ਅਘ ਓਘ ਨਸਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਮਾਨਹਿੰ ਪੁਰਹਿੰ ਮਨੋਰਥ ਸੋਇ ॥

ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਬਿਘਨ ਗਨ ਖੋਇ ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਪਹਿ ਦੁਗਨ
 ਚਹੁ ਗੂਨੈ ॥ ਜਿਸ ਪ੍ਰਤਿ ਪਦ ਤੇ ਹੁਇ 'ਸਸਿ ਪੂਨੈ ॥ ੩੨ ॥ ਬੀਚ
 ਬਿਰਾਜੈ ਗੁਰ ਸਭ ਸਮੈਂ ॥ ਆਇ ਚਤਰ ਦਿਸ ਕੋ ਨਰ ਨਮੈ ॥ ਇਮ
 ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ਬਿਧ ਜਬੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਕਰ ਪੰਕਜ ਤਬੈ ॥੩੩॥
 ਗਹੀ ਈਟ ਤਹਿ ਕਰੀ ਦਿਕਾਵਨ ॥ ਮੰਦਰ ਅਵਚਲ ਨੀਵ
 ਰਖਾਵਨ ॥ ਤਬ ਕਾਰੀਗਰ ਨਿਕਟ ਸੁ ਹੇਰ ॥ ਹੇਤ ਜਨਾਵਨ ਮਤੀ
 ਬਡੇਰੇ ॥ ੩੪ ॥ ਨਿਜ ਕਰ ਤੇ ਉਠਾਇ ਸੋ ਲੀਨ ॥ ਫੇਰ ਘੇਰ ਕਰ
 ਧਰ ਤਬ ਦੀਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਅਵਲੋਕਨ ਕਰਯੋ ॥ ਕਹਾਂ ਕੀਨ ਤੈਂ
 ਬਾਕ ਉਚਰਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਹਮ ਗੁਰ ਸਿਮਰ ਸਮੈਂ ਸੁਭ ਜਾਨਾ ॥
 ਧਰੀ ਈਟ ਹਿਤ ਅਚਲ ਸਥਾਨਾ ॥ ਤਵ ਕ੍ਰਿਤ ਤੇ ਹਮ ਲੀਨ
 ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਜਥਾ ਮਸੰਦਨ ਕੀਨ ਕੁਛਾਰੇ ॥ ੩੬ ॥ ਅਸ ਕ੍ਰਿਤ ਤੇ
 ਅਬ ਜਾਨੀ ਜਾਇ ॥ ਏਕ ਬੇਰ ਮੰਦਰ ਗਿਰ ਜਾਇ ॥ ਬਹੁਰ ਉਸਾਰੇਂ
 ਸਿੱਖ ਹਮਾਰੇ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਕੇ ਧਨ ਲਾਹਿੰ ਉਦਾਰੇ ॥੩੭॥ ਸਰ੍ ਜੁਤ
 ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਪੁਨ ਹੋਇ ॥ ਅਵਚਲ ਨੀਵ ਸਦਾ ਇਸ ਜੋਇ ॥ ਪੁਨ
 ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਲਗਾਇਵਾ ॥ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਤਬੈ ਬਰਤਾਇਵਾ ॥੩੮॥
 ਦੈਹਿਗਾ ॥ ਸੰਮਤ ਇਕ ਸਤ ਅਠਦਸੋ ਕੱਤਕ ਪੁਨਿਆਂ ਜਾਨ ॥
 ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਖੀ ਨੀਵ ਮਹਾਨ ॥ ੩੯ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਜੈ ਜੈ 'ਨਾਦ ਕਰੈਂ ਸਿਖ ਸਾਰੇ ॥ ਲਗੀ ਕਾਰ ਹਰ
 ਮੰਦਰ ਭਾਰੇ ॥ ਚੂਨੇ ਸੂਖਮ ਪੀਸਨ ਕਰੈਂ ॥ ੩੯੮ ਸੰਚ ਸੰਚ ਬਹੁ ਇਕ
 ਥਲ ਬਿਰੈਂ ॥ ੪੦ ॥ ਬਹੁਤ ਮੌਲ ਕੇ ਡਾਲ ਮਸਾਲੇ ॥ ਕਰਹਿ
 ਮਿਲਾਵਨ ਮਿਸਲ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ਬਹੁਤ ਮਿਲੇ ਕਰ ਕਾਰ ਪਚਾਵਨ ॥
 ਅਧਕ ਈਟ ਕੇ ਖਰਚ ਲਖਾਵਨ ॥ ੪੧॥ ਕੇ ਸਿਰ ਧਰਹਿ ਉਠਾਇ
 ਲਿਆਵਹਿੰ ॥ ਕਾਰੀਗਰਨ ਨਿਕਟ ਪਹੁਚਾਵਹਿੰ ॥ ਕੇ ਚੂਨੇ ਕੇ

ਲਿਆਇੰ ਉਠਾਈ ॥ ਹਰ ਮੰਦਰ ਪਰ ਦੇਤ ਲਗਾਈ ॥ ੪੨ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਆਇਸ ਪਾਇ ॥ ਨਹਿੰ ^੧ਕਾਸਟ ਕਿਸ ਥਾਇ
 ਲਗਾਇ ॥ ਚੂਨੇ ਸੰਗ ਈਂਟਕਾ ਜਰੈਂ ॥ ਭੀਤ ਸੁ ਠਾਂਢੀ ਗਾਢੀ ਕਰੈਂ
 ॥ ੪੩ ॥ ^੨ਕਾਲਬੂਤ ਸੰਗ ਕਰ ਕਰ ਜੋਰ ॥ ਚਾਰਹੁ ਦਰ ਮੇਲੇ ਚਹੁ
 ਓਰ ॥ ਚਿਨ ਚਿਨ ਉਪਰ ਕੀਨ ^੩ਉਤੰਗ ॥ ਮੇਲੀ ਛਾਤ ਸੁ ਚੂਨੇ
 ਸੰਗ ॥ ੪੪ ॥ ਭਇਓ ਤਿਆਰ ਸਿਰੀ ਹਰਮੰਦਰ ॥ ਜਿਹ ਸਮ
 ਨਹਿੰ ਮੰਦਰ ਜਗ ਅੰਦਰ ॥ ਇਤ ਤਿਆਰੀ ਸਰ ਮੰਦਰ ਭਈ ॥ ਉਤ
 ਬਰਖਾ ਰੁਤ ਜਗ ^੪ਪ੍ਰਵਤਈ ॥ ੪੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਗੁਰ ਸੁਭ ਤਾਲ
 ਬਨਾਵਾ ॥ ^੫ਮੇਘ ਪਤੀ ਭਰਨੇ ਉਮਡਾਵਾ ॥ ^੬ਘਟਾ ਘੂਮ ਕਰ ^੭ਨਭ
 ਮੇਂ ਆਈ ॥ ਕਬਹੁ ^੮ਸਿਆਮ ^੯ਸਿਤ ਕਬ ^{੧੦}ਬਿਦਤਾਈ ॥ ੪੬ ॥
 ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਕੇ ਛੋਰਨ ਕਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ^{੧੧}ਰੁਖ ਲਖ ਸਰ ਕੇ ਭਰੈ ॥
 ਝੁਕਹਿ ਮੇਘ ਜਨ ਲਾਗਹਿ ^{੧੨}ਅਵਨੀ ॥ ^{੧੩}ਘੋਖਹਿ ਮਧੁਰ ਮਧੁਰ
 ਰੁਤ ਰਵਨੀ ॥ ੪੭ ॥ ਸੁੰਦਰ ਜਲ ਸੌਂ ਪੂਰਨ ਭਰਯੋ ॥ ਭਯੋ, ਸਪੂਰਨ
 ਗੁਰ ਯਗ ਕਰਯੋ ॥ ਸੰਮਤ ਇਕ ਸ਼ਲ ਬੀਸ ਮਝਾਰ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਬਸਾਖ
 ਨ੍ਹਾਏ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ੪੮ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਅੰਮ੍ਰਤ ਸਰੋਵਰ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਸਿਰਜਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ
 ਨਵਮੇ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨਤੇ ਹੁਤੇ ਬੈਕੁਠ ਕੇ ਜੀਵਤ ਕਿਨ ਨ ਲਖਾਇ ॥
 ਮਾਤ ਲੋਕੇ ਹਰਿ ਮੰਦਰੰ ਸੋ ਗੁਰ ਦਯੋ ਦਿਖਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਥੈਠੇ ਹਰਿ ਮੰਦਰ

੧ ਲਕੜ ।	੪ ਡਾਟਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਲਕੜਾਂ ਜੋੜੇ ।	੩ ਉੱਚਾ ।	੪ ਫੈਲ ਗਈ ।
੫ ਬਰਲਾਂ ਦਾ ਪਤੀ ਇੰਦਰ ਉਮਡ ਆਇਆ ।		੬ ਬਦਲ ।	੭ ਅਕਾਸ਼ ।
੮ ਕਾਲੇ ।	੮ ਚਿਟੇ ।	੧੦ ਪ੍ਰਗਟ ।	੧੧ ਤਰਫ ।
੧੩ ਬਵਲ ਬੇਲਦੇ ।		੧੧ ਤਰਫ ।	੧੨ ਧਰਤੀ ।

ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਸਿਖ ਪਰ ਵਾਰਤ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ॥ ਕੇ ਕਵਿ ਸੋਭਾ
 ਸਕਹਿ ਬਖਾਨ ॥ ੨ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਦਿਸ਼ਟ ਨੀਰ ਪਰ ਪਰੇ ॥ ਮੇਘ
 ਧਾਰ ਨ ਮਲ ਤੇਭਰੇ ॥ ਜਗਤ ਮਝਾਰ ਨ ਐਸੇ ਕੋਈ ॥ ਸਭ
 ਸੁਖ ਖਸ਼ਟ ਰੁਤਨ ਮਹਿੰ ਹੋਈ ॥ ੩ ॥ ^੨ਚਿਤ੍ਰੂਤ ਚਾਮੀਕਾਰ ਤੇ ਚਾਰਾ ॥
 ਚਾਰ ਓਰ ਮਹਿੰ ਚਮਕ ਨਿਹਾਰ ॥ ਕਲਸ਼ ਦਿਪਹਿ ਬਡ ਸੋਭਾ ਸਾਰਾ ॥
 ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਕੇ ਦਾਤਾਰ ॥ ੪ ॥ ^੩ਚਾਰ ਬਰਨ ਜਹਿ ਬੰਦਨ ਧਾਰ ॥
 ਚਾਰ ਮੋਖ ਠਾਂਢੀ ਦਰਬਾਰ ॥ ਚਾਰ ਦਿਸਾ ਮਹਿੰ ਚਾਰਹੁ ਦੂਰ ॥
^੪ਸੁਵਣਾਦਕ ਸਾਧਨ ਜਹਿੰ ਚਾਰ ॥ ੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਜੀ ਗਿਰਾ
 ਉਚਰੈਂ ॥ ਸਰ ਕੇ ਬੀਚ ਮਹਾਤਮ ਧਰੈਂ ॥ ਹਰ ਮੰਦਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ
 ਗਾਵੈਂ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਬਦ ਬਿਲੋਕ ਬਨਾਵੈਂ ॥ ੬ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਸੰਗਤ
 ਸਰਧਾ ਧਰੈ ॥ ^੫ਸਰ ਮੱਜਹਿ ਅਬ ਬੰਦਨ ਕਰੈ ॥ ਸਰ ਕਰਬੇ ਮਹਿੰ
 ਘਾਲੀ ਘਾਲ ॥ ਹਰ ਮੰਦਰ ਕੀ ਸੇਵ ਬਿਸਾਲ ॥ ੭ ॥ ਬਖਸ਼ਸ਼
 ਬਖਸ਼ਨ ਕਰਨ ਨਿਹਾਲ ॥ ਲੀਏ ਬੁਲਾਇ ਸਿੱਖ ਤਤ ਕਾਲ ॥ ੮ ॥
 ਭਗਤੂ ਕਲਿਆਨਾ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ॥ ਆਠ ਜਾਮ ਸਿਮਰਤ ਜੇ ਨਾਮ ॥
 ਬਰੰ ਬਰੂਹ ਸਭਹਨ ਸੋਂ ਕਹਯੋ ॥ ਲਿਹੁ ਗੁਰ ਘਰ ਤੇ ਜੋ ਉਰ ਚਹਯੋ
 ॥ ੯ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਹੁਇ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਅਬ ਲੀਜਹਿ
 ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਭਹਨ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਭਾਖਾ ॥ ਗੁਰ ਜੀ ਰਹੀ
 ਨਹੀਂ ਅਭਲਾਖਾ ॥ ੧੦ ॥ ਚਰਨ ਤੁਮਾਰੇ ਉਰ ਮਹਿੰ ਬਾਸੇ ॥ ਸਤ
 ਚਿਤ ਆਨੰਦ ਚਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ॥ ਇਸ ਤੇ ਉਤਮ ਅਪਰ ਨ ਕੋਈ ॥
 ਰਾਵਰ ਤੇ ਹਮ ਜਾਚਹਿੰ ਜੋਈ ॥ ੧੧ ॥ ਅਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸੁਨਕੈ ਗੁਰ

੧ ਛੇ ਰੁਤਾਂ—ਬਸਤ ਰੁਤ, ਚੇਤਰ ਵਿਸਾਖ । ਗ੍ਰੰਥਮ ਰੁਤ ਜੇਠ ਹਾੜ । ਬਰਸਾਤ ਰੁਤ, ਸਾਵਣ
 ਭਾਵਰੋਂ । ਪਾਵਕ ਰੁਤ, ਅਸੂ ਕਤੇ । ਸਰਦ ਰੁਤ, ਮਘਰ ਪੋਹ । ਸਿਸੀਅਰ ਰੁਤ, ਮਾਘ ਫਗਣ ।
 ੨ ਕਾਰੀਗਰ ਪਾਸੋਂ ਚਿਤ੍ਰੂਕਾਰੀ ਕਰਾਈ । ੩ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਸੂਦ ਵੈਸ਼ । ੪ ਸਲੋਕ
 ਸੂਰਪ ਸੂਮੀਪ ਸਜੁਜ ਚਾਰੇ ਮੁਕਤੀਆਂ । ੫ ਸਰਵਣ ਮੰਨਣ ਨਿਧਾਨ-ਆਸਣ । ੬ ਸਰੋਵਰ
 ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਨਾਨ ।

ਭਏ ॥ ਸਭਹਨ ਕੇ ਉੜੈ ਪਦ ਦਏ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਅਵਸਥਾ
 ਕਈ ॥ ^੧ਹਸਤਾਮਲ ਵਤ ਰੂਪ ਲਖਈ ॥ ੧੨ ॥ ਬਹਿਲੋ ਸਿਖ ਪਰ
 ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ॥ ਗੁਪਤ ਜੀਵਨ ਕੀ ਸੰਗਤ ਦੀਨੀ ॥ ਭਾਈ ਜੇਠਾ
 ਸਿੱਖ ਪਿਰਾਣਾ ॥ ਪੈੜਾ ਅਪਰ ਲੰਗਾਹਾ ਮਾਣਾ ॥ ੧੩ ॥
 ਇਤਿਆਦਕ ਸਿਖ ਕੇ ਕੇ ਗਨੀਅਹਿ ॥ ਘਾਲੀ ਘਾਲ ਕਿਤਕ ਕੋ
 ਭਨੀਅਹਿ ॥ ਅਜਮਤ ਜੁਤ ਸਗਰੇ ਹੁਇ ਗਏ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ
 ਉਰ ਮਹਿੰ ^੨ਨਿਪਜਏ ॥ ੧੪ ॥ ਸਿੱਧਾਂ ਸਕਲ ਅਗਾਰੀ ਖਰੀ ॥
 ਜਿਮ ਚਾਹੇ ਲੇ ਤੁਰਨ ਕਰੀ ॥ ਚਢਨ ਅਕਾਸ ਉਠਾਵਨ ^੩ਸੈਲ ॥
 ਕੈਸ ਹਜ਼ਾਰਨ ਕੇ ਬਡ ^੪ਗੈਲ ॥ ੧੫ ॥ ਨਿਮਖ ਬਿਖੈ ਪਹੁੰਚੇ ਜਬ
 ਚਾਹੈਂ ॥ ^੫ਛਿਤ ਕੰਪਾਵਤ ਸਿੰਧੁ ਸੁਕਾਹੈਂ ॥ ਬਡੇ ਸਰੀਰ ਬਢਾਵਹਿੰ
 ਐਸੇ ॥ ਬੀਜ ਅਕਾਸ ਨ ਮਾਵਹਿੰ ਜੈਸੇ ॥ ੧੬ ॥ ਅਣ ਬਣ ਜਾਣ
 ਨ ਦੇਹਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ਉਡਨ ਸ਼ਕਤ ਪਹੁੰਚੇ ਸਭ ਬਾਈ ॥ ਦਿੱਲੀ
 ਆਦਕ ਅਪਰ ਲਹੌਰ ॥ ਪਕਰ ਉਠਾਇ ਭਿਰਾਵਹਿੰ ਦੌਰ ॥ ੧੭ ॥
 ਪਲਟ ਸਰੀਰ ਚਹੈਂ ਚਿਤ ਜੈਸੇ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਅਪਰ ਲੇਤ ਪਰ ਤੈਸੇ॥
 ਜਿਤੀ ਸਮਰੋਬਾ ਹੈ ਜਗ ਮਾਹੀਂ ॥ ਅਸ ਕੇ ਨਹੀਂ ਜੁ ਤਿਨ ਢਿਗ
 ਨਾਹੀਂ ॥ ੧੮ ॥ ਤਉ ਗੁਰੂ ਕੇ ਘਰ ਬਹੁ ਨੀਵਾ ॥ ਅਜਰ ਜਰਨ
 ਸਭਹਨ ਮਤ ਬੀਵਾ ॥ ਜੇਕਰ ਗੁਰ ਹਿਤ ਕਿਨਹੁ ਦਿਖਾਈ ॥ ਕੈ
 ਨਿਜ ਹਿਤ ਕਰ ਸ਼ਕਤ ਲਗਾਈ ॥ ੧੯ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਉਰ
 ਨਹਿੰ ਭਾਈ ॥ ਨਿਕਟ ਬਠਾਇ ਤਿਨਹੁ ਸਮਝਾਈ ॥ ਜਿਨਹੁ ਸੁਧਾ
 ਸਰ ਸੇਵਾ ਕੀਨਸ ॥ ਇਮ ਸਭ ਕੇ ਗੁਰ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਦੀਨਸ ॥ ੨੦ ॥
 ਦੌਹਿਰਾ ॥ ਇਮ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਕਬਾ ਭਾਖੀ ਸਕਲ ਬਨਾਇ ॥
 ਵਕਤੇ ਸ੍ਰੌਤੇ ਦੁਹਿਨ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥ ੨੧ ॥

ਗੁਰ ਪੁਰ ਬਾਸੇ ਏਕ ਦਿਨ ਆਵਤ ਭੇ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥
 ਪਗ ਬੰਦਨ ਕਰ ਬੈਠ ਗੇ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ॥ ੨੨ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲਵ ਪੁਰ ਜੋ ਬਾਸੀ ॥ ਹਮ ਲੋਗਨ
 ਸੌਂ ਕਰ ^੧ਉਪਹਾਸੀ ॥ ਨਗਰ ਬਸੈ ਕੈਸੇ ਤਿਸ ਥਾਨ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ
 ਕੇ ਜਲ ਆਇ ਮਹਾਨ ॥ ੨੩ ॥ ਬਿਗਹਿ ਚੁਮਾਸੇ ਮਹਿੰ ਬਹੁ ਪਾਨੀ ॥
 ਕਿਮ ਘਰ ਰਹੋਂ ਹੋਇਂਗੇ ਹਾਨੀ ॥ ਤੁਮ ਜੋ ਬਸੇ ਪਿਖੇਗੇ ਹਾਲਾ ॥
 ਉਜਰ ਜਾਹੁਗੇ ਬੋਰੇ ਕਾਲਾ ॥ ੨੪ ॥ ਸੁਨ ਸਿੱਖਨ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕਹਯੋ ॥ ਜਿਮ ਚਹੁ ਦਿਸ ਜਲ ਆਵਤ ਲਹਯੋ ॥ ਤਿਮ ਚਹੁ ਦਿਸ
 ਤੇ ਨਰ ^੨ਉਮਡਾਵੈਂ ॥ ਬਸਬੇ ਹੇਤ ਨਗਰ ਇਸ ਆਵੈਂ ॥ ੨੫ ॥
 ਬਡੇ ਜਤਨ ਤੇ ਸਦਨ ਸਥਾਨ ॥ ਲੇਕਰ ਬਸ ਹੈਂ ਗਨ ਧਨਵਾਨ ॥
 ਬਿੰਦੁ ਨਰਨ ਕੈ ਰਿਜਕ ਮਹਾਨ ॥ ਇਸ ਥਲ ਧਰਿਓ ਗੁਰ ਭਗਵਾਨ ॥
 ੨੬ ॥ ^੩ਖੈਬੇ ਹੇਤ ਆਇ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਆਨ ਥਾਨ ਤੇ ਪਾਇ ਨ
 ਜੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤ ਵਧਹਿ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਕਰਹਿ ਵਾਸ
 ਨਰ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥ ੨੭ ॥ ਜੀਵਤ ਸਿਮਰਹਿੰਗੇ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਹਰਿ
 ਮੰਦਰ ਮਹਿੰ ਮਿਲ ਕਰ ਬਿੰਦੁ ॥ ਕਰੈਂ ਜੀਵਕਾ ਬਸ ਗੁਰ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦ ਧਾਰ ਕਰ ਉਰ ਮਹਿੰ ॥ ੨੮ ॥ ਅੰਤ ਸਮੈਂ ਗਤ
 ਪਾਇੰ ਸੁਖਾਰੇ ॥ ਦੁਹਿ ਲੋਕਨ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ॥ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸ਼ਟ
 ਬਿਲੋਕ ਨ ਸਕਈ ॥ ਦੁਖੀ ਹੋਹਿੰਗੇ ਤੁਮ ਦਿਸ ਤਕਈ ॥ ੨੯ ॥
 ਨਹੀਂ ਬਸੈ ਪਛਤਾਵੈ ਪਾਛੇ ॥ ਸੁਖ ਆਛੇ ਪਿਖ ਸਭ ਸੌਂ ਬਾਛੇ ॥
 ਸੁਨ ਸੁਨ ਸੇਵਕ ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਕਹਿਤ ਬਾਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਧਨ ਧੰਨ ॥
 ੩੦ ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤ ਬਸੈਂ ਆਨ ਕਰ ਨਈ ॥ ਨਰ ਕੁਟੰਬ ਜੁਤ ਘਰ
 ਗਨ ਭਏ ॥ ਬਹੁ ਦੁਕਾਨ ਭੇ ਹਿਤ ਬਿਵਹਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਕੀ
 ਕਰਹਿੰ ਸੰਭਾਰ ॥ ੩੧ ॥ ਕੇਤਕ ^੪ਮਾਸ ਬਿਤੀਤੇ ਜਬੈ ॥ ਬੈਠੇ ਸੈਦਾ

੧ ਠਠਾ ਮਖੌਲ ।

੨ ਉਪਸਾਹ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ।

੩ ਦੇਖਣੇ ਵਾਸਤੇ ।

੪ ਮਹੀਨੇ ।

ਲੇ ਕਰ ਸਬੈ ॥ ਆਇ ਨ ਕੋਈ ਖਰੀਦਨ ਹਾਰਾ ॥ ਹੋਤ ਅਲਪ ਹੀ
 ਕਛੁ ਬਿਵਹਾਰਾ ॥ ੩੨ ॥ ^੧ਇੰਦ ਬਨਕ ਇਕ ਦਿਨ ਮਿਲ ਆਏ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਜਹਾਂ ਸੁਹਾਏ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਸਭ ਬਿਨੈ ਬਖਾਨੀ ॥
 ਸੁਨਹੁ ਬਿੰਤ ਆਪ ਸਭ ਦਾਨੀ ॥ ੩੩ ॥ ਬਨਕ ਅਨੌਕ ਬਸੇ ਪੁਰ
 ਆਏ ॥ ਬੈਠੇ ਕਰ ਦੁਕਾਨ ਸਮਦਾਈ ॥ ਸਰਬ ਭਾਂਤ ਕੋ ਸੌਦਾ
 ਲੈਕੈ ॥ ਹੋਤ ^੨ਜੀਵਕਾ ਇੱਛਾ ਕੈ ਕੈ ॥ ੩੪ ॥ ਸਕਲ ਕੁਟੰਬ ਦਾਰ
 ਹਮ ਅਹੈਂ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਕੇਰ ਗੁਜਾਰੇ ਚਹੈਂ ॥ ਬਰਜਨ ਹਾਰੋ ਕੇ ਨਹਿੰ
 ਆਵੈਂ ॥ ਕਿਸ ਬਿਧ ਸਦਨ ਖਰਚ ਨਿਰਬਾਵੈਂ ॥ ੩੫ ॥ ਤੁਮ
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਜਾਨੋ ॥ ਕਰੋ ਬਸਾਵਨ ਪਾਲਨ ਠਾਨੋ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਅਰਜਨ ਸੁਨ ਕਰ ਸਭ ਬਿਨਤੀ ॥ ਬਿਕਸਤ ਭਨਯੋ ਤਜੋ ਅਸ
 ਗਿਨਤੀ ॥ ੩੬ ॥ ਕਰੋ ਆਜ ਤੇ ਐਸੀ ਕਾਰ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਵਧਹਿ
 ਅਧਕ ਬਿਵਹਾਰ ॥ ਉਠਹੁ ਭੋਰ ਕਰ ਸੌਚ ਸ਼ਨਾਨ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੋਂ
 ਕੀਜੈ ਧਿਆਨ ॥ ੩੭ ॥ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿੰ ਆਵਹੁ ॥
 ਜਬਾ ਸ਼ਕਤ ਤਹਿ ਭੇਟ ਚਹੂਵਹੁ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਸੀਸ ਨਿੰਵਾਵਹੁ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਸਮਾਨ ਸਰਧਾ ਉਪਜਾਵਹੁ ॥ ੩੮ ॥ ਬਹੁਰੇ ਜਾਇ ਬਨਜ ਕੈ
 ਕੀਜੈ ॥ ਦਿਨ ਸਗਰੇ ਮਹਿੰ ਲਾਹਾ ਲੀਜੈ ॥ ਪੁਨ ਸੰਧਜਾ ਜਬ ਹੋਵੈ
 ਆਇ ॥ ਤਬ ਉਠ ਤਜੋ ਬਨਜ ਸਮਦਾਇ ॥ ੩੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ
 ਮੰਦਰ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰੋ ॥ ਬਿਨਤੀ ਕਰੋ ਕਾਮਨਾ ਧਰੋ ॥ ਸਭ ਪੂਰਨ
 ਹੁਇ ਤੁਮਰੀ ਆਇ ॥ ਕਰੋ ਬਨਜ ਬਡ ਲਾਹਾ ਪਾਇ ॥ ੪੦ ॥
 ਨਹੀਂ ਤੋਟ ਹੁਇ ਕਿਸੂ ਪਦਾਰਥ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਪੁਰਵਹੁ ਅਪਨੇ
^੩ਸਾਰਥ ॥ ਧਨ ਕੀ ਗਿਨਤੀ ਹੈ ਕਹੁ ਕੈਨ ॥ ਲਖਮੀ ਬਸੈ ਆਇ
 ਕਰ ^੪ਭੈਨ ॥ ੪੧ ॥ ਨੌ ਨਿਧ ਸਿੱਧ ਰਿੱਧ ਜੇ ਠਾਨਾ ॥ ਆਇ

੧ ਸਮੁੰਝ ਵਪਾਰੀ ਬਣਜ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ।
 ੪ ਘਰ ਵਿਚ ।

੨ ਉਪਜੀਵਕਾ ।

੩ ਕੰਮ ।

ਬਸੈ ਗੁਰ ਧੁਰ ਸੁਖ ਮਾਨਾ ॥ ਕੈਨ ਕਮੀ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਜਹਿੰ
ਪ੍ਰਲੋਕ ਪਤ ਬਸਹਿ ਉਦਾਰਾ ॥ ੪੨ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਮਨ
ਮਾਨੀ ॥ ਕਰਨ ਲਗੇ ਜਿਮ ਗੁਰੂ ਬਖਾਨੀ ॥ ਦੋਇ ਸਮੈਂ ਦਰਸਨ
ਹਰਿਮੰਦਰ ॥ ^੧ਰਿਕਤ ਪਾਠ ਕੇ ਜਾਇ ਨ ਅੰਦਰ ॥ ੪੩ ॥ ਸਰਬ
ਪਦਾਰਥ ਸਭ ਕੇ ਹੋਏ ॥ ਸਰਬ ਗੀਤ ਤੇ ਸਭ ਸੁਖ ਜੋਏ ॥ ਅਬ ਲਗ
ਅਹੈ ਤਿਸੀ ਬਿਧ ਚਾਲ ॥ ਸਭ ਗੁਰ ਬਲ ਕਰ ਹੈਂ ਸਿਖ ਜਾਲ ॥
੪੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਰਾ ॥ ਜਿਨ ਦਰਸੇ ਦੁਖ
ਦਰ ਹੈ ਜਾਰਾ ॥ ਆਇ ਸੰਗਤਾਂ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤੁ ਬਿੰਦ ॥ ^੨ਮੱਜਹਿੰ
ਸਰ ਮਹਿੰ ਲਹਿਤ ਅਨੰਦ ॥ ੪੫ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ^੩ਸੰਚਤ
ਪਾਪੂ ॥ ਤੀਰਥ ਰਾਜ ਨ੍ਯਾਨ ਤੇ ਖਾਪੂ ॥ ਕਰਹਿੰ ਪ੍ਰਕਰਮਾਂ ਫਿਰ
ਚਹੁਫੇਰੇ ॥ ਸਬਦ ਪਠਹਿੰ ਫਲ ਪਾਇ ਘਨੇਰੇ ॥ ੪੬ ॥ ਹਰਿਮੰਦਰ
ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਪਾਵਹਿੰ ॥ ਜਨਮ ਲਾਭ ਲੇ ਅਤ ਮੁਦਥਾਵਹਿੰ ॥ ਅਸ
ਸੁਭ ਗੁਰ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਜ ॥ ਸੁਖ ਦਾ ਦਾਸਨ ਦੇ ਸੁਖ ਸਾਜਾ ॥ ੪੭ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਅੈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਮਹਿਮਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ
ਦਸਮੇ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੦ ॥

ਦੈਹਿਗਾ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਰੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਮਾਹਿੰ ॥

ਨਗਰ ਪਿਸ਼ਾਵਰ ਸਿੱਖ ਇਕ ਨਾਮ ਸੰਤੋਖਾ ਜਾਹਿੰ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਆ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ^੧ਸ਼ਤ
ਸ਼ਰਫੀ ਭੇਟ ਚਢਾਯੋ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨ ਬਖਾਨ ॥ ਹੇ
ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਨਾ ਕੀ ਖਾਨ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੇ ਗਿਹ ਮੈਂ ਸੁਤ ਕੈ ਨਾਹੀ ॥
ਜਗਾ ਅਵਸਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਹੀ ॥ ਅਸ ਕੀਜਹਿ ਕਛੂ ਭਲੋ ਉਪਾਇਆ ॥

੧ ਸ਼ਰਾਬ ।
੪ ਮੌਹਰ ।

੨ ਇਸ਼ਨਾਨ ।

੩ ਜਨਮ ਦੇ ਜੋ ਪਾਪ ਅਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਸਨ ।

ਜਿਸ ਬਿਧ ਨਾਮ ਰਹੈ ਜਗ ਮਾਹਿੰ ॥ ੩ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਿੱਖ ਤੇ ਦੀਨ
 ਦਿਆਲ ॥ ਬਚਨ ਬਖਾਨਯੋ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਤੁਮਰੇ ਨਾਮ ੴ ਤਾਲ
 ਲਗਵਾਵਹਿੰ ॥ ਨਾਮ ਤੁਮਾਰੇ ਜਗ ਬਿਦਤਾਵਹਿੰ ॥ ੪ ॥ ਅਸ ਕਹਿ
 ਉਠੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਸੰਗ ਬਡੈ ਸਮਾਜਾ ॥ ੫ ॥
 ਮੰਦ ਚਲ ਆਏ ਤਹਾਂ ॥ ੬ ॥ ਸੰਸਪਾਇ ਤੀਰ ਖਰਯੋ ਜਹਾਂ ॥ ੭ ॥
 ਬੈਠ ਗਏ ਤਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ਲੀਨ ਮੰਗਾਇ ਅਧਕ ਮਿਸਟਾਨ
 ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਸੁ ਦੀਨ ਬਰਤਾਇ ॥ ੮ ॥ ਖਨਨੀ ਲੇਕਰ ਟੱਕ
 ਲਗਾਇ ॥ ੯ ॥ ਜੋ ਧਨ ਭਾਈ ਸੰਤੋਖ ਲਿਆਯੋ ॥ ਹੁਕਮ ਦਯੋ ਗੁਰ
 ਸਭ ਸਰ ਲਾਯੋ ॥ ਹੁਕਮ ਮਸੰਦ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਾਇ ॥ ਬਹੁ ਮਜੂਰ
 ਤਹਿੰ ਦੀਨ ਲਗਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਵਸ ਮਹਿੰ ਬਹੁਤ ਖਨਾਯੋ ॥
 ਭੂ ਤਲ ਮਹਿੰ ਇਕ ੴ ਮਠ ਨਿਕਸਾਯੋ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਏਕ ਜੋਗੈਸੂਰ
 ਬੈਸਾ ॥ ਲਗੀ ਸਮਾਧ ਅਗਾਧ ਸੁ ਹੈਸਾ ॥ ੧੧ ॥ ਅਚਰਜ ਭੇ ਪਿਖ
 ਗੁਰ ਢਿਗ ਆਇ ॥ ਮਠ ਜੋਗੀ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨਾਇ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ
 ਸਭ ਬਿਧ ਜਾਨੀ ॥ ਉਠ ਕਰ ਆਇ ਤਹਾਂ ਗਤ ਦਾਨੀ ॥ ੧੨ ॥ ਭੇਜ
 ਦਾਸ ਨਵ ਨੀਤ ਮੰਗਾਯੋ ॥ ਜੋਗੀ ਕਰ ਪਗ ਸੀਸ ਝਸਾਯੋ ॥ ਭੀ
 ਜੋਗੀ ਕੇ ਸੁਧ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਸਨਮੁਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਹੇਰਾ ॥
 ੧੩ ॥ ਚਰਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਰ ਧਰਯੋ ॥ ਅਬ ਭਾ ਮੁਕਤ ਸੁ
 ਅਸ ਬਚ ੴ ਰਰਯੋ ॥ ਭਾਈ ਸੰਤੋਖੇ ਬਿਨੈ ਬਖਾਨੀ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ
 ਘਟ ਘਟ ਕੇ ਜਾਨੀ ॥ ੧੪ ॥ ਇਹੁ ਜੋਗੀ ਕਬ ਕਾ ਯਹਿੰ ਬਿਰਯੋ ॥
 ਇਤਕ ੴ ਮਿਰਤਕਾ ਉਪਰ ਚਰਯੋ ॥ ਪੁਨ ਯਹ ਜੀਵਤ ਕੈਸੇ ਰਹਿਯੋ ॥
 ਹੇ ਗੁਰ ਸਭੈ ਬਿਤੁੰਤ ਸੁਨਯੋ ॥ ੧੫ ॥
 ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਗਤ ਦਾਨੀ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਨੇ ਸੰਤੋਖੇ ਬੈਨ ॥

੧ ਸਰੋਵਰ । ੨ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ । ੩ ਅਖਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਸ਼ਤ ਪਾ ਕਰਕੇ । ੪ ਕਰਨੀ ।
 ੫ ਮਟ । ੬ ਉਚਾਰਿਆ । ੭ ਮਿਟੀ ।

ਕਹਿਤ ਭਏ ਜੋਗੀ ਪ੍ਰਤੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਸੀਲੇ ਨੈਨ ॥ ੧੩ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਹੇ ਜੋਗੀ ਸਭ ਕਹੁ ਨਿਜ ਕਾਰਨ ॥ ਕਬ ਕੇ ਬੈਸੇ
 ਤਪ ਕੈ ਧਾਰਨ ॥ ਨਾਮ ਕੈਨ ਹੈ ਕਰੋ ਉਚਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸਭ
 ਲਹਿੰ ਭੇਦ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਕੇਮਲ ਗਿਰਾ ਜੁਗੀਸ ਬਖਾਨੀ ॥
 ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਮ ਘਟ ਘਟ ਜਾਨੀ ॥ ਮੇਹਿ ਪੂਛ ਹੋ ਕਿਰਪਾ
 ਕਰਾਵਹੁ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਸੰਦੇਹ ਮਿਟਾਵਹੁ ॥ ੧੫ ॥ ਤੈ ਸੁਨੀਏ ਹੋ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨੇ ॥ ਤੇਤੇ ਯੁਗ ਕਾ ਤਨ ਇਹੁ ਜਾਨੈ ॥ ਨਾਮ ਸੰਤੋਖਾ
 ਤਪ ਕੈ ਤਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਸਮੀਪ ਅਭਯਾਸ ਕਰਾਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਭੂਤ
 ਭਵਿੱਖਤ ਕੈ ਬਡ ਗਯਾਤਾ ॥ ਮਮ ਗੁਰ ਹੁਤੇ ਗਯਾਨ ਕੈ ਦਾਤਾ ॥
 ਇਕ ਦਿਨ ਨਿਜ ਗੁਰ ਢਿਗ ਮੈਂ ਜਾਇ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਬਿਨਤੀ
 ਗਾਇ ॥ ੧੭ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਅਬ ਗਯਾਨ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਮੁਕਤ ਦਾਨ
 ਦੇ ਮੁਕਤ ਕਰਾਵਹੁ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਮੌ ਤੇ ਅਸ ਬਚ ਭਾਖਾ ॥ ਅਧਕ
 ਬਿਲੰਬ ਪੁਰਹਿ ਅਭਿਲਾਖਾ ॥ ੧੮ ॥ ਅਬ ਤੇ ਤੁਝ ਮੇਰਾ ਬਚ
 ਹੋਵਾ ॥ ਮੋਖ ਪਾਇ ਅਗਯਾਨਹਿ ਖੋਵਾ ॥ ਚਿਰਜੀਵ ਤਵੇ ਹੋਇ
 ਸਰੀਰ ॥ ਬੈਠਹੁ ਲਾਇ ਸਮਾਧ ^੧ਸਧੀਰ ॥ ੧੯ ॥ ਮਠ ਕੈ ਸਾਜ
 ਇਸੀ ਬਲ ਰਹੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਮਾਂ ਗਿਆਨ ਕੈ ਲਹੋ ॥ ਕਲ ਮਹਿੰ
 ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਅਵਤਾਰ ॥ ਤੀਰਥ ਬਿਦਤਾਵਹਿੰ ਸੁਭ ਬਾਰ ॥ ੨੦ ॥
 ਜਬ ^੨ਖਨ ਹੈਂ ਇਸ ਬਲ ਕੈ ਆਇ ॥ ਤੋਹਿ ਨਿਕਾਸਹਿੰ ਨਿਜ
 ਦਰਸਾਇ ॥ ਤਬ ਤੇਰੇ ਹੁਇ ਹੈ ਕਲਯਾਨ ॥ ਇਮ ਭਾਖੜੇ ਗੁਰ
 ਕਰਣਾ ਠਾਨ ॥ ੨੧ ॥ ਤਬ ਕੈ ਮੈਂ ਇਹੁ ਮਠ ਚਿਨਵਾਇ ॥
 ਨਿਸਚੈ ਗਹਿਓ ਸਮਾਧ ਲਗਾਇ ॥ ਮਿੜਕਾ ਉਪਰ ਪਰੀ ਨ
 ਲਹਿਯੋ ॥ ਨਿਜ ਗੁਰ ਬਰ ਤੇ ਜੀਵਤ ਰਹਿਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ਦਰਸ ਪਾਇ
 ਅਬ ਭਯੋ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਦਿਹੁ ਆਗਯਾ ਤਨ ਤਜੋਂ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਸ੍ਰੀ

ਸਤਿਗੁਰ ਚਿਗ ਸੰਤ ਬਖਾਨਾ ॥ ਕਰੋ ਜਥਾ ਅਭਲਾਖੀ ਠਾਨਾ ॥
 ੨੩ ॥ ਸੁਨ ਸਿਖ ਭੇ ਅਸਚਰਜ ਮਹਾਨੀ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਗੁਰ ਮੁਖੁ
 ਬਖਾਨੀ ॥ ਜੋਗੀ ਸਤਿਗੁਰ ਆਇਸ ਪਾਇ ॥ ਸਬਿਤ ਸਮਾਧੀ
 ਕੀਨ ਤਦਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਦਸਮੇ ਦੂਰ ਜੋਰ ਕੇ ਪਾਵਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁੰਦੰਧਰ
 ਕੇ ਫੌਰ ਕਰਾਵਾ ॥ ਤਬ ਸਭ ਲੋਕਨ ਢੂਲ ਬਸਾਏ ॥ ਜੈ ਜੈ ਮੁਖ ਤੇ
 ਬਾਕ ਸੁਨਾਏ ॥ ੨੫ ॥ ਬਹੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗਜਾ ਪਾਈ ॥ ਮਠਹਿ
 ਅਛਾਦਯੋ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਪਾਈ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਭਾ ਸੋ ਸਰ ਤਿਆਰ ॥
 ਪੌੜ ਬਨੈ ਸੁੰਦਰ ਦਿਸ ਚਾਰ ॥ ੨੬ ॥ ਬਰਖਾ ਭੀ ਬਹੁ ਜਲ
 ਠਹਿਰਾਵਾ ॥ ਗੁਰ ਸੰਤੇਖ ਸਰ ਨਾਮ ਰਖਾਵਾ ॥ ਜਿਸ ^੨ਮੱਜੇ
 ਸੰਤੇਖਹਿੰ ਪਾਇ ॥ ਨਿਸਚੇ ਤਪਤ ਰਿਦੈ ਕੀ ਜਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਐਸੇ
 ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਿਆਰ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾਂ ਕੇ ਨਹਿੰ ਪਾਰ ॥
 ਕਲਿਆਨਾਂ ਇਕ ਸਿਖ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥ ਉੱਤਰ ਗਿਰਨ ਗਯੋ ਇਕ
 ਬੇਰਾ ॥ ੨੮ ॥ ਮੰਡੀ ਨਾਮਨਗਰ ਇਕ ਆਯੋ ॥ ਤਾ ਮਹਿੰ ਸਿਵਰ
 ਸੁ ਦੀਨ ਲਗਾਯੋ ॥ ਜਨਮ ਅਸ਼ਟਮੀ ਦਿਨ ਸੋ ਆਵਾ ॥ ਨਗਰ
 ਸਗਰ ਨਰ ਬਰਤ ਰਖਾਵਾ ॥ ੨੯ ॥ ਨਿਪੁ ਕੀ ਆਗਜਾ ਪੁਰ ਮਹਿੰ
 ਹੋਈ ॥ ਠਾਕਰ ਬਰਤ ਰਖੈ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਭਈ ਤੇ ਸਭ ਚਲ
 ਆਵਹਿੰ ॥ ^੩ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਕੇ ਦਰਸ਼ਨ ਪਾਵਹਿੰ ॥ ੩੦ ॥ ਚਰਣਾਮ੍ਰਤ
 ਤੇ ਬਰਤ ਉਪਾਰੇ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੁਖ ਨਾਮ ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਪੁਰ ਨਰ
 ਸਭਨ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਤ ਸੋਈ ॥ ਭੋਜਨ ਕਰਤ ਭਯੋ ਨਹਿੰ ਕੋਈ ॥ ੩੧ ॥
 ਜਾਗ੍ਰਨ ਕੀਨ ਜਾਮਨੀ ਸਾਰੀ ॥ ਉਤਸਵ ਹੋਯੋ ਪੁਰੀ ਮਸ਼ਾਰੀ ॥
 ਪ੍ਰਾਤ ਭਈ ਸਭ ਠਾਕਰ ਦੁਆਰੇ ॥ ਚਰਣਾਮ੍ਰਤ ਲੇ ਮੁਖ ਮਹੁ ਧਾਰੇ ॥
 ੩੨ ॥ ਜਥਾ ਜੋਗ ਕੀਨਸ ਨਰ ਸਭੁੰ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿੱਖ ਨ

੧ ਦਸਵੇਂ ਦੁਵਾਰ ਛੁਟ ਕਰਕੇ ਸਵਾਸਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਗਿਆ ।

੨ ਇਸ਼ਨਾਨ ।

੩ ਠਾਕੁਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ।

ਮਾਨੀ ਤਬਹੁੰ ॥ ਨਹਿੰ ਬ੍ਰਤ ਕੀਨ ਨ ਮੰਦਰ ਗਯੋ ॥ ਨਹਿੰ
 ਚਰਣਾਮੂਤ ਧਾਰਨ ਕਯੋ ॥ ੩੩ ॥ ਜਾਮ ਜਾਮਨੀ ਕਰਹਿ ਸ਼ਨਾਨ ॥
 ਪਠਹਿ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸ਼ਬਦ ਮਹਾਨ ॥ ^੧ਭੋਜਨ ਅਲਪ ਅਚੈ ਇਕ ਕਾਲ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰਹਿ ਸਰਧਾ ਨਾਲ ॥ ੩੪ ॥ ਨਿਕਟ ਜਿ ਨਰ ਪਿਖ
 ਕਰ ਤਿਸ ਚਾਲੀ ॥ ਬੁਝਯੋ ਬਰਤ ਨ ਕੀਨਸ ਕਾਲੀ ॥ ਆਜ ਨ
 ਗਮਨਯੋਂ ਠਾਕਰ ਦ੍ਰਾਰੈ ॥ ਨਹਿੰ ਚਰਣਾਮੂਤ ਲੀਨ ਸਕਾਰੇ ॥ ੩੫ ॥
 ਸੁਨ ਸਭ ਤੇ ਭਾਈ ਕਲਯਾਨਾ ॥ ਮਧਰ ਬਾਕ ਤਿਨ ਸੰਗ ਬਖਾਨਾ ॥
 ਪੁਰਖ ਜਾਗਤੇ ਠਾਕਰ ਮੇਰੇ ॥ ਜੋ ਬੋਲੇ ਸੁਖ ਦੇਤ ਘਨੇਰੇ ॥ ੩੬ ॥
^੨ਪਾਹਿਨ ਜੜ੍ਹ ਕੀ ਸੇਵਾ ^੩ਬਾਦ ॥ ਖਾਇ ਨ ਬੋਲਹਿ ਸਭ ਅਹਿਲਾਦ
 ॥ ਤੁਮ ਕਬ ਕਬ ਬ੍ਰਤ ਧਾਰਨ ਕਰੋ ॥ ਮਹਾਂ ਬਿਕਾਰਨ ਕੇ ਪਰ ਹਰੋ
 ॥ ੩੭ ॥ ਹਮਰੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਹੈਂ ਜੇਈ ॥ ਅਲਪ ਅਹਾਰ ਬਰਤ
 ਨਿਤ ਸੇਈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੇ ਸੰਜਮ ਸਦਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿੰ
 ਲਾਗਯੋ ਰਿਦਾ ॥ ੩੮ ॥ ਇਤ ਆਦਕ ਸੁਨਕੈ ਨਰ ਸਾਰੇ ॥ ਹਸਹਿੰ
 ਪਰਸਪਰ ਤਰਕ ਉਚਾਰੇ ॥ ਇਹ ਮੂਰਖ ਕਛੁ ਜਾਨਹਿੰ ਨਹੀਂ ॥
^੪ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਨਿੰਦਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਹੀ ॥ ੩੯ ॥ ਪਾਹਿਨ ਕੇਰ ਸਮਾਨ
 ਬਖਾਨਹਿ ॥ ਨਹਿੰ ਮਹਿਮਾਂ ਕੇ ਮਨ ਮਹਿੰ ਜਾਨਹਿ ॥ ਬਿਦਤ ਬਾਤ
 ਪੁਰ ਮੈਂ ਭਈ ਸਾਰੇ ॥ ਮਹਿ ਪਾਲਕ ਢਿਗ ਜਾਇ ਉਚਾਰੇ ॥ ੪੦ ॥
 ਏਕ ਬਿਦੇਸੀ ਨਰ ਪੁਰ ਆਯੋ ॥ ਹਿੰਦ ਜਨਮ ਉਰ ਧਰਮ ਨ ਭਾਯੋ ॥
 ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਸੋਂ ਤਰਕ ਕਰੰਤਾ ॥ ਕਹਿ ਪਾਬਰ ਬ੍ਰਤ ਨਹੀਂ ਧਰੰਤਾ ॥
 ੪੧ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਜਪਹਿਨ ਮਾਨਹਿ ਆਨ ॥ ਤੁਮਰੀ ਆਗਜਾ ਧਰੀ
 ਨ ਕਾਨ ॥ ਨਿਰ ਭੈ ਬੋਲਤ ਸਭ ਕੇ ਸਾਬ ॥ ਮਨਹੁ ਮੁਕਤ ਪਾਈ
 ਇਕ ਹਾਬ ॥ ੪੨ ॥ ਇਤ ਆਦਕ ਨਿਪੁ ਸੁਨਕੈ ਕ੍ਰੋਧਾ ॥ ਕਹਯੋ

^੧ ਭੋਜਨ ਥੋੜਾ ਇਕ ਵਕਤ ਡਕਦੇ ਹਨ।

੨ ਪੱਥਰ।

੩ ਨਿਸਫਲ।

੪ ਠਾਕੁਰ ਦੀ ਮੁਰਡੀ।

ਬੁਲਾਵਹੁ ਕਜਾ ਤਿਸ ਬੈਧਾ ॥ ਕਿਮ ਦੁਰਮਤ ਕੈ ਧਰ ਕਰ ਕਹੈ ॥
 ਬਿਨ ਠਾਕਰ ਤਿਨ ਕੈ ਗੁਰ ਅਹੈ ॥ ੪੩ ॥ ਇਕ ਨਰ ਆਇ
 ਹਕਾਰਯੋ ਤਾਹੀ ॥ ਲੇਕਰ ਸੰਗ ਗਯੋ ਨਿਪੁ ਪਾਹੀ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ
 ਬੈਠਯੋ ਢਿਗ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸ ਥਲ ਸਭਾ ਲੋਕ ਸਮਦਾਇ ॥ ੪੪ ॥
 ਪਿਖ ਮਹਿ ਪਾਲਕ ਰਿਸ ਕਰ ਕਹੈ ॥ ਭੈ ਨਰ ਕੈਨ ਦੇਸ ਤੂੰ ਰਹੈ ॥
 ਕਿਸ ਗੁਰ ਨੇ ਤੁਮ ਕੈ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਕੈਨ ਧਰਮ ਕੈ ਧਾਰਯੋ ਭੇਸਾ ॥
 ੪੫ ॥ ਸੁਨਕੈ ਤਬ ਕਲਯਾਨਾ ਭਾਈ ॥ ਕਹੀ ਗਾਬ ਨਿਪੁ ਕੇ
 ਅਗਵਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜਗ ਬਿਦਤ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਤਿਸ ਗਾਦੀ
 ਉਪਰ ਇਸ ਕਾਲਾ ॥ ੪੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਪੂਰਨ ਅਹੈਂ ॥
 ਤਿਨਕੈ ਸਿਖ ਹਮ ਬਾਂਛਤ ਲਹੈਂ ॥ ਦੁਇ ਲੋਕਨ ਸੁਖ ਦੈ ਉਪਦੇਸ ॥
 ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਨੀ ਪਠਹਿੰ ਹਮੇਸ ॥ ੪੭ ॥ ਯਾਂਤੇ ਹਮ 'ਪਾਹਿਨ ਨਹਿੰ
 ਮਾਨਹਿੰ ॥ ਦੇਖਹਿ ਸੁਨਹਿ ਨ ਖਾਇ ਬਖਾਨਹਿ ॥ ਕਥਾ ਪੁਸ਼ਨ
 ਹੁਇ ਤਿਸ ਨੇ ਦੇਨਾ ॥ ਤਾਂਕੀ ਸੇਵ ਕਰੇ ਕਜਾ ਲੇਨਾ ॥ ੪੮ ॥
 ਜੋ ਸਭ ਜੀਵਨ ਕੈ ਹੈ ਜੀਵਾ ॥ ਜਿਸ ^੩ਅਲੰਭ ਚੇਤਨਤਾ 'ਬੀਵਾ ॥
 ਸਗਰੇ ਜਗ ਕੈ ਜੋ ਨਿਤ ਦਾਤਾ ॥ ਸੇ ਤੁਮਨੇ ਪਾਹਨ ਕਰ ਜਾਤਾ ॥
 ੪੯ ॥ ਜਿਮ ^੩ਅਵਨੀ ਸਭ ਕੈ ਸੁਲਤਾਨ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਮੂੰਛ
 ਕਰਹਿ ਸਨਮਾਨ ॥ ਘਾਸ ਡਸਾਇ ਬਸਾਵਨ ਕੀਆ ॥ ਆਵਹੁ
 ਇਹਾਂ ਬੈਠੀਏ ਮੀਆ ॥ ੫੦ ॥ ਤਿਮ ਤੁਮਰੈ ਮਤ ਕਰਹਿ ਵਿਚਾਰਨ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਪਾਹਿਨ ਕਰਹੁ ਉਚਾਰਨ ॥ ਰਹਯੋ ਜੁ ^੪ਰਮ ਜਲ ਥਲ
 ਮਹਿ ਰਾਮ ॥ ਇਤ ਉਤ ਦੁਹ ਲੋਕਨ ਵਿਸ਼ਗਾਮ ॥ ੫੧ ॥ ਸਰਬ
 'ਚਰਾ ਚਰ ਮਹਿ ਰਹਿ ਬਯਾਪੇ । ਤੀਨਹੁ ਕਾਲ ਬਿਖੇ ਬਿਰ ਬਾਪੇ ॥
 ਤੀਨ ਲੋਕ ਪਦ ਮਹਿਦ ਮਹਾਨਾ ॥ ਅਪਰ ਨ ਪਈਅਤ ਜਾਸ

੧ ਪਥਰਾਂ ਹੁੰਡੀ ।

੨ ਆਸਰਾ ।

੩ ਧਰਤੀ ।

੪ ਸਭ ਥਾਂ ਮੌਜੂਦ ।

ਪ ਜੜ ਚੇਤਨ ।

੬ ਵੱਡਾ ।

ਸਮਾਨਾ ॥ ੫੨ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਸੰਝ ਤੁਮ ਪਹਿ ਕਿਮ ਹੋਈ ॥ ਲਘ
ਪਾਹਿਨ ਮਹਿ ਕਲਪਹੁ ਸੋਈ ॥ ਜਾਗ੍ਰਤ ਪੁਰਖ ਸੁ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰੇ ॥
ਸਦਾ ਸਹਾਇਕ ਤਾਹਿ ਇਚਾਰੇ ॥ ੫੨ ॥

ਇਤਿ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰੰਖੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸੰਤੋਖ
ਸਰ ਭਾਈ ਕਲਜਾਨੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਇਕਾਦਸਮੇ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੧ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਕਹੀ ਜਬਾਰਬ ਬਾਰਤਾ ਸੁਨ ਕੈ ਨਿਪੁ ਅਗਜਾਨ ॥

ਰਿਸਯੋ ਕਹਿਨ ਲਾਗਯੋ ਤਬੈ ਉਚਤ ਸਜਾਇ ਮਹਾਨ ॥੧॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕਰਹੁ ਕੈਦ ਇਸ ਤੇ ਮਨਵਾਵਹੁ ॥ ਠਾਕਰ ਆਗੈ
ਸੀਸ ਨਿਵਾਵਹੁ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਹੋਵੈਗੀ ਜਬ ਭੋਰਾ ॥ ਇਸੇ ਸਜਾਇ
ਦੇਹੁ ਮੈਂ ਘੋਰਾ ॥ ੨ ॥ ਬੰਦੀ ਖਾਨੇ ਮਹਿੰ ਪਹੁਚਾਯੋ ॥ ਤਹਿੰ ਗੁਰ
ਸਿਮਰਤ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਯੋ ॥ ਭਈ ਭੋਰ ਰਾਜਾ ਉਠ ਚਲਾ ॥ ਜਹਿੰ
ਠਾਕਰ ਕੈ ਮੰਦਰ ਭਲਾ ॥ ੩ ॥ ਕਰ ਪੂਜਾ ਚੰਦਨ ਚਰਚਾਯੋ ॥
ਚਰਨਾਮ੍ਰਤ ਲੇ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਬਿਦੇਸੀ ਕੈ ਲੇ ਆਵਹੁ ॥
ਮਮ ਹਦੂਰ ਕਰ ਤਿਸਹਿ ਡਰਾਵੇ ॥ ੪ ॥ ਸੁਨ ਚਾਕਰ ਲੇ ਕਰ ਤਿਹ
ਆਏ ॥ ਬੇਲਯੋ ਨਿਪੁ ਤੈਂ ਹਿੰਦ ਕਹਾਏ ॥ ਠਾਕਰ ਕੈ ਪਾਹਿਨ ਕਹਿ
ਜੈਸੇ ॥ ਅਬਹਿ ਸਜਾਇ ਲੀਜੀਐ ਤੈਸੇ ॥ ੫ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਕਹੁ ਮੈਂ
ਭੂਲਯੋ ਭਾਰੀ ॥ ਅਬ ਹੁਜੈ ਸਭ ਕੈ ਅਨਸਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਸਿਖ
ਬੇਲਯੋ ਕਲਜਾਨਾ ॥ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਮੇਰ ਮਹਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ਤਿਨ
ਕੈ ਦਯੋ ਸੀਸ ਹੈ ਮੇਰਾ ॥ ਨਮ੍ਰਨ ਕਹਿ ਆਗੇ ਕਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਤਿਸਹੂੰ
ਕੈ ਮੈਂ ਨਿਤ ਅਨਸਾਰੀ ॥ ਕਿਮ ਪਾਰਨ ਕੈ ਪ੍ਰਭੂ ਉਚਾਰੀ ॥ ੭ ॥
ਰਿਸਯੋ ਭੂਪ ਇਹੁ ਡਰਤ ਨ ਥੋਰਾ ॥ ਦਿਹੁ ਸਜਾਇ ਮਮ ਨਿਕਟ ਸੁ
ਘੋਰਾ ॥ ਜੰਘ ਏਕ ਇਸ ਕੀ ਕਟ ਦੀਜੈ ॥ ਅਪਨ ਰਾਜ ਤੇ ਬਾਹਿਰ

ਕੀਜੈ ॥ ੯ ॥ ਇਮ ਸੁਨ ਕੈ ਆਏ ਚੰਡਾਲਾ ॥ ਮਨ ਕਲਜਾਨੇ ਗੁਰੂ
 ਸੰਭਾਲਾ ॥ ਅਬ ਸਹਾਇ ਕੋ ਸਮੇਂ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਚਲਤ ਸਮੈਂ ਮੁਖ
 ਬਾਕ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰੂ ਸਹਾਇ ਹੋਇ ਚਲ ਆਵਹੁ ॥ ਆਪ
 ਹਾਥ ਦੈ ਨਾਥ ਬਚਾਵਹੁ ॥ ਜੰਘ ਕਾਟਬੇ ਲਗੇ ਚੰਡਾਲ ॥ ਤਤ ਛਿਨ
 ਬਿਹਬਲ ਭਯੋ ਨਿਪਾਲ ॥ ੧੧ ॥ ਖਰੋ ਹੁਤੇ ਮੁਰਛ ਗਿਰ ਪਰਯੋ ॥
 ਮੁਖ ਬਿਬਰਨ ਕੰਪਤ ਤਰਫਰਯੋ ॥ ਗਹਿ ਅੰਗਨ ਕੋ ਨਰਨ
 ਉਠਾਵਾ ॥ ਨਹਿੰ ਸਰੀਰ ਕੀ ਸੁਧ ਬਿਕਲਾਵਾ ॥ ੧੨ ॥ ਇਮ ਦੇਖਤ
 ਤਯਾਰਯੋ ਕਲਜਾਨਾ ॥ ਨਿਪ੍ਰ ਉਪਰਾਰ ਕਰਹਿੰ ਮਿਲ ਨਾਨਾ ॥
 ਸੀਤਲ ਜਲ ਸੁਗੰਧ ਬਹੁ ਆਏ ॥ ਮੰਦ ਮੰਦ ਕਹਿ ਪੈਨ ਝੁਲਾਏ ॥
 ੧੩ ॥ ਤਊ ਨ ਸੁਧ ਨਿਪ੍ਰ ਕੇ ਤਨ ਆਈ ॥ ਬਿਹਬਲ ਹੁਇ ਪਰਯੋ
 ਤਿਹ ਥਾਈ ॥ ਸੁਮਤ ਵੰਤ ਜੇ ਮਾਨਵ ਤਹਾਂ ॥ ਕਰਹਿੰ ਬਿਚਾਰਨ
 ਹੋਯੋ ਕਹਾਂ ॥ ੧੪ ॥ ਹੁਕਮ ਬਿਦੇਸੀ ਨਰ ਪਰ ਕੀਨਾ ॥ ਏਕ ਜੰਘ
 ਕੌ ਕੀਜਹਿ ਹੀਨਾ ॥ ਜਬ ਜੰਦਾਲ ਗਯੋ ਤਿਸ ਤੀਰ ॥ ਗਿਰਯੋ
 ਨਿਪ੍ਰਤ ਸੁਧ ਨਹੀਂ ਸਰੀਰ ॥ ੧੫ ॥ ਯਾਂਤੇ ਤਿਸ ਕੋ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥
 ਜਿਮ ਸੋ ਕਹੈ ਲੀਜੀਏ ਮੰਨ ॥ ਸੁਨ ਕੇ ਸਭਨੇ ਨਿਸਚਾ ਕਰਿਯੋ ॥
 ਇਮ ਹੀ ਭਈ ਤਾਹਿ ਕੁਛ ਕਰਿਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਤਬ ਮੰਤ੍ਰੀ ਜੋਰੇ ਜੁਗ
 ਪਾਨਾ ॥ ਗਯੋ ਤੁਰਤ ਜਹਿ ਬਿਤ ਕਲਜਾਨਾ ॥ ਤੁਮ ਹੈ ਸੰਤ ਰੂਪ
 ਨਹਿੰ ਜਾਨੇ ॥ ਕਰੀ ਅਵੱਗਜਾ ਤੇ ਪਛਤਾਨੇ ॥ ੧੭ ॥ ਅਬ ਬਖਸ਼ੇ
 ਕਰ ਖਿਮਾਂ ਘਨੇਰੀ ॥ ਮਹਿਮਾ ਤੁਮਰੀ ਲਖੀ ਬਡੇਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ
 ਨਿਪ੍ਰ ਨਿਕਟ ਸਿਧਾਰਹੁ ॥ ਬਿਹਬਲ ਹੋਵਤ ਮਿਰਤ ਜਿਵਾਰੇ ॥
 ੧੮ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਿਪ੍ਰਤ ਹੁਇ ਜਾਈ ॥ ਉਠਹੁ ਆਪ
 ਰੋਛਹੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਨਿਪ੍ਰ ਕੇ ਫਿਗ ਲੇ ਗਏ ॥ ਪਰਯੋ
 ਬੀਚ ਮਿਲ ਨਰ ਗਨ ਭਏ ॥ ੧੯ ॥ ਅਵਲੋਕਤ ਕਲਜਾਨ ਬਖਾਨਾ ॥

ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਹਾਨਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਿੱਖੀ ਧਾਰਨ ਕਰੀਐ ।
 ਗੁਰ ਸਰਪਾ ਕੇ ਉਰ ਮਹਿੰ ਧਰੀਐ ॥ ੧੯॥ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਤ੍ਰਿਲੈਕੀ
 ਨਾਥ ॥ ਤਿਨ ਢਿਗ ਚਲੋ ਧਰਹੁ ਪਗ ਮਾਥ ॥ ਸਭ ਇਕਤ੍ਰੂ ਹੁਇ
 ਲਿਹੁ ਸਤਿਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਦਿਸ ਕੇ ਕੀਜਹਿ ਪਰਣਾਮ ॥ ੨੦ ॥
 ਦਰਸਨ ਕਰਹਿ ਤੁਮਾਰੇ ਆਇ ॥ ਅਬ ਨਿਪੁ ਕੇ ਦਿਹੁ 'ਤ੍ਰਿਸ਼ਲ
 ਬਨਾਇ ॥ ਇਮ ਭਾਈ ਕਲਜਾਨ ਸਿਖਾਏ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਸਭ ਬਿਨੈ
 ਅਲਾਏ ॥ ੨੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਕੇ ਲੇਕਰ ਨਾਮ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਸਭ
 ਕੀਨ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਪਰਸੇ ਚਰਨ ਸਿੱਖਜ ਕਲਜਾਨਾ ॥ ਤੁਮ ਭੀ ਬਿਨਤੀ
 ਕਰਹੁ ਬਖਾਨਾ ॥ ੨੨ ॥ ਲੇ ਕਰ ਜਲ ਕਰ ਚਰਨ ਪੱਖਾਰੇ ॥ ਖਰੈ
 ਭਯੋ ਅਰਦਾਸ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਿਪੁ ਕੀ ਰੱਛਾ ਧਾਰੇ ॥ ਦੁਖ ਤੇ
 ਅਪਨੇ ਜਾਨ ਉਬਾਰੇ ॥ ੨੩ ॥ ਆਪ ਹੋਯੋ ਇਹ ਸਰਨ ਤਿਹਾਰੀ ॥
 ਛਿਮਹੁ 'ਅਵੱਗਯਾ ਕਰਣਾ ਧਾਰੀ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਨਿਵਾਯੋ ਸੀਸਾ॥
 ਇਤ ਚੇਤਨਤਾ ਭਈ 'ਮਹੀਸ ॥ ੨੪ ॥ ਖੁਲ੍ਹੇ ਬਿਲੋਚਨ ਗਹਿ
 ਬਹਿਠਾਰਯੋ ॥ ਚਲੋ ਸਦਨ ਲੇ ਬਾਕ ਉਚਾਰਯੋ ॥ ਨਰ ਪਰਦੈਸੀ
 ਆਦਰ ਕਰੈ ॥ 'ਅਸਨ ਬਸਨ ਤਿਸ ਆਗੀ ਧਰੇ ॥ ੨੫॥ ਸੁਨ ਮੰਤ੍ਰੀ
 ਜੁਤ ਘਰ ਲੇ ਗਏ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਸਭ ਤਨ ਸੁਖ ਭਏ ॥ ਸਾਦਰ ਤਬ
 ਕਲਿਆਨ ਬੁਲਯੋ ॥ ਬਿਨੈ ਭਨੀ ਬਹੁ ਉਰ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ੨੬ ॥
 ਅਬ ਕਿਸ ਬਾਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਹੈਂ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦਰਸ ਕਰਨ ਕੇ ਚਹੈਂ ॥
 ਲੇ ਕਰ ਹਮ ਕੇ ਅਪਨੇ ਸਾਥ ॥ ਕਰਹੁ ਮਿਲਾਵਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਥ ॥
 ੨੭ ॥ ਸੁਨ ਭਾਈ ਕਲਿਆਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਗੁਰ
 ਅਸਬਾਨਾ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਤੇ ਨਰ ਪੂਜਹਿੰ ਜਾਇ ॥ ਸਰਬ ਕਾਮਨਾ
 ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇੰ ॥ ੨੮ ॥ ਬਡੇ ਭਾਗ ਜਾਗੇ ਅਬ ਤੇਰੇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ
 ਚਹਿਤ ਦਰਸ ਰੁਰ ਰੇਰੇ ॥ ਦੈਨਹੁ ਲੋਕਨ ਕੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥ ਚਲਹੁ

ਬਨਹੁ ਸਿਖ ਸੀਸ ਨਿਵਾਵਹੁ ॥ ੨੯ ॥ ਇਮ ਸੁਨ ਮਹਿ ਪਾਲਕ
ਵਡਭਾਗਾ ॥ ਗੁਰੂ ਬਿਲੋਕਨ ਕੇ ^੧ਅਨੁਗਾਗਾ ॥ ਸਹਿਤ ^੨ਸੈਨ ਕੇ
ਹੈਇਓ ਤਿਆਰ ॥ ਚਲਤ ਭਯੋ ਮਗ ਮਹਿੰ ਪਗ ਢਾਰ ॥ ੩੦ ॥
ਸਨੈ ਸਨੈ ਸੰਗ ਲੈ ਕਲਿਆਨਾ ॥ ਆਵਤ ਭੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਸਥਾਨਾ ॥
ਵਹਿਰ ਪੁਰੀ ਤੇ ਕੀਨਸ ਡੇਰਾ ॥ ^੩ਗਜ ^੪ਬਾਜੀ ਨਰ ਇੰਦ ਬਡੇਰਾ ॥
੩੧ ॥ ਇਮ ਨੀਕੇ ਡੇਰਾ ਕਰਵਾਇ ॥ ਇਤਨੇ ਮਾਹਿ ਰਵੀ ਅਸਥਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਢਿਗ ਕਲਿਆਨਾ ਆਯੋ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ ਸੀਸ
ਨਿਵਾਯੋ ॥ ੩੨ ॥ ਇਥਾ ਕਹੀ ਨਿਜ ਨਿਪੁ ਕੀ ਸਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਭੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤਿਸ ਬਾਰੀ ॥ ਦੇਗ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਪਹਿੰ ਪਹੁਚਾਯੋ ॥ ਛਕ
ਸਭਹਨ ਸੋ ਨਿਸਾ ਬਿਤਾਯੋ ॥ ੩੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਭਈ ਭੋਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਉਠੇ ਕਰ ਸ਼ਨਾਨ ਤੇ ਆਦਿ ॥
ਗੁਰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪਰ ਬਿਰੇ ਦਰਸਹਿੰ ਸਿਖ ^੫ਅਹਿਲਾਦ ॥ ੩੪ ॥
ਚੈਪਈ ॥ ਰਾਮਨਜੇ ਨਿਪੁ ਢਿਗ ਤਬ ਕਲਿਆਨਾ ॥
ਮਿਲਨ ਹੇਤ ਬਿਰੰਤ ਬਖਾਨਾ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਕੀਨਸ ਸਗਰੀ
ਤਿਆਰੀ ॥ ਲੇ ਕਰ ਸਾਥ ^੬ਉਪਾਇਨ ਸਾਰੀ ॥ ੩੫ ॥ ^੭ਸਚਵ
ਚੁਭਟ ਕੇ ਲੇ ਸਮਦਾਇ ॥ ਬਸਨ ^੮ਬਿਕੁਖਨ ਜਿਨਹੁ ਸੁਹਾਇ ॥
ਪਾਇਨ ਤੇ ਚਲ ਕਰ ^੯ਮਹਿਪਾਲਾ ॥ ਰਾਮਨਜੇ ਸਰਧਾ ਧਰੇ
ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੩੬ ॥ ਪਹੁਚਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਢਿਗ ਜਾਇ ॥ ਅਰਪ
^{੧੦}ਉਪਾਇਨ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ॥ ਹਾਥ ਜੇਰ ਬਹੁ ਬਿਨੈ ਬਖਾਨੀ ॥
ਪਾ ਆਇਸ ਬੈਠਯੋ ਸਮ ਹਾਨੀ ॥ ੩੭ ॥ ਤਿਸ ਛਿਨ ਮਹਿੰ ਸ੍ਰੀ
ਅਰਜਨ ^{੧੧}ਨਾਥ ॥ ਪੇਥੀ ਪਠਤ ਹੁਤੇ ਗਹਿ ਹਾਥ ॥ ਓਅੰਕਾਰ ਕੀ

੧ ਪ੍ਰੇਮ ।	੨ ਫੌਜ ।	੩ ਹਾਬੀ ।	੪ ਪ੍ਰੋੜੜੇ ।	੫ ਪ੍ਰਸੰਨ ।
੬ ਭੁਟਾ ।	੭ ਵਜੀਬ ।	੮ ਸੂਰਮੇ ।	੯ ਕਪੜੇ ਗਹਿਣੇ ।	੧੦ ਰਾਜਾ ।
੧੧ ਛੁਛਾ ।	੧੨ ਸਵਾਮੀ ।			

ਤੁਕ ਮੁਕ ਏਈ ॥ ਲਿਖਿਆ ਮੇਟ ਨ ਸਕਈ ਕੇਈ ॥ ੩੮ ॥ ਸੁਨ
 ਮਹਿ ਪਾਲਕ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਇਹੀ ਰੀਤ ਜੋ ਸਾਚ ਉਚਾਰੀ ॥ ਤੈ
 ਆਵਨ ਭਾ ਨਿਫਲ ਹਮਾਰਾ ॥ ਭੋਗੋਂ ਅਪਨੈ ਕਰਮ ਉਦਾਰਾ ॥
 ੩੯ ॥ ਨਹਿੰ ਅਬ ਸਿੱਖ ਬਨੋਂ ਮਨ ਆਯੋ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੰਸਾ
 ਉਪਜਾਯੋ ॥ ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਬੈਠਯੋ ਉਠ ਆਯੋ ॥ ਡੇਰੇ ਮਹਿ ਬਿਤ
 ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਯੋ ॥ ੪੦ ॥ ਭਈ ਜਾਮਨੀ ਜਬਹੁ ਆਇ ॥ ਸਿਹਜਾ
 ਪਰ ਬਿਤ ਹੈ ਨਰ ਰਾਇ ॥ ਮੇਵਤ ਜਬ ਜੁਗ ਜਾਮ ਬਿਤਾਏ ॥
 ਅਦਭੁਤ ਸੁਪਨੌ ਤਹਿੰ ਛਿਨ ਆਏ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਥੇ ਰੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ
 ਕਲਿਆਨਾ ਨਿਪੁ ਕੇ ਲਿਆਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਦੁਦਸਮੇ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੨ ॥

ਦੇਹਿਗਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਿਪੁ ਮਨ ਜਾਨ ਕੈ ਅਸ ਬਿਧ ਸੂਪਨ ਦਿਖਾਇ॥

ਜਿਹ ਤੇ ਨਿਪੁ ਸੰਕਾ ਟਰੈ ਗੁਰ ਦਰਸੇ ਫਲ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਮਹਿ ਬਿਧ ਬਹੁ ਹੋਵਾ ॥ ਬਧਯੋ
 ਕੁਟੰਬ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜੋਵਾ ॥ ਪੁਨ ਮ੍ਰਿਤ ਹੋਇ ਗਿਓ ਇਕ ਕਾਲਾ ॥
 ਰਜਪਾਨੀ ਤਾ ਸ਼੍ਲੋਕ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਕੈ ਰੁਦਤ ਤਿਆਗ ਕਰ
 ਗਯੋ ॥ ਘਰ ਚੰਡਾਲ ਜਨਮ ਪੁਨ ਲਯੋ ॥ ਕਰਹਿੰ ਦੁਲਾਰਨ ਸੁਤ
 ਕਹਿ ਸੋਇ । ਖਾਨ ਪਾਨ ਕਰ ਬਿਧ ਤਹਿੰ ਰੋਇ ॥ ੩ ॥ ਜਬ ਸੰਮਤ
 ਦਸ ਕੈ ਹੋਇ ਗਯੋ ॥ ਉਤਸ਼ਵ ਤੇ ਬਿਆਹਿ ਤਹਿੰ ਭਯੋ ॥ ਇਸੀ
 ਰੀਤ ਬੀਤਯੋ ਚਿਰ ਕਾਲਾ ॥ ਭਯੋ ਤਰਨ ਬਲਵਾਨ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੪ ॥
 ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਤਾ ਉਤਪਤ ਬਹੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਨ ਕਹੁ ਬਿਆਹਿ ਮੁਦਤ ਬਹੁ
 ਜੋਇ ॥ ਹਰਖ ਸੋਕ ਧਾਰਤ ਤਿਨ ਮਾਹੀ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੇਖਤ ਅੰਧ

ਨਿਬਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਜਨਮ ਚੰਡਾਲ ਪਾਇ ਕਰ ਭੋਗਾ ॥ ਭਯੋ ਮਿਤੁਕ
ਤਿਹ ਤੇ ਵਧ ਸੋਗਾ ॥ ਇਹ ਸਭ ਸੂਪਨਾ ਪਾਇ 'ਨਚਿੰਦ ॥ ਜਾਗ
ਉਠਯੋ ਬਿਸਮਾਇ ਬਿਲੰਦ ॥੬॥ ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਸੋਚਤ ਹੀ ਰਹਿਯੋ ॥
ਇਹੁ ਦੁਰ ਸੂਪਨ ਕਹਾਂ ਮੈਂ ਲਹਯੋ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਭਾਤ ਸਿੱਖ ਇਕ
ਗਯੋ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾਵਤ ਭਯੋ ॥ ੭ ॥ ਹੇਤ ਸੈਰ ਕੇ ਬਨ
ਦਿਸ ਚਹਯੋ ॥ ਚਲੋ ਸੰਗ ਗੁਰ ਐਸੇ ਕਹਯੋ ॥ ਸੁਨਕੈ ਕਰ ਸਨਾਨ
ਨਿਪੁ ਤਥੈ ॥ ਤੁਰੰਗ ^੩ਅਰੂਦਜੇ ਲੈ ਦਲ ਸਬੈ ॥ ੮ ॥ ਰਾਮਸਰਨ
ਨਿਪੁ ਇਤ ਤੇ ਆਯੋ ॥ ਉਤ ਗੁਰੁ ਆਇ ਮੇਲ ਮੁਦਥਾਯੋ ॥ ਮਗ
ਗਮਨੇ ਨਿਪੁ ਗੁਰਹਿੰ ਸੁਨਾਵਤ ॥ ਦੇਖਹੁ ਕਸ ^੪ਅਖੇਰ ਮੈਂ ਘਾਵਤ ॥
੯ ॥ ਗਈ ਤੂਰ ਕੈਤਕ ^੫ਉਦਯਾਨਾ ॥ ਨਿਕਸਯੋ ਹਰਨ ਨਿਪੁਤ
ਅਗਵਾਨਾ ॥ ਸਭ ਕੈ ^੬ਬਰਜ ਆਪ ਹੀ ਧਾਯੋ ॥ ਕਿਤਕ ਕੋਸ ^੭ਗੇ
ਮਿਗ ^੮ਲੁਪਤਾਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਭਯੋ ^੯ਤਿਖਾਤਰ ਮੁਖ ਕੁਮਲਾਵਾ ॥ ਪਾਛੇ
ਤੇ ^{੧੦}ਭਟ ਕੋ ਨਹਿੰ ਆਵਾ ॥ ਇਤ ਉਤ ਫਿਰਕੈ ਹੇਰਨ ਕਰਯੋ ॥
ਦੂਰ ਜਾਇ ਇਕ ਗ੍ਰਾਮ ਨਿਹਰਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਨਿਕਟ ਬਿਰਛ
ਕੈ ਦੇਖਾ ॥ ਉਤਰ ਪੰਜਯੋ ਭਾ ^{੧੧}ਸਮਤ ਵਿਸੇਖਾ ॥ ^{੧੨}ਤਰ ਕੇ ਸੰਗ
ਬਾਂਧ ਕਰ ^{੧੨}ਘੋਰਾ ॥ ਤਿੰਹ ਕੇ ਨਿਕਟ ਨੀਰ ਕੋ ^{੧੩}ਟੋਨ ॥ ੧੨ ॥
ਕਰ ਪਗ ਮੁਖ ਜਲ ਸੰਗ ^{੧੪}ਪਖਾਰੇ ॥ ਪੁਨ ਪੀ ਕਰ ਨਿਜ ਤਿਖਾ
ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਬੈਠ ਗਯੋ ਤਰ ਤਰ ਸੁਭ ਛਾਯਾ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਮਨ ਮਹਿੰ
ਲੀਨ ਠਰਾਯਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜਬਹਿ ਤਪਤ ਬੇਗੀ ਹੁਇ ਜਾਇ ॥ ਪੁਨ
ਜੈ ਹੈਂ ਭਟ ਮਿਲ ਹੈਂ ਆਇ ॥ ਅਸਬਿਧ ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਤਹਿੰ
ਬਾਨਾ ॥ ਸੂਪਨ ਚੰਡਾਲ ਪੇਖ ਸੁਤ ਆਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਦੂਰ ਖਰੈ

੧ ਰਾਜਾ ।	੨ ਡੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੂਪਨਾ ॥	੩ ਸਵਾਰ ।	੪ ਕੁਛ
ਸ਼ਿਕਾਂਰ ਮੈਂ ਮਾਰਦਾ ਹਾਂ ।	੪ ਜੰਗਲ ।	੬ ਰੋਕ ਕੇ ।	੮ ਛੁਪ
ਗਿਆ ।	੮ ਦੁਖੀ ।	੭ ਗਿਆ ।	੧੦ ਵਰਖਤ ਨਾਲ ।
੧੩ ਘੋੜਾ ।	੧੪ ਫੌਲਿਆ ।	੧੫ ਪੇਂਡੇ ।	

ਹੋਰਤ ਲਲਚਾਵੈਂ ॥ ਕਰਤ ਤ੍ਰਾਸ ਪਰ ਨਿਕਟ ਨ ਆਵੈਂ ॥ ਇਹ ਤੈ
ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੇ ਅਹੈ ॥ ਜੇ ਮਰ ਗਯੋ ਸੁ ਛਲ ਹੀ ਲਹੈ ॥ ੧੫ ॥
‘ਦੰਰਯੋ ਸਦਨ ਬਤਾਯੋ ਜਾਇ ॥ ਕਯੋ ਰੋਵਹੁ ਪਿਤ ਬੈਠਯੋ ਆਇ ॥
ਕਰਯੋ ਸੁ ਛਲ ਪਿਤ ਮਰਯੋ ਨ ਜਾਨਯੋ ॥ ਚਲ ਦੇਖੋ ਜੇ ਕਹਯੋ ਨ
ਮਾਨਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਨਤੁ ਭਾਰਜਾ ਚਲ ਕਰ ਆਈ ॥ ਅਪਰ ਕੁਟੰਬ
ਸੰਗ ਹੀ ਲਿਆਈ ॥ ਹੜ ਬੜਾਇ ਪਹੁਚੀ ਦੁਖਿਆਈ ॥ ਦੇਖਤ
ਉਚੀ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ੧੭ ॥ ਇਹੁ ਕਿਆ ਕੀਨ ਕੁਟੰਬਹਿੰ ਛੋਰਾ ॥
ਹਮ ਸਭ ਕੇ ਦੀਨਸ ਦੁਖ ਘੋਰਾ ॥ ਰੁਦਤ ਭਈ ਬਜਾਕੁਲ ਨਿਸ
ਮਾਹੀਂ ॥ ਆਇ ਸਮੀਪ ਲੀਨ ਸੁਧ ਨਾਹੀਂ ॥ ੧੮ ॥ ਇਮ ਭਾਖਤ
ਸਗਰੇ ਚਲ ਆਏ ॥ ਦੇਖ ਨਿਪੁਤ ਨੇ ਸਕਲ ਹਟਾਏ ॥ ਸੁਪਨੇ ਬਿਖੈ
ਪਿਖੇ ਥੇ ਜੈਸੇ ॥ ਦੇਖਤ ਭਯੋ ਕੁਟੰਬੀ ਤੈਸੇ ॥ ੧੯ ॥ ਸੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੁਤ
ਤਨੀਧਾ ਸੋਈ ॥ ਸੁਪਨੇ ਜਨਮ ਬਨੇ ਥੇ ਜੋਈ ॥ ਸਨੈ ਸਨੈ ਸਭ
ਦੇਖਯੋ ਥਾਨ ॥ ਨਿਸ ਮਹਿੰ ਬਸਿਓ ਸੁ ਪਰਤ ਪਛਾਨ ॥ ੨੦ ॥ ਸੁਪਨੇ
ਅਰ ਤਿਨ ਪਿਖਤ ਬਿਚਾਰਤ ॥ ਕਹਾਂ ਭਈ ਅਰਹਜ ਕੈ ਧਾਰਤ ॥
ਸੌਨੇਰੇ ਹੋਈ ਨਿਪੁਤ ਹਟਾਵੈ ॥ ਬਚੈ ਅਪ ਜਿਮ ਛੈਹਨੁਨ ਪਾਵੈ ॥
੨੧ ॥ ਕਹਿ ਚੰਡਾਲਨੀ ਤੂੰ ਪਤ ਮੇਰੋ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਤਾ ਪਰਵਾਰ ਸੁ
ਤੇਰੇ ॥ ਅਬ ਕਯਾ ਤੈਹਿ ਰਿਦੈ ਮੁਹਿ ਆਏ ॥ ਹਮ ਸੋਂ ਛੁਹੈ ਨ ਦੂਰ
ਹਟਾਏ ॥ ੨੨ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਸਭ ਸੰਡਾਲ ਚਲ ਆਏ ॥ ਨਿਪ ਕੇ
ਘੇਰ ਖਰੇ ਸਮਦਾਇ ॥ ਇਮ ਝਗਰਤ ਬੀਤਯੋ ਕਿਤ ਕਾਲਾ ॥
ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ੨੩ ॥ ‘ਚਮ੍ਰੂ ਸੰਗ ਆਏ ਨਿਪ
ਹੇਰਾ ॥ ‘ਗਨ ਚੰਡਾਲ ਜਹਿੰ ਪਾਯੋ ਘੇਰਾ ॥ ਕਹਿ ਗੁਰ ਸਗਰੇ ਦੂਰ
ਹਟਾਇ ॥ ਬੁਝਯੋ ਤਿਨ ਸੋਂ ਤਹਾਂ ਬਠਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ

ਸਭ ਕੈ ਪਾਇ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਗੁਰ ਦਿਗ ਅਰਜ਼ ਅਲਾਇ ॥ ਹਮਰੇ
 ਬੰਧੂ ਬੈਠਯੋ ਏਹੁ ॥ ਸਗਲ ਕੁਟੰਬ ਇਸੀ ਕੋ ਲੇਹੁ ॥ ੨੫ ॥ ਬਸਤ੍ਰ
 ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਅਰ ਭੁਖਨ ਘੋਰਾ ॥ ਕਰ ਛਲ ਮਰਬੇ ਲਿਆਇ ਸੁ ਆੰਰਾ ॥
 ਅਥ ਹਮ ਇਸ ਕੋ ਜਾਨ ਨ ਦੇਈ ॥ ਜਾਇ ਜਿ ਨਿਜ ਕੁਟੰਬ ਸੰਗ
 ਲੇਈ ॥ ੨੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਇਮ ਕਹਯੋ ਸੁਨਾਈ ॥ ਜੋ ਸਰਬੰਧੀ
 ਤੁਮ ਮ੍ਰਿਤ ਥਾਈ ॥ ਧਰਾ ਮਾਹਿੰ ਸੋ ਗਡਯੋ ਕਿ ਨਾਈ ॥ ਜੇ ਗਡਯੋ
 ਪਿਖਰੋ ਚਲ ਤਾਈ ॥ ੨੭ ॥ ਤਿਸ ਮਹਿੰ ਮੁਰਦਾ ਹੋਇ ਜਿ ਆਨੋ ॥
 ਤੇ ਤੁਮਰੇ ਇਹੁ ਨਹੀ ਪਛਾਨੋ ॥ ਜੇ ਨਹਿੰ ਤਹਾਂ ਨਿਹਾਰੇ ਸੋਇ ॥ ਤੈ
 ਕਹਿਬੇ ਤੁਮਰੇ ਸਚ ਹੋਇ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਨਕੈ ਬਾਕ ਸਭਨ ਹੀ ਮਾਨੋ ॥
 ਇਹੁ ਤੁਮ ਆਛੀ ਰੀਤ ਬਖਾਨੋ ॥ ਗਨ ਚੰਡਾਲ ਗੇ ਖੇਦ ਨਿਹਾਰਾ ॥
 ਨਿਜ ਸਨਬੰਧੀ ਸ਼ਵ ਦਿਸਟਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਤਬ ਚੰਡਾਰ ਸਕਲ
 ਬਿਸਮਾਏ ॥ ਬਹੁਰ ਕਹਿਨ ਕਿਛ ਨਿਕਟ ਨ ਆਏ ॥ ਭੂਪਤ ਕੋ
 ਚਢਾਇ ਕਰ ਚਾਲੇ ॥ ਅਪਨ ਪੁਰੀ ਕੋ ਪੰਥ ਸਮਾਲੇ ॥ ੩੦ ॥
 ਸੰਧਯਾ ਲੌ ਚਲ ਕਰ ਤਿਹ ਆਏ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਡੇਰਨ ਬਸੰ ਸੁਖ
 ਪਾਏ ॥ ਨਿਊਪਤ ਸਕਲ ਨਿਸ ਚਿੰਤ ਬਿਤਾਈ ॥ ਭਾ ਅਚਰਜ ਕਛੁ
 ਲਖਯੋ ਨ ਜਾਈ ॥ ੩੧ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਾਤ ਗੁਰ ਲਗਯੋ ਦੀਵਾਨ ॥
 ਨਮ੍ਰਹੋਇ ਆਯੋ ਰਾਜਾਨ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਬਿਰਤਾਂਤ ਬਖਾਨਾ ॥
 ਸੁਪਨ ਪਿਖਯੋ ਪਰਤੱਖ ਸੁ ਜਾਨਾ ॥ ੩੨ ॥ ਭਯੋ ਮੌਹਿ ਮਨ
 ਅਧਕ ਸੰਦੇਹੁ ॥ ਤੁਮ ਬਿਨ ਅਪਰ ਮਿਟਾਇ ਨ ਕੇਹੁ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰਹੁ ਇਹੁ ਸਕਲ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਕਿਆ ਅਚਰਜ ਹੋਯੋ ਸਮਝਾਵਹੁ
 ॥ ੩੩ ॥ ਇਮ ਨਿਊਪ ਬਿਨੈ ਸੁਨੀ ਜਗਨਾਥ ॥ ^੩ਬਿਧ ਦਿਸ ਨੈਨ
 ਕਿਯੇ ਹਿਤ ਸਾਥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਆਇਸ ਬਿਧ ਪਾਇ ॥ ਕਹਿਤ
 ਭਯੋ ਨਿਊਪ ਸੋਂ ਇਸ ਭਾਇ ॥ ੩੪ ॥ ਹੇ ਨਿਊਪ ਤੋ ਮਨ ਸੰਕ

ਤੇਠਾਈ ॥ ਲੋਖ ਨ ਮਿਟੈ ਸਿੱਖ ਕਿਯੋਂ ਥਾਈ ॥ ਲਿਖਜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਕੋ
 ਹਿੰ ਖੋਵਤ ॥ ਤਉ ਸਹਾਇਕ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਵਤ ॥ ੩੫ ॥ ਜਨਮ
 ਪਾਵਨੇ ਘਰ ਚੰਡਾਲ ॥ ਤੇਹਿ ਭਾਗ ਮਹਿੰ ਲਿਖਯੋ ਅਕਾਲ ॥ ਸਦਨ
 ਤਿਆਗ ਕੈ ਤੂ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ੩੬ ॥
 ਪਰੇ ਪਦਾਰਥ ਆਨੁ ^੧ਉਪਾਇਨ ॥ ਕਰ ਸਰਧਾ ਪਰਸੇਕਰ ^੨ਪਾਇਨ ॥
 ਯਾਂਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਸਹਾਇ ॥ ਸੁਪਨੇ ਮਹਿੰ ਸੋ ਦੀਨ ਬਿਤਾਇ ॥
 ੩੭ ॥ ਜਨਮ ਚੰਡਾਲ ਜੋ ਧਰਨੋ ਹੁਤੋ ॥ ਸੋ ਇਕ ਜਾਮਨ ਮਹਿੰ ਧਰ
 ਬਿਤੋ ॥ ਭਰਮ ਹੁਤੋ ਤੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀਂ ॥ ਲਿਖਿਆ ਮੇਟ ਸਕੈ ਕੋ
 ਨਾਹੀਂ ॥ ੩੮ ॥ ਤੌ ਸਹਾਇਤਾ ਗੁਰ ਕਿਆ ਕਰੈ ॥ ਨਿਫਲਹਿ ਇਮ
 ਸੰਸੇ ਤੁਮ ਧਰੈ ॥ ਸੋ ਬਿਧ ਤੁਮ ਕੈ ਕਰ ਦਿਖਰਾਈ ॥ ਇਮ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ ਸਹਾਈ ॥ ੩੯ ॥ ਮਹਾਂ ਕਸ਼ਟ ਤੇ ਲੇਤ ਬਚਾਇ ॥
 ਜੋ ਸਿੱਖ ਬਨਹੈ ਸ਼ਰਧਾ ਲਾਇ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਨਿਪੁ ਗਦ ਗਦ ਹੈ ਗਯੋ ॥
 ਗੁਰ ਪਗ ^੩ਮਹਿਦ ਪ੍ਰਮੁ ਉਪਜਯੋ ॥ ੪੦ ॥ ਕਹਿ ਮਹਿ ਦੀਨ
 ਪਰਯੋ ਦਰਬਾਰ ॥ ਕਰੋ ਸਿੱਖ ਕੀਜਹਿ ^੪ਭਵ ਪਾਗ ॥ ਨਿਜ ਚਰਣਾਮ੍ਰਤ
 ਮੁਝ ਕੈ ਦੇਵਹੁ ॥ ਮਨ ਸਿੱਖੀ ਮਹਿੰ ਬਿਰ ਕਰ ਲੇਵਹੁ ॥ ੪੧ ॥
 ਸਰਧਾ ਅਚਲ ਦੇਖ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ॥ ਸੰਸੇ ਮਿਟੇ ਭਯੋ ਅਬ ਸੁਧ ਮਨ ॥
 ਤਬ ਜਲ ਕੇ ਮੰਗਵਾਇ ਸੁ ਲੀਨ ॥ ^੫ਪਦ ਅਰਬਿੰਦ ਪਖਾਰਨ
 ਕੀਨ ॥ ੪੨ ॥ ਸਹਿਤ ^੬ਭਾਰਜਾ ਭੂਪਤ ਪੀਵਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ
 ਸਿੱਖ ਮਨ ਤੇ ਬੀਵਾ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਕਲਜਾਨ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਇਹ
 ਉਪਕਾਰੀ ਤੁਮ ਕੈ ਲਿਆਯੋ ॥ ੪੩ ॥ ਇਸ ਕੈ ਪੂਜਨ ਕਰੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ॥
 ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇ ਬਾਕ ਨਰੇਸ਼ ॥ ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਇਹੁ ਮੇਰੋ ਈਸ ॥
 ਉਰ ਸਿਮਰੋਂ ਮੈਂ ਧਰ ਪਦ ਸੀਸ ॥ ੪੪ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਨ ਸਤਿਗੁਰ

ਕੇ 'ਤੀਰ ॥ ਰਹਿਤ ਭਯੋ ਭੂਪਤ ਮਤ ਧੀਰ ॥ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤ ਕੇ ਸੁਨ
ਉਪਦੇਸ਼ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਹਿ ਹਮੇਸ਼ ॥ ੪੫ ॥ ਮੰਦਰ ਪਰ
ਬਹੁ^੩ਕਨਕ ਚਢਾਯੋ ॥ ਧਨ ਅਪਨਾ ਬਹੁ ਸੁਫਲ ਕਰਾਯੋ ॥ ਬਹੁਰੋ
ਬਿਦਾ ਹੋਨ ਕੇ ਚਾਹਯੋ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਬਿਨੈ ਅਲਾਯੋ ॥ ੪੬ ॥
ਲੇ ਆਗਜਾ ਚਰਨਨ ਪਰ ਪਯੋ ॥ ਅਪਨ ਸੰਗ ਕਲਜਾਨਾ ਲਯੋ ॥
ਨਿਜ ਰਜਧਾਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵਾ॥ਰਾਜ^੩ ਸ੍ਰੋਜ ਜੁਤ ਸਗਰੋ ਜੋਵਾ॥੪੭॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰੰਖੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਨਿਪੁ
ਰਾਮ ਸਰਨ ਸਿਖ ਹੋਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤ੍ਰੇਦਸਮੌ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬੁੱਧੂ ਨਾਮ^੪ ਕੁਲਾਲ ਇਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਧੀਰ ॥
ਲਵ ਪੁਰ ਮੈਂ ਤਿਸ ਕੇ ਸਦਨ ਆਤ ਗੁਰੂ ਕੇ ਤੀਰ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕੀ ਬਹੁ ਸੇਵਾ ਕਰਈ ॥ ਧਰਮ ਕਿਰਤ
ਕੀ ਜੀਵਾ ਧਰਈ ॥ ਲਾਇ ਈਟਕਾ ਕੇਰ ਪਜਾਵੈ ॥ ਬੇਚਹਿ ਪੁਰ
ਮਹਿੰ ਗੁਜਰ ਚਲਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਏਕ ਬਾਰ ਤਿਨ ਕੀਨ^੫ ਪਜਾਵਾ ॥
ਕਈ ਹਜ਼ਾਰ ਦਰਬ ਕੇ ਲਾਵਾ ॥ ਬਿੰਦੁ ਮਜ਼ੂਰ ਕਾਰ ਕੇ ਕਰਤੇ ॥
ਈਧਨ ਅਧਕ ਈਟਕਾ ਧਰਤੇ ॥ ੩ ॥ ਗਿਰ ਸਮ ਉਚੇ ਚਿਨ
ਕਰ ਕੀਨਾ ॥ ਰਹੇ ਸਕੇਲਤ ਬਹੁਤ ਮਹੀਨਾ ॥ ਲਾਗਤ ਰਹਿਯੋ
ਅਧਕ ਹੀ ਦਰਬਾ ॥ ਲੀਨ^੬ ਬਣਕ ਤੇ ਰਿਣ ਕਰ ਸਰਬਾ ॥੪॥
ਬੁੱਧੂ ਮਨ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਨੀਕੇ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪੂਜੀਅਹਿ ਪਦ ਗੁਰ ਜੀ
ਕੇ ॥ ਹੁਇ ਨਿਰਬਿਘਨ ਸੁ ਕਾਜ ਸਮਾਪਤ ॥ ਇਹੁ ਮਹਿਮਾ ਸਤ
ਸੰਗਤ ਭਾਖਤ ॥ ੫ ॥ ਇਮ ਮਨ ਠਾਨ ਕੀਨ ਪ੍ਰਸਥਾਨਾ ॥ ਪਹੁੰਚ
ਸੁਧਾ ਸਰ ਕੀਨ ਸਨਾਨਾ ॥ ਜਪੁਜੀ ਪਾਠ ਸੁ ਪ੍ਰੇਮ ਬਖਾਨਾ ॥ ਹਰ

੧ ਪਾਸ । ੨ ਸੋਨਾਂ । ੩ ਸ਼੍ਰੀਜ ਕੇ । ੪ ਆਵਿਆਂ ਦੇ ਪਕਾਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ
ਕੁਲਾਲ ਕਹਿੰਦੇਹਨ । ੫ ਆਵਾ । ੬ ਲਕੜਾਂ । ੭ ਪਹਾੜ ।
੮ ਬਾਣੀਆਂ । ੯ ਕਰਵਾ ।

ਮੰਦਰ ਗੁਰ ਢਿਗ ਪ੍ਰਸਥਾਨਾ ॥ ੬॥ ਗਾਇੰ ਰਬਾਬੀ ਰਾਗਨ 'ਚਾਰੁ॥
 ਜਿਨ ਸੁਨਬੇ ਛਲ ਪਾਹਿ ਉਦਾਰੁ॥ ਦਾਸ 'ਚਮਰ ਲੈ ਸੀਸ ਢੁਰਾਵੈ॥
 ਗੁਰੂ ਸਿੰਘਾਸਨ ਸ਼ੋਭਾ ਪਾਵੈਂ॥ ਧਨ ਕੇ ਢੇਰ ਅਗਾਰੀ ਪਰਯੋ॥ ਸਿੱਖ
 ਚਹੁ ਦਿਸ ਪਰਵਰਯੋ॥ ੭॥ ਬੁਧੂ ਜਾਇ ^੩ਉਪਾਇਨ ਧਰੀ॥ ਤਬ
 ਅਰਦਾਸ ^੪ਮੇਵਰੇ ਕਰੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜੀ ਇਹੁ ਸਿੱਖ ਤੁਮਾਰਾ॥
 'ਜਾਚਤ ਰਾਵਰ ਸਿਦਕ ਉਦਾਰਾ॥ ੮॥ ਬਹੁ ਧਨ ਸੰਗ ^੫ਪਜਾਵਾ
 ਲਾਇਵ॥ ਤਹਿ ਸਿਧ ਹੇਤ ਇਤੈ ਚਲ ਆਇਵ॥ ਪਾਕਹਿ ਨੀਕੇ
 ਬਾਕ ਤੁਮਾਰਾ॥ ਚਹਿਤ ਕਹਾਯੈ ਹੈ ਨ ਬਿਗਾਰਾ॥ ੯॥ ਕਰਨਾ ਭਰੇ
 ਰਸੀਲੇ ਨੈਨ॥ ਸੁਨ ਇਸ ਕੇ ਪਿਖ ਕਰ ਕਹਿ ਬੈਨ॥ ਕਾਰਜ ਤੇਰੇ
 ਸਿੱਧ ਹੈ ਜਾਇ॥ ਸੇਵਹੁ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਮਨ ਲਾਇ॥ ੧੦॥ ਪਾਕ
 ਈਟਕਾ ਹੋਵਹਿ ਨੀਕੇ॥ ਕਰੋ ਮਨੈਰਥ ਪੂਰਨ ਜੀ ਕੇ॥ ਇਮ ਸੁਨਕੈ ਤਬ
 ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ॥ ਪੁਨ ਆਯੋ ਲਵ ਪੁਰੀ ਮਹਾਨੀ॥ ੧੧॥ ਸਦਨ
 ਮਾਹਿੰ ਆ ਕੀਨਸ ਤਿਆਰੀ॥ ਭੈਜਨ ਸ੍ਰਾਦਲ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਸੀ॥
 ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਬਹੁਤੇ ਬੁਲਵਾਏ॥ ਬਹੁ ਆਦਰ ਦੇ ਕਰ ਬਠਲਾਏ॥ ੧੨॥
 ਪ੍ਰਿਥਮੇਂ ਕੀਰਤਨ ਕੇ ਕਰਵਾਯੋ॥ ਗਾਇ ਰਬਾਬੀ ਸ਼ਬਦ
 ਸੁਨਾਯੋ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਬੁਤਾਇ ^੬ਅਹਾਰਾ॥ ਅਚਵਨ ਕੀਨ
 ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ੧੩॥ ਤਿਪਤ ਭਈ ਸਭ ^੭ਸੰਗਤ ਆਛੈ॥ ਏਕ
 ਸਿੱਖ ਚਲ ਆਯੋ ਪਾਛੈ॥ ਕਰੀ ਜਾਇਕਾ ਦੇਹੁ ਅਹਾਰੇ॥ ਗੁਰ ਹਿਤ
 ਤੈਂ ਕੀਨਸ ਅੰਨ ਤਿਆਰੇ॥ ੧੪॥ ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਅਬਬਰਤਯੋਸਾਰੋ॥
 ਪੂਰਬ ਆਵਤ ਕਰਤ ਅਹਾਰੇ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਨੇ ਹਾਸ ^੮ਪਖਾਰੇ॥
 ਖਰੇ ਹੋਇ ਅਰਦਾਸ ਉਚਾਰੇ॥ ੧੫॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੁਧੂ ਸਿੱਖ ਤੇਰੋ॥
 ਭੈਜਨ ਸਿੱਖ ਅਚਾਇ ਘਨੇਰੋ॥ ਰਾਸ ^੯ਪਰਾਵਾ ਆਇ ਇਸੀ ਕੇ॥

ਤੁਮ ਕਰਨਾ ਤੇ ਪਾਕਹਿ ਨੀਕੇ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਨ ਸਿਖ ^੧ਲੱਖੂ ਉਚ
 ਉਬਾਚਾ ॥ ਬੁੱਧੂ ਰਹਿਯੋ ਪਚਾਵਾ ਕਾਚਾ ॥ ਹੇਰ ਛੁਧਾਤਰ ਦਯੋ
 ਨਹਾਰਾ ॥ ਨਹਿੰ ਪਾਕੈ ਭਾ ਦੋਸ਼ ਉਦਾਰਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸੁਨ ਬੁੱਧੂ ਲੱਖੂ
 ਸੰਗ ਕਹੈ ॥ ਬਡਾ ਨਵੀਨ ਸਿੱਖ ਤੂ ਅਹੈਂ ॥ ਮਮ ਕਾਰਜ ਹਿਤ ਗੁਰੂ
 ਉਬਾਚਾ ॥ ਪਕੈ ਪਜਾਵਾ ਰਹੈ ਨ ਕਾਚਾ ॥ ੨੧ ॥ ਐਸੇ ਕੈਨ ਜੋ
 ਵਾਕ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਤੂ ਸਿਖ ਬਡੋ ਸ੍ਰਾਪ ^੨ਉਗਲਾਵੈ ॥ ਕਹਿ ਲੱਖੂ ਮੈਂ
 ਸਿਖ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥ ਕਾਚੇ ਰਹੈ ਪਚਾਵਾ ਤੇਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਅਸ ਕਹਿ
 ਲੱਖ ਕੀਨ ਪਯਾਨਾ ॥ ਬੁੱਧੂ ਬੰਨੀ ਦੀਨ ਲਗਾਨਾ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ
 ਮਹਿੰ ਦੇਖਯੋ ਜਾਇ ॥ ^੩ਪਿਲਕਾ ਈਂਟ ਦੇਖ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ੨੩ ॥
 ਚੁਕੁਤ ਚਿਤ ^੪ਤੂਸਨ ਕਰਿ ਖਰਯੋ ॥ ਮੂਲ ਨਫਾ ਸਭ ਘਾਟਾ ਪਰਿਯੋ ॥
 ਬਹੁਤ ਬਿਸੂਰਤ ^੫ਰਿਣ ਤੇ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ਕਿਆ ਕਰਹੋਂ ਮੈਂ ਕਰਦਮ
 ਫਾਸਾ ॥ ੨੪ ॥ ਕਰੀ ਧੀਰ ਗੁਰ ਬਚਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਤਬ ਲਵ ਪੁਰ
 ਤੇ ਤੁਰਤ ਪਧਾਰਾ ॥ ਆਇ ^੬ਸੁਧਾਸਰ ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥ ਬਹੁਰ
 ਬਾਰਤਾ ਅਪਨ ਬਖਾਨੀ ॥ ੨੫ ॥ ਰਾਵਰ ਬਾਕ ਭਰੋਸਾ ਧਾਰ ॥
 ਗੁਰ ਸੰਗਤ ਕੋ ਦਯੋ ਅਹਾਰ ॥ ਤਉ ^੭ਪਚਾਵਾ ਕਾਚਾ ਰਹਯੋ ॥ ਮੂਲ
 ਨਫਾ ਕੁਛ ਹਾਥ ਨ ਲਹਯੋ ॥ ੨੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਯੋ ਜੁ ਸੰਗਤ
 ਭੇਜਨ ॥ ਬਿਰਥਾ ਗਏ ਤਹਾਂ ਤੇ ਕੋ ਜਨ ॥ ਭਯੋ ਦੋਸ ਕਛ ਲੇਹ
 ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਬੁੱਧੂ ਕਰ ਜੋਰ ਉਚਾਰੀ ॥ ੨੭ ॥ ਸਭ ਪਰਸੰਨ
 ਹੋਇ ਜਬ ਖਾਇ ॥ ਏਕ ਸਿੱਖ ਤਬ ਜਾਚਏ ਆਇ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਨਹਿੰ
 ਅਹਾਰ ਮਹਿੰ ਦੀਨਾ ॥ ਕਾਚੇ ਰਹੈ ਤਾਹਿ ਬਚ ਕੀਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਨ
 ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਤੂਸਨ ਠਾਨੀ ॥ ਬੁੱਧੂ ਕੇ ਚਿਤ ਚਿੰਤ ਮਹਾਨੀ ॥ ਨੀਚੀ
 ਗ੍ਰੀਵ ^੮ਬਿਸੂਰਤ ਭਾਰੀ ॥ ਕਹਿੰ ਤੇ ਦੇਹੁੰ ਦਰਬ ਰਿਣ ਭਾਰੀ ॥ ੨੯ ॥

੧ ਭਾਈ ਲੱਖੂ ਨੇ ਉਚੀ ਉਚੀ ਕਿਹਾ ਬੁੱਧੂ ਦਾ ਆਵਾ ਕਚਾ ।

੨ ਉਲਟਾਵੈ ।

੩ ਇਟਾਂ ਪੀਲੀਆਂ ।

੪ ਚੁਪ ਹੋਕੇ ।

੫ ਕਰਜਾ ।

੬ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ।

੭ ਆਵਾ ।

੮ ਗਰਦਨ ।

੯ ਦੁਖੀ ।

ਭਯੋ ਅਧੀਰਜ ਪੀਰ ਘਨੇਗੀ ॥ ਕਹਾਂ ਹੋਇ ਹੈ ਗਤ ਅਬ ਮੇਗੀ ॥
 ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਜਬ ਬੈਠੋ ਰਹਯੋ ॥ ਕਰਨਾ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਪੁਨ ਕਹਯੋ ॥
 ੨੭ ॥ ਹੇ ਬੁੱਧੂ ਤੈਂ ਨੀਕ ਨ ਠਾਨਯੋ ॥ ਸਿੱਖ ^੧ਅਤਿਬ ਕੈ ^੨ਛੁਪਤ ਨ
 ਜਾਨਯੋ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖਜਨ ਕੇ ਬਾਕ ਅਚਲ ਹੈਂ ॥ ਕਰੋਂ ਹਟਾਵਨ
 ਨਹਿੰ ਮਮ ਬਲ ਹੈ ॥ ੨੮ ॥ ਮੌਹਿ ਕਹੇ ਕੇ ਸਿੱਖ ਹਟਾਵੈ ॥ ਤਿਨ
 ਕੇ ਕਹਿਬੈ ਕੈਨ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਜੋ ਸੰਗਤ ਹਿਤ ਕਰ ਆਹਾਰੇ ॥ ਛੁਪਤ ਨ
 ਜਾਨ ਦੇਤ ਨਿਜ ਦ੍ਰਾਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ਤੈਂ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਪਰਬ ਪਢਾਨੇ ॥
 ਨਾਹਿੰ ਤ ^੩ਊਰੈ ਰਹੀ ਚਿਤ ਜਾਨੇ ॥ ਇਹੁ ਮੇਗੀ ਸਿਖ ਮਾਨਹਿੰ ਜੇਈ ॥
 ਕਾਰਜ ਲਹੈਂ ਸਪੂਰਨ ਤੇਈ ॥ ੩੦ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਤੇ ਭੈ ਨਿਤ
 ਕਰਨੇ ॥ ਕਬਹੂ ਅਨਾਦਰ ਨਹਿੰ ਮਨ ਧਰਨੇ ॥ ਸਿੱਖ ਬਚਨ ਕੇ
 ਜਾਨਹਿੰ ਮੀਠੇ ॥ ਸਨਮੁਖ ਮਿਲਹਿ ਲਹੈ ਸੁਖ ^੪ਈਠੇ ॥ ੩੧ ॥ ਅਬ
 ਨ ਚਿੰਤ ਕਰ ਰਿਦੈ ਮਝਾਰੇ ॥ ਕਾਰਜ ਤੇਰੈ ਦੇਹਿੰ ਸਵਾਰੇ ॥ ਬਹੁਰ ਨ
 ਕਰੋ ਕਬਹੂ ਅਸ ਬਾਤ ॥ ਸਿੱਖ ਅਨਾਦਰ ਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤ ॥ ੩੨ ॥
 ਕਾਚੀ ਈਂਟ ਪਚਾਵੇ ਜੋਇ ॥ ਬਿਕਹਿੰ ਮੌਲ ਪਾਕੀ ਕੇ ਸੋਇ ॥
 ਰਿਣ ਉਤਰਹਿ ਅਰ ਨਫਾ ਸੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਿੱਖਨ ਸੇਵਹੁ ਸੁਖੀ ਰਹਾਵੈ
 ॥ ੩੩ ॥ ਬਚ ਕਹਾਇ ਬੰਦਨ ਕਰ ਗਯੋ ॥ ਈਟਹਿੰ ਜਾਇ
 ਨਿਕਾਸਤ ਭਯੋ ॥ ਲਗੀ ਝਰੀ ਬਰਖਾ ਬਹੁ ਹੋਈ ॥ ਅਪਰ ਪਚਾਵਾ
 ਰਹਾ ਨ ਕੋਈ ॥ ੩੪ ॥ ਨੀਂਵ ^੫ਦੁਰਗ ਕੀ ਭਗਨੀ ਤਬੈ ॥ ਨਰ
 ਪਤਸ਼ਾਹੀ ਖੋਜਤ ਸਬੈ ॥ ਨਹੀਂ ਈਟਕਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤਿਨ ਕੇ ॥ ਕਾਰਜ
 ਬਨਯੋ ਜੁਹੀ ਜਿਨ ਕੇ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਧ ਕੈ ਸੁਨ ਬੁੱਧੂ ਬੁਲਵਾਇਵ ॥
 ਮੌਲ ਈਟਕਾ ਕੇਰ ਬਨਾਇਵ ॥ ਜਿਮ ਪਾਕੀ ਤਿਮ ਕਾਚੀ ਦੇਵੈ ॥
 ਬਾਧ ਘਾਟ ਅਪਰ ਨ ਕਛੁ ਲੇਵੈ ॥ ੩੬ ॥ ਸੁਨ ਬੁੱਧੂ ਦੀਨੀ

ਤਤਕਾਲੇ ॥ ਮੂਲ ਨਢਾ ਸਭ ਪਰਯੋ 'ਪਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਕੋ
ਲਖਯੋ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ਨਿਜ ਸਿਖ ਬਾਕ ਅਟੱਲ ਦਿਖਾਲੇ ॥ ੩੭ ॥
ਪਾਕੀ ਕੇ ਮੂਲ ਕਾਚ ਬਿਕਾਈ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਸਮਦਾਈ ॥
ਧੂਰ ਕੀ ਬਾਣ ਇਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰੀ ॥ ਸਿੱਖਨ ਸਭ ਬਿਚਾਰ ਕਰ
ਹੋਰੀ ॥ ੩੮ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ
ਬੁੱਧੂ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਚਤਰਦਸਮੇ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੪ ॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੈਠੇ ਬੀਚ ਦੀਵਾਨ ॥

ਪਿੰਡ ਬਡਾਲੀ ਸਿੱਖ ਬਹੁ ਆਏ ਬੰਦਨ ਠਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਬਿਨੈ ਉਚਾਰੀ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭੀ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਧਰਮਸਾਲ ਸੰਗਤ ਬਨਵਾਈ ॥ ਰੁਚਰ ਤਜਾਰ ਭੀ
ਅਤ ਮਨ ਭਾਈ ॥ ੨ ॥ ਅਬ ਸੰਗਤ ਕੀ ਬਿਨਤੀ ਏਹੀ ॥ ਰਾਵਰ
ਚਲੇ ਦਰਸ ਤਹਿੰ ਦੇਹੀ ॥ ਦੇਖ ਪ੍ਰੀਤ ਸਿੱਖਨ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਤਜਾਰ
ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨ ਬੇਰਾ ॥ ੩ ॥ ਖਾਸਾ ਤਬ ਸਿੱਖਨ ਮੰਗਵਾਯੋ ॥
ਗੁਰ ਅਰੂਢ ਸਿੱਖਨ ਉਚਰਵਾਯੋ ॥ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹੈਂ ਬਹੁ ਸੰਖ ਬਜਾਵੈਂ ॥
ਛੂਲਨ ^੨ਅੰਜਲ ਬਹੁ ਬਰਖਾਵੈਂ ॥ ੪ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਮੰਗਲ ਕਰ
ਬਹੁ ਭਾਰੀ ॥ ਆਨ ਪਹੂੰਚੇ ਬੀਚ ^੩ਬਡਾਰੀ ॥ ਧਰਮਸਾਲ ਮਹਿੰ
ਉਤਰੇ ਆਈ ॥ ਸਿਖ ਮੰਗਤ ਕੀ ਆਸ ਪੁਰਾਈ ॥ ੫ ॥ ਸੰਗਤ ਬਹੁ
^੪ਕਰਾਹ ਕਰਵਾਯੋ ॥ ਸ਼ਬਦ ਅਨੰਦ ਪਠੈ ਬਰਤਾਯੋ ॥ ^੫ਗਿਰਦ ਨਵਾ
ਕੀ ਸੰਗਤ ਜੋਊ ॥ ਆਵਤ ਭੇ ਦਰਸੇ ਗੁਰ ਸੋਊ ॥ ੬ ॥ ਕੈਨ
ਦਿਵਸ ਤਿਹ ਕੀਰਤਨ ਹੋਵੈ ॥ ਦੇਗ ਅਤੇਟ ਚਲੈ ਸਮ ਦੇਵੈ ॥ ਅਸ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਿਨ ਤੀਨ ਬਿਤਾਏ ॥ ਪੁਨ ਨਿਜ ਪੁਰ ਕੈ ਆਵਨ ਚਾਏ ॥

੧ ਪਲੇ ਵਿਚ ।

੪ ਕੜਾਹ ਪੁਸ਼ਾਦਿ ।

੨ ਬਕ ਛੂਲਾਂ ਦੇ ਭਰ ਭਰ ਕੇ ।

੫ ਨੇੜੇ ਤੇੜੇ ਦੀ ਮੰਗਤ ।

੩ ਵਡਾਲੀ ਸਾਹਿਬ ।

੨ ॥ ਤਬ ਸਭ ਸਿੱਖਨੀਆਂ ਮਿਲ ਆਈ ॥ ਪਦ ਪਾਵਨ ਢਿਗ
 ਬਿਨੈ ਅਲਾਈ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਮ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਹਮਰੇ ਮਨ ਕੀ
 ਜਾਨਹੁ ਸੂਮੀ ॥ ੮ ॥ ਜਸ ਬਿਧ ਸਿੱਖਨ ਆਸ ਪੁਜਾਈ ॥ ਦਯੋ
 ਦਰਸ ਇਸ ਬਲ ਮਹਿੰ ਆਈ ॥ ਤੈਸੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਭੀ ਆਵੈਂ ॥ ਹਮ
 ਸਭ ਇਤ ਉਨ ਦਰਸਨ ਪਾਵੈਂ ॥ ੯ ॥ ਪੁਨ ਇਕ ਬਿਨਤੀ ਅੰਨੇ
 ਹਮਾਰੀ ॥ ਦੁਖੀ ਰਹੈਂ ਸਭ ਹੀ ਬਿਨ 'ਬਾਰੀ' ॥ ੧੦ ॥ ਬਰਖਾ
 ਹੋਇ ਤ ਕਛੁ ਕਿਤ ਪਾਵੈਂ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਬਹੁ ਦੁਖ ਜਲ ਬਿਨ ਪਾਵੈਂ
 ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਉਪਕਾਰੀ ਪੂਰੇ ॥ ਸੁਨ ਬਿਨਤੀ ਭਾਖੇ ਬਚ ਰੂਰੇ ॥
 ੧੧ ॥ ਮੈਂ ਸੰਗਤ ਕੇ ਨਿਤ ਅਨਸਾਰੀ ॥ ਸਿਖ ਸਿੱਖਨੀ ਮੈਂ ਭੇਤ
 ਨ ਪਾਰੀ ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਇੱਛਾ ਅਸ ਬਿਧ ਅਹੈ ॥ ਮਹਿਲ ਲਿਆਵਨ
 ਕੇ ਚਿਤ ਚਹੈ ॥ ੧੨ ॥ ਤੈ ਤੁਮਰੀ ਮਾਤਾ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਤਿਨਹਿ
 ਲਿਆਉ ਹਮ ਉਜ਼ਰ ਨ ਕੋਈ ॥ ਪੁਨ ਜਲ ਹਿਤ ਹਮ ਕੂਪ ਲਗਾਵੈਂ ॥
 ਨੀਰ ਪ੍ਰਾਂਭੂ ਤੇ ਤੁਮੈ ਦਿਵਾਵੈਂ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਭ ਸੰਗਤ
 ਹਰਖਾਈ ॥ ਲੇ ਖਾਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਆਈ ॥ ਕਰ ਬਿਨਤੀ ਮਾਤਾ ਕੇ
 ਪਾਸਾ ॥ ਕਰ ਤਯਾਰੀ ਰੂਢੇ ਬਿਚ ਖਾਸਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸੰਗ ਦਾਸੀਆਂ
 ਦਾਸ ਸੁਲੀਨੇ ॥ ਆਇ ਬਡਾਲੀ ਦਰਸਨ ਦੀਨੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਤਿ
 ਚਰਨਨ ਸਿਰਨਾਯੋ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਮਾਤਾ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਭਾ
 ਅਨੰਦ ਕਛ ਬਰਨ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੈ ਪ੍ਰਵਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਾਈ ॥
 ਅਗਰੇ ਦਿਵਸ ਨਗਰ ਤੇ ਬਾਹਿਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਲੇ ਦੇਤ ਸੁਖ
 'ਜਾਹਿਰ' ॥ ੧੬ ॥ ਪਿੱਖ ਸ਼ੁਭ ਬਲ ਠਾਂਢੇ ਤਹਿ ਹੋਇ ॥ ਦੇਤ ਭਏ
 ਆਇਸ ਸਿਖ ਜੋਇ ॥ ਇਸ ਬਲ ਕੂਪ ਲਗੈ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਕਰੋ
 ਪੰਚਮੂਤ ਲਿਆਵੈ 'ਪਾਈ' ॥ ੧੭ ॥ ਸੁਨ ਸਿਖ ਕਰ ਕੜਾਹ ਤਬ

ਲਿਆਇ ॥ ੧੪ਨਨੀ ੨ਬੇਲ ਬਹੁਤ ਮੰਗਵਾਇ ॥ ਪਠ ਆਨੰਦ
ਬਿਨੈ ਪੁਨ ਕੀਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਖਨਨੀ ਨਿਜ ਕਰ ਲੀਨੀ ॥ ੧੮ ॥
ਟੱਕ ਲੁਗਾਇ ਦੀਨ ਤਿਸ ਬਾਰੀ ॥ ਪੀਛੇ ਸੰਗਤ ਖਨਹੈ ਸਾਰੀ ॥
ਕੇਤਕ ੩ਗਰਤ ਭਯੋ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਪਿਖ ਸੰਧਜਾ ਕਾ ਸਮਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ
॥ ੧੯ ॥ ਆਵਤ ਭੇ ਢੈਰੇ ਸੁਰਦਾਈ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤੁ ਕਾਰ ਕੂਪ
ਕਰਵਾਈ ॥ ਤਿਆਰੂ ਭਯੋ ੪ਖਟ ਭਵਣੀ ਲਾਈ ॥ ਨਾਮ ਛਿਹਰਟਾ
ਜਿਹ ਬਿਦਤਾਈ ॥ ੨੦॥ ਨਰ ਨਾਰੀ ਸਭ ਹਰਖਤ ਭਏ । ੫ਮਿਸ਼ਟ
ਅੰਭ ਪਾਨੈ ਸੁਖ ਲਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਤੁਤ ਉਚਾਰੇ ॥ ਪਰ
ਉਪਕਾਰ ਮਨੈ ਤਨ ਧਾਰੇ ॥ ੨੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਪਹਿਰ ਤੀਸਰੇ ਕਾਲ ॥
ਕਿਤਕ ਸਿੱਖ ਸੰਗ ਲੋ ਭਲੇ ਪੁਰ ਪਸਰਮ ਦਿਸ ਚਾਲ ॥ ੨੨॥

ਚੈਪਈ ॥ ਸਹਿਜ ਸੂਭਾਵਿਕ ਆਏ ਤਹਾਂ ॥ ਤ੍ਰੇਤਾ ਯੁਗ
ਮਹੁ ਸੀਤਾ ਜਹਾਂ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ੍ਰ ਦੀਨਸ ਬਨਬਾਸ ॥ ਰਿਖਿ
ਅਗੋਸਤ ਆਸਨ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ੨੩ ॥ ੬ਸਰ ਸਤਲਾਣੀ ਨਾਮ
ਕਹਾਇ ॥ ੭ਸੁਸ਼ਕ ਪਰਯੋ ਪਿਖ ਕੂਪ ਲੁਗਾਇ ॥ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ
ਤੇ ਬਾਕ ਉਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਰ ਸਤਲਾਣੀ ਇਹੁ ਸਗ ॥ ੨੪ ॥
ਬਸੈਂ ਸਿੱਖ ਇਤ ਦੇਗ ਚਲਾਇ ॥ ਅਸ ਬਰ ਦੇ ਗੁਰ ਸਹਿਜ
ਸੂਭਾਇ ॥ ਸੋ ਬਲ ਕਵਿ ਨਿਜ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਬਲੈ ਦੇਗ ਗੁਰ
ਬਚ ਅਨੁਸਾਰਾ ॥ ੨੫ ॥

ਸਵੱਯਾ ॥ ਗ੍ਰਾਮ ਵਡਾਲੀ ਬਸੇ ਸੁਖ ਸੈਂ ਕਿਤ ਕਾਲ ਤਹਾਂ
ਇਸ ਭਾਂਤ ਬਿਤਾਏ ॥ ਸਿੱਖ ਸਮੂਹ ਕੀ ਸ੍ਰੇਯ ਕਰੈਂ ਸਤਿਨਾਮ ਰੱਖੈਂ
ਲਿਵ ਦੇਤ ਲੁਗਾਏ ॥ ਮੇਲ ਰਹੈ ਬਹੁ ਸੰਗਤ ਕੇ ਧਨ ਬਿੰਦੁ ਪਦਾਰਥ

੧ ਕਹੀ ।

੨ ਬੇਲਚਾ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਟੀ ਦੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

੩ ਟੈਆ ।

੪ ਛੇਹਰਟ ।

੫ ਮਿਠਾ ਜਲ ।

੬ ਸਰੋਵਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ।

੭ ਸੁਕਾ ।

੮ ਉਚਾਰਦੇ ਹਨ ।

ਦੇਤ ਚੜ੍ਹਾਏ ॥ ਸੋ ਉਪਕਾਉ ਕੇ ਕਾਰਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੂਪ ਤੇ ਆਦਿਕ
ਦੇਤ ਲਗਾਏ ॥ ੨੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੰਮਤ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹੀ ਜੋ *ਚੰਦ ਨੇਤ੍ਰ ਰੁਤ ਜਾਨ ॥

*ਆਇਤਵਾਰ ਸੁ ਦਿਨ ਮਹਾਂ ਬਿਤ ਏਕਮ ਪਹਿਚਾਨ ॥੨੭॥

ਅਰਧ ਜਾਮਨੀ ਬਿਤੀ ਤਬ ਪੁਖ ਨਛੱਤ੍ਰ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥

*ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੱਖ ਆਸਾੜ ਕੇ ਗੁਰ ਗ੍ਰਿਹ ਸੁਤ ਪ੍ਰਗਟਾਨ ॥ ੨੮ ॥

ਭਾ ਗੁਰ ਘਰ ਉਤਸ਼ਾਹ ਬਹੁ ਤਬ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਚੰਦ ॥

ਰਾਗ ਸੁ ਆਸਾ ਕੇ ਬਿਖੈ ਬਦਯੋ ਸਬਦ ਮੁਕੰਦ ॥ ੨੯ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੈ ਦੀਆ ਭੇਜਿ ॥ ਚਿਰੁ
ਜੀਵਨ ਉਪਜਿਆ ਸੰਜੋਗਿ ॥ ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ ਆਇ ਕੀਆ
ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਮਾਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਹੁਤ ਬਿਗਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਜੰਮਿਆ
ਪੂਤੁ ਭਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸਭ ਮਹਿ ਲਿਖਿਆ
ਧੁਰ ਕਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਸੀ ਮਾਸੀ ਹੁਕਮਿ ਬਾਲਕੁ
ਜਨਮੁ ਲੀਆ ॥ ਮਿਟਿਆ ਸੋਗੁ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਥੀਆ ॥
ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਖੀ ਅਨੰਦੁ ਗਾਵੈ ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਮਨ
ਭਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਵਧੀ ਵੇਲਿ ਬਹੁ ਪੀੜੀ ਚਾਲੀ ॥ ਧਰਮ
ਕਲਾ ਹਰਿ ਬੰਧਿ ਬਹਾਲੀ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਦਿਵਾਇਆ ॥ ਭਏ ਅਚਿੰਤ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ੩ ॥
ਜਿਉ ਬਾਲਕੁ ਪਿਤਾ ਉਪਰਿ ਕਰੇ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ॥ ਬੁਲਾਇ ਮਾ
ਬੋਲੈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣਿ ॥ ਗੁੜੀ ਛੰਨੀ ਨਾਹੀ ਬਾਤ ॥ ਗੁਰ
ਨਾਨਕ ਤੁਠਾ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਨਗਰ ਬਡਾਲੀ ਸੁਧ ਭਈ ਨਰ ਨਾਰੀ *ਹੁਲਸਾਇ ॥

ਦਿਰੈਂ ਬਧਾਈ ਆਇ ਬਹੁ ਦੁਆਰਹਿ ਬਾਜ ਬਜਾਇ ॥ ੩੦ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਕੇ ਉਤਸ਼ਵ ਤਹਿ ਭਏ ॥ ਅਨਕ
 ਕਵਿਨ ਤੇ ਜਾਤ ਨ ਕਹੇ ॥ ਦਿਵਸ ^੧ਦੁਵਾਦਸ ਤਹਾਂ ਬਿਤਾਏ ॥
^੨ਤੋਦਸਵੇਂ ^੩ਡੋਰਾ ਮੰਗਵਾਏ ॥ ੩੧ ॥ ਗੁਰ ^੪ਗੜਵਾ ਪਰ ਮਾਤਾ
 ਡੋਰੇ ॥ ਸੰਗਤ ਸੁਤ ਆਏ ਪੁਰ ਓਰੇ ॥ ਪਿ੍ਰਬਮ ਸਿਰੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ
 ਆਏ ॥ ਕਰ ਪਰਕਰਮਾਂ ਭੇਟ ਰਢਾਏ ॥ ੩੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਿ੍ਰਧ ਜੀ ਭਾਈ
 ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਸੰਗਤ ਯੁਤ ਦਰਸੇ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਕੁਸਲ ਪ੍ਰਸਨ ਬੂਝੈ
 ਸਭ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰ ਬਾਸਨ ਦੀਨ ਬਧਾਈ ॥ ੩੩ ॥ ਲੈ
 ਬਧਾਈ ਗੁਰ ਸਭ ਹਰਖਾਏ ॥ ਪੁਨਹਿ ਤਿਹਾਵਲ ਅਧਕ ਮੰਗਾਏ ॥
 ਪਠ ਅਨੰਦ ਅਰਦਾਸ ਬਖਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬੁੱਢਾ ਸੌਂ ਕੀਨ ਬਖਾਨੀ ॥
 ੩੪ ॥ ਧਰੈ ਨਾਮ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੇ ਕੇਰਾ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਬਿ੍ਰਧ ਕਹਿ ਤਿਸ
 ਬੇਰਾ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਇਹ ਤਵ ਸੁਤ ਅਵਤਾਰ ॥ ਪੀਗੀ ਮੀਗੀ ਦੋ
 ਤਰਵਾਰ ॥ ੩੫ ॥ ਧਰੈ ਤਖਤ ਪਰ ਬੈਠਹਿ ਧੀਰ ॥ ਦੁਸਟਨ ਦਲੈ
 ਜਨਨ ^੫ਹਰ ਪੀਰ ॥ ਨਾਮ ਸੁ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ਰਹਮੇ ਮਨ
 ਇਹੁ ਅਤਸੈ ਭਾਯੋ ॥ ੩੬ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਅਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤਬ ਭਯੋ ॥
 ਦੇ ^੬ਨਿਦੇਸ ਕਹਾਹੁ ਬਰਤਯੋ ॥ ਪੁਨ ^੭ਪਟ ਅੰਬਰ ਸੁਤ ਗਰ ਪਾਯੋ ॥
 ਜਿਸ ਦਰਸੇ ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟਾਯੋ ॥ ੩੭ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਬਡਾਲੀ
 ਰਾਮਨ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜਨਮ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨੰ ਨਾਮ
 ਪੰਚਦਸਮੌਂ ਮੰਦਰਹਿੰ ॥ ੧੫ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪੈਛਾ ਮੈਖਾ ਸਿੱਖ ਇਕ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਾਸ ॥
 ਸੇਵਾ ਸੰਗਤ ਕੀ ਕਰੈ ਸਿੱਖੀ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ॥ ੧ ॥

੧ ਬਾਰਾਂ ਦਿਨ । ੨ ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਦਿਨ । ੩ ਡੋਲਾ । ੪ ਪੌੜੀ । ੫ ਪੀੜਾਂ ਨੂੰ
 ਦੁਰ ਕਰ ਦਿਤਾ । ੬ ਆਗਿਆ । ੭ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਕਪੜੇ ।

ਚੈਪਈ ॥ ਤਾਹਿੰ ਹਕਾਰ ਗੁਰੂ ਬਚ ਭਨਯੋ ॥ ਦੇਸ ਮੰਗਲਾ
 ਦੀਪ ਜੁ ਸੁਨਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਤਹਿੰ ਗਏ ॥ ਗੁਰਮਤ
 ਤਹਾਂ ਦ੍ਰਿੜਾਵਤ ਭਏ ॥ ੨ ॥ ਸਿੱਖ ਕੀਨ ਰਾਜਾ ਸ਼ਿਵਨਾਭ ॥ ਪ੍ਰਾਣ
 ਮੰਗਲੀ ਰਚੀ 'ਅਜਾਬ ॥ ਗਮਨ ਕਾਲ ਐਸੇ ਤਿੰਹ ਕਯੋ ॥ ਸਿੱਖ
 ਹਮਾਰੇ ਆਇ ਤਿਹ ਦਯੋ ॥ ੩ ॥ ਅਬਹਿ ਜਾਇ ਤਿਹ ਗ੍ਰੰਥ
 ਲਿਆਵੇ ॥ ਹੁਕਮ ਨਾਮ ਨਿਪੁ ਪੈ ਲੇ ਜਾਵੇ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਹੁਕਮ
 ਨਾਮ ਲਿਖਵਾਯੋ ॥ ਹੈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪੈੜੇ ਕਰ ਦਾਯੋ ॥ ੪ ॥ ਪੁਨ ਕਹਿ
 ਪੇਥੀ ਖੇਲਹੁ ਨਾਹੀਂ ॥ ਰਾਹ ਗਮਨ ਕੇ ਸਭ ਬਤਲਾਹੀਂ ॥ ਮਸਤਕ
 ਟੇਕ ਸਿਮਰ ਗੁਰ ਗਯੋ ॥ ਸਭ ਮਗ ਉਲਘ ਸੁ ਪਹੁਚਤ ਭਯੋ ॥ ੫ ॥
 ਸ਼ਿਵਨਾਭ ਪੁਰੀ ਕੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਨਾ ॥ ਨਿਪੁਤ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬੂਝ ਸਭ
 ਲੀਨਾ ॥ ਮਯਾ ਮੈਦਨੀ ਤਿਸ ਕੇ ਨਾਮ ॥ ਚਲਤ ਪੰਥ ਸ਼ੁਭ ਗੁਨ
 ਗਨ ਧਾਮ ॥ ੬ ॥ ਰਾਇ ਸਿੰਘ ਕਾ ਤਾਤ ਭਿਰਾਮ ॥ ਸਿੱਖੀ ਮਹਿੰ
 ਪੂਰਨ ਗਨ ਧਾਮ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਪੌਰ ਦਾਰ ਢਿਗ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰੂ
 ਨਿਕਟ ਤੈ ਮੈਂ ਚਲ ਆਇ ॥ ੭ ॥ ਲਿਖਯੋ ਹੁਕਮ ਨਾਮਾ ਮੈਂ
 ਲਿਆਯੋ ॥ ਸੁਧ ਭੂਪਤ ਕੈ ਦੇਹੁ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਜਬ ਨਿਪੁ ਕੇ ਸਭ ਕਹੀ
 ਹਕੀਕਤ ॥ ਪਿਤਾ ਪਿਤਾਮੇ ਤੇ ਜੁ ਉਡੀਕਤ ॥ ੮ ॥ ਤਤ ਛਿਨ
 ਉਠਯੋ ਅਗਾਊ ਆਯੋ ॥ ਕਰ ਆਦਰ ਸਦਨਹਿੰ ਪ੍ਰਵਸਾਯੋ ॥ ਸ਼ੁਭ
 ਆਸਨ ਪਰ ਨਿਕਟ ਬਠਾਇ ॥ ਨਿਪੁਧੁਤ ਸਭਹਨ ਬੰਦੇ ਪਾਇ ॥
 ੯ ॥ ਜੋਊ ਹੁਕਮ ਨਾਮਾ ਗੁਰ ਦੀਨਾ ॥ ਭਯੋ ਹਰਖ ਸਿਰ ਪਰ ਧਰ
 ਲੀਨਾ ॥ ਕਹਿ ਨਿਪੁ ਨਿਜ ਦਾਸਨ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ਕਰੋ ਸਕਲ ਮੰਗਲ
 ਛੁਬ ਰੰਗਾ ॥ ੧੦ ॥ ਨਗਰ ਬਿਖੈ ਸਭ ਸੁਧ ਕੈ ਦੀਜੈ ॥ ਬਹੁ
 ਭਾਂਤਨ ਕੇ ਉਤਸ਼ਵ ਕੀਜੈ ॥ ਲਘ ਦੁੰਦਭ ਆਦਕ ਜਬ ਬਾਜੇ ॥
 ਬੰਦਨਵਾਰ ਫੂਲ ਦਰਵਾਜੇ ॥ ੧੧ ॥ ਸਭ ਪੁਰ ਕੇ ਨਰ ਲਏ

ਅਕੈਰ ॥ ਆਇ ਨਿਪੁਤ ਛਿਗ ਤਬ ਕਰ ਜੋਰ ॥ ਕਰਯੋ ਤਿਹਾਵਲ
 ਬਿੰਦ ਅਨਾਯੋ ॥ ਬਹੁ ਸੁਗੰਧ ਢੂਲਨ ਬਰਖਾਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਨਰਨ
 ਹਜਾਰਨ ਮੈਂ ਨਿਪੁ ਲੈਕੈ ॥ ਪਠਯੋ ਹੁਕਮ ਨਾਮਾ ਸੁਖ ਪੈਕੈ ॥ ਪੈਕੈ
 ਸਿਖ ਕੈ ਦੇਖਨ ਕੀਜੈ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਸੰਗਲੀ ਇਸਕੈ ਦੀਜੈ ॥ ੧੩ ॥
 ਪਠ ਸੁਨਕੈ ਸਭ ਹੀ ਹਰਖਾਏ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਕੀ ਭੇਟ ਚਢਾਏ ॥
 ਕਹਿੰ ਲਗ ਕਹੋਂ ਉਛਾਹਿ ਸੁ ਕਰਯੋ ॥ ਦਰਸਨ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰੂ
 ਨਿਹਰਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ਸਿੱਖੀ ਰੀਤ ਦੇਖ ਕਰ ਤਹਾਂ ॥ ਅਚਰਜ ਸਹਿਤ
 ਸੁ ਪੈੜਾ ਰਹਾ ॥ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਿਰਧਾਰਯੋ ॥ ^੩ਅਵਨੀ ^੩ਮੰਡਲ
 ਸਕਲ ਉਧਾਰਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਨ ਰਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥
 ਪੁਨ ਚਲਦੇ ਹਿਤ ਬਾਤ ਅਲਾਇ ॥ ਬਹੁ ਮੋਲੀ ਵਥ ਨਿਪੁ ਨੇ
 ਦੀਨ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਸੰਗਲੀ ਸੈਪਨ ਕੀਨ ॥ ੧੬ ॥ ਅਪਨੀ ਬਿਨੈ ਲਿਖੀ
 ਅਰਦਾਸ ॥ ਮਮ ਮਸਤਕ ਤਵ ਚਰਨਾ ਪਾਸ ॥ ਲੇ ਪੋਬੀ ਹੁਇ
 ਬਿਦਾ ਪਧਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਕਹਾਂ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਬਡ
 ਪ੍ਰਤਾਪ ਪੂਰਨ ਸਭ ਭੂ ਪਰ ॥ ਜਹਿ ਕਹਿ ਡਾਇ ਰਹਯੋ ਸਭ ਉਪਰਾ
 ਮਗ ਮਹਿੰ ਆਵਤ ਸੰਗਤ ਹੇਰੇ ॥ ਇਸ ਕੀ ਪੂਜਾ ਹੋਤ ਬਡੇਰੇ ॥
 ੧੮ ॥ ^੪ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਲੰਘਯੋ ਪੰਥ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਰੰਗ ਸਮੀਪ ਆਇ
 ਜਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਏਕ ਸਾਧ ਤਾਂਕੈ ਤਬ ਦੇਖਾ ॥ ਸਿਰ ਪੋਬੀ ਲਖ
 ਅਚਰਜ ਪੇਖਾ ॥ ੧੯ ॥ ਨਿਰਾ ਧਾਰ ਪੋਬੀ ਸਿਰ ਆਵੈ ॥ ਦੇਖੀ
 ਸਾਧ ਨ ਕਿਸ ਦਿਸਟਾਵੈ ॥ ਦਿਜ ਅਜਮਤ ਭਾ ਆਵਤ ਸਾਥ ॥ ਕਰ
 ਡੇਰਾ ਪੂੜੀ ਸਭ ਗਾਬ ॥ ੨੦ ॥ ਕੈਨ ਅਹੋ ਤੁਮ ਕਹਿ ਤੇ ਆਏ ॥
 ਕੈਸੀ ਪੋਬੀ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਏ ॥ ਕਰੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੁਹਿ ਸਾਧੂ ਜਾਨ ॥ ਮੈਂ
 ਆਯੋ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਠਾਨ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਪੈੜੇ ਬਿਨਤੀ ਠਾਨੀ
 ॥ ਸੰਗਲ ਦੀਪ ਤੇ ਪੋਬੀ ਆਨੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਧੀਰ ॥

ਚਲ ਦੇਖਹੁ ਤੁਮ ਤਿਨ ਕੇ 'ਤੀਰ ॥ ੨੨ ॥ ਗੁਰ ਆਗਯਾ ਮੁੜ
 ਖੋਲਹੁ ਨਾਹੀ ॥ ਯਾਂ ਤੇ ਤੁਮ ਪੈ ਬਿਨਤੀ 'ਪ੍ਰਾਹੀ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਸਾਧ
 ਰਿਦੈ ਅਸ ਠਾਨੀ ॥ ਚਲ ਦੇਖਹੁ ਗੁਰ ਕੇ ਨਿਕਟਾਨੀ ॥ ੨੩॥ ਨਿਸ
 ਬਿਤੀਤ ਕਰ ਪ੍ਰਾਤ ਸਨਾਨੇ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਮ ਲੇ ਬੰਦਨ ਠਾਨੇ ॥ ਪੈੜਾ
 ਸਾਧ ਉਦਾਸੀ ਆਵੈ ॥ ਮਗ ਮਹਿੰ ਚਰਚਾ ਕਰ ਬਿਗਸਾਵੈ ॥ ੨੪॥
 ਪੈੜੇ ਉਪਜੜੇ ਕੁਛ ਹੰਕਾਰ ॥ ਮੈਂ ਬਡ ਗੁਰ ਕੈ ਕਾਰਜ ਸਾਰ ॥
 ਨਿਸਾ ਪਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਫਿਗ ਨਹਿੰ ਗਾ ਧਾਮ
 ਸਿਧਾਇ ॥ ੨੫ ॥ ਪੋਥੀ ਖੋਲ੍ਹੁ ਪਠੀ ਨਿਸ ਸਾਰੀ ॥ ਕਲਾ ਜੋਗ ਕੀ
 ਸਕਲ ਉਚਾਰੀ ॥ ਦੁਲਭ ਬਾਤ ^੩ਅਦਭੁਤ ਗਤ ਦੇਖ ॥ ਸਾਧੇ ਜਿਸ
 ਅਜਮਤ ਜੁ ਵਿਸੇਖ ॥ ੨੬ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਯਾ ਤਿਸ ਚਿਤ ਭਰਮਾਇਸ
 ॥ ਕੁਛ ਪ੍ਰਸੰਗ ਨਿਜ ਸਦਨ ਚਰਾਇਸ ॥ ਭੋਰ ਹੋਤ ਗੁਰ ਫਿਗ
 ਚਲ ਆਇ ॥ ਪਗ ਬੰਦੇ ਨਿਜ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਪੋਥੀ ਭੇਟਾ
 'ਪਾਤੀ ਦੀਨ ॥ ਨਿ੍ਧੁਪ ਦਿਸ ਤੇ ਬਹੁ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ
 ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਤਿਨਹਿੰ ਕਰੀ ਯੋ ਸਭ ਲਖ ਲੀਨ ॥ ੨੮ ॥ ਖੋਲ੍ਹੁ
 'ਬਿਲੋਕੀ ਪਠ ਕਰ ਸੋਈ ॥ ਅਨਕ ਬਿਧਨ ਸਿਧ ਦਾਇਕ ਜੋਈ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਤਬ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਜੀਵ ਮੰਦ ਮਤ ਕਈ ਕਲ
 ਭਾਰੀ ॥ ੨੯ ॥ ਪੋਥੀ ਪਠੈਂ ਬੁਧ ਫਿਰ ਜਾਈ ॥ ਗਯਾਨ ਹੀਨ ਜਗ
 ਸਿੱਧ ਕਹਾਈ ॥ ਯਾਂਤੇ ਉਚਤ ਨ ਪੋਥੀ ਰਾਖਹਿੰ ॥ ਰਿਸ ਕਰ ਪੈੜੇ
 ਕੈ ਤਬ ਭਾਖਹਿੰ ॥ ੩੦ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਇਸ ਤੇ ਨਿਕਸਾਯੋ ॥ ਸੋ ਭੀ
 ਚਹੀਏ ਈਹਾਂ ਮਿਲਾਯੋ ॥ ਸੋ ਮੰਗਾਇ ਸਰ ਕਰਯੋ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ॥
 ਅਚਰਜ ਦੇਖ ਭਏ ਸਿਖ ਤਾਹਿ ॥ ੩੧ ॥ ਦੇਖ ਸਾਧ ਬਿਸਮਤ ਹੁਇ
 ਭਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਨਿਕਟ ਸੁ ਬਿਨੈ ਉਚਾਰੀ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਮੁੜ ਸੁਨ

੧ ਪਾਸ ।

੨ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

੩ ਅਸਚਰਜ ।

੪ ਚਿਠੀ ।

੫ ਦੇਖੀ ।

੬ ਕੁਸੇ ਵਿਚ ।

ਅਰਦਾਸ ॥ ਦੂਰਹੁ ਤੇ ਆਵਾ ਧਰ ਆਸ ॥ ੩੨ ॥ ਪਵੈਂ ਲਿਖੋਂ
 ਪੇਥੀ ਇਹ ਜੋਈ ॥ ਲਾਭ ਅਧਕ ਯਾਂਤੇ ਮੁਹਿ ਹੋਈ ॥ ਅਬ ਅਸ
 ਦੇਖ ਅਧੀਰਜ ਹੋਯੋ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਚਰਨਨ ਪਰ ਸੁਧ ਖੋਯੋ ॥ ੩੩ ॥
 ਸਾਧ ਦਸਾ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਜੋ ਇੱਛਾ ਕਢ ਲਿਹੁ ਤਤ
 ਕਾਲਾ ॥ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਕਾ ਬੇਖ ਤੂ ਅਹੈ ॥ ਇਹੁ ਸਾਧਨ ਕੀ ਵਸਤ ਸੁ
 ਅਹੈ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਾਧ ਭਯੋ ਸਵਧਾਨ ॥ ਭੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਾਨ ॥ ਸ਼ੀਘੁ ^੧ਪ੍ਰਵਸ ਸਰ ਕਢ ਸੋ ਲੀਨ ॥ ਹੁਇ ਪ੍ਰਸੰਨ
 ਗੁਰ ਤਾਂਕੇ ਦੀਨ ॥ ੩੫ ॥ ਪੈੜਾ ਖੜੇ ਅਗਰ ਕਰ ਜੋਰੇ ॥ ਖਿਮਾਂ
 ਕਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਹੇਰੇ ॥ ਭੁਲ ਚੂਕ ਅਪਨੀ ਬਖਸ਼ਾਈ ॥ ਰਾਹ
^੨ਹਕੀਕਤ ਸਕਲ ਸੁਨਾਈ ॥ ੩੬ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਨ
 ਸੰਗਲੀ ਲਿਆਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਖਸਟ ਦਸਮੇ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੬ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਆਗੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਥਾ ਜਸ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਬਨਾਇ ॥
 ਗੁਰਨ ਗਿਗਾ ਇਕ ਥਲ ਕਰੀ ਸੁਨ ਸੋਤਾ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ੧ ॥

ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਛੰਦ ॥ ਇਮ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਹਿੰ ਸਮਾ
 ਬਿਤਾਯੋ ॥ ਗਿਆਨ ਸਿਰੈਮਣ ਧੀਰ ^੩ਮਿਦ ਬਚ ^੪ਮਧਰ ਸੁਹਾਯੋ ॥
 ਇਕ ਦਿਨ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁ ਸਭਾ ਲਗਾਏ ॥ ਉਪਦੇਸਤ ਸਤਿਨਾਮ
 ਕੇ ਚਖ ਕਰਨਾ ਛਾਏ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੂ ਦਾਸ ਸਿਖ ਜੋਰ ਕਰ ਕਹਿ ਗੁਰ
 ਸੁਨ ਲੀਜੈ ॥ ਬਹੁਤ ਕਵੀ ਮਤ ਚਤਰ ਅਤ ਤਿਨ ਕਰਮ ਲੱਖੀਜੈ ॥
 ਬਹੁਤ ਬਨਾਵਤ ਸ਼ਬਦ ਕੇ ਨਿਜ ਬੁਧ ਅਨਸਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕਾ
 ਨਾਮ ਸ਼ੁਭ ਧਰ ਦੇਤ ਮਝਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਕੋਈ ਸਕੈ ਪਛਾਨ ਕਰ ਕੇ
 ਸਕੇ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਅਲਪ ਮਤੀ ਆਸੈ ਗੁਰੂ ਕਿਮ ਸਕਹਿੰ ਪਛਾਨੀ ॥

ਰਲ ਜੈਹੈਂ ਇਮ ਸਕਲ ਹੀ ਗੁਰਮਤ ਬਿਗਰੈ ਹੈ ॥ ਕੋ ਕਿਸ ਬਿਧ, ਕੇ
 ਕਿਸੂ ਬਿਧ ਬਾਨੀ ਉਚਰੈ ਹੈ ॥ ੪ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਲਗੇ ਬਿਚਾਰਨੇ ਜਗ
 ਕੀ ਕਲਿਆਨਾ ॥ ਪਿਖੀ ਭਵਿੱਖਜਤ ਬਾਰਤਾ ਹਮ ਹੁਇੰ ਦਸ ਬਾਨਾ
 ॥ ਪਾਛੇ ਸਿੱਖੀ ਕਿਮ ਰਹੈ ਕਿਹ ਟੇਕਹਿੰ ਮਾਬਾ ॥ ਸ਼ਬਦ ਨਿਰਾਲੇ
 ਕਿਮ ਰਹੈਂ ਮਿਲਹਿ ਨ ਕਿਸ ਸਾਬਾ ॥ ੫ ॥ ਤਾਂਤੇ ਅਬ ਐਸੇ ਕਰੈਂ
 ਸਭ ਗੁਰਨ ਜੁ ਬਾਨੀ ॥ ਇਕ ਥਲ ਬਾਂਧੈ ਬੀੜ ਸੁਭ ਹੈ ॥ ਜਗ ਸੁਖ
 ਦਾਨੀ ॥ ਗੁਰਮਤ ਰਹੈ ਨਿਰੈਲ ਸਭ ਅਸ ਕਰੈਂ ਉਪਾਇ ॥ ਸਭ
 ਦੇਸਨ ਗੁਰ ਗਿਰਾ ਜੋ ਲੈਹੈਂ ਮੰਗਵਾਇ ॥ ੬ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਬਿਧ ਕੇ ਕਹਯੋ ॥ ਲਿਖਹੁ ਹੁਕਮ ਨਾਮੇ ਅਬਹਿ
 ਉਪਕਾਰ ਸੁ ਲਹਯੋ ॥ ਜੋ ਜਿਸ ਥਲ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕੇ ਗੁਰਬਾਣੀ
 ਜਾਨੈ ॥ ਕਿਧੋ ਲਿਖੇ ਢਿਗ ਹੈਂ ਸ਼ਬਦ ਇਤ ਲਿਆਵਨ ਠਾਨੈ ॥ ੭ ॥
 ਅਧਕ ਗਿਰਾ ਗੁਰ ਅਮਰ ਸੁਤ ਸ੍ਰੀ ਮੋਹਨ ਪਾਸਾ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਭੀ
 ਲਿਆਵਨ ਕਰੈਂ ਇਕਤੈ ਕਰ ਰਾਸਾ ॥ ਕਰੈਂ ਗੁਬ ਸੁਭ ਪੰਥ ਕੀ
 ਰੀਤੀ ਉਪਜੈ ਹੈਂ ॥ ਦਸ ਸੂਰੂਪ ਹੈ ॥ ਕੇ ਪੁਨਹਿ ਗਾਦੀ ॥ ਬਠਲੈਹੈਂ ॥
 ੮ ॥ ਸੁਨਤ ਬਿਧ ਮਨ ਹਰਖ ਹੈ ॥ ਲਿਖ ॥ ਪੱਤ੍ਰ ਬਨਾਈ ॥ ਪਠ ਦੀਨੇ
 ਦਿਸ ਚਾਰ ਮੈਂ ਪਹੁੰਚੇ ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਸੁਨੇ ਪਠੇ ਸਿੱਖਨ ਜਬੈ ਢਿਗ
 ਜਿਸ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ਆਵਤ ਭੇ ਢਿਗ ਗੁਰੂ ਕੇ ਦਰਸੇ ਸੁਖ ਦਾਨੀ ॥
 ੯ ॥ ਬਾਨੀ ਜੋ ਜਿਸ ਪਾਸ ਥੀ ਭੇਟਾ ਗੁਰ ਕੀਨੀ ॥ ਕੰਠ ਗਿਰਾ ਬਹੁ
 ਸਿਖਨ ਕੇ ਸੇ ਗੁਰ ਲਿਖ ਲੀਨੀ ॥ ਪੁਨਹਿ ਸਭਾ ਮਹਿੰ ਕਹਿੰ ਗੁਰੂ
 ਪੁਰ ਗੋਇੰਦ ਵਾਲਾ ॥ ਪੇਥੀ ਚਾਰੇ ਗੁਰ ਗਿਰ ਆਵੈ ਕਿਸ ਢਾਲਾ ॥
 ੧੦ ॥ ਸਭਾ ਬੀਜ ਬੈਠਯੋ ਹੁਤੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਸੁਨਤ ਕਹਯੋ
 ਕਰ ਜੈੜ ਕਰ ਹੋਂ ਪਹੁੰਚੋਂ ਪਾਸ ॥ ਪੇਥੀ ਸਗਰੀ ਆਨਹੋਂ ਆਇਸ
 ਨਿਜ ਦੀਜੈ ॥ ਮੋਹਿਨ ਅਰ ਮਿਲ ਮੋਹਿਗੀ ਮੇ ਕੈ ਸਮਝੀਜੈ ॥ ੧੧ ॥

ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸੁਨ ਬਾਕ ਕੋ ਉਿਰ ਗਰਬਤ ਜਾਨਾ ॥ ਬਿਨਾ ਨਾਮ
 ਇਨ ਕੋ ਲੀਏ ਮੈਂ ਲਿਆਉਂ ਬਖਾਨਾ ॥ ਜਾਹੁ ਕਹਿਓ ਤਿਸ ਕਾਲ
 ਮੈਂ ਗੁਰ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਬਾਣੀ ਹਾਥ ਨ ਆਇ ਹੈ ਹੁਇ
 ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ॥ ੧੨ ॥ ਤਬ ਭਾਈ ਹੋ ਤਿਆਰ ਕੋ ਗਾ ਗੋਇਂਦਵਾਰਾ ॥
 ਪੁਨਹਿ ਚੁਬਾਰੇ ਚਲ ਗਯੋ ਜਹਿ ^੧ਭਿਰੇ ਕਿਵਾਰਾ ॥ ਨਿਕਟ ਹੋਇ
 ਧੁਨ ਉੱਚ ਤੇ ਬਚ ਐਸੇ ਪ੍ਰਾਯੋ ॥ ਗੁਰੂ ਦਾਸ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਤੇ ਚਲ ਕਰ
 ਇਤ ਆਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਦਰਸਨ ਦਿਹੁ ਅਰਜਨ ਸੁਨੋ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ
 ਕਾਮੂ ॥ ਅਰਜਨ ਜਸ ^੨ਵਿਸਤੀਰਤੇ ਹੋ ਗੁਨ ਗਨ ਧਾਮੂ ॥ ਇਸ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਿਨ ਜਾਮਨੀ ਬਿਨਤੀ ਬਹੁ ਠਾਨੀ ॥ ^੩ਨੰਦਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਅਮਰ ਕੋ ਨਹਿੰ ਬੋਲਯੋ ਬਾਨੀ ॥ ੧੪ ॥ ਭਈ ਵੈਰ ਲਖ ਅੰਰ ਨੇ
 ਭਾਈ ਸਮਝਾਯੋ ॥ ਇਹੁ ਮਨ ਮਸਤ ਸਦੀਵ ਹੈਂ ਨਹਿੰ ਬੁਲਤ
 ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਮਰਜੀ ਅਪਨੀ ਕਰਤ ਹੈਂ ਨਹਿੰ ਗਰਜੀ ਕਾਹੂ ॥
^੪ਅਰਜੀ ਸੁਨਹਿੰ ਨ ਕਾਹਿੰ ਤੇ ਹਰ ਜੀ ਮਨ ਮਾਹੂ ॥ ੧੫ ॥
^੫ਦਰ ਖੁਲਾਵਨੇ ਹੇਤ ਕੋ ਬਹੁ ਕਰੇ ਉਪਾਉ ॥ ਬਕ ਹਾਰਿਓ ਗੁਰਦਾਸ
 ਤਬ ਬਸ ਚਲਯੋ ਨ ਕਾਉ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਮਗ ਪਰਯੋ ਪਹੁੰਚਯੋ
 ਪੁਨ ਆਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਰਾਜੈਂ ਜਹਾਂ ਨਿਜ ਗ੍ਰੰਥ ਨਿਵਾਈ ॥
 ੧੬ ॥ ਕਹੀ ਜੋਰ ਕਰ ਬਾਰਤਾ ਮੈਂ ਕਰੇ ਉਪਾਇ ॥ ਪਰ ਗੁਰਬਾਣੀ
 ਤਿਨ੍ਹੋਂ ਤੇ ਮਮ ਹਾਥ ਨ ਆਏ ॥ ਸੁਨ ਤਬ ਬਿੱਧ ਬਿਚਾਰਯੋ ਨਹਿੰ
 ਕਾਰਜ ਹੋਵਾ ॥ ਹਉਂ ਗਮਨੋਂ ਲਿਆਵੋਂ ਤਬੈ ਅਸ ਠਾਨ ਖਲੋਵਾ ॥
 ੧੭ ॥ ਮੈਂ ਗਮਨੋਂ ਭਨੀਏਂ ਹੁਕਮ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਮੁਸਕਾਏ ॥ ਭਲੀ ਬਾਤ
 ਤੁਮ ਜਾਹੁ ਜੇ ਕਾਰਜ ਬਨ ਆਏ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਕ ਜੋ
 ਬੁੱਢਾ ਗਮਨਾਯੋ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਮਾਰਗ ਚਲਯੋ ਤਿਸ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਆਯੋ

੧ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਤੇ । ੨ ਵਿਸਥਾਰ ਵਾਲਾ । ੩ ਪੁਤਰ ।
 ੪ ਬੇਨਤੀ । ੫ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੁਲਾਣੇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ।

॥ ੧੮ ॥ ਕਰ ਸ਼ਨਾਨ ਜਲ ਬਾਵਲੀ ਹਰਖਯੋ ਮਨ ਮਾਹੀਂ ॥ ਗਯੋ
ਜਬਾਰੇ ਕੇ ਬਹੁਰ ਮੋਹਿਨ ਕੇ 'ਪਾਹੀਂ ॥ ਭਿਰੇ 'ਕਪਾਟ ਬਿਲੋਕ ਕੈ
ਪੁਨ ਉਚ ਉਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਕੇ ਸੁਤ ਬਡੇ ਦਿਹੁ ਦਰਸ ਉਦਾਰਾ
॥ ੧੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਭੇਜਯੋ ਮੁੜੇ ਬੁੱਢਾ ਮੁੜ ਨਾਮੂ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ
ਦੁਨ ਲੀਜੀਏ ਕੀਜੈ ਪੁਨ ਕਾਮੂ ॥ ਜਬ ਬੋਲਯੋ ਨਹਿੰ ਮੋਹਿਨੰ ਤਬ
ਦਰ ਖਰਕਾਯੋ ॥ ਬਲ ਤੇ 'ਚੁਬੀ ਆਂਚ ਕਰ ਅੰਤਰ ਪ੍ਰਵਸਾਯੋ ॥ ੨੦ ॥
ਸ੍ਰੀ ਮੋਹਿਨ ਬੈਸੇ ਜਹਾਂ 'ਪਦਮਾਸਨ ਧਾਰੀ ॥ ਲਗੀ ਸਮਾਧ 'ਅਖੰਡ
ਰਸ ਨਹਿੰ ਦੇਹਿ ਸੰਭਾਰੀ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਪਗ ਦਾਬਿਓ ਨਹਿੰ ਭਈ
ਸੰਭਾਲਾ ॥ ਸਬਦ ਸੁਨਿਯੋ ਜਬ ਅਪਰ ਨੇ ਦਰ ਖੋਲੁਨ ਕਾਲਾ ॥ ੨੧
॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਹਿਰੀ ਆਯੋ ਤਬੈ ਬਿ੍ਧੁ ਦੇਖ ਅਲਾਵੈ ॥ ਕਯੋ 'ਛੇਰਤ ਹੋ
ਇਨਹੁੰ ਕੇ ਮਤ ਸ੍ਰਾਪ ਅਲਾਵੈ ॥ ਸੁਨ ਬਿ੍ਧੁ ਮੋਹਿਰੀ ਬਾਕ ਕੇ ਪਦ
ਬੰਦਨ ਕੀਨੀ ॥ ਨਮੋ ਮੋਹਿਰੀ ਕੇ ਕਰੀ ਮਹਿਮਾਂ ਬਡ ਚੀਨੀ ॥ ੨੨ ॥
ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਕਰ ਨਹਿੰ ਅਹੈ ਉਰ ਬਿਖੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਚਲਯੋ ਸੁਧਾ
ਸਰ ਕੇ ਬਹੁਰ ਗੁਰ ਕੇ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸੋਂ ਮਿਲਯੋ ਤਬ
ਪਦ ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥ ਕਹੀ ਬਾਰਤਾ ਸਗਰ ਹੀ ਪਾਇ ਨ ਗੁਰਬਾਨੀ
॥ ੨੩ ॥ ਨਹਿੰ ਸਮਾਧ ਤਿਸ ਕੀ ਖੁਲ੍ਹੇ ਜਾਚੈਂ ਕਿਸ ਪਾਸੀ ॥ ਕੋ
ਦੇਵੈ ਸਭ ਪੋਥੀਆਂ ਕਿਸ ਕਰੈ ਹੁਲਾਸੀ ॥ 'ਤੋਰ ਕਿਵਾਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਓ
ਬਹੁ ਬਾਰ ਹਿਲਾਯੋ ॥ ਧਿਆਨ ਖੁਲ੍ਹਯੋ ਨਹਿੰ ਤਿਸੀ ਕੋ ਸੈਂ ਹਟ
ਕਰ ਆਯੋ ॥ ੨੪ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਆਗੇ ਜਥਾ ਰਜਾਇ ਹੈ ਕਰੈਂ ਕਾਰ ਪ੍ਰਭ ਸੈਇ ॥
ਗ੍ਰੰਥ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤ ਕਠਨ 'ਛੂਛ ਮੁਰੇ ਹਮ ਦੋਇ ॥ ੨੫ ॥
ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਜਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ

੧ ਪਾਸ ।

ਲਈ ।

੨ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਹਨ ।

੪ ਜੋਗੀਆਂ ਵਾਲਾ ਆਸਣ ।

੭ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੇਜ਼ ਦਿਤੇ ਲੇਕਨ ਸਮਾਧੀ ਨਹੀਂ ਖੂਲ੍ਹੀ ।

੩ ਬੁਹੇ ਦੇ ਆਸਰੇ ਵਾਲੀ ਲਕੜ ਖਿਚ

੫ ਇਕ ਰਸ ।

੮ ਖਾਲੀ ।

੬ ਛੇੜਨਾ ਨਾ ।

ਗੁਰਦਾਸ ਐ ਭਾਈ ਬੁੱਢਾ ਜੀ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਆਗਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ
ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸਪਤਦਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੭ ॥

ਦੇਹਿਗਾ ॥ ਸੁਨ ਸ਼੍ਰੀ ਬਿਧ ਕੇ ਬਚਨ ਕੇ ਮਨ ਮਹਿੰ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰ ॥

ਗਮਹਿੰ ਆਪ ਹਿਤ ਗਿਰਾ ਕੇ ਆਇਸ ਗੁਰ ਗੁਰ ਸਾਗਾ । ।

ਅਜਿੱਲ ॥ ਇਮ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਗੁਰੂ ਸੁ ਬਾਕ ਬਖਾਨਿਓ ॥

ਤਿਆਗੀ ਹਮਗੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਾਤ ਪ੍ਰਸਥਾਨਿਓ ॥ ਜਾਨ ਲੀਨ ਸਭਹੂਨ
ਸੁ ਨਿਸਾ ਬਿਤਾਇ ਕੈ ॥ ਹੋ ਪ੍ਰਾਤ ਕੀਨ ਇਸਨਾਨ ਸੁਧਾ ਸਰ ਜਾਇ
ਕੈ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਗੁਰ ਆਦ ਮਨਾਇ ਅਰੂਢੇ ਪਾਲਕੀ ॥ ਜਿਨ ਕੀ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁ ਦਿਸ਼ਟ ਪੀਰ ਨਹਿੰ ਕਾਲ ਕੀ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਸਮਦਾਇ

ਦਾਸ ਸੋਭਤ ਚਲੇ ॥ ਹੋ ਮਨਹੁ ਚੰਦਮਾ ਸੰਗ ਤਾਰਕਾ ਗਨ ਭਲੇ ॥
੩ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਚਲ ਆਇ ਸੁ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਕੇ ॥ ਜਹਾਂ ਬਿਪਾਸਾ

ਨਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ਬਿਸਾਲ ਕੇ ॥ ਬਾਪੀ ਮੱਜਨ ਕੀਨ ਧਯਾਨ ਸਤਿਗੁਰ
ਧਰੇ ॥ ਹੋ ਗਮਨੇ ਪੁਰ ਮੈਂ ਆਪ ਤੰਬੂਰਾ ਕਰ ਧਰੇ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰ ਸੁਤ
ਮੋਹਿਨ ਜਹਾਂ ਚੁਬਾਰੇ ਮੈਂ ਰਹੈਂ ॥ ਤਿਸ ਨੀਚੇ ਜੇ “ਗਰੀ ਜਾਤ ਤਿਹ
ਠਾਂ ਲਹੈਂ” ॥ ਤੂ ਤਲ ਬੈਠੇ ਆਪ ਸਿੱਖ ਤਬ ਦੇਖ ਕੈ ॥ ਹੋ ਦੇਰੇ

ਆਸਨ ਲੇਨ ਸੁ ਬਿਸਮ ਬਿਸੇਖ ਕੈ ॥ ੫ ॥ ਸਛੇ ਗਲੀਚੇ ਆਦ
ਸੁ ਲਿਆਏ ਬਿਛਾਵਨੈ ॥ ਮਿਦਲ ਬਾਕ ਕਹਿ ਸਭਨ ਕਰੇ ਸੁ
ਹਟਾਵਨੇ ॥ ਤਾਂਬੂਰਾ ਸੁਰ ਠਾਨ ਲਗੇ ਪੁਨ ਗਾਵਨੇ ॥ ਹੋ ਗੈੜੀ
ਰਾਗ ਅਲਾਪ ਮਧੂਰ ਸੁਰ ਭਾਵਨੇ ॥ ੬ ॥

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਉਚੇ ਮੰਦਰ ਮਹਲ

ਅਪਾਰਾ ॥ ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਸੋਹਨਿ ਦੁਆਰ ਜੀਉ ਸੰਤ

ਧਰਮਸਾਲਾ ॥ ਧਰਮਸਾਲ ਅਪਾਰ ਦੈਆਰ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ

੧ ਸਵੇਰੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ।

੨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚੰਦਮਾਂ ।

੩ ਸਿਖ ਸੰਗਤਾਂ ਸਮੂਹ ਤਾਰੇ ਹਨ ।

੪ ਬਾਵਲੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਇਸਨਾਨ ਕੀਤਾ ।

੫ ਗਲੀ ਵਿਚ ।

੬ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪਰ ਬੈਠ ਗਏ ।

ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੇ ॥ ਜਹ ਸਾਧ ਸੰਤ ਇਕੱਤ੍ਰੁ ਹੋਵਹਿ ਤਹਾ
ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦਇਆਲ
ਸੁਆਮੀ ਹੋਹੁ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸ
ਪਿਆਸੇ ਮਿਲਿ ਦਰਸਨ ਸੁਖੁ ਸਾਰਾ ॥ ੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਸ਼ਬਦ ਬਖਾਨ ਜਬ ਮੇਹਿਨ ਖੁਲ੍ਹੀ ਸਮਾਧ ॥

ਜਾਨ ਲੀਨ ਆਏ ਗੁਰੂ ਜਿਨ ਆਸੈ ਆਗਾਧ ॥ ੨ ॥

ਪੁਨ ਗੁਰ ਦੂਸਰ ਪਾਦ ਕੇ ਕੀਨੇ ਭਲੇ ਅਲਾਪ ॥
ਸੁਨੈ ਪੜ੍ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਮ ਸੌਂ ਪਾਪ ਜਾਹਿੰ ਤਿਸੁੰ ਖਾਪ ॥ ੯ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥

ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ਮੋਹਨ ਤੁੰ
ਮਾਨਹਿ ਏਕ ਜੀ ਅਵਰ ਸਭ ਰਾਲੀ ॥ ਮਾਨਹਿ ਤ ਏਕੁ
ਅਲੋਖੁ ਠਾਕਰ ਜਿਨਹਿ ਸਭ ਕਲਧਾਰੀਆ ॥ ਤੁਧੁ ਬਚਨ
ਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਕੀਆ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ ਤੁੰ
ਆਪਿ ਚਲਿਆ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਆਪਿ ਸਭ ਕਲਧਾਰੀਆ॥
ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਸਭ ਸੇਵਕ ਸਰਣ
ਤੁਮਾਰੀਆ ॥ ੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਦੂਜੇ ਪਾਦ ਕੇ ਮੋਹਿਨ ਖੇਲ੍ਹੁ ਕਿਵਾਰ ॥

ਜੋ ਪੁਸਤਕ ਪਿਤ ਕਹੇ ਤੇ ਰਾਖੇ ਭਲੇ ਸੰਭਾਰ ॥ ੯ ॥

ਤਿਨ ਫਿਗ ਜਾ ਬੰਦਨ ਕਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜਾਨ ॥

ਇਤਨੇ ਮੈਂ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਕੀ ਪੁਨ ਪਹੁਚੀ ਧੁਨ ਕਾਨ ॥ ੧੦ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥

ਮੋਹਨ ਤੁਧੁ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਧਿਆਵੈ ਦਰਸ ਧਿਆਨਾ ॥

ਮੋਹਨ ਜਮ ਨੇਵਿ ਨ ਆਵੈ ਤੁਧੁ ਜਪਹਿ ਨਿਯਾਨਾ ॥

ਜਮੁ ਕਾਲੁ ਤਿਨ ਕਉ ਲਗੈ ਨਾਹੀ ਜੋ ਇਕ ਮਨ ਧਿਆਵਹੇ
 || ਮਨਿ ਬਰਨਿ ਕਰਮਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਅਗਾਧਹਿ ਸੇ ਸਭੇ ਫਲ
 ਪਾਵਹੇ || ਮਲ ਮੂਤ ਮੂੜ ਜਿ ਮੁਗਧ ਹੋਤੇ ਸਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ
 ਸੁ ਗਿਆਨਾ || ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਜ ਨਿਹਚਲੁ ਪੂਰਨ
 ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਾ || ੩ ||

ਚੌਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੋਹਨ ਸੁਨ ਤੀਸਰ ਪਾਦ ॥ ਮਨ ਮਹਿੰ ਹੋਇ
 ਅਧਕ ^੧ਅਹਿਲਾਦ ॥ ਲੀਨ ਸੁ ਪੋਬੀ ^੨ਚਾਰ ਉਠਾਈ ॥ ਆਇ
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਗ੍ਰੂ ਟਿਕਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਪਦ ਅਰਬਿੰਦਨ ਪਰ ਸਿਰ
 ਧਰਯੋ ॥ ਨਹੀਂ ਉਠਾਵਨ ਕੇ ਪੁਨ ਕਰਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਅਵਲੋਕਨ
 ਕੀਨਾ ॥ ਨਿਰਹੰਕਾਰ ਸੁ ਨਮ੍ਰਾ ਅਧੀਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਕਹਿਯੋ ਬਾਕ
^੩ਅਨਚੁਤ ਨਹਿੰ ਕਰੀਅਹਿ ॥ ਬਡ ਸਥਾਨ ਹੋ ਆਪ ਬਿਚਰੀਅਹਿ ॥
 ਹਮਗੀ ^੪ਜਨਨੀ ਕੇ ਬਡ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਲਾਗਤ ^੫ਮਾਤੁਲ ਹੋ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥
 ੧੩ ॥ ਪੁਨ ਮਮ ਪਿਤ ਗੁਰ ਨੰਦਨ ਲਾਗੇ ॥ ਜੋਗ ਵਰਾਗ ਗੁਜਾਨ
 ਅਨਰਾਗੇ ॥ ਬਿਸ਼ਨ ਬਾਸ਼ਨਾ ਮਨ ਤੇ ਹਾਨੇ ॥ ਨਮੇ ਉਚਤ ਯਾਂਤੇ
 ਹਮ ਜਾਨੇ ॥ ੧੪॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਨੰਦਨ ਮੈਹਿਨ ਕਾਨਾ ॥ ਧਰੇ ਨਮ੍ਰਾਤਾ
 ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ^੬ਭਗਨੀ ਸੁਤ ਮੇਰੇ ॥ ਪਰਸੋਂ ਚਰਨ
 ਕਮਲ ਅਬ ਤੇਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਪਿਖ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਪ੍ਰੀਤ ਬਿਸਾਲਾ ॥
 ਮਨ ਦ੍ਰਵਿਓ ਤਿਸ ਛਿਨ ਤਤਕਾਲਾ ॥ ਚਤੁਰਬ ਪਾਦ ਉਚਾਰਨ
 ਕਰਯੋ ॥ ਆਸਿਖ ਮੈਹਿਨ ਕੇ ਬਹੁ ਰਰਯੋ ॥ ੧੬ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥

ਮੋਹਨ ਤੂ ਸੁਫਲੁ ਫਲਿਆ ਸਣੁ ਪਰਵਾਰੇ ॥ ਮੋਹਨ ਪੁਤ੍ਰ
 ਮੀਤ ਭਾਈ ਕੁਰੰਬ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ॥ ਤਾਰਿਆ ਜਹਾਨ ਲਹਿਆ
 ਅਭਿਮਾਨ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਤੁਧੁਨੈ ਧੰਨੁ

ਕਹਿਆ ਤਿਨੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ
ਤੇਰੇ ਕਬੈ ਨ ਜਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਰਾਖੀ ਜਿਤ ਲਗ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਸ਼ਲਬਦ ਉਚਾਰਕੈ ਪੁਨ ਗੁਰ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ॥
ਪਿਖ ਸੰਗਤ ਅਸ ਖੇਲ ਕੈ ਬੰਦੈਂ ਅਚਰਜ ਲੀਨ ॥ ੧੭ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕਹਿੰ ਗੁਰ ਆਇ ਪ੍ਰਥਮ ਗੁਰਦਾਸੂ ॥ ਸਾਹਿਬ
ਬੁੱਢਾ ਤੁਮਰੈ ਪਾਸੂ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਮਾਨ ਹਰਨ ਸਭ ਕੀਨ ॥ ਸੋ ਪੇਥੀ
ਹਮ ਕੈ ਅਬ ਦੀਨ ॥ ੧੮ ॥ ਜਿਸ ਲਗ ਜਗਤ ਸਿਮਰ ਸਤਿਨਾਮੂ ॥
ਹੋਇ ਉਧਾਰ ਪਾਇ ਸੁਖ ਧਾਮੂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੋਹਿਨ ਤੁਮ ਧੰਨ ਮਹਾਨਾ ॥
ਗੁਰਬਾਨੀ ਕੀਨਸ ਇਕ ਬਾਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਨ ਮੋਹਨ ਅਸ ਬਚਨ
ਉਚਾਰੀ ॥ ਰਾਵਰ ਸੰਗ ਚਲੋਂ ਸੁਖਕਾਰੀ ॥ ਜਸ ਬਿਧ ਸੇਵਾ ਅਪਰ
ਕਮਾਵੈਂ ॥ ਕਰੋਂ ਤੈਸ ਭਲ ਸਮਾ ਬਿਤਾਵੈਂ ॥ ੨੦ ॥ ਲਖਯੋ ਪ੍ਰੇਮ
ਮਾਤੁਲ ਜੀ ਭਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਹੇ ਮਾਤੁਲ
ਜੀ ਸਦ ਗੁਨ ਪੂਰੇ ॥ ਰਹੈ ਚੁਬਾਰੇ ਜਪ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਹਮ
ਦਿਸ ਦਯਾ ਕਰਤ ਹੀ ਰਹੀਏ ॥ ਇਸ ਬਲ ਹੀ ਹਮਰੀ ਸੁਧ ਲਹੀਏ ॥
ਆਗਯਾ ਮਾਨੀ ਮੋਹਨ ਸੋਊ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਗੁਰ ਉਚਰੀ ਜੋਊ ॥ ੨੨ ॥
॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਚੌਬਾਰੇ ਜਾਇ ॥ ਲਗੀ ਸਮਾਧ ਪ੍ਰਥਮ ਕੇ ਭਾਇ ॥
ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ ਮੁਹਿਰੀ ਚਲ ਆਯੇ ॥ ਮਿਲੇ ਗੁਰਨ ਸੰਗ ਹੇਤ
ਬਢਾਯੋ ॥ ੨੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਮੋਹਿਨ ਜੀ ਸੇ ਪੁਸਤਕ ਲੇਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ
ਨਾਮ ਅਸਟਦਸਮੇ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਰ ਕਾਰਜ ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ ਪਰਮ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਪਾਇ ॥
ਕਰਯੋ ਚਹਿਤ ਬਡ ਬੀੜ ਕੈ ਸਭ ਬਾਨੀ ਇਕ ਬਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਲੀਨ ਮੋਹਿਰੀ ਅਪਨੇ ਸਾਬਾ ॥ ਗਮਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਅਰਜਨ ਨਾਬਾ ॥ ਅਪਰ ਲੋਕ ਗਨ ਸੰਗ ਸਿਧਾਏ ॥ ਆਇ ਚੁਬਾਰੇ
ਦਰਸਨ ਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ਜੋਰ 'ਜੁਗ ਪਾਨ ॥ ਬੈਠੇ ਚਾਰ
ਪ੍ਰਦੱਛਨਾ ਠਾਨ ॥ ੩ ॥ ਪਠ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬ੍ਰਤਾਯੋ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਗੁਨ
ਪਿਤ ਗੁਰ ਗੁਰ ਗਾਯੋ ॥ ੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਹਿਰੀ ਕੇ ਸੁਤ ਅਰਿਆਣੀ ॥
ਤਾਤ ਤਾਹਿ ਸੁਦਰ ਸੁਭ ਜਾਣੀ ॥ ਬਿਦਿਆ ਮਹਿੰ ਜੋ ਅਤ ਪਰਬੀਨ ॥
ਰਚਿ ਕਾਵਤਾ ਬੈਸ ਨਵੀਨ ॥ ੫ ॥ ਤਿਸ ਦਿਸ ਦੇਖ ਗੁਰੂ
ਸੁਖਦਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਅਸ ਬਾਕ ਅਲਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਜਬ
ਅੰਤ ਸੁ ਬਾਇ ॥ ਨਿਜ ਕਵਤਾ ਮਹੁ ਦੇਹ ਸੁਨਾਇ ॥ ੬ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ
ਸੁਦਰ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ੭ ॥ ਛੰਦ ਸੱਦ ਸ਼ੁਭ ਕੀਨ ਬਖਾਨੀ ॥ ਖਟ
ਪੈਰੀ ਸੁਭ ਰੀਤ ਬਨਾਈ ॥ ਅੰਤ ਅਮਰ ਜਸ ਆਇਸ ਪ੍ਰਾਈ ॥ ੮ ॥
ਰਾਮਦਾਸ ਜਸ ਗੁਰੂ ਬਨਾਯੋ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਭ ਦਯੋ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਸੁਨ
ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਅਤ ਮੁਦਥਾਇ ॥ ਲਿਖ ਲੀਨੋ ਸੋ ਸੱਦ ਸੁਹਾਇ ॥ ੯ ॥
ਬਰ ਭਾਖਜੇ ਬਡ ਗ੍ਰੰਥ ਬਨਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਮਹਿੰ ਇਹੁ ਬਾਣੀ ਲਿਖ
ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਠ ਮੁਯਾਦਾ ਜਗਤ ਚਲੈ ਹੈ ॥ ੧੦ ॥ ਮਿਤੁਕ ਪਾਛੇ ਜੋ ਪਾਠ
ਹੁਵੈ ਹੈ ॥ ੧੧ ॥ ਭੋਗ ਅੰਤ ਇਸ ਪਾਠ ਹੁਵੈ ਹੈ ॥ ਅੰਤਕ ਕੀ ਪੀਰਾ
ਨਹਿੰ ਛੈ ਹੈ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਬਰ ਦੇ ਕਰ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਉਠੇ ਬੰਦ ਗੁਰ
ਬਲ ਸ਼ੁਭ ਰੂਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਸਰਬ ਰੀਤ ਯਾਤ੍ਰਾ ਕਰ ਫਿਰੇ ॥ ਮੰਦ ਮੰਦ
ਆਵਤ ਭੇ ਘਰੇ ॥ ਬੈਠ ਕਰਯੋ ਸੁਖ ਸੰਗ ਅਹਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਅਰਜਨ ਪਰਮ ਉਦਾਰਾ ॥ ੧੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਨਿਕਟ ਮੋਹਿਰੀ ਆਦ ਨਰ ਬੈਠੇ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਤਿਸ ਛਿਨ ਬਿਖੇ ਬੋਲੈਂ ਮੁਖ ਮੁਸਕਾਇ ॥ ੧੪ ॥

੧ ਦੋਵੈਂ ਹਥਾਂ ਨਾਲ ।

੨ ਅਨੰਦ ਸਾਰਿਵ ਨੂੰ ਮੁੜ ਕੇ ।

੩ ਸਦ ਗੁਪੀ ਸੋਝਣ ਛੰਦ

ਕਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ।

੪ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ।

੫ ਮਰਣੇ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ।

ਸਵੱਯਾ ਛੰਦ ॥ ਮਾਤੁਲ ਜੀ ਆਗਜਾ ਅਬ ਦੀਜੈ ਸੁਧਾ
 ਸਰੋਵਰ ਕਰਹਿੰ ਪਜਾਨ ॥ ਕਾਰਜ ਭਯੋ ਹਮਾਰੇ ਪੂਰਨ ਕਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ
 ਤੇ ਹਿਤ ਠਾਨ ॥ ਪੁਨ ਮਾਤੁਲ 'ਜੇਸ਼ਟ ਕੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀਨੇ ਪੁਸਤਕ
 ਭਾਰ ਮਹਾਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਦਰਸ ਚੁਬਾਰੇ ਮੱਜੇ ਬਾਪੀ ਆਨੰਦਾ
 ਮਾਨ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਨਤ ਮੋਹਿਰੀ ਜੁਗ ਕਰ ਜੋਰੇ ਚਿਰ ਪਾਛੇ ਭਾ
 ਦਰਸਨ ਆਪ ॥ ਜਾਨ ਨ ਦੇਹਿੰ ਬਸੇ ਇਹ ਠਾਂ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਹਿੰ ਗਨ
 ਦੋਖਨ ਕੇ ਖਾਪ ॥ ਮਾਨ ਮੋਹਰੀ ਮਾਤੁਲ ਕੇ ਬਚ ਰਹੇ ਤਹਾਂ ਨਿਸ
 ਤੀਨੇ ਬਾਪ ॥ ਅਮਰ ਪ੍ਰਵਾਰ ਸੇਵ ਬਹੁ ਠਾਨੀ ਅਹਿਨਿਸ ਹੋਯੋ ਹਰਿ
 ਕੇ ਜਾਪ ॥ ੧੩ ॥ ਚਤੁਬੁਧ ਦਿਨ ਜਾਦੀ ਤਬ ਬਿਦਯਾ ਮਾਤੁਲ ਜੀ
 ਅਬ ਦੇਹੁ 'ਰਜਾਇ ॥ ਕਹਿਤ ਮੋਹਿਰੀ ਜਿਉਂ ਨਿਜ ਇਛਯਾ ਹਮ
 ਆਗਜਾ ਮਹਿੰ ਰਹੈਂ ਸਦਾਇ ॥ ਕਹੈਂ ਗੁਰੂ ਮਾਤੁਲ ਇਕ ਖਾਸਾ
 ਹਿਤ ਪੇਖਿਨ ਕੇ ਦੇਹੁ ਮੰਗਾਇ ॥ ਮਾਨ ਬਾਕ ਤਤ ਕਾਲ ਅਨਾਯੋ
 ਤਿਸ ਮਹਿ ਪੁਸਤਕ ਧਰੇ ਬਨਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਸਿੱਖਨ ਹਰਖ ਸਿ
 'ਕੰਧ ਉਠਾਯੋ ॥ ਧੁਨ ਸੰਖਨ ਕੀ ਅਧਕ ਉਠਾਇ ॥ ਤੁਰਹੀ ਲਘ
 ਦੁੰਦਭ ਬਜਵਾਇਆ ॥ ਜੈ ਜੈ ਸ਼ਬਦ ਭਯੋ ਚਹੁ ਘਾਇ ॥ ^੧ਪਦ ਅਰਬਿੰਦ
 ਨਗਨ ਹੀ ਗਮਨੇ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਕਰ ਚੌਰ ਧਰਾਇ ॥ ਆਦਿ ਮੋਹਿਰੀ
 ਅਪਰ ਸਕਲ ਹੀ ਕਹੈਂ ਰਦੈ ਪਿਸਵਕਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਭਨਯੋ
 ਗੁਰੂ ਇਹੁ ਰੂਪ ਚਤਰ ਗੁਰ ਇਨ ਕੇ ਆਦਰ ਜਿਤੈ ਕਰਾਇ ॥ ਲੋਕ
 ਪ੍ਰਲੋਕ ਅਨੰਦਤ ਗਤ ਲਹਿ ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸਨ ਹੁਇ ਸਮਦਾਇ ॥
 ਏਕ ਕੋਸ ਲਗ ਸੰਗ ਗਏ ਸਭ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਜੀ ਬਿਰ ਥਾਇ ॥
 ਕਹਿ ਬਹੁ ਬਾਰ ਹਟਾਏ ਪੁਰ ਕੇ ਆਪ ਚਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਗਵਾਇ ॥
 ੧੬ ॥ ^੨ਮੰਦ ਮੰਦ ਚਲ ਉਤਸ਼ਵ ਕਰਤੇ ਗ੍ਰਾਮ ਖੜੂਰ ਪਹੂੰਚੇ ਆਇਆ ॥

੧ ਵਡਾ ।

ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ।

੨ ਆਗਿਆ ।

ਪਾਲਕੀ ।

੩ ਮੇਢੇ ਪਰ ।

ਹੈਲੀ ਹੈਲੀ ।

੪ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰੂ

ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਜਹਾਂ ਦੇਹੁਰਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਤਹਿ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ॥
 ਚਾਰ ਪ੍ਰਦੱਛਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਹੁ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਸਭਨ ਬਰਤਾਇ ॥
 ਧਿਆਨ ਧਾਰ ਕਰ ਬਿਨੈ ਭਾਖ ਕਰ ਮਹਾਂ ਸੁਜਸ ਕੈ ਕਬਯੋ ਬਨਾਇ
 ॥ ੧੭ ॥ ਪੁਨ ਕਰੀਰ ਕੈ ਦਰਸਨ ਕੀਨਸ ਬੰਦਨ ਚਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਦੱਛਨਾ
 ਦੀਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਕੋ ਨੰਦਨ ਦਾਤੂ ਸੁਨ ਸੁਧ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ
 ਲੀਨ ॥ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ਬਿਲੰਦ ਰਿਦੇ ਮਹਿੰ ਆਇ ਮਿਲਯੋ ਮਨ ਪ੍ਰੇਮ
 ਨਵੀਨ ॥ ਹਿਤ ਸਨਮਾਨ ਅਗ੍ਰੁ ਤੇ ਉਠ ਕਰ ਮਿਲੇ ਪਰਸਪਰ
 ਬੰਦਨ ਕੀਨ ॥ ੧੮ ॥

ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਛੰਦ ॥ ਕੁਸਲਾ ਨੰਦ ਬਹੁ ਪੂਛਤੇ ਸੂਰਜ ਅਸਥਾਯੋ ॥
 ਨਾਨਾ ਬਿੰਜਨ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਚਵਾਯੋ ॥ ਭਗਤ ਬਿਬੇਕ
 ਬਿਗਯਾਨ ਕੀ ਚਰਚਾ ਬਹੁ ਕੀਨੀ ॥ ਨਾਸਵੰਤ ਦਿਸਮਾਨ ਸਭ
 ਸੱਤਾ ਸਤਿ ਚੀਨੀ ॥ ੧੯ ॥ ਸਾਰ ਅਸਾਰ ਬਿਚਾਰਕੈ ਨਿਸਚਾ
 ਠਹਿਰਾਯੋ ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ੨੦ ॥
 ਪ੍ਰੰਤੁ ਪੁਨ ਸੁਪਤ ਭੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਖ ਦਾਨੇ ॥ ਜਾਮ ਜਾਮਨੀ ਤੌ ਜਗੇ
 ਤਪਿਆਣੇ ਨਾਨੇ ॥ ੨੧ ॥ ਪੁਨ ਦਾਸੂ ਕੇ ਦਰਸ ਕੈ ਗਮਨੇ ਤਿਸ
 ਡੇਰੇ ॥ ਲਗੀ ਸਮਾਧ ਅਗਾਧ ਹੀ ਦਿਨ ਬਾਦ ਬਡੇਰੇ ॥ ਬਿਤੁ
 ਅਖੰਡ ਨਿਸਚਲ ਟਿਕੀ ਕੇਠੇ ਸੁਭ ਮਾਹੀ ॥ ਕੀਨ ਉਥਾਨ ਹਲਾਇਕੈ
 ਕਰ ਜਤਨ ਸੁ ਤਾਹੀ ॥ ੨੨ ॥ ਬਿਕਸੇ ਕਮਲ ਬਿਲੋਚਨੈ ਹਾਲੀ
 ਮੁਖ ਜੀਹਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਚਰਨੀ ਪਰੇ ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਦੀਹਾ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਦਾਸੂ ਦੇਖੈ ਜਬੈ ਕਰ ਬੰਦ ਅਗਾਰੀ ॥ ਬੰਦੇ ਪਦ ਅਰਬਿੰਦ ਮਿਦ
 ਮੁਖ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ੨੩ ॥ ਬਿਚ ਸਮਾਧ ਕੇ ਧਯਾਨ ਜਿਹ ਮੈਂ
 ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਠਾਨਾ ॥ ਸੋ ਸਰੂਪ ਤੁਮ ਹੀ ਅਹੋ ਮਹੀਆਨਾ ॥

੧ ਬਹੁਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਲੂਣੀ ਵਾ ਭੋਜਨ । ੨ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ । ੩ ਸੁੰਦਰ । ੪ ਚਾਰ
 ਪਾਈ । ੫ ਸੌਂ ਗਈ । ੬ ਇਕ ਰਸ । ੭ ਚਰਨ ਕਮਲ । ੮ ਵਡਿਆਂ
 ਤੋਂ ਵੱਡਾ ।

ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਅਵਤਾਰ ਹੋ ਇਕ ਜੋਤ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਕਲ ਮਹਿੰ ਨਰਨ
 ਉਧਾਰ ਹਿਤ ਨਿਜ ਤਨ ਉਪਰਾਜੇ ॥ ੨੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹਿੰ ਤੁਮ
 ਬਹੁ ਬਢੇ ਹਮ ਬਾਲ ਤਿਹਾਰੇ ॥ ਭਿਪਾ ਦਿਸ਼ਟ ਦੇਖਤ ਰਹੋ ਦੁਖ
 ਕਾਟਨ ਹਾਰੇ ॥ ਇਕ ਰਸ ਬਿਤ੍ਰੀ ^੧ਅਖੰਡ ਸੁਭ ਚਿਰ ਕਾਲ ਟਿਕਾਈ
 ॥ ਸਰਬ ਭਾਂਤ ਸਮਰੱਥ ਬਢੇ ਸਭ ਸ਼ਕਤੀ ਪਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ
 ਦਾਸੂ ਬਚ ਕਹੇ ਪੂਰਹੁ ਮਮ ਆਸਾ ॥ ਚਿਰੰਕਾਲ ਕੇ ਤਨ ਤਜੋਂ ਇਸ
 ਚਹੋਂ ਨ ਬਾਸਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕੈ ਪਾਸ ਮੈਂ ਚਾਹਤ ਅਬ ਜਾਯੇ ॥
 ਅਪਨੇ ਬਾਕ ਭਨੀਜੀਏ ਹੁਇ ਮੁੜ ਮਨ ਭਾਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਬੋਲੇ ਹੋਇ ਇਮ ਜਬ ਚਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤਨ ਤਜ ਗਮਨਹੁ ਬੇਗ
 ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਪਾਹੀ ॥ ਅਜਰ ਜਰਨ ਧੀਰਜ ਧਰਨ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ
 ਰੂਪਾ ॥ ਤੁਮ ਤਿਨ ਕੇ ਬਡ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋ ਚਿਤ ਸ਼ਾਂਤ ਅਨੂਪਾ ॥ ੨੬ ॥
 ਦਾਸ ਜਾਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਅਪਨੇ ਨਿਜ ਜਾਨੋ ॥ ਸੀਖ ਸਿਖਾਵਹੁ
 ਸੁਭ ਮਤੀ ਜਿਮ ਪੰਥ ਮਹਾਨੋ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਠਾਨੀ ਨਮੋ ਪਦ
 ਪਰਕਰਮਾ ਦੀਨੀ ॥ ਅਪਰ ਭਨੀ ਬਹੁ ਬੇਨਤੀ ਮਹਿਮਾ ਬਡ
 ਚੀਨੀ ॥ ੨੭ ॥ ਆਇਸ ਲੇ ਨਿਕਸੇ ਸਦਨ ਭੇ ਚਲਬੇ ਤਿਆਰੁ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਦਾਤੂ ਕਰ ਜੋਰ ਕੈ ਇਮ ਬਾਕ ਉਚਾਰੁ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਇਸ ਥਲ
 ਲਿਖਹੁ ਬਸੀਅਹਿ ਇਸ ਥਾਨੁ ॥ ਮਿਲੇ ਰਹੈਂ ਹਰਖੈ ਦਰਸ ਗੁਰ
 ਗਜਾਨ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਧੀਰਜ ਦਈ ਹੁਇ ਤਿਆਰ
 ਚਲੇ ਹੈਂ ॥ ਖਾਸੇ ਪਰ ਪੁਸ਼ਟਕ ਸਥਿਤ ਸੁਭ ^੨ਰਮਰ ਢੁਲੇ ਹੈਂ ॥
 ਰਾਬਾਬੀ ਕੀਰਤਨ ਕਰੈਂ ਬਹੁ ਸਾਜ ਬਜਾਇ ॥ ਬਹੁ ਸੰਖਨ ਕੀ ਧੁਨ
 ਭਈ ^੩ਸੁਮਨੰ ਬਰਸਾਇ ॥ ੨੯ ॥ ਏਕ ਕੌਸ ਚਲ ਕੈ ਟਿਕੇ ਦਾਤੂ
 ਸੰਗ ਭਾਖੀ ॥ ਹਟੇ ਆਪ ਕਰਨਾ ਕਰੋ ਪੂਰੀ ਅਭਲਾਖੀ ॥ ਕਰ
 ਦੰਦਨ ਦਾਤੂ ਹਟੇ ਮਨ ਆਨੰਦ ਪਾਈ ॥ ਨਗਨ ਚਰਨ ਕਰ ਰਮਰ

ਲੇ ਗੁਰ ਚਲੇ ਅਗਾਈ ॥ ੩੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਬਾਵਲੀ ਤੇ ਗਮਨ ਖੜ੍ਹਰ ਮੌਂ ਸ੍ਰੀ ਦਾਤੂ ਜੀ ਅੈ ਦਾਸੂ ਜੀ ਮਿਲਾਪ
ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਉਨੀਸਮੌਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਗੁਰਨ ਲਿਆਇ ॥

ਆਇ ਸਮੀਪੀ ^੧ਸੁਧਾਸਰ ਪੁਰ ਬਾਸਨ ਸੁਨ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਪੁਸਤਕ ਸਭ ਖਾਸੇ ਪਰ ਲਜਾਵਤ ॥ ਆਪ ਗੁਰੂ
^੨ਪਨਹੀ ਬਿਨ ਆਵਤ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬੁੱਢੇ ਯੁਤ ਸਭ ਹਰਖਾਇ ॥ ਸਿਖ
ਗੁਰਦਾਸ ਆਦ ਸਮਦਾਇ ॥ ੨ ॥ ਲੇ ਸੰਗ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ
॥ ਚਲੇ ਅਗਾਊ ਜੁਤ ਸਿਖ ਬਿੰਦ ॥ ਪਾਇਨ ਜਾਇ ਉਤਾਇਲ
ਪਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਰ ਕਰ ਧਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸਭ ਸਿਖ ਸੰਗਤ
ਸੁਨ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਬੂੜੀ ^੩ਕੁਸ਼ਲ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਪੁਸ਼ਪ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਿੱਖ ਗਨ ਲਿਆਏ ॥ ਕਹਿ ਪੁਸਤਕ ਪਰ ਸੋ ਚਰਵਾਏ ॥ ੪ ॥ ਇਮ
ਸਭ ਹੀ ਜਬ ਮਿਲੇ ਅਗਾਊ ॥ ਹਰਖੇ ਦੁਹਿ ਦਿਸ ਹੇਰਤ ਭਾਊ ॥
ਕੀਰਤਨ ਕਰਤ ਸਿੱਖ ਅਗਵਾਈ ॥ ਸਮੁਖ ਸੁਧਾ ਸਰ ਗਮਨੇ
ਆਈ ॥ ੫ ॥ ਖਾਸਾ ਛੂਲ ਮਾਲ ਯੁਤ ਆਗੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਯੁਤ ਸਿੱਖ
ਪਾਛਹਿੰ ਲਾਗੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਸ਼ਬਦ ਕਰਤ ਚਲ ਜਾਹੀ ॥ ਪਹੁੰਚਤ ਭਏ
ਨਗਰ ਕੇ ਮਾਹੀ ॥ ੬ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਪੂਰਬ ਕੇਹਨੇ ॥ ਮੰਜੀ
ਸਾਹਿਬ ਅਬ ਲਗ ਮੋਹਨੇ ॥ ਤਹਾਂ ਸਬਾਪਨ ਕਰ ਪੋਬੀਨ ॥ ਟਿਕੇ
ਨਿਕਟ ਗੁਰ ਆਨੰਦ ਭੀਨ ॥ ਮੰਗਤ ਜਨ ਸੁਨ ਕਰ ਚਲ ਆਏ ॥
ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਸਭਹਨ ਤਬ ਪਾਏ ॥ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਿਆਇ
ਬਰਤਾਵਾ ॥ ਸਭਹਨ ਕੇ ਮਨ ਆਨੰਦ ਛਾਵਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖੰ ਤੇ ਬੋਲੇ
ਬਚ ਐਸੇ ॥ ਨਿਕਸੇ ਕਮਲ ਖਿਰੇ ^੪ਅਲ ਜੈਸੇ ॥ ਚਿਤ ਦੈ ਸੁਨ

੧ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ । ੨ ਜੁਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨੰਗੀ ਪੈਗੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ॥ ੩ ਸੁਖ । ੪ ਭੋਰੇ ।

ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰ ਬਡੈ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ੯ ॥ ਦੇਖ ਦੇਖ
 ਕਰ ਸਭ ਪੇਥੀਨ ॥ ਕਰਹਿੰ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਰਸ ਭੀਨ ॥ 'ਯਾਂਤੇ ਅਬ
 ਕੈ ਥਾਨ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਹੋਇ 'ਇਕਾਕੀ ਸੁੰਦਰ ਸਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਨ
 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਅਲਾਵੈ ॥ ਜੋ ਥਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੈ ਭਾਵੈ ॥ ਸੋ
 ਆਛੋ ਹੁਇ ਬੈਠਨ ਯੋਗ॥ਜਹਾਂ ਨ ਪਹੁੰਚ ਸਕੈਂ ਸਭ ਲੋਗ॥੧੧॥ਸੁਨ
 ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਆਪਹਿ ਚਲੇ ॥ ਖੋਜਨ ਥਾਨ ਬੈਠਬੈ ਭਲੇ ॥ ਸੰਗ ਚਲੇ
 'ਬਿੰਧ ਅੰਗੁਰਦਾਸ ॥ ਕਿਤਕ ਸਿੱਖ ਜੋ ਰਾਜਾਨ ਨਿਵਾਸ ॥ ੧੨ ॥
 ਚਲੇ ਸੁਧਾ ਸਰ ਤੇ ਦਿਸ ਪ੍ਰਾਚੀ ॥ ਮਤ ਉਪਕਾਰ ਬਿਖੈ ਜਿਨ
 ਰਾਚੀ ॥ ਇਤ ਉਤ ਫਿਰ ਕਰ ਸੁਥਲ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਜਹਿੰ 'ਤਰ ਸਘਨੇ
 ਤਹਾਂ ਪਧਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਦੇਖੇ 'ਬਿਟਪ ਅਪਾਰਾ ॥ 'ਉਪ ਬਨ
 ਮਾਨਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ਧਰਾ ਏਕਸੀ ਪਰ ਹਰਿਆਈ ॥ 'ਅੰਭ
 ਟੋਭ ਕਛ ਮੱਧ ਸੁਹਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਪਿਖ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਭਲੇ ਇਹੁ
 ਥਾਨ ॥ ਭਈ ਗੁਰਦਾਸ ਤੂਰਨ ਅਬ ਠਾਨ ॥ ਸੁੰਦਰ ਤੰਬੂ ਅਵਰ
 ਕਨਾਤ ॥ ਲਗਵਾਵਹੁ ਲਜਾ ਕਰ ਹੇ 'ਤਾਤ ॥ ੧੫ ॥ ਸਮਝਾਈ
 ਬਿਧ ਗੁਰ ਪੁਰ ਗਏ ॥ ਪਾਛੇ ਭਾਈ ਕਰਤ ਅਸ ਭਏ ॥ ਮਿਲ
 ਬਿੰਦਨ ਸਮ ਕੀਨਸ 'ਅਵਨੀ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਹਰਿਆਵਲ ਬਿਤ
 ਰਵਨੀ ॥ ੧੬ ॥ 'ਡੋਰਨ ਤਾਨ ਖਰੈ ਕਿਯ ਤੰਬੂ ॥ ਨਿਮ੍ਰ ਸਥਾਨ
 ਨਿਕਟ ਕਛ ਅੰਬੂ ॥ ਕਰ ਕਨਾਤ ਠਾਂਢੀ ਤਰ ਗਾਢੀ ॥ ਚੁਹੁ ਕੇਦ
 ਸੁੰਦਰ ਦੁਤ ਬਾਢੀ ॥ ੧੭ ॥ ਜਲ ਕੈ ਬਹੁ ਛਿਰਕਾਵ ਕਰਾਵਾ ॥
 ਪੁਨ ਗੁਲਾਬ 'ਬੁੰਦਨ ਬਰਸਾਵਾ ॥ ਆਨ ਬਾਗ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਛੂਲ ॥
 ਲਗਵਾਏ ਚਹੁ ਦਿਸ ਅਨਕੂਲ ॥ ੧੮ ॥ ਥਲ ਕਨਾਤ ਅੰਤਰ ਬਰ

੧ ਵਖਰਾ ਵਾ ਇਕਾਂਤ । ੨ ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਜੀ । ੩ ਪੂਰਬ ਦਿਸਾ ਸੂਰਜ ਉਦੇ
 ਹੈਵਣ ਵਾਲਾ ਪਾਵਨ । ੪ ਸੰਘਣੇ ਦਰਖਤ । ੫ ਦਰਖਤ । ੬ ਬਾਗਾ ।
 ੭ ਜਲ ਦਾ ਟੈਵਾ । ੮ ਹੇ ਪਿਆਰੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ । ੯ ਪਰਤੀ । ੧੦ ਰਸੀਆਂ
 ਨੂੰ ਤਾਣ ਕੇ ।

ਜੇਤਾ ॥ ਛਾਯੋ ਰੁਚਰ ਫਰਸ਼ ਤੇ ਤੇਤਾ ॥ ਤੰਬੂ ਕੇ ਅੰਤਰ ਚੰਦੇਵਾ ॥
 ਝਾਲਰ ਦਾਰ ਝਲਕਤੇ ਹੈਵਾ ॥ ੧੯॥ ੧ ਰੇਸਮ ਡੋਰ ਸੰਗ ਸੋ ਤਾਨਾ ॥
 ਉਰਧ ਸੁਨਹਿਗੀ ਕਲਸ ਸੁਹਾਨਾ ॥ ਐਸੇ ਥਾਨ ਕੀਨ ^੨ਰਮਨੀਕੇ ॥
 ਜਿਹ ਦੇਖਤ ਹੁਇ ਆਨੰਦ ਜੀ ਕੈ ॥ ੨੦॥ ਰਾਖੇ ਕੇਤਕ ਦਾਸ
 ਬਠਾਏ ॥ ਗੁਰ ਫਿਗ ਤਬ ਗੁਰਦਾਸ ਸਿਧਾਏ ॥ ਉਤ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ
 ਫਿਗ ਪੋਥੀਨ ॥ ਬਸਹਿੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਭਾਉ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੨੧॥ ਜਾਇ
 ਕੀਨ ਅਰਦਾਸ ਅਗਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਭਯੋ ਸੁ ਥਾਨ ਤਿਆਰੀ ॥
 ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ ਦਿਨ ਮਣ ਅਸਥਾਯੋ ॥ ਪਠ ਰਹਿਰਾਸ ਭੋਗ ਤਬ
 ਪਾਯੋ ॥ ੨੨॥ ਸਕਲ ਠੈਨ ਜਾਗਨ ਕਰਵਾਯੋ ॥ ਭਈ ਭੋਰ ਮੱਜੇ
 ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਆਸਾ ਵਾਰ ਸਮਾਪਤ ਭਈ ॥ ਬਹੁ ਸੰਗਤ ਤਬ
 ਇਕਠੀ ਲਈ ॥ ੨੩॥ ਕਹਿੰ ਗੁਰ ਅਬ ਚਾਲੈਂ ਤਿਸ ਜਾਈ ॥
 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੋ ਰੁਚਰ ਬਨਾਈ ॥ ਸੁਨ ਸਿਖ ਖਾਸਾ ਕੰਧ
 ਉਠਾਇ ॥ ^੩ਚੁਰੈਂ ਚੈਰ ਜੁਗ ਦਿਸਹਿ ਸੁਹਾਇ ॥ ੨੪॥ ਹੋਤ
 ਭਯੋ ਸੰਖਨ ਕੈ ਸ਼ੋਰਾ ॥ ਕਰਹਿੰ ਕੀਰਤਨ ਮਿਲ ਮਿਲ ਜੋਰਾ ॥ ਲਘ
^੪ਸੁੰਦਰ ਮਿਲ ਸੰਗ ^੫ਨਫੀਰ ॥ ਕਰਤ ਬਜਾਵਤ ਭੀ ਬਡ ਭੀਰ ॥
 ੨੫॥ ਇਮ ਉਤਸਾਹ ਕਰਤ ਗੁਰ ਚਾਲੇ ॥ ਗਮਨੇ ਸਿੱਖਨ ਪ੍ਰੇਮ
 ਬਿਸਾਲੇ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਤਿਸ ਥਾਨ ਪਹੁੰਚੇ ॥ ਚਲ ਤਰ ਸਵਲ ਝੁਲਤ
 ਜਹਿੰ ਉਚੇ ॥ ੨੬॥ ਸੁੰਦਰ ਚਹੁ ਦਿਸ ਬਨਯੋ ਠਿਹਾਰਾ ॥ ਲਘੈਂ
 ਛੁਟਤ ਅਧਕ ਮਹਿਕਾਰਾ ॥ ਅਧਕ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਪਿਖ ਸਾਰੇ ॥ ਅੰਤਰ
 ਖਾਸਾ ਦੀਨ ਉਤਾਰੇ ॥ ੨੭॥ ਖੁਸ਼ੀ ਕੀਨ ਉਪਰ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਬੈਠੇ
 ਸੰਗਤ ਯੁਤ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਸਮੁਖ ਸਥਾਨ ਨੰਮ੍ਰ ਕਛ ਨੌਰਾ ॥ ਤਿਸ
 ਪਿਖ ਬੋਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਧੀਰਾ ॥ ੨੮॥ ^੬ਅਲਖ ਰਚੇ ਸਰ ਸੁੰਦਰ

ੴ ਰੇਸਮ ਦੀਆਂ ਰਸੀਆਂ ਨਾਲ ।

੪ ਤਤੜੀਆਂ । ੫ ਫੇਰੀਆਂ । ੬ ਛੋਟਾ ਸਰੋਵਰ ਰਚਣਾ ਕੀਤਾ ।

੨ ਸੁੰਦਰ ।

੩ ਚੌਰਨੂੰ ਝੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ।

ਬਾਨ ॥ ਜਿਸ ^੧ਮੱਜੇ ਹੋਵਹਿ ਕਲਿਆਨ ॥ ਜਿਤਕ ਨਿਕਾਸਹਿ ਕਾਰ
ਇਹਾਂ ਕੀ ॥ ਤਿਤਕ ਮਲਨਤਾ ਨਾਸੈ ਤਾਂਕੀ ॥ ੨੯ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ
ਤੀਰਬਨ ਕੇਰੀ ॥ ਦੁਹ ਲੋਕਨ ਲਹਿੰ ^੨ਸੇਜੁ ਘਨੇਰੀ ॥ ਸੁਨ ਸਿਖ
ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਫੁਰਮਾਵਨ ॥ ਲਗੇ ਕਾਰ ਹਿਤ ਸੌਂ ਨਿਕਸਾਵਨ ॥ ੩੦ ॥
॥ ਏਕ ਜਾਮ ਲੈ ਕਰੀ ਨਿਕਾਸਨ ॥ ਰਚਯੋ ਅਲਪ ਸਰ ਮਿਲ ਬਹੁ
ਦਾਸਨ ॥ ਦੇਗ ਸਮਾਂ ਲਖ ਗੁਰੂ ਹਟਾਏ ॥ ਸੰਗਤ ਬਿਤ ਹੁਇ ਬਾਕ
ਅਲਾਏ ॥ ੩੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜੀ ਤੀਰਬ ਇਸ ਕੇਰਾ ॥ ਧਰਹੁ ਨਾਮ
ਹੁਇ ਬਿਦਤ ਬਡੇਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸੁਨ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥
ਰਾਮਦਾਸ ਪਿਤ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥ ੩੨ ॥ ਤਿਨਹੁ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ
ਮਹਾਂ ॥ ਰਚਹਿ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਪੁਨ ਇਹਾਂ ॥ ਯਾਂਤੇ ਨਾਮ ਰਾਮ ਸਰ
ਹੋਵਾ ॥ ^੩ਪਾਤਕ ^੪ਘਾਤਕ ਮੱਜਤ ਜੇਵਾ ॥ ੩੩ ॥ ਸੁਨ ਸੰਗਤ
ਸਗਰੀ ਹਰਖਾਈ ॥ ਹਾਥ ਜੇਰ ਕਰ ਗ੍ਰੰਵ ਨਿਵਾਈ ॥ ਤਿਸ
ਪਰਬਾਇ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰ ਕੀਨਾ ॥ ਨਾਮ ਮਹਾਤਮ ਕੋ ਧਰ ਦੀਨਾ ॥ ੩੪ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥

ਗਊੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਨਾਵਣੁ ਰਾਮਸਰ ਕੀਜੈ ॥
ਝੈਲ ਮਹਾ ਰਸੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਿਰਮਲ ਉਦਕ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਨਾਮ ॥ ਮਜਨੁ ਕਰਤ ਪੂਰਨ
ਸਭਿ ਕਾਮ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਤਹ ਗੋਸਟ ਹੋਇ ॥ ਕੈਟਿ
ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲ ਵਿਖ ਖੋਇ ॥ ੨ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਧ ਕਰਹਿ
ਆਨੰਦੁ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸਹਿ
ਪਰਾਪਤਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸਹਿ
ਕੁਰਬਾਨ ॥ ੪ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਮੱਜਤ ਜਲ ਹੁਇ ਸਬਦ ਪਠੰਤਾ ॥ ਇਸ ਤੀਰਬ

ਕਾ ਫਲ ਸੁ ਲਹੰਤਾ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਸੰਗਤ ਬਾਕ ਬਿਲਾਸੇ ॥ ਮਸਤਕ
ਟੇਕਤ ਪਰਮ ਹੁਲਾਸੇ ॥ ੩੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗਿਆ ਸਭ ਕੇ ਦੀਨ ॥
ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਯੁਤ ਬਿਦਾ ਸੁ ਕੀਨ ॥ ਆਪ ਰਹੇ ਤਹਿ ਕੇਤਕ ਦਾਸ ॥
ਪ੍ਰਮੀ ਸਿਖ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ੩੬ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਜਮ ਮਹਿਲੇ ਰਾਮ
ਸਰ ਸਰੋਵਰ ਡੇਰਾ ਲਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਬਿੰਸਤ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੦ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ^੧ਨਿਸਾ ਬਿਤੀ ^੨ਭੁਨਸਾਰ ਭੀ ਲਾਗਯੇ ਤਹਾਂ ਦੀਵਾਨ ॥

ਰਾਮ ਸਰੋਵਰ ਉਪਰੇ ਜਹਿੰ ਬੈਠੇ ਗੁਨ ਖਾਨ ॥ ੧ ॥

ਸੁਨਯੋ ਸਰਬ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਬਨਾਇ ॥

ਕਲ ਮਹਿੰ ਭਗਤ ਜੁ ਮੁਖ ਭਏ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਪਰਦਾਇਆ ॥ ੨ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਸੇ ਸਭ ਮਿਲ ਗੁਰ ਫਿਗ ਚਲ ਆਏ ॥ ਪਰਾ
ਬੰਦੇ ਬਹੁ ਸਤੁਤਿ ਕਰਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਭ ਕੈ ਆਦਰ ਕੀਨੀ ॥ ਪਾ
^੩ਨਿਦੇਸ ਬੈਠੇ ਸੁਖ ਲੀਨਾ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਗਿਰਾ
ਅਲਾਈ ॥ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਆਏ ^੪ਸਮਦਾਈ ॥ ਤੁਮਰੇ ਬਡੇ ਭਏ ਕਲ
ਮਾਹੀ ॥ ਆਪ ਮੁਕਤ ਬਹੁ ਮੁਕਤ ਕਰਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ਅਬ ਤਿਨ ਕੇ
ਤੁਮ ਹੋ ਅਸਥਾਨ ॥ ਦੀਨ ਦਰਸ ਅਤ ਦਯਾ ਸੁ ਠਾਨ ॥ ਨਿਜ
ਆਗਮਨ ਹੇਤ ਬਹੁ ਸੰਤ ॥ ਕਰੇ ਬਤਾਵਨ ਜੋਊ ^੫ਮੰਤੇ ॥ ੫ ॥
ਸੁਨ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੰਤ ਹਰਖਾਏ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿੰ ਮੁੱਖਜ ^੬ਬਿੱਧ ਜੋ
ਆਏ ॥ ਕਹਿਨ ਲਗੇ ਹੇ ਗੁਰ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਨਹਿੰ ਕੇ ਤੇ ਸਮ ਜਗਤ
ਮਝਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ਸੁਮਤ ਬਿਲੋਚਨ ਜਿਨ ਕੇ ਨਾਹਿਨ ॥ ^੭ਸਮ ^੮ਦਮ
^੯ਸਥਲ ਸੁ ^{੧੦}ਬਾਹਿਨ ਜਾਹਿਨ ॥ ਤਪ ^{੧੧}ਮਖ ਪਰਾ ਤੇ ਜੋ ਨਰ ਹੀਨੀ ॥

੧ ਰਾਤ ਗੁਜਰ ਗਈ । ੨ ਸਵੇਰ । ੩ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਪਾਕੇ । ੪ ਸਮੂਹ ।
੫ ਸਲਾਹ । ੬ ਬਾਬਾ ਬੁਝਾ ਜੀ । ੭ ਮਨ ਦਾ ਰੋਕਣਾ । ੮ ਬਿੰਦਰਿਆਂ ਦਾ ਰੋਕਣਾ ।
੯ ਇਸਥਿਤ । ੧੦ ਬਾਹਰ ਨੂੰ । ੧੧ ਯਗ ।

ਤਿਨ ਹਿਤ ਗ੍ਰੰਥ ੧ਪੇਤ ਚਹੁ ਕੀਨੇ ॥ ੨ ॥ ਸਾਗਰ ਅਗਨ ਸੰਸਾਰ
 ਅਗਾਹੁ ॥ ਜਿਸ ੨ਪੇਤਾਸੈ ਗਨ ਤਰ ਜਾਹੁ ॥ ਹਮ ਸੁਨ ਕਰ ਸਭ
 ਭਗਤਨ ਚੇਲੇ ॥ ਆਵਤ ਬੇ ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਮੇਲੇ ॥ ੮ ॥ ਜੋ ਭਗਤਨ
 ਨੇ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸੋਉ ਲਿਖੇ ਨਿਜ ਗ੍ਰੰਥ ਮਝਾਰੇ ॥ ਕਿਉਂਕੇ
 ਰਾਵਰ ਜੋ ਉਪਕਾਰ ॥ ਕਰਨ ਲਗੇ ਬਿਦਤਹਿ ਸੰਸਾਰ ॥ ੯ ॥ ਤਾਂਤੇ
 ਹਮ ਜਿਨ ਕੇ ੩ਸ਼ਿਸ਼ਾ ਅਹੈਂ ॥ ਤਿਨਹੁ ਨਾਮ ਭੀ ਜਗ ਮੈਂ ਰਹਿ ਹੈਂ ॥
 ਸ਼੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸੁਨ ਭਗਤਨ ਬਿਨਤੀ ॥ ਹੇਤ ਲਿਖਾਵਨ ਕੀਨਸ
 ਗਿਨਤੀ ॥ ੧੦ ॥ ਸਭਹਨ ਸੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥ ਭਗਤਨ
 ਸ਼ਬਦ ਜੁ ਹੈਂ ਤੁਮ ਪਾਯੋ ॥ ਸੋਉ ਪੇਖੀਆਂ ਹਮ ਕੈ ਦੀਜੈ ॥ ਲਿਖੈਂ
 ਗ੍ਰੰਥ ਮਹਿੰ ਸੰਕ ਨਾਕੀਜੈ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਨ ਹਰਖੇ ਪੇਖੀਨ ਜੁ ਲਜਾਏ ॥
 ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਦੀਨ ਤਦਾਏ ॥ ਲੇ ਸਤਗੁਰ ਸੋ ਭੀ ੪ਛਿਗ ਰਾਖੀ ॥
 ਬਿਦਾ ਦੀਨ ਸਭ ਕੇ ੫ਮ੍ਰਿਦ ਭਾਖੀ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰੇਮ ਹਰਿ ਕਥਾ
 ਰਸਾਲਾ ॥ ਸ਼੍ਰੀ ਬਿਧੁ ਸੋਂ ਭਾਖਯੋ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਹੈਨ ੬ਅਕਾਕੀ ਹਮ
 ਅਬ ਚਾਹਤ ॥ ਹਿਤ ਦਰਸਨ ਸਭ ਸਿੱਖ ਉਮਾਹਤ ॥ ੧੩ ॥ ਯਾਂਤੇ
 ਸ਼੍ਰੀ ਬੁੱਢਾ ਅਬ ਜਾਵਹੁ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੈ ਤਹਾਂ ਟਿਕਾਵਹੁ ॥ ਸੁਧਾ
 ਸਰੋਵਰ ਬਰ ਹਰ ਮੰਦਰ ॥ ਪਠਹੁ ਸਨੈ ਸਿਖ ਸਭ ਤਿਸ ਅੰਦਰ ॥
 ੧੪ ॥ ਹਮ ਅਹਿਨਿਸ ਰਹਿ ਹੈਂ ਇਸ ਥਾਈ ॥ ਦਿਨ ਕੇ ਪਹਿਰ
 ਤੀਜ ਤੁਮ ਪਾਈ ॥ ਹਰ ਮੰਦਰ ਆਵਹਿੰ ਦਰਸਾਇ ॥ ਪੁਨ ਇਹ
 ਠਾ ਆਵੈਂ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਬਿਧੁ ਆਇਸ ਮਾਨੀ ਜੁਰ ਹਾਥ ॥
 ਸੀਸ ਚਰਨ ਧਰ ਪ੍ਰੇਮਹਿ ਸਾਥ ॥ ਆਯੋ ਹਰਮੰਦਰ ਬੈਠਾਈ ॥ ਸਭ
 ਸੰਗਤ ਕੈ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਜਿਮ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਆਇਸ
 ਦੀਨੀ ॥ ਤਿਸੀ ਗੀਤ ਨਿਸ ਦਿਨ ੭ਕ੍ਰਿਤ ਕੀਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਛਿਗ

ਗੁਰਦਾਸ ਰਹਾਯੋ ॥ ੧੭ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰ ਦੇਗ ਤਹਾਂ ਬਨਵਾਵੈ ॥ ਕਿਤਕ ਟਹਿਲੀਏ ਸੰਗ ਰਹਾਵੈ ॥
 ਚਹੁ ਦਿਸ ਬੈਠਹਿੰ ਕਰ ਚਕੁਸਾਈ ॥ ਨਿਕਟ ਨ ਕੈ ਪਹੁੰਚੈ ਬਿਨ
 ਪ੍ਰਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਜੋ ਮਾਨਵ ਆਵਹਿੰ ਅਨ ਜਾਨੋ ॥ ਬਰਜਹਿੰ ਤਿਸੈ
 ਨ ਢਿਗ ਦਿੰਹ ਜਾਨੇ ॥ ਇਮ ਏਕਾਕੀ ਭੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਤਬ ਗੁਰਦਾਸ
 ਹਕਾਰ ਹਦੂਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਕਾਗਦ ਮੰਗਵਾਵਹੁ ॥ ਮਸ
 ਲਿਖਣ ਅਧਕਹਿ ਅਨਵਾਵਹੁ ॥ ਸੱਤ ਬਚਨ ਕਹਿ ਲੀਨ ਮੰਗਾਇ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੇ ਦੀਨ ਟਿਕਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਕਹਿਯੋ ਗੁਰੂ ਭਾਈ
 ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਪੋਥਿਨ ਖੇਲ੍ਹੁ ਪਠੋ ਸੁਖ ਰਾਸ । ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ ਪੋਥੀ ਖੇਲ੍ਹੁ
 ਪਠਾਈ ॥ ਸਬਦ ਅੰਤ ਆਦ ਗੁਰ ਆਈ ॥ ੨੧ ॥ ਦੁਤੀਏ ਤ੍ਰਿਤੀਏ
 ਚਤੁਖ ਚੀਨੀ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਅੰਤਹਿ ਪਦ ਲੀਨੀ ॥ ਕਹਿ ਗੁਰ
 ਚਤਰ ਗੁਰਨ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਿਥਕ ਪ੍ਰਿਥਕ ਕ੍ਰਮ ਸੋਂ ਸੁਖਦਾਨੀ ॥
 ੨੨ ॥ ਲਿਖ ਹੈਂ ਤੁਮ ਸਭ ਜਾਨਹੁ ਭਾਈ ॥ ਸੁਨ ਭਾਈ ਤਬ
 ਬਿਨਤੀ ਪ੍ਰਾਹੀ ॥ ਮੈਂ ਅਲਪੱਗ ਜੀਵ ਕਿਮ ਜਾਨੋ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਗਿਰਾ
 ਅਗਮ ਗਤ ਮਾਨੋ ॥ ੨੩ ॥ ਜੇਕਰ ਹੋਵਹੁ ਆਪ ਸਹਾਈ ॥ ਲਖੋ
 ਤਿਤਕ ਜੋ ਦੇਹੁ ਲਖਾਈ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਇ ਬਰ ਕੈ ਦੀਨੋ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰ ਪਰਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਬੀਨੇ ॥ ੨੪ ॥ ਜਥਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਵੈ ਘਰ ਬਾਹਰ ॥
 ਅੰਤਰ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਅਜਾਹਰ ॥ ਅਪਰ ਕੁਟੰਬ ਜੁ ਬੋਲਹਿ ਬਾਤੀ ॥
 ਜਾਨ ਲੇਹਿ ਬਾਲਕ ਬਖਜਾਤੀ ॥ ੨੫ ॥ ਕੇ ਨਰ ਬੂਝੈ ਅੰਤਰ ਭੈਨ ॥
 ਕੈਨ ਕੈਨ ਬੋਲਹਿ ਕਹਿ ਤੈਨ ॥ ਤਬ ਬਾਲਕ ਸੁਨ ਜੈਨ ਅਲਾਵੈ ॥
 ਪ੍ਰਿਥਕ ਪ੍ਰਿਥਕ ਕਰ ਤਾਹਿ ਅਲਾਵੈ ॥ ੨੬ ॥ ਇਹ ਮਮ ਪਿਤਾ

੧ ਰਸੋਈਆ ।

੨ ਲੰਗਰ ।

੩ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋਕੇ ।

੪ ਕਹੇ ਤੇਂ ਬਿਨਾਂ ।

੫ ਰੈਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ।

੬ ਸਾਹੀ ।

੭ ਕਲਮ ।

੮ ਵਖਰਾ ਵਖਰਾ ।

੯ ਨੰਬਰ ਵਾਰ ।

ਬਾਕ ਇਹ ਮਾਤਾ ॥ ਇਹੁ ਭਗਨੀ ਬਚ ਇਹੁ ਕਹਿ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਇਮ
ਸਮਝਹਿੰਗੇ ਹੁਏ ਸਵਧਾਨਾ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਸੀਸ ਟਿਕਾਨਾ ॥
੨੭ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਗੁਰ ਕੀ ਤਬ ਪਾਈ ॥ ਤੀਨ ਕਾਲ ਗਜਾਤਾ
ਹੁਏ ਆਈ ॥ ਤਬ ਭਾਈ ਜੀ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਹਿਤ ਉਪਕਾਰਹਿ
ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ੨੮ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਇਹੁ ਗ੍ਰੰਥ ਜਹਾਨ ॥
ਬਿਦਤਹਿੰਗੇ ਸਭ ਪਠੈਂ ਸੁਜਾਨ ॥ ਸੋ ਕਿਮ ਜਾਨ ਕਵਨ ਗੁਰ ਗਾਈ
॥ ਹਮ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਗੋਸਾਈਂ ॥ ੨੯ ॥ ਪਰ ਹਿਤ ਹੇਤ ਭਾਈ
ਜੋ ਪ੍ਰਾਈ ॥ ਭੈ ਪ੍ਰਸਨ ਤਬ ਗੁਰ ਗਤ ਦਾਈ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਹੇ ਭਾਈ
ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਰੈਂ ਸੁਖੈਨ ਸੋਈ ਅਬ ਕਾਰੇ ॥ ੩੦ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਗੁਰੂ
ਬਾਣੀ ਕੇ ਅਪਦਿ ॥ ਲਿਖ ਲਹਿ ਮਹਲਾ ਪਹਿਲਾ ਯਾਦ ॥ ਦੁਤਿਯ
ਗੁਰੂ ਕਾ ਮਹਿਲਾ ਦੂਜਾ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਲਿਖੇ ਪਠੈ ਸਭ ^੧ਸੁਜਾ ॥ ੩੧
॥ ਗ੍ਰੰਥ ਬਨੈ ਗੁਰ ਪੁਰ ਸਮ ਜਾਨੇ ॥ ਮਹਿਲੇ ਇਸ ਕੇ ਦਿਸਾ
ਪਛਾਨੈ ॥ ਸਭ ਗੁਰ ਪਾਛੇ ਭਗਤਨ ਬਾਨੀ ॥ ਲਿਖਵਾਵੈਂ ਕੁਮ
ਕੁਮ ਲਿਹੁ ਜਾਨੀ ॥ ੩੨ ॥ ਕਹਿੰ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਨ ਹੇ ਭਾਈ ॥
ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪਟੀ ਬਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਤਿਨ ਕੇਰ ਅਕਾਰਾ ॥
ਰਚੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਕੀਨ ਪ੍ਰਸਾਰ ॥ ੩੩ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿੰ ਲਿਖੇ ਸਰਬ
ਗੁਰ ਬਾਨੀ ॥ ਪਠਬੇ ਬਿਖੈ ਸੁਖੈਨ ਮਹਾਨੀ ॥ ਸਭ ^੨ਇਲਮਨ
ਪਰ ਪਸਰੈ ਐਸੇ ॥ ਉਪਰ ਜਲਹਿ ਚਿਕਨਤਾ ਜੈਸੇ ॥ ੩੪ ॥
ਬਹੁਤ ਬਰਖ ਲਗ ਪਠੈ ਬਿਚਾਰਹਿ ॥ ਸੋ ਤਬ ਜਾਨਹਿ ਸਾਰ
ਅਸਾਰਹਿ ॥ ਤਿਸ ਤਤ ਕੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਮਝਾਰੀ ॥ ਲਖੈ ਸੁਗਮ ਸਰਧਾ
ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ ੩੫ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭਾਈ ਸਮਝਾਇ ॥ ਨਿਸਾ
ਭਈ ਦਿਨ ਮਣਿ ^੩ਅਸਤਾਇ ॥ ਪਠ ਸੋਦਰ ਪਰਸਾਦਿ ਛਕਾਈ ॥
ਸੁਹਿਲਾ ਪਠ ਸੁਖ ਸੇਜ ਸੁਹਾਏ ॥ ੩੬ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਭਗਤਨ
ਗਿਰਾ ਪ੍ਰਮਾਨ ਕਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਇਕ ਬਿੰਸਤ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਜਾਮ ਨਿਸਾ ਤੇ ਜਾਗ ਗੁਰ ਕੀਨੇ ਸੌਚ ਸਨਾਨ ॥

ਨਿਜ ਸੂਰੂਪ ਕੁਛ ਕਾਲ ਬਿਤ ਪੁਨ ਗੁਰਦਾਸ ਬੁਲਾਨ ॥੧॥

ਚੈਪਈ ॥ ਦੇ ਆਗਜਾ ਪਤਰੇ ਬਨਵਾਇ ॥ ਜਲ ੯ਮਸ
ਮਹਿੰ ਲਿਖਨ ਘਰਵਾਇ ॥ ਭਾਈ ਤਜਾਰ ਭਾ ਲਿਖਨੇ ਹੇਤ ॥ ਜਾਨ
ਲੀਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਖ ਕੇਤਾ ॥ ੨ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਪੋਥੀ ਖੋਲੀ ॥ ਹੇਤ
ਲਿਖਾਵਨ ਗਿਰਾ ਅਮੇਲੀ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸਿਮਰ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਨਾਮੂ ॥
ਨਮੇ ਕੀਨ ਧਰ ਧਿਆਨ ਭਿਰਾਮੂ ॥ ੩ ॥ ਪੁਰਬ ਸ੍ਰੀ ਜਪੁਜੀ
ਲਿਖਵਾਈ ॥ ਰੁਚਰ ਮੰਗਲਾ ਚਰਨ ਸੁਹਾਈ ॥ ਪੈੜੀ ਸਾਢੇ ਚਾਰ
ਉਚਾਰੀ ॥ ਮਹਿਮਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਡੇਢ ਬਿਖੈ
ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਕਹੀ ॥ ਕੀਨ ਮੰਗਲਾ ਚਰਨੈ ਸਹੀ ॥ ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ
ਲਿਖੀ ਸੁ ਫੇਰੇ ॥ ਇਸ ਮਹਿੰ ਭਨਯੋ ਵਿਰਾਗ ਬਡੇਰੇ ॥ ੫ ॥ ਸੂਵਣ
ਮਹਾਤਮ ਚਾਰ ਮਝਾਰੀ ॥ ਪੁਨ ਮੰਨਨ ਭਾਖਯੋ ਬਿਰ ਚਾਰੀ ॥
ਨਿੱਧਜਾਸਨ ਪੰਚੇ ਪਰਵਾਨ ॥ ਇਸ ਮਹਿੰ ਨੀਕੇ ਕੀਨ ਬਖਾਨ ॥੬॥
ਤੂੰ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਸਾਖਜਾਤ ਪਰ ਇਹ ਤੁਕ ਚਾਰ ॥
ਤੀਸ ਆਠ ਪੈੜੀ ਲਿਖਵਾਈ ॥ ਅੰਤ ਸਲੋਕ ਰੁਚਰ ਮਿਲਵਾਈ ॥
੭ ॥ ਕਹਿ ਲਗ ਕਹੋ ਮਹਾਤਮ ਬਾਣੀ ॥ ਜੇ ਸਭ ਕੀ ਸਿਰਮੌਰ
ਬਖਾਣੀ ॥ ਅਪਰ ਨ ਜਗ ਮਹਿੱ ਇਸ ਸਮ ਕੋਈ ॥ ਅਰ ਸੁਖੇਨ
ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ॥ ੮ ॥ ਪੁਨ ਰਹਿਰਾਸ ਸੋਹਿਲਾ ਲਿਖਾ ॥ ਨਿੱਤ
ਨੇਮ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਪਿਖਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਰਾਗ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਲਿਖਾਵਾ ॥ ਘਰ
ਅਨੇਕ ਮਹਿੰ ਜਾਹਿੰ ਸੁ ਗਾਵਾ ॥ ੯ ॥ ੯ਕੁਮ ਅਨਸਾਰ ਵੇਦ ਗੁਰ

ਬਾਨੀ ॥ ਲਿਖਵਾਈ ਨਿਜ ਗਿਰਾ ਮਹਾਨੀ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ ਸਭ
 ਭਗਤ ਸਰੂਪਾ ॥ ਧਾਰ ਆਏ ਗੁਰ ਬੰਦ ਅਨੂਪਾ ॥ ੧੦ ॥ ਆਦਰ
 ਯੁਕਤ ਬਠਾਇਆ ਪਾਸ ॥ ਸੁਨਹੁ ਨਾਮ ਭਗਤਨ ਕੇ ਰਾਸ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਕਬੀਰ ਨਾਮਾ ਰਵਦਾਸ ॥ ਜੈ ਦੇਵ ਤ੍ਵਲੋਚਨ ਭੀਖਨ ਰਾਸ ॥ ੧੧ ॥
 ਸੈਨ ਫਰੀਦ ਪੀਪਾ ਅੰਧੰਨਾ ॥ ਬੇਣੀ ਅੰ ਰਾਮਾ ਨੰਦ ਸੱਧਨਾ ॥ ਸੂਰ
 ਦਾਸ ਪੁਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ਮੀਰਾਂ ਬਾਈ ^੧ਪਖ ਅਰ ਚੰਦ ॥ ੧੨ ॥
 ਹੁਤੇ ਗ੍ਰੰਥ ਤਿਨ ਕੇ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ਤਿਨ ਮਿਲ ਉਚਰ ਗਿਰਾ ਸੁਖ
 ਰਾਸ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਜਿਮ ਉਚਰ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਭਾਈ ਲਿਖਤ ^੨ਬਾਯੂ
 ਸਮ ਜਾਵੈ ॥ ੧੩ ॥ ਤੁਰਨ ਲਿਖੈ ਨ ਅਟਕੈ ਪਰੈ ॥ ਬੋਰੇ ਕਾਲ
 ਕਾਜ ਬਹੁ ਕਰੈ ॥ ਆਸੈ ਸਬਦਨ ਕੋ ਬਹੁ ਜਾਨਹਿ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਗੁਰ
 ਕੋ ਬੁਝਨ ਠਾਨਹਿ ॥ ੧੪ ॥ ਦਿਵਸ ਦੁਪਹਿਰੇ ਲਗ ਲਿਖਵਾਵੈ ॥
 ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਪੁਨ ਚਲ ਆਵੈ ॥ ਬੈਠਹਿੰ ਸਤਿਗੁਰ ਚੰਦ ਮਨਿੰਦ ॥
 ਦਰਸਹਿੰ ਸਿਖ ਬਡ ਭਾਗਹਿੰ ਬਿੰਦ ॥ ੧੫ ॥ ਦਯਾ ਧਾਰ ਦਰਸਨ
 ਕੋ ਦੇਤ ॥ ਸਿਖ ਦੇਖਤ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਲੇਤ ॥ ਏਕ ਜਾਮ ਤਹਿ ਬੈਠ
 ਬਤਾਵੈ ॥ ਪੁਨ ਤੰਬੂ ਦਿਸ ਕੋ ਚਲ ਆਵੈ ॥ ੧੬ ॥ ਰਾਤ ਦਿਵਸ
 ਬੀਤੈ ਬਿਚ ਡੇਰੇ ॥ ਸਬਦ ਬਨਾਇ ਲਿਖਾਇ ਘਨੇਰੇ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
^੩ਨਿਤ ਪ੍ਰਤੁ ਵਿਵਹਾਰੇ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਜਾਰੇ ॥ ੧੭ ॥
 ਦੈਹਿਗਾ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀਨੇ ਅਧਕ ਵਿਚਾਰ ॥
 ਰੈਨ ਦਿਵਸ ਕੇ ਸੂਅਸ ਨਰ ਜਾਵੈ ॥ ਚਵੀ ਹਜ਼ਾਰ ॥ ੧੮ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਤਿਨ ਸੁਫਲੇ ਹਿਤ ਕਰੈਂ ਉਪਾਇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ
 ਬਿੂਬਾ ਨ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਗੁਰਦਾਸ ਬੁਲਾਇ ॥ ^੪ਰਾਮ
 ਤਾਲ ਕੇ ਤਟ ਪਰ ਆਇ ॥ ੧੯ ॥ ਦਿਸ ^੫ਬੀਸਾਨ ^੬ਬਦਰੀ ਤਰ

੧ ਚੰਦਰਮਾਂ ਦਾ ਸੁਕਲਾ ਪਖਾ।

੨ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਹਵਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

੩ ਹਰ ਰੋਜ਼।

੪ ਰਾਮ ਸਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ।

੫ ਨੁਕਰ ਚਾਟੇ ਨੌਕਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨੌਕਰ ਦਾ

ਨਾਮ ਹੈ।

੬ ਬੇਰ।

ਤਰੇ ॥ ਬੈਠੇ ਦੀਨਨ ਕੇ ਦੁਖ ਦਰੇ ॥ ਭਾਈ ਕੈ ਸਨਮੁਖ ਬੈਠਾਯੋ ॥
 ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੁਇ ਆਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ਰਚਨ ਲਗੇ ਬਾਨੀ
 ਸੁਕ ਦਾਨੀ ॥ ਮਣੀ ਮਾਲ ਮਨ ਸੁਖ ਕੀ ਦਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਸਲੋਕ
 ਗੁਰੂ ਪਗ ਬੰਦੇ ॥ ਕੀਨ ਮੰਗਲਾ ਚਰਨ ਬਿਲੰਦੇ ॥ ੨੧ ॥ ਪ੍ਰਭੁ
 ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਛੇਰ ॥ ਅਸ਼ਟਪਦੀ ਮਹਿੰ ਰਚੀ ਬੱਡੇਰ ॥ ਨਾਮ
 ਮਹਾਉਮ 'ਮਹਿੰਦ ਮਹਾਨਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਸੌਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਖਾਨਾ ॥
 ੨੨ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਭਗਤ ਵਿਰਾਗੀ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜਿਨ ਕੀ
 ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਰਯੋ ਮਹਾਉਮ ਅਤ ਤਿਨ ਕੇਰਾ ॥ ਸੰਤਨ ਰੰਗਿਪ
 ਕੈ ਕਸ਼ਟ ਬੱਡੇਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਪੰਦ੍ਰਸ ਅਸ਼ਟਪਦੀ ਜਬ ਕੀਨਾ ॥
 ਸਿਰੀਚੰਦ ਤਬ ਦਰਸਨ ਦੀਨਾ ॥ ਪਿਖ ਗੁਰ ਬਡ ਗੁਰ ਸੁਤ ਪਦ
 ਬੰਦੇ ॥ ਗੁਰ ਸੁਤ ਗੁਰ ਪਦ ਬੰਦ ਅਨੰਦੇ ॥ ੨੪ ॥ ਸਿਰੀਚੰਦ
 ਸਾਹਿਬ ਤਬ ਕਹਯੋ ॥ ਕਸ ਪਰਚੇ ਮਹਿੰ ਬਿਤ ਇਤ ਲਹਯੋ ॥ ਸੁਨ
 ਕਰੋ ਖੋਜਸਮੀ ਤਬ ਗਾਈ ॥ ਹਰਖੇ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਅਧਕਾਈ ॥ ੨੫ ॥
 ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਮੁਖਹੁ ਉਚਾਰਾ ॥ ਰਚੈਂ ਅਸ਼ਟਪਦੀ 'ਬਿਸਤ
 ਚਾਰਾ ॥ ਪਾਵਨ ਭਯੋ ਹਜੂਰ ਦਿਦਾਰਾ ॥ ਕਰੈ ਸਲੋਕ ਆਪ ਇਹ
 ਬਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਧਰਹਿੰ ਚਿਗਾ ਮਹੁ ਰਾਵਰ ਬਾਨੀ ॥ ਜਿਹ ਤੇ
 ਨਰ ਗਨ ਲਹਿੰ ਕਲਜਾਨੀ ॥ ਸੁਨਤ ਸਿਰੀਚੰਦ ਮੁਖਹੁ ਉਚਾਰਾ ॥
 ੫ ਆਦ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਚ ਉਜਿਆਰਾ ॥ ੨੭ ॥

ਸਲੋਕ ॥ ਆਦ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭਿ ਸਚੁ ਨਾਨਕ
 ਹੋਸੀ ਭਿ ਸਚੁ ॥ ੧ ॥

ਚੰਪਈ ॥ ਸੁਨ ਹਰਖੇ ਗੁਰ ਪੰਚਮ ਪੂਰੇ ॥ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਬੰਦੇ
 ਪਦ ਰੂਰੇ ॥ ਬਿਦਾ ਭਏ ਗੁਰ ਰਚਬੇ ਲਾਗੇ ॥ ਹਿਤ ਉਪਕਾਰ ਮਾਹਿੰ

੧ ਵਡੇ ਸੇ ਵਡਾ । ੨ ਵੈਰੀ । ੩ ਸੋਲੂਵੀਂ ਅਸ਼ਟਪਦੀ । ੪ ਚੰਬੀਸ
 ਅਸ਼ਟਪਦੀਆਂ । ੫ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੇ ਜੀ ਦਾ ਬਚਨ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ।

ਅਤਿ ਪਾਗੇ ॥ ੨੮ ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਆਪ ਸਰਗੁਨ ਭੀ ਓਹੀ ॥
 ਕਲਾਧਾਰ ਜਿਨ ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ ॥ ^੧ਤੱਤੁਮਸੀ ਬਾਕ ਇਹੁ ਭਾਖਾ ॥
 ਇਨ ਸੂਤਿ ਸਾਰ ਆਨ ਸਭ ਰਾਖਾ ॥ ੨੯ ॥ ਕਰ ਸੁਖਮਨੀ ਅੰਤ
 ਮਹਿੰ ਆਂਪੂ ॥ ਕਹਯੋ ਮਹਾਤਮ ਅਧਕ ਪ੍ਰਤਾਪੂ ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਪਾਇ
 ਅਸਥਾਨ ॥ ਨਿੱਤਜ ਪਾਠ ਮਿਟਿ ਆਵਨ ਜਾਨ ॥ ੩੦ ॥ ਮੈਂ
 ਮਹਿਮਾਂ ਕਯਾ ਕਰਵ ਬਖਾਨੀ । ਗੁਰ ਸਰਬੱਗ ਕਹੀ ਜੁ ਮਹਾਨੀ ॥
 ਪ੍ਰਾਤ ਸਮੇਂ ਇਕ ਮਨ ਕਰ ਪਾਠ ॥ ਮਿਟਹਿੰ ਪਾਪ ਕ੍ਰਿਤ ਜਾਮ ਜੁ
 ਆਠ ॥ ੩੧ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਿਨ ਕੇ ਮਿਟ ਜਾਇ ॥ ਪਠ ਪ੍ਰਭੂ
 ਚਰਨਨ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ਜਹਾਂ ਬੈਠ ਸੁਖਮਨੀ ਉਚਾਰੀ ॥ ਤਿਸਕੇ
 ਦਰਸਨ ਹੁਇ ਫਲ ਭਾਰੀ ॥ ੩੨ ॥ ਸਭ ਲਿਖਵਾਇ ਉਠੋ ਗੁਰ
 ਪੂਰੇ ॥ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਚਰਿਤ ਜਿਨ ਰੂਰੇ ॥ ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤ
 ਬਾਨੀ ॥ ਲਿਖਵਾਵਹਿੰ ਰਚ ਰਚ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ੩੩ ॥ ਬਹੁਰ ਕਥਾ
 ਅਵਰੈ ਇਕ ਹੋਈ ॥ ਬਰਨੀ ਬਨੈ ਈਹਾਂ ਅਬ ਸੋਈ ॥ ਬਲਵੰਡ
 ਸੁ ਪੁੱਤ੍ਰ ਰਜਾਦੇ ਕੇਰਾ ॥ ਗੁਰ ਫਿਗ ਕੀਰਤਨ ਕਰੇ ਚੰਗੇਰਾ ॥ ੩੪ ॥
 ਮਾਸੀ ਸੂਤ ਸੱਤਾ ਤਿਸ ਕੇਰਾ ॥ ਜੋ ^੨ਦਾਰਦ ਤੇ ਦੁਖੀ
 ਬਡੇਰਾ ॥ ਕਰੇ ਯਤਨ ਧਨ ਹਾਥ ਨ ਆਯੋ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ
 ਸਤਿਗੁਰ ਪੈ ਆਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਦੁਖ ਸੋਂ ^੩ਜੋਉ ਅਧਕ ਅਕੁਲਾਯਾ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਜਸ ਕਵਤਿ ਬਨਾਯਾ ॥ ਅਗੂ ਗੁਰੂ ਗਾਰ ਅੰਚਰ ਢਾਰਾ ॥
 ਅਸ ਵਿਧ ਕੀਨੇ ਕਵਿਤ ਉਚਾਰਾ ॥ ੩੬ ॥

ਕਬਿੱਤ ॥ ਆਇ ਨਿਜ ਦ੍ਰਾਰੈ ਦਯਾ ਕਲਪ ਤਰ ਥਾਰੇ ^੪ਬਿਰਦ
 ਬਿਲੰਦ ਦੀਨ ਦਰਦ ਬਿਦਾਰੋ ਹੋ ॥ ਦੈਪਤੀ ਉਧਾਰੀ ^੫ਗਜ ਗ੍ਰਾਹ
 ਤੇ ਉਬਾਰੀ ਭੀਰ ਰਾਖਸਨ ਮਾਹੀ ਵੈਗੀ ਦੇਵਨਹਿੰ ਹਾਰੋ ਹੋ ॥

੧ ਮਹਾਂ ਵਾਕ ।

੨ ਵਲਿਦਰ ।

੩ ਵੱਡਾ ਧਰਮ ।

੪ ਹਾਥੀ ਨੂੰ

ਉਧਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ।

ਪੁਹਿਲਾਦ ॥ ਦੁਖ ਲੇਚਨ ਬਿਲੋਚਨ ਸੁ 'ਪੁੰਡਰੀਕ' ਪੈਚ ਬਲਮੀਕ
ਜੈਸੇ 'ਸੋਵਰੀ ਸੁਚਾਰੇ ਹੋ ॥ ਗਨਕਾ ਗਿਨੀ ਹੈ ਕੌਨ ਤੀਰਥ ਪਰਸ
ਆਈ ਜੈਸੇ ਏਉਂ ਉਧਾਰੇ ਤੈਸੇ ਮੋਹਿ ਕੇ ਉਧਾਰੇ ਹੋਤਾ ॥ ੩੭ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੇ ਨਿਕਟ ਉਚਾਰਾ ॥ ਅਬ 'ਅਲੰਬ
ਹਮ ਲੀਠ ਤੁਹਾਗਾ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨੇ ਧੀਰਜ ਦੀਨਸ ॥ ਪੂਰਨ
ਹੁਇ ਜੇ ਮਨੋਰਥ ਕੀਨਸ ॥ ੩੮ ॥ ਰਹੁ ਹਮ ਨਿਕਟ ਗਿਰਾ ਗੁਰ
ਗਾਵੈ ॥ ਜੇ ਚਾਹੋ ਗੁਰ ਘਰ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾ 'ਨਿਦੇਸ਼ ਰਹਿਨੇ ਤਬ
ਲਾਗੀ ॥ ਮਿਲ ਬਲਵੰਡ ਸਬਦ ਪਠ ਲਾਗੇ ॥ ੩੯ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਿੰਨ ਉਦਾਰਾ ॥ ਦੈ ਹੈਂ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਹਰਖਤ ਹੁਇ
ਹੁਇ 'ਤੁਲ ਸੌਂ ਗਾਵੈਂ ॥ ਦੋਨੋਂ ਭ੍ਰਾਤ ਸੁ ਰਸ ਅਧਕਾਵੈਂ ॥ ੪੦ ॥
ਹੁਇ ਪ੍ਰਸਿੰਨ ਗੁਰ ਧਨ ਬਹੁ ਦੇਵੈਂ ॥ ਸਿੱਖ ਸੁਨੈਂ ਬਹੁ ਧਨ ਅਰਪੇਵੈਂ
॥ ਹੇਤ ਭਈ ਸਭ ਮਹਿੰ ਪਰਧਾਨ ॥ ਥੋਰ ਕਾਲ ਸੈਂ ਭੇ ਧਨਵਾਨ ॥
੪੧ ॥ ਇਸ ਬਿਧ ਕੇਤਕ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਯੋ ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤ੍ਤ ਉਚ ਹੁਕਾਰ
ਬਢਾਯੋ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਤਿਨ ਕੀ ਗਤ ਜਾਨੀ ॥ ਹੋਛੇ ਛੁਮ ਜਾਤ ਭਈ
ਮਾਨੀ ॥ ੪੨ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਦਿਸਾ ਨਿਜ ਸਭੀ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਹਮ
ਬਿਦਿਯਾ ਬਢ ਭੇ ਹੁਕਾਰੀ ॥ ਤਿਸਕੀ ਸੰਗਤ ਬਲਵੰਡ ਪਾਇ ॥
ਕਾਂਜੀ 'ਪੈ ਸਮ ਫਿਟਿਓ ਆਇ ॥ ੪੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੁਬੈ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਗੁਬੈ ਸਾਹਿਬ ਰਚਨ ਪ੍ਰਸਿੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਜੁਗ ਇੰਸਤ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੨ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰੀ ਥੀ ਬਲਵੰਡ ਕੀ ਬਿਆਹਿ ਸਮਾਂ ਤਿਸ ਜਾਨ ॥
ਘਨੋ ਖਰਚ ਮਨ ਜਾਨਕੈ ਆਏ ਫਿਗ ਸੁਖ ਦਾਨ ॥ ੧ ॥

੧ ਨਾਮਦੇਵ ਪੁੰਡਰੀਕ ਦੇ ਰਹਿਣ ।

੨ ਰਵਿਵਾਸ ਚਮਾਰ ।

੩ ਜੋਛ ਫਿਹਾ ਹੈ ।

੪ ਆਸਰਾ ।

੫ ਆਗਿਆ ।

੬ ਪ੍ਰੀਤੀ ਨਾਲ ।

੭ ਦੁਧ ਵਿਚ ਕਾਂਜਾ ॥ ਪੈਣ ਨਾਲ

ਫਿਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ॥ ਇਸੇਤੁਗੁਰੂ ਛੁਮ ਫਿਟ ਗਈ ।

ਚੈਪਈ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ਪੁਤ੍ਰੀ ਬਿਆਹ
 ਦੇਹੁ ਧਨ ਰਾਸ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਕਰੈਂ ਬਿਆਹ ਹਮ ਭਾਰਾ ॥ ਪਿਖੈ ਸੁਨੈ
 ਹੋਇ ਸੁਜਸ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਕਹਿਓ ਗੁਰੂ ਜੇਤਾ ਧਨ ਚਾਵਹੁ ॥ ਲੇ
 ਤੇਤਾ ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਵਹੁ ॥ ਕਹਿਤ ਭਈ ਜੋ ਦੇਹੁ ਦਿਆਲ ॥
 ਪੁਰਬ ਬਿਸਾਖੀ ਚੜ੍ਹਤ ਬਿਸਾਲ ॥ ੩ ॥ ਤੌ ਹਮ ਕੈ ਦੇਵੇ ਹਮ ਲੇਵੈਂ
 ॥ ਖਰਚ ਕਰੈਂ ਜਗ ਮਹਿ ਜਸ ਲੇਵੈਂ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਗੁਰ ਲੇਉ
 ਚਢਾਵਾ ॥ ਪੁਰਬ ^੧ਮੇਖ ਸੰਕ੍ਰਾਂਤ ਜੁ ਆਵਾ ॥ ੪ ॥ ਦੋਊ ਸੁਨਤ ਮਨ
 ਆਨੰਦ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਜਸ ਉਚਰਤ ਸਦਨ ਸਿਧਾਈ ॥ ਕੇਤਕ
 ਦਿਵਸ ਬਿਤੀਤੇ ਜਬਹੀ ॥ ਪੁਰਬ ਬਸਾਖੀ ਆਯੇ ਤਬ ਹੀ ॥ ੫ ॥
 ਅਸ ਬਰਖਾ ਤਿਸ ਦਿਨ ਬਰਖਾਈ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਨਹਿੰ ਆਵਣ
 ਪਾਈ ॥ ਕਿਤਕ ਸਮੀਪੀ ਸਿੱਖ ਸੁ ਆਏ ॥ ਦੇ ^੨ਅਕੋਰ ਬੰਦੇ ਗੁਰ
 ਪਾਏ ॥ ੬ ॥ ਸਭ ਦਿਨ ਕੀ ਪੂਜਾ ਗਿਨ ਜਬੈ ॥ ਭਯੋ ^੩ਰਜਤਪਣ
 ਇਕ ਸੌ ਤਬੈ ॥ ਦੁਹੂ ਭ੍ਰਾਤ ਕੈ ਸੋ ਗਿਨ ਦੀਨ ॥ ਗਰਬੇ ਮੂਢ ਨਹੀਂ
 ਤਬ ਲੀਨ ॥ ੭ ॥ ਦੀਏ ^੪ਬਗਾਇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਆਗੇ ॥ ਹਮ ਸੌਂ ਕਰਨ
 ਮਸ਼ਕਰੀ ਲਾਗੇ ॥ ਸੁਨਤ ਸਤਿਗੁਰੂ ਧੀਰਜ ਦੀਨ ॥ ਆਪ ਤੁਮੈਂ
 ਇਹੁ ^੫ਜਾਚਨ ਕੀਨ ॥ ੮ ॥ ਅਪਰ ਪਦਾਰਥ ਜੋ ਚਹੁ ਲੇਵੈ ॥ ਹੋਸ
 ਨਿਵਾਰ ਸਾਂਤ ^੬ਪਕਰੇਵੈ ॥ ਬਹੁਤ ਨਿਮ੍ਰਤਾ ਕਰ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ॥ ਤਬ
 ਵਹੁ ਦਰਬ ਹਾਬ ਨਿਜ ਲਹਯੋ ॥ ੯ ॥ ਲੈ ਗਮਨੇ ^੭ਮਤਮੰਦ ਨਿਕੇਤ ॥
 ਬੋਲਤ ਭੇ ਗੁਰ ਨਿੰਦ ਸਮੇਤ ॥ ਨਹੀਂ ਆਜ ਤੇ ਨਿਕਟ ਪਧਾਰੈਂ ॥
 ਨਹੀਂ ਕੀਰਤਨ ਕਬਹਿ ਉਚਾਰੈਂ ॥ ੧੦ ॥ ਇਮ ਕਹਿਕੈ ਨਿਜ ਰਹੇ
 ਅਵਾਸ ॥ ਅਗਰੇ ਦਿਨ ਨਹਿੰ ਗੇ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ਕਹਿੰ ਗੁਰ ਨਹੀਂ
 ਰਬਾਬੀ ਆਏ ॥ ਜਾਹੁ ਸਦਨ ਤੇ ਲਿਆਉ ਬੁਲਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰ

੧ ਵਸਾਖੀ ।

੨ ਭੇਟਾ ।

੩ ਰੁਪੈ ।

੪ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਸੁਟ ਦਿਤੇ ।

੫ ਵਸਾਖੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ।

੬ ਪਕੜਨਾ ਕਰੋ ।

੭ ਭੈੜੀ ਮਤ ਵਾਲੇ

ਘਰ ਚੁਲੇ ਗਏ ।

ਆਗਿਆ ਸੁਨ ਸਿੱਖ ਸਧਾਂਰੇ ॥ ਜਾਇ ਤਿਨ੍ਹੋਂ ਕਉ ਕੀਨ 'ਹਕਾਰੇ ॥
 ਚਲੋ ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੁਲਾਵੈਂ ॥ ਸਮਾਂ ਕੀਰਤਨ ਕੇ ਚਲ ਜਾਵੈਂ ॥
 ੧੨ ॥ ਸੁਨ ਸੱਤੇ ਬਲਵੰਡਹਿ ਕਹਯੋ ॥ ਨਹਿੰ ਜਾਵੈਂ ਹਮ ਕਿਆ
 ਤਹਿੰ ਲਹਯੋ ॥ ਮਹਿਮਾ ਹਮਰੀ ਗੁਰ ਨਹਿੰ ਜਾਨੀ ॥ ਨਹਿੰ ਜਾਵੈਂ
 ਤਬ ਲੇਹਿ ਪਛਾਨੀ ॥ ੧੩ ॥ ਜਬ ਹਮ ਕੀਰਤਨ ਕਰੈਂ ਬਨਾਇ ॥
 ਆਈਂ ਦੀਵਾਨ ਸਰਬ ਲਗ ਜਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਬਿਚ ਬੈਠਹਿੰ
 ਆਇ ॥ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਕਹਿ ਸਭ ਲਗ ਪਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰਤਾ ਗਾਦੀ
 ਕੇ ਹਮ ਮੂਲ ॥ ਨਹਿੰ ਜਬ ਜਾਈਂ ਹੋਹਿੰ ^੨ਪ੍ਰਤਕੂਲ ॥ ਤਿਨ ਕੌ ਗੁਰੂ
 ਨ ਕੈਹੈ ਕੈਇ ॥ ਧਨ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਿਤ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ੧੫ ॥ ਹਮ ਬਿਨ
 ਬੈਠੋ ਰਹੈ ਇਕਾਂਕੀ ॥ ਮਹਿਮਾ ਸਕਲ ਜਾਇ ਹੈ ਤਾਂਕੀ ॥ ਸੁਨਤ
 ਸਿੱਖ ਬਹੁ ਦੁਖ ਮਨ ਪਾਯੋ ॥ ਪਰ ਗੁਰ ਡਰਤੇ ਕੱਢੁ ਨ ਅਲਾਯੋ ॥
 ੧੬ ॥ ਜਾਇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਿਕਟ ਉਚਾਰੇ ॥ ਨਹਿੰ ਆਵਤ ਮਤ ਮੰਦ
 ਹਕਾਰੇ ॥ ਏਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿੱਖ ਅੰਰ ਪਠਾਯੋ ॥ ਸੁਨਤ ਹੁਕਮ ਤਿਨ
 ਘਰ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ੧੭ ॥ ਚਲੋ ਤਬਾਬੀ ਗੁਰੂ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਜੋ ਚਾਹੁ
 ਲਿਹੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਯੋ ॥ ਦੇਨਹੁ ^੩ਭਾਤ ^੪ਗਰਬ ਧਰ ਕਹਯੋ ॥ ਤਿਨ
 ਫਿਗ ਹਮਹੁ ਕਛੂ ਨਹਿੰ ਲਹਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ਕੇਤੇ ਯਤਨ ਕਰੈ ਅਬ
 ਸੋਈ ॥ ਹਮਰੇ ਮੇਲ ਨ ਤਿਸ ਸੰਗ ਹੋਈ ॥ ਸੁਨ ^੫ਕਠੈਰ ਬਾਨੀ
 ਤਿਨ ਕੇਗੀ ॥ ਕਹਯੋ ਜਾਇ ਗੁਰ ਕੇ ਤਿਸ ਬੇਗੀ ॥ ੧੯ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ
 ਨਹਿੰ ਮਾਨੈਂ ਕਿਮ ਮੂਢੇ ॥ ਰਹਯੋ ਗਰਬ ਮਦ ਰਿਦੈ ^੬ਅਰੂਢੇ ॥ ਸੁਨ
 ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ^੭ਛਿਮਾ ਨਿਧਾਨਾ। ਝੂਠੇ ਤਿਨ ਕੌ ਕਰਨ ਮਹਾਨਾ। ੨੦॥

ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਛੰਦ ॥ ਗਮਨੈ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਤਬਹਿ ਤਿਨ ਸਦਨ
 ਮਝਾਰੇ ॥ ਕਰਨ ਹੇਤ ਆਦਰ ਸਬਦ ਸੋ ਗਾਵਨ ਹਾਰੇ ॥ ^੮ਪੌਰ
 ਪ੍ਰਵੇਸੇ ਸਦਨ ਮਹਿੰ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਠਾਂਢੇ ॥ ਦੇਖ ਨ ਆਦਰ ਗੁਰ ਕਰਯੋ

੧ ਬੁਲਾਏ । ੨ ਉਲਟ । ੩ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰ ਕੇ । ੪ ਸਖਤ ਬਾਣੀ ।
 ੫ ਇਸਥਿਤ । ੬ ਖਿਮਾਂ ਵੇ ਖਜਾਨੇ । ੭ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ।

ਉਰ ਗਰਬ ਜੋ ਬਾਢੇ ॥ ੨੧ ॥ ਸੱਤੇ ਅਰ ਬਲਵੰਡ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ
 ਭਾਖੀ ॥ ਕੋ ਕਾਨ ਐਸੇ ਭਯੋ ਜਿਸ ਤੇ ^੧ਰਿਸ ਰਾਖੀ ॥ ਸੁਨ ਬੋਲਯੋ
 ਬਲਵੰਡ ਤਬ ਅਬ ਨਹਿੰ ਹਮ ਜਾਵੈਂ ॥ ਸਿਖ ^੨ਬਰਜੇ ਤੁਮ ਭੇਟੇ
 ਅਬ ਪਤਾ ਲਗਾਵੈਂ ॥ ੨੨ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬ ਭਏ ਜਗ ਨਹਿੰ
 ਕਿਨ ਜਾਨਯੋ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ਜਬ ਰਾਖਯੋ ਸਭ ਮਹਿੰ ਪ੍ਰਗਟਾਨਯੋ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਜੀ ਤੁਮਰੋ ਪਿਤ ਜੋਈ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਰਬਾਬੀ
 ਕਰਤ ਭੇ ਇਮ ਲਖੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ੨੩ ॥ ਤੁਮ ਛਿਗ ਹਮ ਕੀਰਤਨ
 ਕਰੈਂ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਗਾਵੈਂ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਸਿਖ ਬਹੁ ਦੇਸ ਕੇ ਸਭੁ
 ਚਲ ਆਵੈਂ ॥ ਅਬ ਜਾਨੀ ਪਰ ਹੈ ਭਲੇ ਕਿਮ ਗੁਰੂ ਕਹਾਵੈ ॥
 ਵਸਤ ਹਜਾਰੋਂ ਦਰਬ ਬਹੁ ਕੈਸੇ ਤੁਮ ਪਾਵੈ ॥ ੨੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ
 ਚਿਤ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤ ਬਹੁ ਛਿਮੋਂ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਨਿਜ ਨਿੰਦਾ ਤੇ ^੩ਛੁਭਤ
 ਨਹਿੰ ਸੁਨ ਕਛ ਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਦਿ ਕੀ ਜਬ
 ਨਿੰਦ ਸੁਨਾਈ ॥ ਕਰ ਧਿਕਾਰ ਨਿਕਸੇ ਸਦਨ ਰਿਸ ਉਰ ਮਹਿੰ
 ਛਾਈ ॥ ੨੫ ॥ ਬੇਦੀ ਕੁਲ ਕੇ ਤਿਲਕ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਤੁਮ ਕੀਨੀ ॥
 ਫਿਟ ਜਾਵੈਗੀ ਦੇਹ ਤੁਮ ^੪ਗੁਜ ਤੇ ਹੁਇ ਹੀਨੀ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਤਬੇ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਏ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਇਕਠੀ ਭਈ
 ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਏ ॥ ੨੬ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕੈ ਆਇਸ ਦਬੀ ਤੁਮ ਰਾਗ
 ਸੁਨਾਵਹੁ ॥ ਗਾਵਹੁ ਸਬਦ ਸੁ ਤਾਨ ਜੁਤ ਬਿਦਿਆ ਇਹੁ ਪਾਵਹੁ ॥
 ਗਹਯੋ ਦੁਤਾਰਾ ਸਿੱਖ ਕਿਹ ਕਿਨ ਗਹੀ ਰਬਾਬੰ ॥ ਹੁਇ ਨਿਸੰਗ
 ਗਾਵਨ ਲਗੇ ਸਭ ਭਏ ^੫ਅਜਾਬੰ ॥ ੨੭ ॥ ਬਚਨ ਮਾਨਬੇ ਗੁਰੂ ਕੈ
 ਬਿਦਿਆ ਸਭ ਪਾਈ ॥ ਜਾਨਤ ਹੁਤੇ ਨ ਰਾਗ ਕੈ ਗਾਵਤ ਬਿਸਮਾਈ
 ॥ ਸੁਨ ਸਿੱਖਨ ਕੈ ਰਾਗ ਕੈ ਗੁਰ ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥ ਬਰ ਦੀਨੇ ਤੁਮ ਪ੍ਰਮ

ਜੁਤ ਹਮਰੈ ਬਚ ਮੰਨਾ ॥ ੨੯ ॥ ਅਬ ਤੇ ਬਿੱਦਯਾ ਰਾਗ ਕੀ ਸਿੱਖਨ
ਮਹਿੰ ਆਈ ॥ ਗਾਵੈਂ ਸੁਨੈਂ ਸੁ ਪ੍ਰੀਤ ਧਰ ਲੇ ਸੁਭ ਗਤ ਪਾਈ ॥
ਡੋਮ ਜਾਤ ਪਛਤਾਇ ਹੈ^੧ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਡਹਕਾਏ ॥ ਲੀਏ ਸ਼ਬਦ ਘਰ
ਘਰ ਫਿਰੈਂ ਨਹਿੰ ਆਦਰ ਪਾਏ ॥ ੩੦ ॥ ਫਿਟੇ ਗਰਬ ਤੇ ਮੂਢ
ਇਹੁ ਗੁਰ ਨਿੰਦ ਉਚਾਰੀ ॥ ਇਸ ਕੋ ਫਲ ਤਨ ^੨ਕੁਸ਼ਟ ਹੁਇ ਅਤ
ਹੁਇ^੩ ਖੁਵਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮਸਤਕ ਜੋ ਲਗਹਿੰ ਸੋ ਸਿਖ ਦੁਖ ਪਾਵੈਂ ॥
ਨਿਕਟ ਹਮਾਰੇ ਤਿਨੋਂ ਕੀ ਨਹਿੰ ਅਰਜ ਕਰਾਵੈਂ ॥ ੩੧ ॥ ਕਰੈ
ਸਪਾਰਸ਼ ਜਬੈ ਕੋ ਹਮ ਦੇਹਿੰ ਸਜਾਈ ॥ ਮੁਖ ਤਿਸ ਕੋ^੪ ਕਾਰੋ ਕਰੈ
ਦੁਰ ਬੇਖ ਬਨਾਈ ॥ ਬਹੁਰ ਚਢਾਵੈਂ ਗਧੇ ਪੁਰ ਫੇਰੈਂ ਪੁਰ ਸਾਰੇ ॥
ਛੋਲ ਬਜਾਵੈਂ ਮਗਰ ਤਹਿੰ ਨਰ ਨਾਰ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੩੨ ॥ ਗੁਰ
ਆਇਸ ਇਮ ਭਾਂਤ ਕੀ ਸਭ ਮਹਿੰ ਬਿਦਤਾਨੀ ॥ ਤਿਨਕੇ ਮੁਖ ਕੋ
ਲਗਹਿ ਨਹਿੰ ਨਹਿੰ ਬੋਲੈ ਬਾਨੀ ॥ ਉਪਜਿਓ ਰੋਗ ਸਰੀਰ ਮਹਿੰ
ਬੋਰਨ ਦਿਨ ਮਾਹੀਂ ॥ ਦੁਖ ^੫ਦਾਰਦ ਤੇ ਗ੍ਰਸਤ ਭੇ ਸੁਖ ਕਿਤਹੂੰ
ਨਾਹੀਂ ॥ ੩੩ ॥ ਜਹਿੰ ਕਹਿੰ ਜਾਚਨ ਜਾਤ ਜਬ ਇਨ ਦਿਨ ਨਹਿੰ
ਦੇਖੈ ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਹੇਤ ^੬ਗਾਰੀ ਕਢੈਂ ਦੈਬੇ ਕਿਸ ਲੇਖੈ ॥ ਕਰੈਂ ਅਨਾਦਰ
ਸੂਨ ਸਮ ਘਰ ਤੇ ਨਿਕਸਾਵੈਂ ॥ ਵਹਿਰ ਜਾਇ ਤਹਿੰ ਭੀ ਤਬਾ
ਨਹਿੰ ਆਦਰ ਪਾਵੈਂ ॥ ਪਰਮੇਸ਼ੂਰ ਅਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਇਨ ਤੇ ਹੰਕਾਰੇ ॥
ਦੁਹ ਲੋਕਨ ਦੁਖ ਪਾਇ ਸੋ ਕੋ ਨਹੀਂ ਉਬਾਰੇ ॥ ੩੪ ॥

ਦੇਹਿਗਾ ॥ ਡੂਮਨ ਪਾਯੋ ਸ੍ਰਾਪ ਅਤ ਸਿੱਖਨ ਵਰ ਕੋ ਪਾਇ ॥
ਕਰੈਂ ਕੀਰਤਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋਂ ਬੀਰ ਦਿਵਾਨ ਸੁਹਾਇ ॥ ੩੫ ॥
ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਜਮ ਮਹਿਲੇ ਸੱਤੇ
ਬਲਵੰਡ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤ੍ਰੈ ਬਿੰਸਤ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੬ ॥

^੧ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਦੀ ਅਗਨੀ ਵਿਚ ਭਟਕਾਏ ।

^੨ ਕੁਸ਼ਟੀ ।

^੩ ਦੁਖੀ ਹੋਕੇ ।

੪ ਕਾਲਾ ।

੫ ਭੈੜਾ ।

੬ ਚਲਿਦਗੀ ।

੭ ਗਾਲੀਆਂ ।

੮ ਕੁਤੇ ਸਦਰਸ ।

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਮਾਰੇ ਗੁਰੂ ਸਰਾਪ ਕੇ ਤਿਨ ਰਖਜਨ ਕੇ ਨਾਹਿੰ ॥

ਜੇ ਆਵੈ ਗੁਰ ਸਰਨ ਫਿਰ ਭਾਵੈਂ ਲੈਂ ਬਖਸ਼ਾਹਿ ॥ ੧ ॥

ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਛੁੰਦ ॥ ਡੂਮ ਤਿਆਗੇ ਜਗਤ ਨੇ ਕਿਤ ਬੈਠ ਨ
ਪਾਵੈਂ ॥ ਭੀਖ ਸਗੀਖੀ ਨਾ ਪਰੈ ਦੁਰ ਦੁਰ ਹਟਵਾਵੈਂ ॥ ਪਛਤਾਏ
ਦੁਖ ਪਾਇ ਕੈ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਜਾਨੀ ॥ ਸਿੱਖਜਨ ਪਹਿ ਬਿਨਤੀ ਭਨੈ
ਕਿਨਹੂੰ ਨਹਿੰ ਮਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਬੈਠ ਬਿਸੂਰਤ ਘਰ ਬਿਖੈ ਹਮ ਨੇ
ਕਿਆ ਕੀਨੀ ॥ ਭਾਵੀ ਨੇ ਪੇਰਯੋ ਹਮੈ ਮਦਰ ਕਰ ਭੇ ਹੀਨੀ ॥ ਇਕ
ਦਿਨ ਬੈਠੇ ਝੂਰਤੇ ਮਨ ਮਹਿੰ ਇਮ ਆਈ ॥ ਲੱਧਾ ਸਿੱਖ ਲਹੌਰ ਮੇਂ
ਉਪਕਾਰੀ ਭਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸੋ ਬਖਸ਼ਾਵੈ ਗੇ ਹਮੈ ਨਿਸਚੈ ਅਸ ਠਾਨੀ ॥
ਲਵ ਪੁਰ ਕੇ ਗਮਨੇ ਜੁਗਲ ਸਭ ਕਰ ਮਦ ਹਾਨੀ ॥ ਪਹੁੱਚੇ ਪੁਰੀ
ਬਜਾਰ ਮਹਿੰ ਸਿਖ ਮੁਖ ਨਹਿੰ ਲਾਵੈਂ ॥ ਲੱਧੇ ਦਰ ਪਰ ਜਾ ਬਿਰੇ
ਕਰ ਉਚ ਸੁਨਾਵੈਂ ॥ ੪ ॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸ਼ਰਨੀ ਪਰੇ ਅਬ ਲੇਹੁ
ਉਬਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਮਹਿੰ ਨਾਮ ਤਵ ਬਡ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਏਕ
ਬੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਹਮਗੀ ਸੁਧ ਦੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਸਰਾਪ ਤੇ ਦੁਖ
ਘਨੋ ਬਖਸ਼ਾਵਨ ਕੀਜੈ ॥ ੫ ॥ ਲੱਧੇ ਸੁਨੀ ਪੁਕਾਰ ਜਬ ਉਪਕਾਰ
ਸੁ ਭਾਏ ॥ ਮਨ ਮਹਿੰ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰ ਅਸ ਬਚ ਗੁਰ ਜੋ ਗਾਏ ॥
ਪ੍ਰਿਬਮਹਿ ਪੂਰਨ ਸੋ ਕਰੈਂ ਪੁਨ ਅਰਜ਼ ਕਰਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਦਿਆਲ
ਸੁਭਾਵ ਹੈਂ ਇਨ ਦਿਹਿੰ ਬਖਸ਼ਾਏ ॥ ੬ ॥ ਅਸ ਨਿਸਚੈ ਕੈ ਠਾਨ ਕੈ
ਆਯੇ ਪੁਨ ਬਾਰਾ ॥ ਦੇ ਧੀਰਜ ਤਤ ਛਿਨ ਤਬੈ ਮੁਖ ਕੀਨਸੈਕਾਰਾ
॥ ਗੈਰਧਭ ਕਰ ਭਾਰਾ ਲਯੋ ਹੁਇ ਤਿਸ ਅਸਵਾਰੇ ॥ ਸੰਗ ਢੋਲ
ਵਜਵਾਇਓ ਨਰ ਪਿਖਹਿੰ ਹਜਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਗਮਨ ਕੀਨ ਅਸ ਬੇਖ
ਧਰ ਗੁਰ ਪੁਰ ਕੇ ਆਯੇ ॥ ਪ੍ਰਿਬਮ ਪ੍ਰਕਰਮਾ ਨਗਰ ਕੀ ਕਰਕੈ
ਪ੍ਰਵਸਾਯੇ ॥ ਗਰੀ ਗਰੀ ਫਿਰ ਨਗਰ ਮਹਿੰ ਨਿਜ ਬੇਖ ਦਿਖਾਯਾ ॥

ਗੁਰੂ ਬਿਗਾਜੇ ਬੜੇ ਪੈ ਤਿਸ ਦਿਨ ਪੁਨ ਆਯਾ ॥ ੯ ॥

ਸਵੱਯਾ ਛੰਦ ॥ ਸਨਮੁਖ ਹੋਇ ਬੰਦਨਾ ਕੀਨਸ ਪਦ
 ਅਰਬਿੰਦਹਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਲਗਾਇ ॥ ਗਰੇਥ ਚਢਿਆ ^੧ਸਤੁਤ ਕੇ ਉਚਰਤ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਾਮ ਤੁਮ ਗਾਇ ॥ ਪਤਤਨ ਪਾਵਨ^੨ ਅਪਮ
 ਉਧਾਰਨ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਅਲਾਇ ॥ ਦਾਸ ਬਿੰਦੁ ਅਰਬਿੰਦ
 ਬਿਲੰਦੇ ਚੰਦ ਮਨੰਦ ਅਨੰਦ ਉਪਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਰਿਸ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਸਫਲ
 ਤੁਮਾਰੀ ਛਿਮੋਂ ਭੂਲ ਨਿਜ ਦਾਸ ਪਛਾਨ ॥ ਆਗਯਾ ਮਾਨ ਪ੍ਰਬੁਦਾਮ
 ਕੀ ਇਮ ਕੀਅ ਅਪਰ ਸਜਾਇ ਉਚਤ ਕਛੁ ਜਾਨ ॥ ਸੋ ਦੀਜੈ ਨਹਿੰ
 ਦੇਰ ਕਰੀਜੈ ਪੁਨ ਸੈਂ ਅਰਜ ਗੁਜਾਰਨ ਠਾਨ ॥ ਦੀਨ ਬੰਧ ਪ੍ਰਤੁ
^੩ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਗੁਰ ਬੁਧ ਅੰਧੇ ਕਹੁ ਦਿਹੁ ^੪ਦ੍ਰਿਗ ਦਾਨ ॥ ੧੦ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਅਰਜਨ ^੫ਅਵਲੋਕਨ ਕੀਨਸ ਲੋਚਨ ਜਲ ਪੂਰਨ ਹੁਇਆਇ ॥
 ਗੁਰ ਮਾਰੇ ਕੈ ਸਿਖ ਬਖਸ਼ਾਵੈਂ ਸਿਖ ਮਾਰੇ ਕੈ ਨਹਿ ਕਿਤ ਬਾਇ ॥
 ਅਸ ਕਹਿ ਦਾਸ ਭੇਜ ਉਤਰਾਯੋ ਪੁਨ ਸਨਾਨ ਨੀਕੇ ਕਰਵਾਇ ॥
^੬ਪਟ ਪਹਿਰਾਇ ਨਿਕਟ ਤਬ ਆਯੋ ਗੁਰ ^੭ਪਗ ਪੰਕਜ ਰਹਿ
 ਲਪਟਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਬੁਝਿਆ ਕਹੁ ਲੱਧਾ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਇਹੁ
 ਅਨਬਨਤ ਸੁ ਬੇਖ ਬਨਾਇ ॥ ਤੁਮ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਜਾਨੋ ਛੱਪੀ
 ਬਾਰਤਾ ਜਗ ਮਹਿੰ ਕਾਇ ॥ ਸੱਤਾ ਅਰ ਬਲਵੰਡ ਦੁਖਤ ਅਤ ਚਿਤ
 ਕੇ ਗਰੇਥ ਰਾਯੋ ਬਿਨਸਾਇ ॥ ਭੂਲ ਛਿਮਾਪਨ ਕਰੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਿਜ
 ਪਗ ਪੰਕਜ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸਭ ਸਭਾ ਬਿਖੇ
 ਤਬ ਲੱਧੇ ਕੇ ਬਹੁ ਕੀਨ ਸਰਾਹਿ ॥ ਪੁਨ ਕਹਿ ਭੂਮ ਹੰਕਾਰੀ ਭੇ ਬੇ
 ਨਿੰਦ ਅਲਾਇ ਦੀਨ ਫਿਟਕਾਇ ॥ ਤਵ ਕਹਿਨੇ ਤੇ ਬਖਸ਼ ਦਏ
 ਅਬ ਮਦ ਹਾਨੇ ਤਬ ਲੇਹੁ ਬੁਲਾਇ ॥ ਤਬ ਲੱਧੇ ਹਰਖਤ ਨਰ

੧ ਉਸਤਤਿ । ੨ ਨੀਚਾਂ ਨੂੰ । ੩ ਦਯਾ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਗੁਰੂ ਜੀ । ੪ ਅੰਨੇ ਨੂੰ
 ਜਿਵੇਂ ਅੱਖਾਂ ਮਿਲ ਜਾਣ । ੫ ਦੇਖਣਾ ਕੀਤਾ । ੬ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰਾਏ । ੭ ਚਰਨ
 ਕਮਲਾਂ ਪਰ ।

ਭੇਜੋ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਗ ਲਏ ਬੁਲਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ਗੇਰ ਅੰਚਰੇ
 ਕਰ ਜੋਰ ਦੀਨ ਕਹਿੰ ਸ਼ਰਨ ਸ਼ਰਨ ਰਾਖਹੁ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ਪਰੇ
 ਅਗਾਰੀ ਗਹਿ ਪਗ ਪੰਕਜ ਦ੍ਰਿਗ ਤੇ ਨਿਕਸਤ ਜਲ ਵਿਘਿਆਇ
 ॥ ਛਿਮਹੁ ਛਿਮਹੁ ਹਮ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪ ਅਬ ਕਰੀ ਉਚਤ ਤਿਹੁ ਦਈ
 ਸਜਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਤਬ ਕਹਯੋ ਤਿਨੇ ਕੇ ਸਿਖ ਲੱਧੇ ਉਪਕਾਰ
 ਲਖਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਅਧਕ ਹੁਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇਨਹੁ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
 ਨਿੰਦ ਉਚਾਰ ॥ ਤਉ ਛਿਮਾ ਇਸਨੇ ਕਰਵਾਈ ਨਤ ਦੁਹ ਲੋਕੇਨ
 ਕਸ਼ਟ ਮਝਾਰ ॥ ਪੁਨ ਲੱਧੇ ਬਹੁ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨੀ ਤਨ ਕੇ ਰੋਗ ਦੇਹ
 ਇਨ ਟਾਰ ॥ ਗਾਵਨ ਉਚਤ ਸਭਾ ਮਹਿੰਤਬ ਹੁਇ ਪੂਰਬ ਸਮ ਹੋ
 ਦੀਨ ਦਿਆਰ ॥ ੧੫ ॥ ਜਿਸ ਮੁਖ ਤੇ ਨਿੰਦਾ ਇਨ ਭਾਖੀ ਤਿਸ ਤੇ
 ਗੁਰ ਜਸ ਕਰਹਿੰ ਬਖਾਨ ॥ ਇਹ ਉਪਚਾਰ ਰੋਗ ਤਨ ਬਿਨਸਹਿ
 ਹੋਇ ਸਗੀਰ ਸੁ ਪ੍ਰਥਮ ਸਮਾਨ ॥ ਤਬ ਲੱਧੇ ਦੇਨਹੁ ਸੰਗ ਭਾਖਯੋ
 ਅਬ ਦੁਖ ਭੇਜਨ ਕਰੇ ਸ਼ਨਾਨ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਬਰਨੇ
 ਗੁਰ ਬਨ ਤਾਰਯੋ ਜਿਨ੍ਹੋਂ ਜਹਾਨ ॥ ੧੬ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਪੁਨ ਚਤੁਰ
 ਗੁਰਨ ਕੀ ਨਿਜ ਬਾਣੀ ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਗਾਊ ॥ ਹੁਇ ਨਿਸਕਪਈ
 ਗਰਬ ਕੇ ਪਰ ਹਰ ਸਤ ਸੰਗਤ ਮਹਿੰ ਬਹੁਰ ਸਮਾਊ ॥ ਸੁਨ ਹਰਖੇ
 ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਰਖੇ ਦੁਖ ਦਾਰਦ ਜਨ ਸਕਲ ਬਿਲਾਊ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦੁਖ
 ਭੇਜਨ ਮੌਜਨ ਕੀਨਸ ਸਿਮਰਹਿੰ ਨਾਮ ਗੁਰੂ ਕਰ ਭਾਊ ॥ ੧੭ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਕੇ ਪੁਨ ਹੋਇ ਸਨਮੁਖ ਠਾਂਢੇ ਭਈ ਦੇਊ ਕਰ ਬੰਦੇ ॥
 ਰੁਚਰ ਰਾਗਨੀ ਰਾਮਕਲੀ ਵਿਚ ਕਰੀ ਵਾਰ ਉਰ ਧਾਰ ਅਨੰਦ ॥
 ਪੈੜੀ ਚਾਰ ਮਝਾਰ ਕਹਯੋ ਸੁਭ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕੇ ਜੱਸਾ ਬਿਲੰਦ ॥
 ਹੁਤੀ ਜਥਾ ਮਤ ਤਥਾ ਭਨਤ ਭੇ ਹੋਨ ਕ੍ਰਿਤਾਰਬ ਸਾਰਬ ਵੰਦ ॥ ੧੮ ॥

ਇਕ ਇਕ ਪੌੜੀ ਤਿ੍ਤੀ ਗੁਰਨ ਕੀ ਸੰਦਰ ਕੀਰਤਿ ਕਰੀ ਬਨਾਇ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਪਰਤੱਖ ਅਲਾਈ ਹਾਥ ਜੋਰ ਸਭ ਦਈ ਸੁਨਾਇ ॥
 ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ਵਾਰ ਕੈ ਸੁਨ ਕੈ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਬੀਚ ਲਿਖਵਾਇ ॥
 ਰੋਗ ਛੀਨ ਭਾ ਤਨ ਨਵੀਨ ਸੁਭ ਲੋਕ ਬਿਲੋਕ ਰਹੈ ਬਿਸਮਾਇ॥੧੯॥
 ਪਠਹਿ ਸੁਨਹਿ ਜੋ ਵਾਰ ਤਿਲਕ ਕੀ ਤਨਕੇ 'ਰੁਜ ਤਿਸ ਕੇ ਹੁਇ' ਹਾਨਾ ॥
 ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਨੇਮ ਕਰੈ ਮੁਖ ਉਚਰਹਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਧਾ ਵਧੈ ਮਹਾਨ ॥
 ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਕੋ ਦੇਤ ਗੁਰੂ ਜਸ ਧਰੈ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਰੂਪ ਜੁ ਧਜਾਨ ॥
 ਅਸ ਕੋ ਵਸਤ ਜੁ ਹਾਥ ਨ ਆਵੈ ਪਾਠ ਕਰੈ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਮਹਾਨ॥੨੦॥
 ਸਾਰ ਮਹਾਂ ਸਿਮਰਨ ਸਤਿਨਾਮੂ ਕਾਰ ਮਹਾਂ ਕਰਬੇ ਉਪਕਾਰ ॥
 ਇਨ ਦੇਨਹੁ ਬਿਨ ਮਾਨਖ ਤਨ ਧਿਕ ਸਮੇ ਬਿਤਾਵੈ ਲਖੈਨ ਸਾਰ ॥
 ਪੂਛ ਸੀਂਗ ਬਿਨ ਪਸੂ ਜਨਮ ਤਿਨ ਆਏ ਬਾਦ ਬੀਚ ਸੰਸਾਰ ॥
 ਅੰਤ ਸਮੈਂ ਜਮ ਦੂਤ ਗਹੈਂ ਦਿਢ ਝੂਰਤ ਗਮਨਹਿੰ^੧ ਦੈ ਕਰ ਝਾਰ ॥
 ੨੧ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਲੱਧਾ ਗੁਰ ਫਿਗ ਬਿਤ ਕਰੈਂ ਰਬਾਬੀ
 ਕੀਰਤਨ ਆਇ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਕਹਿ ਧਨ ਭਾਈ ਲੱਧਾ ਜਿਸਨੇ
 ਅਸ ਪਾਪੀ ਬਖਸ਼ਾਇ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰ ਫਿਗ ਆਯੋ ਲੱਧ ਲੀਨ
 ਬਿਦਾਈ ਗੁਰੂ ਤੇ ਆਇ ॥ ਸਿਰੋ ਪਾਉ ਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਕੀਨ ਅਤ ਪਗ
 ਸਿਰ ਨਾਇ ਪੁਰੀ ਨਿਜ ਆਇ ॥ ੨੨ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ
 ਲੱਧਾ ਜੀ ਉਪਕਾਰੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਚਤਰ ਇਸਤ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਾਨ੍ਹਾ ਪੁਰੀ ਲਹੌਰ ਮਹਿੰ ਬਡ ਰਸਾਨੀ ਇਕ ਸੰਤ ॥

ਲੱਧਾ ਆਯੋ ਗੁਰੂ ਤੇ ਤਿਨ ਇਹੁ ਸੁਨਯੋ ਬਿਤੁੰਤ ॥ ੧ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਗੁਰੂ ਬਨਾਵੈਂ ਗ੍ਰੰਥ ਮਹਾਨਾ ॥ ਬਾਣੀ ਸਕਲ ਗੁਰਨ

ਲਿਖ ਠਾਨ ॥ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਆਦਿ ਜੇ ਭਏ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ
 ਭੀ ਲਿਖ ਲਏ ॥ ੨ ॥ ਅਸ ਸੁਨ ਤਿਸ ਫਕੀਰ ਬੁਲਵਾਏ ॥ ੩ ॥ ਛੱਜੂ
 ਪੀਲੂ ਦੋਨੋਂ ਆਏ ॥ ਤੀਜੇ ਸ਼ਾਹ ਹੁਸੈਨ ਚਲ ਆਯੇ ॥ ਮਿਲ ਤਿਨ
 ਸੋਂ ਇਵ ਮਤਾ ਪਕਾਯੇ ॥ ੪ ॥ ਹਮ ਹੈਂ ਭਗਤ ਜਗਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ॥
 ਅਬ ਕਰਨੀ ਹੈ ਐਸੀ ਬਿੱਧ ਜ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਗ੍ਰੰਥ ਬਨਾਇ ॥
 ਪੂਰਬ ਭਗਤ ਬਾਣੀ ਲਿਖਵਾਇ ॥ ੫ ॥ ਹਮ ਭੀ ਅਪਣੀ ਗਿਰਾ
 ਲਿਖਾਵੈਂ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਜਗਤ ਅਧਕ ਜਸ ਪਾਵੈਂ ॥ ਨਾ ਤਰ ਨਿੰਦਾ
 ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ॥ ਅੱਛਤ ਦੇਹ ਨਹਿੰ ਗਿਰਾ ਲਿਖਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ਸਭ
 ਨੇ ਕਾਨ੍ਹਾ ਭਲੇ ਸਰਾਇ ॥ ਮਿਲ ਸਭ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਆਇ ॥ ਦੇ
 ਆਦਰ•ਗੁਰ ਦਿਗ ਬੈਠਾਇ ॥ ਪੁਨ ਪੂਛਤ ਭੇ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਇ ॥ ੭ ॥
 ਕਿਹ ਕਾਰਨ ਸੰਤੇ ਚਲ ਆਏ ॥ ਜੇ ਮਨ ਮਹਿੰ ਸੋ ਦੇਹੁ ਸੁਨਾਏ ॥
 ਕਹਿ ਕਾਨ੍ਹਾ ਤੁਮ ਗ੍ਰੰਥ ਬਨਾਵੇ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਿਥਮ ਕੀ ਗਿਰਾ ਚਢਾਵੇ ॥
 ੮ ॥ ਹਮ ਪਰਤੱਖ ਰਹੈਂ ਤੁਮ ਪਾਈ ॥ ਕਿਉਂ ਹਮ ਕੈ ਨਹਿੰ ਯਾਦ
 ਕਰਾਈ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਹਮ ਤੇ ਭੁਲ ਗਯੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਤੁਮ
 ਦਰਸਨ ਦਯੋ ॥ ੯ ॥ ਅਬ ਗੁਰ ਆਸੈ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ॥ ਉਚਰਹੁ
 ਬਾਣੀ ਲਿਖੈਂ ਸੁਧਾਰ ॥ ਸੁਨ ਕਾਨ੍ਹਾ ਮਨ ਗਰਬਤ ਭਯੋ ॥ ਜੇ ਬੈਲਯੋ
 ਹਮ ਲਿਖ ਇਤ ਦਯੋ ॥ ੧੦ ॥

ਕਾਨ੍ਹਿਓਂ ਵਾਚ ॥ ਮੈਂ ਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰਬ ਕਾ ਕਰਤਾ ਸਕਲ
 ਜਗਤ ਮੇਰੇ ਤੇ ਜਾਨ ॥ ਸਕਲ ਅਗਾਧੈਂ ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਅਬ ਮੈਂ ਹੋਯੋ
 ਕਾਨ੍ਹਾ ਆਨ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਜਿ ਗਯਾਨ ਬਿਚਾਰੈਂ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਇਤਰ ਕਛ ਨਾਹਿ ਨਿਹਾਰੈਂ ॥ ਤਊ ਹਮਰੇ ਪਰਮਾਨ ਨ ਏਹੈ ॥
 ਪਠੈਂ ਸਿੱਖ ਅਭਮਾਨ ਵਧੇ ਹੈ ॥ ੧੦ ॥ ਇਸ ਪਰ ਸੁਨ ਦਿਸ਼ਟਾਂਤ

ਹਮਾਰੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਜਾਨ ^੧ਘੁਤ ਸਮ ਨਿਰਧਾਰੇ ॥ ਕਢੀ ਹੀਕਾਰੀ
ਖਾਵਹਿ ਜੋਇ ॥ ਬਢੁ ਹੈ ਰੋਗ ਮਾਨ ਬਹੁ ਹੋਇ ॥ ੧੧ ॥ ਅਤੀ
ਸਾਰ ^੨ਕਢ ਵਾਰੇ ਪਾਵੈ ॥ ਕੁਕ੍ਰਿਤ ਕਰਮੀ ਸੈ ਬਨ ਜਾਵੈ ॥ ਬਚੈ
ਰੋਗ ਤਿਸ ਮਿਤੁ ਕੈ ਪਾਵੈ ॥ ਸੈ ਨਹਿੰ ਲਹਿ ਗਤ ਨਰਕ ਸਿਧਾਵੈ ॥
੧੨ ॥ ਗੁਰਮੁਤ ਜੇਉ ਜੇਉ ਸੁਨ ਲੀਜੈ ॥ ਭਗਤੀ ਮੁੱਖ ਸਭਨ ਤੇ
ਕੀਜੈ ॥ ਵਰਤਣ ਮਹਿੰ ਵਈਰਾਗਹਿ ਠਾਨ ॥ ਨਿਸਚੇ ਚਹੀਏ ਬਹਮ
ਗਜਾਨ ॥ ੧੩ ॥ ਇਹੁ ਬਾਣੀ ਕਿਤ ਅਪਰ ਲਿਖੱਯੇ ॥ ਗੰਬ ਬਿਖੈ
ਨਹਿੰ ਲਿਖੈਂ ਲਖੱਯੇ ॥ ਸੁਨ ਕਾਨੁ ਬਹੁ ਰਿਦੈ ^੩ਰਿਸਾਯੇ ॥ ਬਸ
ਨਹਿ ਚਲਾ ਤੁਸਨੀ ਬਾਯੇ ॥ ੧੪॥ ਪੁਨ ਪੀਲ੍ਹੇ ਸੁਨ ਗੁਰੂ ਬਖਾਨੀ ॥
ਸੰਤੈ ਤੁਮ ਬੋਲਹੁ ਸ਼ੁਭ ਬਾਨੀ ॥ ਸੁਨ ਪੀਲ੍ਹੇ ਬੋਲਯੋ ਜਿਸ ਭਾਇ ॥
ਸੇ ਹਮ ਗੰਬ ਬਿਖੈਂ ਦਿਖਰਾਇ ॥ ੧੫॥

ਪੀਲ੍ਹੇ ਵਾਚ ॥ ਜੇਮਦੇ ਹੀ ਮਰ ਜਾਨ ਜੋ ਸੋਉ ਭਲੇ ਪਛਾਨਾ ॥
ਮਾਯਾ ਤਿਨ ਕੈ ਨਹਿੰ ਲਿਪੈ ਪੀਲ੍ਹੇ ਕਰੈ ਬਖਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕਹਿ ਗੁਰੂ ਇਹੁ ਮਤ ਹਮਰੈ ਨਾਹੀ ॥ ਜਨਮਤੇ
ਮੁਯੋ ਸਿਧ ਕੜਾ ਪਾਹੀ ॥ ਜੇਮਨ ਮਰਨ ਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥
ਪੀਲ੍ਹੇ ਮਾਨਹਿ ਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਣਾ ॥ ੧੬॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਡੱਜੂ ਕਹੁ ਮਤ ਆਪਨਾ ਜਸ ਨਿਸਚਾ ਮਨ ਕੀਨ ॥

ਗੁਰ ਆਇਸ ਕੇ ਮਾਨ ਕੈ ਬੋਲਯੋ ਬਚਨ ਨਵੀਨ ॥ ੧੭ ॥

ਛੱਜੂ ਵਾਚ ॥ ਮੂਰਤ ਨਾਗੀ ਕੀ ਹੁਵੈ ਦੇਖੈ ਨਹਿੰ ਬੁਧ ਮਾਨਾ ॥
ਧਰਮ ਇਹੀ ਜਗ ਸਾਰ ਹੈ ਡੱਜੂ ਕਰੈ ਬਖਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਡੱਜੂ ਇਹੁ ਨਹਿੰ ਪਰਮਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ
ਮਗ ਗਿਸਤ ਚਲਾਨਾ ॥ ਜਿਸ ਆਸਰੇ ਖਟ ਦਰਸਨ ਚਾਲੈ ॥ ਨਾਚ
ਨ ਦੇਖੈਂ ਕਿਮ ਮਗ ਚਾਲੈ ॥ ੧੮ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਆਇਸ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਇਕੈ ਬੋਲਯੋ ਸ਼ਾਹ ਹੁਸੈਨ ॥
ਸੇ ਹਮ ਲਿਖੈਂ ਗੰਬ ਮਹਿੰ ਹਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਨ ਐਨ ॥ ੧੯ ॥

ਸ਼ਾਹ ਹੁਸੈਨ ਵਾਚ ॥ ਚੁੱਪ ਸਭਹਨ ਤੇ ਹੈ ਭਲਾ ਬੋਲਣ ਮੈਂ
ਕਛ ਨਾਹਿ ॥ ਅੰਤਰ ਬਾਹਿਰ ਏਕ ਹੈ ਕਹੈ ਹੁਸੈਨਾ ਸ਼ਾਹਿ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕਹੈਂ ਗੁਰੂ ਸੁਨ ਸ਼ਾਹੁ ਹੁਸੈਨ ॥ ਚੁੱਪ ਕਰਨ ਮਤ
ਹਮਰੇ ਹੈ ਨ ॥ ਆਪ ਜਪੈ ਪੁਨ ਅਪਰ ਜਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮਤ ਇਹੁ
ਕਿਉਂ 'ਮੂਕ ਰਹਾਵੈ ॥ ੨੦ ॥ ਅਸ ਸੁਨ ਭਏ ਸਭੈ 'ਨਿਰ ਉੱਤਰ
॥ ਪੁਨ ਕਛੁ ਨਹਿੰ ਭਾਖਜੋ ਤਿਨ ਉੱਤਰ ॥ ਕਿਤਕ ਬੈਠ ਲਵ ਪੁਰ
ਦਿਸ ਆਇ ॥ ਕਾਨ੍ਹਾ ਮਗ ਮਹਿੰ 'ਮ੍ਰਿਤ ਕੌ ਪਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਇਤ
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਗੰਬ ਲਿਖਾਵੈਂ ॥ ਲਿਖੈ ਕਾਈ ਬਹੁ ਹੇਤ ਬਢਾਵੈਂ ॥
ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਸਬਦ ਲਿਖਵਾਇ ॥ ਪੁਨਹਿ ਵਾਰ ਤਿੰਨ ਪੌੜੀ ਗਾਇ
॥ ੨੨ ॥ 'ਸੂਪ ਕਾਰ ਇਤਨੇ ਮਹਿ ਆਯੋ ॥ ਤਿਆਰ 'ਅਹਾਰ ਪ੍ਰਭੂ
ਪੁਨ ਪਾਯੋ ॥ ਆਦਰ ਕਰਨ ਅਹਾਰਹਿ ਕੇਰਾ ॥ ਉਠੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਬ
ਬਿਨ ਬੇਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਛਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰ ਉਠੇ ਦਯਾਲਾ ॥ ਪੁਨਹਿ
ਅਪਰ ਲਾਗੇ ਕਿਸ ਖਯਾਲਾ ॥ ਰਹੀ ਵਾਰ ਸੋ ਤਿਸੀ ਸਥਾਨੇ ॥ ਗੁਰ
ਕੀ ਲੀਲਾ ਗੁਰ ਹੀ ਜਾਨੇ ॥ ੨੪ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਰਾਗ ਭੋਗ ਗੁਰ ਪਾਏ ॥
ਤੀਸ ਰਾਗ ਭੇ ਪੂਰ ਸੁਹਾਏ ॥ ਸੁਨੀਏਂ ਸੋ ਅਬ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਤੀਸ
ਰਾਗ ਜੋ ਨੰਬਰ ਵਾਰ ॥ ੨੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਪੁਨ ਮਾਝ ਪਛਾਨੋ ॥ ਗੌੜੀ
ਆਸਾ ਗੁਜਰੀ ਜਾਨੋ ॥ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰ ਬਿਹਾਗੜਾ ਨੂਪ ॥ ਵਡਹੰਸ
ਸੇਰਠਿ ਧਨਾਸਰੀ ਰੂਪ ॥ ੨੬ ॥ ਜੈਤਸਿਰੀ ਟੋਡੀ ਬੈਰਾੜੀ ॥ ਤਿਲੰਗ
ਸੂਹੀ ਬਿਲਾਵਲ ਗਾੜੀ ॥ ਗੌਡ ਅੰ ਰਾਮਕਲੀ ਨਟ ਧਾਰੀ ॥ ਮਾਲੀ
ਗੌੜਾ ਮਾਰੂ ਤੁਖਾਰੀ ॥ ੨੭ ॥ ਕੇਦਾਰਾ ਭੈਰਵ ਬਾਸੰਤ ॥ ਸਾਹੰਗ ਮਲਾਰ

ਕਾਨੜਾ ਸੰਤ ॥ ਕਲਜਾਨ ਤੌਰ ਬਖਾਨ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਮਹਿੰਜੋ
ਪਰਮਾਨ ॥ ੨੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪੁਨਹਿ ਲਿਖਾਏ ਸਲੋਕ ਗੁਰ ਸਹਿਸ ਕ੍ਰਿਤ ਕੇ ਜਾਨ ॥

ਸੁਨੋ ਕਥਾ ਅਬ ਤਾਹਿ ਕੀ ਹਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਹਿਤ ਠਾਨ ॥ ੩੦ ॥

ਦੈ ਭ੍ਰਾਤਾ ਪੰਡਤ ਹੁਤੇ ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹਰਿ ਲਾਲ ॥

ਕਾਸੀ ਤੇ ਆਵਤ ਭਏ ਦਰਸ਼ਨ ਹੇਤ ਦਯਾਲ ॥ ੩੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਚਰਨ ਬੰਦਨਾ ਗੁਰ ਪਗ ਕੀਨੀ ॥ ਬਠਲਾਏ
ਗੁਰ ਆਦਰ ਦੀਨੀ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਹੇਤ ਕਹਿ ਆਏ ॥ ਨਿਜ
ਇੱਛਾ ਸਭ ਦੇਹ ਸੁਨਾਏ ॥ ੩੧ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਜਾਨੋ ॥
ਤੱਦੜਪ ਹਮ ਤੇ ਪੂਛਨ ਠਾਨੇ ॥ ਈਕ ਸਮੇਂ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥
ਆਏ ਕਾਸੀ ਪੁਰੀ ਮੁਝਾਰੀ ॥ ੩੨ ॥ ੨ਵਿਦੁਖ ਗੁਪਾਲ ਪਿਤਾਮ
ਹਮਾਰਾ ॥ ਭਾ ਸਿਖ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਕਾਰਾ ॥ ਅਨਕ ਭਾਂਤ ਹਰਿ
ਚਰਚਾ ਕੀਨ ॥ ਚਤੁਰ ਸਲੋਕ ਸਿਖਵਨਾ ਦੀਨ ॥ ੩੩ ॥ ਅਸੁਕ ਹ
ਧਰੇ ਸਲੋਕ ਅਗਾਰੀ ॥ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਢਿਗ ਬਿਨੈ ਉਚਾਰੀ ॥ ਹੇ
ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵਹੁ ਉਪਦੇਸ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਮਿਟ ਹੈਂ ਸਕਲ ਕਲੇਸ਼ ॥
੩੪ ॥ ਪਿਖ ਸ਼ਰਧਾ ਤਿਨ ਕੀ ਗਤ ਦਾਨੇ ॥ ਸਹਿਸ ਕ੍ਰਿਤੀ ਸਾਲੋਕ
ਬਖਾਨੇ ॥ ਪੁਨ ^੩ਗਾਬਾ ਗੁਰ ਦੀਨ ਸੁਨਾਇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਮਨ
ਅਭਿਮਾਨ ਨਸਾਇ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਨ ਦੈ ਭ੍ਰਾਤ ਬਹੁਤ ਹਰਖਾਇ ॥
ਪਗ ਪਾਹੁਲ ਲੀ ਗੁਰਮੁਖ ਬਾਇ ॥ ਸੋ ਸਲੋਕ ਗੁਰੂ ਰੰਗ ^੪ਮੁਝਾਰੀ ॥
ਛੁਨਹੇ ਲਿਖਵਾਏ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ੩੬ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਕਾਨ੍ਹ
ਆਦਿ ਭਗਤਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪੰਚ ਬਿੰਸਤ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੫ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਲਿਖੇ ਚੁਬੋਲੇ ਸਤਗੁਰੂ ਸੇ ਬਰਨੋਂ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥

ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਜਬ ਗਏ ਥੇ ਲਵ ਪੁਰ ਚਾਚਾ ਸੰਗ ॥੧॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਜੁਗਾਲ ਬਰਸ ਸਤਿਗੁਰ ਤਹਿੰ ਰਹੇ ॥ ਸਭ ਸਿੱਖਨ
 ਪਰਸਾਦਿ ਸੋ ਕਰੇ ॥ ਤਹਾਂ ਬਸੈ ਜੁਗ ਸਿੱਖ ਗਰੀਬਾ ॥ ਜਿਨ ਕੀ
 ਸਰਧਾ ਅਤੀ ਅਜੀਬਾ ॥ ੨ ॥ ਮੂਸਨ ਅਰ ਜਮਾਲ ਜੁਗ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥
 ਸਮਨ ਪਤੰਗ ਜੁਗਨ ਕੇ ਤਾਤਾ ॥ ਕਰੈਂ ਮਜੂਰੀ ਜੋ ਕਛੁ ਪਾਵੈਂ ॥ ਤਾ
 ਮਹਿੰ ਨਿਜ ਨਿਰਬਾਹ ਕਰਾਵੈਂ ॥ ੩ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਭੀ ਭਾ ਚਾਊ
 ਘਨੇਰਾ ॥ ਭੋਜਨ ਕਰੀਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥ ਪਰ ਸੰਗਤ ਸੰਗ ਗੁਰ
 ਬਹੁ ਭਾਰੀ ॥ ਨਹੀਂ ਪਦਾਰਥ ਹਮੈ ਅਗਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਅਸ ਚਿੰਤਾ
 ਮਹਿੰ ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਵੈਂ ॥ ਦਿਨ ਦਿਨ ਪ੍ਰੇਮ ਵਧੈ ਅਕਲਾਵੈਂ ॥ ਸਮੇਂ
 ਤਾਹਿ ਬਰਖਾ ਬਹੁ ਥਾਈ ॥ ਭੁਈਂ ਚਾਲ ਹੁਈ ਬਹੁ ਅਧਕਾਈ ॥ ੫ ॥
 ਲਵ ਪੁਰ ਦੁਰਗ ਸ਼ਾਹਿ ਕੇ ਮਾਹਿੰ ॥ ਦੀਰਘ ਬੁਰਜ ਕਲਸ
 ਭਗਨਾਹਿੰ ॥ ਕੋਈ ਮਜੂਰ ਨਾਉਪਰ ਜਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅੰਤ ਕਾ ਭੈ ਮਨ
 ਪਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਮੋਹਰ ਦਿਹਾੜੀ ਨਿ੍ਧੁਪ ਨੇ ਕਹੀ ॥ ਤੈ ਭੀ ਕਿਨੈ ਨ ਭੈ
 ਤੇ ਲਹੀ ॥ ਸੁਨ ਸੰਮਨ ਮਨ ਐਸ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਜਾਇ ਕਰੈਂ ਹਮ
 ਬੁਰਜਹਿ ਕਾਰੀ ॥ ੭ ॥ ਲਹੈਂ ਮੋਹਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਰਾਵੈਂ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਚਰਨ ਅਗਾਰ ਪੁਵਾਵੈਂ ॥ ਜੇ ਗਿਰ ਕਰ ਸੈਂ ਮਿਤ ਕੇ ਪਾਊਂ ॥ ਤੈ
 ਭੀ ਅਪਨਾ ਭਲਾ ਲਖਾਊਂ ॥ ੮ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਤਹਾਂ
 ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਦਾਰੋਗੀ ਸੰਗ ਭਾਖ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਬੁਰਜ ਚਢੈਂ ਹਮ ਕਰੈਂ
 ਮਜੂਰੀ ॥ ਪਰ ਇਕ ਅਹਜੀ ਸੁਣੈ ਜਰੂਰੀ ॥ ੯ ॥ ਪਿ੍ਬਮਹਿੰ ਹਮੈ
 ਅਸ਼ਰਫੀ ਦੀਜੈ ॥ ਪਾਛੈ ਕਾਰ ਹਮਨ ਤੇ ਲੀਜੈ ॥ ਸੁਨ ਦਾਰੋਗੀ ਦੀਨਸ
 ਮੇਰ ॥ ਸਮਨ ਲਿਆਯੋ ਘਰ ਕੀ ਓਰ ॥ ਦੀਨ ਪਿਤਾ ਚਾਚੇ ਕੇ ਹਾਥ
 ॥ ਪੁਨਹਿ ਸੁਨਾਈ ਸਗਰੀ ਗਾਬ ॥ ਭੇ ਪ੍ਰਸਨ ਸਭ ਮਨ ਕੇ ਮਾਹਿੰ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਹਿ ਆਹਿ ॥ ੧੧ ॥ ਏਕ ਕਹੈ ਮੈਂ ਤਹਿ

ਚਲ ਜਾਓਂ ॥ ਚਢੋਂ ਬੁਰਜ ਪਰ ਕਾਰ ਕਰਾਉਂ ॥ ਦੂਸਰ ਕਹੈ ਜਾਓਂ
 ਮੈਂ ਆਪ ॥ ਦੇਉਂ ਸਰੀਰ ਗੁਰੂ ਹਿਤ ਖਾਪ ॥ ੧੨ ॥ ਸਭ ਕੇ
 ਬੁਰਜ ਸਮਨ ਤਹਿ ਗਯੋ ॥ ਉਰਧ ਬੁਰਜ ਪਰ ਚਢਤੇ ਭਯੋ ॥
 ਇਤ ਮੂਸਨ ਸੰਗ ਲੇ ਕਰ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰੂ ਦੇਗ ਹਿਤ ਸੈਜ ਲਿਆਈ
 ॥ ੧੩ ॥ ਕਰ ਤਿਆਰੀ ਸਭ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ॥ ਹਰਖੈਂ ਆਵੈਂ ਗੁਰੂ
 ਅਗਾਰੀ ॥ ਉਤ ਜਬ ਸੰਮਨ ਬੁਰਜ ਚਢਾਯੋ ॥ ਕਲਸ ^੩ਦਰਾਰ ਹੁਤੇ
 ਅਧਕਾਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ^੪ਖਨਨੀ ਜਬੈ ^੫ਪ੍ਰਹਾਰਨ ਕੀਨ ॥ ਗਿਰੀ ਈਟ
 ਸੰਗ ਸਮਨ ਜਮੀਨ ॥ ਫੁਟੀ ਕਮਰ ^੬ਰੁਦ੍ਧ ਨਿਕਸਾਈ ॥ ਕਿਤਕ
 ਦੇਰ ਲਗ ਮੂਰਛਾ ਪਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਧ ਆਈ ਮੁਖ ਗੁਰੂ ਉਚਾਰਾ ॥
 ਦਾਰੋਗੇ ਕੀਅ ਅਸ ^੭ਉਪਚਾਰਾ ॥ ^੮ਖਟ ਪਰ ਪਾਇ ਗੈਹ ਪਹੁਚਾਯੋ ॥
 ਪਿਖ ਚਾਚਾ ਪਿਤ ਸੁਕਰ ਮਨਾਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਲੇ ਖਟ ਅੰਤਰ ਦੀਨ
 ਡਸਾਇ ॥ ਕੀਨੀ ਸੇਵ ਜਬਾ ਮਤ ਆਇ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਾਤ ਉਠ ਕਰ
 ਇਸਨਾਨੇ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮੁਖ ਗੁਰ ਪਗ ਧਯਾਨੇ ॥ ੧੭ ॥ ਕਰੈਂ
 ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਿਆਰ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ਬਹੁ ^੯ਬਿੰਜਨ ^{੧੦}ਮਿਸਟਾਨ ਬਨਾਇ ॥
 ਗੁਰੂ ਲਿਆਨ ਕਾਲ ਭਾ ਜਬੈ ॥ ਸੰਮਨ ਪ੍ਰਾਨ ਤਿਆਗ ਦਏ ਤਬੈ ॥
 ੧੮ ॥ ਸਭ ਨੇ ਭਾਣਾ ਮੀਠਾ ਮਾਨਾ ॥ ਪੁਨਹਿ ਗੁਰਮਤਾ ਐਸ
 ਠਰਾਨਾ ॥ ਜੇ ਅਬ ਕਿਸ ਕੇ ਖਬਰ ਹੁ ਜਾਵੈ ॥ ਤੈ ਗੁਰ ਹਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦ
 ਨਹਿ ਆਵੈ ॥ ੧੯ ॥ ਤਾਂਤੇ ^{੧੧}ਕੋਸਟ ਦਰ ਬੰਦ ਕੀਜੈ ॥ ਇਸ ਕਾ
 ਭੇਦ ਕਿਸੂ ਨਹਿੰ ਦੀਜੈ ॥ ਗੁਰੂ ਬੁਲਾਵੈਂ ਦੇਰ ਨ ਲਾਵੈਂ ॥ ਯੁਤ ਸੰਗਤ
 ਪਰਸਾਦ ਅਚਾਵੈਂ ॥ ੨੦ ॥ ਪਾਛੈ ਕਰੈਂ ^{੧੨}ਦਾਹ ਇਸ ਕੇਰਾ ॥
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮਿਠ ਭਾਣਾ ਤੇਰਾ ॥ ਅਸ ਗੁਰਮਤਾ ਕੀਨ ਮਿਲ ਜਬੈ ॥
 ਆਯੋ ਮੂਸਨ ਗੁਰ ਢਿਗ ਤਬੈ ॥ ੨੧ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਅਤਜ

੧ ਰੋਕ ਕੇ।

੫ ਮਾਰਨਾ ਕੀਤੀ।
੧੦ ਮਿਠੇ ਭੇਜਨ।

੨ ਉਚੇ ਬੁਰਜ।

੬ ਲਹੂ।
੧੧ ਕੌਠੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਕੀਤੇ।

੩ ਪੇਲਾ ਗੰਬਦ।

੮ ਕਹੀ।
੮ ਮੰਜੀ ਪਰ।
੧੨ ਸਸਕਾਰ।

੪ ਕਹੀ।

੮ ਸਲੂਣੇ।

ਗੁਜਾਰੀ ॥ ਹੇ ਸਤਗੁਰੂ ਤਿਆਰ ਅਹਾਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਨਿਜ ਦਾਸਨ
 ਸੂਮੀ ॥ ਸੰਗਤ ^੧ਜੁਤ ਚਲੀਏ ਸਿਖ ^੨ਧਾਮੀ ॥ ੨੨ ॥ ਜਾਣੀ
 ਜਾਣ ਸਿਖਨ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ਸੰਗਤ ਯੁਤ ਉਠ ਕਰ ਤਬ ਆਇ ॥
 ਪਹੁਚੇ ਮੂਸਨ ਘਰ ਸੁਖ ਧਾਮ ॥ ਜਮਾਲ ਪਤੰਗ ਕੀਨ ਪਰਣਾਮ ॥
 ੨੩ ॥ ਬੈਠਾਰੇ ਗੁਰ ਪੰਗਤ ਲਾਈ ॥ ਪੂਛੈਂ ਤਿਨ ਤੇ ਗੁਰ ਸੁਖਦਾਈ
 ਕਹਾਂ ਗਯੋ ਸੰਮਨ ਇਸ ਬੇਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹਮਰੇ ਜੋਊ ਘਨੇਰਾ ॥ ੨੪ ॥
^੩ਠਟਕੇ ਸਿਖ ਨ ਬੋਲਣ ਆਯੋ ॥ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿ ਕਹਾਂ
 ਸਿਧਾਯੋ ॥ ^੪ਬਾਮੁ ਰਿਦਾ ਤਬ ਮੂਸਨ ਪ੍ਰਾਈ ॥ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਗੁਰ
 ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੨੫ ॥ ਹਮ ਸੇ ਕਹਾ ਕਛੂ ਨਹਿੰ ਜਾਵੈ ॥ ਕਹੇ ਰਾਵਰੇ
 ਤਤ ਛਿਨ ਆਵੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਗੁਰ ਸੁਨ ਦੀਨ ਹਕਾਰਾ । ਆਵੇ ਸੰਮਨ
 ਸਿੱਖ ਪਿਆਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਬਾਕ ਹੇਤ ਸੰਮਨ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਮਾਨਹੁ
 ਸੋਯੋ ਲੀਨ ਜਗਾਯੋ ॥ ਧਾਇ ਗੁਰੂ ਚਰਨਨ ਲਪਟਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਉਠਾਇ
 ਨਿਜ ਛਾਤੀ ਲਾਯੋ ॥ ੨੭ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਧਨ ਸਿਖ ਮਨ ਧੀਰਾ ॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਿਤ ਅਰਪ ਸਰੀਰਾ ॥ ਰਹੈ ਨਾਮ ਤੁਮਰੈ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥
 ਸੰਮਨ ਬੁਰਜ ਬਿਦਤ ਇਹ ਬਾਹਿ ॥ ੨੮ ॥ ਹੈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸਿਖ ਪਰਾ
 ਲਪਟਾਏ ॥ ਮਿਤੁਕ ਹੁਤੇ ਗੁਰ ਦੀਨ ਜਿਵਾਏ ॥ ਪਿਖ ਸਿਖ ਸਭ ਗੁਰ
 ਮਹਿਮਾ ਭਾਰੀ ॥ ਕਹੈਂ ਧੰਨ ਗੁਰ ਪਗ ਬਲਹਾਰੀ ॥ ੨੯ ॥ ਕਹਿਯੋ
 ਗੁਰੂ ਤਬ ^੫ਕਰ ਧੁਲਵਾਏ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਪਰਸਾਦਿ ਅਚਾਏ ॥
 ਮੂਸਨ ਸਬਦ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋਂ ਗਾਵੈ ॥ ਜਾ ਮਹਿੰ ਨਿਜ ਸੁਤ ਕੇ ਸਮਝਾਵੈ ॥
 ੩੦ ॥ ਜਮਾਲ ਪਤੰਗ ਸਮਨ ਸਭ ਬੋਲੇ ॥ ਚਾਰੋਂ ਕੇ ਭੇਂਹੁਦ੍ਰ
 ਚੁਬੋਲੇ ॥ ਇਕ ਸਿਖ ਤੇ ਗੁਰ ਸੋ ਲਿਖਵਾਹਿ ॥ ਰਾਖੇ ਨਿਕਟ ਪ੍ਰੇਮ
 ਜਿਨ ਮਾਹਿ ॥ ੩੧ ॥ ਛਕ ਪਰਸਾਦ ^੬ਚੁਰਾ ਤਬ ਕੀਨਾ ॥ ਪੁਨ

੧ ਸੰਜੁਗਤ । ੨ ਘਰ ਵਿਥੇ । ੩ ਠੰਬਰ । ੪ ਮੂਸਨ ਆਪਣੇ
 ਹਿਰਦੇ ਨੂੰ ਟਿਕਾ ਕੇ ਬੋਲਿਆ । ੫ ਹਥ ਧੁਵਾ ਕੇ । ੬ ਚੌਹਾਂ ਭਗਤਾਂ ਨੇ ੧੧ ਪੁੜੀਆਂ
 ਕਬਨ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ । ੭ ਚੁਲਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ।

ਅਰਦਾਸਾ ਸੋਧਨ ਕੀਨਾ ॥ ਸੰਗਤ ਯੁਤ ਆਏ ਤਬ ਡੇਰੇ ॥ ਨਮੋ
ਨਮੋ ਕਵਿ ਕੀ ਬਹੁ ਬੇਰੇ ॥ ੩੨ ॥ ਸੋ ਫੁਨਹੇ ਲਿਖਵਾਏ ਜਬੈ ॥
ਲਿਖ ਦੀਨੇ ਚੌਬੋਲੇ ਤਬੈ ॥ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਫਰੀਦ ਸਲੋਕ ॥
ਲਿਖਵਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਸ਼ੋਕ ॥ ੩੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਜਮ ਮਹਿਲੇ ਭਗਤ
ਸੰਮਨ ਆਦ ਪ੍ਰਸੰਸ਼ਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਖਸਟ ਬਿੰਸਤ ਮੰਦਰਹਿ॥੨੯॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਲਿਖੇ ਸਵੱਯੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੈਸੇ ਭਾ ਇਤਿਹਾਸ ॥

ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਜਾ ਮੈਂ ਅਧਕ ਕਰੋਂ ਸੋਇ ਪਰਕਾਸ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਮਝਾਰੇ ॥ ਦੇਵਨ
ਲੱਗਯੇ ਦੀਵਾਨ ਅਪਾਰੇ ॥ ਮੁਖ ਸਭ ਦੇਵ ਸਭੈ ਥਿਰ ਜਹਾਂ ॥ ਵੇਦ
ਰੂਪ ਧਰ ਬੈਠੇ ਤਹਾਂ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਿਮਾ ਬਿਚ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ ਇਤਨੇ
ਮਾਹਿੰ ਬਿਸ਼ਨ ਚਲ ਆਇ ॥ ਦੇਵ ਸਬੈ ਉਠ ਆਦਰ ਦੀਨੀ ॥ ਉਠੇ
ਨ ਵੇਦ ਹੰਗਤਾ ਕੀਨੀ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਮਹਿੰ ਅਸ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਧਰਾ॥
ਜਗ ਮਹਿੰ ਚਾਨਣ ਹਮ ਸਭ ਕਰਾ ॥ ਜੇ ਹਮ ਹੁਤੇ ਨ ਜਗ ਕੇ ਮਾਹਿੰ
॥ ਮਰਯਾਦਾ ਜਗ ਕੈਨ ਚਲਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਨੂ ਪਿਖ ਤਿਨ
ਹੰਕਾਰੀ ॥ ਦੀਨ ਸਰਾਪ ਤਿਨੈ ਕਹੁ ਭਾਰੀ ॥ ਕਹਯੈ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ
ਇਹੁ ਆਹਿ ॥ ਹੰਕਾਰਨਿ ਇਹੁ ਥਾਉਂ ਸੁ ਨਾਹਿ ॥ ੫ ॥ ਮ੍ਰਿਤਕ
ਲੋਕ ਮਹਿੰ ਦੇਹ ਸੁਧਾਰੇ ॥ ਹੰਕਾਰਨ ਕਾ ਠੌਰ ਬਿਦਾਰੈ॥ ਏਕ ਏਕ
ਬੈਬਪ ਚਾਰ ਬਨੈਂਗੇ ॥ ਭਾਟਨ ਕੇ ਘਰ ਜਨਮ ਹੁਵੈਂਗੇ ॥ ੬ ॥ ਸ੍ਰਾਪ
ਬਿਸ਼ਨ ਕੇ ਗਿਰੇ ਤਦਾਈ ॥ ਮਿਰਤ ਲੋਕ ^੩ਸਿਵ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਆਈ ॥
ਭਾਟਨ ਕੇ ਘਰ ਜਨਮ ਲਏ ਹੈਂ ॥ ਏਕ ਬੇਦ ਬੈਪ ਚਾਰ ਭਏ ਹੈਂ ॥
੭ ॥ ਸੁਨਹੁ ਤਾਹਿੰ ਕੇ ਨਾਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਭਿਨ ਭਿਨ ਚਾਰ ਚੈਕ
ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਸ਼ਾਮ ਵੇਦ ਜਾਲਪ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ॥ ਬਲ ਹਰਬੰਸ ਮਥਰ

ਏ ਚਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ਰਿਗ ਵੇਦ ਕੀ ਦੇਹ ਭੀ ਚਾਰੀ ॥ ਕਲਸਹਾਰ ਕਲ
ਜਲ ਨਲ ਚਾਰੀ ॥ ਜੁਜਰ ਬੇਦ ਬਪ ਚਾਰੋ ਭਏ ॥ ਟੱਲਜ ਸੱਲਜ
ਜੱਲਜ ਭਲ ਕਏ ॥ ੯ ॥ ਦੇਹ ਅਥਰਬਨ ਚਾਰੇ ਰੰਗਾ ॥ ਕਿਰਤ
ਗਇਂਦ ਦਾਸ ਐਂ ਰੰਗਾ ॥ ਬੇਦਨ ਅਸ ਤਨ ਖੋੜਸ ਭਏ ॥ ਤਰਨ
ਅਵਸਥਾ ਜਬ ਪ੍ਰਾਪਤਏ ॥ ੧੦ ॥ ਬਿਦਿਆ ਪਠੀ ਸ਼ਾਂਤ ਨਹਿੰ
ਆਵੈ ॥ ਬਿਨ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਭਰਮ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਉਤ ਬਿਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਦੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਨੂ ਪਹਿ ਆਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਕਰ
ਪੁਣਾਮ ਅਸ ਬਿਨਤੀ ਗਾਈ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਬੇਦ ਸ੍ਰਾਪ ਕੈ ਪਾਈ ॥ ਅਬ
ਤਿਨ ਬਖਸ਼ਹੁ ਨਿਜ ਬਲ ਆਵੈਂ ॥ ਪੁਨਹਿ ਨ ਗਰਬ ਐਸ ਮਨ
ਲਿਆਵੈਂ ॥ ੧੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਨੂ ਜੀ ਕਹਯੋ ਸੁਨਾਇ ॥ ਤੁਮਰੈ ਬਚਨ
ਨ ਹੋਰਯੋ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਉਨ ਕੈ ਬਖਸ਼ਾਵਨ ਕਰੋ ॥ ਤੈ ਐਸੀ ਬਿਧ
ਮਨ ਮਹਿੰ ਧਰੋ ॥ ੧੩ ॥ ਮਾਨਖ ਰੂਪ ਧਰੋ ਤੁਮ ਜਾਵੈ ॥ ਭਿੱਖਾ
ਨਾਮ ਅਪਨ ਕਹਿਲਾਵੈ ॥ ਤਿਨ ਖਟ ਦਸ ਕੈ ਸੰਗ ਲਹੀਜੈ ॥ ਗੁਰ
ਅਰਜਨ ਜਗ ਗੁਰੂ ਲਖੀਜੈ ॥ ੧੪ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਤਿਨ ਪਹਿ
ਜਾਵੈ ॥ ਗੁਰੂ ਧਾਰ ਤਿਨ ਮੁਕਤ ਕਰਾਵੈ ॥ ਅਸ ਸੁਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਿਵ
ਪੁਰ ਆਯੋ ॥ ਬੇਦ ਭੱਟ ਇਕ ਥਲ ਕਰ ਲਿਆਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਆਇ
ਸੁਧਾਸਰ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰ ॥ ਦਰਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਰੂਪ ਅਪਾਰ ॥ ਨਮੋ ਨਮੋ
ਕਰ ਨਮੋ ਉਚਾਰ ॥ ਪੁਨ ਅਸ ਉਪਮਾ ਕੀਨ ਉਚਾਰ ॥ ੧੬ ॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਦੀਨਾਨ ਬੰਧੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥
ਨਮੋ^੧ ਪਾਦ ਕੰਜੀ ਅਭੰਜੀ^੨ ਉਮਾਲਾ ॥ ਅਜੈ ਹੋ ਅਨਾਸੀ ਅਨਾਦੀ
ਅਨੂਪੰ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਰਾਜਾਨ ਕੇ ਰਾਜ ਰੂਪੰ ॥ ੧੭ ॥ ਸੇਡੈ ਬੀਚ
ਬਾਸੋ ਅਲੇਪੰ ਸਦਾਰੋ ॥ ਅਜੈਨੀ ਅਛੈ ਏਕ ਰੂਪੀ ਅਜਾਹੋ ॥ ਕਥੇ ਮੋ

੧ ਮੇਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ।

੨ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ।

੩ ਚਰਨ ਕਮਲ ।

ਨ ਆਵੈ ਕਬੈ ਕੈਨ ਤੇਹੀ ॥ ਨਿਰਾਲੰਭ ਚਿਤ੍ਰੀ ਨਿਰਾਲੰਭ ਹੋਹੀ ॥ ੧੮ ॥
 ॥ ਸਭੀ ਤੇਹਿ ਮੈਂ ਤੂ ਸਭੈ ਮੈਂ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਅਕਾਸ਼ੀ ਜਥਾ ਏਕ ਸਾਰੈ ਸੁ
 ਡਾਜੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਡੰ^੧ ਅਖੰਡੰ ਤੁਹੀ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ॥ ਦੁਉ ਨੈਨ^੨ ਭਾਨੂ
 ਸਸੀ ਜੋਤ ਸਾਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਦਿਸਾ ਸ਼ੋਨੂ ਤੇਰੇ^੩ ਨੰਭੰ ਸੀਸ ਗਾਵੈ ॥
 ਮਹਾਂ ਪੁੰਨ ਅਗ੍ਰੀ^੪ ਪ੍ਰਿਸਟੀ ਪਾਪ ਥਾਵੈ ॥ ਮਹਾਂ ਸਿੰਧੁ^੫ ਕੁਖੀ ਤਰੂ ਰੋਮ
 ਬਿੰਦੰ ॥ ਅਹੈ ਪਾਇ ਪਾਤਾਲ ਤੇਹੀ ਮੁਕੰਦੰ ॥ ੨੦ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੰ
 ਬੰਸ ਬੇਦੀਨ ਮਾਹੀ ॥ ਨਰੰ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਜਪੈ ਜਾਪ ਜਾਹੀ ॥ ਕਲੀ
 ਮੈਂ ਦਯਾ ਧਾਰ ਨਾਮੰ ਜਪਾਯੋ ॥ ਕਰਯੋ ਪੰਥ ਸਿੱਖੀ ਤਰੇ ਜਾਹਿ ਪਾਯੋ
 ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦੰ ਰੂਪ ਹੋਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਕਾਹੂ ਨ
 ਦੀਨੀ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਜਗਯੋ ਜੋਰ ਦੀਹੰ ਰਿਦੈ ਮੈਂ ਗਹੀਰੰ ॥ ਉਧਾਰੇ
 ਮਹਾ ਸਿੱਖ ਦੇ ਨਾਮ ਧੀਰੰ ॥ ੨੨ ॥ ਪਿਤਾ ਮੋਹਰੀ ਕੇ ਧਰੀ ਦੇਹ
 ਫੇਰੀ ॥ ਮਹਾਂ ਪੰਥ ਸਿੱਖੀ ਬਿਬਾਰੀ ਘਨੇਰੀ ॥ ਚਹੂ ਚੱਕ ਮੈਂ ਕੀਰਤੀ
 ਚਾਰ ਹੋਈ ॥ ਦਏ ਬਿੰਦੁ ਮੰਜੀ ਮੁਖੀ ਕੀਨ ਸੋਈ ॥ ੨੩ ॥ ਗੁਰੂ
 ਰਾਮ ਦਾਮੰ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਕਲੀ ਘੋਰ ਅੰਧੇਰ ਕੀਨੋ^੬ ਉਜਾਲਾ
 ਤਿਨੋਂ ਕੇ ਭਏ^੭ ਨੰਦ ਰੂਪੰ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਮਸਤੰ ਨਮਸਤੰ
 ਉਦਾਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਇਮੁੰ ਅਸਟਕ ਉਸਤਤ ਕਰੀ ਪਠ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਪਾਇਆ
 ਦੀਨ ਹੋਇ ਪੁਨ ਸਗਰ ਹੀ ਰਹੇ ਚਰਨ ਲਪਟਾਇ ॥ ੨੫ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਜਾਨ ਲੀਨ
 ਗਤ ਤਿਨ ਕੀ ਸ੍ਰਾਮੀ ॥ ਤਉ ਕਹਯੋ ਕਿਸ ਹਿਤ ਤੁਮ ਆਏ ॥ ਕੈਨ
 ਅਹੋ ਦਿਹੁ ਸਭ ਬਤਲਾਏ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਬਚ ਭਿੱਖਾ ਤੁਬ
 ਬੋਲਾ ॥ ਹੋ ਸਤਿਗੁਰ ਤਵ ਦਰਸ ਅਮੋਲਾ ॥ ਏਹ ਸਭ ਬੇਦ ਸ੍ਰਾਪ

੧ ਇਕ ਰਸ ।
 ੩ ਦਿਸਾ ਰੂਪ ਕੈਨ ਤੇਰੇ ।
 ੫ ਪਿਛੇ ।

੬ ਪੇਟ ।

੭ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ।

੨ ਦੇਵੇਂ ਅਖਾਂ ਸੂਰਜ ਤੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਜੋਤੀ ਹਨ ।
 ੪ ਅਕਾਸ਼ ਵਰਗਾ ਤੇਰਾ ਸੀਸ ਹੈ ।
 ੮ ਪੁਤਰ ।

੯ ਅਠ ਸਵੈਜਾਂ ਵਿਚ ।

ਤੇ ਆਇ ॥ ਕਰੋ ਸਿੱਖ ਹਮ ਦਿਹੁ ਬਖਸ਼ਾਏ ॥ ੨੭ ॥ ਜਬ ਤੁਮ
ਚਰਨਾਮ੍ਰਤ ਕੈ ਪਾਵੈਂ ॥ ਤਬ ਨਿਜ ਪਦ ਪਹੁੰਚੈਂ ਸੁਖ ਪਾਵੈਂ ॥
ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਤਬ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਯੁਤ ਤੁਮ ਬੇਦ ਸਰੂਪ ॥
੨੮ ॥ ਨਿਰਨੇ ਬ੍ਰਹਮ ਤੁਮਨ ਤੇ ਭਯੋ ॥ ਤਿਸ ਬ੍ਰਹਮ ਜਗ ਮਹਿੰ ਨਰ
ਤਨ ਲਯੋ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸੌ ਨਾਮ ਕਹਾਯੋ ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਨੇ ਭੀ ਨਰ
ਤਨ ਪਾਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਉਪਮ ਉਚਾਰੋ ॥ ਬਨੋ ਸਿੱਖ
ਪੁਨ ਹਿਤ ਕੈ ਧਾਰੋ ॥ ਸੁਨ ਭਿੱਖੇ ਤਬ ਬਿਨੈ ਗੁਜਾਰੀ ॥ ਸਿਖਲਾਵਹੁ
ਸੁਭ ਚਾਲ ਪਿਆਰੀ ॥ ੩੦ ॥ ਤਿਸੀ ਢਾਲ ਹਮ ਉਪਮਾ ਗਾਵੈਂ ॥
ਆਦ ਗੁਰੂ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਲਖਾਵੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਸਵੱਧੇ ਗਾਇ ॥
ਸੁਨਤ ਚਾਲ ਸਭ ਬੇਦ ਅਲਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਦੁਤੀਏ ਤ੍ਰਿਤੀਏ
ਗੁਰ ਕੇ ॥ ਚਤੁਰ ਪੰਚਮ ਪਰਤਖ ਗੁਰ ਕੇ ॥ ਕਰੋ ਸਵੱਧੇ ਇਕ ਸੌ
ਤੇਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਕੇਈ ॥ ੩੨ ॥ ਸੁਨੇ ਗੁਰੂ ਤਬ
ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖਾਇ ॥ ਦੇ ਸਿੱਖਜਾ ਤਿਨ ਮੁਕਤ ਕਰਾਇ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ
ਤਬ ਚੜ੍ਹੇ ਬਿਬਾਨ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਨਿਜ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕਹਿ ਬਾਨ ॥ ੩੩ ॥
ਲਿਖੇ ਸਲੋਕ ਸੁ ਵਾਰ ਵਧੀਕ ॥ ੧ਮੁੰਦ੍ਰਤ ਕਰੀ ਮੁਦਾਵਣੀ ਨੀਕ ॥
ਗਾਗਮਾਲ ਰਚ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਲਿਖਵਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖਸਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥
ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਹਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਨ ਤਬ ਕਹਯੋ ਰਾਗ ਮਾਲ ਕਿਸ ਹੇਤ ॥

ਰਚਕੈ ਲਿਖੀ ਗਰੰਥ ਮੁਹ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ^੨ਸੁਖ ਸੇਤ ॥ ੩੫ ॥
ਸੁਨ ਅਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਬਖਾਨਯੋ ਸੁਨਹੁ ਸੌਮ ਮਨ ਲਾਇ ॥
ਜਬ ਮੁਦਾਵਣੀ ਗੁਰ ਲਿਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਾਸ ਅਲਾਇ ॥ ੩੬ ॥
ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਰਾਗ ਇਹੀ ਸਭੈ ਲਿਖੇ ਜੁ ਗ੍ਰੰਥ ਮਝਾਰ ॥
ਕੈ ਅਪਰੋ ਭੀ ਅਹੈਂ ਕੈ ਸਮਝਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ੩੭ ॥
ਸੁਨ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਸਮਰੱਥ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਭਾਈ ਸਮਝਾਇ ॥

ਚਤੁਰਦਸੋਂ ਵਿੱਦਯਾ ਵਿਖੇ ਇਕ ਸੰਗੀਤ ਲਿਹੁ ਪਾਇ ॥ ੩੯ ॥
 ਇਸ ਮਹਿੰ ਮਤ ਦੇਨੋਂ ਲਖੇ ਹਨਵੰਤ ਭੈਰੋਂ ਜਾਨ ॥
 ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਪ੍ਰਬੁਧਮਹਿੰ ਗਿਨਹਿੰ ਸੋ ਹਨਵੰਤ ਪਛਾਨ ॥ ੪੦ ॥
 ਸੋ ਪ੍ਰਮਾਨ ਗੁਰ ਆਦ ਕੀਝ ਪ੍ਰਬੁਧਮਹਿ ਹਮ ਲਿਖ ਦੀਨ ॥
 ਦੁਤੀਏ ਮਤ ਭੈਰਵ ਵਿਖੇ ਭੈਰਵ ਪ੍ਰਬੁਧਮਹੁ ਚੀਨ ॥ ੪੧ ॥
 ਸੋ ਭੀ ਲਿਖਿਓ ਮੱਧਜ ਮਹੁ ਪ੍ਰਚ ਬੂਝਯੋ ਤੋਹਿ ॥
 ਕ੍ਰਮ ਸੋਂ ਸੁਨੀਏਂ ਰਾਗ ਅਬ ਮਾਲਾ ਲੀਜਹਿ ਜੋਇ ॥ ੪੨ ॥
 ਅਸ ਕਹਿ ਰਾਗਹਿ ਏਕ ਸੰਗ ਪੰਚ ਬਰੰਗਨ ਗਾਇ ॥
 ਖਸ਼ਟ ਰਾਗ ਸੁਤ ਅਠਦਸੋਂ ਅੰਦ ਦਸ ਬੀਸ ਅਲਾਇ ॥ ੪੩ ॥
 ਚੌਰਾਸੀ ਕਾ ਜੋੜ ਕਰ ਪੁਨ 'ਕ੍ਰਮ 'ਉਪਸਿੰਗਾਰ ॥
 ਪ੍ਰਬੁਧਮ ਸਕਾਰ ਉਚਾਰਯੋ ਅੰਤ ਸਰਕਾਰ ਸੁਧਾਰ ॥ ੪੪ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਸੁ ਕਰ ਹਗੀ ਪ੍ਰੇਮ ਹਰਖਾਨਾ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਸੰਕਾ
 ਮਿਟਯੋ ਮਹਾਨਾ ॥ ਅਬ ਸਤਗੁਰ ਜਸ ਜਿਲਦ ਬੰਧਾਈ ॥ ਸੋਉ
 ਸੁਨਾਉ ਕਬਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੪੫ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰੰਗੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸਪਤ
 ਬਿੰਸਤ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੭ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਕਬਾ ਸ੍ਰੌਤਾ ਸੁਖਦ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਗਤ ਦਾਇ ॥
 ਬੀੜ ਕਗੀ ਜਸ ਗ੍ਰੰਥ ਕੀ ਇਕ ਤੇ ਬਹੁ ਜਸ ਬਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਸੁ ਕੀਨ ਸਪੂਰਨ ॥ ਪਠੇ ਸੁਨੋ
 ਜਿਸ ਦੁਖ ਸਭ ਦੂਰਨ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਕੇ ਉਤਸਾਹ ਕਗਾਇ ॥
 ਜੋ ਲਿਖਨਿ ਮਹਿੰ ਸਕੈਂ ਨ ਆਇ ॥ ੨ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਤੇ ਗੁਰ

ਜਿਲਦ ਮੰਗਾਯੋ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਜਿਲਦਹਿੰ ਬਨੁਵਾਯੋ ॥ ਏਤ ਸਮੇਂ
ਇਕ ਮੁਖ ਸਿਖ ਆਯੋ ॥ ਕਾਰੀ ਮਾਂਗਟ ਨਗਰ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ੩ ॥
ਭਾਈ ਬੰਨੋਂ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ॥ ਆਇ ਕੀਨ ਗੁਰ ਪਗ ਪਰਣਾਮ ॥
ਕਿਤਕ ਸਿਖ ਤਿਸ ਸੰਗ ਸੁਹਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਗ ਬੰਦੇ ਅਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥
੪ ॥ ਤਬ ਬੰਨੋਂ ਗਰ 'ਅੰਚਰ ਡਾਰੀ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨ
ਉਚਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਉਦਾਰਾ ॥ ਨਿਸ ਬਾਸਰ ਠਾਨਤ
ਉਪਕਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਕਲ ਕੇ ਨਰਨ ਉਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ॥ ਸਮ ਜਹਾਜ
ਕਿਛ ਗ੍ਰੰਥ ਸੁਧਾਰਨ ॥ ਸਭ ਦਾਸਨ ਕੇ ਰਾਖਤ ਮਾਨੂ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ
ਦਿਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨੂ ॥ ੬ ॥ ਦੀਜੈ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਹਮ ਮਾਂਗਾ ॥
ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੇ ਮਨ 'ਅਨਰਾਗਾ ॥ ਦੇਸ ਬਿਖੈ ਸੰਗਤ ਸਮਦਾਈ ॥
ਦਰਸਨ ਕਰਯੋ ਚਹਿਤ ਹਿਤ ਲਾਈ ॥ ੭ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਸੁਨ ਬੰਨੋਂ ਕੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੂਸਨ ਭਏ ਸੁਜਾਨ ॥
ਦੇਹਿੰ ਕਿ ਨਾਹਿੰ ਬਿਚਾਰਯੋ ਪੁਨ ਭਾਵਿੱਖਜਤ ਜਾਨ ॥ ੮ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਤਬ ਬੋਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗੋਸਾਈਂ ॥ ਬਿਖਮ 'ਬਾਤ
ਇਹ ਬੰਨੋਂ ਭਾਈ ॥ ਏਕ ਅਹੈ ਕਿਮ ਦੀਯੋ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਹਿ ਦੈਹੈ
ਤੈ ਮਾਨ ਘਟਾਈ ॥ ੯ ॥ ਅਨ ਬਨ ਬਨੀ ਕਹੈਂ ਕਿਆ ਤੇਹੀ ॥
ਅਬ ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਨੀਕ ਜਿਮ ਹੋਹੀ ॥ ਅਪਨੀ ਪੁਰੀ ਰਾਖ ਇਕ ਰਾਤੀ
॥ ਲੇ ਕਰ ਹਟੋ ਹੋਇ ਜਬ ਪ੍ਰਾਤੀ ॥ ੧੦ ॥ ਦੁਤਿਜ ਰਾਤ ਰਾਖਹੁ
ਨਹਿੰ ਕੈਸੇ ॥ ਅਥ ਨੇ ਜਾਹੁ ਲਿਆਇ ਪੁਨ ਤੈਸੇ ॥ ਅਦਬ ਸਾਬ
ਰਾਖਹੁ 'ਚੁਕਸਾਈ ॥ ਸੰਗਤ ਅਲ ਬਾਲਹਿ ਸਮਦਾਈ ॥ ੧੧ ॥
ਇਮ ਕਹਿ ਤਬ ਖਾਸਾ ਮੰਗਵਾਯੋ ॥ ਸਿਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਅਸਬਾਪ ਕਰਾਯੋ ॥
ਸ਼ਲਬਦ ਪੜ੍ਹਤ ਬੰਨੋਂ ਲੇ ਚਾਲਾ ॥ ਸੰਗਤ ਜਿਸ ਕੇ ਸੰਗ ਬਿਸਾਲਾ ॥
੧੨ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥ ਲਾਗਯੋ ਡੇਰਾ ਸਭ

ਉਚੁਵਾਯੋ ॥ ਆਇ ਸੁਧਾਸਰ ਨਿਜ ਗ੍ਰਹ ਮਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ
ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਹਿ ॥ ੧੩ ॥ ਉਤ ਬੰਨੋ ਪੁਰ ਨਿਕਸ ਬਿਚਾਰਾ ॥
ਕਿਮ ਇਹ ਲਿਖਯੋ ਜਾਇ ਅਬ ਸਾਰਾ ॥ ਏਕ ਨਿਸਾ ਗੁਰ ਆਇਸ
ਭਨੀ ॥ ਲਿਖਯੋ ਨ ਜਾਇ ਬਾਤ ਅਨਬਨੀ ॥ ੧੪ ॥ ਤਬ
ਬਿਚਾਰ ਉਰ ਮਹਿੰ ਹੁਇਆ ਵਾ ॥ ਡੇਰਾ ਕਰੋ ਕੋਸ ਇਕ ਠਾਵਾ ॥
ਤਬਹਿ ਲਿਖਾਰੀ ਦੀਏ ਲਗਾਇ ॥ ਲਿਖਹੁ ਜਿਤਾਬੀ ਅਰ
ਸਮਦਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਅਪਨ ਪੁਰੀ ਲਗ ਇਕ ਇਕ ਕੋਸ ॥ ਡੇਰਾ
ਕਰੇਤ ਲਿਖਯੋ ਆਧੋਸਾ ॥ ਇਕ ਨਿਸ ਬਸ ਕਰ ਨਿਜ ਘਰ ਮਾਹੂ ॥
ਹਟੇ ਕੋਸ ਇਕ ਡੇਰਾ ਰਾਹੂ ॥ ੧੬ ॥ ਬਾਣੀ ਕਛੁਕ ਵਧੀਕ
ਲਿਖਾਈ ॥ ਸਿੱਖਨ ਤੇ ਸੋ ਪੋਥੀ ਪਾਈ ॥ ਸਾਰੰਗ ਸਬਦ ਸੂਰ ਕਾ
ਗਾਯੋ ॥ ਤਹਿ ਤੁਕ ਇਕ ਸਾਰਿਾ ਇਤ ਪਾਯੋ ॥ ੧੭ ॥

ਦੇਹਿਗਾ ॥ ਡੱਡ ਮਨ ਹਰ ਬੇਮੁਖਨ ਸੰਗ ਸਬਦ ਇਹੋ ਲਿਖ ਲੀਨ ॥

ਮੀਰਾਂ ਬਾਈ ਸ਼ਬਦ ਪੁਨ ਐਰ ਲਿਖੇ ਚਿਤ ਚੀਨ ॥ ੧੮ ॥

ਮਨੋ ਹਮਾਰੋ ਬਾਂਧਿਓ ਗੁਨ ਮਾਰੂ ਸਬਦ ਲਿਖਾਇ ॥

ਜਿਤ ਦਰ ਲੱਖ ਮਹੰਮਦਾ ਸਲੋਕ ਤੀਨ ਲਿਖ ਪਾਇ ॥ ੧੯ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਬਾਇ ਆਤਸ ਸੇਲਹਿੰ ਸਾਲੋਕ ॥ ਰਤਨ ਮਾਲ
ਲਿਖ ਲਈ ਅਲੋਕ ॥ ਰਾਹ ਮੁਕਾਮ ਕੀ ਸਾਖ ਲਿਖਾਈ ॥ ਜੋ ਪੈੜਾ
ਪੋਥੀ ਲੇ ਆਈ ॥ ੨੦ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਜਿਲਦ ਗ੍ਰੰਥ ਬਨ੍ਹਵਾਈ ॥
ਚਲੇ ਗੁਰੂ ਦਿਸ ਦੇਰ ਨ ਲਾਈ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਆਵਤ ਭਏ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਬਿਤ ਬਏ ॥ ੨੧ ॥

ਦੇਹਿਗਾ ॥ ਆਵਤ ਦੇਖਯੋ ਗ੍ਰੰਥ ਕੇ ਉਠੇ ਪ੍ਰਾਂਤੂ ਹਰਖਾਇ ॥

ਕਰ ਬੰਦਨ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਕੇ ਖਾਸਾ ਲੀਨ ਲਵਾਇ ॥ ੨੨ ॥

ਦੋਇ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਦੇਖ ਕਰ ਕੀਨੋ ਮੁਖੋਂ ਉਚਾਰ ॥

ਭਾਈ ਬੰਨੋਂ ਕਿਆ ਕਰਯੋ ਕਰੋ ਸੱਤ ਨਿਰਧਾਰ ॥ ੨੩ ॥

ਕਹਿ ਬੰਨੋਂ ਕਰ ਜੋਰ ਕੈ ਜਸ ਕਰਵਾਯੋ ਨਾਬ ॥

ਤਸ ਦੁਤੀਓ ਲਿਖਵਾਇਓ ਗ੍ਰੰਥ ਗੁਰੂ ਹਿਤ ਸਾਬ ॥ ੨੪ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਭਲਾ ਤੁਮ ਕੀਨ ॥ ਪਰ
ਉਪਕਾਰ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਚੀਨ ॥ ਜੇ ਇਕ ਗ੍ਰੰਥ ਹੁਤੇ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥
ਦਰਸੇ ਇਨ ਕੇ ਮੁਕਤੀ ਪਾਹਿ ॥ ੨੫ ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਕੀਨਸ ਦੂਜ
ਉਤਾਰਾ ॥ ਸ਼ਬਦ ਕਮਾਇ ਲਹੈ ਫਲ ਚਾਰਾ ॥ ਪੁਨ ਕਹਿੰ ਸ਼ਬਦ ਜੁ
ਅਧਕ ਲਿਖਾਏ ॥ ਰਹੈਂ ਇਸੀ ਮਹਿੰ ਮਿਲਣ ਨ ਪਾਏ ॥ ੨੬ ॥
ਅਬ ਤੇ ਬੀੜ ਭਈ ਜਗ ਦੋਇ ॥ ਇਕ ਗੁਰਦਾਸ ਬੰਨੋਂ ਦੁਈ ਜੋਇ॥
ਪ੍ਰਿਥਮ ਬੀੜ ਤੇ ਜੋਊ ਉਤਾਰੈ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਤੇ ਪੁਨ ਭਲੇ ਸੁਧਾਰੈ ॥
੨੭ ॥ ਦੁਤਿਜ ਬੀੜ ਤੇ ਜੋ ਉਤਰਾਵੈ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਇਸ ਤੇ
ਸੁਧਗਾਵੈ ॥ ਬਹੁਤ ਉਤਾਰੇ ਜਗ ਮਹਿ ਥਾਵੈਂ ॥ ਘਰ ਘਰ ਗ੍ਰੰਥ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਾਵੈਂ ॥ ੨੮ ॥ ਪੁਨ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਦਿਸ ਪਿਖ ਦਜਾਲ ॥
ਬਚਨ ਕਰੋ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਹੁ ਰਸਾਲ ॥ ਹੇ ਸੁਤ ਤੁਮ ਬਹੁ ਜੰਗ ਸੁ ਕਰਨੇ॥
ਧਰਮ ਵਿਰੋਧੀ ਪਕੜ ਪਛੜਨੇ ॥ ੨੯ ॥ ਆਵੈਂ ਢਾਡੀ ਤੌ
ਅਗਵਾਈ ॥ ਸੂਰਨ ਵਾਰ ਬਹੁਤ ਬਿਧ ਗਾਈ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਧੁਨ
ਜੋ ਤੁਮ ਮਨ ਭਾਵਨ ॥ ਵਾਰ ਗ੍ਰੰਥ ਮਹਿੰ ਕਰੋ ਚਢਾਵਨ ॥ ੩੦ ॥
ਅਪਰ ਨ ਬਾਣੀ ਉਚਰਹੁ ਕੋਈ ॥ ਹਮ ਨਵਮੇ ਬਲ ਜੋ ਗੁਰ ਹੋਈ ॥
ਦਿਹੈ ਸੀਸ ਦਿੱਲੀ ਮਹਿੰ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸ ਬਾਣੀ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਚਢਾਇ ॥
੩੧ ॥ ਦਸਮ ਰੂਪ ਹਮਰੇ ਜਬ ਹੈ ਹੈ ॥ ਜੰਗ ਅਖਾਰੇ ਬਹੁ ਬਿਧ
ਕੈ ਹੈ ॥ ਸੋਊ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਪੁਨਾ ਲਿਖਾਵੈਂ ॥ ਬਾਣੀ ਨਵਮੇ ਮਹਿਲ
ਚਢਾਵੈਂ ॥ ੩੨ ॥ ਅਪਨ ਸਲੋਕ ਏਕ ਲਿਖਵਾਵੈਂ ॥ ਨਿਜ ਸਥਾਨ
ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਬਠਾਵੈਂ ॥ ਏਕ ਸਮੇਂ ਐਸੇ ਪੁਨ ਆਵੈ ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਤੁ ਕਲ ਬਹੁ
ਜਗਤ ਚਲਾਵੈ ॥ ੩੩ ॥ ਤਾ ਮੈਂ ਗ੍ਰੰਥ ਬਹੁਤ ਛਪ ਜਾਈ ॥ ਹੁਵੈ

ਬਿਅਦਬੀ ਪੰਥ ਘਟਾਈ ॥ ੧੦੫੩॥ ਅਧੇਰਾਤੀ ਨਿਤਪ੍ਰਤ ਚਲ ਜਾਵੈ ॥ ਤਬ
ਕੇ ਗੁਰਮੁਖ ਜਗ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥ ੩੪॥ ਸਚੈ ਬਿਅਦਬੀ ਦੇਹਿ ਹਟਾਇ ॥
ਅਦਬ ਮਰਯਾਦਾ ਜਗ ਬਿਦਤਾਇ ॥ ਤਬ ਬਹੁ ਪੰਥ ਬਿਧੈ ਜਗ
ਮਾਹੀ ॥ ਹੂੰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਬਡ ਕਹਯੋ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ੩੫ ॥ ਅਸ ਕਹਿ
ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ॥ ਲਿੱਖਣ ਲਈ ਸੁ ਸੁੰਦਰ ਹਾਥ ॥ ਦਸਖਤ
ਦੇਨਹੁ ਪਰ ਕਰ ਦੀਨੇ ॥ ਜੁਗਲ ਗ੍ਰੰਥ ਜਗ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟੀਨੇ ॥ ੩੬॥
ਰੂਪ ਏਕ ਕਛੁ ਭੇਦ ਨ ਭਾਈ ॥ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ਤਿਨ ਸਿਖ ਪਦ
ਪਾਈ ॥ ਸੁਨਤ ਪਠਤ ਜਿਸ ਰਿਦੈ ਬਸਾਈ ॥ ਤਿਨ ਪਰ ਕਵਿ ਪੁਨ
ਧੁਨ ਬਲ ਜਾਈ ॥ ੩੭ ॥ ਬਹੁਰ ਤਿਹਵਾਲ ਗੁਰ ਮੰਗਵਾਯੋ ॥
ਦਰਸਨਿ ਪੈਰ ਬਾਜ ਬਜਵਾਯੋ ॥ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ਬਹੁਤੁ ਤਿਹ
ਕਾਲਾ ॥ ਰਾਗੀ ਗਾਵੈਂ ਸਬਦ ਰਸਾਲਾ ॥ ੩੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬੁੱਢੇ ਸੰਗ
ਗੁਰੂ ਅਲਾਯੋ ॥ ਭਾਈ ਗਰੰਥੀ ਤੁਝੈ ਬਨਾਯੋ ॥ ਅਬ ^੨ਪਰਯੰਕੀ ਖੁਬ
ਡਸਾਵੈ ॥ ਅਤ ਸੁੰਦਰ ਰੇਮਾਲ ਲਗਾਵੈ ॥ ੩੯ ॥ ਉਪਰੁ ਰੁਚਰ
ਚੰਦੇਆ ਤਾਨੇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਠਾਨੇ ॥ ਸਤਗੁਰ ਕਹਾ
ਤਬਾ ਬ੍ਰਿਧ ਕੀਨ ॥ ਪ੍ਰਬਹ ਬੀੜ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥਹਿ ਲੀਨ ॥ ੪੦ ॥
^੩ਪਲਗੀ ਪਰ ਤਬ ਰਖਾ ਬਨਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖ ਸ਼ਬਦ
ਅਲਾਇ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖ ਜੀਵਾਂ ਗੁਰ ਤੇਰਾ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰਮ ਹੁਵੈ
ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ॥ ੪੧ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਗੁਰ ਪਾਛੇ ਗਾਵੈ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ
ਮਨ ਉਤਸਾਹ ਬਢਾਵੈ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਬਹੁਤ ਸ਼ਬਦ ਧੁਨ ਲੁਾਇ ॥
ਪੂਰਨ ਭਯੋ ਆਇ ਅਬ ਧਿਆਇ ॥ ੪੨ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ
ਬੰਨੋ: ਜੀ ਦੁਤੀਆ ਗ੍ਰੰਥ ਰਚਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਸਟ
ਬਿੰਸਤ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੮ ॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਅੰਗਦ ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਗੁਰੂ ਕੈ ਧਿਆਇ ।
ਰਾਮਦਾਸ ਪਰਤੱਖ ਗੁਰ ਬਿ੍ਧ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਇ ॥ ੧ ॥
ਲੀਨ ਅਵਾਜ਼ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰ ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਮਨ ਲਾਇ ॥
ਜਹਿ ਸੁਨਬੇ 'ਭਵ ਸਿੰਧ ਤਰੇ ਜਮ ਪੁਰ ਜੁਹਿਨ ਨ ਪਾਇਆ ॥
ਰਾਗ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸੰਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜਿ ਆਪਿ ਖਲੋਇਆ ਹਰਿ ਕੰਮੁ ਕਰਾਵਣਿ
ਆਇਆ ਰਾਮ ॥ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਤਾਲੁ ਸੁਹਾਵਾ ਵਿਚਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਛਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਛਾਇਆ
ਪੂਰਨ ਸਾਜੁ ਕਰਾਇਆ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ਜੈ ਜੈ
ਕਾਰੁ ਭਇਆ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਲਾਬੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਪੂਰਨ
ਪੁਰਖ ਅਚੁਤ ਅਵਿਨਾਸੀ ਜਸੁ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣੀ ਗਾਇਆ ॥
ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਿਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥

ਦੈਪਈ ॥ ਸੁਨ ^੨ਸਭਹੂੰ ਤਬ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੇ ॥ ਮਹਾਂ ਅਨੰਦ
ਸਭਨ ਮਹਿੰ ਛਾਯੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ^੩ਕਰ ਤੇ ਚਮਰ ਫਿਰੰਤਾ ॥ ਬਿ੍ਧ ਸ੍ਰੀ
ਜਪੁਜੀ ਪਾਠ ਕਰੰਤਾ ॥ ੩ ॥ ਪਾਇ ਭੋਗ ਸਭ ਕਹਿ ਜੈਕਾਰਾ ਸ੍ਰੀ
ਮੁਖ ਤਬ ਸ਼ੁਭ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਹੇ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਸੁਨਹੁ ਪਿਆਰੀ ॥
ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਭਾਰੀ ॥ ੪ ॥

ਸਵੱਖਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇਰ ਸਰੀਰ ਜੋਊ ਸਭ ਬਾਨ ਸਮੈਂ
ਸਭਨਾ ਦਰਸੈਹੈ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਰਿਦਾ ਗੁਰ ਕੈ ਇਹੁ ਜਾਨਹੁ ਉੱਤਮ ਹੈ ਸਭ
ਕਾਲ ਰਹੈਹੈ ॥ ਮੇਰੇ ਸਰੂਪ ਤੇ ਯਾਂਤੇ ਹੈ ^੪ਦੀਰਘ ਸਾਹਿਬ ਜਾਨ
ਅਦਾਇਬ ਕੈ ਹੈ ॥ ਪੂਜਹੁ ਚੰਦਨ ਕੈਸਰ ਕੈ ਘਸ ਧੂਪ ਧੁਖਾਇ ਕੈ
ਛੂਲ ਚਢੈ ਹੈ ॥ ੫ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਜਹਾਜ ਸੁ ਭੈਜਲ ਕੈ ਤਰ ਜਾਇ ਸੋਊ

ਮਨ ਲਾਵੈਗੋ ॥ ਜੇਤਕ ਗ੍ਰੰਥ ਅਦਾਇਬ ਰਾਖਹਿ ਕੇਤਕ ਹੀ ਫਲ
ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਭਾਵਨੀ ਧਾਰ ਕੈ ਚਾਹਿ ੧ਉਮਾਹਿਤ ਦਯੋਸ ਪ੍ਰਤੀ ਦਰਸਾਵੈ
ਗੋ ॥ ਪਾਠ ਕਰੈ ਕਿ ਸੁਨੈ ਮਨ ਏਕ ਹੈ ੨ਹਿਯ ਉਪਦੇਸ ਬਸਾਵੈ ਗੋ
॥ ੬ ॥ ਦੇਖਤ ਹੀ ਕਰ ਜੋਰ ਦੁਉ ਮਨ ੩ਨੰਮੁਤ ਸੀਸ ਨਿਵਾਵੈ ਗੋ ॥
ਅੰਰਨ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਕਰੈ ਲਿਖ ਆਪ ਇਸੈ ਕੇ ਲਿਖਾਵੈ ਗੋ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰੇਮ
ਕਰੈ ਘਰ ਮਹਿੰ ਅਸਬਾਪਹਿ ਪਾਠ ਸੁਨੈ ਹਰਖਾਵੈ ਗੋ ॥ ੫ ॥ ਕਾਰਜ
ਹੋਇ ਸੰਪੂਰਨ ਬਾਛਤ ਪਾਠ ਕਰੈ ਕਿ ਕਰਾਵੈ ਗੋ ॥ ਭੋਗ ਪਰੇ
ਕਰਵਾਇ ਤਿਹਾਵਲ ਆਪ ਖਰੋ ਹੁਇ ਜਾਵੈ ਗੋ ॥ ਹਾਥ ਦੂਜੋਰ ਕਰੈ
ਅਰਦਾਸ ਮਨੋਰਥ ਕੇ ਮਨ ਲਿਆਵੈ ਗੋ ॥ ਕਿਝੋਂ ਨ ਕਹੋ ਤਿਹ
ਪੂਰਨ ਹੈ ਚਿਤ ਚਾਹਤ ਸੋ ਨਰ ਪਾਵੈ ਗੋ ॥ ੬ ॥ ਸਿਖ ਕੇ ਬਿਆਹ
ਹੁਵੈ ਘਰ ਮੈਂ ਤਬ ਮੰਗਲ ਸ਼ਬਦਹਿ ਗਾਵੈ ਗੋ ॥ ਪੁਨ ਫੇਰੇ ਲਹੈ
ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਕੇ ਬਾਲ ਅੰਲਾਵੈਂ ਗ੍ਰੰਥ ਪਢਾਵੈ ਗੋ ॥ ਕਰ ਕੈ ਪੁਰਦੱਛਨ
ਚਾਰ ਭਲੇ ਸਿੱਖਜਾ ਮਨ ਮਹਿ ਠਹਿਰਾਵੈਗੋ ॥ ਭੋਗ ਕੇ ਪਾਇ ਕੜਾਹ
ਚੜ੍ਹਾਇ ਸਭ ਹੀ ਬਿਘਨਾ ਮਿਟ ਜਾਵੈਗੋ ॥ ੮ ॥ ਸਿੱਖ ਸਰੀਰ ਤਜੈ
ਤਿਸ ਪੀਛਹਿ ਰ੍ਥੰਥ ਕੇ ਪਾਠ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥ ੯ ਪੇਸ਼ਾ ਕੇ ਅਰਪੈ ਤਬ
ਪਾਠਕ ਭੋਜਨ ੧੦ ਚਾਰ ਖੁਲਾਵੈਗੋ ॥ ਅੰਰ ਜਥਾ ਸ਼ਕਤੀ ਤਹਿ ਸੇਵਹਿ
ਲਿਆਇ ਕਰਾਹ ਬੁਤਾਵੈ ਗੋ ॥ ਸੋ ਸਿਖ ਹੋਇ ਸੁਖੈਨ ਮਹਾਂ ਪਰਲੋਕ
ਵਿਖੈ ਹਰਖਾਵੈਗੋ ॥ ੧੦ ॥ ਅੰਰ ਕਹਾਂ ਲਗਜੇ ਜਗ ਕਾਰਜ ਪਾਠ
ਕਰੇ ਸਿਧ ਹੋਵਹਿ ਗੋ ॥ ਸੰਤ ਮਹੰਤ ਚਹੈ ਨਹ ਯੋਂ ਪਠ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੇ
ਪ੍ਰਭ ਜੋਵਹਿ ਗੋ ॥ ਦਿਯੋਸ ਨਿਸਾ ਸਿਮਰੈਂ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਿ ਗ੍ਰੰਥ ਪਠੈ
ਅਘ ਖੋਵਹਿ ਗੋ ॥ ਅੰਤ ਸਮੈਂ ਜਮ ਕੇਨ ਪਿਖੈਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਚਰਨ

੧ ਉਤਸਾਹ ।

੨ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ।

੩ ਨਿੰਮੁਤਾ ਦੇ ਸਹਿਤ ।

੪ ਬੰਧਨ

੫ ਕਟਣ ਵਾਲਾ ।

੬ ਪੁਸ਼ਾਕ ।

੭ ਸੰਦਰ ।

੮ ਪਾਪ ।

ਸਮੇਵਹਿਗੇ ॥ ੧੧ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਮਹਾਨ ਮਹਾਤਮ ਜਾਹਿ ਬਖਾਨ
 ਕਰੈਂ ਸਮਦਾਇ ॥ ਅੰਤ ਨ ਪਾਵਤ ^੧ਸੇਸ ਅੰ 'ਸਾਰਦ ਨੇਤ ਹੀ ਨੇਤ
 ਅਸੇਸ ਬਤਾਇ ॥ ਜੋ ਸਰਬੈਤਮ ਜੋ ਸਰਬਾਸੂਜ ਤਾਹੀ ਕੇ ਨਾਮ
 ਇਸੀ ਮੌਂ ਹੈਂ ਗਾਇ ॥ ਨਾਮ ਸੋ ਨਾਮੀ ਕੋ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਇਹ ਮੂਰਤ
 ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਸੁਹਾਇ ॥ ੧੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੰਮਤ ਨਾਨਕ ਸਾਹੀ ਜੋ ਇਕ ਸ਼ਤ ਪੈਂਤੀ ਜਾਨ ॥

ਭਾਦੂ ਸੁਦੀ ਤਿੱਬ ਏਕਮੰ ਗ੍ਰੰਥ ਸਥਾਪਨ ਠਾਨ ॥ ੧੩ ॥

ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਦੀਵਾਨ ਮਹਿੰ ਕਹਯੋ ਮਹਾਤਮ ਸਾਰ ॥

ਮੁਖ ਸਿੱਖਨ ਤਬ ਤਹਿ ਸਮੌ ਅਸ ਬਿਧ ਬਿਨੈ ਉਚਾਰਾ ੧੪ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਪਾਠ ਭੋਗ ਜੋ ਅਲਾਯੋ ॥ ਹਮ ਅਜਾਨ
 ਨਹਿੰ ਸਕੈਂ ਲਖਾਯੋ ॥ ਸੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਦੇਹੁ ਸੁਨਾਇ ॥ ਕਰੈਂ ਸਿੱਖ
 ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਪਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਨੀ ਬਿਨੈ ਜਬ ਦੀਨ ਦਯਾਲਾ ॥
 ਅਸ ਬਿਧ ਕੀਨੇ ਬਚਨ ਰਸਾਲਾ ॥ ਹੇ ਸੰਗਤ ਸਭ ਹੀ ਸੁਨ ਲੀਜੈ ॥
 ਤਿਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ਪਾਠ ਲਖੀਜੈ ॥ ੧੬ ॥ ਏਕ ਅਖੰਡ ਦੁਤਿਯ
 ਸਪਤਾਹਾ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਓ ਨਿਰ ਬੰਧਨ ਲਖ ਪਾਹਾ ॥ ਤਿਨਕੀ ^੨ਪ੍ਰਬਕ
 ਪ੍ਰਬਕ ਮਰਯਾਦਾ ॥ ਸੁਨੈ ਸਿੱਖ ਲਹੁ ਮਨ ਅਹਿਲਾਦਾ ॥ ੧੭ ॥
 ਪ੍ਰਬਕ ਅਖੰਡ ਬਿਧੀ ਅਸ ਜਾਨੈ ॥ ਜਬ ਚਿਤ ਚਹੋ ਪਾਠ ਰਖਵਾਨੋ ॥
 ਜਿਸ ਮੰਦਰ ਮਹਿੰ ਚਹੁ ਪਰਕਾਸ ॥ ਸੁੱਛ ਕਰੈ ਲੇਪਹੁ ਸੁਭ ਰਾਸ ॥
 ੧੮ ॥ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੇ ਕਰੋ ਸਜਾਵਨ ॥ ਪੁਨਹਿੰ ਗ੍ਰੰਥ ਪਰਕਾਸ
 ਕਰਾਵਨ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ^੩ਕਲਸ਼ ਰਖੋ ਤਹਿੰ ਆਇ ॥ ^੪ਪੁਸ਼ਪ ਦੀਪ ਅੰ
 ਧੂਪ ਧੂਖਾਇ ॥ ੧੯ ॥ ^੫ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਕਰ ਤਿਆਰ ਧਰੀਜੈ ॥ ਪਾਠੀ
 ਚਾਰ ਛੇ ਆਠ ਬਨੀਜੈ ॥ ਸਹਿਤ ਕੇਸ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰੈਂ ਸੋ ॥ ਪੁਨ

ਪੇਸ਼ਾਕ ਪਵਿੱਤੁ ਧਰੈ ਸੇ ॥ ੨੦ ॥ ਬਾਣੀ ਕੇ ਅਭਿਆਸੀ ਜੋਈ ॥
 ਪਾਠੀ ਨਾਮ ਤਿਸੀ ਕੈ ਹੋਈ ॥ ਅਸ ਜਬ ਤਿਆਰੀ ਸਭ ਕੀ ਜਾਨੇ ॥
 ਪਠ ਅਨੰਦ ਅਰਦਾਸ ਬਖਾਨੇ ॥ ੨੧ ॥ ਜਹਿ ਨਮਿੱਤ ਸੇ ਬਿਨਤੀ
 ਕੀਜੈ ॥ ਪੁਨਹਿ ਅਵਾਜ਼ ਗ੍ਰੰਥ ਤੇ ਲੀਜੈ ॥ ਲੇ ਆਗਜਾ ਪੁਨ ਸੰਗਤ
 ਕੇਗੀ ॥ ਕਰੈ ਅਰੰਭ ਸਾਦ ਤਿਸ ਬੇਗੀ ॥ ੨੨ ॥ ਜਪੁਜੀ ਪਾਠ ਹੁਵੈ
 ਜਦ ਜਾਨ ॥ ਤਬ ਕੜਾਹੁ ਕੇ ਕਰੈ ਬੁਤਾਨ ॥ ਜਬ ਇਕ ਪਾਠੀ
 ਸ੍ਰਾਮ ਕੈ ਪਾਵੈ ॥ ਬੈਠਹਿ ਦੁਤੀਜੇ ਸੰਗੋ ਪੜ੍ਹਾਵੈ ॥ ੨੩ ॥ ਤਿਸ
 ਮੁਖ ਤੇ ਲੇਵੈ ਮੁਖ ਪਾਠ ॥ ਸਭ ਪਾਠਿਨਕਾ ਇਸ ਬਿਧ ਠਾਠ ॥
 ਖੰਡਤ ਪਾਠ ਨ ਹੋਵਨ ਪਾਵੈ ॥ ਰੈਨ ਦਿਵਸੇ ਇਕ ਸਮ ਹੈ ਜਾਵੈ
 ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ਸੰਝ ਸਕਾਰੇ ਬਟੈ ਕਰਾਹਿ ॥ ਹੁਵੈ ਤਿਆਰ ਜਬ ਪਾਠ
 ਸੁ ਆਹਿ ॥ ਤਬ ਸੰਗਤ ਸਭ ਹੁਵੈ ਇਕਤ੍ਰੁ ॥ ਪਾਠਿਨ ਭੇਟ ਰੁਮਾਲ
 ਬਚਿਤ੍ਰੁ ॥ ਬਸਨ ਭੇਟ ਪਰਸਾਦਿ ਲਿਆਵੈ ॥ ਅੰਤ ਪਾਠ ਸੁਨ ਮਨ
 ਹਰਖਾਵੈ ॥ ੨੬ ॥ ਪਵੈ ਭੋਗੀ ਅਰਦਾਸ ਭਨੀਜੈ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਮਨਸਾ
 ਖੂਰਨ ਕੀਜੈ ॥ ਪੁਨਹਿ ਕਰੀਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਰਤਈਯੈ ॥ ਮਨ ਪਾਵਨ
 ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਭ ਲੀਈਯੈ ॥ ੨੭ ॥ ਜਸ ਮਨਸਾ ਕਰੈ ਪਾਠ ਕਰਾਵੈ ॥
 ਤਸੇ ਫਲ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈ । ਮਹਿਮਾ ਪਾਠ ਅਖੰਡ ਮਹਾਨ ॥
 ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਤਾ ਸਕੈ ਬਖਾਨ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਨੋ ਸਿਖ ਗੁਰ ਗਿਰਾ
 ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਪਤਾਹੁ ਪਾਠ ਕਾ ਸੇ ਪਰਕਾਰੇ ॥ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਆਰੰਭ
 ਜੇ ਕਹਯੋ ॥ ਸੇ ਸਪਤਾਹੁ ਪਾਠ ਕਾ ਲੱਹਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ੪ ਖਟ ਦਿਨ
 ਪਾਠ ਹੁਵੈ ਇਸ ਕੇਗਾ ॥ ਨਿਤ ਬਰਤੈ ਸੁ ਕੜਾਹੁ ਅੱਛੇਗਾ ॥
 ਸਪਤਮ ਦਿਨ ਪਰੈ ਭੋਗੀ ਪਵੀਜੈ ॥ ਭੇਟ ਰੁਮਾਲ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਕੀਜੈ ॥
 ੨੧ ॥ ੫ ਪਾਠਿਨ ਕੈ ਭੇਟਾ ਪੈਸ਼ਾਕਾ ॥ ਪੂਰੈ ਮਨੋਰਥ ਸਤਿਗੁਰ

੧ ਬਕੇਵੇਂ ਨੂੰ ਭਾਵ ਛਿਉਟੀ ਨੂੰ । ੨ ਸੰਧਿਆਂ । ੩ ਸਵੇਰੇ । ੪ ਕੜਾਹ
 ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਵਰਤੇ । ੫ ਛੇ ਦਿਨ । ੬ ਚੰਗਾ । ੭ ਪਾਠੀ ਜਿੰਧ ਨੂੰ ।

ਤਾਕਾ॥ ਸਾਧਾਰਨ ਅਬ ਪਾਠ ਸੁਣੋ ਸਭ ॥ ਕਰੈ ਅਰੰਭ ਪਾਠ ਕੇ
 ਜਬ ਤਬ ॥ ੩੦ ॥ ਕਰ ਕੜਾਹ ਭਾਖੈ ਅਰਦਾਸ ॥ ਕਰੈ ਅਰੰਭ ਜੋਊ
 ਸੁਖ ਗਾਸ ॥ ਜੇਤਕ ਦਿਨ ਮਹਿੰ ਪਠਯੋ ਸੁ ਜਾਇ ॥ ਨਹਿੰ ਬਿਚਾਰ
 ਕਛੁ ਇਸੈ ਲਖਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਹੁਵੈ ਤਿਆਰ ਤਬ ਕੜਾਹ ਕਰੀਜੈ ॥
 ਭੋਗ ਪਾਇ ਭੇਟਾ ਸ਼ੁਭ ਦੀਜੈ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਬ ਗੁਰੂ ਸੁਨਾਈ ॥
 ਭੇਟਾ ਸੰਗਤ ਅਨਕ ਚੜ੍ਹਾਈ ॥ ੩੨ ॥ ^੧ਬਿਧ ਤੇ ਤਬ ਗੁਰ ਅਨਦ
 ਪਰਾਵਾ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਰਤਾਵਾ ॥ ਤਬ ਬੰਨੋਂ ਕਰ ਜੋਰ
 ਉਚਾਰੇ ॥ ਦਿਹੁ ਆਗਜਾ ਮੈਂ ਜਾਉਂ ਅਗਾਰੇ ॥ ੩੩ ॥ ਦੇ ਆਗਜਾ
 ਸੇ ਗੰਬੂ ਭਿ ਦੀਨਾ ॥ ਬੰਦ ਚਰਨ ਗੁਰ ਭਯੋ ਪ੍ਰਸੀਨਾ ॥ ਲੇ ਖਾਸਾ
 ਬਹੁ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹਾਈ ॥ ਨਿਜ ਗਿਰ੍ਹ ^੨ਓਰ ਚਲਾ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ੩੪ ॥
^੩ਮਾਂਗਟ ਖਾਰੀ ਆਇ ਉਤਾਰਾ ॥ ਧਰਮ ਸਾਲ ਰਚ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥
 ਬਾਪ ਗੰਬੂ ਸਾਹਿਬ ਹੁਲਸਾਯੋ ॥ ਭਾਈ ਬੰਨੋਂ ਜਗ ਪ੍ਰਗਟਾਯੋ ॥ ੩੫ ॥
 ਇਤ ਹਰਿ ਮੰਦਰੇ ਗੁਰੂ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਦੇਖ ^੪ਸੁਰ ਪੁਰੀ ਲਾਜੇ ॥
 ਸਭ ਸਥਾਨ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਚਲ ਆਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਨ ਬਸਾਈ
 ॥ ੩੬ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਪੱਧਤ ਜਹਾਂ ਪਦਾਰਥ
 ਚਾਰਾ ॥ ਇਮ ਉਤਸਾਹਤ ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਇ ॥ ਸੰਘਜਾ ਭੀ ਰਹਿਰਾਸ
 ਪਠਾਇ ॥ ੩੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਧ ਬੂਝੇ ਤਬੈ ॥ ਗੰਬੂ ਰਹੈ ਕਿਤ
 ਨਿਸ ਮਹਿੰ ਅਬੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਗੰਬੂ ਪ੍ਰਮੇਸਰ
 ਕੈ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ੩੮ ॥ ਸਵਾ ਜਾਮ ਜਾਮਨ ਜਬ ਜਾਇ ॥ ਪੁਠਹਿ
 ਸੋਹਿਲਾ ਕੀਰਤਨ ਗਾਇ ॥ ਬਹੁਰੈ ਲੇ ਜਾਵਹੁ ਅਸਵਾਰਾ ॥ ਜਿਸੀ
 ਕੋਠੜੀ ਰਹਿਨ ਹਮਾਰਾ ॥ ੩੯ ॥ ਤਹਾਂ ਨਿਵਾਸ ਕਰੋ ਜੁਤ ਮਾਨ ॥
 ਜਾਮ ਸਵਾ ਜਾਮਨ ਰਹਿ ਆਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਤਬਹਿ ਸਨਾਨੋ ॥

੧ ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਜੀ ।

੨ ਤਰਫ ।

੩ ਭਾਈ ਬੰਨੋਂ ਜੀ ਦੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ।

੪ ਇੰਦਰ ਦੀ ਪੁਰੀ ਭੀ ਲਜਾਏ ਮਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

ਫਰਸ਼ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤ ਕੇ ਠਾਨੋ ॥ ੪੦ ॥ ਦੀਪਕ ਸਦਾ ੧ਘੁੜੁੜੁ ਕੋ
 ਬਾਰੋ ॥ ਸਵਾ ਜਾਮ ਜਬ ਨਿਸਾ ਨਿਹਾਰੋ ॥ ਰਾਗੀ ਆਸਾਵਾਰ ਸੁ
 ਗਾਵਹਿੰ ॥ ਅਨਕ ਰਾਗ ਕੇ ਸ਼ਬਦ ਸੁਨਾਵਹਿੰ ॥ ੪੧ ॥ ਅਰਧ
 ਜਾਮ ਜਾਮਨ ਰਹਿ ਜਬੈ ॥ ਆਨਹੁ ਸਿਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਤਬੈ ॥ ਵਾਰ
 ਭੋਗ ਤੇ ਖੋਲੁ ਪੜ੍ਹੀਜੈ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤੁ ਹੀ ਕੀਜੈ ॥ ੪੨ ॥
 ਦੁਤਿਜ ਬਿਲਾਵਲ ਚੈਕੀ ਹੋਵੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੱਧਾ ਤਹਿ ਜੋਵੈ ॥
 ਸੰਧਜਾ ਸੇਦਰ ਚੈਕੀ ਜਾਨਹੁ ॥ ਅੰਤ ਕਾਨੜੇ ਕੀਰਤਨ ਠਾਨਹੁ ॥
 ੪੩ ॥ ਅਪਰ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਮਿਲ ਸਾਰੇ ॥ ਪਠੈਂ ਸ਼ਬਦ ਬਹੁ ਜੋਟੀ
 ਵਾਰੇ ॥ ਲਘੁ ਪਰਕਰਮਾ ਬਡੀ ਫਿਰਾਵੈ ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤੁ ਐਸੀ ਕਾਰ
 ਕਮਾਵੈ ॥ ੪੪ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬੈਠ ਰਹਾਇ ॥ ਚੈਕੀ ਸੁਨੀ
 ਕਾਨੜਾ ਗਾਇ ॥ ਬਹੁਰ ਸੇਹਿਲਾ ਪਠ ਕਰ ਪਾਸ ॥ ਉਠ ਤਬ
 ਸਭ ਕੀਨਸ ਅਰਦਾਸ ॥ ੪੫ ॥ ਖਾਸੇ ਮਹਿ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਰਖਾਇ ॥
 ਤਬ ਸਿੱਖਨ ਲਿਜ ਕੰਧ ਉਠਾਇ ॥ ਚਮਰ ਲੀਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਰ
 ਧਾਰੀ ॥ ਪਠੈਂ ਸ਼ਬਦ ਸਿੱਖ ਵਾਰੇ ਵਾਰੀ ॥ ੪੬ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕੀ ਧੁਨ
 ਕੀਨ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਬਾਦਤ ਅਪਰ ਬਜੇ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਰਹੈਂ ਕੋਠਗੀ
 ਮਹਿੰ ਗੁਰ ਸਦਾ ॥ ਗਮਨਹਿੰ ਸਦਨ ਆਪਨੇ ਕਦਾ ॥ ੪੭ ॥ ਤਿਹ
 ਸਬਾਨ ਲੇਕਰ ਜਬ ਗਏ ॥ ਸੁਠ ਪ੍ਰਯੰਕ ਤਬ ਡਾਸਤ ਭਏ ॥ ਸੇਜ
 ਬੰਦ ਗੁੰਛੈ ਬਡ ਜਗੀ ॥ ਸੁੰਦਰ ਛੁਲਨ ਮਾਲਾ ਧਰੀ ॥ ੪੮ ॥ ਤਹਾਂ
 ਨਿਵਾਸ ਗ੍ਰੰਥ ਕੇ ਕੀਨੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ੨੩ ਤਲ ਨਿਕਟ ਅਸੀਨੋ ॥
 ਤਾਂ ਦਿਨ ਤੇ ਗੁਰ ਸਦਨ ਨ ਗਏ ॥ ਰੈਨ ਦਿਵਸ ਸੰਗੋ ਗ੍ਰੰਥ
 ਬਿਤਏ ॥ ੪੯ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਕਥਾ ॥ ਭਈ
 ਜਥਾ ਉਚਗੀ ਮੈਂ ਤਬਾ ॥ ਸੁਨਤ ਪਠਤ ਚਿਤ ਬਾਂਛਤ ਦਾਤਾ ॥

੧ ਘਿਰਿ ਦਾ ਦੀਵਾ ਜੇਤ ਸਦਾ ਬਾਲਣਾ ਕਰੇ । ੨ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਕੋਠੇ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ
 ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਮੰਜੀ ਹੇਠਾਂ ਧਰਤੀ ਪਰ ਕਪੜਾ ਵਿਛਾਕੇ ਬਿਛਾਜੇ ਸਨ ।

ਗੁਰ ਪਰਾ ਰਤ ਤੇ ਆਤਮ ਰਾਜਾਤਾ ॥ ੫੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਬੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਗੰਬੇ ਸਾਹਿਬ ਅਸਥਾਪਨ ਮਹਾਤਮ ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ
ਨਾਮ ਉਨਤੀਸਮੌਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੯ ॥

ਦੇਹਿਗਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਬਿਆਹ ਕਥਾ ਅਬ ਹੋਇ ॥

ਜਾ ਮਹਿੰ ਹੇਤੂ ਬਿੰਦੂ ਹੈਂ ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਅਬ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਪਿੰਡ ਚੁਹੇਲੇ ਚੰਦੂ ਨਾਮ ॥ ਲਾਲ ਸ਼ਾਹੀ ਖੱਤ੍ਰੀ
ਬਡ ਧਾਮ ॥ ਦਿੱਲੀ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹਿ ਜਹਾਂਗੀਰ ॥ ਭਯੋ ਤਾਹਿੰ ਕੈ
‘ਅਧਕ ਬਜੀਰ ॥ ੨ ॥ ਤਿਸ ਘਰ ਸੁਤਾ ਸਾਕ ਤਹਿੰ ਚਾਣੋ ॥ ਪ੍ਰੋਹਤ
ਕੁਲ ਕੋ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਪ੍ਰੋਹਤ ਜੀ ਸੁਤਾ ਮਹਾਨੀ ॥ ਕਰੋ
ਸਗਾਈ ਇਸ ਭਲ ਥਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਘਰ ਵਰ ਧਨ ਹੋਵੈ ਜਹਿੰ ਪਾਹੀ ॥
ਦੇਖ ਤਾਹਿੰ ਤੁਮ ਕਰੋ ਸਗਾਹੀ ॥ ਸੱਤਿ ਬਚਨ ਕਹਿ ‘ਦਿਜ ਤਬ
ਗਵਨਾ ॥ ਫਿਰਯੋ ਦੇਸ ਬਹੁ ਜਿਤ ਕਿਤ ਰਵਨਾ ॥ ੪ ॥ ਕਿਤੁ ਵਰ
ਹੈ ਤੈ ਧਨ ਕੁਲ ਨਾਹੀ ॥ ਜੇ ਘਰ ਕੁਲ ਤੇ ਵਰ ਤਹਿੰ ਨਾਹੋਂ ॥ ਅਸ
ਬਹੁ ਫਿਰੇ ਸੁਧਾਸਰ ਆਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਰਸੇ ਤਿਨ ਆਏ ॥ ੫ ॥
ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਗੁਰੂ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਬਿੰਦੂ ਪੁਈ ਦੇਖਤ ਜਹਿੰ ਲਾਜੇ ॥
ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਫਿਗ ਸੇਭਾ ਪਾਇ ॥ ਦੇਰਸਨ ਤੇ ਨਰ ਇੱਛ ਪੁਰਾਇ
॥ ੬ ॥ ਕਰ ਡੰਡੈਤ ਪੰਡਤ ਬਹਿ ਗਯੋ ॥ ਸਭ ਬਿਤਾਂਤ ਗੁਰ ਪੂਛਨ
ਕਯੋ ॥ ਤਬ ਦਿਜ ਬਿਨਤੀ ਗੁਰਹਿ ਸੁਨਾਈ ॥ ਦਿੱਲੀ ਤੇ ਮੁਹਿ
‘ਚੰਦੂ ਪਠਾਈ ॥ ੭ ॥ ਵਰ ਘਰ ਦੇਖਨ ਕੈ ਮੈਂ ਆਯੋ ॥ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੇ
‘ਰਾਵਰ ਮਨ ਭਾਯੋ ॥ ਮੁਝ ਦਿਸ ਤੇ ਅਬ ਭਈ ਸਗਾਈ ॥ ਮੈਂ ਅਬ
ਜਾਵੈਂ ਸ਼ਗਨ ਲਿਆਈ ॥ ੮ ॥ ਕਹਿੰ ਘਰ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਫਕੀਰਾ ॥

ਚੰਦੂ ਸ਼ਾਹ ਬਹੁਤ 'ਗਰਬੀਰਾ' ॥ ਅਨ ਬਨ ਬਾਤ ਹਮੈ ਦਰਸਾਵੈ ॥
 ਆਗੇ ਜਸ ਤੁਮਰੇ ਮਨ ਆਵੈ ॥ ੯ ॥ ਕਹਿ ਦਿਜ ਉਨ ਤੌ ਧਰਮ
 ਕਰਾਯੋ ॥ ਹਮ ਜਸ ਕਰੈਂ ਨ ਸਕੈਂ ਹਟਾਯੋ ॥ ਨਾਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ
 ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਹਮੈ ਨਿਵਾਜੇ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਕਹਿੰ ਗੁਰ ਜੋ ਕਰਨੀ
 ਕਰਤਾਰ ॥ ਪੰਡਤ ਜੀ ਜਸ ਇੱਛ ਤੁਮਾਰ ॥ ਗੋਕਲ ਚੰਦ ਪੰਡਤ
 ਕਰ ਨਮੋ ॥ ਜਾਤ ਭਯੋ ਦਿੱਲੀ ਤਿਹ ਸਮੋ ॥ ੧੧ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ
 ਮਹਿੰ ਪਹੁੰਚਯੋ ਜਾਈ ॥ ਚੰਦੂ ਕੈ ਸਭ ਬਾਤ ਸੁਨਾਈ ॥ ਸੁਨ ਚੰਦੂ
 ਮਨ ਗਰਬ ਅਲਾਯੋ ॥ ਈਟ ਚੁਬਾਰੇ ਮੌਰੀ ਲਾਯੋ ॥ ੧੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਚੰਦੂ ਮਤ ਮੰਦੂ ਜਬੈ ਕਹੀ ਬਾਤ ਅਸ ਆਨ ॥
 ਘਰ ਬਾਹਿਰ ਸਿਖ ਜਾਤ ਥੋ ਸੁਨ ਲੀਨੀ ਤਿਸ ਕਾਨਾ ॥ ੧੩ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਸਭ ਸਿਖ ਕੀਨੇ ਤਬ ਇਕ ਠਾਇ ॥ ਚੰਦੂ ਕੇ
 ਸਭ ਕਹਯੋ ਸੁਨਾਇ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਰਿਸ਼ ਮਨ ਠਾਨੀ ॥
 ਕਹਿਤ ਭਏ ਇਹੁ ਮੂਢ ਗੁਮਾਨੀ ॥ ੧੪ ॥ ਲਿਖੋ ਪੱਤ੍ਰਕਾ ਗੁਰ ਕੇ
 ਪਾਸ ॥ ਸਗ ਸਿਉਂ ਸਾਕ ਨ ਕਰੈਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ॥ ਅਸ ਗੁਰਮਤਾ ਕੀਨ
 ਮਿਲ ਸਬੈ ॥ ਦੂਤੈ ਦੀਨ ਪੱਤ੍ਰਕਾ ਤਬੈ ॥ ੧੫ ॥ ਉਤ ਚੰਦੂ ਦਿਜ
 ਲੀਨ ਬੁਲਾਇ ॥ ਸਗਨ ਦੀਨ ਗੁਰ ਦਿਗ ਪਠਵਾਇ ॥ ਸਨੈ ਸਨੈ
 ਮਗ ਉਲਘਿਉ ਸਬੈ ॥ ਪਹੁੰਚਯੋ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਤਬੈ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਰ
 ਪਗ ਕਰੀ ਬੰਦਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਮਨ ਹਰਖ ਨ ਮਾਇ ॥
 ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ਭਯੋ ਉਤਸ਼ਾਹ ॥ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਲੀਨ ਬੁਲਾਹ
 ॥ ੧੭ ॥ ਕਰ ਪੰਚਾਮੂਤ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹਾਇ ॥ ਦਿਹੈਂ ਤਿਲਕ ਬਸ
 ਦੇਰ ਨ ਕਾਇ ॥ ਏਤੇ ਮਹਿੰ ਸੋ ਦੂਤ ਪੁਰਾਯੋ ॥ ਜੋ ਸਿਖ
 ਦਿਲਵਾਲਨ ਪਠਵਾਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਦੀਨ ਪੱਤ੍ਰਕਾ ਤਬੈ ॥
 ਖੇਲ ਪਠੀ ਜਾਨੀ ਬਿਧ ਸਬੈ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਹੇ ਦਿਜ ਕੈ ਰਾਈ ॥

ਹਮ ਨਹਿ ਲਹੈਂ ਦੀਵਾਨ ਸਗਾਈ ॥ ੧੯ ॥ ਢੂਡ ਲਹੈ ਕਿਤ ਭਲੋ
 ਚੁਬਾਰਾ ॥ ਹਮ ਤਿਸ ਤੇ ਅਬ ਲੀਨ ਕਿਨਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ^੧ਦਿਜ ਲੱਜਤ
 ਤੁਸਨ ਭਯੋ ॥ ਸੰਗਤ ਮਹਿੰ ਬਹੁ ਸ਼ੋਕ ਸੁ ਬਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ਨਰਾਇਣ
 ਦਾਸ ਇਕ ਸਿਖ ਤਿਹ ਸਮੇ ॥ ਕਰ ਬੰਦਤ ਬੋਲਯੋ ਕਰ ਨਮੋ॥ਹੇ ਗੁਰ
 ਅਮਰ ਗੁਰੂ ਜਬ ਭਯੋ ॥ ਪਾਰੇ ਜੁਲਕਾ ਸਿਖ ਤਿਨ ਬਯੋ॥੨੧॥ਤਿਸ
 ਕੀ ਬੰਸ ਬਿਖੈ ਮੈਂ ਦਾਸ॥ਬੇਟੀ ਗਿਆਰਸ ਬਰਸ ਅਵਾਸ॥ਨਿਜ ਸੁਤ
 ਦਾਸੀ ਤਿਸੇ ਬਨਾਵੇ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਲਾਜ ਰਖਾਵੇ ॥ ੨੨ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਅਰਜਨ ਸੁਨ ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਭਲੇ ਸਮੇਂ ਬੋਲਯੋ ਸਿਖ ਧੰਨ ॥
 ਉਤਸਵ ਕੈ ਸਮਾਜ ਬਡ ਜੁਰਯੋ ॥ ਸੋ ਤੈਂ ਨਾਹਿਨ ਬਿਰਬੋ ਕਰਯੋ ॥
 ੨੩ ॥ ਬੈਠੋ ਸਗਨ ਦੇਹੁ ਹਿਤ ਸਾਬ ॥ ਦਿਹੁ ਟੀਕਾ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ
 ਮਾਬ ॥ ਚਹਿਤ ਸਮੱਗ੍ਰੀ ਜੋ ਸਮਦਾਈ ॥ ਤੁਰਤ ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ
 ਮੰਗਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ਗੁਰ ਆਇਸ ਬਿਧ ਪਾ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਕਰ
 ਅਰਦਾਸ ਤਬੈ ਹਿਤ ਨਾਲਾ ॥ ਨਰੈਨ ਦਾਸ ਤਬ ਲੀਨ ਸਗਾਈ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਹਰ ਗੋਬਿੰਦ ਝੋਲੀ ਪਾਈ ॥ ੨੫ ॥ ਕੇਸਰ ਤਿਲਕ ਭਾਈ ਤਬ
 ਲਾਯੋ ॥ ਭਾ ਅਨੰਦ ਬਰਨਯੋ ਨਹਿੰ ਜਾਯੋ ॥ ਸਤਗੁਰ ਕੇ ਘਰ ਕਮੀ
 ਨ ਕਾਈ ॥ ਚੰਦੂ ਮੰਦ ਮਤੀ ਲਖ ਪਾਈ ॥ ੨੬ ॥ ਮਹਿਲ ਗੁਰਨ
 ਕੇ ਬਹੁ ਉਤਸਾਹੀ ॥ ਮਾਤਾ ^੨ਰੰਗ ਅੰਗ ਨਹਿੰ ਮਾਹੀ ॥ ਨਗਰ
^੩ਅੰਗਨਾ ਸਭ ਚਲ ਆਵੈਂ ॥ ਦਿਹੈਂ ਬਧਾਈ ਸਬਦ ਗੁਰ ਗਾਵੈਂ ॥
 ੨੭ ॥ ਪੁੰਜਾਂ ਅੱਸੂ ਕੀ ਸੁਭ ਜਾਨੈ ॥ ਭੀ ਸਗਾਈ ਗੁਰ ਸੁਤ
 ਪਰਮਾਨੈ ॥ ਦੂਸਰ ਦਿਵਸ ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦਿਗ ਅਸ
 ਬਿਨੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੨੮ ॥ ਜੇ ਰਾਵਰ ਕੀ ਹੁਵੈ ਰਜਾਇ ॥ ਬਿਆਹ ਹੁਵੈ
 ਅਬ ਆਨੰਦ ਥਾਇ ॥ ਹੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਬਹੁ ਹਰਖ ਬਢਾਹਿ ॥ ਕਹੈਂ

੧ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੇ ਗਿਆ ।
 ਸਮਾਉਂਦੇ । ੩ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ।

੨ ਮਾਤਾ ਰੰਗ ਜੀ ਅੰਗਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ

ਕਿ ਭਲੀ ਬਾਤ ਇਹੁ ਆਹਿ ॥ ੨੯ ॥ ਕਾਤਕ ਪੁੰਜਾਂ ਆਚੀ ਆਵੈ।
ਆਦ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਵ ਦਿਨ ਗਾਵੈ ॥ ਸੁਭ ਦਿਨ ਜਗ ਮਰਿੰ ਐਸ ਨ
ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟੇ ਜੋਈ ॥ ਤਾਂਤੇ ਭਾਈ ਨਰਾਇਨ
ਦਾਸ । ਭਯੋ ਟਿਕਾਣਾ ਪੁੰਜਾਂ ਖਾਸ ॥ ੩੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਨਰੈਨ ਦਾਸ ਬਚ ਸੁਨ ਤਬੈ ਬਡ ਅਨੰਦ ਕੇ ਪਾਇ ॥
ਬਿਚਾ ਭਯੋ ਗਾ ਧਾਮ ਨਿਜ ਰਚਯੋ ਬਿਆਹਿ ਉਤਸਾਇ ॥ ੩੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਇਤ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਕਰੀ ਤਿਆਰੀ ॥ ਸਭ ਗੁਰ
ਅੰਸਨ ਲੀਨ ਹਕਾਰੀ ॥ ਪੁਰ ਖੜੂਰ ਸ੍ਰੀ ਦਾਤੂ ਆਇ ॥ ਧਰਮ ਚੰਦ
ਮੋਹਿਰੀ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੩੨ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਸਭ ਦਿਸ ਤੇ ਆਈ ॥
ਭਯੋ ਮੇਲ ਬਡ ਕਹਯੋ ਨ ਜਾਈ ॥ ਕਾਤਕ ਪੁੰਜਾਂ ਦਿਨ ^੧ਨਿਯਰਾਵਾ
॥ ਹਰਮੰਦਰ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਵਾ ॥ ੩੩ ॥ ਪ੍ਰਭਮ ਕੜਾਹ ਬਹੁਤ
ਮੰਗਵਾਯੋ ॥ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਸਦਵਾਯੋ ॥ ਮਾਤ ਗੰਗ ਸਤ
^੨ਤਿਗੀਅਨ ਸਾਬ ॥ ਬਸਤਰ ਲਿਆਈ ਸੁਤ ਸੁਖ ਸਾਬ ॥ ੩੪ ॥
ਰਾਗੀ ਸ਼ਬਦ ਮੰਗਲਨ ਗਾਏ ॥ ਪਠ ਆਨੰਦ ਬਿਨੈ ਪੁਨ ਗਾਏ ॥
ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਬਸਤੂਨ ਮਰਯਾਦਾ ॥ ਕੀਨ ਭਲੀ ਬਿਧ ਲਹਿ
ਅਹਿਲਾਦਾ ॥ ੩੫ ॥ ਪਾਠ ਅਖੰਡ ਗੰਧ ਰਖਵਾਯਾ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਮਰਿੰ
ਬਿਆਹ ਅੰਭ ਕਰਯਾ ॥ ਬਜੇ ਬਾਜ ਗੁਰ ^੩ਪੈਰ ਅਪਾਰਾ ॥
^੪ਕਿੰਨਰ ਗੰਧ ਨਰ ਤਨ ਧਾਰਾ ॥ ੩੬ ॥ ^੫ਦੇਗ ਹੁਵੈ ਛੱਤੀ
ਪਰਕਾਰੇ ॥ ਛਕੈਂ ਛਕਾਵੈਂ ਸਿੱਖ ਹਜਾਰੇ ॥ ਕਹਿ ਸ੍ਰੋਤਾ ਛੱਤੀ ਪੁਰਕਾਰ
॥ ਖਣ ਰਸ ਕਾ ਸਭ ਕਥੇ ਬਿਚਾਰ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਮਿੱਠਾ ਖੱਟਾ ਕੈਸਲਾ ਕੈੜਾ ਚਰਪਟ ਜਾਨ ॥

^੬ਸਾਲਣ ਖਣ ਰਸ ਯਿਹੀ ਹੈਂ ਪ੍ਰੇਮ ^੭ਮ੍ਰਿਗਿੰਦ ਪਛਾਨ ॥ ੩੮ ॥

੧ ਨੇੜੇ ਅਗਿਆ । ੨ ਇਸਤਰੀਆਂ ਨਾਲ । ੩ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅਗੇ । ੪ ਦੇਵਤਿਆਂ
ਦੇ ਗਵੀਏ ਮਾਨੇ ਤਨ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਕੇ ਆਏ ਹਨ ਕਿੰਨਰ ਜੋੜੀ ਵਜਾਣ ਵਾਲੇ ਗੰਧਰਬ ਗਾਵਣ ਵਾਲੇ
ਪ ਲੰਗਰ ਵਿਚ ਛੱਤੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਭੋਜਨ । ੬ ਸਲੂਣੇ । ੭ ਪਰੇਮ ਸਿੰਘ ।

ਕਬਿੱਤ ॥ ਰੋਟੀ ਪੂੜੀ ੴਪੂਰਾ ਦਾਲ ੨ ਚਾਵਰ ਪਨੀਰ ਬੜੇ
ਸਾਗ ੩ ਭਾਤ ਖੀਚੜੀ ਅੰ ਚਟਨੀ ਕਚੌਰੀਆਂ ॥ ਸੇਮੀਆਂ ਅਚਾਰ
ਪੰਚਾਮ੍ਰਿਤ ਮਰੋਬੇ ਸਭ ਪਾਪੜ ਰਿਐਤੇ ਪੁਨਹਿ ਬੜੀਆਂ
ਪਕੈਰੀਆਂ ॥ ਪੰਜੀਗੀ ਖੀਰ ਸੀਰਨੀ ਅੰ ਲੱਡੂ ਆਦਿ ਮਠਿਆਈ
ੴਲਾਪਸੀ ਅੰ ਰਾਬੜੀ ਮਲਾਈ ਅੰ ੪ਪਤੌਰੀਆਂ ॥ ੬ ਦੁਗਧ ੭ ਦਧੀ
ਮੱਖਣ ਭਲੇ ਫਿਰਨੀ ਅੰ ਮੱਠੀ ਫੇਣੀ ਫਲ ਨਾਨਾ ਭਾਂਤ ਪਾਨ
ਚੂਰਨ ੮ ਫਿਲੌਰੀਆਂ ॥ ੩੯ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਹਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਛੱਡੀ ਪਰਕਾਰ ॥ ਯਹ ੯ ਸੁਖਜਾ ਨੀਕੇ
ਨਿਰਧਾਰ ॥ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਨੇਤ ਤਿਆਰੀ ॥ ਕਰਵਾਈ ਬਹੁ
ਬਿਧ ਸੁਖਕਾਰੀ ॥ ੪੦ ॥ ਦਿਵਸ ਤੀਸਰੇ ਪਾਠ ਤਿਆਰ ॥ ਬੀਚ
ਦਿਵਾਨ ਆਏ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ਮਾਤ ਗੰਗ ਸੁਤ ਕੇ ਨੁਵਾਯੋ ॥ ਸੁੰਦਰ
ਬਸਤਰ ਤਨ ਪਹਿਰਾਯੋ ॥ ੪੧ ॥ ਸਾਤ ਸੁਹਾਗਨ ਸੰਗ ਸੁਹਾਈ ॥
ਮੰਗਲ ਸ਼ਬਦ ਗਾਵਤੀ ਆਈ ॥ ਆ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਟੇਕਿਯੋ ਮਾਬ ॥
ਬੈਠੇ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਤਿਤ ਸਾਬਾਅਇ ਦੀਵਾਨ ਲਗਯੋ ਤਬ ਭਾਰੀ ॥
ਨੰਬਤ ਬਜੈ ਪੌਰ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ੪੨ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੁੰਬੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਸ਼ਗਾਈ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤੀਸਮੌਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੦ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰ ਦਿਵਾਨ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਤਬ ਪੂਰਨ ਸੁਨਯੋ ਸਭਨ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਦਾਸ ਭਾਈ ਗੁਰ ਆਗਜਾ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ
ਦਸਤਾਰ ਬਨ੍ਹਾਇ ॥ ੧੦ ਪ੍ਰੇਧਾ ਸੀਹਾ ਕੇਸਰ ਲਜਾਯੋ ॥ ਹਰਿਗੁਬਿੰਦ

੧ ਪੂੜੀ । ੨ ਚਾਵਲ । ੩ ਤਰਾਂ । ੪ ਮਿਠੀ ਕੜੀ । ੫ ਪਕੋੜੀਆਂ ।
੬ ਰੁਧ । ੭ ਦਹੀਂ । ੮ ਭਲੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ੯ ਗਿਣਤੀ ।
੧੦ ਪ੍ਰੋਹਤ ।

ਸਿਰ 'ਪੇਚ ਲਗਾਯੋ ॥ ੨ ॥ ਰਗਰ ਮਹਿ ਜਾਮਾ ਪੀਤ ਸੁਹਾਵੈ ॥
 ਮੁਕਟ ਸੀਸ ਪਰ ਅਤ ਛਬ ਪਾਵੈ ॥ ਕਲਗੀ ਜਿਗਾ ਜੜਾਊ
 ਤੌੜੇ ॥ ਬਹੁ ਮੇਲੇ ਨਗ ਜਿਨ ਮਹਿੰ ਜੋੜੇ ॥ ੩ ॥ ਭੀ ਵਧਾਈ
 ਬਹੁ ਮੰਗਲ ਚਾਰ ॥ ਨਵੀਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਿਤ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰ ॥ ਇਕ
 ਦਿਸ ਸ਼ਬਦ ਸੁ ਰਾਗੀ ਗਾਵੈਂ ਦਿਸ ਦੂਜੀ ਤਿਗੀਆ ਸੁ ਅਲਾਵੈਂ ॥
 ਪੁਨਹਿ ਨੇਉਂਦਾ ਸਭ ਨੇ ਦੀਨਾ ॥ ਸੀਹੇ ਪ੍ਰੇਹਤ ਸੁਨਾਵਨ ਕੀਨਾ ॥
 ਸਵਾ ਲਾਖ ਨੇਉਂਦਾ ਤਬ ਆਯੋ ॥ ਦੀਨ ਦਾਨ ਰੰਕਨ ਮਨ ਭਾਯੋ
 ॥ ੫ ॥ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਦੀਨ ਏਨਾਇ ॥ ਛਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਬ ਦੇਰ
 ਨ ਲਾਇ ॥ ਚਢੈ ਜਨੇਤ ਬਿਲਮ ਨਹਿੰ ਹੋਵੈ ॥ ਪੁਰ ਖੜੂਰ ਨਿਸ ਜਾਇ
 ਬਸੋਵੈ ॥ ੬ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਬੰਦੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥਾ ॥ ਨਿਕਸੇ ਵਹਿਰ ਜੁ ਮਾਲਕ
 ਪੰਥਾ ॥ ਗੁਰੂ ਅੰਸ ਸਿਖ ਮੁਖੀ ਜਨੇਤਾ ॥ ਛਕ ਪਰਸਾਦ ਗੁਰੂ ਸਭ ਸੇਤਾ ॥
 ੭ ॥ ^੪ਬਾਜ ਉਠੇ ਬਾਜੇ ਤਤਕਾਲ ॥ ਭਈ ਜਨੇਤ ਤਿਆਰ ਹਿਤ
 ਨਾਲ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਘੋੜੀ ਚਾਰੁ ॥ ^੫ਭਾਤ ਕਲਾਵਤ ਉਪਮ
 ਉਚਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਸੁਭ ਢੰਗਾ ॥ ^੬ਗਜ ਅੰਬਾਰੀ
 ਸਹਿਤ ਉਮੰਗਾ ॥ ਸਬਾਪਯੋ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਬਿਰਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਅੰਸ
 ਸੁਖਪਾਲ ਸੁਹਾਏ ॥ ੯ ॥ ਬਿਧ ਗੁਰਦਾਸ ਰਥ ਪਰ ਅਸਵਾਰੇ ॥
 ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਖਾਸੇ ਬੈਠਾਰੇ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿਨ ਪਾਰ ॥ ਨਿਜ
 ਨਿਜ ਵਾਹਿਨ ਭਏ ਸਵਾਰ ॥ ੧੦ ॥ ਬਜੈਂ ਬਾਜ ਤੁਪਕੈ ਸੁ ਚਲਾਇ
 ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸਭ ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਭਈ ਜਨੇਤ
 ਤਿਆਰੀ ॥ ਪੁਰ ਤੇ ਨਿਕਸੀ ਅਤ ਛਬ ਧਾਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਮਾਰਗ
 ਉਲਘੇ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਸਾਰਾ ॥ ਪੁਰ ਖੜੂਰ ਤਬ ਪਰਯੋ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਤਬ
 ਦਾਤੂ ਸਭ ਤੇ ਅਗਵਾਇ ॥ ਤਿਆਰ ਕੀਨ ਸੁਭ ਸਭ ਹਿਤ ਬਾਇ ॥

੧ ਦਸਤਾਰ ਦੇ ਅਗਲੇ ਲੜ ਪਰ ਵੇਸਰ ਲਾਇਆ ।
 ਰੰਗ ਦਾ ਸ਼ੇਡ ਰਿਹਾ ਹੈ । ੨ ਗਲੇ ਵਿਚ ਜਾਮਾ ਪੀਲੇ
 ੩ ਸਾਬ ਵਾ ਸਮੇਤ । ੪ ਬਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬੈਂਡ ਮਾਸਟਰ ਛੇਤੀ
 ਨਾਲ ਉਠੇ ੫ ਭਟ । ੬ ਹਾਬੀ ।

੭ ਕਾਠੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ।

੧੨ ॥ ਭਈ ਸੰਝ ਸਭ ਪਹੁੰਤ ਬਰਾਤ ॥ ਸਿਵਰ ਕੀਨ ਬਲ ਸੁਭ
 ਭਲ ਭਾਤ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਸੰਗ ਸਾਰੇ ॥ ਦੁਤਿਯ ਗੁਰੂ ਕੇ
 ਆ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਬਹੁ ਭੇਟ ਤਬ ਦੀਨ ਚਢਾਇ ॥ ਸੇਦਰ
 ਰੈਕੀ ਸੁਨ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਮਸਤਕ ਟੇਕ ਉਠੇ ਪੁਨ ਸਾਰੇ ॥ ਛਕ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਪਤੇ ਸੁਖ ਕਾਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਉਠੇ ਪ੍ਰਾਤ ਸਭ ਮੱਜਨ ਠਾਨੇ
 ॥ ਲਗੀ ਵਾਰ ਦਰਬਾਰ ਮਹਾਨੇ ॥ ਦਿਵਸ ਚਢਯੋ ਤਬ ਭੋਗ ਸੁ
 ਪਾਈ ॥ ਚਢੀ ਜੰਜ ਬਹੁ ਮੌਦ ਬਢਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਤੀਨ ਕੋਸ ਪਰ
 ਗੋਇੰਦਵਾਲ ॥ ਆਇ ਪਹੁੰਚੇ ਸਭ ਸੁਖ ਨਾਲ ॥ ਮੱਜੇ ਬਾਪੀ
 ਜਲ ਸੁਭ ਪਾਵਨ ॥ ਬਹੁ ਭੇਟਾ ਤਬ ਕੀਨ ਚੜ੍ਹਾਵਨ ॥ ੧੬ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਮੁਹਿਰੀ ਅਹਾਰ ਛਕਵਾਯੋ ॥ ਮਿਲ ਮੌਹਿਨ ਸੈਂ ਗੁਰ ਮੁਖ ਪਾਯੋ ॥
 ਪੁਨਹਿ ਤਿਆਰ ਭੇ ਬਜਾਸਾ ਪਾਰ ॥ ਮੌਦੀ ਖਾਨੇ ਦਰਸ ਨਿਹਾਰ ॥
 ੧੭ ॥ ਕਰ ਭੇਟਾ ਆਗੇ ਪੁਨ ਚਲੇ ॥ ਪਹੁੰਚਤ ਭੇ ਸਮੀਪ ਤਬ ਡਲੇ ॥
 ਸੁਧ ਨਗਾਇਨ ਦਾਸੇ ਪਾਈ ॥ ਪਠੇ ਚੌਧਰੀ ਤਬ ਅਗਵਾਈ ॥ ੧੮ ॥
 ਆਏ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਪਗ ਪੰਕਜ ਪਰ ਸਿਰ ਤਬ ਧਾਰੇ ॥
 ਕਰੀ ਬਿਨੋਂ ਲੇ ਚਲੇ ਬਰਾਤ ॥ ਬਜੀ ਡੰਕ ਬਹੁ ਸ਼ਲਕ ਚਲਾਤ ॥
 ੧੯ ॥ ਪੁਰ ਨਰ ਨਾਰੀ ਚਢੀ ਚੁਬਾਰੇ ॥ ਦੇਖੈ ਦੂਲੋ ਸੁਖ ਲਹਿ ਭਾਰੇ ॥
 ਆਪਸ ਮਹਿੰ ਅਸ ਬਿਧ ਤਬ ਪ੍ਰਾਹੀ ॥ ਸਖੀ ਭਾਗ ਹਮਰੇ
 ਅਧਕਾਹੀ ॥ ੨੦ ॥ ਨਿਜ ਪੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਸ
 ਕਾ ਫਲ ਬਰਨਯੋ ਨਹਿੰ ਜਾਇ ॥ ਨਰੈਣਦਾਸ ਤਨਜਾ ਬਡ ਭਾਗਨ
 ॥ ਰਹਿ ਦਮੋਦ੍ਰੀ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਨ ॥ ੨੧ ॥ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਗੁਰ ਇਤ
 ਚਲ ਆਏ ॥ ਜਿਨਕੈ ਦਰਸੇ ਪਾਪ ਨਸਾਏ ॥ ਬਰੇ ਬਜਾਰ ਬਾਜ
 ਘਨਨੈਗਾ ॥ ਸਭਹਨ ਕੇ ਮਨ ਅਨਦ ਨ ਬੋਗਾ ॥ ੨੨ ॥ ਅਸ

ਉਤਸ਼ਵ ਯੁਤ ਗੇ ਸੁਖ ਰਾਸਾ ॥ ਉਤਰੇ ਪਰੇ ਜਹਿੰ ਬਲ ਜਨ ਵਾਸਾ ॥
 ਡੱਲੈ ਦਿਸ ਤੇ ਸਿਖ ਸਭ ਆਏ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਸੇਵਾ ਤਤਪਰ ਥਾਏ
 ॥ ੨੩ ॥ ^੧ਤਪਤ ਨੀਰ ਕਰ ਚਰਨ ਪਖਾਰੇ ॥ ^੨ਦੁਗਧ ਪਿਵਾਇ
 ਮਠਾਈ ਖਵਾਰੇ ॥ ਏਤੇ ਮਾਹਿੰ ਸੰਧਿਆ ਭਈ ॥ ਰਾਹਿਰਾਸ ਚੌਕੀ
 ਸੁਭ ਬਈ ॥ ੨੪ ॥ ਭੋਗ ਪਾਇ ਤਬ ਤਿਆਰ ਅਹਾਰਾ ॥ ਬਿਨਤੀ
 ਕਰਕੈ ਸਭਨ ਖਵਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਦ ਕੇ ^੩ਬਿਜਨ ਬਨਵਾਏ ॥ ਜਿਨ
 ਕੇ ਸੂਦ ਕਬੈ ਨਹਿੰ ਜਾਏ ॥ ੨੫ ॥ ਛਕ ਛਕਾਇ ਸਭ ਭਏ ਤਿਆਰ
 ॥ ਮਿਲਨੀ ਕਾ ਤਬ ਸਮਾਂ ਬਿਚਾਰ ॥ ਨਰੈਨ ਦਾਸ ਘਰ ਰੁਚਰ
 ਬਨਾਯੋ ॥ ਮਨਹੁ ਸੂਰਗ ਪੁਰ ਤੇ ਅਬੋ ਲਜਾਯੋ ॥ ੨੬ ॥ ਭਾਈ
 ਗੁਰਦਾਸ ਗੁਰੂ ਪਠ ਦਯੋ ॥ ਧਾਮ ਤਾਹਿੰ ਜਾ ਅਸ ਤਿਨ ਕਯੋ ॥
 ਪਲਘੀ ਸੰਦਰ ਦੀਨ ਡਸਾਇ ॥ ਉਪਰ ਰੁਚਰ ਰੁਮਾਲ ਬਿਛਾਇ ॥
 ੨੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਸਥਾਪੇ ॥ ਦਰਸ ਪਾਠ ਜਹਿ ^੪ਕਲਮਲ
 ਖਾਪੇ ॥ ਪੁਨੰ ਸਿਖ ਡੱਲੈ ਸ਼ਬਦੀ ਜੋਈ ॥ ਕੀਨਸ ਤਿਆਰ ਸ਼ਬਦ
 ਹਿਤ ਸੋਈ ॥ ੨੮ ॥ ਇਤ ਆਏ ਸਭ ਕੀਨ ਤਿਆਰੀ ॥ ਰਾਗੀ
 ਸ਼ਬਦ ਗਾਇ ਧੁਨ ਭਾਗੀ ॥ ^੫ਬੰਨੀ ਬਾਜੀ ਚਲੈ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਿਸ ਤੇ
 ਮਾਨਹੁ ਦਿਨ ਕਰ ਡਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਪਠਤ ਸਬਦ ਸਭ ਚਲੀ
 ਬੰਗਾਤ ॥ ਨਰੈਨ ਦਾਸ ਆਲਜ ਨਿਯਗਾਤ ॥ ਉਤ ਤੇ ਸਬਦ ਪਠਤ
 ਇਤ ਆਏ ॥ ਭਾ ਅਨੰਦ ਅਤਿ ਕਬਯੋ ਨ ਜਾਏ ॥ ੩੦ ॥ ਉਤ ਤੇ
 ਹਮ ਘਰ ਸਾਜਨ ਆਏ ॥ ਇਤ ਤੇ ਮੇਲ ਦਇਆਲ ਲੁਵਾਏ ॥
 ਭੋਗ ਜੁਗਨ ਪਰ ਗੁਰੈ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥ ਤਬ ਬ੍ਰਿਧ ਅਸ ਅਰਦਾਸ ਕਰਯੋ
 ॥ ੩੧ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਆਦ ਦੁਤੀ ਅਰ ਤੀਜੇ ॥ ਚੌਥੇ ਸਤਿਗੁਰ ਅਥੈ
 ਪਸੀਜੇ ॥ ਮੇਲੁ ਹੁਵੈ ਸੁਗ ਕੁੜਮਨ ਕੈਰਾ ॥ ਕਰੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਦ ਰਹੈ

੧ ਗਰਮੁ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਧੈਤੇ । ੨ ਦੁਧ । ੩ ਸਲੂਣੇ
 ੪ ਪਾਪ ਨਸ ਗਏ । ੫ ਆਤਸ਼ਬਾਜੀ ਚਲਣ ਦੇ ਵਿਚ ਅਡਨੀ ।

ਅਛੇਗਾ ॥ ੩੨ ॥ ਭਈ ਬਿਨੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ਮਿਲਨ ਹੇਤ
 ਆਗੇ ਤਬ ਥਾਇ ॥ ^੨ਭੁਜਾ ਪਸਾਰੀ ਚਹਿ ਗਲ ਲਾਯੋ ॥ ਦਾਸ
 ਨਰਾਇਨ ਪਗ ਲਪਟਾਯੋ ॥ ੩੩ ॥ ਸਾਧ ਸਾਧ ਸਭ ਸਿਖਨ
 ਉਚਾਰਾ ॥ ਪਕਰ ਭੁਜਾ ਤਬ ਗੁਰੂ ਉਠਾਰਾ ॥ ਗਰ ਸੰਗ ਲਾਇ ਸੁ
 ਕੀਨ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਭਾ ਸਭ ਕੇ ਮਨ ਅਨਦ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੩੪ ॥
 ਸਬਦ ਰਾਗੀਅਨ ਆਸ ਬਿਧ ਗਾਵਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਛਰਤ ਆਨ
 ਮਿਲਾਵਾ ॥ ਚਲੇ ਸੁ ਦੂਲੇ ਸੰਗ ਲਵਾਈ ॥ ਰੁਚਰ ਸਦਨ ਸ੍ਰੀ ਗੰਖ
 ਜਥਾਈ ॥ ੩੫ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਬੈਠੇ ਸਭ ਪਾਸ ॥ ਕੀਰਤਨ
 ਭਯੋ ਅਧਕ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਅਰਧ ਨਿਸਾ ਜਬ ਭੀ ਗੁਰ ਜਾਨੀ
 ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸੌਂ ਬੋਲੇ ਤਬ ਬਾਨੀ ॥ ੩੬ ॥ ਹੁਵੈ ਸਮਾਪਤ ਅਬੈ
 ਦਿਵਾਨ ॥ ਪੰਚ ਘੜੀ ਬਿਸਾਮਹਿ ਠਾਨ ॥ ਡੇਢੁ ਜਾਮ ਜਬ ਰਹਿ
^੩ਨੈਨਾਈ ॥ ਪੁਨਹਿ ਦਿਵਾਨ ਲਗੈ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੩੭ ॥ ਸੁਨ ਆਇਸ
 ਪੈੜੀ ਤਬ ਲਾਈ ॥ ^੪ਮਾਂਜਿਨ ਜਾਂਜਨਿ ਦੂਪ ਪਿਵਾਈ ॥ ਜਥਾ ਯੋਗ
 ਸਭ ਤਬ ਬਿਸਰਾਮੇ ॥ ਬਿਆਹ ਕਥਾ ਆਗੇ ਅਭਰਾਮੇ ॥ ੩੮ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਖੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਜਨੈਤ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਇੱਕ ਤੀਸਮੌ
 ਮੰਦਰਰਿ ॥ ੩੯ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਕਾਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਉਠੇ ਕੀਨੋ ਸੈਚ ਸਨਾਨ ॥
 ਲਾਯੋ ਅਧਕ ਦਿਵਾਨ ਤਬ ਦਿਵਸ ਪੁਨਜਾਂ ਜਾਨ ॥ ੧ ॥
 ਰੈਪਈ ॥ ਸਭੈ ਜਨੈਤੀ ਤਬ ਚਲ ਆਏ ॥ ਹਰਗੁਬਿੰਦ ਵਿਚ
 ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ ਇਕ ਦਿਸ ਸਭ ਸਖੀਅਨ ਕੇ ਮਾਰਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਮੋਦਰਗੀ
 ਸੋਭਾ ਪਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਰਾਗੀ ਬੈਠੈ ਸਾਜ ਖੁਲ੍ਹਾਇ ॥ ਸ਼ਬਦ ^੫ਛੰਤ ਜੁਤ

ਵਾਰ ਲਗਾਇ ॥ ਰਾਗ ਰਾਗਨੀ ਸੰਗ ਮਿਲਾਵੈਂ ॥ ਸੁਨ ਨਰ ਨਾਰ
ਹਰਖ ਉਪਜਾਵੈਂ ॥ ੩ ॥ ^੧ਅਰਨੌਦਯ ਲਗ ਭੋਗ ਸੁ ਪਾਯੋ ॥ ਇਧੁ
ਜੀ ਸੰਗ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਲਾਯੋ ॥ ਉਠੋ ਆਪ ਅਬ ਮੋਦ ਬਢਾਇ ॥
ਹਰਗੁਬਿੰਦ ਜੀ ਪਠੋ ਬਿਆਇ ॥ ੪ ॥ ਸੱਤਿ ਬਚਨ ਭਾਈ ਕਹਿ
ਖਰਿਯੋ ॥ ਸਭ ਗੁਰ ਸਿਮਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਿਯੋ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਅਗ੍ਰ
ਤਦਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਬੈਠਾਇ ॥ ੫ ॥ ਨਰਾਇਨ ਦਾਸ
ਸੁਤਾ ^੨ਦਿਸ ਬਾਵੀ ॥ ਬਠਲਾਈ ਬਹੁ ਸ਼ੋਭਾ ਪਾਵੀ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ
ਦਿਸ ਤੇ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਦੇਤ ਭਏ ਪ੍ਰਣ ਜੁਗਨ ਵਸੇਸਾ ॥ ੬ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਹਰੀ ਤਬ ਕਵੀ ਢਿਗ ਅਸ ਬਿਧ ਬਚਨ ਅਲਾਇ ॥

ਪ੍ਰਣੈਪਦੇਸ ਕਸ ਬਿਧ ਕਥੇ ਸੋ ਨੀਕੈ ਸਮਝਾਇ ॥ ੭ ॥
ਚੈਪਈ ॥ ਸੁਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰੇਮੀ ਮੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਨੋਖੇ
ਤੁਮਰੇ ਹੇਰੇ ॥ ਭਾਈ ਵਰ ਕੰਨਜਾਂ ਸਨ ਗੋਏ ॥ ਤੁਮਨ ਬਿਆਹਿ
ਗੁਰਮਤ ਸਨ ਹੋਏ ॥ ੮ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪੂਰਬਕ ਗ੍ਰੰਥ ਮਝਾਰ ॥ ਨਿਭਹਨ
ਹੋਗਾ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸੋਂ ਪੁਨ ਰਰਯੋ ॥ ਇਹੁ
ਅਰਧੰਗੀ ਅਪਨ ਬਿਚਰਯੋ ॥ ੯ ॥ ਇਸ ਕੌ ਸ਼ਰਮ ਪਯੋ ਗਰ ਤੇਰੇ॥
ਰੱਛਯਾ ਕਰਨੀ ਸਭਹਨ ਠੈਰੇ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਤ ਕਾ ਕਰੋ ਨਿਬਾਹਾ ॥
ਦੁਲਹਨ ਕੋ ਪੁਨ ਕਹਿ ਇਹ ਭਾਹਾ ॥ ੧੦ ॥ ਹੇ ਬੀਬੀ ਇਹੁ ਤਵ
ਸਿਰ ਤਾਜ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ॥ ਸਦ ਆਇਸ ਇਨ
ਕੀ ਸਿਰ ਧਾਰੇ ॥ ਨਹਿੰ ^੩ਪੜਕਲ ਭੂਲ ਪਗ ਧਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਧਰਮ
ਪਤੀਬ੍ਰਤ ਸਦ ਨਿਰਬਾਹੇ ॥ ^੪ਭੁਕਤ ਮੁਕਤ ਇਸ ਹੀ ਤੇ ਪਾਹੋ ॥ ਜਸ
ਵਿਧ ਪ੍ਰਣ ਹਮ ਜੁਗ ਸਨ ਕਹੋ ॥ ^੫ਨਮ੍ਰ ਸੀਸ ਪ੍ਰਵਾਨ ਜਿ ਲਹੋ ॥
੧੨ ॥ ਸੁਨ ਜੁਗਹਨ ਪਰਵਾਨ ਕਰਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਕੇ ਸੀਸ ਨਿਵਾਏ ॥

੧ ਆਸਾ ਜੀ ਦੀ ਵਾਰ । ੨ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਦਿਆਂ । ੩ ਖਬੇ ਪਾਸੇ । ੪ ਤੁਲਟ ।
੫ ਪਦਾਰਥ । ੬ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਿਆ ਦਿਤੀ । ੭ ਮਥਾ ਟੇਕਣਾ ਕਰੇ ਜੇ
ਸਿਖਿਆ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੈ ।

ਹਰਖੇ ਜਬ ਪਿਖ ਅਨਦ ਨ ਲੇਖਾ ॥ ਉਠਯੋ ਭਾਈ ਸੁਭ ਮੱਤ ਵਸੇਖਾ
 ॥ ੧੩ ॥ ਤਬਹਿ ਨਗਾਇਨ ਦਾਸ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਸੁਤਾ ਹਸਤ ਹਰਿ
 ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇਰ 'ਦੂਕੁਲ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਮੇਦਰੀ
 ਕਰ ਦਯੋ 'ਮੂਲ ॥ ੧੪ ॥ ਬੈਠੇ ਤਾਬਯਾ ਗ੍ਰੰਥਹਿ ਭਾਈ ॥ ਪਠੀ
 ਲਾਵ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਸੋਈ ਲਾਂਵ ਪੁਨ ਰਾਗੀ ਗਾਵੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕਦਮ ਉਠਾਵੈਂ ॥ ੧੫ ॥ ਪਾਛੈ ਸ੍ਰੀ ਦਮੇਦਰੀ ਜਾਵੈ ॥
 ਐਸ ਸਮੇਂ ਪਰ ਕਵਿ ਬਲ ਜਾਵੈ ॥ ਕੀਨ ਪ੍ਰਦੁੱਢਨ ਸਨਮੁਖ ਆਇ
 ॥ ਕੀਨ ਬੰਦਨਾ ਗ੍ਰੰਥ ਅਗਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਜੁਗਮ ਤਿ੍ਤੀ ਚਤੁੰਬੀ
 ਰਿਰੇ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਇਕ ਆਸਨ ਬਿਰੇ ॥ ਰਾਗਿਨ ਅਸ ਬਿਧ
 ਸ਼ਬਦ ਅਲਾਯੋ ॥ ਬਾਬਲ ਬਿਆਹ ਗੁਰਮੁਖ ਵਰ ਪਾਯੋ ॥ ੧੭ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੰਮਤ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹੀ ਸੁਭ ਇਕ ਸ਼ਤ ਅਠ ਤੀਹ ਜਾਨ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਬਿਆਹ ਸੋ ਭਯੋ ਮਹਾਨ ॥ ੧੮ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਭੀ ਵਧਾਈ ਸਭ ਮਨ ਹਰਖਾਈ ॥ ਦੀਨ ਦਾਨ
 ਮੰਗਤ ਜਨ ਤਾਈ ॥ ਧਰਮ ਅਰਥ ਬਹੁ ਦਰਬ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਕਹਿੰ
 ਗੁਰ ਤੀਰਥ ਰਚੈਂ ਅਪਾਰਾ ॥ ੧੯ ॥ ਪਠ ਅਨੰਦ ਅਰਦਾਸਾ ਭਯੋ ॥
 ਬਟਯੋ ਤਿਹਾਵਲ ਸਭ ਤਬ ਲਯੋ ॥ ਭਯੋ ਦਿਵਾਨ ਸਮਾਪਤ ਜਬੈ ॥
 ਭਾ ਪਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਪੁਨ ਤਬੈ ॥ ੨੦ ॥ ਕਰ ਬਿਨਤੀ ਪਰਸਾਦਿ
 ਅਚਾਯੋ ॥ ਸਖੀਅਨ ਤਬ ਅਸ ਸ਼ਬਦਹਿ ਗਾਯੋ ॥ ਥਾਲ ਵਿੱਚ ਤੈ
 ਵਸਤੂ ਪਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਠਾਕਰ ਕਾ ਆਇ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨੈ
 ਸ਼ਬਦ ਕਰ ਪ੍ਰੀਤੀ ਖਾਵੈਂ ॥ ਹੋਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਚੁਲਾ ਕਰਵਾਵੈਂ ॥ ਸਗਰੈ
 ਦਿਵਸ ਲਗਾਇ ਦੀਵਾਨ ॥ ਭੈਂ ਦਿਨ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੈ ਜਾਨ ॥
 ੨੨ ॥ ਸੰਘਯਾ ਸੋਦਰ ਚੈਕੀ ਲਾਈ ॥ ਭੋਗ ਪਾਇ ਪਰਸਾਦ ਛਕਾਈ
 ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਲਾਯੋ ਅਧਕ ਦੀਵਾਨ ॥ ਅਰਧ ਨਿਸਾ ਭੀ ਜਬ

ਪਰਮਾਨ ॥ ੨੩ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਭੈ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਸੁਨ ਸਭ
ਸਿੱਖਜ ਅਨੰਦ ਬਢਾਈ ॥ ਪੁਨਹ ਆਰਤੀ ਕੀਨ ਅਪਾਰਾ ॥ ਭੋਗ
ਪਾਇ ਪਰਸਾਦ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਭਯੋ ਸਮਾਪਤ ਜਬੈ ਦਿਵਾਨ ॥
ਸਤਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀਨ ਸਨਾਨ ॥ ਆਸਾ ਵਾਰ ਦਿਵਾਨ ਲਗਾਏ ॥
ਖਸ਼ਟ ਦਿਵਸ ਇਸ ਭਾਂਤ ਠਰਾਏ ॥ ੨੫ ॥ ਸਪਤਮ ਦਿਵਸ ਜਬੈ
ਚੜ੍ਹ ਆਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿੰ ਅਬ ਹਮ ਜਾਯੋ ॥ ਨਰੈਨ ਦਾਸ
ਕਹੋ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਰਹੋ ਏਕ ਪੱਖ ਇਹਾਂ ਜਰੂਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਕਹੈਂ
ਗੁਰੂ ਅਬ ਰਹਯੋ ਨ ਜਾਈ ॥ ਦਿਹੁ ਰਜਾਇ ਗੁਰ ਪੁਰ ਅਬ ਜਾਈ ॥
ਸੱਤਿ ਬਚਨ ਕਹਿ ਦਾਜ ਸੁ ਦੀਨ ॥ ਕੋ ਕਵਿਨਹਿੰ ਜੋ ਗਿਨੈ ਪ੍ਰਬੀਨ
॥ ੨੭ ॥ ^੧ਹੈ ^੨ਗੈ ^੩ਕਰਹਲ ^੪ਮਹਿਕੀ ^੫ਧੇਨਾ ॥ ਅਨ ਗਨ ਕੀਨ
ਗੁਰੂ ਕੈ ਦੇਨਾ ॥ ਜਗੀਦਾਰ ਅੰਬਰ ਬਡ ਮੋਲੇ ॥ ^੬ਕੰਚਨ ਭੂਖਨ
ਨਗ ^੭ਗਰ ਰੋਲੇ ॥ ੨੮॥ ^੮ਪਲਗ ਸੁਨਹਿਗੀ ਜੁਤ ^੯ਅਸ ਤਰਨਾ ॥
ਏਕ ਜੀਹ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਿਆ ਬਰਨਾ ॥ ^{੧੦}ਬਾਸਨੁ ਕਾ ਕਛੁ ਅੰਤ ਨ
ਆਵੈ ॥ ਬਹੁ ^{੧੧}ਸਕਟੇ ਲਾਦੇ ਨਹਿੰ ਮਾਵੈ ॥ ੨੯ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਦੀਨੇ
ਦਾਜ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਕੈ ਦੇਹਿ ਨਹਿੰ ਬਛੋ ਭੂਪਾਰਾ ॥ ਸਪਤਮ ਦਿਨ
ਗੁਰ ਕੋ ਠਹਿਰਾਇ ॥ ਅਸ਼ਟਮ ਦਿਵਸ ਬਿਦਾ ਗੁਰ ਬਾਇ ॥ ੩੦ ॥
ਜਗੀਰਦਾਰ ਡੇਰਾ ਮੰਗਵਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਮੇਦਰੀ ਤਿਸ ਮਹਿੰ ਪਾਇ ॥
ਮਾਤਾ ਮਿਲੀ ਸੀਖ ਸੁਭ ਦੀਨੀ ॥ ਹਰਿਗੁਬਿੰਦ ਜੀ ਬੰਦਨ ਕੀਨੀ ॥
੩੧ ॥ ਲੀਨ ਮਾਂਜੀਅਨ ਡੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਆਗੈ ਬਜੈ ਬੁਝ ਧੁਨ
ਲਾਇ ॥ ਏਕ ਕੋਸ ਲਗ ਢੱਲੇ ਬਾਸੀ ॥ ਆਵਤ ਭਏ ਪੇਖ ਸੁਖ
ਰਾਸੀ ॥ ੩੨ ॥ ਠਾਂਢ ਭਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਦੀਨ ^{੧੨}ਮੇਰ
ਕਹਿ ਬਚਨ ਰਸਾਲਾ ॥ ਹਰਿਗੁਬਿੰਦ ਸਸੁਰਹਿ ਸਿਰ ਨਾਯੋ ॥ ਨਰੈਨ

੧ ਘੋੜੇ ।

੨ ਹਾਬੀ ।

੩ ਉਠ ।

੪ ਮੜਾਂ ।

੫ ਗਊ ।

੬ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ।

੭ ਗੋਲ ਗੋਲ ।

੮ ਪਲੰਘ ।

੯ ਵਛਾਈ ।

੧੦ ਭਾਂਡੇ ।

੧੧ ਗਡੇ ।

੧੨ ਮੇੜ ਦਿਤਾ ।

ਦਾਸ ਗੁਰ ਪਗ ਲਪਟਾਯੋ ॥ ੩੩ ॥ ਮੇਰ ਤਿਨਹਿੰ ਗੁਰ ਆਗੇ
 ਆਇ ॥ ਨਦੀ ਬਿਪਾਸਾ ਤਟ ਨੀਅਗਾਇ ॥ ਕੈਵਟ ਪਿਖੁ ਤਰਨੀ
 ਬਹੁ ਆਨੀ ॥ ਗੁਰ ਸੰਗ ਸਭ ਜਨੇਤ ਚੜ੍ਹਵਾਨੀ ॥ ੩੪ ॥ ਭਏ ਪਾਰ
 ਗੁਰ ਦੀਨ ਇਨਾਮ ॥ ਗੁਇਦ ਵਾਲ ਪਹੁੰਚ ਸੁਖ ਧਾਮ ॥ ਨਿਸਾ
 ਬਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਮੁਹਿਗੀ ਜੀ ਸਭ ਸੇਵ ਕਰਾਇ ॥ ੩੫ ॥
 ਪ੍ਰਾਤਕਾਲ ਗੁਰ ਅਮਰ ਸਥਾਨੇ ॥ ਸੁਤੁ ਡੋਰੇ ਸੰਗ ਬੰਦਨ ਠਾਨੇ ॥
 ਅਮਰ ਅੰਸ ਕੱਜਣ ਤਬ ਦੀਨੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਹੁ ਹਿਤ ਸੋਂ ਕਰ
 ਲੀਨੇ ॥ ੩੬ ॥ ਚਲੇ ਤਹਾਂ ਤੇ ਆਏ ਖੜੂਰ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਆਏ
 ਸੁਖ ਮੂਰ ॥ ਭੇਟ ਚਢਾਇ ਸਿਰੋ ਪਾ ਲੀਨੇ ॥ ਛਕ ਪਰਸਾਦ ਪਯਾਨਾ
 ਕੀਨੇ ॥ ੩੭ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਮਗ ਉਲਘੇ ਸਾਰਾ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ
 ਨਿਕਟ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਡੰਕ ਬਜੀ ਬਾਜਨ ਪਰ ਜਬੈ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ
 ਸੁਧ ਭੀ ਤਬੈ ॥ ੩੮ ॥ ਨਰ ਨਾਗੀ ਸਭ ਦੌਰਤ ਆਇ ॥ ਏਤਕ ਮੈਂ
 ਗੁਰ ਭੀ ਨੀਅਗਾਇ ॥ ਮਿਲੇ ਗੁਰਨ ਕੈ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਮਾਤਾ ਦੁਤ
 ਪਿਖੁ ਹੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ੩੯ ॥ ਪਿਖਮਹਿ ਆਏ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ॥
 ਪ੍ਰਤ੍ਵ ਸਨੂਖਾ ਸੰਗ ਸੁਖਕਾਰ ॥ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸ੍ਰੀ ਗੰਬ ਅਗਾਰੀ ॥
 ਆਇ ਬੰਦਨਾ ਭੇਟਾ ਧਾਰੀ ॥ ੪੦ ॥ ਪਰਦੱਛਨ ਲੇ ਗ੍ਰੰਥ ਪੁਨ
 ਚਾਲੇ ॥ ਮਾਤਾ ਗੁੜ ਜਲ ਭਲੇ ਸੰਭਾਲੇ ॥ ਪ੍ਰਤ੍ਵ ਸੀਸ ਪੁਰ ਵਾਰ
 ਛਕਾਇ ॥ ਤਬ ਬਹੁ ਉਠੀ ਵਧਾਇ ਵਧਾਇ ॥ ੪੧ ॥ ਨੁਖਾ ਸੁ
 ਡੋਰਾ ਲੀਨ ਉਤਾਰਾ ॥ ਮੰਦਰ ਈਠੀ ਸਖਿਨ ਮਝਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ
 ਜੀ ਅੰਗ ਨ ਮਾਵੈ ॥ ਧੰਨ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਮੁਖੋਂ ਅਲਾਵੈ ॥ ੪੨ ॥
 ਅਸ ਬਿਧ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਬਿਆਇ ॥ ਭਾ ਬਹੁ ਅਧਕ ਅਲਪ
 ਹਮ ਗਾਇ ॥ ਸੁਨੈ ਸੁਨਾਵੈ ਜੇ ਮਨ ਲਾਈ ॥ ਸਿੱਖੀ ਪ੍ਰਾਪਤ

ਸੋਕ ਨਸਾਈ ॥ ੪੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੁਬੈ ਪੰਜਮ ਮਹਿਲੇ ਸੀ
ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਬਿਆਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਬਤੀਸਮੌ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੨ ॥

ਦੈਹਿਰਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਕੇ ਬਿਆਹ ਮੈਂ ਧਨ ਜੋ ਥੈ ਅਰਦਾਸ ॥

ਤਿਸੇ ਲਗਾਵਨ ਚਹਿਤ ਗੁਰ ਤੀਰਥ ਕਰੈਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਪਸਰਮ ਉਰੀ ॥ ੧੦ ਕੋਸ ੨ ਨਵਿਕ
ਇਕ ਸੁੰਦਰ ਠੌਗੀ ॥ ਇਕ ਦਿਸ ੩ ਕਾੜੀ ਵਾਲ ਬਖਾਤਾ ॥ ਬਸੇ
ਤਾਹਿ ਮਹਿੰ ੪ ਗਿੱਲ ਸੁ ਜਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ੫ ਪਲਾ ਸੌਰ ਦੂਸਰ ਦਿਸ
ਅਹੈ ॥ ਜਾਤੀ ਰੰਘੜ ਜਿਸ ਮਹਿੰ ਰਹੈ ॥ ਬੀਚ ਭੂਮ ਤਿਸਕੇ ਜੋ ਭਾਰੀ
॥ ਚਿਰੰਕਾਲ ਕੀ ਤਿਸ ਪਰ ੬ ਰਾਗੀ ॥ ੩ ॥ ਕੇਤਕ ਬੇਰ ਜੰਗ ਬਹੁ
ਭਏ ॥ ਜੋਧ ਅਨਕ ੭ ਘਾਤ ਹੈ ਗਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦੇਨਹੁੰ ਕੀਨ
ਬੁਲਾਵਨ ॥ ਆਇ ਹਜ਼ੂਰ ਬੰਦ ਜੁਗ ਪਾਵਨ ॥ ੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਤਿਕਾਰ ਬਠਾਰੇ ॥ ਲਰਨ ਬਿਖੈ ਗਨ ਦੋਸ਼ ਉਚਾਰੇ ॥ ਇਕ ਤੈ
ਤੁਮਗੀ ਮਿਟੈ ਲਗਈ ॥ ਦੁਤੀਏ ਧਨ ਲੇਵਹੁ ਮਨ ਭਾਈ ॥ ੫ ॥
ਤਿ੍ਰੀਯੇ ਗੁਰ ਕੇ ਕਾਰਜ ਇਹਾਂ ॥ ਚਤੁਬੁਧ ਨਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਫਲ ਮਹਾਂ ॥
ਦੇਹੁ ਭੂਮਕਾ ਗੁਰ ਘਰ ਕੈ ਅਬ ॥ ਮੌਲ ਕਰੋ ਜੇਤਾ ਬਨ ੯ ਮੁਨਸਬ
॥ ੬ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ੭ ਰੰਘਰਨ ਮੌਲ ਉਚਾਰਾ ॥ ਹਮ ਕੈ ਦੇਹੁ ਪਚੀਸ
ਹਜਾਰਾ ॥ ਕਹੈਂ ਗਿੱਲ ਯਿਹ ਭੂਮ ਹਮਾਰੀ ॥ ਹਮ ਕੈ ਦੇਹੁ ਪਚੀਸ
ਹਜ਼ਾਰੀ ॥ ੭ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਦੇਨਹੁ ਤੇ ਅਸ ਬਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਸ਼ੁਭ
ਗਿਰਾ ਬਖਾਨੀ ॥ ਹਮ ਤੁਮਰੇ ਚਹਿੰ ਝਗਰ ਮਿਟਾਯਾ ॥ ਦੇਨਹੁ ਕੈ ਦੈ
ਹੈਂ ਮਨ ਭਾਯਾ ॥ ੮ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ੧੦ ਕੈਸਪ ਕੇ ਬੁਲਵਾਇ ॥

੧ ਇਕ ਮੀਲ । ੨ ਵਖਰੀ ਜਗ੍ਹਾ । ੩ ਪਿੰਡ 'ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ । ੪ ਗਿਲ ਜਾਤ
ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ੫ ਇਹ ਭੀ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ । ੬ ਝਗੜਾ । ੭ ਅਰ ਗਏ
੮ ਮੁਨਾਸਿਬ । ੯ ਰੰਘ ਜਾਤੀ ਵਾਲੇ ਨੇ । ੧੦ ਖਜ਼ਾਨਚੀ ।

ਸ੍ਰੀ ਮੈਂ ਕ ਸੇ ਸ ਗੀ ਹ ਰ ਚ

‘ਸਹੰਸ੍ਰ ਪਚਾਸ ਲੀਨ ਮੰਗਵਾਇ ॥ ਆਧੇ ਰੰਘਰਨ ਕੇ ਕਰ ਦੀਨੋ ॥
ਆਧੇ ਗਿਲਹਨ ਨਿਜ ਕਰ ਲੀਨੋ ॥ ੯ ॥ ਭੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਦੌਨਹੁ
ਅਧਕਾਈ । ਗੁਰ ਉਪਕਾਰੀ ਰਾਰ ਮਿਟਾਈ ॥ ਸੰਗਤ ਯੁਤ ਗੁਰ
ਤਯਾਰ ਸੁ ਬਾਇ ॥ ਡੇਰੇ ਜਾ ਭੂਮੀਂ ਮਹਿੰ ਲਾਇ ॥ ੧੦ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਸੰਮਤ ਇਕ ਸ਼ਤ ਤੀਸ ਅਠ ਮੱਘਰ ਪੁਨਿਆਂ ਸਾਰ ॥
ਕਰ ਕੜਾਹ ਟਕ ਲਾਇਓ ਹੋਨ ਲਗੀ ਸ਼ੁਭ ਕਾਰ ॥ ੧੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਸਰ ਨਕਸਾ ਗੁਰ ਐਂਚ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ਤਬ
ਗੁਰਦਾਸ ਬਿਨੋਂ ਅਸ ਗਾਯੋ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਨਰ ਤਾਰਨ ਕਾਜਾ ॥
‘ਠਟਯੋ ਠਾਟ ਸਰ ਕੇ ਸ਼ੁਭ ਕਾਜਾ ॥ ੧੨ ॥ ਇਸ ਬਲ ਨਾਮ
ਸੁਨਾਵਨ ਕੀਜਹਿ ॥ ਸਿੱਖਨ ਸੁਖ ਦਾ ਕਰ ਪ੍ਰਗਟੀਜਹਿ ॥ ਸੁਨ
ਭਾਈ ਤੇ ਗੁਰ ਗਤਿ ਦਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਸ਼ੁਭ ਗਿਰਾ ਬਖਾਨੀ ॥
੧੩ ॥ ਨਾਮ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸੁਖ ਕਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਸਿੱਖ ਮਨ ਹਰਖ
ਅਪਾਰਾ ॥ ਲਗੇ ਕਾਰ ਕਰਬੇ ਹਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਲਗੇ ਪਚਾਵੇ ਈਟ
ਅਪਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਇਕ ਦਿਸ ਨਗਰ ਨਿਕੇਤ ਬਨੈ ਹੈਂ ॥ ਬੀਜ
ਬਜਾਰ ਭਲੋ ਬਨਵੈ ਹੈਂ ॥ ਹੁਵੈ ਤਾਲ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਕਾਰਾ ॥ ਰਾਜ
ਮਜ਼ੂਰ ਕਰੈਂ ਸਿਖ ਜਾਰਾ ॥ ੧੫ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਦਿਵਾਨ ॥
ਆਇ ਦੁਆਬੇ ਸਿੱਖ ਬਹੁ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨ ਮਹਾਨ ॥ ੧੬ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਹਮਰੇ ਦੇਸ ਮਝਾਰਾ ॥ ਨਿਜ ਪੁਰ ਬਾਂਧਹੁ
ਹੇ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥ ਤੀਰਬ ਭੀ ਇਕ ਰਚ ਕਰ ਦੀਜਹਿ ॥ ਨ੍ਹਾਈਂ ਸਿੱਖ
ਮਨ ਕਾਮ ਪੁਰੀਜਹਿ ॥ ੧੭ ॥ ਬਿਨੋਂ ਸੁਨੀ ਗੁਰ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ॥
ਇਤ ਗੁਰਦਾਸਹਿ ਸੌਂਪ ਸੁ ਕਾਰੀ ॥ ਆਪ ਚਲੇ ਤਹਿ ਪਹੁੰਚਤ ਭਈ ॥
ਜਹਿੰ ਸਿਖ ਨਗਰ ਬੰਧਾਵਨ ਚਈ ॥ ੧੮ ॥ ਡੇਰੇ ਕਰਵਾਯੋ ਸੁਖ

ਸਾਰਾ ॥ ਉਠੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਾਤਹਿ ਕਾਰਾ ॥ ਪੇਖ ਮਾਸ ਪੁੰਜਾਂ ਦਿਨ
ਪਾਵਨ ॥ ਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਯ ਟੱਕ ਲਗਾਵਨ ॥ ੧੯ ॥ ਨਗਰ
ਹੇਤ ਮਰਯਾਦ ਬਤਾਈ ॥ ਧਰਮ ਸਾਲ ਮਧ ਮਹਿੰ ਦਿਖਗਾਈ ॥
ਇਕ ਦਿਸੇ ਕੀਨੇ ਕੂਪ ਲਗਾਵਨ ॥ ਲਗੇ ਸੇਵ ਮਹਿੰ ਸਿਖ ਮਨ
ਪਾਵਨ ॥ ੨੦ ॥ ਤਬ ਕਰੇ ਜੋਰਤ ਬਿਨਹੁ ਉਚਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਕਹੇ
ਇਸੇ ਬਲ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ ॥
ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ਨਾਮ ਇਸ ਬਾਨਾ ॥ ੨੧ ॥ ਧਰਮਸਾਲ ਬਡ ਬੰਮੁ
ਗਡਾਯੈ ॥ ਬੰਸੂ ਸਾਹਿਬ ਤਬ ਨਾਮ ਰਖਾਯੈ ॥ ਕੂਪ ਗੰਗਾ ਸਰ
ਨਾਮ ਉਚਾਰਾ ॥ ਗੰਗਾ ਤੇ ਛਲ ਅਧਕ ਦਿਖਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਅਸ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਧਰ ਨਾਮ ਮਹਾਨੇ ॥ ਸੇਵਹਿੰ ਸਿਖ ਮਨ ਸ਼ਰਧਾ ਠਾਨੇ ॥
ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਬੀਤਯੋ ਇਸ ਭਾਏ ॥ ਤਰਨ ਸੁ ਤਾਰਨ ਤੇ ਸਿਖ ਆਏ
॥ ੨੩ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਸਰ ਪੁਰ ਤਿਆਰ ਭਯੋ ਹੈ ॥ ਬਰਖਾ ਤੇ ਜਲ ਪੂਰ
ਬਯੋ ਹੈ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਖ ਬਚਾਇ ॥ ਚਲ ਕਰ ਤਰਨ ਸੁ
ਤਾਰਨ ਆਇ ॥ ੨੪ ॥ ਚੇਤ ਪੱਖ ਦੀ ਢੈਦਹਿੰ ਗਾਤ ॥ ੩ ਮਜੇ
ਉਮੱਸਯਾ ਭੀ ਪਟਭਾਤ ॥ ਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਹੁ ਯੱਗ ਕਰਾਯੈ ॥ ਅਧਕ
ਮਹਾਤਮ ਨਿਜ ਮੁਖ ਗਾਯੈ ॥ ੨੫ ॥ ਇਸ ਕੇ ਮੱਜੇ ਲਹਿੰ ਛਲ
ਚਾਰ ॥ ਕੁਸ਼ਟੀ ਭੀ ਪਾਵਹਿੰ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਕਰ ਸ੍ਰੀ
ਕਰਨਾ ਧਾਮੂ ॥ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ਆਇ ਅਭਿਗਮੂ ॥ ੨੬ ॥ ਸਭ
ਬਿਧ ਤਿਆਰ ਭਯੋ ਸ਼ੁਭ ਹੇਰਾ ॥ ਬੀਤਯੋ ਚੇਤ ਮਾਸ ਤਿਸੁ ਬੇਰਾ ॥
ਸੰਗਤ ਚਤੂ ਦਿਸ਼ਾ ਕੀ ਆਈ ॥ ਕਰ ਗੁਰ ਦਰਸ ਕਾਮਨਾ ਪਾਈ ॥
੨੭ ॥ ਮਾਸ ^੪ਮੇਖ ਕੀ ਭਲ ਸਕਰਾਂਦ ॥ ਕਰੀ ਚੱਠ ਸਿੱਖਨ
ਅਹਿਲਾਦ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਬਸ ਤਹਿ ਤੇ ਚਲੇ ॥ ਨਨਕਾਣੇ ਕੀ

੧ ਖੂਹੀ । ੨ ਉਮੱਸਯਾ ਦਾ ਇਥਨਾਨ । ੩ ਧਰਮ ਅਰਥ ਕਾਮ ਮੇਖ ਪੁਰਾਤਨ
ਗੁਰੂ ਘਰ ਵਿਚ ਜਨਮ ਪਦਾਰਥ, ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥ, ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥ, ਨਾਮ ਪਦਾਰਥ । ੪ ਵੈਸਾਖ
ਦਾ ਮਹਾਨਾ ।

ਜਾਤ੍ਰਾ ਭਲੇ ॥ ੨੮ ॥ ਬਾਰਠ ਪਿੰਡ ਆਏ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਸਿਰੀ ਚੰਦ
 ਭੇ ਦਰਸ਼ਨ ਰੂਰੇ ॥ ਮਿਲੇ ਪਰਸ ਪਰ ਮੋਦ ਬਢਾਇ ॥ ਬਿਦਾ ਭਏ ਪੁਨ
 ਗੁਰ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ੨੯ ॥ ਮਗ ਮਹਿੰ ਜੀਵ ਅਨੇਕ ਉਧਾਰੇ ॥ ਆਇ
 ਪਿੰਡ ਸੌ ਮੰਦਰ ਉਦਾਰੇ ॥ ਤਿਹ ਇਕ ਸੰਤ ਗੁੰਦਾਹਾ ਭਾਈ ॥ ਕੀਨ
 ਸੇਵ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੩੦ ॥ ਹੁਤੇ ਸੁ ਰੋਗ ਹਜੀਰਨ ਕੇਰਾ ॥
 ਤਿਸ ਤੇ ਹੁਤੇ ਸੁ ਦੁਖੀ ਬਡੇਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਨਹੀ ਪਾਹੀ ਗਰ ਮਾਹਿ ॥
 ਸਗਰੇ ਰੋਗ ਨਸ਼ਟ ਭਾ ਤਾਹਿ ॥ ੩੧ ॥ ਪਿਖ ਗੁਰ ਸ਼ਰਧਾ ਤਿਸੇ
 ਭਲੇਰੀ ॥ ਅਸ ਵਰ ਦੀਨ ਤਬੈ ਬਿਨ ਦੇਰੀ ॥ ਇਹ ਪਨਹੀ ਅਬ
 ਤੁਮ ਢਿਗ ਰਹੈ ॥ ਲਖੇ ਹੰਜੀਰ ਰੁਜੀ ਜੋ ਅਹੈ ॥ ੩੨ ॥ ਤਿਸ ਕੇ
 ਬਿਣ ਪਰ ਏਹੁ ਛੁਵਾਵੈ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ ਤਿਸ ਕਸ਼ਟ ਮਿਟਾਵੈ ॥
 ਅਸ ਬਰ ਦੇ ਗੇ ਜੰਬਰ ਗ੍ਰਾਮ ॥ ਸੰਗਤ ਕੀਨੀ ਸੇਵ ਭਿਰਾਮ ॥ ੩੩ ॥
 ਸੰਤੂ ਨਾਮ ਚੈਪੜਾ ਤਹਾਂ ॥ ਕੁਸ਼ਟ ਰੋਗ ਤੇ ਦੀਨ ਸੁ ਮਹਾਂ ॥ ਆਯੋ
 ਗੁਰ ਢਿਗ ਬਿਨੈ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ ਬਿਰਦ ਸੰਭਾਰੀ ॥
 ੩੪ ॥ ਬੈਠ ਹੁਤੇ ਜਿਸ ਮੰਦਰ ਮਾਹਿ ॥ ਬੰਭੇ ਹੁਤੇ ਦੋਇ ਤਿਹ ਬਾਹਿ ॥
 ਕਹਿਤ ਭਏ ਹੋ ਸੰਤੂ ਭਾਈ ॥ ਇਨ ਬੰਭਨ ਕੇ ਗਲ ਲਗ ਜਾਈ ॥
 ੩੫ ॥ ਏਕ ਪੱਖ ਨਿਤ ਇਨ ਗਲ ਲਾਗੇ ॥ ਤੇਰੇ ਕੁਸ਼ਟ ਸਭੈ ਜਾਇ
 ਤਾਗੇ ॥ ਅਪਰ ਜੋਊ ਇਨ ਸੰਗ ਲਗਾਵੈ ॥ ਕੁਸ਼ਟ ਦੇਖ ਤਿਸ ਕੇ
 ਨਿਵਰਾਵੈ ॥ ੩੬ ॥ ਸੰਤੂ ਕੀਨੇ ਤਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਰੋਗ ਕੁਸ਼ਟ ਕਾ
 ਸਕਲ ਨਿਵਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਬਲ ਧਰਮਸਾਲ ਬਨਵਾਈ ॥ ਦੂਖ
 ਨਿਵਾਰਨ ਨਾਮ ਕਹਾਈ ॥ ੩੭ ॥ ਇਸ ਬਿਧ ਅਨਕ ਨਰਨ ਰੁਜ
 ਹਾਨੇ ॥ ਆਇ ਦਰਸ ਕੀਨਸ ਨਨਕਾਨੇ ॥ ਰੈੜ ਮਾਹਿ ਸੁਭ ਬਾਗ
 ਲਗਾਏ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਪੁਨ ਚਲ ਆਏ ॥ ੩੮ ॥

੧ ਮਦਰੀ ਪਿੰਡ ਹੈ।

੨ ਨਾਮ ਹੈ।

੩ ਜੁਤੀ।

੪ ਰੋਗ।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਬੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਅੰਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਬਸਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ
ਤੇਤੀਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪੰਚਮ ਖਾਤਸ਼ਾਹਿ ਜੀ ਪਰ ਉਪਕਾਰਨ ਧਾਮ ॥

ਸੁਤ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਜਿਨ ਸ਼੍ਲੋਭਾ ਅਭਿਰਾਮ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ੧ ਬੈ ਕਿਸੇਰ ਹੈ ਹੈ ਅਸਵਾਰਾ ॥ ਖੇਲੈਂ ਬਨ ਮਹਿੰ
ਜਾਹਿੰ ਸ਼ਿਕਾਰਾ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰੂਨ ਕੈ ਅਭਯਾਸ ਕਰੰਤੇ ॥ ੨ ਨਾਹਰ ਆਦਿ
ਘੇਰ ਨਿਬਹੰਤੇ ॥ ੨ ॥ ਸਿੱਖ ਸੁਤਨ ਕੈ ਸਾਬ ਲਜਾਵੈਂ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰੂਨ
ਕੈ ਅਭਯਾਸ ਕਹਾਵੈਂ ॥ ਜੋ ਸੁੰਦਰ ਸੂਰਾ ਮਨ ਭਾਵੈ ॥ ਦੇਹਿੰ ਹੁਜੀਨਾ
ਪਾਸ ਰਖਾਵੈਂ ॥ ੩ ॥ ਭਾਵਿੱਖਜਤ ਜੋ ਕਰਨੇ ਕਾਜ ॥ ਤਿਸ ਹਿਤ
ਤਜਾਰ ਸੁਕਰੈਂ ਸਮਾਜ ॥ ਐਸੇ ਸੁਤ ਗੁਰ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ॥ ਸੁਨਹੁ
ਕਥਾ ਅਰਜਨ ਬਖਸਿੰਦ ॥ ੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਇਕ ਦਿਨ ਬਿਰੇ ਸੰਗਤ ਦਰਸਤ ਆਇ ।

ਸਿੱਖ ਤਿਲੋਕਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਰ ਨਾਇ ॥ ੫ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਹਾਬ ਜੇਰ ਤਿਨ ਅਰਜ ਗੁਜਾਰੀ ॥ ਮੈਂ
ਆਯੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸ਼ਰਨ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਮੇਰ ਹੈਇ ਕਲਜਾਨ ॥
ਜੁਗ ਲੋਕਨ ਮੈਂ ਅਨਦ ਮਹਾਨ ॥ ੬ ॥ ਆਸ ਮੁੜ ਕੈ
ਦੀਜੈ ਉਪਦੇਸ਼ ॥ ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਨਾਮਹਿ ਕਲੇਸ਼ ॥ ਸੁਨ
ਸੁਤਗੁਰ ਕਰ ਦਯਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਸੈਂ ਕਰ ਲਿਵ
ਲਾਈ ॥ ੭ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਆਵਤ ਜਾਤੇ ॥ ਨਹਿੰ ਸਿਮਰਨ
ਤਿਆਗਹੁ ਦਿਨ ਰਾਤੇ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਭਾਣੇ ਕੈ ਮਾਨ ॥ ਹਰਖਹੁ ਭਲੀ
ਕਰੈ ਜਿਮ ਜਾਨ ॥ ੮ ॥ ਦੈਸ ਅਰੈਪਹੁ ਕੋਇ ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਮੈਂ ॥ ਜੋ
ਬਜਾਪਕ ਨਭ ਕੀ ਸਮ ਸਭ ਮੈਂ ॥ ਤਨ ਹੰਤਾ ਕੇ ਤਜ ਅਭਯਾਸ ॥

੧ ਪੰਦਰਾਂ ਸੇਲ੍ਹਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰਾ । ੨ ਜੇਰ । ੩ ਨਿਬੇੜਦੇ ਹਨ । ੪ ਰੋਜ਼ ਦੀ ।

ਸਨੈ ਸਨੈ ਲਖ ਰੂਪ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ॥ ੯ ॥ ਰਹੁ ਅਹਿੰਸ ਸਭ ਪਰ ਕਰ
 ਦਯਾ ॥ ਕਿਸ ਕੇ ਨਾਹਿੰ ਦੁਖਾਵਹੁ ਹਿਯਾ ॥ ਜਬਾ ਲਾਭ ਕੀਜੈ
 ਸੰਤੋਸਾ ॥ ਤਜੇ ਬਿਕਾਰ ਸਾਦ ਜੇ ਰੋਸਾ ॥ ੧੦ ॥ ਇਮ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ
 ਲੇ ਉਪਦੇਸ਼ ॥ ਗਮਨਯੋ ਗਜ਼ਨੀ ਅਪਨੇ ਦੇਸ਼ ॥ ਮੁਗਲ ਚਾਕਰੀ
 ਤਹਾਂ ਕਰੰਤਾ ॥ ਵਹਿਰ ਅਰੂਦੇ ਸੰਗ ਰਹੰਤਾ । ੧੧ ॥ ਲੇਤ
 'ਰਜਤਪਨ ਨਿਤ ਪੰਚਾਸ ॥ 'ਆਯੁਧ ਕਰੇ ਰਹਿਤ ਤਿਸ ਪਾਸ ॥
 ਚਢਯੋ ਮੁਗਲ ਇੱਕ ਦਿਵਸ ਸ਼ਿਕਾਰ ॥ ਸੰਗ ਤਿਲੋਕਾ ਅਸ
 ਅਸਵਾਰ ॥ ੧੨ ਮੁਗਲ ਅਗਾਰੀ ਮਿਰਗ ਪਲਾਈ ॥ ਪੀਛੇ ਲਾਗੇ
 'ਤੁਰੀਗ ਧਵਾਈ ॥ ਜਬਹੁ ਤਿਲੋਕੇ ਕੀਨ ਸੁ ਨੇਰਾ ॥ ਘੋਰਾ ਮਿਲਯੋ
 ਨਿਕਟ ਤਬ ਹੇਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਖੈਂਚ ਖੜਗ ਕੇ ਤਾਂ ਪਰ ਝਾਰਾ ॥
 'ਮ੍ਰਿਗਨੀ ਗਜ਼ਭ 'ਦੁਧਾ ਕਰ ਡਾਰਾ ॥ ਜੁਗ 'ਅਰਭਕ ਬਿਚ ਤੇ ਗਿਰ
 ਪਰੇ ॥ ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਸਹਿੰ ਤਰਫਤ ਮਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਦੇਖ ਤਿਲੋਕੇ
 ਕਰਨਾ ਠਾਨੀ ॥ 'ਧਿਕ ਧਿਕ ਅਪਨੇ ਕਰਮ ਬਖਾਨੀ ॥ ਐਸੇ ਪਾਪ
 ਅਚਾਨਕ ਲਈ ॥ ਇਕ ਕੇ ਹਤੇ ਤੀਨ ਮਰ ਗਯੇ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਰ
 ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਯੋ ਤਬ ਸਿਮਰਨ ॥ ਦਯਾ ਕਰੇ ਨਹਿੰ ਹਨੋ ਜੀਵ ਗਨਾ ॥
 ਸੋ ਮੂੜ ਤੇ ਨਹਿੰ ਗਯੋ ਕਸਾਯੋ ॥ ਯਾਂਉ ਦੌਸ ਅਧਕ ਮੈਂ ਪਾਯੋ ॥
 ੧੬ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰੂ ਪਾਸ ਤੇ 'ਅਧੁ ਹੁਇ ਆਵੈ ॥ ਤਜਾਗਨ ਕਰੋਂ ਨ
 ਪੁਨ ਕੇ ਘਾਵੈ ॥ ਚਿਤ ਬਿਚਾਰ ਤਰਵਾਰ ਹਟਾਈ ॥ ਤੇਗੁ 'ਕਾਠ ਕੀ
 ਕਰ ਗਰ ਪਾਈ ॥ ੧੭ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਗਰ ਗਾਖੀ ਸੋਈ ॥ ਹੁਤੇ
 ਤਲੋਕੇ ਕੇ 'ਰਿਪ ਕੈਈ ॥ ਤਿਸ ਨੇ ਸਕਲ ਭੇਦ ਕੇ ਪਾਇ ॥ ਚੁਗਲੀ
 ਕਰੀ ਮੁਗਲ ਢਿਗ ਜਾਇ ॥ ੧੮ ॥ ਕਹੈ ਤਿਲੋਕਾ ਬੱਡੇ ਸਿਪਾਹੀ ॥
 ਤੇਗ ਕਾਠ ਕੀ ਰਾਖਤ ਪਾਹੀ ॥ ਲੋਹ ਮੂਠ ਉਪਰ ਦਿਖਗਈ ॥

੧ ਟੁਪੈ । ੨ ਲੱਕੜ੍ਹ । ੩ ਘੋੜੀ । ੪ ਹਰਨੀ । ੫ ਦੋ ਟੁਕੜੇ ।
 ੬ ਦੋ ਬਰੋ । ੭ ਪ੍ਰਿਗਾ ਕਾਰ ਹੀ ਪ੍ਰਿਗਾ ਕਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਬਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ।
 ੮ ਆਪ । ੯ ਲਕੜ ਦੀ । ੧੦ ਵੈਗੀ ਨੇ ।

ਲਹੈ ਰੁਜ਼ੀਨਾ ਕਰ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਨ ਨਿਪੁਣੇ ਨਹਿੰ ਮਾਨੀ
 ਬਾਨੀ ॥ ਸੂਰ ਤਿਲੋਕਾ ਅਹੈ ਮਹਾਨੀ ॥ ਮੈਂ ਸਾਦਰ ਰਾਖਯੋ ਵੇਖਨ
 ਕੇ ॥ ਜਾਨੋਂ ਕਾਜ ਕਰੈ ਬਡੁ ਰਨ ਕੇ ॥ ੨੦ ॥ ਪੁਨਹਿ ਸ਼ਾਹਿ ਸੰਗ
 ਚੁਗਲ ਉਚਾਰੈ ॥ ਆਪ ਸਭਾ ਲਾਵਹੁ ਇਕ ਬਾਰੈ ॥ ਤਬਹਿ
 ਅਚਾਨਕ ਲਿਹੁ ਨਿਕਸਾਈ ॥ ਦੇਖੀ ਪਰੈ ਹੋਇ ਜਸ ਪਾਈ ॥ ੨੧ ॥
 ਜੇਕਰ ਤੇਗ ਕਾਠ ਕੀ ਹੋਇ ॥ ਦੇਹੁ ਨ ਦਰਬ ਬਿਨੌਕਰ ਸੋਇ ॥ ਹੋਇ
 ਜਿ ਲੋਹਾ ਖੜਗ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੨੨ ॥ ਤੈਂ ਲਿਹੁ ਦੰਡ ਜੁਹੁਇ ਮਮ ਪਾਸ ॥
 ਸੁਨਤ ਮੁਗਲ ਕੈ ਸੰਸਾ ਭਯੋ ॥ ਸਕਲ ਦਿਵਾਨ ਲਾਇ ਨਿਜ
 ਦਯੋ ॥ ਖੜਗ ਸਿਪਰ ਧਰ ਇੰਦ੍ਰ ਸਿਪਾਈ ॥ ਬੈਠੇ ਸਹਿਤ ਤਿਲੋਕੇ
 ਆਈ ॥ ੨੩ ॥ ਨਹੀ ਨਿਰਾਦਰ ਇਸ ਕੇ ਹੋਇ ॥ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰ
 ਸ਼ਾਹ ਕੀਅ ਸੋਇ ॥ ਪ੍ਰਬਹ ਖੜਗ ਨਿਜ ਛੈਂਚ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ਪੁਨ
 ਦੂਸਰ ਕੈ ਕਰ ਨਿਕਸਾਯੋ ॥ ੨੪ ॥ ਪੁਨਹੁ ਕਹੀ ਸਭੁ ਸੁਭਟ
 ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥ ਕਰਹੁ ਦਿਖਾਵਨ ਅਲਪ ਮਹਾਨ ॥ ਸੁਨਤ ਮੁਗਲ ਤੇ
 ਡਰਯੋ ਤਿਲੋਕੇ ॥ ਦਹੈਂ ਦੰਡ ਮਮ ਖੱਗਜ ਬਿਲੋਕੇ ॥ ੨੫ ॥ ਤਬ
 ਸਤਿਗੁਰ ਉਰ ਸਿਮਰਨ ਕਰੇ ॥ ਮੈਂ ਉਪਦੇਸ ਆਪ ਕੇ ਧਰੇ ॥ ਰਹੈਂ
 ਅਹਿੰਸ ਤਜੀ ਤਰਵਾਰਾ ਉਘਰਹਿ ਪਰਦਾ ਸਭਾ ਮੜਾਗਾ ॥ ੨੬ ॥ ਅਬ
 ਮੇਰੀ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸਹਾਈ ॥ ਜਬਾ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਲਾਜ ਰਖਾਈ ॥ ਪਰਦਾ
 ਸਭਾ ਬਿਖੈ ਤਿਸ ਰਾਖਾ ॥ ਪੁਰੀ ਨ ਦੁਸ਼ਟਨ ਕੀ ਅਭਲਾਖਾ ॥ ੨੭ ॥
 ਤਿਮ ਮੇਰੀ ਅਬ ਲਾਜ ਰਖੀਜੈ ॥ ਸਭਾ ਬਿਖੈ ਕਰ ਖੜਗ ਦਿਖੀਜੈ ॥
 ਨਾਹਿ ਤ ਹੇਰਹਿ ਕਾਠ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥ ਕਰੇ ਮੁਗਲ ਤਬ ਮੇਰੀ ਹਾਨ ॥
 ੨੮ ॥ ਮਨ ਹੀ ਮਨਹਿ ਮਨਾਵਤ ਗੁਰ ਕੇ ॥ ੨੯ ॥ ਡਹਿਲ ਰਹਯੋ ਨਹਿੰ
 ਧੀਰਜ ਉਰ ਕੇ ॥ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ ਦਾਸ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਭਏ

੧ ਜੁਧ ਵਿਚ । ੨ ਸੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਡੰਡ ਲੈਣਾ ਕਰੇ । ੩ ਢਾਲ । ੪ ਸੂਰਮਿਆਂ ।
 ੫ ਕੰਬ ਗਿਆ ॥

ਸਹਾਇਕ ਲਾਇ ਨ ਬਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਜਬ ਸਭ ਕੇ ਇਮ ਖੜਗ
 ਬਿਲੋਕੇ ॥ ਕਹਯੋ ਸ਼ਾਹੁ ਦਿਖਗੁਰੁ ਤਿਲੋਕੇ ॥ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ
 ਰਾਖਤ ਪਾਸ ॥ ਕੋ ਤਕਮਾ ਕਰ ਹੈ ਨਿਰਜਾਸ ॥ ੩੦ ॥ ਕਹਯੋ
 ਤਿਲੋਕੇ ਤਕਮਾ ਗੁਰ ਕੇ ॥ ਮੇਰ ਖੜਗ ਪਰ ਨਹੀਂ ਅਪਰ ਕੈ ॥ ਜਸ
 ਸਤਿਗੁਰ ਨੈ ਦੀਨਸ ਮੇਗੀ ॥ ਵਹਿਰ ਨਿਕਾਸ ਦਿਖਾਵੈਂ ਤੋਹੀ ॥
 ੩੧ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੁ ਕਹਿ ਥੈਂਚ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਨਿਕਸੇ ਭਯੋ ਪ੍ਰਕਾਸ
 ਉਦਾਰਾ ॥ ਅਸ ਤੀਖਨ ਧਾਰਾ ਅਸ ਕੇਗੀ ॥ ਨਹੀਂ ਅਪਰ ਕੇ ਇਸ
 ਬਿਧ ਹੇਗੀ ॥ ੩੨ ॥ ਹੇਰਤ ਹਰਖਯੋ ਮੁਗਲ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਦੁਗਨਾ ਰੋਜ਼
 ਕਰਯੋ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਦੰਡ ਦਿਯੋ ਤਿਸ ਚੁਗਲ ਉਦਾਰਾ ॥ ਗੁਰ
 ਸਿਖ ਦੈਖੀ ਕੇਸ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ੩੩ ॥ ਅਤ ਸਰਥਾ ਸਿਖ ਧਰ ਗੁਰ
 ਮਾਹੀ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਨ ਆਯੋ ਪਗ ਪਾਹੀ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਕਹਿ ਚਰਨੀ
 ਪਰਯੋ ॥ ਪੁਨਹਿ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਨਾਵਨ ਕਰਯੋ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁਨਤ ਸਭਾ
 ਮਹਿ ਸਤਗੁਰ ਕਹਯੋ ॥ ਦਯਾ ਕਰਨ ਪਨ ਤਹਿ ਨਿਰਬੰਧਯੋ ॥ ਕਯੋਂ
 ਨ ਹੋਇ ਤਬ ਗੁਰੂ ਸਹਾਈ ॥ ਗੁਰ ਬਾਨੀ ਮਨ ਮਾਨ ਕਮਾਈ ॥ ੩੫ ॥
 ਸਿੱਖ ਕਟਾਰੂ ਕਾਬਲ ਮਾਹੀ ॥ ਕਰੈ ਜੀਵਕਾ ਨਿਜ ਧੜਵਾਹੀ ॥
 ਗੁਰ ਗੁਰ ਜਪਹਿ ਨ ਤੋਲੈ ਘਾਟਾ ॥ ਏਕ ਬਨਕ ਤੇ ਲੀਨਸ ਬਾਟ
 ॥ ੩੬ ॥ ਪੈਸੇ ਪੰਜ ਘਾਟ ਸੇ ਅਹਾ ॥ ਨਹੀਂ ਕਟਾਰੂ ਉਰ ਮੈਂ ਲਹਾ
 ॥ ਤੋਲ ਦੀਨ ਇਕ ਸੌਂ ਤਿਸ ਨਾਲ ॥ ਤਿਨ ਘਰ ਤੋਲਯੋ ਦੇਖ
 ਹਵਾਲ ॥ ੩੭ ॥ ਕੋਟਵਾਲ ਸੈਂ ਕੀਨ ਪੁਕਾਰੂ ॥ ਘਾਟ ਦਿਹੈ ਜੋ
 ਅਹੈ ਕਟਾਰੂ ॥ ਸੁਨ ਸੁਬੰਧੀ ਰਿਸ ਕਰ ਬੁਲਵਾਯੋ ॥ ਤੋਲਨ ਸੱਹਿਤ
 ਪਕਰ ਕਰ ਲਿਆਯੋ ॥ ੩੮ ॥ ਡਰਤ ਕਟਾਰੂ ਗੁਰ ਸਿਮਰਾਏ ॥
 ਮੈਂ ਅਜਾਨ ਅਬ ਕਰੈ ਸਹਾਇ ॥ ਇਤ ਸਤਿਗੁਰ ਬਡ ਸਭਾ

੧ ਦੇਖੋ । ੨ ਇਨਸ ਵਾ ਤਗਮਾਂ । ੩ ਨਿਰਨੇ ਕਰਕੇ । ੪ ਦੂਣੀ ਤਨਖਾਹ ਚੋਜ਼
 ਕਰ ਦਿਤੀ । ੫ ਬਾਣੀਆਂ ਪਾਸੋਂ । ੬ ਵਦੇ । ੭ ਕਰੋਧਵਾਨ ਹੋ ਕੇ ।

ਮਝਾਰੀ ॥ ਬੈਠੇ ਦਰਸਤ ਹੈਂ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ੩੯ ॥ ਇਕ ਸਿਖ ਪੈਸੇ
ਪੰਚ ਚਢਾਇ ॥ ਧਰ ਕਰ ਪਰ ਡੈਲਤ ਲੇ^੧ ਦਾਇਂ ॥ ਪੁਨਹੁ^੨ ਬਾਮ
ਕਰ ਪਰ ਧਰ ਤੋਲੇ ॥ ਭਏ ਕਟਾਰੂ ਪੂਰੇ ਤੋਲੇ ॥ ੪੦ ॥ ਪੂਰਾ ਬਾਟ
ਜੁ ਸੂਬੇ ਲਹਯੋ ॥ ਭਯੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਚੁਗੱਲ ਝੂਠੋਂਯੋ ॥ ਭਾਈ ਕਟਾਰੂ
^੩ਕੋਸ਼ਪ ਕੀਨ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਰਨ ਤੇ ਅਸ ਪਦ ਲੀਨ ॥ ੪੧॥ ਕਿਤਕ
ਮਾਸ ਬੀਤੇ ਤਬ ਆਯੋ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਕਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਪੁਨ
ਨਿਜ ਸਭ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਸੀਸ ਝੁਕਾਯੋ ॥ ੪੨॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰੰਬੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ
ਤਿਲੋਕੇ ਅੰ ਕਟਾਰੂ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਚੌਤੀਸਮੌਂ ਮੰਦਰਹਿ॥੩੪॥
ਦੇਹਿਗਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਸਿੱਖ ਇਕ ਮਾਧੇ ਦਾਸ ਸੁਜਾਨ ॥

ਗਯੋ ਨਗਰ ਕਸ਼ਮੀਰ ਮਹਿੰ ਰਚ ਧਰਮਸਾਲ ਮਹਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਨਿਸ^੪ ਬਾਸਰ ਕਰੈ ॥ ਧਿਆਨ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਚਰਨ ਧਰੈ ॥ ਬਾਲਕ ਇਕ ਭਾ ਪ੍ਰਮੀ ਮਹਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਤ ਸੇਵਾ
ਹਿਤ ਲਹਾ ॥ ੨ ॥ ਇਕ ਨਿਸ ਚੈਰਨ ਚੋਗੀ ਕੀਨ ॥ ਰਖਵਾਰਨ
ਤਿਨ ਪਾਛਾ ਲੀਨ ॥ ਭਾਗ ਗਈ ਕਿਤ ਲੋਪ ਸੁ ਬਾਇ ॥ ਬਾਲਕ
ਸੁ ਆਵਤ ਦਿਖ ਪਾਇ ॥ ੩॥ ਗਹਿ ਬਾਂਧਯੋ ਤਹਿ ਕੇ ਤਤਕਾਲ
॥ ਦਿਵਸ ਚਢੈ ਨਿਪੁ ਢਿਗ ਲੇ ਨਾਲ ॥ ਕਰ ਹਾਜਰ ਕਹਿ ਚੇਰ
ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਕਹਿ ਬਾਲਕ ਮੈਂ ਚੇਰ ਨ ਆਹਯੋ ॥ ੪ ॥ ਹਰੀ ਦਾਸ
ਮਮ ਨਾਮ ਲਖੀਜੈ । ਰਾਮ ਸ਼ਰਨ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਜਨੀਜੈ ॥ ਮਾਧੇ ਦਾਸ
ਡੇਰੇ ਤੇ ਆਯੋ ॥ ਮਾਰਗ ਮਹਿੰ ਇਨ ਪਕੜ ਬੰਸਾਯੋ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨ
ਨਿਪੁ ਰਾਮ ਸ਼ਰਨ ਬੁਲਵਾਯੋ ॥ ਪੂਛਯੋ ਨਿਪੁ ਤਿਨ ਐਸ
ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਅਹੈ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰੋ ਇਹੁ ਸਹੀ ॥ ਇਸਕੇ ਕਰਤਬ ਜਾਨੋਂ
ਨਹੀਂ ॥ ੬ ॥ ਘਰ ਕੇ ਕਾਜ ਨ ਕਛ ਇਹੁ ਕਰੈ ॥ ^੫ਪਟਿਅਨ ਕੀ

ਸੰਗਤ ਮਹਿੰ ਫਿਰੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸਿਰਕਾਰ ॥ ਸਜਾ ਦਹੇ ਹਮ
ਨਹਿੰ ਦਿਰਕਾਰ ॥ ੨ ॥ ਸੁਨ ਨਿਪੁ ਹੁਕਮ ਸੁ ਸੂਲੀ ਦੀਨ ॥ ਪਕਰ
ਜਲਾਦਨ ਆਗੇ ਕੀਨ ॥ ਮਾਧੇ ਦਾਸ ਕੋ ਕਿਨ ਸੁਧ ਦਈ ॥ ਆਵਤ
ਭਾ ਸੂਲੀ ਪਿਖ ਲਈ ॥ ੩ ॥ ਹਰੀ ਦਾਸ ਕੋ ਦੇਹਨ ਚਾਘੇ ॥ ਮਾਧੇ
ਦਾਸ ਗੁਰ ਯਾਦ ਕਰਾਯੇ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਦਾਸਨ ਕੇ ਰਖ ਵਾਰੇ ॥ ਅਬ
ਇਹੁ ਬਾਰਕ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਇਕ ਮਨ ਹੁਏ ਜਬ ਬਿਨਤੀ
ਕੀਨ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਗਤ ਲੀਨ ॥ ਸੂਲੀ ਕੇਰ ਜੁ ^੨ਖੰਭਾ ਅਹੈ ॥
ਹਰਾ ਭਯੇ ਸਭ ਦੇਖਤ ਅਹੈ ॥ ੧੦ ॥ ਸਿਖ ਅਸ ਕੈਤਕ ਨਿਪੁ ਯੁਤ
ਸਾਰੇ ॥ ਪਰੇ ਆਨ ਮਾਧੇ ਸਰਨਾਰੇ ॥ ਕਹਿ ਮਾਧੇ ਜੇ ਸੁਖ ਕੋ ਚਾਹੋ ॥
ਸ੍ਰੀ ਪੰਚਮ ਗੁਰ ਪਗ ਲਪਟਾਹੋ ॥ ੧੧ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਧਯੇ ਸਭ ਕੇ ਗੁਰ
ਕੇਰਾ ॥ ਮਾਧੇ ਦਾਸ ਸੰਗ ਭੇ ਬਿਨ ਬੇਰਾ ॥ ਨਿਪੁ ਯੁਤ ਆਏ ਗੁਰ
ਦਰਬਾਰ ॥ ਪਿਖ ਦਰਸਨ ਹੋਵੈ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ੧੨ ॥ ਮਾਧੇ ਦਾਸ
ਹਰੀ ਜੇ ਦਾਸੰ ॥ ਨਿਪੁ ਯੁਤ ਪਗ ਬੰਦੇ ਸੁਖ ਰਾਸੰ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਜਾਨ
ਗੁਰੂ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਅਸ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੩ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥ ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸੁ
ਤਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੂਕੇ
ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਮਾਧੇ ਦਾਸ ਤਬ ਸਭ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥ ਕਰਯੇ ਸੁਨਾਵਨ
ਬਿਚ ਸਤਸੰਗ ॥ ਸੁਨ ਸੰਗਤ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਬੰਦੇ ॥ ਧੰਨ ਗੁਰੂ
ਦਾਸਨ ਦੁਖ ਦੰਦੇ ॥ ੧੪ ॥

ਦੌਹਿਗਾ ॥ ਪੁਰੀਆ ਚੂਹੜ ਚੌਪਰੀ ਹੁਤੇ ਗ੍ਰਾਮ ਕੇ ਦੈਇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਕੇ ਜਸ ਸੁਨਾ ^੩ਕਾਂਖੀ ਗਤ ਕੇ ਹੋਇ ॥ ੧੫ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸਰਧਾ ਧਰ ਆਏ ਗੁਰਦ੍ਵਾਰੇ ॥ ਕਰ ਜੋਰੇ ਸ਼ੁਭ

ਦਰਸ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਪਦ 'ਅਰਬਿੰਦ ਬੰਦਨਾ ਕਰੀ ॥ ਜਥਾ ਸ਼ਕਤ
 ਭੇਟਾ ਢਿਗ ਧਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਬੈਠੇ ਆਗਜਾ ਪਾਏ ਅਗਾਹੀ ॥ ਹਿਤ
 ਬੁਜਨ ਅਰਦਾਸ ਉਚਾਹੀ ॥ ਸੁਨਹੁ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥
 ਬਿਤਯੋ 'ਪ੍ਰਤੀਖਤ ਹਮ ਚਿਰਕਾਲਾ ॥ ੨੦ ॥ ਆਵਨ ਕੇ ਚਾਹਤ
 ਚਿਤ ਰਹੇ ॥ ਕਾਰਜ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰਨ ਕਰੇ ॥ ਹਮ ਖਰ ਅਬ ਕਰਨਾ
 ਤੁਮ ਹੋਈ ॥ ਸਰਨ ਪਰੇ ਸਰਧਾ ਧਰ ਦੇਈ ॥ ੨੧ ॥ ਗ੍ਰਾਮ ਚੌਧੂਤਾ
 ਕਾਰਜ ਪਾਵੈਂ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਹਮ ਬਹੁ ਝੂਠ ਕਮਾਵੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਜੀ ਕਿਸ ਹੋਇ ਉਧਾਰਾ ॥ ਸੁਨਯੋ ਚਹਿਤ ਉਪਦੇਸ਼ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸੁਨ ਕੈ ਸਿੱਖ ਅਰਜਨ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਿਨ ਕੇ ਜਸ
 ਅਰਜਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਸੁਥ ਬਾਕੁ ਉਚਾਰਾ ॥ ਤਿਆਗਹੁ ਝੂਠ ਕ੍ਰੋਧ
 ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਝੂਠ ਸਮਾਨ ਪਾਪ ਨਹਿੰ ਕੋਈ ॥ ਨਹੀਂ ਝੂਠ
 ਤੇ ਸੁਭ ਗਤ ਹੋਈ ॥ ਕਲ ਕੇ ਕੂਰ ਕਰੈਂ ਅਗਵਾਨੀ ॥ ਕੂਰ ਬਿਕਾਰਨ
 ਕੀ ਰਜਧਾਨੀ ॥ ੨੪ ॥ ਜੇ ਕਰ ਨੇਮ ਕੂਰ ਨਹਿੰ ਕੁਰੈ ॥ ਤਿਨ
 ਕੇ ਮੁਕਤ ਸੁਗਮ ਹੀ ਅਹੈ ॥ ਕੂਲ ਨ ਕੂਰ ਭਲੈ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ॥
 ਕਸ਼ਟ ਸਹੈ ਨਹਿੰ ਭਵੈ ਭਵਿੱਖ ॥ ੨੫ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਨ ਪੁਰੀਆ
 ਪੁਨ ਭਨੈ ॥ ਕੂਰ ਬਿਨਾ ਨਹਿੰ ਚੌਪਰੁ ਲਨੈ ॥ ਝੂਠ ਬਿਨਾਂ ਨਹਿੰ
 ਹੁਇ ਗੁਜਰਾਨ ॥ ਝਗਰੇ ਪਹੈਂ ਅਨਕ ਹੀ ਆਨ ॥ ੨੬ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਅਰਜਨ ਸੁਨ ਤਬਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਕਹਯੋ ਕਰੇ ਨਿਜ ਪੁਰ ਧ੍ਰਮਸਾਲਾ ॥
 ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਗੀਤ ਚਲਾਓ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸ਼ਬਦ ਸੁਨਹੁ ਅਰਗਾਓ ॥
 ੨੭ ॥ ਦੋਨਹੁ ਸਮੈਂ ਜਾਹੁ ਤਿਸ ਥਾਨ ॥ ^੩ਚਤੁਰ ਚਤੁਰ ^੪ਘਦਕਾ
 ਹਿਤ ਠਾਨ ॥ ਗੁਰਬਾਨੀ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਇਕ ਚਿਤ ਹੁਇ ਕਰ
 ਪ੍ਰੇਮ ਰਖੀਜੈ ॥ ੨੮ ॥ ਸਗਰੇ ਚਿਨ ਕੇ ਝੂਠ ਕਮਾਯੋ ॥ ਧਰਮਸਾਲ
 ਮਹਿੰ ਆਨ ਲਿਖਾਯੋ ॥ ਏਕ ਮਾਸ ਲਗ ਕਾਗਦ ਸਾਰੋ ॥ ਕਰਹ

ਇਕੱਤ੍ਰ ਭਲੇ ਨਿਰਧਾਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਮਾਸ ਮਾਸ ਮੈਂ ਤੁਮ ਚਲ ਆਵਹੁ
 ॥ ਸੋ ਕਾਗਦ ਅਪਨੇ ਸੰਗ ਲਿਆਵਹੁ ॥ ਝੁਠ ਮਹੀਨੇ ਬੋਲਹੁ ਜੇਤੇ ॥
 ਹਮੇ ਸੁਨਾਵਹੁ ਮਿਲ ਕਰ ਤੇਤੇ ॥ ੨੭ ॥ ਕਰਹੁ ਪੁੰਨ ਸੋ ਭੀ ਲਿਖ
 ਕਰਕੈ ॥ ਆਨ ਸੁਨਾਵਹੁ ਸਕਲ ਉਚਰਕੈ ॥ ਸੁਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਨਮੇ ਕਰ
 ਗੁਰ ਕੋ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਮਹਿ ਗਮਨੇ ਪੁਰ ਕੋ ॥ ੨੮ ॥ ਜਿਮ ਗੁਰ
 ਕਹਯੋ ਰਚੀ ਧਰਮਸਾਲਾ ॥ ਕਬਾ ਕੀਰਤਨ ਹੁਏ ਜੁਗ ਕਾਲਾ ॥
 ਕਹਿਯੋ ਝੁਠ ਸੋ ਕਰੈਂ ਲਿਖਾਵਨ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਮਹਿ ਹੁਏ
 ਸ਼ਰਮਾਵਨ ॥ ੨੯ ॥ ਪੁਨ ਜਬ ਕੂਰ ਬੋਲਬੇ ਲਾਗੈ ॥ ਰਿਦੇ
 ਬਿਚਾਰਹਿ ਕਿਆ ਕਹਿੰ ਆਗੈ ॥ ਕਬ ਹਟ ਜਾਇੰ ਕਬਹਿ ਕਹਿੰ
 ਕੂਰ ॥ ਪੁਨ ਚਲ ਆਵਹਿੰ ਗੁਰੂ ਹਜੂਰ ॥ ੩੦ ॥ ਲਗਹਿੰ ਸੁਨਾਵਨ
 ਲੜਤ ਹੋਇ ॥ ਤਊ ਹੁਕਮ ਬਸ ਗੁਰ ਕੇ ਹੋਇ ॥ ਸਭ ਕਾਗਦ ਕੋ
 ਦੇਹਿੰ ਸੁਨਾਇ ॥ ਪੀਛੇ ਰਹੈਂ ਅਧਕ ਪਛਤਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਖਸ਼ਟ
 ਮਹੀਨੇ ਬੀਤੇ ਜਬੈ ॥ ਤਜਾਗਯੋ ਰਾਯੋ ਝੁਠ ਤਬ ਸਬੈ ॥ ਇਕ ਤੇ
 ਨਰਨ ਬਿਖੈ ਬਡਿਆਈ ॥ ਸਭਾ ਮਝਾਰ ਗੁਰੂ ਅਗਵਾਈ ॥ ੩੨ ॥
 ਲੜਤ ਹੋਇ ਬਿਸੂਰਨ ਫੇਰ ॥ ਯਾਂਤੇ ਤਿਆਗ ਦੀਨ ਇਕ ਬੇਰ ॥
 ਭਲੇ ਕਰਮ ਕਰਬੇ ਰੁਚ ਜਾਗੀ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ
 ॥ ੩੩ ॥ ਨੀਕੇ ਪੰਥ ਪਰੇ ਬੁਧਿ ਆਈ ॥ ਪ੍ਰੂਭੁ ਫਰ ਤੇ ਤਿਆਗੀ
 ਬੁਰਿਆਈ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਮਿਲ ਜਨਮ ਸੁਧਾਰੇ ॥ ਬਿਰਹਿ ਬਹੁਰ
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਦ੍ਰਾਰੇ ॥ ੩੪ ॥ ਸੇਵਾ ਬਿਖੈ ਲਗੇ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤ
 ਭਈ ਅੰਤ ਕੇ ਛੇਮ ॥ ਐਸੇ ਸਿੱਖ ਗੁਰ ਅਨਕ ਉਧਾਰੇ ॥ ਅਸ ਗੁਰ
 ਪਗ ਪਰ ਕਵਿ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥ ੩੫ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਇਕ ਹੁਤੇ
 ਪਠਾਨ ॥ ਖਾਨ ਬਜੀਰ ਤਾਹਿ ਕੇ ਨਾਮ ॥ ਹੁਤੇ ਵਜੀਰ ਦਿਲੀ ਪਤ
 ਕੇਰਾ ॥ ਉਦਰ ਮਾਹਿ ਤਿਸ ਰੋਗ ਬਡੇਰਾ । ੩੬ ॥ ਅਨਕ ਜਤਨ

ਕਰ ਕਰ ਬਹੁ ਹਾਰਯੋ ॥ ਵੈਦ ਵਲੀ ਕਿਸ ਰੋਗ ਨ ਟਾਰਯੋ ॥ ਇਕ
ਦਿਨ ਗੁਰ ਸਿਖ ਲੱਖੂ ਜੋਈ ॥ ਪਠੈ ਸੁਖਮਨੀ ਗਮਨਤ ਸੋਈ ॥ ੩੭
॥ ਖਾਨ ਬਜੀਰ ਥੋ ਪਰਯੋ ਚੁਬਾਰੇ ॥ ਉਦਰ ਪੀਰ ਤੇ ਬਹੁ ਦੁਖ ਧਾਰੇ ॥
ਬਾਨੀ ੴ ਕਰਨ ਸੁਨੀ ਗੁਰ ਕੇਗੀ ॥ ਉਦਰ ਪੀਰ ਘਟ ਗੀ ਤਿਸ ਬੇਗੀ ॥
੩੮ ॥ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਇ ਸੁਣੀ ਪੁਨ ਜਬੈ ॥ ਜਠਰ ਪੀਰ ਨਾਸੀ ਸਭ
ਤਬੈ ॥ ਪੂਛਯੋ ਕਿਸ ਕੀ ਅਹੈ ਕਲਾਮ ॥ ਜਾ ਮੈਂ ਸ਼ਕਤ ਬਹੁਤ
ਅਭਰਾਮ ॥ ੩੯ ॥ ਕਹਿ ਲੱਖੂ ਗੁਰ ਪੰਚਮ ਬਾਨੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਨਾਨਕ
ਪੰਚਮ ਬਾਨੀ ॥ ਸੁਨ ਬਜੀਰ ਖਾਂ ਤਬ ਸਿਰ ਨਾਯੋ ॥ ਤਨ ਮਨ ਤੇ
ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਸੁ ਥਯੋ ॥ ੪੦ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਆ ਗੁਰ ਦਰਸੇ ॥ ਦੇ
ਭੇਟਾ ਸਿੱਖਜਾ ਲੇ ਸਰਸੇ ॥ ਕੀਓ ਕਮਾਵਨ ਸੁਖ ਅਧਕਾਈ ॥
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਅਵਸਥਾ ਪਾਈ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸੰਤ
ਮਾਧੇ ਦਾਸ ਐ ਰੈਧਰਿਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪੈਂਤੀਸਮੇਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਝਾੜ ਮੁਕੰਦ ਕਿਦਾਰ ਸਿਖ ਮਿਲ ਸਤਿਗੁਰ ਪੈ ਆਇ ॥
ਪਰਾ ਬੰਦਨ ਕਰ ਢਿਗ ਬਿਰੇ ਅਸ ਬਿਧ ਬਿਨੈ ਅਲਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਕਿਉਂ ਕਰ ਹੋਇ ਉਧਾਰ ਹਮਾਰੇ ॥ ਆਪ ੳਮੁਕੰਦ
ਉਪਾਇ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਤਬੈ ਬਖਾਨਾ ॥ ਤੁਮ ਜਾਨਤ
ਹੋ ਰਾਗ ਮਹਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਬਾਨੀ ਰਾਗਨ ਮੈਂ ਗਾਓ ॥ ਨੀਕੇ
ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਸੁਜਸ ਬਸਾਓ ॥ ਜੋਂ ਜੋਂ ਅਨੰਦ ਰਾਗ ਤੇ ਪਾਓ ॥ ਤਜੋਂ
ਤਜੋਂ ਪ੍ਰੇਮ ਅਧਕ ਉਪਜਾਓ ॥ ੩ ॥ ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਕੀਰਤਨ
ਮਾਨਿੰਦ ॥ ਨਹੀਂ ਅਪਰ ਕੋ ਇਹੀ ਬਿਲੰਦ ॥ ਕਠਨ ਮਹਾਂ ਤਪ ਜੇ
ਕੇ ਕਰੈ ॥ ਕੀਰਤਨ ਸਮਤਾ ਕਜੋਂ ਹੁੰਨ ਧਰੈ ॥ ੪ ॥ ਅਪਰ ਸੁਕਰਮ

ਕਰਨ ਜੇ ਸਾਰੇ ॥ ਹੋਇ ਜਿ ਧਨ ਤਨ ਬਲ ਧਰ ਭਾਰੇ ॥ ਕੀਰਤਨ
 ਕੇ ਸਮਾਨ ਨਹਿੰ ਕੋਇ ॥ ਸਭ ਤੇ ਅਧਕ ਇਹੀ ਇਤ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥
 ਯਾਂਤੇ ਤੁਮ ਕੀਰਤਨ ਨਿਤ ਕਰੋ ॥ ਆਪ ਸੁਨਾਇ ਤਾਰ ਗਨ ਤਰੋ ॥
 ਸੁਨ ਤੀਨੇ ਗੁਰ ਬੁਝੇ ਫੇਰੀ ॥ ਮਹਿਮਾ ਕੀਰਤਨ ਕਹੀ ਬਡੇਰੀ ॥ ੬ ॥
 ਪਾਠ ਕਰਨ ਅਰ ਕਥਾ ਕਰਿੰਨ ॥ ਫਲ ਬਰਨੈ ਇਨ ਕੇ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਪੁਨ ਲਗੇ ਸੁਨਾਵਨ ॥ ਬਾਣੀ ਪਾਠ ਕਰਹਿ ਜੇ ਪਾਵਨ
 ॥ ੭ ॥ ਯਥਾ ਕੁਪ ਕੀ ਖੇਤੀ ਹੋਇ ॥ ਸੀਚਤ ਨੀਰ ਹਰੀ ਕਰ ਸੋਇ ॥
 ਸੀਘ੍ਹ ਪਕਾਇ ਸਦਨ ਮਹਿੰ ਆਨਹਿ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਕੇ ਸੁਖ ਭੋਗਨ
 ਠਾਨਹਿ ॥ ੮ ॥ ਖੇਤ ਸਮੀਪ ਅਪਰ ਜੇ ਹੋਇ ॥ ਤਹਿ ਭੀ ਪਹੁਚ
 ਸਕੈ ਜਲ ਸੋਇ ॥ ਦੂਰ ਖੇਤ ਕੋ ਪਹੁਚਤ ਨਾਹਿੰ ॥ ਤਿਮ ਫਲ ਸੁਨਹਿ
 ਸੁਵਨ ਕੇ ਮਾਹਿੰ ॥ ੯ ॥ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ 'ਮੇਘ ਕੀ ਬਰਖਾ ॥ ਬਰਖੇ
 ਜਲ ਹੋਇ ਜੀਵਨ ਹਰਖਾ ॥ ਖੇਤੀ ਜਹਿ ਕਹਿ ਹਗੀਅਲ ਹੋਵੈ ॥
 ਸਾਬਤ ਦਾਨੇ ਤਿਨ ਮਹਿੰ ਜੋਵੈ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਨਹੁ ਬਿਸਾਲ ਕਥਾ ਕੋ
 ਫਲ ਹੈ ॥ ਝਰੀ ਲਾਗ ਜਿਮ ਬਰਖਤ ਜਲ ਹੈ ॥ ਬਿਮਕ ਬਿਮਕ ਜੇ
 ਬੁੰਦਨ ਪਰ ਹੀ ॥ ਸਭ ਅਪਨੇ ਮੈਂ ਧਰਨੀ ਧਰ ਹੀ ॥ ੧੧ ॥ ਬਾਦ
 ਨ ਜਾਤ ਪਰਹਿ ਜਲ ਜੋਇ ॥ ਖੇਤੀ ਕੋ ਸੁਖ ਦਾਇਕ ਸੋਇ ॥ ਤੈਸੇ
 ਸਮਝਾਵਨ ਸਿਖ ਜੋਈ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦੇ ਸੋਈ ॥ ੧੨ ॥
 ਸੁਨਹਿ 'ਮਮੇਛੂ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰੈ ॥ ਗੁਨਨ ਬਧਾਇ ਬਿਕਾਰ ਨਿਕਾਰੈ ॥
 ਆਤਮ ਗਜਾਨ ਭਲੇ ਉਰ ਧਰੈ ॥ ਰਿਦੇ ਬਿਚਾਰਹਿ ਨਿਰਨੈ ਕਰੈ ॥
 ੧੩ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਦੌਨਹੁ ਮਿਲੈ ॥ ਸੋਭਾ ਪਾਵਹਿੰ ਅਤ ਹੀ
 ਭਲੇ ॥ ਕਥਾ ਬਧਾਵਤ ਮਹਾਂ ਮਹਾਤਮ ॥ ਕੀਰਤਨ ਸੁਨਤੇ ਸੁਧ
 ਹੋਇ ਆਤਮ ॥ ੧੪ ॥ ਜਬਹਿ ਸੁ ਕੀਰਤਨ ਕਰਹਿ ਭਲੇਰਾ ॥
 ਹਰਖ ਬਧਾਵਹਿ ਬਹੁ ਮਨ ਕੇਰਾ ॥ ਯਥਾ ਮਾਤ ਪੁਤ੍ਰਨ ਕੇ ਛਾਜੈ ॥

ਤਥਾ ਤਥਾ ਕੀਰਤਨ ਤੇ ਰਾਜੈ ॥ ੧੫ ॥ ਜਿਮ ਪੁਤ੍ਰਨ ਕੌ ਪਾਲਹਿ
ਮਾਤਾ ॥ ਤਥਾ ਤਥਾ ਕੀਰਤਨ ਹਰਖਾਤਾ ॥ ਸੁਨ ਬੋਲਹਿ ਸਿਖ ਹਮੈਂ
ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਸੁਤ ਜਨਨੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਜਨਾਵਹੁ ॥ ੧੬ ॥ ਕੀਰਤਨ
ਪਿਤਾ ਕਥਾ ਪਤ ਕੈਨ ॥ ਸੋ ਭੀ ਬਰਨਹੁ ਹੋਯੋ ਜੈਨ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਸੋ
ਪ੍ਰੇਮ ਪਛਾਨਹੁ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਪ੍ਰੇਮ ਜਿ ਠਾਨਹੁ ॥ ੧੭ ॥ ਪ੍ਰੇਮ
ਹੋਇ ਸੋਭਤ ਹੈਂ ਦੋਇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਮਹਾ ਮਹਾਤਮ ਹੋਇ ॥ ਸੁਨ
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਅਸ ਉਪਦੇਸ਼ ॥ ਕੀਰਤਨ ਲਾਗੇ ਕਰਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ॥ ੧੮ ॥
ਮਹਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਸ਼ਬਦ ਸੁਨਾਵੈਂ ॥ ਨਹੀਂ ਕਾਮਨਾ ਕੋਇ ਉਠਾਵੈਂ ॥
ਪਰਾਲਬਧ ਕਰ ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇੰ ॥ ਕ੍ਰਿਆ ਦੇਹ ਕੀ ਸੋ ^੧ਨਿਰਬਾਇੰ ॥
੧੯ ॥ ਕਰਹਿ ਭਾਉ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਦੇਤ ॥ ਕਰ ਗੁਜਰਾਨ ਆਪਨੀ
ਲੇਤ ॥ ਕੀਰਤਨ ਕਰਤ ਰਹੈਂ ਨਿਸਕਾਮ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਹਿ
ਪਦ ਅਭਿਗਾਮ ॥ ੨੦ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਪੈੜਾ ਜਾਤ ਚੰਡਾਲੀਆ ਜੇਠਾ ਸੇਠੀ ਜਾਨ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਕੀ ਸਰਨ ਤਕ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ਸੁਜਾਨ ॥ ੨੧ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਇਮ ਅਪਨੀ ਅਰਦਾਸ ਬਖਾਨੀ ॥ ਰਾਵਰ ਕੀ
ਬਾਨੀ ਹਮ ਮਾਨੀ ॥ ਧਰਮ ਕਿਰਤ ਤੇ ਕਰੈਂ ਕਮਾਈ ॥ ਸਿੱਖਨ
ਸਾਥ ਬਾਂਟ ਹਮ ਖਾਈ ॥ ੨੨ ॥ ਮਿਲ ਦਿਜ ਹਮ ਸੋਂ ਤਰਕ ਕਰੰਤੇ ॥
ਕਹਿੰ ਹਿੰਸਾ ਨਿਤ ਪੰਚ ਕਰੰਤੇ ॥ ^੨ਉਖਲੀ ਕੁਟਨ ਪੀਸਣ ਚਾਕੀ ॥
^੩ਬਡਨੀ ਫੇਰਨ ਲੇਪਨ ਤਾਕੀ ॥ ੨੩ ॥ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਮਹਿੰ ^੪ਪਾਵਕ ਜੋ
ਜਾਰਨ ॥ ਅਰ ਜਲਤੇ ਹੋਵੇ ਅਘ ਕਾਰਨ ॥ ਅਗਨ ਅਹੂਤੀ ਪੰਚ
ਹਮ ਦੇਵੈਂ ॥ ਦੋਸ ਨਿਵਾਰਨ ਸੋ ਕਰ ਲੇਵੈਂ ॥ ੨੪ ॥ ਪੀਛੈ ਪਾਵਨ
ਭੋਜਨ ਕਰੈਂ ॥ ਤੁਮ ਨਹਿੰ ਕਰੋ ਪੰਚ ^੫ਅਘ ਧਰੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸੁਨ

੧ ਗੁਜਾਰਾ । ੨ ਜਮੀਨ ਵਿਚ ਦਬਿ । ਹੋਇਆ ਚੁਟੁ । ੩ ਝਾੜੁ । ੪ ਲਕੜਾ ।
੫ ਪਾਪ ।

ਤਿਨ ਸਮਝਾਯੋ ॥ ਜੇ ਅਹਾਰ ਤੁਮ ਸਿਖਨ ਖੁਵਾਯੋ ॥ ੨੫ ॥
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕੇ ਨਾਮ ਭਨੰਤੇਗਾ। ਪੀਛੈ ਆਪ ਬੇਠ ਅਚਵਿਤੇ ॥ ਇਸ ਤੇ
 ਪਾਵਨ ਹੋਤ ਅਹਾਰਾ ॥ ਅਗਨ ਦੇਵਤਾ ਬਦਨ ਮੁਝਾਗਾ ॥ ੨੬ ॥
 ਨਾਰਾਇਨ ਚੇਤਨ ਸਭ ਮਾਹੀ ॥ ਸੂਰਜ ਸਭ ਤੇ ਦਿਗ ਮਹਿੰਸਾਹੀ ॥
 ਬੀਰ ਨਾਸਕਾ ਅਸਨਿ ਕੁਮਾਰਾ ॥ ਦਿਸ ਪਾਲਕ ਹੈ ਸੁਵਨ ਮੁਝਾਗਾ
 ॥ ੨੭ ॥ ਰਸਨਾ ਬਿਖੈ ਬੁਰਨ ਕੇ ਬਾਸਾ ॥ ਰੇਮ ਬਨਾਸਪਤੀ ਲਖ
 ਰਿਆਸਾ ॥ ਹਾਬਨ ਮਹਿੰਸੁਰਪਤ ਥਿਤ ਆਹੈ ॥ ਗੁਦਾ ਦੇਵਤਾ ਜਮ
 ਕੈ ਕਹੈ ॥ ੨੮ ॥ ਪ੍ਰਜਾਪਤੀ ਸੋ ਲਿੰਗ ਕੈ ਜਾਨੇ ॥ ੨੯ ॥ ਚਰਨਨੂ ਮਹਿੰ
 ਪ੍ਰਭ ਬਿਸ਼ਨੁ ਪਛਾਨੇ ॥ ੩੦ ॥ ਪੈਨ ਤੁਚਾ ਮਹਿੰ ਇਮ ਸੁਰ ਸਾਰੇ ॥
 ਬਾਸ ਕਰੰਤ ਸਗੀਰ ਮੁਝਾਹੇ ॥ ੩੧ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਹਿ ਜਬ ਮੁਖ
 ਪਾਵੈ ॥ ਸਰਬ ਸੁਰਨ ਕੈ ਤਬ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕੈ ਗੁਰ ਹਿਤ
 ਕਰ ਦੇਯ ॥ ੩੨ ॥ ਮਹੀਂ ਫਲ ਸੌਨਰ ਲੇਯ ॥ ੩੩ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ
 ਪ੍ਰਸਾਦ ਬ੍ਰਤਾਵੈ ॥ ਅਘ ਨਾਸੈ ਪਿਤ੍ਰੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਭ ਸੁਰ ਕੇ
 ਮੂਲ ਮਹਾਨਾ ॥ ਤਿਸ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਸਭ ਸੁਰ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ਜਥਾ
 ਮੂਲ ਤਰ ਸਿੰਚਨ ਕਰੇ ॥ ਪਛੂ ਪੁਸ਼ਪ ਸਾਖਾ ਹੁਇ ਹਰੇ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ
 ਤੈ ਸਿਖ ਨਿਤ ਅਸੀਂ ਕਰੈ ॥ ਸਿੱਖਨ ਅਚਾਵਨ ਮੈਂ ਹਿਤ ਧਤੈ ॥ ੩੫ ॥
 ਜੇ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਨਹਿੰ ਸਕਤ ਲਖਾਵੈ ॥ ਤੈ ਨਮਿੱਤ ਜਾਨੂਰ ਕਮਾਵੈ ॥
 ਗੁਰ ਪੁਰਬ ਸਕਰਾਂਦ ਉਮੁਸਿਆ ॥ ਪੁਨਿਆ ਅਚਵਾਵੈ ਸਿਖ
 ॥ ੩੬ ॥ ਸੁਨ ਸਿੱਖਨ ਨਿਸਚੈ ਉਰ ਪਾਯੋ ॥ ਸਭਿਗੁਰ
 ਆਗੈ ਸੀਸਾ ਝੁਕਾਯੋ ॥ ਕਰਨ ਲਗੈ ਤਿਸ ਬਿਧ ਪੁਨ ਕਾਰ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤ

੧ ਅਖਾਨੀ ਦੇਵਤਾ ਦੀ ਮੁੰਹੀ ਵਿਚੇ ॥ ੨ ਅਖਾਨੀ ਵਿਚੇ ॥ ੩ ਘੜਾ ਦੀਆਂ ਨਾਸਾਂ
 ਵਿਚੇ ॥ ਅਸਨੀ ਤੇ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਲੜਕੀ ਹੋਏ ॥ ੪ ਰਾਰੇ ਦਿਸਾ ॥ ੫ ਬਰਨ ਦੇਵਤਾ ॥
 ਹੈ ਸਾਨੀ ਬਨਾਸਪਤੀ ਦਾ ਇਕ ਇਕ ਪੱਤਾ ਤੱਤ ਕੇ ਅਠਾਰਾਂ ਛਾਰ, ਕਥਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਇਕ ਭਾਰ ਅਠ
 ਅਣ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥ ੬ ਇੰਦਰਾ ॥ ੭ ਲਟਕੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ॥ ੮ ਪਿਸ਼ਾਬ ਵਾਲਾ ਥਾਂ
 ੯੦ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ॥ ੧੧ ਹਵਾ ॥ ੧੨ ਚਮੜੀ ॥ ੧੩ ਛੁਲ ॥ ੧੪ ਪੇਮੀ ॥

ਜਿਹ ਤੇ ਫਲ ਸੁ ਉਦਾਰ ॥ ੩੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ
ਝਾੰਜ ਅੰ ਪੈੜੇ ਆਦਿਕ ਸਿੱਖਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਛਤੀਸਮੌ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੬ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਵਿੱਸਾ ਗੋਪੀ ਤੁਲਸੀਆ ਭਾਰ ਦ੍ਰਾਜੀ ਬਿਪ੍ਰ ॥

ਗੋਇੰਦ ਘੇਈ ਭਾਈਅੜਾ ਆਇ ਮਿਲੇ ਕਰ ਛਿਪ੍ਰ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰ ਬੈਠੇ ਸਭ ਪਾਸ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰੇ ਕੀਨੀ
ਅਰਦਾਸ ॥ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਸੁਨਾਯੇ ॥ ਦ੍ਰੈ ਸ਼ਬਦਨ ਮੈਂ ਸੰਸੇ
ਪਾਯੇ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮਦੇਵ ਜਨ ਸਬਦ ਬਨਾਏ ॥ ਦ੍ਰੈ ਥਲ ਰਾਗਨ
ਬਿਖੈ ਟਿਕਾਏ ॥ ਦੋਨਹੁ ਮਹਿੰ ਬਿਰੋਧ ਲਖ ਪਾਏ ॥ ਏਕ ਭਗਤ ਕੇ
ਦੋਊ ਸੋ ਗਾਏ ॥ ੩ ॥

ਯਥਾ—ਪਾਂਡੇ ਤੁਮਰਾ ਰਾਮ ਚੰਦ ਸੋ ਭੀ ਆਵਤ ਦੇਖਿਆ ਥਾ॥
ਰਾਵਨ ਸੇਤੀ ਸਰਬਰ ਹੋਈ ਘਰ ਕੀ ਜੋਇ ਗਵਾਈ ਥੀ ॥ ੧ ॥

ਪੁਨਾ ॥ ਦਸਰਥ ਰਾਇ ਨੰਦ ਰਾਜਾ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਚੰਦ ਪੁਣਵੈ
ਨਾਮਾ ਤਤ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ ॥ ੨ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸਬਦ ਮੈਂ ਜਾਨੀ ਪਰੈ ॥ ਤਰਕ ਈਸ
ਅਵਤਾਰਨ ਕਰੈ ॥ ਦੁਤੀਯੋ ਮਹਿ ਮਹਿਮਾ ਅਵਤਾਰ ॥ ਨਾਮਦੇਵ ਨੇ
ਕੀਨ ਉਚਾਰ ॥ ਅਰਥ ਬਿਵਸਥਾ ਕੈਸੇ ਹੋਇ ॥ ਹਮ ਕਿਮ ਸਮਝਹਿੰ
ਉਚਰਹੁ ਸੋਇ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਵਾਕ ਉਚਾਰਾ ॥ ਨਿਰਗੁਣ
ਸਰ ਗੁਨ ਦ੍ਰੈ ਪਖ ਧਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਦੋਨਹੁ ਕੀ ਉਪਾਸਨਾ ਨਿਆਰੀ ॥
ਕਿਨਹੁ ਧਰੀ ਨਿਜ ਰਿਦੈ ਮਝਾਰੀ ॥ ਜੈਸੇ ਸਾਗਰ ਜਾਇ ਨਿਹਾਰੇ ॥
ਜਿਸ ਤੇ ਉਠਹਿੰ ਤਰੰਗ ਹਜਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਨਦੀ ਜਾਇ ਕਰ ਜਬਹਿ
ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਸੋਈ ਸਾਗਰ ਤਾਹਿ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਜਲ ਸਰੂਪ ਤਹਿ ਏਕ
ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਤਿਮ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗਨ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਸਤਿ ਚਿਤ

ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਜਿਹ ਲਹਯੋ ॥ ਸਭ ਕੇ ਸੱਤਾ ਦੇਹ ਸੁ ਰਹਯੋ ॥ ਜੋ ਪੰਡਤ
 ਪਠ ਬਿਦਿਆ ਘਨੀ ॥ ਗਿਆਨ ਬਿਹੂਨੇ ਮੁਖ ਤੇ ਭਨੀ ॥ ੮ ॥
 ਸਰਗੁਨ ਪੂਜਾ ਧਰਹਿੰ ਵਿਸੇਖੀ ॥ ਸੰਤਨ ਸੰਗ ਕਮਾਵੈਂ ਦੈਖੀ ॥
 ਕਹਯੈ ਸਬਦ ਤਿਨ ਕੇ ਪਰਥਾਇ ॥ ਸਗੁਣ ਨਿਗੁਣ ਜੇ ਪੱਖਯ
 ਬੰਧਾਇ ॥ ੯ ॥ ਧਰਮ ਸਗੀਰ ਧਰਨ ਕੇ ਏਹੀ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ
 ਹੋਨ ਅਛੇਹੀ ॥ ਗਿਆਨੀ ਤਨ ਕੈ ਝੂਠ ਲਖੰਤੇ ॥ ਤਿਹ ਸਮ ਦੁਖ
 ਸੁਖ ਕੂਰ ਜਨੰਤੇ ॥ ੧੦ ॥ ਇਕ ਉਪਾਸ਼ਕੀ ਲਖਕੇ ਹੋਇ ॥ ਵਾਚ
 ਉਪਾਸ਼ਕ ਲਖੀਯਤ ਸੋਇ ॥ ਜਿਨਹੁ ਲੱਖਯ ਕੀ ਕੀਨ ਉਪਾਸਨ ॥
 ਇਕ ਸਮ ਸਤਾ ਸਭਨ ਮਹਿੰ ਭਾਸਨ ॥ ੧੧ ॥ ਰਮਯੋ ਅਕਾਲ
 ਪੁਰਖ ਸਭ ਮਾਹੀ ॥ ਸੋ ਕਿਹ ਸੰਗ ਬੈਰ ਧਰ ਨਾਹੀ ॥ ਵਾਚ
 ਉਪਾਸ਼ਕ ਜੇ ਨਰ ਅਹੈਂ ॥ ਸਿਮਰਹਿੰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰਾਮ ਘਟ ਕਹੈਂ ॥
 ੧੨ ॥ ਰਾਮ ਉਪਾਸਨ ਕਰਨੇ ਹਾਰੇ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਿਖੈ ਸੋ ਦੋਸ ਉਚਾਰੈ
 ॥ ਇਤ ਆਦਿਕ ਬਹੁ ਤਰਕ ਉਠਾਵੈਂ ॥ ਲਖਯ ਰੂਪ ਕੋ ਭੇਦ
 ਕੋ ਨ ਪਾਵੈਂ ॥ ੧੩ ॥ ਯਾਂਤੇ ਲੱਖਯ ਉਪਾਸ਼ਕ ਬਨਹੁ ॥
 ਹੁਇ ਨਿਰਵੈਰ ਬਿਕਾਰਨ ਹਨਹੁ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੰਸੈ ਖੇਇ ॥
 ਲਖਯੋ ਸਰੂਪ ਆਪਨੇ ਜੋਇ ॥ ੧੪ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਭਾ
 ਮਝਾਰਾ ॥ ਚਲਯੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁ ਅਸੈ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਭਾਣਾ ਮਾਨੈ ਸਿਖ ਸੋ
 ਪੂਰਾ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਜਾਨਹੁ ਤਿਸ ਕੈ ਉਡਾ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਮ
 ਕਹਿਯੋ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ਸਿਖ ਅਸ ਕੇ ਜੋ ਮਾਨੈ ਭਾਨਾ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ
 ਅਰਜਨ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਅਹੈਂ ਬਹੁਤ ਇਕ ਤੁਮੈਂ
 ਦਿਖਾਰੀ ॥ ੧੬ ॥ ਪੁਰ ਗੁਜਰਾਤ ਬਿਖੈ ਤੁਮ ਜਾਵਹੁ ॥ ਸਿੱਖ
 ਭਿਖਾਰੀ ਦਰਸਨ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖ ਚਲ ਪਰਾ ॥
 ਮਾਰਗ ਬਿਖੈ ਬਿਚਾਰਨ ਕਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਨਾ ਕਿਮ ਮਾਨਤ
 ਹੈ ॥ ਕਹਾਂ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰ ਬਿਤ ਕੇ ਲਹੈ ॥ ਮਗ ਉਲੰਘ ਪਹੁੰਚਯੋ

ਗੁਜਰਾਤ ॥ ਨਾਮ ਭਿਖਾਰੀ ਪੁਛਯੋ ਜਾਤ ॥ ੧੮ ॥ ਗ੍ਰਹਿ ਮਹਿੰ ਗਯੋ
 ਸੁ ਮੰਗਲ ਹੇਰਾ ॥ ਗਾਵੈਂ ਤ੍ਰੀਅ ਬਿਆਹ ਸੁਤ ਕੇਰਾ ॥ ਆਵਤ
 ਦੇਖਯੋ ਸਿੱਖ ਭਿਖਾਰੀ ॥ ਬੰਦੁਨ ਕੀਨਸ ਆਦਰ, ਭਾਰੀ ॥ ੧੯ ॥
 ਲਖਯੋ ਭਿਖਾਰੀ ਨੇ ਮਨ ਤਾਹੁ ॥ ਉਠਯੋ ਪਕਰ ਕੇ ਬਿਸ ਕੀ ਬਾਹੁ ॥
 ਸੌਜ ਬਿਆਹ ਕੀ ਕਰੀ ਦਿਖਾਵਨ ॥ ਅਸਨ ਬਸਨ ਭੁਖਨ ਜੁ
 ਸੁਹਾਵਨ ॥ ੨੦ ॥ ਆਗੈ ਮਿੜਕ ਹੇਤ ਕੀ ਤਿਆਰੀ ॥ ਖਪਨ
 ਹੁ ਸੀੜੀ ਧਰੀ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਬਿਸਮਤ ਬੁਝਨ ਕਰਯੋ ॥ ਇਨ੍ਹਾਂ
 ਸਮਾਜ ਕਿਤ ਕਾਰਨ ਧਰਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ਕਹਯੋ, ਭਿਖਾਰੀ, ਫੇਰ
 ਬਤਾਵੈਂ ॥ ਜਸ ਸਮਾਜ ਇਹੁ ਕਾਰਜ ਆਵੈ ॥ ਗੁਰਸੁਖ ਬਿਸਮਤ
 ਉਰ ਮਹਿੰ ਰਹਿਓ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਇਸ ਕੇ ਜਸ ਕਹਿਓ ॥ ੨੨ ॥
 ਗਿਨ੍ਹ ਕੈ ਧੰਧੇ ਪੜੀ ਮਹਾਨਾ ॥ ਕਰੈ ਭਗਤ ਕਿਮ ਮਾਨਹਿ ਭਾਨਾ
 ॥ ਨਿਸਾ ਭਈ ਕਿਤ ਸੇਵ ਭਿਖਾਰੀ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਦੈਈ ਸੇਜ
 ਸੁਖਾਰੀ ॥ ੨੩ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਾਤੁ ਤਬ ਚੜੀ ਜਾਨਤ ॥ ਅਨਦ ਬਿਆਹ
 ਅਨਦ ਸਮੇਤ ॥ ਡੈਰਾ ਲਿਆਏ ਹਰਖ ਭੀ ਨਿਸ ਜਬ ॥ ਜਠੜ
 ਸੂਲ ਤੇ ਪ੍ਰਤ੍ਤੁ ਮਰਯੋ ਤਬ ॥ ੨੪ ॥ ਗਾਵੜ ਹੁਤੀ, ਤ੍ਰੀਆ ਸੋ
 ਰੋਈ ॥ ਖਪਨ ਜੁ ਲੀਨ ਭਿਖਾਰੀ ਸੋਈ ॥ ਤਿਸ ਸੀਢੀ ਪਰ ਪਾਯੋ
 ਨੰਦ ॥ ਦਾਹ ਕਰਯੋ ਰਚ ਚਿਤਾ ਬਿਲੰਦ ॥ ੨੫ ॥ ਕੀਰਤਨ ਕਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਰਤਾਯੋ ॥ ਬਿਤ ਜਿਹ ਸਮ ਹੁਦ ਕੈ ਘਰ ਆਯੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖ
 ਕੈਤਕ ਰਹਯੋ ਨਿਹਾਰਤ ॥ ਭਾਅਚਰਜ ਇਹੁ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰਤ ॥
 ੨੬ ॥ ਪਿਖ ਨਿਸ ਬਿਖੈ ਇਕਾਂਤ ਭਿਖਾਰੀ ॥ ਮਿਲ ਗੁਰਮੁਖ ਤਬ
 ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸੁਤ ਕੀ ਮਿੜ ਜਾਨਤ ਜੇ ਉਰ, ਮੈਂ ॥ ਨਖਾ
 ਬਿਆਹ ਕਿਉਂ ਆਨੀ ਘਰ, ਮੈਂ ॥ ੨੭ ॥ ਪੁਨ ਤਵ ਮੈਂ ਜੇ

੧ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ । ੨ ਭੋਜਨ । ੩ ਭਾਂਡੀ । ੪ ਗਹਿਣੇ
 ੫ ਫਟੇ ਪਰ । ੬ ਪੰਟ ਵਿਚ ।

ਸਕਤ ਇਤੀਨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜਾਚਤ ਹੁਏ ਦੀਨ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ
 ਸਿਦਕ ਪਿਖ ਤੇਰਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਜੀਅਤ ਬਰ ਦੇਤੁ ॥ ਅਛੇਰਾ ॥ ੨੮ ॥
 ਇਹੁ ਸੰਸੈ ਮਮ ਹੋਇ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਸ਼ਕਤ ਸਹਿਤ ਸਹਿ ਕਸ਼ਟ
 ਕਰਾਲਾ ॥ ਸੁਨਤ ਭਿਖਾਰੀ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਇਹ ਮਨਮੁਖ ਕੀ
 ਗੀਤ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ੨੯ ॥ ਜਥਾ ਜੋਗ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਰੈ ॥ ਤਿਸ ਮਹਿ
 ਸਿਖ ਸੰਸੈ ਜੋ ਧਰੈ ॥ ਜਤਨ ਕਰੈ ਭਾਵੀ ਕੇ ਮੇਟਨ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਪ੍ਰਭ
 ਸੰਗ ਕਬਹੂ ਨ ਭੇਟਨ ॥ ੩੦ ॥ ਜੈਸੀ ਇੱਛਾ ਹੁਇ ਭਗਵਾਨਾ ॥
 ਤਿਸ ਮਹਿੰ ਕੀਜੈ ਭਗਤ ਮਹਾਨਾ ॥ ਬਿਨਾ ਕਰਮ ਦੁਖ ਸੁਖ ਨਹਿੰ
 ਦੇਤੁ ॥ ਭੁਗਤਹਿ ਸੋਇ ਜਿ ਬੀਜੈ ਖੇਤ ॥ ੩੧ ॥ ਇਮ ਬਿਚਾਰ
 ਜਿਸ ਕੇ ਉਰ ਹੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਤ ਪਰ ਨਿਤ ਹਰਖਤ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ
 ਕੋ ਸਨਮੁਖ ਕਹੈਂ ਜਿ ਸੰਤੁ ॥ ਤਰਕਹਿ ਮਨਮੁਖ ਦੁਖਹਿ ਲਹੰਤੁ ॥
 ੩੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਿਤ ਜਾਚੈ ਐਸੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਤ ਪਰ ਅਨੰਦ
 ਲਹਿ ਜੈਸੇ ॥ ਨਾਸਵੰਤੁ ਵਿਸ਼ਨਾਠ ਪਦਾਰਥ ॥ ਇਨ ਲਗ
 ਜਨਮ ਨ ਹੋਇ ਅਕਾਰਥ ॥ ੩੩ ॥ ਮਮ ਸੁਤ ਨੁਖਾ
 ਕਰਮ ਜੇ ਕੀਨ ॥ ਸੋ ਭਿ ਸੁਨੈ ਕਰ ਸੰਸੇ ਹੀਨ ॥ ਤਪਤੀ ਹੁਤੇ ਪ੍ਰਥਮ
 ਕੇ ਜਨਮਾ ॥ ਪੁਰ ਤੇ ਜਾਚ ਖਾਇ ਰਹਿ ਬਨਮਾ ॥ ੩੪ ॥ ਨੁਖਾ
 ਬਾਰੁ ਬਧੁ ਰੂਪ ਲੁਭਾਈ ॥ ਸੇਵਾ ਅਧਕ ਤਪੀਸ ਕਮਾਈ ॥ ਇਕ
 ਦਿਨ ਭੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤਿਸ ਪਰ ਜਬ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਵਰ ਮਾਂਗਹੁ ਬਾਲਾ
 ਅਬ ॥ ੩੫ ॥ ਕਹਿ ਬਾਲਾ ਜੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸੁਵਾਮੀ ॥ ਮੁਝਹਿ ਬਿਆਹੁ
 ਕਰ ਪੂਰਨ ਕਾਮੀ ॥ ਕਹਿ ਤਪਸੀ ਤਪ ਲਾਜ ਘਨੇਰੀ ॥ ਇਹੁ ਤੈ
 ਇੱਛ ਪੂਰ ਨਹਿ ਤੇਰੀ ॥ ੩੬ ॥ ਕਹਿ ਬਾਲਾ ਕਿਮ ਬਚਨ ਹਟਾਵੈ ॥
 ਹਟੇ ਬਚਨ ਤੇ ਅਬਗਤ ਪਾਵੈ ॥ ਤਪਸੀ ਬਚ ਦੇ ਬਹੁ ਪਛਤਾਯੋ ॥

ਅਸ ਬਿਧ ਬਾਲਾ ਸੰਗ ਅਲਾਯੋ ॥ ੩੭ ॥ ਅਬ ਹਮ ਤਿਆਗੈ
ਇਸ ਤਨ ਤਾਈ ॥ ਤੁਮਰਾ ਭੀ ਇਹੁ ਤਨ ਬਿਨਸਾਈ ॥ ਅਗਲੇ
ਜਨਮ ਬਿਖੈ ਤੁਹਿ ਬਿਐਹੈਂ ॥ ਬਚਨ ਆਪਨੇ ਪੂਰ ਕਰੈ ਹੈਂ ॥ ੩੮ ॥
ਹੇ ਗੁਰਮੁਖ ਜੁਗ ਤਿਆਗੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਜਨਮੇ ਇਤ ਸੰਜੋਗ ਭਾ ਆਨਾ
॥ ਤਪਸੀ ਬਚ ਨਿਜ ਪੂਰ ਕਰਾਯੋ ॥ ਭਾ ਪ੍ਰਲੋਕ ਵੈਕੁੰਠ ਸਿਧਾਯੋ ॥
੩੯ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਅਬ ਨੁਖਾ ਕਮਾਵੈ ॥ ਇਹੁ ਭੀ ਅੰਤ ਪਰਮਗਤ
ਪਾਵੈ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰਮੁਖ ਤਬ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਨਾਮ ਹਮੈ ਤਵ ਕਰਮ
ਲਖਾਯੋ ॥ ੪੦ ॥ ਬਿਦਾ ਹੋਇ ਗੁਰ ਢਿਗ ਚਲ ਆਵਾ ॥ ਪਗ
ਬੰਦੇ ਪਰਸੰਗ ਸੁਨਾਵਾ ॥ ਸੁਨ ਸੰਗਤ ਪਗ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਅਸ
ਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਕਵਿ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਬੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ
ਭਿਖਾਰੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸੈਤੀਸਮੌ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੭ ॥
ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਕਥਾ ਅਬ ਅਪਰ ਬਿਧ ਜਸ ਚੰਦੂ ਮਤ ਹੀਨ ॥
ਚੁਗਲੀ ਉਗਲੀ ਸ਼ਾਹੁ ਢਿਗ ਮੰਦ ਬੁਧ ਸੁਨ ਲੀਨ ॥ ੧ ॥
ਚੈਪਈ ॥ ਤਪਤ ਹੁਤੇ ਚੰਦੂ ਕਾ ਮਨੀਆ ॥ ਗਿ੍ਹੁ ਬੈਠੀ ਪੇਖੈ
ਜੋ ਤਨੀਆ ॥ ਮਨ ਮਹਿੰ ਚਿਤਵੈ ਅਨਕ ਉਪਾਇ ॥ ਜਿਸ ਬਿਧ
ਗੁਰ ਕੇ ਕਸ਼ਟ ਉਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜਹਾਂਗੀਰ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੈ ॥
ਖੁਸਰੇ ਸੁਤ ਪੈ ਧੁਰੁ ਰਿਸ ਧਰ ਕੈ ॥ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਤਹਿ ਕੇ ਦੀਨਾ ॥
ਪੁਨ ਅਸ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾਵਨ ਕੀਨਾ ॥ ੩ ॥ ਇਸੈ ਸੰਗ ਕੇ ਬਾਤੁ ਭਿ
ਕਰੈਂ ॥ ਹਮ ਨਿਜ ਸੱਤ੍ਰ ਤਿਸੇ ਬਿਚਰੈਂ ॥ ਇਮ ਸਭ ਕੇ ਲਿਖ ਦਯੋ
ਨਿਕਾਸਾ ॥ ਸੋ ਤਜ ਦਿੱਲੀ ਪੁਰੀ ਅਵਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ਕੁਛ ਨਰ ਸੰਗ
ਨਿਕਸ ਕਰ ਆਯੋ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਢਿਗ ਪਹੁਚਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ
ਕੀ ਸਿਫਤ ਸੁਨੀ ਜਬ ॥ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਆਵਤ ਭਾ ਸੋ ਤਬ ॥ ੫ ॥

ਭਨਤ ਬਿਨੈ ਕਰ ਬੰਦ ਅਧੀਨ ॥ ਅਪਨੇ ਕਸਟ ਨਿਵੇਦਨ ਕੀਨ ॥
 ਸਾਹ ਰੋਸ ਬਹੁ ਮੌ ਪਰ ਕੀਨੋ ॥ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਰਾ ਕਹਿ ਕਰ ਦੀਨੋ ॥
 ਈ ॥ ਪਸ਼ਚਮ ਦਿਸ ਕੋ ਮੈਂ ਚਲ ਜਾਵੋਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜੀ ਤਿਤ ਬੈਸ
 ਬਿਤਾਵੋਂ ॥ ਖਰਚ ਗਯੋ ਬੁਰ ਪਾਸ ਨ ਪੈਸਾ ॥ ੧ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੁ ੨ਛੁਧਤ
 ੩ਰੰਕ ਹੈ ਜੈਸਾ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਸੁਨ
 ਆਏ ਕੁਛ ਦੇਹੁ ਗੁਜਾਰਾ ॥ ਇਤਿ ਆਦਕ ਜਬ ਬਿਨੈ ਬਖਾਨੀ ॥
 ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ੪ਕਰਨਾ ਠਾਨੀ ॥ ੮ ॥ ਨਿਜ ਫਿਗ ਦਿਨ ਕੇਤਕ
 ਸੌ ਰਾਖਯੋ ॥ ਦੇਤ ਦੇਗ ਹਿਤ ਰਸਤ ਜੁ ੫ਕਾਖਯੋ ॥ ਚਲਯੋ ਤਬੈ ਧਨ
 ੬ਜਾਚਨ ਕੀਨਾ ॥ ਪੰਚ ੭ਸਹੰਸ੍ਰ ਗੁਰੂ ਤਬ ਦੀਨਾ ॥ ੯ ॥ ਲੇ ਕਰ
 ਨਮੋ ਠਾਨ ਸ਼ਹਿਜਾਦਾ ॥ ਗਮਨਯੋ ਪਸ਼ਚਮ ਦਿਸ ਅਹਿਲਾਦਾ ॥
 ਚੰਦੂ ਮਨਜ ਏਕ ਇਤ ਹੁਤੇ ॥ ਹਾਲ ਸੁਨਾਇ ਦਿਲੀ ਜਾਇ ਜਿਤੇ ॥
 ੧੦ ॥ ਸੁਨ ਚੰਦੂ ਮਨ ਮੋਦ ਬਢਾਯੋ ॥ ਗਰਬਤ ਕਰੈ ਦਾਉ ਅਬ
 ਪਾਯੋ ॥ ਸਮੇ ਕਚੈਹਰੀ ਜਾਮਾ ਪਾਇ ॥ ਗਯੋ ਮੂਢ ਉਰ ਹਰਖ
 ਬਢਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਤਸਲੀਮਾਤ ਸ਼ਾਹ ਕੇ ਕੀਨ ॥ ਚੁਗਲੀ ਉਗਲਨ
 ਕੇ ਮਤ ਹੀਨ ॥ ਹਾਥ ਜੈਰ ਕਰ ਬਹੁਰ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਗਾਦੀ
 ਜੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ੧੨ ॥ ਤਿਸ ਪਰ ਪੰਚਮ ਅਰਜਨ ਨਾਮ ॥ ਰਚਯੋ
 ਸੁਧਾਸਰ ਬੈਠਯੋ ਧਾਮ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਤੇ ਧਨ ਜਿਸ ਕੇ ਆਵੈ ॥ ਤੁਮ
 ਤੇ ੮ਤ੍ਰਾਸ ਨ ਕੈਸੇ ਪਾਵੈ ॥ ੧੩ ॥ ਸ਼ਹਿਜਾਦਾ ਜੋ ਤੁਮਹਿ ਨਿਕਾਰਾ ॥
 ਨਹਿੰ ਕਿਸ ਤਿਸ ਕੇ ਆਦਰ ਧਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਤਿਸਨੇ ਨਿਕਟ
 ਰਖਾਯੋ ॥ ਧਨ ਬਹੁ ਦਯੋ ਸੁ ਮਦਤੀ ਪਾਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ਕਹਯੋ ਸ਼ਾਹ
 ਸੋਂ ਕਰੋ ਲਗਾਈ ॥ ਮਦਤ ਲਯੋ ਜੇਤੀ ਮਨ ਭਾਈ ॥ ਖੁਸਰੋ ਡਰਯੋ
 ਨ ਹੈਸਲ ਪਾਯੋ ॥ ਗਯੋ ਸੋਇ ਇਸ ਬਿਧ ਇਕ ਥਾਯੋ ॥ ੧੫ ॥

ਦੁਤੀਏ ਰਖੇ 'ਪਾਰਵੀ' 'ਪਾਹੀ' ॥ ਮੁਲਕ ਬਿਖੈ ਬਹੁ ਲੂਟ ਮਚਾਹੀ ॥
 ਤਿ੍ਰੁਤੀਏ ਪੁਸਤਕ ਏਕ ਬਨਾਯੋ ॥ ਸਹਿਬ ਮੰਮਦ ਨਿੰਦ ਅਲਾਯੋ ॥
 ੧੯ ॥ ਸੇ ਨਿਜ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਪੜਵਾਵੈ ॥ ਸਾਰੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹਿ ਕਹਿਲਾਵੈ
 ॥ ਹਜਰਤ ਦੰਡ ਜਿ ਤਿਸੈ ਨ ਦੇਵਹੁ ॥ ਹੋਇ 'ਬਿਗਾਰ' ਪ੍ਰਜਾ ਲਖ
 ਲੇਵਹੁ ॥ ੧੭ ॥ ਇਤ ਆਦਕ ਪਾਪੀ ਬਹੁ ਕਹਯੋ ॥ ਸਾਚ ਤੁਰਕ
 ਪਤ ਤੇ ਚਿਤ ਲਹਯੋ ॥ ਦੁਸ਼ਟ ^੪ਸਚਵ ਨੇ ਮਤ ^੫ਬਿਚਲਾਈ ॥
 ਉਚਤਾ ਨੁਚਤ ਸਕਲ ਬਿਸਰਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਬਡੇ ਸ਼ਾਹੁ ਜੇ ਮਾਨੇ
 ਪੀਰ ॥ ਦੰਡ ਰਹਯੋ ਮੂਰਖ ਤਿਨ ਤੀਰ ॥ ਨਿਜ ਦਿਵਾਨ ਪਾਪੀ
 ਸੰਗ ਕਹਯੋ ॥ ਕੇਤਕ ਦੰਡ ਉਚਤ ਤਹਿ ਲਹਯੋ ॥ ੧੯ ॥ ਚੰਦੂ
 ਦੁਸ਼ਟ ਕਹਯੋ ਹਰਖਾਇ ॥ ਦੋਇ ਲਾਖ ਦਿਹੁ ਦੰਡ ਬਨਾਇ ॥ ਸੁਨ
 ਕਰ ਸ਼ਾਹੁ ਮਾਨ ਕਹਿ ਤਬੈ ॥ ਫੌਜਦਾਰ ਕੋ ਭੋਜੇ ਅਬੈ ॥ ੨੦ ॥ ਦੋਇ
 ਲਾਖ ਧਨ ਲੇਹੁ ਮੰਗਵਾਇ ॥ ਨਹਿੰ ਦੈ ਹੈ ਤਬ ਪਕੜ ਮੰਗਾਇ ॥
 ਸੁਨ ਚੰਦੂ ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਯੋ ॥ ਤਸਲੀਮਾਤ ਕਹੀ ਉਠ ਆਯੋ ॥
 ੨੧ ॥ ਸੁਧ ਬਜੀਰ ਖਾਂ ਕੋ ਭੀ ਸਾਰੀ ॥ ਸਮਝਾਏ ਜੇ ਬਡ ਸਰਦਾਰੀ
 ॥ ਸਮਝ ਗਏ ਜੇ ਹੁਤੇ ਸਿਆਨੇ ॥ ਸੁਲਹੀ ਕੁਭਾਗੇ ਮਨ ਮਹਿੰ ਆਨੇ ॥
 ੨੨ ॥ ਉਤ ਚੰਦੂ ਜੋ ਥੇ ਉਮਰਾਈ ॥ ਲੀਨ ਸਭਨ ਕੇ ਨਿਕਟ
 ਬੁਲਾਈ ॥ ਕਹਯੋ ਕੈਈ ਅਬ ਗੁਰ ਦਿਸ ਜਾਵੈ ॥ ਦੰਡ ਲਯੋ ਜਾਂ
 ਪਕੜ ਲਿਆਵੈ ॥ ੨੩ ॥ ਸੁਨ ਸਭਹਨ ਨੇ ^੬ਮੋਨ ਗਹਾਈ ॥ ਸੁਲਹੀ
 ਬੋਲਯੋ ਮਾਨ ਬਢਾਈ ॥ ਮੈਂ ਜਾਵੈਂ ਨਹਿੰ ਦੇਰ ਲਗਾਵੈਂ ॥ ਕੈ ਲਹੁੰ
 ਦੰਡ ਕਿ ਪਕੜ ਲਿਆਵੈਂ ॥ ੨੪ ॥ ਚੰਦੂ ਸਾਧ ਸਾਧ ਬਹੁ ਕਹਯੋ ॥
 'ਗੋਸੇ ਹੁਇ ਕਰ ਭਲ ਸਮਝਯੋ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਲੂਟੈ ਪੁਨ ਗਹਿ ਲਿਆਵੈ
 ॥ 'ਤਤ ਹਜਾਰ ਧਨ ਹਮ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ੨੫ ॥ ਮਾਨੀ ਸੁਲਹੀ ਫੌਜ

੧ ਧਾੜਵੀ ਲੁਟੇਰੇ । ੨ ਪਾਸ । ੩ ਪਰਜਾ ਵਿਗੜ ਜਾਈਗੀ । ੪ ਵਜੀਰ
 ਚੰਦੂ । ੫ ਭਰਮਾਈ ਵਾ ਬਰਲਾਈ । ੬ ਮੋਨ ਨੂੰ ਪਕੜ ਲਿਆ ਹੈ । ੭ ਇਕਾਂਤ ।
 ੮ ਪੰਜ ਹਜਾਰ ।

ਰਢਾਈ ॥ ਧਾਉ ਧਾਈ ਗੁਰ ਦਿਸ ਚਲ ਆਈ ॥ ਖਾਂ ਵਜੀਰ
ਨਿਜ ਮਨਜ ਪਠਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਤਬ ਸੁਧ ਪਹੁਚਾਈ ॥ ੨੬ ॥
ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧ ਜਾਨੀ ॥ ਰੰਚ ਮਾਤ੍ਰ ਮਨ ਚਿੰਤ ਨ ਠਾਨੀ ॥
ਮੁਖ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹਸ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਸੁਨਹੁ ਦੇ ਕਾਨਾ॥ ੨੭ ॥

ਯਥ—ਗਰੀਬੀ ੧ਗਦਾ ਹਮਾਰੀ ॥ ੨ਖੰਨਾ ਸਗਲ ਰੇਨੁ
ਛਾਰੀ ॥ ਇਸ ਆਗੇ ਕੋ ਨ ਟਿਕੈ ਵੇਕਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਏਹ
ਗਲ ਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਉਤ ਕੋਠੇ ਫਿਗ ਸੁਲਹੀ ਆਯੋ ॥ ਲਗੇ ਪਜਾਵੇ
ਈਟ ਲਖਾਯੋ ॥ ਡਰਯੋ ਸੁ ਘੋਰਾ ਉਛਲਯੋ ਭਾਰੀ ॥ ਸੁਲਹੀ ਗਿਰਾ
ਸੁ ਭਾਠ ਮਝਾਰੀ ॥ ੨੮ ॥ ਜਲ ਕਰ ਭਰਬੂ ਹੈ ਮਰ ਗਯੋ ॥ ਆਗੇ
ਦੋਜ਼ਕ ਮਹਿੰ ਪਰ ਗਯੋ ॥ ਸੁਲਹੀ ਭਤੀਜਾ ਸੁਲਭੀ ਨਾਮ ॥ ਲਿਯੇ
ਫੌਜ ਆਵੈ ਗੁਰ ਧਾਮ ॥ ੨੯ ॥ ਮਾਰਗ ਮਹਿੰ ਕਿਸ ਦੁਸ਼ਮਨ ਹੋਰਾ॥
੩ਜੂਲਾ ਬਮਣੀ ਮਾਰ ਸੁ ਗੇਰਾ ॥ ਦੇਨਹੁ ਫੌਜਦਾਰ ਜਬ ਮਰੇ ॥ ਫੌਜੀ
ਦਿੱਲੀ ਦਿਸ ਮੁਰ ਪਰੇ ॥ ੩੦ ॥ ਤਬ ਇਕ ਸਿੱਖ ਆਇ ਗੁਰ
ਕਹਯੋ ॥ ਮਰਿਓ ਸੁਲਹੀ ਆਵੈ ਪਹਯੋ ॥ ਸੁਲਭੀ ਭੀ ਮਰ ਗਾ ਮਗ
ਮਾਹੀ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਸਬਦ ਅਲਾਹੀ ॥ ੩੧ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸੁਲਹੀ ਤੇ ਨਾਗਾਇਣ ਰਾਖੁ ॥ ਸੁਲਹੀ ਕਾ ਹਾਥੁ ਕਹੀ ਨ
ਪਹੁਚੈ ਸੁਲਹੀ ਹੋਇ ਮੂਆ ਨਾਪਾਕੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਾਫਿ ੪ਕੁਠਾਰੁ ਖਸਮਿ ਸਿਰ ਕਾਟਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ
ਗਇਆ ਹੈ ਖਾਕੁ ॥ ਮੰਦਾ ਚਿਤਵਤ ਚਿਤਵਤ ਪਚਿਆ
ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਤਿਨਿ ਦੀਨਾ ਧਾਕੁ ॥ ੧ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਧਨੁ
ਕਛੂ ਨ ਰਹਿਓ ॥ ਸੁਛੋਡਿ ਗਇਆ ਸਭ ਭਾਈ ਸਾਕੁ ॥ ਕਹੁ

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਜਨ ਕਾ ਕੀਨੇ
ਪੂਰਨ ਵਾਕੁ ॥ ੨ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਸੁਨ ਸਿਖ ਹਰਖਤ ਭੇ ਮਨ ਮਾਈ ॥ ਗੁਰ ਦੇਖੀ
ਨੇ ਦੁਰ ਗਤ ਪਾਈ ॥ ਖਿਮਾ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰੂ ਨਹਿੰ ਰਿਸੈ ॥ ਆਪ
ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨਾਸੈ ਤਿਸੈ ॥ ੩੨ ॥ ਉਤ ਜਬ ਛੌਜ ਦਿਲੀ ਪਹੁਚਾਈ ॥
ਚੰਦੂ ਮਨ ਬਹੁ ਸੋਕ ਉਪਾਈ ॥ ਪੁਨਹਿ ਸ਼ਾਹ ਕੋ ਉਗਲ ਸੁਨਾਯੋ ॥
ਗੁਰ ਮੰਤਰ ਭੂਤਨ ਕਰਵਾਯੋ ॥ ੩੩ ॥ ਸੁਲਹੀ ਖਾਂ ਘੋਰੇ ਗਿਰਵਾਯੋ ॥
ਮਰ ਗਯੋ ਸੋਈ ਚੋਟ ਬਡ ਖਾਯੋ ॥ ਸੁਲਭੀ ਖਾਂ ਗੋਲੀ ਮਰਵਾਈ ॥
ਬਡੇ ਧਾੜਵੀ ਜਿਸ ਕੇ ਪਾਈ ॥ ੩੪ ॥ ^੨ਛੁਣੀ ਮੁੜੀ ਛੌਜ ਅਬ
ਆਈ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹੁ ਬਹੁ ਰਿਸੁ ਉਪਜਾਈ ॥ ਕਹਿਯੋ ਕਿ ਜਬ ਹਮ
ਲਵ ਪੁਰ ਜਾਵੈਂ ॥ ਤਹਿ ਬੁਲਾਇ ਤਿਸ ਤੇ ਦੰਡ ਪਾਵੈਂ ॥ ੩੫ ॥
ਕੇਤਕ ਦਿਵਸ ਬਿਤੀਤਤ ਭਏ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਸੁ ਲਵ ਪੁਰ ਆਵਨ ਚਏ ॥
ਚੰਦੂ ਲੀਨੇ ਸੰਗ ਦੀਵਾਨ ॥ ਚਢੀ ਛੌਜ ਸੰਗ ਬਡ ਤੁਰਕਾਨ ॥
ਝੱਈ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਦਿਸ ਲਵ ਪੁਰ ਆਵੈ ॥ ਚੰਦੂ ਨਿਤ ਚੁਗਲੀ
ਉਗਲਾਵੈ ॥ ਇਤ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਨੀ ਬਿਧ ਸਾਰੀ ॥ ਆਪ ਕਰੀ
ਲਵ ਪੁਰ ਕੋ ਤਿਆਰੀ ॥ ੩੬ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਜਮ ਮਹਿਲੇ ਚੰਦੂ
ਚੁਗਲੀ ਕਰਨ ਅੰ ਸੁਲਹੀ ਸੁਲਭੀ ਮਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ
ਅਠਤੀਸਮੌਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੌਠੀ ਗ੍ਰੰਥ ਮਸ਼ਾਰ ॥

ਬੈਠੇ ਹੁਤੇ ਇਕੰਤ ਹੀ ਅਸ ਮਨ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਤੁਰਕਨ ਤੇਜ ਧਰਾ ਪਰ ਛਾਯੋ ॥ ਹਿੰਦ ਧਰਮ ਕੋ
ਬਹੁ ਦੁਖ ਦਾਯੋ ॥ ਹਿੰਦੂ ਨਿ੍ਧੁ ਭੀ ਧਰਮ ਤਿਆਰੀ ॥ ^੩ਡੋਰੇ

ਤਨਜਾ ਦੇਵਨ ਲਾਗੇ ॥ ੨ ॥ ਇਹੁ ਅਨੀਤ ਪਿਖ ਸਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥
ਬਲੀ ਦਾਨ ਅਬ ਕਰੈਂ ਬਨਾਇ ॥ ਦੁਤੀਏ ਬਾਣੀ ਜੋਊ ਉਚਾਰੀ ॥
ਜੇ ਗਿਆਨੀ ਸੋ ਜਾਨੈ ਸਾਰੀ ॥ ੩ ॥

ਯਥਾ—ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਧੀਰਜੁ ਏਕ ॥ ਜਿਊ ਬਸੁਧਾ
ਖੇਊ ਖੇਦੈ ਕੋਊ ਚੰਦਨ ਲੇਪ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਾਰ ਨ ਕਾਈ ॥ ਪਠੈਂ ਗਿਰਾ
ਤੈ ਤਰਕ ਉਠਾਈ ॥ ਧੀਰਜ ਧਰਨੈ ਤਬ ਲਗ ਹੋਈ ॥ ਜਬ
ਲਗ ਕਸ਼ਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ॥ ੪ ॥ ਕਸ਼ਟ ਪਰੇ ਤੇ ਧੀਰਜ ਜਾਵੈ॥
ਗਜਾਨ ਕਥਨ ਸੁਖਲਾ ਬਨ ਆਵੈ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਤਰਕ ਨਿਵਾਰਨ
ਕਾਰਨ ॥ ਕਰ ਹੈਂ ਤਨ ਪਰ ਕਸ਼ਟ ਸਹਾਰਨ ॥ ੫ ॥ ਪੁਨਹਿ
ਬਿਚਾਰਨ ਕੀਨਸ ਐਸੇ ॥ ਕਸ਼ਟ ਦਿਹੈ ਹਮ ਕੇ ਕੋਊ ਕੈਸੇ ॥ ਚੰਦੂ
ਕੇ ਮਨ ਕੀ ਤਬ ਜਾਨੀ ॥ ਚਿਤਵੈ ਐਸੇ ਜੋਊ ਗੁਮਾਨੀ ॥ ੬ ॥
ਜੇ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ਕਰ ਮੈ ਆਵੈਂ ॥ ਦੇ ਭੈ ਤਿਸੈ ਸਗਾਈ ਮਨਾਵੈਂ ॥ ਤੁਤੇ
ਲਵ ਪੁਰ ਜਾਨੇ ਬਨੈ ॥ ਤਜੈਂ ਸਗੀਰ ਕਸ਼ਟ ਸਹਿ ਘਨੈ ॥ ੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੀਓ ਪੁਨ ੯ਜ੍ਰੀ ਬਿਧ ਬੁਲਵਾਇ॥
ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ਼ ਭਿ ਆਇਓ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਆਇ॥

ਚੈਪਈ॥ਕੇਤਕ ਮੁਖਿ ਸਿਖ ਅੈਰ ਬੁਲਾਇ॥ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਨਾਲੇਰ
ਮੰਗਾਇ ॥ ਕੇਸਰ ਪੈਸੇ ਪੰਚ ਅਨਾਇ ॥ ਬਿਧ ਕੈ ਸਭ ਬਿੰਤ
ਸਮਝਾਇ ॥ ੯ ॥ ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਗਾਈ ਬੈਠਾਯੈ ॥ ਬੁੱਦੇ ਤਿਲਕ
ਭਾਲ ਸ਼ੁਭ ਦਾਯੈ ॥ ਪੈਸੇ ਪੰਚ ਨਰੇਲ ਸੁਲੀਨੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਗੁਰ
ਭੇਟਾ ਕੀਨੈ ॥ ੧੦ ॥ ਕਰੀ ਸਬਾਪਨ ਅਪਨੀ ਜੋਤ ॥ ਸਭ ਗੁਰ ਕੇ
ਆਬੀ ਜੇ ਹੋਤ ॥ ਪੁਨ ਸਿਖਜਾ ਦੀਨੀ ਗੁਰ ਐਸੇ ॥ ਅੰਗਦ ਕੇ ਸ੍ਰੀ
ਨਾਨਕ ਜੈਸੇ ॥ ੧੧ ॥ ਗਜਾਨ ਬਿੱਤੁ ਹਿਰਦੇ ਮੈਂ ਧਰੀਐ ॥ ਵਹਿਰ

ਕ੍ਰਿਆ ਭਗਤਨ ਕੀ ਕਰੀਐ ॥ ਛੱਤ੍ਰੀ ਧਰਮ ਜਗਤ ਪਰਚੁਰੀਐ ॥
ਅਜਰ ਜਰਨ ਧੀਰਜ ਕੇ ਧਰੀਐ ॥ ੧੨ ॥ ਜਾਮ ਜਾਮਨੀ ਕਰੈ
ਸਨਾਨ ॥ ਸੁਨਹੁ ਕੀਰਤਨ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸੁਨ
ਕਰ ਧੀਰ ॥ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਚਰਨ ਕੇ ਤੀਰ ॥ ੧੩ ॥

ਦੇਹਿਗਾ ॥ ਸੰਮਤ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹੀ ਜੋ ਇਕ ਸ਼ਤ ਤੀਹ ਨਵ ਜਾਨ ॥

ਜੇਠ ਵਦੀ ਤਿਥ ਅਸਟਮੀ ਛਟ ਗੁਰ ਗੁਰਤਾ ਮਾਨ ॥ ੧੪ ॥

ਅਸ ਕ੍ਰਿਤ ਕੇ ਕਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਿਸਾ ਭਈ ਪੁਨ ਆਇ ॥

ਛਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖ ਆਸਨੰ ਪ੍ਰਾਤਹਿ ਕਾਲ ਜਗਾਇ ॥ ੧੫ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕ੍ਰਿਆ ਸਨਾਨ ਆਦਿ ਸਭ ਕਰੀ ॥ ਬਹੁਰ ਸਮਾਧ

ਰੂਪ ਨਿਜ ਧਰੀ ॥ ਜਬ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ^੧ਰਵ ਕੇ ਹੁਇ ਆਯੋ ॥ ਚਢਨ ਰੇਤ

ਖਾਸਾ ਮੰਗਵਾਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਪੰਚ ਸਿੱਖ ਲੇ ਅਪਨੇ ਸਾਬ ॥ ਹਰਿ

ਮੰਦਰ ਮਹਿੰ ਟੇਕਯੋ ਮਾਬ ॥ ਬਿਧੀਆ ਜੇਠਾ ਝੰਜ ਪਿਰਾਣਾ ॥ ਪੰਚਮ

ਪੈੜਾ ਸੰਗ ਪਿਆਣਾ ॥ ੧੭ ॥ ਅਪਰ ਸਰਬ ਦੈ ਧੀਰਜ ਤਿਆਗੇ ॥

ਰਹੇ ਸੁਧਾ ਸਰ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਰੂਪ ਹਮਾਰਾ ॥

ਦਰਸੇ ਇਨ ਸੇਵਾ ਹਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਨਿਕਸ ਅਰੂਦੇ ਪੰਥ ਸੁ

ਪਰੇ ॥ ਸੁਤ ਯੁਤ ਸਿੱਖ ਸੁ ਹਟਾਵਨ ਕਰੇ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਕਹਿੰ ਬਿਨੈ

ਘਨੇਰੀ ॥ ਹਟਬੇ ਚਹਿਤ ਨਹੀ ਤਿਸ ਬੇਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ

ਕਹਿ ਕਰ ਬਹੁ ਬਾਰੀ ॥ ਬਰਬਸ ਸਭਨ ਹਟਾਇ ਪਿਛਾਰੀ ॥ ਅਪਨੀ

ਜੋਤ ਪੁਤ੍ਰ ਮਹਿੰ ਬਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਅਸੋਕ ਤਬ ਚਲੈ ਅਗਾਰੀ ॥ ੨੦ ॥

ਨਿਸ ਬਸ ਪਰੁੰਚੇ ਲਵ ਪੁਰ ਜੋਈ ॥ ਭਵ ਸਥਾਨ ਪਿਤ ਕੇ ਜਹਿ

ਹੋਈ ॥ ਡੇਰਾ ਕੀਨਸ ਤਹਾਂ ਗੁਸਾਈ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਸੰਗਤ ਸੇਵ

ਕਮਾਈ ॥ ੨੧ ॥ ਸਿੱਧੂ ਸਿੱਖ ਹੁਤੇ ਲਵ ਪੁਰੀ ॥ ਦਰਸ ਪ੍ਰਤੀਖਤ

ਆਸਾ ਪੁਰੀ ॥ ਸੇਵਾ ਦੇਗ ਸੁ ਕਰੀ ਘਨੇਰੀ ॥ ਹੈ ਸਤਸੰਗਤ ਦਿਨ

ਰੈਨੇਰੀ ॥ ੨੨ ॥ ਇਨ ਦਿਨ ਮਹਿੰ ਦਿੱਲੀ ਤੇ ਸ਼ਾਹੁ ॥ ਆਇ
ਪਹੁੰਚਯੋ ਲਵ ਪੁਰ ਮਾਹੁ ॥ ਗੁਰ ਨਿਸ ਪੰਜ ਬਿਤੀ ਭੀ ਪ੍ਰਾਤੀ ॥
ਲਗਯੋ ਦੀਵਾਨ ਗੁਰੂ ਭਲ ਭਾਤੀ ॥ ੨੩ ॥ ਆਸਾ ਵਾਰ ਭੋਗ ਜਬ
ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਮੁਖਿ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਇ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਹਮ
ਕੁਛ ਕੌਤਕ ਕਰਨਾ ॥ ਸੰਗਤ ਹਮ ਪਾਛੇ ਨਹਿੰ ਪਰਨਾ ॥ ੨੪ ॥
ਹੁਇ ਹਰਾਨ ਸੁਨ ਗੁਰ ਬਚ ਮਾਨਾ ॥ ਜਿਮ ਰਜਾਇ ਤਿਮ ਕਰੋ
ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਉਤ ਜਹਾਂਗੀਰ ਸੁਨਯੋ ਗੁਰ ਆਇ ॥ ਲਾਇ ਕਚਹਿਰੀ
ਗੁਰੂ ਬੁਲਾਇ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖੋਂ ਅਲਾਯੋ ॥ ਸਮਾ
ਉਡੀਕਤ ਸੋ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਗਮਨ ਹੇਤ ਭੇ ਤਿਆਰੇ ॥
ਦੇ ਧੀਰਜ ਸਿਖ ਸਭ ਹਟਕਾਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਪੰਜ ਸਿੱਖ ਜੋ ਸੰਗ ਲੀਨੇ ॥
ਖਾਸੇ ਪਰ ਚਢ ਪਯਾਨਾ ਕੀਨੇ ॥ ਪਿਖਯੋ ਸ਼ਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਜਬ
ਆਇ ॥ ਦੇ ਆਦਰ ਬਲ ਉਚ ਬਠਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਪਿਖ ਸਰੂਪ
ਸੀਤਲਤਾ ਧਾਰੀ ॥ ਕੀਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁਨ ਗੁਰੂ ਅਗਾਰੀ ॥ ਹਿੰਦੂ ਬੜਾ
ਕਿ ਮੁੱਸਲਮਾਨ ॥ ਸਾਚ ਸਾਚ ਤੁਮ ਕਰੋ ਬਖਾਨ ॥ ੨੮ ॥ ਇਨ
ਦੇਨਹੁ ਮੈਂ ਕੇ ਹੈ ਸਾਚਾ ॥ ਕਰੋ ਬਤਾਵਨ ਕੇ ਹੈ ਕਾਚਾ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਗੁਰ ਉੱਤਰ ਦੀਨਾ ॥ ਸ਼ਬਦ ਮਾਹਿ ਸੁਨਹੋ ਪਰਬੀਨਾ ॥ ੨੯ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ॥ ਕੋਈ ਸੇਵੈ
ਗੁਸਈਆ ਕੋਈ ਅਲਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਕਰੀਮ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਰਹੀਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਈ ਨਾਵੈ ਤੌਰਬਿ
ਕੋਈ ਹਜ ਜਾਇ ॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਪੂਜਾ ਕੋਈ ਸਿਰੁ ਨਿਵਾਇ ॥
੨ ॥ ਕੋਈ ਪੜੈ ਬੇਦ ਕੋਈ ਕਤੇਬ ॥ ਕੋਈ ਓਢੈ ਨੀਲ
ਕੋਈ ਸੁਪੇਦ ॥ ੩ ॥ ਕੋਈ ਕਹੈ ਤੁਰਕੁ ਕੋਈ ਕਹੈ ਹਿੰਦੂ ॥

ਕੋਈ ਬਾਛੈ ਭਿਸਤ ਕੋਈ ਸੁਰਗਿੰਦੂ ॥ ੪ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਜਿਨਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਤਿਨਿ ਭੇਦ
ਜਾਤਾ ॥ ੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ੂਰ ਏਕ ਹੈ ਝਗਰਤ ਦੋਇ ਬਤਾਇ ॥
ਸੁਨਹੁ ਸ਼ਾਹ ਨਿਸਚੈ ਕਰਹੁ ਏਕੈ ਰਾਮ ਖੁਦਾਇ ॥ ੩੦ ॥
ਅਰਥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਰਹੀਮ ਕੈ ਏਕੈ ਜਾਨਯੋ ਜਾਇ ॥
ਪੱਖ ਬਾਦ ਕਰ ਪਰਸਪਰ ਝੂਠੇ ਦੋਇ ਬਨਾਇ ॥ ੩੧ ॥
ਹਮਰੇ ਮਤ ਹੈ ਅਪਰ ਬਿਧ ਮਿਲਯੋ ਦੇਨਹੁ ਸਾਬ ॥
ਅਰ ਦੇਨਹੁ ਤੇ ਪ੍ਰਬਕ ਭੀ ਨਹੀਂ ਬਾਦ ਕੀ ਗਾਬ ॥ ੩੨ ॥
ਹੁਕਮ ਜਾਨ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਭੁ ਦੁਖ ਸੁਖ ਜਿਮ ਬਨ ਆਇ ॥
ਹਰਖਤ ਰਹੈਂ ਸਦੀਵ ਹਿਯ ਮੰਨ ਭਾਣਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੩੩ ॥
ਸਤਿਨਾਮ ਕੈ ਸਿਮਰਨੈ ਤਿਆਗਨ ਤਨ ਅਭਯਾਸ ॥
ਤੀਨਹੁ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਤ ਹੈ ਸਿਟੈ ਜਨਮ ਕੀ ਢਾਸ ॥ ੩੪ ॥
ਇਮ ਸੁਨ ਕਰ ਤਬ ਸ਼ਾਹਿ ਕੀ ਨਿਸਾ ਭਈ ਹਰਖਾਇ ॥
ਪੁਨਹਿ ਕਹਯੋ ਜੇ ਗੁਬ ਇਕ ਤੁਮ ਨੇ ਨਯੋ ਬਨਾਇ ॥ ੩੫ ॥
ਸਿਫਤ ਮਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਲਿਖ ਜੋ ਤਿਸ ਮਹਿੰਦੇਉ ॥
ਲਾਯੋ ਦੇ ਲਖ ਡੰਡ ਜੋ ਮਾਫ ਕਰੈਂ ਲਖ ਲੇਉ ॥ ੩੬ ॥
ਕਹਿੰ ਗੁਰ ਦੰਡ ਕੀ ਬਾਤ ਕਜਾ ਹਮ ਦੈਹੈਂ ਨਿਜ ਸੀਸ ॥
ਲਿਖੈਂ ਨ ਸਿਫਤ ਮਹੰਮਦੀ ਏਕ ਲਿਖੀ ਜਗਦੀਸ ॥ ੩੭ ॥
ਹੁਇ ਰਾਜਾ ਅਨਿਆਂ ਕਰੇ ਰਾਜ ਸਿਸ਼ਟ ਤੇ ਜਾਇ ॥
ਮਰੈ ਲਹੈ ਦੁਖ ਅਨਕ ਹੀ ਪੁਨ ਦੋਜਕ ਮਹਿੰ ਪਾਇ ॥ ੩੮ ॥
ਇਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਕਹਿਤ ਬਰ ਰਵ ਪਸਚਮ ਅਸਤਾਇ ॥
ਸੰਘਜਾ ਲਖ ਕਰ ਸ਼ਾਹੁ ਤਬ ਕਰੈ ਬਿਸਰਜਨ ਗਾਇ ॥ ੩੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰਤਾ ਅਰਪਨ ਅੰ ਲਵ ਪੁਰ ਜਹਾਂਗੀਰ
 ਸੌਂ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਉਨਤਾਲੀਸਮੌਂ ਮੰਦਰਹਿ॥੩੯॥
 ਦੋਹਿਗਾ॥ ਉਠੇ ਗੁਰੂ ਨਿਕਸੇ ਵਹਿਰ ਚੰਦੂ 'ਅਵਸਰ ਪਾਇ॥
 ਮੈਂ ਲੇ ਜਾਵੈਂ ਨਿਜ ਸਦਨ ਰਾਖੋਂ ਸੇਵ ਕਰਾਇ॥੧॥
 ਸਮਝਾਵੈਂ ਸਭ ਬਾਰਤਾ ਤੁਮਰੀ ਦਿਸਾ ਤੇ ਹੋਇ॥
 ਲਿਉਂ ਦੁਇ ਲਾਖ ਸੁਖੈਨ ਹੀ ਰਖੈ ਨ ਤਸਕਰ ਕੋਇ॥੨॥
 ਬਿਨਾ ਦੰਡ ਤੇ ਨਹਿੰ ਛੁਡੈ ਦੇਸਨ ਨ ਹੋਇ ਅਰਾਮ॥
 ਕਰੋ ਨਿਆਵ ਈਮਾਨ ਤੁਮ ਸੁਜਸ ਜਗਤ ਅਭਰਾਮ॥੩॥
 ਸ਼ਹਿਜਾਦਾ ਰਾਖਯੋ ਨਿਕਟ ਪਾਇ ਤਦਾਰਕ ਸੋਇ॥
 ਨਹਿੰ ਬਿਜਾਇ ਬਹੁਰੇ ਕਰਹਿ ਉਰ ਦੀਰਘ ਢਰ ਹੋਇ॥੪॥
 ਹਜ਼ਰਤ ਕਹਯੋ ਨ ਮਾਨਯੋ ਲਿਖੈ ਨ ਸਿਫਤ ਰਸੂਲ॥
 ਇਸ ਕੀ ਸਜਾ ਭਿ ਚਾਹੀਏ ਕੀਨੇ ਹੁਕਮ ਅਦੂਲ॥੫॥
 ਤੁਮ ਕੈ ਦੇਸਨ ਨ ਹੋਇ ਕਛੂ ਮੈਂ ਲੇਵੈਂ ਦੁਇ ਲਾਖ॥
 ਕਰੋ ਖਜਾਨੇ ਦਾਖਲਾ ਤੀਨ ਚਾਰ ਦਿਨ ਰਾਖ॥੬॥
 ਰਾਵਰ ਦਿੱਲੀ ਜਾਹੁ ਕਲ ਮੈਂ ਮੋਕਲ ਅਬ ਪਾਊਂ॥
 ਕਰ ਵਸੂਲ ਬਡ ਰਕਮ ਇਹੁ ਪੱਖ ਏਕ ਮੈਂ ਆਊਂ॥੭॥
 ਕਰੈ ਸ਼ਪਾਰਸ ਆਨ ਕੇ ਨਹਿੰ ਮਾਨਊਂ ਬੇਜਾਇ॥
 ਹਾਂ ਕਹਿਵਾਈ ਸ਼ਾਹੁ ਤੇ ਨਿਕਸਯੋ ਤਤ ਛਿਨ ਆਇ॥੮॥
 ਦੋਪਈ॥ ਗੁਰੂ ਪਾਲਕੀ ਸੰਗ ਲਵਾਈ॥ ਹਰਖਤ ਮਨ ਡੇਰੇ
 ਕੈ ਜਾਈ॥ ਡਿਊਢੀ ਮੈਂ ਪੰਜ ਸਿਖ ਬੈਠਾਰੇ॥ ਗੁਰੂ ਪਾਲਕੀ ਅੰਤਰ
 ਬਾਰੇ॥੯॥ ਹੁਤੇ ਕਹਾਰ ਤਿਨਹੁ ਸੰਗ ਭਾਖਯੋ॥ ਜਾਉ ਗੁਰੂ ਹਮ
 ਨਿਜ ਗ੍ਰਹ ਰਾਖਯੋ॥ ਪੁਨ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਖੜੇ ਸਿਪਾਈ॥ ਸਭ ਬਿਧ

ਕੀ ਕਰਕੈ ਤਕੜਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਕਹਯੋ ਸਿੱਖ ਕੇ ਆਨ ਨ ਪਾਵੈ ।
 ਨਹਿੰ ਕੈ ਇਨ ਤੇ ਬਾਹਿਰ ਜਾਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਾਵਤ ਅਬ ਬਾਏ ॥
 ਸਿੱਖ ਆਗੇ ਗੁਰ ਬਰਜ ਰਖਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰ ਸਨਮੁਖ ਬੈਠਯੋ
 ਰਿਸ ਭਰਯੋ ॥ ਕਰਤ ਭਯੋ ਬਚ ਦੁਖ ਤੇ ਜਰਯੋ ॥ ਮੇਰ ਸੁਤਾ ਕੀ
 ਮੌਰ ਸਗਾਈ ॥ ਕਿਉਂ ਹੁ ਨ ਮਾਨੀ ਦਿਹੁ ਬਤਲਾਈ ॥ ੧੨ ॥
 ਲੇਨ ਸਾਕ ਤੋ ਰਹਯੋ ਕਿਬਾਈ ॥ ਮੁਹਿੰ ਕੂਕਰ ਕੀ ਦੀ ਸਮਤਾਈ ॥
 ਅਬ ਲੌ ਕਛੂ ਨ ਬਿਗਰਿਓ ਸੁਪਨੇ ॥ ਨਾਤਾ ਲੇਹੁ ਜਾਹੁ ਘਰ ਅਪਨੇ
 ॥ ੧੩ ॥ ਘਰ ਸੁ ਅਮੀਰਨ ਕੇ ਬਹੁ ਬਿਆਹ ॥ ਤੁਮ ਭੀ ਕਰੋ ਸੁ
 ਭਲਾ ਮਨਾਹ ॥ ਕਿਤਕ ਬੇਰ ਲਾਗੀ ਬਿਜਵਾਇ ॥ ਤੁਮ ਨੇ ਕਰੀ ਨ
 ਕੁਛ ਪਰਵਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਦਿਹੁ ਜਬਾਬ ਮੈਂ ਕਰੋਂ ਉਪਾਇ ॥ ਸੈਜ
 ਬਿਆਹ ਕਹੁ ਜੋ ਪਹੁਚਾਇ ॥ ਨਤ ਕੂਕਰ ਭਾਖਯੋ ਜਿਮ ਜਬੈ ॥
 ਲਗੋਂ ਗੈਲ ਕੂਕਰ ਹੈ ਅਬੈ ॥ ੧੫ ॥ ਨਿਭੈ ਬਾਕ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ
 ਭਾਖਾ ॥ ਸੁਤਾ ਦੈਨ ਕੀ ਕਿਮ ਅਭਲਾਖਾ ॥ ਤੂੰ ਉੱਚੀ ਕੁਲ ਅਹੈਂ
 ਚੁਬਾਰਾ ॥ ਹਮ ਕੇ ਮੌਰੀ ਸਰਸ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ਮੌਰੀ ਮੇਲ ਸੁ
 ਮੌਰੀ ਧਾਰਾ ॥ ਮਿਲਹਿ ਚੁਬਾਰੇ ਸੰਗ ਚੁਬਾਰਾ ॥ ਤਬ ਭੀ ਕਹਯੋ
 ਅਬੈ ਭੀ ਕਹੈਂ ॥ ਸਮ ਸੈਂ ਮਿਲਨ ਭਲੈ ਸਭ ਲਹੈਂ ॥ ੧੭ ॥ ਕਹਯੋ
 ਨ ਕੂਕਰ ਜੇ ਤੈਂ ਲਹਯੋ ॥ ਜੇ ਨਹਿੰ ਕਯੋ ਤੈਂ ਭਿ ਅਬ ਕਹਯੋ ॥ ਸਿੱਖ
 ਨੇ ਕਹਯੋ ਹਮੇ ਕਹਿ ਤਦਾ ॥ ਸਿੱਖ ਹਮ ਏਕ ਤੂਪ ਹੈਂ ਸਦਾ ॥ ੧੮ ॥
 ਸੁਨ ਮਨ ਜਰਯੋ ਨ ਜਰਯੋ ਬੈਨ ॥ ਕੂਰ ਪਸਾਰੇ ਲਾਲ ਸੁਨੈਨ ॥
 ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਏ ਅਪਨ ਸਿਪਾਹੀ ॥ ਜੈਲ ਭੋਜਨ ਨਿੰਦਾ ਦਿਹੁ ਨਾਹੀ
 ॥ ੧੯ ॥ ਇਸ ਕੇ ਮਨ ਮਹਿੰ ਅਤਿ ਹੰਕਾਰ ॥ ਨਿਮਹਿੰ ਨਹੀਂ ਅਬ
 ਕਰੋਂ ਸਿੰਘਾਰ ॥ ਏਕ ਬਾਤ ਕੇ ਨਿਸਚੈ ਮਾਨ ॥ ਕੈ ਲਿਹੁ ਨਾਤਾ ਕੈ
 ਦਿਹੁ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ੨੦ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਬਾਕ ਅਲਾਵੈਂ ॥ ਅਬ

ਤੇ ਸੁਪਤ ਨ ਪੀਐਂ ਨ ਖਾਵੈਂ ॥ ਬੈਠੇ ਰਹੈਂ ਏਕ ਹੀ ਥਾਨ ॥ ਕਰੋ
ਜਥਾ ਕਰਬੇ ਮਨ ਜਾਨ ॥ ੨੧ ॥ ਅਪਰ ਕਠੋਰ ਸੁ ਦੁਸਟ ਬਖਾਨਾ॥
ਕਰੇ ਸਿਪਾਹੀ ਗਨ ਸਵਧਾਨਾ ॥ ਪਾਂਚੇ ਸਿੱਖਨ ਕੋਠਿ ਮਝਾਰ ॥। ਕੈਦ
ਕਰੋ ਜੰਜੀਰਨ ਡਾਰ ॥ ੨੨ ॥ ਇਸ ਕੇ ਪਾਸ ਨ ਆਵਨ ਦੀਜੋ ॥
ਬਾਤ ਬਖਾਨੇ ਕੋਇ ਨ 'ਬੀਜੋ ॥ ਉਠਨ ਦੇਹੁ ਨ ਪੈਫਨ ਦੇਹੁ ॥
ਬੋਲਨ ਦੇਹੁ ਨ ਦੇਖਨ ਦੇਹੁ ॥ ੨੩ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਸਦਨ ਬਰਯੋ
ਨਿਜ ਜਾਇ ॥ ਸਹਾਂ ਦੁਸਟ ਜਿਸ ਸਮ ਕੇ ਨਾਇ ॥ ਸੋ ਨਿਸ ਬੀਤੀ
ਦਿਨ ਭਾ ਆਇ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਬਿਨ ਗੁਰੂ ਰਹਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਪੁਨ
ਚੰਦੂ ਗਮਨਯੋਂ ਗੁਰੂ ਤੀਰ ॥ ^੩ਨਿਠਰ ਸੁਨਾਇ ਕਰਯੋ ਚਹਿ ਤੀਰ ॥
ਅਬ ਭੀ ਮਾਨ ਸੁਤਾ ਕੇ ਨਾਤਾ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋਰਿਗੇ ਘਾਤਾ ॥
੨੫ ॥ ਜੀਵਤ ਨਹਿੰ ਤਿਆਗੋਂ ਅਬ ਤੋਹੀ ॥ ਬਹੁ ਦਿਨ ਕੀ ਰਿੰਤਾ
ਲਗ ਮੇਹੀ ॥ ਦਯੋ ਕਸ਼ਟ ਪਤ ਸਭ ਮਹਿੰ ਖੋਈ ॥ ਅਬ ਲੌ ਤ੍ਰਾਸ ਭਯੋ
ਨਹਿੰ ਕੋਈ ॥ ੨੬ ॥ ਆਨਹੁ ਅਗਨ ਤਪਾਵਹੁ ਨੀਗ ॥ ਬੀਚ ਬਠਾਵਹੁ
ਤਪਹਿ ਸਗੀਰ ॥ ਮੈਂ ਨਿਜ ਤਪਤਯੋ ਦਿਨ ਅਰ ਰਾਤੀ ॥ ਮਹਾਂਕਸ਼ਟ ਤੇ
ਸੁਲਗਤ ਡਾਤੀ ॥ ੨੭ ॥ ਤਿਸ ਤਪਤਾਵਹੁ ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਵਹੁ ॥
ਨਹਿੰ ਤ ਲੇ ਨਾਤਾ ਮਨਵਾਵਹੁ ॥ ਸੁਨੀ ਦੁਸ਼ਟ ਕੀ ਆਇਸ ਜਬੈ ॥
ਜਲ ਭਰ ਦੇਗ ਚਢਾਇਸ ਤਬੈ ॥ ੨੮ ॥ ^੪ਸਮਧਾ ^੫ਬਾਰ ਤਰੇ
ਤਪਤਾਯੋ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਲੇਹੁ ਮਾਨ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿੰ
ਕਿਉਂ ਡਰ ਪਾਵੈਂ ॥ ਨਹਿੰ ਲਹਿੰ ਸਾਕ ਜੁ ਕਰ ਮਨ ਭਾਵੈ ॥ ੨੯ ॥
ਕਹਿ ਚਾਕਰ ਸੋਂ ਦੇਗ ਉਬਾਰੀ ॥ ਪਕਰਹੁ ਦੇਹੁ ਇਸੀ ਮਹਿੰ ਡਾਰੀ ॥
ਤਬ ਸਤਰੁਰ ਉਠ ਆਪੇ ਗਏ ॥ ਤਪਤ ਨੀਰ ਮਹਿੰ ਬੈਠਤ ਭਏ ॥
੩੦ ॥ ਬਾਰੀ ਤੇ ਸਿੱਖ ਦੇਖਯੋ ਜਬੈ ॥ ਕ੍ਰੋਧਤ ਭਯੋ ਪਿਰਾਣਾ ਤਬੈ ॥

ਚੰਦੂ ਦੁਸ਼ਟ ਕੈ ਲਗਯੋ ਉਠਾਵਨ ॥ ਖਾਰ ਸਮੁੰਦਰ ਮਹਿ ਗਰਕਾਵਨ
 ॥੩੧॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸ ਮਨ ਕੀ ਜਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖ ਸੋਂ ਬੋਲੇ
 ਤਬ ਬਾਨੀ ॥ ਕਹੋ ਪਿਰਾਣਾ ਕਹਿੰ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਜੋ ਚਾਹਤ ਅਥਵਾ
 ਸ਼ਕਤ ਦਿਖਾਈ ॥ ੩੨ ॥ ਸੁਨਹੁ ਗੁਰੂ ਕਰ ਸੇਵ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਭਯੋ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ 'ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਮ ਭਾਰੀ ॥ ਚੰਦੂ ਦੁਸ਼ਟ ਮੂਢ ਕਿਆ ਅਹੈ ॥ ਨਾਸੋਂ
 ਤੁਰਕ ਨਾਮ ਨਹਿੰ ਰਹੈ ॥ ੩੩ ॥ ਜਿਸਕੇ ਰਾਜ ਮਹਾਂ ਅਨਜਾਇ ॥
 ਰਾਵਰ ਸਮ ਕੈ ਅਸ ਦੁਖਦਾਇ ॥ ਗੁਰੂ ਕਹਯੋ ਜਿਨਕੀ ਕਰ ਸੇਵਾ ॥
 ਲਈ ਸਕਤ ਧਾਰਤ ਅਹੰਮੇਵਾ ॥ ੩੪ ॥ ਹਮ ਨੇ ਇਮ ਹੀ ਕਾਰਨ
 ਕਰਨਾ ॥ ਤੁ ਨਹਿੰ ਲਖਹਿ ਏਵ ਆਚਰਨਾ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਸਭ ਤੇ
 ਸ਼ਕਤ ਖਿਚਾਈ ॥ ਮਤ ਕਬ ਪੁਨ ਦੇਵੈਂ ਦਿਖਰਾਈ ॥ ੩੫ ॥
 ਸਿਖ ਪਿਖ ਸਕੈਂ ਨ ਦੁਖ ਦੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਨੀਚ ਗ੍ਰੀਵ ਕਰ ਉਚ ਨ
 ਜੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬੈਠੇ ਦੇਗ ਮਝਾਰੀ ॥ ਤਰੈ ਦੁਸ਼ਟ ਬਹੁ 'ਸਮਧਾ
 ਜਾਰੀ ॥ ੩੬ ॥ ਅਗਨ ਧਾਰ ਉਰ ਡਰ ਸਮਦਾਊ ॥ ਕਰਯੋ
 'ਬਿਪਰਜੈ ਅਪਨ ਸੂਭਾਊ ॥ ਤੇਜ ਛੋਰ ਕਰ ਸੀਤਰ ਹੋਵਾ ॥ ਗੁਰ
 ਤਨ ਤਾਪ ਤਨਕ ਨਹਿੰ ਜੋਵਾ ॥ ੩੭ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਪੁਨ ਲਖ ਕੈ ਨਿਕਸਾਇ ॥ ਗਯੋ
 ਸਦਨ ਨਿਜ ਮੂੜ੍ਹ ਮਤ ਮਹਿਮਾ ਲਖੀ ਨ ਕਾਇ ॥ ੩੮ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਤਪਤ ਦੇਗ ਮੇਂ ਬੈਠਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਚਾਲੀਸਮੌਂ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਗਿਰ੍ਹ ਚੰਦੂ ਕੇ ਸੁਧ ਭਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਦੁਖ ਦੇਤ ॥
 ਕਿਸੀ ਸਿੱਖ ਕੀ ਸੁਤਾ ਥੀ ਪਾਪੀ ਨੁਖਾ 'ਨਿਕੇਤ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦਲਕਯੋ ਤਿਸ ਰਿਦਾ ॥ ਮਨ
 ਮਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਨਹਿ ਜਹਿ ਸਦਾ ॥ ਅਨਕ ਕਾਮਨਾ ਜਾਚਤ ਪਾਈ ॥
 ਗੁਰ ਗੁਰ ਸਿਮਰਤ ਨਿਤ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੨ ॥ ^੧ਸਸੁਰ ਪਾਤ ਕੀ
 ਤਹਿ ਦੁਖ ਦੇਤ ॥ ਕੈ ਅਘ ਤੇ ਮੈਂ ਇਨਹੁ ਨਕੇਤ ॥ ਜਬ ਤੇ
 ਆਇ ਪੀਯੋ ਨਹਿੰ ਪਾਨੀ ॥ ਖਾਇ ਨ ਭੋਜਨ ਨਿੰਦਾ ਹਾਨੀ ॥ ੩ ॥
 ਧਿਕ ਜੀਵਨ ਇਸ ਘਰ ਮਹਿੰ ਮੇਰੋ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਦੁਖ ਸੁਨ ਬਿਰ
 ਹੈ ਹੋਰੇ ॥ ਰਹਯੋ ਨ ਗਯੋ ਮਿਠਾਈ ਜੋਰੀ ॥ ਕੁਛ ਭੋਜਨ ਲੈ
 ਗਮਨੀ ਚੋਰੀ ॥ ੪ ॥ ਪਰੁੰਚੀ ਜਿਹ ਠਾਂ ਖਰੇ ਸਿਪਾਹੀ ॥ ^੨ਸੁਕਚਤ
 ਡਰਤ ਜਾਤ ਨਹਿੰ ਪਾਹੀ ॥ ਇਕ ਹਕਾਰ ਕਰ ਅਪਨੇ ਪਾਸ ॥
 ਦੀਨਸ ਜ਼ੇਵਰ ਤਿਨਹਿ ਨਿਕਾਸ ॥ ੫ ॥ ਰਾਖਹੁ ਗੁਪਤ ਸੁਨਾਵਹੁ
 ਨਾਹੀ ॥ ਮੈਂ ਇਕ ਬੇਰ ਜਾਉਂ ਗੁਰ ਪਾਹੀ ॥ ਧਰੇ ਲੋਭ ਤੂਸ਼ਨ
 ਹੁਇ ਰਹੇ ॥ ਜਾਹੁ ਤੁਰਤ ਆਵਹੁ ਬਚ ਕਰੇ ॥ ੬ ॥ ਚੰਦੂ ਪਾਤਕੀ
 ਲਖਹਿ ਨ ਜਿਸਤੇ ॥ ਹਮਹੁ ਨਿਕਾਸਹਿ ਨਹਿੰ ਮਨ ਰਿਸ ਤੇ ॥ ਗਈ
 ਗੁਰੂ ਫਿਗ ਦੇਖਤ ਰੋਈ ॥ ਨਮੇ ਠਾਨ ਕਰ ਬਿਨੈ ਬਗੋਈ ॥ ੭ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਪੀਜਹਿ ਪਾਨੀ ॥ ਲਿਹੁ ਅਹਾਰ ਕੈ ਕੀਜਹਿ ਖਾਨੀ
 ॥ ਪਾਪੀ ਕੈ ਸੁਤ ਸੋਂ ਮੈਂ ਬਿਆਹੀ ॥ ਹੁਤੀ ਜੋਗਤਾ ਐਸੇ ਨਾਹੀ ॥
 ੮ ॥ ਕਰਯੋ ਪਾਪ ਕੈ ਆਗੇ ਆਯਵ ॥ ਜਿਸ ਕਰ ਇਨ ਕੇ ਸਦਨ
 ਬਿਆਇਵ ॥ ਰਾਵਰ ਸਿਖ ਕੀ ਸੁਤਾ ਪਛਾਨਹੁ ॥ ਨਿਜ ਦਾਸਨ
 ਲਖ ਕਰਨਾ ਠਾਨਹੁ ॥ ੯ ॥ ਪਿਖ ਸਤਿਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਭਾਖਾ ॥
 ਸਾਧ ਤੋਹਿ ਅਸ ਭਾਵ ਜਿ ਰਾਖਾ ॥ ਹਮਰੇ ਸਿਖ ਜਿ ਆਗੇ ਹੈ ॥
 ਸੁਤਾ ਅਸਿੱਖਨ ਘਰ ਨਹਿੰ ਦੈ ਹੈ ॥ ੧੦ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਇਸਕੇ ਘਰ
 ਕੇਰਾ ॥ ਹਮ ਨਹਿੰ ਕਰੈਂ ਜਾਹੁ ਲੇ ਫੇਰਾ ॥ ਹਮ ਤਜਨੀ ਅਬ ਦੇਹ
 ਲਖੀਐ ॥ ਭੇਦ ਕਿਸੂ ਕੈ ਨਾਹਿੰ ਦਿਵੀਜੈ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ

ਬਚ ਅਸ ਪੂਰੇ ॥ ਕਹੈ ਸੰਗ ਲੇ ਜਾਹੁ ਜਰੂਰੇ ॥ ਮੈਂ ਨਹਿੰ ਜੀਵਨ
 ਇਸ ਕਿੂਹ ਚਾਹੀ ॥ ਗਮਨੋਂ ਰਾਵਰ ਸੰਗ ਉਮਾਹੀ ॥ ੧੨ ॥ ਕਹਿੰ
 ਗੁਰ ਸੁਤਾ ਜਾਹੁ ਇਸ ਕਾਲਾ ॥ ਜਬ ਗਮਨਹਿੰ ਤੁਹਿ ਲੇ ਜਹਿੰ ਨਾਲ ॥
 ਦੇ ਪੀਰਜ ਬਹੁ ਬਿਦਾ ਸੁ ਕਈ ॥ ਬੈਠੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭਾਤ ਤਬ ਭਈ ॥
 ੧੩ ॥ ਚੰਦੂ ਦੁਸ਼ਟ ਬਿਚਾਰਤ ਮਨ ਮੈਂ ॥ ਜਲ ਤਪਤੇ ਤੇ ਪੀਰ ਨ
 ਤਨ ਮੈਂ ॥ ^੩ਤ੍ਰਾਸ ਪਾਇ ਨਹਿੰ ਮਾਨਹਿ ਬਾਤ ॥ ਨਹਿੰ ਜਾਨਹਿ ਮੇਰੇ
 ਹੁਇ ਘਾਤ ॥ ੧੪ ॥ ਅਬ ਤਿਸ ਤੇ ਵਿਪ੍ਰੀਤਹਿ ਜੋਊ ॥ ^੩ਬਾਰੂ ਤਪਤ
 ਲਗਾਇਵ ਸੋਊ ॥ ਇਮ ਚਿਤਵਤ ਭਰ ਉਦਰ ਅਹਾਰਾ ॥ ਆਇ
^੪ਪਾਤਕੀ ਬਡ ਹਤਿਆਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ^੫ਪੈਰ ਬਿਖੈ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਹੇਰਾ ॥
 ਠਾਢੇ ਹੁਇ ਕਰ ਕਹਿ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਇਹ ਸਿੱਖ ਰੰਕ ਕਹਿਤ ਕਲਾ
 ਕਾਲੀ ॥ ਕਰਹੁ ਤਾੜਨਾ ਇਨਹਿ ਬਿਸਾਲੀ ॥ ੧੬ ॥ ਡਰ ਪਾਵਤ
 ਮੁਹਿ ਅਜਮਤ ਦੇਬਾ ॥ ਛੁਟਬੇ ਕਾਰਨ ਕਰਤ ਫਰੇਬਾ ॥ ਇਮ ਕਹਿ
^੬ਕੁਤਕੇ ਬਹੁ ਮਰਵਾਇ ॥ ਰਹੇ ਮੌਨ ਗੁਰ ਤੇ ਡਰ ਪਾਇ ॥ ੧੭ ॥
 ਕੋਠੀ ਮਹਿ ਤਿਨ ਬੰਦ ਕਰਾਇ ॥ ਗਾ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ^੭ਕੁਬਾਕ
 ਅਲਾਗਇ ॥ ਨਾਤਾ ਮਾਨਹੁ ਕਰੋ ਖਲਾਸੀ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਹਤੋਂ ਘਾਲ
 ਗਲ ਫਾਸੀ ॥ ੧੮ ॥ ਪੁਨ ਤੁਹਿ ਸੁਤ ਗਹਾਇ ਮਰਵਾਵੋ ॥ ਸੁਤਾ
 ਲਖੋਂ ਬਿਧਵਾ ਸੁਖ ਪਾਵੋਂ ॥ ਕਹਿੰ ਗੁਰ ^੮ਕੂਕਰ ਜੋ ਕਰ ਚਾਹੈ ॥ ਹਰਿ
 ਗੁਬਿੰਦ ਤੁਹਿ ਸਗ ਸਮ ਘਾਹੈ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਨ ਤਬ ਭਾਠ ਬਿਖੈ ਤੇ
 ਬਾਰੂ ॥ ਮੰਗਵਾਇਸ ਤਤਕਾਲ ^੯ਗਵਾਰੂ ॥ ਤਪਤ ਕਰਨ ਕੀ ਆਇਸ
 ਦਈ ॥ ^{੧੦}ਸਮਧਾ ਲਿਆਇ ਸੁਬਾਰਨ ਕਈ ॥ ੨੦ ॥ ਦੇ ਦੇ ਆਂਚ
 ਤਪਤ ਕਰਵਾਯੋ ॥ ਅਗਨ ਸਮਾਨ ਤੇਜ ਪ੍ਰਵਸਯੋ ॥ ^{੧੧}ਸਿਕਤਾ
 ਤਪਤ ਬਿਲੋਕਤ ਲਹਯੋ ॥ ਇਸੇ ਲਿਆਇ ਬਠਾਵਤ ਕਹਯੋ ॥ ੨੧ ॥

੧ ਡਰ।	੨ ਰੇਤਾ।	੩ ਪਾਪੀ ਚੰਦੂ।	੪ ਦਰਵਾਜ਼ੇ।	੫ ਡਾਗਾਂ।
^੬ ਦੁਰਬਲਨ।	੭ ਕੁਤਾ।	੮ ਮੂਰਖ।	੯ ਲਕੜਾਂ।	੧੦ ਸੇਕ।
੧੧ ਰੇਤ।				

ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਉਠ ਬਾਹਰ ਆਇ ॥ ਧਰਨੀ ਧਰਨੀ ਧੀਰ ਸਿਖਾਇ
 ॥ ਹਰਖ ਸ਼ੋਕ ਕੈ ਲੇਸ ਨ ਰਿਦੇ ॥ ਤਨ ਹੰਤਾ ਉਤਪਤ ਨਹਿੰ ਕਦੇ
 ੨੨ ਜੈਸ ਅਵਸਥਾ ਹੁਇ ਦ੍ਰਹਮ ਗਜਾਨੀ ॥ ਜਗ ਮਹਿੰ ਜਨ
 ਜਨਾਇ 'ਬਿਦਤਾਨੀ ॥ ਭੂਖ ਪਿਆਸ ਨਹਿੰ ਮੁਖ ਮੁਰਝਾਯਾ ॥ ਮਨ
 ਕੀ ਬਿਤ ਸਮ ਮੇਰੁ ਰਹਾਯਾ ॥ ੨੩ ॥ ਕਹਿਓ ਕਠੋਰ ਚੰਦੁ ਕੁਲ
 ਘਾਤੀ ॥ ਇਨ ਕੀਨਸ ਛਾਤੀ ਮੁੜ ਤਾਤੀ ॥ ਤਿਮ ਅਬ ਤਪਤਾਵਹੁ
 ਉਤਪਾਤੀ ॥ ਇਸ ਤੇ ਪਰੇ ਨ ਅਪਰ ਅਗਾਤੀ ॥ ੨੪ ॥ ਸਿਕਤਾ
 ਪਰ ਅਰੂਢ ਗੁਰ ਹੋਏ ॥ ਮਨਹੁ ਸੀਤ ਜਲ ਮਾਹਿੰ ਖਲੋਏ ॥ ਪੁਨਹਿੰ
 ਦੁਸ਼ਟ ਨੇ ਕਹਿ ਬਠਲਾਇ ॥ ਬਿਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕਛੁ ਖੇਦ ਨ ਪਾਇ ॥
 ੨੫ ॥ ਚੌਦਹਿ ਲੋਕ ਰਚੇ ਜਿਨ ਕੇਰੇ ॥ ਤੇਜ ਹੁਤਾਸਨ ਹੋਇ ਕਿਮ
 ਨੇਰੇ ॥ ਤਪਤ ਰੇਤ ਪਰ ਨਿਸਚਲ ਬੈਸੇ ॥ ਸੁਖ ਤੇ ਮਿਦ ਆਸਨ
 ਪਰ ਜੈਸੇ ॥ ੨੬ ॥ ਇਤ ਉਤ ਅੰਗ ਨਹੀਂ ਡੁਲਯੰਤੇ ॥ ਭਏ ਮੋਨ
 ਕਛੁ ਨਹੀਂ ਭੰਨੰਤੇ ॥ ਕਹਯੋ ਦੁਸ਼ਟ ਪੁਨ ਕਰਛੇ ਲੈ ਕੈ ॥ ਤਪਤ
 ਰੇਤ ਦਿਹੁ ਉਪਰ ਪੈ ਕੈ ॥ ੨੭ ॥ ਨਹਿੰ ਬੋਲਤ ਨਹਿੰ ਮਾਨਹਿੰ ਨਾਤਾ
 ॥ ਇਸਕੇ ਗਾਤ ਲਗਹਿ ਨਹਿੰ ਤਾਤਾ ॥ ਭਰ ਕਰਛੇ ਤਬ ਉਪਰ
 ਪਾਇ ॥ ਨਹਿੰ ਕਛ ਕਹਯੋ ਨ ਅੰਗ ਡੁਲਾਇ ॥ ੨੮ ॥ ਦੁਹਿ ਦਿਸ
 ਤੇ ਤਾਤੇ ਅਤ ਬਾਰੂ ॥ ਤਨ ਪਰ ਪਰੇ ਮਨੇ ਜਲ ਧਾਰੂ ॥ ਨਿਜ ਇੱਛਾ
 ਕਰ ਗਾਤ ਸਮੂਹੇ ॥ ਦਿਖਰਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਫਲੂਹੇ ॥ ੨੯ ॥ ਅਜਮਤ
 ਨਹਿੰ ਜਾਨਹਿੰ ਦੁਰਚਾਗੀ ॥ ਬਿਨਾ ਪੀਰ ਗਾਨ ਕਰੇ ਦਿਖਾਰੀ ॥ ਦੋਇ
 ਜਾਮ ਲਗ ਅਸ ਬਿਧ ਕੀਨਸ ॥ ਦੁਸਤੂ ਨਿਜ ਜਰ ਪੂਟਨ ਲੀਨਸ
 ॥ ੩੦ ॥ ਗਯੋ ਸਦਨ ਪੁਨ ਗੁਰ ਨਿਕਸਾਈ ॥ ਪੂਰਬ ਬਲ ਗੁਰ
 ਬੈਠੇ ਜਾਈ ॥ ਭਈ ਨਿਸ ਖਰਬਰ ਭਯ ਜਹਾਨਾ ॥ ਖਬਰ ਭਏ ਜੇ
 ਅਜਮਤ ਵਾਨਾ ॥ ੩੧ ॥ ਸ਼ਿਵ ਬ੍ਰਹਮਾਦ ਦੇਵਤਾ ਸਾਰੇ ॥ ਗੋਰਖ

ਆਇ ਸਿੱਧ ਅਤਿ ਧਾਰੇ ॥ ਪੀਰ ਫਕੀਰ ਜੋਊ ਬਲਵਾਨ ॥ ਆਇ
 ਮੂਰਛਾ ਭੇ ਦਰਵਾਨ ॥ ੩੨ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਕਰ ਜੋਰ ਸੁ ਬੋਲੇ ॥
 ਦਿਢ ਨਿਸਚਾ ਉਰ ਅਧਕ ਅਡੈਲੇ ॥ ਅਜੇਰੇ ਜਰਨ ਤੁਮ ਸਮਨਹਿੰ
 ਆਨ ॥ ਹੋਰਤ ਸਗਰੇ ਭਏ ਹਰਾਨ ॥ ੩੩ ॥ ਤੁਮ ਨਿਜ ਨੇਮ
 ਨਿਬਾਹਨ ਕਰੋ ॥ ਦੁਸ਼ਟ ਬਿਨਾਸਨ ਇਛਾ ਨ ਧਰੋ ॥ ਹਮ ਅਬ
 ਪਾਪੀ ਕੇ ਘਰ ਜੋਤੇ ॥ ਅਵਨੀ ਖੰਡ ਉਲਟ ਦੇਹਿੰ ਤੇਤੇ ॥ ੩੪ ॥
 ਮਹਾਂ ਅਵਗੁਜਾ ਕੇ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਪੁਨ ਕੋ ਜਗ ਨਹਿੰ ਸੰਤ ਦੁਖਾਵੈ ॥
 ਨਾਹਿ ਤ ਦੁਸ਼ਟ ਹੰਕਾਰੀ ਹੋਇ ॥ ਦੇਹਿੰ ਕਸ਼ਟ ਸੰਤਨ ਸਭ ਕੋਇ ॥
 ੩੫ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਕਹਿ ਬੈਨ ॥ ਮਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਤ੍ਰਾਸ
 ਰਹੈ ਨ ॥ ਤੁਮ ਸਭੇ ਮਨ ਜੁ ਮਨੁਰਬ ਧਰੇ ॥ ਹਰਗੁਬਿੰਦ ਸੋ ਪੂਰਨ
 ਕਰੇ ॥ ੩੬ ॥ ਹਮ ਨੇ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਸ ਖੇਲ ॥ ਆਇ ਅਪਰ ਕੈ
 ਬਿਘਨ ਨ ਮੇਲ ॥ ਸੁਨ ਬੰਦਨ ਕਰੇ ਧੰਨ ਮੁਖ ਕਈ ॥ ਗੁਰ ਰੁਖ
 ਦੇਖ ਨ ਅਜਮਤ ਦਈ ॥ ੩੭ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਛਿਨ ਮੈਂ ਕੁਛ ਕਰ
 ਯਾਲੇ ॥ ਪਾ ਨਿਦੇਸ ਕਰੇ ਬੰਦਨ ਚਾਲੇ ॥ ਪਹਿਰੇ ਦਾਰ ਹੋਇ
 ਸਵਧਾਨ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਸਭ ਅਚਰਜ ਕੈ ਮਾਨ ॥ ੩੮ ॥ ਕਹੈਂ
 ਪਰਸਪਰ ਸੁਪਤੇ ਸਾਰੇ ॥ ਚਲੇ ਜਾਤ ਲਖ ਚੰਦੂ ਸਾਰੇ ॥ ਅਸ ਕਹਿ
 ਖਰੇ ਭਈ ਭੈ ਮਾਨੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਖੇਲ ਗੁਰੂ ਹੀ ਜਾਨੇ ॥ ੩੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਪਤ ਰੇਤਾ ਸਹਾਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਇਕਤਾਲੀਸਮੈਂ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਿਤੀ ਜਾਮਨੀ ਦਿਨ ਭਯੋ ਤਬੈ ਉਠ ਪਾਪੀ ਆਇ ॥
 ਰਿਦੇ ਬਿਰਾਰਤ ਬਡ ਹਠੀ ਦਿਯੇ ਕਸ਼ਟ ਨ ਢੁਲਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਭੈ ਕਰ ਨਾਤਾ ਨਾਹਿਨ ਮਾਨੇ ॥ ਬਿਨਾ ਤ੍ਰਾਸ ਤੇ
 ਬਾਕ ਬਖਾਨੇ ॥ ਆਜ ਤਪਤ ਕਰ ਲੋਹ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਬਠਲਾਵੈ

ਮਾਨੇ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਇਸ ਪਾਪੀ ਨੇ ਰਿਦੇ ਬਿਜਾਰਾ ॥ ਨਾਤਾ
 ਵੇਖਿ ਕਿਕਰੈਂ ਸਿੰਘਾਰਾ ॥ ਕਹਿ ਕਰ ਦੀਰਘ ਲਵੈ ਮੰਗਾਈ ॥
 ਪਰ ਉਪਰ ਤਰ ਅਗਨ ਜਗਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਮ ਤਾਬੇ ਕੇ ਤਪਤ
 ਕਰਾਈ ॥ ਦੇਖ ਪਾਤਕੀ ਲਿਯੇ ਬੁਲਾਈ ॥ ਕਹਯੇ ਇਕੇ ਅਬ ਲੇਹੁ
 ਸਗਾਈ ॥ ਨਹੀਂ ਲੇਹ ਪਰ ਬੈਠੋ ਆਈ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰੂ ਨ ਉਤਰ
 ਦੀਠਸ ਕੋਈ ॥ ਲੇਹ ਅਤਚੁ ਬੈਠ ਗੈ ਸੋਈ ॥ ਆਦਿ ਚੰਡਾਲ ਜਿ
 ਕਿਨਹੁ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਸਭਹਿਨ ਹਾ ਹਾ ਕਾਰੂ ਉਚਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਇਹ
 ਚੰਡਾਲਨ ਤੇ ਅਤ ਪਾਪੀ ॥ ਇਸ ਫਲ ਭੁਗਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪੀ ॥ ਨੀਰੇ
 ਸਮਧਾ ਬਹੁਰ ਜਗਾਈ ॥ ਅਗਨੀ ਰੂਪ ਲੇਹ ਦਿਖਰਾਈ ॥ ੬ ॥
 ਚਿਤ ਬਾਂਛਤ ਭੁਇ ਦੁਖ ਤੇ ਦੀਨ ॥ ਮਾਨਹਿ ਨਾਤਾ ਭਰ ਚਿਤ ਚੀਨ
 ॥ ਤਿਸ ਦਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਛੂ ਨ ਬੋਲੋ ॥ ਤਪਤ ਲੇਹ ਪਰ ਬਿਰੇ
 ਅਡੋਲੇ ॥ ੭ ॥ ਅਜਮਤ ਨਹਿ ਜਾਨੈ ਕਿਮ ਪਾਪੀ ॥ ਜਰਤਾ
 ਸਮ ਦਿਖਲਾਇਵ ਆਪੀ ॥ ਰਹੇ ਜਾਮ ਲਗ ਠਾਂਢੇ ਉਪਰ ॥ ਪੁਨ
 ਉਤਰਾਇ ਸਿਰੇ ਗੁਰ ਭੂ ਪਰ ॥ ੮ ॥ ਪਰਯੇ ਰਿਦੇ ਬਹੁ ਚਿਤਹਿ
 ਉਪਾਯਾ ॥ ਬੋਲਯੋ ਨਹੀਂ ਤਾਸ ਨਹਿ ਪਾਯਾ ॥ ਕੌਨ ਜਤਨ ਕਰ
 ਤਿਸੇ ਮਨਾਵੇਂ ॥ ਕੋ ਸੰਕਟ ਐਸੇ ਦਿਖਾਵੇਂ ॥ ੯ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਅਧੇਕ
 ਤਾਸ ਕੋ ਪਾਇ ॥ ਹਮਰੇ ਨਾਤਾ ਲੇਹਿ ਮਨਾਇ ॥ ਇਹ ਬਡ ਧਰਮੀ
 ਧਰਮ ਸੰਭਾਰੈ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਜਾਨ ਲੌਂ ਨਹੀਂ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ੧੦ ॥ ਯਾਂਤੇ
 ਧਰਮ ਹਰਨ ਕੋ ਤਾਸਾ ॥ ਦਿਖਗਾਵਹੁ ਪੁਨ ਪੁਰਵੇਂ ਆਸਾ ॥ ਇਸ
 ਨਿਸ਼ਤੇ ਕਰ ਮੂਰਖ ਮਾਨੀ ॥ ਕਹੀ ਸਿਪਾਹਨ ਕੇ ਸਨ ਬਾਨੀ ॥ ੧੧ ॥
 ਇਕ ਚਲ ਜਾਹੁ ਚੰਡਾਲਨ ਪਾਸ ॥ ਆਜ ਕਰੀ ਜੋ ਗਊ ਬਿਨਾਸ ॥
 ਤਿਹ ਕੋ ਚਰਮ ਅਬੈ ਲੈ ਆਵੇ ॥ ਸਭ ਸਰੀਰ ਇਸ ਕੇ ਮਛਵਾਵੇ
 ॥ ੧੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਨ ਸੁਨਾਇ ਬਖਾਨਾ ॥ ਭੇਜ ਤੁਰਤ ਉਠ ਗਾ

ਤੁਰਕਾਨਾ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਸਿੱਖਨ ਮੈਂ ਭਾ ਰੈਰਾ ॥ ਘਰ ਘਰ ਦਰ ਦਰ
ਠੈਰਹਿ ਠੈਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਤਿਸ ਪੈਰ ਅਗਾਰੀ ॥ ਫਿਰ ਫਿਰ
ਜਾਤ ਨਿਹਾਰ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਰਹੈਂ ਕਿਵਾਰ ਅਸੰਜਤ ॥
ਬਾਂਛਤ ਚਿਤ ਕਿਮ ਹੋਇ ਸੁ ਭੰਜਤ ॥ ੧੪ ॥ ਕਿਆ ਇਤ ਹੁਵੈ
ਲਖੀ ਨਹਿ ਜਾਇ ॥ ਵਹਿਰ ਗੁਰੂ ਨਿਕਸੇ ਨ ਕਦਾਇ ॥ ਪੰਚਹੁ
ਸਿੱਖ ਨਹੀਂ ਪੁਨ ਹੋਰੇ ॥ ਭਏ ਕਹਾਂ ਬਚ ਸੁਨੇ ਨ ਫੇਰੇ ॥ ੧੫ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਤਾ ਲੇਤ ਨ ਕਬੈ ॥ ਇਹੁ ਮਨਵਾਵਤ ਲਖੀਅਤ ਅਬੈ ॥
ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਠਾਨੈ ॥ ਸੁਖ ਸੋਂ ਦਰਸ ਹੁਵੈ ਗੁਰ
ਆਨੈ ॥ ੧੬ ॥

ਦੈਹਿਰਾ ॥ ਚੌਬੀ ਨਿਸਾ ਬਿਤੀਤ ਭੀ ਚੰਦੂ ਦੁਸ਼ਟ ਉਠਾਇ ॥
ਆਜ ਮਨਾਵੈਂ ਜਿਮ ਚਹੋਂ ਨਾਹਿ ਤ ਧਰਮ ਗਵਾਇ ॥ ੧੭ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਇਮ ਚਿਤਵਤ ਪਹੁੰਚਯੋ ਤਹਿ ਆਈ ॥ ਬੈਠਯੋ
ਦੁਸ਼ਟ ਕ੍ਰੋਪ ਉਪਜਾਈ ॥ ਨਿਕਟ ਗੁਰੂ ਕੌ ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ ॥ ਅਬ
ਲੈ ਨਾਤਾ ਲਿਹੁ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ਜਹਿ ਲਗ ਰਾਜ ਤੁਰਕ ਪਤ
ਕੇਰਾ ॥ ਤਹਿ ਲਗ ਹੁਕਮ ਚਲਤ ਹੈ ਮੇਰਾ ॥ ਤ੍ਰਾਸ ਸੁ ਤਨਕ ਨ
ਮਨ ਮਹਿ ਜਾਨਾ ॥ ਅਬ ਦੇਖੋ ਕਿਆ ਕਰੋਂ ਬਿਧਾਨਾ ॥ ੧੯ ॥
ਧੇਨ ਚਰਮ ਮੰਗਵਾਯੋ ਗੀਲਾ ॥ ਲਪਟਾਵੈਂ ਜੇਤਕ ਤਵੁ ਡੀਲਾ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸੁਨ ਕਰ ਸਭ ਸੈਨ ॥ ਬੋਲੇ ਬਾਕ ਜਿਨ੍ਹੋਂ ਕਿਤ ਭੈਨ ॥
੨੦ ॥ ਅਬ ਹਮ ਰਾਵੀ ਚਹੈਂ ਸਨਾਨੇ ॥ ਸਿੱਖ ਪੰਜ ਭੀ ਸੰਗ
ਲਜਾਨੇ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਦੁਸ਼ਟ ਰਿਦੇ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ਧਰਮ ਬਿਗਾਰਨ ਤੇ
ਡਰ ਪਾਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ਅਬ ਇਹ ਮਾਨ ਲੇਇ ਹੈ ਨਾਤਾ ॥ ਸੀਤਲ
ਗਾਤ ਹੋਇ ਜਲ ਨ੍ਹਾਤਾ ॥ ਇਮ ਬਿਚਾਰ ਕਹਿ ਜਾਇ ਸਨਾਨੇ ॥
ਬਰਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਜੋ ਨਾਤਾ ਮਾਨੋ ॥ ੨੨ ॥ ਦਸਕ ਸਿਪਾਹੀ ਕਰ ਸਵਧਾਨੋ ॥

ਖੜਗ 'ਸਿਪਰ ਗਹਿ ਸੰਗ ਪਯਾਨੇ' ॥ ਗੁਪਤ ਰਾਹਿ ਜੋ ਸਲਤਾ
 ਓਗੀ ॥ ਕਰੈ ਨਾਨ ਹੁਵੈ ਠਾਂਡ ਸੁ ਠੈਗੀ ॥ ੨੩ ॥ ਮੱਜਤ ਬੈਠਤ
 ਕਛੁ ਨ ਅਲਾਵੈ ॥ ਇਤ ਦਿਸ ਲਿਆਵੈ ਰਹੋ ਪਿਛਾਵੈ ॥ ਇਮ ਬਹੁ
 ਕੀਨ ਘਨੀ ਤਕਰਾਈ ॥ ਸੁਨ ਖਲ ਤੇ ਚਲ ਪਰੇ ਗੁਸਾਈ ॥ ੨੪ ॥
 ਸਲਤਾ ਦਿਸ ਛੋਟੀ ਇਕ ਮੋਗੀ ॥ ਗਮਨਤ ਨਿਕਸੇ ਗੁਰ ਤਿਸ
 ਓਗੀ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਰਾਵੀ ਕੇ ਤੀਰ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਛੁਯੋ ਨੀਰ ਬਡ ਸੀਰ ॥
 ੨੫ ॥ ਪੰਚਮ ਦਿਨ ਗੁਰ ਕੀਨ ਸਨਾਨਾ ॥ ਵਹਿਰ ਨਿਕਸ
 ਸਾਰੀਰ ਪੁਛਾਨਾ ॥ ਲੇ ਉਪਰ ਚਾਦਰ ਗੁਰ ਬੈਸੇ ॥ ਜਪੁਜੀ ਪਾਠ
 ਕਰਨ ਲਗ ਰਹਿਸੇ ॥ ੨੬ ॥ ਪੁਨ ਪੰਚਹੁ ਸਿਖ ਕੀਨ ਸਨਾਨੇ ॥
 ਗੁਰਬਾਣੀ ਕੇ ਪਾਠ ਬਖਾਨੇ ॥ ਖਰੇ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਵਾਰ ॥
 ਜਪੁਜੀ ਪਾਠ ਸੁਨਯੋ ਨਿਰਧਾਰ ॥ ੨੭ ॥ ਭੋਗ ਪਾਇ ਕਰ ਸੀਸ
 ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਪੁਨ ਸਿੱਖਨ ਸਨ ਵਾਕ ਅਲਾਯੋ ॥ ਅਬ ਹਮ ਚਹਿੰ
 ਪਰਲੋਕ ਪਯਾਨਾ ॥ ਚਿਤ ਜਿਮ ਚਹਿਤ ਸਕਲ ਹਮ ਠਾਨਾ ॥ ੨੮ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਗ ਮਿਲੀਜੈ ॥ ਹਮ ਦਿਸ ਤੇ ਬਹੁ ਧੀਰਜ
 ਦੀਜੈ ॥ ਕਰੋ ਨ ਸ਼ੋਕ ਗੁਰੂ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਅਪਰ ਸਰਬ ਕੇ ਸੋਕ
 ਮਿਟਾਵੈ ॥ ੨੯ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਦੁਤਿਜ ਤ੍ਰਿਤਿਜ ਗੁਰ ਅੰਸ ॥ ਨਿਕਟ
 ਹਕਾਰਹੁ ਕੁਲ ਅਵਰੰਸ ॥ ਪਾਠ ਗੰਬ ਹਮ ਪਾਛੈ ਠਾਨਹੁ ॥ ਭਲ
 ਦਸਤਾਰ ਮੂਯਾਦਾ ਠਾਨਹੁ ॥ ੩੦ ॥ ਪੁਰਾ ਗੁਰਨ ਕੀ ਰੀਤ
 ਪ੍ਰਮਾਨਹੁ ॥ ਨਈ ਰੀਤ ਇਕ ਰਣ ਕੀ ਠਾਨਹੁ ॥ ਸਾਯੁਧ ਹੋਇ
 ਤਖਤ ਪਰ ਰਾਜਹੁ ॥ ਯਥਾਯੋਗ ਸੈਨਾ ਸੰਗ ਸਾਜਹੁ ॥ ੩੧ ॥
 ਕਰੋ ਅਧਰਮ ਜਗਤ ਪਰਹਾਗੋ ॥ ਸੱਤਿ ਧਰਮ ਜਗ ਮਹਿੰ ਪਰਚਾਗੋ ॥
 ਸੁਤ ਦਿਸ ਅਸ ਸੰਦੇਸ ਉਚਾਰੀ ॥ ਪੁਨ ਕਹਿੰ ਦੇਹ ਨ ਹਮ
 ਸਸਕਾਰੀ ॥ ੩੨ ॥ ਦਿਹੁ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ਸਲਤਾ ਪਰਵਾਹਿ ॥ ਏਕ

ਰਬਾਬੀ ਤਬ ਚਲ ਆਹਿ ॥ ਪਿਖ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਤਿਸ ਸ਼ਬਦ
ਸੁਨਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪਛਾਨ ਕਰ ਬੰਦੇ ਪਾਹਿ ॥ ੩੩ ॥ ਗਾਵਨ
ਲਗਯੋ ਸ਼ਬਦ ਰਸ ਭੀਨਾ ॥ ਨਾਮ ਮਹਾਤਮ ਸੰਤਨ ਭੀਨਾ ॥
ਸੁਨੈ ਗੁਰੂ ਸਿਖ ਮਨ ਅਕੁਲਾਨੇ ॥ ਤਿਆਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਅਬ
ਜਾਨੇ ॥ ੩੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰ ਜੀ ਤਪਤ ਲੋਹ ਪੈ ਬੈਠਨ ਅੰ ਪ੍ਰਲੋਕ ਤਿਆਰੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੌ
ਨਾਮ ਬੈਤਾਲੀਸਮੌ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਲਖ ਤਿਆਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਬ੍ਰਹਮ ਇੰਦ੍ਰ ਹਰਿ ਆਇ ॥

ਸਿਵ ਗੈਰਖ ਬਹੁ ਪੀਰ ਜੇ ਨਭ ਬਿਤ ਜੈ ਜੈ ਗਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਗੁਪਤ ਆਇ ਸਭ ਮੰਗਲ ਕਰਹਿ ॥ ਪਰਵਾਰਤ
ਚਹੁ ਦਿਸ ਮਹਿ ਬਿਰਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਤ ਕਟੇ ਕੇ ਸੁਨੈਂ ॥ ਬਿਸਮਤ
ਹੁਇ ਕੇ ਉਰ ਮਹਿੰ ਗੁਨੈਂ ॥ ੨ ॥ ਇਨ ਸਮ ਧੀਰਜ ਧਰਨੇ ਮਾਹਿੰ ॥ ਜਗ
ਮਹਿੰ ਅਪਰ ਬਿਚਰੀਐ ਨਾਹਿੰ ॥ ਅਜਰ ਜਰਨ ਕੀ ਅਵਧ ਦਿਖਾਈ
॥ ੩ ॥ ਅਛਤ ਸ਼ਕਤ ਤਲ ਕਸ਼ਟ ਉਠਾਈ ॥ ੩ ॥ ਇਨ ਕੀ ਉਪਮਾ ਇਨ
ਬਨਐਹੈਂ ॥ ਅਬ ਆਵਤ ਸਗਰੇ ਚਿਤ ਚੈਹੈਂ ॥ ਪੁਨਹਿੰ ਪਾਠ ਜਪਜੀ
ਗੁਰ ਕੀਨਾ ॥ ਆਸਾ ਸ਼ਬਦ ਪਾਠ ਕਰ ਲੀਨਾ ॥ ੪ ॥ ਬਿਸਮ
ਚਾਦਰਾ ਲੇਕਰ ਤਬੈ ॥ ਪੈਢ ਗਏ ਦੇਖਤ ਸਿਖ ਸਬੈ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਸਿਖ ਮੁਖਹੁ ਉਚਾਰੈਂ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਮਹਿੰ ਹਿਤ ਕੇ ਧਾਰੈਂ ॥ ੫ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੰਮਤ ਗ੍ਰਹਿ ਗੁਨ ਸਸ ਲਖੈ ਚੈਥ ਜੇਠ ਸੁਦਿ ਜਾਨ ॥

ਵਾਰ ਸੁ ਸੁਕਰ ਬਖਾਨੀਏਂ ਦਿਵਸ ਚਢੇ ਪਰਮਾਨ ॥ ੬ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਨਿਜ ਇੱਛਾ ਗੁਰ ਤਜਾਗੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਹਨੇ ^੩ਡੰਕ
ਸੁਰ ਬਿੰਦ ਨਿਸਾਨਾ ॥ ^੪ਮੰਜਲ ਫੁਲਨ ^੫ਅੰਜਲ ਡਾਰਹਿੰ ॥ ਜੈ ਜੈ

ਜੈ ਇਕ ਬਾਰ ਉਚਾਰਹਿੰ ॥ ੭ ॥ ਧੂਪ ਧੁਖਾਇ ਸੁਗੰਧ ਬਿਬਾਰਾ ॥
 ਨਮ੍ਰਾ ਹੋਇ ਬਿਵਾਨ ਬਠਾਰਾ ॥ ਭਯੋ ਅਕਾਸ਼ ੨ ਅਰਣ ਹੀ ੩ ਬਰਣਾ ॥
 ਪਿਖਤ ਲੋਕ ਅਚਰਜ ਉਰ ਕਰਣਾ ॥ ੮ ॥ ਸਿਖ ਕੀ ਸੁਤਾ ਜਾਨ
 ਸਭ ਗਈ ॥ ੪ ਤ੍ਰਿਣ ਸਮ ਤਨ ਪਰ ਹਰ ਸੰਗ ਭਈ ॥ ਘਰ ਮਹਿ
 ਪਰੀ ਨ ਕਿਨਹੂ ਜਾਨੀ ॥ ਗਈ ਗੁਰੂ ਸੰਗ ਭਾਗ ਮਹਾਨੀ ॥ ੯ ॥
 ਉਰਧ ਗੁਰ ਕੇ ਚਲਯੋ ਬਿਬਾਨਾ ॥ ਗਨ ਦੇਵਨ ਕੇ ਸੰਗ ਪਯਾਨਾ ॥
 ਜਹਿ ਲਗ ਜਿਸ ਕੀ ਸ਼ਕਤ ਪਯਾਨਨ ॥ ਬਹੁਰ ਬਿਰਹਿੰ ਪਿਖ ਕਰ
 ਉਚ ਆਨਨ ॥ ੧੦ ॥ ਗੋਰਖ ਆਦ ਪੀਰ ਸਭ ਮੁਰੇ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰ
 ਕਰ ਨਿਜ ਬਲ ਬਿਰੇ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਆਦ ਪੁਨ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਹਟੇ ਸੰਗ
 ਗੁਰ ਚਲੇ ਅਗਾਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਲਗ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਾਬ ॥
 ਬਿਸ਼ਨ ਸੰਗ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਬ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰ ਸਦਨ ਬਕੁਠ ਪਹੂੰਚੇ ॥
 ਸਰਬ ਲੋਕ ਤੇ ਅਹੈ ਜੁ ਉਚੇ ॥ ੧੨ ॥
 ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਇਤ ਸਿਖ ਪੰਚ ਪ੍ਰਵਾਰ ਗੁਰ ਸੰਕਟ ਪਾਇ ੫ ਕਰਾਲ ॥
 ਧੀਰਜ ਛੂਟਯੋ ਸਭਨ ਤੇ ਕਰ ਵਈਰਾਗ ਬਿਸਾਲ ॥ ੧੩ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਕਹਿ ਜੇਠਾ ਵਡਹੰਸਹਿ ਗਾਵੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਲੋਕ ਭਾ
 ਸਬਦ ਸੁਨਾਵਹੁ ॥ ਉਤ ਪਾਪੀ ਗਿਰੂ ਮੈਂ ਜੋ ਬੈਸੇ ॥ ਕਰਤ ਪ੍ਰਤੀਖਤ
 ਆਇ ਨ ਕੈਸੇ ॥ ੧੪ ॥ ਬਡੀ ਦੇਰ ਲਾਗੀ ਨਹਿੰ ਆਇ ॥ ਕਹਾਂ
 ਭਈ ਗਤ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ ਉਤਲਾਵਤ ਆਵਾ ॥
 ਸੇਵਕ ਸੰਗ ਕਿਤੇ ਕਰ ਲਜਾਵਾ ॥ ੧੫ ॥ ਪਿਖ ਜੇਠੇ ਤਿਸ ਸੰਗ
 ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਦੁਸਟ ੫ ਪਾਤਕੀ ਪਾਪ ਕਮਾਯੋ ॥ ਤਵ ਸਿਰ ਚਢੇ ਦੋਸ਼
 ਬਡ ਦੈ ਕੈ ॥ ਗਏ ਪ੍ਰਲੋਕ ਦੇਹ ਤਜ ਕੈ ਕੈ ॥ ੧੬ ॥ ਕਰ ੬ ਕੂਰੈ
 ਮਾਰੈਂ ਹਤਿਆਰੇ ॥ ਬਚਹਿੰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਜਤਨ ਹਜਾਰੇ ॥ ਦੁਸਟ ਤੈਥੈ

ਬਿਸਮਯੋ ਡਰ ਪਾਯੋ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਭਾਗਯੋ ਧਾਮ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ੧੭ ॥
 ਸਦਨ ਰੁਦਨ ਬਡ ਸੁਨਯੋ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਚਕਤ ਦਿੱਤ ਹੈ ਤਬਹਿ
 ਉਚਾਰਾ ॥ ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਕਿਯੋ ਕਰਹੁ ਬਿਲਾਪਾ ॥ ਕੈਨ ਗਜ਼ਬ
 ਗੁਜ਼ਰਯੋ ਫਲ ਪਾਪਾ ॥ ੧੮ ॥ ਸੇਵਕ ਆਨ ਕਹਯੋ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥
 ਨੁਖਾ ਮਿੜਕ ਅੰਚਕ ਭਾ ਕਾਲਾ ॥ ਅਨਕ ਤਰਕਨਾ ਸੁਨਤ
 ਬਿਚਾਰਹਿ ॥ ਬਿਨਾ ਰੋਗ ਕਯੋ ਮਰੀ ਉਚਾਰਹਿ ॥ ੧੯ ॥ ਦੁਖੀ
 ਬਿਸੂਰਤ ਮੂਰਖ ਮਾਨੀ ॥ ਮਨੋ ਕਸਟ ਕੀ ਉਪਜ ਕਹਾਨੀ ॥ ਉਤ
 ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸੁਧ ਬਿਦਤਾਈ ॥ ਪਰਯੋ ਰੈਰ ਸਿੱਖਨ ਮਹਿੰ ਆਈ ॥
 ੨੦ ॥ ਤਜ ਤਜ ਕਾਜ ਬਨਕ ਬਿਵਹਾਰ ॥ ਆਇ ਨਦੀ ਤਟ
 ਸਿੱਖ ਨਰ ਨਾਰ ॥ ਭਈ ਭੀਰ ਕਛੁ ਗਿਨੀ ਨ ਜਾਏ ॥ ਕਿਤਕ
 ਸਮਗ੍ਰੀ ਲੇ ਕਰ ਆਏ ॥ ੨੧ ॥ ਪੰਚ ਸਿੱਖਨ ਸਨ ਮਿਲ ਵੈਰਾਗੇ ॥
 ਸਭ ਕੇ ਮਨ ਅਤਿ ਕਸ਼ਟ ਸੁ ਜਾਗੇ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਿਦੇਸ਼
 ॥ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਸਮਝਾਇ ਵਿਸੇਸ ॥ ੨੨ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸੁਨ ਬਦਨ
 ਕਹੰਤੇ ॥ ਇਕਠੇ ਭਏ ਅਧਕ ਦੁਖਵੰਤੇ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਸੁੰਦਰ ਰਚਯੋ
 ਬਿਵਾਨਾ ॥ ਸਿੱਖਨ ਖਰਚਯੋ ਦਰਬ ਮਹਾਨਾ ॥ ਸਤਗੁਰ ਸੇਵ ਜਿ
 ਹੁਇ ਇਸ ਸਮੈਂ ॥ ਸਫਲਹਿ ਸੌ ਧਨ ਨਿਸਚਹਿ ਹਮੈਂ ॥ ੨੩ ॥
 ਜਗੀ ਬਾਦਨਾ ਰੇਸਮ ਚੀਰ ॥ ਪਰਹਿ ਦੁਸਾਲੇ ਮੇਲ ਗਹੀਰ ॥ ਸੇਤ
 ਬਸਤੁ ਮਸਰੂ ਬਿਧ ਘਨੇ ॥ ਉਪਰ ਪਾਇ ਸ਼ੋਕ ਮਨ ਸਨੈ ॥ ੨੪ ॥
 ਸੰਖ ਬਿੰਦ ਭਰ ਫੁਕ ਬਜਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜੈਕਾਰ ਸੁਨਾਇ ॥
 ਚਾਮਰ ਚਾਰ ਚਾਰ ਦਿਸ ਫੇਰੇ ॥ ਫੁਲ ਮਾਲ ਲਰਕਾਇ ਘਨੇਰੇ ॥
 ੨੫ ॥ ਚੰਦਨ ਚਰਚਹਿੰ ਧੂਪ ਧੁਖਾਵਹਿੰ ॥ ਕਰ ਜੋਰਹਿੰ ਉਰ ਪ੍ਰੇਮ
 ਬਧਾਵਹਿੰ ॥ ਚੰਦੂ ਕੌ ਬਹੁ ਗਾਰੀ ਦੈ ਹੈਂ ॥ ਗੁਰੂ ਕੀ ਮਾਰ ਇਸੈ ਅਬ

੧ ਭਾਗੀ ।

੨ ਅਚਾਨਕ ।

੩ ਝੂਰਨਾ ।

੪ ਬਾਣੀਆਂ ।

੫ ਆਗਿਆ ।

੬ ਧੰਨ

੭ ਮਖਮਲ ।

੮ ਚੌਰ ਸੁੰਦਰ ।

ਪੈ ਹੈਂ ॥ ੨੬ ॥ ਕੇਤਕ ਜਪਜੀ ਪਾਠ ਪਠੰਤੇ ॥ ਕੇਤਕ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ
ਸਿਮਰੰਤੇ ॥ ਕਿਤਕ ਸੂਸ ਲੇ ਸ਼ੋਕ ਬਧਾਵੈਂ ॥ ਕਿਤਕ ਸਰਾਹੈਂ ਸੀਲ
ਸਹਾਵੈਂ ॥ ੨੭ ॥ ਕਿਤਕ ਨਿਕਾਰਹਿੰ ਖਲ ਕੇ ਗਾਰੀ ॥ ਤੁਰਕ ਰਾਜ
ਕੀ ਜਰਾ ਉਖਾਰੀ ॥ ਲੈ ਰਾਵੀ ਕੇ ਗਏ ਪ੍ਰਵਾਹੂ ॥ ਜਹਿੰ ਜਲ ਚਲਤ
ਕਲਤ ਬਲਮਾਹੂ ॥ ੨੮ ॥ ਬਿਧੀਆ ਜੇਠਾ ਲੰਕ ਪੈੜਾ ਪਿਰਾਣਾ ॥
ਇਨ ਸਨ ਜਿਸ ਬਿਧ ਅੰਤ ਵਖਾਣਾ ॥ ਤਿਸ ਬਿਧ ਕਰਤ ^੧ਬੇਗ
ਮਹਿੰ ਗਏ ॥ ਕੰਧ ਬਿਮਾਨ ਉਤਾਰਤ ਭਏ ॥ ੨੯ ॥ ਜਲ ਮਹਿੰ
ਇਸਥਿਤ ਜਬ ਕਰ ਦੀਨ ॥ ^੨ਜਲ ਪਤ ਬਰਣ ਆਇ ਤਬ ਲੀਨ ॥
ਸਭ ਬਿਧ ਸੌਂ ਪੂਜਨ ਕਰ ਆਛੇ ॥ ਜਲ ਸਰੂਪ ਕਰ ਦੀਨਸ ਪਾਛੇ ॥
੩੦॥ ਬਹੁਰ ਨਹੀਂ ਨਿਜ ਦੇਹ ਦਿਖਾਈ ॥ ਜਲ ਸੂਰੂਪ ਹੈ ਗੇ ਤਿਸ
ਬਾਈ ॥ ਨਰ ਨਾਰੀ ਹਟ ਕੀਨ ਸਨਾਨ ॥ ਨਗਰ ਦਿਸਾ ਤਬ ਕੀਨ
ਪਯਾਨ ॥ ੩੧॥ ਧਰਮਸਾਲ ਬਿਤ ਭੇ ਸਮਦਾਈ ॥ ਬੈਠ ^੩ਤਿਹਾਵਲ
ਤਿਆਰ ਕਰਾਈ ॥ ^੪ਸੁਹਿਲਾ ਪਠ ਸਭ ਮੈਂ ਵਰਤਾਯੋ ॥ ਦਰਬ ਰਬਾਬੀ
ਅਧਕ ਸੁ ਦਾਯੋ ॥ ੩੨॥ ਪੰਚ ਸਿਖਨ ਯੁਤ ਸਭ ਤਿਸ ਕਾਲ ॥ ਬਿਨ
ਅਹਾਰ ਰਹਿਕਰ ਧੂਮ ਸਾਲਾ ॥ ਕੀਰਤ ਮਹਿੰ ਸਭ ^੫ਰੈਨ ਗੁਜਾਰੀ ॥ ਭਈ
ਪਾਤ ਤਬ ਉਠ ਤਿਸ ਬਾਰੀ ॥ ੩੩॥ ਰਾਵੀ ਤਟ ਕਰਕੈ ਇਸਨਾਨ ॥
ਨਮੋ ਕਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਬਾਨ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਸੰਗਤ ਪੁਰ ਦਿਸ ਆਈ
॥ ਚਲੇ ਸੁਧਾ ਸਰ ਪੰਚੇ ਭਾਈ ॥ ੩੪ ॥ ਉਤ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਲਗਯੋ
ਦਿਵਾਨ ॥ ਹਰਿਗੁਬਿੰਦ ਸੋਭੈ ^੬ਦੁਤਵਾਨ ॥ ਸ਼ੋਕ ਅਚਾਨਕ ਸਭ
ਮਨ ਛਾਯੋ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ ਪੰਚੇ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਆਇ ਨਿਕਟ
ਬਹੁ ਰੁਦਨ ਕਰਾਈ ॥ ਬੰਦੇ ^੭ਪਦ ਪੰਕਜ ਗੁਰ ਰਾਈ ॥ ਤਾਹਿੰ ਸਮੈਂ
ਸਭ ਨੇ ਮਨ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਬਰਤਾਇ ਦੀਨ ਹੈ ਭਾਣਾ ॥ ੩੬ ॥

੧ ਸੀਗਾਰ ।

੨ ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਦਾਤਾ ਬਢਣ ਦੇਵਤਾ ।

੩ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਚਿ ।

੪ ਕੀਰਤਨ ਸੇਹਿਲਾ ।

੫ ਰਾਤ ।

੬ ਸੋਭਾ ।

੭ ਚਰਨ ਕਮਲ ।

ਸਭ ਬਰਾਗ ਕਰਬੇ ਤਬ ਲਾਗੇ ॥ ਸਿਮਰਹਿੰ ਗੁਰ ਗੁਣ
ਸੰਕਟ ਜਾਗੇ ॥ ਮਹਿਲ ਮਾਹਿੰ ਸੁਧ ਪਹੁਚੀ ਜਾਈ ॥ ਭਾ
ਵਰਾਗ ਬਰਨਯੋ ਨਹਿੰ ਜਾਈ ॥ ੩੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਤਿਸ
ਕਾਲਾ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਤੇ ਪੂਛਯੋ ਹਾਲਾ ॥ ਸਭ ਬਿਤੁੰਤ ਜਸ ਭਾਇ
ਸੁਨਾਇ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਸਭ ਮਨ ਅਤ ਦੁਖਪਾਇ ॥ ੩੮ ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਸਤੁਤ ਉਚਾਰੀ ॥ ਚੰਦੂ ਦੁਸ਼ਟ ਕੇ ਦੈ ਬਹੁ
ਗਾਰੀ ॥ ੯ਪੜ੍ਕ ਪਠੀ ਸੁ ਗੋਇੰਦਵਾਰ ॥ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ਖੜੂਰ
ਮਝਾਰ ॥ ੩੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨ ਆਂ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਆਇ
ਸੁਧਾਸਰ ਆਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤੈਤਾਲੀਸਮੇਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੩ ॥

ਦੇਹਿਗਾ ॥ ਬਿਤੀ ਜਾਮ ਜਬ ਦਿਨ ਭਯੋ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਇ ॥

ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਕਰਵਾਇ ਬਹੁ ਗ੍ਰੰਥ ਪਾਠ ਰਖਵਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੰਪਈ ॥ ਸਿਰੀ ਖੜੂਰ ਪੁਨ ਗੋਇੰਦ ਵਾਲੇ ॥ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ
ਾਏ ਪੁਰ ਡਾਲੇ ॥ ਨਰ ਨਾਗੀ ਆ ਸ਼ੋਕ ਬਧਾਵੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਕੇ
ਗੁਨ ਬਹੁ ਗਾਵੈਂ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰੰਗਾ ਸਭ ਕੇ ਸਨਮਾਨੈ ॥ ਪੁਨ ਅਸ
ਬਿਧ ਉਪਦੇਸ਼ ਬਖਾਨੈ ॥ ਕਰੋ ਨ ਸ਼ੋਕ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰ ਗਾਵੈ ॥ ਜਿਹ
ਸੁਨ ਪਠੇ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਅਪਰ ਨਰਨ ਸਮ ਤਿਨ ਤਨ
ਨਾਹੀਂ ॥ ਸਦਾ ਸੁ ਛੰਦ ਆਇ ਜਗ ਮਾਹੀਂ ॥ ਕਰ ਕਾਰਜ ਨਿਜ
ਸਦਨ ਸਿਧਾਵੈਂ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨ ਭਗਤੀ ਜਨ ਲਾਵੈਂ ॥ ੪ ॥ ੨ਦੁੰਦ
ਲੋਕ ਆਨੰਦ ਬਿਲੰਦੈਂ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕੰਦ ਦਾਸ ਨਿਜ ਬਿੰਦੈਂ ॥ ਸੁਜਸ
ਬਿਸਾਰ ਚੰਦ ਮਾਨਿੰਦੈਂ ॥ ਜਨ ਸੁਖ ਕੰਦ ਸੁ ਪਦ ਅਰਬਿੰਦੈ ॥ ੫॥

ਚੰਦੂ ਸ਼ਾਹ ਪਾਪੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ॥ ਗਈ ਬੈਕੁਠ ਪਰਮ ਸੰਤੋਸ਼ ॥ ਭਲਿਅਨ
 ਤੇਹਣ ਕੁਲ ਕੀ ਦਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਸਭਹਨ ਸੁਜਸ ਉਚਾਰਾ ॥੯॥
 ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਦਾਤੂ ਮੁਹਿਰੀ ਸਾਬ ॥ ਧਰਮ ਚੰਦ ਬੇਦੀ ਢਿਗ ਨਾਬ ॥
 ਅਪਰ ਸਿੱਖ ਬਡ ਮਿਲ ਕਰ ਆਏ ॥ ਸ਼ੋਕ ਮਾਹਿ ਗੁਰ ਜਸ ਬਹੁ
 ਗਾਏ ॥ ੭ ॥ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਚਹੁ ਦਿਸਨ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤ ਆਏ
 ਸੁਧਾ ਸਰ ਚਾਲੇ ॥ ਜਯੋ ਜਯੋ ਦੇਸਨ ਮਹਿ ਸੁਧ ਜਾਵੈ ॥ ਸਹਿਤ
 ਮਸੰਦਨ ਸੰਗਤ ਆਵੈ ॥ ੮ ॥ ਲੋਕ ਹਜਾਰਹੁ ਨਿਤ ਪਹੁੰਚੇ ॥
 ਮਿਲ ਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਸ਼ੋਕ ਧਰੰਤੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਹਮੇਸੇ ॥
 ਬੈਠਹਿੰ ਲਾਇ ਦੀਵਾਨ ਅਸੇਸੇ ॥ ੯ ॥ ਫਰਸ ਬਿਸਾਲ ਪ੍ਰਿਬਮ
 ਕਰਾਵੈਂ ॥ ਆਇ ਆਇ ਤਹ ਬੈਠਤ ਜਾਵੈਂ ॥ ਦੇਗ ਅਤੋਟ ਹੋਤ ਦਿਨ
 ਸਾਰੇ ॥ ਜਬ ਕੇ ਚਾਹੈ ਕਰਹਿ ਅਹਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਮਾਨਵ ਬਿੰਦ ਕਾਰ
 ਕੇ ਕਰੈਂ ॥ ਅਧਕ ਸਮਾਜ ਨਿਤਪ੍ਰਤ ਧਰੈਂ ॥ ਖਰਚ ਹੋਇ ਕਛ
 ਗਿਨਤੀ ਨਾਹਿ ॥ ਸਰਬ ਮਸੰਦ ਕਾਰ ਨਿਰਬਾਹਿ ॥ ੧੧ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਪਾਠ ਆਖੰਡਾ ॥ ਏਕ ਸਮਾਪਤ ਦੁਤਿਜ ਹੁਵੰਡਾ ॥
 ਕਰਹਿੰ ਸੁ ਰਾਗੀ ਕੀਰਤਨੇ ਘਨੇ ॥ ਭਜਨ ਅਖੰਡ ਹੁਵੈ ਹਿਤ ਸਨੇ ॥
 ੧੨ ॥ ਦਸਮੇਂ ਦਿਨ ਮੈਂ ਪਾਠ ਸੁ ਤੀਨਾ ॥ ਭਈ ਸਮਾਪਤ ਪੂਜਾ
 ਕੀਨਾ ॥ ਆਦਿ ਗੁਰਨ ਤਾਤਨ ਦਸਤਾਰ ॥ ਦੀਨ ਗੁਰੂ ਲੀਨੀ ਸਿਰ
 ਧਾਰ ॥ ੧੩ ॥ ਪੁਨਹਿ ਪਾਠ ਆਹੰਭ ਸੁ ਥਾਯੇ ॥ ਦਿਵਸ ਤੌਦਸੇ
 ਭੋਗ ਸੁ ਪਾਯੇ ॥ ਭਈ ਸੰਗਤਾਂ ਅਕਠੀ ਆਈ ॥ ਮਿਲ ਮਿਲ ਗੁਨ
 ਗੁਰ ਕੇ ਬਹੁ ਗਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਪਾਠ ਅਹੰਭਯੋ ਪੰਚਮ ਤਬੈ ॥ ਦਿਵਸ
 ਪੰਦ੍ਰਮੇ ਆਯੋ ਜਬੈ ॥ ਜਗਤ ਰੀਤ ਕੇ ਹੇਤ ਗੁਸਾਈਂ ॥ ਸੰਗਤ
 ਦੁਲਵਾਈ ਸਮਦਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰ ਪੈਂਚ ਸੁ ਨੀਕੇ ॥
 ਕਰੇ ਹਕਾਰਨ ਅਪਨ ਨਜੀਕੇ ॥ ਘਨੇ ਕਰਯੋ ਪੰਜਾਮੂਤ ਤਬੈ ॥

ਆਨਯੋ ਤੂਰਨ ਤਹਿ ਤੇ ਸਬੈ ॥ ੧੯ ॥ ਨੀਕੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸਭਾ
 ਮਝਾਰਾ ॥ ਬੁੱਛੇ ਗ੍ਰੰਥ ਸੁ ਅੰਤ ਉਚਾਰਾ ॥ ਪੁਨਹਿ ਸੱਦ ਸ੍ਰੀ ਸੁੰਦਰ
 ਗਾਈ ॥ ਚੌਰ ਕਰੈਂ ਗੁਰਦਾਸ ਸੁ ਭਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਜਬਹਿ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ
 ਪਾਯੋ ਭੋਗ ॥ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯਹੁ ਸਗਰੇ ਲੋਗ ॥ ਪੁਨ ਰੁਮਾਲ ਕੇ ਉਪਰ
 ਪਾਇ ॥ ਰਾਗੀ ਤਬਹਿ ਸਬਦ ਕੇ ਗਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਪਢ ਅਨੰਦੇ ਲੋਂ
 ਕਰ ਅਰਦਾਸ ॥ ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਲੇ 'ਪੇਸ਼ਾਸ਼ ਪਾਸ ॥ ਰੇਸ਼ਮ ਜਰੀ
 ਸਮੇਤ ਦੁਸਾਲੇ ॥ ਸਭ ਅਪਨੇ ਤਬ ਹਾਥ ਉਠਾਲੇ ॥ ੨੨ ॥ ਭੇਟਾ
 ਸਿਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਕੀਨ ॥ ਰੀਤ ਚਲਾਵਨ ਜਗ ਸ਼ੁਭ ਕੀਨ ॥ ਸੰਤ
 ਸਿੱਖ ਜੁ 'ਬਿਹੰਗਮ ਜਾਨੀ ॥ ਦੀਨੀ ਪੇਸ਼ਾਸ਼ ਚਾਰੁ ਮਹਾਨੀ ॥ ੨੩ ॥
 ਰਾਗੀ ਅਪਰ ਰਬਾਬੀ ਸਾਰੇ ॥ ਦੀਨ ਪੁਸ਼ਾਕੈ ਸਭ ਤਨ ਧਾਰੇ ॥
 ਦਰਬ ਬਿੰਦ ਦੀਨਨ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਕਰੀ ਜਥਾ ਵਤ ਰੀਤ ਬਿਸਾਲਾ
 ॥ ੨੪ ॥ ਧਨ ਬਿਸਾਲ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਯੋ ॥ ਚਹਯੋ ਪਿਤਾ ਹਿਤ
 ਸਰ ਲਗਵਾਯੋ ॥ ਪੁਨ ਪੰਜਾਮੂਤ ਕੇ ਬਰਤਾਯੋ ॥ ਭਾਉ ਸੰਗ ਲੇ
 ਸੰਗਤ ਖਾਯੋ ॥ ੨੫ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਬਿੰਧ ਯੁਤ ਅੰਸ ਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਉਰ ਨਿਹਾਰ ॥
 ਕਹਿਤ ਭਏ ਅਸ ਬਿਧਤ ਬੈਸੁਨ ਸੌਤਾਨ ਨਿਰਧਾਰ ॥ ੨੬ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪੂਰੇ ॥ ਨਾਮ ਲੇਤ ਜਿਨ
 ਸੰਕਟ ^੩ਚੂਰੇ ॥ ਤਿਨ ਜਬ ਜਗ ਤੇ ਦੇਹ ਲੁਪਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਬੈਠੇ
 ਤਿਸ ਥਾਈ ॥ ੨੭ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਕੀਨ ਤਿਆਰੇ ॥ ਅਮਰ
 ਗੁਰੂ ਨਿਜ ਥਾਂ ਬੈਠਾਰੇ ॥ ਅਮਰ ਗੁਰੂ ਲਗ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨ ॥ ਰਾਵਰ
 ਪਿਤ ਪਿਤ ਕੀਅ ਬਠਾਵਨ ॥ ੨੮ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਗਰ ਪੁਰ ਜਬ
 ਗਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨਹਿ ਬਠਾਵਤ ਭਏ ॥ ਤਿਨ ਨਿਜ ਹਾਥਨ ਆਪ
 ਸਥਾਪੇ ॥ ਖਸ਼ਟਮ ਰੂਪ ਭਏ ਗੁਰ ਆਪੇ ॥ ੨੯ ॥ ਅਬ ਨਿਜ

ਸਿੰਘਾਸਨ ਬਿਤ ਹੋਵਹੁ ॥ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੱਖਨ ਦੁਖ ਖੋਵਹੁ ॥ ਗੁਰ
 ਗਾਦੀ ਕਰੋ 'ਅਬਾਦੀ ॥ ਪਿਖ ਸਿੱਖਨ ਹੋਵੈ ਅਹਿਲਾਦੀ ॥ ੨੭ ॥
 ਚੰਦੂ ਪਾਪੀ ਬਡ ਹਤਿਆਰਾ ॥ ਦੇਹੁ ਦੁਸ਼ਟ ਕੌ ਕਸ਼ਟ ਕਰਾਰਾ ॥
 ਜੁਗ ਜੁਗ ਇਹ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਦੁਸ਼ਟ
 ਖਪਾਈ ॥ ੨੮ ॥ ਅਬ ਯਹ ਦੁਸ਼ਟ ਦੰਡ ਕੈ ਪਾਵੈ ॥ ਪੁਨਹਿ ਸੰਤ
 ਕੈ ਨਾਹਿੰ ਦੁਖਾਵੈ ॥ ਜੇ ਇਸ ਕੈ ਦੰਡ ਦੇਹਿ ਨ ਖਾਪੀ ॥ ਤੈ ਦੁਖ ਦੈ
 ਹੈ ਸੰਤਨ ਪਾਪੀ ॥ ੨੯ ॥ ਤਾਂਤੇ ਇਸ ਕੈ ਦਿਯੋ ਦੰਡ ਚਾਈ ॥ ਤਬ
 ਜਗ ਕੀ ਮਰਯਾਦ ਰਹਾਈ ॥ ਪੁਨਹਿ ਤੁਰਕ ਕਰ ਹੈਂ ਪਤਸ਼ਾਹੀ ॥
 ਨੀਤੀ ਤਿਆਗ ਅਨੀਤ ਗਹਾਈ ॥ ੩੦ ॥ ਰਾਜ ਮੰਦ ਤੇ ਕੇ
 ਹੁੰਕਾਰੀ ॥ ਦੈ ਹੈਂ ਧਰਮਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਭਾਰੀ ॥ ਛੱਤ੍ਰੀ ਜਗ ਮੈਂ ਕੈ ਨ
 ਰਹਾਇ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਗਹੈਂ ਲੇਂ ਧਰਮ ਬਚਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਛੱਤ੍ਰੀ ਰਾਜੇ
 ਜੋਉ ਪਹਾੜੀ ॥ ਡਰ ਧਰ ਰੀਤ ਸੁ ਧਰਮ ਬਿਗਾੜੀ ॥ ਨਿਜ ਤਨਜਾ
 ਕੇ ਡੋਰੇ ਲੇਵੈਂ ॥ ਤੁਰਕ ਭੂਪ ਕੇ ਘਰ ਮੈਂ ਦੇਵੈਂ ॥ ੩੨ ॥ ਅਸ
 ਮਰਯਾਦਾ ਜੋਉ ਬਿਗਾਰੀ ॥ ਰਾਵਰ ਬਿਨ ਕੈ ਨਾਹਿੰ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ਅਸ
 ਕਹਿ ਪੁਨ ਸੁੰਦਰ ਦਸਤਾਰ ॥ ਬਨ੍ਹਵਾਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਿਸ ਬਾਗ ॥ ੩੩ ॥
 ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਟਰਯੋ ਸ਼ੋਕ ਤਬ ਸਭ ਰਿਦੇ ਹਰਖ ਭਏ 'ਅਪਕਾਇ ॥
 ਬੰਦਨ ਕਰ ਗੁਰ ਚਰਨ ਮਹਿੰ ਜੋ ਸਭ ਬਿਧ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ੩੪ ॥
 ਲੇ ਸਭ ਸੰਗਤ ਸੰਗ ਤਬ ਐ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੇ ਥਾਲ ॥
 ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਕੇ ਵਹਿਰ ਤਬ ਨਿਕਸੇ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ॥ ੩੫ ॥
 ਚੰਪਈ ॥ ਰਾਮ ਸਰੋਵਰ ਕੀ ਦਿਸ ਆਏ ॥ ਉਤਰ ਦਿਸਾ
 ਸੁਭ ਥਲ ਦਰਸਾਏ ॥ ਇਸਥਿਤ ਭੇ ਸਿੱਖਨ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਬਿਧ
 ਜੀ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਸੁਧਾਈ ॥ ੩੬ ॥ ਸਭ ਮਹਿੰ ਤਬ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਬਰਤਾਯੋ ॥ ਨਿਜ ਕਰ ਤੇ ਗੁਰ ਟੱਕ ਲਗਾਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਬਿ੍ਧੁ

ਪ੍ਰਭ ਸਰ ਕੈ ਨਾਮ ॥ ਭਾਖਹੁ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਅਭਿਰਾਮ ॥ ੩੭ ॥
 ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਜੁ ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੇ ॥ ਭੇ ਬਬੇਕ ਕੀ 'ਅਵਧੀ ਭਾਰੇ ॥
 ਤਨ ਪਰ ਕਸਟ ਅਨੇਕ ਸਹਾਰੇ ॥ ਧੀਰਜ ਧਰਨੀ ਸਮ ਮਨ ਧਾਰੇ ॥
 ੩੮ ॥ ਇਹੁ ਸਰ ਤਿਨ ਨਮਿੱਤ ਲਗਵਾਯੋ ॥ ਸਰ ਬਬੇਕ ਇਸ ਤੇ
 ਇਹੁ ਥਾਯੋ ॥ ਸ਼ਰਧਾ ਧਾਰ ਜੁ ਇਸ ਮਹਿੰ ਨੁਵਹਿ ॥ ਲਹਿ ਬਬੇਕ
 ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ੩੯ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੁਭ ਬਾਨੀ ॥
 ਭਯੋ ਸਭਨ ਮਨ ਹਰਖ ਮਹਾਨੀ ॥ ਲਗੇ ਤਾਲ ਕੀ ਕਾਰ ਤਦਾਈ ॥
 ਖਨਨ ਲਗੇ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਸਮਦਾਈ ॥ ੪੦ ॥ ਪਠੈਂ ਸਬਦ ਮਨ ਪ੍ਰੇਮ
 ਬਢਾਇ ॥ ਕਰੈਂ ਕਾਰ ਅਤਸੈਂ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਜਿਸ
 ਤੇ ਕਟ ਜਾਇ ॥ ਜਹਿੰ ਬੈਠੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ੪੧ ॥ ਅਬ
 ਤਹਿੰ ਥਾਨ ਛਟਮ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥ ਸਰ ਬਬੇਕ ਤਟ ਪਰ ਕਵਿ ਹੇਰਾ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੰਚਮ ਕਥਾ ਅਪਾਰੇ ॥ ^੩ ਸ਼ੇਸ਼ ^੪ ਸਾਰਦਾ ਲਹੈਂ ਨ ਪਾਰੇ ॥
 ੪੨ ॥ ਏਕ ਜੀਹ ਕਯਾ ਸਕਹਿ ਬਖਾਨਾ ॥ ਜਥਾ ਮੱਤਜ ਦੀਨੀ ਗੁਰ
 ਦਾਨਾ ॥ ਤਥਾ ਕਥੀ ਨਿਜ ਮਤ ਨਹਿੰ ਕਾਇ ॥ ਇਤੀ ਭਈ ਅਬ
 ਇਸ ਥਲ ਆਇ ॥ ੪੩ ॥

ਦੇਹਿਰੇਂ ॥ ਪਠੈ ਸੁਨੈ ਮਨ ਲਾਇ ਜੋ ਗਾਥਾ ਗੁਰ ਸੁਖਦਾਇ ॥
 ਚਤੁਰ ਪਦਾਰਥ ਪਾਇ ਹੈ ਸੰਤ ਰੇਣ ਬਲ ਜਾਇ ॥ ੪੪ ॥
 ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨ ਅੰ ਬਬੇਕਸਰ
 ਪ੍ਰਸੰਗੀ ਬਰਨਨੰ ਕਵਿ ਸੰਤ ਰੇਣ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਭਾਖਾ ਵਿਰੱਚਜਤੇ ਨਾਮ
 ਚੌਤਾਲੀਸਮੈਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੪ ॥

ਸ੍ਰੀ ਪੰਚਮ ਗੁਰ ਗਾਥਾ ਸੁਭ ਸਮਾਪਤੰ ॥ ੫ ॥
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ੴ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪਸਾਦਿ ॥

॥ ਅਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ ॥

ਖ਼ਸ਼ਟਮ ਮਹੱਲੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ
ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਕਥਾ ਪ੍ਰਾਪਿਭਜਤੇ ॥

ਏਹਿਰਾ ॥ ਆਦ ਸੱਚੁ ਅਬ ਸੱਚੁ ਹੈ ਅੰਤ ਸੱਚ ਜੋ ਹੋਇ ॥
 ਹੈ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕਰਤਾਰ ਕੇ ਬਿਘਨ ਹਰਨ ਦੁਖ ਖੋਇ ॥ ੧ ॥
 ਪਸਰਯੋ ਜਸ ਦਸ ਦਿਸਨ ਮੈਂ ਸਦਸੁ ਸੁਮਨ ਸੁ ਸੇਤ ॥
 ਅਜਮਤ ਜੁਤ ਜੀਤੇ ਜਗਤ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਦੇਤ ॥ ੨ ॥
 ਅਜਰ ਜਰਨ ਧੀਰਜ ਧਰਨ ਧਰਨ ਮਨਿੰਦ ਅਮੰਦ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਪਦ ਪਦਮ ਕੇ ਨਮਹਿ ਮੁਕੰਦ ਅਨੰਦ ॥ ੩ ॥
 ਭਾਨ ਸਮਾਨ ਸੁ ਗਿਆਨ ਦਿਢ਼ ਹਾਨ ਤਿਮਰ ਅਗੁਜਾਨ ॥
 ਅਜਸਮਤ ਦਾਨੀ ਅਨਕ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਮਰ ਸੁਜਾਨ ॥ ੪ ॥
 ਸੇਢੀ ਕੁਲ ਸਮ ਗਗਨ ਕੇ ਬਿਦਤੇ ਭਾਨ ਮਨਿੰਦ ॥
 ਰਾਮਦਾਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੰਦੋਂ ਪਦ ਅਰਬਿੰਦ ॥ ੫ ॥

੧ ਕਰਾਮਾਤ ।

੨ ਪਵਿਤ੍ਰ ।

੩ ਸੂਰਜ ।

੪ ਹਨੋਰਾ

ਪ ਅਕਾਲ ।

੬ ਚਰਨ ।

੭ ਕਮਲ ।

ਦਾਸਨ ਕੀ ਫਾਸਨ ਕਟੈਂ ਉਪਦੇਸਤ ਸਤਿ ਨਾਮ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਬਰਜਨ ਕੁਮਤਿ ਤਿਨ ਪਦ ਪਦਮ ਪ੍ਰਣਾਮਾਈ ॥
 ਜੋਧਾ ਕੁਝਤ ਜੁਧ ਮਹਿ ਰਿਦੇ ਬਸਤ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੋ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਪਦ ਬੰਦਨ ਸਿਰ ਤੇ ਠਾਨ ॥੭॥
 ਕਰੇ ਰੰਕ ਰਾਜਾ ਅਥਕ ਅਬ ਲੈ ਬਿਦਤ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿਗਾਇ ਜੀ ਹਰਤਾ ਪਾਪ ਕਲਾਪੁ ॥੮॥
 ਬਾਲ ਬੈਸ ਬ੍ਰਿਧ ਗਯਾਨ ਮਹਿੰ ਸੰਮਰਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦੇਵ ॥
 ਪਦ ਅਰਬਿੰਦਨ ਬੰਦਨਾ ਮੁਕਤ ਪਾਇ ਜਿਨ ਸੇਵ ॥੯॥
 ਹਿੰਦ ਧਰਮ ਤਰ ਮੂਲ ਕੋ ਰਾਖਯੋ ਧਰਨ ਮਝਾਰ ॥
 ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਵਨ ਪਦਨ ਜੁਹਾਰ ॥੧੦॥
 ਸਦਾ ਸੁਛੰਦ ਅਨੰਦ ਮਯ ਦਾਸਨ ਬਿੰਦ ਮੁਕੰਦ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬੰਦੇ ਜੁਗ ਕਰ ਬੰਦ ॥੧੧॥
 ਕਹਯੋ ਪ੍ਰੇਮ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋਂ ਪੰਚ ਮਹਿਲ ਦਰਸਾਇ ॥
 ਰੁਚ ਜਾਗੀ ਮਨ ਸੁਨਨ ਕੀ ਅਬ ਖਸ਼ਟਮ ਦਰਸਾਇ ॥੧੨॥
 ਅਹੁ ਬੇਦੀ ਕੁਲ ਭੁਖਨੰ ਅਤਸੈ ਬੁਧ ਉਦਾਰ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਗਾਬਾ ਸੁਨਨ ਮਹੁ ਧਰਹੁ ਹੀਏ ਅਤ ਪਿਆਰਾ ॥੧੩॥
 ਦਰਸਾਵਹੁ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲ ਸਭ ਗੁਰ ਚਰਨ ਮਨਾਇ ॥
 ਕਥੋਂ ਕਥਾ ਖੜਗੇਸ ਕੀ ਸੁਨੀਅਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਢਾਇ ॥੧੪॥
 ਛਟਮ ਰੂਪ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਤੇਜ ਮਹਾਂ ਬਲਵਾਨ ॥
 ਗੁਰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪਰ ਥਿਰੇ ਸੈਭਾ ਦਿਹੈਂ ਮਹਾਨ ॥੧੫॥
 ਸੈਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਅਤਸੈ ਸੋਹੈਂ ॥ ਜੋ ਸਭ ਸਿੱਖਨ
 ਕੇ ਮਨੁ ਮੋਹੈਂ ॥ ਬਾਜ ਉਠੇ ਤਬ ਬਡ ਸ਼ਦਿਆਨੇ ॥ ਸੋ ਅਨੰਦ ਕੇ

ਸਕੈ ਬਖਾਨੇ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਰੂ ਅੰਸ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਸਾਰੇ ॥ ਉਠੇ ਪਗਨ
 ਗੁਰੂ ਬੰਦਨ ਧਾਰੇ ॥ ਸੇਲੀ ਮਾਲਾ ਲਿਆਇ ਮੰਦਿ ॥ ਰਾਖੁ ਗੁਰੂ
 ਆਗੇ ਕਰ ਬੰਦ ॥ ੧੭ ॥ ਸਭ ਕੋ ਲਗੇ ਬਿਲੋਚਨ ਐਸੇ ॥ ਚੰਦ
 ਚਕੋਰਹਿ ਚਿਤਵਤ ਜੈਸੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਅਨੰਦੇ ॥ ਤਿਨ
 ਪਿਖ ਮੁਸਕਾਏ ਮੰਦ ਮੰਦੇ ॥ ੧੮ ॥ ੴ ਬਿਘ ਕੇ ਸਨਮੁਖ ਬਿਰਜੇ
 ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਸਭਨ ਸੁਨਾਇ ਸੁ ਐਸ ਉਚਾਰਾ ॥ ਇਹ ਮਸੰਦ ਅਬ
 ਕਿਆ ਲੇ ਆਇ ॥ ਅਜਹੁ ਨ ਜਾਨੈ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ੧੯ ॥ ਅਬ
 ਇਨ ਧਾਰਨ ਨਹਿੰ ਅਧਕਾਰਾ ॥ ਸਾਂਤ ਸਤ੍ਰੁਪ ਜਥਾ ਗੁਰੂ ਧਾਰਾ ॥
 ਤੁਰਕ ਰਾਜ ਭੇ ਦੁਸ਼ਟ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ਕਯਾ ਕੀਨਸ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਤ
 ਨਾਲੇ ॥ ੨੦ ॥ ਅਬ ਹਮ ਸ਼ਸਤ੍ਰੂ ਧਾਰਨ ਹੈਥੈਂ ॥ ਰਾਖੈਂ ਧਰਮ
 ਅਧਰਮੀ ^੨ਘੈ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਿਵਮ ਹੁਤੇ ਛੱਤ੍ਰੀ ਮਹਿ ਪਾਲਾ ॥ ਆਯੁਧ ਕੋ
 ਅਭਯਾਸ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਤਜਯੇ ਜਬਹਿ ਸ਼ਸਤ੍ਰੂ ਅਭਯਾਸਾ ॥ ਲੀਨੇ
 ਤੁਰਕ ਰਾਜ ਨਿਜ ਪਾਸਾ ॥ ੨੧ ॥ ਅਬ ਨਿਜ ਸਿੱਖਨ ^੩ਸ਼ਸਤ੍ਰੂ
 ਗਹਾਵੈਂ ॥ ਬਿਦਯਾ ਕਰ ਅਭਿਆਸਹਿ ਪਾਵੈਂ ॥ ਕਰੈਂ ਸੁ ਜੁੱਪ
 ਅਧਰਮਿਨ ਘਾਵੈਂ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਪੁਨਹਿ ਧਰਮ ਬਿਰਥਾਵੈਂ ॥ ੨੨ ॥
 ਸੁਨ ਬਿਘ ਬੇਲਯੋ ਤਬ ਕਰ ਜੋਰ ॥ ਗੁਰ ਮਰਜੀ ਬਿਨ ਬਨੈ ਠ ਹੋਗਾ
 ਪੰਚ ਗੁਰੂ ਆਗੇ ਜਗ ਭਏ ॥ ਜਥਾ ਰੀਤ ਪੁਰਬ ਨਿਰਮਾਏ ॥ ੨੩ ॥
 ਤਥਾ ਮਸੰਦ ਆਪ ਫਿਗ ਲਿਆਇ ॥ ਕਰੋ ਆਪ ਜੈਸੇ ਮਨ ਭਾਇ ॥
 ਨਈ ਰੀਤ ਜੇ ਕਰਹੁ ਰਲਾਵਨ ॥ ਧਰੋ ਸ਼ਸਤ੍ਰੂ ਗਨ ਦੁਸ਼ਟਨ ^੪ਘਾਵਨ
 ॥ ੨੪ ॥ ਜਿਮ ਰਾਵਰ ਕੀ ਮਰਜੀ ਹੋਇ ॥ ਮਾਨਹਿ ਤਿਮ ਨੀਕੀ
 ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਮੁਸਕਾਇ ॥ ਸੇਲੀ ਮਾਲ
 ਮਸੰਦ ਜੁ ਲਿਆਇ ॥ ੨੫ ॥ ਦ੍ਰੈ ਕਰ ਬੰਦ ਬੰਦਨਾ ਕਰੀ ॥ ਗੁਰ
 ਅੰਸਨ ਦੀਨਸ ਤਿਸ ਘਰੀ ॥ ਲੇ ਕਰ ਸੀਸ ਧਰਨ ਤਿਨ ਕੀਨ ॥

ਪੁਨ ਆਗਜਾ ਗੁਰ ਅਸ ਬਿਧ ਦੀਨ ॥ ੨੬ ॥ ਜੇ ਹਮ
 ਸ਼ਿਸਤਰ ਸੁਭ ਬਨਵਾਇ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਅਸ ਖੰਡਾ ਅਬ
 ਲਿਆਇ ॥ ਸੱਤਿ ਬਚਨ ਕਹਿ ਤੋਸੇ ਖਾਨੀ ॥ ਲੇ ਆਯੋ ਗੁਰ ਅਗਰ
 ਧਰਾਨੀ ॥ ੨੭ ॥ ਕਬਜੇ ਜਿਨ੍ਹੋਂ ਸੁਨਹਿਰੀ ^੧ਰੂਰੇ ॥ ਹੀਰੇ ਪੰਨੇ ਜਿਨ
 ਮਹਿੰ ਪੂਰੇ ॥ ਪਿਖ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨ ਹਰਖਾਇ ॥ ਕਹਯੋ
 ਬੁੱਢਾ ਜੀ ਮੁਹਿ ਗਰ ਪਾਇ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਣ ਆਇਸ ਬਿਧ ਜੀ ਤਿਸ
 ਕਾਲ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਅਸ ਲੀਨ ਉਠਾਲ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਗਰ
 ਮੈ ਜਬ ਪਾਈ ॥ ^੨ਦਹਿਨ ਹਾਬ ਦਿਸ ਸੋ ਤਬ ਥਾਈ ॥ ੨੯ ॥
 ਬਿਧ ਲਾਗਯੋ ^੩ਬਾਮੀ ਦਿਸ ਕਰਨੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਹਸ ਕਰ ਬਚਨ
 ਉਚਰਨੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬੁੱਢਾ ਜੀ ਰਹਿਨ ਸੁ ਦੀਜੈ ॥ ਇਹੁ ਪੀਰੀ ਕੀ ਭਲੇ
 ਲਖੀਜੈ ॥ ੩੦ ॥ ਅਬ ਦੁਤੀਆ ਖੰਡਾ ਪਹਿਨਾਵੇ ॥ ਸੋ ਮੀਰੀ
 ਕਾ ਭਲੇ ਲਖਾਵੇ ॥ ਸੁਣ ਕਰ ਸਭ ਦਿਵਾਨ ਹਰਖਾਇ ॥ ਦੁਤਿਯੋ
 ਖੰਡਾ ਗੁਰੂ ਗਰ ਪਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਪੀਰੀ ਮੀਰੀ ਜੁਗ ਤਬ ਧਾਰੀ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਬਲਕਾਰੀ ॥ ਉਠ ਸੰਗਤ ਸਭ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਈ
 ॥ ਲਗੇ ਅੰਬਾਰ ਅੰਤ ਨਹਿੰ ਆਈ ॥ ੩੨ ॥ ਹਰਖ ਸਭਨ ਕੇ
 ਮਨ ਤਬ ਭਯੋ ॥ ਸ਼ੋਕ ਸਭਨ ਕੇ ਮਨ ਤੇ ਗਯੋ ॥ ਤਬ ਰੁਰ ਉਠੇ
 ਸਭਨ ਲੇ ਮੰਗ ॥ ਪੈਰ ਦਰਸਨੀ ਆਇ ਉਮੰਗ ॥ ੩੩ ॥ ਜਹਾਂ
 ਕੋਠੜੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸੁਹਾਇ ॥ ਆਇ ਭਏ ਬਿਤ ਗੁਰ ਤਿਸ ਥਾਇ ॥
 ਕਹਿਤ ਭਏ ਇਹੁ ਸੁਭ ਅਸਥਾਨ ॥ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸੁਭ ਰਚੈ
 ਮਹਾਨ ॥ ੩੪ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ^੪ਖਨਨੀ ਤਬ ਮੰਗਵਾਈ ॥ ਕਰ
 ਅਰਦਾਸ ਨਿਜ ਕਰ ਟਕ ਲਾਈ ॥ ਪੁਨ ਮਜ਼ੂਰ ਬਹੁ ਰਾਜ ਲਗਾਇਆ
 ਨਕਸ਼ਾ ਭਲੀ ਭਾਤ ਦਿਖਲਾਇ ॥ ੩੫ ॥ ਕਾਰ ਲਗੀ ਤਬ ਮੰਦਰ
 ਭਾਰੀ ॥ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨ ਉਚਾਰੀ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਮਹਿੰ

ਮਸੰਦ ਜਹਿੰ ਭਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਪਰ ਆਇਸ ਲਿਖਹੁ ਹਮਾਰੀ ॥ ੩੬ ॥
 ਜੋ ਸਿੱਖ ਆਨਹਿ ਸ਼ਸਤ੍ਰੂ ਤੁਰੰਗ ॥ ਹੋਇ ਖੁਸ਼ੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਖ ਸੰਗ ॥
 ਸੁਨਤ ਲਿਖਾਰੀ ਕਾਗਦ ਲਿਖੇ ॥ ਇਸ ਬਿਧ ਹੁਕਮ ਭਯੋ ਤਿਸ
 ਬਿਖੇ ॥ ੩੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਬੈਕੁਠ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਖਸਟਮ ਗੁਰੂ ਮਹਾ
 ਬਲ ਧਾਰੇ ॥ ਬਿਰ ਤਿਨ ਥਲ ਪਰ ਦਰਸ ਸੁਹਾਇ ॥ ਨੀਕੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰੂ
 ਤੁਰੰਗ ਮੰਗਾਇ ॥ ੩੮ ॥ ਜੋ ਆਨਹਿ ਲਹਿ ਖੁਸ਼ੀ ਬਿਸਾਲਾ ॥
 ਨਹਿੰ ਬਿਲਮਹੁ ਆਵਹੁ ਤਤਕਾਲਾ ॥ ਪੂਰਬ ਪਸਚਮ ਉੱਤਰ ਦੱਖਨ
 ॥ ਭੇਜ ਦੀਨ ਬਹੁ ਮਨਜ ਬਿਚੁਖਨ ॥ ੩੯ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਹੁਕਮ ਨਾਮੇ
 ਸਭ ਥਾਨ ॥ ਪਠ ਮਸੰਦ ਸੁਧ ਕਰੀ ਬਖਾਨ ॥ ਸੁਨ ਸਿੱਖਨ ਨਿਜ
 ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ॥ ਖਰਦੈਂ ਦਰਬ ਲਹੈਂ ਹਬਿਆਰ ॥ ੪੦ ॥ ਚੰਚਲ
 ਅਸਵ ਮੇਲ ਬਹੁ ਲੀਏ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਚਾਹਿਤ ਕੀਏ ॥ ਜਹਿੰ
 ਕਹਿੰ ਕਰੀ ਖਰੀਦ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ਸਭ ਦਿਸ ਤੇ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਚਾਲੇ ॥
 ੪੧ ॥ ਧਨੀ ਮਸੰਦ ਬਿਲੰਦ ਅਗਾਰੀ ॥ ਗਮਨੇ ਸੰਗਤ ਸੰਗ
 ਪਿਛਾਰੀ ॥ ਇਤ ਭਾਤਿਆਰ ਸੁ ਤਖਤ ਅਕਾਲ ॥ ਸੰਗਤ ਸਭ
 ਦਿਸ ਤੇ ਆਇ ਤਾਲ ॥ ਭਈ ਸੁਧਾ ਸਰ ਭੀਰ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਹੁਵੈ
 ਸੱਤ ਸੰਗਤ ਸਭ ਕਾਲਾ ॥ ਕੱਤਕ ਪੁਨਜਾਂ ਸੁਭ ਦਿਨ ਆਯੋ ॥ ਆਸਾ
 ਵਾਰ ਭੋਗ ਤਬ ਪਾਯੋ ॥ ੪੩ ॥ ਹਰ ਮੰਦਰ ਤੇ ਨਿਕਸ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥
 ਆਵਤ ਭੇ ਦਿਸ ਤਖਤ ਅਕਾਲ ॥ ਗੁਰਨ ਨਾਮ ਲੇ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ॥
 ਚਢ ਗੁਰ ਬੀਰਾਸਨ ਆਸੀਨ ॥ ੪੪ ॥ ਬੈਠੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤਖਤ
 ਸੁਹਾਵਤ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਪਿਖ ਲੱਜਾ ਪਾਵਤ ॥ ਜਿਗਾ ਸੁ ਕਲੱਗੀ
 ਸੀਸ ਸੁਹਾਵਤ ॥ ਜੁਗ ਤਰਵਾਰ ਸੁ ਸ਼ੋਭਾ ਪਾਵਤ ॥ ੪੫ ॥ ਹਸਤ
 ਬਿਖੈ ਸਭ ਧਨਖ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਮੁਖ ਮੰਡਲ ਬਡ ਸ਼ੋਭਾ ਪਾਵੈ ॥ ਭਯੋ

ਹੁਕਮ ਸਭ ਸੰਗਤ ਆਵੈ॥ ਚਿਤ ਬਾਂਛਤ ਲੇ ਭੇਟ ਚਢਾਵੈ॥ ੪੯ ॥ ਤਬ
ਸੰਗਤ ਆਈ ਸਮਦਾਇ॥ ਹੁਮ ਹੁਮਾਇ ਦਰਸ਼ਨ ਚਿਤ ਚਾਇ॥
ਮਹਾਂ ਭੀਰ ਭੀ ਚੌਂਕ ਮੜਾਰਾ॥ ਭੇਟ ਚਢਾਵੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ॥ ੫੦ ॥
ਬਸਤਰ ਭੁਖਨ ਅੰਤ ਨ ਪਾਰਾ॥ ਬਹੁ ਸ਼ਸਤਰ ਜਿਨ ਤੀਖਨ ਧਾਰਾ॥
ਖੜਗ ਸਿਪਰ ਬਿਧ ਬਿਬਧ ਤੁਹੰਗਾ॥ ਚਪਲ ਬਲੀ ਤਨ ਰੁਚਰ
ਤੁਰੰਗਾ॥ ੪੮ ॥ ਅਨ ਗਨ ਚਢੀ ਉਪਾਇਨ ਆਗੇ॥ ਨੌਬਤ
ਖਾਨਾ ਬਜੈ ਲਾਗੇ॥ ਢਾਢੀ ਭਾਟ ਕਲਾਵਤ ਚਾਰਨ॥ ਜਗ
ਗੁਰ ਕੈ ਜਸ ਕਰੈ ਉਚਾਰਨ॥ ੪੯ ॥ ਸਭ ਸਿਖ ਮਨੋ ਕਾਮਨਾ
ਪਾਇ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਉਚ ਗੁਰ ਗਾਇ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਤਖਤ ਗੁਰੂ
ਸੁਭ ਰਾਜੇ॥ ਦੁਸ਼ਟ ਖਪਾਵਨ ਸਾਜਿਨ ਸਾਜੇ॥ ੫੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਜਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਪੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪ੍ਰਸੰਗ
ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ ਮੰਦਰਹਿ॥ ੧ ॥

ਦੇਹਿਗਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਬੈਠੇ ਤਖਤ ਅਕਾਲ॥
ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਧਰਮੀਨ ਕੈ ਨਿੱਤ ਨੇਮ ਇਸ ਢਾਲ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਤ ਕਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਅਸ਼ਨਾਨੈ॥ ਲਾਇ ਸਮਾਧਿ
ਧਯਾਨ ਨਿਜ ਠਾਨੈ॥ ਜਬ ਹੋਵਤ ਦਿਨ ਕੀ ਅਰਣਾਈ॥ ਬਸਤ੍ਰ
ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਗੁਰ ਲੇਹਿ ਸਜਾਈ॥ ੨॥ ਸਿੱਖਨ ਯੁਤ ਹਰਿਮੰਦਰ ਆਵੈ॥
ਕਰੈ ਪ੍ਰਕਰਮਾ ਵਾਰ ਸੁਨਾਵੈ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਲੇਹਿ
ਅਵਾਜ਼॥ ਪੁਨਹਿ ਵਹਿਰ ਆਵਹਿ ਸੁਖ ਸਾਜ॥ ੩॥ ਤਖਤ
ਅਕਾਲ ਬੈਠ ਛਥ ਪਾਵੈ॥ ਰਾਗੀ ਸ਼ਬਦ ਅਨਿਕ ਬਿਧ ਗਾਵੈ॥
ਕੁਗ ਪਵੈ ਦੇਵੈ ਉਪਦੇਸ਼॥ ਸੁਨੋ ਸਿੱਖ ਜਿਨ ਭਾਗ ਵਿਸ਼ੇਸ਼॥ ੪॥

ਸਿੱਖ ਨਵੀਨ ਚਰਨਾਮ੍ਰਤ ਲੇਵੈਂ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਹੋਇ ਭੇਟ ਗੁਰ ਦੇਵੈਂ ॥
 ਪੁਨ ਢਾਢੀ ਆ ਵਾਰ ਸੁਨਾਵੈਂ ॥ ਅਨਕ ਜੰਗ ਸੁਰਨ ਕੇ ਗਾਵੈਂ ॥
 ਪ ॥ ਸੁਨੈਂ ਸਿੱਖ ਬੀਰਤਾ ਜਾਗੇ ॥ ਧਰਮ ਜੁੱਧ ਨਹਿੰ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਲਾਗੇ ॥
 ਲੰਗਰ ਤਿਆਰ ਹੋਇ ਤਬ ਜਾਵੈਂ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਪੰਗਤ ਅਚਵਾਵੈਂ ॥
 ਈ ॥ ਆਪ ਆਇੰ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਪਾਸ ॥ ਛਕੈਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਰਹਿੰ
 'ਆਵਾਸ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰੂ ਉਤਾਰ ਬਿਰਹਿੰ ਪਰਯੰਕਾ ॥ ਚਾਰ ਘਟੀ ਸੁਖ
 ਮਹਿੰ ਅਕਲੰਕਾ ॥ ੭ ॥ ਬਹੁਰ ਉਠੈਂ ਲੋਚਨ ਬਿਗਸਾਇ ॥ ਪੰਜ
 ਸ਼ਨਾਨ ਕਰ ਸ਼ਸਤ੍ਰੂ ਸਜਾਇ ॥ ਚਢੁ ਤੁਰੰਗਾ ਕਰ ਬਾਜ ਬਠਾਵੈਂ ॥
 ਸਿਖ ਸੰਗ ਲੇ ਅਖੇਰ ਕੇ ਜਾਵੈਂ ॥ ੮ ॥ ਕਬਹੂ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਤੁਪਕਨ
 ਮਾਰੈਂ ॥ ਧਨਕ ਬਾਨ ਕਬੁ ਲੱਛ ਪ੍ਰਾਰੈਂ ॥ ਬਰਛਾ ਬਾਜੀ ਕਰੈਂ
 ਕਰਾਵੈਂ ॥ ਦੁਖਦਾਈ ਪਸੁਅਨ ਕੈ ਘਾਵੈਂ ॥ ੯ ॥ ਜਬ ਕਿਸ ਦਿਵਸ
 ਵਹਿਰ ਨਹਿੰ ਜਾਵੈਂ ॥ ਮੱਲ ਭੇਰ ਤਬ ਗੁਰ ਕਰਵਾਵੈਂ ॥ ਦਿਨ ਥੋਰੇ
 ਆਹਿੰ ਤਖਤ ਅਕਾਲ ॥ ਲਗਹਿ ਦਿਵਾਨ ਅਧਕ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ੧੦
 ॥ ਸੇਦਰ ਚੌਕੀ ਸਬਦ ਸੁਨੰਤੇ ॥ ਬਹੁਰ ਜਾਇ ਨਿਜ ਮਹਿਲ ਰਹੰਤੇ ॥
 ਜਾਮ ਗਏ ਜਾਮਨ ਸੁਪਤਾਵੈਂ ॥ ਰਹੈ ਜਾਮ ਉਠ ਸੌਚ ਨਹਾਵੈਂ ॥
 ੧੧ ॥ ਇਸ ਬਿਧ ਕਰਹੈਂ ਨਿੱਤ ਬਿਵਹਾਰੂ ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤੁ ਹੁਵੈ ਪ੍ਰਤਾਪ
 ਸੁ ਚਾਰੂ ॥ ਮਾਝੇ ਦੁਆਬੇ ਦੇਸ ਮਝਾਰੀ ॥ ਸੁਧ ਪਸਰੀ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕੀ ਸਾਰੀ ॥ ੧੨ ॥ ਭਏ ਸ਼ਸਤ੍ਰੂ ਧਾਰੀ ਬਲਕਾਰੀ ॥ ਸੈਨ ਸਕੇਲਨ
 ਕਰਤ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਦੋਨਹੁ ਦੇਸਨ ਨਰ ਬਿਦੁਰ ॥ ਧਾਰਯੋ ਮਨ
 ਮਹਿੰ ਅਧਕ ਅਨੰਦ ॥ ੧੩ ॥ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਚਾਰ ਸੈ ਸੂਰ ॥ ਹੇਤ
 ਜੀਵਕਾ ਆਇ ਹਜੂਰ ॥ ਬਿਰੇ ਤਖਤ ਪਰ ਸਤਿਗੁਰ ਹੇਰੇ ॥ ਸਭਹਨ

੧ ਘਰ ।	੨ ਮੰਜੇ ਤੇ ਇਸਥਿਤ ।	੩ ਕਲੰਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ।	੪ ਘੋੜੇ ਤੇ
ਚੜ੍ਹ ਕਢ ।	ਪ ਸ਼ਿਕਾਰ ।	੬ ਬੰਦੂਕ ।	੭ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਤੇ ।
ਆਪਸ ਵਿਚ ਲੜਾਵਣਾ ।	੮ ਸੁਰਮੇ ।	੮ ਸੁਰ ।	੮ ਅਖਾਜੇ ਵਿਚ
੧੧ ਚਾਰ ਸੌ ਸੂਰਮੇ ।			੧੦ ਫੌਜ ਨੂੰ ਜਮਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

ਬੰਦਨ ਕਰ ਤਿਸ ਬੈਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਬੈਠੇ ਨਹੀਂ ਖਰੈ ਸਭ ਰਹੇ ॥ ਪਿਖ
 ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਬਚ ਕਰੇ ॥ ਅਹੈਂ ਕੈਨ ਇਨ ਬੂਝਨ ਕਰੈ ॥ ਠਾਂਡੇ
 ਕੈਨ ਮਨੋਰਥ ਧਰੈ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਨਤੁ ^੧ਮੇਵੜੇ ਬੂਝੇ ਜਾਇ ॥ ਹਾਬ
 ਜੋਰ ਸੋ ਇਮ ਆਲਾਏ ॥ ਸੁਨਯੋ ਸੁ ਯੱਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇਰਾ ॥ ਭਏ
 ਸਸਤ੍ਰੁ ਧਾਰੀ ਇਸ ਬੇਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ਕਰ ਹੈਂ ਧਰਮ ਜੁੱਧ ^੨ਆਖਾਰੇ ॥
 ਹੇਤ ਇਸੀ ਚਲ ਆਏ ਸਾਰੇ ॥ ਹਮ ਸਭ ਕੇ ਨਿਜ ^੩ਅਨੀ ਬਨਾਵੇ ॥
 ਸ਼ਸਤ੍ਰੁ ਧਰਾਇ ਜੁੱਧ ਕਰਵਾਵੇ ॥ ੧੭ ॥ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਸਭ
 ਬਿਧ ਜਾਨੀ ॥ ਜਨਮ ਧਰਯੋ ਸੁਰਗਨ ਜਗ ਆਨੀ ॥ ਬਿੰਦ ਗ੍ਰਾਮ
 ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਸਮਦਾਇ ॥ ਬਹੁ ਜਾਤਨ ਕੇ ਘਰ ਜਨਮਾਇ ॥ ੧੮ ॥
^੪ਦਿਜ ਬਾਹਿਜ ਬਿਟ ਸੂਦ੍ਰਨ ਧਾਮੂ ॥ ਲੀਨਸ ਜਨਮ ਹਮਾਰੇ ਕਾਮੂ॥
 ਸੋ ਅਬ ਸੁਧ ਕਰ ਸਭ ਚਲ ਆਏ ॥ ਹਨਹਿੰ ਅਧਰਮੀ ਜੰਗ ਮਚਾਏ
 ॥ ੧੯ ॥ ਕਰਯੋ ਹੁਕਮ ਸਭਹਨ ਲਿਹੁ ਰਾਖ ॥ ਦੇਗ ਬਿਖੈ ਦਿਹੁ
 ਭੋਜਨ ਭਾਖ ॥ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਇ ਬਿਲੋਕਨ ਕਰੇ ॥ ਨਈ ਬੈਸ ਸਭ
 ਕੀ ਬਲ ਭਰੇ ॥ ੨੦ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਤੁਰਕ ਗਵਾਰ ਕਹੰਤੇ ॥ ਨਾਹਿੰ
 ਚਾਕਰੀ ਹੇਤ ਰਖੰਡੇ ॥ ਸਭ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਰਾਖਨ ਕਰੇ ॥ ਸਸਤ੍ਰੁ
 ਬਸਤ੍ਰੁ ਤੇ ਸੁਕਤਾ ਧਰੈ ॥ ੨੧ ॥ ਰਹਿਨ ਲਗੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ^੫ਤੀਰਾ ॥
 ਆਯੁ ਬਿੱਦਯਾ ਨਿੱਤ ਕਰ ਬੀਰ ॥ ਬਹੁਰੇ ਬਖਸ਼ੇ ਸਭਨ ਤੁਰੰਗਾ ॥
 ਭਏ ਤਿਆਰ ਹੇਤ ਸਭ ਜੰਗ ॥ ੨੨ ॥ ਇਮ ^੬ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀ ਗੁਰ ^੭ਸੈਨ
 ਸਕੇਰੇ ॥ ਵਧਯੋ ਸਮਾਜ ਅਧਕ ਬਿਨ ਦੇਰੇ ॥ ਸੰਕਾਂਤੁ ^੮ਮੁਖ ਕੀ
 ਬਹੁਰੇ ਆਈ ॥ ਰਹੁ ਦਿਸ ਤੇ ਸੰਗਤ ^੯ਉਮਡਾਈ ॥ ੨੩ ॥ ਮੱਜਨ
 ਕਰੈ ਸੁਧਾਸਰ ਮੇਲੇ ॥ ਖਸ਼ਟਮ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਖਹਿੰ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਬਾਜੀ
 ਸ਼ਸਤ੍ਰੁ ਭੈਟ ਲੇ ਹਰਖਤ ॥ ਯਾਂਤੇ ਲਿਆਵਤ ਨੀਕੇ ਪਰਖਤ ॥ ੨੪ ॥

੧ ਮੰਜਦ ।

੨ ਸੈਦਾਨੇ ਜੰਗ ।

੩ ਫੌਜੀ ।

੪ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਖੜ੍ਹੀ ਵੈਸ ਸੂਦਰ ।

੫ ਪਾਸ ।

੬ ਸ਼ਸਤ੍ਰੁ ।

੭ ਹਰ ਰੋਜ਼ ।

੮ ਸੈਨਾਂ ਇਕੱਠੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

੯ ਵਿਸਾਖੀ ਦੀ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ।

੧੦ ਅਨੱਠੀ ।

ਗਨ ਮਸੰਦ ਸੰਗਤ ਸੰਗ ਲੀਏ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰੈਂ ਦਰਸ ਚਿਤ ਦੀਏ ॥
 ਸ਼ਸਤ੍ਰੁ ਤੁਰੰਗ ਬਿੰਦ ਅਰਪਾਵੈਂ ॥ ਮਨੋਂ ਕਾਮਨਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈਂ ॥
 ੨੫ ॥ ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਇਸਤੁਤ ਬਿਤਾਯੋ ॥ ਪੁਨਹਿ ਗੁਰੂ ਇਕ
 ਦੁਰਗ ਰਚਾਯੋ ॥ ਲੋਹ ਗੜ੍ਹ ਤਿਸਕੇ ਨਾਮ ਉਚਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਮਹਿੰ
 ਜੁੱਧਸਮਾਜ ਬਹੁ ਡਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸੈਨਾ ਅਧਕ ਭਈ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥
 ਚਹੁ ਦਿਸ ਤੇ ਧਨ ਆਵੈ ਰਾਸ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਗਿਰਦ ਪਨਾਹ ॥
 ਕਰੀ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਸੁਖਦਾਹ ॥ ੨੭ ॥ ਗੁਰ ਜਸ ਪਸਰਯੋ ਸੁਰਜ
 ਨਜਾਬੀਂ ॥ ਝਗਰੇ ਅਨਕ ਆਨ ਗੁਰ ਪਾਈਂ ॥ ਤੀਸਰ ਪਹਿਰ
 ਦਿਵਾਨ ਮਝਾਰੇ ॥ ਕਰੈਂ ਨਿਬੇਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਰੇ ॥ ੨੮ ॥ ਨਿਆਉ
 ਸਾਚ ਜਬ ਗੁਰ ਢਿਗ ਹੋਇ ॥ ਕਹੈਂ ਸਾਚ ਪਤਸਾਹਿ ਸੁ ਲੋਇ ॥
 ਨਹਿੰ ਜਾਵੈਂ ਨਰ ਤੁਰਕਨ ਪਾਸ ॥ ਆਇ ਪੁਕਾਰੈਂ ਗੁਰ ਢਿਗ
 ਰਾਸ ॥ ੨੯ ॥ ਭਈ ਸਾਂਤ ਸਭ ਦੇਸ ਮਝਾਰੇ ॥ ਪਾਪੀ ਪਾਖ
 ਕਰਨ ਤੇ ਹਾਰੇ ॥ ਬਿਨਾਂ ਤ੍ਰਾਸ ਤੇ ਭਗਤ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਜਥੈਂ ਨਾਮ
 ਨਿਸ ਬਾਸਰਾ ਸੋਇ ॥ ੩੦ ॥ ਇਕ ਬਾਸਰ ਗੁਰ ਐਸ ਬਿਗਾਰਾ
 ਹੁਵਾਲੇਰ ਕੇ ਦੁਰਗ ਮਝਾਰਾ ॥ ਜਹਾਂਗੀਰ ਤਹਿੰ ਨਿਪੁ ਬਹੁ ਬਾਂਧੇ ॥
 ਤਿਨਹਿੰ ਛੁਡਾਵਹਿੰ ਚੰਦੂ ਸਾਧੇ ॥ ੩੧ ॥ ਤਾਂਤੇ ਉਤ ਦਿਸ ਜਾਨੋ
 ਬਨੈ ॥ ਅਸ ਬਿਗਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਥ ਮਨੈ ॥ ਦੁਸ਼ਟ ਪ੍ਰਹਾਰਨ
 ਸੰਤ ਉਬਾਰਨ ॥ ਆਇ ਜਗਤ ਪਰ ਇਨ ਜੁਗ ਕਾਰਨ ॥ ੩੨ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰ ਨਿੱਤ ਆਚਰਨ ਰਾਜ ਸਾਜ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਦੁਤਿਯੋ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਦੁਇ ਤਰਵਾਰੈਂ ਧਾਰਕੈ ਬਹੈਂ ਸੁ ਤਖਤ ਅਕਾਲ ॥
 ਸੰਤਨ ਕੋ ਸੁਖ ਦਾਇ ਅਤ ਸ਼ਤ੍ਰੂਨ ਕੇ ਸਮ ਕਾਲ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਉਤ ਚੰਦੂ ਕੀ ਸੁਨਹੁ ਕਹਾਨੀ ॥ ਮਹਾਂ^੧ਪਾਤਕੀ
 ਮੂਰਖ ਮਾਨੀ ॥ ਨੁਖ ਸਸਕਾਰੀ ਰਿਦ ਡਰ ਧਾਰੀ ॥ ਨਹਿੰ ਜਾਨੇ ਕੋ
 ਮੇਰੀ ਕਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ ਵਿੱਲੀ ਮਹਿੰ ਜਾਇ ॥ ਸਭਾ ਸੱਦ
 ਸਭ ਕੋ ਅਪਨਾਇ ॥ ਪੇਖੈ ਘਰ ਮਹਿੰ^੨ਤਨਜ ਕੁਮਾਰੀ ॥ ਛਤੀਆ
 ਦੁਸ਼ਟ ਧੁਖੈ ਤਬ ਭਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਕੇਤਕ ਕਾਲ ਬਿਤਾ ਅਸ ਭਾਈ ॥
 ਕਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਜਾ ਗਾਬ ਸੁਨਾਈ ॥ ਬੈਠੇ ਤਖਤ ਸੁ ਸ਼ਸਤਰ ਧਾਰੇ ॥
 ਸੈਨਾ ਰਖੀ ਸੁ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਕਹੈਂ ਕਿ ਦੇਖੀ ਸੰਤਨ
 ਘਾਵੈ ॥ ਸੁਨ ਚੰਦੂ ਮਨ ਭੈ ਅਤ ਪਾਵੈ ॥ ਹਨੈ ਮੇਹਿ ਸ਼ੱਤ੍ਰੂ ਪਿਤ ਜਾਨ ॥
 ਹਿਕੈ ਸ਼ਾਹੁ ਫਿਗ ਕਰੈ ਬਖਾਨ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨੈ ਸ਼ਾਹੀ ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਛ
 ਕੀਨਾ ॥ ਕਠਨ ਬਨੈ ਤਬ ਮੈਂ ਹੁਵੂ ਖੀਨਾ ॥ ਮਨ ਮੈਂ ਝੁਰੈ ਬਿਚਾਰੀ
 ਬਾਤ ॥ ਮੇਲ ਬਨੇ ਬਿਨ ਰਹੈ ਨ ਪਾਤ ॥ ੬ ॥ ਜੁਗ ਆਛੇ ਨਰ
 ਕੀਨਸ ਤਿਆਰੂ ॥ ਲਿਖੀ ਪਤ੍ਰ੍ਕਾ ਬਹੁ ਬਿਸਤਾਰੂ ॥ ਬੈਰ ਅਕਾਰਣ
 ਪਿਤਾ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਮੇ ਸਨ ਬਾਂਧਯੋ ਕਿਸੂ ਉਚਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਜਾਨ ਦੇਹ
 ਅਬ ਜਯੋ ਜਯੋ ਹੋਈ ॥ ਦਾਸੀ ਸੁਤਾ ਬਨਾਵਹੁ ਮੋਹੀ ॥ ਭਲੀ ਲਖੈ
 ਨਿਜ ਮਾਨਹੁ ਐਸੇ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਹਾਲ ਲਖੈ ਪਿਤ ਜੈਸੇ ॥ ੮ ॥ ਦੁਤਨ
 ਸਮਝਾ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੀਨਾ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਆਵਨ ਕੀਨ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ
 ਪ੍ਰਭਤਾ ਪਿਖ ਬਿਸਮਾਇ ॥ ਪਦ ਅਰਬਿੰਦ ਬੰਦਨਾ ਗਾਇ ॥ ੯ ॥
 ਪੁਨ^੩ ਪਾਤੀ ਧਰ ਦੀਨ ਅਗਾਰੀ ॥ ਪਠਵਾਈ ਸੁਨ ਲੀਨੀ
 ਸਾਰੀ ॥ ਪੁਨਹਿ ਕਹਯੋ ਗੁਰ ਦੁਤਨ ਤਾਈ ॥ ਜਾਹੁ ਦੁਸ਼ਟ ਸੋਂ ਕਹੋ
 ਬਨਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਤੁੰ ਤੇ ਕਰਯੋ ਜਮਾਤਾ ਚਾਹੈਂ ॥ ਸੋ ਅਬ ਤੇਰੇ
 ਪ੍ਰਾਨ ਗਵਾਹੈਂ ॥ ਕਰ ਲੇਵੈ ਜੇਤਕ ਤਕਰਾਈ ॥ ਬਿਨਾ ਹਤੇ ਨਹਿੰ
 ਛੋਡੈ ਤਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਜੇ ਕਰ ਪਸਚਮ ਸੂਰਜ ਉਦੇ ॥ ਅਗਨ ਚੰਦਮਾ

੧ ਮਹਾਂ ਪਾਪੀ ।

੨ ਨੂੰਹ ।

੩ ਲੜਕੀ ।

੪ ਨਾਸ ਕਰੋ ।

ਸੁਵਹਿ ਜਿ ਕਦੇ ॥ ਪੰਖ ਲਗਾਇ ਮੇਰ ਉਡ ਜਾਵੈ ॥ ਬਿਰਾ ਅਬਿਰਾ
ਸਮੁੰਦ ਸੁਕਾਵੈ ॥ ੧੨ ॥ ਇਤ ਆਦਿਕ ਸਭ ਹੁਇ ਬਿਪ੍ਰੀਤ ॥ ਤਉ
ਨ ਬਿਆਹਿ ਕਰਹਿੰ ਕਿਸ ਰੀਤ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਅਸ ਦੁਖ ਪਿਤ ਕੈ
ਦੀਨੇ ॥ ਹਤੋਂ ਤਾਹਿ ਅਬ ਦੇਰ ਬਿਹੀਨੋ ॥ ੧੩ ॥ ਬਹੁਰ ਨ ਐਸੇ
ਪਤੀ ਪਠਾਇ ॥ ਹਮ ਆਵੈਂ ਅਬ ਦੇਰ ਨ ਕਾਇ ॥ ਅਸ ਕਹਿ
ਦੂਤਨ ਦੀਨ ਉਠਾਇ ॥ ਝੂਰਤ ਮਨ ਮਹਿੰ ਪੰਥ ਸਿਧਾਇ ॥ ੧੪ ॥

ਚੰਦੁ ਪਾਪੀ ਸੌਂ ਮਿਲੇ ਸਕਲ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਨਾਇ ॥ ੧੫ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਬੋਲਨ ਅਰ ਬਿਵਹਾਰ ॥
ਸੁਨ ਚੰਦੁ ਚਿੰਤਾ ਅਧਕ ਅਨਕ ਉਪਾਵ ਬਿਚਾਰ ॥ ੧੬ ॥

ਜੈਪਈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸ਼ਾਹੁ ਪਾਸ ਚਲ ਗਯੋ ॥ ਕਰ ਸਲਾਮ
ਬਹੁਤ ਉਸਤਤ ਕਯੋ ॥ ਮਾਝੇ ਦੇਸ ਹਕੀਕਤ ਸਾਰੀ ॥ ਕਹਿਤ ਭਯੋ
ਬਹੁ ਬਾਤਨ ਡਾਰੀ ॥ ੧੭ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਮੈਂ ਰਾਵਰ ਜਬ ਗਏ ॥
ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਸੰਗ ਮੇਲ ਸੁ ਬਏ ॥ ਰਾਵਰ ਇਤ ਆਏ ਮੈਂ ਰਹਾ ॥
ਟਕਾ ਵਸੂਲ ਲਾਖ ਦੁਇ ਚਹਾ ॥ ੧੮ ॥ ਤਿਸੀ ਨਿਸਾ ਤਿਨ ਹੈਜਾ
ਭਯੋ ॥ ਕਛ ਵਸੂਲ ਨਹਿੰ ਤਿਸ ਤੈ ਬਜੋ ॥ ਤਿਨ ਪਰਲੋਕ ਭਯੋ ਤਹਿ
ਜਬ ਤੇ ॥ ਸੁਤ ਬੈਠਯੋ ਗਾਦੀ ਪਰ ਤਬ ਤੇ ॥ ੧੯ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਬੋਲਨ
ਅਰ ਬਿਵਹਾਰੂ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਤੇ ਆਈ 'ਅਖਬਾਰੂ ॥ ਤਖਤ ਨਾਮ
ਗਾਦੀ ਕੇ ਰਾਖਯੋ ॥ 'ਆਯੁਧ ਬਿੱਦਜਾ ਮੈਂ ਅਭਲਾਖਯੋ ॥ ੨੦ ॥
ਤਜਯੋ ਫਕੀਰੀ ਕੇ ਜੋ ਬੇਸ ॥ ਸਮਤਾ ਚਾਹਤ ਸਾਹ ਬਸੇਸ ॥ ਸੰਗ
'ਚਮੂ ਹਿਤ ਜੰਗ ਕਰਨ ਕੇ ॥ ਰਾਖਤ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੁ 'ਸੁਭਟ ਬਰਨ ਕੇ ॥
੨੧ ॥ 'ਕਹਿਵਾਵਨ ਲਾਹਯੋ ਪਤਿ ਸ਼ਾਹੁ ॥ ਕਰੈ 'ਅਖੇਰ ਬਿਰਤ

ਬਨ ਮਾਹੂ ॥ ਅਸ ਨਹਿ ਹੋਇ ਉਠਾਵੈ ਦੁੰਦ ॥ ਕਿਮ ਟਿਕ ਰਹੈ
 ਸੁਭਟ ਮਿਲ ਬਿੰਦ ॥ ੨੨ ॥ ਭੇਜੋ ਸੈਨਾ ਨਿਕਟ ਝੁਲਾਵੈ ॥ ਨਹਿ
 ਆਵੈ ਤੌ ਪਕਰ ਮੰਗਾਵੈ ॥ ਦਬਯੋ ਰਹੈ ਨਹਿੰ ਦੁੰਦ ਉਠਾਵੈ ॥ ਆਗੈ
 ਆਪ ਕਰੋ ਜਸ ਭਾਵੈ ॥ ੨੩ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਸਮੀਪੀ ਜੇ ਉਮਰਾਹੂ ॥ ਚੰਦੁ
 ਬਾਤ ਕੇ ਕਰ ਪੁਸ਼ਟਾਹੂ ॥ ਰਿਸਵਤ ਲੇਨ ਹਾਰ ਜੇ ਨਰ ਹੈਂ ॥ ਬੁਰਾ
 ਭਲਾ ਨ ਬਿਚਾਰਤ ਉਰ ਹੈਂ ॥ ੨੪ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਲੇ ਤਿਸ ਕਾ ਰੁਖ
 ਕਰੈਂ ॥ ਸਾਚ ਕਿ ਝੂਠ ਬਿਚਾਰ ਨ ਧਰੈਂ ॥ ਜਹਾਂਗੀਰ ਸਭ ਸੁਨ ਲੀ
 ਕਾਨੀ ॥ ਉਪਜਯੋ ਸੰਸਾ ਸੋਚਨ ਠਾਨੀ ॥ ੨੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗਾਦੀ
 ਕੇ ਗੁਨ ਭਾਰੇ ॥ ਅਪਨ ਬਡਨ ਪਰ ਲਖ ਉਪਕਾਰੇ ॥ ਜਾਵਤ ਕਰੋਂ
 ਨਹੀਂ ਨਿਰਧਾਰੇ ॥ ਤਾਵਤ ਬਨਹਿ ਨ ਕਰਨ ਬਿਗਾਰੇ ॥ ੨੬ ॥
 ਦਿਨ ਦੂਸਰ ਮਹਿੰ ਚਿਤਵਤ ਸ਼ਾਹੂ ॥ ਆਯੋ ਤਬ ਬਜੀਰ ਖਾਂ ਪਾਹੂ ॥
 ਗੁਰ ਬਿੱਤਾਂਤ ਬੂਝਯੋ ਤਿਸ ਤੀਰ ॥ ਸੰਤ ਰੂਪ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਧੀਰ ॥
 ੨੭ ॥ ਹਮ ਨੇ ਸੁਨਯੋ ਭਯੋ ਪਰਲੋਕਾ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਤਿਨ
 ਦਰਸ ਬਿਲੋਕਾ ॥ ਦੂਤੀ ਕਰਤ ਰਹਯੋ ਤਬ ਚੰਦੁ ॥ ਮੈਂ ਦਰਸਨ
 ਪਾ ਭਯੋ ਅਨੰਦੂ ॥ ੨੮ ॥ ਅਬ ਤਿਨ ਕੇ ਨੰਦਨ ਇਕ ਸੁਨਯੋ ॥
 ਅਪਰ ਬਿੱਤਾਂਤ ਚੰਦੂ ਨੇ ਭਨਯੋ ॥ ਇਹੁ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸਭ ਮੋਹਿ ਸੁਨਾਵੈ
 ॥ ਪਠੈਂ ਸੈਨ ਕੇ ਨਹਿੰ ਬਤਲਾਵੈ ॥ ੨੯ ॥ ਸੁਨ ਵਜੀਰ ਖਾਂ
 ਅਰਜ ਗੁਜਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਧਨ
 ਅਨਗਨ ਤੇ ਤਾਲ ਲਵਾਯੋ ॥ ਹਿੰਦ ਤਮਾਮਨ ਕੇ ਸੁਖ ਦਾਯੋ ॥
 ੩੦ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਦੇਤੇ ਦੇਗ ਖਰਾਇਤ ॥ ਅਲਹ ਤਾਲਹ
 ਯਾਦ ਹਰ ਸਾਇਤ ॥ ਚੰਦੁ ਦਿਵਾਨ ਜਾਤ ਨਿਜ ਜਾਨੈ ॥ ਮਹਿਮਾ
 ਲਖੈਨ ਮਤਸਰ ਠਾਨੈ ॥ ੩੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਤਨ ਤਜਾਗਯੋ
 ਤਹਾਂ ॥ ਬੀਤ ਗਈ ਸੋ ਕਹੀਐ ਕਹਾਂ ॥ ਅਬ ਤਿਨ ਕੇ ਸੁਤ ਬਲੀ

ਬਿਲੰਦ ॥ ੧੮੮ ਬੈਸ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ੩੨ ॥ ਪੂਜੈ ਜਗਤ
 ਪਦਾਰਥ ਦੇਤ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਗੁਰ ਤੇ ਬਰ ਲੇਤ ॥ ਤਿਨਹੁ ਸੰਗ
 ਭੀ ਮਤਸਰ ਧਰੈ ॥ ਚੰਦੁ ਆਪ ਢਿਗ ਦੂਤੀ ਕਰੈ ॥ ੩੩ ॥ ਅਬ
 ਨਿਰਨੈ ਕਰ ਸਕਲ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ॥ ਬਰਤਹੁ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸੁਤ ਸੰਗਾ ॥
 ਪਠਹੁ ਆਪ ਅਬ ਕੋ ਉਮਗਾਉ ॥ ਮਿਲਹਿ ਜਾਇ ਕਰ ਸਹਿਜ
 ਸੁਭਾਉ ॥ ੩੪ ॥ ਬਿਨੈ ਬਖਾਨਹਿ ਤੁਮਗੀ ਦਿਸ ਤੇ ॥ ਹੁਇ ਪ੍ਰਸੰਨ
 ਚਿਤ ਆਵੈ ਜਿਸ ਤੇ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਕੋਪ ਕਰਹਿ ਦੇ ਸਰਾਪ ॥ ਕਹਯੋ
 ਸਫਲ ਹੋਇ ਜਾਨਹੁ ਆਪ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਾਹੁ ਖਾਨ ਕੇ ਬੈਨਾ ॥
 ਕਰਯੋ ਸਰਾਹਨ ਤੂ ਨਤ ਐਨ ॥ ਅਪਰ ਸਭਾ ਕੇ ਮਾਨਵ ਬਿੰਦੂ ॥
 ਕਹੈਂ ਤਥਾ ਜਿਮ ਭਾਖੇ ਚੰਦੂ ॥ ੩੬ ॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਭੇਜਨ
 ਤੇਰੋ ॥ ਹੈ ਨੀਕੇ ਨਿਰਨੇ ਕਰ ਹੋਰੋ ॥ ਜਿਮ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਇ ਕਰ ਚਲ
 ਆਵੈਂ ॥ ਪਾਵਨ ਦਰਸਨ ਅਪਨ ਦਿਖਾਵੈਂ ॥ ੩੭ ॥ ਇਸ ਕੇ
 ਸਮ ਨਹਿੰ ਨੀਕੀ ਕੋਇ ॥ ਮਿਲਬੋ ਪਾਕ ਪੀਰ ਕੋ ਹੋਇ ॥ ਹੋਤ ਭੇਰ
 ਬਹੁ ਲੇਹੁ ਅਕੋਰ ॥ ਗਮਨ ਕਰੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਓਰ ॥ ੩੮ ॥
 ਕਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮੁਹਿ ਦਰਸ ਦਿਖਾਵੇ ॥ ਕਿੰਚ ਬੇਗ ਲੈ ਸੰਗ ਸਿਧਾਵੇ ॥
 ਖਾਂ ਵਜੀਰ ਸੁਨ ਜਹਾਂਗੀਰ ਤੇ ॥ ਹਰਖਯੋ ਜਾਨਯੋ ਮਿਲਨ ਪੀਰ ਤੇ
 ॥ ੩੯ ॥ ਆਇਸ ਜਾਨੀ ਕੀਨ ਸਲਾਮ ॥ ਲੀਨ ਸਕੇਲ ਸਮਾਜ
 ਤਮਾਮ ॥ ਕਲਗੀ ਜਿਗਾ ਮੁਕਤ ਕੀ ਮਾਲਾ ॥ ਖੀਨ ਖਾਬ ਪਟ
 ਜਗੀ ਦੁਸ਼ਾਲਾ ॥ ੪੦ ॥ ਅਪਰ ਅਕੋਰ ਜੋਰ ਕਰ ਸਾਰੀ ॥ ਕਿਤਕ
 ਚਮੂ ਸੰਗ ਕੀਨ ਤਿਆਰੀ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਮਗ ਉਲਘਉ ਸਾਰੇ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਪਹੁੰਚ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਚੰਦੂ

ਦੂਤੀ ਕਰਨ ਐ ਵਜੀਰ ਖਾਂ ਸੁਧਾ ਸਰ ਆਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ
ਤਿ੍ਰਿਤਿਯੋ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩ ॥

ਦੈਹਿਗਾ ॥ ਉਤ ਤੇ ਆਇ ਵਜੀਰ ਖਾਂ ਇਤ ਗੁਰ ਆਗੇ ਤਿਆਰ ।
ਚੰਦੂ ਕੇ ਗਹਿ ਲਿਆਵਨੇ ਐ ਨਿਪੁਹਨ ਕੀ ਸਾਰ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਤੀਸਰ ਪਹਿਰ ਲਗਯੋ ਦੀਵਾਨ ॥ ਆਯੋ ਤਬੈ
ਵਜੀਰ ਸੁ ਖਾਨ ॥ ਭੇਟਾ ਅਨਕ ਚਢਾਵਨ ਕੀਨ ॥ ਪਗ ਬੰਦੇ ਬਹੁ
ਆਨੰਦ ਭੀਨ ॥ ੨ ॥ ਬੰਦ ਹਾਥ ਪੁਨ ਬਿਨੈ ਬਖਾਨੀ ॥ ਹਜ਼ਰਤ
ਤੁਮਹਿ ਬੰਦਰਗੀ ਠਾਨੀ ॥ ਬੈਨਯੋ ਨਿਕਟ 'ਕੁਸ਼ਲ ਕਹੁ ਆਛੇ ॥
ਕਹਯੋ ਸਕਲ ਤੁਮ ਕਰਨਾ ਬਾਛੇ ॥ ੩ ॥ ਬੂਝਯੋ ਕਹੁ ਕਾਰਨ ਆ
ਗਵਨੇ ॥ ਹਮ ਭੀ ਚੈ ਹੈ ਦਿੱਲੀ ਰਵਨੇ ॥ ਸੁਨ ਵਜੀਰ ਖਾਂ 'ਜੁਗ
ਕਰ ਜੋਰੇ ॥ ਲੇਨ ਹੇਤ ਆਯੋ ਤੁਮ ਓਰੇ ॥ ੪ ॥ ਚਹੈਂ ਤੁਮਾਰੇ ਦਰਸ਼ਨ
ਸ਼ਾਹੂ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਨ ਤੇ ਕਰਤ ਉਮਾਹੂ ॥ ਸਰਧਾ ਧਾਰ ਅਕੋਰ
ਪਠਾਈ ॥ ਸਮ ਮੁਗੀਦ ਕੇ ਬਿਨੈ ਅਲਾਈ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ
ਹਰਿਗੁਬਿੰਦ ਮੁਸਕਾਨੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਿ ਸੁਭ ਪ੍ਰਸ਼ਬਾਨੇ ॥ ਅਸ
ਸੁਨ ਭਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਨ ਮਾਹਿੰ ॥ ਧੰਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੁਖੋਂ ਅਲਾਹਿ ॥ ੬ ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਿਨ ਡੇਰਾ ਕਰਵਾਯੋ ॥ ਦੇਗ ਗੁਰੂ ਤੇ ਰਸਤ ਦਿਵਾਯੋ ॥
ਪੁਨ ਮਹਿਲੋਂ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗਏ ॥ ਬਿਧ ਗੁਰਦਾਸ ਬੁਲਾਵਤ ਭਏ ॥
੭ ॥ ਮਾਤ ਗੰਗ ਕੇ ਨਿਕਟ ਬਠਾਵਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਅਸ ਬਚਨ
ਅਲਾਵਾ ॥ ਹਮ 'ਭੁਨਸਾਰ ਦਿੱਲੀ ਦਿਸ ਜਾਵੈਂ ॥ ਤਾ ਮਹਿੰ ਹੇਤ ਸੁ
ਬਹੁਤ ਲਖਾਵੈਂ ॥ ੮ ॥ ਇਕ ਜਹਾਂਗੀਰ ਸੋਂ ਨਾਹਿੰ ਬਿਗਾਰੈਂ ॥
ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਨ ਹੈ ਕਰੈਂ 'ਅਖਾਰੈਂ ॥ ਦੁਤੀਏ ਚੰਦੂ ਕੇ ਗਹਿ ਲਿਆਵੈਂ ॥
ਤਿ੍ਰਿਤੀਏ ਨਿਪੁਤ ਸੁ ਬੰਦ ਛੁਡਾਵੈਂ ॥ ੯ ॥ ਇਸ ਤੇ ਮਨ ਮਹਿੰ ਚਿੰਤ

ਨ ਧਾਰੇ ॥ ਹਮ ਪਾਛੈ ਸਭ ਕਾਰ ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸਭੀ ਕਾਰ
 ਸਉਪਾਈ ॥ ਭਈ ਰੈਨ ਸੁਖ ਸੇਜ ਸੁਹਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਪ੍ਰਾਤਹਿ ਕਾਲ
 ਜਾਗ ਅਸਨਾਨੇ ॥ ਨਿਜ ਸੂਰੂਪ ਪੁਨ ਲਾਇ ਧਿਆਨੇ ॥ ^੧ਅਰਣੋਦੈ
 ਚੰਦ ਬਿਧੀ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਆਵਤ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੧੧ ॥
 ਸੌ ਸਵਾਰ ਸੰਗ ਕਰੋ ਤਿਆਰ ॥ ਅਬ ਚਲ ਹੈਂ ਦਿੱਲੀ ਨਿਰਧਾਰ ॥
 ਬਸਤ੍ਰ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਜਾਇ ॥ ^੨ਖੜਗ ਧਨਖ ^੩ਤਰਕਸ ਅੰਗ
 ਲਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ਤਿਆਰ ਹੋਨ ਕੇ ਬਜਯੋ ਨਿਸਾਨਾ ॥ ਜਨ ਘਨ
 ਘੋਖਤ ਘਨੇ ਮਹਾਨਾ ॥ ਕਸੇ ਤੁਰੰਗਾਨ ^੪ਤੰਗ ਬਨਾਏ ॥ ਸੁਭਟ ਸੁਚੇਤ
 ਤਜਾਰ ਹੈ ਆਏ ॥ ੧੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਲੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਮਦਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਹਰਿਮੰਦਰ ਆਇ ਚਢਾਇ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਚਢਾਈ ਕੇਰੀ ॥ ਲੋ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਇ ਤਿਸ ਬੇਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਮਾਤ ਰੰਗ ਪਗ ਸੀਸ
 ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਆਸਿਖ ਪਾਇ ਵਹਿਰ ਨਿਕਸਾਯੋ ॥ ਸੁਭ ਸਜਾਇ ਸੇਵਕ
 ਹਜ ਲਿਆਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਉਰ ਧਯਾਯੋ ॥ ੧੫ ॥
 ਭਏ ਅਰੂਢਨ ਜਬੈ ਗੁਸਾਈ ॥ ^੫ਧੁਨ ^੬ਦੁੰਦਭ ਹਨ ਡੰਕ ਉਠਾਈ ॥
 ਅਸੁ ਅਸਵਾਰ ਹੋਇ ਕਰ ਚਾਲੇ ॥ ਸੰਗ ^੭ਸੁਭਟ ਚਢ ਗਹਿ ਅਸ ਢਾਲੇ
 ॥ ੧੬ ॥ ਕਿੰਚ ਬੇਗ ਅਰ ਖਾਨ ਵਜੀਰ ॥ ਭਏ ਅਰੂਢਨ ਗਮਨੇ ਧੀਰਾ ॥
 ਗੋਂਦਵਾਲ ਆ ਕੀਨਸ ਡੇਰਾ ॥ ਮੁਹਰੀ ਆਦ ਮਿਲੇ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥
 ੧੭ ॥ ਛਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਸ ਸੁਖ ਸੁਪਤਾਇ ॥ ਉਠ ਪ੍ਰਭਾਤ ^੮ਬਾਪੀ
^੯ਮਜ ਨ੍ਹਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਮਰ ਬਾਨ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ਭੇਟ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰ ਬਹੁ ਬਰਤਾਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ਮਿਲ ਗੁਰ ^{੧੦}ਅੰਸਨ ਭਏ
 ਸਵਾਰਾ ॥ ਆਗੇ ਬਾਜਤ ਚਲੇ ਨਗਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਮਗ
 ਜਗ ਗੁਰ ਕਰਤ ਪਯਾਨਾ ॥ ਸੁਨਹਿ ਨਾਰ ਨਰ ਜੋ ਸੁਧ ਕਾਨਾ ॥

੧ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਦਿਆਂ । ੨ ਬਿਧੀ ਚੰਦ । ੩ ਤਲਵਾਰ । ੪ ਭੱਤਾ ।
 ੫ ਉਚੇ । ੬ ਬਥਦ । ੭ ਫੇਰੀਆਂ । ੮ ਸੁਰਮੇ । ੯ ਬਾਵਲੀ ਸਾਹਿਬ ।
 ੧੦ ਇਸ਼ਨਾਨ । ੧੧ ਸਬੰਧੀਆਂ ਨਾਲ ।

੧੯ ॥ ਜਥਾ ਸ਼ਕਤ ਲੇ ਤੁਰਤ ਉਪਾਇਨ ॥ ਪੂਜਹਿ ਆਨ ਗੁਰੂ ਕੇ
 ਪਾਇਨ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰ ਚਲਤ ਅਗੇਰੇ ॥ ਜਹਿਂ ਕਰ ਡੇਰਾ
 ਹੇਤ ਬਸੇਰੇ ॥ ੨੦ ॥ ਤਹਿੰ ਸਭ ਆਇ ਦਰਸ ਕੋ ਕਰੈਂ ॥ ਪੁਰੈ
 ਕਾਮਨਾ ਜੇ ਉਰ ਧਰੈਂ ॥ ਹੋਤ ਪ੍ਰਭਾਤ ਗਮਨ ਕੋ ਠਾਨੈ ॥ ਖਾਂ ਵਜੀਰ
 ਸੰਗ ਹਰਖ ਪਯਾਨੈ ॥ ੨੧ ॥ ਅਨਕ ਗੀਤ ਤੇ ਗੁਰੂ ਰਿਸਾਵੈਂ ॥ ਸ਼ਾਹ
 ਦਿਸਾ ਤੇ ਬਿਨੈ ਅਲਾਵੈਂ ॥ ਇਸ ਬਿਧ ਕੇਤਕ ਦਿਨ ਪ੍ਰਸਥਾਨੇ ॥
 ਕ੍ਰਮ ਕਰ ਸਕਲ ਪੰਥ ਉਲਘਾਨੇ ॥ ੨੨ ॥ ਇਤ ਪਾਛੈ ਗੁਰ ਘਰ
 ਬਿਵਹਾਰ ॥ ਸੰਮਤਿ ਮਾਤ ਚਲਤ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਸੰਗਤ ਨਈ ਨਿਤਾ
 ਪ੍ਰਤ ਆਵੈ ॥ ਹਰਮੰਦਰ ਕੀ ਪੂਜ ਕਰਾਵੈ ॥ ੨੩ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ
 ਪਾਵੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਉਤ ਗੁਰ ਕਥਾ ਸੁਨਹ ਸੁਭ ਜੋਇ ॥ ਚਲਤ
 ਚਲਤ ਦਿੱਲੀ ਪੁਰ ਗ੍ਰਾਏ ॥ ਖਾਂ ਵਜੀਰ ਸੰਗ ਬੁਝਤ ਭਏ ॥ ੨੪ ॥
 ਡੇਰਾ ਕਰੈਂ ਕੈਨ ਅਸਥਾਨ ॥ ਬਸੈਂ ਜਹਾਂ ਸੁਖ ਸੰਗ ਸੁਜਾਨ ॥ ਸੁਨ
 ਵਜੀਰ ਕਰ ਜੋਰ ਬਖਾਨਾ ॥ ਇਸ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਮਜਨੂ ਅਸਥਾਨਾ ॥
 ੨੫ ॥ ਕੇਤਕ ਕਹਿਤ ਸੁਨੇ ਮੈਂ ਐਸੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਇਸ ਥਲ
 ਬੈਸੇ ॥ ਤਹਾਂ ਬਾਸ ਸੁਖ ਸਾਬ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਮਨਾ ^੩ਕੂਲ੍ਹ ਸੁਭਲੇ
 ਲਖੀਜੈ ॥ ੨੬ ॥ ਅਸ ਕਹਿਤੇ ਪਹੁਚੇ ਤਹਿ ਜਾਇ ॥ ਪਿਖ ਥਲ
 ਹੁਦਰ ਸਿਵਰ ਕਰਾਇ ॥ ਤੰਬੂ ਸ਼ਮਯਾਨੇ ਗਨ ਤਾਨੇ ॥ ਰੇਸਮ ^੪ਡੇਰਨ
 ਅੰਚ ਬੰਧਾਨੇ ॥ ੨੭ ॥ ਕਰੀ ਕਨਾਤ ਬਨਾਤ ਖਰੀ ਕੀ ॥ ਕਿਤ
 ਕਿਤ ਚਿਤ੍ਰ ਕਾਰ ^੫ਜਰੀ ਕੀ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਹੁ ਦਿਸ ਭਣ ਸਮਦਾਇਆ ॥
 ਨਿਜ ਨਿਜ ਤੰਬੂ ਤਹਾਂ ਲਗਾਇ ॥ ੨੮ ॥ ਪੰਗਤ ਲਗੀ ਤੁਰੰਗਨ
 ਕੇਰੀ ॥ ਜਾਹਿੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰ ਨਿਤ ਗੁਰ ਹੇਰੀ ॥ ਤਬ ਵਜੀਰ ਖਾਂ
 ਨਿਕਟ ਹਕਾਰਾ ॥ ਕਰਹੁ ਆਪਨੇ ਸਦਨ ਉਤਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਕਰ

੧ ਭੇਟਾ । ੨ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਕਰਕੇ । ੩ ਕਿਨਾਰੇ । ੪ ਰੇਸਮ ਦੇ ਧਾਗਿਆ
 ਨਾਲ । ੫ ਖਿਚ ਕੇ । ੬ ਜੜੀ ।

ਬੰਦਨ ਬਹੁ ਪੁਰ ਕੇ ਗਏ ॥ ਸੀਲ ਸਰੂਪ ਸਰਾਹਤ ਭਏ ॥ ਉਤਰੇ
ਪਗ ਕਰ ਨੀਰ ਪਖਾਰੇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਸਤ੍ਰ ਸਕਲ ਤਨ ਧਾਰੋਝੀ
ਦੈਹਿਗਾ ॥ ਪਾਯੋ ਅਵਸਰ ਮਿਲਨ ਕੇ ਗਮਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਪਾਸ ॥
ਅਧਕ ਅਦਬ ਤੇ ਬੰਦਗੀ ਨਿਵ ਨਿਵ ਕਰਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੩੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਦੇਖਤ ਬੈਲਯੋ ਸਾਹੁ ਸੁਜਾਨ ॥ ਖਾਂ ਵਜੀਰ ਫਿਗ
ਆਉ ਬਖਾਨ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ ਕੈਥੈ ਨਹਿੰ ਆਇ ॥ ਸੁਧ ਸਗਰੀ ਹਮ
ਦੇਹੁ ਬਤਾਇ ॥ ੩੨ ॥ ਖਾਂ ਵਜੀਰ ਕਰ ਜੋਰ ਅਗਾਰੀ ॥ ਚਾਤੁਰਤਾ
ਯੁਤ ਬਿਨੈ ਉਚਾਰੀ ॥ ਪਿਯ ਮੂਰਤ ਸੂਰਤ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ॥ ਸਾਹਿਬ
ਕਰਾਮਾਤ ਗੁਨ ਮੰਦਰ ॥ ੩੩ ॥ ਕਰਯੋ ਬਿਲੋਕਨ ਜਬ ਹਮ ਜਾਇ ॥
ਰਾਵਰ ਦਿਸ ਤੇ ਬਿਨੈ ਅਲਾਇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕੇ ਠਾਨ ਮਹਾਨ ॥
ਆਏ ਚਲ ਅਬ ਮਜਨੂ ਥਾਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁਨਤ ਸਾਹੁ ਬਹੁ ਭਯੋ
ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਕਹਯੋ ਵਜੀਰ ਖਾਨ ਤੁਮ ਧੰਨ ॥ ਮੁੜ ਫਿਗ ਕਰਤ
ਹੁਤੇ ਨਰ ਥਾਰੀ ॥ ਗੁਰੂ ਨ ਐਹੈਂ ਨਿਕਟ ਤਮਾਰੀ ॥ ੩੫ ॥ ਅਬ
ਸਭੇ ਭਾਂਤ ਕਰੇ ਤਿਨ ਸੇਵਾ ॥ ਹਰਖਾਵਹੁ ਨੀਕੇ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਹਮ
ਦਿਦਾਰੇ ਕਰ ਹੈਂ ਚਲ ਕਾਲੀ ॥ ਸੰਭ ਤੇ ਗੁਰ ਗਾਦੀ ਜੁ ਬਿਸਾਲੀ
॥ ੩੬ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਉਠਯੋ ਸਭਾ ਤੜੈ ਸਾਹੁ ॥ ਖਾਂ ਵਜੀਰ
ਆਯੋ ਗੁਰ ਪਾਹੂ ॥ ਸਾਹੁ ਬਿਤੁੰਤ ਭਯੋ ਸੋ ਭਾਖਾ ॥ ਕਰਹਿ ਪਾਤ
ਮਿਲਬੇ ਅਭਿਲਾਖਾ ॥ ੩੭ ॥ ਤਬੈ ਲੈ ਜਾਮ ਦਿਵਸ ਰਹਿ ਗਯੋ ॥
ਗੁਰ ਆਏ ਹੰਗਤ ਸੁਨ ਲਯੋ ॥ ਲਘ ਬਿਸਾਲ ਗੁਰ ਸਿਖ ਨਢ ਨਾਰੀ
॥ ਮਿਲ ਕਰ ਸਗਰੇ ਪੁਰੀ ਮੁੜਾਰੀ ॥ ੩੮ ॥ ਆਨ ਕਰਯੋ ਦਰਸਨ
ਤਿਹ ਸਮੇ ॥ ਧਰਹਿੰ ਉਪਾਇਨ ਕਰ ਕਰ ਨਮੇ ॥ ਸਬਦ ਸੁ ਰਾਗੀ
ਗਾਵਤ ਰਾਗਾ ॥ ਸੁਨਹਿੰ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਸਿਖ ਬਡ ਭਾਗ ॥ ੩੯ ॥ ਰਾਜ
ਸਾਜ ਪਿਖ ਸੰਗਤ ਸਾਰੀ ॥ ਤਨ ਮਨ ਤੇ ਹੋਵੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਸਭਹਨ

ਕੀ ਹੋਵਤ ਅਰਦਾਸ ॥ ਪੂਰਨ ਹੁਵੈਂ ਮਨੌਰਥ ਰਾਸ ॥ ੪੦ ॥ ਅਸ
ਅਨੰਦ ਸਹਿ ਰਵ ਅਸਬਾਇ ॥ ਸੋਦਰ ਚੈਕੀ ਭੋਗ ਸੁ ਪਾਇ ॥ ਕਰ
ਕਰ ਬੰਦਨ ਸਭ ਘਰ ਗਏ ॥ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਸਰਾਹਤ ਭਏ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਦਿੱਲੀ ਪਰਵੇਸਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਚਤ੍ਰਥ ਮੰਦਰਹਿ ॥੪॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਨਿਸਾ ਜਾਮ ਜਾਗੇ ਗੁਰੂ ਕੀਨੇ ਸੈਚ ਸਨਾਨ ॥
ਆਸਨ ਕਰ ^੧ਆਸੀਨ ਤਬ ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਧਰ ਧਯਾਨ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਆਸਾ ਵਾਰ ਸੁ ਰਾਗੀ ਗਾਵੈਂ ॥ ਸਿੱਖ ਜੁ ਪ੍ਰੇਮੀ
ਸੁਨ ਸੁਖ ਪਾਵੈਂ ॥ ਸੂਰ ਉਦੇ ਸਭ ਸੂਰ ਸੁ ਆਏ ॥ ਗੁਰ ਤੰਬੂ ਦਰ
ਪਰ ਸਮਦਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਮਨਿੰਦੇ ॥ ^੨ਬਿਕਸੇ
ਜੁਗ ਲੋਚਨ ਅਰਬਿੰਦੇ ॥ ਸੁੰਦਰ ਬਸਤਰ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਸਜਾਇ ॥ ਕਲਗੀ
ਅਤ ਸਿਰ ਸੇਭਾ ਪਾਇ ॥ ੩ ॥ ਵਹਿਰ ਫਰਸ਼ ਕਰਵਾਇ ਬਿਸਾਲਾ ॥
ਤੰਬੂ ਤੇ ਨਿਕਸੇ ਤਹਿੰ ਕਾਲਾ ॥ ਖਰੇ ਸਕਲ ਹੁਇ ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥
ਦਰਸਨ ਕਰਤ ਗੁਰੂ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ੪ ॥ ^੩ਕੰਚਨ ਖਚਤ ਪ੍ਰਯੰਕ
ਬਡੇਗਾ ॥ ਆਸਤਰਨ ਤੇ ਮ੍ਰਿਦਲ ਘਨੇਗਾ ॥ ਬੈਠੇ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ
ਮਹਾਨਾ ॥ ਜੋਧਾ ਬਿਰੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਧਰ ਨਾਨਾ ॥ ੫ ॥ ਸਿੱਖ ਮਸੰਦ
ਸੇਵਕ ਸਮਦਾਇ ॥ ਖਰੇ ^੪ਮੇਵਹਾ ਅਰਜ ਅਲਾਇ ॥ ਪੁਰ ਬਾਸੀ
ਸਿੱਖ ਕਰੇਂ ਕਰਾਹਿ ॥ ਆਵਨ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਾਹਿ ॥ ੬ ॥ ਜਿਨਹੁ
ਕਾਵਨੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ॥ ਅਰਪਨ ਲਗੇ ਭੇਟ ਆ ਸੋਈ ॥ ਪੂਰਤੇ ਗੁਰ
ਲਗ ਲਾਰੇ ਪਰਯੋ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਉਰ ਭਰਯੋ ॥ ੭ ॥ ਕੈਸ
ਸੈਕਰੇ ਜਿਨ ਹਿਤ ਜਾਤੇ ॥ ਆਏ ਘਰ ਮਹਿੰ ਸੋ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ॥ ਕੋ ਅਸ
ਮੰਦ ਭਾਗ ਹੈ ਭਾਰੇ ॥ ਆਇ ਨਹੀਂ ਗੁਰ ਦਰਸ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੮ ॥

੧ ਇਸਥਿਤ ।

੨ ਦੋਨੋਂ ਅਖਾਂ ਖੇਲ੍ਹੀਆਂ ।

੩ ਸੇਨਾਂ ਮੰਜੇ ਵਿਚ ਜ਼ਿੰਦਿਆ

ਹੋਇਆ ਹੈ ।

੪ ਮਸੰਦ ।

ਹੇਠ ਲਗੀ ਸਭ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ॥ ਬਰਤਹਿ ^੧ਪੰਜਾਮ੍ਰਤ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥
 ਬਹੁ ਉਤਸਵ ਕਰ ਕਰ ਨਰ ਨਾਗੀ ॥ ਦਰਸਹਿ ^੨ਗੁਰ ਪਗ ਹੈਂ
 ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ੯ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ ਵਜੀਰ ਖਾਂ ਆਯੋ ॥ ^੩ਪਗ ^੪ਪੰਕਜ
 ਪਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਪੁਨਹਿੰ ਬੇਨਤੀ ਐਸ ਕਗਈ ॥ ਦਰਸਨ
 ਹਿਤ ਆਵੈ ਨਰ ਰਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਫਰਸਾ ਅਕੇਲਾ ਇਕ ਦਿਸ ਥਾਯੋ ॥
 ਪਾਤਸ਼ਾਹਿ ਇਤਨੇ ਮਹਿੰਆਯੋ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੰਗ ਬਡੇ ^੫ਉਮਰਾਇ ॥
 ਕਰੀ ਬੰਦਨਾ ਗੁਰ ਪਗ ਆਇ ॥ ੧੧ ॥ ਸਨਮਾਨਤ ਗੁਰ ਤਹਿ
 ਬੈਠਾਰੇ ॥ ਕੁਸਲਾਨੰਦ ਪੂਛ ਇਸ ਬਾਰੇ ॥ ਹਜ਼ਾਰਤ ਹੇਰ ਬਿਸਮ ਮਨ
 ਥਾਯੋ ॥ ਇਹੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਗਾਈ ਆਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸਭ
 ਤੈਸੇ ਭਏ ॥ ਇਨ ਕੀ ਕ੍ਰਾਂਤ ਲਯੋ ਮਤ ਨਏ ॥ ਮਨਹੁ ਬੀਰ ਰਸ
 ਧਰਯੋ ਸਰੀਰਾ ॥ ਦਿਪਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ਰਿਦੇ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਵਹਿਰ
 ਬੇਖ ਮਹਿੰ ਫਰਕ ਮਹਾਨੀ ॥ ਅੰਤਰਾਕੀ ਗਤ ਜਾਇ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਜੇ
 ਅੰਤਰ ਮਤ ਸੰਤਨ ਹੋਈ ॥ ਬਾਹਰ ਬੇਖ ਬਿਗਾਰ ਨ ਕੋਈ ॥ ੧੪ ॥
 ਤਥਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰ ਪਰਕੋਂ ਅਬੈਂ ॥ ਇਮ ਬਿਚਾਰ ਬੋਲਯੋ ਬਚ ਤਥੈ ॥
 ਸੁਨਹੁ ਧੀਰ ਜੀ ਅਰਜ਼ ਹਸਾਰੀ ॥ ਉਰ ਸੰਸੇ ਮੁਰ ਕਰੈ ਨਿਵਾਰੀ ॥
 ੧੫ ॥ ਬਿਹੁ ਜਗ ਸਾਚ ਕਿ ਝੂਠੇ ਬਨਯੋ ॥ ਨਿਸਚੈ ਭਯੋ ਨ ਮੈਂ ਮਨ
 ਗੁਨਯੋ ॥ ਜੇ ਕਰ ਸਾਚ ਇਸੇ ਠਹਿਰਾਵੇਂ ॥ ਪੂਰਬ ਮਰੇ ਨਹੀਂ
 ਦ੍ਰਿਸਟਾਵੇਂ ॥ ੧੬ ॥ ਜੇ ਕਰ ਝੂਠੇ ਕਰੈਂ ਬਿਚਾਰਨ ॥ ਸਭ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੀ
 ਹੈਤ ਨਿਹਾਰਨ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਉੱਤਰ ਦੀਨ ॥ ਜਬ ਨਰ
 ਸੁਪਤਹਿ ਨਿੰਦਾ ਲੀਨ ॥ ੧੭ ॥ ਸੁਪਨ ਅਵਸਥਾ ਜਬੂ ਪਾਇ ॥
 ਸਗਲ ਜਗਤ ਜਾਨੈ ਤਿਸ ਭਾਇ ॥ ਜਬ ਲੈ ਸੁਪਨਾ ਨਰ ਕੈ ਰਹੈ ॥
 ਤਬ ਲੈ ਸਾਚੇ ਹੀ ਤਿਸ ਲਹੈ ॥ ੧੮ ॥ ਭੈ ਪਾਵਤ ਅਰ ਭਾਜਯੋ
 ਜਾਤ ॥ ਕੈ ਪ੍ਰਿਅ ਦੇਖਤ ਉਰ ਹਰਖਾਤ ॥ ਜੇ ਸੁਪਨੇ ਕੈ ਝੂਠੇ ਜਾਨੈਂ ॥

ਤ੍ਰਾਮ ਬਿਖਾਦ ਹਰਖ ਕਯੋਂ ਠਾਨੈਂ ॥ ੧੯ ॥ ਜਾਗ੍ਰਤ ਜਬਹਿ
 ਅਵਸਥਾ ਪਾਇ ॥ ਜੇ ਸਾਚੋ ਤਬ ਕਿਉਂ ਨ ਦਿਸਾਇ ॥ ਯਾਂਤੇ ਅਨਰ
 ਵਚਨ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਯਾ ॥ ਜਾਨੀ ਪਰੈ ਨ ਬਿਨ ਗੁਰ ਦਾਯਾ ॥ ੨੦ ॥ ਦੇ
 ਦਿਸ਼ਟਾਂਤ ਤੇਹਿ ਸਮਝਾਵੈਂ ॥ ਜਗ ਕੀ ਰਚਨਾਂ ਤਬਾ ਜਨਾਵੈਂ ॥ ੨੧ ॥
 ਮਹਿੰ ਰਜੂ ਕੋ ਕੋ ਨਹਿੰ ਜਾਨੈਂ ॥ ੨੨ ॥ ਭ੍ਰਮ ਤੇ ਬਿਸੀਅਰ ਤਿਸ ਕੋ ਮਾਨੈਂ
 ॥ ੨੩ ॥ ਭੈ ਧਰ ਕੈ ਭਾਜਤ ਕੰਪਾਇ ॥ ਜੇ ਹੁਇ ਝੂਠੇ ਕਿਉਂ ਡਰ
 ਪਾਇ ॥ ਜੇ ਸਾਚੋ ਹੁਇ ਬਿਨਸੈ ਨਾਹੀ ॥ ਯਾਂਤੇ ਅਠਰ ਵਚਨ ਲਖ
 ਤਾਹੀਂ ॥ ੨੪ ॥ ਤਿਮ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਜਿਮ ਜਾਨਾ ॥ ਤਿਸ
 ਕੋ ਭਾਖਤ ਹੈਂ ਅਗਜਾਨਾ ॥ ਜਬ ਅਗਜਾਨ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਭਯੋ ॥
 ਤਿਸ ਅਗਜਾਨ ਜਗਤ ਨਿਰਮਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਡੇ ਭਾਗ
 ਤੇ ਮਿਲੇ ॥ ਸੋ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਹਿੰ ਜਬ ਭਲੇ ॥ ਜੈਸੇ ਰਜੂ ਰਾਜਾਤ
 ਕੋ ਆਇ ॥ ਉਪਦੇਸੈ ਅਹਿ ਨਹਿੰ ਇਸ ਬਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਮੈਂ
 ਨੀਕੇ ਹੋਗੀ ਰਜੂ ਅਹੈ ॥ ਭੈ ਅਰ ਕੰਪ ਤਿਸੀ ਕੋ ਦਹੈ ॥ ਤਿਮ
 ਉਪਦੇਸ ਗੁਰੂ ਜਬ ਕਰੈ ॥ ਮਨ ਅਗਜਾਨ ਤਿਸੀ ਕੋ ਹਰੈ ॥ ੨੭ ॥
 ਨਿਸਚੈ ਹੋਇ ਰਾਜਾਨ ਧਿਸਟਾਨ ॥ ਪੁਨਹਿੰ ਕਲਪਨਾ ਕਰੈ ਨ
 ਆਨ ॥ ਯਾਂਤੇ ਸੁਨਹੁ ਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰਤ ਮਾਹਿੰ ॥ ਜਹਿੰ ਅਲੰਬ ਜਗ
 ਜਾਨਹੁ ਤਾਹਿੰ ॥ ੨੮ ॥ ਜਿਸੋ ਜਾਨੇ ਸਗਰੇ ਭ੍ਰਮ ਜਾਇ ॥ ਸਭ
 ਬਚਿਤ੍ਰਤਾ ਏਕ ਲਖਾਇ ॥ ਜਿਨਹੁ ਦੇਹ ਹੰਤਾ ਢਿਗ ਧਾਰੀ ॥ ਤੇ
 ਦਾਵੇ ਬਾਂਧਹਿੰ ਭ੍ਰਮ ਭਾਰੀ ॥ ੨੯ ॥ ਹਲਤ ਨਹੀਂ ਸੁਖ ਪੁਲਤ ਨ
 ਢੋਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਸਦਾ ਦੁਹਾਗਣ ਸੋਈ ॥ ਯਾਂਤੇ ਸੁਨਹੁ ਸ਼ਾਹ ਤਨ
 ਮਾਨ ॥ ਇਸ ਕੇ ਤਿਆਗਨ ਤੇ ਦੁਖ ਹਾਨ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨ ਹਜ਼ਰਤ
 ਨੇ ਰਿਦੇ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਨਯੋ ਬੇਖ ਇਕ ਬਾਹਿਰ ਧਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭਮ

੧ ਹਨੋਰੇ ਕਾਲ ਵਿਚ ਰਜੂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ । ੨ ਭ੍ਰਮ ਕਰਕੇ ਸਰਪ ਹੀ ਮੰਨੇ
 ਹਨ । ੩ ਰਸੀ ਵਿਚ । ੪ ਬ੍ਰਹਮ । ੫ ਆਸਰਾ ।

ਗੁਰਨ ਕੇ ਮਤ ਸਮ ਮਤ ਹੈ ॥ ਨਿਸਚਾ ਏਕ ਗੀਤ ਹੀ ਚਿਤ ਹੈ ॥
੨੯ ॥ ਧੰਨ ਪੀਰ ਜੀ ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕੇ ਹੋ ਤੁਮ
ਬਾਨਾ ॥ ਪੁਨ ਭੇਟਾ ਧਰ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ॥ ਕਰੀ ਬੰਦਨਾ ਬਹੁ
ਪਰਕਾਰ ॥ ੩੦ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰੋ ਨਿਜ ਪੀਰ ਜੀ ਸਭ ਸਬਾਨ ਨਿਜ ਜਾਨ ॥
ਦਿਹੁ ਦਰਸਨ ਕੇ ਦਿਨ ਇਹਾਂ ਮਮ ਇਛ ਪੂਰਨ ਠਾਨ ॥ ੩੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਪੁਨਹਿੰ ਸ਼ਾਹੁ ਅਸ ਬਿਨੈ ਉਚਾਰੇ ॥ ਹਮ ਭੀ
ਸੇਵਕ ਸਿੱਖ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਾਇ ਸੁਖ ਪਾਵੈਂ ॥ ਮਾਨਖ
ਜਨਮ ਅਪਨ ਸਫਲਾਵੈਂ ॥ ੩੨ ॥ ਪਿਖ ਸਰਧਾ ਗੁਰ ਥਾਰ
ਦਿਵਾਯੋ ॥ ਤਬ ਵਜੀਰ ਖਾਂ ਸਭ ਬਰਤਾਯੋ ॥ ਮੁਖ ਪਾਯੋ ਸ਼ਾਹ
ਸੁਆਦ 'ਅਜਾਇਬ ॥ ਕਹਯੋ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ॥ ੩੩ ॥
ਅਪਰ 'ਗ੍ਰਾਸ ਪੁਨ ਮੁਖ ਮਹਿੰ ਪਾਯੋ ॥ ਖਾਵਤ ਰੁਚ ਤੇ ਬਰਨ
ਅਲਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਬਿ੍ਧੁਪ 'ਬਖ ਬਹੁ ਹੁਵੈਂ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਜਿਨ ਹਿਤ ਕਰ ਜੁਵੈਂ ॥ ੩੪ ॥ ਬਿਨਾ ਦਸਨ ਸੈ ਖਾਇੰ ਸੁਖਾਰੇ ॥
ਸੁਆਦ ਬਿਸਾਲ ਸਭਨ ਇਕ ਸਾਰੇ ॥ ਅਬ ਲੋਂ ਮੈਂ ਨ ਸੁਆਦ ਅਸ
ਪਾਯੋ ॥ ਇਹ ਸਮ ਅਪਰ ਅਸਨ ਬਹੁ ਖਾਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਬਹੁ ਕੀਨ 'ਸਰਾਹਨ ॥ ਪੁਨਹਿ ਬੰਦ ਕਰ ਪਾਵਨ 'ਪਾਹਿਨ ॥ ਬਿਦਾ
ਭਯੋ ਸ਼ਾਹ ਗਿ੍ਹੁ ਦਿਸ ਜਾਯੋ ॥ 'ਪੰਜ ਸ਼ਤ ਖਰਚ ਰੋਜ ਗੁਰ ਲਾਯੋ ॥
੩੬ ॥ ਰਹੇ ਗੁਰੂ ਸੋ 'ਦੇਗ ਚਲਾਵਹਿੰ ॥ ਨਿਤ ਆਵੈ ਸ਼ਾਹ ਦਰਸਨ
ਪਾਵਹਿ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਸ਼ਾਹ ਚਢਯੋ 'ਅਖੇਰ ॥ ਸੰਗ ਲੀਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਬਡੇਰ ॥ ੩੭ ॥ ਪਰੁਚੇ ਇਕ 'ਕਾਨਨ ਮਹਿੰ ਜਬੈ ॥ ਭਭਕਤ
ਨਿਕਸਿਓ 'ਕੇਹਰ ਤਬੈ ॥ ਹੇਰਤ ਸੂਰਾ ਕਿਤਕ 'ਪਲਾਈ ॥ ਕੈ ਸੁਨ

੧ ਅਸਚਰਜ ।

੨ ਬੁਰਕੀ ।

੩ ਉਮਰ ਬਿ੍ਧੁ ।

੪ ਸ਼ਲਾਘਾ ।

੫ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ।

ਵਿਚ ।

੬ ਪੰਜ ਸੌ ।

੧੦ ਸ਼ੇਰ ।

੭ ਲੰਗਰ ।

੧੧ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਸੂਰਮੇ ਭਜ ਗਏ ।

੮ ਸ਼ਿਕਾਰ ।

੯ ਜੰਗਲ

ਸਬਦ ਨਿਕਟ ਨਹਿੰ ਆਏ ॥ ੩੯ ॥ ਘੋਰਾ ਠਟਕ ਮੂਤ੍ਰ ਕੈ ਛੋਰਾ ॥
 ਸ਼ਾਹ ੧ ਮੰਤੰਗ ਭਗੈ ਪੁਰ ਓਰਾ ॥ ਤਬ ਪੁਕਾਰ ਕਰ ਗੁਰ ਸੋਂ ਕਹਯੋ ॥
 ਖਰੇ ਸੁ ਧੀਰਜ ਕੈ ਜਬ ਲਹਯੋ ॥ ੪੦ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਕਰੋ ੨ਪ੍ਰਹਾਰਨ
 ਇਸੈ ॥ ਅਬ ਯਹਿ ਘਾਤ ਕਰੈ ਨਹਿੰ ਕਿਸੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਘੋਰਾ
 ਤਬ ਛੋਰਾ ॥ ਖੜਗ ੩ਸਿਪਰ ਗਹਿਗੇ ਤਿਸ ਓਰਾ ॥ ੪੦ ॥ ਸਨਮੁਖ
 ਦਿਸ਼ਟ ਭਈ ਜਬ ਦੋਊ ॥ ਕ੍ਰਿਧਤ ਗਰਜਤ ਕੇਹਰ ਸੋਊ ॥ ੪੧ ॥
 ਬੇਲ ਭਜਾਨਕ ਦਾਂਤ ॥ ਬਦੀਨ ਪਸਾਰ ਆਇ ਭਭਕਾਂਤ ॥ ੪੧ ॥
 ਹੇਰਤ ਲੋਗ ਸਕਲ ਬਿਸਮਾਇ ॥ ਦੇਖੀ ਕਬੈ ਨ ਐਸ ਬਲਾਇ ॥
 ਠਾਂਢੇ ਦੂਰ ੪ਤ੍ਰਾਸ ਕੈ ਪਾਵੈ ॥ ਮਤ ਇਤ ਦਿਸ ਕੇਹਰ ਚਲ ਆਵੈ ॥
 ੪੨ ॥ ਆਵਤ ਸਨਮੁਖ ਬਦਨ ਪਸਾਰਾ ॥ ਧਰ ਧੀਰਜ ਸਤਿਗੁਰ
 ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੫ਬਾਮ ਹਾਥ ਧਰ ਸਿਪਰ ਅਗਾਰੀ ॥ ਕਰ ੬ਪ੍ਰਕਮ ਕੈ
 ਮੁਖ ਪਰ ਮਾਰੀ ॥ ੪੩ ॥ ਕਛੂ ੮ਐਜ ਤੇ ਦੀਨ ਧਕੇਲਾ ॥ ਖਾਇ
 ਫਿਰੈਂਠੀ ਧਰ ਦਿਸ ੯ਝੇਲਾ ॥ ੧੦ਚੰਦ੍ਰਹਾਸ ਰਮਕਯੋ ਕਰ ਦਾਇ ॥
 ਗਿਰਤ ਸ਼ੇਰ ਕੇ ੧੧ਕਟ ਪਰ ਲਾਇ ॥ ੪੪ ॥ ਗਿਰਯੋ ਧਰਨ ਪਰ
 ਦ੍ਰੈ ਧਰ ਹੋਇ ॥ ਪਿਖਨ ਹੇਤ ਆਏ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਨਿਕਟ ਆਇ
 ਸ਼ਾਹ ਨਾਹਰ ਹੇਰਾ ॥ ਕਹਯੋ ਧੰਨ ਗੁਰ ਕੀਨ ਨਬੇਰਾ ॥ ੪੫ ॥
 ਗਯੋ ਸ਼ੇਰ ਬੈਕੁਠ ਸਥਾਨਾ ॥ ਪੁਰ ਦਿਸ ਮੁਰ ਗੁਰ ਗੁਨਨ ਨਿਧਾਨਾ
 ॥ ਨਿਜ ਡੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਹੁਚਾਇ ॥ ਸ਼ਾਹ ਬੰਦ ਕਰ ਗਾ ਨਿਜ
 ਬਾਇ ॥ ੪੬ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਧੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਚੂ ਸਾਹਿਬ ਸੋਂ ਜਹਾਂਗੀਰ ਮਿਲਨ ਐ ਕੇਹਰ ਬਧ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ

੧ ਜਹਾਂਗੀਰ ਦਾ ਹਾਥੀ ।	੨ ਨਾਸ ।	੩ ਤਲਵਾਰ ਤੇ ਢਾਲ ਪਕੜ ਕੇ ।
੪ ਲੰਬਕ ਦਵਾਲ ।	੫ ਡਰ ਨੂੰ ।	੬ ਖਬੇ ਹਥ ਵਿਚ ਢਾਲ ਹੈ ।
੭ ਬਲਨਾਲ ।	੮ ਭਵਾਟੀ ਖਾਕੇ ਧੱਕ ਦਿਤਾ ।	੯ ਫੇਰ ਕੇ ਭਵਾ ਕੇ ।
੧੦ ਲੱਕੜ ਵਿਚਾ ।		੧੦ ਸਜੇ ਹਬ ਵਿਚ ਤਲਵਾਰ ਚਮਕੀ ।

ਨਾਮ ਪੰਚਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀ ਪਿਖੁ 'ਇਖਲਾਕ ਕੈ ਜਹਾਂਗੀਰ ਗੁਰ ਕੇਰ ॥

ਅਦਬ ਕਰੈਂ 'ਉਮਗਾਵ ਸਭ ਬੰਦਹਿ ਜਬਹੁੰ ਹੇਰ ॥ ੧ ॥

ਚੰਦੂ ਕੇ ਮੇਲੀ ਦੁਖੈਂ ਨਿੰਦਕ ਅਪਰ ਬਿਸਾਲ ॥

ਜਬਾ ਚੌਰ ਪਿਖੁ ਚੰਦ ਕੋ ਜਾਨੈ ਦੁਖਦ ਕਰਾਲ ॥ ੨ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਚੰਦੂ ਮਨ ਬਹੁ ਚਿੰਤ ਉਪਾਈ ॥ ਮੈਂ ਬੁਲਵਾਏ

ਉਲਟ ਸੁ ਬਾਈ ॥ ਬਿਨ ਉਪਾਇ ਬਿਨ ਚਿੰਤ ਜਿ ਰਹੋਂ ॥ ਨਹੀਂ

ਬਚੋਂ ਤਿਨ ਤੇ ਦੁਖ ਸਹੋਂ ॥ ੩ ॥ ਗਿਨਤ ਗਠੀ ਇਹੁ ਜਤਨ

ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਮਿਲਯੋ 'ਨਜੂਮੀ ਸੋਂ ਹਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਦਰਬ ਪੰਚ ਸੈ ਤਿਸ

ਕੇ ਦਯੋ ॥ ਪੁਨਹਿ ਸਭੈ ਬਿਰਤੰਤ ਸੁਨਯੋ ॥ ੪ ॥ ਚਿੰਤ ਦੇ ਕਰਹੁ

ਇਹੀ ਉਪਕਾਰ ॥ ਅਪਰ ਦੇਉਂ ਧਨ ਪੰਚ ਹਜਾਰ ॥ ਸੁਨਤ ਨਜੂਮੀ

ਬੋਲਯੋ ਤਬੈ ॥ ਜਸ ਕਹੁ ਕਰੋਂ ਦੇਰ ਬਿਨ ਅਬੈ ॥ ੫ ॥ ਚੰਦੂ ਕਹੈ

ਐਸ ਅਬ ਕਰੋ ॥ ਜਹਾਂਗੀਰ ਕੇ ਭੈ ਮ੍ਰਿਤ ਧਰੋ ॥ ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ

ਗੁਆਲੇਰ ਪਠਾਓ ॥ ਇਹੁ ਅਪਨਾ ਉਪਕਾਰ ਲਖਾਓ ॥ ੬ ॥

ਏਕ ਬੇਰ ਤਹਿ ਪਹੁੰਚ ਸੁ ਜਾਵੈ ॥ ਪੁਨ ਜੀਵਤ ਸੋ ਤੇ ਨਹਿੰ ਆਵੈ

॥ ਤਬਹਿ ਨਜੂਮੀ ਧੀਰਜ ਦੀਨ ॥ ਮੈਂ ਇਮ ਕਰੋਂ ਚਿੰਤ ਕਰ

ਹੀਨ ॥ ੭ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਭਾਤ ਨਜੂਮੀ ਗਯੋ ॥ 'ਬਗਲ ਕਿਤਾਬ

ਮਲਨ ਮੁਖ ਕਿਯੋ ॥ ਜਾਇ ਸਲਾਮ ਸ਼ਾਹ ਕੈ ਕਰੀ ॥ ਹੇਰ ਸ਼ਾਹ

ਤਬ ਬਾਤ ਉਚਰੀ ॥ ੮ ॥ ਕਿਮ ਆਵਤ ਹੋ ਮਨ ਮੁਰਝਯੋ ॥

ਕਛੂ ਕਾਜ ਤੋਂ ਨਹਿ ਬਿਗਰਯੋ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਕਹਿਨ ਲਗਯੋ

ਛਲ ਸਾਨੀ ॥ ਬਿਦਿਆ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰ ਮਹਾਨੀ ॥ ੯ ॥ ਖੋਜਨ

ਕਰੇ ਭਲੇ ਗ੍ਰਿਹ ਸਾਰੇ ॥ ਸਾਫ ਸਤੀ ਅਬ ਚਢੀ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਕ੍ਰਰ

੧ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ।

੨ ਵਜ਼ੀਰ ।

੩ ਭੈੜਾ ।

੪ ਜੈਤਸ਼ ਲਗਾਣ ਵਾਲਾ ।

੫ ਕਛ ਵਿਚ ।

੬ ਫਰੇਬ ਵਿਚ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ।

ਮਹਿਦ ਇਹੁ ਦੁਖ ਕੀ ਦਾਤਾ ॥ ਜਿਸ ਪਰ ਚਢਤ ਕਰਤ ਤਿਸ
 ਘਾਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹੁ ਦਲਕਯੋ ਧਰ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ਕੋਊ
 ਉਪਾਊ ਕਹੁ ਸੁਖ ਰਾਸਾ ॥ ਤਬੈ ਨਜੂਮੀ ਬਾਕ ਉਚਾਰੇ ॥ ਮੈਂ ਸੋਚਯੋ
 ਇਸ ਕੇ ਉਪਚਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਰਾਖਹੁ ਰੋਪ ਮਹਾ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥
 ਬਹੁ ਲੋਕਨ ਕੇ ਨਾਹਿ ਸੁਨਾਵਹੁ ॥ ਹਾਹਾ ਰਾਰਾ ਗੱਗਾ ਤੀਨ ॥ ਬੱਬਾ
 ਦੰਦਾ ਨਾਮੁ ਸੁ ਚੀਨ ॥ ੧੨ ॥ ^੩ਬਾਹਿਜ ਬਰਨ ਜਾਤ ਸੋਢੀਨ ॥
 ਅਸ ਕੇ ਟੋਲਹੁ ਪੁਰਖ ਖੂਬੀਨ ॥ ^੪ਦੁਰਗ ਗੁਆਲਜਰ ਥਾਨ ਨਿਰਾਲਾ
 ॥ ਬੈਠ ਤਹਾਂ ਜਪ ਕਰੈ ਸੁਢਾਲਾ ॥ ੧੩ ॥ ਕਰਹੁ ਜਤਨ ਇਹ ਖੈਰ
 ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਸਾਢ ਸਤੀ ਬਲ ਹੁਇ ਨਿਰਵਾਰੀ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹੁ ਚਿਤ
 ਚਿੰਤ ਪਹੋਵਾ ॥ ਕਹੇ ਨਜੂਮੀ ਕੇ ਬਸ ਹੋਵਾ ॥ ੧੪ ॥ ਇਕ ਚੰਦੂ
 ਦੁਇ ਤੈ ਉਮਰਾਵ ॥ ਛਿਗ ਬੇ ਜਿਨ ਕੀ ਏਕ ਸਲਾਵ ॥ ਕਿਤਕ
 ਕਾਲ ਸੋਚਤ ਰਹਿ ਸ਼ਾਹੁ ॥ ਬੋਲਯੋ ਬਹੁਰ ਬਿਲੋਕੇ ਪਾਹੁ ॥ ੧੫ ॥
 ਅਸ ਨਰ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਕਿਸ ਠਾਹਰ ॥ ਨਰ ਖੋਜਹੁ ਪੁਰ ਪੁਰ ਕਰ
 ਆਹਰ ॥ ਚੰਦੂ ਇਕ ਉਮਰਾਵ ਸੁ ਪ੍ਰੇਗਾ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਸੰਗ ਬੋਲਯੋ ਤਿਸ
 ਬੇਗਾ ॥ ੧੬ ॥ ਅੈਸੇ ਨਰ ਰਾਵਰ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ਸਭਹੀ ਪਤੇ ਮਿਲਤ
 ਹੈਂ ਤਾਸ ॥ ਸੋਢੀ ਕੁਲ ਖੱਤ੍ਰੀ ਬਖਿਆਤ ॥ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ
 ਕਹਿਲਾਤ ॥ ੧੭ ॥ ਦਰਬ ਪੰਜ ਹੈ ਰਾਵਰ ਘਰ ਤੇ ॥ ਪਹੁੰਚਤ ਨਿਤ
 ਅਨੰਦ ਸੋ ਬਰਤੇ ॥ ਕਹੈ ਸ਼ਾਹੁ ਸੋ ਤੌ ਗੁਰ ਪੀਰ ॥ ਮੁਰ ਉਰ ਸਰਧਾ
 ਪਿਖ ਬਿਤ ਤੀਰ ॥ ੧੮ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਬਰਨੀ ਬਨੈ ਨ ਅੈਸੇ ॥ ਗੁਰ
 ਨਾਨਕ ਗਾਦੀ ਜੋ ਬੈਸੇ ॥ ਸੁਨ ਬੋਲਯੋ ਤਬ ਚੰਦੂ ਕਪਾਤਾ ॥ ਜਾਨਹੁ
 ਪੀਰ ਤਿਸੈ ਬਖਿਆਤਾ ॥ ੧੯ ॥ ਪੀਰ ਹੁਵੈ ਦਰਗਾਹਿ ਸਹਾਈ
 ॥ ਕਿਊਂ ਨ ਕਰੈ ਅਬ ਇਹ ਭਲਿਆਈ ॥ ਬਨੀ ਬਨਾਈ ਬਾਤ

ਸੁ ਜਾਨੋ ॥ ਸਮੇਂ ਕਰਾਲ ਸਹਾਇਕ ਮਾਨੋ ॥ ੨੦ ॥ ਜੇ ਇਮ ਸੁਨਹੈ
 ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਕਰੈ ਜਾਪ ਲਹਿਅਨਦ ਬਿਲੰਦ ॥ ਨਹਿੰ ਸੰਕਹੁ
 ਤੁਮ ਆਪ ਉਚਾਰੇ ॥ ਦਿਹੁ ਸਨਮਾਨ ਸਮੀਪ ਹਕਾਰੇ ॥ ੨੧ ॥
 ਕਹਯੋ ਸ਼ਾਹੁ ਸੈਂ ਆਪ ਸਿਧਾਉਂ ॥ ਅਰਜ ਕਰੋਂ ਚਿਤ ਭੀ ਡਰ
 ਪਾਉਂ ॥ ਪਹੁੰਚਯੋ ਗੁਰ ਢਿਗ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਅਰਪੀ ਚਾਰੁ^੧ ਅਕੋਰ
 ਅਗਾਰੀ ॥ ੨੨ ॥ ਮੇਨ ਠਾਨ ਕਰ ਬਦਨ ਮਲੀਨਾ ॥ ਬੈਠਯੋ ਸ਼ਾਹੁ
 ਨਿਕਟ ਮਨ ਦੀਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨ ਜਾਨੀ ਮੁਰਝਾਯੋ ॥ ਹਿਤ
 ਬੁਝਨ ਕੇ ਬਾਤ ਅਲਾਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਹਜਰਤ ਕਹੋਕੈਨ ਹੈ ਕਾਰਨ ॥
 ਜਿਸ ਤੇ ਏਵ ਦਸਾ ਕਿਧ ਧਾਰਨ ॥ ਸੁਨਹੁ ਪੀਰ ਕਜਾ ਕਰੋਂ ਬਖਾਨ
 ॥ ਬਿਨਾ ਬਖਾਨੇ ਬਨੈ ਨ ਆਨ ॥ ੨੪ ॥ ਸਾਢ ਸਤੀ ਮੌਰੇ ਪਰ
 ਆਈ ॥ ਅਪਰ ਨਹੀਂ ਕਛ ਹੋਤ ਉਪਾਈ ॥ ਏਕ ਜਤਨ ਸੈ ਹਾਬ
 ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਹਿ ਬੈਰ ਹਮਾਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ਦੁਰਗ
 ਗੁਆਫਿਝਰ ਸੈਂ ਬਿਰ ਹੈਕੈ ॥ ਸਿਸਰਹੁ ਅਲਹ ਮਾਲ ਕਰ ਗੈਕੈ ॥
 ੨੬ ॥ ਇਕ ਚਾਲੀਸਾ ਜੇ ਤੁਮ ਕਗੋ॥ ਸਾਢ ਸਤੀ ਕੋ ਬਲ ਪਰਹਰੋ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਨ ਮੁਸਕਾਤ ਅਲਾਈ ॥ ਸਾਰ ਸਤੀ ਨਹਿੰ ਤੁਮ ਪਰ
 ਆਈ ॥ ੨੭ ॥ ਜਿਸ ਪਰ ਸਾਢ ਸਤੀ ਅਬ ਆਈ ॥ ਤਿਸ ਤੈ
 ਬਨਹਿ ਨ ਏਕ ਉਪਾਈ ॥ ਅਬ ਜਾਵੈਂ ਹਮ ਬਲ ਗੁਆਲੇਰੋ ॥
 ਸੰਕਟ ਕਟੈਂ ਘਨੈਂ ਕੈ ਢੇਰ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹੁ ਮਨ ਹਰਖ
 ਅਲਾਯੋ ॥ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਸੰਕਟ ਬਿਨਸਾਯੋ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਆਛੇ ਕੇ ਹੁਇ
 ਪਿਆਰੇ ॥ ਜਿਨਕੇ ਦਿਯੇ ਪ੍ਰਾਨ ਤਨ ਧਾਰੇ ॥ ੨੯॥ ਪਰਵਾਨਾ ਤਬ
 ਸ਼ਾਹ ਲਿਖਾਯੋ ॥ ^੨ਦੁਰਗ ਪਤੀ ਕੋ ਪਾਸ ਪਠਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ
 ਗੋਬਿੰਦ ਇਤ ਆਵੈਂ ॥ ਕਰ ਚਾਲੀਸਾ ਮੋਹਿ ਬਚਾਵੈਂ ॥ ੩੦ ॥ ਆਛੇ
 ਬਲ ਡੇਰਾ ਕਰ ਸੇਵਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਰਹਿੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੁਰ ਦੇਵਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ

ਕਹਯੋ ਰਹੈ ਸਭ ਡੇਰਾ ॥ ਹਮ ਗਮਨੈ ਤਿਤ ਹੋਤ ਸਬੇਰਾ ॥ ੩੧ ॥
 ਸ਼ਾਹ ਸੰਗ ਉਮਰਾਵ ਸਿਪਾਈ ॥ ਦੀਨੇ ਮਾਰਗ ਸੇਵਾ ਤਾਈ ॥ ਪੁਨਹਿ
 ਬੰਦ ਪਰਾ ਗਾ ਨਿਜ ਧਾਮੂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਅਭਰਾਮੂ ॥
 ੩੨ ॥ ਤਜਾਰੀ ਕਰਤ ਭਏ ਨਿਜ ਸਾਰੀ ॥ ਸਭਨ ਸੁਨਾਵਤ ਗਿਰਾ
 ਉਚਾਰੀ ॥ ਪੰਜ ਸਿੱਖ ਗਮਨਹਿ ਮਮ ਸੰਗ ॥ ਰਹੈ ^੧ਚਮੂ ਸੁਧ ਲੇਹੁ
 ਤੁਰੰਗ ॥ ੩੩ ॥ ਕਹਯੋ ਮਰੰਦਨ ਕੇ ਸਮਝਾਇ ॥ ਹਮ ਆਵਹਿ
 ਦਿਨ ਕਿਤਕ ਬਿਤਾਇ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਕਰ ਨਿਸਾ ਬਿਤਾਈ ॥ ਭਈ
 ਭੋਰ ਗਮਨੇ ਗੋਸਾਈ ॥ ੩੪ ॥ ਪੰਜ ਸਿੱਖ ਲੇ ਸੰਗ ਪਿਆਨੇ ॥
 ਪਹੁੰਚੇ ਜਾਇ ਗੁਆਲਿਜਰ ਥਾਨੇ ॥ ਦੁਰਗ ਪਤੀ ਆਖੈ ਹਰਦਾਸ ॥
 ਸਿਮਰਤ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨ ਪਾਸ ॥ ੩੫ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਤਹਿ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ
 ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਤਬ ਹਰਦਾਸ ਉਠਯੋ ਕਰ ਬੰਦ ॥ ਡੇਰਾ ਕਰਵਾਯੋ ਸੁਭ
 ਥਾਨ ॥ ਸੇਵਾ ਸਭ ਬਿਧ ਕੀਨੀ ਆਨ ॥ ੩੬ ॥ ਕੈਦ ਬਿਖੈ
^੨ਮਹੀ ਪਾਲ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਉਮਰ ਕੈਦ ਜਿਨ ਕੀ ਸਭ ਕਾਲਾ ॥
 ਬਹੁਰ ਨ ਛੋਡਨ ਜਿਨ ਕੇ ਹੋਇ ॥ ਇਸੀ ^੩ਦੁਰਗ ਮਹਿੰ ^੪ਗੇਰਤ
 ਸੋਇ ॥ ੩੭ ॥ ਸੁਨੀ ਸਭਨ ਸਤਿਗੁਰ ਇਤ ਆਏ ॥ ਭਏ ਅਨੰਦ
 ਜਨਹੁ ਛੁਟਕਾਏ ॥ ਕਰ ਜੋਰੇ ਸਭ ਹੀ ਤਹਿ ਆਏ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਦਰਸ
 ਕੀਨ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ੩੮ ॥ ਸਭ ਕੇ ਉਪਰ ਬਸਤ੍ਰ ਮਲੀਨ ॥ ਤਨ ਤੇ
^੫ਦੁਰਬਲ ਚਿੰਤਾ ^੬ਪੀਨ ॥ ਬਾਲ ^੭ਸਮਸ ਮਹਿੰ ^੮ਜੂਕ ਘਨੇਰੀ ॥
^੯ਪਾਇਨ ਪਰੀ ਪੀਨ ਹੀ ਬੇਰੀ ॥ ੩੯ ॥ ^{੧੦}ਜੀਰਣ ਪਟ ਤਨ
 ਧਾਰਨ ਕਰੇ ॥ ਮੁਕਤ ਹੋਨ ਕੀ ਆਸ ਨ ਧਰੇ ॥ ਜਰਾ ਸਿੰਧੋ ਜਿਮ
 ਰਾਜੇ ਗਏ ॥ ਦੇਖ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੇ ਆਨੰਦ ਭਏ ॥ ੪੦ ॥ ਤਿਮ ਸਭ

੧ ਸੈਨਾਂ ।	੨ ਮਹਾੜੀ ਰਾਜੇ ।	੩ ਕਿਲੇ ਵਿਚ ।	੪ ਪਾਏ ਹੋਏ ਹਨ ।
੫ ਕਮਜ਼ੋਰ ।	੬ ਭਾਰੀ ਚਿੰਤਾ ।	੭ ਦਾੜੀ ਵਿਚ ।	੮ ਜੂਵਾਂ ।
ਵਿਚ ਸਖਤ ਬੇੜੀਆਂ ਪਾਈਆਂ ਹਨ ।		੯੧੦ ਫੌਜਾ ।	੧੦ ਪੈਰਾਂ

ਪਿਖ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਛੁਟਨੇ ਮਾਨਿੰਦ ॥ ਦੇਖਤ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਸਭ ਕੇ ਦਈ ਧੀਰਜੁ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ੪੧ ॥
 ਰਹਿਨ ਲਗੇ ਪੁਨ ਦੁਰਗ ਮਝਾਰੇ ॥ ਸਭ ਕੈਦਨ ਕੇ ਦੇਤ ਅਹਾਰੇ ॥
 ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੇ ਧਨ ਬਹੁ ਆਵੈ ॥ ਪੁਨ ਹਰਦਾਸ ਰਸਦ ਪਹੁਚਾਵੈ ॥
 ੪੨ ॥ ਜੇਤਕ ਕੈਦੀ ਬਿੰਦ ਸਿਪਾਹੀ ॥ ਸਤਗੁਰ ਦੇਗ ਪੰਚਾਂਮੂਤ
 ਖਾਹੀ ॥ ਤਉ ਬਚੈ ਪੁਨ ਵਹਿਰ ਦਿਵਾਵੈ ॥ ਆਨ ਲੋਕ ਸਗਰੇ
 ਤਹਿ ਖਾਵੈ ॥ ੪੩ ॥ ਗੁਰੂ ਨ ਖਾਇ ਸ਼ਾਹ ਕੇ ਘਰ ਤੇ ॥ ਦੁਇ
 ਸਿਖ ਕਰੈਂ ਮਜ਼ੂਰੀ ਪੁਰ ਤੇ ॥ ਲੇ ਆਵੈਂ ਤਿਸ ਰਸਤ ਸਮਾਜ ॥ ਛਕ
 ਹੈਂ ਸੋਉ ਗਾਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥ ੪੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਗੁਵਾਲੀਅਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਖਸ਼ਟਮ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਉਠ ਹਰਖਤ ਚੰਦੂ ਭਯੈ ਪੁਰਯੈ ਮਨੌਰਥ ਜਾਨ ॥
 ਅਬ ਨਿਕਸਨ ਨਹਿੰ ਦਯ ਹੋਂ ਕਰੈਂ ਦੁਰਗ ਮੈਂ 'ਹਾਨ ॥੧॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਦੁਰਗ ਪਤੀ ਕੇ ਲਿਖਯੋ ਬਨਾਇ ॥ ਇਹ ਮਮ
 ਰਿਪ ਜਾਨਹੁ ਇਤ ਆਇ ॥ ਕਰ ਉਪਾਵ ਮੈਂ ਤੁਮ ਫਿਗ ਭੇਜਾ ॥
 ਇਸ ਦੁਖ ਤੇ ਮਮ ਪਾਕ ਕਰੇਜਾ ॥ ੨ ॥ ਇਕ ਨਰ ਭੇਜੋਂ ਤੁਮ ਫਿਗ
 ਆਈ ॥ ^੩ਪੇਸ਼ਸ਼ ਭੇਜੋਂ ਜ਼ਹਿਰ ਲਗਾਈ ॥ ਅਤ ^੪ਤੀਛਨ ਜਿਸ ਤੇ
 ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ਤਜਹਿੰ ਪ੍ਰਾਨ ਪਹਿਰਤ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਤੁਮ ਨਿਜ
 ਕਰ ਲੈ ਕੈ ਫਿਗ ਜਾਵਹੁ ॥ ਪੇਸ਼ਸ਼ ਪਠੀ ਸ਼ਾਹੁ ਬਤਰਾਵਹੁ ॥
 ਕਹੋ ਕਪਟ ਕੇ ਮਾਧੁਰ ਬੈਨਾ ॥ ਪੈਰਾਵਹੁ ਤਨ ਹੋਰਤ
 ਨੈਨਾ ॥ ੪ ॥ ਜਬ ਮਮ ਆਸਾ ਪੂਰ ਕਰਾਵਹਿੰ ॥ ਹੇਤ

ਗੁਜਾਰੇ ਗ੍ਰਾਮ ਦਿਵਾਵਹਿੰ ॥ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਦਰਬ ਮੈਂ ਦੈ ਹੋਂ ॥
 'ਅਧਕ ਸਖਾ ਲਖ ਨਰ ਸੁ ਪਠੈ ਹੋਂ ॥ ੫ ॥ ਇਮ ਲਿਖ ਕਰ ਆਛੇ
 ਨਰ ਭੇਜਾ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਦਰਬ ਪੁਸ਼ਾਕਾ ਲੇ ਜਾ ॥ ਪਠਯੋ ^੩ਪਾਤਕੀ
 ਕੈ ਨਰ ਗਯੋ ॥ ਦੇਖ ^੩ਦੁਰਗ ਪਤ ਕੋ ਖਤ ਦਯੋ ॥ ੬ ॥ ਪਠ ਕਰ
 ਜਾਨਯੋ ^੪ਅਖਲ ਹਵਾਲ ॥ ਦੀਨ ਪੁਸ਼ਾਕ ਅਗਨ ਮਹਿੰ ਜਾਲ ॥
 ਡਰਤ ਚੰਦੁ ਨਰ ਕਹਯੋ ਸੁਨਾਈ ॥ ਮਹੁਕਾ ਪਾਇ ਦੇਰਿੰ ਪਹਿਨਾਈ
 ॥ ੭ ॥ ਚੰਦੁ ਨਰ ਕੈ ਬਿਦਾ ਕਰਾਇ ॥ ਜੇਠੇ ਕੋ ਹਰਦਾਸ ਸੁਨਾਇ ॥
 ਸੁਨ ਜੇਠਾ ਅਰ ਸੰਗ ਪਿਰਾਣਾ ॥ ਕਹਯੋ ਬਡੇ ਗੁਰ ਮਾਨਯੋਭਾਣਾ ॥
 ੮ ॥ ਪੁਨ ਇਹੁ ਕੂਕਰ ਲਗਯੋ ਪਿਛਾਰੀ ॥ ਤਾਤਕਾਲ ਕਰੀਐ
 ਉਪਚਾਰੀ ॥ ਐਸ ਬਿਚਾਰਤ ਨਿਸ ਜਬ ਥਾਈ ॥ ਸ਼ੇਰ ਬਨੇ ਨਿਪੁ
 ਭੈ ਦਿਖਰਾਈ ॥ ੯ ॥ ਬੀਤ ਗਏ ਬੇ ਦਿਨ ਜੁਗ ਚਾਰੀ ॥ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ
 ਸੇ ਦੁਰਗ ਮਝਾਰੀ ॥ ਨਿਪੁ ਨਿਸ ਕੈ ਭੈ ਪਾਵੈ ਭਾਰੀ ॥ ਬਹੁ ਉਪਕਾਰ
 ਕਰੈ ਗਾ ਹਾਰੀ ॥ ੧੦ ॥ ਇਨ ਬਾਸਰ ਮੈਂ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ॥ ਮੀਆਂ
 ਮੀਰ ਆਯੋ ਦਰਹਾਲ ॥ ਜਹਾਂਗੀਰ ਤਿਨ ਕੇ ਫਿਗ ਗਯੋ ॥ ਕਰ
 ਸਲਾਮ ਬਹੁ ਭੇਟ ਸੁ ਦਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਪੁਨ ਪੂਛਯੋ ਮਮ ਇਕ ^੫ਤੁਜ
 ਭਯੋ ॥ ਜਿਸ ^੬ਉਪਚਾਰ ਨ ਕੋਊ ਲਯੋ ॥ ਅਹੋ ਬਜ਼ੁਰਗ ਪੀਰ
 ਬਤਲਾਵੈ ॥ ਭੈ ਨਿਸ ਰੋਗ ਮੌਰੁ ਮਿਟਵਾਵੈ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਨ ਪੀਰਨ
 ਨਰ ਭੀਰ ਹਟਾਈ ॥ ਜਹਾਂਗੀਰ ਸੋਂ ਕਹਿ ਸਮਝਾਈ ॥ ਕਿਸ ਬ੍ਰਹਮ
 ਗਜਾਨੀ ਪੁਰਖ ਅਵੱਗਯਾ ॥ ਕੀਨ ਤੁਮੈ ਤਿਸ ਕਾ ਫਲ ਲੱਗਯਾ ॥
 ੧੩ ॥ ਬੂਝਤ ਭਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਜਾਨੀ ਲੱਛਨ ॥ ਕਹੋ ਪੀਰ ਜੀ ਕੈਸ
 'ਬਿਚੱਛਨ ॥ ਸੁਨਤ ਜਲਾਲ ਪੀਰ ਤਬ ^੭ਪ੍ਰਾਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਜਾਨ
 ਇਹੁ ਲੱਛਨ ਰਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਮਨ ਮੈਂ ਸਾਚ ਸਾਚ ਮੁਖ ਹੋਇ ॥

੧ ਬਹੁਤ ਵਡੇ ਮਿਤ੍ਰ ਨੇ । ੨ ਚਿਠੀ । ੩ ਕਿਲੇ ਦਾ ਪਤੀ ਜਹਾਂਗੀਰ । ੪ ਸਮੂੰਹ ।
 ੫ ਰੋਗ । ੬ ਇਲਾਜ । ੭ ਚਤਰ । ੮ ਕਿਹਾ ।

ਸਭ ਮਹਿੰ ਜਾਨੈ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥ ਧੀਰਜ ਮਹਿੰ ਹੁਏ ਧਰਨਿ ਸਮਾਨ ॥
 ਖੋਦਨ ਲੇਪ ਚੰਦਨ ਸਮ ਜਾਨ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸ਼ਾਹੁ ਇਹੁ ਗਜਾਨੀ
 ਲੱਛਨ ॥ ਕੋਟਨ ਮਹਿੰ ਕੈ ਪੁਰਖ ਬਿਚੱਛਨ ॥ ਕਹਯੋ ਸ਼ਾਹੁ ਹੇ
 ਸੁਨੀਐਂ ਪੀਰ ॥ ਅਸ ਕੈ ਦੇਖਯੋ ਤੁਮਨਰ ਧੀਰ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਨਤ
 ਕਹਯੋ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਨਾਮ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਗੇ ਚੰਦੂ ਧਾਮ ॥ ਬਹੁ
 ਬਾਧਾ ਦੁਸ਼ਟੂ ਤਿਨ ਦਯੋ ॥ ਰਸਨਾ ਤੇ ਸੋ ਜਾਤ ਨ ਕਹਯੋ ॥ ਧਾਰੇ
 ਧੀਰਜ ਸਭੈ ਸਹਾਰੇ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਨਾਹਿੰ ਸਰਾਪ ਉਚਾਰੇ ॥ ੧੭ ॥
 ਇਕ ਨਿਸ ਪੀਰ ਸਿੱਧ ਅਵਤਾਰ ॥ ਗਏ ਤਿਨ੍ਹੋਂ ਪਗ ਬੰਦਨ ਧਾਰਾ
 ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੇ ਸਾਰਤ ਪਾਇੰ ॥ ਸਭ ਦੁਸਟਨ ਅਬ 'ਗਰਕ
 ਕਰਾਇੰ ॥ ੧੮ ॥ ਸੁਨ ਤਬ ਆਇਸ ਗੁਰੂ ਉਚਾਰੀ ॥ ਆਇ ਨ ਕੋ
 ਹਮ ਖੇਲ ਮਝਾਰੀ ॥ ਭਾਨਾ ਮਾਨਨ ਰੀਤ ਹਮਾਰੀ ॥ ਨਹੀਂ ਸ਼ਕਤ
 ਕੈ ਕਰੈਂ ਦਿਖਾਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸਭ ਬਿਧ ਸਮਰੋਬੈ ॥
 ਉਤਪਤ ਪ੍ਰਲੈ ਜਿਨ੍ਹੋਂ ਕੈ ਹੱਥ ॥ ਜੇ ਕਰ 'ਸ਼ਾਰਤ 'ਜ਼ਰਾ ਕਰਾਤੇ ॥
 ਨਹੀਂ ਸ਼ਾਹ ਨਹਿੰ ਪ੍ਰਜਾ ਰਹਾਤੇ ॥ ੨੦ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹ ਹਿਰਦਾ ਡਗ
 ਡੇਲਾ ॥ ਪੀਰ ਸੰਗ ਕਰ ਜੋਰਤ ਬੋਲਾ ॥ ਪੂਰਬ ਹਮ ਕੈ ਸੁਧ ਨਹਿੰ
 ਦਈ ॥ ਐਸੇ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਸੁਖ ਮਈ ॥ ੨੧ ॥ ਨਹਿੰ ਮਹਿਮਾ ਕਬ
 ਕਹੀ ਸੁਨਾਇ ॥ ਗੁਜ਼ਰ ਗਈ ਪਰ ਆਜ ਬਤਾਇ ॥ ਕਹਯੋ ਪੀਰ
 ਤੁਮ ਦੁਨੀਆਂ ਨਰ ਹੋ ॥ ਕਜਾ ਮਹਿਮਾ ਲਖ ਧਾਰਤ ਉਰ ਹੋ ॥ ੨੨ ॥
 ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਹਮ ਭੀ ਨਹਿੰ ਜਾਨੈਂ ॥ ਤੈ ਕੈਸੇ ਤੁਝ ਨਿਕਟ ਬਖਾਨੈਂ ॥
 ਕਹਯੋ ਸ਼ਾਹੁ ਹਿੰਦੂ ਤਨ ਸੋਇ ॥ ਕਹਿਨੀ ਬਨੈ ਨ ਮਹਿਮਾ ਜੋਇ ॥
 ੨੩ ॥ ਤੁਰਕਨ ਮਤ ਮਹਿੰ ਦੈਸ ਗਨੰਤੇ ॥ ਅਸ ਤਰੀਫ ਕਜੋਂ ਆਪ
 ਕਰੰਤੇ ॥ ਬਹੁਰ ਪੀਰ ਕਹਿ ਸ਼ਾਹੁ ਲਖੀਜੈ ॥ ਮਹਿਮਾ ਕੈ ਕਾਰਨ
 ਸੁਨ ਲੀਜੈ ॥ ੨੪ ॥ ਹਮ ਸਭ ਪੀਰ 'ਜਾਤ ਦਰਗਾਹ ॥ ਸਭ

ਕੀ ਬਾਤ ਹੋਤ ਇਨ ^੧ਪਾਹ ॥ ਅੰਤਹਿ ਪੁਰ ਤੇ ਨਿਕਸਹਿੰ ਬਾਹਰ ॥
 ਸਭ ਕੋ ਦਰਸਨ ਦੇ ਕਰ ਜ਼ਾਹਰ ॥ ੨੫ ॥ ਇਨ ਸੌਂ ਪੀਰਨ
 ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥ ਅਪਰ ਕੀਨ ^੨ਤਹਿਕੀਕ ਨ ਕੈਈ ॥ ਸਭ ਜਾਨਤ
 ਭੇ ਮਿਲ ਤਿਸ ਠੌਰ ॥ ਇਹੁ ਖੁਦਾਇ ਕਿ ਅੰਤਰ ਐਰ ॥ ੨੬ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਗਾਈ ਜੋ ਪਾਵੈ ॥ ਸੌ ਸਰੂਪ ਤਹਿੰ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ॥
 ਜੇ ਨਿਸਚਾ ਇਮ ਕਰੇ ਨ ਠਾਨੈ ॥ ਬੂਝਹੁ ਅਪਰ ਪੀਰ ਜੇ ਜਾਨਹਿੰ
 ॥ ੨੭ ॥ ਜਹਾਂਗੀਰ ਸੁਨ ਕੈ ਤਬ ਕਹਯੋ ॥ ਕਯੋਂ ਨ ਪੀਰ ਆਗੈ
 ਬਤਲਯੋ ॥ ਅਦਬ ਰਾਖਤੇ ਦੰਡ ਨ ਦੇਤੇ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰ ਅਸੀਸ ਮੈਂ
 ਲੇਤੇ ॥ ੨੮ ॥ ਕਰੈ ਪੀਰ ਇਹੁ ਪ੍ਰਬਿੰਸੁਨਾਈ ॥ ^੩ਬਰਜ ਰਖੇ ਗੁਰ
 ਖੇਲ ਮਚਾਈ ॥ ਅਬ ਭੀ ਜੇ ਚਹੁ ਨਿਜ ਕਲਜਾਨ ॥ ਤਿਨ ਸੁਤ
 ਹਰਿਗੁਬਿੰਦ ਰਖ ਮਾਨ ॥ ੨੯ ॥ ਤਿਨ ਅਪਰਾਧੀ ਤਿਨ ਕੇ ਦੇਵੈ
 ॥ ਹੁਵੈ ਸੁਰਖਰੂ ਮੁਆਫ ਕਰੇਵੈ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹ ^੪ਤਾਜੀਮ ਅਲਾਈ ॥
 ਬਿਦਾ ਹੋਇ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ ਦਿਸ ਆਈ ॥ ੩੦ ॥ ਖਾਂ ਬਜੀਰ
 ਤਤ ਕਾਲ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਜਾਹੁ ਅਬ ਦੇਰ ਨ ਲਾਯੋ ॥
 ਗੁਵਾਲੀਅਰ ਤੇ ਗੁਰੂ ਲਿਆਵੈ ॥ ਮੁਹਿੰ ਗੁਨਾਹ ਤੇ ਅਬ ਬਖਸ਼ਾਵੈ ॥
 ੩੧ ॥ ਸੁਨਤ ਵਜੀਰ ਖਾਨ ਹਰਖਾਨਾ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ ਤਬ ਗਮਨ
 ਸੁਠਾਨਾ ॥ ਪਹੁੰਚਯੋ ਗੁਰੂ ਫਿਗ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਸ਼ਾਹ ਦਿਸਾ ਤੇ
 ਬਿਨੋ ਉਚਾਰੀ ॥ ੩੨ ॥ ਅਬ ਚਲੀਐ ਦਿੱਲੀ ਕੇ ਮਾਹੀਂ ॥ ਦੇਹੁ
 ਦਿਦਾਰ ਸ਼ਾਹ ਸੁਖਦਾਹੀਂ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿੰਦੁਰ ਸੰਭਾਰਾ ॥
 ਖਾਂ ਬਜੀਰ ਸੌਂ ਕਹਿ ਤਿਸ ਬਾਣਾ ॥ ੩੩ ॥ ਹਮ ਨਹਿੰ ਜਾਹਿੰ ਰਹੈਂ
 ਇਸ ਬਾਈ ॥ ਬਿਰੇ ਅਚਿੰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਮਰਾਈ ॥ ਕਹੇ ਸ਼ਾਹਿ ਕੇ ਗੁਰ
 ਨਹਿੰ ਆਵੈਂ ॥ ਜੇ ਪੁਨ ਚਹੈਂ ਸ਼ਾਹ ਬੁਲਵਾਵੈ ॥ ੩੪ ॥ ਤਬ ਜੇ ^੫ਨਿ੍ਧੁਪ

ਹੈਂ ਦੁਰਗ ਮਿਸਾਰੇ ॥ ਛੁਟੈਂ ਸੰਗ ਕੈਦੀ ਜੇ ਸਾਰੇ ॥ ਤਬ ਹਮਰੇ ਜਾਵਨ
 ਬਨ ਆਵੈ ॥ ਨਹਿਤ ਇਹ ਠਾਂ ਭਲੈ ਰਹਾਵੈਂ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਨ
 ਵਜੀਰ ਖਾਂ ਅਚਰਜ ਥਾਯੋ ॥ ਪੁਨਹਿ ਗੁਰੂ ਪਰ ਸ਼ਰਧਾ ਲਿਆਯੋ ॥
 ਕਰ ਬੰਦਨ ਆਯੋ ਦਿਸ ਸ਼ਾਹਿ ॥ ਕਰ ਸਲਾਮ ਗੁਰ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾਹਿ
 ॥ ੩੬ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹ ਮਨ ਚਿੰਤ ਉਪਾਈ ॥ ਉਰਘ ਚਚੁੰਦਰੇ ਬਾਤ
 ਬਨਾਈ ॥ ਇਸ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿੰ ਨਿਸ ਭੀ ਆਨ ॥ ੧ਕੇਹਰ ੨ਦਾਰਨ
 ਪਿਖੇ ਰਜਾਨ ॥ ੩੭ ॥ ਕਹਿੰ ਕੇਹਰ ਜੇ ਗੁਰ ਨ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਹਮ ਤੇ
 ਮਿੱਤ ਕਾਲ ਤੁਮ ਪਾਵੈ ॥ ਅਸ ਭੈ ਭੀਤੇ ਨਿਸਾ ਬਿਤਾਈ ॥ ੩੮ ॥ ਪੀਤ
 ਰੰਗ ਉਠਿਯੋ ਸੁਭ ਬਾਈ ॥ ੩੯ ॥ ਖਾਂ ਵਜੀਰ ਕੇ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਯੋ ॥
 ਪੀਰਨ ਪੁਨ ਨਿਸ ਹਾਲ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਕਹੈ ਗੁਰੂ ਨੇ ਬਡ ਹਠ ਧਾਰਾ ॥
 ਜੇ ਛੋਡੋਂ ਨਿਪੁ ਕੈਦ ਮਝਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ਤੈ ਬਿਗਰੈ ਸਭ ਪ੍ਰਜਾ
 ਹਮਾਰੀ ॥ ਨਹਿੰ ਛੋਡੋਂ ਤੈ ਮਿੱਤਕ ਹਮਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਵਜੀਰ ਖਾਂ ਕਹਿ
 ਸੁਨ ਸ਼ਾਹਿ ॥ ਜਾਨ ਸੰਗ ਜਾਹਾਂ ਸਭ ਗਾਇ ॥ ੪੦ ॥ ਰਾਵਰ ਗਾਤ
 ਖੈਰ ਜੇ ਹੈਵੈ ॥ ਇਸ ਤੇ ਅਧਕ ਨ ਕਛੁ ਹਮ ਜੋਵੈ ॥ ਗੁਰੂ ਛੁਡਾਵੈ
 ਜੋ ਨਿਪੁ ਤਾਈ ॥ ਈਨ ਮਨਾਵੈ ਤੁਮ ਤਿਨ ਪਾਈ ॥ ੪੧ ॥ ਦੇਹ
 ਹੁਕਮ ਮੈਂ ਗੁਰ ਲੈ ਆਵੂੰ ॥ ਇਸ ਮਹਿੰ ਰਾਵਰ ਭਲੈ ਮਨਾਵੂੰ ॥ ਸੁਨ
 ਵਜੀਰ ਖਾਂ ਕੇ ਬਚ ਸ਼ਾਹੂ ॥ ਸੇਹਨ ਲਗਾਤੇ ਬਹੁਰ ਚਿਤ ਮਾਹੂ ॥
 ੪੨ ॥ ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਮਹਿੰ ਜੁਗਤ ਬਖਾਨੀ ॥ ਸੁਨਹੁ ਵਜੀਰ ਖਾਨ
 ਹਿਤ ਠਾਨੀ ॥ ਕਰਹੁ ਬੰਦਰਗੀ ਗੁਰੂ ਅਗਾਰੀ ॥ ਦਿਹੁ ਦਰਸਨ ਕੇ
 ਕਰਨਾ ਧਾਰੀ ॥ ੪੩ ॥ ਜੇਤਕ ਤੁਮਰੇ ੧ਦਾਮਨ ਸਾਥ ॥ ੪ਗਹਿ
 ਨਿਕਰੈਂ ਆਨਹੁ ਨਰ ਨਾਥ ॥ ਤਿਨ ਪਰ ਸਫਲਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥
 ਪ੍ਰਾਨ ਦਾਨ ਦੀਨਸ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ੪੪ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਇ ਕਰ

ਚਲ ਆਏਂ ॥ ਕਹੋ ਤਬਾ ਸਭ ਮਤ ਉਪਜਾਇ ॥ ਪਹੁਚਹੁ ਜਾਇ
ਨਹੀਂ ਬਿਦਤਾਵਹੁ ॥ ਕਛ ਨਿਪੁ ਸੰਗ ਗੁਰੂ ਇਤ ਲਿਆਵਹੁ ॥੪ਪਾ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਚੰਦੂ
ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਸ਼ਾਹ ਸੌਂ ਪੀਰਨ ਮਿਲਾਪ ਐਂ ਗੁਰੂ ਲਿਆਵਨ ਬਿਵਤ
ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸਪਤਮੇ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਖਾਂ ਵਜੀਰ ਜਬ ਸ਼ਾਹਿ ਕਾ ਹੁਕਮ ਸੁਨਯੋ ਹਰਖਾਇ ॥

ਕਰੀ ਬੰਦਗੀ ਹਰਖ ਯੁਤ ਚਢ ਤੁਰੰਗ ਪਰ ਧਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਤੂਰਨ ਗਮਨਯੋ ਪਹੁਚਯੋ ਜਾਹੀ ॥ ਪਗ ਬੰਦੇ ਅਸ
ਬਿਨਤੀ 'ਪ੍ਰਾਹੀ ॥ ਉਠਹੁ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਲੇਹੁ ਸੰਗ
ਕੈਦੀ 'ਮਹਿਪਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਦਾਮਨ ਗਹਿ ਲੇਹਿੰ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਬੰਦ
ਖਲਾਸੀ ਸੋ ਹੁਇੰ ਸਾਰੇ ॥ ਹੁਤੇ ਦੁਰਗ ਪਤ ਜੋ ਹਰਦਾਸ ॥ ਹੁਕਮ
ਸ਼ਾਹ ਦੀਨਸ ਤਿਸ ਪਾਸ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜਾਨ ਸ਼ਾਹ ਚਤੁਰਾਈ ॥
ਲੀਨਸ 'ਜਾਮਾ ਅਸ ਗਰ ਪਾਈ ॥ ਸੁਨ ਪਿਖ ਕੈ ਕੈਦੀ ਮਹਿਪਾਲਾ
॥ ਹਰਖਤ ਸਭ ਆਏ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ਪਗ ਬੰਦੇ ਪਿਖ ਕਰਯੋ
ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਇਕ ਦਾਮਨ ਗਹਿ ਇਕ ਮਹਿਪਾਲ ॥ ਜਾਮੇ ਕੇ ਪਰਾਸ
ਥੈ ਪਾਲੇ ॥ ਗਹੇ ਪਰਾਸਨ ਹੀ ਮਹਿਪਾਲੇ ॥ ੫ ॥ ਹੁਤੇ ਬਵੰਜਾ
'ਜੁਗ ਰਹਿ ਗਏ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਉਚ ਪੁਕਾਰਤ ਕਏ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥੇ
ਮੋਹਿ ਬਚਾਵਹੁ ॥ ਜਥਾ ਸੰਗ ਸਭ ਨਿਪੁ ਲੈ ਜਾਵਹੁ ॥ ੬ ॥ ਦੇਖ
ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖਿਆਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਿ ਉਚ ਹਕਾਰੇ ॥ ਦੁਇ
ਜਾਮੇ ਕੇ ਬੰਦ ਹਮਾਰੇ ॥ ਆਇ ਗਹੋ ਨਿਜ ਹਾਥ ਮਝਾਰੇ ॥ ੭ ॥
ਸੁਨਤ ਨਰਿੰਦ ਅਨੰਦ ਬਿਲੰਦੇ ॥ ਆਏ ਦੈਰ 'ਦੁੰਦ ਗਹਿ ਬੰਦੇ ॥
ਕਰ 'ਛੂਛੇ ਸਭ ਬੰਦੀਖਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਚਾਹਿਤ ਭੈ 'ਪ੍ਰਸਥਾਨਾ ॥

੧ ਕਹੀ । ੨ ਰਾਜੇ । ੩ ਪੰਜਾਹ ਕਲੀਆਂ ਦਾ ਜਾਮਾ ਦੋ ਛੁਮੜ ਜਾਮੇ ਸਾਲ
ਲਗੇ ਸਨ । ੪ ਦੇ ਰਹਿ ਗਏ । ੫ ਭਾਰੀ । ੬ ਖਾਲੀ । ੭ ਨਾਲ
ਕੀਤਾ ।

੮ ॥ ਆਵਤ ਦੇਖਤ ਨਰ ੧ਗਨ ਦੌਰ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਗੁਰ ਨਿਕਸਤ
ਪੈਰ ॥ ੨ਬਾਵਨ ਨਿਪ੍ਰ ਕੀ ਜਿਨ ਸੰਗ ਭੀਰ ॥ ਨਿਕਸੇ ਵਹਿਰ ਬਿਰੇ
ਗੰਭੀਰ ॥ ੯ ॥

ਕਬਿੱਤ ॥ ਸੰਕਟ ਨਰਕ ਕੇ ਬਿਕਟ ਜੇ ਬਿਰਲਾਪ ਜੈਸੇ
ਨਿਕਸੇ ਨਿਸੰਗ ਸੰਗ ਜਨਕ ਨਰਿੰਦ ਕੇ ॥ ਕੈਧੋ ਉਡ ਬਿੰਦ ਕਰ
ਓਜ ਕੇ ਬਿਲੰਦ ਰਾਹੁ ਰੋਕੇ ਛੁਟ ਚਲੇ ਸਾਬ ਪੂਰਨ ਸੁ ਚੰਦ ਕੇ ॥
ਕੈਧੋ ਘੇਰ ਆਨੀ ਨਾਰ ਸੁੰਦਰ ਮਹਾਨੀ ਦੈਤ ਹਾਨੀ ਕਰ ਲੀਨ ਪਾਛੇ
ਗਮਨੀ ਗੁਬਿੰਦ ਕੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮਨਿੰਦ ਆਜ ਸੋਭਤ ਮੁਕੰਦ ਮਹਾਂ
ਨਿਕਸੇ ਨਰਿੰਦ ਸੰਗ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ॥ ੧੦ ॥

ਸਵੱਜਾ ॥ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸਨ ਜੀਤ ਭਲੇ ਇਕ ਰਾਜ ਭਯੋ ਬਡ
ਤੇਜ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਨਾਹਿੰ ਰਹਯੋ ੩ਅਵਨੀ ਤਲ ਕੇ ਅਸ ਜੋ ਰਣ ਠਾਨ
ਕਰੈ ਬਲ ਨਾਸੀ ॥ ਦੀਹ ਵਧਯੋ ਤੁਰਕੇਸ ਪ੍ਰਤਾਪ ਗਹੇ ਨਿਪ੍ਰ ਤਾਹਿੰ
ਨ ਛੋਰਨ ਆਸੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਧੀਰ ਬਿਨਾਂ ਕਹੁ ਕੈਨ ਕਰੈ
ਅਸ ਬੰਦ ਖਲਾਸੀ ॥ ੧੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਨਿਕਸ ਦੁਰਗ ਤੇ ਗੁਰ ਭੇ ਖਰੇ ॥ ਤਬਹ ਲੁਹਾਰ
ਬੁਲਾਵਨ ਕਰੇ ॥ ਸਭ ਕੇ ਪਗ ੪ਬੰਧਨ ਕਟਵਾਏ ॥ ਹੁਇ ਨਿਰਬੰਧ
ਮਹਿਪ ਹਰਖਾਏ ॥ ੧੨ ॥ ਦਾਰੋਗਾ ਤਿਨ ਸੰਗ ਲਗਯੋ ॥ ਦਿਹਲੀ
ਸ਼ਾਹ ਢਿਗ ਤਿਨਹਿੰ ਪਠਯੋ ॥ ਲੇ ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗ ॥
ਸਿੱਖਨ ਯੁਤ ਚਲ ਪਰੇ ਉਮੰਗ ॥ ੧੩ ॥ ਆਇ ਟਿਕੇ ਮਜਨੂ
ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਖਾਂ ਵਜ਼ੀਰ ਢਿਗ ਸ਼ਾਹੁ ਪਿਆਨਾ ॥ ਨਮ੍ਰ ਭਯੋ ਜਬ
ਕਰੀ ਸਲਾਮ ॥ ਬੋਲਯੋ ਹਜ਼ਰਤ ਲੇ ਇਸ ਨਾਮ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰੂ ਸੰਗ
ਆਯੋ ਕੈ ਨਾਹੀਂ ॥ ਕਹਿ ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਂ ਮਦਤ ਖੁਦਾਹੀ ॥ ਪੂਰਨ ਭਈ

ਮਗਾਦ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਮਜਨੂ ਥਲ ਬਿਰ ਗੁਰੂ ਸੁਵਾਰੀ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਧ
 ਦੈਬੈ ਹਿਤ ਹਮਹਿੰ ਪਠਾਇ ॥ ਜਬ ਚਾਹੈ ਲਿਹੁ ਦਰਸਨ ਪਾਇ ॥
 ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹ ਬਹੁ ਆਨੰਦ ਪਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਮਨ
 ਲਲਸਾਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਹੈ ਪੰਜ ਗੈ ਇਕ ਜੀਨ ਅੰਬਾਰੀ ॥ ਬਹੁ ਮੋਲੇ
 ਚਾਮੀ ਕਰ ਸਾਰੀ ॥ ਕਲਗੀ ਮਾਲਾ ਮੁਕਤ ਮੰਗਾਈ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਪੰਜ
 ਜੜਾਉ ਮਿਲਾਈ ॥ ੧੭ ॥ ਅਪਰ ਭੇਟ ਬਹੁ ਤੁਹਫੇ ਲੀਨੇ ॥ ਚਲਯੋ
 ਸ਼ਾਹ ਦਰਸਨ ਚਿਤ ਭੀਨੇ ॥ ਉਤ ਗੁਰੂ ਡੇਰੇ ਪਹੁਚਯੋ ਜਬੈ ॥ ਭਈ
 ਸੁਧ ਪੁਰ ਦਿੱਲੀ ਸਬੈ ॥ ੧੮ ॥ ਹੁੰਮ ਹੁਮਾਇ ਸੰਗਤ ਬਹੁ ਆਈ ॥
 ਸਭਹਨ ਕੇ ਮਨ ਭਈ ਬਧਾਈ ॥ ਆਗੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨ ਸਨਾਨੇ ॥
 ਸਜ ਸਜਾਇ ਲਾ ਬੈਠ ਦਿਵਾਨੇ ॥ ੧੯ ॥ ਰਾਗੀ ਸਬਦ ਰਾਗ
 ਮਹਿੰ ਗਾਵੈਂ ॥ ਸੰਗਤ ਅਨ ਗਨ ਭੇਟ ਚਢਾਵੈਂ ॥ ਇਤਨੇ ਮਾਹਿ
 ਸ਼ਾਹ ਰਲ ਆਯੋ ॥ ਸਭ ਭੇਟਾ ਧਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ੨੦ ॥
 ਹਾਬ ਜੋਰ ਬਹੁ ਬਿਨੈ ਅਲਾਈ ॥ ਦੀਨੇ ਪ੍ਰਾਨ ਦਾਨ ਮੁਝ ਤਾਈ ॥
 ਮਮ ਹਿਤ ਦੁਰਗ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰਵੇਸੇ ॥ ਕਰਯੋ ਜਾਪ ਤਹਿੰ ਪ੍ਰੇਮ ਬਸੇਸੇ ॥
 ੨੧ ॥ ਹਮ ਤੇ ਸਭ ਅਜੰਗਤਾ ਭਈ ॥ ਤਉ ਆਪ ਨੇ ਕਰਨਾ
 ਕਬੀ ॥ ਨਿਸ ਮੈਂ ਤ੍ਰਾਸਤ ਜਬ ਮੈਂ ਸੋਵੈਂ ॥ ਦੁਹਿ ਦਿਸ ਕੇਹਰ
 ਦਾਰਨ ਜੋਵੈਂ ॥ ੨੨ ॥ ਤਬ ਮੈਂ ਸਿਮਰਨ ਕਰੋਂ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਹਾਜ਼ਰ
 ਆਨ ਦੇਹੁ ਦੀਦਾਰਾ ॥ ਚਲੋ ਜਾਹਿੰ ਤਬ ਦਰਸਨ ਪਾਇ ॥ ਰੋਛਕ
 ਭਏ ਪੀਰ ਸਭ ਬਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸੁਨ ਕਰ ਕਹਯੋ
 ਗੁਰ ਘਰ ਮੁਕਰ ਮਨਿੰਦ ਸੁਲਹਯੋ ॥ ਜਸ ਮੁਖ ਕਰ ਤਸ ਤਿਸ
 ਮਹਿੰ ਜੋਵੈ ॥ ਕਾਰਾ ਕਿਧੈ ਰੰਗ ਸੁਭ ਹੋਵੈ ॥ ੨੪ ॥ ਤਿਮ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕੇ ਮਿਲਨ ਮਝਾਰੇ ॥ ਖੋਟੀ ਭਲੀ ਭਾਵਨਾ ਧਾਰੇ ॥ ਤੈਸੇ ਫਲ

ਅਵਲੋਕੈ ਸੋਇ॥ ਫਲ ਕੇ ਭੁਗਤੈ ਲੋਕਨ ਦੋਇ॥ ੨੫॥ ਰਹੀ
 ਆਦ ਤੇ ਸ੍ਰੂਪਾ ਤੁਮਾਰੇ॥ ਕਯੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਗੁਰੂ ਨ ਧਾਰੇ॥ ਅਸ
 ਬਿਧ ਬਚਨ ਕਰੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ॥ ੧ਦਹਿਨੇ ਹਬ ਇਕ ਸਿਮਰ ੩ਕਪੂਰੇ
 ॥ ੨੬॥ ਦੇਖ ਤਿਸੇ ਬੋਲਯੋ ਤਬ ਸ਼ਾਹੇ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਅਰਜ ਸੁਨਹੁ
 ਇਕ ਆਹੇ॥ ਅਹੈ ਜੁ ਸਿਮਰਨ ਹਾਬ ਤੁਮਾਰੇ॥ ਅਸ ਕਪੂਰ ਸੁਭ
 ਕਬ ਨ ਨਿਹਾਰੇ॥ ੨੭॥ ਇਕ ਮਣਕਾ ਜੇ ਇਨ ਤੇ ਪਾਊਂ॥ ਨਿਜ
 ਮਾਲਾ ਕਾ ੪ਮੇਰ ਬਨਾਊਂ॥ ਜਬ ਹੋਰੋਂ ਮੈਂ ਨੈਨ ਉਘਾਰੀ॥ ਤੁਮਹਿੰ
 ਚਿਤਾਰੋਂ ਰਿਦੇ ਮਝਾਰੀ॥ ੨੮॥ ਦੂਜੇ ਤ੍ਰਾਸ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਪਾਵੋਂ॥
 ਤੁਮ ਕਰ ਕੇ ਜਬ ਅੰਗਾਲਗਾਵੋਂ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਜ਼ਿਕਰ
 ਚਲਾਯੋ॥ ਚੰਦੁ ਦਿਵਾਨ ਜੁ ਤੁਮ ਫਿਗ ਆਯੋ॥ ੨੯॥ ਤਿਨ ਕੇ
 ਸਦਨ ਪਠੇ ਗੁਰ ਬਡੇ॥ ਤਹਿੰ ਹੀ ਨਿਜ ਸਰੀਰ ਕੇ ਛੱਡੇ॥ ਤਿਨ ਕੇ
 ਗਰ ਮਹਿੰ ਸੁੰਦਰ ਮਾਲਾ॥ ਇਨ ਤੇ ਕੀਮਤ ਤਾਹਿੰ ਬਿਸਾਲਾ॥ ੩੦
 ॥ ਸੋ ਚੰਦੂ ਕੇ ਘਰ ਮਹਿੰ ਰਹੀ॥ ਲੇਹੁ ਮੰਗਾਇ ਚਾਹੁ ਜੇ ਸਹੀ॥
 ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹ ਮਨ ਕ੍ਰੈਪ ਬਢਾਇ॥ ਹੁਕਮ ਦਯੋ ਚੰਦੂ ਗਹਿ ਲਿਆਇ
 ॥ ੩੧॥ ਪਿਖਤ ਕਹਯੋ ਚੰਦੂ ਮਤ ਮੰਦੂ॥ ਗੁਰ ਅਪਰਾਧੀ ਅਹੈਂ
 ਬਿਲੰਦੂ॥ ਮਾਲਾ ਤੁਮਰੇ ਘਰ ਗੁਰ ਕੇਗੀ॥ ਮੰਗਵਾਵਹੁ ਹਮ ਫਿਗ
 ਬਿਨ ਦੇਗੀ॥ ੩੨॥ ਸੁਨ ਚੰਦੂ ਮਨ ਬਹੁ ਘਬਰਾਯੋ॥ ੫ਪੀਪਰ
 ਪਾਤ ਸਮਾਨ ਕੰਪਾਯੋ॥ ੬ਠਟਕ ਗਯੋ ਮੁਖ ਬਾਕ ਨ ਨਿਕਸੇ॥ ਸਿਖ
 ਤਿਸ ਦਿਸ਼ਾ ਪੇਖ ਮਨ ਬਿਕਸੇ॥ ੩੩॥ ਸ਼ਾਹ ਹੁਕਮ ੭ਕੁਟਵਾਰਹਿ
 ਦਿਯੋ॥ ਗਏ ਗ੍ਰਹਿ ਜਾਇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਕਿਯੋ॥ ਨਿਕਸੀ ਮਾਲਾ ਬਹੁ
 ਸਮਿਆਨਾ॥ ਆਇ ਸ਼ਾਹ ਫਿਗ ਰਾਖੀ ਆਨਾ॥ ੩੪॥ ਪਿਖਤ
 ਸਾਹਿ ਅਸ ਹੁਕਮ ਬਖਾਨਾ॥ ਜ਼ਬਰ ਕਰੋ ਇਸ ਕਾ ਸਭ ਖਾਨਾ॥

੧. ਸਜੇ ਹਬ ਵਿਚ। ੨. ਸਿਮਰਨ। ੩. ਕਪੂਰ ਸੁਰੰਧੀ ਵਾਲੀ ਲਕੜ ਦੀ ਮਾਲਾ।
 ੪. ਮੇਰ ਮਣਕਾ। ੫. ਪਿਪਲ ਦੇ ਪਤੇ ਦੀ ਨਿਆਈ। ੬. ਠੰਬਰ। ੭. ਕੁਤਵਾਲ।

ਪੁਨਹਿੰ ਗੁਰੂ ਇਸ ਪਿਖ ਕਰ ਜੋਰਾ ॥ ਹੇ ਗੁਰੂ ਇਹੁ ਅਪਰਾਧੀ ਤੇਰਾ ॥ ੩੫ ॥ ਗਹਿ ਲੇਵਹੁ ਇਸ ਦੇਹੁ ਸਜਾਇ ॥ ਹਮ ਤੇ ਪਾਪ ਇਨਹੁ ਕਰਵਾਇ ॥ ਨਹਿੰ ਕੁਛ ਦੇਸ਼ ਹਮਾਰਾ ਜਾਨੈ ॥ ਬਹੁ 'ਫਰੇਬ ਇਸ ਪਾਪੀ ਠਾਨੈ ॥ ੩੬ ॥ ਜੇਕਰ ਭੇਦ ਪੀਰ ਨਹਿੰ ਦੇਤੇ ॥ ਤੈ ਹਮ ਦੁਖ ਦੇਜ਼ਕ ਮਹਿੰ ਲੇਤੇ ॥ ਅਬ ਨਿਜ ਖਤਾ ਮਾਫ ਮੁਹਿ ਕਰੀਅਹਿ ॥ ਦੁਸ਼ਟ ਚੰਦੂ ਕੇ ਭਲ ਪ੍ਰਹਰੀਅਹਿ ॥ ੩੭ ॥ ਬਿਧੀਆ ਜੇਠਾ ਸੁਨ ਬਚ ਸ਼ਾਹੁ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ ਚੰਦੂ 'ਗਰਿ ਬਾਹੁ ॥ ਵਹਿਰ ਨਿਕਾਲ ਨਾਕ ਨਾਕੇਲ ॥ ਪਾਇ ਬਾਂਧਯੋ 'ਸ੍ਰਾਨਨ ਮੇਲ ॥ ੩੮ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਖਤਾ ਅਪਨ ਬਖਸਾਇ ॥ ਗੁਰੂ ਪਗ ਬੰਦੇ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥ ਲਈ ਬਿਦਾ ਨਿਜ ਗਿਰ੍ਹ ਕੇ ਚਾਲਾ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਮਨ ਅਧਕ ਖੁਸ਼ਾਲਾ ॥ ੩੯ ॥ ਦਿਵਸ ਅਥਯੋ ਰਹਿਰਾਸ ਪਠਾਇ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਨਿਜ ਨਿਜ ਗਿਰ੍ਹ ਜਾਇ ॥ ਨਿਸਾ ਭਈ ਸੁਖ ਸੋਂ ਸਭ ਸੋਈ ॥ ਉਠੇ ਪ੍ਰਾਤ ਮਜ਼ ਧਿਆਨ ਸਮੇਈ ॥ ੪੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਧੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਆਲੇਰ ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਆਵਨ ਐ ਚੰਦੂ ਗਹਿਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਸ਼ਟਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੮ ॥

ਦੰਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਜਸ ਬਿਸਾਲ ਕੇ ਪਾਇ ॥ ਉਮਰ ਕੈਦ ਤੇ ਨਿਪੁੰਨੁ ਮੁਚੇ ਗਹਯੋ ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਖਦਾਇ ॥ ੧ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਦਿੱਲੀ ਕੀ ਸੰਗਤ ਸਭ ਆਈ ॥ ਗੁਰੂ ਪਗ ਬੰਦੇ ਸੀਸ ਨਿਵਾਈ ॥ ਮੁਖ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਸੰਗ ਭਾਖੇ ॥ ਆਜ ਭਈ ਪੂਰਨ ਅਭਲਾਖੈ ॥ ੨ ॥ ਨਾਹਿੰ ਤ ਜਬ ਕੀ ਤਜੀ ਸਗਾਈ ॥ ਕਰਤ ਰਹਯੋ ਬਡ ਦੁਸ਼ਟ ਖੁਟਾਈ ॥ ਹੇਰ ਹੇਰ ਹਿਰਦੇ ਪਛਤਾਵੈ ॥ ਹਮ

ਤੇ ਭਈ ਉਪਾਧ ਲਾਖਾਵੈਂ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ
 ਜੀ ਕਹਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪਿਤ ਕਰਯੋ ਜਥਾ ਚਿਤ ਚਹਯੋ ॥ ਇਸ
 ਪਾਪੀ ਨੇ ਪਾਪ ਕਮਯੋ ॥ ਤਿਸ ਫਲ ਅਬ ਭੋਗੈ ਦੁਖ
 ਦਾਯੋ ॥ ੪ ॥ ਪਾਂਚ ਪਾਂਚ ਪਨਹੀ ਇਸ ਮਾਰੇ ॥ ਦੇਖ
 ਦੁਸ਼ਟ ਪੁਨ ਸਦਨ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਹੁਕਮ ਗਏ ਸਿੱਖ
 ਸਾਰੇ ॥ ਚੰਦੂ ਬੰਧਨ ਸਹਿਤ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ^੧ਪਨਹੀ ਹਨਹਿੰ ਸੁ
 ਬਾਰੇ ਬਾਰੀ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਨਰ ਤਹਿੰ ਮਿਲੇ ਹਜਾਰੀ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਪੁਨ
 ਜੇਠਾ ਦੋਇ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਬਡ ਗੁਰ ਸੰਗ ਜਿ ਹੋਇ ॥ ੬ ॥ ਦੇਖਤ
 ਬੇ ਗੁਰ ਕਸ਼ਟ ਸੁ ਭਾਰੀ ॥ ਪਰ ਬਸ ਬੇ ਕਛ ਚਲੈ ਨ ਚਾਰੀ ॥
 ਸ਼ਸਤਰ ਧਾਰੀ ਗੁਰ ਅਬ ਹੋਇ ॥ ਪੁਰੀ ਇੱਛਾ ਮਿਲ ਕਰ ਦੋਇ ॥
 ੭ ॥ ਬਹੁ ਸਪਾਹੀ ਨਿਜ ਸੰਗ ਚਲਾਇ ॥ ਗਹਿ ਚੰਦੂ ਕੀ ਮੁਸ਼ਕ
 ਚਲਾਇ ॥ ਆਗੇ ਕਰਯੋ ਚਲੇ ਪੁਰ ਮਾਰੀ ॥ ਮਾਨਹੁ ਆਖਰ ਸੈਰ
 ਕਰਾਹੀ ॥ ੮ ॥ ਜਬ ਸੰਗਤ ਮਹਿੰ ਸੁਧ ਅਸ ਪਾਈ ॥ ਬਿੱਧ
 ਬਾਚੁ ਆਏ ਤਰਨਾਈ ॥ ਸਿਰ ਚੰਦੂ ਕੇ ਜੂਤੇ ^੨ਹਨੰਤੇ ॥ ਮਾਨਹੁ
 ਬਰਖਾ ਫੁਲ ਕਰੰਤੇ ॥ ੯ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਇਸ ਚਲੇ ਬਜਾਰੂ ॥ ਪੁਰ
 ਬਾਸੀ ਪਿਖ ਸੈਰ ਹਜਾਰੂ ॥ ਕਪਟੀ ਮੁੜ੍ਹ ਦਿਵਾਨ ਬਿਸਾਲਾ ॥
 ਤਰੈ ਮਾਰ ਨਹਿੰ ਰਹੈ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪੁਰ ਕੀ ਨਾਰ ਅਰੂਢੀ
 ਉਚੇ ॥ ਕੌਤਕ ਹੋਵਤਾ ਜਹਾਂ ਪਹੂਚੇ ॥ ਕਰਤ ਬਿਲੋਕਨ ਨਰ ਅਰ
 ਨਾਰੀਨਾ ॥ ਕੋ ਮਾਰੈ ਕੋ ਦੇਵਤਾ ^੩ਗਾਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਕੋ ਮੁਖ ਉਪਰ
 ਜੂਤ ਬਜਾਵੈ ॥ ਕੋ ਭਰ ^੪ਮੁਸ਼ਟ ਖਾਕ ਕੀ ਪਾਵੈ ॥ ਭਯੋ ਧੂਲ
 ਪਰਖਯੋ ਨਹਿੰ ਜਾਈ ॥ ਬਾਰਕ ਆਵੈਂ ਗਾਰ ਸੁਨਾਈ ॥ ੧੨ ॥
 ਏ ^੫ਭਰੂਵਾ ਗੁਰ ਦ੍ਰੋਹੀ ਮਹਾਂ ॥ ਜਾਇੰ ਪ੍ਰਵਾਰਤ ਬਹੁ ਜਹਿੰ ਕਹਾਂ ॥

੧ ਜੂਤੀਆਂ।

੨ ਵਾਰੇ ਵਾਰੀ ਮਾਰਦੇ ਹਨ।

੩ ਚਾਰਾ ਜੋਈ।

੪ ਮਾਰਦੇ

ਹਨ।

੫ ਗਾਲੀਆਂ।

੬ ਮੁਠ ਭਰਮਿਦੀ।

੭ ਭੜ੍ਹਵਾ।

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਹੁ ਸੈਰ ਬਜਾਰ ॥ ਕਰਵਾਈ ਸਿਰ ਜੁਤਨ ਮਾਰ ॥
 ੧੩ ॥ ਲੇ ਆਏ ਪੁਨ ਡੇਰੇ ਮਾਹਿੰ ॥ ਹੁਤੇ ਸੂਪਚ ਜਹਿੰ ਸੂਨ
 ਬੰਧਾਹਿ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕਹਿ ਤਹਿ ਬੰਧਵਾਯੋ ॥ ਖਾਣਾ ਸੂਨਨ ਸੰਗ
 ਖੁਵਾਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ਤੀਸਰ ਪਹਿਰ ਭਯੋ ਜਬ ਆਈ ॥ ਬੈਠੇ ਗੁਰ
 ਦਿਵਾਨ ਸੁਹਾਈ ॥ ਜਹਾਂਗੀਰ ਹੁਇ ਅਨੰਦ ਬਿਲੰਦ ॥ ਆਯੋ ਗੁਰ
 ਫਿਗ ਯੁਤ ਨਰ ਬਿੰਦ ॥ ੧੫ ॥ ਨੰਦਨ ਬਨਤਾ ਚੰਦ ਜੋਇ ॥ ਆਨੇ
 ਸੰਗ ਪਕਰ ਕਰ ਸੋਇ ॥ ਬੈਠਯੋ ਸਾਹੁ ਬੰਦਨਾ ਕਰਕੈ ॥ ਬੋਲਯੋ ਮੁਖ
 ਤੇ ਸਰਧਾ ਧਰਕੈ ॥ ੧੬ ॥ ਕਰੀ ਅਵੱਗਯਾ ਦੁਸ਼ਟ ਮਹਾਨੀ ॥
 ਤਿਸਕੀ ਇਹੁ ਬਨਤਾ ਗਹਿ ਆਨੀ ॥ ਪੁਤ੍ਰੂ ਹੁਤੇ ਇਕ ਸੋ ਇਹੁ
 ਆਵਾ ॥ ਦਿਹੁ ਸਜਾਇ ਜੈਸੇ ਮਨ ਭਾਵਾ ॥ ੧੭ ॥ ਮਮ ਸਿਰ ਦੇਸ
 ਰਹੈ ਨਹਿੰ ਕੋਈ ॥ ਕਸ਼ਟ ਸਹੈ ਅਪਰਾਧੀ ਜੋਈ ॥ ਇਕ 'ਤਨਜਾ ਭੋ
 ਇਸ ਕੇ ਆਹੀ ॥ ਸੁਨੀ ਮਿੱਤ ਸੋ ਦੁਇ ਦਿਨ ਬਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਨਾ ਠਾਨੀ ॥ ਬਿਗਸ ਬਦਨ ਤੇ ਗਿਰਾ ਬਖਾਨੀ ॥
 ਦਸਾ ਚੰਦੁ ਕੀ ਇਨ੍ਹੈ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਬਿਨ ਦੋਸੇ ਲਖ ਬਹੁਰ ਛੁਟਾਵੈ
 ॥ ੧੯ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਤੇ ਤਿਨ ਚੰਦੁ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ਪਰਯੋ ਬਿਹਾਲ
 ਨਹੀਂ ਉਕਸਾਯੋ ॥ ਕੂਕਰ ਅਰ ਚੰਡਾਲਨ ਮਾਹੀਂ ॥ ਧੋਤੀ ਬਿਨਾਂ
 ਅਪਰ ਪਟ ਨਾਹੀਂ ॥ ੨੦ ॥ ਲਿਪਟਯੋ ਧੂਲ ਸੰਗ ਤਨ ਸਾਰੇ ॥
 ਤਿਥ ਸੁਤ ਦੇਖਤ ਬਡ ਭੈ ਧਾਰੇ ॥ ਪੁਨ ਦੇ ਤ੍ਰਾਸ ਨਿਕਾਸਨ ਕਰੇ ॥
 ਛੁਟਤੇ ਭਾਜੇ ਤੁਰਨ ਡਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ 'ਮਹਿਪਾਲ ਸੁ
 ਆਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਿਨਹਿ ਹਜੂਰ ਬੁਲਾਏ ॥ ਇਕ ਇਕ ਫਿਗ ਕਰ
 ਬੁਝਨ ਕੀਨਾ ॥ ਕੈਨ ਦੇਸ ਕੇ ਕਹੁ ਕਿਮ ਛੀਨਾ ॥ ੨੨ ॥ ਸੋ 'ਨਰੇਸ
 ਸੁਨ ਦੇਸ ਬਤਾਵੈ ॥ ਕਰੀ ਅਵੱਗਯਾ ਕੋ ਬਖਸਾਵੈ ॥ ਸਿਰੈ ਪਾਉ

ਅਰ ਚਪਲ ਤੁਰੰਗ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਦੇ ਕਰ ਸੰਗ ॥ ੨੩ ॥
 ਰਾਜ ਤਿਲਕ ਕੈ ਕਰ ਨਿਪੁ ਮਾਥੇ ॥ ਬਾਹੁ ਗਹਾਇਂ ਸ਼ਾਹੁ ਕੈ ਹਾਥੇ ॥
 ਪੁਨ ਸਿੱਖਜਾ ਕੋ ਭਲੇ ਸਿਖਾਵੈਂ ॥ ਕਰੈਂ ਅਵੱਗਜਾ ਸੋ ਦੁਖ ਪਾਵੈਂ ॥
 ੨੪ ॥ ਰਹੁ ਸ਼ਾਹੁ ਢੇ ਨਿਤ ਅਨੁਸਾਰੀ ॥ ਬਖਸ਼ ਦੀਓ ਤੁਮ ਕੋ ਇਸ
 ਬਾਰੀ ॥ ਰੁਖ ਲਖ ਜਹਾਂਗੀਰ ਰੁਰ ਕੇਰਾ ॥ ਦੀਏ ਰਾਜ ਤਿਨ ਕੇ
 ਤਿਨ ਫੇਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸੰਗ ਦੀਏ ਉਮਰਾਉ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ॥ ਕਰੋ ਸਥਾਪਨ
 ਜੋ ਜਿਸ ਦੇਸ ॥ ਗੁਰੂ ਸ਼ਾਹੁ ਦੁਨਹਨ ਕਰ ਨਮੋ ॥ ਮਹਿ ਪਾਲਕ
 ਰਾਮਨੇ ਤਿਹ ਸਮੇ ॥ ੨੬ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਰਾਜ ਸਾਜ ਕੈ ਪਾਇ ॥
 ਇਮ ਸਤਿਗੁਰ ਯਸ ਬਡ ਜਗ ਛਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਪੁਨ
 ਸ਼ਾਹ ਸੰਗ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਅਸ ਬਚਨ ਉਮੰਗ ॥ ੨੭ ॥ ਅਬ ਹਮ
 ਜਾਵੈਂ ਨਿਜ ਗ੍ਰੀਹ ਉਰੇ ॥ ਦਿਵਸ ਬਿਤੇ ਕਛੁ ਨਹਿੰ ਇਤ ਬੋਰੇ ॥
 ਕਹੈ ਸ਼ਾਹ ਜਿਮ ਆਪ ਰਜਾਇ ॥ ਮੈਂ ਮੁਰੀਦ ਰਾਜੀ ਤਿਸ ਭਾਇ ॥
 ੨੮ ॥ ਜੇ ਰਾਵਰ ਜਾਵੈ 'ਗ੍ਰੀਹ ਉਰੇ ॥ ਮੈਂ ਭੀ ਜਾਵੈਂ ਸੰਗ ਨ ਛੋਰੇ॥
 ਦਰਸੁ ਕਰੋਂ ਸੁਧ ਸਰ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਪੁਨਹਿ ਦੇਸ ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿਧਾਰੋਂ
 ॥ ੨੯ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿੰ ਭਲੀ ਬਾਤ ਭੀ ॥ ਕਰੋ ਤਿਆਰੀ
 ਚਲੈਂ ਸੁਬਹ ਹੀ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਬਚ ਬਿਲਾਸ ਪਰਾ ਬੰਦੇ ॥ ਚਲਯੋ
 ਸ਼ਾਹੁ ਧਰ ਭਾਉ ਅਨੰਦੇ ॥ ੩੦ ॥ ਹੁਕਮ ਦਯੋ ਉਮਰਾਵਨ ਤਾਈ॥
 ਦਿਸ ਕਸ਼ਮੀਰ ਸੁਬੈ ਹੈ ਜਾਈ ॥ ਕਰੈ ਤਿਆਰੀ ਨਿਸਾ ਮਝਾਰੇ ॥
 ਗੁਰ ਸੰਗ ਚਲੈਂ ਅਨਦ ਬਡ ਧਾਰੇ ॥ ੩੧ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਭਏ
 ਤਿਆਰ ਸ਼ੁਭ ਭਾਂਤ ॥ ਸੁਨ ਸੰਗਤ ਜਾਵੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਤ ॥ ਬੀਤੀਂ ਨਿਸਾ
 ਭਈ ਭੁਨਸਾਰ ॥ ਸੰਗਤ ਆਈ ਸਭ ਦਿਰਵਾਰ ॥ ੩੨ ॥ ਅਨਕ
 ਬਿਧਨ ਭੇਟਾ ਚੜ੍ਹਵਾਈ ॥ ਲਗੇ ਅੰਬਾਰ ਅੰਤ ਨਹਿੰ ਪਾਈ ॥ ਪੁਨਹਿ
 ਚਢੇ ਗੁਰ ਬੰਬ ਬਜਾਇ ॥ ਉਤ ਚਢ ਪਰਾ ਸ਼ਾਹੁ ਸੁਖ ਪਾਇਆਵੜ੍ਹਾ॥

ਸਿੱਖਨ ਪ੍ਰਤੁ ਗੁਰ ਬਿਦਾ ਸੁ ਦੀਨੀ ॥ ਪਗ ਬੰਦੇ ਮਨ ਆਨੰਦ ਭੀਨੀ
 ॥ ਚਲੈ ਅਗਾਰੀ ੧ਗਜ ਪਰ ੨ਨਾਬ ॥ ਸ਼ਾਹ ਮਿਲਯੋ ਆਦਰ
 ਹਿਤ ਸਾਬ ॥ ੩੪ ॥ ਸਾਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਪੁਨ ਸ਼ਾਹ ॥ ਚਲੈ ਬਜੈ
 ਬਹੁ ਬੰਬ ਉਮਾਹ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਚਲ ਨਿਸ ਵਿਸਰਾਮੈ ॥
 ਦਿਵਸ ਚੜ੍ਹੇ ਪੁਨ ਮਗ ਪਰ ਰਾਮੈ ॥ ੩੫ ॥ ਜਹਾਂ ਜਾਇਂ ਨਰ
 ਭੇਟਾ ਲੇਵੈਂ ॥ ਸਾਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ਼ਾਹ ਦੇਵੈਂ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਮਗ
 ਉਲੰਗ ਕਰ ਸਾਰੇ ॥ ਆਇ ੩ਸੁਧਾ ਸਰ ਨਿਕਟ ਸੁਖਾਗੇ ॥ ੩੬ ॥ ਜੇਠਾ
 ਭੇਜਯੋ ਹੁਤੇ ਅਗਾਰੀ ॥ ਪੰਚਾਂਮੂਤ ਕੀਜੈ ਬਹੁ ਤਿਆਰੀ ॥ ਜੇਠਾ ਜੀ
 ਜਬ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਆਯੋ ॥ ਸਭ ਬਿੰਤੁਤ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਗਾਯੋ ॥ ੩੭ ॥
 ਮਾਤਾ ਸ੍ਰੀ ਬੁੱਢਾ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਸੰਗਤ ਅਧਕ ਹੁਲਾਸ ॥
 ਕਰੀ ਪੰਚਾਮੂਤ ਕੀ ਸਭ ਤਿਆਰੀ ॥ ੩੮ ॥ ਦਰਸੈਂ ਅਬ ਗੁਰ
 ਇੱਛਯਾ ਭਾਰੀ ॥ ਉਤ ਗੁਰ ਜਬ ਪੁਰ ਕੇ ਨਿਯਰਾਹਿ ॥ ਸੁਭ ਬਲ
 ੪ਸਿਵਰ ਕਰਾਯੋ ਸ਼ਾਹਿ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੇ ਗੁਰ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥ ਸ਼ਾਹ
 ਫੈਜ ਸਭ ਰਸਤ ਪੁਰਾਯੋ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਕਰ ਜੇਰੇ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ਅਸ
 ਬਿਧ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੪੦ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਅਬ ਨਿਜ
 ਗ੍ਰਿਹ ਜਾਵੇ ॥ ਨਿਜ ਪਰਵਾਰ ਮਿਲੇ ਸੁਖ ਪਾਵੇ ॥ ਹਮ ਭੀ ਸੁਭਹਿ
 ਦਰਸ ਕੈ ਆਵੈਂ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਦਰਸੈਂ ਸੁਖ ਪਾਵੈਂ ॥ ੪੧ ॥ ਖਾਂ
 ਵਜੀਰ ਅਰ ਸ਼ਾਹੁ ਬਿਰਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰ ਤਿਸ ਤਬ ਬਲ
 ਆਇ ॥ ੫ਅਗ੍ਰਜ ਅਗ੍ਰਜ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਵੈਂ ॥ ੬ਮਗ੍ਰਜ ਮਗ੍ਰਜ ਚੰਦ
 ਲਿਆਵੈਂ ॥ ੪੨ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਿੱਲੀ ਤੇ ਆਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨੰ ਨਾਮ ਨਵਮੋ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬ ॥

੧ ਹਾਬੀ । ੨ ਸਵਾਮੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ । ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ।
 ੪ ਡੇਰਾ । ੫ ਅਗੇ ਅਗੇ । ੬ ਮਗਰ ਮਗਰ ਬੰਦੂ ।

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਆਇ ॥
 ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਆਗਮਨ ਪਿਖ ਮਿਲ ਅਗੂਜ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਹਰਖਤ ਹੈ ਪਗ ਈਦਨ ਕਰੀ ॥ ਬਿਧ ਭਾਈ
 ਸੰਗਤ ਤਿਹ ਘਰੀ ॥ ਕੁਸਲਾਨੰਦ ਗੁਰ ਬੂਝਨ ਕਰਯੋ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਆਪ
 ਕੀ ਸਭਹਨ ਹਰਯੋ ॥ ੨ ॥ ਬਡ ਅਨੰਦ ਛੁਤ ਪੁਰ ਪਰਵੇਸੇ ॥ ਆਇ
 ਦਰਸਨੀ ਪੌਰ ਸਿਖੇਸੇ ॥ ਹਰਿਮੰਦਰ ਮਹਿੰ ਗਏ ਗੁਸਾਈ ॥ ਅਧਕ
 ਭਾਉ ਧਰ ਗ੍ਰੰਥ ਨਿਵਾਈ ॥ ੩ ॥ ਤਬ ਝੁੱਢੇ ਅਰਦਾਸ ਉਚਾਰੀ ॥
 ਪੰਜ ਗੁਰਨ ਲੇ ਨਾਮ ਅਗਾਰੀ ॥ ਬਹੁਰ ਕਰਾਹ ਭਲੇ ਬਰਤਾਯੋ
 ॥ ਅਧਕ ਪੁਮੋਦ ਸਭਨ ਲੇ ਖਾਯੋ ॥ ਉਠ ਕਰ ਪੁਨਹਿ ਪ੍ਰਕਰਮਾ
 ਦੀਨ ॥ ਥਿਰੇ ਅਗ੍ਰ ਅਭਬੰਦਨ ਕੀਨ ॥ ਪੁਨਹਿ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਗੁਰ
 ਆਇ ॥ ਪੰਜਾਮੁਤ ਭਲ ਭੇਟ ਚਢਾਇ ॥ ੫ ॥ ਖਰੇ ਕਰਾਵਨ ਕੇ
 ਅਰਦਾਸ ॥ ਹਰਖਤ ਹੁਇ ਕੀਨੀ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਬੈਠੇ ਤਖਤ ਸ਼ੇਡ ਗੁਰ
 ਪਾਵੈਂ ॥ ਬਿਧੀਚੰਦ ਉਤ ਬਿਵਤ ਬਨਾਵੈਂ ॥ ੬ ॥ ਚੰਦੂ ਕੇ ਹਿਤ
 ਸੈਰ ਬਜਾਰੇ ॥ ਸੂਨ ਸੰਗਰੀ ਗਲ ਮਹਿੰ ਡਾਰੇ ॥ ਹਾਬ ਚੰਡਾਲਨ ਕੇ
 ਗਹਿਵਾਈ ॥ ਆਨਯੋਂ ਗੁਰ ਬਜਾਰ ਕੇ ਬਾਈ ॥ ੭ ॥ ਸਿਰ ਮੁਖ
 ਪਰ ਸੁਪੈਦ ਭੇ ਬਾਰੇ ॥ ਭਾਲੂ ਸਮ ਤਨ ਪਰਤ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਇਕ
 ਵਰਾਟਕਾ ਹਾਟ ਮੰਗਾਵੈਂ ॥ ੮ ਪਨਹੀ ਪਾਂਚ ਬਠਾਇ ਲਗਾਵੈਂ ॥
 ੯ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਬਾਰਕ ਹਉਇ ਸਮਦਾਇ ॥ ਹਰਖ ਧਾਰ ਸੁਨ ਆਵਤ
 ਧਾਇ ॥ ਚੰਦੂ ਮੰਗਤ ਬਨਿਓਂ ਅਤ ਨੀਕਾ ॥ ਮਸਤਕ ਜੂਤ
 ਲਗਾਵਹਿੰ ਰੀਕਾ ॥ ੧੦ ॥ ਗਰ ਜੂਤਨ ਕੀ ਮਾਲ ਬਿਸਾਲਾ ॥
 ਬਹੁਕਰ ਰਮਰ ਕਰੈਂ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਬਿੰਦੂ ਬਾਰਕੇ ਸੰਗ ਜੂਰੇ ॥
 ਸੂਰ ਮੁਸਟ ਜਨ ਛੁਲਨ ਗੇਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰਨ ਗਾਰ

੧ ਖੁਸ਼ੀਨਾਲ । ੨ ਕੁਤਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸਗਲੀ । ੩ ਕੌਡੀ । ੪ ਜੁਤੀਆਂ ।
 ੫ ਟਿਕਾ ਕੇ । ੬ ਗਲੇ ਵਿਚ ਜੁਤੀਆਂ ਦੀ ਮਾਲਾ । ੭ ਬੈਕਰ ਦਾ ਚੌਰ । ੮ ਚੇਲੇ
 ਸਾਬੀ । ੯ ਮਿਟੀ ਦੀ ਮੁਠ ।

ਨਿਕਾਰਤ ॥ ੧ਭਟ ਚੇਲੇ ਜਨ ਸੁਜਸ ਉਚਾਰਤ ॥ ਸਗਰੇ ਪੁਰ
 ਬਜਾਰ ਮਹਿੰ ਫੇਰਾ ॥ ਜਨ ਪੂਜਾ ਹਿਤ ਪਾਵਤ ਫੇਰਾ ॥ ੧੧ ॥ ਪੁਰ
 ਨਰ ਨਾਰੀ ਯਸ ਗੁਰ ਗਾਵੈਂ ॥ ਗੁਰ ਦੋਹੀ ਕਜੋਂ ਨਾ ਦੁਖ ਪਾਵੈਂ ॥
 ਉਤ ਗੁਰ ^੨ਸਾਈਕਾਲ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਹਿਰਾਸ ਪਾਠ ਉਚਾਰਾ ॥
 ੧੨ ॥ ਪੁਨ ਆਏ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਪਾਸ ॥ ਕੀਨ ਬੰਦਨਾ ਧਰੇ ਹੁਲਾਸ ॥
 ਮਾਤਾ ਕੇ ਮਨ ਬਹੁਤ ਬਿਗਾਸ ॥ ਆਸਿਖ ਦੇ ਬਠਲਾਏ ਪਾਸ ॥
 ੧੩ ॥ ਕਹੁ ਸੁਤ ਤਨ ^੩ਕੁਸਲੀ ਜੁਤ ਰਹਯੋ ॥ ਕਹਿੰ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮ ਬਯੋ ॥ ਜਥਾ ਯੋਗ ਸਭ ਬਾਤ ਸੁਨਾਇ ॥ ਪੁਨ ਨਿਜ
 ਮਹਿਲਨ ਮਹਿੰ ਚਲ ਆਇ ॥ ੧੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਮੇਦਰੀ ਬੰਦਨ ਕੀਨੀ
 ॥ ਭਾਉ ਪਤਿੱਬ੍ਰਤਾ ਜਿਨ ਮਹਿੰ ^੪ਪੀਨੀ ॥ ਦਾਸਰੁ ਦਾਸੀ ਮਿਲ ਸਭ
 ਆਇ ॥ ਪਗ ਬੰਦੇ ਗੁਰ ਆਸਿਖ ਦਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਛਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
^੫ਪਰਈਕ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਸਵਾ ਜਾਮ ਨਿਸ ਤੇ ਪੁਨ ^੬ਗਾਜੇ ॥ ਕਰ ਸਨਾਨ
 ਕੈ ਲਾਯੋ ਧਜਾਨ ॥ ਬਿਰ ਕਰ ਬਿਤੀ ਲਯੋ ਰਸ ਗਜਾਨ ॥ ੧੬ ॥
 ਸੰਗਤ ਸਕਲ ਸੁ ਮੱਜਤ ਹੈ ਕੈ ॥ ਸੁਨੈਂ ਕਰੈਂ ਕੀਰਤਨ ਸੁਖ ਪੈ ਕੈ ॥
 ਜਹਿ ਕਹਿ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਅਰ ਹਰਮੰਦਰ ॥ ਭਜਨ ਹੇਤ ਇਕ ਰਸ ਪ੍ਰਭੂ
 ਮੁੰਦਰ ॥ ੧੭ ॥ ਸੂਰਜ ਉਦੈ ਭੋਗ ਤਬ ਪਰਯੋ ॥ ਸਭਨ ਗੁਰੂ ਪਗ
 ਬੰਦਨ ਕਰਯੋ ॥ ਜਹਾਂਗੀਰ ਕੇ ਨਰ ਪੁਨ ਆਏ ॥ ਕਹਿ ਪੰਚਾਮੂਤ
 ਬਹੁ ਕਰਵਾਏ ॥ ੧੮ ॥ ਇਤਨੇ ਬਿਖੇ ਆਪ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਬਿਧੀ
 ਚੰਦ ਤਿਹ ਸੰਗ ਮਿਲਾਯੋ ॥ ਪਿੰਧਮ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਕੈ ਆਏ ॥
 ਦਰਸਨ ਦੇਖਤ ਸੀਸ ਨਿਵਾਏ ॥ ੧੯ ॥ ਤਹਿੰ ਨਿਜ ਕਰ ਤੇ
 ਧਨ ਅਰਪਾਯੋ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਹ ਬ੍ਰਤਾਯੋ ॥ ਗੁਰੂ ਸਹਿਤ
 ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਦ ਧਾਰ ॥ ਪੁਨ ਗਮਨੇ ਹੇਰਨ ਦਰਬਾਰ ॥ ੨੦ ॥

੧ ਸੂਰਮੇ । ੨ ਸੰਧਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ । ੩ ਸੂਖ ਦੇ ਸੰਜੁਗਤ । ੪ ਭਾਗੀ
 ਪ੍ਰੇਮ । ੫ ਮੰਜੇ ਪਰ । ੬ ਉਠੇ ।

੧ ਪੈਰ ਦਰਸਨੀ ਬੰਦਨ ਕਰੇ ॥ ਗਮਨੇ ਸਨਮੁਖ ^੨ਅੰਤਰ ਬਰੇ ॥ ਪੁਲ
 ਪਰ ਗੇ ਦਰਬਾਰ ਅਗਾਰੀ ॥ ਕਰ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕੋ ਬਰੇ ਮਝਾਰੀ ॥ ੨੧ ॥
 ਗਾਵਹਿੰ ਰਾਗੀ ਸਬਦ ^੩ਅਖੰਡ ॥ ਸਿਫਤ ਸਿਰੀ ਕਰਤਾਰ ^੪ਪ੍ਰਚੰਡ ॥
 ਨਿਕਟ ਗੁਬ ਸਾਹਿਬ ^੫ਬਿਧ ਭਾਈ ॥ ਬੈਠੇ ਸਿਖ ਸੰਗਤ
 ਸਮਦਾਈ ॥ ੨੨ ॥ ^੬ਜਬਰ ਜਵਾਹਿਰ ਅਰ ^੭ਦੀਨਾਰ ॥ ਅਰਪਨ
 ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਉਚਾਰ ॥ ਪੰਚਾਮੂਤ ਸਭ ਮੈਂ ਬਰਤਾਯੋ ॥ ਦਰਸਨ
 ਕਰ ਹਜ਼ਰਤ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਬੈਠ ਸਬਦ ਕੋ ਸੁਨਬੇ ਲਾਗਾ ॥
 ਜਿਨ੍ਹੋਂ ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋ ਅਨਰਾਗਾ ॥ ਰੀਝਯੋ ਰਾਗ ਪਰਖ ਕਰ ਤਹਾਂ ॥
 ਦੀਨ ਰਾਗੀਅਨ ਕੋ ਧਨ ਮਹਾਂ ॥ ੨੪ ॥ ਪੁਨ ਉਠ ਕਰ ਗੁਰ ^੮ਜੁਤ
 ਬਾਹਰ ਆਏ ॥ ਥਿਰੇ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਹਰਖਾਇ ॥ ਬਹੁਮੇਲੇ ਸਿਰ
 ਪਾਉ ਮੰਗਾਇ ॥ ਕੂਜੇ ਆਨਤ ਕੇ ਸਮਦਾਇ ॥ ੨੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ
 ਗੋਬਿੰਦ ਰਹਿ ਨਿਜ ਹਾਥ ॥ ਦੀਯੋ ਸ਼ਾਹ ਕੋ ਕਰਨਾ ਸਾਬ ॥ ਲੇ
 ਸਿਰ ਪਾਉ ਗੁਰੂ ਘਰ ^੯ਕੇਰੇ ॥ ਧਰਯੋ ਸੀਸ ਪਰ ਭਾਉ ਘਨੇਰੇ ॥
 ੨੬ ॥ ਖਾਂ ਵਜੀਰ ਜੇ ਸੰਗ ਉਮਗਾਵ ॥ ਸਭ ਕੈ ਸੁੰਦਰ ਦੇ ਸਿਰਪਾਵ
 ॥ ਲੇ ਲੇ ਸਕਲ ਕਰੈਂ ^{੧੦}ਅਭਬੰਦਨ ॥ ਸੁਜਸ ਕਰੈਂ ਗੁਰ ਦੋਖ
 ਨਿਕੰਦਨ ॥ ੨੭ ॥ ਆਇਸ ਲੇਕਰ ਠਾਨ ਪ੍ਰਣਾਮ ॥ ਚਲਯੋ
 ਸਰਾਹਤ ਸ਼ਾਹ ਗੁਰ ਧਾਮ ॥ ਨਿਜ ਡੇਰੇ ਮਹਿ ਪਹੁਚਯੋ ਜਾਈ ॥
 ਬੇਗਮ ਮਿਲੀ ਜਬਹਿ ਸਮਦਾਈ ॥ ੨੮ ॥ ਬੂਝਤ ਭਈ ਸ਼ਾਹੁ ਕਿਤ
 ਗਏ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਦਰਸ ਬਤਾਵਤ ਭਏ ॥ ਕਹਿਤ ਭਈ ਗੁਰ ਕੀ ਜੇ
^{੧੧}ਦਾਰਾ ॥ ਹਮ ਭੀ ਦਰਸ ਲਹੈਂ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹੁ
 ਤਬ ਆਇਸ ਦਈ ॥ ਬੇਗਮ ਬੰਦੂ ਤਿਆਰ ਤਬ ਥਈ ॥ ਚਢ
 ਗਮਨੀ ਪਰਦੇ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਪੁਰੀ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ੩੦ ॥

੧ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ।	੨ ਅੰਦਰ ਚਲੇ ਗਏ ।	੩ ਇਕ ਰਸ ।	੪ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰ
ਰਹੇ ਹਨ ।	੫ ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਜੀ ।	੬ ਬਹੁਤ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਾਲਾ ।	੭ ਮੋਹਰ ।
੮ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ਜੋਗਤ ।	੯ ਦਾ ।	੧੦ ਹਿਰਦੇਨਾਲ ਨਮਸ਼ਕਾਰ ।	੧੧ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂਨੇ ।

ਪੂਰਬ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਗਈ ॥ ਦਰਸ ਬਿਲੋਕਤ ਹਰਖਤ ਭਈ ॥
 ਦਰਬ ਅਕੋਰ ਧਰੀ ਕਰ ਨਮੇ ॥ ਗੁਰ ਘਰ ਕੋ ਚਾਲੀ ਤਿਹ ਸਮੇ
 ॥ ੩੧ ॥ ਮਾਤ ਗੰਗ ਬਡ ਫਰਸ਼ ਕਰਾਇ ॥ ਬੈਠੀ ਵਿਚ
 ਤਿਗੀਅਨ ਸਮਦਾਇ ॥ ਨਿਕਟ ਆਪਨੇ ਨੁਖਾ ਬਠਾਈ ॥
 ਬਸਤ੍ਰ ਬਿਭੁਖਨ ਸੌਂ ਡਬ ਛਾਈ ॥ ੩੨ ॥ ^੪ਪ੍ਰਵਸੀ ਬੇਗਮ ਸਦਨ
 ਮਝਾਗੀ ॥ ਰਾਮਨੀ ਆਗੈ ਤਜ ਅਸਵਾਗੀ ॥ ਜ਼ੇਵਰ ਰਤਨ ਜਗਉ
 ਬਿੰਦੇ ॥ ਕੰਚਨ ਕੇ ਗਨ ਚਾਰੁ ਬਿਲੰਦੇ ॥ ੩੩ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਜਿ
 ਇਸਤਿਨੁ ਪਹਿਰਨ ^੫ਗਾਤ ॥ ਰੇਸ਼ਮ ਪਸ਼ਮ ਬਰਨ ਬਹੁ ਭਾਤ ॥
 ਧਰ ਕਰ ਸਭ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗ ਅਗਾਗੀ ॥ ਗਨ ਬੇਗਮ ਤਬ ਬੰਦਨ
 ਧਾਗੀ ॥ ੩੪ ॥ ਗੁਰ ^੬ਜਨਨੀ ਨੇ ਬਹੁ ਸਨਮਾਨੀ ॥ ਹਰਖਾਵਤ
 ਕਹਿ ਮਾਧੁਰ ਬਾਨੀ ॥ ਨਿਕਟ ਆਪਨੇ ਸਕਲ ਬਠਾਈ ॥
 ਪਤਿਬ੍ਰਤ ਧਰਮ ਧਰੋ ਸਿਖ ਗਾਈ ॥ ੩੫ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪੈਤ੍ਰ ਗਨ ਤੇ ਸੁਖ
 ਪਾਵਹੁ ॥ ਪਤ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਰਹੈ ਹਰਖਾਵਹੁ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਪੁਨ
 ਬੁਝਨ ਲਾਗੀ ॥ ਗੁਰੂ ^੭ਭਾਉਜਾ ਕੋ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ੩੬ ॥ ਹੇ ਮਾਤਾ
 ਸੌਹਮੇ ਬਤਾਵੇ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਸਮ ਕੋ ਨਹੀਂ ਲਖਾਵੇ ॥ ਸੁਨ ਗੰਗਾ
 ਕਰ ਸੰਗ ਬਤਾਈ ॥ ਇਹੁ ਮਮ ਨੁਖਾ ਗੁਰਨ ਘਰ ਆਈ ॥ ੩੭ ॥
 ਗੁਰ ਮਹਿਲਾ ਕੇ ਜਬ ਤਿਨ ਹੇਰਾ ॥ ਕਹੈਂ ਕਿ ਧੰਨ ਭਾਗ ਹੈ ਤੇਰਾ ॥
 ਇਸਤਿਨੁ ਕੇ ਸੁਭਾਵ ਜਿਮ ਹੋਇ ॥ ਕਹਿ ਅਸ ਬਾਕ ਬੂਝ ਸਭ ਕੋਇ
 ॥ ੩੮ ॥ ਕਿਤਕ ਦੇਰ ਦਰਸਨ ਕੋ ਕੀਨ ॥ ਬਹੁਰ ਚਲੁਨ ਕੇ
 ਆਇਸ ਲੀਨ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਪੇਗੀ ਦਾਸੀ ॥ ਜਗੀ ਬਸਤ੍ਰ ਗਨ
 ਆਨੇ ਪਾਸੀ ॥ ੩੯ ॥ ਸਭ ਬੇਗਮ ਕੇ ਸਾਦਰ ਦੀਨੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਲਖ ਕਰ ਤਿਨ ਲੀਨੇ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰਤ ਬਹੁਰ ਹਰਖਾਈ ॥ ਉਠ

੧ ਭੇਟਾ ।	੨ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ।	੩ ਨੂੰਹ ।	੪ ਘਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ।
੫ ਸਰੀਰ ਪਰ ।	੬ ਮਾਤਾ ਗੰਗਾ ਜੀ ।	੭ ਇਸਤ੍ਰੀ ।	੮ ਤਿਲੇ ਨਾਲ ਜੜੇ ਹੋਏ
ਕਪੜੇ ।			

ਕਰ ਬੇਗਮ ਤਬ ਸਮਦਾਈ ॥ ੪੦ ॥ ਘਰ ਸੇ ਨਿਕਸ ਚਢੀ
ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਪਹੁੰਚੀਂ ਅਪਨੇ 'ਸਿਵਰ ਮਝਾਰੀ ॥ ਨਿਸ ਮਹਿੰ ਸ਼ਾਹੁ
ਮਿਲਯੋ ਜਬ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਦਨ 'ਸਰਾਹੁ ਸੁਨਾਇ ॥ ੪੧ ॥
ਭਈ ਪ੍ਰਾਤ ਤਬ ਸ਼ਾਹੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਕਰਯੋ ਕੂਚ ਲਵ ਪੁਰੀ ਪਜਾਨਾ ॥
ਆਇ ਬੰਦਿਓ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰ ॥ ਲੀਨੀ ਆਗਿਆ ਸੁਜਸ ਉਚਾਰ ॥
੪੨ ॥ ਅਰਜ ਕਰੀ ਪੁਨ ਗੁਰੂ ਅਗਾਰੀ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਕਾਮਨ ਪੁਰਹੁ
ਹਮਾਰੀ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਵਸ ਬਸੈ ਨਿਜ ਗ੍ਰੰਹੁ ॥ ਪੁਨ ਲਵ ਪੁਰ ਮਹਿੰ
ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਹੁ ॥ ੪੩ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਭੀ ਥੀ ਮਰਜੀ ਜਾਨੇ ॥ ਚੰਦੂ ਕੇ
ਪੁਰ ਸੈਰ ਕਰਾਨੇ ॥ ਪੁਨ ਨਿਜ ਪਿਤ ਦੰਦਿਹੁਰਾ ਬਨਵਾਨੇ ॥ ਸ਼ਾਹੁ
ਅਰਜ ਕੇ ਲੀਨਸ ਮਾਨੇ ॥ ੪੪ ॥ ਹਰਖਯੋ ਸ਼ਾਹੁ ਬੰਦਨਾ ਧਾਰੀ ॥
ਬੰਬ ਬਜਾਇ ਸੁ ਚਲਯੋ ਅਗਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ ਰਹਿ
ਦਰਬਾਰ ॥ ਜੋ ਸਿੱਖਨ ਮਨ ਦਿਹੈਂ ਬਹਾਰ ॥ ੪੫ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰ ਸੁਧਾਸਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਨ ਐ ਜਹਾਂਗੀਰ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਸੰਗ
ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਦਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੦ ॥

ਦੌਹਿਰਾ ॥ ਆਇ ਸੁਧਾ ਸਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਖਬਰ ਭਈ ਜਹਿ ਕਾਹਿ ॥

ਬੇਦੀ ਤ੍ਰੇਹਣ ਭਲੇ ਪੁਨ ਆਇ ਗੁਰੂ ਦਰਸਾਹਿ ॥ ੧ ॥

ਚੰਪਈ ॥ ਮਿਲੇ ਪਰਸਪਰ ਬਹੁ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਚੰਦੂ
ਗਹਿਨਾ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥ ਕਹਿ ਗੁਰ ਬਡਿਅਨ 'ਬਿਰਦ ਸੰਭਾਰਾ ॥
ਜਿਸ ਤੇ ਪਾਪੀ ਕੇ ਗਹਿ ਡਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਇਸ ਬਿਧ ਬਹੁ ਬਿਧ ਬਾਕ
ਬਿਲਾਸ ॥ ਗੁਰ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਨ ਗੁਰ ਸੁਖ ਰੋਸ ॥ ਸੰਗਤ ਸਭ ਦੇਸ਼ਨ
ਤੇ ਆਵੈ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਾਹਿ ਬਹੁ ਮੋਦ ਬਢਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਚੰਦੂ ਭੇਟਾ

ਪੰਚ ਜੂਤਾਰ ॥ ਦਿਹੈਂ ਸਿੱਖ ਨਹਿੰ ਲਾਹਿੰ ^੧ਅਵਾਰ ॥ ਪਿਖਯੋ ਗੁਰੁ
 ਅਸ ਚੰਦੂ ਹਾਲ ॥ ਰਹਿ ਗੇ ਦਿਵਸ ਦੋਇ ਇਸ ਕਾਲ ॥ ੪ ॥ ਭਏ
 ਤਿਆਰ ਲਵੰਪੁਰ ਕੇ ਜਾਨੇ ॥ ਸਕਲ ਮਸੰਦਨ ਕਾਰ ^੨ਸੁਪਾਨੇ ॥
 ਗੁਰ ਦਰਬਾਰ ਬੰਦਨਾ ਧਾਰੀ ॥ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਬੰਦ ਆਗਜਾ ਸਾਟੀ ॥
 ੫ ॥ ਕਿਤਕ ^੩ਚਮੂ ਨਿਜ ਨਗਰ ਟਿਕਾਈ ॥ ਕੇਤਕ ਅਪਨੇ ਸੰਗ
 ਚਢਾਈ ॥ ਚਪਲ ਤੁਰੰਗ ਬਲੀ ਪਰ ਚਢੇ ॥ ਧੌਂਸਾ ਬਜਯੋ ਅਨੰਦ
 ਉਰ ਬਢੇ ॥ ੬ ॥ ਲਵੰਪੁਰ ਪੰਥ ਪਯਾਨਾ ਕੀਨਾ ॥ ਗਹਿ ਚੰਡਾਲਨ
 ਚੰਦੂ ਲੀਨਾ ॥ ਨਿਸਾ ਪਰੀ ਡੇਰਾ ਗੁਰ ਕੀਨ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੁਪਤੇ
 ਸੁਖ ਲੀਨ ॥ ੭ ॥ ਦਿਵਸ ਆਗਲੇ ਜਾਇ ਪਹੂੰਚੇ ॥ ਡੇਰਾ ਕੀਨ
 ਮੁਜੰਗ ਸੁਰੂਚੇ ॥ ਸੁਨ ਵਜੀਰ ਖਾਂ ਸ਼ਾਹੁ ਪਠਾਯੋ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਸੇਵ
 ਭਲੇ ਕਰਵਾਯੋ ॥ ੮ ॥ ਸੁਨ ਲਵੰਪੁਰੀ ਸਿੱਖ ਸਮਦਾਇ ॥ ਚੰਦੂ
 ਪਾਪੀ ਗੁਰ ਗਹਿ ਲਿਆਇ ॥ ਕਿਨਹੂ ਪੰਚਾਮੂਤ ਕਰਵਾਇਓ ॥
 ਬਸਤੂ ਬਿਭੁਖਨ ਕੇ ਸਿੱਖ ਲਿਆਯੋ ॥ ੯ ॥ ਮਿਲ ਸਗਰੇ ਸਤਿਗੁਰ
 ਢਿਗ ਆਇ ॥ ਧਰਹਿੰ ^੧ਅਕੋਰਨ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ॥ ਬੈਠ ਗਏ
 ਦਰਸਨ ਕੇ ਕਰਹੀ ॥ ਸੁਦਰ ਰੂਪ ^੨ਹੇਰ ਮੁਦ ਧਰਹੀ ॥ ੧੦ ॥ ਤਿਨ
 ਮਹਿੰ ਜੇਤਕ ਬੇ ਸਿੱਖ ਸਿਆਨੇ ॥ ਕਰ ਜੋਰਤ ਤਬ ਬਾਕ ਬਖਾਨੇ ॥
 ਰਾਵਰ ਨੇ ਗੁਰ ਦ੍ਰੋਹੀ ਗਹਯੋ ॥ ਸੰਗਤ ਸੁਨ ਸਭ ਆਨੰਦ ਲਹਯੋ ॥
 ੧੧ ॥ ਨਹਿੰ ਜੀਵਤ ਕੇ ਡੋਟਨ ਕੀਜੈ ॥ ^੩ਦੀਰਘ ਅਪਰਾਧੀ ਲਖ
 ਲੀਜੈ ॥ ^੪ਜੁਗ ਲੋਕਨ ਇਸ ਨਰਕ ਭੁਗਾਵੈ ॥ ਦੇ ਸਜਾਇ ਇਸ
 ਪ੍ਰਾਣ ਬਿਤਾਵੈ ॥ ੧੨ ॥ ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਸੁਨ ਤਬ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥ ਜਿਮ
 ਇਨ ਕੀਨ ਜਥਾ ਫਲ ਪਾਯੋ ॥ ਅਬ ਜੀਵਤ ਛੁਟਬੇ ਕਿਮ ਹੋਇ ॥
 ਹਲਤ ਪਲਤ ਸੰਕਟ ਸਹਿ ਸੋਇ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਨ ਸੰਗਤ ਸਗਰੀ

੧ ਚੇਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ॥ ੨ ਸੌਂਪਣਾ ਕੀਤੀ ॥ ੩ ਛੌਜ ॥ ੪ ਭੇਟਾ ॥ ੫ ਵੇਖ ਕੇ ।

੬ ਵਤਾ ॥ ੭ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਵਿਚ ।

ਹਰਖਾਈ ॥ ਉਠੀ ਬਹੁਰ ਗੁਰ ਆਰਜਾ ਪਾਈ ॥ ਜਹਿੰ ਚੰਦੂ
 ਚੰਡਾਲਨ ਬੀਚ ॥ ਲਗੇ ਬਿਲੋਕਨ ਬੈਠਯੋ ਨੀਚ ॥ ੧੪ ॥ ਦੇਤ
 ਸਜਾਇ ਪਾਵਨ ਪਰੇ ॥ ^੧ਕਿਰਮ ਸਮੂਹਨ ਤੇ ਸੋ ਭਰੇ ॥ ^੨ਪਨਹੀ
 ਕਛੁਕ ਮਾਰ ਕਰ ਮੁਰੇ ॥ ਨਹਿ ਬਹੁ ਹਨੀ ਜਾਇ ਨਹਿੰ ਮਰੇ ॥ ੧੫ ॥
 ਸੇਦਰ ਹੋ ਤਬ ਸਮਾ ਸੁ ਜਾਨ ॥ ਭੀ ਰਹਿਰਾਸ ਭੋਗ ਕੇ ਠਾਨ ॥
 ਕਹਿੰ ਗੁਰ ਸੰਗਤ ਕੇ ਸਮਝਾਇ ॥ ਅਬ ਜਾਵਹੁ ਨਿਜ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ
 ਬਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਆਸਾ ਵਾਰ ਦੀਵਾਨ ਸੁਹਾਵਨ ॥ ਲਗੈ ਪਿਤਾਮੈ
 ਬਲ ਜੋ ਪਾਵਨ ॥ ਸੁਨ ^੩ਨਿਦੇਸ ਪਗ ਬੰਦਨ ਧਾਰੇ ॥ ਚਲੇ ਪੁਰੀ ਕੇ
 ਸਰਧਾ ਧਾਰੇ ॥ ੧੭ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੁ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਧੰਨ ਮਾਨੇ ॥ ਬਡ ਪਾਪੀਜਿਨ
 ਕੀਨਸ ਹਾਨੇ ॥ ਪਰੀ ਰੈਨ ਪੁਨ ਦਿਨ ਭਾ ਆਇ ॥ ਚੜ੍ਹਥ ਗੁਰ ਬਲ ਗੁਰ
 ਚਲਆਇ ॥ ੧੮ ॥ ਲਗਯੋ ਦੀਵਾਨ ਸੁ ਆਸਾ ਵਾਰੇ ॥ ਸਿੱਖ ਸਿੱਖਨੀ
 ਪੁਰ ਆਇ ਸਾਰੇ ॥ ਦਿਵਸ ਰਢੇ ਭੋਗ ਤਬ ਪਾਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਹੁ
 ਕਰਾਹ ਕਰਵਾਯੋ ॥ ੧੯ ॥ ਬਰਤਯੋ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੇ ਮਾਹੀ ॥
 ਹਰਖਤ ਸਭ ਕਰ ਲੀਨਸ ਖਾਹੀ ॥ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਬਖਾਨਾ
 ॥ ਜਹਾਂ ਹਮਾਰੇ ਪਿਤ ਕੇ ਥਾਨਾ ॥ ੨੦ ॥ ਤਨ ਕੇ ਤਿਆਗ ਬਕੁਠ
 ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਤਹਿ ਲੇ ਚਲਹੁ ਸੁ ਥਾਨ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਤਬ ਜੇਠਾ ਲੰਗਾਹ
 ਅਗਾਰੀ ॥ ਲੇ ਤਹਿ ਚਲੇ ਲੋਕ ਸੰਗ ਭਾਰੀ ॥ ੨੧ ॥ ਜਾਇ ਸਬਾਨ
 ਸੋ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਵਾ ॥ ਭਯੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁ ਸਕਲ ਸੁਨਾਵਾ ॥ ਚੰਦੂ ਦੁਸ਼ਟ
 ਘਰ ਤੇ ਆਇ ॥ ਇਹੁ ਤਟ ^੪ਐਗਾਵਤੀ ਨਹਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ਜਪੁਜੀ
 ਪਾਠ ਕੀਨ ਇਕ ਮਨ ਤੇ ॥ ਪੰਡ ਪਧਾਰੇ ਨਿਕਸੇ ਤਨ ਤੇ ॥
 ਸੁਨ ਸੁਨ ਲਵ ਪੁਰ ਕੀ ਸਭ ਸੰਗਤ ॥ ਆਇ ਕਰੇ ਬਹੁ ਸੋਕ ਸੁ
 ਪੰਗਤ ॥ ੨੩ ॥ ਸ਼ਬਦ ਕੀਰਤਨ ਬਡ ਹਿਤ ਨਾਲੈ ॥ ਸੰਸਕਾਰ
 ਮ੍ਰਿਤ ਭਲ ਤਿਸ ਕਾਲੈ ॥ ੨੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸੁਨ ਤਹਿੰ ਸਮੇ ॥

ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਜੋਰ ਕਰ ਨਮੋ ॥ ਕਰੀ ਪ੍ਰਕਰਮਾ ਪੁਸ਼ਪ ਚਢਾਇ ॥
 ਪੰਜਾਮੂਤ ਤਹਿ ਬਹੁ ਬਰਤਾਇ ॥ ੨੫ ॥ ਲਾਈ ਚਿਨਾਈ ਮੰਦਰ
 ਕੇਰੀ ॥ ਸਿਖ ਸੇਵੈਂ ਕਰ ਪ੍ਰੀਤ ਘਨੇਰੀ ॥ ਅਨਕ ਮਜ਼ੂਰ ਰਾਜ
 ਲਗਵਾਇ ॥ ਨਿਜ ਡੇਰੇ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਆਇ ॥ ੨੬ ॥ ਜਹਾਂਗੀਰ
 ਨੰਦਨ ਲੇ ਸਾਬ ॥ ਟੇਕੜੇ ਆਨ ਦੁਹੂੰ ਪਗ ਮਾਬ ॥ ਸਾਦਰ
 ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਲ ਬਠਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਿਸ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਚਲਾਇ ॥ ੨੭ ॥
 ਪੁਨ ਹਜ਼ਰਤ ਕਹਿ ਸੁਨ ਗੁਰ ਪੀਰ ॥ ਮੈਂ ਅਬ ਚਲਯੋ ਚਹਿਤ
 ਕਸਮੀਰ ॥ ਜਿਮ ਅਬ ਮੇਹਰਵਾਨਗੀ ਧਰਹੋ ॥ ਮਮ ਪਾਛੇ ਇਮ ਹੀ
 ਹਿਤ ਕਰਹੋ ॥ ੨੮ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਜਹਾਂ ਸੇਵਾ ਤੁਮ ਠਾਨੇ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਬਖਾਨੇ ॥ ਜਿਮ ਤੁਮ ਹਮ ਸੌਂ ਰਹਿ ਹਮ ਤੁਮ ਸੌਂ
 ॥ ਤਿਮ ਹਮ ਰਹਿੰ ਜਿਮ ਇਹੁ ਰਹਿ ਹਮ ਸੌਂ ॥ ੨੯ ॥ ਅਬ ਤੁਮ
 ਜਾਹੁ ਜਹਾਂ ਕਸਮੀਰ ॥ ਹਮ ਇਤ ਰਹੈਂ ਕਿਤਕ ਦਿਨ ਧੀਰ ॥ ਇਤ
 ਆਦਕ ਬਚ ਅਪਰ ਬਖਾਨੇ ॥ ਉਠਯੋ ਸ਼ਾਹੁ ਬਹੁ ਬੰਦਨ ਠਾਨੇ ॥
 ੩੦ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਜਹਾਨ ਸਮਝਾਵਨ ਕੀਨ ॥ ਇਹੁ ਪੀਰਨ ਕੇ ਪੀਰ
 ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਮਮ ਆਵਨ ਲੈ ਸੁਧ ਸਭ ਲੈਜੈ ॥ ਭੂਲ ਨ ਕਬਹੂੰ
 ਅਵਗਤਾ ਕੀਜੈ ॥ ੩੧ ॥ ਇਤ ਆਦਕ ਸਭ ਕਰ ਤਕਰਾਈ ॥
 ਅਪਰ ਸਮਾਜ ਸੌਂਪ ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਜਹਾਂਗੀਰ ਕਸਮੀਰ ਪਯਾਨਾ ॥
 ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਇਤ ਖੇਲ ਰਚਾਨਾ ॥ ੩੨ ॥ ਕਿਤਕ ਸਿੱਖ ਲੇ ਤਿਆਰ
 ਸੁ ਬਯੋ ॥ ਚੰਦੁ ਕੇ ਮੰਗਵਾਵਤ ਭਯੋ ॥ ਗਰ ਸੰਗਰੀ ਚੰਡਾਲਨੁ ਹਾਬਾ ॥
 ਫੌਲ ਬਜਾਇ ਚਲੇ ਮੁਦ ਸਾਬ ॥ ੩੩ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਪੌਰ ਕਰਯੋ ਮੁਖ
 ਕਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰ ਪ੍ਰਵਸੇ ਬੀਚ ਬਜਾਰਾ ॥ ਹੋਰ ਹੋਰ ਬਾਲਕ ਗਨ
 ਆਏ ॥ ਲਖ ਸਿਰ ਮੁਸ਼ਟ ਧੂਰ ਕੇ ਪਾਏ ॥ ੩੪ ॥ ਇਹੁ ਗੁਰ ਦ੍ਰੋਹੀ
 ਕੂਰ ਕੁਪੱਤਾ ॥ ਇਮ ਕਹਿੰ ਨਰ ਗਨ ਮਾਰਹਿੰ ਜੁੱਤਾ ॥ ਕੌਡੀ ਹਾਟਨ

ਤੇ ਮੰਗਵਾਵਤ ॥ ਬੀਚ ਬਜਾਰ ਇਸੀ ਬਿਧ ਜਾਵਤ ॥ ੩੫ ॥ ^੧ਰੈਰ
 ਪਰੈ ਜਿਤ ਜਿਤ ਪੁਰ ਫੇਰੈਂ ॥ ਨਾਰੀ ਚਢ ਕੋਠਨ ਪਰ ਹੋਰੈਂ ॥ ਕਰਮ
 ਕਾਲ ਤੇ ਤਹਿੰ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਗੁਰ ਹਿਤ ਜਹਿੰ ਤੇ ਰੇਤ ਮੰਗਾਯੋ ॥
 ੩੬ ॥ ਮਹਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਤਿਸ ਕੇ ਉਰ ਛਾਯੋ ॥ ਦੇਖ ਨ ਸਕੈ ਆਇ
 ਅਗਵਾਯੋ ॥ ਬਡ ^੨ਕਫਗੀਰਾ ਜਿਸ ਕੇ ਹਾਥ ॥ ਭਾਠ ਝੋਕਤੇ ਥੋ
 ਜਿਸ ਸਾਥ ॥ ੩੭ ॥ ਨਿਕਟ ਹੋਇ ਜਬ ਉਲਘਨ ਲਾਗਾ ॥ ਬਿੰਦ
 ਬਾਲ ਕੇ ਪਾਛੇ ਆਗਾ ॥ ਰਿਸ ਤੈ ਕਰਛਾ ਤਪਤ ਉਠਾਯੋ ॥ ਗੁਰ
 ਦ੍ਰੋਹੀ ਕੀ ਦਿਸਾ ਚਲਾਯੋ ॥ ੩੮ ॥ ਕਰਛਾ ਲੋਹ ^੩ਗਵਰ ਅਤ ਤਾਤੇ
 ॥ ਲਗਯੋ ਦੁਸਟ ਕੇ ^੪ਉਦਰ ਬਿਘਾਤੇ ॥ ^੫ਆਂਤ੍ਰੈਂ ਨਿਕਸ ਗਿਰੀ
 ਧਰ ਮਾਹਿ ॥ ਪਰਯੋ ਧਰਨ ਤਰਫੈ ਦੁਸ਼ਟਾਹਿ ॥ ੩੯ ॥ ਮਾਰਯੋ
^੬ਭਰੂਵਾ ਬਾਲ ਉਚਾਰੈਂ ॥ ਜਾਹੁ ਨਰਕ ਅਬ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰੈਂ ॥ ਇਮ
 ਨਰ ਗਨ ਦੇਖਤ ਤਿਸ ਥਾਨ ॥ ਅਤ ਸੰਕਟ ਤੇ ਛੂਟੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ੪੦ ॥
 ਜੇਠੇ ਕਹਯੋ ਚੰਡਾਲਨ ਸੰਗਾ ॥ ਪਗ ਰਸੀਆ ਬਾਂਧੋ ਬਿਧ ਸੰਗਾ ॥
 'ਮੌਰਿਨ ਬਾਪ ਨਿਸ਼ਾਦਰ ਮਾਹੀ ॥ ^੭ਐਂਚੋ ਇਸੈ ਦੇਰ ਨਹਿੰ ਲਾਹੀ ॥
 ੪੧ ॥ ਗੁਰ ਘਰ ਕੈ ਇਸ ਮੌਰੀ ਕਹੀ ॥ ਬਨੈ ਸਜਾਇ ਇਸੀ ਕੈ
 ਇਹੀ ॥ ਪੁਰ ਤੇ ਵਹਿਰ ਨਿਕਾਸ ^੮ਬਗਾਵੈ ॥ ^੯ਸੂਨਨ ਕੇ ਪੁਨ
 ਇਸੈ ਖੁਵਾਵੈ ॥ ੪੨ ॥ ਮਾਨ ਹੁਕਮ ਚੰਡਾਲਨ ਕਰਯੋ ॥ ਗੁਰ ਕੇ
 ਸਿੱਖ ਜੈਸ ਬਿਧ ^{੧੦}ਰਰਯੋ ॥ ਐਂਚਤ ਗਮਨੇ ਬਿਸ਼ਟਾ ਮਾਹਿ ॥ ਪੁਰ
 ਤੇ ਵਹਿਰ ਸੂਨ ਸੋ ਖਾਹਿ ॥ ੪੩॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੁਰ ਦ੍ਰੋਹੀ ਮਾਰਾ ॥
 ਤਬ ਸਿੱਖਨ ਮਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਧਾਰਾ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ ਪਗ ਬੰਦਨ ਕੀਨਾ ॥
 ਚੰਦੂ ਹਤਨ ਸੁਨਾਇ ਸੁ ਦੀਨਾ ॥ ੪੪ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ

੧ ਰੇਲਾ ।	੨ ਖੌਂਚਾਂ ਵਾ ਪੇਣੀ ।	੩ ਭਾਰੀ ।	੪ ਪੇਟ ਵਿਚ ਮਾਰਿਆ
੫ ਨਾਡੀਆਂ ।	੬ ਭੁੜੂਵਾ ।	੭ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਮੋੜ ਕੇ ਰਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿਚੋਂ	
ਲੰਘ ਕੇ ।	੮ ਖਿੜੇ ।	੯ ਸੁਟਣਾ ਕਰੋ ।	੧੦ ਕੁਤਿਆਂ ਪਾਸੋਂ ।
੧੧ ਉਚਾਰਿਆ ।			

ਮਹਿੰ ਕਹਯੋ ॥ ਜਸ ਕੀਨਸ ਫਲ ਤਸ ਹੀ ਲਹਯੋ ॥ ਕੋ ਗੁਰ ਦ੍ਰੋਹੀ
ਸਕੈ ਬਚਾਇ ॥ ਇਤ ਉਤ ਪਾਵਹਿ ਅਨਕ ਸਜਾਇ ॥ ੪੫ ॥

ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰ ਲਵ ਪੁਰ ਜਾਵਨ ਅੰ ਚੰਦੂ ਬਧਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ
ਇਕਾਦਸਮੰ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਸੁਜਸ ਜਗਤ ਪਰ ਛਾਇ ॥
ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਮਹਿੰ ਨਿਜ ਪਿਤਾ ^੧ਦਿਹੁਰਾ ਤਿਆਰ ਕਰਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੰਮਤ ਇਕ ਸ਼ਤ ਅੰ ਇਕਤਾਰੀ ॥ ਜੇਠ ਮਾਹਿ
ਤਿਥ ਸੁਦੀ ਸੁ ਚਾਰੀ ॥ ਸੰਗਤ ਲੇ ਸੰਗ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ
ਪਿਤ ਦਿਹੁਰਾ ਬਾਪ ਬਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ਬਹੁ ਪੰਚਾਮੂਤ ਤਬ ਬਰਤਾਨਾ ॥
ਬਚ ਲੰਗਾਹ ਸੰਗ ਕੀਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਤੂ ਪਿਤ ਕੋ ਖਿਆ ਬਸ ਇਸ
ਬਾਨ ॥ ਦੀਪਕ ਆਦਿ ਸੇਵਾ ਕੋ ਠਾਨ ॥ ੩ ॥ ਜੇਠਹਿ ਸੁਦੀ ਚੌਬ
ਦਿਨ ਮਾਹੀ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਕਾਮਨਾ ਪਾਹੀ ॥ ਸੁਨ ਲੰਗਾਹ ਹਰਖ
ਕੈ ਧਾਰੀ ॥ ਬੈਠਯੋ ਬਨ ਕਰ ਤਹਾ ਪੁਜਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਕਰ
ਗੁਰ ਡੇਰੇ ਆਇ ॥ ਜੋ ਸਿਖਨ ਕੇ ਸਦਾ ਸਹਾਇ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਗੁਰ ਲਵ ਪੁਰ ਮਾਹਿ ॥ ਉਤ ਤੇ ਜਹਾਂਗੀਰ ਮੁਰ ਆਹਿ ॥ ੫ ॥
ਜੇਹਲਮ ^੨ਨਦ ^੩ਉਲੰਘ ਜਬ ਆਯੋ ॥ ਅੰਤ ਸ਼ਾਹ ਕਾ ਮਾਰਗ ਬਾਯੋ ॥
ਸ਼ਾਹਦਰੇ ਆ ਦਿਹ ਦਫਨਾਈ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਬੈਠਾ ਤਿਸ ਥਾਈ ॥
੬ ॥ ਸਭ ਦੇਸਨ ਪਰ ਹੁਕਮ ਪਠਾਯੋ ॥ ਅਪਨਾ ਸਿੱਕਾ ਜਗਤ
ਚਲਾਯੋ ॥ ਆਵੈਂ ਸਭ ਉਮਰਾਵ ^੪ਰਜਾਨਾ ॥ ਦੈਹੈਂ ਭੇਟਾ ਬੰਦਨ
ਠਾਨਾ ॥ ੭ ॥ ਤਿਮ ਹੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸੰਗਤ ਆਵੈ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰੂ ਤੁਰੰਗ
ਦਰਬ ਅਰ ਪਾਵੈ ॥ ਭਾਗ ਮੰਲ ਇਕ ਹੁਤੇ ਸੁਦਾਗਰ ॥ ਕਾਬਲ

੧ ਅਸਬਾਨ ਡੇਰਾ ਸਾਹਿਬ ।

੨ ਦਰਿਆ ।

੩ ਲੰਘ ਕੋ ।

੪ ਆਗਿਆ ।

ਗਿ੍ਹੁ ਜਿਸ ਧਨੀ 'ਉਜਾਗਰ ॥੮॥ ਰੂਮ ਵਲਾਇਤ ਤੇ ਹੈ ਲਿਆਯਾ
 || ਲਾਖ 'ਰਜਤਪਣ ਦੇ ਕਰ ਆਯਾ ॥ ਸੰਗਤ ਕਾਬਲ ਕੀ ਲੇ ਸੰਗ ॥
 ਆਵੈ ਗੁਰ ਢਿਗ ਦੇਨ ਤੁਰੰਗ ॥ ੯ ॥ ਬਹੁ ਸਰਧਾ ਜਿਸ ਕੇ
 ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਅਟਕ ਪਾਰ ਹੋਯੋ ਜਬ ਆਹਿ ॥ ਪਿਖ 'ਉਮਰਾਵ ਏਕ
 ਸੋ 'ਘੇਰਾ ॥ ਰਹਯੋ ਲੁਭਾਇ ਨ ਸਾਕੈ ਛੋਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਬੂਝਨ ਕੀਨ
 ਅਹੈ ਕਿਸ ਘੇਰਾ ॥ ਕਹਿ ਤੇ ਆਇ ਜਾਇ ਕਿਤ ਓਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਕਰਯੋ ਖਰੀਦਨ ਤਿਨ ਢਿਗ ਚਾਲਾ ॥
 ੧੧ ॥ ਮੂਰਖ ਮਨ ਉਮਰਾਵ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਸ਼ਾਹ ਉਚਤ ਯਹਿ ਰੁਚਰ
 ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਲਿਖੀ ਪਤ੍ਰਕਾ ਮਨਜ ਪਠਾਯੋ ॥ ਸੋ ਲੇ ਕਰ ਸ਼ਾਹ ਜਾਂ
 ਢਿਗ ਆਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਪਠੀ ਲਿਖਯੋ ਇਕ ਬਲੀ ਤੁਰੰਗ ॥ ਆਵੈ
 ਗੁਰ ਢਿਗ ਅਦਭੁਤ ਰੰਗ ॥ ਲਾਇਕ ਸੋ ਰਾਵਰ ਕੇ ਅਹੈ ॥ ਅਰਜ
 ਅਹੈ ਜਿਮ ਰਾਵਰ ਚਹੈ ॥ ੧੩ ॥ ਭੇਦ ਪਾਇ ਸ਼ਾਹ ਫੌਜ ਪਠਾਈ ॥
 ਛੀਨ ਲੀਨ ਹੈ ਸਿਖ ਤੇ ਜਾਈ ॥ ਆਇ ਪੁਕਾਰਾ ਸਿਖ ਗੁਰ ਪਾਸਾ॥
 ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਨਹਿੰ ਪੂਰੀ ਆਸਾ ॥ ੧੪॥ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਗੁਰੂ ਪੁਨ
 ਬੂਝਾਯੋ ॥ ਬਿਥਾ ਸੁਨਾਇ ਸਿੱਖ ਰੁਦਨਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਚਿੰਤ
 ਨਹਿ ਕਰੀਐ ॥ ਹੈ ਆਯੋ ਪਿਖੀਅਹਿ ਕੁਛ ਬਿਗੀਐ ॥ ੧੫ ॥ ਸਿਖ
 ਮਨ ਕਛ 'ਧਿਰਾਸ ਗੀ ਆਇ ॥ ਸੰਗਤ ਯੁਤ ਬਿਤ ਭੇ ਗੁਰ ਪਾਇ ॥
 ਗੁਰੂ ਬਿਚਾਰੀ ਸ਼ਾਹ ਮਤ ਭੰਗ ॥ ਕਰੀ ਅਵੱਗਯਾ ਛੀਨ ਤੁਰੰਗ ॥
 ੧੬ ॥ ਆਜ ਲੀਨ ਅਸ ਕੀਨ ਕੁਚਾਲੀ ॥ ਅਪਰ ਵਸਤ ਛੀਨੈ
 ਪਿਖ ਕਾਲੀ ॥ ਸਿੱਖਨ ਉਰ ਸਰਧਾ ਮਿਟ ਜਾਵੈ ॥ ਹਮ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ
 ਜਗਤ ਬ੍ਰਿਧਾਵੈ ॥ ੧੭ ॥ ਅਪਨੈ ਘੇਰਾ ਲੇਨਾ ਬਨੈ ॥ ਸੰਗ
 ਤਿਆਗ ਇਸ ਦੁਸ਼ਟਨ ਹਨੈ ॥ ਇਮ ਸਤਿਗੁਰ ਉਰ ਮਹਿੰ
 ਠਹਿਰਾਈ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਅਸ ਲੀਨ ਮੰਗਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਨਿਕਟ

ਹੋਇ ਆਪ ਕਰ ਫੇਰਾ ॥ ਸਕਲ ਬਨਾਉ ਸ਼ੁਭਤ ਅਤ ਹੇਰਾ ॥ ਸਭ
ਉਮਗਾਵ ਸਰਹਾਨ ਕਰਯੋ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਨਿਜ ਨਰ ਸੰਗ ਰਰਯੋ ॥
੧੯ ॥ ਬਾਂਧੁ ਇਸੇ ਤਬੇਲੇ ਮਾਹਿੰ ॥ ਕਰੋ ਸੇਵ ਬਹੁ ਸ੍ਰਮ ਨਿਵਰਾਹਿ
ਦਿਵਸ ਤੀਸਰੇ ਚਰੈਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ॥ ਬਨੈ ਨਯੋ ਇਸ ਸਾਜ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ॥
੨੦ ॥ ਜਬੀ ਤਬੇਲੇ ਮਹਿੰ ਬਨ੍ਹਵਾਯੋ ॥ ਰੋਗ ਅਚਾਨਕ ਹੈ ਉਪਜਾਯੋ ॥
ਖਾਇ ਨ ਦਾਨਾ ਪੀਏ ਨ ਪਾਨੀ ॥ ਦੁਖਤ ਆਗਲੀ ਲਾਤ ਉਠਾਨੀ
॥ ੨੧ ॥ ਦਾਸਨ ਦੇਖ ਸ਼ਾਹੁ ਸੌਂ ਕਹਯੋ ॥ ਆਪ ਆਇ ਕਰ ਘੋਰਾ
ਲਹਯੋ ॥ ^੨ਗਨ ਸਲੋਤਰੀ ਤੁਰਤ ਹਕਾਰੇ ॥ ਤਿਨਹੁ ਉਪਾਇ ਕਰੇ
ਕਰ ਹਾਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਦੇਖ ਦਸਾ ਅਸ ਕੀ ਸਭ ਕਹਯੋ ॥ ਹਜ਼ਰਤ
ਸੁਨਹੁ ਨ ਹਮ ^੩ਰੁਜ ਲਹਯੋ ॥ ਰਾਖਨ ਉਚਤ ਨਹੀਂ ਇਸ ਠੋਰਾ ॥
ਇਸ ਕੀ ਗੰਧ ਪਾਇ ਅਸ ਅੰਗਾ ॥ ੨੩ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹੁ ਉਰ ਚਿੰਤ
ਬਿਗਾਜੀ ॥ ਰੁਸਤਮ ਥਾਨ ਹੁਤੇ ਇਕ ਕਾਜੀ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਨਹਿ
ਕਿਤਾਬ ਹਮੇਸ਼ਾ ॥ ਦੈਨੋ ਤਿਸ ਕੇ ਜਾਨ ਵਸੇਸ਼ ॥ ੨੪ ॥ ਲੀਨ
ਬੁਲਾਇ ਸੁ ਦੀਨ ਤੁਰੰਗ ॥ ਕਹਯੋ ਸੇਵ ਇਸ ਮਿਟ ਰੁਜ ਅੰਗਾ ॥
ਨਾਹਿ ਤ ਕਰਹਿ ਖਰੀਦਨ ਕੋਇ ॥ ਧਨ ਗਨ ਕੇ ਲੇ ਦੀਜੈ ਸੋਇ ॥
੨੫ ॥ ਨਜਰ ਲਾਇ ਕਿਨ ਦੀਨ ਬਿਗਾਰ ॥ ਅਬ ਲੇ ਜਾਹੁ ਕਰੇ
ਉਪਚਾਰ ॥ ਸੁਨ ਕਾਜੀ ਉਰ ਭਯੈ ਪ੍ਰਮੋਦ ॥ ਨਿਮਯੋ ਬਾਰ ਬਹੁ
ਹਜ਼ਰਤ ^੪ਕੋਦ ॥ ੨੬ ॥ ਲੇ ਤੁਰੰਗ ਆਨਤ ਭਾ ਸੰਗ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ
ਚਲ ਪੀੜਤ ਅੰਗੇ ॥ ਜਾਇ ^੫ਦੁਰਗ ਤੇ ਜਿਸ ਮਗ ਘਰ ਕੇ ॥ ਬੀਰ
ਹੁਤੇ ਡੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ॥ ੨੭ ॥ ਕਰੀ ਤੁਰੰਗ ਹਣੇਖ ਵਿਸੇਖਾ ॥
ਮਨਹੁ ਪੁਕਾਰ ਕਰੀ ਗੁਰ ਦੇਖਾ ॥ ਅਸ ਮਨ ਕੀ ਲਖ ਕੈ ਤਤ
ਕਾਲਾ ॥ ਕਰੇ ਬਿਲੋਚਨ ਉਚ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੨੮ ॥ ਦਿਸ ਮਾਰਗ ਕੀ

੧ ਅਗਲੀ ਲਤ ਵਿਚ ।

੪ ਤਰਫ ।

੫ ਕਿਲੇ ।

੨ ਲਾਢੀਆਂ ਵਾਲੇ ਸੂਬੇ ।

੩ ਰੋਗ ।

ਦਿਸ਼ਟ ਚਲਾਈ ॥ ਬੋਲੇ ਕੈਨ ਤੁਰੰਗਾ ਲੇ ਜਾਈ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਗਮਨਤ
 ਦੁਖਿਆਰਾ ॥ ਕਿਤਕ ਸਿੱਖ ਉਠ ਤਬੈ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਕਾਜੀ
 ਅਹੈ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥ ਜਾਤ ਲੀਏ ਕੋ ਰੋਗੀ ਬਾਜ ॥ ਇਮ ਸੁਨ
 ਘੋਰਾ ਲਿਆਯੋ ਜੋਇ ॥ ਉਠਤ ਬਿਲੋਕਯੋ ਪਰਖਯੋ ਸੋਇ ॥ ੩੦ ॥
 ਉਰ ਹਰਖਤ ਮੁਖ ਤੁਰਤ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜੀ ਇਹੁ ਤੁਰੰਗ
 ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਦੁਸ਼ਟਨ ਕੇ ਬਸ ਭਾ ਅਸ ਹਾਲ ॥ ਲੀਜੈ ਸਤਿਗੁਰ
 ਅਪਨ ਸੰਭਾਲ ॥ ੩੧ ॥ ਪਠ ਸਿੱਖ ਗੁਰ ਕਾਜੀ ਸੁ ਹਕਾਰਾ ॥
 ਸਾਦਰ ਸਭਾ ਬੀਚ ਬੈਠਾਰਾ ॥ ਹੈ ਬਿਤੁੰਤ ਕੋ ਬੁਝਯੋ ਜਬੈ ॥ ਕਾਜੀ
 ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਤਬ ਸਬੈ ॥ ੩੨ ॥ ਕਾਬਲ ਦਿਸਤੇ ਸ਼ਾਹ ਮੰਗਾਯੋ ॥
 ਏਕ ਲਾਖ ਧਨ ਤੇ ਇਹੁ ਆਯੋ ॥ ਦਿਸ਼ਟ ਅਚਾਨਕ ਕਿਨੇ ਲਗਾਈ
 ॥ ਨਹਿੰ 'ਅਕੂਢ ਸ਼ਾਹ ਲਾਤ ਉਠਾਈ ॥ ੩੩ ॥ ਰੁਜ ਤੇ ਅਪਨ
 ਉਚਤ ਨਹਿੰ ਜਾਨਾ ॥ ਮੁਝ ਕੋ ਬਖਸ਼ ਦੀਨ ਹਿਤ ਠਾਨਾ ॥ ਕਹਯੋ
 ਇਲਾਜ ਕਰੋ ਹੁਇ ਰਾਜੀ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਬੇਰ ਦੇਹੁ ਕਿਤ 'ਬਾਜੀ ॥
 ੩੪ ॥ ਅਸ ਦਿਸ ਦਿਸ਼ਟ ਭਾਗ ਮਲ ਕਹੀ ॥ ਜੇ ਬੇਚਨ ਚਾਹਿਤ
 ਹਿਤ ਮਹੀ । ਤੌ ਹਮ ਲੇਵੈਂ ਅਬ ਬਿਨ ਦੇਰ ॥ ਜਬਾ ਲੀਨ ਸ਼ਾਹ
 ਜਾਨਹਿ ਹੇਰ ॥ ੩੫ ॥ ਕਹਿ ਕਾਜੀ ਦਿਹੁ ਦਿਸਾ ਹਜਾਰ ॥ ਲੇਹੋ
 ਅਸ ਅਬ ਤੁਰਤ ਸੰਭਾਰ ॥ ਸੁਨਤ ਭਾਗ ਮਲ ਤਬ ਤਹਿ 'ਕਹਿਯੋ ॥
 ਦੈ ਹੋਂ ਧਨ ਜਿਮ ਤੁਮ ਸ਼ਾਹ ਦਹਯੋ ॥ ੩੬ ॥ ਸੁਨ ਕਾਜੀ ਮਨ ਕੀਨ
 ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਬਚੈ ਨ ਘੋਰਾ 'ਰੁਜ ਇਸ ਭਾਰਾ ॥ ਇਨਹਿ ਨ ਜਾਨਯੋ
 ਧਨ ਅਬ ਦੈਹੈ ॥ ਐਸੇ ਸਮਾਂ ਹਾਬ ਨਹਿੰ ਐਹੈ ॥ ੩੭ ॥ ਬਰਨ
 ਮਾਹਿ ਅਬ ਇਨ ਕੇ ਗਹੋ ॥ 'ਦਸਤੀ ਰਿਣ ਕੀ 'ਛੇੜ ਨ ਚਹੋ ॥
 ਜੇ ਮੈਂ ਕਹੋਂ ਲੇਹੁੰ ਧਨ ਅਬੈ ॥ ਮਤ ਸੈਦਾ ਬਿਗਰੈ ਨਹਿ ਫੈਬੈ ॥

੧ ਸਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ।

੨ ਘੋੜਾ ।

੩ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਰੋਗ ਭਾਰਾ ਹੈ ।

੪ ਦਸਤੀ ਰੂਪੇ ।

੫ ਗਲ ਨਹੀਂ ਛੇੜਦਾ ।

੩੮ ॥ ਏਕ ਬਾਰ ਇਹੁੰ ^੧ਬਾਗ ਗਹਾਵੈ ॥ ਪੁਨ ਸੌਦੇ ^੨ਪਾਕੇ ਹੁਇ
ਜਾਵੈ ॥ ਪਾਛੈ ਧਨ ਲੇਵੈਂ ਇਨ ਪਾਈ ॥ ਮੇਤੇ ਜੈਹੈਂ ਕਹਾਂ ^੩ਪਲਾਈ
॥ ੩੯ ॥ ਦੁਇ ਤਿਨ ਦਿਨ ਮਹਿੰ ਮਰੈ ^੪ਕਿਕਾਨ ॥ ਲੇਵੈਂ ਧਨ
ਗਿਨ ਕਰ ਸਭ ਆਨ ॥ ਮੈਂ ਕਾਜ਼ੀ ਸ਼ਾਹ ਤਿਸ ਕੇ ਘੋਰਾ ॥ ਕੇ ਧਨ
ਰਖੈ ਹਮਾਰੇ ਜੋਰਾ ॥ ੪੦ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਹੈ ਬਾਗ ਫੜਾਈ ॥ ਲੀਨੀ
ਭਾਗ ਮੱਲ ਹਰਖਾਈ ॥ ਕਾਜ਼ੀ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ ਗਾ ਹਰਖਾਈ ॥ ਗੁਰ
ਸਿਖ ਮਨ ਅਨੰਦ ਇਤ ਪਾਈ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਪੰਚਮ ਦਿਹੁਰਾ ਸਥਾਪਨ ਐਘੇ ਕੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ
ਦ੍ਰਾਦਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਨਿਜ ਘੋਰਾ ਤਬ ਲੀਨ ॥
ਹਸਤ ਕਮਲ ਤਬ ਫੇਰਿਓ ਰੋਗ ਦੂਰ ਸਭ ਕੀਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ^੫ਚਾਮੀ ਕਰ ਕੀ ਜੀਨ ਮੰਗਾਈ ॥ ਘੇਰੇ ਪਰ ਤਬ
ਭਲੇ ਸਜਾਈ ॥ ਭਏ ਅਰੁਢਨ ਘੇਰੇ ਪਰ ਜਬ ॥ ਫੁਰਕਾਵੈਂ ਅਰ
ਫਾਂਧੈ ਬਹੁ ਤਬ ॥ ੨ ॥ ਸਿੱਖ ਕੀ ਆਸਾਂ ਪੂਰਨ ਕੀਨ ॥ ਸਿਰੋਪਾਇ
ਦੇ ਬਿਦਾ ਸੁ ਕੀਨ ॥ ਦਿਵਸ ਆਗਲੇ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ
ਬਲ ਦਰਸ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਰਤਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੋ ਧੀਰਜ
ਦੀਨ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਤਿਆਰੀ ਕੀਨ ॥ ਇਕ ਨਰ ਸੁਧ ਦੈਬੇ ਕੇ
ਹੇਤ ॥ ਪਠਯੋ ਸ਼ਾਹ ਫਿਗ ਗੁਰ ਸੁਖ ਕੇਤ ॥ ੪ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ
ਕੀ ਦਿਸ ਜਾਵੈਂ ॥ ਤੁਮ ਸੰਗ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਬਨ ਆਵੈਂ ॥ ਲੀਨੀ
ਘੋਰਾ ਬਿਨਾ ਨਿਆਇ ॥ ਹਮ ਫਿਗ ਆਯੋ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ ॥
੫ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹ ਕਛੁ ਅਚਰਜ ਬਾਈ ॥ ਕੁਛ ਭੇਟਾ ਗੁਰ ਫਿਗ

੧ ਬਾਗ ਵਿਚ ਫਿਰ ਲੇਵੈ ।

੨ ਪਕਾ ।

੩ ਦੌੜਨਗੇ ।

੪ ਘੋੜਾ ।

੫ ਸੋਨੇ ਦੀ ਕਾਠੀ ।

ਸੁ ਪਠਾਈ ॥ ਨਹਿੰ ਲੀਨੀ ਗੁਰ ਮੇਰਨ ਕੀਨ ॥ ਕਾਜ਼ੀ ਕੋ ਇਕ
ਨਰ ਪਠ ਦੀਨ ॥ ੬ ॥ ਸਿੱਖ ਤੇ ਘੋਰਾ ਸ਼ਾਹ ਜਸ ਲੁਝੇ ॥ ਸਿੱਖ
ਨੇ ਮੋਲ ਤੈਸ ਤੁਮ ਦਯੇ ॥ ਜੇ ਸ਼ਾਹ ਦੇਵੈ ਲਾਖ ਸਿੱਖ ਗਿਨ ॥ ਦਸ
ਹਜ਼ਾਰ ਲੇਹ ਸਿੱਖ ਤੇ ਤਤ ਛਿਨ ॥ ੭ ॥ ਜੇ ਸ਼ਾਹ ਸਿੱਖ ਕੇ ਲੁੱਖ
ਨਹਿੰ ਦੈਹੈ ॥ ਤੈਸ ਸਿੱਖ ਤੇ ਕਿਆ ਤੂ ਅਬ ਲੈ ਹੈਂ ॥ ਹਮ ਚਲ ਹੈਂ
ਅਬ ਨਿਜ ਪੁਰ ਮਾਹੀ ॥ ਨੌਬੈ ਹਜ਼ਾਰ ਸੇਸ ਸ਼ਾਹ ਪਾਹੀ ॥ ੮ ॥ ਅਸ
ਸੰਦੇਸ ਕਾਜ਼ੀ ਪਹੁਚਾਇ ॥ ਚਢੇ ਆਪ ਗੁਰ ਬੰਬ ਬਜਾਇ ॥ ਮੀਆਂ
ਮੀਰ ਜੋ ਬੜੇ ਫਕੀਰ ॥ ਮਾਰਗ ਮਹਿੰ ਆ ਮਿਲਯੇ ਗਹੀਰ ॥ ੯ ॥
ਪਗ ਬੰਦੇ ਬਹੁ ਸੜਤ ਉਚਾਰੀ ॥ ਕਿਤਕ ਦੂਰ ਸੰਗ ਚਲਯੋ ਸਵਾਰੀ॥
ਬਹੁ ਬਿਧ ਬਚਨ ਬਿਲਾਸ ਉਚਾਰੇ ॥ ਬਿਦਾ ਕੀਨ ਗੁਰ ਅਗੁ
ਪਧਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਰੈਨ ਰਹੇ ਰਸਤੇ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ਦਿਨ ਦੂਸਰ ਗੁਰ
ਪੁਰ ਪਹੁਚਾਹਿ ॥ ਭਯੇ ਹਰਖ ਸਭ ਪਰ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ
ਬੰਦੇ ਦਰਬਾਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਬਹੁਤ ਕਰਾਹਿ ਚਢਾਇ ਬ੍ਰਤਯੋ ॥
ਅਕਾਲ ਬੁੰਗੇ ਦੀਵਾਨ ਲਗਯੋ ॥ ਕੁਸਲ ਪ੍ਰਸਨ ਪੂਛੇ ਸਭ ਹਰਖੇ॥
ਸੋਦਰ ਹੌਕੀ ਅੰਮ੍ਰਤ ਬਰਖੇ ॥ ੧੨ ॥ ਉਠੇ ਮਾਤ੍ਰ ਛਿਗ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ॥
ਨਿਸ ਬਿਤਾਇ ਉਠੇ ਸਹਕਾਰੀ ॥ ਕਰ ਸਨਾਨ ਬੈਠੇ ਨਿਜ ਧਯਾਨ ॥
ਲਗਯੋ ਅਕਾਲ ਬੁੰਗੇ ਦੀਵਾਨ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਨ ਆਗਮਨ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਕੇਰਾ ॥ ਸੰਗਤ ਆਵੈ ਚਹੁ ਦਿਸ ਹੇਰਾ ॥ ਮਨੁ ਬਾਂਛਤ ਸਤਗੁਰ ਤੇ
ਪਾਵੈ ॥ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਵੈ ॥ ੧੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪੰਜਮ ਗੁਰ ਕੋ ਸਿੱਖ ਇਕ ਸਾਈਂ ਦਾਸ ਜਿਸ ਨਾਮ ॥
ਸਾਂਡੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਰਾਮੋ ਪਤਨੀ ਧਾਮ ॥ ੧੫ ॥
ਚੈਪਈ ॥ ਗ੍ਰਾਮ ਡਰੋਲੀ ਬਸੈਂ ਸੁਖਾਰੇ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਮਹਿੰ
ਜਿਨ ਅਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਈ ਬੇਰ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਆਏ ॥ ਨਿਜ ਪੁਰ

ਇਕ ^੧ਸੁਠ ਮਹਿਲ ਬਨਾਏ ॥ ੧੯ ॥ ਦੰਪਤ ਪ੍ਰਣ ਕੀਨਸ ਇਸ
ਭਾਇ ॥ ਹਰਿਗੁਬਿੰਦ ਆਵੈਂ ਇਸ ਬਾਇ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿੰ ਪਾਵਨ
੨ਪਾਹਿਨ ਪਾਇ ॥ ਪੁਨਹਿੰ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰੈਂ ਹਮ ਜਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਅਸ
ਪ੍ਰਣ ਕਰ ਦੰਪਤ ਚਲ ਆਇ ॥ ਪਗ ਪੰਕਜ ਪੁਨ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ॥
ਰਾਮੋ ਮਿਲੀ ਦਮੋਦਰੀ ਮਾਤਾ ॥ ਆਦਰ ਦੀਨੀ ਗੰਗਾ ਮਾਤਾ ॥ ੨੨ ॥
ਬਿਨਤੀ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਖਾਨੀ ॥ ਤਿਨ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤ ਜਾਨ ਗੁਨ
ਖਾਨੀ ॥ ਰਾਮੋ ਕੋ ਪੁਰ ਕਹਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਨਿਜ ਭਗਨੀ ਲੇ ਸੰਗ
ਸਿਧਾਈ ॥ ੨੩ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਨ ਮਹਿੰ ਹਮ ਭੀ ਆਵੈਂ ॥ ਕੀਉ
ਤੁਹਾਰੇ ਪ੍ਰਣ ਨਿਰਬਾਵੈਂ ॥ ਸੁਨ ਅਨੰਦ ਬਹੁ ਮਨ ਮਹਿੰ ਪਾਈ ॥
ਨਿਜ ਭਗਨੀ ਕੇ ਸੰਗ ਲਵਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਬਸੇ ਡਰੋਲੀ ਜਾ ਸੁਖ
ਪਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਮਨ ਲਲਚਾਯੋ ॥ ਇਤ ਅਬ ਸੁਨਹੁ
ਕਬਾ ਇਕ ਐਰ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਗ ਕੇ ਸਿਰਮੌਰ ॥ ੨੧ ॥ ਰੀਠੇ
ਮੀਠੇ ਕੀਨੇ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮਤਾ ਨਾਮ ਤਹਿ ਬਾਹਿ ॥ ਇਕ
ਅਲਮਸਤ ਉਦਾਸੀ ਰਹੈ ॥ ਧੂਪ ਦੀਪ ਸੇਵਾ ਬਹੁ ਲਹੈ ॥ ੨੨ ॥
ਜੋਗੀ ਸਿਖ ਸੰਗ ^੩ਰਾਰ ਉਠਾਵੈਂ ॥ ਅਨਕ ਬਿਧਨ ਕੇ ਕਸ਼ਟ
ਉਪਾਵੈਂ ॥ ^੪ਰਲ ਤਰ ਜੋ ਗੁਰ ਹਰਾ ਕਰਾਯੋ ॥ ਸਿੱਧ ਉਡਾਵਤ ਗੁਰੂ
ਬਿਰਾਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਜੋਗਿਨ ^੫ਮਤਸਰ ਐਸੇ ਕੀਨ ॥ ਰਲ ਤਰ
ਗਿਰਦ ^੬ਕਾਠ ਬਹੁ ਦੀਨ ॥ ਆਗ ਲਗਾਇ ਸੁ ਦੀਨ ^੭ਜਗਾਇ ॥
ਬਹੁ ਅਲਮਸਤਹਿ ਮਾਰ ਉਠਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਸੰਤ ਅਲਮਸਤ ਭਰੋਸੇ
ਵਾਰਾ ॥ ਬੈਠ ਗਯੋ ਫਿਗ ਅਸ ਪ੍ਰਣ ਧਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਬਲ ਗੁਰ
ਨਾਨਕ ਕੈ ਅਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਤਿਨ ਬਲ ਬਹੈ ॥ ੨੫ ॥ ਜੇ
ਆਵੈ ਨਿਜ ਬਾਨ ਸੰਭਾਰੈ ॥ ਦਿਹੈ ਦੰਡ ਜੋਗਨ ਮਤ ਮਾਰੈ ॥ ਤੈ

੧ ਸੁੰਦਰ।

੨ ਚਰਨ।

੩ ਝਗੜਾ।

੪ ਪਿਪਲ ਦੇ ਵਰਖਤ ਨੂੰ

੫ ਈਰਖ।

੬ ਲਕੜਾ।

੭ ਸਾੜ ਵਿਤਾ।

ਜੀਵਨ ਅਬ ਹੋਇ ਹਮਾਰੋ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਚਲ ਤਰ ਸਮ ਤਨ ਜਾਰੋ ॥
 ੨੯ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਣ ਠਾਨ ਬੈਠ ਤਹਿ ਥਾਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜਾਨੀ
 ਜਾਨ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਸੀ ਹੈ ਰਹਿ ਨ ਜਨਾਇ ॥ ਕਿਤਕ ਸੈਨ ਲੇ ਸੰਗ
 ਸਿਧਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਦਿਵਸ ਚਲੈਂ ਨਿਸ਼ ਥਿਤ ਹੈਂ ਸੂਮੀ ॥ ਅਨਕ
 ਨਰਨ ਮਗ ਪੂਰਹਿੰ ਕਾਮੀ ॥ ਪਹੁਚ ਪਹੋਏ ਕੀਨ ਸਨਾਨ ॥ ਅਨਕ
 ਗਰੀਬਨ ਦੀਨਸ ਦਾਨ ॥ ੨੮ ॥ ਗੜ੍ਹ ਗੰਗਾ ਕੇ ਪੰਥ ਪਧਾਰੇ ॥
 ਚਲੇ ਜਾਤ ਤੁਰਨਤਾ ਧਾਰੇ ॥ ਸਿਖ ਪ੍ਰਮੀ ਜਹਿ ਕਹਿ ਜਿਨ ਬਾਸਾ ॥
 ਸੁਨਹਿੰ ਰੁਹੂ ਆਵਹਿੰ ਸੁਖ ਰਾਸਾ ॥ ੨੯॥ ਨਿਕਟ ਨਿਕਟ ਜੇ ਗ੍ਰਾਮ
 ਅਨੇਕ ॥ ਦਰਸਹਿੰ ਸਤਿਗੁਰ ਲਹੈਂ ਬਬੇਕ ॥ ਅਨਕ ਬਿਧਨ ਕੀ
 ਭੇਟ ਚਢਾਵੈਂ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰ ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਵੈਂ ॥ ੩੦ ॥ ਇਮ
 ਗਮਨਤ ਪਹੁਚੇ ਗੜ੍ਹ ਗੰਗਾ ॥ ਕੀਨ ਸਨਾਨ ਦਾਨ ਦੇ ਚੰਗਾ ॥ ਪੁਨ
 ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਮਤੇ ਸਥਾਨ ॥ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ੩੧ ॥
 ਉਤਰਯੋ ਡੇਰਾ 'ਤੁਰਗ ਲਗਾਇ ॥ ਇਤ ਉਤ ਸੁਭਟ ਫਿਰਤ
 ਸਮਦਾਇ ॥ ਇਕ ਕਨ ਪਾਟੇ ਬੂਝਨ ਕੀਨੇ ॥ ਕੋ ਸਰਦਾਰ ਆਇ
 ਭਟ ਲੀਨੇ ॥ ੩੨ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕਹਯੋ ਸਾਚ ਪਤਸ਼ਾਹੂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ
 ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰ ਦੁਖ ਦਾਹੂ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਜੋਗੀ ਭਾਜ ਪਧਾਰੇ ॥ ਨਹਿੰ
 ਬੰਧਹਿੰ ਹਮ ਕੋ ਡਰ ਧਾਰੇ ॥ ੩੩ ॥ ਸਿਖ ਕੀ ਦਸਾ ਸੁਨਹੁ ਜਿਮ
 ਹੋਈ ॥ ਗੁਰੂ ਧਯਾਨ ਮਹਿੰ ਬਿਰ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਨਹਿੰ ਸਗੀਰ ਕੀ ਸੁਧ
 ਕਿਸ ਭਾਇ ॥ ਰੈਨ ਦਿਵਸ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਚਾਇ ॥ ੩੪॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਉਤਰੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਉਤਾਰੇ ॥ ਜਾਇ ਠਾਂਢ ਤਿਸ ਕੁਟੀ ਅਗਾਰੇ ॥ ਖੁਲ੍ਹੇ
 ਅਚਾਨਕ ਸਿਖ ਕੇ ਨੈਨ ॥ ਪਿਖੇ ਅਗਾਰੀ ਗੁਰ ਗਤ ਦੈਨ ॥ ੩੫ ॥
 ਤਤ ਛਿਨ ਉਠ ਪਗ ਪਰ ਲਪਟਾਯੋ ॥ ਮਾਨਹੁ ਭੈਰ ਕਮਲ ਪਰ
 ਆਯੋ ॥ ਹਾਬ ਜੋਰ ਭਾ ਸਨਮੁਖ ੩ਠਾਂਫੇ ॥ ਕਰਤ ਸੁ ਜਸ ਕੇ ਆਨੰਦ

ਬਾਢੇ ॥ ੩੬ ॥ ਦੌਦਹਿ ਲੋਕਹਿ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰ ॥ ਸਭ ਸੁਧ
ਜਾਨਤ ਸਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ॥ ਇਕ ਮਮ ਘਟ ਕੀ ਲਖ ਕਰ ਆਇ ॥
ਨਹਿੰ ਅਚਰਜ ਤੁਮ ਤੇ ਬਨ ਆਇ ॥ ੩੭ ॥ ਬਹੁ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਭਏ
ਸਹਾਇ ॥ ^੧ਕਾਠ ਭਗਤੀ ਸਾਰ ਬਨਾਏ ॥ ਰੂਪ ਖਸ਼ਟਮੇ ਸਿੱਖਨ
ਸਹਾਈ ॥ ਉਪਮਾ ਮੁਖ ਤੇ ਬਰਨਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ੩੮ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ
ਪਰ ਕਰਨਾ ਧਰਕੈ ॥ ਮਾਰਗ ਦੂਰ ਉਲੰਘਨ ਕਰਕੈ ॥ ਭਏ ਸਹਾਇਕ
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਨਮੇ ਨਮੇ ਪਗ ਪਰ ਤੁਹਿ ਸਾਮੀ ॥ ੩੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ
ਗੋਬਿੰਦ ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਕਹਯੋ ਸਿੱਖ ਤੂ ਅਹੈਂ ਅਨੰਨ ॥ ਕਹੁ
ਅਲਮਸਤ ਗਾਤ ^੨ਕੁਸਰਾਤ ॥ ਕਿਮ ਕਨ ਪਾਟਨ ਕੀਅ ਉਤਪਾਤ ॥
੪੦ ॥ ਸੁਨ ਅਲਮਸਤ ਗੁਰੂ ਸੰਗ ਲੀਨਾ ॥ ਚਲ ਤਰ ਜਰਯੋ
ਦਿਖਾਵਨ ਕੀਨਾ ॥ ਅਰ ਸਗਰੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸੁਨਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਿਸ
ਤਬ ਧੀਰਜ ਦਾਯੋ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਬੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮਤੇ ਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨੰ ਨਾਮ ਤ੍ਰੈਦਸਮੋ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੩ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਬੈਠ ਗਏ ਤਿਹ ਬਾਨ ॥
ਫਰਸ਼ ਸੁ ਰੁਚਰ ਕਰਾਇਓ ਲਾਯੋ ਸੁਭ ਦੀਵਾਨ ॥ ੧ ॥
ਚੈਪਈ ॥ ਕੀਰਤਨ ਹੋਨ ਲਗਯੋ ਤਿਹ ਕਾਲਾ ॥ ਸੁਨੈ ਸੁਭਟ
ਸਭ ਆਇ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਸਿਖ ਕੇਤਕ ਗ੍ਰਾਮਨ ਮਹਿੰ ਗਏ ॥ ਸਭ
ਬਿਧ ਰਸਤ ਲਿਆਵਤ ਭਏ ॥ ੨ ॥ ਸੋਦਰ ਕੀ ਚੌਕੀ ਬਿਰ ਸੁਨੀ ॥
ਜਿਸ ਮਹਿ ਮਹਿਮਾ ਗੁਰ ਹਰਿ ਭਨੀ ॥ ਚਲ ਤਰ ਪ੍ਰਥਮ ਸਤੁਲ
ਚਹਿ ਕਰਯੋ ॥ ਦਲ ਸੋ ਕਲਤ ਹੁਤੇ ਜਿਮ ਹਰਯੋ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰਮਲ

੧ ਅਨੰਦ ਵਿਚ ਇਸਥਿਤ ਵਾਂ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ । ੨ ਲਕੜ ਦੀ ਤਲਵਾਰ । ੩ ਸੁਖ ਹੈ ।

ਜਲ ਪਾਵਨ ਅਨਵਾਵਾ ॥ ਕਹਿ ਕਰ ਕੁਕਮ ਕੈ ਘਸਵਾਵਾ ॥
 ਆਪ ਖਰੇ ਹੁਏ ਕਰ ਮਹਿੰ ਧਾਰਯੋ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਸੁਖ ਮੰਤ੍ਰ ਉਚਾਰਯੋ
 ॥ ੪ ॥ ਨਿਜ ਕਰ ਤੇ ਛਿਰਕਨ ਕੇ ਕੀਨ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਨਿਕਸਯੋ
 ਦਿਪਤ ਨਵੀਨ ॥ ਛਿਰਕੇ ਦੇਤ ਨੀਰ ਕੇ ਜਯੋ ਜਯੋ ॥ ਫੈਲਤ
 ਬਿਧਤ ਜਾਤ ਹੈ ਤਯੋ ਤਯੋ ॥ ਪ ॥ ਤਬ ਅਲਮਸਤ ਕਹਯੋ ਕਰ
 ਬੰਦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਗੀਤ ਬਿਲੰਦ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਚਿੰਨ੍ਹ ਇਸ ਪਰ
 ਗੁਰ ਕਰ ਕੈ ॥ ਮਹਾਂ ਮਹਾਤਮ ਜੁਤ ਪਿਖ ਤਰ ਕੈ ॥ ੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ
 ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਯੋ ਉਚਾਰਨ ॥ ਅਪਰ ਚਿੰਨ੍ਹ ਯੁਤ ਵਧਹਿੰ ਸਡਾਰਨ ॥
 ਇਮ ਕਹਿ ਕੁਕਮ ਕੈ ਛਿਰਕਾਯੋ ॥ ਛੋਟੀ ਬਢੀ ਬੰਦ ਬਰਸਾਯੋ ॥ ੭ ॥
 ਇਨ ਛੀਟਨ ਤੇ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਰਹੈ ॥ ਜਬ ਲੈ ਬਿਰ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਪਰ ਅਹੈ ॥
 ਅਬ ਇਹ ਨਿਸ ਮਹਿੰ ਬਰਧਹਿ ਤੇਤੇ ॥ ਜੋਗਨ ਜਾਰਯੋ ਹੁਤੇ ਸੁ ਜੇਤੇ
 ॥ ੮ ॥ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਡੇਰੇ ਕੈ ਆਇ ॥ ਜਬਾ ਰੁਚੀ ਭੇਜਨ
 ਤ੍ਰਿਪਤਾਇ ॥ ਭਏ ਸੁਪਤ ਸੁਖ ਰਾਤ ਬਿਤਾਈ ॥ ਉਠੇ ਗੁਰੂ ਨਿਤ
 ਕ੍ਰਿਆ ਕਰਾਈ ॥ ੯ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਾਤ ਬਡ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਬੈਠੇ ਦਿਪਤ ਮਹਾਨ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਪਿਖ ਕਰ ਗੁਰ ਆਗਵਨ੍ਹ ॥ ਜਿਸ
 ਪੁਰ ਗ੍ਰਾਮ ਹੁਤੇ ਸਿਖ ਭਵਨ੍ਹ ॥ ੧੦ ॥ ਨਰ ਨਾਰੀ ਆਨੰਦ ਬਿਲੰਦੇ॥
 ਮਿਲ ਮਿਲ ਜਹਿੰ ਕਹਿੰ ਤੇ ਸਿਖ ਬੰਦੈ॥ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਉਤਲਾਵਤ
 ਆਏ ॥ ਮਨਹੁ ਅਮੀ ਸਰ ਘਰ ਮਹਿੰ ਪਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ਜਿਨ ਕੇ
 ਸੁਨਤ ਦੂਰ ਤੇ ਦੂਰ ॥ ਹਮ ਭਾਗਨ ਤੇ ਆਇ ਹਦੂਰ ॥ ਧਰੁ ਧਰ
 ਆਗੈ ਪੁੰਜ ਅਕੈਰ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬੰਦਹਿੰ ਕਰ ਜੋਰ ॥ ੧੨ ॥
 ਜਸ ਜਸ ਕਰਹਿੰ ਕਾਮਨਾ ਪਾਵਹਿੰ ॥ ਦਰਸਨ ਤੇ ਸਭ ਪਾਪ
 ਮਿਟਾਵਹਿੰ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਜਿਨ ਮਨ

ਸੁਪਤ ਭਗਤ ਮਹਿੰ ਜਾਗੇ ॥ ੧੩ ॥ ਭਈ ਭੀਰ ਗੁਰ ਕੇ ਚਹੁਫੇਰੈ ॥
 ਆਵਤ ਗਮਨਤ ਚਹੁ ਦਿਸ ਕੇਰੈ ॥ ਜਬ ਸਮਦਾਇ ਆਨ ਕਰ ਬੈਸੇ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਉਚਰਯੋ ਐਸੇ ॥ ੧੪ ॥ ਪ੍ਰਬੂਸਮ ਗੁਰੂ ਕੇ ਇਹੁ
 ਅਸਬਾਨ ॥ ਦਰਸ਼ਨ ਕੇ ਫਲ ਪੰਨ ਮਹਾਨ ॥ ਅਘ ਉਘਨ ਹਰਤਾ
 ਉਠ ਧਰੀਐ ॥ ਪੁਰਬ ਦਿਵਸ ਕੇ ਮੇਲਾ ਕਰੀਐ ॥ ੧੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਸਬਦ ਪਠੋ ਅਰ ਸੁਨੀਐ ॥ ਕਰੋ ਕੀਰਤਨ ਨਿਰਮਲ ਬਨੀਐ ॥
 ਬਿਘਨ ਉਠਾਵੈ ਕੋ ਇਤ ਆਇ ॥ ਨਿਰਵਾਰੇ ਮਿਲ ਕਰ ਸਮਦਾਇ
 ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਤੇ ਸਭਹੂਨ ਬਖਾਨੀ ॥ ਅਬ ਤੇ ਕਰੈਂ ਕਹੀ ਜਿਮ
 ਬਾਨੀ ॥ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਮਰੇ ਕਲਜਾਨ ॥ ਤਿਮ ਤੁਮ ਹਮ ਸੋਂ ਕਰਤ
 ਬਖਾਨ ॥ ੧੭ ॥ ਪੁਨ ਅਲਮਸਤ ਸਾਧ ਕੇ ਧੀਰ ॥ ਦੇ ਕਰ ਭਲੇ
 ਗੁਰੂ ਬਰਬੀਰ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰ ਚਲਨ ਤਿਆਰੀ ॥ ਕਰ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ
 ਦੇਗ ਸੁ ਭਾਰੀ ॥ ੧੮ ॥ ਬਰਤਾਈ ਕਰਕੈ ਅਰਦਾਸ ॥ ੧੯ ॥ ਫੇਨਲ
 ਫਲ ਲੀਨੇ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਸਭ ਸੁਭਟਨ ਕੇ ਦੀਨ ਦਯਾਲ ॥ ਹਰਖਤ
 ਭੇ ਲੇ ਮਧਰ ਬਿਸਾਲ ॥ ੨੦ ॥ ਹੈ ਅਰੂਢ ਸਤਿਗੁਰ ਮਗ ਚਲੇ ॥
 ਕਰ ਕਰ ਬੰਦਨ ਨਰ ਗਨ ਮਿਲੇ ॥ ਸਭਹਨ ਕੇ ਹਰਖਾਇ ਸੁ ਆਛੋ
 ਪ੍ਰਸਥਾਨੇ ਸੈਨਾ ਜਿਨ ਪਾਛੇ ॥ ੨੧ ॥ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕਰ ਮਗ ਉਲਗਨ
 ਕਰਯੋ ॥ ਆਇ ਸੁਰਸਰੀ ਨੀਰ ਨਿਹਰਯੋ ॥ ਕਰ ਸ਼ਨਾਨ ਰੰਕਨ ਦੇ
 ਦਾਨ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਥਲ ਦਰਸਨ ਠਾਨ ॥ ੨੨ ॥ ਚਲੇ ਪੰਥ ਨਰ
 ਅਨਕ ਉਧਾਰੇ ॥ ਆਇ ਡਰੋਲੀ ਪਿੰਡ ਸੁਖਾਰੇ ॥ ਰਾਮੇ ਸਾਈਂ ਦਾਸ
 ਤਤ ਕਾਲ ॥ ਪਗ ਬੰਦੇ ਕਰ ਦਰਸ ਨਿਹਾਲ ॥ ੨੩ ॥ ਜੋ ਮੰਦਰ
 ਸੁੰਦਰ ਬਨਵਾਯੋ ॥ ਰੁਚਰ ਫਰਸ਼ ਪਰਯਕ ਡਸਾਯੋ ॥ ਤਿਸ ਪਰ
 ਜਾਇ ਗੁਰੂ ਬੈਠਾਇ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਉਸਤਤ ਅਧਕ ਅਲਾਇ ॥ ੨੪ ॥
 ਸਭ ਬਿਧ ਸੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰ ਨੀਕੇ ॥ ਜਾਨੈ ਭਾਗ ਅਪਨ ਬਡ ਜੀ ਕੇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਦਮੇਦਰੀ ਬੰਦੇ ਪਾਇ ॥ ਦਰਸਨ ਤੇ ਮਨ ਮੌਦ ਬਢਾਇ ॥ ੨੪
 ॥ ਰਾਮੇ ਸਾਈਂ ਦਾਸ ਪ੍ਰਣ ਜੋਈ ॥ ਕੀਨ ਸਪੂਰਨ ਸਤਗੁਰ ਸੋਈ ॥
 ਅਤ ਪ੍ਰੀਤੀ ਯੁਤ ਦੰਪਤ ਮਿਲੇ ॥ ਨਾਨਾ ਅਸਨ ਕੀਨ ਬਿਧ ਭਲੇ ॥
 ੨੫ ॥ ਆਨ ਬਾਰ ਕੇ ਧਰਯੋ ਅਗਾਰੀ ॥ ਛਕੈਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰੇਮ
 ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਸਨਬੰਧੀ ਹੈਂ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰੇ ॥ ਇਹੁ ਨਿਸਚੈ ਉਰ ਤੇ
 ਨਿਰਵਾਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਪ੍ਰਾਤੂ ਲਖੈਂ ਸਭ ਜਗ ਕੇ ਸਾਮੀ ॥ ਆਯੋ ਹਮੈਂ
 ਉਧਾਰਨ ਕਾਮੀ ॥ ^੧ਰੁਚ ਕਰ ਭੋਜਨ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇ ॥ ਜਲ ਸੀਤਲ
 ਪੀਵਤ ਹਰਖਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਹਾਥ ^੨ਪਖਾਰਨ ਜਬ ਕਰ ਲੀਨ ॥
 ਪੇਛਨ ਹਿਤ ਰੁਮਾਲ ਤਬ ਦੀਨ ॥ ਕਰਯੋ ਬਚਨ ਉਰ ਭਾਉ ਜੁ
 ਹੇਰਾ ॥ ਹੋਇ ਨ ਅਬ ਤੇ ਭੈਜਲ ਛੇਰਾ ॥ ੨੮ ॥ ਅਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮੋ ਕੈ
 ਤੁਮ ਕੀਨਾ ॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਗਤ ਬਰ ਦੀਨਾ ॥ ਦੇਖਯੋ ਅਪਨੇ
 ਰਿਦੇ ਬਿਚਾਰ ॥ ਭਰਮ ਮੋਹ ਕੇ ਮਿਟੇ ਕਿਵਾਰ ॥ ੨੯ ॥ ਰਾਜਾਨ
 ਬਿਤੀ ਜਿਨ ਕੇ ਉਰ ਜਾਗੀ ॥ ਰਾਗ ਦ੍ਰੈਖ ਤਨ ਹੰਤਾ ਤਿਆਗੀ ॥
 ਗੁਰੂ ਮਹਾਤਮ ਮਨ ਤੇ ਜਾਨਾ ॥ ਭਏ ਜਗਤ ਕੇ ਬੰਧਨ ਹਾਨਾ ॥ ੩੦ ॥
 ਭਈ ਨਿਸਾ ਸੁਪਤੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ॥ ਉਠੇ ਪ੍ਰਾਤ ਕਰਨਾ ਕੇ ਆਗਰ ॥
 ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ਮੰਦਰ ਕੇ ਮਾਹਿੰ ॥ ਨਿਕਟ ਗ੍ਰਾਮਨ ਕੇ ਸਿਖ ਆਹਿ
 ॥ ੩੧ ॥ ਦਰਸੈਂ ਮਨੈ ਕਾਮਨਾ ਪਾਵੈਂ ॥ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਕੈਰ
 ਚਢਾਵੈਂ ॥ ਦਿਵਸ ਤੀਨ ਇਸ ਬਿਧ ਗੁਰ ਕਹੇ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ
 ਆਵਨ ਚਹੇ ॥ ੩੨ ॥ ਸਾਈਂ ਦਾਸ ਗਰ ^੩ਅੰਚਰ ਡਾਰਾ ॥ ਬਹੁ
 ਬਿਧ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਬਸੀ ਗੁਰ ਹੋਏ ॥
 ਰਹਿਤ ਭਏ ਦੁਖ ਦਾਸਨ ਖੋਏ ॥ ੩੩ ॥ ਸਿੱਖੀ ਅਧਕ ਹੋਨ ਤਹਿ
 ਲਾਗੀ ॥ ਸਿਮਰਹਿੰ ਸੱਤਿਨਾਮ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਭਏ ਦੇਸ ਤਿਸ ਬਿੰਦੂ
 ਨਿਹਾਲ ॥ ਫੈਲ ਗਹਯੋ ਸਤਿਗੁਰ ਜਸ ਜਾਲ ॥ ੩੪ ॥ ਜਗਤ

ਬਿਖੈ ਰੁਤ ^੧ਸਰਦ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਕਾਤਕ ਸੁੰਦਰ ਪੂਰਨਮਾਸੀ ॥ ਸੰਮਤ
ਜੁਗਲ ਵੇਦ ਸਸ ਜਾਨ ॥ ਗ੍ਰੀਹ ਨਿਛੱਤ੍ਰ ਸੁਭ ਲਗਨ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥੩੫॥
ਅੰਮ੍ਰਤ ਸਮਹ ਦਮੋਦਰੀ ਕੇਰ ॥ ਜਨਮਯੋਂ ਬਾਰਕ ਸੁੰਦਰ ਹੇਰ ॥
ਸਭਨ ਬਿਖੈ ਮੰਗਲ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ॥ ਭਈ ਭੋਰ ਬਹੁ ਬਜੀ ਬਧਾਈ ॥
੩੬ ॥ ਮੰਦਰ ਦਰ ਪਰ ਬੰਦਨ ਵਾਰੇ ॥ ਦਾਨ ਸੁ ਰੰਕਨ ਦੀਨਸ
ਭਾਰੇ ॥ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਕੇ ਭੇ ਬਡ ਮੇਲੇ ॥ ਬਰਤਸ ਗਨ ਕੜਾਹ ਤਿਸ
ਬੇਲੇ ॥ ੩੭ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਸੁਧ ਪਹੁਚਾਈ ॥ ਮਾਤ ਗੰਗ ਆਈ
ਉਤਲਾਈ ॥ ਪਿਖ ਪੇਤਾ ਮਨ ਆਨੰਦ ਧਾਰੇ ॥ ਕਰਨ ਲਗੇ ਸਭ
ਬਿਧ ਪ੍ਰਤਪਾਰੇ ॥ ੩੮ ॥ ਦਿਨ ਤ੍ਰੈਦਸਮੇ ਕਰ ਕੁਲ ਰੀਤ ॥ ਹੇਰ
ਹੇਰ ਕਰ ਹਰਖਤ ਚੀਤ ॥ ਮਾਤ ਕਹਯੋ ਸੁਤ ਧਰ ਸੁਭ ਨਾਮੂ ॥ ਸੁਨ
ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੁਬਿੰਦ ਅਭਿਰਾਮੂ ॥ ੩੯ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਸੁਤ ਸਤਿਗੁਰ
ਦੀਨੋ ॥ ਗੁਰ ਦਿੱਤਾ ਇਸ ਆਖਜ ਚੀਨੋ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਸਭ
ਹਰਖਾਈ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬ੍ਰਤਾਇ ਬਸਨ ਪਹਿਨਾਏ ॥ ੪੦ ॥ ਮਾਤਾ ਕੇ
ਬਹੁ ਮਿਲੇਂ ਬਧਾਈ ॥ ਦੇ ਆਸਖ ਮਾਤਾ ਸਭ ਤਾਈ ॥ ਬਹੁ
ਉਤਸ਼ਾਹ ਗੁਰੂ ਘਰ ਭਯੋ ॥ ਗ੍ਰਾਮ ਡਰੋਲੀ ਮੰਗਲ ਮਯੋ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਗੰਬੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਡਰੋਲੀ ਗਮਨ ਐ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪੁਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਤਾ ਜੀ ਜਨਮ
ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਚਤੁਰਦਸਮੇ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੪ ॥

ਦੌਹਿਗਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਸੁਤ ਉਪਜੇ ਪਸੁਰਾਤ ॥

ਕੇਤਕ ਮਾਸ ਬਿਤੀਤ ਭੇ ਸੁੰਦਰ ^੨ਬਿੱਧਤ ^੩ਗਾਤ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਪੈਛੇ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ^੪ਗ੍ਰੀਖਮ ਰੁਤ
ਬਹੁ ^੫ਘਾਮ ਸੁ ਆਇ ॥ ^੬ਚਾਂਪਤ ਪਦ ਜੁਗ ਸਾਈਂ ਦਾਸ ॥ ਰਾਮੇ

੧ ਅਸੂ ਕਤਕ ਦਾ ਮਹੀਨਾ । ੨ ਵਧਦਾ ਹੈ । ੩ ਸਰੀਰ । ੪ ਜੇਠ ਹਾੜ ਵੇ ਮਹੀਨਾ ।
੫ ਗਰਮੀ । ੬ ਘੁਟਦਾ ਹੈ ਚਰਨਾਂ ਨੂੰ ।

ਬਿੰਜਨਾ ਕਰਤ ਹੁਲਾਸ ॥ ੨॥ ਮਿਦਲ ਸੇਜ ਪਰ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਰੇ ।
 ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੌਤਕ ਤਬ ਕਰੇ ॥ ਸਿੱਖ ਗੁਲਾਬਾ ਇਕ ਸੌਦਾਗਰ ।
 ਭਰ ਜਹਾਜ ਚਲਯੋ ਬਿਚ ਸਾਗਰ ॥ ੩॥ ਤਹਾਂ ਬਿਘਨ ਐਸੇ ਕੁਛ
 ਭਯੋ ॥ ਚਲਤ ਜਹਾਜ ਅਟਕ ਤਹਿ ਗਯੋ ॥ ਚਲਤ ਨ ਜਤਨ
 ਕਰਤ ਸਭ ਹਾਰੇ ॥ ਭੇ ਨਰਾਸ ਲਾਚਾਰ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੪॥ ਸਭ ਕਿਛ
 ਤਜਾਗ ਪਏ ਗੁਰ ਸਰਨਾ ॥ ਰੱਛਹੁ ਆਇ ਆਪ ਕੈ ਪਰਨਾ ॥ ਇਤ
 ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਕਟ ਜਾਨਾ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਤਤ ਛਿਨ ਮਹਿ ਭਗਵਾਨਾ ॥
 ਪ ॥ ਲਾਇ ^੧ਸਿਕੰਧ ਚਲਾਇ ਜਹਾਜਾ ॥ ਨਿਜ ਸਿਖ ਕੇ ਪੂਰਨ
 ਕਿਥ ਕਾਜਾ ॥ ਰਾਮੇ ਆਦਿਕ ਦਾਸ ਜਿ ਐਰ ॥ ਜਾਨੈਂ ਗੁਰ ਸੁਪਤੇ
 ਇਸ ਠੌਰ ॥ ੯॥ ਚੌਦਿਸ ਫਿਰਤ ਬਿੰਜਨਾਂ ਕਰਤੀ ॥ ^੨ਸੇਵ ਨ
 ਹੋਇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਧਰਤੀ ॥ ਜਬਹਿ ਸਿਰਾਣੇ ਦਿਸ ਕੈ ਆਈ ॥ ਕੇਸ
 ਛੁਟੇ ਗੁਰ ਕੇ ਦਰਸਾਈ ॥ ੧॥ ਤਿਨ ਤੇ ਨਿਚਰਤ ਨੀਰ ਘਨੇਰਾ
 ॥ ਅਚਰਜ ਭਈ ਹੇਰ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਪਤ ਸਿਉਂ ਉਚਰਤ ਇਹ
 ਕਯਾ ਭਯੋ ॥ ਇਤੈ ਸੇਵ ਕਿਮ ਸਿਰ ਤੇ ਗਯੋ ॥ ੮॥ ਕਿਆ
 ਕਾਰਨ ਭਾਖਯੋ ਨਹਿ ਜਾਈ ॥ ਸਾਈਂ ਦਾਸ ਸੁਨ ਕਹਾ ਸੁਨਾਈ ॥
 ਅਬ ਸਾਗਰ ਬਿਚਰੇ ਗੁਰ ਆਏ ॥ ਸਿਖ ਜਹਾਜ ਅਟਕਯੋ ਸੁ
 ਲੰਘਾਏ ॥ ੯॥ ਤੁਸਨ ਰਹੈ ਸੇਵ ਕਉ ਠਾਨਹੁ ॥ ਨਹਿੰ ਉਚੇ
 ਮੁਖ ਬਾਕ ਬਖਾਨਹੁ ॥ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਏ ਸੂਧਾਨਾ ॥ ਸਾਈਂ ਦਾਸ
 ਸੰਗ ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ ॥ ੧੦॥ ਭਾਈ ਜੀ ਕਿਆ ਸ਼ਕਤ ਦਿਖਾਈ ॥
 ਪੁਨ ਐਸੇ ਨਹਿੰ ਕਰੈ ਕਦਾਈ ॥ ਸੱਤਿ ਬਚਨ ਕਹਿ ਨਿਜ
 ਬਖਸ਼ਯੋ ॥ ਸੇਵਾ ਮਹਿ ਚਿਤ ਅਤਸੈ ਲਾਯੋ ॥ ੧੧॥ ਅਸ
 ਬਿਧ ਬਸ ਰੁਗ ਬਰਸ ਬਿਤਾਇ ॥ ਪੁਤ੍ਰੀ ਜਨਮ ਗੁਰੂ ਘਰ
 ਪਾਇ ॥ ਸੰਮਤ ਇਕ ਸਤ ਅੰ ਚੌਤਾਲੀ ॥ ਮਿਤੀ ਵਸਾਖ ਸਪਤ

ਸੁਖ ਵਾਲੀ ॥ ੧੨ ॥ ਅਧਕ ਸੁਤਨ ਤੇ ਮੰਗਲ ਭਏ ॥ ਦਿਵਸ
ਤੌਦਸੇ ਨਾਮ ਰਖਏ ॥ ਬੀਬੀ ਬੀਰੋ ਚੋਲਾ ਪਾਯੋ ॥ ਬਹੁ ਕਰਾਹੁ ਕਰ
ਕੈ ਬਰਤਾਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਬੀਤੇ ਮਾਸ ੴ ਖਸਟ ਇਸ ਢਾਲੁ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਦਮੇਦਰੀ ਤਨ ਭਾ ਕਾਲ ॥ ਮਿਤਕ ਕ੍ਰਿਆ ਗੁਰ ਭਲੇ ਕਰਾਇ ॥
ਯੱਗ ਕਰਾਇ ਦਾਨ ਬਹੁ ਦਾਇ ॥ ੧੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਗ੍ਰਾਮ ਡਰੋਲੀ ਕੇ ਬਿਖੈ ਬਰਖ ਅਫਾਈ ਬਿਤਾਇ ॥
ਅਨਕ ਨਰਨ ਕੈ ਤਾਰਕੈ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਆਇ ॥ ੧੫ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਦਰਸੇ ਆਇ ॥ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ ਸੰਗ
ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ ਕਰੀ ਬੰਦਨਾ ਭੇਟ ਚਢਾਈ ॥ ਅਧਕ ਤਿਹਾਵਲ
ਦੀਨ ਬਟਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਸਭ ਆਏ ਪਾਸ ॥ ਦਰਸਨ
ਤੇ ਸਭ ਸੰਕਟ ਨਾਸ ॥ ਲਗੇ ਅਕਾਲ ਬੁੰਗੇ ਦੀਵਾਨ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ
ਆਵੈ ਬਹੁ ਥਾਨ ॥ ੧੭ ॥ ਇਕ ਜਮਾਲ ਜਹਿੰ ਨਾਮ ਸੁ ਆਯੋ ॥
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਬੈਠ ਸਮੀਪ ਭਾਉ ਕੈ ਧਾਰਾ ॥
ਲੇਤੇ ਭਯੋ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬ੍ਰਤਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਦੇਖ ਪ੍ਰਭਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮੇਹਾ
॥ ਸੁੰਦਰ ਸੀਤਲ ਸੰਸਿ ਸਮ ਸੋਹਾ ॥ ਹਾਬ ਜੋਰ ਅਰਦਾਸ ਉਚਾਰੀ ॥
ਮੈਂ ਅਬ ਆਯੋ ਸਰਨ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਸਿੱਖ ਆਪਨੇ ਮੇਹਿ
ਬਨਾਵੈ ॥ ਸੁਖ ਦਾਨੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਬਤਾਵੈ ॥ ਸੁਨ ਬਿਨਤੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਹੁ
ਉਚਾਰਾ ॥ ਪਠ ਸੁਨ ਕਰ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ੨੦ ॥ ਧਰਹੁ
ਸਿਦਕ ਤਿਮ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ ਤਾਤਪਰਯ ਤਿਸ ਕੇ ਲਖ ਪਾਵੈ ॥
ਜੇਤਕ ਤਨ ਜਗ ਮਹਿੰ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥ ਪੰਚ ਤੱਤ ਕੇ ੨ਅਖਲ ਬਨਾਏ ॥
੨੧ ॥ ਘਾਟ ਨ ਬਾਢ ਏਕ ਸਮ ਜਾਨੋਂ ॥ ਅੰਤਹਿ ਕਰਣ ਇੰਦ੍ਰਹ
ਤਨ ਮਾਨੋ ॥ ਜਹਿ ਕਹਿ ਇਕ ਚੇਤਨ ਸਭ ਮਾਹੀਂ ॥ ਚੇਤਨ ਬਿਖੈ
ਭੇਦ ਕਛ ਨਾਹੀਂ ॥ ੨੨ ॥ ਜੋ ਇਮ ਜਾਨੈਂ ਸਿਖ ਹੈ ਸੇਈ ॥ ਜਨਮ

ਮਰਨ ਬੰਧਨ ਹਤ ਤੇਈ ॥ ਸੁਨ ਜਮਾਲ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਇਕ
ਚੇਤਨ ਜੇ ਹੈ ਸਭ ਬਾਨਾ ॥ ੨੩ ॥ ਤੈ ਅਹਾਰ ਕਰਬੇ ਇਕ ਸੰਗ ॥
ਕਿਉਂ ਨਾ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਵੈ ਸਰਬੰਗ ॥ ਇਕ ਕੇ ਗਿਆਨ ਹੋਤ ਕਰ
ਸਾਰੇ ॥ ਕਿਉਂ ਅਗਿਆਨ ਖੇਈ ਨਹਿੰ ਸਾਰੇ ॥ ੨੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ
ਸੁਭ ਉੱਤਰ ਦੀਨ ॥ ^੧ਘਟ ^੨ਮਠ ਨਾਨਾ ਜਹਿੰ ਕਹਿੰ ਚੀਨ ॥ ਏਕ
ਅਕਾਸ ਸਭਨ ਮਹਿੰ ਦੀਖਤ ॥ ਨਿਰਨੈ ਕਰੋ ਭੇਵ ਨਹਿੰ ^੩ਈਖਤ ॥
੨੫ ॥ ਪਾਇ ਪਦਾਰਥ ਜਿਸ ਘਟ ਬਿਖੈ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਹੀਨ ਸ਼ਕਤ
ਸਭ ਦਿਖੈ ॥ ਜਿਸ ਮਠ ਮਹਿੰ ਦੀਪਕ ਹੈ ਬਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਇਕ ਮਹਿੰ
ਹੋਇਸ ਉਜੀਆਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਤਿਮ ਜਾਨੈ ਜਿਮ ਭੋਜਨ ਖਾਨੈ ॥ ਧਰਮ
ਪ੍ਰਾਨ ਕੇ ਪਾਨੀ ਪਾਨੈ ॥ ਮਨ ਕੈ ਧਰਮ ਸਮਝਬੈ ਗਿਆਨ ॥ ਆਤਮ
ਸਾਖੀ ਸਭ ਕੇ ਜਾਨ ॥ ੨੭ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਨ ਸਮਝਨ ਕੀਨ ॥
ਸੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿੱਖ ਪਰਮ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਸੁਨ ਜਮਾਲ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿੱਖ ਭਯੋ ॥
ਜੜ੍ਹ ਚੇਤਨ ਕੇ ਨਿਰਨੈ ਕਯੋ ॥ ੨੮ ॥ ਕੁੱਕੈ ਸਿੱਖ ਵਧਾਵਣ ਜੋਇ ॥
ਸੰਗ ਅਨੰਤਾ ਦੂਸਰ ਹੋਇ ॥ ਪਰੇ ਸ਼ਰਣ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਹੋਬਿੰਦ ॥ ਬੰਦਤ
ਦੇਨਹੁ ਪਦ ਅਰਬਿੰਦ ॥ ੨੯ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਜੁਗ ਅਰਜ਼ ਗੁਜ਼ਾਰੀ ॥
ਭਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਕੀਨਸ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਾਹਿ ॥ ਅਪੂ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਗ ਹਿਤ ਨਾਹਿ ॥ ੩੦ ॥ ਇਸ ਮਹਿੰ ਕਜਾ ਕਾਰਨ ਗੁਰ
ਗਾਖਾ ॥ ਨਹਿੰ ਪਕਵਾਨ ਆਨ ਕੋ ^੪ਕਾਂਖਾ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਬਾਕ
ਉਚਾਰਾ ॥ ਉੱਤਮ ਲਖਹੁ ਗੁਰੂ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਤਮ
ਤਥਾ ਕਰਾਹੂ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰਯੋ ਸੰਗਤ ਮਾਹੂ ॥ ਤਿਮ ਗੁਰ ਬਸਦ
ਅਹੈ ਉਪਦੇਸ਼ ॥ ਸਭ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਨਾਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ॥ ੩੨ ॥ ਗੁਰ
ਸਿੰਘਾਸਨ ਇਸਥਿਰ ਜਬ ਲੈ ॥ ^੫ਬੀਨ ਬੀਨ ਨੀਕੀ ਵਥ ਤਬ ਲੈ ॥

ਨਿਜ ਸਿੱਖਨ ਕੌ ਸਬ ਹੀ ਦੈ ਹੈਂ ॥ ਬਡ ਭਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖ ਬਨ ਲੈ
ਹੈਂ ॥ ੩੩ ॥ ਜਗ ਸਾਰੇ ਮਹਿੰ ਸਾਰ ਨਿਕਾਰਹਿੰ ॥ ਦੇ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਸੁ
ਅੰਗੀਕਾਰਹਿੰ ॥ ਉੱਤਮ ਵਸਤ ਗੁਰੂ ਘਰ ਮਾਹੀਂ ॥ ਲਹੈਂ ਸਿੱਖ ਤਿਨ
ਦੁਖ ਕਬ ਨਾਹੀਂ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਪ੍ਰੀਤ
ਸ਼ਲਬਦ ਕਰ 'ਕਲਮਲ ਖੋਈ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭਾ ਬਹੁਤ ਉਧਾਰ ॥
ਧੰਨ ਧੰਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਚਾਰ ॥ ੩੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ ਸੁਧਾਸਰ ਪੁਰ ਮੰਡਿਆਲੀ ਵਾਰ ॥
ਦਯਾ ਰਾਮ ਮਰਵਾਹਿਆ ਆਵਤ ਭਾ ਕਿਸ ਕਾਰ ॥ ੩੬ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਪਿਖ ਸਤਿਗੁਰ ਕੌ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ॥ ਗਿਰੂ ਮਹੁ ਹੁਤੀ
ਤਨੁਜ ਆਨੂਪ ॥ ਮਾਤ ਗੰਗਾ ਢਿਗ ਅਰਜ ਗੁਜਾਰੀ ॥ ਲੇਹੁ
ਸਗਾਈ ਤਨੁਜ ਹਮਾਰੀ ॥ ੩੭ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਸਤਕਾਰਾ ॥
ਲੀਨੋ ਸਗਨ ਬਿਆਹਿ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ਸੰਮਤ ਇਕ ਸ਼ਤ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹੀ ॥
ਪੁਨ ਪਤਾਲੀ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਹੀ ॥ ੩੮ ॥ ਕਾਤਕ ਦੀ ਪੰਨਜਾਂ
ਬਖਜਾਤੇ ॥ ਬਿਆਹ ਅਨੰਦ ਭਯੈ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ॥ ਦਯਾ ਰਾਮ ਤਨਜਾ
ਮਹਾ ਦੇਈ ॥ ਬਡ ਭਾਗਨ ਜਗ ਮਾਤਾ ਬੇਈ ॥ ੩੯ ॥ ਅਸ ਬਿਧ
ਭਯੈ ਦੁਤੀਅ ਗੁਰ ਬਿਆਹਿ ॥ ਗੰਗਾ ਮਾਤ ਅਤ ਹਰਖ ਬਢਾਹਿ ॥
ਬਸੈਂ ਸੁਧਾ ਸਰ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰ ॥ ਜਿਨਕੀ ਲੀਲਾ ਕੇ ਨਹਿੰ
ਪਾਰ ॥ ੪੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰ ਸੁਧਾ ਸਰ ਆਗਵਨ ਸਿੱਖਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਅੰ ਦੁਤੀਓ ਬਿਆਹ
ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪੰਚਦਸਮੌਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਮਨਸਾ ਭਾਈ ਸੁ ਤੁਲਸੀਆ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਤਖਤੂ ਧੀਰ ॥
ਤੀਰਥ ਉੱਪਲ ਮੰਗ ਮਿਲ ਆਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ 'ਤੀਰ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰ ਸਭ ਬੈਠੋ ਪਾਸ ॥ ਹਾਬ ਜੋਰ ਉਚਗੀ
 ਅਰਦਾਸ ॥ ਸਾਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੁ ਹਮ ਸੁਨੈਂ ॥ ਸਿੱਖ ਅਨੇਕ ਅਰਥ ਜੇ
 ਭਨੈਂ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਕੇ ਸ਼ਾਂਤ ਨ ਕਿਸ ਤੇ ਆਵੈ ॥ ਇਤ ਉਤ ਤੇ ਹਟ
 ਬਿਰ ਨ ਰਹਾਵੈ ॥ ਨਿਵਲਾ ਅਪਰ ਨਿਹਾਲੂ ਦੇਇ ॥ ਕਥਾ ਉਚਾਰ
 ਕਰਤ ਹੈਂ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਤ੍ਰਾਸ ਬਿਕਾਰਨ ਤੇ ਹੋਏ ਤਬੈ ॥ ਦੁਰਮਤ
 ਉਰ ਤੇ ਪਰ ਹਰ ਸਬੈ ॥ ਗੁਰਮਤ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਚਿਤ ਹੋਤ ॥ ਗੁਨ ਗਨ
 ਹਿਰਦੇ ਜੋਤ ਉਦੇਤ ॥ ੪ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਬਖਾਨਾ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦ ਮਹਾਨਾ ॥ ਬਕਤਾ ਮਹਿ ਚੈਦਹਿ ਗੁਨ
 ਹੋਇ ॥ ਗਜਾਨ ਪਾਇ ਤਿਸ ਤੇ ਸੁਨ ਕੋਇ ॥ ਪ ॥ ਤਿਮ ^੨ਸ੍ਰੋਤੇ ਮਹਿ
 ਚੈਦਸ ਗੁਨ ਹੈਂ ॥ ਤੁਰਤ ਗਜਾਨ ਪਾਇ ਜੇ ਸੁਨ ਹੈਂ ॥ ਜੋ ਗੁਨ
 ਹੋਇ ਨ ਦੇਨਹੁ ਮਾਹੀਂ ॥ ਤੁਰਨ ਗਜਾਨ ਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾਹੀਂ ॥ ੯ ॥
 ਜੇ ਇਕ ਬਕਤਾ ਮਹਿ ਭੀ ਹੋਇ ॥ ਸ੍ਰੋਤਾ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੁਨ ਸੋਇ ॥
 ਬੂਝਨ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਗੁਨ ਜੇਈ ॥ ਹਮ ਕੈ ਬਰਨ ਸੁਨਾਵਹੁ ਤੇਈ ॥ ੧੦ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਸੇਵਕ ਨਿਜ ਜਾਨ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਅਬ ਕਰੋ ਬਖਾਨ ॥
 ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸੁਨਾਏ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸਿੱਖ ਧਾਰਹੁ ਸਮਦਾਏ ॥
 ੮ ॥ ਪ੍ਰਿਬਮ ਰਾਗ ਮਈ ਸੁਦਰ ਬਾਨ ॥ ਬਿੰਦ ਸ਼ਬਦ ਕੇ ਪਦ ਕੇ
 ਜਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੋਤੇ ਜਿਤੇ ਤਿਤੀ ^੩ਧੁਨ ਕਰੈ ॥ ^੪ਛੇਦ ਧਾਰਨਾ ਜਿਮ ਤਿਮ
 ਪਰੈ ॥ ੯ ॥ ਦੂਜੇ ਹੁਇ ਬਿ੍ਤੁ ਅਧਕ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਲਖਹਿ ਕਿ ਜਿਸ
 ਬਲ ^੫ਸਰਸ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਠਹਰਹਿ ਬਿ੍ਤੁ ^੬ਸ੍ਰੋਤਾਨ ਉਦਾਰਾ ॥ ਤਹਾਂ
 ਸੁ ਕਰਹਿ ਅਰਥ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਜਿਸ ਬਲ ਹੋਵੈ ਬਿ੍ਤੀ
 ਉਦਾਸ ॥ ਤਹਿੰ ਸਛੇਪ ਹੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਬਿ੍ਤੁ ਪ੍ਰਿਆ ਕਥਾ ਕਰੇ
 ਪ੍ਰਸਥਾਵ ॥ ਇਹੁ ਚਤੁਰਥ ਗੁਨ ਲਖੈ ਸੂਭਾਵ ॥ ੧੧ ॥ ਮਧਰ

੧ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਚ ਚੌਦਾਂ ਗੁਣ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ । ੨ ਇਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੌਦਾਂ
 ਗੁਣੁਸੁਨਣ ਵਾਲੇ ਵਿਚ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ । ੩ ਸ਼ਬਦ । ੪ ਜਸ । ੫ ਅਥਕ
 ਈ ਸ੍ਰੋਤਾ ਸੁਨਣ ਵਾਲਾ ।

ਗਿਰਾ ਅਸ ਕਰੈ ਉਚਾਰੀ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸਭ ਕੌ ਲਾਗਸ ਪਿਆਰੀ ॥
 ਪੰਜਮ ਸਾਚ ਬਚਨ ਕੌ ਕਹੈ ॥ ੧ ਕਰਮ ੨ ਉਪਾਸ਼ਨ ੩ ਗਯਾਨ ਕੌ ਲਹੈ ॥
 ੧੨ ॥ ਯਥਾ ਸਬਦ ਕੌ ਹੋਇ ਸੁ ਬਰਨੈ ॥ ਅਰਥ ਸੁਨਾਵੈ ਕਰ ਕਰ
 ਨਿਰਨੈ ॥ ਖਸ਼ਟ ਸੰਦੇਹ ਡੇਦਨੋ ਮਾਨ ॥ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰੈ ਉਤਰ ਦੇ ਜਾਨ
 ॥ ੧੩ ॥ ਜਥਾ ਸ਼ਬਦ ਕੌ ਆਸੇ ਅਹੈ ॥ ਤਥਾ ਪ੍ਰਮਾਨ ਸੁ ੪ ਸਾਖੀ
 ਕਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਬੁੱਧ ਮਹਿ ਸ੍ਰੋਤਾ ਜਾਨੈ ॥ ਤਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਿਸ਼ਟਾਂਤ
 ਬਖਾਨੈ ॥ ੧੪ ॥ ਸਪਤਮ ਗਯਾਤ ਸਕਲ ਮਤ ਕੈਰੋ ॥ ਸੁਨੈ ਹੋਏ
 ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਨ ਕੇ ਝੇਰੋ ॥ ਅਸ਼ਟਮ ਖਯਾਤ ਵਿਖੈ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੈਨ ॥ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸੰਗ
 ਹੋਤ ਹੈ ਜੈਨ ॥ ੧੫ ॥ ਅਪਰ ਜੁ ਮਤ ਸਾਖੀ ਸੁ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ਆਸੈ
 ਸਮਝਨ ਕਰੈ ਬਖਾਨ ॥ ਨਵਮ ਅਵਿੰਗ ਜੁ ਸੂਧਾ ਬੈਸੇ ॥ ਮਨ ਭੀ
 ਸਰਲ ਰਖੈ ਬਿਧ ਤੈਸੇ ॥ ੧੬ ॥ ਦਸਮੇ ਜਨ ੫ ਰੰਜਨ ਪਹਿਚਾਨੈ ॥
 ਜੋਂ ਜੋਂ ਸ੍ਰੋਤਾ ਸੁਨਹਿ ਸੁ ਕਾਨੈ ॥ ਤੋਂ ਤੋਂ ਰੰਗ ਪ੍ਰੀਤ ਕੋ ੬ ਚਹੈ॥
 ਇਮ ਕਹਿ ਸਰਬ ਸਭਾ ਬਸ ਕਰੈ ॥ ੧੭ ॥ ਦਿਸ਼ਟੀ ਸਭ ਪਰ
 ਇਕਦ ਸਮਾਨ ॥ ਸ੍ਰੋਤਾ ਸਕਲ ਸਮੁਖ ਸਵਧਾਨ ॥ ਸ੍ਰੂਵਨ ਬਿਲੋਚਨ
 ਨਿਜ ਦਿਸ ਕਰੈ ॥ ਚਹੈਂ ਕਿ ਆਗੇ ਕਹਾਂ ਉਚਰੈ ॥ ੧੮ ॥ ਨਾਹੁੰ
 ਕ੍ਰਿਤ ੭ ਦੂਦਸਮੇ ਹੋਵੈ ॥ ਸਰਬ ਹੰਕਾਰ ਰਿਦੈ ਤੇ ਖੇਵੈ ॥ ਮਨ ਨੀਵਾਂ
 ਰਾਖੈ ਸਭ ਸੰਗ ॥ ਗੁਨ ਬਡ ਲਖ ਨ ਕਿਸੇ ਚਿਤ ਭੰਗ ॥ ੧੯ ॥
 ਹੁਇ ਧਰਮਿਕ ਤੌਦਸਮੇ ਇਹੁ ॥ ਕਹੈ ਜੁ ਕਥਾ ਕਮਾਵੈ ਤਿਹੁ ॥
 ਚੌਦਸਮੇਂ ਸੰਤੇਖੀ ਹੋਇ ॥ ਪਰਾਲਬਧ ਕਹਿ ਆਵਤ ਜੋਇ ॥ ੨੦ ॥
 ਸਹਿਤ ਅਨੰਦ ਪਾਇ ਜੋ ਲੇਯ ॥ ਬਿਨ ਜਾਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮਦੇਯ ॥
 ਅਧਕ ਪਦਾਰਥ ਚਾਹ ਨ ਧਰੈ ॥ ਢਿਗ ਜੋ ਹੋਇ ਬਰਤਬੈ ਕਰੈ ॥

੧ ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ ਮਲ ਦੇਖ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ੨ ਉਪਾਸ਼ਨਾ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ
 ਵਖੇਪ ਦੇਖ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ੩ ਗਯਾਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣੇ ਸੇ ਆਵਰਨ ਦੋਖ ਕੀ ਨਵਿਰਤੀ
 ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ੪ ਸਾਖੀ ਚੇਤਨ ਜੋ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਤਾ ਸਫੁਰਤੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ । ੫ ਪ੍ਰਸੰਨ ।
 ੬ ਚਲਦਾ ਹੈ । ੭ ਬਾਰਾ ।

੨੧ ॥ ਇਹੁ ਬਕਤੇ ਕੇ ਚੈਦਹਿ ਗੁਨ ਹੈਂ ॥ ਧਰੈਂ ਚਤੁਰ
 ਦਸ ਕਬਾ ਜੁ ਸੁਨ ਹੈਂ ॥ ਬਕਤਾ ਕੀ ਕਰਨੀ ਨਿਜ
 ਭਗਤ ॥ ਮਨ ਅੰ ਤਨ ਧਨ ਕੇ ਸੰਜੁਗਤ ॥ ੨੨ ॥
 ਦੂਜੇ ਹੋਇ ਨ ਮਨ ਹੰਕਾਰੀ ॥ ਜਾਨੈ ਮੈਂ ਬਡ ਸੇਵਾ ਧਾਰੀ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏ
 ਸਰਧਾ ਸੁਨਬੇ ਹੋਇ ॥ ਨਹੀਂ ^੧ਉਚਾਟੈ ਮਨ ਕੇ ਸੋਇ ॥ ੨੩ ॥ ਚੈਥੇ
 ਅਪਨੀ ਚਿਤ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਬਕਤੇ ਪਰ ਨਹਿੰ ਕਰਹਿ ਬਨਾਈ ॥
 ਪੰਜਮ ਬਕਤਾ ਭਨਹਿੰ ਜੁ ਅਰਥ ॥ ਤਹਿੰ ਸਮਝਨ ਕੀ ਹੁਇ ਸਾਮਰਥ
 ॥ ੨੪ ॥ ਖਸ਼ਟਮ ਪ੍ਰਸਨ ਕਰਨ ਕੇ ਜਾਨੈ ॥ ਸਪਤਮ ਸੁਨੇ ਗੰਬੂ
 ਬਹੁ ਕਾਨੇ ॥ ਅਸ਼ਟਮ ਆਲਸ ਕੇ ਨਹਿੰ ਧਰੈ ॥ ਨਵਮੇ ਨਿੰਦਾ ਕੇ
 ਬਸ ਕਰੈ ॥ ੨੫ ॥ ਦਸਮੇ ਸੁਨੈ ਧਰੈ ਉਰ ਸੋਇ ॥ ਵੰਡ ਖਾਇ
 ਢਿਗ ਪਿਖ ਜੋ ਹੋਇ ॥ ਦ੍ਰਾਦਸਮੇ ਜਿਮ ਗੁਰਨ ਸਿਧਾਤ ॥ ਤਿਸ
 ਅਨਸਾਰ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਸ਼ਾਤ ॥ ੨੬ ॥ ਹੋਇ ^੨ਵਿਪਰਜੈ ਤਿਆਗਨ
 ਕਰੈ ॥ ਤ੍ਰੈਦਸਮੇਂ ਤਨ ਮੈਂ ਸੁਚ ਧਰੈ ॥ ਚੈਦਸਮੇ ਨਹਿੰ ਕਰੈ ਪਖੰਡ ॥
 ਮਨ ਕੇ ਲਾਵੈ ਸੁਨਹਿ ^੩ਅਖੰਡ ॥ ੨੭ ॥ ਇਮ ਸੋਤਾ ਬਕਤਾ ਜੋ
 ਹੋਇ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤ ਗਿਆਨ ਕੇ ਦੋਇ ॥ ਇਹ ਲੱਛਨ ਜੋ ਕਰੇ
 ਬਨਾਇ ॥ ਸਿੱਖ ਨਿਹਾਲੂ ਬਿਖੈ ਸੁ ਪਾਇ ॥ ੨੮ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੰਗਤ
 ਕਰੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ॥ ਹੁਈ ਤੁਮ ਮਹਿੰ ਗੁਨ ਬਿੰਦ ਵਿਸੇਸ਼ ॥ ਸੁਨਹੁ ਕਬਾ
 ਤਿਸ ਮੁਖ ਤੇ ਨੀਕੀ ॥ ਕਿਉਂ ਨ ^੪ਸ੍ਰੇਸ਼ ਹੋਇ ਤੁਮ ਜੀ ਕੀ ॥ ੨੯ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਸੁਨ ਸਭ ਹਰਖਾਇ ॥ ਧਾਰਨ ਕੀਨੇ ਗੁਨ ਸਮਦਾਇ ॥
 ਹੁਤੇ ਤੀਰਬਾ ਇਕ ਸਿੱਖ ਜੋਇ ॥ ਰਹੈ ਸ਼ਾਹੁ ਲਸ਼ਕਰ ਮਹਿੰ ਸੋਇ ॥
 ੩੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਰਨੀ ਆਯੋ ॥ ਹਾਥ ਬੰਧ ਕਰ ਬਾਕ
 ਅਲਾਯੋ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਜਿਮ ਹਮ ਹੋਇ ਉਧਾਰ ॥ ਤਿਮ ਸਿੱਖਜਾ ਨਿਜ
 ਕਰੈ ਉਚਾਰ ॥ ੩੧ ॥ ਸੁਨ ਸਿੱਖ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਖ ਕਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ

ਮੁਖ ਤੇ ਉਪਦੇਸ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਤ ਕਰੀਐ ॥
 ੧ਛਾਦਨ ਭੈਜਨ ਤੇ ਸੁਖ ਧਰੀਐ ॥ ੩੨ ॥ ਦੇਤੇ ਧੇਨ ਕੇ ਘਾਸ ਅਹੁ
 ਦਾਨਾ ॥ ਸੇ ਨਰ ਦੁਗਧ ਕਰਤ ਹੈ ਪਾਨਾ ॥ ਤਬਾ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ
 ਕਰੈ ॥ ਜਿਮ ਕਿਮ ਤਨ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਧਰੈ ॥ ੩੩ ॥ ਪੰਥ ਸੁਖੈਨ ਬਤਾਇ
 ਸੁ ਦੇਤ ॥ ਭਗਤ ਗਿਆਨ ਕੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕਰ ਲੇਤ ॥ ਸੁਨ ਬੂਝਯੋ ਕਿਮ
 ਸੰਤ ਪਛਾਨੋਂ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਪਿਖ ਕਰ ਸੇਵਾ ਠਾਨੋਂ ॥ ੩੪ ॥ ਤਬ
 ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਧ ਤਾਹਿੰ ਬਤਾਈ ॥ ਇਕ ਨਿਪੁ ਨੇ ਅਭਲਾਖ ਉਠਾਈ ॥
 ਕਿਮ ਹੇਰੈਂ ਹੰਸਨ ਕੇ ਨੈਨ ॥ ੩੫ ॥ ਖਗ ਗਨ ਕੇ ਸੇਵਨ ਕਰ ਐਨ ॥
 ਬਿੰਦ ਚੇਗ ਸਭ ਬਿਧ ਕੀ ਪਾਵੈ ॥ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸਨ ਤੇ ਖਗ
 ਆਵੈਂ ॥ ਚੁਗੈਂ ਚੇਗ ਅਰ ਜਸ ਬਿਸਤਾਰੈਂ ॥ ਮਾਨ ਸਰੈਵਰ ਲਾਗ
 ਸਿਧਾਰੈਂ ॥ ੩੬ ॥ ਸੁਨ ਹੰਸਨ ਸਭ ਬਿਖੈ ਬਖਾਨਾ ॥ ਹਮ ਭੀ
 ਚਲੈਂ ਨਹਿੰਦ ਸਥਾਨਾ ॥ ਤਿੰਹ ਉਰ ਸਰਧਾ ਜਾਇ ਵਧਾਵੈਂ ॥ ਜਿਸ
 ਤੇ ਨਿਤ ਖਗ ਚੇਗ ਚੁਗਾਵੈਂ ॥ ੩੭ ॥ ਤਬ ਹੰਸਨ ਕੀ ਜੋਰੀ ਆਇ ॥
 ਅਪਨ ਸਕੁਪ ਸੁ ਦੀਨ ਦਿਖਾਇ ॥ ਪਿਖ ਲੋਕਨ ਤਬ ਜਾਇ ਸੁਨਾਯੋ ॥
 ਹਰਖਤ ਨਿਪੁ ਮੁਕਤਾ ਪੈ ਲਿਆਯੋ ॥ ੩੮ ॥ ਧਰਯੋ ਅਗਾਰੀ ਤਿਨ
 ਕੇ ਜਾਇ ॥ ਤਜ ਪਾਨੀ ਪੈ ਲੀਨਸ ਖਾਇ ॥ ੩੯ ॥ ਗੋਲ ਅਮੋਲਕ ਮੁਕਤਾ
 ਜਾਲ ॥ ਨਿਜ ਅੰਤਰ ਤੇ ਦਏ ਨਿਕਾਲ ॥ ੩੯ ॥ ਉਡ ਕਰ ਗਏ
 ਆਪਨੇ ਦੇਸ ॥ ਮਨ ਅਨੰਦ ਕਰ ਲਏ ਨਗੇਸ ॥ ਜਬੈ ਜੋਹਰੀ ਤੇ
 ਪਰਖਾਇ ॥ ਸਭ ਨਿਪੁ ਧਨ ਨਹਿੰ ਤਿਨ ਸਮਤਾਇ ॥ ੪੦ ॥ ਤਿਮ
 ਤੂ ਸਭ ਕੀ ਸੇਵਾ ਠਾਨ ॥ ਮਿਲਹਿ ਆਇ ਕੇ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗੱਜਾਨ ॥
 ਭਯੋ ਅਨੰਦ ਸੁਨੇ ਗੁਰ ਬੈਨ ॥ ਸੇਵਨ ਲਗਯੋ ਸੰਤ ਸੁਖ ਦੈਨ ॥ ੪੧ ॥
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖ ਪਾਵਾ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਸਿਧਾਵਾ ॥

੧ ਕਪੜਾ । ੨ ਗਊਆਂ ਨੂੰ । ੩ ਪੰਡੀ ਸੰਮੂਹ । ੪ ਬੇ-ਕੀਮਤੇ
 ਗੋਲ ਤਰਾਂ ਦੇ ਮੇਤੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ।

ਜੋ ਸਿੱਖ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਜੋਂ ਨਹਿੰ ਅੰਤ ਪਰਮ ਪਦ
ਪਾਵੈ ॥ ੪੨ ॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਸੰਮਤ ਇਕ ਸ਼ਤ ਉਪਰੇ ਛੇਤਾਲੀ ਪਹਿਚਾਨ ॥
ਕੱਤਕ ਮਿਤੀ ਤੇਈਸਵੀਂ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਕੰਵਰ ਉਪਾਨ ॥ ੪੩ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਮਾਤ ਗੰਗ ਸੁਨ ਆਨੰਦ ਧਾਰੇ ॥ ਮੰਗਲ ਬਿਦਤ
ਕੀਓ ਪੁਰ ਸਾਰੇ ॥ ਦ੍ਰਾਰ ਉਪਰੇ ਨੈਬਤ ਬਾਜੇ ॥ ਅਨਕ ਰੀਤ ਕੇ
ਮੰਗਲ ਸਾਜੇ ॥ ੪੪ ॥ ਰੰਕਨ ਕੋ ਧਨ ਅਨਗਨ ਦੀਨ ॥ ਬੰਦਨ
ਵਾਰੇ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ॥ ਦਿਵਸ ਤ੍ਰੈਦਸੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ॥ ਮਾਤ ਗੰਗ
ਪੈਤ੍ਰਾ ਲੇ ਸੁੰਦਰ ॥ ੪੫ ॥ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਬਹੁ ਭੇਟ ਚਢਾਇ ॥ ਸ਼ਾਹਿਜ਼ਾਦੇ
ਕੇ ਨਾਮ ਰਖਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬੁੱਢੇ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥਹਿ ਮਾਹਿੰ ॥ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰ
ਸਕਾਰਹਿ ਪਾਹਿੰ ॥ ੪੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੂਰਜ ਮਲ ਧਰ ਨਾਮੂ ॥ ਪਟ
ਅੰਬਰ ਪਾਯੋ ਅਭਿਰਾਮੂ ॥ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਤਬ ਦੀਨ ਬਟਾਈ ॥ ਚਹੁ
ਦਿਸ ਤੇ ਭੀ ਅਧਕ ਬਧਾਈ ॥ ੪੭ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੌਤਾ
ਵਕਤਾ ਗੁਨ ਸਿੱਖਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਅੰ ਸੂਰਜ ਮੱਲ ਜਨਮ ਪ੍ਰਸੰਗ
ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਖੋਡਸਮੇ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੬ ॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਭਾਈ ਧੀਰੇ ਸਿੱਖ ਇਕ ਬਸੈ ਸੁ ਨਗਰ ਉਜੈਨ ॥
ਭਾਵ ਭਗਤ ਮਹਿੰ ਦਿੜ੍ਹੜ੍ਹ ਭਲੇ ਸਤਸੰਗਤ ਦਿਨ ਰੈਨ ॥ ੧੭ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਛਠੇ ਮਾਸ ਗੁਰ ਕੇ ਢਿਗ ਆਵੈ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰ
ਅਨੰਦ ਕੇ ਪਾਵੈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਬੂਝਯੋ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ਸੰਤਨ ਕੇ
ਲੱਛਨ ਕਿਆ ਰਾਸ ॥ ੨ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗ੍ਰੰਥਿਦ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰ ਪਿਤ ਇਕ ਬਰਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸੇ ਸਲੋਕ ਤੇਰਿ ਦੇਹਿ ਸੁਨਾਇ ॥
ਸੰਤਨ ਲੱਖਨ ਕੇ ਪਰਬਾਇ ॥ ੩ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ॥ ਸਲੋਕ ਸਹਸ ਕ੍ਰਿਤੀ ਮ: ਪ ॥

ਸੰਤ੍ਰੂ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮੰ ਧਯਾਨੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪੂਰਨਹ ॥ ਰਯਾਨੰ
ਸਮ ਦੁਖ ਸੁਖੰ ਜੁਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਵੈਰਣਹ ॥ ਦਯਾਲੰ
ਸਰਬਤ੍ਰ ਜੀਆ ਪੰਚ ਦੇਖ ਬਿਵਰਜਿਤਹ ॥ ਭੋਜਨੰ ਗੋਪਾਲ
ਕੀਰਤਨੰ ਅਲਪ ਮਾਯਾ ਜਲ ਕਮਲ ਰਹਤਹ ॥ ਉਪਦੇਸੰ
ਸਮ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੂ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਭਾਵਨੀ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ
ਨਹ ਸ੍ਰੋਤਿ ਸ੍ਰਵਣੰ ਆਪੁ ਤਯਾਗਿ ਸਗਲ ਰੇਣੁਕਹ ॥ ਖਟ
ਲਖਜਣ ਪੂਰਨੰ ਪੁਰਖਹ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਾਧ ਸੂਜਨਹ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਰਾਮ ਲਖੈ ਸਭ ਮਾਹੀਂ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ
ਮਹਿੰ ਸਮ ਸਦਾ ਰਹਾਹੀਂ ॥ ਜੋ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਵੈਰ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਜੁਰੇ
ਰਹੈਂ ਤਿਹ ਸੋਂ ਸਭ ਕਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ਸਭ ਜੀਵਨ ਪਰ ਦਯਾ ਕਰੰਤੇ ॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰ ਨਹੀਂ ਲਿਪੰਤੇ ॥ ਜਿਉਂ ਜਲ ਕਮਲ ਅਲੋਪ
ਸਦੀਵੇ ॥ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਮਿਤ੍ਰ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਬੀਵੇ ॥ ੫ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਨਹਿੰ
ਸੁਠੇ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਨਿਮ੍ਰਿ ਮਨ ਖਟ ਲੱਖਣ ਪਾਵੈ ॥ ਇਨ ਤੇ ਪਰਖ
ਲੇਹੁ ਬੁਧਵਾਨ ॥ ਸੇਈ ਸਾਧ ਬਿੰਦ ਗੁਨ ਖਾਨ ॥ ੬ ॥ ਤਿਨ ਕੀ
ਸੰਗਤ ਦੁਰਮਤ ਹਰੈ ॥ ਸੇਵਹ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰੈ ॥ ਸੁਨ ਹਰਖਜੈ
ਧੀਰੇ ਘਰ ਗਯੋ ॥ ਸੁਭ ਲੱਖਣ ਸਭ ਧਾਰਤ ਭਯੋ ॥ ੭ ॥ ਭਾ ਸੰਮਤ
ਇਕ ਸ਼ਤ ਖਟ ਤਾਲੀ ॥ ਹਾੜ ਸਪਤਮੀ ਦਿਨ ਚਢ ਨਾਲੀ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਮਹਾਂ ਦੇਵੀ ਤਨ ਤਜ ਦੀਨੈ ॥ ਮਿਤੁਕ ਸੰਸਕਾਰ ਗੁਰ - ਕੀਨੈ ॥
੮ ॥ ਸਪਤ ਦਸੇ ਦਿਨ ਯੱਗ ਕਰਾਯੋ ॥ ਪਾਠ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ
ਕਰਵਾਯੋ ॥ ਰੰਕਨ ਕੈ ਬਹੁ ਦੀਨਸ ਦਾਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ
ਚਰਤ ਮਹਾਨ ॥ ੯ ॥

ਦੈਹਿਰਾ ॥ ਢਾਢੀ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ੍ਤ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਜੋਧਨ ਵਾਰ ਸੁਨਾਇ ॥

ਤਿਨ ਮਹਿੰ ਨਵ ਧੁਨ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਨ ਗ੍ਰੰਥ ਮਾਹਿੰ ਸੁ ਚਢਾਇ ॥ ੧੦ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸ੍ਰੋਤਾ ਕਵਿ ਜਨ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਨਵ ਧੁਨ
ਕਰੋ ਸਹਿਤ ਬਿਸਥਾਰੇ ॥ ਕਿਸ 'ਤਟ ਕੀ ਧੁਨ ਕਹਾਂ ਚਢਾਈ ॥ ਸੋ
ਨਿਰਨੈ ਕਰ ਦੇਹੁ ਸੁਨਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਅਹੁ ਮਮ ਪਿਆਰੇ ਪਰ
ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਹੈ ਬੁੱਧ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਨਵ ਧੁਨ ਵਾਰੋਂ ਮੈਂ ਜੁ
ਚਢਾਈ ॥ ਸੁਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੇਮ ਉਪਜਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਹ ਵਾਰ
ਮਾਝ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ਚੰਦ੍ਰਹੜਾ ਸੋਹੀਆ ਧੁਨ ਗਾਹਿ ॥ ਮਲਕ ਮੁਗੀਦ
ਚੰਦ੍ਰਹੜਾ ਸੋਹੀਆ ॥ ਰਾਜ ਪੂਤ ਦੇਨਹੁ ਨਿਪੁ ਹੋਹੀਆ ॥ ੧੩ ॥
ਕਾਰਨ ਕਿਸ ਤੇ ਜੁਗਨ ਲੜਾਈ ॥ ਬਹੁ ਚਿਰ ਰਹੀ ਘਨਿ ਅਨੀ
ਮੁਕਾਈ ॥ ਓਰਕ ਨਿਤਰੇ ਸੂਰੇ ਦੋਇ ॥ ਡਟੇ ਪਰਸਪਰ ਠਾਂਢੇ ਹੋਇ
॥ ੧੪ ॥ ਦੂੰਦ ਜੁੱਧ ਹੋਯੋ ਬਹੁ ਭਾਰੀ ॥ ਨਹਿੰ ਹੋਵੈ ਕਿਸ ਦਿਸ ਕੀ
ਹਾਰੀ ॥ ਤਬ ਜੁਗ ਕਰ ਤੇ ਚਲਿ ਕਰਵਾਰ ॥ ਜੁਗਨ ਲਾਗ ਭੇ
ਜੁਗਨ ਜੁਝਾਰ ॥ ੧੫ ॥ ਤਿਨ ਸੂਰਨ ਕੀ ਧੁਨ ਸੁਨ ਵਾਰ ॥ ਗ੍ਰੰਥ
ਮਾਹਿੰ ਬਾਪੀ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ਦੁਤੀਏ ਧੁਨ ਗੈੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ॥ ਰਾਇ
ਕਮਾਲ ਮੈਜਦੀ ਸਾਰ ॥ ੧੬ ॥ ਹੁਤੇ ਕਮਾਲ ਸਾਰੰਗ ਜੁਗ ਭਾਈ ॥
ਰਾਜ ਹੁਤੇ ਤਿਨ ਕਾ ਗਿਰ ਮਾਈ ॥ ਪਿਤਾ ਮਰੇ ਤੇ ਪਰ ਗੀ ਰਾਰ ॥
ਕੀਨ ਕਮਾਲ ਤਬੈ ਅਸ ਕਾਰ ॥ ੧੭ ॥ ਬਨਯੈ ਮਿੱਤ੍ਰ ਲਘ ਭ੍ਰਾਤਾ
ਕੇਰਾ ॥ ਬਿਖ ਦੀਨੀ ਮਦ ਮਹਿ ਇਕ ਬੇਰਾ ॥ ਮਿੱਤਕ ਭਯੈ ਸਾਰੰਗ
ਜਬ ਜਾਨਾ ॥ ^੩ਤ੍ਰੀਆ ਤਾਤ ਲਘ ਗੋਦ ਖਿਲਾਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ਨਾਮ
ਮੈਜਦੀ ਜਨਨੀ ਲੀਨਾ ॥ ਨਿਸੇ ਨਿਸਾ ਨਿਜ ਪਿਤ ਗ੍ਰੂਹ ਚੰਨਾ ॥
ਬਸੀ ਤਹਾਂ ਸੂਤ ਪਾਰਨ ਕੀਨਾ ॥ ਇਤਹਿ ਕਮਾਲ ਰਾਜ ਸਭ
ਲੀਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਉਤ ਸੁ ਮੈਜਦੀ ਭਯੈ ਜਵਾਨਾ ॥ ਲੀਨ ਨਾਨਕਨ

੧ ਸੂਰਮੇ ਦੀ ਧੁਨਾ ਕਿਥੇ ਚੜਾਉਣਾ ਪੀਤੀਆਂ ਹਨ ।
ਦੀ ਗੋਦ ਵਿਚ ਪੁਤਰ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਦਾ ਖਿਡਾਉਂਦੀ ਸੀ ।

੨ ਝਗੜਾ ।

੩ ਇਸਤ੍ਰੀ

ਫੈਜ ਮਹਾਨਾ ॥ ਆਇ ਤਾਉ ਸੰਗ 'ਠਟੀ ਲਗਾਈ ॥ ਜੰਗ ਭੂਮ
 ਮਹਿੰ ਦੀਨ ਗਿਰਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਪਿਤਾ ਬੈਰ ਲੇ ਰਾਜਾ ਭਯੋ ॥ ਸੁਨ
 ਤਿਨ ਵਾਰ ਗੁਰੂ ਮੁਦ ਥਯੋ ॥ ਦੀਨ ਚੜ੍ਹਾਇ ਸੁ ਗੈੜੀ ਵਾਰ ॥
 ਇਸ ਧੁਨ ਪਰ ਗਾਵੇ ਨਿਰਧਾਰ ॥ ੨੧ ॥ ਧੁਨ ਸੋ ਤੀਸਰ ਆਸਾ
 ਵਾਰ ॥ ਟੁੰਡੇ ਅਸ ਜਾਨੇ ਨਿਰਧਾਰ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਬੀਜ ਇਕ ਨਿਪੁ
 ਬਡ ਥਾਯੋ ॥ ਅਸ ਰਾਜਾ ਤਿਸ ਤਾਤ ਕਹਾਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ਸੂਰਤ
 ਵੰਦ ਬਡੈ ਬਲਵਾਨੇ ॥ ਜਿਸ ਸਮ ਨਹਿੰ ਥੋ ਤਾਸ ਜ਼ਮਾਨੇ ॥ ਚਿਤ੍ਰ
 ਬੀਜ ਭੀ ਬੈਸ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਕੀਨ ਬਿਆਹਿ ਤਹਿ ਸਮੇਂ ਕੁਢਾਲਾ
 ॥ ੨੩ ॥ ਰਾਨੀ ਦੇਖ ਸਪੂਤ੍ਰ ਲੁਭਾਈ ॥ ^੩ਅਸ ਕੈ ਪਤਤ ਕਰਨ
 ਮਨ ਚਾਈ ॥ ਜਬ ਅਸ ਧਰਮ ਤਜਾਗ ਨ ਕੀਨ ॥ ਤਬ ਰਾਨੀ
^੩ਤੁਹਮਤ ਲਾ ਦੀਨ ॥ ੨੪ ॥ ਨਿਜ ਪਤ ਸੋਂ ਅਸ ਕਹਯੋ ਬਨਾਇ ॥
 ਤਵ ਸੁਤ ਮੁਝੇ ਕੁਦਿਸ਼ਟ ਲਖਾਇ ॥ ਸੁਨ ਨਿਪੁ ਕ੍ਰੋਧ ਐਸ ਮਨ
 ਕਰਯੋ ॥ ਬਿਨ ਸਮਯੇ ਐਸੇ ਤਹਿ ^੪ਰਰਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ਲੇ ਜਾਵਹੁ ਅਸ
 ਦੁਸ਼ਟ ਜਲਾਦ ॥ ਕਤਲ ਕਰੋਭਾ ਬਿਨ ਮਰਯਾਦ ॥ ਸੁਨ ਜਲਾਦ
 ਤਿਸ ਲੇ ਕਰ ਗਏ ॥ ਪਿਖ ਸਰੂਪ ਮਨ ਹਤ ਨਹਿੰ ਰਏ ॥ ੨੬ ॥
 ਭੇ ਨਿਪੁ ਤੇ ਇਕ ਹਾਬ ਕਟਾਯੋ ॥ ਜੰਗਲ ਮਾਹਿ ਅਸਹਿ ਤਜ
 ਦਾਯੋ ॥ ਆਇ ਜਲਾਦਨ ਨਿਪੁਤ ਸੁਨਾਇ ॥ ਹਤ ਕੀਨੈ ਅਸ ਭਲੇ
 ਬਨਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਉਤ ਅਸ ਧਰਮੀ ਦੁਖ ਬਹੁ ਪਾਇ ॥ ਇਕ ਦਿਸ
 ਚਲਯੋ ਜਾਤ ਭੈ ਪਾਇ ॥ ਜਾਇ ਦੇਸ ਇਕ ਪਹੁੰਚਤ ਭਯੋ ॥ ਕਰਮ
 ਕਾਲ ਤਹਿ ਨਿਪੁ ਮਰ ਗਯੋ ॥ ੨੮ ॥ ਹੁਤੋ ਨ ਸੁਤ ਤਿਹ ਕੁਲ ਕੈ
 ਮਾਹਿ ॥ ਰਾਜ ਸਿੰਘਾਸਨ ਜੋ ਬੈਠਾਹਿ ॥ ਭਲੇ ^੫ਮੰਤ੍ਰਿਅਨ ਅਸ
 ਪ੍ਰਨ ਧਾਰੇ ॥ ਬੰਦ ਕਰੋ ਦਰ ਪੁਰ ਕੇ ਸਾਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ਏਕ ^੬ਪੈਰ

੧ ਬਨਾਈ । ੨ ਆਗਿਆ ਕਾਰ ਪੁਤਰ । ੩ ਇਲਜ਼ਾਮ । ੪ ਉਚਾਰਿਆ ।
 ੫ ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਨੇ ।

ਕੈ 'ਮੇਰੌ 'ਛੇਰੋ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮਹਿ ਪ੍ਰਬੁਮ ਨਰ ਹੋਰੋ ॥ ਤਿਸੇ
 ਬਠਾਵੇ ਇਸ ਨਿਪੁ ਥਾਈ ॥ ਗਿਨਤੀ ਅਪਰ ਤਜੇ ਮਨ ਮਾਈ ॥ ੩੦ ॥
 ਭਲੀ ਮਾਨ ਸਭ ਨੇ ਅਸ ਕੀਨਾ ॥ ਇਕ ਦਰ ਮੇਰੌ ਤਜਾਗ
 ਸੁ ਦੀਨਾ ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਆਪ 'ਠਾਂਢ ਭੇ ਤਹਾਂ ॥ ਟੁੰਡਾ ਅਸ ਪਹੁਚਤ ਭਾ
 ਵਹਾਂ ॥ ੩੧ ॥ ਮੰਤ੍ਰਿਨ ਦੇਖਯੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਜਾਇ ਸਿੰਘਾਸਨ
 ਪਰ ਬੈਠਾਯੋ ॥ ਧਰਮ ਰਾਖਯੋ ਰਾਜ ਸੁ ਪਾਯੋ ॥ ਧਰਮ ਰਾਜ ਮਹਿੰ
 ਅਤ ਬਿਰਧਾਯੋ ॥ ੩੨ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਬੀਜ ਇਤ ਪੁਤ੍ਰ ਨ ਦੂਵਾ ॥ ਜਾਠਯੋ
 ਰਾਜ 'ਸੂਨ ਅਬ ਹੁਵਾ ॥ ਪੁਨ ਰਾਨੀ ਕੀ ਜਾਨ ਖੁਟਾਈ ॥ ਯਾਦ
 ਕਰੈ ਅਸ ਸੁਤ ਦੁਖ ਪਾਈ ॥ ੩੩ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਬੀਜ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਮਝਾਰੀ ॥
 ਪਰਯੋ ਕਾਲ ਭੀਖਨ ਅਤ ਭਾਰੀ ॥ ਅਸ ਰਾਜਾ ਕੇ ਰਾਜ ਮਝਾਰ ॥
 ਅੰਨ ਅਧਕ ਕਛ ਅੰਤ ਨ ਪਾਰ ॥ ੩੪ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਬੀਜ ਤਬ 'ਮੰਤ੍ਰ
 ਪਠਾਯੋ ॥ ਅੰਨ ਲੇਨ ਹਿਤ ਅਸ ਫਿਗ ਆਯੋ ॥ ਲੀਨ ਪਛਾਨ ਰਾਜ
 ਸੁਤ ਅਹੈ ॥ ਮਿਲੇ ਪਰਸਪਰੇ ਬਹੁ ਮੁਦ ਲਹੈ ॥ ੩੫ ॥ ਉਸਟ
 ਬਿਅੰਤ ਅੰਨ ਲਦਵਾਇ ॥ ਨਿਜ ਪਿਤ ਕੇ ਦੀਨੇ ਪਠਵਾਇ ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ
 ਜਾਇ ਸੁਨਾਈ ਗਾਥਾ ॥ ਆਯੋ ਮਿਲਨੇ ਸੁਤ ਹਿਤ ਸਾਥਾ ॥ ੩੬ ॥
 ਇਤ ਇਨ ਸੁਨਯੋ ਪਿਤਾ ਮਮ ਆਇ ॥ ਮਿਲਨ ਹੇਤ ਤਬ ਚਲਿਓ
 ਧਾਇ ॥ ਭਯੋ ਮੇਲ ਮਗ ਮਾਹਿ ਭਲੇਗਾ ॥ ਢਾਡਿਨ ਵਾਰ ਗਾਈ
 ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ੩੭ ॥ ਮੇਲ ਭਯੋ ਜਸ ਸੁਤ ਪਿਤ ਆਈ ॥ ਭਾ ਅਨੰਦ
 ਕਛ ਕਬਯੋ ਨ ਜਾਈ ॥ ਵਾਰ ਅਨਦ ਸੂਰ ਸੁਨ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥
 ਧੁਨ ਸੇ ਆਸਾ ਵਾਰ ਚਢਾਨੀ ॥ ੩੮ ॥
 ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਚਤਰਬ ਧੁਨੀ ਚਢਾਈ ॥
 ਸਿਕੰਦਰ ਔਰ ਬਿਰਹਿਮੈਂ ਵਾਰ ਗੁਜਰੀ ਗਾਈ ॥ ੩੯ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਰਾਜੂਤ ਨਿਪੁ ਏਕ ਸਿਕੰਦਰ ॥ ਬਿਰਾਹਿਮ
ਫੈਜਦਾਰ 'ਗੁਨ ਮੰਦਰ ॥ ਜਬ ਨਿਪੁ ਕੇ ਕਿਤ ਅੰਸਰ
ਆਵੈ ॥ ਬਿਰਾਹਿਮ ਫਤਹ ਤਾਹਿ ਕਰ ਲਿਆਵੈ ॥ ੪੦ ॥
ਭੂਪਤ ਇਕ ਦਿਨ ਬੀਚ ਬਜਾਰ ॥ ਦੇਖੀ ਦਿਜ ਇਕ ਸੁੰਦਰ
ਨਾਰ ॥ ਦੀਨ ਹੁਕਮ 'ਦਿਜਨੀ ਗਹਿ ਲਿਆਓ ॥ ਤਾਤਕਾਲ ਤਿਸ
ਭੈਨ ਸਿਧਾਓ ॥ ੪੧ ॥ ਉਤ ਦਿਜ ਸੁਨ ਅਨੀਤ ਕੀ ਬਾਤ ॥ ਗਾ
ਬਰਾਮ ਢਿਗ ਕਾਲ ਸੁ ਤਾਤ ॥ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨੀ ਸਰਨ ਤੁਮਾਰੀ ॥
ਰੱਖਯਾ ਧਰਮ ਕਰੋ ਇਸ ਬਾਰੀ ॥ ੪੨ ॥ ਸੁਨੀ ਬਰਾਹਿਮ ਜਬ
ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਦਿਜ ਦਿਜਨੀ ਰਖ ਅਪਨੇ ਸਾਲਾ ॥ ਕਹਿਓ ਕਿ
ਚਿੰਤਾ ਨਹਿੰ ਤੁਮ ਠਾਨੋ ॥ ਦੈਹੋਂ ਨਾ ਤੋਹਿ ਜਾਹਿੰ ਜੇ ਪ੍ਰਾਨੋ ॥ ੪੩ ॥
ਅਸ ਧੀਰਜ ਦੇ ਨਿਪੁ ਢਿਗ ਜਾਇ ॥ ਕਰ ਪ੍ਰਣਾਮ ਬਹੁ ਸੀਖ
ਸਿਖਾਇ ॥ ਪਰ ਨਿਪੁ ਕੇ ਸਿੱਖਯਾ ਨਹਿੰ ਲਾਗੀ ॥ ਅਸ 'ਮਦ
ਗ੍ਰਾਸ਼ਿ ਮੂਢ ਮੰਦ ਭਾਗੀ ॥ ੪੪ ॥ ਤਬਹਿ ਬਰਾਹਿਮ ਕਹਯੋ ਸੁਨਾਇ
॥ ਦਿਜਨੀ ਹੈ ਮੋਰੇ ਗ੍ਰਾਹਿ ਮਾਹਿ ॥ ਮੈਂ ਨਹਿੰ ਦੈਹੂ ਚਹੋ ਸੋ ਕਰੋ ॥
ਅਸ ਕਹਿ ਉਠ ਪਧਾਰ ਗਾ ਘਰੋ ॥ ੪੫ ॥ ਸੁਨਤ ਸਿਕੰਦਰ ਫੈਜ
ਚਢਾਇ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਦਿਜਨੀ ਲਿਆਓ ਬੰਧਾਇ ॥ ਬ੍ਰਾਹਿਮ ਜੇ ਕਰ
ਹੈ ਕਛ 'ਰਾਰ ॥ ਗਹਿ ਲੇ ਆਵੈ ਕਿਤ ਦਿਹੁ ਮਾਰ ॥ ੪੬ ॥ ਸੁਨਤ
ਹੁਕਮ 'ਭਟ ਡੰਕ ਬਜਾਇ ॥ ਚਢੇ ਬਰਾਹਿਮ ਪਰ ਤਬ ਧਾਇ ॥
ਉਤ ਬਰਾਹਿਮ ਸੁ ਬਲੀ ਬਹਾਦਰ ॥ ਰਢਯੋ ਜੰਗ ਹਿਤ ਦਿਜ ਰੱਖਯਾ
ਕਰ ॥ ੪੭ ॥ ਭਈ ਲੜਾਈ ਸਿਕੰਦਰ ਹਾਰਾ ॥ ਗਹਿ ਲੀਨੋ ਕਰ
ਕੈਦ ਸੁ ਢਾਰਾ ॥ ਕਰੈ ਬਰਾਹਿਮ ਰਾਜ ਭਲੇਰਾ ॥ ਭੂਪ ਕਰੈ ਪਛਤਾਵ
ਬਡੇਰਾ ॥ ੪੮ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਵਸ ਕੈਦ ਮਹਿੰ ਰਹਯੋ ॥ ਬਰਾਹਿਮ ਤੇ

ਨਿਜ ਭੁਲ ਬਖਸ਼ੇ ॥ ਧਰਮੀ ਬਰਾਹਿਮ ਤਬ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥
 ਸਿਕੰਦਰ ਕੇ ਤਬ ਰਾਜ ਬਠਾਲਾ ॥ ੪੯ ॥ ਆਪ ਸੁ ਭਯੋ ਪ੍ਰਬਮ
 ਅਸਬਾਨਾ ॥ ਅਸ ਕਰਨੀ ਪਿਖ ਢਾਢੀ ਆਨਾ ॥ ਵਾਰ ਬਨਾਇ
 ਸੁਨਾਵਨ ਕੀਨ ॥ ਧਰਮੀ ਜੈ ਪਾਪੀ ਨਿੰਦ ਦੀਨ ॥ ੫੦ ॥ ਸੋਉ
 ਵਾਰ ਸੂਰ ਸੁਨ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਗੁਜਰੀ ਵਾਰ ਸੁ ਧੁਨੀ ਚਢਾਨੀ ॥
 ਚਤੁਰਬ ਵਾਰ ਭਈ ਇਸ ਭਾਇ ॥ ਸੁਨਹੁ ਪੰਚਮੀ ਜਸ ਬਿਧ
 ਬਾਇ ॥ ੫੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਧੁਨਨ
 ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸਪਤ ਦਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੭ ॥
 ਦੇਹਿਗਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਪੰਚਮ ਧੁਨੀ ਚਢਾਈ ॥
 ਵਾਰ ਸੁ ਵਡਹੰਸੇ ਲਿਖੀ ਸੁਨਹੁ ਕਬਾ ਮਨ ਲਾਈ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਲੱਲਾ ਬਹਿਲੀਮਾ 'ਕ੍ਰਿਖ ਕਾਰ ॥ ਕਾਂਗੜ ਦੇਸ
 ਭਲੇ ਨਿਰਧਾਰ ॥ ^੧ਆਬੀ ਭੂਮ ਹੁਤੀ ਬਹਿਲੀਮ ॥ ਲੱਲਾ ਹੁਤੀ
 'ਬਰਾਮੀ ਭੀਮ ॥ ੨ ॥ ਏਕ ਸਮੇਂ ਬਹੁ ਕਾਲ ਸੁ ਬਾਯੋ ॥ ਬਾਦਰ
 ਬਰਖਾ ਨਹਿੰ ਕਿਤ ਬਾਯੋ ॥ ਲਲਾ ਲਚਾਰ ਅੰਨ ਤੇ ਭਯੋ। ਬਹਿਲੀਮ
 ਪਾਸ ਸੇ ਚਲ ਕਰ ਗਯੋ ॥ ੩ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਬਹਿਲੀਮ ਪਿਆਰੇ ॥
 ਬਿਨ ਜਲ ਹੋਇ ਨ ਮੋਰ 'ਕਿਦਾਰੇ ॥ ਤੁਮਰੇ ਢਿਗ ਬਹੁ ਜਲ ਹੈ
 ਨਾਰੇ ॥ ਦੇਹੁ ਮੁੜੈ ਇਹੁ ਤੁਮ ਉਪਕਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਸੁਨ ਬਹਿਲੀਮ ਲਲਾ
 ਕੇ ਤਾਈ ॥ ਕਹੈ ਕਿ ਜਲ ਦੈਹੋਂ ਇਸ ਭਾਈ ॥ ਅੰਨ ਹੋਇ ਜੋ ਖੇਤ
 ਤੁਮਾਰੇ ॥ 'ਖਸ਼ਟਮ ਬੰਦਾ ਭਯੋ ਹਮਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਜੇ ਕਰ ਦੇਹੁ ਕਰੋ
 ਅਕਾਰ ॥ ਲੇ ਜਾਹੋ ਜਲ ਅਪਨ 'ਕਿਦਾਰ ॥ ਮਾਨ ਲਲਾ ਜਲ
 ਲੇ ਕਰ ਆਯੋ ॥ ਖੇਤ ਬੀਜਾਇ ਸੁ ਲੀਨ ਪਕਾਯੋ ॥ ੬ ॥ ਗਾਹ

੧ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ । ੨ ਪਾਣੀ ਵਾਲੀ ਖੇਤੀ ਸੀ । ੩ ਬਾਰਸ ਵਾਲੀ ਖੇਤੀ ਸੀ ।
 ੪ ਖੇਤੀਆਂ । ੫ ਛੇਵਾਂ ਹਿਸਾ ਵੰਡ ਕੇ । ੬ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ।

ਪਾਇ ਕਰ ਸਾਂਭਨ ਕੀਨ ॥ ਬਹਿਲੀਮੇ ਕਹੁ ਕਛ ਨਹਿੰ ਦੀਨ ॥
 ਮਾਂਗੈ ਸੋ ਯਹਿ ਵੈਹੈ ਨਾਹੀ ॥ ਆਪਸ ਮਹਿੰ ਭੀ ਬਹੁਤ ਲਗਾਹੀ ॥੨॥
 ਬਹੁਤ ਬਹਾਦਰ ਲਲਾ ਭਯੋ ॥ ਤਉ ਪਕਰ ਬਹਿਲੀਮ ਸੁ ਲਯੋ ॥
 ਕੈਦ ਕਰਯੋ ਪਰ ਧਰਮ ਰਖਾਯੋ ॥ ਖਟਮ ਭਾਗ ਲੇ ਕਹ ਤਜ ਦਾਯੋ ॥
 ੯ ॥ ਤਿਨਕੀ ਢਾਢੀ ਵਾਰ ਬਨਾਇ ॥ ਸੁਨਾਇ ਬਲੀ ਮਹਿੰ ਧਨ
 ਬਹੁ ਪਾਇ ॥ ਧਰਮਿ ਬਹਾਦਰ ਸੁਨ ਗੁਰ ਵਾਰ ॥ ਕੀਨ ਚਢਾਵਨ
 ਗ੍ਰੰਥ ਮਝਾਰ ॥ ੧੦ ॥ ਰਾਗ ਵਾਰ ਵਡਹੰਸ ਸੁ ਜਾਨੋ ॥ ਧਨੀ ਸੁਚਨਾ
 ਤਾਹਿੰ ਪ੍ਰਮਾਣੋ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਧੁਨ ਖਸ਼ਟਮ ਵਾਰ ॥ ਜੋਧੇ ਵੀਰੇ ਕੀ
 ਨਿਰਧਾਰ ॥ ੧੧ ॥ ਹੁਤੇ ਪੂਰਬਾਣੀ ਕ੍ਰਿਖ ਕਾਰ ॥ ਜੋਧ ਸੁ ਵੀਰਾ
 ਸੁਤ ਨਿਰਧਾਰ ॥ ਹੁਤੇ ਸੁ ਜੰਗਲ ਦੇਸ ਭਲੇਰੇ ॥ ਦੋਊ ਭਾਤ ਜੁਗ
 ਪ੍ਰਗਟ ਦਲੇਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਸੋਂ ਭਯੋ ਬਿਗਾਰੀ ॥ ਲੂਟਯੋ
 ਕੈਸ਼ ਤਿਸੈ ਬਹੁ ਬਾਰੀ ॥ ਅਨੀ ਸ਼ਾਹ ਕਈ ਬੇਰ ਚਢਾਈ ॥ ਮਾਰੀ
 ਫੌਜ ਨਾ ਦਈ ਗਹਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਓਰਕ ਸ਼ਾਹ ਤੰਗ ਬਹੁ ਭਯੋ ॥
 ਅਸ ਫੁਰਮਾਨ ਭੈਜ ਤਿਨ ਦਯੋ ॥ ਹਾਕਮ ਮੁਲਕ ਤੁਮੈਂ ਕਰ ਦੈਹੋਂ ॥
 ਲੂਟ ਅਗੁ ਕੂਟ ਛੁਡਾਵਨ ਦੈਹੋਂ ॥੧੪॥ ਵੀਰੈ ਜੋਧੈ ਏਕ ਨਾ ਮਾਨੀ ॥
 ਕਰ ਹੈਂ ਲੂਟ ਸੁ ਕੂਟ ਮਹਾਨੀ ॥ ਪਰ ਦੁਖੀਏ ਅੱਰ ਦੀਨਨ ਤਾਈਂ ॥
 ਵੀਰੈ ਜੋਧੈ ਦੁਖ ਨਹਿੰ ਦਾਈ ॥੧੫॥ ਤਿਨੋਂ ਬਹਾਦੂਨ ਸੁੰਦਰ ਵਾਰ ॥
 ਸੁਨੀ ਗੁਰੂ ਧਰਿ ਜੁਗ ਕਰਵਾਰ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਚਢਾਈ ॥
 ਕੀਨ ਸੁਚਨਾ ਤਿਸ ਧੁਨ ਗਾਈ ॥ ੧੬ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਾਰੰਗ ਵਾਰ ਸੁ ਸਪਤਮੀ ਮਹਿਮੇ ਹਸਨੇ ਰਾਇ ॥
 ਧਨੀ ਚਾਢਾਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਨਹੁ ਗਾਥ ਅਬ ਤਾਇ ॥ ੧੭ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਹਸਨਾ ਰਾਇ ਏਕ ਨਿਪੁ ਭਯੋ ॥ ਮਹਿਮਾਂ ਰਾਇ
 ਦੁਸਰਾ ਬਯੋ ॥ ਹੁਤੇ ਸ਼ਗੀਕੇ ਮੈਂ ਜਗ ਭਾਈ ॥ ਮਹਿਮੇ ਰਾਜ ਹੁਤੇ

ਅਧਕਾਈ ॥ ੧੭ ॥ ਚਹੈ ਕਿ ਹਸਨੈ ਈਨ ਮਨਾਉਂ ॥ ਪਰ ਹਸਨਾ
 ਨਹਿੰ ਮਾਨ ਕਦਾਉਂ ॥ ਓੜਕ ਭੀ ਲੜਾਈ ਤਿਨ ਕੇਰੀ ॥ ਜੁਗ
 ਦਿਸ ਤੇ ਹਤ ਅਨੀ ਘਨੇਰੀ ॥ ੧੮ ॥ ਅੰਤ ਸੁ ਹਸਨੈ ਮਹਿਮਾ
 ਤਾਈ ॥ ਹਤਨ ਕੀਨ ਨਿਜ ਬਿਜੈ ਸੁ ਪਾਈ ॥ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਖੇਲ
 ਅਸ ਭਯੋ ॥ ਈਨ ਮਨਾਵਤ ਹਤ ਸੋ ਥਯੋ ॥ ੧੯ ॥ ਤਿਨ ਸੂਰਨ
 ਕੀ ਸੁਨ ਗੁਰ ਵਾਰ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖਾਈ ਸਾਰੰਗ ਵਾਰ ॥ ਅਸ਼ਟਮ ਵਾਰ
 ਮਲਾਰ ਸੁ ਜਾਨੋ ॥ ਮਾਲ ਦੇਉ ਕੈਲਾਸ ਪਛਾਨੋ ॥ ੨੦ ॥
 ਸਕੈ ਭਾਈ ਥੇ ਜੁਗ ਨਿਪਾਲ ॥ ਜੰਬੂ ਇਕ ਕਸ਼ਮੀਰ ਮਝਾਰ ॥
 ਬਲੀ ਬਹਾਦਰ ਥੇ ਜੁਗ ਭਾਰੀ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਨ ਕੇ ਸਮੇਂ ਮਝਾਰੀ ॥
 ੨੧ ॥ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰ ਸ਼ਾਹ ਇਸ ਭਾਤੀ ॥ ਅਹੈ ਤੇਜ ਬਡ ਦੈਨੋ
 ਭ੍ਰਾਤੀ ॥ ਮੈ ਤੇ ਬਿਗਰ ਜਾਹਿੰ ਕਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਮਤ ਨਹਿੰ ਭਰੈਂ ਮੇਰ
 ਇਹੁ ਹਾਲਾ ॥ ੨੨ ॥ ਪੁਨ ਮੇਤੇ ਨਹਿੰ ਸਰੈਂ ਕਦਾਈ ॥ ਅਸ
 ਬਿਚਾਰ ਇਮ ਬਿਬਤ ਬਨਾਈ ॥ ਕਿਸ ਭੇਤੀ ਕੈ ਐਸ ਸਿਖਾਵਾ ॥
 ਜੁਗ ਭ੍ਰਾਤਨ ਕੈ ਪਾੜ ਦਿਖਾਵਾ ॥ ੨੩ ॥ ਹੋਨ ਲਗੇ ਜੁਗ ਭ੍ਰਾਤਨ
 ਜੁੱਧ ॥ ਫੈਜ ਹੁਤੀ ਬਹੁ ਭਏ ਕਰੁੱਧ ॥ ਭ੍ਰਾਤਾ ਤੇ ਭ੍ਰਾਤਾ ਨਹਿੰ ਹਾਰੇ ॥
 ਮਿਟੈ ਰਾਰ ਨਹਿੰ ਬਿਨਾ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੨੪ ॥ ਇਨ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰ ਹੁਤੈ ਨਿਪ
 ਏਕ ॥ ਆਯੋ ਪਾ ਕਰ ਸੋਉ ਬਿਬੇਕ ॥ ਜੁਗ ਕੈ ਚਾਲ ਸ਼ਾਹਿ
 ਦਿਖਰਾਈ ॥ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰੀ ਪੁਨ ਭੇ ਜੁਗ ਭਾਈ ॥ ੨੫ ॥ ਢਾਢਨ
 ਵਾਰ ਬਨਾਇ ਸੁਨਾਈ ॥ ਜੁਗ ਭ੍ਰਾਤਨ ਤੇ ਧਨ ਬਹੁ ਪਾਈ ॥ ਜੇ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਸੁਨੀ ਸੁਖ ਕਾਰ ॥ ਧੁਨੀ ਚਢਾਈ ਵਾਰ ਮਲਾਰ ॥ ੨੬ ॥
 ਦੈਹਿਰਾ ॥ ਨਵਮੀ ਵਾਰ ਸੁ ਕਾਨੜੇ ਮੂਸੇ ਕੀ ਧੁਨ ਗਾਇ ॥
 ਸੁਨਹੁ ਸਜਨ ਚਿਤ ਲਾਇਕੇ ਭਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਜਿਸ ਭਾਇ ॥ ੨੭ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਮੂਸਾ ਰੈਗਾਠ ਹੁਤੇ ਇਕ ਭਾਰੀ ॥ ਸ਼ਾਹ ਸਵਾਰ

ਸੁੰਦਰ ਬਲਕਾਰੀ ॥ ਭਈ ਸਗਾਈ ਤਿਸ ਇਕ ਥਾਇ ॥ ਕੋਈ
 ਕੁਧਰਮੀ ਤਬ ਉਤ ਜਾਇ ॥ ੨੮ ॥ ਮੂਸੇ ਮਸੁਰੇ ਕੇ ਸਿਖਲਾਯੋ ॥
 ਅਮਕਾ ਰਾਣਾ ਬਡ ਲਖ ਪਾਯੋ ॥ ਮੂਸੇ ਤੇ ਬਹੁ ਅਧਕ ਲਖੀਜੈ ॥
 ਨਿਜ ਤਨਜਾ ਰਾਣੇ ਕੈ ਦੀਜੈ ॥ ੨੯ ॥ ਭਰਮ ਗਯੋ ਮੂਸੇ ਸਸੁਰਾਗਾ
 ਦੀਨੀ ਤਨਜਾ ਧਰਮ ਬਿਗਾਰ ॥ ਬਿਆਹ ਭਯੋ ਰਾਣੇ ਸੰਗ ਜਾਇ ॥
 ਮੂਸਾ ਖਬਰ ਪਾਇ ਕ੍ਰਿਪ ਥਾਇ ॥ ੩੦ ॥ ਨਿਜ ਭਾਈਚਾਰਾ ਸੰਗ ਸੁ
 ਲੀਨ ॥ ਰਾਣੇ ਪਰ ਚੌਢਾਈ ਤਬ ਕੀਨ ॥ ਫਤਹ ਪਾਈ ਰਾਣਾ ਗਹਿ
 ਲੀਨ ॥ ਨਿਜ ਮੰਗਨੀ ਭੀ ਕੈਦ ਸੁ ਕੀਨ ॥ ੩੧ ॥ ਲੇ ਆਯੋ ਨਿਜ
 ਗ੍ਰਿਹ ਕੇ ਮਾਹਿੰ ॥ ਪੁਛਤ ਭਯੋ ਮੰਗਨੀ ਤਾਹਿੰ ॥ ਤੂੰ ਥੀ ਮਾਂਗ ਮੇਗੀ
 ਬੀਚਾਰ ॥ ਕਿਉਂ ਬਿਆਹੀ ਤੂੰ ਰਾਣੇ ਨਾਰ ॥ ੩੨ ॥ ਕਹਿਤ ਭਈ
 ਇਹੁ ਬਸ ਮੁਹਿ ਨਾਹਿੰ ॥ ਜਸ ਤੁਹਿ ਮੰਗਨੀ ਤਥਾ ਬਿਆਹਿ ॥
 ਪੁਨਾ ਕਹਯੋ ਅਬ ਕਹਾਂ ਰਜਾਇ ॥ ਨਾਰ ਬਨੋ ਕੈ ਨਹਿੰ ਬਤਲਾਇ ॥
 ੩੩ ॥ ਸੁਨ ਕੈਦਨ ਨੇ ਕਹਯੋ ਤਦਾਇ ॥ ਸੁਨੈ ਰਾਠ ਮਮ ਬਸ ਕਿਛ
 ਨਾਇ ॥ ਨਾਰ ਤੁ ਹੈਂ ਰਾਣੇ ਕੀ ਅਹੋ ॥ ਹਤੋ ਤੁ ਹਤੋ ਅਧਰਮ ਨ
 ਗਹੋਂ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁਨ ਪਤਿੱਬ੍ਰਤਾ ਕੀ ਅਸ ਬਾਨੀ ॥ ਮੂਸਾ ਕੇ ਮਨ
 ਸ਼ਾਂਤੀ ਆਨੀ ॥ ਬੰਦ ਖਲਾਸ ਰਾਣੇ ਤਿਸ ਕੀਨ ॥ ਬਸਨ ਰੁ ਧਨ
 ਦੇ ਬਿਦਾ ਸੁ ਕੀਨ ॥ ੩੫ ॥ ਵਾਰ ਢਾਢੀਅਨ ਕੀਨ ਬਨਾਵਨ ॥
 ਮੂਸੇ ਰਾਠਹਿ ਕੀਨ ਸੁਨਾਵਨ ॥ ਬਹੁਤ ਇਨਾਮ ਸੁ ਪਾਵਤ ਭਏ ॥
 ਮੂਸਾ ਰਾਠ ਜਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ॥ ੩੬ ॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਮੂਸੇ ਕੀ ਸੁਨ ਵਾਰ ਗੁਰ ਕਾਨੜੇ ਵਾਰ ਚੁਢਾਇ ॥
 ਨਵ ਧੁਨ ਕੀ ਅਸ ਗਾਬ ਭੀ ਕੇ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਚੁਢਾਇ ॥ ੩੭ ॥
 ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਰਾਜ ਮਹਿਲ ਪੁਰ ਕੈ ਬਿਖੈ ਭਾਨੂ ਬਹਿਲ ਬਸੰਤ ॥

ਭਾਉ ਭਗਤ ਸਿੱਖੀ ਧਰੀ ਬਰਤਹਿ ਗੁਰੂ ਮੰਤੇ ॥ ੩੮ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥ ਵੰਡ ਖਾਇ ਜ
 ਹੋਵਹਿ ਧਾਮੁ ॥ ਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਢਿਗ ਆਯੋ ॥ ਧਰ ^੧ਅਕੈਰ
 ਕੈ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ੩੯ ॥ ਝੂਝਨ ਕੀਨੇ ਜਲਧ ਬਿਬੇਕ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਨ
 ਮਤ ਜੋ ਅਹੈ ਅਨੇਕ ॥ ਕੋ ਤਪ ਤੀਰਬ ਮਹਿਮਾ ਗਾਵੈ ॥ ਕੈ ਬੂਤ
 ਨੈਮਨ ਕਰਹੁ ਬਤਾਵੈ ॥ ੪੦ ॥ ਜੱਗ ਹੇਮ ਕੋ ਕਰਹਿ ਬਿਸਾਲ ॥ ਕੈ
 ਕਹਿ ਦਾਨ ਕਰੇ ਬਿਧ ਨਾਲ ॥ ਬਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਧਾਮ ॥
 ਕੇਵਲ ਸਿਮਰਨ ਕੇ ਸਤਿਨਾਮ ॥ ੪੧ ॥ ਅੰਤਰ ਇਨ ਮਹਿੰ ਕਿਤਕ
 ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਕਿਮ ਮਹਿਮਾ ਸਤਿਨਾਮ ਬਧਾਵਹੁ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਸੁਨ
 ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ ॥ ਜੁਗਤ ਸੁਨਹੁ ਹੇ ਭਾਨੂ ਕਾਨਾ ॥ ੪੨ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ
 ਏਕਾਂਗ ਪਛਾਨੋ ॥ ਅਪਹੁ ਕਰਮ ਸਭ ^੨ਸੁਨ ਸਮਾਨੋ ॥ ਜੇ ਇਕਾਂਗ
 ਪੂਰਬ ਲਿਖ ਦੇਹੁ ॥ ਝੂਨ ਲਗੇ ਦਸ ਗੁਨਹਿ ਬਧੇਹੁ ॥ ੪੩ ॥ ਜੇ
 ਇਕਾਂਗ ਪੂਰਬ ਲਿਖ ਨਾਹੀਂ ॥ ਕੇਵਲ ਸੁਨ ਲਿਖਤ ਹੀ ਜਾਹੀਂ ॥
 ਸੇ ਸਭ ਖਾਲੀ ਕੁਛ ਨਹਿੰ ਸਰੈ ॥ ਗਿਨਤੀ ਮਹਿੰ ਕੋਊ ਨਹਿੰ ਪਹੈ ॥
 ੪੪ ॥ ਤਿਮ ਸਤਿਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭ ^੩ਬਾਦ ॥ ਜਪੇ ਨਾਮ ਸਿਖ
 ਲਹੁ ਅਹਿਲਾਦ ॥ ਜੇ ਇਕਾਂਗ ਪਰ ਸੂਨ ਲਿਖਾਇ ਨ ॥ ਹੋਇ ਨ
 ਦਸ ਗੁਨ ਤੇ ਇਕ ਜਾਇ ਨ ॥ ੪੫ ॥ ਅਪਰ ਜੁਗਨ ਕੇ ਧਰਮ
 ਸਰਬ ਹੈਂ ॥ ਬਲੀ ਬਿਸਾਲ ਸਮੂਹ ਦਰਬ ਹੈਂ ॥ ਕਲ ਮਹਿ ਕੇਵਲ
 ਹੈ ਸਤਿਨਾਮ ॥ ਇਸ ਤੇ ਲਹੈਂ ਸ੍ਰ੍ਜ ਸੁਖ ਧਾਮ ॥ ੪੬ ॥ ਬਿਨਾ
 ਨਾਮ ਤੇ ਨਹਿੰ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥ ਅਪਰ ਕਰਮ ਤੇ ਵਧੈ ਹੰਕਾਰਾ ॥ ^੪ਨਮ੍ਰ
 ਹੈਨ ਸਿਮਰਨ ਹਰਨਾਮ ॥ ਲਹੈ ਅੰਤ ਕੈ ਸੁਖ ਬਿਸਰਾਮ ॥ ੪੭ ॥
 ਅੰਤਰ ਇਤੇ ਜਾਨ ਮਨ ਮਾਹਿੰ ॥ ਸੇ ਹੰਤਾ ਜੂਤ ਇਸ ਮਹਿ ਨਹਿੰ ॥

ਭਾਨੂ ਭਾਈ ਸੁਨ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਕਹਿਬੋ ਰਿਦੇ ਬਸਾਯੋ ॥੪੮॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਨਵ
ਧੁਨਨ ਅੈ ਭਾਈ ਭਾਨੂ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਸ਼ਟ ਦਸਮੋਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੯ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਭਾਗ ਭਰੀ ਦਿਜ ਸਿੱਖ ਤ੍ਰੀਆ ਰਹੈ ਸੁਪੁਰ ਕਸ਼ਮੀਰ ॥

ਇਕ ਪੁਤ੍ਰਾ ਤਨ ਬਿ੍ਧੂ ਅਧਕ ਸੁਨ ਮਹਿਮਾ ਗੁਰ ਧੀਰ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਦਰਸਨ ਚਾਹਿ ਅਧਕ ਮਨ ਭਈ ॥ ਪਰ ਗੁਰ
ਢਿਗ ਆ ਸਕੈ ਸੁ ਨਈ ॥ ਬਿ੍ਧੂ ਸਰੀਰ ਮਗ ਬਡੇ ਪਹਾਰਾ ॥
ਬਿ੍ਧੂ ਮਾਈ ਚਹਿ ਦਰਸ ਉਦਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਮ ਜਿਸ
ਸੇਵਾ ਦਾਸ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਸੁਨਹਿ ਕਬਾ ਗੁਰ ਰਾਸ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ
ਆਦਕ ਗੁਰ ਭਏ ॥ ਦੇਖ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਗਏ ॥੩ ॥ ਸੁਨੀਅਤ
ਅਹੈ ਸ਼ਾਹਦੀ ਸਾਰੇ ॥ ਆਦ ਸੰਗਲਾਦੀਪ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਭਾਗ ਭਰੀ
ਕਹਿ ਤਿਨ ਕੇ ਰੂਪ ॥ ਡਠਮ ਗੁਰੂ ਜਿਨ ਸਿਫਤ ਅਨੂਪ ॥ ੪ ॥
ਮੌਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਜਾਨੈਂ ਸ੍ਰਾਮੀ ॥ ਦੈ ਹੈਂ ਦਰਸਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਪੁਨ
ਮਾਈ ਅਸ ਕੀਨ ਉਪਾਇ ॥ ਸੁੰਦਰ ਤੂਲ ਸੁ ਲੀਨ ਕਤਾਇ ॥
੫ ॥ ਬੁਨਵਾਯੋ ਇਕ ਰੇਜਾ ਭਾਰੀ ॥ ਜਾਮਾ ਬਨਵਾਯੋ ਸੁਖ
ਕਾਰੀ ॥ ਆਵੈਂ ਗੁਰ ਜਬ ਭੇਟ ਚੜਾਵੋਂ ॥ ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਗੁਰ ਕੇ
ਗਰ ਪਾਵੋਂ ॥ ੬ ॥ ਨਿਜ ਗ੍ਰਹਿ ਮਹਿ ਇਕ ਬਰਾ ਬਨਾਯੋ ॥ ਚੈਕੀ
ਪਰ ਜਾਮਾ ਸੁਰਖਾਯੋ ॥ ਦੋਨਹੁ ਸਮੈਂ ਪੂਜ ਕੇ ਕਰੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰ ਮੁਖ ਤੇ ਰਹੈ ॥ ੭ ॥ ਕਹੈ ਕਿ ਹੋ ਗੁਰ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ॥ ਦੇਹੁ
ਦਰਸ ਇਛ ਪੂਰ ਸੁਵਾਮੀ ॥ ਮੈਂ ਕੁਚੀਲ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੇ ਜਾਮਾ ॥ ਤਉ
ਆਸ ਲਗੀ ਨਿ- ਨਾਮਾ ॥ ੮ ॥ ਸੁਤ ਜੁਤ ਭਾਗ ਭਰੀ ਦੈ ਸਮੈਂ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਨਮੈਂ ॥ ਸੁਨ ਨਰ ਅਪਰ ਕਰੈਂ ^੧ਉਪਹਾਸਾ॥
 ਤਵ ਜਨਨੀ ਹੇ ਸੇਵਾ ਦਾਸ ॥ ^੨ਈ॥ ਬਸਤੁ ਬੁਣਾਇ ਇਹਾਂ ਹੀ ਰਾਖਾ॥
 ਪੁਰ ਆਵਹਿੰ ਗੁਰ ਧਰ ਅਭਲਾਖਾ ॥ ਸੋ ਕਿਮ ਆਵਨ ਤਿਨ ਕੇ
 ਹੋਇ ॥ ਸੈਨਾਂ ਘਨੀ ਸੰਗ ਮਹਿ ਜੋਇ ॥ ੧੦ ॥ ^੩ਦੁਰਗਮ ਮਾਰਗ
 ਆਵਨ ਕੇਰਾ ॥ ਅਹੈ ਦੂਰ ਕੁਛ ਨਾਹਿਨ ਨੇਰਾ ॥ ਇਕ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ
 ਬਿਚਰੇ ਸਾਰੇ ॥ ਅਪਰ ਗੁਰੂ ਰਹਿ ਦੇਸ ਮਝਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਨਹਿੰ
 ਬਿਚਰਤ ਪਰਦੇਸਨ ਮਾਹਿੰ ॥ ਸੰਗਤ ਸਕਲ ਤਹਾਂ ਚਲ ਜਾਹਿ ॥
 ਤਵ ਜਨਨੀ ਜੋ ਬਸਤੁ ਬੁਨਾਯੋ ॥ ਸੋ ਤਿਸ ਹੀ ਥਲ ਦੇਹੁ ਪੁਰਾਯੋ ॥
 ੧੨ ॥ ਸੇਵਾ ਦਾਸ ਮਾਤ ਸਮਝਾਈ ॥ ਹਠ ਡੋਰੇ ਦਿਹੁ ਤਹਿ
 ਪਹੁਚਾਈ ॥ ਭਾਗ ਭਰੀ ਸੁਨ ਕੈ ਸੁਤ ਬੈਨ ॥ ਪਰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਜਗ ਛੋਰਤ
 ਨੈਨ ॥ ੧੩॥ ਸੁਨਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਮਮ ਬੈਸ ਬਿਹਾਈ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਇਛ
 ਹੈ ਅਧਕਾਈ ॥ ਮਰਨ ਪ੍ਰਯੰਤ ਆਸ ਮੈਂ ਕਰੈਂ ॥ ਨਿਸ ਬਾਸਰ
 ਸਿਮਰਨ ਮਨ ਧਰੈਂ ॥ ੧੪ ॥ ਮਿਲਹਿੰ ਅਵੱਸ ਮੋਹਿ ਬਿਸਵਾਸਾ ॥
 ਜੀਵਤ ਮੈਂ ਨਹਿੰ ਤਿਆਗਹੁ ਆਸਾ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਮਰਕੈ ਮਿਲ ਹੈਂ
 ਜਾਇ ॥ ਮੈਂ ਨ ਪ੍ਰਤੁੱਗਯਾ ਤਜੋਂ ^੪ਕਦਾਇ ॥ ੧੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਜਾਨੀ ਸਭ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
 ਮਮ ^੫ਪ੍ਰਤੀਖਨਾ ਕਰਤ ਹੈਂ ^੬ਨਿਸ ਬਾਸਰ ਸੁਖ ਨਾਹਿ ॥ ੧੬ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਕਰਨ ਨਿਹਾਲ ਦੇਸ ਕਸ਼ਮੀਰ ॥ ਕੀਨ ਤਿਆਰੀ
 ਗੁਰੂ ਗੰਭੀਰ ॥ ਕਛੁਕ ਸੁਭਟ ਲੇ ਕਰ ਨਿਜ ਸਾਬ ॥ ਬੰਦੇ ਹਰਿ
 ਮੰਦਰ ਆ ਨਾਬ ॥ ੧੭ ॥ ਬਿੂਪ ਕੇ ਸੈਪ ਦੀਨ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਚਲੇ
 ਪੰਬ ਗੁਰ ਦੀਨ ਦਯਾਰ ॥ ਚਲਤ ਚਲਤ ਰੋਹਤਾਸ ਪੁਹੁਚੇ ॥ ਡੇਰਾ
 ਕੀਨ ਸਿਰੀ ਗੁਰ ਸੂਚੇ ॥ ੧੮ ॥ ਦਾਸਨ ਬਿਨੋ ਆਨ ਕਰ ਕੀਨ ॥

ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲ ੴ ਅੰਭ ਬਿਹੀਨ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ੨ ਕਰ ਬਰਛੇ ਬਰ ਹੁਤੋਂ ॥
 ਖਰ ਦੀਰਘ ਸੌ ਅਵਨੀ ਹਤੇ ॥ ੧੯ ॥ ੧ ਧਰਯੋ ਕਿਤਕ ਪੁਨ ੩ ਐਂਚ
 ਨਿਕਾਸਯੋ ॥ ਫੁਟੀ ੪ ਬੰਦ ਜਲ ਤਬਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭਨਯੋ
 ਖਨੈ ਕਛ ਟੇਵਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਜਲ ਕਛੁ ਰਹੇ ਖਰੋਵਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸੁਨਤ
 ਹੁਕਮ ਤਹਿ ਲਹਯੋ ਬਨਾਇ ॥ ਚਲੈ ਨੀਰ ਨਿਰਮਲ ਮੁਦ ਦਾਇ ॥
 ਪੁਰ ਬਾਸੀ ਪਿਖ ਸੁਨ ਸਭ ਆਇ ॥ ਪਗ ਪੰਕਜ ਗੁਰ ਸੀਸ
 ਨਿਵਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਸਿੱਖ ਬਨੇ ਕਰ ਹੈਂ ਸਭ ਸੇਵਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ
 ਦਰਸਹਿੰ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਰਹਿ ਪੁਨ ਚੁਪੈ ॥ ਅਬ
 ਲਗ ਝਰਨਾ ਤਿਹ ਬਲ ਝਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਜਾਇ ਪਹਾਰਨ ਬਿਖੈ
 ਪ੍ਰਵੇਸੇ ॥ ਅਨਕ ਭਾਂਤ ਜਹਿ ਬਿੱਛੁ ਬਸੇਸੇ ॥ ਨਾਕਾਂ ਸੇਬ ਲਾਲ ਰਸ
 ਭਰੇ ॥ ਦਾਰਮ ਜ਼ਰਦਾਲੂ ਬਹੁ ਖਰੇ ॥ ੨੩ ॥ ਝਰਨੇ ਝਰਹਿੰ ਮਹਾਂ
 ਜਲ ਨਾਦਤ ॥ ਦੇਖਤ ਗੁਰ ਸੰਗ ਭਟ ਅਹਿਲਾਦਤ ॥ ਕਬ ਉਚੇ
 ਪਰਬਤ ਪਰ ਚਰੈ ॥ ਕਬ ਗਮਨਤ ਬਲ ਉਤਰਨ ਤਰੈ ॥ ੨੪ ॥
 ਇਮ ਸੈਲਨ ਕੀ ਸੈਲ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ਕਰਤ ਸੁ ਮੰਦ ਮੰਦ ਮਗ ਚਾਲੇ ॥
 ਸਿੱਖ ਜੁ ਹੁਤੇ ਪਹਾਰਨ ਬਾਸੀ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਸੁਨ ਕਰ ਸੁਧ ਸੁਖ
 ਰਾਸੀ ॥ ੨੫ ॥ ਰੁਚਰ ਉਪਾਇਨ ਮੇਵੇ ਲਿਆਵੈਂ ॥ ਪਗ ਬੰਦੈਂ
 ਬਹੁ ਸੇਵ ਕਮਾਵੈਂ ॥ ਜਬ ਪਰਬਤ ਉਲਘੇ ਮਗ ਸਾਰਾ ॥ ਸਮ
 ਸਬਾਨ ਪੁਨ ਚਾਰੁ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਇੱਕ ਕਟੂ ਸਿਖ ਤਹਾਂ ਬਸੈ
 ਹੈ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਰਸ ਰਿਦਾ ਰਸੈ ਹੈ ॥ ਸੁਨ ਆਗਮਨ ਗਰੀਬ
 ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਆਇ ਮਿਲਯੋ ਮਗ ਮਹਿ ਸੁਖ ਸਾਜਾ ॥ ੨੭ ॥ ਚਰਨ
 ਕਮਲ ਪਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਜਲ ਅਨੰਦ ਲੋਚਨ ਝਲਕਾਯੋ ॥
 ਹੇਰਤ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕਹੈ ॥ ਕਟੂ ਸ਼ਾਹ ਆਉ ਸੁਖ ਅਹੈ ॥ ੨੮ ॥

੧ ਧਰਤੀ ਜਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ।
 ਬਹੁਤ ਘੋਪ ਦਿਤਾ ।

੨ ਹਥ ਵਿਚ ਬਰਛਾ ਸੀ ।

੩ ਧਰਤੀ ਵਿਚ

ਮੁੜ ਕੇ ਖਿਚ ਕੇ ਕਢ ਲਿਆ ।

੪ ਜਲ ਦਾ ਫਵਾਰਾ ਫੁਟ

ਪਾਗ ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜੀ ਤਵ ਦਰਸਨ ਹੋਰੇ ॥ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਉਰ ਸੇ ਗੁਨ ਮੇਰੇ ॥
 ਬਿਖਮ ਪੰਥ ਕਸ਼ਮੀਰ ਘਨੈ ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਬਿਸਤਾਰ 'ਮਨੈ ਹੈ ॥
 ੨੯ ॥ ਕਰਨ ਕ੍ਰਿਤਾਰਬ ਦਾਸ ਬਡੇਰੇ ॥ ਆਇ ਦੀਨ ਦਰਸਨ ਹਮ
 ਹੋਰੇ ॥ ਇਤ ਆਦਿਕ ਕਹਿ ਕਰ ਸ਼ੁਭ ਬਾਨੀ ॥ ੨ ਸਿਵਰ ਕਰਾਯੋ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ੩੦ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨ ਠਾਨੇ ॥ ਬਸੇ ਰੈਨ ਪੁਨ
 ਪ੍ਰਾਤੁ ਪਯਾਨੇ ॥ ਸਿਗੀ ਨਗਰ ਕਾਠੀ ਦਰਵਾਜਾ ॥ ਕਿਥੋ ਪ੍ਰਵੇਸ
 ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ੩੧ ॥

ਦੈਹਿਗਾ ॥ ਪੈਰ ਪ੍ਰਵੇਸੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪੁਰ ਜਿਸ ਬਲ ਦਾਸ ਅਵਾਸ ॥

ਤਹਾਂ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾਇ ਕਰ ਪੂਰਨ ਬਿਰਬਾ ਆਸ ॥ ੩੨ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਤਿਸ ਘਰ ਕੇ ਦਰ ਖਰੇ ਅਗਾਰੀ ॥ ਸੇਵਾ ਦਾਸ
 ਸਿੱਖ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥ ਸੁਨ 'ਤੁਰੰਗ ਕੇ ਖੁਰ ਕੇ ਖਰਕਾ ॥ ਨਿਕਸਯੋ
 ਵਹਿਰ ਛੋਰ ਦਰ ਘਰਕਾ ॥ ੩੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਨੈਨ ਨਿਹਰਯੋ ॥
 ਤੂਰਨ ਚਰਨਨ ਪਰ ਸਿਰ ਧਰਯੋ ॥ ਬਹੁ ਉਸਤਤ ਕਰ ਗੁਰੂ ਉਤਾਰਾ ॥
 ਲੇ ਗਮਨਯੋ ਨਿਜ ਗੇਹੁ ਮੜਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਰੁਚਰ 'ਪ੍ਰਯੰਕ ਪਰ ਗੁਰ
 ਬੈਠਾਵਾ ॥ ਨਿਜ ਮਾਤਾ ਕੇ ਹਰਖ ਸੁਨਾਵਾ ॥ ਹੇ ਮਾਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਘਰ
 ਆਇ ॥ ਉਠਹੁ ਦਰਸ ਕਰਹੈ ਸੁਖ ਦਾਇ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਨਤ ਉਠੀ
 ਬਿਹਬਲ ਯੁਤ ਪ੍ਰੈਤ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਨੀਤ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ
 ਸਾਮੀਪੀ ਹੋਇ ॥ ਕਰ ਮਹਿ ਗਹਿ ਪਗ ਪੰਕਜ ਦੋਇ ॥ ੩੬ ॥ ਸਿਰ
 ਧਰ ਧਰ ਪਰ ਕਰ ਪਰਣਾਮਾ ॥ ਦੇਖਤ ਪੁਨ ਸੂਰੂਪ ਅਭਿਗਮਾ ॥
 ਕਿਤਕ ਸਮੇਂ ਮਹਿੰ ਧਰ ਕਰ ਧੀਰਾ ॥ ਬੋਲੀ ਬਿਰਧਾ ਪ੍ਰੇਮ ਗਹੀਰਾ
 ॥ ੩੭ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗ ਲਗਨ ਜਿਸ ਲਾਗੀ ॥ ਸਭ ਰਸ ਤਜਾਰਾ
 ਦਰਸ ਅਨਰਾਗੀ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਸਚੈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇ ॥ ਇਹ ਗਾਥਾ

੧ ਵਿਸਤਾਰ ਦੇ ਸੰਜੁਗਤ ।

੨ ਡੈਰਾ ।

੩ ਘੜੇਂਦੇ ਖੁਰ ਦਾ ਖੜਕਾ ਸੁਣਿਆਂ ।

੪ ਪਲੰਘ ਪਰ ।

ਜਗ ਕਹਿ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ੩੮ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋਈ ਅਬ ਮੇਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਮ ਦਰਸਨ ਹੇਰੇ ॥ ਹੈਂ ਵਾਗੀ ਹੈਂ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਹੈਂ
 ਸਦਕੇ ਘੋਲੀ ਸਦ ਵਾਨੀ ॥ ੩੯ ॥ ਸੁਨ ਏਲੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥
 ਕਰਯੋ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਬਸੀ ਬਿਲੰਦ ॥ ਮਮ ਹਿਤ ਬਸਤਰ ਜੋ ਬਨਵਾਯੋ ॥
 ਸੋ ਪਹਿਨਨ ਹਿਤ ਚਲ ਕਰ ਆਯੋ ॥ ੪੦ ॥ ਲਿਆਇ ਅਬੈ ਹਮ
 ਕੋ ਪਹਿਰਾਇ ॥ ਭਾਗ ਭਰੀ ਅਬ ਦੇਰ ਨ ਲਾਇ ॥ ਸੁਨਤ ਮਾਈ
 ਜਾਮਾ ਲੇ ਆਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਗਰ ਦੀਨ ਪਵਾਈ ॥ ੪੧ ॥ ਮਨ
 ਕੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰਨ ਕੀਨ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਪਗ ਪਖਾਰ ਕਰ ਲੀਨ ॥
 ਚਰਨਾਮ੍ਰਤ ਲੇ ਮੁਖ ਮਹਿੰ ਡਾਰਾ ॥ ਦਿੱਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋਈ ਲਖ ਸਾਰਾ
 ॥ ੪੨ ॥ ਰੂਪ ਵਾਸਤਵ ਆਤਮ ਜਾਨਾ ॥ ਉਰ ਅਨੰਦ ਅੰਤਰ ਲਗ
 ਧਯਾਨਾ ॥ ਸੇਵਾ ਦਾਸ ਲਗਯੋ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ॥ ੧ ਸਿਵਰ ਸੁਭਟ ਐਂ ਕਰ
 ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ੪੩ ॥ ਰੁਚਰ ਅਸਨ ਗੁਰ ਕੇ ਅਚਵਾਯੋ ॥ ਸਹਿਤ
 ਸਿਖਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਬ ਖਾਯੋ ॥ ਨਿਸਾ ਬਿਖੈ ਸੁਭ ਸੇਜ ਬਿਲੰਦ ॥
 ਪੈਂਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ੪੪॥ ਦੇਸ ਸਰਬ ਕਸ਼ਮੀਰ ਮਝਾਰੀ॥
 ਗੁਰ ੨ ਆਗਵਨ ਸੁਧ ਬਿਸਥਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਸਿੱਖਨ ੩ ਮੇਦ ਉਪਾਏ
 ॥ ਅਗਲੇ ਭਲਕ ਸਭੈ ਚਲ ਆਏ ॥ ੪੫ ॥ ਅਨਕ ਰੰਗ ਭੇਟਾ
 ਫਲ ਲਿਆਵੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਢਿਗ ਅਰਪਾਵੈਂ ॥ ਬਡੇ ਭਾਗ
 ਅਪਨੇ ਪਹਿਚਾਨੈ ॥ ਬਡੇ ਲਾਭ ਬਿਨ ਜਤਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ੪੬ ॥ ਕਰ
 ਦਰਸਨ ਮਨ ਬਾਛਤ ਪਾਵੈਂ ॥ ਸਿਖ ਨਵੀਨ ਬਹੁ ਮਨ ਹਰਖਾਵੈਂ ॥
 ਚਲੈ ਸੁ ੪ ਦੇਗ ਅਤੁਟ ਗੁਰ ਭਾਰੀ ॥ ਸੇਵੈ ਸੰਗਤ ਸਗਰ ੫ ਪਹਾਰੀ ॥
 ੪੭ ॥ ਨਿਪੁਤ ਕੈਦ ਤੇ ਗੁਰ ਛੁਟਵਾਯੋ ॥ ਸੋ ਭੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਕੈ
 ਆਯੋ ॥ ਬਹੁ ਭਾਵਨ ਸੋਂ ਭੇਟ ਚਢਾਈ ॥ ਸੇਵਾ ਅਨਕ ਭਾਂਤ

੧ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲਈ ਅਤੇ ਸੂਰਮਿਆਂ ਲਈ ਡੇਰਾ ਵਿਤਾ । ੨ ਆਵਣੇ ਦੀ ਖਬਰ ਬਹੁਤ
 ਵੈਲ ਗਈ । ੩ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ । ੪ ਲੰਗਰ । ੫ ਪਹਾੜੀ ।

ਕਰਵਾਈ ॥ ੪੮ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਸੇ ਦਿਵਸ 'ਕਿਤੇਕ ॥

ਦਰਸਹਿੰ ਸਿੱਖ ਨਿਹਾਲ ਹੁਏ ਕੇਤਕ ਲਹੈਂ ਬਿਬੇਕ ॥ ੪੯ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਅੰਤ ਸਮਾਂ ਬਿਰਧਾ ਕੇ ਆਵਾ ॥ ਤਨ ਤਿਆਗੋਂ ਉਰ
ਹਰਖ ਉਪਾਵਾ ॥ ਗੁਰੂ ਨਿਕਟ ਸੁਖ ਆਸਨ ਕਰਯੋ ॥ ੫੦ ॥ ਦੇਖਤ ਦੇਖਤ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਹੁ ॥
ਰੁਚਰ ਸਰੂਪ ਨਿਹਰਯੋ ॥ ੫੦ ॥ ਨਿਕਸੇ ਪ੍ਰਾਨ ਨਿਰਬਾਹੁ ਸਨੈਹੁ ॥ ਧੰਨ ਜਨਮ ਬਿਰਧਾ ਕੇ ਕਹੈ ॥ ਜਿਸ
ਕੀ ਸਮਤਾ ਕੋਇ ਨ ਲਹੈ ॥ ੫੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਆਇਸ ਕੇ ਪਾਇ ॥
ਸਸਕਾਰਨ ਕੇ ਕੀਨ ਉਪਾਇ ॥ ਸੇਵਾ ਦਾਸ ਆਦਿ ਸਿੱਖ ਸਾਰੇ ॥
ਕਰਤ ਭਜਨ ਸਸਕਾਰ ਸੁਧਾਰੇ ॥ ੫੨ ॥ ਕਰ ਸਨਾਨ ਸੁ ਤਿਹਾਵਲ
ਕੀਨ ॥ ਸੁਹਿਲਾ ਪਠ ਕਰ ਬਾਂਟ ਸੁਦੀਨ ॥ ਸੇਵਾ ਦਾਸ ਨਿਜ ਗ੍ਰੰਥ
ਕੀ ਤਬੈ ॥ ਧਰਮਸਾਲ ਬਨਵਾਈ ਸਥੈ ॥ ੫੩ ॥ ਦਿਵਸ ਪੰਚ
ਦਸਵੇਂ ਯਗ ਕੀਨਾ ॥ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਅਚਵਾਇ ਸੁ ਦੀਨਾ ॥ ਦੇਖ
ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਈ ਗੁਰ ਦੇਵ ॥ ਸੇਵਾ ਦਾਸ ਲਾਇ ਨਿਜ ਸੇਵ ॥ ੫੪ ॥
ਕਰਯੋ ਮੰਸਦ ਦੇਸ ਤਿਸ ਕੇਰਾ ॥ ਚਲਯੋ ਚਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥
ਸੁਨ ਤਿਆਗੀ ਸਿੱਖ ਸੰਤ ਸੁਆਇ ॥ ਮਨ ਬਿਛਰਨ ਜਿਨ ਕੇ
ਨਹਿੰ ਚਾਇ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰੰਗੈ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਸੰਗਤ ਨਿਹਾਲ ਕਰਨ ਐਂ ਭਾਗ ਭਰੀ ਪ੍ਰਲੋਕ ਗਮਨ
ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਸ਼ਟ ਉਨੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੦੯ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਆਇ ਮਿਲੇ ਸਭ ਸਿੱਖ ਤਬੈ ਭੇਟਾ ਅਨਕ ਚਢਾਇ ॥

ਜਸ ਜਸ ਇੱਛਾ ਮਨ ਹੁਤੀ ਤਸ ਤਸ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸਿਰੋਪਾਉ ਮੁਖੀਅਨ ਗੁਰ ਦੀਨੇ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ

ਸਦਨ ਬਿਸਰਜਨ ਕੀਨੇ ॥ ਜਥਾਜੋਗ ਸਭਹਨ ਸੌਂ ਕਰ ਕੈ ॥ ਗਮਨ
 ਸਤਿਗੁਰ ਹੈ ਪਰ ਚਰ ਕੈ ॥ ੨ ॥ ਜਹਿ ਬਾਵਨ ਹੋਏ ਅਵਤਾਰ ।
 ਕਸ਼ਪ ਅਦਿੱਤੀ ਸਦਨ ਮਸ਼ਾਰ ॥ ਬਾਰਾ ਮੂਲਾ ਪੁਰ ਕੇ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ
 ਬਲ ਮਹਿੰ ਰਿਖ ਬਰ ਕੇ ਧਾਮ ॥ ੩ ॥ ਤਹਾਂ ਆਇ ਉਤਰੇ ਗੁਰ
 ਪੂਰੇ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਮਹਿੰ ਪਰਬਤ ਬਲ ਰੂਰੇ ॥ ਪੁਰ ਗ੍ਰਾਮਨ ਕੇ ਸਿਖ
 ਬੈ ਜੇਤੇ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਢਿਗ ਪਹੁਚੇ ਤੇਤੇ ॥ ੪ ॥ ਸਰਬ ਭਾਂਤ
 ਕਰ ਸੇਵ ਮਹਾਨੀ ॥ ਪੂਰੀ ਭਈ ਜੁ ਬਾਂਛਾ ਠਾਨੀ ॥ ਗੁਰਮਤ ਕੇ
 ਦੇਕਰ ਉਪਦੇਸ ॥ ਗਾਢੀ ਸਿਖੀ ਕੀਨ ਵਸੇਸ ॥ ੫ ॥ ਨਿਸ
 ਬਿਤਾਇ ਕਰ ਪ੍ਰਾਤ 'ਅਰੋਹੇ ॥ ਪੁਨ ਆਗੈ ਗਿਰ ਕੇ ਮਗ ਜੋਹੇ ॥
 ਸਰਲ ਚੀਲ ਸਮਦਾਇ ਖਰੇ ਹੈਂ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਚਲ ਉਲਘ ਪਰੇ ਹੈਂ
 ॥ ੬ ॥ ਬਾਦ ਮੁਜੱਫਰਾ ਪੁਰ ਜੋ ਨੀਕਾ ॥ ਰਹੈ ਸਿੱਖ ਇਕ ਸਤਿਗੁਰ
 ਜੀ ਕਾ ॥ ਸਿਮਰੈ ਨਿਸ ਬਾਸਰ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ॥ ਕਬ ਪਾਵੈਂ ਸਤਿਗੁਰ
 ਪਗ ਪਰਸਨ ॥ ੭ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇਖ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਪਹੁਚੇ ਬਾਦ
 ਮੁਜੱਫਰ ਹਜੂਰੇ ॥ ਕਰਮ ਚੰਦ ਸੁਨ ਗੁਰ ਆਗਵਨੁ ॥ ਆਯੋ
 ਤਾਤਕਾਲ ਤਜ ਭਵਨੁ ॥ ੮ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰੀ ਪਦਨ ਅਰਬਿੰਦ ॥
 ਬਹੁ ਉਸਤਤਿ ਕੀਨੀ ਬਖਸਿੰਦ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਮਮ ਇਛ ਪੂਰਨ ਕਰੀ ॥
 ਹੈਂ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਇਹੁ ਘਰੀ ॥ ੯ ॥ ਬਹੁ ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਗੁਰੂ
 ਉਤਾਰੇ ॥ ਡੇਰੋ ਜੁਗ ਦਰਿਆਉ ਮਸ਼ਾਰੇ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰ
 ਕੀਨੀ ॥ ਜਪੁਜੀ ਅਰਥ ਸੁਨੈ ਹੈ ਦੀਨੀ ॥ ੧੦ ॥ ਦਯੋ ਗਿਆਨ
 ਗੁਰ ਕੀਨ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਬਸ ਤਹਿੰ ਤੇ ਚਾਲੇ ॥ ਮਗ
 ਮਹਿੰ ਗਨ ਨਰ ਕਰਤ ਉਧਾਰੇ ॥ ਨਨਕਾਨੇ ਆਏ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਸਰ ਕੀਨਸ ਡੇਰਾ ॥ ਕੀਨ ਸਨਾਨ ਬਿਮਲ ਜਲ ਹੇਰਾ ॥
 ਬਸਤਰ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਸਾਜ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਭੇਟਾ ਲੀਨ ਪਦਾਰਥ ਰੂਰੇ ॥ ੧੨ ॥

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਭੇਟ ਚਢਾਈ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰ ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਈ ॥
 ਆਦ ਗੁਰੂ ਜਹਿੰ ਜਹਿੰ ਕੀਏ ਖੇਲ ॥ ਦਰਸੇ ਸਭ ਥਲ ਆਨੰਦ ਮੇਲ
 ॥ ੧੩ ॥ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਲਾਲੁ ਜੀ ਅੰਸ ॥ ਆਇ ਮਿਲੇ ਸੋਢੀ
 ਅਵਤੰਸ ॥ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ਸੇਵੇ ਬਹੁ ਧਾਰੇ ॥ ਸਿਰੋਪਾਉ ਦੇ ਗੁਰ
 ਸਤਕਾਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਹਾੜ ਕਾਤਸੀ ਤਹਾਂ ਗੁਜਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ
 ਪੂਰਨ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੀ ਸੰਗਤ ਆਈ ॥ ਗੁਰ ਥਲ ਗੁਰ
 ਦਰਸੇ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਮਨੋਂ ਕਾਮਨਾ ਸਭ ਕੈ ਦੀਨ ॥ ਪੁਨ
 ਹਰਿਮੰਦਰ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ॥ ਯਥਾ ਯੋਗ ਸਭ ਕੈ ਹਰਖਾਇ ॥ ਚਲੇ
 ਸਤਿਗੁਰੂ ੴਬੰਬ ਬਜਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਮਗ ਮਹਿੰ ਉਲਘਤ ਨਰ ਗਨ
 ਤਾਰੇ ॥ ਆਏ ਸੁਧਾਸਰ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ਸੁਨ ਪੁਰ ਬਾਸਨ ਹਰਖ
 ਬਢਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਬੇ ਹਿਤ ਅਗ੍ਰੂਜ ਆਇ ॥ ੧੭ ॥ ਆਇ
 ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਮਨ ਹਰਖੇ ਸਭਹਨ ਕੇ ਭਾਰੀ ॥
 ਕੁਸਲਾਨੰਦ ਬੂਝਨ ਗੁਰ ਕੀਨ ॥ ਆਇ ਮੰਦਰ ਹਰਿ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ॥
 ੧੮ ॥ ਪੁਨ ਮਾਤਾ ਕੈ ਈਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਬਸੋ ਨਿਸਾ ਮੰਦਰ ਸੁਖ
 ਕਾਰੀ ॥ ਉਠੇ ਪ੍ਰਾਤ ਮੱਜਨ ਕੈ ਠਾਨਾ ॥ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸੁਭ ਲਾਇ
 ਦਿਵਾਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਹੁਤੇ ਪਠਾਨ ਮੀਰ ਪੁਰ ਕੇਰੇ ॥ ਗਿਲਜੀ ਕੈਮ
 ਸੁ ਬਲੀ ਬਡੇਰੇ ॥ ਉਪਮਾਂ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਆਇ ॥ ਠਾਂਢੇ
 ਸਨਮੁਖ ਸੀਸ ਝੁਕਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਤਿਨ ਦਿਸੁ ਹੋਗਾ ॥
 ਮੁਖੀ ਬੁਲਾਇ ਲੀਨ ਤਿਸ ਬੇਗਾ ॥ ਕਹੋ ਖਾਨ ਕਿਹ ਕਾਰਨ
 ਆਏ ॥ ਨਿਜ ਇੱਛਾ ਸਭ ਦੇਹੁ ਸੁਨਾਏ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨ ਇਸਮਾਇਲ
 ਖਾਨ ਬਸਾਨੇ ॥ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਵਾਜ ਮਹਾਨੇ ॥ ਹਮ ਪਠਾਨ ਸਭ
 ਸਭ ਸ਼ਲਸਤਰ ਧਾਰੀ ॥ ਕਰੈਂ ਨੌਕਰੀ ਫੌਜ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ੨੨ ॥ ਸੁਨ
 ਸਿਫਤੀ ਰਾਵਰ ਢਿਗ ਆਇ ॥ ਰਾਖਹ ਨਿਜ ਢਿਗ ਫੌਜ ਬਨਾਇ ॥

ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇ ਹਰਖ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਇਸਮਾਇਲ
ਨਾਲਾ ॥ ੨੩ ॥ ਰਾਖੈਂ ਤੁਮ ਸਭ ^੧ਅਨੀ ਮਸ਼ਾਗੀ ॥ ਕੇਤਕ ਗਿਣਤੀ
ਅਹੈ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਇਸਮਾਇਲ ਖਾਨ ਤਦਾਈ ॥ ਸੈ ਚਾਰਕ
ਗਿਣਤੀ ਬਤਲਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖੇ ॥
ਗਿਣਤੀ ਕੀਨੀ ਭਲੇ ਪਰੇਖੇ ॥ ਇਕ ^੨ਖੋੜਸ ਬਰੇਨ ਕੇ ਜਵਾਨ ॥
ਹੈਨ ਹਾਰ ਜਿਸ ਡੀਲ ਮਹਾਨ ॥ ੨੫ ॥ ਦੀਰਘ ਅੰਗ ਸਰਬ ਹੀ
ਹੋਰੇ ॥ ਬੀਰ ਸੁ ਬਨਹਿ ਬਨਾਵ ਬਡੇਰੇ ॥ ^੩ਬਲੀ ਬਾਹੁ ਪੁਸ਼ਟ
ਭੁਜ ਦੰਡ ॥ ਜਨ ^੪ਮੰਗ ਕੀ ਸੁੰਡ ਪ੍ਰੰਡ ॥ ੨੬ ॥ ਬਡ
ਬਿਸਤਾਰ ਸਹਿਤ ਦ੍ਰਿੜ ਛਾਤੀ ॥ ਸਰਬ ਸਰੀਰ ਸੰਘ ਭਲ ਭਾਤੀ ॥
ਪਿਖ ਤਿਸ ਬੂਝ ਸਮਾਇਲ ਖਾਨ ॥ ਤੁਮਰੇ ਕਜਾ ਇਸ ਕੇ ਕਜਾ
ਨਾਮ ॥ ੨੭ ॥ ਸੁਨ ਇਸਮਾਇਲ ਖਾਨ ਬਤਾਇ ॥ ਭਾਣਜ ਮੇਰ
ਪੈਂਦ ਖਾਂ ਨਾਇ ॥ ਵਾਲਦ ਫੌਤ ਭਯੋ ਇਸ ਕੇਟਾ ॥ ਤਬ ਤੇ ਮੁਹਿ
ਗ੍ਰੀਹ ਕਰੈ ਬਸੇਰਾ ॥ ੨੮ ॥ ਹਮ ਹਿਤ ਰੋਜ਼ੀ ਕੇ ਚਲ ਆਇ ॥
ਇਸ ਕੈ ਭੀ ਲੇ ਸੰਗ ਲਿਆਇ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਚੰਦ ਬਿਧੀ
ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਸਭ ਖਾਨਨ ਨਾਵੈਂ ਲਗਵਾਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ਫੌਜ ਮਾਰਿ
ਭਰਤੀ ਕਰ ਦੀਨ ॥ ਸਭਨ ਰੁਜੀਨ ਲਗਾਵਨ ਕੀਨ ॥ ਪੈਂਦੇ ਖਾਂ
ਜਿਸ ਬੈਸ ਕਿਸੇਰ ॥ ਤਿਸ ਹਿਤ ਰਸਤ ਲਗਾਈ ਬਹੋਰ ॥ ੩੦ ॥
ਮੋਦੀ ਕੇ ਗੁਰ ਕੀਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ^੫ਜੁਗ ਮਹਿਖੀ ਦਿਹੁ ਦੁਗਧ ਮਹਾਨਾ
॥ ਪਿਸਤਾ ਅਪਰ ਬਦਾਮ ਛੁਹਾਰੇ ॥ ਮਿਸਰੀ ਖਰਬ ਦੇਹੁ ਇਛ
ਧਾਰੇ ॥ ੩੧ ॥ ਇਸਮਾਈਲ ਖਾਨ ਸਮਝਾਯੋ ॥ ਦੁਗਧ ਤਪਾਇ
ਮਸਾਲਾ ਪਾਯੋ ॥ ਪੈਂਦੇ ਖਾਂ ਕੇ ਨਿੱਤ ਛਕਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਡੀਲ ^੬ਉਜ
ਬਿਧ ਪਾਵੈ ॥ ੩੨ ॥ ਪ੍ਰਤਪਾਰਨ ਕੀ ਕਰ ਤਕਰਾਈ ॥ ਯਥਾ ਯੋਗ

੧ ਫੌਜ ਵਿਚ । ੨ ਸੋਲਾਂ ਸਾਲ ਵਾ । ੩ ਸਰੀਰ ਪੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਬਾਹਵਾਂ ਡੰਡੇਵਤ
ਮਹਾਂ ਬਲੀ ਹੈ । ੪ ਹਾਥੀ ਦੀ ਸੁੰਡ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ । ੫ ਦੇ ਮਸ਼ਾਂ ਵਾ ਦੁਧ ਚੋ ਕੇ
ਦਿਆ ਕਰੋ । ੬ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਵਧਾਊਂਦਾ ਹੈ ।

ਸਭ ਬਿਵਤ ਬਾਨਈ। ਭਏ ਪਠਾਨ ਅਨੰਦ ਮਹਾਨੇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ
ਖੁਸ਼ੀ ਬਿਸਾਲ ਪਛਾਨੇ ॥ ੩੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਹਰੀ ਚੰਦ ਬਾਹਿਜ ਬਸੈ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਮਾਹਿ ॥
ਅਤ ਧਨਾਢ ਮਤਵੰਤ ਅਤ ਲੰਬ ਗੋਤ ਜਿਸ ਆਹਿ ॥ ੩੪ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਹੁਤੀ 'ਤਨੂਜਾ ਤਿਹ ਗਿਹੁ ਤਰਨੀ ॥ ਅਤ ਸੁਸ਼ੀਲ
ਗੁਣ ਮੰਦਰ ਬਰਨੀ ॥ ਗੁਰ ਦਾਸੀ ਕਰਬੇ ਚਿਤ ਚਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ
ਗੰਗਾ ਫਿਗ ਆਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨ ਤਨੂਜਾ ਮੇਰੀ ॥
ਕਰੀਅਹਿ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ 'ਚੇਰੀ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਬਹੁ ਹਰਖਾਈ॥
ਸਗਨ ਸਗਾਈ ਸੁ ਲੀਨ ਪਵਾਈ ॥ ੩੬ ॥ ਬਿਆਹਿ ਦਿਵਸ ਪੁਨ
ਬਾਪਨ ਕੀਨ ॥ ਹੋਵਤ ਭੇ ਮੰਗਲ ਦੁਖ ਹੀਨ ॥ ਹਰੀ ਚੰਦ ਦੁਹਿਤਾ
ਮਤਵਾਲੀ ॥ ਸਿਰੀ ਨਾਨਕੀ ਰੂਪ ਬਿਸਾਲੀ॥ ੩੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੰਮਤ ਇਕ ਸ਼ਤ ਚਾਲੀਆ ਉਪਰ ਸਾਤ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥
ਸਾਵਣ ਪੁੰਨਜੋਂ ਦਿਵਸ ਸੁਭ ਬਿਆਹ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਬਾਨ ॥ ੩੮ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਕਾਸਮੀਰ ਤੇ ਆਵਨ ਪਠਾਨੀ ਫੈਜ ਰਾਖਨ ਐਤ੍ਰੂਜੇ ਬਿਆਹ
ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਬਿੰਸਤ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਦਲ ਭੇਜਨ ਬਰ ਬੀਰ ॥

ਪੁਰੈਂ ਕਾਮਨਾ ਜਨਨ ਕੀ ਦੈਹੈਂ ਸੁਭ ਮਤ ਧੀਰ ॥ ੧ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸੰਗਤ ਅਨਕ ਦਿਸਨ ਤੇ ਆਵੈਂ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ
ਬਿਖੈ ਨਹਾਵੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਦਰਸਨ ਕਰੈ ॥ ਸੁਨੈ ਸਬਦ ਉਰ
ਆਨੰਦ ਧਰੈ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਤਖਤ ਅਕਾਲ ॥ ਬੈਠਹਿ
ਸਭਾ ਲਗਾਇ ਬਿਸਾਲ ॥ ਅਨਕ ਅਕੈਰਨ ਕੋ ਅਰਪੰਤੇ ॥ ਅਪਨ
ਮਨੈਰਥ ਕੋ ਉਚਰੰਤੇ ॥ ੩ ॥ ਕਰੈਂ ਕਾਮਨਾ ਸਭ ਹੀ ਪੂਰਨ ॥

ਬਖਸਹਿੰ ਸਿੱਖਨ ਕੈ ਗੁਨ 'ਰੂਰਨਾ॥ ਕੇਤਕ ਭਗਤ ਬਿਖੇ ਮਨ ਲਾਵੈਂ ॥
 ਸੱਤਿਨਾਮ ਸਿਮਰਤ ਗਤ ਪਾਵੈਂ ॥ ੪ ॥ ਕਿਸਕੇ ਦੇਂ ਨਿਸਚੈ 'ਉਰ
 ਗਜਾਨ ॥ ਜਾਨੈ ਅਪਨੌ ਰੂਪ ਮਹਾਨ ॥ ਤਨ ਹੰਤਾ ਤੇ ਹੋਤ ਨਿਰਾਲੇ ॥
 ਲਿਪਹਿ ਨ ਫਲ ਜੇ ਕਰਮਨ ਜਾਲੇ ॥ ੫ ॥ ਆਏ ਅਨਕ ਸੇਵ ਕਹੁ
 ਲਾਗੇ ॥ ਜਗ ਬੰਦਨ ਤੇਜਾਗਹਿ ਵਡ ਭਾਗੇ ॥ ਲਗਯੇ ਸਦਾ ਝੂਤ
 ਮੁਕਤੀ ਕੇਰਾ ॥ ਆਸ ਧਰਹਿ ਲੇ ਅਨਦ ਘਨੇਰਾ ॥ ੬ ॥ ਵਹਿਰ
 'ਅਖੇਰ ਬਿੱਤੁ ਕੈ ਜਾਤੇ ॥ ^੩ਆਯੁ ਬਿਦਿਆ ਮਹਿੰ ਉਮਹਾਤੇ ॥ ਪੈਂਦੇ
 ਖਾਂ ਭਾ ਬਹੁ ਬਲਵਾਨ ॥ ਬੇਰ ਕਾਲ ਮਹਿੰ ^੪ਡੀਲ ਮਹਾਨ ॥ ੭ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸ ਤੇ ਖੇਲ ਕਰਾਵੈਂ ॥ ਪਿਖ ਤਿਸ ਬਲ ਕੈ ਬਹੁ
 ਹਰਖਾਵੈਂ ॥ ਬਧੇ ਬਲੀ ਦੇ ^੫ਮਹਿਖ ਮੰਗਾਵਹਿੰ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸਨਮੁਖ
 ਸੀਸ ਭਿਰਾਵਹਿੰ ॥ ੮ ॥ ਟੱਕਰ ਇਕ ਦੁਹਿ ਕਰਹਿੰ ਲਗਾਵਨ ॥
 ਪੁਨ ਤੀਜੀ ਕੈ ਲਾਗਹਿੰ ਲਾਵਨ ॥ ਦੇਨਹੁ ਮਹਿਖਨ ਕੇਰ ਬਿਖਾਨ ॥
 ਗਹੈ ਪਾਨ ਮਹਿੰ ਪੈਂਦੇ ਖਾਨ ॥ ੯ ॥ ਭਿਰਨ ਨ ਦੇਤ ਟਿਕਾਵੈ ਦੈਨਾ ॥
 ਨਹਿੰ ਕਰ ਸਕੈ ਓਜ ਤਬ ਕੈਨ ॥ ਬਲ ਤੇ ਝਟਕਹਿ ਕਰਹਿ
 ਪਿਛਾਰੀ ॥ ਦੇਨਹੁ ਬਿਰਹਿੰ ਸਕਲ ਬਲ ਹਾਰੀ ॥ ੧੦ ॥ ਨੌ ਨੌ ਮਣ
 ਕੀ ^੬ਮੁੰਗਾਰੀ ਫੇਰੇ ॥ ਬਿਰਖ ਪਕਰ ਕਰ ਸੈਂ ਪੁਟ ਗੇਰੇ ॥ ਧਰੈ
 'ਰਜਤਪਣ ਚੁਟਕੀ ਮਾਹਿ ॥ ਮਲੈ ਹਰਫ ਤਬ ਦੇਹਿ ਮਿਟਾਇ ॥
 ੧੧ ॥ ^੭ਮੱਲ ਭੇਰ ਹਿਤ ਨਰ ਬਹੁ ਆਵੈਂ ॥ ਸਨਮੁਖ ^੮ਅਰਨ ਨ
 ਕੋਊ ਪਾਵੈ ॥ ਪੁਨਹੁ ^੯ਪਟੇ ਬਾਜੀ ਜਬ ਕਰੈ ॥ ਨਹੀਂ ਅਗਾਰੀ ਕੈ
 ਨਰ ਅਰੈ ॥ ੧੨ ॥ ਖਰੇ ਹਜਾਰਹੁ ਪਿਖੈਂ ਤਮਾਸਾ ॥ ਬਿਸਮਹਿ ਰਿਦੇ
 ਲਖੈਂ ਬਲ ਰਾਸਾ ॥ ਇਸ ਕੇ ਸਮ ਨਹਿ ਮੰਡਲ ਮਾਹਿ ॥ ਦੂਸਰ
 ਕਿਸ ਬਲ ਸੁਨੀਅਤ ਨਾਹਿ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰ ਢਿਗ ਸੰਗਤ ਦੇਸ

੧ ਸੁੰਦਰ। ੨ ਸ਼ਿਕਾਰ। ੩ ਸ਼ਬਦੁ ਵਿਦਿਆ ਵਿਚ। ੪ ਡੀਲ ਡੈਲ
 ਸੂਰਤ। ੫ ਮੜੀਆਂ। ੬ ਮੁੰਗਲੀਆਂ ਲੇਹੇ ਚੀਆਂ। ੭ ਰੂਪੈ। ੮ ਅਖਾਵੈ
 ਵਿਚ। ੯ ਵੈਰੀ। ੧੦ ਪਟੇ ਪਾਜੀ।

ਵਿਦੇਸ਼ ॥ ਆਦਿ ਪੈਂਦ ਬਲ ਦੇਖ ਵਿਸੇਸ ॥ ਕਰਤਬ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਬਹੁ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ੧੪ ॥

ਦੈਹਿਗਾ ॥ ਸੰਮਤ ਇਕਸ਼ਤ ਚਾਲੀਆ ਉਪਰ ਵਸ ਪਹਿਚਾਨ ॥

‘ਮੇਖ ਮਾਸ ਕੀ ਖੋੜਸੀ ਗੁਰ ਗਿਰੂ ਸੁਤ ਭਾ ਆਨ ॥ ੧੫ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਪੈਤ੍ਰ ਪਿਖਯੋ ਆਨ ਕਰ ਗੰਗਾ ॥ ਮੰਗਲ ਰਚਯੋ
ਹਰਖ ਕੇ ਸੰਗਾ ॥ ਪਤ ਕੀ ਸਿਮਰਤ ਗਿਰਾ ਰਸਾਲੀ ॥ ਭਈ ਸਫਲ
ਅਬ ਖੁਸ਼ੀ ਬਿਸਾਲੀ ॥ ੧੬ ॥ ਬਧੀ ਬੇਲ ਬਹੁ ਪੀੜੀ ਚਾਲੀ ॥
ਧਰਮ ਕਲਾ ਹਰਿ ਬੰਧ ਬਹਾਲੀ ॥ ਜਾਚਕ ਗਨ ਕੇ ਦੀਨਸ ਦਾਨ ॥
ਬਾਦਤ ਬਾਜੇ ਢੂਰ ਮਹਾਨ ॥ ੧੭ ॥ ਦੇਤ ਆਸਖਾ ਮਿਦਲ
ਉਚਾਰ ॥ ਸੌ ਗੁਨ ਬਖੇ ਗੁਰੂ ਪਰਵਾਰ ॥ ਉਚਤ ਕਰਨ ਕੇ ਸਭੇ ਹੀ
ਕੀਨ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਸੁ ਲੀਨ ॥ ੧੮ ॥ ਬਰਨ ਅਕਾਰ
ਪਰਾਪਤ ਭਯੋ ॥ ਅਣੀਗਾਇ ਧਰ ਨਾਮ ਸੁ ਲਯੋ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਰਬ
ਅਨੰਦਤ ਹੋਇ ॥ ਬਟੈ ਤਿਹਾਵਲ ਲੇ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ੧੯ ॥

ਦੈਹਿਗਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਪੁਤ੍ਰ ਟਿੱਕਾ ਭਯੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਨਾਮ ॥

ਸੂਰਜ ਮਲ ਦੁਤੀਓ ਕੰਵਰ ਅਬ ਤ੍ਰਿਤੀਓ ਅਭਰਾਮ ॥ ੨੦ ॥

ਇਸ ਬਿਧ ਬੀਤਯੋ ਸਮੇਂ ਬਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ਕਰੈਂ ਉਧਾਰਨ ਗਨ ਨਰਨ ਸੁਨ ਜਸ ਆਵਹਿੰ ਬੰਦ ॥੨੧॥

ਚੌਪਈ ॥ ‘ਜਾਡੇ ਕੀ ਰੁਤ ਬੀਤੀ ਜਬੈ ॥ ਆਈ ਮੇਖ ਸਕ੍ਰਾਂਤ
ਸੁਤਬੈ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਤੇ ਸੰਗਤ ਗੁਰ ਕੇਗੀ ॥ ਆਇ ਸੁਣਾ ਸਰ
ਦਰਸਨ ਚੇਗੀ ॥ ੨੨ ॥ ਦਰਬ ਸਮਰਪਹਿੰ ਕਰ ਕਰ ਬੰਦਨ ॥
ਧਰਹਿੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਲਿ ਕਲੁਖ ਨਿਕੰਦਨ ॥ ਅਧਕ ਦਿਵਾਨ ਬਸੇਹੇ
ਲਾਗਾ ॥ ਦਰਸਹਿੰ ਸਿੱਖ ਜਿਨਹੁ ਵੱਡਭਾਗਾ ॥੨੩॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਟਿੱਕਾ

ਜੀ ਤਹਿ ਆਯੋ ॥ ੧੮ ਚਾਮੀ ਕਰ ਭੁਖਨ ਬਹੁ ਪਾਯੋ ॥ ਬੈਠਯੋ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ
 ਗੋਬਿੰਦ ਪਾਸ ॥ ਦਰਸੈਂ ਸਿਖ ਮਨ ਅਧਕ ਹੁਲਾਸ ॥ ੨੪ ॥ ਰਾਮਾ
 ਖਤ੍ਰੀ ਜਾਤ ਸਰੀਨ ॥ ਬਸੇ ਬਟਾਲੇ ਬੁਧ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਨਿਜ ਤਨਜਾ
 ਕੀ ਕਰਨ ਸਗਾਈ ॥ ਚਹੈ ਕਰੀ ਪਰ ਕਹਯੋ ਨ ਜਾਈ ॥ ੨੫ ॥
 ੨੬ ਗਜ ਕੀਟੀ ਸਮ ਅੰਤਰ ਘਨੋ ॥ ਯਾਂਤੇ ਮੌਨ ਲਾਜ ਮਨ ਸਨੋ ॥ ਪੁਨ
 ਉਰ ਗੁਰੂ ਸੁਭਾਵ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਬਸੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਹੈਂ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥ ੨੭ ॥
 ਇਮ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਅਰਜ ਗੁਜਾਰੀ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਖਰੇ ਅਗਾਰੀ ॥
 ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਗੁਰੂ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਅਭਲਾਖੀ ਲਖ ਬਾਕ ਉਚਾਰਾ ॥ ੨੮ ॥
 ਕਿਮ ਤੂ ਖਰੋ ਕਹਾ ਉਰ ਬਾਛੇ ॥ ਕਹੋ ਮਨੋਰਥ ਅਬ ਤੂ ਆਛੇ ॥ ਤਬ
 ਰਾਮੇ ਨਿਜ ਬਿਨੈ ਸੁਨਾਈ ॥ ਮੈਂ ਚਾਹਿਤ ਚਿਤ ਕਰਨ ਸਗਾਈ ॥
 ੨੯ ॥ ਪਾਂਚ ਬਰਖ ਕੀ ਕੰਨਯਾਂ ਮੌਰੇ ॥ ਦਾਸੀ ਕਰਨ ਚਹੋਂ ਸੁਤ
 ਤੌਰੇ ॥ ਦੀਨ ਬੰਧ ਲਖ ਬਿਰਦ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਸੁਕਚਤ ਚਿਤ ਤੇ ਕੀਨ
 ਉਚਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਾ ਸਤਕਾਰਾ ॥ ਬੈਠਾਰਯੋ ਦੇ
 ਧੀਰ ਉਦਾਰਾ ॥ ਸਭੀ ਸਗਨ ਕੀ ਸੌਜ ਮੰਗਾਈ ॥ ਸੋਧਯੋ ਅਰਦਾਸਾ
 ੩੦ ॥ ਬਿਧ ਭਾਈ ॥ ਏਕ ਰਜਤਪਣ ਕਛ ਮਿਸਟਾਨ ॥ ਲੇ ਕਰ
 ਰਾਮਾ ਉਠਯੋ ਸੁਜਾਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤੇ ਝੋਲੀ ਪਾਇ ॥ ਭਾਈ ਕੰਕਮ
 ਭਾਲ ਚਢਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਭਈ ਸਗਾਈ ਅਧਕ ਬਧਾਈ ॥ ਗੁਰ
 ਗ੍ਰਿਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਵੀਂ ਨਿਤ ਆਈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰ ਮਹਿਲੋਂ ਮੈਂ
 ਸਾਇ ॥ ਗੰਗ ਮਾਤ ਢਿਗ ਬੈਠੀ ਆਇ ॥ ੩੨ ॥ ਸੁਨਹੁ ਪੜ੍ਹ ਕਿਸ
 ਨੀਕੇ ਥਾਈ ॥ ਕਰੋ ਟੁਤਾ ਕੀ ਭਲੈ ਸਗਾਈ ॥ ਸੱਤਿ ਬਚਨ ਕਹਿ
 ਨਿਸਾ ਬਿਤਾਈ ॥ ਅਗਲੇ ਭਲਕ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਈ ॥ ੩੩ ॥ ਗੁਰ
 ਸਭ ਦਿਸ ਨਿਜ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਚਲਾਏ ॥ ਬੈਠੇ ਉਠੋ ਜਾਇ ਕੇ ਆਏ ॥

੧ ਸਵਰਨ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ।

੨ ਲੜਕੀ ।

੩ ਹਾਈ ।

੪ ਭਾਈ ਬੁੱਛਾ ਜੀ ।

੫ ਇਕ ਰੁਪਯਾ ਤੇ ਕੁਛ ਮਿਠਾ ਲੈ ਕੇ ।

੬ ਕੇਸਰ ।

ਇਕ ਨਰ ਹੋਰਯੋ ਬਾਲਕ ਸਾਬ ॥ ਦਰਬ ਹੀਨ ਪਟ ਮਲਨ ਅਨਾਬ
 ॥ ੩੪ ॥ ਜਬ ਨੇਰੇ ਹੁਇ ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥ ਸੁਨਤ ਸਭਨ ਕੇ ਗੁਰੂ
 ਬਖਾਨੀ ॥ ਭੈਨ ਕੈਨ ਪੁਰ ਵਾਸੀ ਕੈਨ ॥ ਕਿਮ ਆਯੋ ਕਹੁ ਕਾਰਜ
 ਜੈਨ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਨ ਸੁਕਚਯੋ ਜੁਗ ਜੋਰੇ ਹਾਬ ॥ ਸਭਾ ਬੀਚ ਬੋਲਯੋ
 ਗੁਰ ਸਾਬ ॥ ਮੱਲੇ ਪੁਰ ਬਾਸਹਿੰ ਚਿਰ ਕਾਲ ॥ ਗਏ ਦਰਬ ਤੇ ਦੁਰ
 ਇਸ ਹਾਲ ॥ ੩੬ ॥ ਜਾਤ ਖੋਸਲੇ ਖੱਤ੍ਰੀ ਅਹੈ ॥ ਧਰਮਾ ਨਾਮ ਮੋਹ
 ਕੈ ਕਹੈਂ ॥ ਬਰਖ ਅਸਟ ਇਹੁ ਬਾਰਕ ਮੇਰਾ ॥ ਸਾਧੂ ਨਾਮ ਧਰਯੋ
 ਇਸ ਕੇਰਾ ॥ ੩੭ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ ਨਿਕਟ ਬਠਾਵਾ ॥ ਸੈਜ
 ਸਗਾਈ ਕੇ ਮੰਗਵਾਵਾ ॥ ਸੁਨ ਪਿਖ ਬਿਸਮਤ ਭੇ ਨਰ ਸਾਰੇ ॥ ਕਹਾਂ
 ਕਰਤ ਗੁਰ ਰਿਦੇ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੩੮ ॥ ਸੈਜ ਆਈ ਗੁਰ ਬਿਧੁ ਸੈਂ
 ਗਾਈ ॥ ਬੀਬੀ ਬੀਰੇ ਦੇਹੁ ਸਗਾਈ ॥ ਸੁਨ ਧਰਮੇ ਕਰ ਜੋਰ ਉਚਾਰਾ ॥
 ਮੈਂ ਅਨਾਬ ਤੁਮ ਗੁਰੂ ਉਦਾਰਾ ॥ ੩੯ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਯੋ ਚਿੰਤ
 ਨਹਿੰ ਕੀਜੈ ॥ ਰਚਯੋ ਗੁਰੂ ਸੰਝੇਗ ਲਖੀਜੈ ॥ ਇਹ ਸੁਤ ਤੇਰੇ ਹੈ ਬਡ
 ਭਾਗੇ ॥ ਭਗਤ ਬਿਸਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਅਨਰਾਗੇ ॥ ੪੦ ॥ ਅਸ ਕਹਿ
 ਬਿਧੁ ਤੇ ਸ਼ਗਨ ਦਿਵਾਯੋ ॥ ਨਾਮ ਦੀਨ ਈਧੂ ਸਫਲਾਯੋ ॥ ਪਿਖ
 ਸੁਨ ਸਭ ਕਹਿੰ ਧੰਨ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਜਾਲ ^੧ਚਰਤ ਇਨ
 ਰੂਰੇ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੁੰਬੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਕੰਵਰ
 ਅਣੀ ਰਾਇ ਜਨਮ ਅੰਟਿਕਾ ਗੁਰ ਦਿੱਤਾ ਜੀ ਬੀਬੀ ਬੀਰੇ ਜੀ
 ਸਗਾਈ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਇਕ ਬਿਸਤ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੧ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਧਨ ਧਨ ਹਦਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਮਾਣੈਂ ਰਾਜ ਸੁ ਜੋਗ ॥

^੧ਦੰਡ ਦਾਇ ਦੁਸ਼ਟਾਨ ਕੇ ਸਿੱਖਨ ਮੋਖ ਰੁ ਭੋਗ ॥ ੧ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਨਾਮ ਲੇਤ ਜਮ ਤਜਾਗੈ ॥ ਦਰਸਨ ਤੇ

ਕਲਮਲ ਗਨ ਭਾਗੈ ॥ ਸੰਮਤ ਸੁਨ ਤੱਤ ਸਸਿ ਜਾਨ ॥ ਪੁਨਜਾਂ
 ਕੱਤਕ ਭੀ ਸੁਭ ਮਾਨ ॥ ੨ ॥ ਮਹਿਲ ਨਾਨਕੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥
 ਜਨਮਯੋਂ ਸੁਤ ਜਿਨ ਲੱਛਨ ਰੂਰੇ ॥ ਭਾ ਅਨੰਦ ਬਹੁ ਬਜੀ ਵਧਾਈ ॥
 ਦੀਯੋ ਦਾਨ ਬਹੁ ਰੰਕਨ ਤਾਈ ॥ ੩ ॥ ਦਿਵਸ ਤੌਦਸੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰਾ ॥
 ਭੇਟ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਚਢਾਇ ਰੁਮਾਰ ॥ ਸ਼ਬਦ ਲੀਨ ^੪ਐੜਾ ਤਬ ਆਯੋ ॥
 ਅਟਲ ਰਾਇ ਗੁਰ ਨਾਮ ਰਖਾਯੋ ॥ ੪ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਪਨ੍ਹਾਇ ਕੰਵਰ ਕੇ
 ਤਾਈ ॥ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰ ਸੁ ਭਈ ਵਧਾਈ ॥ ਕੇਤਕ ਸਮਾਂ ਬਿਤੀਤਨ
 ਭਯੋ ॥ ਅਨ ਗਨ ਜਨਨ ਮੁਕਤ ਗੁਰ ਦਯੋ ॥ ੫ ॥ ਜੁੱਧ ਸਮਾਜ ਸੁ
 ਅਧਕ ਬਨਾਵੈਂ ॥ ਦੁਰਗ ਮਾਹਿੰ ਸੰਚਹਿੰ ਹਰਖਾਵੈਂ ॥ ਸੰਮਤ ਜੁਗ ਤਤ
 ਸਸ ਨਿਰਜਾਸ ॥ ਵਦੀ ਵਿਸਾਖ ਪੰਚਮੀ ਹਾਸ ॥ ੬ ॥ ਸਵਾ ਜਾਮ
 ਜਾਮਨ ਕੇ ਰਏ ॥ ਸਿਰੀ ਨਾਨਕੀ ਸੁਤ ਜਨਮਏ ॥ ਪੰਚਮ ਸੁਤ ਭੇ
 ਗੁਰ ਕਰਤਾਰ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਵਾਰ ਸਿਖ ਆਨੰਦ ਧਾਰ ॥ ੭ ॥ ਭਏ
 ਮੰਗਲਾਚਾਰ ਮਹਾਨੇ ॥ ਬਜੇ ਪੈਰ ਪਰ ਬਹੁ ^੫ਸ਼ਦਿਆਨੇ ॥ ਅਨ
 ਗਨ ਦਾਨ ਗਰੀਬਨ ਦੀਨ ॥ ਦਿਵਸ ਤੌਦਸੇ ਗੰਗ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੮ ॥
 ਲੇ ਪੇਤ੍ਰਾ ਆਏ ਦਰਬਾਰ ॥ ਕਰ ਕਰਾਹੁ ਸਿਖ ਸੰਤ ਹਕਾਰ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਬਿਪ ਜੀ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਅਵਾਜਾ ॥ ਲੀਨ ^੬ਤਕਾਰ ਸ਼ਬਦ ਸੁਖ ਸਾਜਾ
 ॥ ੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਨ ਕਰ ਰਿਦੇ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਪੁਰਖ ਅਹੈ ਇਹੁ ਬਲੀ
 ਅਪਾਰਾ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਯੋ ॥ ਨਾਮ ਸੁ ਤੇਗ
 ਬਹਾਦਰ ਲਹਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਨ ਸਭਹਨ ਮਨ ਆਨੰਦ ਪਾਏ ॥ ਉਰ
 ਸਭ ਕੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਬਢਾਏ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਪਨ੍ਹਾਇ ਬਟਾਇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਲੀਨ ਸਭਨ ਮਨ ਧਰ ਅਹਿਲਾਦ ॥ ੧੧ ॥
 ਦੈਹਿਗ ॥ ਸਮਾ ਕਿਤੇਕ ਬਿਤੀਤਯੋ ਰਾਮਾ ਗੁਰ ਫਿਗ ਆਇ ॥
 ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਮਮ ਅਭਲਾਖ ਹੈ ਬਿਆਹ ਸੁਤਾ ਕੇ ਚਾਹਿ ॥ ੧੨ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਬਿਧ ਜੀ ਕੀਨ
 ਹਕਾਰ ਹਦੂਰੇ ॥ ਸਾਹਾ ਸੋਧਨ ਬਿਧ ਜੀ ਕੀਨ ॥ ਅਮਰਦਾਸ ਭੈ
 ਜਿਸ ਦਿਨ ਲੀਨ ॥ ੧੩ ॥ ਮਿਤੀ ਵਿਸਾਖ ਇਕੋਸ ਸੁ ਆਈ ॥
 ਸੰਮਤ ਵੇਦ ਤੱਤ ਸਸ ਸ਼ਾਈ ॥ ਭੀ ਅਰਦਾਸ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬ੍ਰਤਾਵਾ ॥
 ਸਭਹਨ ਕੇ ਮਨ ਆਨੰਦ ਛਾਵਾ ॥ ੧੪ ॥ ਜੁਗ ਦਿਸ ਬਿਆਹ
 ਤਿਆਰੀ ਭਈ ॥ ਉਤਸ਼ਵ ਬਸਤ ਇਕੱਤ੍ਰੁ ਸੁ ਥਈ ॥ ਆਇ ਮੇਲ
 ਗੁਰ ਘਰ ਦਿਸ ਚਾਰ ॥ ਗੁਰੂ ਅੰਸ ਅਰ ਸਿੱਖ ਅਪਾਰ ॥ ੧੫ ॥
 ਰਚਨ ਬਿਆਹ ਕੇ ਆਦ ਸੁ ਆਏ ॥ ਹਰਮੰਦਰ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਏ ॥
 ਪਾਠ ਅੰਨੰਭ ਕੀਨ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ॥ ਬਿਘਨ ਨਸਾਇਕ ਸੁਖ ਦਾ ਪੰਥ ॥
 ੧੬ ॥ ਭੀ ਅਰਦਾਸ ਬਟਾਇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੁੰਦਭ ਵਜੀ ਅਨਾਹਦ
 ਨਾਦ ॥ ਅਨਕ ਭਾਂਤ ਕੇ ਭੋਜਨ ਬਨੈ ॥ ^੧ਸੰਗਤ ਅਚੈ ^੨ਮੋਦ ਕੇ ਸਨੈ
 ॥ ੧੭ ॥ ਹੋਵੈ ਕੀਰਤਨ ਦੇਨੋ ਕਾਲਾ ॥ ਉਪਦੇਸੈਂ ਗੁਰ ਸਬਦ
 ਰਸਾਲਾ ॥ ਦਿਨ ^੩ਨੀਅਰਾਇ ਜਨੇਤ ਤਿਆਰੀ ॥ ਅਨਕ ਬਿਧਨ ਕੇ
 ਕੀਨ ਸਿੰਗਾਰੀ ॥ ੧੮ ॥ ਤਖਤ ਅਕਾਲ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਏ ॥ ਹੁਮ
 ਹੁਮਾਇ ਸਭ ਮਿਲ ਇਕ ਥਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਪਹਿਨ ਪੁਸ਼ਾਕਾ ॥
 ਆਇ ਬਿਚੇ ਜਨ ਪਤ ^੪ਨਿਸ ਰਾਕਾ ॥ ੧੯ ॥ ਨੇਉਦਾ ਹੋਇ ਭਲੀ
 ਪਰਕਾਰ ॥ ਸੁਤ ਜੁਤ ਗੁਰ ਆਏ ਦਰਬਾਰ ॥ ਬੰਦਨ ਹਰਿ ਮੰਦਰ
 ਜੀ ਕੀਨੀ ॥ ਬਹੁਰ ਬਰਾਤ ਚਢਾਇ ਸੁ ਦੀਨੀ ॥ ੨੦ ॥ ਬਾਜੇ
 ਬਾਜੇ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਸਾਵਨ ^੫ਮੇਘ ਲਜਾ ਸੁਨ ਧਾਰ ॥ ^੬ਸੂਰਨ
 'ਸਲਖੈਂ ^੭ਤੁਪਕ ਚਲਾਈ ॥ ਭਾ ਅਨੰਦ ਕੁਛ ਕਹਿਯੋ ਨ ਜਾਈ ॥
 ੨੧ ॥ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਉਲਘ ਬਟਾਲੇ ਜਾਇ ॥ ਰਾਮਾ ਜੀ ਕੈ ਸੁਧ ਜਬ
 ਥਾਇ ॥ ^੮ਪੰਚ ਭੇਜ ਆਗੇ ਹੋਤ ਆਦਰ ॥ ਪੁਰੀ ਲਿਆਇ ਬਰਾਤ

੧ ਸੰਗਤ ਛਕਦੀ ਹੈ । ੨ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ । ੩ ਨੌਜੈ । ੪ ਪੁਨਿਆਂ
 ਵਾਲੀ ਰਾਤ੍ਰੀ । ੫ ਸਾਵਨ ਦੇ ਬੱਦਲ । ੬ ਸੂਰਮੇ । ੭ ਗੋਲੀਆਂ ਪਾਕੇ ।
 ੮ ਬੰਦਕ । ੯ ਸਰਪੰਚ ।

ਸਸਾਦਰ ॥ ੨੨ ॥ ਪੁਰੀ ਪਵੇਸਨ ਸਮੈਂ ਬਰਾਤੀ ॥ ਕਰੈਂ ਕੁਲਾਹਲ
 ਅਨਕਨ ਭਾਤੀ ॥ ਧੈਂਸਾ ਧੁੰਕੈ ਤੁੱਰਗੀ ਬਾਜੈ ॥ 'ਸਲਕ ਤੁਪਕ ਕੀ
 ਅਤ ਛਬਛਾਜੈ ॥ ੨੩ ॥ ਪੁਰ ਨਰ ਨਾਗੀ ਕੋਠਨ ਚਰੇ ॥ ਪਿਖੈਂ
 ਬਰਾਤ ਮੇਦ ਮਨ ਭਰੇ ॥ ਭਾਗ ਸਰਾਵਨ ਨਿਜ ਕੇ ਕਰੈਂ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਦਰਸ ਪਾਇ ਨਿਜ ਘਰੈ ॥ ੨੪ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾ ਜਨ
 ਵਾਸ ॥ ਡੇਰਾ ਕੀਨ ਗੁਰੂ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਸੇਵਾ ਰਾਮੇ ਕੀਨ ॥
 ਕੀਨ ਜਨੇਤੀ ਗੁਰੂ ^੨ਪ੍ਰਸੀਨ ॥ ੨੫ ॥ ਅਨਕ ਭਾਂਤ ^੩ਬਿੰਜਨ
 ਛਕਵਾਏ ॥ ਨਿਸਾ ਭਈ ਸੁਭ ਭਯੋ ਢੁਕਾਇ ॥ ਸ਼ਬਦਨ ਬਰਖਾ
 ਜੁਗ ਦਿਸ ਹੋਵੈ ॥ ਪਿਖ ਨਰ ਨਾਗੀ ਆਨੰਦ ਹੋਵੈ ॥ ੨੬ ॥ ਭਈ
 ਪ੍ਰਾਤ ਗੁਰ ਪੁਰਬ ਲਖਾਇ ॥ ਬਿਧ ਜੀ ਪਠਯੋ ਅਨੰਦ ਬਿਆਇ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਨੇਤੀ ਜਿਸ ਨਾਮ ਚੰਗੇਰਾ ॥ ਰਾਮੇ ਪੁਤ੍ਰੀ ਭਾਗ ਬਡੇਰਾ ॥ ੨੭ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਵਿੱਤਾ ਸੰਗ ^੪ਭਵਾਰੀ । ਲੀਨ ਚਾਰ ਪਿਖ ਮੁਦ ਪਰਵਾਰੀ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ^੫ਅਨਗਨ ਦਾਨ ਸੁ ਦੀਨਾ ॥ ਉਤਸ਼ਵ ਸਮੈਂ ਭਲੋ ਮਨ
 ਚੀਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਆਦਿ ਲਾਵ ਜਹਿ ਲੀਨ ॥ ਤਹਿ ਸਥਾਨ
 ਕੈ ਦਰਸਨ ਕੀਨ ॥ ਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਹੁ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਈ ॥ ਸਭਹਨ
 ਮਨ ਬਹੁ ਆਨੰਦ ਪਾਈ ॥ ੨੯ ॥ ਸਪਤ ਦਿਵਸ ਗੁਰ ਤਹਾਂ
 ਰਹਾਇ ॥ ਦੇਨਹੁ ਕਾਲ ਸੁਕੀਰਤਨ ਥਾਇ ॥ ਅਨ ਗਨ ਦਾਇਜ
 ਰਾਮੇ ਦੀਨ ॥ ਕਵੀ ਨ ਕੋ ਜੋ ਗਨੈ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੩੦ ॥ ਅਸਟਮ
 ਦਿਵਸ ਤਿਆਰੀ ਭਈ ॥ ਡੇਰਾ ਲੀਏ ਬਰਾਤ ਚਢਾਈ ॥ ਆਇ
 ਸੁਧਾਸਰ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰ ॥ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ਹਰਖ ਮਨ ਧਾਰ ॥ ੩੧ ॥
 ਪੁਨ ਮਹਿਲੋਂ ਮਹਿ ^੬ਪ੍ਰਵਸੇ ਜਾਇ ॥ ਮਾਤਾ ਸ੍ਰੀ ਰੰਗਾ ਜੁਤ ਆਇ ॥
 'ਅੰਭ ਵਾਰ ਮਾਤਨ ਤਬ ਪੀਨਾ॥ਨੁਖਾ ਦਰਸ ਮਨ ਆਨੰਦ ਭੀਨਾ ॥

੧ ਬੰਦੂਕ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ।

੨ ਪ੍ਰਸੰਨ ।

੩ ਭੋਜਨ ।

੪ ਫੇਰੇ ।

ਪ ਬੇਅੰਤ ।

੬ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ।

੭ ਜਲ ਵਾਰ ਕੇ ।

੩੨ ॥ ਉਤਸ਼ਵ ਅਧਕ ਸੁ ਥੋਰੇ ਬਖਾਨਾ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਬਢਨ ਤੇ ਮਨ
 ਡਰ ਪਾਨਾ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਕੇਤਕ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਯੋ ॥ ਪੁਰੀ ਬਕਾਲੇ
 ਇਕ ਸਿਖ ਆਯੋ ॥ ੩੩ ॥ ਨਾਮ ਸੁ ਮਿਹਰਾ ਗੁਰ ਦਰਸਾਯੋ ॥
 ਪਗ ਪੰਕਜ ਪਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਪੁਨ ਬਿਨੋ ਬਿਖਾਨੀ ॥
 ਮੇਹਿ ਭਾਵਣਾ ਪੁਰੈ ਮਹਾਨੀ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਦਨ ਸੁਧਾਰਨ ਕਰੇ ॥
 ਤਿਨ ਮਹੁ ਚਰਨ ਆਪ ਕੈ ਫਿਰੇ ॥ ਮਾਤ ਗੰਗ ਭੀ ਸੰਗ ਸਿਧਾਵੈ ॥
 ਇਮ ਦੇਖਨ ਮਮ ਚਿਤ ਲਲਚਾਵੈ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਣ ਕਰ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਖਾਨਾ ॥ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨੋਰਥ ਠਾਨਾ ॥ ਕਜੋਂ ਨ ਹੋਇ
 ਪੂਰਨ ਮਨ ਜਾਨੋ ॥ ਮਾਤ ਗੰਗ ਢਿਗ ਬਿਨੈ ਬਖਾਨੋ ॥ ੩੬ ॥ ਸੁਨ
 ਗੁਰ ਬਚ ਮਾਤਾ ਢਿਗ ਗਯੋ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰ ਬਚ ਭਾਖਤ ਭਯੋ ॥ ਹੇ
 ਮਾਤਾ ਮੰਦਰ ਬਨਵਾਇ ॥ ਦਰਬ ਅਧਕ ਹੀ ਤਿਨ ਪਰ ਲਾਇ ॥
 ੩੭ ॥ ਬਸਯੋ ਨਹੀਂ ਸੈਂ ਅੰਤਰਿ ਤਾਹਿੰ ॥ ਨਏ ਹੇਰ ਮਨ ਉਪਜੀ
 ਚਾਹਿ ॥ ਗੁਰੂ ਮਾਤ ਜੁਤ ਪਗ ਇਤ ਪਾਵੈਂ ॥ ਤਉ ਸਫਲਤਾ ਇਨ
 ਹੁਇ ਆਵੈ ॥ ੩੮ ॥ ਬਿਨਤੀ ਪ੍ਰਬਹ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਕੀਨ ॥ ਤਿਨ
 ਰਾਵਰ ਢਿਗ ਮੁਹਿ ਪਠ ਦੀਨ ॥ ਕਰੇ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿ ਮਾਤਾ ਚਲੈ ॥ ਮੈਰ
 ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਭਲੈ ॥ ੩੯ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ॥
 ਆਇ ਮਾਤ ਢਿਗ ਕਰ ਪਦ ਬੰਦ ॥ ਮਿਹਰੇ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਸੁਨਾਈ ॥
 ਪੁਰ ਅਭਲਾਖਹਿ ਪੁਤ੍ਰ ਇਸਾਈ ॥ ੪੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਕੰਵਰ
 ਅਟੱਲ ਰਾਇ ਸ੍ਰੀ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਜਨਮ ਐ ਸ੍ਰੀ ਟਿੱਕਾ ਗੁਰਦਿੱਤਾ
 ਜੀ ਬਿਆਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਬਾਈਸਮੌਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੨ ॥
 ਦੈਹਿਗਾ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਬਚ ਇਮ ਮਾਤ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ॥

ਮਾਨਤ ਭੈ ਸਭ ਜਾਨ ਕੈ ਹੋਇ ਭਵਿੱਖਜਤ ਬਿੰਦ ॥ ੧ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਹੋਤ ਪ੍ਰਭਾਤ ਕਰੈਂ ਸਭ ਤਿਆਰੇ ॥ ਚਲਹਿੰ ਬਕਾਲੇ

ਸੰਗ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਸੁਪਤੇ ਰਾਤ ਬਤਾਈ ॥ ਜਾਗੇ ਦਯਾ ਸਿੰਧ
 ਗੋਸਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸੌਚ ਸਨਾਨ ਧਿਆਨ ਕੋ ਠਾਨੇ ॥ ਦਿਨ ਕਰ ਚਢੇ
 ਚਢਨ ਲਲਚਾਨੇ ॥ ਕੁਝ ਸਿਖ ^੧ ਸੁਭਟ ਸੰਗ ਲੈ ਨਾਥ ॥ ਗੰਗਾ ਮਾਤ
 ਕੇ ਰਾਲੇ ਸਾਬ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਬੰਦਨ ਕਰਕੈ ॥ ਗਮਨ
 ਬਕਾਲੇ ਦਿਸਾ ਨਿਹਰਕੈ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਮਗ ਉਗਲਯੋ ਸਾਰਾ ॥ ਜਾਇ
 ਬਕਾਲਾ ਗ੍ਰਾਮ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਹਰਖਤ ਮਿਹਰਾ ਅਗ੍ਰ ਸਿਧਾਰੇ ॥
 ਜਹਾਂ ਨਵੀਨ ਨਿਕੇਤ ਸੁਧਾਰੇ ॥ ਤਹਿ ਆਛੈ ਪਰਯੰਕ ਡਸਾਵਾ ॥
 ਸੁਦਰ ਆਸਤਰਨ ਸੋਛਾਵਾ ॥ ੫ ॥ ਕਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇ ਤਹਿ ਬੈਠਾਇਆ
 ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਬੰਦੇ ਗੁਰ ਆਇ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਨੀਕੇ ਕਰਵਾਇਸ ॥
 ਸਰਬ ਸੇਵ ਤੇ ਗੁਰੂ ^੨ ਰਿਝਾਇਸ । ੬ ॥ ^੩ ਗਿਰਦ ਨਵਾਂ ਕੀ ਸੰਗਤ
 ਸਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਆਈ ਗੁਰ ਪਗਨ ਮਝਾਰੀ ॥ ਮੇਲਾ ਭਯੋ ਅਧਕ ਗ੍ਰਿਹ
 ਮੇਰੇ ॥ ਹੋਵੈ ਕੀਰਤਨ ਦੋਨੋਂ ਵੇਰੇ ॥ ੭ ॥ ਤੀਨ ਦਿਵਸ ਗੁਰ ਤਹਾਂ
 ਬਿਤਾਏ ॥ ਕਰਤ ਟਹਿਲ ਕੇ ਉਰ ਹਰਖਾਏ ॥ ਚਤੁਰਬਚ ਦਿਨ ਮਹਿੰ
 ਬੈਠੇ ਪਾਸ ॥ ਮਾਤਾ ਕੀਨਸ ਬਾਕ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੮ ॥ ਹੇ ਸੁਤ ਸੁਨਹੁ
 ਪਾਤ ਜੋ ਆਯੋ ॥ ਦੇਹ ਅੰਤ ਅਪਨੈ ਲਖ ਪਾਯੋ ॥ ਤੁਮਰੇ ਪਿਤਾ
 ਸਮੀਪ ਸਿਧਾਵੈਂ ॥ ਮਿਲਹੁ ਅਨੰਦ ਤਹਾਂ ਕੌ ਪਾਵੈਂ ॥ ੯ ॥ ਕਹਯੋ
 ਸੰਝ ਨਿਸ ਭੀ ਮਧਯਾਨੀ ॥ ਤਬ ਗੰਗਾ ਤਨ ਕੀਨ ਸਨਾਨੀ ॥ ਮਾਤਾ
 ਢਿਗ ਗੁਰ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਿਮਰਨ ਕੈ ਕਰੇ ॥ ੧੦ ॥
 ਹੁਕਮ ਸੱਤਿ ਜਾਨਯੋਂ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ਅਪਰ ਮਾਤ ਸੋਂ ਕਛੂ ਨ
 ਉਚਾਰਾ ॥ ਪਿੱਥਮ ਪਾਠ ਜਪੁਜੀ ਕੈ ਕੀਨਾ ॥ ਪੁਨ ਸੁਖਮਨੀ ਬਿਖੈ
 ਚਿਤ ਦੀਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਬਿਧੀਆ ਜੇਠਾ ਸਾਈਂ ਦਾਸ ॥ ਮਿਹਰਾ
 ਸਿਖ ਆ ਬੈਠੇ ਧਾਸ ॥ ਪਠ ਸੁਖਮਨੀ ਭੋਗ ਜਬ ਪਾਯੋ ॥ ਹਾਥ ਜੈਰ
 ਸਭ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਤ ਸੋਂ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੇ ਬਰ ਕਹਯੋ ॥

ਜਿਸ ਤੁਮ ਪਿਤਾ^੧ ਦਾਗ ਜਲ ਦਯੋ॥ ਤਬਾ ਕਰੈ ਮੈਰੈ ਸੰਸਕਾਰ॥
 ਸੁਖੀ ਬਸੇ ਤੁਮ ਜੁਤ ਪਰਵਾਰ॥ ੧੩॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸੁਖ ਆਸਨ
 ਪਰਤਾਇ॥ ਪੌਢੀ ਮੁਖ ਪਰ^੨ ਅੰਬਰ ਪਾਇ॥ ਪਠੈ ਸਬਦ ਕੇ ਤਨ
 ਤਜ ਗਈ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਫਿਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਈ॥ ੧੪॥^੩ ਸੰਮਤ
 ਤਤ ਪਾਡਵ ਸਸ ਜਾਨ॥ ਚੇਤਰ ਸੁਦੀ ਚੈਥ ਪਹਚਾਨ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਸਮੇਂ ਬਕੁਠ ਸਧਾਰੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੀਨ ਤਬੈ ਅਸ ਤਿਆਰੀ॥ ੧੫॥
 ਸੁਦਰ ਅਥਕ ਬਿਬਾਨ ਬਨਾਇ॥ ਲੀਨ ਚਾਰ ਸਿਖ ਕੰਧ ਉਚਾਇ॥
 ਪਛਤੇ ਸ਼ਬਦ ਬਿਪਾਸਾ ਜਾਇ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਤਨ ਕੀਨ^੪ ਪ੍ਰਵਾਇ॥ ੧੬॥
 ਕਰ ਸਨਾਨ ਪੁਰ ਡੇਰੇ ਆਇ॥ ਪਠ ਸੁਹਿਲਾ ਪਰਸਾਦਿ
 ਬ੍ਰਤਾਇ॥ ਏਕ ਨਿਸਾ ਬਸਕੈ ਤਿਸ ਬਾਨਾ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਤ ਗੁਰ ਚਹਯੋ
 ਪਯਾਨਾ॥ ੧੭॥ ਮਿਹਰੇ ਸੰਗ ਕਹਯੋ ਤੁਵ ਚਾਹੀ॥ ਪੁਰਨ ਭਈ
 ਲਖੇ ਉਰ ਮਾਹੀ॥ ਜਾਇ ਸੁਧਾ ਸਰ ਸਗਰੀ ਰੀਤ॥ ਕਰਯੋ ਹਹਿਤ
 ਚਿਤ ਮੈਂ ਧਰ ਪ੍ਰੀਤ॥ ੧੮॥ ਮਿਹਰੇ ਕਹਯੋ ਇਹਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਜੈ॥
 ਬਾਂਛਤ ਹੋਇ ਮੰਗਾਇ ਸੁਲੀਜੈ॥ ਮਾਤਾ ਹੇਤ ਯੱਗੰਜ ਕਰਵਾਵਹੁ॥
 ਪੁਨ ਦਸਤਾਰ ਇਹਾਂ ਬੰਧਵਾਵਹੁ॥ ੧੯॥ ਗੁਰੂ ਕਹਯੋ ਚਿਤ ਚਾਹਤ
 ਜੋਇ॥ ਸੋ ਭੀ ਬਾਤ ਹੋਇ ਫਿਗ ਤੋਇ॥ ਹਮਤੇ ਤਿੜੀ ਬਾਨ ਗੁਰ
 ਬੈਸੇ॥ ਤਿਲਕ ਬਕਾਲੇ ਮਹਿੰਲੇ ਐਸੇ॥ ੨੦॥ ਮੈਰੇ ਰੂਪ ਭੇਦ
 ਨਹਿੰਕੇਈ॥ ਤਬ ਲੈ ਜੀਵਨ ਤੇਰੇ ਹੋਈ॥ ਸੁਨ ਮਿਹਰੇ ਉਰ ਨਿਸਚੈ
 ਪਾਯੋ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਲਪਟਯੋ॥ ੨੧॥ ਰਵੇਂ^੫ ਤੁਲੰਗ
 ਬੈਗ ਤੇ ਚਾਲੇ॥ ਸਿੱਖ ਪਿਆਰੇ ਲੇ ਭਟ ਨਾਲੇ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ
 ਪਹੁੰਚੇ ਆਈ॥ ਗੰਗ ਮਾਤ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨਾਈ॥ ੨੨॥ ਸੁਨਤ
 ਸਭਨ ਮਨ ਸੋਕ ਉਪਾਏ॥ ਗੁਰ ਫਿਗ ਬੈਠ ਮਾਤ ਗੁਨ ਗਾਏ॥

੧ ਸਸਕਾਰ ਨਹੀਂ, ਜਲ ਪ੍ਰਵਾਹ।

੨ ਕਪੜਾ, ਚਾਦਰਾ।

੩ ਜਲ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕੀਤਾ।

੪ ਪਰ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ।

੫ ਸ਼ੀਘਰ।

ਮਹਿਲਨ ਮਹਿੰ ਭੀ ਭਯੋ ਬਰਾਗੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਬਿਨ ਸਭ ਦੁਖ ਪਾਗੇ
 ॥ ੨੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿ੍ਧੂਪ ਜੀ ਸਭ ਸਮਝਾਇ ॥ ਮਾਤ ਭਾਗ ਬਡ
 ਗੁਰ ਪੁਰ ਜਾਇ ॥ ਤਿਨ ਹਿਤ ਸ਼੍ਲੋਕ ਨ ਠਾਨਹੁ ਕੋਈ ॥ ਜਪਹੁ ਨਾਮ
 ਸੁਖ ਦੇਨਹੁ ਲੋਈ ॥ ੨੪ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਬਹੁ ਉਪਦੇਸ਼ਨ ਕੀਨ ॥
 ਸਭਹਨ ਕੇ ਮਨ ਧੀਰਜ ਲੀਨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਠ ਅਖੰਡ ਰਖਾਏ ॥
 ਦਿਵਸ ਪੰਦੂਸੇ ਜੱਗ ਕਰਾਏ ॥ ੨੫ ॥ ਦੀਨੋ ਅਨ ਗਨ ਰੰਕਨ
 ਦਾਨ ॥ ਪਾਠ ਸਮਾਪਤ ਕੀਨ ਮਹਾਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਾਤੂ ਮੁਹਿਰੀ ਤੇ
 ਪਾਇ ॥ ਪਾਗ ਬੰਧੀ ਗੁਰ ਮਨ ਹਰਖਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ
 ਜਬ ਬੀਤੇ ਫੇਰ ॥ ਸੰਗਤ ਆਵਤ ਜਾਤ ਘਨੇਰ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਭਾਈ
 ਬਿ੍ਧੂਪ ਬਖਾਨਾ ॥ ਰਾਵਰ ਕਰਨੇ ਜੰਗ ਸੁ ਠਾਨਾ ॥ ੨੭ ॥ ਸਮਾਂ
 ਪਰਾਪਤ ਭਾ ਅਬ ਆਇ ॥ ਮੈਂ ਚਾਹੋਂ ਅਬ ਆਪ ਰਜਾਇ ॥ ਦਿਹੁ
 ਆਗਜਾ ਤੈ ਨਿਜ ਗਿਰੁ ਜਾਉਂ ॥ ਸਿਮਰੋਂ ਤਵ ਪਗ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਊ
 ॥ ੨੮ ॥ ਭਯੋ ਸਮੀਪੀ ਸਮਾਂ ਹਮਾਰਾ ॥ ਅੰਤ ਸਮੈਂ ਮੁਝ ਦੇਹ
 ਦਿਦਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨੇ ਸਕਲ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਜਥਾ ਜੋਗ ਇ੍ਧੂ
 ਇੱਛਾ ਧਾਰੀ ॥ ੨੯ ॥ ਸਮਾਂ ਜੁੱਧ ਕੋ ਪਹੁਚਯੋ ਆਈ ॥ ਇਮ
 ਬਿਚਾਰ ਆਇਸ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਕਰ ਕੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੋ ਬੰਦਨ ॥
 ਬਾਰ ਬਾਰ ਪਿਖ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਨਿਕੰਦਨ ॥ ੩੦ ॥ ਗਾ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰ
 ਪਗ ਧਯਾਨ ॥ ਇਕ ਰਸ ਬਿੜੀ ਰਿਦੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਯਾਨ ॥ ਸਕਤ
 ਬਿਸਾਲ ਚਹੈ ਸੁ ਕਰਹੀ ॥ ਤਊ ਨ ਕਰਹਿ ਧੀਰ ਉਰ ਧਰਹੀ ॥
 ੩੧ ॥ ਪਾਛੇ ਕੇਤਕ ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਇ ॥ ਸੰਗਤ ਏਕ ਆਇ ਇਕ
 ਜਾਇ ॥ ਕਰਤ ਅਨੇਕਨ ਕੋ ਕਲਯਾਨ ॥ ਕਿਸ ਦੇ ਭਗਤ ਕਿਸੀ
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਯਾਨ ॥ ੩੨ ॥ ਕਿਸ ਕੀ ਕਰਹਿ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰੀ ॥ ਸੁਤ
 ਬਿਤ ਆਦਿ ਜਿ ਕਰ ਉਰ ਰੂਗੀ ॥ *ਆਯੂਧ ਬਿਦਿਆ ਬਹੁ

ਅਭਿਆਸੇ ॥ ਕਰੈਂ ਸੁਭਟ ਗੁਰ ਪਿਖਹਿੰ ਤਮਾਸੇ ॥ ੩੩ ॥ ਪੈਂਚੇ
 ਖਾਨ ਬੀਰੇ ਬਰ ਹੋਵਾ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸਮ ਕੇ ਦੁਤਿਜ ਨ ਜੋਵਾ ॥
 ੨ਸਿਪਰ ਖੜਗ ਤੇ ਦਾਵ ਕਰੰਤੇ ॥ ਧਨਖੁ ਨਿਠਰ ਨਵ ਟੰਕ ਖਿਚੰਤੇ
 ॥ ੩੪ ॥ ਖਪਰੇ ਮਹਾ ਫੁਲਾਦੀ ਤੀਖਨ ॥ ਗੁਰੂ ਘਰਾਵਹਿੰ ਕਹਿ
 ਕਹਿ ਭੀਖਨ ॥ ਚਾਰ ਚਾਰ ਅੰਗੁਰ ਚੌਰਾ ਕਰ ॥ ੪ਕਾਨੀ ਪੁਸਟ
 ਦੀਰਘ ਕੇ ਮਧ ਧਰ ॥ ੩੫ ॥ ਦੇਖਤ ਲੌਕ ਅਧਕ ਬਿਸਮਾਵੈਂ ॥
 ਅਬ ਤੈ ਅਸ ਨਹਿੰ ਕੋਇ ਚਲਾਵੈ ॥ ਅਰਜਨ ਆਦਿਕ ਸਮਜ
 ਮਝਾਰਾ ॥ ਸੁਨੇ ਬਲੀ ਥੇ ਕਰਤ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ੩੬ ॥ ਕੈਨ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਇਨ
 ਸਕਹਿ ਸਹਾਰੇ ॥ ਜਥਾ ਸਰਪ ਕੇ ਫਨ ਬਿਸਥਾਰੇ ॥ ਕੰਰ ਕਰ
 ਤਿਆਰ ਬਿੰਦ ਰਖਵਾਵੈਂ ॥ ਹੁਪਕਨ ਹਿਤ ਗੁਲਕਾ ਢਲਵਾਵੈਂ ॥
 ੩੭ ॥ ਜੇਤਕ ਜੰਗ ਸਮਿੱਗ੍ਰੀ ਬਰਤੇ ॥ ਗਨ ਆਯੁਧ ਕੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ
 ਕਰਤੇ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰ ਮਹਿਲੋਂ ਮਹਿੰ ਗਏ ॥ ਹੁਇ ਇਕਾਂਤ
 ਤਹਿ ਬੈਠਤ ਭਏ ॥ ੩੮ ॥ ਤਬਹਿ ਮਹਿਲ ਗੁਰ ਚਲ ਕਰ ਆਏ ॥
 ਬੈਠ ਸਮੀਪੀ ਬਾਤ ਚਲਾਏ ॥ ਕੰਨਜਾਂ ਬਿਆਹ ਉਚਤ ਅਬ ਹੋਈ ॥
 ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜਿਸ ਬਿਧ ਭਲ ਜੋਈ ॥ ੩੯ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਭਲੀ
 ਇਹ ਬਾਤ ॥ ਸੋਧੈਂ ਸਾਹਾ ਹੋਤੇ ਪ੍ਰਾਤ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸੁਪਤੇ ਨਿਸਾ
 ਬਿਤਾਈ ॥ ਪ੍ਰਾਤਹਿ ਮੱਜੇ ਧਯਾਨ ਲਗਾਈ ॥ ੪੦ ॥ ਪੁਨਹਿ
 ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਪਰ ਸਾਜੇ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਦੇਖਤ ਛੇਬ ਲਾਜੇ ॥ ਗੁਰੂ
 ਦਾਸ ਭਾਈ ਬੁਲਵਾਯੋ ॥ ਬੀਬੀ ਬੀਰੇ ਸਾਹ ਸੁਧਾਯੋ ॥ ੪੧ ॥ ਸੰਮਤ
 ਇਕ ਸ਼ਤ ਅਰ ਛੇਵੰਜਾ ॥ ਜੇਠ ਮਾਸ ਪੁੰਨਜਾਂ ਦੁਖ ਭੰਜਾ ॥ ਲਿਖ
 ਮੱਲੇ ਸਾਹਾ ਪਠ ਦਾਇ ॥ ਧਰਮੇਂ ਪਠ ਮਨ ਆਨੰਦ ਪਾਇ ॥ ੪੨ ॥
 ਭੀ ਤਿਆਗੀ ਜੁਗ ਦਿਸ ਤਬ ਬਿਆਹ ॥ ਰਚੇ ਸੁ ਮੰਗਲ ਅਨ ਬਿਧ

੧ਸ਼੍ਰੀਸ਼ਟ ।

੨ਛਾਲ ।

੩ ਸਖਤ, ਪੰਜੀ ਸੇਰ ਦਾ ਇਕ ਟੰਕ ।

੪ ਭਿਆਨਕ ।

੫ ਬਾਣ ਦੀ ਮੋਟੀ ਕਾਨੀ ।

੬ ਸੱਪ ਦੇ ਫੱਨ ਵਰਗਾ ਚੌੜਾ ।

ਆਹ ॥ ਅਨਗਨ ਦਾਇਜ਼ ਗੁਰ ਬਨਵਾਯੋ ॥ ਭੂਖਨ ਕਾ ਕਛੁ ਅੰਤ
ਨ ਆਯੋ ॥ ੪੩ ॥ ਪਰ ਗੁਰ ਮੇਲ ਨ ਕਿਤਹੁ ਹਕਾਰਾ ॥ ਕਹੋ
ਮਹਿਲ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥ ਕੌਂ ਨ ਹਕਾਰਹੁ ਮੇਲ ਮਹਾਨ ॥
ਕਹਿੰ ਗੁਰ ਇਸ ਮਹਿੰ ਆਛੀ ਜਾਨ ॥ ੪੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਮਾਤ ਗੰਗਾ ਜੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਨਿਵਾਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤੇਬੀਸਮੌ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੩ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਕਥਾ ਗੁਰ ਕੀ ਰੁਚਰ ਜਿਮ ਸੰਗਮ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥

ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੈਂ ਪੁਨਹ 'ਮਹਿਦ ਅਘ ਹੰਗ ॥ ੧ ॥

ਤੁਰਕਨ ਗਹੀ ਅਨੀਤ ਬਹੁ ਹਿੰਦਨ ਕੇ ਦੁਖ ਦੇਤ ॥

ਸੁੰਦਰ ਬੇਟੀ ਬਹੁ ਪਿਖ ਸਭ ਤੇ ਖੋਇਸੁ ਲੇਤ ॥ ੨ ॥

ਅਨਕ ਦੁਖੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਫਿਗ ਆਏ ਕਰ ਫਰਯਾਦ ॥

ਪਿਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਚਾਰਿਓ ਬਹੁ ਭੇ ਏ ਮਰਯਾਦ ॥ ੩ ॥

ਬਿਨਾ ਯੁੱਧ ਤੇ ਨਹਿੰ ਬਨੈ ਯਹ ਨੀਕੀ ਹੈ ਬਾਤ ॥

ਕਰੈਂ ਯੁੱਧ ਦੁਸ਼ਟਾਨ ਸੌਂ ਹੈ ਕੈ ਅਬ ਬੰਖਯਾਤ ॥ ੪ ॥

ਏਕ ਸਮੈਂ ਏਕਲ ਗੁਰੂ ਏਠੇ ਅੰਤਰ ਭੈਨ ॥

ਨਾਰਦ ਆ ਬੰਦਨ ਕਰੀ ਦੇ ਆਦਰ ਗੁਰ ਤੈਨ ॥ ੫ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਸਭ ਦਿਵਤਾਨ ਦਿਸਾ ਤੇ ਬੰਦਨ ॥ ਭਾਖੀ ਗੁਰ

ਪਗ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੰਦਨ ॥ ਪੁਨ ਬਿਨਤੀ ਅਸ ਬਿਧ ਪਰਕਾਸੀ ॥ ਧਰਮ

ਰੱਖਯ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖ ਰਾਸੀ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੰਚ ਗੁਰ ਸ਼ਾਂਤ ਸੌਰਪ ॥

ਨਹਿੰ ਜਾਨੈ ਤਿਨ ਦੁਸ਼ਟ ਕੁਛੂਪ ॥ ਤਿਨ ਹਿਤ ਰਾਵਰ ਸ਼ਸਤ੍ਰਨ

ਧਾਰੇ ॥ ਕਰਹੁ ਬਹੇ ਬਹੁ ਜੁੱਧ ਅਖਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਸਭ ਦੇਵਨ ਕੀ

ਬਿਨਤੀ ਏਹੁ ॥ ਦੁਸ਼ਟ ਹਤੇ ਦੇਵਨ ਸੁਖ ਦੇਹੁ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹੋ

ਚਿੰਤ ਨਹਿ ਠਾਨੈ ॥ ਕਰੈਂ ਜੁੱਧ ਗਨ ਦੁਸ਼ਟਨ ਹਾਨੋਂ ॥ ੮ ॥ ਸਭ
 ਦੇਵਨ ਜਾ ਧੀਰਜ ਦੇਹੁ ॥ ਪਰੈਂ ਅਖਾਰੇ ਬਿਲਮ ਨਾ ਕੇਹੁ ॥ ਕਰ
 ਬੰਦਨ ਨਾਰਦ ਜੀ ਗਈ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿੰਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਈ ॥ ੯ ॥
 ਸਕਲ ਜੋਗਨੀ ਕੇ ਸਿਕਦਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਰੂਪ ਮਹਾਂ ਬਿਕਰਾਰ ॥
 ਕਲਹਾ ਨਾਮ ਸਜਾਮ ਤਨ ਧਾਰਾ ॥ ਦੀਰਘ ਦਾਂਤ ਤੰਡ ਬਿਸਥਾਰਾ
 ॥ ੧੦ ॥ ^੨ਬਿੰਦ ਜੋਗਨੀ ਜਾਂਕੇ ਸੰਗ ॥ ^੩ਦਾਰਨ ਬਨੇ ਜਿਨਹੁ ਕੇ
 ਅੰਗ ॥ ਲਾਲ ਬਾਲ ਛੁਟ ਬਡੇ ਪਿਛਾਰੀ ॥ ^੪ਸੁਕੇ ਚਰਮ ਦਿਖਹਿੰ
 ਗਨ ਨਾਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਲਾਲ ਬਿਲੋਚਨ ਸ੍ਰੋਣਤ ਸਰਸੇ ॥ ਖੱਪਰ ਧਰੇ
 ਖੇਪਰੀ ਕਰ ਸੇ ॥ ^੫ਹਾਡਨ ਮਾਲ ਬਿਸਾਲ ^੬ਕਰਾਲਾ ॥ ਚਰਮ ਸੁ
 ਚੀਰ ਮਲੀਨ ਕੁਢਾਲਾ ॥ ੧੨ ॥ ਆਨ ਭਈ ਗੁਰ ਆਗੇ ਠਾਂਢੀ ॥
^੭ਰੁਧਰ ਮਾਸ ਪਿਆਸਾ ਛੁਪ ਬਾਢੀ ॥ ਜੀਹ ਦੀਹ ਸੋਂ ^੮ਉਸ਼ਟ
 ਚਾਟਤ ॥ ਜਿਹ ਪਿਖ ^੯ਕਾਤ੍ਰੂਨ ਕੇ ਉਰ ਫਾਟਤ ॥ ੧੩ ॥ ਨਮੇ
 ਕਰੀ ਗੁਰ ਬੂਝਨ ਕੀਨੀ ॥ ਕਿਮ ਕਲ ਆਈ ਬੇਖ ਮਲੀਨੀ ॥
 ਸੁਨਤ ਕਲਹ ਤਬ ਬਿਨਜ ਉਚਾਰੀ ॥ ਕਾਲ ਬੀਤ ਬਹੁ ਛੁਪਤ
 ਅਪਾਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਸਭ ਕੀ ਪੁਰਹੁ ਕਾਮਨਾ ਜੈਸੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮੇ
 ਪਰ ਭੀ ਤੈਸੇ ॥ ਸਕਲ ਜੋਗਨੀ ਮਮ ਪਰਵਾਰ ॥ ਛੁਪਤ ਚਾਹਤੀ
 ਅਧਕ ਅਹਾਰ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਅੰਨ ਮਨ ਭਾਏ ॥ ਜੇ ਕਰ
 ਚਾਹੁ ਸੁ ਦੇਹਿੰ ਮੰਗਾਏ ॥ ਸੁਨ ਕਲਹਾ ਕਹਿ ^{੧੦}ਰੁਦ੍ਰ ਰੁਮਾਸ ॥ ਅਹੈ
 ਅਹਾਰ ਹਮੈਂ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ੧੬ ॥ ਕਹਿੰ ਗੁਰ ਛਾਂਗ ਸੁ ਦੇਹਿੰ
 ਮੰਗਾਇ ॥ ਮਨ ਇੱਛਤ ^{੧੧}ਖਾਵਹੁ ਹਰਖਾਇ ॥ ਅਸ ^{੧੨}ਆਮਿਖ
 ਨਹਿੰ ਕਾਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਨਹਿੰ ਕਬ ਅਚਹਿੰ ਨ ਛੁਪਤ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ੧੭ ॥
 ਮਮ ਅਹਾਰ ਤੁਮਰੇ ਕਰ ਅਹੈ ॥ ਅਪਰ ਬਿਧਨ ਸੋਂ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨ ਲਹੈ ॥

੧ ਮੂੰਹ ।	੨ ਬਹੁਤੀਆਂ ।	੩ ਭਿਆਨਕ ।	੪ ਚਮੜੀ ਸੁਕੀ ਹੋਈ ।
ਪ ਹਡੀਆਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ।	^੬ ਭਿਆਨਕ ।	੭ ਲਹੁ ।	^੮ ਹੇਠਾਂ ਨਾਲ ।
੯ ਕਾਇਸ ਵਾ ਬੁਜ਼-ਦਿਲ ।	੧੦ ਲਹੁ ।	੧੧ ਮਾਸ ।	

ਸੋ ਮੈਂ ਕਹੋਂ ਸੁਨਹੁ ਗੁਰ ਧੀਰ ॥ ਦੁਹ ਦਿਸ ਦਲ ਜੁੱਟਹਿੰ ਬਰ ਬੀਰ ॥ ੧੯ ॥ ਧਰਮੀ ਬੀਰ ਅਧਰਮੀ ਮਾਰੈਂ ॥ ਹਟਹਿੰ ਨ ਪਾਛੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰੁ
ਪ੍ਰਹਾਰੈਂ ॥ ਜੁਲਮੀ ਗਿਰੈ ਖਾਇ ਕਰ ਮਾਰ ॥ ਤਿਨ ਜੁਲਮਿਨ ਕੇ
ਆਮਿਖ ਸਾਰ ॥ ੨੦ ॥ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਸਾਤਗੁਰ ਜੀ ਅਸ ਜੋਇ ॥ ਸੋ ਹਮ
ਭਖ ਪ੍ਰਸੰਨ ਅਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੁਨ ਬਿਕਸੇ ਗੁਰ ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ ॥ ਮਰਹਿ
ਜੁੱਧ ਅਬ ਭੀਮ ਮਹਾਨਾ ॥ ੨੧ ॥ ਆਨ ਪਹੁੰਚਯੋ ਸਮੈਂ ਤੁਹਾਰਾ ॥
ਮਨ ਭਾਵਤ ਕਰ ਲੇਹੁ ਅਹਾਰਾ ॥ ਕਲਹਾ ਸਹਿਤ ਜੋਗਨੀ ਬੰਦ ॥
ਭਯੋ ਸਭਨ ਉਤਸਾਹੁ ਬਿਲੰਦ ॥ ਹਰਖ ਪਾਇ ਮਨ ਬੰਦਨ ਠਾਨ ॥
ਕਰ ਉਸਤਤ ਭੀ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ॥ ੨੨ ॥ ਬੀਤੀ ਨਿਸਾ ਦਿਵਾਨ
ਲਗਾਇ ॥ ੧ ਸੁਭਟ ਹਕਾਰੇ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਇ ॥ ਕਰੀ ਨਦਰ ਮਹਿੰ
ਸਗਰੀ ਸੈਨਾ ॥ ੨ ਦਿਖੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰੁ ਜੋ ਜਿਸ ਢਿਗ ਹੈ ਨਾ ॥ ੨੩ ॥
ਬਖਸੇ ਤੇਗੇ ਖੜਗ ਦੁਧਾਰੇ ॥ ੩ ਸੈਫ ਸਰੋਹੀ ਕੇ ਕਰ ਧਾਗੇ ॥ ੪ ਜੁਆਲਾ
ਬਮਨੀ ਤੇਮਰ ਘਨੇ ॥ ਧਨਖ ਲੀਏ ਸਰ ਭਾਬੇ ਸਨੇ ॥ ੨੪ ॥ ਖਰੇ
ਤਬੇਲੇ ਬਿਖੈ ਤੁਰੰਗ ॥ ਕਰੇ ਸਜਾਵਨ ਜੀਨਨ ਸੰਗ ॥ ਜਿਸ ਢਿਗ
ਨਹਿੰ ਤਿਸ ਕੇ ਤਬ ਦੀਨਾ ॥ ੫ ਗੁਲਕ ਬਰੂਦ ਬਟਾਵਨ ਕੀਨਾ ॥
੨੫ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸੈਨਾ ਪਤ ਜਾਨੇ ॥ ਪੈਂਦੇ ਆਦ ਸਰਦਾਰ
ਪਛਾਨੇ ॥ ਸਭ ਸੂਰਨ ਕੇ ਤਿਆਰ ਰਖਾਵਾ ॥ ਸਮਾਂ ਪਰੇ ਕਛ ਦੇਰ
ਨ ਬਾਵਾ ॥ ੨੬ ॥ ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਆਦਕ ੬ ਦੁਰਗ ਮਝਾਰੇ ॥ ਬਿਧੇ
ਸਿਪਾਹੀ ਬਡ ਬਰ ਵਾਰੇ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਸ਼ਹਿਰ ਪਨਾਹ ॥ ਠਾਹੁ
ਠਾਹੀ ਬੰਧੇ ਮੁਰਲਾਹ ॥ ੨੭ ॥ ਅਬ ਸੁਨੀਐ ਜਸ ਭਯੋ ਬਿੰਗਾਰੇ ।
ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਸੋਂ ਜੰਗ ਅਖਾਰੇ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਕਿਧ ਬਾਸ ॥
ਅਨ ਗਨ ੭ ਚਮੂ ਪਰੀ ਚਹੂੰ ਪਾਸ ॥ ੨੮ ॥ ਚਕੂ ਵਰਤ ਜਿਮ

੧ ਸੂਰਮੇ ਬੁਲਾਏ ।

੨ ਦੇਵੇਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਹਨ ।

੩. ਬੰਦੂਕ ਤੇ ਬੂਛੀ ।

੪ ਬੰਬ ਦੇ ਗੋਲੇ ।

੫ ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਕਿਲੇ ਵਿਚ ।

੬ ਫੌਜ ।

ਪ੍ਰਬੰਸਾ ਮਹਾਨੇ ॥ ਅਬ ਕਲ ਮਹਿੰ ਇਹੁ ਤਿਨਹੁ ਸਮਾਨੇ ॥ ਦਸ
 ਹਜ਼ਾਰ ਤੇਪਾਂ ਜਿਨ ਸੰਗ ॥ ਛੁਟਹਿੰ ਸ਼ਕਤ ਜਿਨ ਦੇ ਗਿਰ ਭੰਗ ॥
 ੨੮ ॥ ਅਰੈਂ ਦੁਰਗ ਤਿਨ ਆਗੈ ਕਹਾਂ ॥ ਬਰ ਹਰ ਧਰ ਕੰਪਾਵਤ
 ਮਹਾਂ ॥ ਅਰਧ ਲੱਖ ਰਹਿੰ ਤਿਆਰ ਜੰਬੂਰੇ ॥ ਕਈ ਲਾਖ ਰਹਿ
 ਅਣੀ ਹਜ਼ੂਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਚਫਿਓ ਸ਼ਾਹੁ ਸ਼ਿਕਾਰਾ ॥ ਸੁਧਾ
 ਸਟੋਵਰ ਕੀ ਦਿਸ ਚਾਰਾ ॥ ਅਨਕ ਬਿਧਨ ਕੇ ਕਰੈ ਸ਼ਿਕਾਰਾ ॥
 ਨਿਸਾ ਭਈ ਮਗ ਸਿਵਰ ਸੁ ਡਾਰਾ ॥ ੩੦ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਾਤ ਪਿਖ
 ਜਾਗਯੇ ਸ਼ਾਹੁ ॥ ਕਰਨ ਅਖੇਰ ਚਹਿਤ ਚਿਤ ਮਾਹੂ ॥ ਗਨ ਚੀਤੇ ਅਰ
 ਸ੍ਰਾਨ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਬਾਜ ਜੁਰਨ ਸੰਗ ਕਰੈ ਸ਼ਿਕਾਰੇ ॥ ੩੧॥ ਨਿਕਟ
 ਸੁਧਾ ਸਰ ਪਹੁੰਚੇ ਆਇ ॥ ਕੋਸ ਛਿ ਸਾਤ ਸੁ ਰਹਿ ਗੀ ਥਾਇ ॥
 ਇਤ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰੇ ਅਖੇਰ ॥ ਸੰਗ ਲੀਨ ਭਟ ਬਲੀ ਦਲੇਰ ॥
 ੩੨ ॥ ਜੁੱਰੇ ਕੁਹੀ ਸ੍ਰਾਨ ਬਲਵੰਤੇ ॥ ਮੀਰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸੰਗ ਗਮਨੰਤੇ ॥
 ਦੁਇ ਤ੍ਰੈ ਕੋਸ ਫਿਰੇ ਬਨ ਗਾਇਤ ॥ ਪਸੂ ਦੁਖਦ ਬਹੁ ਹਨੇ ਤਦਾਇਤ
 ॥ ੩੩ ॥ ਆਗਾ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਕੇ ਜਹਾਂ ॥ ਸਹਿਜ ਸ੍ਰਭਾਇ ਗਏ ਦਿਸ
 ਤਹਾਂ ॥ ਚਤੁਰ ਕੋਸ ਕੇ ਅੰਤਰ ਰਹਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਇਕ ਬਲ ਠਾਢੇ
 ਭਯੋ ॥ ੩੪ ॥ ਮੁਰਯੋ ਸ਼ਾਹ ਦਿਸ ਲੈ ਪਰ ਜਬੈ ॥ ਖਗ ਨਿਕਸਯੋ
 ਸੁਰਖਾਬ ਸੁ ਤਬੈ ॥ ਹੁਕੇ ਸ਼ਾਹ ਕਰ ਪਰ ਸੁਭ ਬਾਜ ॥ ਛੋਡ ਦੀਨ
 ਖਗ ਪਕਰਜ ਕਾਜ ॥ ੩੫ ॥ ਨਹਿੰ ਪਕਰਯੋ ਉਡਤੇ ਚਲ ਗਯੋ ॥
 ਪਾਛੈ ਮੀਰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸੁ ਧਯੋ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਦਿਸਾ ਲਵ ਪੁਰ ਕੀ ਆਯੋ ॥
 ਬਾਜ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਪਹੁੰਚਤ ਭਾਯੋ ॥ ੩੬ ॥ ਇਤ ਤੇ ਗੁਰ ਨੇ ਛੋਡਯੋ
 ਬਾਜ ॥ ਬੈਠੇ ਜੁਗ ਪਕਰੇ ਮਹਾਰਾਜ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿ ਸਾਹ ਕੇ ਨਰ
 ਆਇ ॥ ਪਿਖੇ ਬਾਜ ਤਬ ਐਸ ਅਲਾਇ ॥ ੩੭ ॥ ਬਾਜ ਸਾਹ ਕੇ

ਦੇ ਦਿਹੁ ਮੋਹਿ ॥ ਕਿਉਂ ਗਹਿ ਰਾਖਯੋ ਭੈ ਨਹਿੰ ਤੋਹਿ ॥ ਸੁਨਤ ਗੁਰੂ
 ਕਹਿ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਹਮ ਨੇ ਲੀਨੋ ਬਾਜ ਗਹਾਇ ॥ ੩੮ ॥
 ਸ਼ਾਹ ਲੀਨੋ ਹਮ ਸਿਖ ਤੇ ਬਾਜ ॥ ਸੋ ਬਦਲੋ ਕਰ ਆਯੋ ਆਜ ॥
 ਨਹਿੰ ਦੈ ਹੈ ਜਾ ਕਹਿ ਦਿਹੁ ਸ਼ਾਹਿ ॥ ਜੁੱਧ ਕਰੈ ਤੈ ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਇ
 ॥ ੩੯ ॥ ਮੀਰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸੁਨਤ ਰਿਸ ਠਾਨੇ ॥ ਪਰ ਗੁਰ ਪਰ ਕੁਛ
 ਬਸ ਨ ਬਸਾਨੇ ॥ ਚਲੇ ਰਿਦੇ ਬਹੁ ਅਚਰਜ ਪਾਹਿ ॥ ਕਹੈਂ ਕਿ ਅਸ
 ਨਿਪੁ ਅਵਨੀ ਨਾਹਿ ॥ ੪੦ ॥ ਜੋਊ ਸਾਹ ਸੰਗ ਕਰੈ ਲਗਾਈ ॥
 ਰਹੈ ਨਿਕਟ ਇਹੁ ਲਖੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅਸ ਗਿਨਤੀ ਗਿਨਤੇ ਲਵ
 ਪੁਰੀ ॥ ਪਹੁੰਚ ਸ਼ਾਹ ਢਿਗ ਬੰਦਨ ਕਰੀ ॥ ੪੧ ॥ ਹਾਲ ਸਭੀ ਗੁਰ
 ਦੀਨ ਸੁਨਾਇ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹ ਮਨ ਕ੍ਰੋਧ ਉਪਾਇ ॥ ਇਸ ਤੇ ਛੀਨ
 ਲੀਨ ਅਜ ਬਾਜ ॥ ਕਲ ਕੋ ਕਰ ਡਾਰੈ ਗੋ ਤਾਜ ॥ ੪੨ ॥ ਸ਼ਾਹ
 ਨਿਕਟ ਗੁਰ ਨਿੰਦਕ ਜੇਈ ॥ ਘਰਤ ਹੁਤਾਸਨ ਪਾਯੋ ਤੇਈ ॥
 ਬਨਯੋ ਮਵਾਸ ਫਤੂਰ ਉਠਾਈ ॥ ਤਾਤਕਾਰ ਅਬ ਬਹੁ ਮੰਗਵਾਈ ॥
 ੪੩ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹੁ ਮਨ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਮੁਗਲਸ ਖਾਨ ਸਮੀਪ
 ਹਕਾਰਾ ॥ ਕਰ ਆਦਰ ਨਿਜ ਨਿਕਟ ਬਠਾਯੋ ॥ ਸਿਰੇ ਪਾਊ ਬਹੁ
 ਮੇਲ ਦਿਵਾਯੋ ॥ ੪੪ ॥ ਪੁਨ ਤੁੰਗ ਧਨ ਅਨ ਗਨ ਦੀਨਾ ॥
 ਕਰ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਕੋ ਭਾਖਨ ਕੀਨਾ ॥ ੩ ਸਪਤ ਹਜ਼ਾਰ ਚਮੂ ਸੰਗ ਤੌਰੇ ॥
 ਕੀਜਹਿ ਤਿਆਰ ਬਿਲਮ ਕੋਛੋਗੋ ॥ ੪੫ ॥ ਚਦੋ ਸੁਧਾ ਸਰ ਦੁਦਭ ਵਾਇਆ
 ਪਕਰਗੁਰੂ ਸੰਗ ॥ ਬਾਜ ਲਿਆਇਆ ਸੁਨ ਮੁਗਲਸ ਖਾਂ ਉਰ ਹਰਖਾਯੋ
 ॥ ਸ਼ਾਹ ਸਾਬ ਕਰ ਬੰਦ ਅਲਾਯੋ ॥ ਕਜਾ ਮਮ ਆਗੈ ਗਹਿ ਕਰ
 ਲਜਾਵੈਂ ॥ ਅਬ ਪਹੁੰਚੋਂ ਨਹਿੰ ਬਿਲਮ ਲਗਾਵੈਂ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹ ਮਨ
 ਹਰਖਤ ਥਾਯੋ ॥ ਨਹਿੰ ਜਾਨੈ ਯਮ ਰਾਜ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ੪੬ ॥

੧ ਅਗਨੀ ਵਿਚ ਘਿਓ ਪਾਇਆ ।

੨ ਆਕੀ ।

੩ ਸੁਤ ਹਜ਼ਾਰ ਵੌਜ ।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਪਿਖਮ
ਜੱਧ ਤਿਆਰੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਹੰ ਨਾਮ ਚੌਬੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੪ ॥
ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਮੁਗਲਸ ਖਾਨ ਸਲਾਮ ਕਰ ਗਰਬਤ ਨਿਕਸ਼ਿਯੋ ਬਾਗ।

ਦੁੰਦਭ ਬਜਵਾਯੋ ਤਬੈ ਅਨੀ ਭਈ ਸਭ ਤਿਆਰ ॥
ਚੈਪਈ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਢਾਰੇ ਜੀਨ ਤੁਰੰਗ ॥ ਭਏ ਸਨੱਧ
ਬੱਧ ਭਟ ਅੰਗ ॥ ਗੁਲਕਾ ਬਹੁ ਬਚਦ ਬਰਤਾਈ ॥ ੪ ॥ ਉਸ਼ਟ ਸੰਗ
ਬਹੁ ਲੀਨ ਲਦਾਈ ॥ ੨ ॥ ਪੇਰੇ ਕਾਲ ਕਰਾਲ ਬਿਲੰਦੇ ॥ ਭਏ
ਅਰੂਢ ਤੁਰੰਗਮ ਬਿੰਦੇ ॥ ਚਢਯੋ ਹੰਕਾਰਤ ਬੰਬ ਬਜਾਇ ॥ ਸੁਧਾ
ਸਰੋਵਰ ਓਰ ਸਿਧਾਇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸੰਗਤ ਨੇ ਸੁਨ ਸਭ ਬਾਤੀ ॥
ਪਠਯੋ ਸਿੱਖ ਸੁਧ ਦੇਨ ਅਰਾਤੀ ॥ ਇਮ ਲਵ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਬੀਤੀ
ਕਬਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸੁਧਾਸਰ ਕੀ ਅਬ ਜਥਾ ॥ ੪ ॥ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ
ਸੁਤਖਤ ਅਗਾਰੀ ॥ ਗਾਵਹਿੰ ਸ਼ਬਦ ਰਾਗ ਧੁਨ ਭਾਹੀ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰ
ਸਜੇ ਜੋਧਾ ਸਵਧਾਨ ॥ ਆਨ ਆਨ ਬੈਠੇ ਬਲਵਾਨ ॥ ੫ ॥ ਸੋਦਰ
ਸੰਧਯਾ ਲਗ ਤਹਿ ਬੈਸੇ ॥ ਪਾਯੋ ਭੋਗ ਨਮੇ ਕਿਝ ਤੈਸੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਮੰਦਰ ਬਿਖੈ ਪਧਾਰੇ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਬਲ ਤਬ ਸੁਭਟ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ੬ ॥
ਖਾਨ ਪਾਨ ਕਰਕੈ ਗਨ ਸੋਈ ॥ ਕੇਤਕ ਰਾਤ ਬਿਤੀ ਜ਼ਬ ਜੋਈ ॥
ਲਵ ਪੁਰ ਤੇ ਸਿੱਖ ਪਹੁਚਯੋ ਆਇ ॥ ਦ੍ਰਾਰ ਪਾਲ ਫਿਗ ਜਾਇ
ਸੁਨਾਇ ॥ ੭ ॥ ਜਾਨ ਜੜੁਕੀ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਸੁਖਮ ਕਾਲ ਦੇਰ
ਨਹਿੰ ਲਾਵੈ ॥ ਦ੍ਰਾਰ ਪਾਲ ਨੇ ਜਾਇ ਸੁਨਾਈ ॥ ਅੰਤਰ ਸਿੱਖ ਗੁਰ
ਲੀਨ ਬੁਲਾਈ ॥ ੮ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਸਭ ਹੀ ਬਿਰਤਾਤ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ
ਕੀਨ ਤਿਆਰੀ ਤਾਤ ॥ ਬਹੁਰ ਲੋਹ ਗੜ੍ਹ ਤੇ ਸਿੱਖ ਆਯੋ ॥
ਉਤਲਾਵਤ ਮੇ ਬਾਕ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੯ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਲਸ਼ਕਰ ਬਡ

ਆਵਾ ॥ ੧ ਕਲਬਲਾਟ ਹਮ ਨੇ ਸੁਨ ਪਾਵਾ ॥ ਗੁਰ ਜੀ ਤੋਪ ਹੋਤ
ਇਸ ਕਾਲ ॥ ਮਾਰਤ ਸਤ੍ਤ੍ਵਨ ਰੋਕਤ ਜਾਲ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ
ਤਬ ਹੁਕਮ ਬਖਾਨਾ ॥ ੨ ਖੋਖਰ ਲਕਰੈ ਪਰਯੋ ਮਹਾਨਾ ॥ ਸਨਮੁਖ
੩ ਰਿਪਨ ਧਰੈ ਤੁਮ ਜਾਈ ॥ ਦਿਹੁ ੪ ਗੋਰਨ ਕੀ ਮਾਰ ਮਰਾਈ ॥
੧੧ ॥ ਸੁਨ ਸਿਖ ਨੇ ਤਬ ਕੀਨ ਬਖਾਨ ॥ ਲਹੈਂ ਬਰੂਦ ਗੋਰਾ
ਕਿਹ ਥਾਨ ॥ ਬਹੁਰ ਹੁਕਮ ਗੁਰ ਤਿਨਹੁ ਬਖਾਨਾ ॥ ਪੂਰਹੁ ਲਕਰਾ
ਧੂਲ ਮਹਾਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਪਾਬਰ ਈਟ ਪਾਇ ਕਰ ਮਾਰੈ ॥ ਆਵਤ
ਰਿਪ ਦਲ ਕੋ ਪਰਹਾਰੇ ॥ ਅੰਗ ਸੰਗ ਬਡ ਗੁਰੂ ਤੁਹਾਰੇ ॥ ਲਰੈ
ਤਹਾਂ ਬਡ ਧੀਰਜ ਧਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਨ ਬਿਸਮੇ ਸਿਖ ਧਾਇ
ਪਹੂੰਚੇ ॥ ਲਕਰੈ ਧਰਯੋ ਉਠਾਇ ਸੁ ਉਚੇ ॥ ਪੂਰ ਧੂਰ ਸੌਂ ਠੋਕਨ
ਕਗੀ ॥ ਅਗਨੀ ਤਬੈ ੫ ਪਲੀਤਾ ਧਗੀ ॥ ੧੪ ॥ ਛੁਟੀ ਤੋਪ ਸਮ
੬ ਅਵਨਿ ਹਲਾਈ ॥ ਬਿਸਮ ਭਏ ਭਟ ੭ ਚੌਪ ਬੜਾਈ ॥ ਉਤ
ਮੁਗਲਸ ਖਾਂ ਥੀ ਇਹ ਠਾਨੀ ॥ ਅਚਨਚੇਤ ਪਹੁਚਹਿ ਗੁਰ ਥਾਨੀ
॥ ੧੫ ॥ ਬਿਨਾ ਜੰਗ ਗੁਰ ਪਕੜ ਸਿਧਾਵੈਂ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਜਹਾਂ ਤੇ
ਮਨਸੂਬ ਪਾਵੈਂ ॥ ਸੁਨੀ ਤੋਪ ਧੁਨ ਗਿਨਤੀ ਆਈ ॥ ਕਿਨ ਸੁਧ
ਦੀਨੀ ਗੁਰੂ ਬਤਾਈ ॥ ੧੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਬ ਲਰਨੈ ਬਨ ਹੈ ਭਲੇ ਦੀਨੀ ੮ ਬੰਬ ਬਜਾਇ ॥
ਇਤ ਗੁਰ ਬੱਧ ੯ ਸਨੱਧ ਹੈ ਅਰਦਾਸਾ ਸੁਧਵਾਇ ॥ ੧੭ ॥
ਚਲੈ ਲੋਹ ਗੜ੍ਹ ਉਰ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤ ਸੂਰਨ ਉਤਸਾਹਿ ॥
ਉਤ ਮੁਗਲਸ ਖਾਂ ਢਿਗ ਆਯੋ ਦੀਨੋ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾਹਿ ॥ ੧੮ ॥
ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥ ਹਨੀ ਚੌਬ ਭਾਰੀ ਸੋ ਧੋਂਸੇ ਧੁਕਾਰੇ ॥ ਬੜੇ

੧ ਰੰਲਾ ।	੨ ਵੈਗੀ ।	੩ ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿਚ ਇਕ ਖੋਲੀ ਲਕੜ
ਪਈ ਸੀ ।	੪ ਵੈਗੀਆਂ ਦੇ ।	੪ ਗੋਲਿਆਂ ਵੀ ।
੫ ਧਰਤੀ ।	੮ ਉਤਸਾਹ ।	੬ ਅਗਨੀ ਦਾ ਤੀਲਾ ਬਾਲਕੇ ।
੯ ਧੋਂਸਾ ।	੯ ਧੋਂਸਾ ਨੇਗਾਰਾ ।	੧੦ ਕਮਰਕਸਾ ।

ਬੀਹ ਬਾਂਕੇ^੧ ਬਕੈ^੨ ਮਾਰ ਮਾਰੇ ॥ ਕਲਾ ਪੈ ਜੜੇ ਬਹੁਤ ਤੇਜੇ ਧੁਖ਼ਤੇ ॥
 ਚਲਾਈ ਤੁਢੰਗੈ ਭੜੂਕੇ^੩ ਭਖ਼ਤੇ ॥ ੧੯ ॥ ਨਿਸਾ ਭੁਰ ਅੰਧੇਰ ਹੋਯੋ
 ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਉਠੀ ਧੂਰ ਪੂਰੰ ਛਥੇ ਗੈਨ ਸਾਰਾ ॥ ਨ ਦੀਸੈ ਕਛੂ ਆਪ
 ਹਾਥੈ ਪਸਾਰੇ ॥ ਪਲੀਤਾ ਭਖੈ ਤੇ ਮਲੀਨੰ^੪ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੨੦ ॥ ਦਿਸਾ
 ਤਾਹਿੰ ਤਾਕੈ ਚਲਾਵੈ^੫ ਤੁਢੰਗੈ ॥ ਭਰੈਂ ਫੇਰ ਛੋਰੈਂ ਬਡੇ ਏਗ ਸੰਗੈ ॥
 ਕੜਾਕਾੜ^੬ ਨਾਦੰ ਉਠਯੋ ਏਕ ਬਾਰੀ ॥ ਇਤੈ^੭ ਲੋਹ ਕੋਟੰ ਬਕੈ ਮਾਰ
 ਮਾਰੀ ॥ ੨੧ ॥ ਬਡੀ ਕਾਠ ਦੀ ਤੇਪ ਚੌਪੈ ਚਲਾਵੈਂ ॥ ਬਡੇ ਚੁਗ
 ਬਾਂਧੇ ਜਹਾਂ ਸ਼ਤੁ^੮ ਆਵੈਂ ॥^੯ ਪਖਾਣੰ ਕਿ ਈਟੰ ਬਨੈ ਤਾਹਿੰ ਰੋਰੇ ॥
 ਲਗੈਂ ਅੰਗ ਭੁੰਗੈਂ ਉਡੈਂ ਸੂਰ^{੧੦} ਘੋਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਮਲੇਛਾਨ ਸੈਨਾ ਪਤੀ
 ਜਾਨ ਐਸੇ ॥ ਗੁਰੂ ਆਪ ਈਹਾਂ ਲਰੈ ਬੀਰ ਤੈਸੇ ॥ ਕਰੋ ਕਿਉਂ ਨ
 ਹੈਲਾ ਗਹੋ^{੧੧} ਬੇਗ ਜਾਈ ॥^{੧੨} ਚਮੂ ਸੰਗ ਬੋਰੀ ਲਰੈ ਕੈਨ ਆਈ ॥
 ੨੩ ॥ ਕਹੇ ਤੇ ਚਲੇ^{੧੩} ਲੋਹ ਕੋਟੇ ਨਜੀਕੇ ॥ ਛੁਟੈਂ ਬਿੰਦੁ^{੧੪} ਗੋਰੀ
 ਮਰਯੋ ਜੁੱਧ ਨੀਕੇ ॥ ਲਯੋ ਘੇਰ ਸੈਨਾ ਘਨੀ ਘੂਮ ਆਈ ॥ ਫਿਰੈ
 ਚਾਰ ਪਾਸੇ ਪਰੈ ਨਾ ਲਖਾਈ ॥ ੨੪ ॥

ਦੇਹਿਗਾ ॥ ਮਰਯੋ ਜੰਗ^{੧੫} ਬਿਕਰਾਲ ਇਮ ਨਿਸਾ ਸੁ ਪਹਿਰ ਰਹਾਇ ॥

^{੧੫} ਅਰਣੈਦਹਿ ਲਗ ਤੁਰਕ ਬਹੁ ਦੀਨੇ ਗੁਰੂ ਖਪਾਇ ॥ ੨੫ ॥

ਦਿਵਸ ਚਢਯੋ ਪਿਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਧੀਏ ਪੈਂਦੇ ਖਾਨ ॥

ਕਛਕ ਸੂਰ ਰਹਿੰ ਦੁਰਗ ਮਹਿੰ ਅਪਰ ਚਲੈਂ ਮੈਦਾਨ ॥ ੨੬ ॥

ਸੁਨ ਸੂਰਨ ਉਤਸ਼ਾਹ ਭਾ ਜੱਥੇ ਬਾਂਧਨ ਕੀਨ ॥

ਸਭਨ ਕਹਯੋ ਸਮਝਾਇ ਗੁਰ ਲਰੋ ਐਸ ਬਿਧ ਚੀਨ ॥ ੨੭ ॥

੧ ਕਹਿੰ ਦੇ ਹਨ ਮਾਰ ਲੋ ਮਾਰ ਲੋ ਬਾਰ ਬਾਰ । ੨ ਬੰਦੂਕਾਂ (ਅਗ ਦੇ) ਭੜੂਕੇ
 ਭਕਦੀਆਂ^{੧੬} ਹਣ । ੩ ਬੇੜਾਂ ਜਿਹਾ (ਵਿਖਾਈ) ਦਿੰਚਾ ਹੈ । ੪ ਸ਼ਬਦ । ੫ ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਕਿਲੇ
 ਵਿਚ (ਸੂਰਮੇ) ਕਹਿੰ ਦੇ ਹਨ । ੬ ਬੜੀਆਂ ਟੇਲੀਆਂ ਬੰਨ੍ਹੀਂ ਜਿਥੇ ਕੁ ਸ਼ਤ੍ਰੁ ਆਂਵਦੇ ਹਨ ।
 ੭ ਪਥਰ ਤੇ ਇਟਾਂ ਇਹੀ ਗੇਲੇ ਬਣ ਗਏ । ੮ ਬਹੁਤ ਘੋੜੇ । ੯ ਹਲਾ । ੧੦ ਸੀਘਰ ।
 ੧੧ ਛੋਜ । ੧੨ ਲੋਹ ਗੜ੍ਹ ਕਿਲੇ ਦੇ । ੧੩ ਬਹੁਤੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ । ੧੪ ਭਿਆਨਕ ।
 ੧੫ ਸੂਰਜ ਉਦੇ ਹੋ ਗਿਆ ।

ਹਮ ਜੱਬਾ ਨਿਜ ਲੇ ਚਲਹਿੰ ਸਾਮੁਹਿ ਖੇਤ ਸੁ ਜੰਗ ॥
 ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਦਿਸ ਪੱਛਮੰ ਆਵਹੁ ਧਾਰ ਉਮੰਗ ॥ ੨੮ ॥
 ਪੈਂਦੇ ਖਾਨ ਪਹਾਰ ਤੇ ਆਵੇ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਾਰ ॥
 ਨੰਦਾ ਸੀਹਾ ਦੱਖਨੰ ਪਰੈਂ ਖੈਚ ਕਰਵਾਰ ॥ ੨੯ ॥
 ਐਸ ਹੁਕਮ ਸਭ ਪਾਇਕੈ ਨਿਕਸੇ ਦੁਰਗ ਤਿਆਗ ॥
 ਪਰੇ ਬਾਜ ਸਮ ਝਪਟ ਕੈ ਜੁੱਧ ਉਠਯੋ ਬਡ ਜਾਗ ॥ ੩੦ ॥
 ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਸਰੋਹੀ ਚਲੀ ਬਾਢਵਾਰੀ ਹਲੱਬੀ ॥
 ਖਿਚੇ ਮਜਾਨ ਤੇਗੇ ਫੁਲਾਦੀ 'ਜੁਨੱਬੀ' ॥ ਸੁ ਖੰਡੈ ਦੁਧਾਰੇ 'ਪੁੰਡੇ
 ਚਮੱਕੇ' ॥ ਚਲੀ ਸੈਫ ਸਾਫੰ 'ਕਟੈਲੀ ਦਮੱਕੇ' ॥ ੩੧ ॥ ਲਗੈ 'ਖੱਗੋ
 ਪੈ ਖੱਗ ਟੂਟੈ ਛਣੱਕੈ' ॥ ਗਰੇ ਮੈਂ ਸੰਜੋਏ ਕਿ ਤਾ ਸੋਂ ਝਣੱਕੈ' ॥ ਚਲੇ
 'ਸੇਲ ਮੇਲੇ ਭਈ' 'ਰੇਲ ਪੇਲੇ' ॥ ਮਨੋ ਰੰਗ ਲੇ ਲੇ ਮਿਲੇ 'ਛਾਗ ਖੇਲੇ
 ॥ ੩੨ ॥ 'ਭੁਜਾ ਦੰਡ 'ਕੰਧੇ ਗਰੇ ਕਾਟ ਡਾਰੇ' ॥ ਕਿਸੂ 'ਤੁੰਡ ਮੁੰਡੀ
 ਕਿ ਰੁੰਡੀ 'ਬਿਦਾਰੇ' ॥ ਕਟੀ ਅੰਗੁਰੀ ਹਾਥ ਲੈਹੂ ਬਹੁੰਤੇ' ॥ ੩੩ ॥ 'ਬਢਘੇ
 ਪੈਰ ਕਾਂਕੇ ਨ ਉੱਠੈ ਸਕੰਤੇ' ॥ ਕਟਯੋ 'ਗੋਡ ਕਾਂਕੇ ਕਿ
 'ਜੰਘਾ' 'ਭਿਦੀਹੈ' ॥ ਉਰੂ ਬਾਢ ਗੇਰੇ ਕਿ ਛਾਤੀ ਛਿਦੀ ਹੈ' ॥ ਗਈ
 ਲੋਥ ਪੈਲੋਥ ਗੁੰਬੀ ਬਿਥਾਰੀ ॥ ਪਰੈ ਸੀਸ ਫੂਟੇ 'ਹਯੰ ਪਾਇ ਧਾਰੀ
 ॥ ੩੪ ॥ 'ਤਛਾ ਮੁੱਛ ਜੋਧਾ ਝਟਾ ਪੱਟ ਹੋਏ' ॥ ਗਰੇ ਸਾਂਗ ਨੇਜੇ
 ਪ੍ਰਹਾਰੰ ਪਰੋਏ ॥ ਚਲੀ ਤੇਗ ਐਸੇ ਬਡੇ ਬੀਰ ਮਾਰੇ ॥ ਜਥਾ ਕਾਟ
 ਖਾਤੀ ਗਨੰ ਬਾਂਸ ਡਾਰੇ ॥ ੩੫ ॥ ਗੁਰੂ ਉਚ ਥਾਨੰ ਸੁਤੀਰੰ ਚਲਾਵੈਂ ॥
 ਤਕੈਂ ਫੈਜ ਦਾਰੰ ਸੁ ਮਾਰੈਂ ਮੁਕਾਵੈਂ ॥ ਕਹਾਂ ਲੈ ਕਹੋਂ ਜੰਗ ਕੀ ਬਾਤ

੧ ਹੁੱਲਬ ਤੇ ਜੁੱਲਬ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਕਰਦੇ ਤੇਤਿਖੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ੨ ਤੀਖਣ ਹੋਕੇ ਚਮਕੇ ।
 ੩ ਕਟਨ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ । ੪ ਖੰਡੈ ਨਾਲ ਈਡਾ ਖੜਕੇ । ੫ ਬੁਛੇ ।
 ੬ ਧਕੇ ਧਕਾ । ੭ ਹੋਲੀ ਖੇਡ ਰਹੇ ਹਨਾਂ । ੮ ਬਾਂਹਵਾਂ ਫੰਡੇਵਤ । ੯ ਮੇਛੇ ਤੇ ਗੋਲੇ
 ਸਿਰ ਕਟ ਸੁਟੇ । ੧੦ ਮੂੰਹ । ੧੧ ਨਾਸ ਵਾ ਮਾਰ ਦਿਤ । ੧੨ ਪੈਰ ਵਫ ਵਿਤਾ ਹੈ ।
 ੧੩ ਗੋਡੇ । ੧੪ ਲਤਾਂ । ੧੫ ਵਿੰਨ੍ਹ ਦਿਤੀਆਂ ਹਨ । ੧੬ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠਾਂ ।
 ੧੭ ਟੋਟੇ ਟੋਟੇ ।

ਜੋਈ ॥ ਕਟੇ ਅੰਗ ਜੋਧਾਨ ਕ੍ਰੌਧਾਨ ਹੋਈ ॥ ੩੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਝਟ ਪਟ ਭਟ 'ਲਟ ਪਟ ਲਿਟੇ 'ਸਟ ਪਟ ਭੇ
ਭਟ ਜੁੱਟ ॥ ਅਟਕ ਅਟਕ ਕਟ ਕਟ ਮਿਟੈ ਚਟ ਪਟ ਕਟਾ ਸੁ
ਕੁੱਟ ॥ ੩੭ ॥ ਅਜਬ ਤਮਾਚਾ ਗਜਬ ਕੈ ਲਗਯੋ ਮਲੇਛਨ ਅੰਗ ॥
ਗਿਰੈਂ ਭੂਮ ਖਾ ਖੱਗ ਕੋ ਸਿੱਖਨ ਰਿਦੈ ਉਮੰਗ ॥ ੩੮ ॥

ਰੈਪਈ ॥ ਕਹੈਂ ਮਲੇਛ ਦਗਾ ਦਿਯੋ ਲੋਹੇ ॥ ਕਰੈਂ ਪ੍ਰਹਾਰ
ਬਿਫਲ ਸਭ ਹੋਹੇ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਮੁਲ ਬੈਰੇ ॥ ਭਏ ਸੁ
ਤਿਸ ਛਿਨਤੀਖਨ ਘੋਰੇ ॥ ੩੯ ॥ ਸਹਿਜੇ ਚਲੈ ਤਾਰ ਸਮਨਿਕਸੈ ॥
ਕਾਟ ਕਾਟ ਤੁਰਕਨ ਸਿੱਖ ਬਿਗਸੈ ॥ ਸਭ ਮੇਲਛ ਤਬ ਸੁਮ ਕੇ
ਸੰਗ ॥ ਸਪਤ ਜਾਮ ਤੇ ਚਢੇ ਤੁਰੰਗ ॥ ੪੦ ॥ ਕਰਤ ਜੰਗ ਤੈ
ਪਹਿਰ ਬਿਤਾਏ ॥ ਨਹਿੰਨ ਬਿਰੇ ਨਾਹਨ ਕਛ ਖਾਏ ॥ ਖੜਗ ਜੰਗ
ਜਬ ਮਰਯੋ ਕਰਾਰਾ ॥ ਹੈਸ ਉਡੀ ਤੁਰਕਨ ਤਿਸ ਬਾਰਾ ॥ ੪੧ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਛੁਧਤ ਦੂਜੈ ਥਕਤ ਤੀਜੈ ਰਿਸ ਗੁਰ ਕੀਨ ॥ ਸਿੱਥਲ
ਅੰਗ ਤੁਰਕਨ ਭਏ ਸਿੱਖ ਭਏ ਬਲ 'ਪੀਨ ॥ ੪੨ ॥ ਸਪਤ 'ਸਹਸ੍ਰ
ਜੁ ਬਾਹਿਨੀ ਭਈ ਕਤਲ ਤਿਸ ਕਾਲ ॥ ਬਾਕੀ ਭਟ ਜੇਤਕ ਬਚੇ
ਤਿਨ ਕੈ ਤ੍ਰਾਸ ਬਿਸਾਲ ॥ ੪੩ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖ 'ਆਸੂਦੇ ਹੁਤੇ ਪੁਨ
ਗੁਰ ਬਖਸ਼ਯੋ ਜੇਰ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਮਾਰੇ ਤੁਰਕ ਗਨ ਕਰਯੋ ਖੇਤ ਰਣ
ਘੋਰ ॥ ੪੪ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਪੈਂਦਾ ਬਲੀ ਕਰਹਿੰ ਪ੍ਰਹਾਰ ਜਿ ਏਕ ॥
ਦੁਇ ਤੈਂਕਾਟਤ ਸੁਭਟ ਹੈਂ ਮਾਰੇ ਈਵ ਅਨੇਕ ॥ ੪੫ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਮੁਗਲਸ
ਖਾਨ ਸੋਂ ਲੋਹ ਗੜ੍ਹ ਜੁਧ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਸ ਪੰਚ ਬੀਸਮੋਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੫ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਮੁਗਲ ਪਠਾਨ ਮਹਾਨ ਦਲ ਕਤਲ ਭਯੇ ਜਬ ਏਵ ॥

ਸੁਭਟ ਸੰਭਾਰੇ ਆਪਨੇ ਸਗਰੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦੇਵ ॥੧॥

ਚੈਪਈ ॥ ਮੁਗਲਸ ਖਾਨ ਬਿਰਯੋ ਇਕ ਥਾਨ ॥ ਜਿਸ ਕੇ
ਚਿੰਤਾ ਬਹੁਤ ਮਹਾਨ ॥ ਜਿਤਕ ਸਿਪਾਹਿ ਬਚੇ ਲਰ ਹਾਰੇ ॥ ਸਭ
ਦਿਸ ਤੇ ਤਿਸ ਪਾਸ ਪਧਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਤਬਹਿ ਦੂਤ ਇਕ ਨਿਕਟ
ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਕਹਿ ਬਹੁ ਬਿਧ ਗੁਰ ਪਾਸ ਪਠਾਯੋ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰੂ ਹੀਨ ਹੁਇ
ਗਯੋ ਅਗਾਰੀ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ
ਸੁਨੀਅਹਿੰ ਦੇ ਕਾਨ ॥ ਮੋਹਿ ਪਠਾਯੋ ਮੁਗਲਸ ਖਾਨ ॥ ਕਹੀ ਆਪ
ਕੇ ਬਾਤ ਭਲੇਰੀ ॥ ਤਜੇ ਲਗਾਈ ਭਈ ਘਨੇਰੀ ॥ ੪ ॥ ਸ਼ਾਹਜਹਾਂ ਕੇ
ਤੇਜ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਝੁਕੈਂ 'ਪ੍ਰਿਥੀ ਮਹਿਪਾਲਾ' ॥ ਦਿਸ ਦੱਖਣ
ਕੇ ਦੇ ਦੇ ਡੋਰੇ ॥ ਹੋਇ ਦੀਨ ਮਿਲ ਸ਼ਾਹੁ ਨਿਹੋਰੇ ॥ ੫॥ ਪੁਰਬ ਦਿਸ
ਜੇ ਆਦ ਬੰਗਾਲਾ ॥ ਝੁਕੇ ਮਹਿਪ ਲਖ ਤੇਜ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਪੁਨ
ਪਰਬਤ ਬਾਸੀ ਨਿਰਪਾਲਾ ॥ ੬ਤਨਜਾ ਡੋਰੇ ਦੇਵੈਂ ਜਾਲਾ ॥ ੬॥
ਪਸਚਮ ਦਿਸ ਜਹਿੰ ਬਲਖ ਬੁਖਾਰਾ ॥ ਗਿਨੋਂ ਕਹਾਂ ਲਗ ਦੇਸ
ਉਦਾਰਾ ॥ ਫਿਰੈ ਸਭਨ ਮਹਿੰ ਸ਼ਾਹ ਦੁਹਾਈ ॥ ਤੁਮ ਕਿਮ ਠੈਹਰ
ਸ਼ਕੇ ਅੰਗਵਾਈ ॥ ੭ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਕੇ ਅਬ ਦੀਜੈ ਬਾਜ ॥ ਨਹਿੰ ਬਲ
ਅਸ ਜਹਿੰ ਬਾਸੇ ਭਾਜ ॥ ਸੁਨਤ ਦੂਤ ਕੇ ਬਚ ਮੁਸਕਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਅਲਾਇ ॥ ੮ ॥ ਸੁਨਹੁ ਦੂਤ ਅਬ ਬਾਕ ਹਮਾਰੇ ॥
ਮੁਗਲਸਖਾਨ ਬਤਾਵਹੁ ਸਾਰੇ ॥ ਹਮਰੇ ਸਿਖ ਤੇ ਹੈ ਸ਼ਾਹ ਲੀਨੇ ॥
ਲਾਖ ੩ਰਜਤਪਣ ਕੀਮਤ ਚੀਨੈ ॥ ੯ ॥ ਸ਼ਾਹ ਬਾਜ ਸਹਿਜੇ ਗਹਿ
ਲਯੋ ॥ ਸੋ ਪਲਟਾ ਹਮ ਨੇ ਨਿਜ ਲਯੋ ॥ ਸੋ ਪਲਟਾ ਹਮ ਨੇ ਨਿਜ
ਲਯੋ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਬਧੀਕੀ ਤਿਸਤੇ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਘਰ ਕਰੈ ਪ੍ਰਵਾਹਿ
ਨਾ ਕੋਈ ॥ ੧੦ ॥ ਪੁਰਖ ਅਕਾਲ ਪਰਮੇਸੂਰ ਜੋਇ ॥ ਸਭ ਅਵਨੀ

ਕੇ ਮਾਲਕ ਸੋਇ ॥ ਇਹ ਸਮ ਬੀਤੇ ਕਈ 'ਕਰੋਰ ॥ ਗਿਨਤਿਓਂ
ਜਿਨ ਕੇ ਪਾਇ ਨ ਉਰ ॥ ੧੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਦੀਨੈ ਇਨ ਰਾਜ ॥
ਜਿਸ ਲੜ ਏਤੇ ਵਧਯੋ ਸਮਾਜ ॥ ਕੀਨ ਅਵੱਗਯਾ ਮਾਰ ਮੁਕੈਹੈਂ ॥
ਸਨੇ ਸਨੇ ਸਭ ਛੀਨ ਸੁ ਲੈਹੈਂ ॥ ੧੨ ॥ ਨਿਜ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਸਹਿਤ
ਸਮਾਜ ॥ ਦੈਹੈਂ ਸਭ ਅਵਨੀ ਕੇ ਰਾਜ ॥ ਤੂੰ ਬਡ ਜੋਧਾ ਆਪ
ਕਹਾਵੈਂ ॥ ਹੈ ਪਾਛੇ ਕਿਉਂ ਫੌਜ ਹਨਾਵੈਂ ॥ ੧੩ ॥ ਹਮ ਸੈਂ ਕਰੋ
ਹਾਬ ਦੈ ਆਇ ॥ ਜੀਤ ਕਿ ਹਾਰ ਪਿਖੀ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਸੁਨੀ ਦੂਤ
ਗਾ ਸਭੀ ਸੁਨਾਈ ॥ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰ ਤਬੈ ਉਰ ਮਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਹੱਤੀ
ਫੌਜ ਜੇ ਜਾਉਂ 'ਪਲਾਇ ॥ ਮਾਰੇ ਸ਼ਾਹ ਨਿੰਦ ਬਹੁ ਬਾਇ ॥ ਅਬ ਤੇ
ਲਰਨੇ ਮਰਨੇ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾ ਛੋਡੈ ਜੀਵਤ ਸੋਇ ॥ ੧੫ ॥

ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਕੁਮਲਾਇ ਬਦਨ 'ਗੀਦੀ ਬਿਸਾਲ ॥
'ਗਨ ਸੁਭਟ ਹਕਾਰ ਲੀਨੇ ਸੁ ਨਾਲ ॥ ਤਬ ਚਲਯੋ ਅਗ੍ਰ ਬਾਜੇ
ਨਿਸ਼ਾਨ ॥ ਸਭ ਦੀਏ ਛੋਰ ਫਰਰੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ॥ ੧੬ ॥ ਉਤਸ਼ਾਹ
ਸਭਨ ਕੋ ਦੇ ਪੁਕਾਰ ॥ ਹਤ ਲੇਹੁ ਬੀਰ ਨਿਜ ਕਾਰ ਸਾਰ ॥ ਸੱਯਦ
'ਦੀਦਾਰਲੀ ਕੀਨ ਬਾਮ ॥ ਸੁਲਤਾਨ ਬੇਗ ਇਕ ਮੁਗਲ ਨਾਮ ॥
੧੭ ॥ ਤਿੰਹ ਕਰਯੋ ਦਾਹਨੇ ਸੈਨ ਸੰਗ ॥ ਇਹ ਬਚੇ ਬੀਰ ਦੈ ਕਰਤ
ਜੰਗ ॥ ਸਭ ਐਰ ਮਾਰ 'ਧੂਲੀ ਮਿਲਾਇ ॥ ਚਲ ਅੱਗ੍ਰ ਜਿਤੇ ਉਰ
ਤ੍ਰਾਸ ਪਾਇ ॥ ੧੮ ॥ ਹੱਲਾ ਤਿਆਰ ਕੀਨੈ ਨਿਹਾਰ ॥ ਇਤ ਗੁਰੂ
ਆਪਨੇ ਲੇ ਜੁਸ਼ਾਰ ॥ ਭਟ ਪੈਂਦ ਖਾਨ ਨਿਜ ਬਾਮ ਕੀਨ ॥ ਭਟ
ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਦਾਈ ਸੁ ਲੀਨ ॥ ੧੯ ॥ ਬਰ ਬਿਪ੍ਰ ਮਲਕ ਜਾਤੀ
ਕਰੈਲ ॥ ਸੋ ਪਰਯੋ ਧਾਇ ਭਟ ਲੀਨ ਨਾਲ ॥ ਦਲ ਮਿਲੇ ਦੋਇ ਕਰ
ਮਾਰ ਮਾਰ ॥ ਉਰ ਕ੍ਰੈਧ ਧਾਰ ਚਾਲੇ 'ਪ੍ਰਹਾਰ ॥ ੨੦ ॥

੧ ਕਰੋੜਾਂ ਹੀ । ੨ ਦੋੜ ਗਿਆ । ੩ ਕਾਇਰ । ੪ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦੇ
ਬੁਲਾਕੇ । ੫ ਦਰਸ਼ਨ ਖਬੰ ਪਾਸੇ ਕੀਤੇ । ੬ ਮਿਠੀ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਚਿਤੇ । ੭ ਮਾਰ ਕੇ ।

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸੁਲਤਾਨ ਬੇਗ ਬੇਗਹਿੰ ਜੁੱਟੇ ਆਇ ॥

ਪੈਂਦੇ ਖਾਨ ਦਿਦਾਰਲੀ ਮਿਲਕੈ ਜੁੱਧ ਮਚਾਇ ॥ ੨੧ ॥

ਪਾਧਰੀ ਛੁੰਦ ॥ ਗੁਰ ਭਏ ਸਮੁੱਖੇ ਮੁਗਲ ਖਾਨ ॥ ਮਚ
ਜੁੱਧ ਦੁੰਦ ਛੁਟ ਪਰੇ ਬਾਨ ॥ ਕਹਿ ਮੁਗਲ ਖਾਨ ਚਹੋਂ ਤੇਗ ਜੰਗ ॥
ਤੁਮ ਤੀਰ ਤਜੋ ਬਲੁ ਅਧਕ ਸੰਗ ॥ ੨੨ ॥ ਸਮਤਾ ਨ 'ਚਾਂਪ
ਬਿੱਦਯਾ ਮਝਾਰ ॥ ਬਡ ਮਾਰਤ ਹੋ ਪ੍ਰਿਥਮੈਂ ਨਿਹਾਰ ॥ ਸੁਨ ਧਰਮ
ਜੁੱਧ ਕੀ ਰੀਤ ਜਾਨ ॥ ਗੁਰ ਪਰੇ ਉਤਰ ਤਜ ਕੈ 'ਕਿਕਾਨ ॥ ੨੩ ॥
ਸ਼ਲਮਲੇਰ ਗਹੀ ਸ਼ਲਮਲੇਰ ਹਾਬ ॥ ਗਹਿ 'ਮਹਿਦ ਢਾਲ ਕਰ ਬਾਮ
ਸਾਬ ॥ ਉਤ ਮੁਗਲ ਖਾਂ ਖੈਂਗੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥ ਗਹਿ 'ਸਿਪਰ ਭਯੋ
ਜਬ ਸ਼ਾਵਧਾਨ ॥ ੨੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਤਬ ਕਹਿਸ ਤਾਹਿ ॥
ਸੁਨ ਖਾਨ ਜਿਤਕ ਬਿੱਦਯਾ ਸੁ ਪਾਹਿ ॥ ਸਭ ਕਰੋ ਦਿਖਾਵਨ ਆਜ
ਆਪ ॥ ਬਿਸਵਾਸ ਜਾਸ ਕੇ ਧਰਹਿੰ ਦਾਪ ॥ ੨੫ ॥ ਅਬ ਪ੍ਰਿਥਮ
ਵਾਰ ਕਰ ਲਿਹੁ 'ਪ੍ਰਹਾਰ ॥ ਅਵਲੋ ਕਹਿੰ ਬਲ ਕੇਤਕ ਜੁਝਾਰ ॥
ਸੁਨ ਧੀਰ ਸਹਿਤ ਗੁਰ ਕੇ ਸੁ ਬੈਨ ॥ ਤਬ ਮੁਗਲ ਖਾਂ ਕਰ ਸਮੁੱਖ
ਨੈਨ ॥ ੨੬ ॥ ਚਾਹਤ ਪ੍ਰਹਾਰ ਨਹਿੰ ਦਾਵ ਪਾਇ ॥ ਤਬ ਪਰਯੋ
ਆਨ 'ਅਸ ਕੇ ਉਠਾਇ ॥ ਉਪਰ ਜਨਾਇ ਤਰ ਕੇ ਪ੍ਰਹਾਰ ॥ ਗੁਰ
ਗਏ ਕੂਦ ਗਾ ਛੂਛ ਵਾਰ ॥ ੨੭ ॥ ਪੁਨ 'ਖੜਗ ਸੀਸ ਕੀ ਦਿਸ
ਚਲਾਇ ॥ ਗੁਰ 'ਸਿਪਰ ਸੀਘ੍ਹੂ ਹੀ ਕਰ ਬਚਾਇ ॥ ਤਿੰਹ ਰੋਕ
ਊਪਰੇ ਹਾਬ ਲੀਨ ॥ ਗਹਿ ਖੜਗ ਆਪਨੇ ਵਾਰ ਕੀਨ ॥ ੨੮ ॥
ਭੁਜ ਕੇ ਤਰੈ ਸੁ ਤਹ ਲੱਗਯ ਜਾਇ ॥ ਬਲ ਸਹਿਤ ਬਹੌਜੇ ਇਸ
ਬਿਧ ਸਫਾਇ ॥ ਸਭ ਸ਼ਲਮਤ੍ਰ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰੇ ਜਿ ਅੰਗ ॥ ਕਟ
ਗਏ ਸਕਲ ਇਕ ਬਾਰ ਸੰਗ ॥ ੨੯ ॥ ਜਸ ਕਟਤ ਤਾਰ

੧ ਧਨਖ।

੨ ਘੋੜੇ ਛੁੰਨ੍ਹ।

੩ ਵੱਡੀ ਢਾਲ ਪਕੜ ਕੇ।

੪ ਢਾਲ।

੫ ਤਲਵਾਰ ਮਾਰਨਾ ਕਰੇ।

੬ ਤਲਵਾਰ।

੭ ਢਾਲ।

ਸਾਬਨਹਿ ਦੀਨ ॥ ੧ਜੁਗ ਖੰਡ ਹੋਇ ਧਰ ਪਰਨ ਕੀਨ ॥ ਸਿਰ ਭੁਜਾ
 ਸਹਿਤ ਭਾ ਏਕ ਖੰਡ ॥ ਜੁਗ ਚਰਨ ਜੁਤ ਦੁਤੀਓ ਪ੍ਰੰਢ ॥ ੩੦ ॥
 ਤਿਹ ਮਰਯੋ ਦੇਖ ਗੁਰ ਦਲ ਬਿਲੰਦ ॥ ਕਹਿੰ ਬਿਜੈ ਸਦਾ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ
 ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਭਟ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸੁਲਤਾਨ ਬੇਗ ॥ ਸੁਭ ਤੌਰ ਮਾਰ ਹਤ
 ਦੀਨ ਡੇਗ ॥ ੩੧ ॥ ਖਾਂ ਪੈਂਦ ਅਲੀ ਦੀਦਾਰ ਮਾਰ ॥ ੨ਰਣਜੀਤ
 ਬਜੇ ਤਬ ਉਠ ਅਪਾਰ ॥ ਪਿਖ ਬਚੇ ਜੇਤੁੰ ਤੁਰਕੀ ਸਿਪਾਹ ॥ ਬਿਨ
 ਪਤੀ ਸੈਨ ਭਜ ਪੇਤਦਾਹ ॥ ੩੨ ॥ ਗੁਰ ਸੈਨ ਪਿਛਾਰੀ ਕਟਤ
 ਜਾਤ ॥ ਪਿਖ ਗੁਰੂ ਬਿਧੀ ਸੰਗ ਕਹਿਤ ਬਾਤ ॥ ਅਬ ਸੂਰ ਸਭਨ ਕੋ
 ਲਿਹੁ ਹਟਾਇ ॥ ਨਹਿੰ ਹਤਹੁ ਅਬਹਿ ਯਹਿ ਨੀਤ ਨਾਇ ॥ ੩੩ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਵਿਆਕੁਲ ਸ਼ਸਤਰ ਹੀਨ ਨਰ ਭਾਗਯੋ ਮੁਰਛਾ ਜੋਇ ॥
 ਦੂਸਰ ਭਟ ਸੋਂ ਜੁਧ ਕਰਤ ਸ਼ਰਨਾਗਤ ਜੋਹੋਇ ॥ ੩੪ ॥
 ਇਨ ਖਟ ਸੂਰ ਨ ਮਾਰ ਹੈਂ ਧਰਮ ਯੁਧ ਕੀ ਕਾਰ ॥
 ਇਸ ਹਿਤ ਅਬ ਨਹਿੰ ਮਾਰੀਅਹਿ ਦਿਹੁ ਸੁਭਟਨ ਹਟਕਾਰ ॥ ੩੫॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸੁਨ ਗੁਰੂ ਨਦੇਸ ॥ ਹਟਕ ਲੀਨ
 ਸਭ ਸੁਭਰ ਵਿਸੇਸ ॥ ਫਤਹ ਪਾਈ ਜੈ ਜੈ ਗੁਰ ਗਾਇ ॥ ਰਣਜੀਤ
 ਬਜਾਇ ਗੁਰੂ ਹਰਖਾਇ ॥ ੩੬ ॥ ਬਿਰਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਰਣ ਬਲ ਹੇਰਾ
 ॥ ੪ਸ੍ਰੋਣ ਮਾਸ ਤੇ ਭੀਮ ਘਨੇਰਾ ॥ ਲੋਥੈਂ ਪਰ ਲੋਥੈਂ ਬਹੁ ਪਰੀ ॥
 ਸਹਿਤ ਹਯਨ ਬਹੁ ਸੈਨਾ ਮਰੀ ॥ ੩੭ ॥ ਹੁਤੇ ਸਿੱਖ ਜੇ ਘਾਇਲ
 ਪਈ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਗੁਰ ਉਠਵਾਵਤ ਭਈ॥ ਭੇਜ ਦੀਨ ਸੋ ਐਸ਼ਧਯਾਲੇ॥
 ਸੇਵਾ ਹਿਤ ਲਾਏ ਭਟ ਜਾਲੇ ॥ ੩੮ ॥ ਅਪਰ ਸਿੱਖ ਸ਼ਹੀਦ ਜੁ
 ਭਈ ॥ ਤਿਨ ਸਭ ਕੋ ਉਠਵਾਵਤ ਭਈ ॥ ਸਭਹਨ ਕੋ ਇਸਨਾਨ
 ਕਰਾਯੋ ॥ ਬਸਤੂ ਨਵੀਨ ਮੰਗਾਇ ਪਨਾਯੋ ॥ ੩੯ ॥ ਜਿਸ ਬਲ

੧ ਵੋ ਤਲਵਾਗਾਂ ਧਾਰਨ ਕੀਤੀਆਂ । ੨ ਧੋਂਸਾ ਨਗਾਰ ਵਜਦਾ ਹੈ । ੩ ਮਸਲਾਨ
 ਚਿਪਾਹੀ । ੪ ਆਗਿਆ । ੫ ਲਹੂ । ੬ ਘੜੇ । ੭ ਦਵਾਈ ਦਾ ਘਰ
 ਵਚ ਹਸਪਤਾਲ ।

ਗੁਰ ਕੇ ਮਹਿਲ ਬਿਲੰਦ ॥ ਤਹਿੰ ਇਕਠੀ ਕਰ ਲੋਥਹਿ ਬਿੰਦ ॥
 ਈਧਨ ਹੇਠ ਉਪਰੇ ਡਾਰ ॥ ਅਪਨ ਹਾਥ ਗੁਰ ਕਿਯ ਸਸਕਾਰ ॥
 ੪੦ ॥ ਪਹਚਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਲੋਕ ॥ ਜਹਿ ਮਦ ਮਾਨ ਮੋਹ ਨਹਿੰ
 ਸੋਕ ॥ ਜਗਾ ਮਰਨ ਕੋ ਲੇਸ ਨ ਜਹਾਂ ॥ ਪਦਵੀ ਅਚਲ ਬਿਰੇ ਚਲ
 ਤਹਾਂ ॥ ੪੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਲੇ ਭਟ ਸਮਦਾਇ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ
 ਆਇ ਨਹਾਇ ॥ ਅਧਕ ਤਿਹਾਵਲ ਕਰ ਮੰਗਵਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ
 ਮੰਦਰ ਭੇਟ ਚਢਾਯੋ ॥ ੪੨ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਬਟਾਇ ਸੁ ਦੀਨ ॥
 ਬਕਤ ਭੇਟਨ ਕੀ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਕੀਨਾ। ਅਸ ਬਿਧ ਪ੍ਰਿਥਮ ਜੰਗ ਕੇ ਜੀਤਾ।
 ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਭਲ ਰੀਤ ॥ ੪੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਮੁਗਲਸ
 ਖਾਨ ਬਧਹ ਜੁਧ ਜੀਤਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਛਬੀਸਮੌ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੯ ॥

ਦੇਹਿਗਾ ॥ ਮੁਗਲ ਮਾਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਾਰੇ ਮੁਗਲ ਅਪਾਰ ॥

ਪੁਰ ਕੇ ਚਹੁ ਦਿਸ ਪਰੇ ਹੈਂ ਉਠੀ ਦੁਰਗੰਧ ਬਿਆਰ ॥ ੧ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਬਸਨੇ ਕਠਨ ਸੁ ਭਯੋ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ
 ਬਹੁ ਦੁਰਗੰਧਹ ਲਹਯੋ ॥ ਉਤ ਬਿਆਹਿ ਬੀਬੀ ਨਿਕਟਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰ ਮਨ ਕਛ ਸੋਚ ਲਿਆਯੋ ॥ ੨ ॥ ਇਕ ਸਿਖ ਆਯੋ ਪੁਰੀ
 ਝਬਾਲ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਗੁਰ ਸ਼ਰਧਾ ਜਾਲ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਇਤ ਬਹੁ
 ਦੂਰਗੰਧ ॥ ਬੀਬੀ ਬਿਆਹ ਅਹੈ ਸੁਖ ਵੰਧ ॥ ੩ ॥ ਚਲੋ ਝਬਾਲ
 ਪੁਰਹੁ ਮੁਰ ਆਸਾ ॥ ਕਰੋ ਬਿਆਹ ਬੀਬੀ ਸੁਖਰਾਸਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ
 ਤਿਸ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਅਸ ਬਚਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ਕਰੈਂ
 ਬਿਆਹਿ ਜਾ ਪੁਰੀ ਝਬਾਰ ॥ ਪੁਨ ਜਾ ਬਸੈਂ ਪੁਰੀ ਕਰਤਾਰ ॥ ੫ ॥ ਅਸ
 ਮੰਜਸ ਭਾਈ ਸਮਝਾਇ ॥ ਤਿਆਰੀ ਕੀਨ ਸਭੀ ਬਿਧ ਆਇ ॥ ੫॥

ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਫੈਜ ਸੰਗ ਲੀਨ ॥ ਡੇਰੇ ਜਾ ਝਬਾਲ ਮਹਿੰ ਕੀਨ ॥
 ਪੁਰ ਬਾਸਨ ਸਭ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ॥ ਰਚਯੋ ਬਿਆਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੬ ॥ ਪੁੰਨਯਾ ਤੋ ਇਕ ਦਿਵਸ ਅਗਾਰੀ ॥ ਜੇਠ
 ਪਰੀਸ ਜਨੇਤ ਸੁ ਭਾਰੀ ॥ ਧਰਮੇ ਆ ਸੁਤ ਕੀਨ ਢੁਕਾਇ ॥
 ਅਨਕ ਰੰਗ ਬਾਜੇ ਬਜਵਾਇ ॥ ੭ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਹੁ ਸੇਵਾ
 ਕਰਦਾਈ ॥ ਜਗਤ ਮੂਯਾਦ ਰਖਨ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਅਨਕ ਰੰਗ
 ੧ਬਿੰਜਨ ੨ਅਚਵਾਇ ॥ ਜੋ ਸੁਰ ਪੁਰ ਭੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾਇ ॥ ੮ ॥
 ਦਿਵਸ ਪੁੰਨਯਾਂ ਜੇਠ ਡਬੀਸ ॥ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ਸੁ ਬਿਸਵੇ ਬੀਸ ॥
 ਅਨੰਦ ਬਿਆਹ ਪਠਯੋ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਸੰਗਤ ਮਹਿੰ ਬਹੁ ਬਦਯੋ
 ਹੁਲਾਸ ॥ ੯ ॥ ਸਪਤ ਦਿਵਸ ਗੁਰ ਰਾਖ ਜਨੇਤ ॥ ਦੀਨੇ ਦਾਜ
 ਅਨਕ ਕਰ ਹੇਤ ॥ ੩ਹੇਮ ਬਿਕੁਖਨ ੪ਮੁਕਤਾ ਹੀਰ ॥ ਜੋ ਮਾਤਾ ਜੀ
 ਰਖੇ ਸੁ ਧੀਰ ॥ ੧੦ ॥ ਦੀਏ ੫ਪਟੰਬਰ ਪਰ ੬ਪਸਮੰਬਰ ॥ ਸੰਦਰ
 ਅਧਕ ਜਗੀ ਕੇ ਅੰਬਰ ॥ ੭ਹੇਮ ੮ਰਜਤ ਕੇ ਬਾਸਨ ਘਨੇ ॥ ੯ਗੋ
 ੧੦ਮਹਿਖੀ ਹੈ ਦੀਨੇ ਘਨੇ ॥ ੧੧॥ ਨੀਕੀ ਰੀਤ ੧੧ਬਿਸਰਜਨ ਕੀਨੇ॥
 ਧਰਮਾ ਸੁਰ ਜੁਤ ਬੰਦ ਪ੍ਰਬੀਨੇ ॥ ਦੂਲਹੁ ਕੇ ਸਿਰ ਪਰ ਕਰ ਫੇਰਾ ॥
 ਰਧ ਸਿਧ ਨਿਧ ਦੀਨੀ ਤਿਹ ਬੇਰਾ ॥ ੧੨ ॥
 ਦੈਹਿਰਾ ॥ ਹਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਤਬ ਕਹਿਤ ਭਾ ੧੨ਰਿਧ ਸਿਧ ੧੩ਨਿਧ ਬਿਬਾਰਾ॥
 ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਸਮਝਾਈਯੇ ਜਿਹ ਤੇ ਪਾਵੈਂ ਸਾਰ ॥ ੧੩

੧ ਭੋਜਨ । ੨ ਡਕਾਏ । ੩ ਸਵਰਨ ਦੇ ਗੋਹਿਣੇ । ੪ ਮੇਤੀ ।
 ੫ ਕਪੜੇ । ੬ ਰਸ਼ਮ ਨਾਲ ਕਹੇ ਹੋਏ ਕਪੜੇ । ੭ ਸੋਨਾ । ੮ ਚਾਂਦੀ ਵੇ ਭਾਂਡੇ ।
 ੯ ਗਊਆਂ । ੧੦ ਮੱਸ਼ਾਂ । ੧੧ ਵਦਾਈਗਾਂ ।

੧੨ ਸਿੱਧਿ-ਅਠਾਰਾਂ ਸਿਧੀਆਂ ਤਪ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ
 ਤੇ ਹਰ ਸਿਧੀ ਦਾ ਅਰਥ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ।

੧੩ ਰਿਧਿ-ਇਹ ਜਪ ਤਪ ਭਗਤੀ ਕਰਨੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਪਾਸ ਰਿਧਿ ਆ ਜਾਵੇ
 ਉਥੇ ਦੇਗ ਸਵਾਈ ਤੋਂ ਸਵਾਈ ਚਲਦੀ ਹੈ ।

ਕਬਿੱਤ ॥ ੧੦ ਅਣਮਾ ਇਕ ੨ ਮਹਿਮਾ ਪੁਠ ੩ ਲਘਮਾ ਮੌ
 ੪ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ ੫ ਪ੍ਰਕਾਮ ਅੰ ੬ ਈਸਤਾ ਹੈ ੭ ਬਸਤਾ ਬਖਾਨੀਏ ॥ ੮ ਗਰਮਾ
 ੯ ਅਨੁਰਮੀ ੧੦ ਦੂਰ ਸ੍ਰਵਣ ਜਾਨ ਪੁਨ ੧੧ ਦੂਰ ਦਰਸ ੧੨ ਮਨੋ ਬੇਗ
 ੧੩ ਕਾਮ ਰੂਪ ਠਾਨੀਏ ॥ ੧੪ ਪਰਕਾਯ ੧੫ ਸੁਛੰਦ ਮਿੜ ੧੬ ਸੁਰ ਕ੍ਰੀਝਾ
 ਦਰਸ ਪੁਨ ਯਥਾ ੧੭ ਸੰਕਲਪ ੧੮ ਅਪ੍ਰਤਿ ਰਤ ਗਤ
 ਮਾਨੀਏ ॥ ਸਿੱਧ ਦਸ ਆਠ ਇਹੁ ਰਿੱਧ ਏਕੇ ਹੀ ਲਖੇਉ

੧ ਅਣਮਾ—ਅਨੁ ਰੂਪ ਹੋਕੇ ਸਭ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਜਾਣਾ ।

੨ ਮਹਿਮਾ—ਬਾਦਨ ਐਤਾਰ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਬਹੁਤ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰ ਲੈਣਾ ।

੩ ਲਘਮਾ—ਸਰਸਾ ਦੇ ਮੁਖ ਵਿਚ ਹਨਮਾਨ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਜਾਣਾ ।

੪ ਪ੍ਰਾਪਤੀ—ਮਨ ਇਛਤ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਣੀ ।

੫ ਪ੍ਰਕਾਮ—ਏਕ ਸਥਾਨ ਤੇ ਬੈਠੇ ਰਹਿਣਾ ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਤੇ ਸਣਨਾ
 ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਮਨ ਦੀ ਵਸਾ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ।

੬ ਈਸਤਾ—ਆਪਣੀ ਇਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਗਨਾ ।

੭ ਬਿਸਤਾ—ਜਿਸ ਵਸਤੂ ਦੀ ਮਨ ਵਿਚ ਇਛਾ ਹੋਵੇ ਸੀਘਰ ਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਣਾ ।

੮ ਗਰਮਾ—ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੰਕਾ ਵਿਚ ਰਾਖਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅੰਗਦ ਪੈਰ ਨੂੰ ਬੈਡਲ ਕੀਤਾ
 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣਾ—

ਇਹ ਅਠ ਮੁਖ ਸਿਧੀਆਂ ਹਨ—ਅਗੇ ੧੦ ਗੋਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ।

੯ ਅਨੁਰਮੀ—ਖੂਦਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਆਦਿ ਖਣ ਉਰਮੀਆਂ ਨਾਂ ਵਿਆਪਨੀਆਂ ।

੧੦ ਦੂਰ ਸ੍ਰਵਣ—ਦੂਰ ਬੈਠ ਕੇ ਸਭਨਾਂ ਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ਬਾਤਾਂ ਸੁਣਨੀਆਂ ।

੧੧ ਦੂਰ ਦਰਸਣ—ਦੂਰ ਬੈਠ ਕੇ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ।

੧੨ ਮਨੋ ਬੇਗ—ਮਨ ਦੀ ਬੇਗ ਦੇ ਨਿਆਈਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਕਿਥੇ ਦਾ ਕਿਥੇ
 ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਇਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਥੇ ਲਾਹੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣਾ ।

੧੩ ਕਾਮ ਰੂਮ—ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੂਪ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਣਾ ਲੈਣਾ ।

੧੪ ਪ੍ਰਕਾਏ ਪ੍ਰਵੇਸ਼—ਭੂਤਾਂ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਦੂਜੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਜਿਸ
 ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਛੰਦਰ ਨੇ ਅਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਨੂੰ ਕਢ ਕੇ ਰਾਜੀ ਵੈ ਸਰੀਰ ਵਿਚ
 ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆਂ ਸੀ ।

੧੫ ਸੁਛੰਦ ਮਿੜਯ—ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਗ ਦੇਣਾ ।

੧੬ ਸੁਰ ਕ੍ਰੀਝਾ ਦਰਸ—ਅਪਸੁਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਰਦਿਆਂ ਦੇਖਣ ।

੧੭ ਸੰਕਲ ਪੂਰਨ—ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸੰਕਲਪ ਕਰੇ ਉਹੀ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਣਾ ।

੧੮ ਅਪ੍ਰਤ ਹਤ ਗਤ—ਜਿਥੇ ਭੀ ਜਾਣਾ ਕਰੇ ਉਥੇ ਹੀ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣਾ ।

੧ ਨਿੱਧ ਪਰਕਾਰ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਆਗੇ ਜਾਨੀਏਂ ॥ ੧ ॥
 ਦੇਹਿਰਾ ॥ ੨ ਪਦਮਨ ਮਹਾਂ ਜੁ ਪਦਮਾ ਮੱਕਰ ਕਛਪ ਮੁਕੰਦ ॥
 ਕੁਦ ਨੀਲ ਅੈ ਸੰਖ ਲਖ ਪਿੰਥੀ ਪਾਰ ਨਵ ਬੰਧ ॥ ੧੫ ॥
 ਰੈਪਈ ॥ ਸੁਨ ਕਟ ਪ੍ਰੇਮ ਹਰੀ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ਸਾਧੂ ਜੀ ਮਾਤਾ
 ਪੈ ਆਯੋ ॥ ਚਰਨਨ ਪਰ ਕੈ ਟੇਕਯੋ ਮਾਥ ॥ ਦਈ ਆਸਿਖਾ ਅਤ
 ਹਿਡ ਸਾਥ ॥ ੧੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹਿ ਅਨਵਾਯੋ ॥ ੧੭ ॥ ਮੁਕਤਾ
 ਕੀ ਝਾਲਰ ਚਹੁ ਉਰਾ ॥ ਮਿਲ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ॥ ੧੮ ॥ ਤਨਜਾ ਸੰਗ ॥
 ਸਿਖਜਾ ਦੇ ਬਠਲਾਈ ਉਮੰਗ ॥ ੧੯ ॥ ਲੀਨ ਉਚਾਇ ਬਾਜ
 ਬਜਵਾਇ ॥ ਤਬਹਿ ਬਰਾਤੀ ਸਭ ਮਿਲ ਆਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਾਇਨ
 ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ॥ ਭਏ ਬੰਸਰਜਨ ਭਾਉ ਜਨਾਇ ॥ ੧੮ ॥

੧ ਨਿੱਧ-ਜੇ ਪਿਛਲੇ ਧੁਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਰੂਪ ਇਹ ਹਨ-

੨ ਪਦਮਨੀ-ਸੁਰਣ ਆਦਿ ਪਾਤੂਆਂ ਦੀ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਮੰਦਰ ਬਨਾਣੇ,
ਸ਼੍ਰੀਸ਼ਟ ਆਚਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ ।

੩ ਮਹਾਂ ਪਦਮਨੀ-ਮੇਤੀ ਮਾਣਕ ਹੀਰੇ ਆਵਿਕਾਂ ਦਾ ਵਾਪਾਰ ਕਰਨਾ ਸੁਤ ਨਾਂਤੀ ਤਕ ਰਹੇਗੀ
ਉਤਮ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਤੇ ਦਾਨ ਦੇਣਾ ਸਾਤ ਪੀੜੀ ਤਕ ਰਹੇਗੀ ।

੪ ਮਕਰ-ਮਕਰ ਬਾਣ ਖੜਗ ਬਰਛੀ ਬਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਜਮਾਂ ਕਰਨੇ ਅਤੇ ਵਾਪਾਰ ਕਰਨਾ ।
ਗਾਜਿਓਂ ਸੇ ਮੈਡ੍ਰੀ ਭਾਉ ਰਖਣਾ । ਇਕ ਪੁਰਖ ਤਕ ਰਹੇਗੀ ।

੫ ਕਛਜਮ-ਅੰਨ, ਘੀ, ਘੜ, ਤੇਲ ਆਵਿਕਾਂ ਦਾ ਵਾਪਾਰ ਕਰਨਾ ਕਛੂ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਸੰਕੇਚ
ਕਰਨਾ, ਨਾ ਆਪ ਖਾਣਾ ਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਣਾ । ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਚ ਦੱਬਾ ਕੇ ਰਖਣਾ । ਇਕ
ਪੁਰਖ ਤਕ ਰਹੇਗੀ ।

੬ ਸੰਗੀਤ-ਬੀਣਾ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਆਦਿ ਬਾਜੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕਰਨੇ । ਭਟ ਮਾਗਧ ਸੁਤ ਨੂੰ ਦੇਣਾ । ਇਕ
ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਯੰਤ ਰਵੇਗੀ ।

੭ ਮੁਕੰਦ ਨਿਧਿ-ਧਾਤੂ ਅੰਨ ਆਵਿਕਾਂ ਦਾ ਵਾਪਾਰ ਕਰਨਾ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਬਚਨ ਨਾ ਸਹਾਰਨਾ,
ਸੰਤਾਨ ਚੰਗੀ ਹੋਣੀ, ਦੇ ਪੀੜੀਆਂ ਤਕ ਰਹੇਗੀ ।

੮ ਨੀਲ ਨਿਧਿ-ਬਸਤ੍ਰ, ਛਪਾਂਹ, ਲਕੜ, ਫਲ ਆਦਿਤਾਂ ਦਾ ਵਾਪਾਰ ਕਰਨਾ, ਤਲ
ਆਵਿਕ ਲਗਾਣੇ, ਚੰਗੇ ਭੋਗ ਭੋਗਣ, ਤਿੰਨ ਪੀੜੀਆਂ ਤਕ ਰਹੇਗੀ ।

੯ ਸੰਖ ਨਿਧਿ-ਇੱਕਲੀ ਹੀ ਉਤਮ ਭਜਨ ਖਾਣੇ ਚੰਗੇ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਨੇ, ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾੜਾ
ਅੰਨ ਦੇਣਾ, ਇਕ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਯੰਤ ਤਕ ਰਹੇਗੀ ।

੧੦ ਕ੍ਰਿਮ ਕਾਰ-ਨਗਰ ਵਸਾਣੇ ਭੂਮੀ ਦੀ ਨਵੀਂ ਅਬਾਦੀ ਕਰਨੀ ਅਨੇਕ ਪੁਸ਼ਤਤਕ ਰਹੇਗੀ ।
੧੧ ਛੈਲਾਨੀ । ੧੨ ਮੇਤੀਆ । ੧੩ ਚਾਰੇ ਤਰਫ । ੧੪ ਲੜਕੀ ।

ਦੌਹਿਰਾ ॥ ਬਿਆਹਿ ਕੀਨ ਗੁਰ ਸੁਤਾ ਕੇ ਪਾਛੇ ਭਏ ਤਿਆਰ ॥
 ਫੈਜ ਸੁ ਡੋਰੇ ਸੰਗ ਲੈ ਆਏ ਗੋਇੰਦਵਾਰ ॥ ੧੯ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਬਸ ਕੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਤਿਆਰ
 ਭਏ ਜਿਨ ਚਲਤ ਸੁ ਰੂਰੇ ॥ ਆਇ ਬਸੇ ਬਿਚ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ॥
 ਸਿੱਖਨ ਸੁਖਦਾ ਦੁਸ਼ਟਨ ਕਾਰ ॥ ੨੦ ॥ ਅਬ ਲਵ ਪੁਰ ਜਸ ਭਯੇ
 ਪ੍ਰਸੰਗ ॥ ਸੁਨ ਸੋਤਾ ਮਨ ਧਾਰ ਉਮੰਗ ॥ ਜੇਤਕ ਬਚੇ ^੧ਭਰੈਲ
 ਪਲਾਏ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਮਹਿੰ ਲਵ ਪੁਰ ਜਾਏ ॥ ੨੧ ॥ ਸ਼ਾਹ
 ਜਹਾਂ ਕੇ ਪਹੁਚੇ ਪਾਸ ॥ ਪਿਖਯੋ ਜੁੱਧ ਜਿਨ ਕੇ ਬਡ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਰਣ
 ਕੀ ਸਗਰੀ ਸੁਧ ਪਹੁਚਾਈ ॥ ਜੇ ਸਰਦਾਰ ਪਠੇ ਸਮਦਾਈ ॥ ੨੨ ॥
 ਮੁਗਲਸ ਖਾਂ ਸਮੇਤ ਸਭ ਮਾਰੇ ॥ ਨਹੀਂ ਬਚੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਭ ਹਾਰੇ ॥
 ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਸੁਨ ਕੈ ਬਿਸਮਾਨਯੋ ॥ ਏਤੋਂ ਲਸ਼ਕਰ ਕਿਸ ਬਿਧ
 ਹਾਨਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਰਣ ਕੇ ਹੇਰਤ ਜੇ ਭਜ ਆਇ ॥ ਸੁਨਬੇ ਹਿਤ
 ਸੇ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਇ ॥ ਜਾਇ ਸਲਾਮ ਸ਼ਾਹ ਸੋਂ ਤੀਨ ॥ ਬੂਝਨ
 ਹਿਤ ਬੋਲਯੋ ਲਖ ਦੀਨ ॥ ੨੪ ॥ ਭਯੋ ਜੰਗ ਕਿਮ ਸਭ ਹੀ ਮਾਰੇ ॥
 ਕਰਯੋ ਕਪਟ ਕਛ ਨਾਹਿੰ ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਕੈ ਗੁਰ ਢਿਗ ਲਸ਼ਕਰ ਭੁਟ
 ਭਾਰੇ ॥ ਹੁਤੇ ਅਲਪ ਜਿਸ ਤੇ ਤੁਮ ਹਾਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁਨਤ ਭਰੈਲਨ
 ਕਹਿਯੋ ਬਨਾਇ ॥ ਕੁਛ ਖੁਦਾਇ ਗਤ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਮ ਤੇ
 ਦਸ ਗੁਨ ਤਿਹ ਦੜ ਬੋਰਾ ॥ ਛਲ ਭੀ ਨਹੀਂ ਭਯੋ ਤਿਸ ਠੋਰਾ ॥
 ੨੬ ॥ ਹਮ ਛਲ ਸੋਂ ਨਿਸ ਮਹਿੰ ਚਲ ਗਏ ॥ ਪਰ ਉਨ ਸੁਧ ਕਿਨ
 ਆਗੇ ਦਏ ॥ ਨਿਸਾ ਮਾਹਿੰ ਕਛ ਭਈ ਲਰਾਈ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਹੈਤ ਗੁਰ
 ਚਢੇ ਤਦਾਈ ॥ ੨੭ ॥ ਭਈ ^੨ਤੁਫੰਗਨ ਕੀ ਬਹੁ ਮਾਰ ॥ ਗੁਰ ਕੇ
 ਤੀਰ ਚਲੇ ਤਿਸ ਬਾਰ ॥ ਚਤਰੰਗੁਰ ^੩ਚੌਰੇ ਬਡ ਤੀਖਨ ॥ ^੪ਖਪਰ

ਖਰੇ ਪੁਲਾਦੀ 'ਭੀਖਨ ॥ ੨੮ ॥ ਤੀਨ ਕਿ ਚਾਰ ਪਾਂਚ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ।
 ਭਟਹਨ ਮੰਗ ਗਿਰਾਇ 'ਕਿਕਾਨ ॥ ਅਰ ਗੁਲਕਨ ਕੇ ਗਿਰਨੇ ਜੋਈ ॥
 ਦਲ ਬੈਰੇ ਬਰਖਾ ਬਡ ਹੋਈ ॥ ੨੯ ॥ ਨਭ ਤੇ ਓਰਨ ਕੀ ਸਮ
 ਪਰੈਂ ॥ ਲਸ਼ਕਰ ਸੁਭਟ ਹਜਾਰਹੁ ਮਰੈਂ ॥ ਇਤ ਕੀ ਚਲਹਿ ਲਗਹਿ
 ਤਿਹ ਬੋਗੀ ॥ ਕੇ ਜਾਨੈ ਜਾਤੀ ਕਿਸ ਉਗੀ ॥ ੩੦ ॥ ਅਧਿਕ ਸੁ
 ਲਸ਼ਕਰ ਇਸ ਬਿਧ ਮਾਰਾ ॥ ਬਹੁਰ ਮਿਲੇ ਨਿਕਸੀ ਕਰਵਾਰਾ ॥
 ਮੁਗਲ ਖਾਨ ਕੀ ਗਨ ਸਮਸ਼ੇਰ ॥ ਟੂਟ ਪਰੀ ਕਿਤਨੀ ਤਿਸ ਬੇਰ ॥
 ੩੧ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਭਟ ਕਜਾ ਲੋਕ ਗਵਾਰ ॥ ਨਹਿੰ ਜਾਨੇਂ ਬਿੱਦਯਾ
 ਹਬਯਾਰ ॥ ਅਨਕ ਜਾਤ ਕੇ ਕਰ ਇਕ ਠਾਇ ॥ ਦਲ ਕੇ ਕਰ ਲੀਨੇ
 ਸਮਦਾਇ ॥ ੩੨ ॥ ਤਬ ਖੜਗਨ ਕੀ ਮਾਰ ਮਚਾਈ ॥ ਸੈਨਾ
 ਕਤਲ ਕਰੀ ਜਿਮ ਭਾਈ ॥ ਗਜਬ ਤਮਾਚਾ ਅਜਬ ਗੁਜਾਰਾ ॥ ਇਸ
 ਬਿਧ ਰਾਵਰ ਲਸ਼ਕਰ ਮਾਰਾ ॥ ੩੩ ॥ ਮੁਗਲਸ ਖਾਨ ਆਪ
 ਗੁਰ ਹਨਯੋ ॥ ਭਯੋ 'ਕੈਪ ਹਜ਼ਰਤ ਜਬ ਸੁਨਯੋ ॥ ਇਸ ਬਿਧ ਜੇ
 ਗੁਰ ਕਰੇ ਲਗਾਈ ॥ ਸਗਰੇ ਦੇਸ 'ਛਤੂਰ ਉਠਾਈ ॥ ੩੪ ॥ ਗਨ
 ਉਮਰਾਵ ਸਮੀਪ ਬੁਲਾਇ ॥ ਜਿਨ ਮਹਿੰ ਮੁਖ ਵਜੀਰ ਖਾਂ ਆਇ ॥
 ਬੱਲਯੋ ਸਾਹੁ ਸਭਨ ਕੇ ਸੰਗ ॥ ਸੁਨਯੋਂ ਹੋਇ ਤੁਮ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥
 ੩੫ ॥ ਲੀਓ ਬਾਜ ਸੈਨਾ ਸੰਘਾਰੀ ॥ ਚਢੇ ਬਹੁਤ ਦਲ ਲੈ ਅਬ
 ਭਾਰੀ ॥ ਗਹਿ ਲਿਆਵੈ ਕੈ ਕਰੈ 'ਸੰਘਾਰ ॥ ਹੋਇ 'ਤਦਾਰਿਕ ਕਰਬੇ
 'ਰਾਰ ॥ ੩੬ ॥ ਲਿਆਉ ਬਾਜ ਤੈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪਾਉ ॥ ਸੁਨਤ ਭਏ ਤਬ
 ਸਭ ਉਮਰਾਉ ॥ ਤਬਹਿ ਬਜੀਰ ਖਾਨ ਕਰ ਜੋਰੇ ॥ ਤੁਮਰੇ ਬਾਜ
 ਨਹੀਂ ਕਿਤ ਬੋਰੇ ॥ ੩੭ ॥ ਅਨਕ ਵਲਾਇਤ ਤੇ ਚਲ ਆਵੈ ॥ ਲੇਹੁ
 ਮੰਗਾਇ ਜਿਤਕ ਮਨ ਭਾਵੈ ॥ ਪਿਤਾ ਆਪ ਕੇ ਹਮਰੈ ਸਾਹਿਬ ॥

੧ ਭਿਆਨਕ ।

੨ ਘੋੜੇ ।

੩ ਗੁਸੇ ਵਿਚ ।

੪ ਹਲ ਚਲ ।

੫ ਮਾਰਨਾ ਕਰੋ ।

੬ ਡੰਡ ।

੭ ਝਗੜਾ ।

ਤਿਨਹੁ ਰਖਯੋ ਗੁਰ ਬਡੈ ਅਦਾਇਬ ॥ ੩੮ ॥ ਸੇ ਤੁਮ ਜਾਨਤ ਹੋ
 ਸਭ ਭਾਂਤ ॥ ਕਹਾਂ ਸੁਨਾਵਹੁ ਮੈਂ ਕਰ ਬਾਤ ॥ ੧੦੫ ਅਜਮਤ ਜੁਤ ਸ੍ਰੀ
 ਨਾਨਕ ਗਾਦੀ ॥ ਕਰੇ ਸੇਵ ਬਨੀਅਹਿ ਅਹਿਲਾਦੀ ॥ ੩੯ ॥
 ਬਿਗਰਨ ਤੇ ਨ ਪਾਇ ਕਲਿਆਨ ॥ ਇਹ ਤੇ ਸਾਰੇ ਬਿਦਤ ਜਹਾਨ ॥
 ਕਰਾਮਾਤ ਕੇ ਧਨੀ ਬਡੇਰੇ ॥ ਕਰੇ ਬਾਕ ਤੇ ਹਤਹਿੰ ਘਨੇਰੇ ॥ ੪੦ ॥
 ਜੇ ਰਿਸ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਕਹਿ ਕੁਵਾਕ ਬਡ ਸ਼ਤ੍ਰੁ ਮਨਿੰਦ ॥
 ਪੁਨ ਉਪਾਇ ਨਹਿੰ ਬਨ ਹੈ ਕੈਥੀ ॥ ਮਿਟ ਹੈ ਨਹੀਂ ਸਫਲ ਸੋ ਹੈਥੀ
 ॥ ੪੧ ॥ ਕੁਸਲ ਸਰੀਰ ਆਪਕੀ ਚਹੀ ॥ ਯਾਂਤੇ ਮੈਂ ਤੁਮ ਸੋਂ ਇਮ
 ਕਹੀ ॥ ਆਗੈ ਮਾਲਿਕ ਆਪ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਅਪਨੀ ਭਲੀ ਬੁਰੀ
 ਨਿਰਧਾਰੇ ॥ ੪੨ ॥ ਅਰ ਮੈਂ ਸੁਨਯੋ ਸੁ ਕਿਨਹੁ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਅੰਮ੍ਰਤਸ਼ਰੇ ਛੌਰ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਚਢ ਲਸ਼ਕਰ ਕਿਤ ਜਾਇ ਪਿਛਾਰੀ ॥
 ਰੋਗ ਪਰਹਿ ਮੁਲਕ ਮਹਿੰ ਭਾਗੀ ॥ ੪੩ ॥ ਲਰਨ ਬਿਖੈ ਅਨਗਨ
 ਹੈਂ ਦੈਸ ॥ ਮਮ ਮਤ ਸੁਨਹੁ ਤਿਆਗ ਦਿਹੁ ਰੋਸ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਸੁਨ
 ਰਿਦੇ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਉਚਗਹਿ ਸਾਚ ਭਲੈ ਨਿਰਧਾਰੀ ॥ ੪੪ ॥ ਤਨ
 ਕੀ ਕੁਸਲ ਸਰਬ ਤੈ ਨੀਕੇ ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਕੇ ਧਨੀ ਸੁ ਨੀਕੇ ॥ ਤਿਨ
 ਕੇ ਬਾਜ ਲੀਯੋ ਥੋ ਜਈ ॥ ਰੋਗੀ ਭਾਗ ਮੁਫਤ ਸੁ ਤਬੈ ॥ ੪੫ ॥ ਜੇ
 ਹਮ ਕੈ ਰੋਗੀ ਕਰ ਦੈ ਹੈ ॥ ਚਲੈ ਨ ਬਸ ਕਛ ਕਸ਼ਟ ਲਹੈ ਹੈ ॥ ਜਾਨ
 ਸਿੰਗ ਹੈ ਸਕਲ ਜਹਾਨ ॥ ਕ੍ਰੈਧ ਲਰਨ ਕੈ ਦੈ ਹੈਂ ਜਾਨ ॥ ੪੬ ॥
 ਅਸੀ ਬਿਚਾਰ ਪੁਨ ਸ਼ਾਹ ਅਲਾਯੋ ॥ ਖਾਂ ਵਜ਼ੀਰ ਤੁਮ ਬੁਰ ਮਮ
 ਭਾਯੋ ॥ ਕਹਾਂ ਬਾਜ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁ ਥੈਗੀ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਲਈ ਨੌਤੈ ਹਮ
 ਛੋਗੀ ॥ ੪੭ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਕਿੰਚ ਬੈਗ ਤਬ ਕਹਯੋ ॥ ਗੁਰ ਸ੍ਰਭਾਵ ਮੈਂ
 ਨੀਕੇ ਲਹਯੋ ॥ ਦੈਸ ਨਗਰ ਕੈ ਕੁਛ ਨਹਿੰ ਕਹੈਂ ॥ ਅਰੈ ਸੈਨ ਤੈ
 ਰਣ ਹਠ ਗਹੈਂ ॥ ੪੮ ॥ ਨਹੀਂ ਫਤੂਰ ਮੁਲਕ ਮੈਂ ਕਰੈਂ ॥ ਸਭ ਕੀ

ਰੱਛੇ ਜਾ ਪਰ ਹਿਤ ਧਰੈਂ ॥ ਕਹੈ ਸ਼ਾਹੁ ਇਹੁ ਆਛੀ ਬਾਤ ॥ ਨਹਿ
ਦਲ ਪਠੈਂ ਹੋਇੰ ਨਰ ਘਾਤ ॥ ੪੯ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਵ ਪੁਰ ਮਹਿ
ਸ਼ਾਂਤੀ ॥ ਹੇਤ ਭਈ ਸੁਨ ਕੈ ਸਭ ਭਾਂਤੀ ॥ ਅਬ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਬਾ
ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਜਨਮ ਸਫਲ ਅਪਨੇ ਕਰ ਲੀਜੈ ॥ ੫੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ਼ਾਹ
ਜਹਾਂ ਜੁਧ ਤਿਆਗਨ ਬੀਬੀ ਬੀਰੈ ਬਿਆਹਿ ਅੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾਰ
ਪੁਰ ਬਸਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸਪਤ ਬਿੰਸਤ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੭ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰੇ ਚੰਮੁ ਸਾਹਿਬ ਮੈਂ ਗੁਰ ਲਾਏ ਦੀਵਾਨ ॥

ਆਇ ਰਬਾਬੀ ਢਿਗ ਬਿਰੇ ਕਰਯੋ ਸ਼ਬਦ ਕੈ ਗਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਜੋਂ ਜਜੋਂ ਇਤ ਉਤ ਗੁਰ ਸੁਧ ਹੋਈ ॥ ਤਜੋਂ
ਤਜੋਂ ਚਲਯੋ ਆਇ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਅਰਪ ^੧ ਅਕੇਰਨ ਸੀਸ ਨਿਵਾਵੈਂ ॥
ਦਰਸਨ ਕਰੈਂ ^੨ ਮੇਦ ਉਪਜਾਵੈਂ ॥ ੨ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਸ਼ਟ ਸੋਂ ਦੇਖਨ
ਕਰੈਂ ॥ ਸਭ ਕੀ ਮਨੋ ਕਾਮਨਾ ਪੁਰੈਂ ॥ ਕਿਤਕ ਦੇਰ ਲੈ ਲਗਯੋ
ਦਿਵਾਨ ॥ ਪਠਯੋ ਸ਼ਬਦ ਕੈ ਭੋਗ ਸੁਜਾਨ ॥ ੩ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ
ਇਕ ਸਿਖ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਹਾਥ ਜੈਰ ਕਰ ਬਿਨੈ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਸੁਨੀਅਹਿ
ਗੁਰੂ ਗਹੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥ ਸੰਤ ਧੇਨ ਰੱਛੇ ਤੁਮ ਕਾਜ ॥ ੪ ॥ ਇਸ
ਬਲ ਤੇ ^੩ ਕੇਹਰ ਇਕ ਨੇਗੈ ॥ ਮਾਰਤ ਹੈ ਨਿਤ ਜੀਵ ਘਨੇਰੈ ॥ ^੪ ਮਹਿਖੀ
ਗਊ ਸਮੂਰ ^੫ ਨਿਕੇਤ ॥ ਗਯੋ ਪ੍ਰਾਤ ਮੈਂ ਚਾਰਨ ਹੇਤ ॥ ੫ ॥ ^੫ ਗੋਧਨ
ਬਿਖੈ ਆਨ ਸੈਂ ਪਰਯੋ ॥ ਮਾਰ ਕਿਤਕ ਕੈ ਘਾਇਲ ਕਰਯੋ ॥ ^੬ ਮੈਂ ਤਕ
ਸਰਨ ਆਪ ਕੀ ਆਯੋ ॥ ਨਿਭੈ ਕਰੈ ਇਹੁ ^੭ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਯੋ ॥ ੬ ॥
ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤਹਿ ਧੀਰਜ ਦੀਨੈ ॥ ਹੈ ਤਤਕਾਲ ਮੰਗਾਵਨ ਕੀਨੈ ॥
ਕਿਤਕ ਸੂਰ ਲੇ ਸੰਗ ਸਿਧਾਏ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ ਬਨ ਸੈਂ ਚਲ ਆਏ ॥

੭ ॥ ਕਿਨਹੁ ਦਿਖਾਯੋ ਝਾਰਨ ਮਾਹਿ ॥ ਉਤਰ ਗੁਰੂ ^੧ਖਰ ਸਿਪਰ
 ਗਹਾਹਿ ॥ ਸਮੁਖ ਜਾਇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਬ ਹੇਰਾ ॥ ਭਭਕਯੋ ਭੀਮ ਕੇਹਰ
 ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ੮ ॥ ਏਕਹੁ ਬਾਰ ਫਾਂਧ ਕਰ ਆਯੋ ॥ ^੨ਤੁੰਡ ਪਸਾਰ
 ਕਰਨ ^੩ਚਪਲਾਯੋ ॥ ਸਿਰ ਉਪਰ ਜਬ ਆਵਨ ਲਾਗਾ ॥ ਆਡ
 ਸਿਪਰ ਕੇ ਰੋਕਸ ਆਗਾ ॥ ੯ ॥ ਜੁਗ ਪਗ ਮੁਖ ਢਾਲੇ ਪਰ ਤੀਨ ॥
 ਹਟ ਪੀਛੇ ਤਨ ਉਚੋ ਕੀਨ ॥ ਤਬ ਗੁਰ ਦਹਿਨ ਹਾਥ ਤਰਵਾਰਾ ॥
 ਮਾਰ ਪੇਟ ਕੀਨੇ ਦੋ ਧਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰ ਕਰ ਤੇ ਮਰ ਸੁਰਗ
 ਪਧਾਰਾ ॥ ਹੈ ਪਰ ਆਪ ਭਏ ਅਸਵਾਰਾ ॥ ਆਇ ^੪ਸਿਵਰ ਮਹਿੰ
 ਭੋਜਨ ਖਾਯੋ ॥ ਅਸ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਸੁਖ ਦਾਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਪੁਰ
 ਕਰਤਾਰ ਨਿਕਟ ਕੇ ਖਾਨ ॥ ਆਵੈਂ ਪੈਂਦੇ ਸੰਗ ਬਖਾਨ ॥ ਕਸ ਬਿਧ
 ਜੰਗ ਸੁਧਾਸਰ ਹੋਵਾ ॥ ਕਹਿ ਪੈਂਦਾ ਜੇ ਮੈਂ ਨਹਿੰ ਹੋਵਾ ॥ ੧੨ ॥ ਤੈ
 ਗੁਰ ਸੰਗ ਜਿ ਸਿੱਖ ^੫ਗਵਾਰ ॥ ਕਯਾ ਜਾਨਤ ਇਹੁ ਜੁਧ ਕੀ ਸਾਰ ॥
 ਗਨ ਸਰਦਾਰ ਸੁਭਟ ਮੈਂ ਘਾਈ ॥ ਹੋਤ ਨ ਮੇ ਬਿਨ ਫਤੇ ਲਰਾਈ ॥
 ੧੩ ॥ ਮੇ ਕੇ ਜਾਨ ਬੜੇ ਬਲਵਾਨਾ ॥ ਰਾਖੈਂ ਗੁਰ ਕਰ ਬਹੁ ਸਨਮਾਨਾ ॥
 ਫਤੇ ਹਮਹੁ ^੬ਭੁਜ ਦੰਡਨ ਬਸੈ ॥ ਕੈਨ ਸਕੈ ਅਰਿ ਦੇਖਤ ਨਸੈ ॥ ੧੪ ॥
 ਇਤ ਆਦਿਕ ਬੋਲਤ ਜਹ ਕਹਾਂ ॥ ਵਧਯੋ ਗਰਬ ਪੈਂਦੇ ਉਰ ਮਹਾਂ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਨਯੋ ਭਾ ਮਤ ਹੀਨਾ ॥ ^੭ਜਰਹਿ ਬਡਾਈ ਨਹਿੰ ਮਨ
 ਚੀਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਗ੍ਰਾਮ ਮੀਰ ਛੋਟਾ ਇਕ ਨਾਮ ॥ ਜਹਾਂ ਪਠਾਨਨ ਕੈ
 ਬਹੁ ਧਾਮ ॥ ਤਹਿ ਤੇ ਆਈ ਤਬਹਿ ਸਗਾਈ ॥ ਕਰਵਾਈ ਗੁਰ
 ਆਇਸ ਪਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਬ ਦੀਨ ਬਹੁਤੇਰਾ ॥ ਕਰਯੋ
 ਨਿਕਾਹ ਤਬਹਿ ਬਿਨ ਦੇਰਾ ॥ ਬਸ ਮਾਮੂ ਗ੍ਰਹਿ ਆਨੰਦ ਪਾਇ ॥
 ਕਬ ਕਬ ਗੁਰ ਢਿਗ ਕੈ ਚਲ ਆਇ ॥ ੧੭ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰ ਸੋਂ

੧ ਤਲਵਾਰ । ੨ ਢਾਲ । ੩ ਮੂੰਹ ਨੂੰ । ੪ ਚੰਚਲ । ੫ ਡੇਰੇ ਵਿਚ ।
 ੬ ਮੂਰਖ । ੭ ਬਾਂਹਵਾਂ ਝੜੇ ਵਤ । ੮ ਹੌਕਾਰ ਦੀ ਅਗਨੀ ਵਿਚ ਸੜ ਰਿਹਾ ਹੈ ।

ਕਹਿ ਕਰ ਜੋਰਾ॥ ਘਰ ਨ ਬਨਯੋ ਮੈਹੇ ਕਿਸ ਠੌਰ॥ ਭਯੋ ਬਿਆਹ
 ਅਬ ਚਹੀਅਤ ਸੋਇ॥ ਬਿਨਾ ਨਿਕੇਤ ਨਹੀਂ ਸੁਖ ਹੋਇ॥ ੧੯॥
 ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਚ ਪਛਾਨਾ॥ ਪੁਨ ਤਿਹ ਦੀਨਸ ਦਰਬ
 ਮਹਾਨਾ॥ ਸਦਨ ਮੀਰ ਛੋਟੇ ਬਨਵਾਏ॥ ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਰ ਕਹਿ
 ਚਿਨਵਾਏ॥ ੨੦॥ ਪੁਨ ਬੀਬੀ ਕੇ ਹੇਤੁ 'ਬਿਭੁਖਨ॥ ਘਰਵਾਏ
 ਗਨ ਦੀਨ ਅਦੂਖਨ॥ ਕਹਯੋ ਪ੍ਰਾਤੁ ਅਬ ਸਦਨ ਬਸੀਜੈ॥ ਕਬ ਕਬ
 ਇਤ ਦਿਸ ਆਵਨ ਕੀਜੈ॥ ੨੧॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭਾ
 ਸੁਹਾਏ॥ ਸਿੱਖ ਮਸੰਦ ਸੁਭਟ ਸਮਦਾਏ॥ ਜਥਾ ਸੁਰਨ ਮਹਿੰ ਇੰਦ੍ਰ
 ਬਿਗਾਜੈ॥ ੨੨॥ ਦੁਤ ਕੋ ਦੇਖ ਸੁ ਧਰਮਾ ਲਾਜੈ॥ ੨੩॥ ਗੁਰੂ ਬਦਨ
 ਕੇ ਸਕਲ ਬਿਲੋਕੈਂ॥ ਚਲਨ ਅਪਰ ਦਿਸ ਤੇ 'ਦ੍ਰਿਗ ਰੈਕੈਂ॥
 ਮੁਸਕਾਵਤ ਸਭ ਕੀ ਦਿਸ ਹੋਰੈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ 'ਕਟਾਖਨ ਤੇ ਹਿਤ ਪ੍ਰੈ॥
 ੨੪॥ ਚੰਦ ਬਦਨ ਤੇ 'ਸੁਧਾ ਸਮਾਨੀ॥ ਨਿਕਸੀ ਅਸ ਬਿਧ ਕੀ
 ਤਬ ਬਾਨੀ॥ ਅਬ ਆਈ ਪਾਵਸ ਰੁਤ ਨੀਕੀ॥ ਕਹਿ 'ਸਰਤਾ ਤਟ
 ਹੁਇ ਰਮਨੀਕੀ॥ ੨੫॥ ਥਲ ਉਚੇ 'ਕਰਦਮ ਨਹਿੰ ਹੋਇ॥ ਇਸ
 ਰੁਤ ਮਹਿੰ ਚਹੀਐ ਥਲ ਸੋਇ॥ ਸੁ ਇਕ ਸਿੱਖ ਨੇ ਬਾਕੇ ਬਖਾਨਾ॥
 ਏਕ ਸਥਾਨ ਭਲੋ ਮੈਂ ਜਾਨਾ॥ ੨੬॥ ਉਚੇ ਬਹੁ ਨਿਤ ਪੰਕ ਬਿਹੀਨਾ॥
 ਤਰੈ ਬਿਪਾਸਾ ਨੀਰ ਨਵੀਨਾ॥ ਬਸੈ ਲੋਕ ਬੈਰੇ ਕਰ ਮੇਲਾ॥ ਗੁਮ
 ਨਾਮ ਤਿਸ ਕਹਿਤ ਰੁਹੇਲਾ॥ ੨੭॥ ਉਚਤ ਆਪ ਕੇ ਕਰੋ ਬਿਨੋਦ॥
 ਅਵਲੋਕੇ ਬਰਖੰਤ ਪ੍ਰਮੇਦ॥ ਅਪਰ ਸਿੱਖ ਸੁਨ ਕਰ ਤਬ ਕੁਹਯੋ॥
 ਨਿਸਚੈ ਸੁਭ ਸਥਾਨ ਸੋ ਲਹਯੋ॥ ੨੮॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸੁਨ ਸਭ
 ਜਾਨਾ॥ ਗਮਨ ਤਹਾਂ ਕੇ ਮਨ ਮਹਿ ਭਾਨਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ

੧ ਗਹਿਣੈ।

੨ ਸੇਭਾ।

੩ ਧਰਮ ਗਾਜਾ ਭੀ ਲਜਾਇਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

੪ ਅਖਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪਾਸਿਓਂ ਰੋਕ ਕੇ ਰਖਦੇ ਹਨ।

੫ ਕਿਰਪਾ ਰੂਪ ਅਖਾਂ ਨਾਲ। ੬ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਸਮਾਨ।

੭ ਨਦੀ ਕਿਨਾਦ।

੮ ਚਿਕੜ।

ਭਏ ਤਿਆਰ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਯੁਤ ਪਰਵਾਰ ॥ ੨੭ ॥ ਰਹਿਨ
 ਦੀਨ ਸਭ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ॥ ਚਢੇ ਆਪ ਸੰਗ ਫੌਜ ਤਿਆਰ ॥ ਤਿਹ
 ਛਿਨ ਗੁਰ ਢਿਗ ਪੈਂਦੇ ਖਾਨ ॥ ਆਯੋ ਪਗ ਪਰ ਬੰਦਨ ਠਾਨ ॥
 ੨੮ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਬੇਖਤ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਇਸ ਮੂਰਖ ਕੇ ਉਰ
 ਹੰਕਾਰਾ ॥ ਮਮ ਭੁਜ ਬਲ ਸੁ ਬਿਜੈ ਗੁਰ ਲੇਤ ॥ ਸ਼ਤ੍ਰੂਨ ਬਿੰਦੁ ਹਤੋਂ
 ਰਣ ਖੇਤ ॥ ੨੯ ॥ ਅਬ ਤਿਹ ਜੰਗ ਪਰੈ ਹੈ ਭਾਰੀ ॥ ਜੇ ਇਹੁ
 ਸੰਗ ਤਹਿ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ॥ ਬਹੁਤ ਗਰਬ ਕੇ ਧਰ ਹੈ ਫੇਰੇ ॥ ਗੁਰ
 ਕੀ ਜੀਤ ਭਈ ਬਲ ਮੇਰੇ ॥ ੩੦ ॥ ਯਾਂਤੇ ਇਸ ਬਿਨ ਅਬ ਕੇ
 ਲਗੀਅਹਿ ॥ ਬਿਜੈ ਲੇਹਿੰ ਗਨ ਤੁਰਕਨ ਹਰੀਅਹਿ ॥ ਇਮ
 ਬਿਚਾਰ ਰੁਰ ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ ॥ ਪੈਂਦੇ ਖਾਨ ਰਹੇ ਘਰ ਬਾਨਾ ॥
 ੩੧ ॥ ਅਬ ਹੁੰ ਤੇਰੇ ਹੋਯੋ ਬਿਆਹਿ ॥ ਬਸੋ ਆਪ ਬੀਵੀ ਕੇ
 ਪਾਹਿ ॥ ਹਮ ਰਹਿ ਹੈਂ ਅਬ ਤੀਰ ਬਿਪਾਸਾ ॥ ਹੁਇ ਤੁਮ ਕਾਮ
 ਬੁਲਾਵੈਂ ਪਾਸਾ ॥ ੩੨ ॥ ਸੁਨ ਪੈਂਦੇ ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਇਆ ਗਯੋ
 ਤਬੈ ਬੀਵੀ ਕੇ ਪਾਇ ॥ ਚਲੇ ਗੁਰੂ ਤਬ ਬੰਬ ਬਜਾਇ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ
 ਨਦ ਪਾਰ ਸਿਧਾਇ ॥ ੩੩ ॥ ਤਟ ਉਚੇ ਪਰ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੈਂ ॥
 ਪਿਖ ਚਲ ਮਨ ਭਾਵਤ ਹੁਲਸੇ ਹੈਂ ॥ ਇਕ ਦਿਸ ਬਸੈਂ ਲੋਕ ਕਛੁ
 ਬੋਰੇ ॥ ਅਪਰ ਥੇਹ ਸੂਨੇ ਚਹੁ ਓਰੇ ॥ ੩੪ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਬਸਨ
 ਉਚਤ ਲਖ ਬਾਨਾ ॥ ਰਿਦੇ ਮਨੋਰਥ ਏਵ ਉਠਾਨਾ ॥ ਡੇਰਾ
 ਤਿਸੀ ਥੇਹ ਪਰ ਕੀਨੇ ॥ ਬਿਖਤ ਬਿਪਾਸਾ ਜਲੁ ਸ਼ੁਭ
 ਚੀਨੇ ॥ ੩੫ ॥ ਉਤਰਯੋ ਦਲ ਸਭ ਗੁਰ ਕੇ ਆਇ ॥ ਕਹਿ
 ਕਹਿ ਤੰਬੂ ਦਏ ਲਗਾਇ ॥ ਸੁਧ ਪਾਈ ਬਸੁ ਜੇ ਨਰ ਗ੍ਰਾਮੂ ॥
 ਆਏ ਦਰਸ ਕੀਨ ਅਭਰਾਮੂ ॥ ੩੬ ॥ ਤਹਾਂ ਬਸੈ ਇਕ ਘੋਰੜ
 ਨਾਮੂ ॥ ਹੁਤੇ ਚੰਧਰੀ ਤਾਸ ਗਰਾਮੂ ॥ ਚੰਦੂ ਕੈ ਥੋ ਕੁੜਮ ਚੰਗੇਰਾ ॥

ਤਿਸ ਜਾਨਯੋ ਘਾਲਯੋ ਗੁਰ ਡੇਰਾ ॥ ੩੭ ॥ ਜਰਯੋ ਨਾਹਿੰ ਆ ੧ਗਾਰ
 ਮਗਾਈ ॥ ਡੇਰਾ ਕਰੋ ਨ ਇਸ ਬਲ ਭਾਈ ॥ ਸ਼ਾਹ ਸੈਨ ਤੁਮ ਪਾਛੇ
 ਆਵੈਂ ॥ ਤੁਮ ਸੰਗ ਹਮ ਭੀ ਪਕਰੇ ਜਾਵੈਂ ॥ ੩੮ ॥ ਸਿੱਖਨ ਤਿਸ ਕੇ
 ਦੀਨ ਹਟਾਇਆ ॥ ਜਾਓ ਈਹਾਂ ਨਹਿੰ ਰਾਰ ਮਚਾਇਆ ॥ ਨਾਹਿੰ ਤ ਚੰਦੂ ਸਮ
 ਸੰਗ ਤੇਰੇ ॥ ਜਾਨ ਲੇਹੁ ਹੋਵੈ ਬਿਨ ਦੇਰੇ ॥ ੩੯ ॥ ਸੰਧਜਾ ਭਈ ਗਯੋ
 ਬਕ ਬਾਦੀ ॥ ਨਿਸਾ ਬਿਤੀ ਉਠ ਗੁਰ ਅਹਿਲਾਦੀ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ
 ਕੋ ਕਹਯੋ ਬੁਲਾਇ ॥ ਹਮ ਚਾਹੈਂ ਇਤ ਪੁਰੈ ਬਸਾਇ ॥ ੪੦ ॥
 ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕਹਿ ਆਛੀ ਗਾਥ ॥ ਰਚੋ ਬਿਲਮ ਬਿਨ ਦੀਨਾ
 ਨਾਬ ॥ ਕਰਵਾਯੋ ਤਤ ਕਾਲ ਕਰਾਹੁ ॥ ਸੈਧ ਬੇਨਤੀ ਟੱਕ ਲਗਾਹੁ
 ॥ ੪੧ ॥ ਸੁਨ ਘੇਰੜ ਆਯੋ ਤਬ ਧਾਈ ॥ ਕਿਸੀ ਸਿੱਖ ਕੋ ੨ਗਾਰ
 ਅਲਾਈ ॥ ਸਿੱਖ ਧਕੇਲਾ ਦੀਨੈ ਜਬੈ ॥ ਗਿਰਾ ਤਏ ਰੁੜ੍ਹ ਗਾ ਨਦ
 ਤਬੈ ॥ ੪੨ ॥ ਰੁਨਯੋ ਗੁਰੂ ਕਹਿ ਭਲੀ ਸੁ ਬਾਤ ॥ ਬਲੀ ਦਾਨ
 ਹੋਯੋ ਬਖਜਾਤ ॥ ਕਿਤਸ ਦਿਵਸ ਮਰਿ ਪੁਰੋ ਬਸਾਯੋ ॥ ਪ੍ਰਵਸਨ ਹੇਤ
 ਕਰਾਹੁ ਕਰਾਯੋ ॥ ੪੩ ॥ ਇਤਨੇ ਮਰਿ ਸ੍ਰੀ ਬੁੱਢਾ ਆਇ ॥ ਗੁਰ
 ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਮੋਦ ਬਦਾਇਆ ॥ ਪਿਖ ਗੁਰ ਮਿਲ ਬਹੁ ਆਦਰ ਠਾਨੀ ॥
 ਬ੍ਰਿਧ ਜੀ ਕੇ ਗੁਰ ਭਨ ਅਸ ਬਾਨੀ ॥ ੪੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਧ ਜੀ ਪੁਰ
 ਰਾਖਹੁ ਨਾਮ ॥ ਸੁਨ ਬ੍ਰਿਧ ਭਨਯੋ ਗੁਰੂ ਅਭਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਗੁਬੰਦ
 ਪੁਰ ਨਾਮ ਧਰੀਜੈ ॥ ਬਸਹੁ ਇਹਾਂ ਸਿੱਖਨ ਸੁਖ ਦੀਜੈ ॥ ੪੫ ॥
 ਸੁਨ ਸਭਹਨ ਮਨ ਭਯੋ ਹੁਲਾਸ ॥ ਬਟਯੋ ਕਰਾਹੁ ਗੁਰ ਬਸਪੁਰ
 ਖਾਸ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਧ ਬਿਦਾ ਭਏ ਗੀ ਧਾਮ ॥ ਰਹਿਨ ਲਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਅਭਿਰਾਮ ॥ ੪੬ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਧੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ
 ਗੁਬੰਦ ਪੁਰ ਬਸਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਠ ਬਿੰਸਤ

ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਬਸ ਪੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ਘੇਰੜ ਮਰਜੇ ਹੰਕਾਰ ਤੇ 'ਤ੍ਰੂਸਤ ਭਏ ਨਰ ਬਿੰਦ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਰਤਨ ਚੰਦ ਘੇਰੜ ਕੇ 'ਨੰਦਨ ॥ ਜਬ ਦੇਖਯੋ
ਨਿਜ ਪਿਤਾ ਨਿਕੰਦਨ ॥ ਧਰਯੋ ਤ੍ਰਾਸ ਭਾਗਯੋ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਦੂਰ
ਜਾਇ ਰੁਦਨੰਤ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਹਾਇ ਪਿਤਾ ਤੁੰ ਦੇ ਗਾਰੀ ॥
ਚੰਦੂ ਸਮ ਨਿਜ ਪ੍ਰਾਨ 'ਬਿਦਾਰੀ ॥ ਅਪਰ ਗ੍ਰਾਮ ਕਿਤ ਗਯੋ ਰਹਾਈ ॥
ਨਿਸ ਦਿਨ ਚਿਤਵੈ ਗੁਰ ਬੁਰਿਆਈ ॥ ੩ ॥ ਘੇਰੜ ਮਰਜੇ ਸਕਲ
ਤਬ ਜਾਨਾ ॥ ਭਯੋ ਤ੍ਰਾਸ ਗੁਰ ਤੇ ਸਭ ਥਾਨਾ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕੋਇ ਨ
ਕਰਤ ਉਚਾਰਨ ॥ ਡਰੈਂ ਗ੍ਰਾਮ ਗਨ ਕਰੈਂ ਨ ਮਾਰਨ ॥ ੪ ॥ ਜਿਮੀ
ਸੁ ਦਾਰ ਰੁਹੇਲੇ ਕੇਰੇ ॥ ਆਇ ਸਲਾਮੀ ਭੇ ਗੁਰ ਕੇਰੇ ॥ ਕਰੀ ਬਿਨੈ
ਪੁਨ ਐਸ ਅਲਾਈ ॥ ਗਾਦੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੫ ॥ ਹਮੇਰੇ
ਨਗਰ ਨ ਮਸਜਦ ਅਹੈ ॥ ਹੁਵੈ ਮਿਹਰ ਰਚ ਦੈਹੋ ਚਹੈਂ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ
ਬਿਨਤੀ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਘੇਰੜ ਭੂਮ ਲਹੋ ਇਸ ਬਾਰਾ ॥ ੬ ॥
ਤਿਸ ਥਲ ਨਿਜ ਮਸੀਤ ਬਨਵਾਵੋ ॥ 'ਪੰਚ ਸਹੰਸ੍ਰ ਰਜਤ ਪਨ ਪਾਵੋ ॥
ਅਸ ਛਹਿ ਦੀਨੋ ਪੰਚ ਹਜਾਰ ॥ ਮਸਜਦ ਬਨੀ ਬਿਲੰਦ ਅਪਾਰ ॥
੭ ॥ ਅਸ ਉਦਾਰਤਾ ਪਿਖ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਇਰਦ ਗਿਰਦ ਕੀ ਨਿਵ
ਤੁਰਕਾਨੀ ॥ ਜਿਮੀਦਾਰ ਜਹਿ ਕਹਿ ਤੇ ਆਇ ॥ ਅਨਕ 'ਅਕੈਰਨ
ਕੇ ਅਰਪਾਇ ॥ ੮ ॥ ਰਹੈ ਭੀਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ 'ਤੀਰ ॥ ਜੰਗ ਸਮਾਜ
ਸੰਚਹਿੰ ਗੁਰ ਧੀਰ ॥ ਉਤ ਘੇਰੜ ਕੀ ਸੁਨਹੁ ਕਹਾਨੀ ॥ ਰਤਨ ਚੰਦ
ਤਿਸ ਸੁਤ ਜਿਮ ਠਾਨੀ ॥ ੯ ॥ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਮਿਲ ਸੌਕ
ਬਢਾਇ ॥ ਦੇ ਧੀਰਜ ਤਿਹ ਬਾਕ ਅਲਾਇ ॥ ਮੈਂ ਪਿਤ ਕੇ

'ਪਲਟਾ ਅਬ ਲੈ ਹੋਂ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਨੀਰ ਢੂਬ ਮਰ ਜੈ ਹੋਂ ॥ ੧੦ ॥
 ਜਿਮ ਮਮ ਪਿਤਾ ਨਦੀ ਮਹਿ ਗੇਰਾ ॥ ਤਿਮ ਗੁਰ ਗਤ ਕਰ ਹੋ
 ਬਿਨ ਦੇਰਾ ॥ ਨਗਰ ਜਲੰਧਰ ਸੂਬਾ ਭਾਣਾ ॥ ਤਿਹ ਸੰਗ ਮੇਰੋ ਹੈ
 ਬਹੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ੧੧ ॥ ਅਪਰ ਬਾਤ ਆਛੀ ਇਕ ਅਹੈ ॥ ਚੰਦੂ ਕੈ
 ਨੰਦਨ ਤਿਹ ਰਹੈ ॥ ਪੇਸ਼ ਕਾਰ ਅਰ ਸੂਬੇ ਕੇਰਾ ॥ ਕਰਮ ਚੰਦ ਜੁ
 ਭਨੋਯਾ ਮੇਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਦੇਨਹੁ ਮਿਲ ਹਮ ਮਸਲਤ ਕੇਰੈ ॥ ਜੋਂ
 ਕਜੋਂ ਕਰ ਗੁਰ ਗਹਿ ਕਰ ਧਰੈ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਨਰ ਗਨ ਸੰਗ
 ਕੀਨੇ ॥ ਚਲਯੋ ਪੰਥ ਮਹਿੰ ਬਿਲਮ ਬਿਹੀਨੇ ॥ ੧੩ ॥ ਜਾਇ
 ਪ੍ਰਵੇਸ ਬਲੰਧਰ ਭਯੋ ॥ ਕਰਮ ਚੰਦ ਸੌਂ ਮਿਲ ਦੁਖ ਕਹਯੋ ॥
 ਸੁਨ ਕਰ ਕਹਯੋ ਤੁਮਾਰ ਹਮਾਰ ॥ ਪਿਤ ਮਾਰੇ ਹੋਂ ਗੁਰ ਨਿਰਧਾਰ
 ॥ ੧੪ ॥ ਮੁਝ ਤੁਝ ਕੈ ਸਮ ਕਾਰਜ ਅਹੈ ॥ ਪਿਤ ਕੈ ਪਲਟਾ
 ਦੇਨਹੁ ਲਹੈ ॥ ਤਬ ਹੀ ਜੀਵਨ ਹੁਇ ਸੁਖ ਭਰਯੋ ॥ ਨਾਹਿ ਤ
 ਸਮੋਂ ਬਿਤਾਵੈਂ ਮਰਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਮੈਂ ਅਗਨੀ ਥੋ ਆਗੇ ਭਾਈ ॥
 ਮਿਲਯੋ ਪੈਨ ਸਮ ਤੂੰ ਅਬ ਆਈ ॥ ਮਨਹੁ ਉਡੀਕਤ ਕੈ ਚਲ ਆਯੋ ॥
 ਕਰ ਉਦਯੋਗ ਹੋਇ ਮਨ ਭਾਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਪਰ ਮਾਰੈਂ ਗੁਰ ਕੈ ਕਿਸ
 ਗੀਤ ॥ ਹੈ ਬਡ ਬਲੀ ਨ ਕਿਸ ਤੇ ਭੀਤ ॥ ਰਤਨ ਚੰਦ ਕਹੈ ਸੁਨਹੁ
 ਉਪਾਊ ॥ ਐਸੇ ਮੈਂ ਆਯੋ ਤਕ ਦਾਊ ॥ ੧੭ ॥ ਸੂਬਾ ਤੁਮਰਾ
 ਅਬਦਲ ਖਾਨੇ ॥ ਅਹੈ ਮਿਤੂ ਮੇਰੋ ਤੂੰ ਜਾਨੈਂ ॥ ਅਰ ਤੁਮਰੀ ਭੀ
 ਮਾਨੈ ਬਾਤ ॥ ਬਾਤ ਅਹੈ ਹਮਰੇ ਬਖਜਾਤ ॥ ੧੮ ॥ ਸੁਬਹਿ ਕਚੁਹਿਰੀ
 ਲਗੈ ਜਦਾਈ ॥ ਬਨੋਂ ਪੁਕਾਰੁ ਮੈਂ ਤਬ ਜਾਈ ॥ ਤੁਮ ਸਮਝਾਇ
 'ਰਿਸਾਵੈ ਤਾਹਿੰ ॥ ਚਢੈਂ ਤੁਰਕ ਮਨ ਕ੍ਰੋਧ ਬਢਾਹਿੰ ॥ ੧੯ ॥ ਫੈਜ
 ਅਹੈ ਇਕ ਨਿਕਟ ਘਨੇਰੀ ॥ ਚਢਨ ਦੇਰ ਪਕਰਯੋ ਗੁਰ ਹੇਰੀ ॥
 ਕਰਮ ਚੰਦ ਕਹਿ ਭਲੀ ਬਤਾਈ ॥ ਸਿੱਧ ਹੁਵੈ ਹਮਰੇ ਮਨ ਭਾਈ ॥

੨੦ ॥ ਅਸ ਮਸਲਤ ਕਰ ਨਿਸਾ ਬਿਤਾਈ ॥ ਉਠੇ ਪ੍ਰਾਤ ਭੇਤਿਆਰ
 ਤਦਾਈ ॥ ਲਗੀ ਕਚੈਹਰੀ ਦੰਦੂ ਨੰਦਨ ॥ ਗਾ ਸੂਬੀ ਢਿਗ ਕੀਨੀ
 ਬੰਦਨ ॥ ੨੧ ॥ ਪੁਨ ਘੇਰੜ ਸੁਤ ਕੀਨ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਨਾਹੱਕ ਮੇਰੋ
 ਪਿਤ ਗੁਰ ਮਾਰਾ ॥ ਪੁਨ ਹਮਰੀ ਡੀਨੀ ਸਭ ਧਰਨੀ ॥ ਬਿਨਾ ਤ੍ਰਾਸ
 ਕੀਨੀ ਅਸ ਕਰਨੀ ॥ ੨੨ ॥ ਅਬਦੁਲ ਖਾਂ ਸੁਨ ਪਾਸ ਹਕਾਰਾ ॥
 ਕਹੁ ਨਿਰਨੈ ਕਰ ਕਿਉਂ ਕਰ ਮਾਰਾ ॥ ਕਰਮ ਚੰਦ ਪੁਨ ਸਕਲ
 ਸੁਨਾਈ ॥ ਸੋ ਨਹਿੰ ਡਰ ਕਰਤ ਮਨ ਭਾਈ ॥ ੨੩ ॥ ਜੇਠ ਬਿਖੈ
 ਏਤੇ ਉਤਪਾਤ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਭਯੋ ਨਰਨ ਗਨ ਘਾਤ ॥ ਲੇ ਕਰ ਬਾਜ
 ਸ਼ਾਹ ਕੇ ਆਵਾ ॥ ਸਦਨ ਸੁਧਾਸਰ ਤੇ ਨਿਕਸਾਵਾ ॥ ੨੪ ॥ ਗ੍ਰਾਮ
 ਰੁਹੇਲਾ ਤਹਿੰ ਸਭ ਧਰਨੀ ॥ ਹੁਤੀ ਇਨਹੁ ਕੀ ਦਫਤਰ ਬਰਨੀ ॥
 ਡੀਨ ਲੀਨ 'ਗੜ੍ਹ ਕਰਹਿ ਉਸਾਰਨ ॥ ਘੇਰੜ ਗਯੋ ਬਰਜਬੇ ਕਾਰਨ
 ॥ ੨੫ ॥ ਪਕਰ ਮਾਰ ਸਰਤਾ ਮਹਿੰ ਡਾਰਾ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਜਹਾਂ ਕੇ ਤ੍ਰਾਸ
 ਨ ਧਾਰਾ ॥ ਪੁਨ ਤੁਮਰੇ ਕੁਛ ਡਰ ਨਹਿੰ ਧਰਯੋ ॥ ਮਾਰ ਦੀਨ ਮਮ
 ਭਾਵਤ ਕਰਯੋ ॥ ੨੬ ॥ ਤੁਮ ਸੋਂ ਬਿਗਰੈ ਗੇ ਇਕ ਦਯੋਸ ॥ ਚੜਹੁ
 ਕਰਹੁ ਅਰਿ ਕੇ ਉਦਮਯੋਸ ॥ ਦੁਸ਼ਮਨ ਪਾਤਸ਼ਾਹਿ ਕੇ ਭਾਰੇ ॥ ਹੁਵੈ
 ਪ੍ਰਸੰਨ ਸੁਨੈ ਜਬ ਮਾਰੇ ॥ ੨੭ ॥ ਜੇ ਨਹਿੰ ਚਢੇ ਬਾਪ ਦਿਹੁ ਟਾਰ ॥
 ਇਸ ਮਹਿੰ ਐਗਨ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਡੈਜ ਜਮਾਂ ਕਰ ਲੇਹਿ ਲਰਾਈ ॥
 ਗਢ ਪਾਹੇ ਕਰ ਹੈ ਤਕਰਾਈ ॥ ੨੮ ॥ ਅਲਪ ਸੰਗ ਦਲ ਪੁਨ
 ਹੋਇ ਭਾਰੇ ॥ ਅਲਪ ਸੰਗ ਦਲ ਪੁਨ ਹੋਇ ਭਾਰੇ ॥ ਅਪਰੂ ਸਮਾਜ
 ਸੰਚ ਲੇ ਸਾਰੇ ॥ ਆਗੈ ਮਾਰਯੋ ਮੁਗਲਸ ਖਾਨ ॥ ਐਚਕ ਚਲਹੁ
 ਰਹੈ ਜੁਤ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ੨੯ ॥ ਲਰਹਿ ਅਗਾਰੀ ਤੈ ਦਿਹੁ ਮਾਰ ॥ ਹਜ਼ਰਤ
 ਹੋਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਉਦਾਰ ॥ ਡੀਨਹੁ ਬਾਜ ਆਪ ਲੇ ਰਲੈ ॥ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸੋਂ
 ਹਜ਼ਰਤ ਮਿਲੈ ॥ ੩੦ ॥ ਪਾਉ ਮਰਤਬੇ ਮਨ ਕੇ ਭਾਇ ॥ ਅਸ ਬਿਧ

ਬਾਤਹਿੰ ਬਹੁਤ ਸੁਨਾਇ ॥ ਅਬਦੁਲ ਖਾਨ ਕਾਨ ਸਭ ਸੁਨ ਕੈ ॥
 ਹਾਨ ਲਾਭ ਨੀਕੇ ਮਨ ਗੁਨ ਕੈ ॥ ੩੧ ॥ ਨਿਸਚੈ ਕੀਨ ਗੁਰੂ ਕੋ
 ਗਹੌਂ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਕੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਲਹੌਂ ॥ ਅਰ ਮਮ ਸਖਾ ਕਾਜ ਇਹ
 ਆਯੋ ॥ ਕਰੋਂ ਭਲੇ ਚਲ ਕੈ ਮਨ ਭਾਯੋ ॥ ੩੨ ॥ ਲੇ ਕਰ ਬਾਜ
 ਮਿਲੋਂ ਅਬ ਸਾਹੂ ॥ *ਐਚਕ ਫਤੇ ਆਈ ਮਮ ਪਾਹੂ ॥ ਨਿਜ ਸਮੀਪ
 ਕੇ ਬੁਝਨ ਕਰੇ ॥ ਸਭਨ ਕਹਯੋ ਅਬ ਕਯਾ ਢਿਰ ਕਰੇ ॥ ੩੩ ॥
 ਦਈ ਖੁਦਾਇ ਤੇਹਿ ਬਡਿਆਈ ॥ ਅਬ ਐਚਕ ਬਿਧ ਆਨ
 ਬਨਾਈ ॥ ਸੁਨ ਮਸਲਤ ਕੋ ਨਿਜ ਸਾਬੀਨ ॥ ਤਬ ਦੁੰਦਭ
 ਬਜਵਾਵਨ ਕੀਨ ॥ ੩੪ ॥ ਸੈਨਾਪਤ ਸਭ ਨਿਕਟ ਹਕਾਰੇ ॥
 ਸਨਮਾਨਤ ਮ੍ਰਿਦ ਬਾਕ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰੁ ਬਸਤ੍ਰੁ ਬਖਸ਼ੇ ਸਮਦਾਇ ॥
 ਢਢੇ ਸਕਲ ਹੀ ਬਿਲਸ ਬਿਹਾਇ ॥ ੩੫ ॥ *ਤਰਕਸ ਤੇਮਰ ਧਨਖ
 ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਤੁਪਕ ਤਮਾਚੇ ਖੜਗ ਸੁ ਭਾਰੇ ॥ ਗੁਲਕਾ ਗਨ ਬਰੁਦ
 ਮਨ ਭਾਈ ॥ ਲੇ ਲੇ ਸੁਭਟ ਤਜਾਰ ਸਮਦਾਈ ॥ ੩੬ ॥ ਅਬਦਲ
 ਖਾਨ ਅਧਕ ਉਤਸ਼ਾਹੂ ॥ ਪਿਖ ਸੈਨਾਂ ਉਰ ਜੰਗ ਉਮਾਹੂ ॥ ਦਲ
 ਜੁਤ ਕਯਾ ਗੁਰ ਹਮਰੇ ਆਗੇ ॥ ਗਹੌਂ ਕਿ ਮਾਰਹਿੰ ਜੇ ਨਹਿੰ ਭਾਗੇ ॥
 ੩੭ ॥ ਨਿਕਸਯੋ ਵਹਿਰ ਬੰਬ ਬਜਵਾਇ ॥ ਚਢੀ ਬਾਹਿਨੀ ਹੁਇ
 ਸਮਦਾਇ ॥ ਮਾਰ ਬਕਾਰਾ ਕਰਤੇ ਗਈ ॥ ਗ੍ਰਾਮ ਰੁਹੇਲੇ ਫਿਗ
 ਪਹੁਚਏ ॥ ੩੮ ॥ ਲਰਨ ਜੰਗ ਕੈ ਬਜੋਤ ਬਿਚਾਰ ॥ *ਪ੍ਰਿਬਕ
 ਪ੍ਰਿਬਕ *ਦਲ ਭਾਗ ਸੁਧਾਰ ॥ ਜਬੇਦਾਰ ਇਕ ਬੈਰਮ ਖਾਨ ॥ ਇਕ
 ਹਜ਼ਾਰ ਮੰਗ ਦਯੋ ਜੁਧਾਨ ॥ ੩੯ ॥ ਦੁਤਿਜ ਮਹੰਮਦ ਖਾਨ ਉਦੋਗਾ ॥
 ਦੀਨੇ ਸੂਰ ਸੁ ਏਕ ਹਜ਼ਾਰਾ ॥ ਤ੍ਰਿਤਿਯ ਖਾਨ ਬਲਵੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥
 ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀਨੇ ਬਲਵੰਡ ॥ ੪੦ ॥ ਚੌਥੇ ਅਲੀ ਬਖਸ਼ ਬਡ
 ਬੀਰ ॥ ਦੀਨ ਸਿਪਾਹ ਮਹੱਸੂ ਸੁ ਧੀਰ ॥ ਪੰਜਮ ਬਖਸ਼ ਇਮਾਮ

ਮਹਾਨ ॥ ਦਸ ਸ਼ਤ ਦੀਨ ਸਿਪਾਹ ਸੁਜਾਨ ॥ ੪੧ ॥ ਅਬਦੁਲ ਖਾਂ
ਕੇ ਨੰਦਨ ਦੋਇ ॥ ਆਯੁਧ ਬਿਧਿ ਮਹਿੰ ਬਡ ਜੋਇ ॥ ਨਬੀ ਬਖਸ਼
ਜੇਠਾ ਸੁਤ ਜਾਨੈ ॥ ਦੁਤਿਯ ਕਰੀਮ ਬਖਸ਼ ਪਹਿਚਾਨੈ ॥ ੪੨ ॥ ਚਾਰ
ਸਹੱਸ੍ਰ ਦੁਹਨ ਕੈ ਦੀਨ ॥ ਖਸ਼ਟ ਸਹੱਸ੍ਰ ਸੂਬੇ ਫਿਗ ਕੀਨ ॥ ਇਮ
ਸੁਭਟਨ ਕੇ ਕਰਯੋ ਵਿਭਾਗ ॥ ਹਿਤ ਸੰਗਾਮ ਧਾਰ ਅਨਗਾਗ ॥ ੪੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਅਬਦੁਲ
ਖਾਨ ਸੂਬਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪੈ ਚਢਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਉਨੱਤੀਸਮੇਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਤ ਸਤਿਗੁਰ ਫਿਗ ਸੁੱਧ ਭਈ ਚਛਓ ਅਬਦੁਲ ਖਾਨ ॥

ਦਲ ਸਹੰਸ ਪੰਦ੍ਰਾਂ ਲੀਏ ਟੋਲੇ ਬੰਧ ਮਹਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨ ਹਰਖਤ ਭਯੋ ॥ ਤਾਤਕਾਲ
ਦੁੰਦਭ ਬਜਵਯੋ ॥ ਉਤ ਮਾਝੇ ਦੁਆਬੇ ਮਲਵਈ ॥ ਸੁਨ ਜੁੱਧ ਆਇ
ਗੁਰੂ ਫਿਗ ਸਈ ॥ ੨ ॥ 'ਸਨਧ ਬੱਧ ਲਰਬੇ ਹਿਤ ਆਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਪਗ ਪਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ॥ ਪਿਖ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇ ਅਧਕ
ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਸਿੱਖੀ ਹੈ ਧੰਨ ॥ ੩ ॥ ਧਰਮ ਰੇਤ ਕੇ ਜੁਧ
ਤੁਮ ਆਇ ॥ ਅਵਨੀ ਰਾਜ ਤੁਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾਇ ॥ ਇਤਨੇ ਮਾਹਿੰ ਅਨੀ
ਗੁਰ ਕੇਰੀ ॥ ਭੀ ਸਨਧ ਬਧ ਸਤਿਗੁਰ ਹੇਰੀ ॥ ੪ ॥ ਜੱਟੂ ਗਹਿ
ਤੁਫੰਗ ਤਬ ਆਯੋ ॥ ਪਿਖ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਅਲਾਯੋ ॥ ਲੇਹੁ ਸੰਗ
ਜੁਗ ਸ਼ਤ ਅਸਵਾਰ ॥ ਖਰੇ ਅਗਾਰੀ ਹੋਹੁ ਸੰਭਾਰ ॥ ੫ ॥ ਪੁਨ
ਕਲਿਆਨੇ ਕੀ ਦਿਸ ਹੇਗਾ ॥ ਸੈ ਅਸਵਾਰ ਦੀਨ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਪੁਨ
ਨਾਨੈ ਇਕ 'ਆਯੁਧ ਧਾਰੀ ॥ ਤੀਨ ਸਹਿਸ ਤਿਸ ਦੀਨ ਸਵਾਰੀ ॥
੬ ॥ ਬਹੁਰ ਪਿਰਾਗਾ ਚਲ ਕਰ ਆਯੋ ॥ ਸੁਭਟ ਪੰਜ ਸ਼ਤ ਤਿਹ
ਸੰਗ ਲਾਯੋ ॥ ਮਥਰਾ ਬਲੀ ਸਮੁਖ ਤਬ ਆਯੋ ॥ ਘੋਰ ਚੜ੍ਹੇ ਸ਼ਤ

ਚਤੁਰ ਦਿਵਾਯੋ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰੂ ਨਿਕਟ ਪੁਨ ਜਗਨਾ ਖਰਯੋ ॥ ਸੂਰ
 ਏਕ ਸ਼ਤ ਤਿਹ ਸੰਗ ਕਰਯੋ ॥ ਪਰਸਰਾਮ ਸਕਤੂ ਪੁਨ ਆਏ ॥
 ਪਰਸਰਾਮ ਕੇ ਦੋ ਸੈ ਦਾਏ ॥ ੮ ॥ ਸਕਤੂ ਮਲਕ ਸੁ ਬਿਧੀਆ ਨੰਦ ॥
 ਇਤ ਆਦਕ ਬਹੁ ਸੂਰ ਬਿਲੰਦ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਰਾਖੇ ਨਿਜ ਸੰਗ ॥
 ਕਰਬੇ ਹੇਤ ਰਿਪਨ ਸੋਂ ਜੰਗ ॥ ੯ ॥ ਟੌਲ ਅਸ਼ਟ ਜਿਮ ਤੁਰਕ
 ਬਨਾਏ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਅਪਨੇ ਤਥਾ ਚਢਾਏ ॥ ਇਤ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ
 ਕੀਨ ਤਿਆਰੀ ॥ ਜ਼ਜਾਫਤ ਤੁਰਕਨ ਦੇਤ ਅਗਾਰੀ ॥ ੧੦ ॥
 ਸਿਪਰਨ ਕੇ ਬਡ ਹੋਇ ਰਕੇਬ ॥ ਤੀਰਨ ਖਪਰੇ ਮਨਹੁ ਜਲੇਬ ॥
 ਤਰਵਾਰਨ ਘੇਵਰ ਸਮ ਜਾਨ ॥ ਤੇਮਰ ਕੇ ਫਲ ਬਰਫੀ ਮਾਨ ॥
 ੧੧ ॥ ਅਨਗਨ ਗੁਲਕਾ ਸੱਕਰ ਪਾਰੇ ॥ ਜੋਧਾ ਬਿੰਦ ਪਰੋਸਨ ਵਾਰੇ ॥
 ਦੂਤ ਭੇਜਯੋ ਅਬਦੁਲ ਖਾਨ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ ਕੈ ਬੰਦਨ ਠਾਨ ॥ ੧੨ ॥
 ਸੂਬੇ ਦਿਸ ਤੇ ਐਸ ਉਚਾਰਾ ॥ ਨਾਹਕ ਘੇਰੜ ਕੈ ਤੁਮ ਮਾਰਾ ॥
 ਲੀਨਸ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸ਼ਾਹ ਕੈ ਬਾਜ ॥ ਆਇ ਕਰਯੋ ਇਤ ਬਡੇ ਕੁਕਾਜ ॥
 ੧੩ ॥ ਛਿਮੇ ਸਕਲ ਅਪਰਾਧ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਤਜਹੁ ਗ੍ਰਾਮ ਕੈ ਜਾਹੁ
 ਪਧਾਰੇ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਮੈਂ ਆਯੋ ਦਲ ਜੋਰ ॥ ਪਕਰੈਂ ਕੇ ਮਾਰੋਂ ਕਰ
 ਜੋਰ ॥ ੧੪ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਰਿਸਾਏ ॥ ਸੰਗ ਦੂਤ ਕੈ ਬਾਕ
 ਅਲਾਏ ॥ ਭਾਜਹਿੰ ਗੀਦੀ ਹੋਹਿੰ ਗਵਾਰੀ ॥ ਹਮ ਜੀਤਹਿੰਗੇ ਜੰਗ
 ਜੁਝਾਰੀ ॥ ੧੫ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਤੁਮਰੈ ਹੈ ਸ਼ਾਹੁ ॥ ਹਮਰੈ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ
 ਅਲਾਹੁ ॥ ਗਹਯੋ ਜਾਇ ਕੈ ਮਾਰਯੋ ਜਾਇ ॥ ਜਾਨਯੋ ਜਾਇ ਬਿਲਮ
 ਨਹਿੰ ਕਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਚਾਰ ਦਿਵਸ ਬਿਸਰਾਮ ਬਨਾਯੋ ॥ ਜਿਸ ਤੇ
 ਘੇਰੜ ਰੈਗ ਪਾਯੋ ॥ ਦੀਨ ਗਾਰ ਸਿੱਖ ਦੀਨ ਧਕੇਗ ॥ ਕਰਨੀ ਫਲ
 ਪਾਯੋ ਬਿਨ ਦੇਗਾ ॥ ੧੭ ॥ ਚਲੇ ਜਾਹੁ ਜੇ ਚਾਹੁ ਪੰਜਿਠਾਈ ॥ ਨਾਹਿ

੧ ਵੈਰੀਆਂ ਨਾਲ ।

੨ ਜ਼ਖਮ ਵੇ ਸਮਾਨ ।

੩ ਬੂਝੇ ਬਰਫੀ ਸਮਾਨ ।

੪ ਗੋਲੀਆਂ ਸ਼ਕਰ ਪਾਰੇ ਵਰਗੇ ।

੫ ਵਡਿਆਈ ।

ਤ ਮੁਗਲਸ ਖਾਂ ਫਿਗ ਜਾਈ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਬਚਨ ਦੂਤ ਤਬ ਗਯੋ ॥
 ਸੂਬੇ ਕੈ ਸਭ ਬਿਧ ਸਮਝਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ਸੁਪਨੇ ਭੀ ਜਿਮ ਡਰਤ ਨ
 ਸ਼ੇਰ ॥ ਤਿਮ ਹੇਰੇ ਗੁਰ ਬਡੇ ਦਲੇਰ ॥ ਤਿਆਰ ਲਰਨ ਰਨ ਕੈ ਬਨ
 ਰਯੋ ॥ ਡਰਤ ਨ ਟਰਤ ਨ ਸਭ ਬਿਧ ਕਯੋ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਨ ਕਰ
 'ਕੈਪਯੋ ਅਬਦੁਲ ਖਾਨ ॥ ਜੰਗ ਕਰਨ ਕੈ ਭਾ ਸਵਧਾਨ ॥ ਚਲਯੋ
 ਸਮੁਖ ਧੌਸੇ ਧੁਕਾਰੇ ॥ ^੧ਸ਼ਲਕ ਤੁਹੰਗਨ ਚਲੀ ਅਪਾਰੇ ॥ ੨੦ ॥
 ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਮਹਾਂ ਧੀਰ ਬਰਬੀਰ ॥
 ਭਏ ਅਰੂਢਨ ਤੁਰਿਗ ਪਰ ਲਸ਼ਕਰ ਪਿਖਯੋ ਸਥੀਰ ॥ ੨੧ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਟੋਲ ਅਸਟ ਨਿਜ ਬੰਧਨ ਕਰੇ ॥ ਹਨੀ ਚੋਬ ਧੌਸੇ
 ਪਰ ਚਰੇ ॥ ਰਿਪ ਟੋਰਨ ਕੈ ਆਗੇ ਟੋਲੇ ॥ ਕੀਨੇ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰ
 ਏਲੇ ॥ ੨੨ ॥ ਤੁਰਕਨ ਪਰ ਗੁਰ ਐਸੇ ਆਵੈਂ ॥ ਦੈਤਨ ਪਰ ਜਸ
 ਵਿਸ਼ਨੂ ਜਾਵੈਂ ॥ ਧਨੁਖ ਕਠੋਰ ਹਾਥ ਮਹਿੰ ਧਾਰਾ ॥ ^੨ਚੰਦ੍ਰਹਾਸ ਖੰਡਾ
 ਗਰ ਪਾਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਬਹੁ ^੩ਨਿਖੰਗ ਸੰਗਹਿ ਉਚਵਾਏ ॥ ਬਾਗ
 ਉਠਾਇ ਸ਼ਤ੍ਰੁ ਦਿਸ ਜਾਇ ॥ ਜੱਥੂ ਆਗੇ ਭਯੋ ਨਿਸੰਗ ॥ ^੪ਤੁਪਕ
 ਪ੍ਰਹਾਰਤ ਛੇਰਯੋ ਜੰਗ ॥ ੨੪ ॥

ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਬਹੁ ਵਧਯੋ ਅਯੋ ਜੱਥੂ ਸੁ ਬੀਰ ॥ ਤਿਹ
 ਦੇਖ ਮੁਹੰਮਦ ਖਾਨ ਧੀਰ ॥ ਲੇ ਸੈਨ ਸਹੰਸਰੈ ਅਗ੍ਰ ਚਾਲ ॥
 ਤਿਆਗੰਤ ਤੁਪਕ ਨਾਦਤ ਕਰਾਲ ॥ ੨੫ ॥ ਲਗ ਗਿਰਤ ਸੁਭਟ
 ਦੁਹ ਦਿਸ ਗਿਰਤ ॥ ਕਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਉਪਰ ਪਰੰਤ ॥ ਕੁਛ ਢਰੋ
 ਭਾਨ ਤਬ ਦਜੇਸ ਮੱਧ ॥ ਭਿਰ ਪਰੇ ਸੂਰ ਚਹਿੰ ਜੀਤ ਜੁੱਧ ॥ ੨੬ ॥
 ਕੜਕੰਤ ਦੀਹ ਛੁਟਕੰਤ ^੫ਜ੍ਰਾਲ ॥ ^੬ਕਸਯੰਤ ਬਹੁਰ ਬਾਰੂਦ ਡਾਲ ॥
 ਧਰਯੰਤ ^੭ਸ਼ਿਸਤ ਤੇਰਾ ਸੁ ਛੋਰ ॥ ਧੁਖਯੰਤ ਪਲੀਤਾ ਠੈਰ ਠੈਰ ॥

੧ ਕਰੇਧਵਾਨ ਹੋਇਆ । ੨ ਬੰਦੂਕਾਂ ਛਾਂ ਛਾਂ ਕਰਕੇ । ੩ ਤਲਵਾਰ ਜਾਂ ਖੰਡਾ
 ਚੌੜਾ ਤਿਖੀ ਧਾਰ ਨਾਲ । ੪ ਭਥਾ । ੫ ਬੰਦੂਕ ਨਾਲ ਗੋਲੀਆਂ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ।
 ੬ ਅਗਨੀ ਸੁਟਣ ਵਾਲੀ (ਬੰਦੂਕ) । ੭ ਭਰਦੇ ਹਨ । ੮ ਅਖਾਂ ਨਾਲ ਨਿਸਾਨੇ ਨੂੰ ਬੰਨ ਕਰਕੇ ।

੨੭ ॥ ਬਡ ਉਠੜੇ ਧੂਮ ਮਿਲ ਗਗਨ ਛਾਇ ॥ ਰਜ ਚਢੀ ਉਰਪ
 ਰੁਵਿਨਹਿੰ ਦਿਸਾਇ ॥ ਭਟ ਭਿਰੇ ਭੇਰ ਲਲਕਾਰ ਬੋਲ ॥ ਇਤ
 ਉਤ ਧਵਾਇ ਫਿਰ ਕਰਤ ਰੋਲ ॥ ੨੮ ॥ ਮਿਲ ਗਏ ਸੂਰ ਇਮ
 ਆਪ ਮਾਹਿੰ ॥ ਦ੍ਰੈ ਨਦੀ ਬਹਿਤ ਇਕ ਥਾਨ ਜਾਹਿੰ ॥ ਅਸ ਮਿਲੇ
 ਟੋਲ ਇਮ ਅਸ਼ਟ ਆਇ ॥ ਖੈਂਚੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਬਹੁ ਸੂਰ ਘਾਇ ॥ ੨੯ ॥
 ਗੁਰ ਬੀਰ ਏਕ ਦਸ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਸੰਗ ॥ ਜਸ ਮਿਰਗ ਡਾਰ ਕੇਹਰ ਨਿਸੰਗ ॥
 ਲਈ ਕਟੇ ਬੀਰ ਕਹਿੰ ਹੈ ਗਿਰੰਤਾ ॥ ਕਹਿੰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਸੂਰੇਫੰਤਾ ॥ ੩੦ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਜੇ ਜੁਝਾਊ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜੁੱਟੇ ਸੁਭਟ ਸੁ ਕਟਕ ॥
 ਕਟ ਕਟ ਝਟ ਪਟ ਬਿਕਟ ਜੇ ਸਟ ਪਟ ਕ੍ਰੈਨਾ ਕਟਕ ॥ ੩੧ ॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਚਲੇ ਤੀਰ ਗੋਰੀ ॥ ਮਨੋ ਖੇਲ ਹੋਰੀ ॥
 ਸਟਾ ਸੱਟ ਸੇਲੇ ॥ ਮਨੋ ਮੁਸ਼ਟ ਮੇਲੇ ॥ ੩੨ ॥ ਸਮੁੜੈਂ ਤੁਢੰਗਾ ॥
 ਕਰੋਂ ਘਾਉ ਅੰਗਾ ॥ ਲਗੀ ਪੀਚਕਾਰੀ ॥ ਖਿਰੜੇ ਰੰਗ ਭਾਰੀ ॥ ੩੩ ॥
 ਸੁ ਮਾਰੰ ਅਲਾਵੈਂ ॥ ਮਨੋ ਗੀਤ ਗਾਵੈਂ ॥ ਪਰੈਂ ਧਾਇ ਧਾਈ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾਨੈਂ ਚਲਾਈ ॥ ੩੪ ॥ ਕਟੈਂ ਅੰਗ ਗੇਰੈਂ ॥ ਸੁਲੋਥੈਂ ਘਨੇਰੈਂ ॥
 ਨਹੀਂ ਪਾਇ ਪਾਛੈ ॥ ਭਿਰੇ ਸੂਰ ਆਛੈ ॥ ੩੫ ॥ ਤਛਾ ਮੁੱਛ ਹੋਈ ॥
 ਬਤੀ ਨੀਂਦ ਸੋਏ ॥ ਕਟੀ ਜੰਘ ਕਾਹੂੰ ॥ ਖਰੇ ਜੰਗ ਮਾਹੂੰ ॥ ੩੬ ॥
 ਕਟੇ ਕਾਹੂੰ ਪਾਸੇ ॥ ਸੁ ਆਂਤ੍ਰੈਂ ਨਿਕਾਸੇ ॥ ਰਿਦਾ ਕਾਹੂੰ ਛੇਦਾ ॥ ਪਰੇ
 ਪਾਇ ਖੇਦਾ ॥ ੩੭ ॥ ਕਿਸੂ ਹਾਬ ਕਾਠਾ ॥ ਦਯੈ ਤ੍ਰਾਸ ਡਾਟਾ ॥
 ਘਨੀ ਮਾਰ ਮਾਦੀ ॥ ੯੦ ਲਹੂ ਧੂਲ ਰਾਚੀ ॥ ੩੮ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਕਇਕ ਸਿਖ ਗੁਰ ਸੁਭਟ ਜੇ ਦਸ ਦਸ ਤੁਰਕ ੧੧ ਸੰਘਾਰਾ ॥
 ਕੇ ਸ਼ਹੀਦ ਕੌ ਜੀਅਤ ਭਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਬਲ ਧਾਰ ॥ ੩੯ ॥

੧ ਧੂੜ ਮਿਟੀ ਉਪਰ ਨੂੰ ਉਡੀ । ੨ ਸੂਰਜ । ੩ ਹਰਨ । ੪ ਧਰ ਦਿਤੇ ।
 ੫ ਮੁੱਕਾਂ ਨਾਲ । ੬ ਜਖਮ । ੭ ਲਤਾਂ । ੮ ਨਾੜੀਆਂ ਆਂਦਰਾਂ । ੯ ਦੁਖੀ ।
 ੧੦ ਲਹੂ ਮਿਟੀ ਨਾਲ ਮਿਲ ਗਈ । ੧੧ ਮਾਰੇ ।

ਜੈ ਇਕ ਇਕ ਸੈਨਾ ਪਤੀ ਕਬ ਹੈਂ ਜੰਗ ਬਿਬਾਰ ॥
 ਗੰਬ ਬਧਨ ਤੇ ਅਤ ਡਰੋਂ ਸੁਨ ਸ੍ਰੋਤਾ ਨਿਰਧਾਰ ॥ ੪੦ ॥
 ਤਾਂਤੇ ਤਨਕ ਬਖਾਨ ਹੈਂ ਗੁਰ ਸੂਬੇ ਕੇ ਜੰਗ ।।
 ਅਬਦੁਲ ਖਾਂ ਦੇਖੀ ਜਬੈ ਮਰੀ ਛੋਜ ਸੁਤ ਸੰਗ ॥ ੪੧ ॥
 ਪੁਤ੍ਰ ਮਰੇ ਤੇ ਸ਼ੋਕ ਭਾ ਘਬਰਾਯੋ ਤਿਸ ਕਾਲ ।।
 ਤਿਸ ਛਿਨ ਕੇ ਪਛਤਾਵਤੇ ਜਬ ਚਢ ਆਇਓ ਤਾਲ ॥ ੪੨ ॥
 ਕਹੈ ਜਾਉਂ ਜੇ ਭਾਗ ਅਬ ਤੈ ਗੁਰ ਤਿਆਗੈਂ ਨਾਹਿ ।।
 ਲਰਨਮਰਨ ਅਬ ਹੈ ਭਲਾ ਅਸ ਬਿਧ ੴਠਟ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ੪੩ ॥
 ਬਚੀ ਸੈਨ ਜੋ ਕੁਛ ਕਬੀ ਰਤਨਾ ਕਰਮਾ ਸੰਗ ।।
 ਲੇ ਸੂਬਾ ਆਗੇ ਬਢਯੋ ਕਰਨ ਗੁਰੂ ਸੰਗ ਜੰਗ ॥ ੪੪ ॥
 ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਬੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਹਰਿ
 ਗੋਬਿੰਦ ਪੁਰੇ ਅਬਦੁਲ ਖਾਨ ਸੌਂ ਜੁੱਧ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤੀਸਮੋਂ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੦ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਨਮੁਖ ਭਯੋ ਨਬਾਬ ਜਬ ਪਿਖੇ ਗੁਰੂ ਰਿਸ ਥਾਇ ॥
 ਆਉ ਕਹਯੋ ਆਗੈ ਲਰੇ ਤੁਮੈਂ ਉਡੀਕਤ ਆਇ ॥ ੧ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਦੋਨਹੁ ਖਤ੍ਰੀ ਸਹਿਤ ਨਬਾਬ ॥ ਚੰਚਲ ਕਰੇ ਤੁਰੰਗ
 ਸ਼ਿਤਾਬ ॥ ਢੁਕੇ ਨਿਕਟ ਗੁਰ ਚਾਹਿਸ ਮਾਰਾ ॥ ੨ ॥^੧ ਚਾਪਨ ਮਹਿੰ ਕਰ
 ਬਾਨ ^੨ਸੰਚਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ^੩ਐਂਚ ਐਂਚ ਤੀਨਹੁ ਬਲ ^੪ਪੀਨ ॥
 ਸਤਿਗਰ ਸਨਮੁਖ ਛੇਰਨ ਕੀਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਹੈ ਚਪੁਲਾਵੈਂ ॥
 ਇਤ ਉਤ ਫੇਰਤ ਅੰਗ ਦਬਾਵੈਂ ॥ ੩ ॥ ਅਪਨੈ ਧਨਖ ਕਠੈਰ
 ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਖਰ ਖਪਰਾ ਧਰ ਗੁਨ ਸੰਚਾਰਾ ॥ ਤਾਨ ਕਾਨ ਲਗ
 ਮਾਰਸ ਬਾਨ ॥ ਰਾਯੋ ਬੇਗ ਜੁਤ ਸਰਪ ਸਮਾਨ ॥ ੪ ॥ ਰਤਨ ਚੰਦ

੧ ਜਾਣ ਲਈ ।

੨ ਧਨੁਖ ।

੩ ਰਖ ਦਿਤਾ ।

੪ ਖਿਚ ਖਿਚ ਕੇ ।

੫ ਭਾਰੀ ।

ਕੈ ਤਾਕ ਚਲਾਵਾ ॥ ਸੋ ਹਲ ਗਯੋ ਤੁਰੰਗਹਿ ਘਾਵਾ ॥ ਉਛਰਤ ਕੀ
 ਛਾਤੀ ਬਿਧ ਗਇਓ ॥ ਪਾਛਲ ਦਿਸਾ ਪਾਰ ਸਰ ਭਇਓ ॥ ੫ ॥
 ਗਿਰਯੋ ਉਛਲ ਅਸ ਹੇਰਤ ਖਰੇ ॥ ਖਾਨ ਬਾਨ ਕੀ ਸਿਫਤੀ ਕਰੇ ॥
 ਮੈਂ ਸਰ ਕੀ ਏਤੀ ਨਹਿੰ ਮਾਰ ॥ ਪਰਯੋ ਪਾਰ ਹੈ ਕੇ ਧਰ ਡਾਰ ॥ ੬ ॥
 ਰਤਨ ਚੰਦ ਗਿਰ ਪਰਯੋ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਕਰਮ ਚੰਦ ਤਦ ਭਯੋ ਅਗਾਰਾ ॥
 ਹਤਯੋ ਤੀਰ ਗੁਰ ਕੇ ਹੈ ਲਾਗਾ ॥ ਘਾਵ ਗ੍ਰੀਵ ਮਹਿੰ ਗਿਰਯੋ ਨ
 ਆਗਾ ॥ ੭ ॥ ਐਂਚ ਗੁਰੂ ਨੇ ਤੀਰ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਹੈ ਛੇਰਯੋ ਜਿਸ ਮੈਂ
 ਬਲ ਭਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਬੰਸਥ ਸਮਾਨ ਉਠਯੋ ਕਰ ਛਾਲ ॥ ਜਾਤ 'ਗ੍ਰੀਵ ਤੇ
 ਰੁਧਰ ਬਿਸਾਲ ॥ ੮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਰਿਸ ਉਪਜੀ ਮਹਾ ॥ ਨਿਜ
 ਵਾਹਿਨ ਕੇ ਸ੍ਰੋਣਤ ਲਹਾ ॥ ਧਨਖ 'ਸਕੰਦ ਧਰਯੋ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥
 ਐਂਚਯੋ ਤੂਰਨ ਖੜਗ ਕਰਾਲਾ ॥ ੯ ॥ ਦੜ ਚੜਾਇ ਘੋੜਾ ਤਬ
 ਛੇਰਾ ॥ ਕਰਮ ਚੰਦ ਕੇ ਤਤ ਛਿਨ ਘੇਰਾ ॥ ਦਾਰਨ ਗੁਰ ਸਰੂਪ ਜਬ
 ਹੇਰਾ ॥ ਜੀਵਨ ਤੇ ਨਿਰਾਸ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪ੍ਰੇਰ ਤੁਰੰਗ 'ਸਿਪਰ
 ਗਹਿ ਹਾਬ ॥ ਐਂਚਯੋ ਖੜਗ ਕੋਪ ਕੇ ਸਾਬ ॥ ਮਾਰ ਮਾਰ ਐਸੇ ਕਹਿ
 ਆਯੋ ॥ ਗੁਰ ਨੇ ਫਿਰ ਚੌਗਿਰਦ ਦਬਾਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਰਤਨ ਚੰਦ ਅਰ
 ਬਲੀ ਨਿਬਾਬ ॥ ਕੀਨਸ ਤਿਨ ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਕ 'ਸ਼ਿਤਾਬ ॥ ਬਲ ਕਰ
 ਗੁਰ ਨੇ 'ਖੜਗ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ਕਰੀ ਸਿਪਰ ਆਗੈ ਤਿਸ ਬਾਰਾ ॥ ੧੨ ॥
 ਜਬਹਿ ਵਾਰ ਤੇ ਅੰਗ ਬਚਾਵਾ ॥ ਤਬ ਤੁਰੰਗ ਸਿਰ ਕਾਟ ਗਿਰਾਵਾ ॥
 ਗਿਰ ਕਰ ਕਰਮ ਚੰਦ ਹੁਇ ਖਰਯੋ ॥ ਰਤਨ ਚੰਦ ਢਿਗ ਆਵਨ
 ਕਰਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਦੋਨਹੁ ਬਿਨ ਹੈ ਤੇ ਹੁਇ ਖਰੇ ॥ ਪਿਖ ਨਬਾਬ
 ਆਯੋ ਰਿਸ ਧਰੇ ॥ ਤੀਨਹੁ ਤੀਰ ਚਲਾਵਤ ਆਗੇ ॥ ਗੁਰ ਤੁਰੰਗ ਕੈ
 ਬਹੁਤੇ ਲਾਗੇ ॥ ੧੪ ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਬੀਧਯੋ ਜਿਸ ਕੇਰਾ ॥ ਰਿਸ ਧਰ

੧ ਗਢਨ ਵਿਚੋਂ ਲਹੂ ਬਹੁਤ ਨਿਕਲਿਆ ।

੪ ਸ਼ੀਘਰ ।

੫ ਤਲਵਾਰ ਮਾਰੀ ।

੨ ਮੋਹੇ ਤੇ ।

੩ ਢਾਲ ।

ਗੁਰ ਨਿਵਾਬ ਕੇ ਹੋਗਾ ॥ ਖਰ 'ਖਪਰਾ ਧਨ ਐਂਚ ਚਲਾਯੋ ॥ ਗਯੋ
 ਬੇਗ ਤੇ ਜਨ ਅਹਿ ਪਾਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਬਿਚਰਤ ਸੂਬੇ ਕੇ ਹੈ ਭਾਰਾ ॥
 ਲਗਯੋ ਜਾਇ ਤਿਸ ਭਾਲ ਮਝਾਰਾ ॥ ਦੜ ਅਵਨੀ ਪਰ ਗਿਰਯੋ
 ਤੁਰੰਗਾ ॥ ਖਰਯੋ ਨਿਵਾਬ ਸੰਭਾਰਯੋ ਅੰਗ ॥ ੧੬ ॥ ਤਬ ਤੀਨਹੁ ਕੇ
 ਰਿਸ ਬਹੁ ਛਾਈ ॥ ਚਹਿਤ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹੈ ਦਿਰੈਂ ਘਾਈ ॥ ਜੋਰ ਜੋਰ
 ਤੀਨਹੁ ਸਰ ਮਾਰੇ ॥ ਬੇਧੇ ਅੰਗ ਤੁਰੰਗਮ ਸਾਰੇ ॥ ੧੭ ॥ ਤਬ ਤੀਨਹੁ
 ਤੇ ਛੁਟ ਕਰ ਤੀਰ ॥ ਲਗੇ ਭਾਲ ਹੈ ਕੇ ਬਡ ਪੀਰ ॥ ਗਿਰ ਧਰਨੀ
 ਪਰ ਸੁਰਗ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰੇ ਤਰ ਰਹਿਓ ਭਾਗ ਜਿਸ ਭਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਬਡ ਬਲ ਜੋਧਾ ॥ ਪਦ ਕੇ ਭਾਰ ਖਰੋ ਉਰ ਕ੍ਰੋਧਾ ॥
 ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਆਦਕ ਭਟ ਭਾਰੇ ॥ ਲਰਤ ਤੁਰਕ ਕੁਛ ਅੰਤਰ ਧਾਰੇ ॥
 ੧੯ ॥ ਕੁਛਕ 'ਤਿਮਰ ਜਗ ਪਸਰਨ ਲਾਗਯੋ ॥ ਅਬਯੋ ਸੁਰ ਸੂਰਨ
 ਰਿਸ ਜਾਗਯੋ ॥ ਉਤ ਨਿਵਾਬ ਸੁਤ ਚਾਹਤ ਸਾਰੇ ॥ ਨਿਸ ਤੇ ਪ੍ਰਭਮ
 ਲੇਹਿੰ ਗੁਰ ਮਾਰੇ ॥ ੨੦ ॥ ਇਤ ਸਤਿਗੁਰ ਉਰ ਇਹ ਅਭਲਾਸਾ ॥
 ਪ੍ਰਿਥਮ ਤਿਮਰ ਤੇ ਰਿਪਨ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਹਤ ਕੈ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਚਿੰਤ ਕੈ ਖੋਏਂ ॥
 ਰੈਨ ਬਿਖੈ ਸੁਖ ਸੋਂ ਪੁਨ ਸੇਏਂ ॥ ੨੧ ॥ ਦੋਹਨ ਕੀ ਸੈਨਾ ਉਤ ਲਰੈਂ ॥
 ਸ਼ਸਤ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਾਰਤ ਮਾਰਤ ਮਰੈਂ ॥ ਇਤ ਸੈਨਾ ਪਤ ਬਡੇ 'ਜੁਝਾਰਾ' ਮਾਰਯੋ
 ਜੰਗ ਬਹੁਤ ਬਿਕਰਾਹ ॥ ੨੨ ॥ ਤਬ ਤੀਨਹੁ ਨੇ ਰਿਦੇ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਮਿਲ
 ਆਪਸ ਮਹਿੰ ਵਾਕ ਉਚਾਰੇ ॥ ਕਰਨੀ ਬਿਲਮ ਨ ਆਢੀ ਹਮੈ ॥ ਗੁਰ
 ਬਿਕ ਹਮ ਤੀਨਹੁ ਇਹੁ ਸਸੈ ॥ ੨੩ ॥ ਕਰੇ ਨੈਰ ਕੇ ਖੜਗ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਗੁਰ
 ਕੇ ਅੰਗ ਤੁਰਤ ਕਟ ਡਾਰੇ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਘੇਰ ਗਹੇ ਗੁਰ ਜੀਵਤ ॥
 ਤਬ ਮੁਗਾਦ ਪੂਰਨ ਤੁਮ ਬੀਵਤ ॥ ੨੪ ॥ ਰਤਨ ਚੰਦ ਤੇ ਸੁਨ ਇਮ
 ਕਾਨ ॥ ਗਮਨਯੋ ਸੂਬਾ ਬਨ ਸਵਧਾਨ ॥ ਦੈਨਹੁ ਖਤ੍ਰੀ ਲੇ ਨਿਜ

੧ ਤੀਰਾਂ ਵੇ ਮੁਖਯਾਂ।

੮ ਬਹਾਦਰ।

੨ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਮੁਖੀ।

੩ ਹਟੇਰਾ।

ਸਾਬ ॥ ਭਏ ਅਗਰ ਗਹਿ ਢਾਲਨ ਹਾਬ ॥ ੨੫ ॥ ਨਿਕਟ ਆਨ
 ਗੁਰ ਕੈ ਬੰਗਾਰਯੋ ॥ ਤੈਂ ਬਹੁ ਲਸ਼ਕਰ ਤੁਰਕਨ ਮਾਰਯੋ ॥ ਪ੍ਰਥਮ
 ਚੁਰਾਇ ਬਾਜ ਕੈ ਆਨਾ ॥ ਨਹੀਂ ਸ਼ਾਹ ਤੇ ਡਰ ਉਰ ਮਾਨਾ ॥ ੨੬ ॥
 ਅਬ ਭੀ ਨਿਰ ਭੈ ਕਾਰਜ ਕੀਨਾ ॥ ਕਰਯੋ ਜੁੱਧ ਕਛੁ ਬਲ ਨਹਿੰ
 ਚੀਨਾ ॥ ਘਨੇ ਮਾਰ ਸਰ ਸੁਭਟ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਅਬ ਆਯੋ ਹੈਂ ਅਗ੍ਰ
 ਹਮਾਰੇ ॥ ੨੭ ॥ ਕਹਿੰ ਖਤ੍ਰੀ ਹਮਰੇ ਪਿਤ ਸਾਰੇ ॥ ਲੋਂ ਸਭ ਕੈ
 'ਪਲਟਾ' ਤੁਮ ਮਾਰੇ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਬੋਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੇ ॥ ਅਰੇ ਮੂਢ
 ਕਿਆ ਕਹੋਂ ਮਤ ਕਾਚੇ ॥ ੨੮ । ^੩ਪ੍ਰਥਮ ਮਰੇ ਤਿਨ ਪਲਟਾ ਲੇਤਾ ॥
 ਅਬ ਤੁਮ ਮਰ ਜੈ ਹੋ ਰਣ ਖੇਤ ॥ ਕੈ ਪਲਟਾ ਪੁਨ ਲਹੈ ਤੁਮਾਰੇ ॥
 ਜਿਮ ਤਿਨ ਮਾਰ ਤਿਮੋਂ ਤੁਮ ਮਾਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ਤੁਮ ਤੀਨ ਮੈਂ ਏਕਲ
 ਖਰੋ ॥ ਲਰੈ ਮਰੈ ਅਬ ਦੇਰ ਨ ਕਰੋ ॥ ਅਬ ਇਹ ਜੁੱਧ ਮੂਲ
 ਉਪਜਯੋ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਜਗ ਮਹਿੰ ਵਧ ਜਾਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ਹਮਰੇ ਸਿੱਖ
 ਸਦਾ ਬਲ ਸੰਗ ॥ ਤੁਰਕਨ ਸਾਬ ਕਰੈਂ ਬਡ ਜੰਗ ॥ ਛੀਨਹਿ ਰਾਜ
 ਤੇਜ ਤੁਮ ਸਾਰੇ ॥ ਕਹਾਂ ਬਾਜ ਕੀ ਬਾਤ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੩੧ ॥ ਅਬਦੁਲ
 ਖਾਨ ਦਿਖਾਵਨ ਹੇਤ ॥ ਕਰਮ ਚੰਦ ਹੁਇ ਸਨਮੁਖ ਖੇਤ ॥ ਢਾਲ
 ਖੜਗ ਦੇਨਹੁ ਕਰ ਧਾਰੇ ॥ ਫਾਂਘ ਚਰਨ ਸੋਂ ਗੁਰ ਲਲਕਾਰੇ ॥ ੩੨ ॥
 ਬਨ ਸੁਚੇਤ ਅਬ ਮੈਂ ਤੁਝ ਮਾਰੋਂ ॥ ਪਿਤ ਹਤ ਕੇ ^੪ਰਿਣ ਸਕਲ
 ਉਤਾਰੋਂ ॥ ਚੰਦੁ ਕੈ ਸੁਤ ਮੋਕਹੁ ਜਾਨ ॥ ਪਿਤ ਪਲਟੇ ਹਿਤ ਤੁਮ
 ਕਿਧ ਹਾਲ ॥ ਤੈਸੀ ਬਨੀ ਬਾਤ ਮੁਹਿ ਆਇ ॥ ਐਸੇ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ
 ਕਬ ਪਾਇ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਅਬ ਉਭਾਰ ਕਰ ਆਯੋ ॥ ਕਰ ^੫ਬਾਹਿਨ
 ਬਲ ਤਬਹਿ ਚਲਾਯੋ ॥ ੩੪ ॥ ਸਿਰ ਪਰ ਆਵਤ ਵਾਰ ਨਿਹਾਰਾ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਢਾਲਾ ਤੁਰਤ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਲਇਓ ਵਾਰ ਤਿਸ ਰੋਕਯੋ ਆਗਾ ॥

ਫੁਲਨ ਲਾਗ ਚਿਨਗ ਗਨ ਜਾਗਾ ॥ ੩੫ ॥ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੁਛ
ਫਾਂਧਨ ਕਰਕੈ ॥ ੧ਬਾਮ ਹਾਥ ਤੇ ਬਲ ਸੰਭਰਕੈ ॥ ਦੁਸਰ ਵਾਰ
ਪ੍ਰਹਾਰਤ ਜਾਨਾ ॥ ਹਤੀ ਬਦਨ ਪਰ ਸਿਪਰ ਮਹਾਨਾ ॥ ੩੬ ॥
ਗਿਰਯੋ ਧਰਾ ਪਰ ਮੁਰਛਾ ਪਾਈ ॥ ਕੋ ਸਹਿ ਸਕੈ ਬਿਰੈ ਅਗਵਾਈ ॥
ਰਤਨ ਚੰਦ ਦਿਢ ਦੂਜੀ ਉਰ ॥ ਖੜਗ ਉਭਾਰ ਆਇ ਕਰ ਜੋਰ ॥
੩੭ ॥ ਨਟ ਜਿਮ ਫਾਂਧਤ ਆਨ ਚਲਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ੨ਟਰ ਬਾਏਂ ਵਾਰ
ਬਚਾਯੋ ॥ ਉਪਰ ਕੋ ਉਛਰਤ ਪੁਨ ਆਵਾ ॥ ਦੁਤਿਜ ਵਾਰ ਚਹਿ ਚਿਤ
ਲਲਚਾਵਾ ॥ ੩੮ ॥ ਤਾਵਰ ਸੀਘ੍ਹ ਧਾਰ ਗੁਰ ਸਾਚਾ ॥ ਕਾਢ ਕਮਰ
ਤੇ ਹਤਸ ਤਮਾਚਾ ॥ ਕਿਸੂ ਵਲਾਇਤ ਤੇ ਸਿਖ ਲਿਆਯੋ ॥ ਬਚੈ ਨ
ਕਯੋਂ ਹੂ ਜਿਹ ਨਰ ਖਾਯੋ ॥ ੩੯ ॥ ਰਤਨ ਚੰਦ ਕੇ ਲਾਗਸ ਛਾਤੀ ॥
ਉਛਰਤ ਉਚੋ ਆਵਨ ਪਾਤੀ ॥ ਉਗਲਤ ਸ੍ਰੋਣਤ ਬਦਨ ਪਸਾਰੇ ॥
ਪ੍ਰਾਣ ਗਈ ਨਹਿੰ ਹਾਇ ਉਚਾਰੇ ॥ ੪੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਘੇਰੜ ਸੁਤ ਹਤਨ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਇਕੱਤੀਸਮੌਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੧ ॥

ਦੈਹਿਗਾ ॥ ਰਤਨ ਚੰਦ ਜਬ ੨ਹਤ ਭਯੋ ਪਿਖਯੋ ਅਬਦੁਲ ਖਾਨ ॥

ਰਿਸ ਜਾਗੀ ਅਬ ਹਤੋਂ ਗੁਰ ਪਟੇ ਬਾਜਿ ਕੋ ਠਾਨ ॥ ੧ ॥
ਚੈਪਈ ॥ ਫਾਂਧਤ ਲਲਕਾਰਤ ਮੁਖ ਬੋਲਾ ॥ ਖਰੇ ਰਹੋ ਨਹਿੰ
ਕੀਜਹਿ ੪ਉਲਾ ॥ ਕਹੇ ਤਾਹਿ ਕੇ ਸਿਪਰ ਜਿ ਹਾਥ ॥ ਪਾਇ ੫ਸਿਕੰਧ
ਸੀਘ੍ਹਤਾ ਸਾਥ ॥ ੨ ॥ ਨਾਂਗੇ ਖੜਗ ਗਹੇ ਗੁਰ ਫਿਰੈ ॥ ਖਾਨ ਕਰਤ
ਜਿਮ ਗੁਰ ਤਿਮ ਕਰੈ ॥ ਦੋਊ ਚਹਿਤ ਹੈਂ ਵਾਰ ਚਲਾਯੋ ॥ ਜੈ ਹੋਵਨ
ਦੈਨਹੁ ਮਨ ਭਾਯੋ ॥ ੩ ॥ ਸੈਨਾ ॥ ਦੈਨਹੁ ਕੇ ਮੁਖ ਅਹੈਂ ॥ ਦੈਨਹੁ

੧ ਖਥੇ ਹਥ ਦੇ ਬਲ ਤੇ । ੨ ਬਾਏ ਪਾਸੇ ਵਾਰ ਨੂੰ ਟਾਲ ਕੇ । ੩ ਬਾਹਰ ਦੂਸੇ
ਮੁਲਖ ਤੋਂ । ੪ ਮੋਇਆ ਹੋਇਆ । ੫ ਪੜਦਾ । ੬ ਮੁਛੇਤੇ ।

ਦਾਵ ਖੜਗ ਨਿਰਬਹੈਂ ॥ ਓਟ ਸਿਪਰ ਕੀ ਦੋਨਹੁ ਤਿਆਗੀ ॥
 ਦੋਨਹੁ ਬੀਰ ਬੀਰ ਰਸ ਪਾਗੀ ॥ ੪ ॥ ਦੋਨਹੁ ਸ਼ਸਤ੍ਰਨ ਬਿਦਯਾ
 ਕਰਤਾ ॥ ਲਰਨ ਹਟਨ ਕੇ ਦੋਨਹੁ ਭਰਤਾ ॥ ਦੋਨਹੁ ਬੰਕੇ ਬੀਰ
 ਜੁਝਾਰੇ ॥ ਦੋਨਹੁ ਅਰੇ ਮਰਨ ਕੈ ਮਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਦੋਨਹੁ ਕੇ ਬਹੁ ਭਾ
 ਉਤਸ਼ਾਹੁ ॥ ਦੋਨਹੁ ^੧ਅਰਣ ਬਰਣ ^੨ਰਣ ਮਾਹੁ ॥ ਦੋਨਹੁ ਕਰਹਿ
 ਵਾਰ ਕੈ ਨਾਨਾ ॥ ਦੋਨਹੁ ਧਰਹਿ ਆਵਨੇ ਜਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਰਣ
 ਲਖ ਸੁਰ ਸਮਦਾਏ ॥ ਉਤਲਾਵਤ ਅਵਲੋਕਨ ਆਏ ॥ ਬਿਰੇ
^੩ਗਗਨ ਮਹਿੰ ਹੇਰਤ ਜੋਧਾ ॥ ਦੋਨਹੁ ਬੀਰ ਭਰੇ ਉਰ ਕ੍ਰੋਧਾ ॥ ੭ ॥
 ਕਬਹੁ ਖਾਨ ਗੁਰ ਉਪਰ ਆਵੈ ॥ ਕਬਹੁ ਖਾਨ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜਾਵੈ।
 ਕਬ ਗੋ ^੪ਮੂਤ੍ਰਾ ਕਾਰ ਛਿੰਤੇ ॥ ਬਿਚਰਤ ਉਚਰਤ ਖੜਗ ਉਠੰਤੇ ॥
 ੮ ॥ ਅਬਦੁਲ ਖਾਂ ਤਬ ਵਾਰ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ਖੜਗ ਅਗੂ ਕਰ ਗੁਰੂ
 ਸਹਾਰਾ ॥ ਬਹੁੜ ਹਟਯੋ ਲਖ ^੫ਛੂਛੇ ਵਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਫਾਂਧਤ ਹਾਥ
 ਉਭਾਰ ॥ ਉਚੇ ਬੋਲ ਕਰਯੋ ਰਿਪ ਡਾਟਨ ॥ ਤਕਯੋ ਤਰੇ ਕੋ ^੬ਜੰਘਨ
 ਕਾਟਨ ॥ ੯ ॥ ਜਾਨਯੋ ਖਾਨ ਸੁਤਰੇ ਪ੍ਰਹਾਰਹਿ ॥ ਵਾਰ ਬਚਾਵਨ
 ਹਿਤ ਸੰਗਾਰਹਿ ॥ ਤਰੇ ਜੰਗਾ ਦਿਸ ਜਬ ਬਿਰਮਾਯੋ॥ਕਰ ਬਲ ਕੋ ਗੁਰ
 ਖੜਗ ਚਲਾਯੋ॥੧੦॥ਤਰੇ ਬਚਾਵਤ ਮੂਰਖ ਰਹਯੋ॥ ^੭ਚੰਦ੍ਰਹਾਸ ਗ੍ਰੰਥਾ
 ਪਰ ਬਹਯੋ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਧਰ ਤੇ ਸੀਸ ਉਤਾਰਾ ॥ ਬਹੀ ਸਾਫ ਬਹ
 ਤੀਖਨ ਧਾਰਾ ॥ ੧੧ ॥ ^੮ਚਕ ਪਰ ਬਾਸਨ ਕਰ ਜਿਮ ਤਿਆਰੂ ॥
 ਤੂਰਨ ਲੇਤ ਕੁਲਾਲ ਉਤਾਰੂ ॥ ਸਾਖਾ ਮਨਹੁ ਪਾਕ ਫਲ ਰਹਯੋ ॥
 ਗਿਰਯੋ ਸਬੇਗ ਬਾਯੂ ਕੇ ਬਹਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਤਿਮ ਸਿਰ ਗਿਰ ਗਾ
 ਅਬਦੁਲ ਖਾਨ ॥ ਲੋਚਨ ਪਸਰੇ ਰਹੋ ਮਹਾਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ

੧ ਲਾਲ ਰੰਗ । ੨ ਮੈਦਾਨੇ ਜੰਗ ਵਿਚ । ੩ ਅਕਾਸ਼ । ੪ ਗਊ ਦੇ ਮੂਤ੍ਰ
 ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ । ੫ ਖਾਲੀ । ੬ ਲਤਾਂ । ੭ ਸ਼ਸਤ੍ਰੂਤਲਵਾਰ ਚਮਕਾਏ ।
 ੮ ਕੁਲਾਲ ਦੇ ਚਕ ਪਰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰੇ ਨਾਲ ਘੜਾ ਕਟ ਕੇ ਪਾਸੇ ਰਖ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਸੀ
 ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਬਦੁਲ ਖਾਂ ਦਾ ਸਿਰ ਕਟ ਕੇ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ ।

ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਬਿਲੋਕਾ ॥ ਪਰਯੋ ਪਿਖੀ ਪਰ ਪ੍ਰਾਨਿਨ ਫੇਕਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜੈ
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ ਕਹਯੋ ਜਬੈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥
 ਕਰਮ ਚੰਦ ਕੇ ਸੁਧ ਤਬ ਆਈ ॥ ਜਬ ਗੁਰ ਗਿਰਾ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨ
 ਪਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਚਿਤਵਤ ਮ੍ਰਿਤ ਨਿਬਾਬ ਮਰ ਗਯੋ ॥ ਕਰਮ ਚੰਦ
 ਚਿੰਤਾਤੁਰ ਭਯੋ ॥ ਮੈਂ ਦਿਗ ਪਰਯੋ ਆਇ ਸਿਖ ਇਸ ਕੇ ॥ ਹੇਰਹਿੰ
 ਹਤਹਿੰ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਲਖ ਰਿਸ ਕੇ ॥ ੧੫ ॥ ਅਬ ਇਹੁ ਏਕਲ ਹੈ ਮਹਾ
 ਤੀਰ ॥ ਲਰਤ ਰਹਯੋ ਬਹੁ ਸ੍ਰਮਤ ਸਰੀਰ ॥ ਉਠ ਮੈਂ ਹਤੋਂ ਮਹਾਂ
 ਜਸ ਪਾਉਂ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਸਮੀਪ ਸੁ ਜਾਇ ਸੁਨਾਉਂ ॥ ੧੬ ॥ ਇਮ
 ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਉਠ ਲਲਕਾਰਾ ॥ ਠਾਂਢੇ ਰਹੋ ਚਹੋਂ ਤੁਹਿ ਮਾਰਾ ॥
 ਸੁਨ ਕਰ ਕਹਯੋ ਜੀਅਤ ਅਬ ਰਹਯੋ ॥ ਨਿਜ ਸੰਗਨ ਕੇ ਸੰਗ ਨ
 ਰਹਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਤੋਹਿ ਉਡੀਕਤ ਹੋਇੰ ਅਗਾਰੀ ॥ ਕਿਮ ਬਿਲਮਤ
 ਨਹਿੰ ਪੀਛੈ ਧਾਰੀ ॥ ਨਿਕਟ ਆਉਂ ਤਿਨ ਸਾਬ ਮਿਲਾਵੈਂ ॥ ਬਹੁਰ
 ਇਕਾਕੀ ਜਮ ਪੁਰ ਜਾਵੈਂ ॥ ੧੮ ॥ ਇਮ ਕਹਿਤੇ ਗੁਰ ਉਪਰ
 ਆਯੋ ॥ ਨਾਂਗੇ ਚੰਦ੍ਰਹਾਸ ਤਮਕਾਯੋ ॥ ਜਿਮ ਦੀਪਕ ਪਰ ਜਾਇ
 ਪਤੰਗਾ ॥ ਕਰਹਿ ਬਿਨਾਸਨ ਅਪਨੇ ਅੰਗਾ ॥ ੧੯ ॥ ਮੂਰਖ ਜਾਇ
 ਨੇਰ ਤਬ ਠਾਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਲੇ ਬਨ ਸਵਧਾਨਾ ॥ ਕਰ ਲਿਹੁ
 ਬਾਰ ੨ਪ੍ਰਿਬਮ ਬਲ ਧਰ ਕੈ ॥ ਨਤ ਪਛਤੈਹੈਂ ਪੀਛੈ ਮਰ ਕੈ ॥ ੨੦ ॥
 ਸੁਨਤ ਵਾਰ ਕੀਨਸ ਤਬ ਆਏ ॥ ਸਿਰ ਕੇ ਕਿਧੋ ਸਿਕੰਧ ਤਕਾਏ ॥
 ਖੜਗ ਚਲਾਵਤ ਗੁਰ ਅਵਲੋਕਾ ॥ ਅਪਨ ਖੜਗ ਪਰ ਤਿਸ ਕੈ
 ਰੋਕਾ॥੨੧॥ ੪ਰਿਸ ਤੇ ਬਲ ਤੇ ਤਿਨਹਿੰ ਪ੍ਰਹਾਰਾ॥ਬਜਯੋ ਖੜਗ ਪਰ
 ਖੜਗ ਕਰਾਰਾ॥ਦੈਨਹੁ ਟੁਟ ਧਰਾ ਪਰ ਪਗੇ॥ਦੈਨਹੁ ਮੁਸ਼ਟ ਰਹੇ ਕਰ
 ਧਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਪਿਖ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਅਬ ੫ਜਮਧਰ ਸੋਂ
 ਜੇ ਇਸ ਮਾਰੇ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰੂ ਮੌਤ ਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਮਰੇ ਹੈ ॥ ਯਾਂਤੇ ਹਾਬਨ

ਸਾਬ ਹਤੇ ਹੈਂ ॥ ੨੩ ॥ ਏਹ ਭੀ ਖਰਯੋ 'ਨਿਰਾਯੁਧ ਰਹਯੋ ॥ ਹਤਨ
ਸਸਤ੍ਰੁ ਨਹਿੰ ਆਛੋ ਲਹਯੋ ॥ ਬਲ ਕਰ ਗਹਯੋ ਬਾਹੁ ਗੁਰ ਤਬੈ ॥
ਜਤਨ ਛੁਟਤ ਹਿਤ ਠਾਨਤ ਸਬੈ ॥ ੨੪ ॥ ਜਿਮ ਗਜ ਸੁਡ ਬਿਖੈ
ਗਹਿ ਆਵੈ ॥ ਬਹੁਰ ਅੰਗ ਨਿਜ ਸਸਾ ਬਰਾਵੈ ॥ ਜੋਰ ਮਰੈਰ ਤੇਰ
ਕਰ ਗਹਯੋ ॥ ਮੇਰਨ ਹਾਬਨ ਕਜੋਂ ਹੁੰਨ ਲਹਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ਦੁਤਿਯ
ਹਾਬ ਤੇ ਉਜ ਦਿਖਾਵਤ ॥ ਸ਼ੇਰ ਅੰਕ ਜਿਮ ਮ੍ਰਿਗ ਉਤਲਾਵਤ ॥
ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਗਹਿ ਕੈ ਕਰ ਦਾਇ ॥ ਅਲਪ ਭਾਰ ਲਖ ਲੀਨ
ਉਠਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਕਰਯੋ ਭਮਾਵਨ ਕੇਤਕ ਫੇਰੇ ॥ ੪ ਛਿਤ ਪਛਾਰ
ਕਰ ਦੀਨਸ ਗੇਰੇ ॥ ਛੁਟ ਗਜੋ ਸਿਰ ਚਰਨ ਅੰਗ ॥ ਤਨ ਕੀ ਸੰਧ
ਛੁਟੀ ਸਰਬੰਗ ॥ ੨੭ ॥ ਇਮ ਬਿਨਾਸ ਗਾਨ ਸੱਤੁ ਕਰਕੈ ॥ ਪੁਨ
ਚਹੁ ਦਿਸ ਮਹਿੰ ਭਲੇ ਨਿਹਰਕੈ ॥ ਰਹਯੋਨ ਕੋਈ ਲੱਚਬੈ ਜੋਗ ॥
ਹੁਤੇ ਜੀਅਤ ਕੁਛ ਭਾਗੇ ਲੋਗ ॥ ੨੮ ॥ ਭਯੋ ਅੰਧੇਰਾ ਦਿਸ਼ਟ ਨ
ਪਰੈ ॥ ਜਹਿੰ ਕਹਿੰ ਤੁਰਕ ਤ੍ਰਾਸ ਕੋ ਧਰੈਂ ॥ ਸੁਬਾ ਮਰਯੋ ਜਾਨ ਸਭ
ਲੀਨੇ ॥ ਜੀਅਤ ਸੇਖ ਭਗੇ ਡਗ ਚੀਨੇ ॥ ੨੯ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਕਾਇਤ
ਜਬ ਭਾਗੇ ॥ ਬਿਧੀਆ ਦੇਖਤ ਨਹਿੰ ਰਿਪ ਆਗੇ ॥ ਗੁਰ ਸੁਧ ਹਿਤ
ਪਾਛੇ ਕੈ ਮੁਰਯੋ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਆਵਤ ਹੈ ਤੁਰਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ਇਤਿ
ਸਤਿਗੁਰ ਸਮੁ ਕੋ ਕਛ ਮਾਨ ॥ ਬੈਠ ਗਈ ਤਿਸ ਹੀ ਰਣ ਥਾਨ ॥
ਅਵਨਿ ਗਗਨ ਮਹਿੰ ਤਮ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਨਹੀਂ ਨਿਕਟ ਹੀ
ਪਰਤ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਬਿਧੀ ਰੰਦ ਤੇ ਪਰੇ ਸਿਖ ਫਤੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜਾਨ ॥
ਤਿਮਰ ਬਿਖੈ ਕਰ ਹੋਲ ਕੋ ਮੇਲ ਦੀਓ ਘਮਸਾਨ ॥ ੩੨ ॥

੧ ਬਸਤ੍ਰੁ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ । ੨ ਬਲ । ੩ ਗੰਦ ਵਿਚ ਜਫੀ ਵਿਚ । ੪ ਧਰਤੀ ਤੇ
ਪਛੜ ਕਰ । ੫ ਮਿਲਾਉਣੀ ਪ੍ਰਾਣ । ੬ ਬੁੜ ਦਿਲ । ੭ ਹਨੌਰੇ ਵਿਚ ।
੮ ਹਲਾ ਕੀਤਾ ।

ਚੈਪਈ ॥ ਇਕ ਦਿਸ ਤੇ ਜੋ ਬਾਢਨ ਲਾਗੇ ॥ ਤਮ ਮਹਿੰ
 ਤੁਰਕ ਤ੍ਰਾਸ ਕਰ ਭਾਗੇ ॥ ਜਾਤ ਪਿਛਾਰੀ ਕਾਟਤ ਜਬੈ ॥ ਗੁਰੂ
 ਦੁਹਾਈ ਬੋਲੇ ਤਬੈ ॥ ੩੩ ॥ ਸੁਨਤ ਸਿੱਖ ਪੀਛੇ ਹਟ ਆਇ ॥ ਨਹਿੰ
 ਮਾਰਨ ਹਿਤ ਹਾਥ ਉਠਾਇ ॥ ਜਹਿੰ ਸਤਿਗੁਰ ਡੇਰਾ ਨਿਜ ਢਾਰਾ ॥
 ਤਜੇ ਦਾਸ ਤਹਿੰ ਰਾਖ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਤਿਨਹੁ ਬਿਚਾਰ ਕੀਨ
 ਮਨ ਮਾਹੀਂ ॥ ਤਿਮਰ ਭਯੋ ਗੁਰ ਆਯੋ ਨਾਹੀਂ ॥ ਕੀਨੇ ਤਬ ਐਸੇ
 ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ਦ੍ਰੈ ਮਸਾਲਚੀ ^੧ਜਾਰ ਮਸਾਲਾ ॥ ੩੫ ॥ ਤੁਰਣ ਹੀ
 ਰਣ ਕੀ ਦਿਸ ਆਏ ॥ ਖੋਜਨ ਲਗੇ ਨਹੀਂ ਗੁਰ ਪਾਏ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ
 ਜੁਗ ਦੇਖ ਮਸਾਲ ॥ ਹੈ ਧਵਾਇ ਆਇਸ ਤਤ ਕਾਲ ॥ ੩੬ ॥ ਗੁਰ
 ਸੁਧ ਬੂਝਤ ਆਪਸ ਮਾਹੀਂ ॥ ਸਕਲ ਕਹਿਤ ਦੇਖੇ ਕਿਤ ਨਾਹੀਂ ॥
 ਚਿੰਤਾ ਅਧਕ ਸਭਨ ਕੇ ਹੋਈ ॥ ਖੋਜਨ ਲਗੇ ਖੇਤ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ੩੭ ॥
 ਪਰੀ ਖੇਤ ਲੋਬਨ ਮਮਦਾਇ ॥ ਪਸਰਯੋ ਸ੍ਰੋਣਤ ਪਗ ਫਿਸਲਾਇ ॥
 ਕਰਤ ਮਸਾਲਨ ਕੇ ਪਰਕਾਸ਼ ॥ ਇਸ ਬਿਧ ਗਏ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਾਸ ॥
 ੩੮ ॥ ਸੂਬੇ ਜੁਤ ਖਤ੍ਰੀ ਢਿਗ ਪਰੇ ॥ ਭਏ ਪ੍ਰਾਣਤ ਪਾਇਨ ਪਰੇ ॥
 ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕਰ ਜੋਰ ਬਖਾਨਾ ॥ ਕਿਮ ਬਿਰ ਰਹੋ ਪ੍ਰਾਨੂ ਰਣ ਠਾਨਾ ॥
 ੩੯ ॥ ਦਾਸ ਨ ਪਾਸ ਇਕਾਂਕੀ ਅਹੋ ॥ ਕਹੋ ਪ੍ਰਾਨੂ ਅਬ ਕਿਆ
 ਚਿਤ ਚਹੋ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੌਦਿੰਦ ਉਚਾਰਾ ॥ ਜੇ ਚਿਤ ਚਹੈਂ ਕਰਨ
 ਹਮ ਕਾਰਾ ॥ ੪੦ ॥ ਸੇ ਭੁਨਸਾਰ ਭਏ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਅਬ ਡੇਰੇ
 ਗਾਮਨਹੁ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਕੈ ਸਿਖ ਘਾਇਲ ਹੋ ਰਣ ਬਿਸੇ ॥ ਕਰਹੁ
 ਸੰਭਾਰਨ ਆਨਹੁ ਤਿਸੇ ॥ ੪੧ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਇਕ ਹੈ
 ਲੀਨ ॥ ਭਏ ਅਰੂਢਨ ਪਜਾਨੈ ਕੀਨ ॥ ਨਿਜ ਡੇਰੇ ਕੇ ਚਲ ਕਰ
 ਆਇ ॥ ਬਿਧੀਏ ਘਾਇਲ ਸਿੱਖ ਉਠਾਇ ॥ ੪੨ ॥ ਸਭ
 ਰਣ ਖੇਤ ਖੋਜ ਕਰ ਆਛੇ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਆਵਤ ਭਾ ਪਾਛੇ ॥ ਆਇ

‘ਸਿਵਰ ਮਹਿੰ ਅਨਦ ਬਧਾਇ ॥ ਦੁੰਦਭ ਫਤੇ ਕੇਰ ਬਜਵਾਇ ॥
੪੩ ॥ ਸਭ ਕੀ ਕਰੀ ਸੰਭਾਰਨ ਡੇਰੇ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਕੇ ਦੀਨ ਘਨੇਗੇ ॥
ਭਏ ਨਚਿੰਤ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਗਨ ਮਾਗੇ ॥ ਸੁਪਤ ਜਥਾ ਸੁਖ ਭੇਤਿਸ ਬਾਗੇ ॥ ੪੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੁੰਬੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੂਬੇ ਕੇ ਹਤਨ ਆਂ ਜੁੱਧ ਜੀਤਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ
ਬੱਤੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੨ ॥

ਦੇਹਿਗਾ ॥ ਪ੍ਰਤ ਕਾਲ ਜਾਗੇ ਗੁਰੂ ਕੀਨੇ ਸੌਚ ਸਨਾਨ ॥

ਲਗੀ ਸਮਾਧ ਅਗਾਧ ਪੁਨ ਦਿਵਸ ਬਢਯੋ ਤਬ ਆਨਾ ॥ ੧ ॥

ਹੈਪਈ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿ ਜੋਧਾ ਸਭ ਆਇ ॥ ਹੈ ਮੰਗਾਇ
ਗੁਰ ਚਢੇ ਸੁਹਾਇ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੇ ਲੇ ਕਰ ਸੰਗ ॥ ਦੇਖੀ ਜਾਇ
ਭੁਮਕਾ ਜੰਗ ॥ ੨ ॥ ਤੁਰਕ ਸਹੰਸੂ ਚਤਰ ਦਸ ਮਰੇ ॥ ਕੇਤਕ ਸਿੱਖ

ਬੀਚ ਤਿਨ ਪਰੇ ॥ ਕਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਗਰਤ ਖਨਾਵਾ ॥ ਅਬਦੁਲ
ਖਾਨ ਉਠਾਇ ਪਵਾਵਾ ॥ ੩ ॥ ਪੁਨ ਤਿਸ ਕੇ ਸੁਤ ਖੋਜ ਉਠਾਏ ॥

ਤਿਸੀ ਗਰਤ ਮਹਿੰ ਆਨ ਸੁ ਪਾਏ ॥ ਪੁਨ ਪੰਚਹੁ ਸਰਦਾਰ ਅਨਾਇ ॥
ਪਾਇ ਗਰਤ ਮਹਿੰ ਸਭ ਦਫਨਾਇ ॥ ੪ ॥ ਉਪਰ ਰਚਯੋ ਦਮਦਮਾ

ਤੁੰਗ ॥ ਤਿਮ ਪਰੁ ਬੈਠੇ ਗੁਰ ਅਹਿ ਭੰਗ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਮਨ ਬਹੁ ਤਬ
ਭਾਇ ॥ ਉਚੇ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਗਜਾਇ ॥ ੫ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੇ ਹੁਕਮ

ਬਖਾਨਾ ॥ ਨਰ ਇਕਠੇ ਕੀਜਹਿ ਇਸ ਬਾਨਾ ॥ ਜੇਤਕ ਅਹੈ ਗ੍ਰਾਮ
ਕੇ ਆਨਹੁ ॥ ਸਕਲ ਮਿਹਨਤੀ ਸਾਬ ਬਖਾਨਹੁ ॥ ੬ ॥ ਸੈਨਾ ਕੇ

ਨਰ ਇਕਠੇ ਹੋਏ ॥ ਕਰਹੁ ਕਾਮ ਮਿਲਕੈ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਮਰੇ ਮਿੜਕ
ਜੇਤਕ ਦਰਸਾਹੀ ॥ ਡਾਰਹੁ ਸਕਲ ਬਿਪਾਸਾ ਮਾਹੀ ॥ ੭ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ

ਆਪਨੇ ਸਿੱਖ ਉਠਾਵਹੁ ॥ ਹਮੇ ਨਾਮ ਤਿਨ ਕੇਰ ਸੁਨਾਵਹੁ ॥ ਬੀਚ
ਬਿਪਾਸਾ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਵਾਹਾ ॥ ਹਮ ਬੈਠਹਿੰ ਚਲ ਤਟ ਪਰ ਪਾਹਾ ॥ ੮ ॥

ਇਮ ਕਹਿ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਚੰਦ ॥ ਉਠ ਕਰ ਚਲੈ ਸਿੱਖ ਬਿੰਦ ॥
 ਦੇ ਕਰ ਹੁਕਮ ਆਇ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਬਿਰੇ ਬਿਪਾਸਾ ਤਟ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ੯ ॥
 ਬੀਨ ਬੀਨ ਸਿੱਖਨ ਕੀ ਦੇਹਿ ॥ ਆਨਹਿੰ ਨਾਮ ਸੁਨਾਇ
 ਸੁ ਦੇਹਿੰ ॥ ਪੁਨ ਸਰਤਾ ਮੈਂ ਕਰਹਿੰ ਪ੍ਰਵਾਹੁ ॥ ਬਹੇ ਅਧਕ ਹੀ ਜਲ
 ਕੇ ਮਾਹੁ ॥ ੧੦ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ਕਰ ਸਾਰੇ ॥ ਬੈਠੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਪਿਖਹਿੰ ਕਨਾਰੇ ॥ ੨ ਸਹਿਕਾਮੀ ੩ ਨਿਸ਼ਕਾਮੀ ਜਾਨੇ ॥ ਭੋਗ ਮੋਖ
 ਬਖਸ਼ੀ ਤਿਸ ਥਾਨੇ ॥ ੧੧ ॥ ਸਹਿਕਾਮੀ ਕੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਰਾਜ ॥
 ਬਖਸ਼ਯੋ ਸੰਗ ਹੀ ਸਕਲ ਸਮਾਜ ॥ ਨਿਸ਼ਕਾਮੀ ਕੇ ਬੰਦ ਨਿਵਾਰੇ ॥
 ਦਈ ਮੁਕਤ ਜਾਨੇ ਅਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਸਕਲ ਸਿੱਖ ਜਬ ਦਏ
 ਬਹਾਇ ॥ ਪੁਨ ਤੁਰਕਨ ਕੀ ਲੋਬ ਲਿਆਇ ॥ ਹੋਤ ਸਹੰਸੂ ਪੰਚ
 ਦਸ ਜੇਈ ॥ ਬਚੇ ਹਜਾਰ ਪਲਾਇਸ ਤੇਈ ॥ ੧੩ ॥ ਅਪਰ ਮਰੇ
 ਸਭ ਲੇ ਲੇ ਆਵੈਂ ॥ ਬਹੁਰ ਟਾਂਗ ਕੇ ਗਰੇ ਬਹਾਵੈਂ ॥ ਸਕਲ ਖੇਤ
 ਰਣ ਕੇ ਜੇ ਮਰੇ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਨਦੀ ਬਹਾਵਨ ਕਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਉਠੇ
 ਗੁਰੂ ਪੁਨ ਗਮਨੇ ਡੇਰੇ ॥ ਸੰਗ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਾਮੁਦਤ ਘਨੇਰੇ ॥ ਰਣ ਕੀ
 ਬਾਤ ਅਨੇਕ ਕਰੰਤੇ ॥ ਕਹਿਤ ਸੁਨਾਵੈਂ ਗੁਰ ਭਗਵੰਤੇ ॥ ੧੫ ॥
 ਬਡੀ ਮਾਰ ਤੁਰਕਨ ਕੈ ਹੋਈ ॥ ਬਿਦਤਹਿ ਜਗਤ ਲਖੈ ਸਭ ਕੋਈ ॥
 ਸਾਹੁ ਜਹਾਂ ਭੀ ਜਾਨਹਿੰ ਨੀਕੇ ॥ ਲਗੇ ਹਾਬ ਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਠੀਕੇ ॥
 ੧੬ ॥ ਆਨ ਆਪਨੇ ਸਿਵਰ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਜਪੇ ਜਮ
 ਭਾਜੇ ॥ ਦੇਸ ਦਵਾਬੇ ਮਾੜੇ ਸਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜਸ ਕਰਤ ਉਚਾਰੇ
 ॥ ੧੭ ॥ ਜਹਿ ਕਹਿ ਫੈਲਯੋ ਜੁਧ ਬਿਤੁਅਤ ॥ ਭਯੋ ਬਹੁਤ ਤੁਰਕਨ
 ਕੈ ਘਾਤ ॥ ੪ ਆਯੁਧ ਧਰਬੇ ਗੁਰ ਸਿਖਰਾਇ ॥ ਅਨਗਨ ਦੇਖੀ

੧ ਚੁਣੁ ਚੁਣੁ ਕੇ । ੨ ਇਸ ਲੋਕ ਦੇ ਵਿਚ ਸੁਖ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਸੁਭ ਕਰਮ ਜੋ ਕੀਤ
 ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹਿਕਾਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ । ੩ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਕਰਮ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਜੋ ਮਨ ਵਿਚ
 ਕਿਸੇ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਇਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ
 ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ੪ ਤਲਵਾਰ ਵਾ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ।

ਦੁਸ਼ਟ ਖਪਾਇ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਹੁਤੀ ਗੁਰ ਘਰ ਮਹਿੰ ਪੀਗੀ ॥ ਅਬ ਗੁਰ
ਭਏ ਮੀਰਨ ਕੇ ਮੀਗੀ ॥ ਦੁਸ਼ਟਨ ਕੇ ਗੁਰ ਗਰਦ ਮਿਲਾਵੈਂ ॥ ਨਿਜ
ਸਿੱਖਨ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਾਵੈਂ ॥ ੧੯॥ ਇਮ ਜੇਕਰ ਨਿਤ ਰਖੈਂ ਲਗਾਈ ॥
ਸਭ ਤੁਰਕਨ ਕੇ ਦੇਹਿੰ ਖਪਾਈ ॥ ਸੱਜਨ ਸੁਨ ਸੁਨ ਅਨਦ ਧਰੰਤੇ ॥
ਦੁਰਜਨ ਜਰਹਿੰ ਨ ਰਿਦੇ ਜਰੰਤੇ ॥ ੨੦ ॥ ਪੂਰਬ ਦੱਛਨ ਪੱਛਮ
ਉੱਤਰ ॥ ਫੈਲਯੋ ਜਹਿ ਕਹਿ ਸੁਜਸ ਪਵਿੱਤਰ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਨ ॥ ਜੋਧਾ 'ਮਹਿਦ ਬਲੀ ਅਰ ਚੂਰਨ ॥ ੨੧ ॥
ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਹਰੀ ਸੁਨ ਬੁਧ ਉਦਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕਥਾ ਰਸਾਲ ॥

ਭਯੋ ਯੁਧ ਇਸ ਭਾਂਤ ਇਹ ਬਰਨਯੋਂ ਸੁਜਸ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ੨੨ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਪੁਰ ਕੇਤਕ ਕਾਲ ॥ ਰਹਿਤ ਭਏ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਲਾਗੈ ਤਹਾਂ ਦੀਵਾਨ ॥ ਕਰੈਂ
ਰਬਾਬੀ ਸਬਦ ਸੁ ਗਾਨ ॥ ੨੩ ॥ ਦੇ ਦੇ ਲੋਕ ਮਿਲੈਂ ਉਪਹਾਰ ॥
ਲੈ ਉਪਦੇਸ਼ ਹੋਤ ਨਿਮਤਾਰ ॥ ਗ੍ਰਾਮ ਗ੍ਰਾਮ ਘਰ ਘਰ ਤਿਸ ਦੇਸ ॥
ਵਧਯੋ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਤੇਜ ਵਿਸੇਸ ॥ ੨੪ ॥ ਸੈਨਾ ਕੇ ਬਹੁ ਮਰੇ ਤੁਰੰਗ ॥
ਕੇਤਕ ਜੋਧਾ ਘਾਇਲ ਅੰਗ ॥ ਸਭ ਕੀ ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੁਧ ਸਾਰੀ ॥
ਲੇਤ ਸਦਾ ਗੁਰ ਕਰਨਾ ਧਾਰੀ ॥ ੨੫ ॥ ਲਗੇ ਖਰੀਦਨ ਹੈ ਬਡ
ਮੇਲੇ ॥ ਅਪਰ ਸਮਾਜ ਇਕਤ੍ਯੋ ਟੋਲੇ ॥ ਨਿਜ ਆਰੂਢਨ ਹੋਤ ਤੁਰੰਗ ॥
ਨਹਿ ਗੁਰ ਭਾਯੋ ਜੋ ਅਤ ਚੰਗ ॥ ੨੬ ॥ ਇਮ ਹੀ ਕਿਤਕ ਕਾਲ
ਜਬ ਬੀਤਾ ॥ ਹੈ ਸ਼ੁਭ ਰਾਹਤ ਚਾਤ ਸੁਨੀਤਾ ॥ ਪਸਰਮ ਦਿਸ ਸੁੰਗਤ
ਸਮਦਾਈ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਭੀ ਇਕਠਾਈ ॥ ੨੭ ॥ ਤਿਸ
ਸੰਗਤ ਮਹਿੰ ਸਿੱਖ ਬਡੇਰਾ ॥ ਨਾਮ ਕਠੌਡੀ ਮੱਲ ਚੰਗੇਰਾ ॥ ਗੁਰ
ਕੀ ^੨ਕਾਰ ^੩ਸਕੇਲਨ ਕਰਕੈ ॥ ਹੈ ਲਾਨੇ ਗੁਰ ਖੁਸ਼ੀ ਬਿਚਰਕੈ ॥ ੨੮ ॥
ਲਾਖ ਲਾਖ ਕੀ ਕੀਮਤ ਵਾਰੇ ॥ ਜੁਗ ਬਛੇਰ ਤੈ ਬਡ ਆਕਾਰੇ ॥

ਮਿਲੀ ਹਜ਼ਾਰੋਂ ਸੰਗਤ ਆਇ ॥ ਹੈ ਯੁਤ ਸਭ ਆਵੈਂ ਗੁਰ ਪਾਇ ॥
 ੨੯ ॥ ਜਬ ਪਸੌਰ ਮੈਂ ਸੈ ਚਲ ਆਇ ॥ ਸੂਬੇ ਜੁਗ ਬਛੇਰ
 ਦਰਸਾਇ ॥ ਪੂਛਯੋ ਕਹਾਂ ਲਿਜਾਓ ਬਛੇਰੇ ॥ ਸਿਖ ਤਿਸ ਸੰਗ ਕਹਯੋ
 ਤਿਸ ਬੇਰੇ ॥ ੩੦ ॥ ਇਹੁ ਹਮ ਗੁਰ ਢਿਗ ਭੇਟ ਲਜਾਵੈਂ ॥ ਜਿਸ ਤੇ
 ਸਭ ਮੁਗਾਦ ਮਨ ਪਾਵੈਂ ॥ ਕਹਿ ਸੂਬਾ ਅਬ ਬੇਚ ਸੁ ਦੀਨੈ ॥ ਮਨ
 ਭਾਵਤ ਹਮ ਤੇ ਧਨ ਲੀਜੈ ॥ ੩੧ ॥ ਸਿਖ ਕਹੈਂ ਬੇਚੇਂ ਹਮ ਨਾਹੀਂ ॥
 ਸਮਝ ਲੇਹੁ ਸੂਬਾ ਮਨ ਮਾਹੀਂ ॥ ਜਬਰੀ ਸੂਬਾ ਕਰਹਿ ਸੁ ਨਾਹੀਂ ॥
 ਗੁਰ ਜੋਧਾ ਜਾਨੈ ਡਰ ਪਾਹੀ ॥ ੩੨ ॥ ਚਲੋ ਸਿੱਖ ਲੇ ਕਰ ਸੁ ਤੁਰੰਗਾ ॥
 ਸੂਬੇ ਕੀਨੈ 'ਤਸਕਰ ਸੰਗ ॥ ^੨ਅਵਸਰ ਪਾਇ ਚੁਰਾਇ ਬਛੇਰੇ ॥
 ਲਿਆ ਸੂਬੇ ਢਿਗ ਮੁਦਤ ਘਨੇਰੇ ॥ ੩੩ ॥ ਬਡ ਇਨਾਮ ਪਾਏ
 ਮੁਦਬਾਇ ॥ ਸੂਬੇ ਦੀਨ ਲਹੌਰ ਪਹੁਚਾਇ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਕੇ ਫਿਗ
 ਚਲ ਆਇ ॥ ਪਿਖ ਕਰ ਬਹੁ ਅਨੰਦ ਮਨ ਪਾਇ ॥ ੩੪ ॥ ਸੂਬੇ
 ਪਰ ਬਹੁ ਖੁਸ਼ੀ ਸੁ ਕੀਨ ॥ ਰਾਖੇ ਜੁਗ ਬਛੇਰ ਸ਼ੁਭ ਚੀਨ ॥ ਸੇਵਾ
 ਦਾਰ ਕਰੇ ਸਵਧਾਨ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਦੈ ਹੈ ਖਾਨ ਰੁ ਪਾਨ ॥ ੩੫ ॥
 ਉਤ ਸਿੱਖਨ ਤੇ ^੩ਦੁਰੇ ਤੁਰੰਗਾ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕਾ ਭਾ ਮਨ ਭੰਗਾ ॥
 ਬਹੁ ਤਲਾਸ਼ ਕੀਨੀ ਨਹਿੰ ਪਾਏ ॥ ਦੁਖੀ ਹੋਇ ਚਲ ਪਰੇ ਅਗਾਏ ॥
 ੩੬ ॥ ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਪੁਰ ਪਰੁੰਚਤ ਭਏ ॥ ਘੋਰੇ ਤੀਨ ਭੇਟ ਕਰ ਦਏ ॥
 ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਭੇਟ ਚਢਾਈ ॥ ਪੁਨ ਬਿਨਤੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਢਿਗ ਗਾਈ
 ॥ ੩੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜੀ ਜੁਗ ਅਪਰ ਬਛੇਰੇ ॥ ਰਾਵਰ ਹਿਤ ਲਿਆਏ
 ਸ਼ੁਭ ਹੋਰੇ ॥ ਇਕ ਦਿਲਬਾਰਾ ਦੁਤਿਯ ਗੁਲ ਬਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਹੁਤੈ ਥੇ
 ਬਡੇ ਅਜਾਬ ॥ ੩੮ ॥ ਸੈ ^੪ਮਾਰਗ ਤਸਕਰਨ ਚੁਰਾਏ ॥ ਹਮ
 ਅਭਲਾਖ ਪੁਰ ਨਹਿੰ ਬਾਏ ॥ ਸੁਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਤਬ ਜਾਨਾ ॥ ਸਿੱਖਨ
 ਸੰਗ ਤਬ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ੩੯ ॥ ਤੁਮ ਸ਼ਰਧਾ ਤੇ ਹਮ ਹਿਤ

ਤੇ ਹਮ ਹਿਤ ਲਿਆਏ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਹਮੈਂ ਚਿੰਤ ਕਿਛ ਨਾਏ ॥ ਹਮਰੇ
 ਹਿਤ ਸੁਤੁਰਕ ਤਿਨ ਪਾਰੈ ॥ ਆਵੈਂ ਕਾਲ ਪਾਇ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ੪੦ ॥
 ਅਸ ਕਹਿ ਤਿਨ ਕੌ ਧੀਰਜ ਦੀਨ ॥ ਮਨਹੁ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰਨ ਕੀਨ ॥
 ਤੀਨ ਤੁਰੰਗ ਜੋ ਅਤ ਬਲਵਾਨ ॥ ਨਿਜ ਸੂਗੀ ਹਿਤ ਰਖ ਗੁਨ ਖਾਨ
 ॥ ੪੧ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਦਿਵਾਨ ਬਿਗਾਜੇ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਜਪੇ
 ਜਮ ਭਾਜੇ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਮਾਹਿ ॥ ਕੋ ਸਿਖ ਸੁਧ ਜਪੁ
 ਪਾਠ ਕਰਾਹਿ ॥ ੪੨ ॥ ਸੋ ਮਨ ਭਾਵਤ ਹਮ ਤੇ ਲੇਵੈ ॥ ਕੰਠ
 ਸੁਨਾਇ ਅਬੈ ਸੋ ਦੇਵੈ ॥ ਇਕ ਸਿਖ ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਮ ਗੁਪਾਲਾ ॥
 ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਹਿ ਸੁਨਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ੪੩ ॥ ਜੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਜ ਮੇ ਪੈ
 ਕੀਜੈ ॥ ਜਪੁਜੀ ਪਾਠ ਸੁਧ ਸੁਨ ਲੀਜੈ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਹਰਖ ਭਏ ਤਿਸ
 ਕਾਲਾ ॥ ਸੁਨਨ ਪਾਠ ਨਿਜ ਨਿਕਟ ਬਠਾਲਾ ॥ ੪੪ ॥ ਪੂਰਬ
 ਕਹਿ ਇਕ ਉਅੰਕਾਰ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਕੋ ਬਹੁਰ ਉਚਾਰ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ
 ਗੋਬਿੰਦ ਸੁਨ ^੧ਕਰ ਜੋਰ ॥ ਨਮਸ਼ਕਾਰ ਕੀਨੀ ^੨ਸਿਖ ਉਰ ॥ ੪੫ ॥
 ਸਨੈ ਸਨੈ ਸਭ ਕੀਨ ਉਚਾਰ ॥ ਮਾਤ੍ਰਾ ਬਰਣ ਭਲੇ ਨਿਰਧਾਰ ॥
 ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਰਿਦੇ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਜਪੁ ਕੇ ਸਮ ਕਜਾ ਵਸਤ
^੩ਉਦਾਰੀ ॥ ੪੬ ॥ ਜੋ ਇਸ ਕੋ ਅਬ ਦੈਬੋ ਕਰੈਂ ॥ ਕੋਇ ਨ ਸਮਤਾ
 ਕਯੋਂ ਹੁੰਨ ਧਰੈਂ ॥ ਜੋ ਸਗਰੇ ਜਗ ਕੀ ਗੁਰਿਆਈ ॥ ਇਹ ਦੈਹੈ
 ਨਿਸਚੈ ਠਹਿਰਾਈ ॥ ੪੭ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰ ਨਿਹਾਲ ॥
 ਇਹੁ ਤੁਕ ਪਠੀ ਸਿੱਖ ਜਿਸ ਕਾਲ ॥ ਰਿਦੇ ਮਨੋਰਥ ਐਸ ਉਠਾਇ ॥
 ਤੀਨ ਤੁਰੰਗ ਜੋ ਗੁਰ ਢਿਗ ਆਇ ॥ ੪੮ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿੰ ਏਕ ^੪ਗੁਰੂ
 ਮੁਹਿ ਦੈਹੈ ॥ ਤਬ ਇੱਛਾ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਹੈ ਹੈ ॥ ਕੇਤੀ ਛੁੱਟੀ ਨਾਲ
 ਉਚਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹਿਤ ਭਏ ਤਿਸ ਬਾਰੀ ॥ ੪੯ ॥ ਤੁਮ ਜਪੁਜੀ
 ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਅਤੀ ਸੁਧ ਸਭ ਪਾਠ ਕਰਾਯੋ ॥ ਹਮ ਚਾਹਤ ਬੇ

ਗੁਰਤਾ ਦਬੀ ॥ ਅੰਤ ਕਾਮਨਾ ਹੈ ਤੁਮ ਗਈ ॥ ੫੦ ॥ ਹੈ ਯੁਤ
ਬਸਤੁ ਬਿਭੁਖਨ ਅੰਰ ॥ ਦੇਤ ਭਏ ਸੋਢੀ ਸਿਰਮੌਰ ॥ ਲਏ ਰੁਪਾਲੇ
ਅਨੰਦ ਉਪਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਨ ਕਰ ਬਿਸਮਾਯੋ ॥ ੫੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਬੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਸੁਧ ਪਾਠ ਮਹਾਤਮ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨੰ ਨਾਮ ਤੇਤੀਸਮੌਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਬੀਰ ਧੀਰ ਗੰਭੀਰ ॥
ਦਾਸਨ ਕਰਹਿ ਨਿਹਾਲ ਗਨ ਜੋ ਸੇਵੈ ਹੁਇ ਤੀਰ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਇਕ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਖੂਜਾ ਨਾਮ ॥ ਪੁਰਬ ਭਾਗ
ਜਗੇ ਅਡਿਗਾਮ ॥ ਨਿਤ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗਹੀ ॥ ਸਾਵਧਾਨ
ਸਦ ਆਲਸ ਨਹੀ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇਰ ਤੁਰੰਗ ॥ ਮਲਹਿ
ਸੁਧਾਰਹਿ ਸਗਰੇ ਅੰਗ ॥ ਜਬ ਅਰੂਢ ਕਰ ਪੰਥ ਪਧਾਰਹਿ ॥ ਆਗੇ ਆਸ
ਕੇ ਸਦਾ ਸਿਧਾਰਹਿ ॥ ੩ ॥ ਇਕ ਸੂਰੂਪ ਸੋ ਚਿਤ ਬਰਮਯੋ ॥ ਕਹਿਨ
ਸੁਨਨ ਕਿਸ ਸੰਗ ਨ ਭਾਜੋ ॥ ਰਹੇ ਇਕਾਕੀ ਮੇਲ ਨ ਠਾਨੇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ
ਮੰਹਿ ਰਹਿ ਸਵਧਾਨੇ ॥ ੪ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਸ਼ਟ ਇਕ ਦਿਨ ਪਿਖ ਧਾਗੀ ॥
ਤੈਰਯੋ ਗਮਨਤ ਤੁਰੰਗ ਅਗਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਸ੍ਰੇਦ ਅੰਗ ਤੇ ਰਲਹਿੰ ਬਿਸਾਲਾ ॥
ਤਨ ਕੇ ਸ੍ਰਮ ਨ ਪਿਖੈ ਤਿਸ ਕੋਲਾ ॥ ੬ ॥ ਉਤਰ ਗੁਰੂ ਨੇ ਨਿਕਟ
ਹਕਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਕਿਧਾ ਇੱਛਾ ਰਿਦੇ ਮਝਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਤਹਿੰ ਹਾਥ ਜੋਰ
ਬਰ ਭਾਖਾ ॥ ਇਕ ਗਾਵਰ ਦਰਸਨ ਅਛਲਾਖਾ ॥ ੭ ॥ ਅਪਰ
ਗਾਹਿ ਨਹਿੰ ਮੇਰੇ ਕੋਈ ॥ ਸਦਾ ਸਮੀਪੀ ਤੁਮਰੇ ਹੋਈ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਤ
ਹੋਂ ਨਿਸਕਾਮਾ ॥ ਪਿਖੋਂ ਬਦਨ ਰਾਵਰ ਸੁਖ ਧਾਮਾ ॥ ੮ ॥ ਸੁਨਤ
ਪ੍ਰਸੀਦੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਭਯੋ ਨਿਹਾਲ ਸੁ ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ ॥ ਤਿਸ
ਦਿਨ ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਨ ਰਹੈ ॥ ਕਹਿ ਸੋ ਕੈਸੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਕਹੈ ॥ ੯ ॥

ਇਕ ਸਈਯਦ ਜਾਨੀ ਜਿਸਨਾਮੂ ॥ ਬੈਖਫਕੀਰ ਭਯੋ ਤਜ ਧਾਮੂ ॥
 ਥੋੜੇ ਮਗ ਜਿਮ ਹੁਏ ਕਲਜਾਨ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਚਹਿਤ ਫਿਰਯੋ
 ਬਹੁ ਬਾਨ ॥ ੯ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਬਹੁ ਬਿਧ ਸੌਂ ਥੋੜੇ ॥ ਪੰਚ
 ਨਿਵਾਜ ਕਰੈ ਸਭ ਰੈਜੇ ॥ ਕਛੂ ਨ ਮੈਲਾ ਲੀ ਸੁਧ ਪਾਈ ॥ ਜੋਧ
 ਕਰਤ ਥੋੜੇ ਬਹੁ ਬਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਪੂਰਨ ਸੰਤ ਮਿਲਯੋ ਨਹਿੰ ਕੋਈ ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਪੰਥ ਦਿਖਾਵੈ ਜੋਈ ॥ ਅਤ ਬਯਾਕੁਲ ਚਿਤ ਬਹੁ ਦੁਖ
 ਪਾਵਾ ॥ ਕਿਸੀ ਸਿੱਖ ਨੇ ਤਿਸੇ ਬਤਾਵਾ ॥ ੧੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ
 ਸ਼ਾਰਨ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ਮਨ ਇੰਡਤ ਸਗਰੇ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਆਯੋ
 ਸਤਿਗੁਰ ਡੇਰੇ ॥ ਮਿਲ ਖੂਜੇ ਸੰਗ ਅਸ ਬਚ ੴ ਟੇਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਤੂ
 ਮਮ ਮੇਲੀ ਤੁਰਕ ਸਰੀਰ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਭੈਵ ਬਤਾਵੈ ਧੀਰ ॥ ਕਿਮ
 ਖੂਸਨ ਹੁਇ ਕਰਨੀ ਧਾਰੈਂ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਕੈ ਪੰਥ ਦਿਖਾਰੈਂ ॥ ੧੩ ॥
 ਤਬ ਖੂਜੇ ਨੈ ਸਭ ਬਿਧ ਕਹੀ ॥ ਇਨ ਸਮ ਅਪਰ ਨਹੀ ਮਹਿ
 ਮਹੀ ॥ ਗੁਰ ਸਮਰੋਬ ਸਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਖਹਿੰ ਦਾਸਨ ਕੇ
 ਸ਼੍ਰਾਮੀ ॥ ੧੪ ॥ ਕਰੈਂ ਉਧਾਰਨ ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਵੈਂ ॥ ਜਿਸ ਦਿਨ
 ਕਰਨਾ ਰਸ ਢਲ ਆਵੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਦੂਰੇ ਬਹੋ ॥ ਕਿਸ ਤੇ
 ਸੁਨਹੁ ਨ ਕਿਸ ਕੇ ਕਹੋ ॥ ੧੫ ॥ ਰਿਦੇ ਅਗਧਹੁ ਤੂਸਨ ਠਾਨੇ ॥
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਨ ਕੀ ਜਾਨੇ ॥ ਜੇ ਭਾਵੈ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਕਰੈ
 ਨਿਹਾਲ ਬਿਲਮ ਨਹਿੰ ਲਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਜੇ ਭਾਵੈ ਕਸਵੱਟੀ ਤਾਉ ॥
 ਕਰੈ ਸੁੱਧ ਪਰ ਛੂਚ ਰਚਾਉ ॥ ਸੁਨ ਜਾਨੀ ਸੱਯਦ ਅਸ ਗਾਬਾ ॥
 ਮਨ ਕਰ ਤਹੀ ਨਿਵਾਇਸ ਮਾਬਾ ॥ ੧੭ ॥ ਭਯੋ ਸਥਿਰ ਸਤਗੁਰ
 ਦਰਬਾਰੀ ॥ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ਸਹਿ ਦੁਖ ਭਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇ ਦੇਖੈ
 ਜਹਿ ਸਮੇਂ ॥ ਮਹਾਂ ਦੀਨ ਹੈ ਧਾਰੈ ਨਮੇ ॥ ੧੮ ॥ ਨੀਰ ਗ੍ਰੰਵ ਬੈਠਯੋ
 ਇਕ ਬਾਨ ॥ ਮਨ ਮਹਿੰ ਰਖਹਿ ਸਤਗੁਰ ਧਜਾਨ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ

ਜਾਨੀ ਸਾਰੀ ॥ ਪਰਖਨ ਹਿਤ ਅਸ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਜਾਨੀ
ਜੇ ਜਾਨਾ ਕੋ ਚਹੋ ॥ ਡੂਬ ਨਦੀ ਮਹਿੰ ਦੇਰ ਨ ਲਹੋ ॥ ਸੁਨਤ ਹੁਕਮ
ਜਾਨੀ ਉਠ ਧਾਯੋ ॥ ਨਦੀ ਮਾਹਿੰ ਗੋਤਾ ਜਾ ਲਾਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ਅਸ
ਨਿਸਚਾ ਪਿਖ ਗੁਰ ਤਿਸ ਜਬੈ ॥ ਹੈ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰ ਕਾਢਯੋ ਤਬੈ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਸ਼ਟ ਕਰ ਕੀਨ ਨਿਹਾਲ ॥ ਜਾਨੀ ਪਾਯੋ ਅਨੰਦ ਬਿਸਾਲ
॥ ੨੧ ॥ ਤਬ ਖੂਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਲਵਾਯੋ ॥ ਦੌਨਹੁ ਪ੍ਰਤ ਅਸ ਹੁਕਮ
ਅਲਾਯੋ ॥ ਪੂਰੀ ਪਰੀ ਤੁਮਾਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਕਰੀ ਘਾਲ ਲਯੋ ਆਤਮ
ਸੇਵਾ ॥ ੨੨ ॥ ਅਬ ਕਿਸ ਥਾਂ ਹੁਇ ਰਹੋ ਇਕੰਤ ॥ ਜਿਸ ਰਹਿਨੀ
ਮਹਿੰ ਰਹਿੰ ਹਰ ਸੰਤ ॥ ਮਾਨਯੋ ਬਾਕ ਰਹੈਂ ਹਮ ਐਸੇ ॥ ਰਹੇ ਕਿਤਕ
ਦਿਨ ਪੂਰਬ ਜੈਸੇ ॥ ਟਹਿਲ ਕਰੈਂ ਨਿਜ ਹਾਥਨ ਸਾਥ ॥ ਚਰਨ
ਸਪਰਸਹਿੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਥ ॥ ਬੇ ਪਰਵਾਹ ਮਗਨ ਮਨ ਰਹੈਂ ॥ ਗੁਰ
ਸਰਧਾ ਕੇ ਉਰ ਨਿਰਬਹੈਂ ॥ ੨੪ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਬਿਦਾ ਕੀਨ ਦੇ
ਧੀਰ ॥ ਗਏ ਬੰਦ ਪਗ ਦੌਨਹੁ ਬੀਰ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਗੁਰ ਮੂਰਤ ਉਰ
ਧਾਰੀ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲ ਪਦ ਪਾਯੋ ਭਾਰੀ ॥ ੨੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਕ ਉਮਗਾਉ ਸਬੇਗ ਖਾਂ ਤਿਸ ਕਾ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥
ਭੇਜਯੋ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਨ ਨੇ ਗਿਰ ਨਿਪ ਕੇ ਹਿਤ ਜੰਗ ॥ ੨੬ ॥
ਚੈਪਈ ॥ ਭਈ ਨਿਪਤ ਸੰਗ ਅਧਕ ਲਗਾਈ ॥ ਮਗੀ ਫੌਜ
ਉਮਗਾਉ ਭਗਾਈ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਫਿਗ ਸੋ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਪਿਖ
ਕੈਪਯੋ ਬਹੁ ਦੁਰ ਬਚ ਗਾਯੋ ॥ ੨੭ ॥ ਬਡੈ ਨਿਲਾਜ ਲਾਜੁ ਨਹਿੰ
ਆਵੈ ॥ ਅਬ ਮਮ ਸਨਮੁਖ ਖਰੋ ਦਿਸਾਵੈ ॥ ਬਿਰਹੁ ਨ ਮੇਰੇ ਨੇਤ੍ਰ
ਅਗਾਰੇ ॥ ਦੁਰ ਹੋਹੁ ਗੀਦੀ ਰੁ ਗਵਾਰੇ ॥ ੨੮ ॥ ਕਟ ਨਾਮਾ ਤਿਸ
ਦਯੋ ਨਿਕਾਸ ॥ ਚਲਯੋ ਹੋਇ ਮਨ ਅਧਕ ਨਗਾਸ ॥ ਚਲਤ ਚਲਤ
ਗੁਰ ਬਿਰੇ ਜਹਾਇ ॥ ਤਿਸ ਮਗ ਆਯੋ ਮਨ ਲਲਚਾਇ ॥ ੨੯ ॥
ਸੁਨਯੋ ਹੁਤੋ ਗੁਰ ਬਲੀ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਮੈਂ ਦੇਖੋਂ ਅਬ ਹੈਂ ਕਿਸ ਢਾਲਾ ॥

ਅਸ ਵਿਚਾਰ ਗੁਰ ਆਯੋ ਤੀਰ ॥ ਪਿਖੇ ਗੁਰੂ ਬੈਠੇ ਬਰ ਬੀਰ ॥ ੩੦ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਆਵਤ ਕੈ ਦੇਖਾ ॥ 'ਨਹਿਨ ਉਠਾਇ ਨ ਤਿਸ ਦਿਸ
 ਦੇਖਾ ॥ ਖਰਯੋ ਰਹਯੋ ਚਿਤ ਚਹਿਤ ਵਿਸੇਖੇ ॥ ਜਬ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੀ
 ਦਿਸ ਦੇਖੇ ॥ ੩੧ ॥ ਨਹਿੰ ਦੇਖਯੋ ਗੁਰ ਨੈਨ ਉਠਾਈ ॥ ਤਬ
 ਪਠਾਨ ਮਨ ਕ੍ਰੋਧ ਉਪਾਈ ॥ ਆਦਰ ਅਪਰ ਕਰਨ ਤੌ ਰਹਯੋ ॥
 ਨੇਤੁ ਉਠਾਇ ਨ ਹਮ ਦਿਸ ਲਹਯੋ ॥ ੩੨ ॥ ਇਕ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਪ੍ਰਹਾਰੋਂ ॥
 ਐਸੇ ॥ ਧਰ ਤੇ ਸਿਰ ਉਤਰੈ ਇਸ ਜੈਸੇ ॥ ਚਿਤਵਯੋ ਜਬ
 ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਪ੍ਰਹਾਰਨ ॥ ਕਰਯੋ ਖਾਨ ਦਿਸ ਗੁਰੂ ਨਿਹਾਰਨ ॥ ੩੩ ॥
 ਕਹਯੋ ਤਾਂਹਿ ਨਿਜ ਸੁਭਟ ਕਹਾਵੈ ॥ ਜਹਾਂ ਪਰੈ ਰਣ ਤਹਾਂ
 ਪਲਾਵੈ ॥ ਗੀਦੀ ਹੈ ਕਰ ਪੀਠ ਦਿਖਾਈ ॥ ਸਾਹ ਦੀਨ ਤੁਮ
 ਕੋ ਨਿਕਸਾਈ ॥ ੩੪ ॥ ਅਬ ਹਮ ਪਰ ਤੂ ਖੜਗ ਚਲਾਵੈ ॥ ਅਹੋ
 ਨਿਲਾਜ ਸ਼ਮ ਨਹਿੰ ਆਵੈ ॥ ਸੁਨਤ ਖਾਨ ਮਨ ਮਹਿੰ ਪਛਤਾਯੋ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਬੱਗ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਭਯੋ ਦੀਨ ਉਰ ਜੋਰੇ
 ਹਾਥ ॥ ਪਰਯੋ ਅਗਾਰੀ ਟੇਕਯੋ ਮਾਥ ॥ ਕਰਮਾਤ ਸਾਹਿਬ ਤੁਮ
 ਭਾਰੇ ॥ ਸਕਯੋ ਨ ਜਾਨ ਰਿਦੇ ਰਿਸ ਧਾਰੇ ॥ ੩੬ ॥ ਛਿਮਹੁ ਪ੍ਰਭੁ
 ਤੁਮ ਹੋ ਬਲਦਾਇਕ ॥ ਮੀਰੀ ਅਰ ਪੀਰੀ ਕੇ ਲਾਇਕ ॥ ਮਮ
 ਅਪਰਾਧ ਛਿਮਾ ਕੇ ਧਰੀਅਹਿ ॥ ਸੇਵਕ ਨਿਜ ਪਗ ਪੰਕਜ ਕਰੀਅਹਿ
 ॥ ੩੭ ॥ ਤਜਹੁ ਅਪਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਗਿਨਤੀ ॥ ਕਰਹੁ ਨਿਹਾਰਨ
 ਕੇ ਮਮ ਬਿਨਤੀ ॥ ਭੂਲਥ ਸਦਾ ਦਾਸ ਗਨ ਆਏ ॥ ਪੀਰ ਛਿਮਾ
 ਹੀ ਕਰਤ ਰਹਾਏ ॥ ੩੮ ॥ ਦੇਖ ਦੀਨ ਗੁਰ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥
 ਬੈਠਾਰਯੋ ਸਮੀਪ ਤਿਸ ਕਾਲ ॥ ਸਿੱਖ ਕਰਯੋ ਤਿਸ ਸਿੱਖਜਾ ਦੀਨ ॥
 ਸੰਤਨ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੩੯ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਕੋ ਸਿਮਰਨ ਕਰੋ ॥
 ਗਰਭ ਜੋਨ ਮਹਿੰ ਬਹੁਰ ਨ ਪਰੋ ॥ ਪੁਨਹਿੰ ਕਹਯੋ ਅਬ ਸਦਨ

ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਬਨੈ ਪ੍ਰਭਮ ਸਮ ਮਨਸਬ ਭਾਰੇ ॥ ੪੦ ॥ ਸੁਨ ਬਚ ਗੁਰ
ਕੇ ਹਰਖਯੋ ਖਾਨ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪਦ ਬੰਦਨ ਠਾਨ ॥ ਮਾਨਯੋ ਬਚਨ
ਭਾਉ ਕੇ ਧਾਰਾ ॥ ਲੇ ਆਇਸ ਕੇ ਸਦਨ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ੪੧ ॥ ਚਾਰਕ
ਦਿਨ ਘਰ ਬੈਠਯੋ ਰਹਯੋ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਸਭਾ ਮਹਿੰ ਐਸੇ ਕਹਯੋ ॥ ਸੋ
ਉਮਗਾਉ ਹੁਤੇ ਬਹੁ ਦਿਨ ਕੇ ॥ ਕਹਾਂ ਭਯੋ ਜੋ ਤਿਆਗਯੋ ਰਨ ਕੇ ॥
੪੨ ॥ ਕਬੀ ਬਾਰ ਆਗੈ ਇਹੁ ਲਰਯੋ ॥ ਕਾਰਜ ਸ਼ਾਹੁ ਸਦਨ ਕੈ
ਕਰਯੋ ॥ ਪਠਯੋ ਦੂਤ ਤਿਹ ਨਿਕਟ ਹਕਾਰਾ ॥ ਪੂਰਬ ਤੇ ਬਿਸਾਲ
ਸਤਿਕਾਰਾ ॥ ੪੩ ॥ ਭਯੋ ਨਰਾਦਰ ਇਸ ਕੇ ਜਾਨਾ ॥ ਮਨਸਬ
ਬਖਸ਼ਯੋ ਤਬਹਿ ਮਹਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਕਰਨਾ ਤੇ ਮ੍ਰਿਗ ਭਾ ਸ਼ੇਰ ॥
ਸਿਮਰਨ ਕਰਤਾ ਸੰਝ ਸਵੇਰ ॥ ੪੪ ॥ ਇਮ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੁਬਿੰਦ ਪੁਰ
ਬਾਸੇ ॥ ਮਨ ਭਾਵਤ ਬਹੁ ਕਰੇ ਬਿਲਾਸੇ ॥ ਅਸ ਗੁਰ ਕੀ ਜੋ ਸ਼ਰਨੀ
ਆਵੈ ॥ ਹਲਤ ਪਲਤ ਸੁਖ ਕਿਉਂ ਨਹਿੰ ਪਾਵੈ ॥ ੪੫ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਖੂਜਾ
ਜਾਨੀ ਸੱਯਦ ਅੰ ਸਬੰਧੇ ਖਾਂ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਢੰਤੀਸਮੌ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੪ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਜੀ ਮੀਰ ਪੀਰ ਬਡ ਬੀਰ ॥

ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਪੁਰ ਹਰਖ ਜੁਤ ਨਦੀ ਬਿਪਾਸਾ ਤੀਰ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਲਗਯੇ ਦਿਵਾਨ ਅਤੀ ਛਬ ਪਾਇ ॥ ਇਕ ਸਿਖ
ਆਇ ਬੰਦ ਗੁਰ ਪਾਇ ॥ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਧ ਦਿਸ ਤੇ ਪਗ ਬੰਦਨ ॥
ਕੀਨ ਬਿਨੈ ਦਿਗ ਦੋਖ ਨਿਕੰਦਨ ॥ ੨ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਮੈਂ ਅਬ ਗੁਰ
ਪੁਰ ਜਾਵੈਂ ॥ ਅੰਤ ਸਮੈਂ ਤਵ ਦਰਸਨ ਪਾਵੈਂ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨ ਨਿਜ
ਦਰਸਨ ਦੀਜੈ ॥ ਅੰਤ ਸਮਾਂ ਮੁਰ ਸੁਫਲਾ ਕੀਜੈ ॥ ੩ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਗੁਰ ਬ੍ਰਿਧ ਜੀ ਤਿਆਗੀ ॥ ਤਾਤਕਾਲ ਨਿਜ ਕੀਨ ਤਿਆਗੀ ॥
ਅਪਰ ਸੈਨ ਸਭ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ॥ ਦੀਨ ਪਠਾਇ ਸੌ ਏਕ ਸਵਾਰ ॥

੪ ॥ ਬਿਧੀਆ ਚੰਦ ਸਾਬ ਨਿਜ ਲਏ ॥ ਪੁਰ ਰਮਦਾਸ ਸਤਿਗੁਰੂ
 ਗਏ ॥ ਸੁਨਜੇ ਬਿਧੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਆਏ ॥ ਸੁਤ ਭਾਨੂ ਜੁਤ ਬਾਹਿਰ
 ਆਏ ॥ ੫ ॥ ਉਤੇ ਤੇ ਗੁਰ ਆਵਤ ਮਗ ਮਿਲੇ ॥ ਚਰਨ ਬੰਦਨਾ
 ਕੀਨਸ ਭਲੇ ॥ ਹੈ ਉਤਰਾਇ ਧਾਮ ਲੈ ਗਯੋ ॥ 'ਸੁਠ ਪ੍ਰਯੰਕ ਬੈਠਾਵਤ
 ਭਯੋ ॥ ੬ ॥ ਅਨਕ ਭਾਂਤ ਕੀ ਉਸਤਤ ਕੀਨ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਦਾਸ ਮੇਹਿ
 ਕੈ ਚੀਨ ॥ ਖਿਮਾ ਕਰੋ ਇਹੁ ਮੁਰ ਅਪਰਾਧ ॥ ਇਤ ਆਏ ਮੈਂ ਕੀਨੇ
 ਯਾਦ ॥ ੭ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਬਿਧੀ ਮਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਸਿਖ ਤੁਮ ਭਾਰੇ ॥ ਪੁਨ ਸਭ ਗੁਰ ਕੇ ਢਿਗ ਤੁਮ ਰਹੇ ॥ ਪਾਵਨ
 ਦਰਸ ਤੁਮਾਰੇ ਅਹੇ ॥ ੮ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਬਚ ਬਿਲਾਸ ਬਹੁ ਕੀਨ ॥
 'ਬਿਜਨ ਅਨਕ ਛਕਾਵਨ ਕੀਨ ॥ ਇਰਦ ਗਿਰਦ ਸੰਗਤ ਬਹੁ
 ਆਈ ॥ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ਧਾਮ ਬਿਧੀ ਭਾਈ ॥ ੯ ॥ ਗਿਆਨ
 ਵਰਾਗ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ॥ ਬਿਧੀ ਭਾਈ ਸੰਗ ਕੀਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਤੀਨ
 ਦਿਵਸ ਇਸ ਭਾਂਤ ਬਿਤਾਇ ॥ ਅਹਿ ਚਤ੍ਰੂ ਕਾਲੰਮ੍ਰਤ ਬਾਇ ॥ ੧੦ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਬਿਧੀ ਜੀ ਤਨ ਕੀ ਅਸਨਾਨ ॥ ਕਰਵਾਯੋ ਲੇਪਨ ਸੁਭ ਥਾਨ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਭਾਨੇ ਸੁਭ ਆਸਨ ਲਾਯੋ ॥ ਬਿਧੀ ਜੀ ਬੈਠੇ ਗੁਰ ਨਿਕਟਾਯੋ ॥
 ੧੧ ॥ ਤਬ ਭਾਈ ਭਾਨੇ ਕੀ ਬਾਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਰੇ ਦਈ ਗਹਾਇ ॥
 ਕਹਯੋ ਜਬਾ ਮਮ ਚਰਨਨ ਸਾਬ ॥ ਰਖਯੋ ਰਖੋ ਇਸ ਦੀਨਾ ਨਾਬ ॥
 ੧੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਾਂਹ ਪਕੜ ਦੇ ਧੀਰ ॥ ਤੁਮ ਸੰਤਤ ਪਿਆਰੀ
 ਮੁਹਿ ਤੀਰ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਿਧੀ ਜੀ ਪੁਨ ਜਪੁਜੀ ਪਠਾ ॥ ਪਾਠ ਸੁਖਮਨੀ
 ਮੁਖ ਸੌਂ ਰਠਾ ॥ ੧੩ ॥ ਪੁਨ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨੀ ਗੁਰ ਧੀਰੇ ॥ ਦਿਹੁ
 ਆਗਜਾ ਅਬ ਤਜੌਂ ਸਰੀਰੇ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਜਸ ਇੱਛਾ ਪਾਰੀ ॥ ਗੁਰ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੁਰੈ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਅਸ ਸੁਨਤੇ ਪੈਛੇ ਬਿਧੀ ਭਾਈ ॥
 ਪਠਯੋ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰ ਦਰਸ ਕਰਾਈ ॥ ਬਿਧੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇਹ ਤਿਆਰੀ

ਐਸੇ ॥ ^੧ਨਾਗ ਕੁੰਜ ਕੋ ਛੋਡਤ ਜੈਸੇ ॥ ੧੫ ॥ ਪਲ ਮਹਿੰ ਪਹੁੰਚਯੋ
ਗੁਰ ਪੁਰ ਮਾਇ ॥ ਸਿੱਖਨ ਅਵਧੀ ਜੋ ਜਗ ਬਾਇਆ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ
ਤਬ ਅਸ ਕੀਨ ॥ ਰਾਗੀ ਬੋਲ ਨਿਕਟ ਤਬ ਲੀਨ ॥ ੧੬ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਮੁਖ ਕਹਾ ਸ਼ਲਬਦ ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ॥ ਡਖਣੇ ਮਾਰੂ ਵਾਰ ਸੁਨਾਵਹੁ ॥
ਸੁਨ ਰਾਗਨ ਬਡ ਚੌਕੀ ਲਾਈ ॥ ਦਿਵਸ ਚਢੀ ਪ੍ਰਾਤੀ ਦਿਸ ਆਈ
॥ ੧੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਿ੍ਘੂ ਜੀ ਤਬ ਦੀਨ ਸਨਾਨ ॥ ਰੁਚਰ ਬਿਵਾਨ
ਕਰਯੋ ਪੈਢਾਨ ॥ ਲੇ ਸਿਖ ਚਾਲੇ ਦਿਸ ਸ਼ਲਮਸਾਨ ॥ ਗੁਰ ਸੰਗ ਚਾਲੇ
ਰਾਗੀ ਗਾਨ ॥ ੧੮ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਚੰਦਨ ਚਿਤਾ ਰਚਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਿ੍ਘੂ
ਤਿਸ ਪਰ ਦੀਨ ਪੁਛਾਈ ॥ ਲੰਬੂ ਲਾਏ ਗੁਰ ਮਿਲ ਭਾਨੇ ॥
ਸੱਤਿਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਹੁ ਬਖਾਨੇ ॥ ੧੯ ॥ ਬੈਠੈ ਸ਼ਲਬਦ ਪਠੇ ਵਈਰਾਗਾ॥
ਉਠੇ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਸਭ ਲਾਗਾ ॥ ਧਰਮ ਸਾਲ ਆ ਕੀਨ ਕਰਾਹਿ॥
ਪਠ ਸੋਹਿਲਾ ਦੀਨੇ ਬਰਤਾਹਿ ॥ ੨੦ ॥ ਰੈਨ ਦਿਵਸ ਹੈ ਕੀਰਤਨ
ਕਬਾ ॥ ਗੁਰ ਘਰ ਕੀ ਮਰਯਾਦਾ ਜਥਾ ॥ ਦਿਵਸ ਚਤੁਰਬੇ ਚਿਤਾ
ਸਥਾਨ ॥ ਸਿੱਖਨ ਜੁਤ ਭੇ ਗੁਰ ਭਗਵਾਨ ॥ ੨੧ ॥ ਇਕ ਗਾਗਰ
ਤਬ ਗੁਰ ਮੰਗਵਾਈ ॥ ^੨ਅਸਤ ਪੁਸ਼ਪ ਤਿਸ ਮਹਿੰ ਦਿਯੇ ਪਾਈ ॥
^੩ਅਵਨਿ ਖੁਦਾਈ ਦੋਇਕ ਹਾਥ ॥ ^੪ਕਲਸਾ ਪੁਰਵਾਯੋ ਜਗ ਨਾਥ ॥
੨੨ ॥ ਉਪਰ ਤਿਸੇ ਸਮਾਧ ਬਨਾਈ ॥ ਦਿਹੁਰਾ ਸ੍ਰੀ ਬਿ੍ਘੂ ਜੀ
ਪ੍ਰਗਟਾਈ ॥ ਦਿਵਸ ^੫ਖੇੜਸੇ ਯੱਗ ਕਰਾਯੋ ॥ ਰੰਕਨ ਕੇ ਬਹੁ ਦਾਨ
ਦਿਵਾਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਇਕ ਸ਼ਤ ਸਤਵੰਜਾ ਪਹਿਰਾਨੇ ॥ ਮੱਘੁਰ ਚਤੁਰ
ਦਸੈ ਪਰਮਾਨੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਿ੍ਘੂ ਸੱਚ ਖੰਡ ਪ੍ਰਸਥਾਨਾ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਪਿਖੇ
ਚਰਤ ਗੁਰ ਨਾਨਾ ॥ ੨੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਦਿਵਸ ਆਗਲੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਦਿਵਾਨ ॥

੧ ਸੱਪ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਰਲੀ ਚਾਦਰ ਨੂੰ ਲਾਹ ਦੇਂਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਜੀ ਨੇ
ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਆਗ ਕਿਤੇ । ੨ ਹਡੀਆਂ ਦੇ ਫੁਲ । ੩ ਧਰਤੀ । ੪ ਘੜਾ । ੫ ਸੱਲ੍ਹਵੇਂ ਦਿਨ ।

ਸਿਖ ਆਯੋ ਉਤਲਾਤ ਇਕ ਬੰਦਨ ਪਗ ਪਰ ਠਾਨ ॥ ੨੫ ॥

ਜੈਪਈ ॥ ਪੁਨ ਕਰ ਜੈਰ ਬਤਾਇਸ ਬਾਤ ॥ ਨਿਕਟ ਦੁਸ਼ਟ
ਗੋ ਕਰਤੇ ਘਾਤ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਬਸ ਨਹਿ ਆਵਤ ਸੋਈ ॥ ਕਰਤ ਓਜ
ਕੋ ਮੈਂ ਤਬ ਜੋਈ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋ ਆਗੇ ਕਰਯੋ ॥ ਹੈ
ਧਵਾਇ ਚਾਲੇ ਰਿਸ ਧਰਯੋ ॥ ਹੁਤੇ ਨਿਕਟ ਹੀ ਜਾਇ ਨਿਹਾਰੇ ॥
ਖੜਗ ਨਿਕਾਸਯੋ ਤਤ ਛਿਨ ਮਾਰੇ ॥ ੨੭ ॥ ਭਾਜ ਚਲੇ ਕੁਛ ਘੇਰ
ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ^੧ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰ ਧਰ ਪਰ ਡਾਰੇ ॥ ਗ੍ਰਾਮ ਸਮੀਪ ਹੁਤੇ ਤਿਨ
ਕੇਰੇ ॥ ਸੁਨਯੋਂ ਰੈਰ ਧਾਏ ਤਿਸ ਬੇਰੇ ॥ ੨੮ ॥ ^੨ਚਾਪ ਬੰਦੂਕ ਸੰਭਾਰਤ
ਆਇ ॥ ਮਰੇ ਦੇਖ ਕਰ ਸਮੁਖ ਚਲਾਇ ॥ ਸਭ ਫੈਨਾਂ ਗੁਰ ਕੀ ਤਬ
ਧਾਈ ॥ ਤਜੀ ਤੁਢੰਗ ਸਲਖ ਸਮਦਾਈ ॥ ੨੯ ॥ ਗੁਲਕਾ ਲਗੀਂ
ਮਰੇ ਇਕ ਬਾਗੀ ॥ ਭਾਜੇ ਜੀਅਤ ਤ੍ਰਾਸ ਕੌ ਧਾਗੀ ॥ ਸੁਭਟਨ ਗ੍ਰਾਮ
ਸੁ ਆਗ ਲਗਾਈ ॥ ਜਰ ਕਰ ਛਾਰ ਭਯੋ ਸਮਦਾਈ ॥ ੩੦ ॥
ਪਾਪੀ ਤੁਰਕ ਜਿਤਕ ਤਹਿ ਹੋਰੇ ॥ ਕਾਟੇ ਖੜਗਨ ਸੋਂ ਤਿਸ ਬੇਰੇ ॥
ਧਰਨੀ ਨੇਨ ਹੁਤੀ ਤਨ ਐਰ ॥ ਧਰ ਸੁਰ ਜੁਤ ਆਈ ਤਿਸ ਠੌਰ ॥
੩੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਬੰਦਨ ਗਾਈ ॥ ਪਿਖ ਸਭ ਸੁਭਟ ਖਰੇ
ਸਮਦਾਈ ॥ ਸੁਰ ਜੁਤ ਅਵਨੀ ਬਿਨੇ ਉਚਾਰੀ ॥ ਤੁਰਕਨ ਮੋਕੈ
ਕੀਨ ਦੁਖਾਰੀ ॥ ੩੨ ॥ ਅਨਕ ਰੀਤ ਕੈ ਪਾਪ ਕਰੰਤਿ ॥ ਮੈਂ ਨਹਿੰ
ਤਿਸ ਕੇ ਭਾਰ ਸਹੰਤਿ ॥ ਜਿਸ ਹਿਤ ਆਪ ਲੀਨ ਅਵਤਾਰਾ ॥
ਰਾਜ ^੩ਮਲੇਛ ਬਿਨਾਸਹੁ ਸਾਰਾ ॥ ੩੩ ॥ ^੪ਬਿੱਪ੍ਰੂ ਸੰਤ ਧੇਨੁ ਸੁਖ
ਦੀਜੈ ॥ ਤੁਰਕ ਰਾਜ ਕੋ ਦੂਰ ਕਵੀਜੈ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਦੀਨ
ਦਿਲਾਸਾ ॥ ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਮਹਿ ਹੋਹਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ੩੪ ॥ ਦਸਮੇ
ਰੂਪ ਧਰੈਂ ਜਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਕਰਹਿ ਖਲਨ ਸੰਗ ਜੰਗ ਕਰਾਲਾ ॥
ਉਪਜਾਵੈਂ ਤਬ ਪੰਥ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਅਵਨੀ ਰਾਜ ਕਰਹਿ ਚਿਰ ਕਾਲਾ

॥ ੩੫ ॥ ਹਿੰਦ ਮਾਹਿੰ ਤੇ ਰਾਜ ਉਠਾਵੈਂ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਇਹੁ ਸਭ
 ਖਪ ਜਾਵੈਂ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਰ ਧਰਨੀ ਸਾਰੇ ॥ ਕਰ ਕਰ ਬੰਦਨ
 ਸਦਨ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ੩੬ ॥ ^੧ਖਲ ^੨ਹਤ ਗ੍ਰਾਮ ਛਾਰ ਕਰ ਦੀਨਾ ॥
 ਫਿਰੇ ^੩ਅਖੇਰ ਬਿੱਤ ਕੁਛ ਕੀਨਾ ॥ ਨਿਜ ਡੇਰੇ ਕੋ ਪੁਨ ਹਟ ਆਏ ॥
 ਭਾਨੇ ਪੂਛਯੋ ਕਿਸ ਬਿਧ ਬਾਏ ॥ ੩੭ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਤਬ ਸਰਬ
 ਉਚਾਰੇ ॥ ਆਜ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੁਸ਼ਟ ਗੁਰ ਮਾਰੇ ॥ ਜਾਰਯੋ ਗ੍ਰਾਮ ਉਜਾਰ
 ਕਰਯੋ ਹੈ ॥ ਪਾਪ ਬਿਲੈਕਤ ^੪ਕੈਪ ਧਰਯੋ ਹੈ ॥ ੩੮ ॥ ਸੁਨ ਭਾਨੇ
 ਜੁਤ ਨਰ ਸਮਦਾਇ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਸਭ ਮੁਖੋਂ ਅਲਾਇ ॥ ਸ਼ਸਤੁ
 ਧਰਨ ਕੋ ਕਾਰਨ ਏਹੀ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਹਤਨ ਮਲੇਛਨ ਕੇਹੀ ॥ ੩੯ ॥
 ਸੁਜਸ ਗੁਰੂ ਕੋ ਪਸਰਯੋ ਸਾਰੇ ॥ ਸੰਤ ਉਧਾਰਤ ਦੇਖੀ ਮਾਰੇ ॥ ਆਈ
 ਨਿਸਾ ਸੁਖ ਸਾਬ ਬਿਤਾਈ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਾਤ ਤਜਾਰੀ ਲਰਵਾਈ ॥ ੪੦ ॥
 ਭਾਨੇ ਕਹਯੋ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਬ ॥ ਮੈਂ ਅਬ ਚਲੋਂ ਆਪ ਕੇ ਸਾਬ ॥
 ਇਹੁ ਉਪਦੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਨੇ ਦੀਨਾ ॥ ਗੁਰ ਸੰਗਤ ਨਿਜ ਕਰੋ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥
 ੪੧ ॥ ਸੋ ਮੈਂ ਕਰੋਂ ਨ ਤਿਆਗੋਂ ਕਬੈ ॥ ਦਿਹੁ ਆਇਸ ਹੋਵੈਂ ਸੰਗ
 ਅਬੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਿਸ ਕੋ ਧੀਰਜ ਦਯੋ ॥ ਬਿਧ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਲੋਕ ਅਬ
 ਭਯੋ ॥ ੪੨ ॥ ਇਹਾਂ ਰਹਿਨ ਹੀ ਅਬ ਬਨ ਆਵੈ ॥ ਬਹੁਤੇ ਸੰਗ
 ਰਹਿਨ ਹੀ ਭਾਵੈ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਹੈ ^੫ਆਰੂਢੇ ਸ੍ਰਾਮੀ ॥ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ
 ਦਿਸਾ ਕੀਅ ਗਾਮੀ ॥ ੪੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਬਿਧ ਜੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪੈਂਤੀਸਮੌ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਤ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਦਿਸ ਜਾਵੈਂ ਮੁਦ ਪਾਇ ॥

ਸੁਨਹੁ ਕਬਾ ਉਤ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਜਬਾ ਭਈ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਚਲ ਕੈ ਤਿਸ ਕਾਲ ॥ ਜਹਾਂ ਜਲੰਧਰ
 ਨਗਰ ਬਿਸਾਲ ॥ ਆਨ ਤਹਾਂ ਡੇਰਾ ਬਡ ਘਾਲਾ ॥ ਲਿਏ ਬਾਹਿਨੀ
 ਸਾਬ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਤਹਾਂ ਪੁੜ੍ਹ ਇਕ ਅਬਦੁਲ ਖਾਨ ॥ ਵਲੀ
 ਖਾਨ ਤਿਸ ਨਾਮ ਬਖਾਨ ॥ ਪਿਤ ਭੂਤਾ ਜਿਸ ਕੇ ਰਣ ਮਾਰੇ ॥ ਸ਼ਾਹ
 ਨਿਕਟ ਪਹੁੰਚੀ ਨ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਰਹਯੋ ਸੰਭਾਰਤ ਅਪਨ ਸਮਾਜਾ ॥
 ਤਿਨ ਜਾਨੀ ਮਨ ^੧ਅਵਸਰ ਆਜਾ ॥ ਮੇਲ ਸ਼ਾਹੁ ਸੋਂ ਨਿਸਚੈ ਹੋਵੈ ॥
 ਕਰਕੈ ਮਿਹਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕੇ ਜੋਵੈ ॥ ੪ ॥ ਸਭ ਬਿਤੁਂਤ ਮੈਂ ਦੇਹੁੰ
 ਸੁਨਾਇ ॥ ਪਿਤ ਕੈ ^੨ਪਲਟਾ ਲੇਹੁੰ ਬਨਾਇ ॥ ਇਮ ਚਿਤਵਤ ਧਨ
 ਗਨ ਕੇ ਲੈ ਕੈ ॥ ਚਪਲ ਤੁਰੰਗਨ ਤਿਆਰੀ ਕੈ ਕੈ ॥ ੫ ॥ ^੩ਕੰਚਨ
 ਜੀਨ ਡਰਾਉ ਡਾਲੇ ॥ ਜਿਨ ਪਿਖ ਹਰਖੈ ਸ਼ਾਹੁ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ਅਪਰ
 ਵਸਤ ਸੁੰਦਰ ਗਨ ਲੀਨ ॥ ਆਨ ਸ਼ਾਹੁ ਕੈ ਭੇਟਾ ਦੀਨ ॥ ੬ ॥
 ਸਤਿਕਾਰਯੋ ਬਹੁ ਵਲੀ ਸੁ ਖਾਨਾ ॥ ਪੁਨਹਿ ਤਾਹਿ ਸੰਗ ਬਾਕ
 ਬਖਾਨਾ ॥ ਅਬਦੁਲ ਖਾਨ ਮਿਲਯੋ ਨਹਿੰ ਆਇ ॥ ਨਗਰ ਬਿਖੈ
 ਨਹਿੰ ਜਾਨਯੋ ਜਾਇ ॥ ੭ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਜਹਾਂ ਤੇ ਸੁਨ ਮ੍ਰਿਦ ਬਾਨੀ ॥
 ਵਲੀ ਖਾਨ ਕਰ ਜੋਰ ਬਖਾਨੀ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਸੁਨੀਐ ਅਰਜ਼ ਹਮਾਰੀ ॥
 ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਗੁਰ ਹਿੰਦਨ ਭਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ਜਹਿ ਕਹਿ ਕਰ ਉਤਪਾਤ
 ਬਡੇਰਾ ॥ ਗ੍ਰਾਮ ਰੁਹੇਲੇ ਘਾਲਯੋ ਡੇਰਾ ॥ ਤਹਾਂ ਚਹਯੋ ਨਿਜ ਨਗਰ
 ਬਸਾਯੋ ॥ ਘੇਰੜ ਮੁਖੀ ਨ ਦਯੋ ਬਸਾਯੋ ॥ ੯ ॥ ਤਾਹਿੰ ਮਾਰ ਕਰ
 ਪੁਗੀ ਸਵਾਰੀ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਆਯੋ ਪੁੜ੍ਹ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਮੇਹਿ-
 ਪਿਤਾ ਜੁਗ ਭੂਤਾ ॥ ਲੇ ਕਰ ਸੈਨਾ ਸੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪਠਯੋ
 ਦੂਤ ਬਹੁ ਬਿਧ ਸਮਝਾਨਯੋ ॥ ਨਹਿੰ ਮਾਨੀ ਇਕ ^੪ਨਿਠਰ
 ਬਖਾਨਯੋ ॥ ਸੁਨ ਮਮ ਪਿਤਾ ਗਹਿਨ ਪ੍ਰਸਥਾਨਾ ॥ ਲਰਯੋ ਗੁਰੂ ਕੀਨੇ
 ਘਮਸਾਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਜੁਗ ਸੁਤ ਜੁਤ ਪਿਤ ਹਤ ਕਰ ਡਾਰਯੋ ॥

ਲਸਕਰ ਸੰਗ ਸਕਲ ਹੀ ਮਾਰਯੋ ॥ ਚੰਦੂ ਨੰਦਨ ਘੇਰੜ ਨੰਦਾ ॥
 ਕਰਯੋ ਕਹਿਰ ਗੁਰ ਕਰੇ ਨਿਕੰਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਤ੍ਰਾਸਨ ਪਾਇ ਕਹੁ ਤੇ
 ਕੋਈ ॥ ਨਰਨ ਹਜ਼ਾਰਨ ਕੀ ਮ੍ਰਿਤ ਹੋਈ ॥ ਸਭ ਕੇ ਮਾਰ ਬਿਸਾਰਯੋ
 ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਰਚਯੋ ਨਗਰ ਅਰ ਅਪਨ ਅਵਾਸ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹੁ
 ਮਨ ਬਡੇ ਰਿਸਾਯੋ ॥ ਉਮਰਾਵਨ ਪ੍ਰਤੁ ਹੁਕਮ ਅਲਾਯੋ ॥ ਬੀਸ
 ਹਜ਼ਾਰ ^੧ਬਾਹਿਨੀ ਜਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਪਕਰ ਮੌਹਿ ਢਿਗ ਲਿਆਵੈ ॥
 ੧੪ ॥ ਬਾਜ ਹੇਤ ਮੈਂ ਕੀਨਸ ਟਾਰੇ ॥ ਪੁਨ ਲਰ ਅਬਦੁਲ ਖਾਂ ਰਣ
 ਮਾਰੇ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਂ ਆਯੋ ॥ ਰਿਸਯੋ ਦਿਖਯੋ ਕਰ ਜੋਰ
 ਅਲਾਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਸੁਨੀ ਮੈਂ ਇਹ ਬਿਧ ਸਾਰੀ ॥ ਅਥਵਾ
 ਰਾਵਰ ਢਿਗ ਕਰੋਂ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਧੀਰ ਰੂਪ ਉਪਕਾਰੀ ॥
 ਸਭ ਪਰ ਕਰਣਾਂ ਦਿਸ਼ਟ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ੧੬ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਏਕ ਸਮ
 ਜਾਨੈ ॥ ਸਭਹਿਨ ਕੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਬਖਾਨੈ ॥ ਅਲੁਪ ਗ੍ਰਾਮ ਤਿਹ ਥਾਨ
 ਨਿਹਾਰਯੋ ॥ ਡੇਰਾ ਕੇਤਕ ਦਿਵਸ ਉਤਾਰਯੋ ॥ ੧੭ ॥ ਘੇਰੜ ਚੰਦੂ
 ਕੁੜਮ ਸੁਤਹਾਂ ॥ ^੨ਰਾਰ ਉਠਾਈ ਗੁਰ ਸੋਂ ਮਹਾਂ ॥ ^੩ਗਾਰ ਨਿਕਾਰੀ
 ਸਿਖ ਕਿਸ ਮਾਰਾ ॥ ਸੁਨੀਏਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਉਪਕਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥
 ਤਹਾਂ ਤੁਰਕ ਮਿਲ ਆਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਕਰਹਿੰ ਨਿਮਾਜ਼ ਨ ਥਾਨ
 ਹਮਾਰੇ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਤਿਨ ਦੀਨਨ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਤਹਾਂ ਮਸੀਤ
 ਚਿਨਾਵਨ ਠਾਨੀ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹੁ ਉਰ ਮੈਂ ਹਰੇਖਾਯੋ ॥ ਗੁਰ
 ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਧਾਮ ਬਨਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਦਕ ਸਾਰੇ ॥ ਹਿੰਦੂ
 ਤੁਰਕ ਕੇ ਭੇਦ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ੨੦ ॥ ਵਲੀ ਥਾਨ ਪਰ ਕੋਪਜੈ ਸ਼ਾਹੁ ॥
 ਕਿਜੋਂ ਤੁਮ ਪਿਤ ਉਤਪਾਤ ਉਠਾਹੁ ॥ ਨਾਹਕ ਸੈਨਾ ਇਤੀ ਮਰਾਈ ॥
 ਕੈਮ ^੪ਮੁਹਿੰਮ ਛਤੇ ਕਰਵਾਈ ॥ ੨੧ ॥ ਬਿਨਾਂ ਅਜਾਜ਼ਤ ਹਮਰੀ

ਲਗਾ ॥ ਇਹੁ ਪ੍ਰਤਿਕੂਲ ਨੌਜ ਤੇ ਕਰਾ ॥ ਯਾਂਤੇ ਤਿਸ ਕੇ ਬਦਲੇ
ਤੁਮੈਂ ॥ ਦੇਹੁ ਸਜਾਇ ਨ ਜਾਨਯੋ ਹਮੈਂ ॥ ੨੨ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਤਿਸ
ਕੇ ਵਹਿਰ ਕਢਾਯੋ ॥ ਮਨਸਬ ਛੀਨ ਲੀਨ ਗਹਿਵਾਯੋ ॥ ਦੀਯੋ ਦੰਡ
ਧਨ ਲੀਯੋ ਘਨੇਰਾ ॥ ਬਿਸਮਤ ਲੋਕ ਹੇਰ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ੨੩ ॥
ਨਿਸ ਬਿਤਾਇ ਕਰ ਸ਼ਾਹੁ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ਜਾਇ ਬਰਯੋ ਲਵ ਪੁਰੀ
ਮਝਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਨ ਮਨ ਆਨੇ ਸੋਇ ॥ ਚੁਗਲੀ ਉਗਲਤ
ਕਬਹਿ ਨ ਕੋਇ ॥ ੨੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪਹੁਚੇ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਮਿਲੇ ਸਿੱਖ ਗਨ ਆਇ ॥
ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੇ ਆ ਮਿਲੇ ਸਭ ਬਹੁ ਅਨੰਦ ਤਬ ਥਾਇ ॥ ੨੫ ॥
ਚੈਪਈ ॥ ਲਗਯੋ ਦੀਵਾਨ ਕੁਲਾਹਲ ਭਾਰੀ ॥ ਦਰਸੈ
ਸਤਿਗੁਰ ਨਰ ਐਨਾਰੀ ॥ ਅਨਕ ਭਾਂਤ ਕੀ ਭੇਟ ਚਢਾਵੈਂ ॥ ਮਨ
ਬਾਂਛਤ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਵੈਂ ॥ ੨੬ ॥ ਪੈਂਦਖਾਨ ਨੇ ਜਬ ਸੁਧ
ਪਾਈ ॥ ਆਇ ਮਿਲਯੋ ਪਗ ਬੰਦਨ ਗਾਈ ॥ ਗੁਰ ਸਤਕਾਰਯੋ
ਲੀਨ ਉਠਾਈ ॥ ਤਬ ਪੈਂਦਾ ਮੁਖ ਐਸ ਅਲਾਈ ॥ ੨੭ ॥ ਮਹਾਰਾਜ
ਰਾਵਰ ਕੇ ਸੰਗ ॥ ਭਯੋ ਅਗਾਰੀ ਤੇ ਬਹੁ ਜੰਗ ॥ ਨਹੀਂ ਦਾਸ ਕੇ
ਨਿਕਟ ਬੁਯੋ ॥ ਪੂਰਬ ਸਮ ਮੈਂ ਕਾਮ ਨ ਆਯੋ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਨ
ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਕਾਜ ਕੁਛ ਬੋਰਾ ॥ ਚਹਿਤ ਹਕਾਰਨ ਨਹਿੰ ਮਨ ਮੋਰਾ ॥
ਤੁਰਕ ਸਹੰਸੂ ਪੰਚ ਦਸ ਆਇ ॥ ਐਚਕ ਨਿਕਟ ਜੰਗ ਕੈ ਧਾਇ ॥
੨੯ ॥ ਪਿਖ ਕਰ ਸਿਖ ਤਿਨ ਪਰ ਇਮ ਗਏ ॥ ਖਗ ਪਰ ਬਾਜ
ਛੁਧਤ ਜਿਮ ਪਏ ॥ ਸਭਹਨ ਇਮ ਪੁਰਸ਼ਾਰਬ ਕੀਨ ॥ ਕੇਹਰ ਹਤੈ
ਹੇਰ ਗਜ ਪੀਨ ॥ ੩੦ ॥ ਸਿੱਖਨ ਫਤਹ ਭਈ ਬਹੁ ਮਾਰੇ ॥ ਏਕ
ਸਹੰਸੂ ਬਚੇ ਭਜ ਹਾਰੇ ॥ ਸੁਨ ਪੈਂਦੇ ਨਿਜ ਰਿਦੇ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਪੂਰਨ

ਪੁਰਖ ਗੁਰੂ ਬਲ ਭਾਰੀ ॥ ੩੧ ॥ ਮਮ ਗਰਬਨ ਉਰ ਭਾ ਸਭ ਕੂਰੇ ॥
 ਕਿਧੈ ਲਖਯੋ ਸੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਇਤ ਆਦਕ ਲਖ ਕਰ
 ਪਛਤਾਇ ॥ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਤੁਮ ਮੁਖੋਂ ਅਲਾਇ ॥ ੩੨ ॥ ਅਸ ਬਿਧ
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਖਰਤਾਰਾ ॥ ਰਹੈਂ ਸੰਗਤਾਂ ਆਇ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਿਸ
 ਦਿਨ ਲਗਹਿ ਦੀਵਾਨ ਘਨੇਰੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਸਟ ਗੁਰ ਸਭ
 ਕੈ ਹੋਰੇ ॥ ੩੩ ॥ ਪੈਂਦ ਖਾਨ ਕੇ ਤਨੀਆ ਭਈ ॥ ਗੁਰ
 ਢਿਗ ਆਨ ਤਬੈ ਸੁਧ ਦਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਧੀਰਜ ਦੀਨਾ ॥
 ਪਾਰਹੁ ਨਿਜ ਸੰਤਤ ਕੇ ਚੀਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਧਨ ਖਰਚਨ
 ਹਿਤ ਦਯੋ ॥ ਪਾਯੋ ਮੌਦ ਸਦਨ ਨਿਜ ਗਯੋ ॥ ਪੀਛੇ ਹਸਤ ਗੁਰੂ ਕੌਂ
 ਹੋਰੇ ॥ ਬੋਲਯੋ ਜੇਠਾ ਹੋਇ ਅਗੇਰੇ ॥ ੩੫ ॥ ਪੈਂਦ ਖਾਨ ਕੇ ਕੰਨਜਾਂ
 ਹੋਈ ॥ ਬਿਗਸਨ ਹੇਤ ਲਖਯੋ ਨਹਿੰ ਕੋਈ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਜੰਗ
 ਕੋ ਕਾਰਨ ॥ ਉਪਜੀ ਬਨਹਿ ਤੁਰਕ ਗਨ ਮਾਰਨ ॥ ੩੬ ॥ ਕਛਕ
 ਭੇਦ ਜੇਠਾ ਸਸ਼ਯੋ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਉਰ ਬਿਸਮਾਯੋ ॥ ਇਕ
 ਸੁਤ ਸਤਵੰਜਾ ਕੇ ਸਾਲ ॥ ਮਾਘ ਮਾਸ ਤ੍ਰੈਸਸਵੀਂ ਕਾਲ ॥ ੩੭ ॥
 ਵਾਰ ਸਨਿਸਚਰ ਜਬ ਹੀ ਆਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁ ਬਾਯੋ ॥
 ਸੁਨ ਸਭ ਮਹਿੰ ਬਡ ਆਨੰਦ ਹੋਵਾ ॥ ਦਰਬ ਦਾਨ ਦੇ ਮੰਗਲ ਜੋਵਾ
 ॥ ੩੮ ॥ ਦਿਵਸ ਤ੍ਰੈਦਸੇ ਬਸਤ੍ਰ ਪਨਾਇ ॥ ਨਾਮ ਧੀਰ ਮੱਲ ਰੇਯੋ
 ਬਨਾਇ ॥ ਸਿਖ ਪਰਵਾਰ ਸਭ ਮਾਹਿੰ ਅਨੰਦ ॥ ਪਿਖ ਪੈਤ੍ਰਾ ਸ੍ਰੀ
 ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ॥ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਯੋ
 ਆਨੰਦ ਧਾਰ ॥ ਅਨਗਨ ਦਾਸਨ ਕੇ ਨਿੱਤ ਤਾਰੈ ॥ ਕਵਿ ਅਸ ਗੁਰ
 ਚਰਨਨ ਪਰਵਾਰੈ ॥ ੪੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਵੇਸਨ ਅੰ ਧੀਰ ਮੱਲ ਜਨਮ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ
 ਛੱਤੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬੀਤਯੋ ਕੇਤਕ ਸਮਾਂ ਜਬ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ਮਝਾਰ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦਰਸ ਕੈ ਇਛਾ ਭਈ ਅਪਾਰ ॥ ੧ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਇਕ ਬਾਸਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਤਾਹੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ
 ਸਭ ਗਿਰਾ ਅਲਾਹੀ ॥ ਹੁਜੋ ਤਿਆਰ ਸਭੀ ਅਬ ਜਾਵੈ ॥ ਸੁਧਾ
 ਸਰੋਵਰ ਦਰਸਨ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੈਂ ਚਲੈਂ ਸੁ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ॥
 ਆਦ ਗੁਰੂ ਕਾ ਜੋ ਸੁਖ ਕਾਰ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਕੇ ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਯੋ ॥
 ਕੀਨ ਤਿਆਰੀ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ੩ ॥ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਅਰ ਸੈਨਾ
 ਸਾਰੀ ॥ ਭਈ ਤਿਆਰ ਇਕ ਦਿਨ ਮਹਿੰ ਸਾਰੀ ॥ ਅਗਲੇ ਭਲਕ
 ਚਢੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਚਲ ਹੈ ਮਗ ਰੂਰੇ ॥ ੪ ॥ ਨਦੀ ਬਿਪਾਸ
 ਉਲੰਘਤ ਗਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰਾ ਦਰਸਏ ॥ ਜਹਿੰ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ
 ਕੇ ਅਸਥਾਨ ॥ ਦੁਤਿਯ ਗੁਰੂ ਦੀਅ ਤਿਲਕ ਮਹਾਨ ॥ ੫ ॥ ਕਰੀ
 ਪ੍ਰਕਰਮਾਂ ਫਿਰ ਕਰ ਚਾਰ ॥ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਕਰਵਾਇਸ ਤਿਆਰ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਨਾਨਕ ਸਿਮਰੇ ਅਰਦਾਸ ॥ ਕਰਯੋ ਝੁਤਾਵਨ ਸਭ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ੬ ॥
 ਪੁਰ ਕੇ ਨਰ ਆਏ ਸਮਦਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਪਗ ਲਪਟਾਇ ॥
 ਕੁਸਲਾਨੰਦ ਬੂੜੇ ਹਰਖਾਏ ॥ ਪੁਨ ਤਿਨ ਤੇ ਬੂੜਯੋ ਗੁਰ ਰਾਏ ॥ ੭ ॥
 ਨਹੀਂ ਦੇਹੁਰਾ ਗੁਰ ਇਸ ਬਾਏ ॥ ਸਿੱਖ ਮੁਗੀਦਨ ਜੋਊ ਬਨਾਏ ॥
 ਸੁਨ ਪੁਰ ਬਾਸਨ ਬਿਨਤੀ ਗਾਈ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਬਲੀ ਸਿਖਨ ਸੁਖਦਾਈ
 ॥ ੮ ॥ ਰਾਵੀ ਇਹਾਂ ਬੇਗ ਕਰ ਆਈ ॥ ਸੈ ਅਵਨੀ ਜਲ ਬਿਖੇ
 ਵਹਾਈ ॥ ਪਾਰ ਸਥਾਨ ਧਰਮ ਚੰਦ ਕਰਯੋ ॥ ਸਕਲ ਕੁਟੰਬ ਤਿੰਹ
 ਬਿਰਯੋ ॥ ੯ ॥ ਕਰ ਦਰਸਨ ਸੁਨ ਕੈ ਸਭ ਗਾਬਾ ॥ ਚਢੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਤ
 ਸੈਨਾ ਸਾਬਾ ॥ ਰਾਵੀ ਲਾਂਘਤ ਤਤ ਛਿਨ ਗਏ ॥ ਦੇਹੁਰਾ ਬਾਬਾ
 ਨਾਨਕ ਜਏ ॥ ੧੦ ॥ ਹੈ ਤੇ ਉਤਰ ਗਏ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇਰੇ ॥ ਕਰਯੋ ਪ੍ਰਣਾਮ
 ਦਰਸ ਕੈ ਹੇਰੇ ॥ ਬਹੁਰ ਪ੍ਰਕਰਮਾਂ ਫਿਰ ਕਰ ਦੀਨ ॥ ਬੈਠ ਗਏ ਪੁਨ
 ਅਗੂ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੧੧ ॥ ਧਰਮ ਚੰਦ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਪੇਤਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ

ਏਦੀ ਬੰਸ ਉਦੇਤਾ ॥ ਤਿਹ ਸੁਧ ਭਈ ਗੁਰੂ ਚਲ ਆਇ ॥ ਸਤ
 ਕੁਟੰਬ ਜੁਤ ਅਨੰਦ ਉਪਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ਦੋਇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਲੇ ਕਰ ਸਾਬਾ ॥
 ਆਇਸ ਤੁਰਤ ਜਹਾਂ ਗੁਰ ਨਾਬਾ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਮਾਨ ਰਾਖਬੇ ਹੇਤ ॥
 ਖਰੇ ਭਏ ਸੋਢੀ ਕੁਲ ਕੇਤ ॥ ੧੩ ॥ ਕਰੀ ਪਰਸਪਰ ਬੰਦਨ ਦੋਇ ॥
 ਬਡ ਅਨੰਦ ਕੈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇ ॥ ਸਾਦਰ ਬੋਲ ਬੈਠਬੋ ਕਰੇ ॥ ਕੁਸਲ
 ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰ ਅਤ ਮੁਦ ਭਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਬਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਤਿਗੁਰ
 ਮੰਗਵਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕੋ ਅਰਪ ਬ੍ਰਤਾਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ੧ ਇਕ ਸਹੰਸ੍ਰ ਰਜਤਪਣ
 ਲਯੋ ॥ ਅਗੂ ਦੇਹੁਰੇ ਕੇ ਧਰ ਦਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ੨ ਕੰਚਨ ਕੇ ਕੰਕਨ
 ਮੰਗਵਾਏ ॥ ੩ ਜ਼ਰੀਦਾਰ ਫੋਸ਼ਸ਼ ਸ਼ੁਭ ਲਿਆਏ ॥ ਮਿਹਰ ਚੰਦ ਮਾਣਕ
 ਚੰਦ ਦੋਊ ॥ ਪਹਿਰਾਏ ਕਰ ਸਾਦਰ ਸੋਊ ॥ ੧੬ ॥ ਧਰਮ ਚੰਦ
 ਕਰਵਾਯੋ ਡੇਰਾ ॥ ਜਬਾ ਜੋਗ ਬਲ ਦੀਨ ਬਸੇਰਾ ॥ ਸਾਬ ਭਾਂਤ
 ਸੇਵਾ ਕਰਵਾਈ ॥ ਸੁਖ ਸੋ : ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਸਾ ਬਿਤਾਈ ॥ ੧੭ ॥
 ਭਈ ਪ੍ਰਭਾਤ ਧਰਮ ਚੰਦ ਆਇ ॥ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਿਥਮ ਕੇ ਚਰਤ ਸੁਨਾਏ ॥
 ਬੂਝਨ ਕਰੇ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਜੇਈ ॥ ਕਿਸ ਸਬਾਨ ਤਪ ਸਾਧਤ ਤੇਈ ॥
 ੧੮ ॥ ਕਹਯੋ ਧਰਮ ਚੰਦ ਬਾਰਠ ਬਾਨ ॥ ਤਹਾਂ ਅਹੈ ਇਕ ਗੁਫਾ
 ਮਹਾਨ ॥ ਤਪ ਸਾਧਤ ਤਿਹ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਵੈਂ ॥ ਕਬ ਕਬ ਦਟਸ਼ਨ
 ਹਿਤ ਹਮ ਜਾਵੈਂ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਬਖਾਨਾ ॥ ਹਮ
 ਭੀ ਦਰਸ ਚਹੈਂ ਤਿਨ ਠਾਨਾ ॥ ਚਲਹਿੰ ਅਬੈ ਆਗਯਾ ਨਿਜ ਦੇਵੈ ॥
 ਹਮ ਪਰ ਸਭ ਬਿਧ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰੇਵੈ ॥ ੨੦ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਧਰਮ ਚੰਦ
 ਕਹਿ ਤਬੈ ॥ ਸੱਤਿ ਬਚਨ ਚਲ ਹੈਂ ਸੰਗ ਅਬੈ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਬਹੁ
 ਸਿਰ ਪਾਉ ਮੰਗਾਇ ॥ ਗੁਰ ਯੁਤ ਸਭ ਕੌ ਦੇ ਹਰਖਾਇ ॥ ੨੧ ॥
 ਲੇ ਆਗਯਾ ਗੁਰ ਭਏ ਸਵਾਰ ॥ ਚਲੇ ਕੁਟੰਬ ਜੁਤ ਆਨੰਦ ਧਾਰ ॥
 ਬਹੁਰ ਜਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਨੰਦ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਤਹਿ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥

੨੨ ॥ ਉਤਰ ਤੁਰੰਗ ਤੇ ਸੁਤ ਸੰਗ ਲੀਨੇ ॥ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਦਰਸੇ ਤਪ
 ਭੀਨੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ ਬੰਦਨ ਕੀਨੇ ॥ ਪੁਨ ਕਰ ਜੋਰ ਸਮੁਖ
 ਸੁ ਅਸੀਨ ॥ ੨੩ ॥ ਪਿਖ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਸ੍ਰੀ ਪਿਤਾ ਸਥਾਨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕੀ ਦਿਸ ਬੰਦਨ ਠਾਨ ॥ ਪਿਖ ਸੁਤ ਸੰਗ ਪ੍ਰਵਾਰ ਘਨੇਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਬਾਬੇ ਸੁਤ ਕਹਿ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਕਹੁ ਛਟਮੈਂ ਗੁਰ ਕੇਤਕ
 ਨੰਦ ॥ ਤਬ ਬੋਲੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਪੰਜ ਅਹੈਂ ਸਭ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਸਨਮੁਖ ਨਿਜ ਦਾ ਦਰਸ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ੨੫ ॥ ਕਹਿ ਸ੍ਰੀ
 ਚੰਦ ਇਕ ਬਾਬੇ ਦੈਹੋ ॥ ਅਪਰ ਆਪਨੇ ਸੰਗ ਰਖੈ ਹੋ ॥ ਸੁਨ ਕਰ
 ਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਬਡ ਸੁਤ ਅਰਪਯੋ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ॥ ੨੬ ॥
 ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਾਇ ਨਵੀਨ ॥ ਢਿਗ ਬਠਾਇ ਕਰ ਬੰਦਨ
 ਕੀਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਸੁਤ ਭਯੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਧਰਹੁ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ ਯਾਂਤੇ ਧੰਨ
 ॥ ੨੭ ॥ ਸਭ ਕਿਛਲੀਨੇ ਪੂਰਬ ਤੁਮੈਂ ॥ ਟੋਪੀ ਰਹੀ ਹੁਤੀ ਇਹੁ
 ਸਮੈਂ ॥ ਸੋ ਭਿ ਲਈ ਤੁਮ ਜੁਤ ਬਡਿਆਈ ॥ ਤੁਮਗੀ ਕ੍ਰਿਤ ਤੁਮੈਂ
 ਬਨ ਆਈ ॥ ੨੮ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਦਲਕ ਸੀਸ ਤੇ ਲੀਨ ॥ ਗੁਰਦਿੱਤੇ
 ਕੇ ਸਿਰ ਧਰ ਦੀਨ ॥ ਕਹਯੋ ਚਾਰ ਸੁਤ ਨਿਜ ਲਖ ਚਿੱਤਾ ॥ ਭਯੋ
 ਸੁ ਬਾਬੇ ਕੇ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ॥ ੨੯ ॥ ਬਿਹੀ ਬਿਸ਼ੇਸ਼ਨ ਸਭ ਜਗ ਲਹੈ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਕਹੈ ॥ ਨਿੱਧ ਸਿੱਧ ਤਪ ਬਲ ਤੇ ਭਾਰੀ ॥ ਟੋਪੀ
 ਗੁਰਦਿੱਤੇ ਸਿਰ ਧਾਰੀ ॥ ੩੦ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਵਸ ਰਹੇ ਤਿਨ ਪਾਸ ॥
 ਸੁਨੇ ਭਨੇ ਬਰ ਬਿਬਧ ਬਿਲਾਸ ॥ ਆਗਜਾ ਲੇ ਬੰਦਨ ਕੈ ਠਾਨ ॥
 ਚਲੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ੩੧ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਮਾਰਗ ਮਹਿੰ
 ਆਵੈਂ ॥ ਸ਼ੁਭ ਮਤ ਅਨ ਗਨ ਦੇਤੇ ਜਾਵੈਂ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਕੇ
 ਨਿਜਰਾਇ ॥ ਸਿੱਖ ਪਠਯੋ ਇਕ ਆਗੇ ਬਾਇ ॥ ੩੨ ॥ ਪੰਜਾਮ੍ਰਤ
 ਕੇ ਤਿਆਰ ਕਰਾਯੋ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਆਯੋ ॥ ਸਹਿਤ
 ਪ੍ਰਵਾਰ ਸੈਨ ਸੁਤ ਸਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਬੰਦਨ ਧਾਰੇ ॥ ੩੩ ॥

ਚਤੁਰ ਪ੍ਰਕਰਮਾ ਦੇਕਰ ਬਰੇ ॥ ਨਮੈ ਕੀਨ ਅੰਤਰ ਗੁਰ ਬਿਰੇ ॥
 ਪੰਚਾਮ੍ਰਤੁ ਬਹੁ ਦੀਨ ਬ੍ਰਤਾਇ ॥ ਬਹੁਰ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਕੇ ਆਇ
 ॥ ੩੪ ॥ ਬੈਠ ਬਿਸਾਲੁ ਲਗਾਇ ਦਿਵਾਨ ॥ ਪੁਰ ਜਨ ਸੁਨ ਸੁਨ
 ਦੇਖਹਿੰ ਆਨ ॥ ਅਰਪ ਅਰਪ ਕਰ ਗਨ ਉਪਹਾਰ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ
 ਪਿਖ ਕਰ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ੩੫ ॥ ਨਾਗੀ ਮਿਲ ਮਹਿਲਨ ਕੇ ਸੰਗ ॥ ਮਨ
 ਪ੍ਰਮੇਦ ਨ 'ਮੇਵੈਂ ਅੰਗ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਮਹਿੰ ਉਤਸ਼ਾਹੁ ॥ ਦੀਪ
 ਮਾਲ ਹੋਈ ਨਿਸ ਮਾਹੁ ॥ ੩੬ ॥ ਸੇਦਰ ਚੌਂਕੀ ਭੋਗ ਸੁ ਪਾਇ ॥
 ਖਾਨ ਪਾਨ ਕਰ ਸੁਖ ਸੁਪਤਾਇ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਗੁਰ ਨਿਜ ਪੁਰ ਪੁਨ
 ਆਇ ॥ ਜਿਨ ਦਰਸੇ ਗਨ ਕਲਖ ਨਸਾਇ ॥ ੩੭ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਡੇਰਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਰਸਨ ਬਾਬਾ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਜੀ
 ਬਾਬਾ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਜੀ ਕੇ ਨਿਜ ਉਦਾਸੀਨ ਗੱਦੀ ਬਖਸ਼ਨ ਐ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਆਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸੈਂਤੀਸਮੋਂ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੭ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਜੀ ਜਗ ਸਾਰੇ ਪਤਸ਼ਾਹਿ ॥

ਤਖਤ ਅਕਾਲ ਬਿਰਾਜ ਹੈਂ ਸੰਗਤ ਦਰਸਨ ਪਾਹਿ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਦਿਵਸ ਪੁਰਬ ਕੇ ਆਵਹਿ ਮੇਲਾ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਕੇ
 ਨਰ ਹੋਇ ਸਕੇਲਾ ॥ ਪੰਚੈ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਪਾਸ ॥ ਅਨਕ ਬਿਲਾਸ
 ਕਰੈਂ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ੨ ॥ ਅਟਲ ਰਾਇ ਨਵ ਬਰਖਨ ਕੇਰੇ ॥ ਫਿਰ
 ਬੀਬਨ ਮਹਿੰ ਬਾਲ ਘਨੇਰੇ ॥ ਅਧਕ ਪ੍ਰਸੰਨ ਬਦਨ ਨਿਤ ਰਹੈਂ ॥
 ਜਿਨ ਮਹਿੰ ਜੋਤ ਜਗਤ ਜਗ ਲਹੈ ॥ ੩ ॥ ਨਿਕਸ ਜਾਇ ਮੁਖ ਤੇ
 ਜਿਮ ਬਾਨੀ ॥ ਹੋਇ ਪਸੰਨ ਕੈ ਰਿਸ ਉਰ ਠਾਨੀ ॥ ਤਤ ਛਿਨ
 ਸਫਲ ਸਿੱਖ ਪਤਿ ਆਵੈਂ ॥ ਮਨ ਤੇ ਅਦਬ ਕਰੈਂ ਡਰ ਪਾਵੈਂ ॥

੪ ॥ ਖੇਲਨ ਖਾਨ ਪਾਨ ਤੇ ਆਦ ॥ ਸਭ ਮਹਿੰ ਤਿਨਹੁੰ ਧਰੈਂ
 ਅਹਿਲਾਦ ॥ ਨਹਿੰ ^੧ਪ੍ਰਤਕੂਲ ਕਰੈ ਕਬ ਕੋਈ ॥ ਤੇਜ ਸੂਭਾਵ ਜਾਨ
 ਕਰ ਸੋਈ ॥ ੫ ॥ ਸੁੰਦਰ ਬਸਤ੍ਰ ਬਿਭੁਖਨ ਧਰੈਂ ॥ ਖੇਲਨ ਅਨੰਦ
 ਬਹੁਤ ਉਰ ਭਰੈਂ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਚਹੈ ਕਾਮਨਾ ਕੋਊ ॥ ਅਟਲ ਰਾਇ
 ਸੰਗ ਬਿਚਰਹਿ ਸੋਊ ॥ ੬ ॥ ਪਿਖ ਸੇਵਾ ਬਰ ਸਿਖ ਕੇ ਦੇਵੈਂ ॥ ਜੋ
 ਮਾਂਗੈਂ ਗੁਰ ਸੁਤ ਸੌਂ ਲੇਵੈਂ ॥ ਸੰਗਤ ਦੇਸ਼ ਬਿਦੇਸਨ ਕੇਰੀ ॥ ਸਭ
 ਮਹਿ ਮਹਿਮਾ ਇਨਹੁ ਬਡੇਰੀ ॥ ੭ ॥ ਸੁਇਨੀ ਖੱਤ੍ਰੀ ਇਕ
 ਵਿਵਹਾਰੀ ॥ ਹੁਤੇ ਨਿਕੇਤ ਵਿਖੈ ਧਨ ਭਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਮ ਤਿਸੀ
 ਕੈ ਕਹੈਂ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਏਕ ਸੁੰਦ੍ਰ ਸੁਤ ਅਹੈ ॥ ੮॥ ਨਾਮ ਧਰਯੋ ਮੋਹਿਨ
 ਤਿਸ ਕੇਰੋ ॥ ਅਟਲ ਰਾਇ ਸਮ ਬੈਸ ਭਲੇਰੋ ॥ ਸੋ ਖੇਲਨ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ
 ਹੀ ਆਵੈ ॥ ਗੁਰੂ ਸੁਤਨ ਕੈ ਬਹੁ ਪਰਚਾਵੈ ॥ ੯ ॥ ਸਗਰੇ ਦਿਨ
 ਮਿਲ ਖੇਲਤ ਰਹੈਂ ॥ ਸੋਵਨ ਸਮੈਂ ਅਪਨ ਘਰ ਲਹੈਂ ॥ ਇਸੀ ਰੀਤ
 ਬਹੁ ਸਿੱਖਨ ਬਾਲ ॥ ਖੇਲਤ ਹੈਂ ਗੁਰ ਤਾਤਨ ਨਾਲ ॥ ੧੦ ॥
 ਇਕ ਦਿਨ ਸਭ ਮੋਹਿਨ ਕੇ ਸਾਬ ॥ ਅਟਲ ਰਾਇ ਖੂੰਡੀ ਗਹਿ
 ਹਾਬ ॥ ਕਿੰਦਕ ਸੰਗਹਿ ਖੇਲ ਮਰਾਈ ॥ ਬਦਹਿੰ ^੨ਸੀਢਿ ਇਤ
 ਉਤ ਕੈ ਧਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਖੇਲਤ ਜੀਤਹਿੰ ਕਬਹੁ ਹਾਰੈਂ ॥ ਲਹੈਂ ਸੀਢ
 ਦੈ ਹੈਂ ਨਿਜ ਵਾਰੈਂ ॥ ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਸੰਧਜਾ ਭਈ ॥ ਅਟਲ ਰਾਇ
 ਬਾਜ਼ੀ ਜਿਤ ਲਈ ॥ ੧੨ ॥ ਭਯੋ ਅੰਧੇਰਾ ^੩ਸ੍ਰਮਤ ਬਿਸਾਲੇ ॥
 ਤਜਯੋ ਖੇਲ ਘਰ ਨਿਜ ਨਿਜ ਚਾਲੇ ॥ ਅਟਲ ਰਾਇ ਮੋਹਿਨ ਸੋਂ
 ਕਹਯੋ ॥ ਮੇਰੀ ਜੀਤ ਸਭਨ ^੪ਸਿਸ ਲਹਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਰਹੀ ਸੀਢ
 ਤੁਹਿ ਸਿਰ ਅਬ ਚਾਲੇ ॥ ਰਾਖਹੁ ਯਾਦ ਲੇਹੁੰ ਮੈਂ ਕਾਲੇ ॥ ਮੋਹਿਨ
 ਕਹਯੋ ਪ੍ਰਾਤ ਤੁਹਿ ਦੇਵੂੰ ॥ ਅਪਰ ਸੀਢ ਇਕ ਤੁਮੈਂ ਚਵੇਵੂੰ ॥ ੧੪ ॥
 ਇਮ ਕਹਿ ਆਪੇ ਅਪਨੇ ਧਾਮੂ ॥ ਜਾਇ ਕਰਯੋ ਬਾਲਨ ਬਿਸਗਾਮੂ ॥

‘ਦੈਵ ਜੋਗ ਤੇ ਐਸੇ ਭਯੋ ॥ ਸਰਪ ਨਿਕਸ ਮੌਹਿਨ ਡਸ ਗਯੋ ॥੧੫॥
 ਕਰਤ ਰਹੇ ਜੇਤਕ ਉਪਜਾਰਾ ॥ ਬਾਰਕ ਮਰਯੋ ਹੋਤ ਭੁਨਸਾਰਾ ॥
 ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੇ ਨੰਦਨ ਚੇਕ ॥ ਕਰਤੇ ਭਏ ਬ੍ਰਲਾਪ ਅਨੇਕ ॥ ੧੬ ॥
 ਹੇ ਸੁਤ ਕਿਤ ਹਮ ਛੋਰ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ਤਵ ਬਿਨ ਕਜਾ ਹੁਇ ਹਾਲ
 ਹਮਾਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਪਰੋਸੀ ਦੈਰਤ ਆਵੈ ॥ ਹਾਇ ਹਾਇ ਲਰ ਐਸ
 ਅਲਾਵੈ ॥ ੧੭ ॥ ਬਡੈ ਕਸ਼ਟ ਤੁਮ ਕੇ ਹੁਇ ਪਰਯੋ ॥ ਇਕ ਸੁਤ
 ਡਸਯੋ ਸਰਪ ਤੇ ਮਰਯੋ ॥ ਇਕ ਤੇ ਸੁਨ ਦੂਸਰ ਸੁਧ ਭਈ ॥ ਸਗਰ
 ਪੁਰੀ ਮੈਂ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਥਈ ॥ ੧੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਟਲ ਰਾਇ ਇਤ ਪ੍ਰਾਤ ਭੀ ਜਾਗੇ ਹੋਇ ਸੁਚੇਤ ॥
 ਕਰ ਨਿਤ ਕੀ ਕਿਰਜਾ ਭਲੇ ਤਿਆਗਯੋ ਤਬਹਿ ਨਿਕੇਤ ॥ ੧੯ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਖੇਲਨ ਕੇ ਸਥਾਨ ਚਲ ਆਏ ॥ ਸੇਵਕ ਸਾਬ
 ਬਾਲ ਸਮਦਾਏ ॥ ਸਭ ਆਏ ਮੌਹਿਨ ਨਹਿੰ ਆਯੇ ॥ ਤਿਸੇ ਹਕਾਰਨ
 ਦਾਸ ਪਠਾਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ਚਲਯੋ ਦਾਸ ਤਿਸ ਸਦਨ ਸੁ ਗਯੋ ॥
 ਮਰਯੋ ਪਰਯੋ ਮੌਹਿਨ ਦਰਸਯੋ ॥ ਬਡੈ ਬ੍ਰਲਾਪ ਹੇਰ ਤਿਸ ਬੇਰੇ ॥
 ਮਿਲਤ ਨਾਰੰ ਨਰ ਕਰੈਂ ਘਨੇਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਅਟਲ ਰਾਇ ਕੇ ਨਿਕਟ
 ਸੁ ਆਯੇ ॥ ਮੌਹਿਨ ਮਰ ਗਾ ਸਰਪ ਡਸਯੋ ॥ ਸੁਨਯੋਂ ਅਚਾਨਕ
 ਮੌਹਿਨ ਮਰਨਾ ॥ ਅਟਲ ਰਾਇ ਨਹਿੰ ਕੀਨਸ ਜਰਨਾ ॥ ੨੨ ॥
 ਸਭ ਲਰਕਨ ਕੇ ਹੋਇ ਸਮੇਤ ॥ ਗਈ ਧਾਇ ਮਿਲ ਬੇਬਨਕੇ ਨਿਕੇਤਾ ॥
 ਆਗੈ ਮਿਲੇ ਹੁਤੇ ਸਮਦਾਯਾ ॥ ਸਭਨ ਬਿਲੋਕਯੋ ਗੁਰ ਸੁਤ ਆਯਾ
 ॥ ੨੩ ॥ ਉਠ ਸਭ ਬੰਦਨ ਕਰ ਇਕ ਬਾਰਾ ॥ ਕਹਿ ਗੁਰਮੁਖ ਇਹੁ
 ਮਿਤੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਸਰਪ ਡਸਯੋ ਮਰਗਾ ਅਬ ਦਾਹੈ ॥ ਅਹੁ ਸਾਮ੍ਰਥ
 ਲਿਹੁ ਇਸੇ ਜਿਵਾ ਹੈਂ ॥ ੨੪ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਅਟਲ ਰਾਇ ਪਿਖ
 ਕਹਯੋ ॥ ਇਸ ਸਿਰ ਦਾਵ ਸੀਫ ਕੇ ਰਹਯੋ ॥ ਕਰ ਮਹਿੰ ਖੂੰਡੀ ਤਿਸ

ਗਰ ਡਾਰੀ ॥ ਉਠ ਮੌਹਿਨ ਦੇ ਸੀਢ ਹਮਾਰੀ ॥ ੨੫ ॥ ਨਹੀਂ ਸਮੋਂ
 ਕਿਮ 'ਸੁਪਤਯੋ ਭਾਰੀ ॥ ਕਰੈ ਬਾਹਨ ਬਲ ਲੀਨ ਉਠਾਰੀ ॥
 ਬੈਠਯੋ ਮੌਹਿਨ ਆਂਖ ਉਘਾਰੀ ॥ ਪਿਖ ਹਰਖੇ ਨਰ ਐ ਸਬ ਨਾਰੀ ॥
 ੨੬ ॥ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਨੰਦਨ ਗੁਰ ਧੰਨ ॥ ਦੇਤ ਪ੍ਰਾਨ ਲਗ ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ॥
 ਕੈ ਤੇ ਹੁਤੈ ਰੁਦਨ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਕੈ ਮੰਗਲ ਭਾ ਅਨਦ ਘਨੇਰਾ ॥
 ੨੭ ॥ ਜਹਿੰ ਕਹਿੰ ਅਟਲ ਰਾਇ ਕੀ ਕੀਰਤ ॥ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਹੋਤ
 ਭਈ 'ਬਿਸਤੀਰਤ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਤਖਤ ਅਕਾਲ ॥ ਬੈਠੇ ਹੁਤੇ
 ਤਬੈ ਸਿਖ 'ਜਾਲ ॥ ੨੮ ॥ ਤਹਿ ਇਕ ਸਿਖ ਨੇ ਆਨ ਸੁਨਾਈ ॥
 ਅਟਲ ਰਾਇ ਜਸ ਮ੍ਰਿਤਕ ਜਿਵਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਨ ਕੈ ਤਿਸ
 ਬੇਰਾ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰ ਬਡੇਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਮਰੇ ਜੋਊ ਇਸ
 ਦੇਸ ਮਝਾਰੇ ॥ ਆਨ ਪਰਹਿੰ ਸੋ ਗਰੇ ਹਮਾਰੇ ॥ ਹਮ ਤੇ ਚਹੈਂ
 ਜਿਵਾਵਤ ਸੋਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੰਗ ਸ਼ਰੀਕੀ ਹੋਈ ॥ ੩੦ ॥ ਪਰਮੇਸ਼ੂਰ
 ਕਰਮਨ ਫਲ ਦੇਯ ॥ ਹਮ ਜਿਵਾਇ ਕਰ ਤਿਸੈਂ ਮਿਟੇਯ ॥ ਇਹ ਤੈਂ
 ਬਾਤ ਨ ਕੀਨੀ ਅਹੈ ॥ ਮਰਹਿ ਜੁ ਫੇਰ ਜਿਅਨ ਕੇ ਲਹੈ ॥ ੩੧ ॥
 ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਕਰਤੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਅਟਲ ਰਾਇ ਆਵਤ ਭੇ ਤਾਹਿ ॥
 ੫ ਕਰ ਖੂੰਡੀ 'ਸੁਨ ਭੁਖਨ ਧਾਰੀ ॥ ਖੇਲਤ ਆਯੋ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥
 ਬਿਨ ਸਨੇਹ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਖਾਨਾ ॥ ਨਿਜ 'ਅਜਮਤ ਬਿਦਤਾਈ
 ਜਹਾਨਾ ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਕੇ ਕਹਿਰ ਕਹੰਤੇ ॥ ਕੀਨੋ ਤੈਂ ਉਤਪਾਤ ਮਹੰਤੇ
 ॥ ੩੩ ॥ ਇਸ ਕਰਨੀ ਦਾ ਫਲ ਅਬ ਏਹੀ ॥ ਜੇ ਤੁੰ ਰਹੈਂ ਤੁ ਹਮ
 ਨ ਰਏ ਹੀ ॥ ਹਮ ਜੇ ਰਹੈਂ ਤੁ ਤੁਮ ਨਹਿੰ ਰਹੋ ॥ ਇਹੀ ਬਾਕ ਅਬ
 ਸਾਚੇ ਲਹੋ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਅਟਲ ਰਾਇ ਗੁਰ ਬਚ ਕੇ ॥ ਮਾਨਯੋ
 ਰਿਦੈ ਕਰਯੋ ਚਹਿ ਸਚ ਕੈ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਜਿਮ ਸਨਮੁਖ ਖਰੇ ॥ ਸਿਰ

ਨਿਵਾਇ ਤਹਿ ਬੰਦਨ ਕਰੋ ॥ ੩੫ ॥ ਹਟਤਯੋ ਨਹੀਂ ਪੀਠ
 ਦਿਖਰਾਈ ॥ ਪਾਛਲ ਪਾਇਨ ਚਲੇ ਤਦਾਬੀ ॥ ਨਹੀਂ ਨਿਕੇਤ
 ਗਮਨ ਕੇ ਕੀਨਾ ॥ ਸੁਨਯੋ ਨ ਕਛੁ ਨ ਕਹਿਯੋ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ੩੬ ॥
 ਜਾਇ ਸੁਧਾਸਰ ^੧ਦੱਖਨ ਉਰ ॥ ਹੁਤੇ ਨਮ੍ਰ ਬਲ ਜਲ ਤਹਿ ਠੋੜ ॥
 ਸੁੰਦਰ ਕਮਲ ਖਿਰੇ ਤਹਿ ਮਾਹਿ ॥ ਤਾਂ ਮਹਿੰ ਅਟਲ ਰਾਇ ਤਬ
 ਨ੍ਹਾਇ ॥ ੩੭ ॥ ਤਾਹਿ ਤੀਰ ਹਰਿਆਵਰ ਥਾਨਾ ॥ ਬਿਤ ਹੈ ਕਰ
 ਜਪੁ ਪਾਠ ਬਖਾਨਾ ॥ ਕਰ ਖੁੰਡੀ ਸਿਰ ਨੀਚੇ ਧਰ ਕੈ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਸਰੀਰ
 ਅਛਾਦਯੋ ਪਰ ਕੈ ॥ ੩੮ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਤਨ ਕੇ ਤਿਆਗ ਸਿਧਾਰੇ ॥
 ਜਜੋਂ ^੨ਗਜ ^੩ਸੁਮਨ ਮਾਰ ਗਰ ਢਾਰੇ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪੁਰ
 ਮਾਹਿ ॥ ਪਿਖਯੋ ਦਾਸ ਜਾ ਗੁਰੂ ਬਤਾਇ ॥ ੩੯ ॥ ਸੁਨ ਸੁਧ ਉਠੇ
 ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥ ਚਲੇ ਤਹਾਂ ਸੰਗ ਸਿੱਖ ਸਮਾਜ ॥ ਗਈ ਸਦਨ
 ਸੁਧ ਸੁਨ ਕਰ ਮਾਤ ॥ ਭਾ ਵਰਗ ਪ੍ਰਲੋਕ ਭਾ ^੪ਤਾਤ ॥ ੪੦ ॥
 ਮਹਿਲ ਗੁਰੂ ਪੁਰ ਕੇ ਨਰ ਨਾਰ ॥ ਮਿਲ ਆਏ ਸਭ ਬਿਨਾਂ ਅਵਾਰ ॥
 ਅਟਲ ਰਾਇ ਅਵਨੀ ਪਰ ਹੇਰਾ ॥ ਕਰ ਵਿਗਾਗ ਨਰ ਨਾਰ ਘਨੇਰਾ
 ॥ ੪੧ ॥ ਗੁਰ ਧੀਰਜ ਸਭ ਕੇ ਤਬ ਦੀਨੇ ॥ ਰੈਦਨ ਯੋਗ ਨ
 ਕੰਵਰਹਿ ਚੀਨੇ ॥ ਇਹੁ ਸਦ ਜੀਵਤ ਹੈ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ ਅਬ ਤੇ ਬਡ
 ਯਸ ਕੇ ਜਗ ਪਾਹਿ ॥ ੪੨ ॥ ਇਕ ਹਰ ਮੰਦਰ ਕੀ ਹੁਇ ਪੂਜਾ ॥
 ਅਟਲ ਰਾਇ ਮਾਨਹਿੰਗੇ ਦੂਜਾ ॥ ਮੰਦਰ ਕੰਚਨ ਬਨਹਿ ਉਚੇਹਾ ॥
 ਸਰ ਲਗਵਾਹਿੰ ਪੁਨ ਇਸ ਕੇਰਾ ॥ ੪੩ ॥ ਨਰ ਨਾਗੀ ਸਰਧਾ
 ਕਰ ਨਾਵੈਂ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਸਭ ਇਸ ਤੇ ਪਾਵੈਂ ॥ ਇਤ ਆਦਿਕ
 ਬਰ ਦੀਨ ਘਨੇਰੇ ॥ ਸਭ ਕੇ ਧੀਰਜ ਭਾ ਤਿਸ ਬੇਰੇ ॥ ੪੪ ॥ ਚੰਦਨ
 ਕੇ ਬਹੁ ਭਾਰ ਮੰਗਾਇ ॥ ਸਨਾਨ ਕਰਾਇ ^੫ਦਾਹ ਪੁਨ ਦਾਇ ॥

੧ ਦਖਣ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ।

੨ ਹਾਬੀ ।

੩ ਫੁਲਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ।

੪ ਪੁਤਰ ।

'ਮੱਜਨ ਕਰ ਆਏ ਦਰਬਾਰ ॥ ਸ਼ਬਦ ਰਾਗੀਅਨ ਕੀਨ ਉਚਾਰ ॥
 ੪੫ ॥ ਪੰਚਮੂਤ ਤਿਆਰ ਭਾਤਬੈ ॥ ਸੁਹਿਲਾ ਪਠ ਬਰਤਾਯੋ ਸਬੈ ॥
 ਪਾਠ ਗ੍ਰੰਥ ਗੁਰ ਰਾਖਨ ਕੀਨ ॥ ਚਤੁਬ੍ਰਧ ਦਿਵਸ ਪੁਸ਼ਪ ਚੁਨ ਲੀਨ
 ॥ ੪੬ ॥ ^੨ਕਲਸ਼ ਮਾਹਿ ਪਾ ਧਰਨ ਗਡਾਇ ॥ ਮੰਦਰ ਕੀ
 ਚਿਨਵਾਈ ਲਾਇ ॥ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਅਟਲ ਜਹਾਂ ਬੇਨਾਇ ॥ ਤਿਸ ਬਲ
^੩ਤਾਲ ਕਾਰ ਲਗਵਾਇ ॥ ੪੭ ॥ ਝੂਝਯੋ ਤਬ ਭਾਈ ਗੁਰ ਦਾਸ ॥
 ਧਰੋ ਨਾਮ ਸਰ ਹੇ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਖਾਨਾ ॥
 ਕੰਵਰ ਹੁਤੇ ਮਮ ਕਵਰ ਸਮਾਨਾ ॥ ੪੮ ॥ ਪੁਨ ਅੰਤਹਿ ਇਸ ਜਲ
 ਮਜ਼ ਨੁਾਇ ॥ ਕਵਲ ਖਿਰੇ ਇਸ ਬਲ ਕੇ ਮਾਇ ॥ ਇਸ ਹਿਤ ਨਾਮ
 ਕੈਲ ਸਰ ਭਯੋ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਆਨੰਦ ਲਯੋ ॥ ੪੯ ॥ ਦਿਵਸ
 ਦੁਸਹਿਰੇ ਭੋਗ ਪਵਾਇ ॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਪਾਗ ਬੰਧਾਇ ॥ ਪਾਠ
 ਅਖੰਡ ਪੰਦਮੇ ਦਿਉਸ ॥ ਪਾਯੋ ਭੋਗ ਯੱਗ ਬਹੁ ਕਿਓਸ ॥ ੫੦ ॥
 ਇਕ ਸ਼ਤ ਉਨਸਠ ਸੰਮਤ ਜਾਨੇ ॥ ਬਦੀ ਅਸੂਜ ਸੁ ਦਸਮੀ ਮਾਨੋ ॥
 ਅਟਲ ਰਾਇ ਨਿਜ ਸਦਨ ਪਯਾਨੇ ॥ ਪੜ੍ਹੈ ਸੁਣੈ ਪਾਵੈ
 ਕਲਜਾਨੇ ॥ ੫੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਅਟਲ ਰਾਇ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨ ਮੰਦਰ ਅੰ ਕੈਲਸਰ ਰਚਨ
 ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਠੱਤੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੮ ॥
 ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਕਛੁਕ ਕਥਾ ਗੁਰਦਾਸ ਕੀ ਸੁਨ ਸੌਤਾ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥

ਗੁਰ ਮਾਯਾ ਦੁਸਤਰ ਮਹਾਂ ਕਰ ਲੀਜਹਿ ਨਿਰਜਾਸ ॥ ੧ ॥

ਚੰਪਬੀ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਗੁਰ ਸਭਾ ਮਝਾਰੇ ॥ ਸਿਦਕੀ ਸਿਖ
 ਬੈਠੇ ਮੁਦ ਧਾਰੇ ॥ ਭਗਤੁ ਬਹਿਲੈ ਆਦਿਕ ਬਿਰੇ ॥ ਜੇਠਾ ਬਿਧੀਆ
 ਸੁਭ ਮਤ ਕਰੇ ॥ ੨ ॥ ਬੈਠਯੋ ਫਿਗ ਪ੍ਰਬੀਨ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਸਿੱਖੀ ਕੇ

ਹੁਇ ਬਾਕ ਬਿਲਾਸ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਗੁਰ ਕਰਨਾ ਧਰੈ ॥ ਮਾਯਾ ਤੇ
 ਸੁ ਬਚਾਵਨ ਕਰੈ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਠਹਿਰਾਵੈ ਚਰਨ ਮੁਝਾਰਾ ॥ ਸਹੈ
 ਕਸੌਟੀ ਸੌ ਸਿਖ ਭਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਤ ਨ ਜਾਹਿੰ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਪਿਖ
 ਕਰ ਭਰਮਹਿੰ ਸਿੱਖ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਸਭ ਮਹਿੰ ਤਬ ਬੋਲਯੋ
 ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਜੇ ਕਰ ਹੋਇ ਸਿੱਖ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ਸਿੱਖੀ ਕੋ ਨਿਰਬਾਹਿਨ
 ਕਰੈ ॥ ਜਜੋਂ ਕਜੋਂ ਕਰ ਉਠ ਭਰਮ ਨ ਧਰੈ ॥ ੫ ॥ ਜੇ ਕਰ ਸਾਂਗ
 ਅਰੰਭੈ ਪਰਖਨ ॥ ਧਾਰੈ ਰੂਪ ^੧ਬਿਪਰਜੈ ਕੁਛ ਤਨ ॥ ਕਿਧੈ ਗਿਰਾ
 ਕਹਿ ਐਰ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ॥ ਕਹਿ ਸੁਭਾਇ ਬਿਪ੍ਰੀਤਹਿ ਭਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ਕਿਧੈ
 ਅਜੇਗ ਕਰਾਵਹਿ ਕੈਸੇ ॥ ਆਗੇ ਕਹੀ ਕਰੀ ਨਹਿੰ ਜੈਸੇ ॥ ਸਿੱਖ
 ਸਿਦਕ ਅਪਨੋ ਦਿੜ੍ਹੁ ਰਾਖੈ ॥ ਸਹੈ ਕਸੌਟੀ ਮਨ ਕੈ ਗਾਖੈ ॥ ੭ ॥
 ਅਪਨੀ ਕਵਿਤਾ ਬਿਖੈ ਬਨਾਈ ॥ ਸੋ ਤੁਕ ਪਠ ਕਰ ਸਭਨ ਸੁਨਾਈ ॥
 ਜੇ ਗੁਰ ਸਾਂਗ ਕਛੂ ਬਰਤਾਰੈ ॥ ਦਿਢ ਸਿਖ ਰਹੈ ਸਿਦਕ ਨਹਿੰ ਹਾਰੈ
 ॥ ੮ ॥ ਸੁਨ ਸਿੱਖਨ ਪੁਨ ਭਨੀ ਸੁ ਬਾਣੀ ॥ ਹੈ ਐਸੇ ਤੁਮ ਜਥਾ
 ਬਖਾਨੀ ॥ ਤਉ ਬਿਸਾਲ ਪ੍ਰਬਲ ਗੁਰ ਮਾਯਾ ॥ ਕੈਨ ਕੈਨ ਨਹਿੰ
 ਇਨਹਿ ਭ੍ਰਮਾਯਾ ॥ ੯ ॥ ਸਿਦਕ ਰਾਖਬੋ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਹੈ ॥ ਜਿਨਹੁ
 ਕਰੇ ਤਪ ਕਾਨਨ ਰਹੈ ॥ ਮੁਨ ਜਨ ਸੁਰ ^੨ਗੰਧ੍ਰਬ ਕੋ ਗਿਨੀਅਹਿ ॥
 ਜਿਨ੍ਹੋਂ ਗਿਨੇ ਕੋ ਅੰਤ ਨ ਭਨੀਅਹਿ ॥ ੧੦ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਮਾਯਾ ਨੇ ਘਨੇ
 ਭ੍ਰਮਾਏ ॥ ਕਰੀ ਨ ਕਿਸ ਬਿਨ ਗੁਰੂ ਸਹਾਇ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਪੁਨ
 ਗੁਰਦਾਸ ਬਖਾਨੀ ॥ ਕਰੀ ਹੁਤੀ ਸੋ ਅਪਨੀ ਬਾਨੀ ॥ ੧੧ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ^੩ਅੰਬਰ ਪਾਟੇ ਬਿੱਗਲੀ ਲਾਇ ਕਰੇ ਕੁਝਿਆਰ ॥

ਇਤ ਆਦਿਕ ਨਰ ਅਲਪ ਜੇ ਦੇਤ ਸਿਦਕ ਕੋ ਹਾਰ ॥ ੧੨ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਨਰ ਸਿੱਖੀ ਮਹਿੰਗਾਦੇ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰੂ ਸਿਦਕ ਮਨ
 ਰਾਖ ਪਰੋਈ ॥ ਜਜੋਂ ਕਜੋਂ ਕਰ ਮਤ ਕੋ ਬਿਰ ਗਹੈ ॥ ਹੁਇ ਗਾਓ

ਹਲਬੇ ਨਹਿੰ ਲਹੈ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਨ ਸਿੱਖਨ ਕੀ ਚਰਚਾ ਚਾਰੂ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਰਿਦੇ ਬਿਚਾਰੁ ॥ ਅਪਰ ਸਰਬ ਗੁਰ ਆਸਾ ਚਹੈਂ ॥
ਨਿਜ ਬਿਸਾਸ ਗੁਰਦਾਸਹਿ ਕਹੈਂ ॥ ੧੪ ॥ ਯਾਤੇ ਬੀਜ ਮਾਤ੍ਰ
ਹੰਕਾਰ ॥ ਹੈ ਇਸ ਬਿਖੈ ਸੁ ਬੁਰੇ ਬਿਕਾਰ ॥ ਰਹਿਬੇ ਸਦਾ ਸਮੀਪ
ਹਮਾਰੇ ॥ ਚਹੀਅਹਿ ਉਰ ਤੇ ਮੂਲ ਉਖਾਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਇਮ ਹੰਕਾਰ
ਬਿਨਾਸਰੇ ਜੇ ਨਾ ॥ ਤੈ ਹਮ ਕੇ ਚਹੀਯਤ ਹਤ ਦੇਨਾ ॥ ਦੇਹਿੰ ਲਸੌਟੀ
ਸਹੇ ਕਿ ਨਾਹੀ ॥ ਕਰੈਂ ਕ੍ਰਿਤੀ ਕੁਛ ਪਰਖਨ ਸਾਹੀ ॥ ੧੬ ॥
ਗਰਬਤ ਚਿਤ ਮਹਿ ਸਿੱਖ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਜਾਨਯੋ ਪਰੈ ਪਰਖਬੇ ਕਾਲਾ ॥
ਇਮ ਸਤਿਗੁਰ ਉਰ ਮਹਿੰ ਠਹਿਰਾਈ ॥ ਕਿਤਕ ਸਮੈਂ ਮੈਂ ਸਭਨ
ਸੁਨਾਈ ॥ ੧੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਚਹੈਂ ^੧ਤੁਰੰਗ ਹਮ ਜੁਗਲ ਸ਼ੁਭ ਕਹਾਂ ਮਿਲੈਂਗੇ ਸੋਇ ॥
ਸੁਨ ਇਕ ਸਿੱਖ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਕਾਬਲ ਮਹਿੰ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ॥ ੧੮ ॥

^੨ਚੌਪਈ ॥ ਰਾਵਰ ਕੇ ^੩ਅਰੂਢਥੈ ਜੋਗੀ ॥ ਆਨਹਿੰ ਪਠਹੁ ਸੁ
ਮਤ ਜੁਤ ਲੋਗ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਰੋਬਿੰਦ ਸੁਨ ਕਰ ਮਾਨੀ ॥ ਨਿਸਚੈ ਤਹਾਂ
ਤੁਰੰਗਾਨ ਖਾਨੀ ॥ ੧੯ ॥ ਜੋ ^੪ਕਿਕਾਨੁ ਬਡ ਕੀਮਤ ਕੇਰਾ ॥ ਸੋ
ਪਸਚਮ ਦਿਸ ਕੋ ਹੀ ਹੋਰਾ ॥ ਤਬ ਗੁਰਦਾਸ ਦਿਸਾ ਗੁਰ ਦੇਖਾ ॥
ਕਹਯੋ ਕਿ ਤੁਮ ਤੇ ਕੈਨ ਵਿਸੇਖਾ ॥ ੨੦ ॥ ^੫ਉਭੈ ਤੁਰੰਗਮ ਹੇਤ
ਹਮਾਰੇ ॥ ਲਜਾਉ ਸਬੇਗੁ ^੬ਚਪਲ ਬਲ ਭਾਰੇ ॥ ਇਮ ਆਇਸ ਕੇ
ਸੁਨ ਕਰ ਮਾਨੀ ॥ ਮੈਂ ਜੈ ਹੋਂ ਅਸ ਲਿਆਉ ^੭ਬਖਾਨੀ ॥ ੨੧ ॥ ਤਬ ^੮ਬੇਸਰ
ਪੰਜ ਧਨ ਕੇ ਸਾਬ ॥ ਦੇ ਪੰਜਾਸ ਹਜਾਰ ਸੁਨਾਬਾਨਰ ਕੇਤਕ ਤਿਹ ਸੰਗ
ਲਵਾਇ ॥ ਚਲਤ ਸਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ^੯ਪ੍ਰਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ਮੇਲ
^੧ਕਿਕਾਨਨ ਕੇਰ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਹਮਰੇ ਢਿਗ ਪੰਜਾਵੈ ॥ ਜੇ

ਪਸਿੰਦ ਹਮਰੇ ਮਨ ਆਇ ॥ ਤੈ ਗਿਨ ਦੀਜਹਿ ਮੌਲ ਸਬਾਇ॥੨੩॥
 ਜੇ ਲੋਟਾਇ ਦਿਹੈਂ ਹਮ ਸੋਇ ॥ ਲਹੈ ਸੁਦਾਗਰ ਪਿਲਮ ਬਿਗੋਇ ॥
 ਸਮਝ ਬਾਤ ਬੰਦਨ ਪਗ ਧਾਰੀ ॥ ਚਲਤ ਭਯੋ ਗੁਰਦਾਸ ਅਗਾਰੀ ॥
 ੨੪ ॥ ਅੈਰਾਵਤੀ ਉਲੰਘਤ ਚਾਲਾ ॥ ਚੰਦ੍ਰਭੁਗਾ ਤਰ ਗਯੋ
 ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਨਹਿ ਪਿਦਸਤਾ ਤੇ ਹੁਇ ਪਾਰਾ ॥ ਚਲਤ ਸਿੰਧ
 ਨਦ ਜਾਇ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਤਜ ਪਸੈਰ ਕੈ ਆਗੇ ਗਯੋ ॥ ਕਾਬਲ
 ਜਾਇ ਬਿਲੋਕਤ ਭਯੋ ॥ ਡੇਰਾ ਕੀਨੇ ਸ਼ੋਰ ਬਜਾਰ ॥ ਧਰਮ ਸਾਲ ਜੋ
 ਰੁਚਰ ਅਪਾਰ ॥ ੨੬ ॥ ਬੀਚ ਸ਼ੈਨ ਕੇ ਤੰਬੂ ਲਾਇ ॥ ਸਭ ਧਨ
 ਤਿਸ ਮਹਿ ਦੀਨ ਟਿਕਾਇ ॥ ਪਹਿਰੇ ਦਾਰ ਬਠਾਇ ਚੁਫੇਰੇ ॥ ਆਇ
 ਸਿੱਖ ਤਬ ਮਿਲੇ ਘਨੇਰੇ ॥ ੨੭ ॥ ਅਨਕ ਬਿਧਨ ਸੇਵਾ ਕਰਵਾਈ ॥
 ਨਿਸ ਬਿਸਰਾਮੇ ਦਿਉਸ ਜੁ ਬਾਈ ॥ ਬੂਝੇ ਘੋਰੇ ਇਕ ਕੇ ਪਾਸ ॥
 ਹੁਤੇ ਜੁਗਲ ਸੁੰਦਰ ਗੁਨ ਰਾਸ ॥੨੮॥ ਦਰਬ ਮੌਲ ਪੰਚਾਸ ਹਜਾਰ ॥
 ਪੁਨ ਕਰ ਲੀਨ ਏਵ ਤਕਰਾਰ ॥ ਹਮ ਹੈ ਲਹੈਂ ਦਰਬ ਤੁਹਿ ਦੈ ਹੈਂ ॥
 ਏਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਪਠੈ ਹੈਂ ॥ ੨੯ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਰਾਖ ਲਹੈ ਹੈ
 ਜਾਨ ॥ ਤੈ ਹਮ ਧਨ ਗਿਨ ਦਹੈਂ ਸੁਜਾਨ ॥ ਜੇ ਕਿਕਾਨ ਤਿਨ
 ਵਾਪਸ ਕੀਨੇ ॥ ਤੈ ਨਿਜ ਹੈ ਲੀਜੈ ਪਰਬੀਨੇ ॥ ੩੦ ॥ ਸੁਨਤ
 ਸੁਦਾਗਰ ਬਾਕ ਬਖਾਨੇ ॥ ਬਲੀ ਬਿਐਬ ਤੁਰੰਗ ਮਹਾਨੇ ॥ ਗੁਰ
 ਢਿਗ ਪਠੋ ਨ ਸੰਸਾ ਕੋਈ ॥ ਪੀਛੇ ਲੇਹਿ ਮੌਲ ਜੋ ਹੋਈ ॥ ੩੧ ॥
 ਕਰ ਤਕਰਾਰ ਕਿਕਾਨ ਪਠਾਏ ॥ ਮਗ ਕੋ ਉਲੰਘ ਸੁਧਾਸਰ ਆਏ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਖ ਕਰ ਉਰ ਹਰਖਾਏ ॥ ਚਢ ਕਰ ਫੇਰ ਧਵਾਇ ਫੰਧਾਏ
 ॥ ੩੨ ॥ ਖਾਸ ਤਬੇਲੇ ਸੋ ਬੰਧਵਾਏ ॥ ਸਿੱਖ ਕੈ ਪਠਿਓ ਕਾਬਰ
 ਮਾਇ ॥ ਜਾਇ ਬਾਤ ਗੁਰਦਾਸ ਸੁਨਾਈ ॥ ਘੋਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲੀਏ

੧ ਸ਼ੀਘਰ । ੨ ਰਾਵੀ ਵਡਿਆ । ੩ ਚਨਾਬ ਦਰਿਆ । ੪ ਜੇਹਲਮ ਦਰਿਆ ।

੫ ਸਿੰਧ ਦਰਿਆ । ੬ ਛਾਲਾਂ ਮਾਰੀਆਂ । ੭ ਕਾਬਲ ਦੇ ਵਿਚ ।

ਬੰਧਾਈ ॥ ੩੩ ॥ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਆਏ ਮਨ ਭਾਏ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਬ ਕੇ
 ਭਾਖ ਪਠਾਏ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰਦਾਸ ਹਰਖ ਕੇ ਪਾਯੋ ॥ ਸੋਉ ਸੁਦਾਗਰ
 ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ੩੪ ॥ ਕਰ ਸਨਮਾਨ ਬਠਾਵਨ ਕੀਨਾ ॥ ਲੇਹੁ
 ਮੇਲ ਗੁਰ ਨੇ ਕਹਿ ਦੀਨਾ ॥ ਸੌਦਾਗਰ ਤੰਬੂ ਦਰ ਬਿਰਯੋ ॥ ਬਿਚ
 ਗੁਰਦਾਸ ਜਾਇ ਤਬ ਬਰਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਤਾਰੀ ਲਾਇ ਖੋਰ ਕਰ ਤਾਰੇ ॥
 ਦਰਬ ਨਿਕਾਸਨ ਕੇ ਕਰ ਡਾਰੋ ॥ ਭਈ ਠੀਕਰੀ ਜਿਤਕ ਰਜਤਪਨ ॥
 ਵਹਿਰ ਨਿਕਾਰੀ ਪਿਖ ਵਿਸਮਯੋ ਮਨ ॥ ੩੬ ॥ ਪੰਚਹੁ ਖੱਚਰ ਪਰ
 ਦਸ ਭਾਰੇ ॥ ਖੇਲੁ ਖੇਲੁ ਸੋ ਸਕਲ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਪਿਖੀ ਠੀਕਰੀ ਸਭ
 ਮਹਿੰ ਤੈਸੇ ॥ ਦਿੰਤਾ ਅਧਕ ਬਿਚਾਰਤ ਐਸੇ ॥ ੩੭ ॥ ਗੁਰ ਨੇ ਮੇ
 ਸੰਗ ਧੈਰੂ ਕਮਯੋ ॥ ਹੈ ਮੰਗਾਇ ਲੀਏ ਚਹੈ ਗਹਾਯੋ ॥ ਨਿਕਸੋਂ
 ਵਹਿਰ ਤੁ ਗਹੈ ਸੁਦਾਗਰ ॥ ਤਾਂਤੇ ਖਿਸਕੋਂ ਜਾਉਂ ਇਕਾਗਰ ॥
 ੩੮ ॥ ਅਪਰ ਉਪਾਉ ਨ ਕਛੁ ਬਨ ਆਯੋ ॥ ਤੰਬੂ ਪਾੜ ਪਿਛੈ
 ਨਿਕਸਾਯੋ ॥ ਦਿਸ਼ਟ ਬਚਾਇ ਭਯੋ ਕਾਢੂਰ ॥ ਥੇਲ ਕਾਲ ਮਹਿੰ
 ਪ੍ਰਾਪਤ ਦੂਰ ॥ ੩੯ ॥ ਤਹਾਂ ਸੁਦਾਗਰ ਦਰ ਕੇ ਹੋਰਤ ॥ ਬਿਤਯੋ
 ਸਮਾ ਬਹੁ ਪੁਨ ਸੋ ਟੇਰਤ ॥ ਅੰਤਰ ਤੇ ਨਿਕਸਯੋ ਨਹਿੰ ਭਾਈ ॥
 ਪਿਖਯੋ ਸੁਦਾਗਰ ਅੰਚਰ ਚਾਈ ॥ ੪੦ ॥ ਨਹਿੰ ਭਾਈ ਧਨ ਗਨ
 ਤਬ ਹੋਰਾ ॥ ਸਭਨ ਸੁਨਾਇ ਕਹਯੋ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਸਿਖ ਕਾਬਲ
 ਸੰਗੀ ਰੁਰਦਾਸ ॥ ਨਹਿੰ ਗੁਰਦਾਸ ਚਕ੍ਰਤ ਭੇ ਰਾਸ ॥ ੪੧ ॥ ਤਬ
 ਸਿੱਖਨ ਧਨ ਸਭ ਗਿਨ ਦਯੋ ॥ ਸਹਸ੍ਰ ਪੰਚਾਸ ਸੁਦਾਗਰ ਲਯੋ ॥
 ਖੋਜਯੋ ਬਹੁਰ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਨਹਿੰ ਪਾਯੋ ਸਭ ਭਏ ਨਰਾਸ ॥
 ੪੨ ॥ ਸਭ ਸਮਾਜ ਕੀਨ ਸੰਭਾਰ ॥ ਭਏ ਸੰਗੀ ਗੁਰਦਾਸ ਤਿਆਰਾ
 ਸੰਗਤ ਕਾਬਲ ਕੀ ਇਕ ਠਾਈ ॥ ਗੁਰ ਹਿਤ ਭੇਟ ਅਧਕ ਤਿਨ

੧ ਰੂਪੈ।

੨ ਛਲ।

੩ ਅਖਾਂ ਬਚਾ ਕੇ।

੪ ਭਜੁ ਗਿਆ।

੫ ਬੈਲਦਾ ਰਿਹਾ।

੬ ਕਪੜਾ।

ਦਾਈ ॥ ੪੩ ॥ ਬਿਦਾ ਕੀਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਪਗ
ਪੰਕਜ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ॥ ਸਰਬ ਬਾਰਤਾ ਕੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਨਹਿੰ
ਜਾਨਯੋ ਕਿਤ 'ਗਾ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ੪੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਨ ਕਰ ਤਬ
ਮੁਸਕਾਏ ॥ ਕਿਥ ਹੁਕਾਰ 'ਪੇਸ਼ ਤਿਸ ਆਏ ॥ ਨਹਿੰ ਚਿੰਤਾ ਠਾਨਹੁ
ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤਿਸੇ ਮੰਗਾਵਹਿੰ ਕਛੁ ਦਿਨ ਪਾਹੀ ॥ ੪੫ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਗੁਬੈ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ
ਗੁਰਦਾਸ ਨਿਸਚਾ ਡੋਲਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਉਨਤਾਲੀਸਮੌ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੬ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਨਿਕਸਯੋ ਡੇਰਾ ਤਿਆਗ ਕਰ 'ਹਿਮ ਰੁਤ ਥੀ ਤਿਸਕਾਲ ॥
ਚਲਤ ਪੰਥ ਨਿਜ ਚਰਨ ਕਰ ਸ੍ਰਮ ਕੇ ਲਹਿਤ ਬਿਸਾਲ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਇਕ ਦੁਇ ਮਜਲ ਬਡੇਰੀ ਕਰਕੈ ॥ ਗੁਰ ਤਜ
ਕਾਂਸੀ ਚਲਯੋ ਬਿਚਰਕੈ ॥ ਤਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਬੇਖ ਬਨਾਵਾ ॥ ਕੋਇ ਨ
ਕਰੈ 'ਚਿਨਾਰੀ ਪਾਵਾ ॥ ੨ ॥ ਕਿਤ ਭੋਜਨ ਪ੍ਰਾਪਤ 'ਕਿਤ ਨਹਿੰ ॥
ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਗਮਨਤ ਮਾਰਗ ਮਾਹਿੰ ॥ ਮਹਾਂ 'ਖੇਦ ਤੇ ਦੁਰਬਲ ਹੋਯੋ ॥
ਨਹਿੰ ਆਗੈ ਅਸ ਸੰਕਟ ਜੋਯੋ ॥ ੩ ॥ ਪਾਇਨ ਪਰੇ 'ਛਲੂਹੇ ਘਨੇ ॥
ਚਲਤ ਪੰਥ ਨਿਤ ਸ੍ਰਮ ਕੇ ਸਨੇ ॥ 'ਨੀਠ ਨੀਠ ਕਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵਾ ॥
ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਮਹਿੰ ਸ਼ਿਵ ਪੁਰ ਜੋਵਾ ॥ ੪ ॥ ਕਿਸ ਬਲ ਜਾਇ
ਕੀਆ ਬਿਸਰਾਮੂ ॥ ਤਿਹ ਗੁਰ ਸੰਗਤ ਕੇ ਬਹੁ ਧਾਮੂ ॥ ਜੋ ਸਿਖ
ਦਰਸਨ ਗੁਰ ਹਿਤ ਆਏ ॥ ਤਿਨਹੁ ਪਛਾਨ ਲੀਨ ਹਰਖਾਇ ॥ ੫ ॥
ਸਭਨ ਜੋਰ ਕਰ ਸੇਵਾ ਠਾਨੀ ॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰੇ ਤਾਤੇ ਪਾਨੀ ॥
'ਸਾਪਤ ਹੈਂ ਚਿਤ 'ਚੇਪ ਕਰੰਤੇ ॥ ਸ੍ਰਾਦਲ ਭੋਜਨ ਕਰ 'ਅਚਵੰਤੇ ॥

੧ ਗਿਆ । ੨ ਅਗੋ । ੩ ਮਘਰ ਪੇਹ ਦਾ ਮਹੀਨਾ । ੪ ਪਛਾਨਣਾ ।
੫ ਦੁਖ । ੬ ਕਮਜ਼ੋਰ । ੭ ਬਹੁਤ ਛਾਲੇ । ੮ ਹੰਲੀ ਹੌਲੀ । ੯ ਘੁਟਦੇ ਹਨ ।
੧੦ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ । ੧੧ ਛਕਾਊਂ ਦੇ ਹਨ ।

ਈ ॥ ਜੋ ਤਬ ਹੁਤੇ ਪੁਗੀ 'ਮਹਿਪਾਲਾ'। ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਸਾਲਾ'॥
 ਸੁਨ ਮਹਿਮਾ ਇਸ ਕੀ ਬੁਲਵਾਯੋ ॥ ਕਹਿ ਉਚਾਸਨ ਪਰ ਬੈਠਾਯੋ ॥
 ੭ ॥ ਬੁਝਤ ਭਯੋ ਗੁਰੂ ਕੀ ਗਾਬਾ ॥ ਤਬ ਗੁਰਦਾਸ ਭਨੀ ਨਿਪ
 ਸਾਬਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਰੇ 'ਸੁਧਾਸਰ ਰਾਜੈ' ॥ ਜਪੇ ਨਾਮ ਦਰਸਨ
 ਹੁਖ ਭਾਜੈ ॥ ੮ ॥ ਨਿਜ ਬਾਨੀ ਮਹਿੰ ਗੁਰ ਜਸ ਗਾਯੋ ॥ ਕਹਿ
 ਬਹੁ ਬਿਧ ਮਹਿ ਪਾਲ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਹਰਖਯੋ ਸੁਭ ਬਾਨ ਉਤਾਰਾ॥
 ਪੁਨ ਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਨਿਪਹਿ ਉਚਾਰਾ ॥ ੯ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਗੁਰ
 ਅਰਜਨ ਪਾਸ ॥ ਰਹਿਤ ਭਯੋ ਪੁਰਬ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਅਬ ਸ੍ਰੀ
 ਹਰਿਗੁਦਿੰਦ ਬਹੁ ਸੇਵਾ ॥ ਕਰੈ ਸਦੀਵ ਸਮੁਖ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ੧੦ ॥
 ਇਤਜਾਦਕ ਮਹਿਮਾ ਸੁਨ ਭਾਰੀ ॥ ਪਗ ਪਾਹੁਲ ਲੈਬੈ ਇਛ ਧਾਰੀ॥
 ਪੰਚਾਮੂਤ ਸੁ ਘਨੈ ਕਰਵਾਏ ॥ ਨਿਕਟ ਲੀਨ ਗੁਰਦਾਸ ਝੁਲਾਏ ॥
 ੧੧ ॥ ਹਾਬ ਜੇਰ ਕਹਿ ਪਾਹੁਲ ਦੈ ਹੋ ॥ ਮੇਕਹੁ ਸਿੱਖ ਸਕਲ ਬਿਧ
 ਕੈ ਹੋ ॥ ਪਗ ਪਾਹੁਲ ਦੇ ਤਬ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਭਯੋ ਮਹਾਨ ਭਾਵ ਨਿਪ
 ਸਾਬ ॥ ੧੨ ॥ ਜਬ ਨਿਪ ਭਯੋ ਸਿੱਖ ਇਸ ਕੇਰਾ ॥ ਪੁਰ ਮਹਿੰ
 ਪ੍ਰਗਟਯੋ ਸੁਜਸ ਬਡੇਰਾ ॥ ਅਪਰ ਲੋਕ ਬਹੁ ਸਿੱਖ ਭੇ ਆਏ ॥ ਸਭ
 ਗੁਰ ਗਿਰਾ ਪਢੈਂ ਮਨ ਲਾਏ ॥ ੧੩ ॥ ਨਿਪ ਕੇ ਨਿਕਟ ਕਬਾ ਨਿਤ
 ਕਰੈ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਸੁਨਬੈ ਹਿਤ ਜੁਰੈ ॥ ਬਹੁ ਕੀਰਤ 'ਬਿਸਤੀਰਤ
 ਕੀਨ ॥ ਫਿਰੈਂ ਸੰਗ ਗਨ ਲਖਯੋ 'ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੧੪ ॥ ਇਕ ਦਿਨ
 'ਦਿਜ ਪੰਡਤ ਸਨਯਾਸੀ ॥ ਸਭ ਮਿਲ ਕਰ ਆਏ ਇਸ ਪਾਸੀ ॥
 ਨਿਪ ਕੇ ਗੁਰੂ ਲਖਯੋ ਲਲਚਾਇ ॥ ਨਿਜ ਮਤ ਲਿਆਵਨ ਹੇਤ
 ਅਲਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਇਹੁ ਸ਼ਿਵ ਪੁਰ ਜਿਸ ਮਹਿੰ ਤੁਮ ਬਾਸਾ ॥
 ਯਾਤੇ ਬਨਹੁ 'ਤੁਦੂ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ਬੈਠੇ ਕਰੈ ਸਦਾ ਸ਼ਿਵ ਧਯਾਨ ॥

੧ ਰਾਜਾ ਕਾਂਥੀ ਨਗਰ ਦਾ ।

੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਇਸਥਿਤ ।

੩ ਫੈਲਾਊਣਾ

੪ ਚਤਰ ।

੫ ਬਾਹਮਣ ।

੬ ਸ਼ਿਵਜੀ ਦਾ ।

ਕਯਾ ਗੁਰ ਤੇ ਅਬ ਲੇਹੁ ਸੁਜਾਨ ॥ ੧੯ ॥ ਤਬ ਗੁਰਦਾਸ ਕਹਯੋ
ਸੁਨ ਲੀਜੈ ॥ ਜੋ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਧਰਮ ਪਿਖੀਜੈ ॥ ਪਰ ਪਤਿ 'ਰਮਹਿ
ਨਿੰਦ ਜਗ ਗਾਵਹਿ ॥ ਆਗੈ ਨਰਕ ਸਜਾਇਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ੨੦ ॥
ਇਮ ਗੁਰ ਤਿਆਗ ਜਪੈ ਜੋ ਅੌਰ ॥ ਹਲਤ ਪਲਤ ਮਹਿੰ ਲਹੈ ਨ
ਠੈਰ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਦਯਾ ਤ ਸਭ ਕੀ ਦਯਾ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਰਿਸਹਿ ਤ ਸਭ
ਰਿਸ ਕਿਯਾ ॥ ੨੧ ॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਮਾਤ ਬਿਉਗ ਪਰੈ ਬਛਰਾ ਅਨ ਗਾਇ ਧਰੈ ਬਨ
ਲਾਤ ਲਗਾਵੈ ॥ ਹੰਸ ਦੁ ਤਯਾਗ ਕੈ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਖੋਜਤ ਪੋਖਰ
ਚੇਗ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਚ੍ਰਕੂਪਤੀ ਨਿਜ ਭੂਪ ਤਿਆਗ ਕੈ ਅੌਰ ਪੈ ਜਾਇ ਕੈ
ਦਾਸ ਲਜਾਵੈ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰੂ ਸਿੱਖ ਸੇਵ ਕਰੈ ਜਗ ਅੌਰ ਸੁ ਦੇਵ ਨ
ਪਾਪ ਬਚਾਵੈ ॥ ੧ ॥

ਦੈਹਿਗਾ ॥ ਇਤ ਆਦਕ ਉੱਤਰ ਦੀਏ ਆਨ ਮਾਨ ਕਰ ਹਾਨ ।

ਇਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਆਸਰਾ ਨਿਸਚੈ ਕੀਨ ਸੁਜਾਨ ॥ ੧੯ ॥

ਜੋਰ ਦੁਉ ਕਰ ਦਿਜ ਤਬੈ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨ ਬਖਾਨ ।

ਇਹੁ ਸੰਸਾ ਨਿਰਵਰਤ ਭਾ ਅਪਰ ਸੁਨਹੁ ਦੇ ਕਾਨ ॥ ੨੦ ।

ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਹਰੇ ਵਿਸ਼ਨ ਬਰਨੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥

ਭਿੰਨ ਨਾਮ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਤਨਜ ਕਿਮ ਭਾਖਯੋ ਭਗਵਾਨ ॥੨੧॥

ਚੰਪਈ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਗੁਰਯਾਰਥ ਬਖਾਨਹੁ ॥ ਇਕ ਸੰਸਾ
ਤੇ ਇਹੁ ਕਰ ਹਾਨਹੁ ॥ ਦੁਤਿਜੇ ਬੇਦ ਬਾਹਯ ਤੁਮ ਗ੍ਰੰਥ ॥ ਤਾਸ-ਪੂਜ
ਬਾਖਤ ਹਿਤ ਪੰਥ ॥ ੨੨ ॥ ਤ੍ਰਿਤਿਜ ਸੁਧਾ ਸਰ ਤੀਰਥ ਰਾਜੂ ॥
ਕਹੈਂ ਸਿੱਖ ਕਿਸ ਤੇ ਮਹਾਰਾਜੂ ॥ ਇਹ ਸੰਸੈ ਹਮਰੈ ਉਰ ਮਾਹੀਂ ।

੧ ਉਚਾਰਨ ।

੨ ਸਜਾ ਨੂੰ ਪਾਉਣਗੇ ।

੩ ਕ੍ਰੋਧਵਾਨ ।

੪ ਹੋਰ ।

੫ ਡੱਪੜ ।

੬ ਉਚਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

੭ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮੰਤ੍ਰ ਦਾ ਤੂੰਘਾ ਅਰਥ ਕਹੋ ।

੮ ਇਸਥਿਤ ।

ਤੁਮ ਸਮਾਨ ਸੰਸੈ ਹਰ ਨਾਹੀਂ ॥ ੨੩ ॥ ਅਸ ਸੁਨ ਬਚਨ ਕੀਨ
 ਮਹਾਂ ਗਜਾਤਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਾਸ ਅਵਨਿ ਬਖਜਾਤਾ ॥ ਵਾਹ ਅਰਥ
 ਬਿਸਮਜ ਪਦ ਗਾਵਾ ॥ ਨੇਤ ਨੇਤ ਜਿਸ ਵੇਦ ਬਤਾਵਾ ॥ ੨੪ ॥
 ਜਿੰਹ ਅਨਜਾਨ ਦਿਪੈ ਭਵ ਨਾਨਾ ॥ ਹੋਤ ਨਿਬਾਨ ਜਾਹਿ ਕੇ ਜਾਨਾ ॥
 ਦੁਤਿਜ ਪਦਾਰਥ ਗੁਰ ਇਤ ਮਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੂਤ ਸਿਮ੍ਰਤਿ ਭਾਖਯੋ
 ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਜਾ ਸਮ ਜਗ ਮਹਿ ਅਪਰ ਨ ਕੋਊ ॥ ਜਿਸ ਮਿਲਬੈ
 ਮਿਲ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਸੋਊ ॥ ੧੯੨੩੪ ਸ੍ਰੀ ਵੇਦਾਰਥ ਪ੍ਰਮਾਨਤ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
 ਸੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਠਾਨਤ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਨਹੁ ਦੁਤਿਜ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਜੁ ਬਾਨੀ
 ਰਤਨਾ ਕਰ ਆਨ ਗਨ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਏਹ ਨਮਿੱਤ
 ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਕਰੈ ਸਿੰਧ ਭਵ ਤੇ ਜਨ ਪਾਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ਤਾਂਤੇ ਜਿਹ
 ਬਿਧ ਜਗ ਕਲਜਾਨ ॥ ਕੀਨ ਸੋਈ ਕ੍ਰਿਤ ਗੁਰ ਭਗਵਾਨ ॥ ਨਾਮੀ
 ਨਾਮ ਏਕ ਦਿਖਰਾਵਾ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਮਾਰਗ ਇਮ ਗਾਵਾ ॥ ੨੮ ॥
 ੨ ਸੱਤ ਆਤਮਾ ਅਸਤ ਅਵਿੱਦਯਾ ॥ ਮਹਾਂ ਗੂਢ ਕਰ ਪ੍ਰਗਟਯੋ
 ੩ ਸੱਤਯਾ ॥ ਸੱਤਯ ਅਸੱਤਯ ਭੇਦ ਦਿਖਰਾਵਾ ॥ ਨਾਮ ਉਚਾਰਨ
 ੪ ਗੀਤ ਬਤਾਵਾ ॥ ੨੯ ॥ ਸੁਲਭ ਸਰਬ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਗੁਰ ਬਰ ॥ ਜਾਂਤੇ
 ਹੋਤ ਅਮਰ ਬਿਰ ਇਹ ਨਰ ॥ ਏਦ ਮਾਹਿ ੴ ਤੈਕਾਂਡ ਵਿਧਾਨਾ ॥
 ਕਠਨ ਕਰਮ ਉਪਾਸ਼ਨ ਗਜਾਨਾ ॥ ੩੦ ॥ ਮਹਾਂ ਜਤਨ ਸਾਧਕ
 ਇਹੁ ਸਾਧਨ ॥ ਕਲਜੁਗ ਜਨ ਕੇ ਭਰਮ ਨ ਬਾਧਨ ॥ ਪੁਨ ਅਖਲੰ
 ਹਿਤ ਸ੍ਰਵਨ ਨ ਪਠਨੋ ॥ ਯਾਂਤੇ ਬਨੈ ਨ ਸਭ ਹਿਤ ਰਟਨੋ ॥ ੩੧ ॥

੧ ਤਤ ਤੂ ਅਸੀ ਸੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੂ ਹੈ ।

੩ ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ।

੨ ਸਚਾ ਸਾਥੀ ਸੇਤਨ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ।

੪ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ।

੫ ਮਰਯਾਦਾ ।

੬ ਚਾਰ ਬੇਦਾਂ ਵਿਚ ਬਿਕ

ਲਖ ਸਲੋਕ ਕਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਸੀ ਹਜ਼ਾਰ ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਲ੍ਹਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਉਪਾਸ਼ਨਾ
 ਕਾਂਡ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਗਿਆਨ ਕਾਂਡ ਹੈ ਮਲ ਦੇਖ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਕਰਮ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਵਖੇਪ
 ਦੇਖ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਉਪਾਸ਼ਨਾ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਅਵਰਨ ਦੇਖ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਗਿਆਨ ਕਾਂਡ
 ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਵੇਦ ਕੇ ਅਰਥ ਫਲ ਜਦਪ ਵਿਚਾਰੈ ਧਾਰ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਵਲੋਕਤੇ ਦੇਤ ਵੇਗ ਫਲ ਚਾਰ ॥ ੩੨ ॥

ਤਿਤ੍ਜੇ ਤੀਰਥ ਰਾਜ ਕੇ ਸੁਨਹੁ ਬਿਤੁਂਤ ਵਿਚਾਰ ॥

ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਰਾਜਾ ਲਖੋ ਪ੍ਰਜਾ ਸਿੱਖ ਨਿਰਧਾਰ ॥ ੩੩ ॥

ਤੀਰਥ ਸਭ ਦੇਵਨ ਜੋਊ ਸੇ ਪਰਜਾ ਸਮ ਜਾਨ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤੀਰਥ ਰਾਜ ਤੁਲ ਨਿਸਚੇ ਇਹੀ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ੩੪ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਪਰਮਾਨ ਸੁਨਯੋ ਕਾਸੀਸ ॥ ੧੯੬ ਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤ

ਭਏ ਚਰਨ ਧਰ ਸੀਸ ॥ ਦਿਜ ਪੰਡਤ ਪੁਨ ਜੇ ਸਨਜਾਸੀ ॥ ਬੰਦਨ

ਕੀਨ ਭਾਈ ਪਗ ਪਾਸੀ ॥ ੩੫ ॥ ਜੈ ਗੁਰਦਾਸ ਵਿਮਲ ਮਤ ਮਾਨੀ ॥

ਅਥ ਹਮਾਰੇ ਮਨ ਨਿਸਚੈ ਠਾਨੀ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਗਯੋ ਹਮਾਰਾ ॥

ਹਮ ਭੀ ਸਿੱਖ ਭਏ ਇਸ ਬਾਰਾ ॥ ੩੬ ॥ ਲਿਯ ਉਪਦੇਸ ਸਭਨ

ਸੁਖ ਕਾਰੇ ॥ ਭੀ ਮਹਿਮਾ ਗੁਰ ਦਾਸ ਉਦਾਰੇ ॥ ਸਰਬ ਪੁਰੀ ਜਸ

ਇਸ ਕੇ ਕਹੈ ॥ ਬੰਦਹਿੰ ਚਰਨ ਅਗੂ ਨਵ ਪਰੈ ॥ ੩੭ ॥ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ

ਸਭ ਨਾਮ ਉਚਾਰੈਂ ॥ ਮਨ ਭਾਵਤ ਧਰ ਭੇਟ ਅਗਾਰੈ ॥ ਸਭ ਬਿਧ

ਸੇਵਾ ਨਿਪੁ ਕਰਵਾਵੈ ॥ ਗੁਰੂ ਸਬਦ ਕੇ ਅਰਥ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ੩੮ ॥

ਮਹਿਮਾ ਭਈ ਮਹਾਂ ਤੇ ਮਹਾਂ ॥ ਤਉ ਗੁਰੂ ਦਿਸ ਤੇ ਦੁਖ ਲਹਾ ॥

ਬੀਤਯੋ ਚਿਰ ਦਰਸਨ ਤੇ ਹੀਨ ॥ ੨੭ਵਾਤ ਚਿਤ ਜਿਮ ਜਲ ਬਿਨ

ਮੀਨ ॥ ੩੯ ॥ ਸੁਖਦ ਵਸਤ ਬਹੁ ਮੇਲੀ ਆਵੈ ॥ ਗੁਰੂ ਬਿਰਹਿ

ਕਰ ਨਹਿੰ ਉਰ ਭਾਵੈ ॥ ਜਿਮ ਚਾਤੂਕ ਝਿਕ ਬੁੰਦ ਚਹੰਤ ॥ ਆਦ

੪ ਸਿੰਧ ਨਦ ਨੀਰ ਤਜੰਤ ॥ ੪੦ ॥ ਦੁਰਯੋ ਲਹੈ ਸੰਕਟ ਉਰ ਭਾਰੈ ॥

ਤਬ ਮਨ ਮਹਿੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੂਅਮੀ ॥

ਬਖਸ਼ਹੁ ਸਦਾ ਸੇਵਕਨ ਖਾਮੀ ॥ ੪੧ ॥ ਨਹੀਂ ਆਪ ਤੇ ਆਵਨ

੧ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਗਿਆ । ੨ ਹਿਰਦਾ ਤੜਫਦਾ ਹੈ । ੩ ਪ੍ਰਮ ਦਾ ਵਿਛੋੜਾ ।

੪ ਸਮੁੰਦਰ । ੫ ਨਦੀਆਂ । ੬ ਕਮੀਆਂ ਉਨਤਾਈਆਂ ।

ਹੋਈ ॥ ਸਿਮਰਨ ਕਰਹੁ 'ਹਕਾਰਹੁ ਮੋਈ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਜ ਦਰਸ
ਦਿਖਾਵਹੁ ॥ ਬਖਸ਼ਹੁ ਮੋਹਿ ਜਿ ਅਵਗਨ ਪਾਵਹੁ ॥ ੪੨ ॥ ਹੁਇ
ਇਕਾਂਤ ਇਵ ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ॥ ਧਿਆਨ ਰਿਦੈ ਨਿਸ ਬਾਸਰ ਧਰੈ ॥
ਇਤ ਗੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾਂ ਗੁਰ ਦਾਸ ਮਹਾਨ ॥ ੪੩ ॥

ਇਤਿ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ
ਗੁਰਦਾਸ ਕਾਂਸ਼ੀ ਮੈਂ ਪੰਡਤਨ ਕੇ ਸਿੱਖ ਕਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ
ਚਾਲੀਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੦ ॥

ਦੇਹਿਗਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾਂ ਗੁਰਦਾਸ ਕੇ ਖੈਂਚ ਲੀਨ ਗੁਰ ਚੀਤ ॥

ਕਰਯੈ ਤਯਾਰ ਤਬ 'ਮੇਵਰੇ ਪੁਨ ਪਰਖਨ ਕੀ ਗੀਤ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਲਿਖਯੋ ਹੁਕਮ ਨਾਮਾ ਤਬ ਐਸੇ ॥ ਬਰਨਨ ਕਰੋਂ
ਸੁਨਾਵੋਂ ਤੈਸੇ ॥ ਕਾਂਸ਼ੀ ਈਸ ਗੁਰੂ ਸਿਖ ਸੁਨੀਅਹਿ ॥ ਤਵ ਢਿਗ
ਚੇਰ ਗੁਰੂ ਕੇ ਜਨੀਅਹਿ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮ ਅਹੈ ਤਿਸ ਕੇ ਗੁਰਦਾਸ ॥
ਕਰ ਕੈ ਕੈਦ ਪਠਹੁ ਹਮ ਪਾਸ ॥ ਅਸ ਲਿਖ ਦਯੋ ਮੇਵਰੇ ਤਾਈ ॥
ਗਯੋ ਪੁਰੀ ਕਾਸੀ 'ਪ੍ਰਵਸਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਭਾ ਬਿਖੈ ਜਹਿ ਹੁਤੇ ਮਹੀਪਾ ॥
ਤਿਹ ਠਾਂ ਪਹੁਚਤ ਭਯੋ ਸਮੀਪਾ ॥ ਦਿਯੋ ਹੁਕਮ ਨਾਮਾ ਨਿਪੁ ਚੀਨਾ ॥
ਕਰ ਸਨਮਾਨ ਸੀਸ ਧਰ ਲੀਨਾ ॥ ੪ ॥ ਪਠ ਕਰ ਸਕਲ ਜਾਨ
ਅਹਿਵਾਲ ॥ ਬੂਝੀ ਸਭਾ ਸਰਬ ਤਿਸ ਕਾਲ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚੇਰ ਇਹਾਂ
ਕੇ ਆਯੋ ॥ ਚਹੈਂ ਤਿਸੈ ਗੁਰ ਢਿਗ ਪਹੁਚਾਯੋ ॥ ੫ ॥ ਸਭ ਨੇ ਭਨਯੋ
ਨ ਅਸ ਨਰ ਪਾਯੋ ॥ ਤਬ ਰਾਜੇ 'ਡਿੰਡਮ ਫਿਰਵਾਯੋ ॥ ਚੇਰ ਗੁਰੂ ਕੇ
ਜੇ ਪਕਰਾਵੈ ॥ ਅਧਕ ਇਨਸਮ ਸੁ ਹਮ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਕਬਾ ਸਮੈਂ
ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਆਇ ਕੀਨ ਸੁਨ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਭੋਗ ਪਰਯੋ
ਨਿਪੁ ਭਨਯੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥ ਗੁਰੂ ਹੁਕਮ ਨਾਮੇ ਸਰਬੰਗ ॥ ੭ ॥ ਸੁਨ

ਗੁਰਦਾਸ ਸੁ ਚਿੱਤ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਮਹਿ ਪਾਲਕ ਕੇ ਸੰਗ ਉਚਾਰੀ ॥
 ਇਹ ਤੇ ਬਾਤ ਲਿਖੀ ਸਭ ਮੇਰੀ ॥ ਸਭ ਅਵਗੁਨ ਨਿਜ ਲੀਨੋ ਹੇਰੀ ॥ ੮ ॥
 ਮੈਂ ਗੁਰ ਤੇ ਤਸਕੁਤਾ ਕਰਕੈ ॥ ਆਯੋ ਭਾਜ ਬਿਮੁਖਤਾ
 ਧਰ ਕੈ ॥ ਬਡੇ ਅਹੈ ਮੌਰੈ ਅਪਰਾਧੂ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਨਹੀਂ ਸਕੈ ਕੇ ਸਾਧੂ ॥ ੯ ॥
 ਤਉ ਦਯਾਲ ਨਿਜ ਬਿਰਦ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਬਖਸ਼ਨ ਹਿਤ ਕਰ
 ਨਿਕਟ ਹਕਾਰਾ ॥ ਨਿਪੁ ਸੁਨ ਬਿਸਮਯੋ ਕਹਾਂ ਕਹਤ ਹੋ ॥ ਇਤੇ
 ਦੋਸ਼ ਕਿਮ ਆਪ ਲਹਤ ਹੋ ॥ ੧੦ ॥ ਲਿਖੀ ਕਿ ਮੁਸ਼ਕੈਂ ਬੰਧ
 ਪਠਾਵੇ ॥ ਅਪਰ ਅਹੈ ਕੇ ਤੁਮ ਕਿਮ ਬਾਵੇ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰਦਾਸ ਨਿਪੁਤ
 ਸੋਂ ਗਾਯੋ ॥ ਕਹਾਂ ਮੇਵਰਾ ਜੋ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਤਬ ਭੂਪਤ
 ਨਿਜ ਨਿਕਟ ਹਕਾਰਾ ॥ ਕਰ ਚਿਨਾਰ ਗੁਰਦਾਸ ਹਕਾਰਾ ॥ ਕਰੀ
 ਮੇਵਰੇਨੇ ਤਬ ਬੰਦਨਾ ॥ ਕੁਸਲ ਪ੍ਰਸਨ ਤੇ ਹੁਇ ਅਭਨੰਦਨ ॥ ੧੨ ॥
 ਪੁਨ ਭੂਪਤ ਕੇ ਸਭ ਸਮਝਯੋ ॥ ਏਕ ਸਮੈ ਮੈਂ ਹੰਕ੍ਰਿਤ ਬਾਯੋ ॥ ਗੁਰ
 ਮਾਯਾ ਹੰਕਾਰ ਨਿਵਾਰਾ ॥ ਪੁਨ ਪਰਖਨ ਹਿਤ ਨਿਕਟ ਹਕਾਰਾ ॥
 ੧੩ ॥ ਅਬ ਨਹਿੰ ਭਰਮੋਂ ਬੰਧ ਪਠਾਵੇ ॥ ਨਿਜ ਪਰ ਸਤਿਗੁਰ
 ਖੁਸ਼ੀ ਕਰਾਵੇ ॥ ਨਿਪੁ ਜੁਤ ਸਭੀ ਸਭਾ ਬਿਸਮਾਈ ॥ ਅਗਮ ਗੁਰੂ
 ਗਤ ਕੇ ਲਖ ਪਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਕਹੈ ਨਿਪੁਤ ਤੁਮ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ ॥
 ਜਾਉ ਗੁਰੁ ਛਿਗ ਲਿਹੁ ਬਖਸ਼ਾਇ ॥ ਕਹਿ ਗੁਰਦਾਸ ਹੁਕਮ ਗੁਰ
 ਕੇਰਾ ॥ ਨਾਹਿੰ ਅਦੂਲੋਂ ਹੋਂ ਕਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਕਹਿ ਬਹੁ ਬਾਰ
 ਭੁਜਾ ਬੰਧਵਾਈ ॥ ਚਲਬੇ ਤਜਾਰ ਬਿਲਮ ਨਹਿੰ ਲਾਈ ॥ ਤਬ
 ਨਿਪੁ ਭਨਯੋ ਮੌਹਿ ਲਿਹੁ ਸਾਬ ॥ ਦਰਸ ਕਰਾਵਹੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਬ ॥
 ੧੬ ॥ ਧੀਰਜ ਦਈ ਤਬਹੁ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਪੁਨ ਆ ਗਵਨ ਕਰੋ ਗੁਰ
 ਪਾਸ ॥ ਮੌਹਿ ਸੰਗ ਨਹਿੰ ਬਨਹਿ ਚਲਨ ਕੇ ॥ ਤਬ ਸਭ ਇਸਕੇ
 ਸਿੱਖਜ ਮਿਲਨ ਕੇ ॥ ੧੭ ॥ ਭਏ ਹਜਾਰਹੁ ਮਿਲ ਇਕ ਬਾਈ ॥

ਕਹਿ ਧੀਰਜ ਕੇ ਦੀਨ ਬਨ੍ਹਾਈ ॥ ਸੰਗ ਚਲਨ ਕੇ ਸੰਗਤ ਭਈ ॥
 ਕਹਿ ਬਹੁ ਬਾਰ ਹਟਾਇ ਸੁ ਦਈ ॥ ੧੮ ॥ ਤਉ ਸਾਤ ਸੈ ਸਿਖ ਭੇ
 ਸਾਬ ॥ ਚਲੇ ਦਰਸ ਹਿਤ ਦੀਨਾ ਨਾਬ ॥ ਪੰਜ ਕੋਸ ਲਗ
 ਨਿਪੁ ਜੁਤ ਆਇ ॥ ਪੁਨ ਬਹੁ ਬਾਰੀ ਕਹਯੋ ਹਟਾਇ ॥
 ੧੯ ॥ ਆਗੇ ਚਲੇ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਓਰ ॥ ਨਿਸ ਬਿਸਰਾਮਹਿੰ ਚਲਹਿੰ
 ਬਹੋਰ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਸਰ ਸੁਧ ਮੇਂ ਆਏ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤਖਤ ਅਕਾਲ
 ਸੁਹਾਏ ॥ ੨੦ ॥ ਮੁਸ਼ਕ ਬੰਧ ਆਗੇ ਸਭ ਭਾਈ ॥ ਪੀਛੇ ਸੰਗਤ ਸਤ
 ਸੈ ਥਾਈ ॥ ਕਰੀ ਬੰਦਨਾ ਠਾਂਢੇ ਹੋਇ ॥ ਸੀਤਲ ਰਿਦਾ ਦਰਸ ਕੇ
 ਜੋਇ ॥ ੨੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਗੋਵਿੰਦ ਰਿਦੇ ਪ੍ਰਮੇਦ ॥ ਗੁਰ ਅਰ ਸਿੱਖਨ
 ਹੋਤ ਬਿਨੋਦ ॥ ਰਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਬਾਹਿਰ ਰਿਸ ਧਰੈਂ ॥ ਕਹੈਂ ਕਠੋਰ
 ਤਾੜਨਾ ਕਰੈਂ ॥ ੨੨ ॥ ਕਰੈ ਖਰੀਦਨ ਭਲੇ ਤੁਰੰਗਾ ॥ ਤੁਰਤ
 ਪਹੁੰਚਯੋ ਲੇਕਰ ਸੰਗ ॥ ਬੇਸਰ ਲਾਦ ਚਰਬ ਲੈ ਗਯੋ ॥ ਤਜ ਸੂਨੈ
 ਮਤ ਭਾਜਤ ਭਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਗੁਰ ਘਰ ਕੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨ ਜਾਨਾ ॥
 ਬਾਸ ਬਿਦੇਸ ਜਾਇ ਕਰ ਠਾਨਾ ॥ ਤੁਹੀਂ ਸਿੱਖ ਸਿਦਕੀ ਬਡ ਜੋਵਾ॥
 ਪਰਯੋ ਕਾਜ ਗੁਰ ਕੇ ਅਸ ਹੋਵਾ ॥ ੨੪ ॥ ਕਯੋ ਅਬ ਉੱਤਰ ਦੇਤ
 ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਰੇ ਤੁਕ ਜੋ ਪ੍ਰਿਥਮੇਂ ਗੋਈ ॥ ਸੁਨ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ
 ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਪੈੜੀ ਕੀਨ ਉਰਾਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ਬਿਖ ਦੈ ਮਾਤ
 ਕੌਨ ਸਿਸ ਰੱਖੈ ॥ ਚੇਰਹਿ ਪਹਿਰੂ ਕੇ ਤਿਸ ਲੱਖੈ॥ ਬੇਰਤ ਕਰੀਆ
 ਕੇ ਤਿਸ ਤਾਰੈ ॥ ਹੜੈ ਭੂਪ ਕਿਸ ਪਾਸ ਪੁਕਾਰੈ ॥ ੨੬ ॥ ਜੇ ਗੁਰ
 ਸਾਂਗ ਕਛੂ ਬਰਤਾਰੈ ॥ ਭਰਮਹਿੰ ਸਿੱਖ ਕਯਾ ਹਾਬ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਇਤ
 ਆਦਕ ਬਹੁ ਸਿਫਤ ਸੁਨਾਈ ॥ ਨਿਜ ਲਘੁਤਾ ਕਰ ਗੁਰੂ ਬਡਾਈ ॥
 ੨੭ ॥ ਪੁਨ ਆਗੇ ਹੁਇ ਨਿਮ੍ਰੀ ਥਾਯੋ ॥ ਪਾਵਨ ਚਰਨਨ ਪਰ

ਲਪਟਾਯੋ ॥ ਨਿਰ ਹੰਕਾਰ ਬਿਕਾਰ ਬਿਗੀਨਾ ॥ ਸੁੱਧ ਭਯੋ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਗੁਰ ਚੀਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਮੁਖ ਤੇ 'ਬਿਗਸ ਪਰੇ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥ ਉਠਹੁ
ਅਬੈ ਮਨ 'ਮੋਦ ਬਢਾਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਸਿੱਖ ਹੁਇ ਸਿਦਕ ਨ ਹਾਰੇ ॥
ਇਸ ਤੁਕ ਪਰ ਭਾ ਲੇਹੁ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ਕਸੇ ਕਸੌਟੀ ਮਹਿੰ ਇਸ
ਵਾਰੀ ॥ ਸਿਖਜ ਨ ਆਨ ਸਮਾਨ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਗਹਿ
ਬਾਹ ਉਠਾਯੋ ॥ ਅਪਨੇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਤਬ ਲਾਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ਭਾਈ
ਬੰਦੇ ਕਰ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਨਿਜ ਕਰ ਸੋਂ ਖੋਲ੍ਹੇ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਨਿਕਟ
ਬਠਾਇ ਦੀਨ ਬਹੁ ਆਦਰ ॥ ਬੇਗ ਸਬਦ ਤੇ ਬੋਲਦਿੰ ਸਾਦਰ ॥
੩੧ ॥ ਮਾਨ ਪਾਇ ਮੁਸ਼ਕੈ ਬੰਧਵਾਈ ॥ ਧੰਨ ਭਾਈ ਤੁਹਿ ਸਿੱਖੀ
ਪਾਈ ॥ ਤਬ ਗੁਰਦਾਸ ਕਹੀ ਨਿਜ ਬਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ 'ਅੱਗ੍ਰਜ
ਬਿਨਤ ਬਖਾਨੀ ॥ ੩੨ ॥

ਯਥ—ਸਵੱਸਾ ॥ ਭਿਖਾਰੀ ਅਨਾਬ ਨਹੀਂ ਹਮਰੇ ਸਮਤੇ ਸਮ
ਨਾਬਨ ਐਰ 'ਦਤਾਰੀ॥ ਦੀਨ ਅਗਜਾਨ ਕਹੀਂ ਨਹੀਂ ਮੇ ਸਰ ਤੇ ਸਰ
ਦਯਾਲ ਨ ਆਨ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਮੇ ਸਮ ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਜਗ ਤੇ
ਸਮ ਪਾਵਨ ਐ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਐਗੁਨ ਸਿੰਧ ਹੋਂ ਤੂ ਗੁਨ ਸਾਗਰ ਜਾਤ
ਅਧੇ ਰਖ ਲੀਨ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਅਸ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨ ਗੁਰ ਹਰਖਾਏ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ
ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਫੁਰਮਾਏ ॥ ਆਗੇ ਤੇ ਦਸ ਗੁਨ ਬਹੁ ਮਾਨਾ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ
ਮਹਿੰ ਕਿਝ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ੩੩ ॥ ਪਠੀ ਭੇਟ ਕਾਂਸੀ ਮਹਿ ਪਾਲਾ ॥
ਅਪਰ ਸੈਤ ਸੈ ਸਿਖ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਅਰਪਨ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਆਗੇ ॥
ਪਿਖੇ ਸੁਸੀਲ ਸਕਲ 'ਅਨਰਾਗੇ ॥ ੩੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਹੇਰ
ਅਲਾਯੋ ॥ ਏਕਲ ਗਯੋ ਸਾਤ ਸੈ ਲਿਆਯੋ ॥ ਸਭਨ ਬਿਖੈ ਭਾਈ

ਜਸ ਭਯੋ ॥ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸਨ ਮੈਂ ਸੁਨ ਲਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਗੁਰ ਘਰ
ਮਹਿੰ ਗੁਰ ਦਾਸ ਬਡੇਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮਾਨਤ ਭਏ ਬਡੇਰਾ ॥ ਧੰਨ
ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਧੰਨ ॥ ਅਗਾਮ ਗਤੀ ਕੋ ਲਖਹਿ ਨ ਅੰਨ ॥੩੬॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਬੈ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ
ਗੁਰਦਾਸ ਕੇ ਸ਼ਿਵਪੁਰੀ ਬੁਲਾਵਨ ਅੰ ਬਖਸ਼ਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ
ਨਾਮ ਇਕਤਾਲੀਸਮੈਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੧ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਹਰੈ ਦਾਸ ਦੁਖ ਜੋਇ ॥
ਦਰਸਨ ਤੇ ਅਘ ਮਿਟਹਿੰ ਸਭ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਲਹਿ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਭ ਤਖਤ ਅਕਾਲ ਸੁਹਾਇ ॥ ਤਾਰਾ ਚੰਦ
ਹੰਡੂਰੀ ਆਇ ॥ ਜੇ ਗੁਆਲੇਰ ਤੇ ਗੁਰ ਮੁਦਵਾਇ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ
ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਭੀ ਬਾਇ । ੨ ॥ ਪਗ ਬੰਦੇ ਬਹੁ ਭੇਟ ਚਢਾਈ ॥ ਮਨੋ
ਕਾਮਨਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਪੁਨਹਿ ਬੇਨਤੀ ਅਸ ਬਿਧ ਕੀਨੀ ॥ ਹੇ
ਗੁਰ ਦਾਸ ਚਰਨ ਮੋਹਿ ਚੀਨੀ ॥੩॥ ਉਮਰ ਕੈਦ ਤੇ ਮੋਹਿ ਬਚਾਯੋ ॥
ਪੁਨਹਿ ਰਾਜ ਰਾਵਰ ਕਰਵਾਯੋ ॥ ਅਬ ਚਾਹੋਂ ਮੈਂ ਅਪਨੇ ਦੇਸ ॥
ਇਕ ਪੁਰ ਰਾਵਰ ਰਚੋਂ ਵਸ਼ੇਸ਼ ॥ ੪ ॥ ਬਸ੍ਰੇ ਤਾਹਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ
ਦੇਹੁ ॥ ਇਹੁ ਇੱਛਾ ਮੁਰ ਪੂਰ ਕਰੇਹੁ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਤਿਸ ਕੀ ਸ਼ਰਧਾ
ਹੋਗੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਬਰ ਕਹਿ ਤਿਸ ਬੇਗੀ ॥ ੫ ॥ ਹਮ ਤੈ ਕਾਰਜ
ਕਰਨੇ ਘਨੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਜਾਨਾ ਬਨੇ ॥ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ ਸੰਗ ਲੇ
ਕਰ ਜਾਵੇ ॥ ਮਨ ਕੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰ ਕਰਾਵੇ ॥ ੬ ॥ ਹਮ ਭੀ ਕਿਸੀ
ਕਾਲ ਚਲ ਆਵੈਂ ॥ ਤੁਮਰੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰ ਕਰਾਵੈਂ ॥ ਸੁਨ ਹੱਰਖਯੋ
ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਭੂਪ ॥ ਧੰਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਚਰਤ ਅਨੂਪ ॥ ੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਤਬ ਬਾਬਾ ਗੁਰਦਿਤਾ ॥ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਇ ਸੀਖ ਅਸ ਦਿੱਤਾ ॥
ਜਾਵੇਹੁ ਭੂਪਤ ਸੰਗ ਤਹਾਇ ॥ ਬੁੱਢਣ ਸ਼ਾਹ ਤਿਹ ਸੰਤ ਰਹਾਇ ॥
੮ ॥ ਮਿਲਹੁ ਤਾਹਿ ਸੰਗ ਪੈ ਕੋ ਜਾਚ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਬਚ ਕੀਚਹਿ

ਸਾਰ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਆਦਿ ਸੁ ਕਬਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਸਭ ਬਿਧ
 ਸੁਤ ਕੇ ਦਿਜ ਸਮਝਾਈ ॥ ੬ ॥ ਪੁਰਾ ਬਸਾਵਹੁ ਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ॥
 ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਤਿਹ ਨਾਮ ਸੁਧਾਰ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤੇ ਪਦ
 ਬੰਦੇ ॥ ਚਰਨ ਪਰਯੋ ਨਿਪੁ ਯੁਤ ਆਨੰਦੇ ॥ ੧੦ ॥ ਚਲੇ ਦੋਊ ਸੰਗ
 ਦਾਸ ਘਨੇਰੇ ॥ ਆਏ ਦੂਣ ਕੇ ਪਰਬਤ ਹੋਰੇ ॥ ਬੁੱਢਣ ਸ਼ਾਹ ਬੈਠਾ
 ਇਕ 'ਠੇਹਰੀ ॥ ^੩ਅਜਾ ਚਰਾਵੈ ਜਾਹਿੰ ^੪ਕੇਹਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਆਪ
 ਸਮਾਧ ਅਗਾਧ ਲਗਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਗੇ ਤਿਸ ਪਾਹੀ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਮੁਖ ਤੇ ਤਬ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਬੁੱਢਣ ਸ਼ਾਹ ਦੇਹੁ ^੫ਦੁਗਧ ਹਮਾਰਾ ॥
 ੧੨ ॥ ਸੁਨਯੋ ਕਾਨ ਜਨ ^੬ਅਮੀ ਚੁਆਈ ॥ ^੭ਮੁਚਯੋ ਚੱਖਜੁ ਬਾਬਾ
 ਦਰਸਾਈ ॥ ਇਧੁ ਸਰੀਰ ਤਪ ਬਲ ਤੇ ਬਲੀ ॥ ਚਰਨ ਪਰਯੋ
 ਉਪਮਾ ਕਹਿ ਭਲੀ ॥ ੧੩ ॥ ਅਜਾ ਦੁਗਧ ਦੁਹਿ ਗੁਰ ਸੁਤ ਦਯੋ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਅਚਵਤ ਭਯੋ ॥ ਨਿਪੁ ਸੁਨ ਪਿਖ ਕਰ ਅਚਰਜ
 ਥਾਯੋ ॥ ਪੂਛਯੋ ਨਿਪੁ ਸ਼ਾਹ ਭਾਖ ਸੁਨਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਸੰਗ
 ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੇਰਾ ॥ ਅਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਾ ਨਿਪੁ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਧੰਨਜ
 ਧੰਨਜ ਗੁਰ ਮੁਖ ਤੇ ਰਾਯੋ ॥ ਬੁੱਢਣ ਸ਼ਾਹ ਕੇ ਸਾਥ ਮਿਲਯੋ ॥ ੧੫ ॥
 ਰੁਚਰ ਥਾਨ ਇਕ ਢਿਗ ਤਬ ਹੋਰਾ ॥ ਨਗਰ ਬਸਾਵਨ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕੇਰਾ ॥ ਨਿਪੁ ਬਹੁ ਰਾਜ ਮਜੂਰ ਮੰਗਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਅਰਦਾਸ
 ਕਰਾਏ ॥ ੧੬ ॥ ਬਹੁ ਮਿਸ਼ਟਾਨ ਕੀਨ ਬਰਤਾਵਨ ॥ ਨੌਕੀ ਬਿਧ
 ਕਿਜ ਟੱਕ ਲਗਾਵਨ ॥ ਭਈ ਅੰਡ ਕਾਰ ਪੁਰ ਕੇਰੀ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਨ
 ਮਹਿੰ ਭਈ ਘਨੇਰੀ ॥ ੧੭ ॥ ਮਹਿਲ ਗੁਰੂ ਹਿਤ ਸੁਭ ਚਿਨਵਾਏ ॥
 ਅਪਰ ਹਵੇਲੀ ਰੁਚਰ ਬਨਾਏ ॥ ਗਰੀ ਬਜਾਰ ਭਏ ਸਭ ਤਿਆਰ ॥
 ਕੀਨ ਤਿਹਾਵਲ ਘਨੈ ਤਿਆਰ ॥ ੧੮ ॥ ਪਠ ਅਨੰਦ ਅਰਦਾਸ

੧ ਖੰਡਰਾਤ ਥਾਂ ।

੨ ਬਕਰੀਆਂ ।

੩ ਸ਼ੇਰਨੀ ।

੪ ਦੁਧ ।

੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ।

੬ ਅਖਾਂ ਨੂੰ ਖੇਲਿਆ ।

ਸੁਧਾਯੋ ॥ ਕੀਰਤ ਪੁਰਾ ਨਾਮ ਬਿਦਤਾਯੋ ॥ ਦਿਸ ਪੰਜਾਬ ਸਿੱਖੀ
 ਗੁਰ ਕੇਗੀ ॥ ਦਿਸ 'ਪਹਾਰ ਪਰਜਾ 'ਨਿਪ ਹੇਗੀ '॥ ੧੯ ॥ ਇਤ
 ਗੁਰ ਸੁਤ ਬਹੁ ਸਿੱਖ ਮੰਗਾਏ ॥ ਉਤ ਨਿਪ ਪਰਜਾ ਕੇ ਨਰ ਆਏ ॥
 ਬਸਨ ਲਗੇ ਸਭ ਲੋਕ ਸੁਖਾਰੇ ॥ ਨਿਪਤ ਸਮਤ ਗੁਰਦਿੱਤਾ
 ਧਾਰੇ ॥ ੨੦ ॥ ਪਠਯੋ ਗੁਰੂ ਫਿਗ ਦੂਤ ਸੁ ਏਕ ॥ ਹੇ ਗੁਰ
 ਪਿਤ ਪ੍ਰਭੁ ਜਲਦ ਬਿਬੇਕ ॥ ਤਿਆਰ ਭਯੋ ਸੁਭ ਨਗਰ
 ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਹਮ ਕੈ ਆਗਜਾ ਕਿਸ ਬਿਧ ਬਾਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ
 ਹਰਖੇ ਦਾਸ ਬੁਲਾਇ ॥ ਹੁਕਮ ਦਯੋ ਅਸ ਬਿਧ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰਦਿੱਤੇ ਮਹਿਲ ਭਲੇਰੇ ॥ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਪੁਚਾਉ ਬਿਨ ਦੇਰੇ ॥ ੨੨ ॥
 ਬਸਹਿ ਤਾਹਿ ਸੁਤ ਸਹਿ ਪਰਵਾਰ ॥ ਸੁਨ ਆਗਜਾ ਭੇ ਦਾਸ
 ਤਿਆਰ ॥ ਡੋਰੇ ਮਹਿੰ ਬਠਾਇ ਕਰ ਚਾਲੇ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਕੀਰਤ ਪੁਰ
 ਹਿਤ ਨਾਲੇ ॥ ੨੩ ॥ ਨਿਪ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਾ ਮਾਤਾ ਹੇਰ ॥ ਸੇਵ ਕਰਾਈ
 ਮੁਦਤ ਬਡੇਰ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਰਹਿ ਬਿਦਾ ਸੁ ਬਾਯੋ ॥ ਆਸਾ ਗੁਰ
 ਦਰਸਨ ਚਿਤ ਲਾਯੋ ॥ ੨੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਯੁਤ ਪਰਵਾਰੇ ॥
 ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਬਸ ਹੈ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥ ਸੰਮਤ ਇਕ ਸ਼ਤ ਉਪਰ ਸਾਠ ॥
 ਮਾਘ ਸੁਦੀ ਤੇਰਸ ਸ਼ੁਭ ਠਾਠ ॥ ੨੫ ॥ ਰਵੀ ਵਾਰ ਨਿਸ ਛੜ੍ਹ ਸੁ
 ਭਰਨੀ ॥ ਤੀਨ ਜਾਮ ਤਿਰਜਾਮਾ ਢਰਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤੇ ਸੁਤ
 ਜਨਮਾਯੋ ॥ ਅਤ ਉਤਸਵ ਭਾ ਕਹਯੋ ਨ ਜਾਯੋ ॥ ੨੬ ॥ ਜਥਾ
 ਯੋਗ ਗੁਰ ਰੀਤ ਕਰੰਤੇ ॥ ਸੁਨ ਜਾਚਕ ਆਏ ਹਰਖੰਤੇ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ
 ਤੇ ਨਰ ਦੇਤ ਬਧਾਈ ॥ ਦਾਨ ਮਾਨ ਦੇ ਤਿਨ ਹਰਖਾਈ ॥ ੨੭ ॥
 ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਫਿਗ ਦਾਸ ਪਠਾਇ ॥ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰਨ ਬਿਨੈ
 ਲਿਖਾਇ ॥ ਨਾਮ ਰਾਖੀਏ ਜੋ ਮਨ ਭਾਵਤ ॥ ਪੌਤ੍ਰ ਆਪ ਕੈ ਦੁਤਿਜ
 ਸੁਹਾਵਤ ॥ ੨੮ ॥ ਚਲਯੋ ਸੁਧਾਸਰ ਪਹੁੰਚਯੋ ਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ

ਆਗੇ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇਆ। ਪੈਤ੍ਰ ਜਨਮ ਸੁਨ ਮਨ ਆਨੰਦੇ। ਆਨ ਵਧਾਈ
 ਬਿੰਦੂ ਭਨੰਦੇ॥ ੨੮॥ ਗੁਰ ਘਰ ਮੈਂ ਬਡ ਮੰਗਲ ਕਰੈਂ। ਬਾਜੇ ਬਜੇ 'ਪੁੰਜ
 'ਮੁਦ ਭਰੈਂ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਡ ਕਰਾਹੁ ਕਰਵਾਯੋ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ
 ਸ਼ਬਦ ਗਵਾਯੋ॥ ੩੦॥ ਬਰਨ ਹਕਾਰ ਪਰਾਪਤ ਭਯੋ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ
 ਤੇ ਗੁਰ ਉਚਰਤ ਭਯੋ॥ ਭਵ 'ਕੰਕਨ ਕੇ ਰਾਇ ਬਨਾਵੈ॥ ਆਖਜ
 ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਰਾਇ ਸੁਹਾਵੈ॥ ੩੧॥ ਸੁਨ ਸਭਹਨ ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਯੋ॥
 ਪੁਨਹਿ ਤਿਹਾਵਲੁ ਬਹੁ ਬਰਤਾਯੋ॥ 'ਕੰਕਨ ਕੇ ਕੰਕਨ ਘਰਵਾਇ॥
 ਝਗਨੀ ਰੇਸ਼ਮ ਗੋਟੇ ਲਾਇ॥ ੩੨॥ ਸਹਿਤ ਸਨੋਹ ਸੁਤੁਰਤ
 ਪਠਾਇ॥ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਪਹੁਚੇ ਆਇ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤਾ
 ਹਰਖਤ ਭਯੋ॥ ਸੁਤ ਹਰਿ ਰਾਇ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਟਯੋ॥ ੩੩॥
 ਦੋਹਿਰਾ॥ ਸੰਮਤ ਇਕ ਸ਼ਤ ਸਾਠ ਸੁਭ ਮਾਸ ਵਿਸਾਖਹਿ ਜਾਨ॥
 ਸ੍ਰੀ ਸੂਰਜ ਮਲ ਪੁਤ੍ਰ ਗੁਰ ਭਯੋ ਬਿਆਹੁ ਸੁਖ ਸਾਨ॥ ੩੪॥
 ਸਿਲੀ ਜਾਤ ਕੇ ਖੱਤਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਜਿਸ ਨਾਇ॥
 ਬਸੈ ਸੁਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ਮਹਿੰ ਤਾਹਿੰ ਸੁਪੁਣੀ ਬਿਆਇ॥ ੩੫॥
 ਸੰਮਤ ਸੂਨ ਰੁ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੁਨ ਸਸ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਹਿ॥
 ਗੁਰ ਪੰਚਮ ਗਾਦੀ ਦਿਵਸ ਭਾਦੂ ਸੁਦੀ ਜੁਗ ਅਹਿ॥ ੩੬॥
 ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਧਰਮ ਧਿਰ ਬਿਆਹ ਭਯੋ ਸੁਖ ਸਾਰ॥
 ਅਰਨ ਸਸਿ ਸੌ ਭਿੱਖੀਆ ਬਸੈ ਸੁਪੁਰ ਕਰਤਾਰ॥ ੩੭॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਜਰੀ ਜੀ ਸੂਤਾ ਤਿਹ ਨੁਖਾ ਖਟਮ ਗੁਰ ਬਾਈ॥
 ਉਤਸ਼ਵ ਗੁਰ ਘਰ ਨਿਤ ਨਏ ਹੈ ਅਨੰਦ ਬਢਾਈ॥ ੩੮॥
 ਅਣੀ ਰਾਇ ਸੁਤ ਗੁਰੂ ਕੇ ਰਹੈ ਸੁ ਮਸਤ ਸੁਭਾਇ॥
 ਰਹੇ ਵਿਰਕਤਸੰਸਾਰ ਮਹਿੰ ਨਹਿੰ ਕੀਨਸ ਤਿਸਬਿਆਇ॥ ੩੯॥

੧ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ।

੨ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ।

੩ ਸੋਨੇ ਦੇ ਕੜ੍ਹੇ ਬਨਾਏ।

॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਥੇ ਖਸਟਮ ਮਹਿਲੇ ਕੀਰਤ
ਪੁਰ ਬਸਨ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਰਾਇ ਜੀ ਜਨਮ ਸ੍ਰੀ ਸੁਰਜ ਮਲ ਐ ਸ੍ਰੀ ਤੇਰਾ
ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਬਿਆਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨੰ ਨਾਮ ਬੈਤਾਲੀਸਮੌ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿਗੋਇਂਦ ਜੀ ਮੀਰ ਪੀਰ ਗੰਭੀਰ ॥
ਇਕ ਬਾਸਰ ਗਨ ਅਨੀ ਲੇ ਚੜ੍ਹੇ ਅਖੇਰ ਸਧੀਰ ॥ ੧ ॥
ਚੱਪਈ ॥ ਚੱਬੇ ਪਿੰਡ ਨਿਕਟ ਜਬ ਆਏ ॥ ਮਾਈ ਸੁਲੱਖਣੀ
ਇਕ ਜਹਿੰ ਨਾਏ ॥ ਮਗ ਮਹਿੰ ਆਇ ਗੁਰੂ ਹੈ ਆਗੇ ॥ ਖਰੀ ਹੋਇ
ਬੰਦੇ ਜੁਗ ਪਾਗੇ ॥ ੨ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਸੁਭਲੱਖਣੀ ਮਾਈ ॥ ਕਿਮ
ਆਈ ਮਗ ਖੜੀ ਸੁ ਥਾਈ ॥ ਸੁਨ ਮਾਈ ਸੁਕਦਰ ਤਬ ਬੋਲੀ ॥
ਹੈ ਸਤਗੁਰ ਤਵੇਂ ਦਰਸਾ ਅਮੇਲੀ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮੈਂ ਭਵ ਤੇ
ਜਾਵੈਂ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਮੁਗਦ ਆਪ ਤੇ ਪਾਵੈਂ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਭਾਲ
ਤੁਹਿ ਨਾਹੀਂ ॥ ਲਿਖਯੋ ਇਸੀ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾਹੀਂ ॥ ੪ ॥ ਕਹਿ
ਮਾਈ ਪ੍ਰਭ ਅਬ ਲਿਖ ਦੀਜੈ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਹਿੰ ਬਿਲਮ ਕੋਰੀਜੈ ॥
ਸੁਨ ਕਰੇ ਮਾਈ ਕੀ ਅਸ ਬਾਨੀ ॥ ਭੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਰੁਨ ਖਾਨੀ
॥ ੫ ॥ ਲਿਖਨ ਲਗੇ ਸਰ ਸੋਂ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਹੈਂ ਗੁਰ ਕੇ ਤਬ
ਕਦਮ ਉਠਾਲਾ ॥ ਏਕ ਅੰਕ ਤੇ ਸਾਤਾ ਭਯੋ ॥ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਸੁਤ
ਰਿਖ ਜਨਮਯੋ ॥ ੬ ॥ ਅਬ ਲੈਂ ਨਗਰ ਸੁ ਚੱਬੇ ਮਾਹਿੰ ॥ ਬਡ
ਪਰਵਾਰ ਸੁਲੱਖਣੀ ਆਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਈ ਵਡਾਲੀ ਓਰ ॥ ਹਤੇ
ਬਰਾਹੰ ਡੀਲੀ ਜਿਨ੊ ਘੋਰ ॥ ੭ ॥ ਗੋਇਦਵਾਲ ਨਿਸਾ ਜਾ ਰਹੇ ॥
ਸੰਗ ਗੁਰਦਾਸ ਭਾਈ ਭੀ ਅਹੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਮਰ ਅਸ ਸ਼ਮਦਾਇ ॥
ਮਿਲੀ ਆਇ ਕਰ ਮੇਦ ਬਢਾਇ ॥ ੮ ॥ ਭੈਜਨ ਅਚ ਕੀਨਸ

ਬਿਸਰਾਮੂ ॥ ਜਾਗੇ ਅਹੀ ਡੇਢ ਨਿਸ ਜਾਮੂ ॥ ਤਬ ਗੁਰਦਾਸ ਜੋਰ
 ਕਰ ਕਹਯੋ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅੰਤ ਮੈਂ ਅਪਨੇ ਲਹਯੋ ॥ ੯ ॥ ਡਾਰਹੁ ਭਸਮ
 ਬਿਪਾਸਾ ਮਾਹੀਂ ॥ ਮੇਰੀ ਮੜ੍ਹੀ ਕੀਜੀਐ ਨਾਹੀਂ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ
 ਕਰੋਂ ਤਵ ਕਹਯੋ ॥ ਮਨ ਅਡੈਲ ਭਾਈ ਹੈ ਰਹਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਜਪਜੀ
 ਪਾਠ ਸੁਖਮਨੀ ਕੀਨ ॥ ਪੁਨਹਿੰ ਬਿਰਾਜ ਦਰਸ ਗੁਰ ਲੀਨ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪੁਰ ਬਿਨ ਬੇਰਾ ॥ ਪਹੁਚਯੋ ਸਿਖ ਗੁਰਦਾਸ ਬਡੇਰਾ ॥
 ੧੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਦੇਖਤ ਆਗੇ ॥ ਅਹੈ ਧੰਨ ਜਿਨ ਪ੍ਰਾਨ
 ਤਿਆਗੇ ॥ ਸਿਸਕਾਰਨ ਤਿਆਗੀ ਕਰਵਾਈ ॥ ਚਹੀਅਤ ਸੌਜ ਸਭੀ
 ਮੰਗਵਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਭਾਨਾ ਆਦਕ ਚਲੇ ਉਠਾਏ ॥ ਆਗੇ ਰਾਗੀ
 ਸ਼ਬਦ ਅਲਾਏ ॥ ਛੂਲਨ ਕੀ ਬਰਖਾ ਬਹੁ ਕਰੀ ॥ ਦੇਹ ਚਿਖਾ ਕੇ
 ਉਪਰ ਧਰੀ ॥ ੧੩ ॥ ਕਰ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਲਾਂਬੂ ਲਾਯੈ ॥ ਭਈ ਸਾਂਤ
 ਦੈਹ ਸਭੀ ਨਹਾਯੋ ॥ ਪੁਨ ਆਏ ਕਰਾਹੁ ਕਰਵਾਏ ॥ ਪਾਠ ਸੌਹਿਲੇ
 ਕਰ ਬਰਤਾਏ ॥ ੧੪ ॥ ਚੌਬੇ ਦਿਨਸ ^੧ਅਸਬ ਸਭ ਲੀਨ ॥ ਨਦੀ
 ਬਿਪਾਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਨ ॥ ^੨ਬਾਪੀ ਮਹਿੰ ਸਨਾਨ ਕਰ ਤਬੈ ॥ ਨਮੈ
 ਕਰੀ ਪੂਜਨ ਬਲ ਸਬੈ ॥ ੧੫ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਹੈ ਪਰ ਕਰ ਅਸਵਾਰੀ ॥
 ਆਏ ਸੁਧਾ ਸਰ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ਨਗਰ ਲੋਗ ਸੁਨ ਕਰ ਸਮਦਾਇ ॥
 ਆਇ ਭਾਈ ਹਿਤ ਗੁਰ ਪਰਚਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰੇ ਪਾਠ ਗੰਬ
 ਰਖਵਾਯੋ ॥ ਦਿਵਸ ਸਤਾਰੇ ਯੱਗ ਕਰਾਯੋ ॥ ਭੋਗ ਘਾਇ ਬਹੁ ਦੀਨੋ
 ਦਾਨ ॥ ਨਿਜ ਬੰਦਪ ਸਮ ਸਭ ਬਿਧ ਠਾਨ ॥ ੧੭ ॥ ਸੰਮਤ ^੩ਇਕ
 ਸ਼ਤ ਸਾਠ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ਅੱਸੂ ਮਿਤੀ ਗਿਆਰਸ ਜਾਨ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰ
 ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਪੱਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਕੇ ਜੋ ਅਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ੧੮ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਦੇਸ ਮਾਲਵੇ ਕੇ ਬਿਖੈ ਬੱਡੇ ਘਰ ਇਕ ਗ੍ਰਾਮ ॥
 ਭਾਗ ਮਲ ਗਿਲ ਚੌਪਰੀ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੇ ਤਿਹ ਧਾਮ ॥ ੧੯ ॥

ਕਾਂਗੜ ਕੇਰੇ ਨਿਪੁ ਹੁਤੈ ਰਾਇ ਜੋਧ ਜਿਸ ਨਾਮ ॥
 ਭਾਗ ਮੱਲ ਕੀ ਸੁਤਾ ਸੰਗ ਬਿਆਹਿ ਭਯੈ ਅਭਰਾਮ ॥੨੦॥
 ਸਿੱਖ ਬੇਟੀ ਕੇ ਨਾਮ ਥੈ ਭਾਗਾਂ ਭਰੀ ਸੁਭਾਗ ॥
 ਜੋਧ ਸ਼ਾਹ ਸਿਲ ਪੂਜ ਥੈ ਸੁਨ ਗੁਰ ਜਸ ਵਡਭਾਗ ॥੨੧॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਸਿੱਖ ਸੁਤਾ ਪਤਿ ਸਿੱਖ ਬਨਾਯੈ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ
 ਸੰਗ ਤਿਸ ਪਰਚਾਯੈ ॥ ਭੀ ਸ਼ਹਰਧਾ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਕੇਰੀ ॥ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹ
 ਕੇ ਅਤੀ ਬਡੇਗੇ ॥ ੨੨ ॥ ਕਿਸ ਬਿਧ ਮਿਲੋਂ ਗੁਰੂ ਕੇ ਜਾਇ ॥
 ਤਬ ਮਨ ਮਹਿੰ ਅਸ ਬਿਵਤ ਬਨਾਇ ॥ ਸਾਂਈ ਦਾਸ ਗੁਰ ਸਾਂਢੂ
 ਜੋਇ ॥ ਬਸੈ ਦੇਸ ਹਮਰੇ ਮਹਿੰ ਸੋਇ ॥ ੨੩ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਸੰਗ ਸੁ
 ਲੇਕਰ ਜਾਵੈਂ ॥ ਜਾਇ ਸੁਧਾਸਰ ਦਰਸਨ ਪਾਵੈਂ ॥ ਅਸ ਵਿਚਾਰ ਸੰਗ
 ੧ਪੰਜ ਸ਼ਤ ਸੂਰਾ ॥ ਆਯੋ ਬੀਚ ਡਰੋਲੀ ਤੁਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਮਿਲਯੋ
 ਸਾਂਈ ਦਾਸ ਕੈ ਆਇ ॥ ਨਿਜ ਸ਼ਹਰਧਾ ਗੁਰ ਦਰਸ ਸੁਨਾਇ ॥ ਤੁਮ
 ਗੁਰ ਬੰਧਪ ਪੁਨ ਸਿੱਖ ਪਿਆਰੇ ॥ ਦਰਸ ਕਰਾਵੈ ਗੁਰ ਸੁਖ ਕਾਰੇ ॥
 ੨੫ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਾਈਂ ਦਾਸ ਹਰਖਾਯੈ ॥ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹਿ ਬਹੁ ਆਦਰ
 ਦਾਯੈ ॥ ਦਿਵਸ ਏਕ ਰਖ ਨਿਜ ਘਰ ਮਾਹਿੰ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੇਵਾ
 ਕਰਵਾਹਿ ॥ ੨੬ ॥ ਅਗਲੇ ਇਵਸ ਚਲੇ ਗੁਰ ਓਰ ॥ ੨੭ ॥ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ
 ਉਲਘੇ ਪੰਥ ਬਹੋਰ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੈਵਰ ਪਹੁਚਯੋ ਆਇ ॥ ਸਿਵਰ
 ਵਹਿਰ ਪੁਰ ਤੇ ਕਰਵਾਇ ॥ ੨੮ ॥ ਸਾਂਈਂ ਦਾਸ ਆਯੋ ਗੁਰ ਪਾਸ॥
 ਪਗ ਪਰ ਭਾਲ ਰਖਯੋ ਸੁਖ ਗਾਸ ॥ ਕਰ ਦਰਸਨ ਮਨ ਸੀਤਲ
 ਬਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਆਦਰ ਦੇ ਨਿਕਟ ਬਠਾਯੈ ॥ ੨੯ ॥ ਕੁਸਲਾ ਨੰਦ
 ਪੁਨ ਪੂਛਨ ਠਾਨਾ ॥ ਸਾਈਂ ਦਾਸ ਬਚ ਬਿਨਹੁ ਬਖਾਨਾ ॥ ਹੇ
 ਸਤਗੁਰ ਸਬ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਕੁਸਲਾ ਨੰਦ ਅਹੈ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥
 ੨੯ ॥ ਪੁਨਹਿ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹ ਜਸ ਬਿਧ ਆਯੈ ॥ ਸਕਲ ਬਿਨੈ ਕਿਹ

ਗੁਰਹਿ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਾਤਹਿ ਲੇ ਆਵਹੁ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ
ਹਰਿਮੰਦਰ ਦਰਸਾਵਹੁ ॥ ੩੦ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਸੁਣ ਕਰ ਨਿਸਾ
ਬਿਤਾਈ ॥ ਹੋਤ ਪ੍ਰਾਤਹਿ ਗੁਰ ਸਭਾ ਲਗਾਈ ॥ ਸੁਭਟ ਮਸੰਦ ਬਿੰਦ
ਬਿਤ ਪਾਸ ॥ ਖਰੇ ਮੇਵਰੇ ਹਿਤ ਅਰਦਾਸ ॥ ੩੧ ॥ ਸਬਦ ਸੁ
ਰਾਗੀ ਗਾਹਿ ਅਜਾਬ ॥ ਬਜਤ ਮਿਉਂਗਹਿ ਮੰਗ ਰਬਾਬ ॥ ਰਮਰ
ਜਾਰ ਫੇਰਤ ਚਹੁ ਓਰ ॥ ਸਿਖ ਟੇਕਤ ਮਸਤਕ ਕਰ ਜੋਰ ॥ ੩੨ ॥
ਖਰੇ ਨਕੀਬ ਅਗਾਰੀ ਬੋਲਤ ॥ ਅਰਥਤ ਲੋਕ ਅਗਾਰੀ ਦੈਲਤ ॥
ਬਸਤ੍ਰ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਕੇ ਜੋਧ ਸਜਾਇ ॥ ਸੰਗ ਲੀਏ ਜੋਧਾ ਸਮਦਾਇ ॥
੩੩ ॥ ਅਹਪਨ ਹਿਤ ਅਕੋਰ ਕਰ ਆਗੇ ॥ ਆਯੋ ਦਰਸਨ ਹਿਤ
ਅਨਗਾਜੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਕਨ ਕਮਲ ਧਰ ਹਾਬ ॥ ਹੋਯੋ ਨਿਮ੍ਰ ਪੁਨ
ਟੇਕਘੋ ਮਾਬ ॥ ੩੪ ॥ ਚਿਤ ਆਵੈ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ॥ ਦੇਖਤ
ਹੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੈ ਗਹਯੋ ॥ ਪੀਗੀ ਮੀਗੀ ਪਿਖ ਗੁਰ ਕੇਗੀ ॥ ਮਨ ਤੇ
ਬਲ ਜਾਵੈ ਤਿਸ ਬੇਗੀ ॥ ੩੫ ॥ ਪੁਨਹਿ ਬੇਨਤੀ ਅਸ ਬਿਧ ਗਾਇ ॥
ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਹਿ ਸਿੱਖ ਬਨਾਇ ॥ ਸ਼ਰਨ ਆਇ ਮੈਂ ਰਾਵਰ ਕੇਗੀ ॥
ਬਾਹਿ ਗਹੋ ਸਤਿਗੁਰ ਅਬ ਮੇਗੀ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਪਿਖ ਸ਼ਰਧਾ ਤਿਸ ਕੇਗੀ ॥
ਚਹਨ ਘਾਲ ਦੀਨਸ ਤਿਸ ਬੇਗੀ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਕੇ ਜਾਪ ਜਾਪਾਯੋ ॥
ਜੋਧ ਸ਼ਾਹਿ ਗੁਰਮਖ ਤਬ ਥਾਯੋ ॥ ੩੬ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮੰਹਿਲੇ ਭਾਈ
ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਪ੍ਰਲੋਕ ਗਮਨ ਐ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹਿ ਮਿਲਾਪ ਪ੍ਰਸਿੰਗ ਬਰਨੰ
ਨਾਮ ਤ੍ਰੈਤਾਲੀਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੩ ॥

ਦੇਹਿਗਾ ॥ ਰਹਯੋ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹ ਗੁਰੂ ਫਿਗ ਲਗਨ ਮਨ ਮਾਹਿ॥

ਠਿਤ ਦਰਸੈ ਦਰਬਾਰ ਆ ਬਹੁ ਅਨੰਦ ਕੋ ਪਾਹਿ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਚਲਯੋ ਜੁੱਧ ਖਰਸੰਗ ॥ ਜੈਸੇ ਭਈ

ਸ਼ਾਹ ਕੇ ਸੰਗ ॥ ੧ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਸੁਨ ਸੁਭਟਨ ਕੇਰੇ ॥ ਮਾਰਯੋ ਲਸਕਰ
 ਸ਼ਾਹ ਬਡੇਰੇ ॥ ੨ ॥ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹ ਤਬ ਕਹਿ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਮੈਂ ਹੋਵਤ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਤੁਮ ਬਲ ਤੇ ਘਮਸਾਨ ਘਨੀਰਾ ॥ ਰਚ
 ਸੰਗਰ ਕੋ ਕਰਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਬਖਾਨਾ ॥
 ਜੋਧ ਸ਼ਾਹ ਤੁੰ ਜੋਧ ਮਹਾਨਾ ॥ ਧਰਮ ਜੁੱਧ ਪਰਹੈ ਜਬ ਆਈ ॥
 ਚਹੀਅਹਿ ਤਹਾਂ ਨਿਸੰਗ ਲਗਾਈ ॥ ੪ ॥ ਤੁਰਕ ਅਧਰਮੀਂ ਹਤਬੇ
 ਜੋਗ ॥ ਰਾਜ ਤੇਗ ਇਨ ਸਭ ਛੈ ਹੋਗ ॥ ਗੁਰੂ ਪੀਰ ਕੇ ਲਖਹਿੰ ਨ
 ਮੂੜੇ ॥ ਹਿੰਦ ਰਾਜ ਢੀਠੇ ਕਰ ਕੂੜੇ ॥ ਪ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਮਮ ਸਿਖ
 ਹੈਂ ਰਾਜੇ ॥ ਰਚਹਿੰ ਜੰਗ ਰਿਪ ਬਗਹਿੰ ਜੁ ਭਾਜੇ ॥ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹ ਸੁਨ
 ਮਨ ਹੁਲਸਾਯੋ ॥ ਭਈ ਭਾਵਨੀ ਅਸ ਬਿਧ ਆਯੋ ॥ ੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਅਗਰ ਬਿਨੈ ਤਬ ਕੀਨ ॥ ਹੇ ਗੁਰਦਾਸ ਚਰਨ ਮੁੜ ਚੀਨ ॥ ਰਾਵਰ
 ਬਿਕਰਦ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥ ਮੈਂ ਗਰੀਬ ਇਛ ਪੂਰਹੁ ਆਜ ॥ ੬ ॥
 ਕਹਿ ਗੁਰ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹ ਇਛ ਕਹੇ ॥ ਗੁਰ ਘਰੈ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਭ ਲਹੇ ॥
 ਸੁਨ ਕਰ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹ ਚਿਤ ਢੂਲਾ ॥ ਜਾਨਯੋ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ
 ਅਨਕੂਲਾ ॥ ੮ ॥ ਤਬ ਅਸ ਬਿਨਤੀ ਭਾਖ ਸੁਨਾਈ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੇ
 ਜਗਤ ਕੇ ਰਾਈ ॥ ਅਹੋ ਦਯਾਲ ਤੈ ਇਹੁ ਮੁਰ ਭਾਵਨ ॥ ਚਲਹੁ
 ਸੰਗ ਕਰਹੋ ਗਿਰੁ ਪਾਵਨ ॥ ੯ ॥ ਸਭੀ ਦੇਸ ਕੋ ਸਿੱਖ ਬਨਾਵੇ ॥
 ਇਕ ਅਧ ਜੰਗ ਭਿ ਤਹਾਂ ਮਰਾਵੇ ॥ ਪੁਨਹਿ ਸਾਈਂ ਦਾਸ ਅਸ
 ਕਹਯੋ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਜੋਧ ਇਛ ਪੂਰਨ ਚਹਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਪੇਮ ਬਸੀ ਹੈ
 ਗੁਰ ਤਬ ਬੋਲੇ ॥ ਚੰਦ ਬਦਨ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਡੋਲੇ ॥ ਤੁਮਰੇ ਬਚਨ
 ਹਫਾਇ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਇਛ ਪੁਰਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਜੋਧ
 ਸ਼ਾਹ ਸੁਨ ਸਾਂਈਂ ਦਾਸ ॥ ਭਯੋ ਸੁ ਮਨ ਮਹਿੰ ਅਧਕ ਹੁਲਾਸ ॥
 ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਬਡ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਕੀਨ

ਬਖਾਨ ॥ ੧੨ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸੁਨੀਐ ਮਨ ਲਾਈ ॥ ਤੀਨ ਸਹੰਸ
 ਚਮੂ ਸਮਦਾਈ ॥ ਕਰੋ ਤਿਆਰ ਜੰਗਲ ਦਿਸ ਜਾਵੈਂ ॥ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹੁ
 ਕੀ ਇੱਚ ਪੁਰਾਵੈਂ ॥ ੧੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਾਨੇ ਕੋ ਪੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ॥ ਮਹਿਲ
 ਸਭੀ ਕੀ ਤਿਆਰੀ ਚਹਯੋ ॥ ਹਮਰੇ ਆਵਨ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰ ॥ ਜਾਨੋ
 ਬਨੇ ਏਕ ਹੀ ਬੇਰ ॥ ੧੪ ॥ ਪੁਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸ਼ਾਲੇ ਜੀ ਬੁਲਵਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ॥ ਸਿੱਖ ਅਪਰ ਕਿਛੁ ਸੰਗਹਿ ਦਏ ॥ ਸੇਵਹੁ
 ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਸੁਖ ਲਏ ॥ ੧੫ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਨੀ ^੨ਨਦੇਸ ॥
 ਤਿਆਰੀ ਹੋਵਨ ਲਗੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ॥ ਪੁਰ ਜਨ ਗਨ ਸੁਨ ਕੈ ਅਸ
 ਪਜਾਨਾ ॥ ਸਭ ਕੈ ਰਿਦੈ ^੩ਬਿਖਾਦ ਮਹਾਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਨਰ ਨਾਵੀ
 ਮਿਲ ਕੈ ਸਭ ਆਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪਗ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ॥ ਅਸ
 ਬਿਧ ਬਿਨਤੀ ਭਨੀ ਅਗਾਰੀ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਸਨ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥
 ੧੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਹਮੈ ਬਸਾਯੋ ॥ ਪੁਨ ਰਾਵਰ ਪ੍ਰਤੁ ਪਾਲ
 ਰਖਾਯੋ ॥ ਅਬ ਜਾਵੇਤੁਮ ਫੇਰ ਨ ਆਵੇ ॥ ^੪ਆਸਰ ਹਮੈਂ ਕੈਨ
 ਬਤਲਾਵੇ ॥ ੧੮ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਬਾਨ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ
 ਮੰਦਰ ਸੁਖਦ ਬਡੇਰਾ ॥ ਇਹੁ ^੫ਅਲੰਬ ਸਭ ਅਹੈ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਜੋ ਇਛ
 ਹੈ ਆਵੈ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਹੁ ਕਰਾਵਹੁ ॥ ਇਸ
 ਮੰਦਰ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਹਰੀ ਰੂਪ ਗੁਰ ਇਸ ਮਹਿੰ ਬਾਸੈ ॥
 ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਕੀ ਪੂਰਹਿੰ ਆਸੈ ॥ ੨੦ ॥ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਕੀ ਚਿੰਤ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਮਨ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹੁ ਰਾਖ ਦਰਸ ਨਿਤ ਲੀਜੈ ॥ ਬਸੋਂ
 ਸਦਾ ਮੈਂ ਤੁਮਰੇ ਪਾਸ ॥ ਬਸੈ ਸੁਧਾਸਰ ਜਗਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ॥ ੨੧ ॥
 ਬਸੈ ਅਧਕ ਗਨ ਸੰਗਤ ਆਇ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰ ਮਨ ਇੱਛ ਪੁਰਾਇ
 ॥ ਅਸ ਧੀਰਜ ਦੇ ਪੁਰ ਜਨ ਸਾਰੇ ॥ ਕਰਵਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ
 ਤਿਆਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੂਰਜ ਮਲ ਕੋ ਬਚ ਕਹਯੋ ॥ ਤੁਮ ਸਪੁਤ੍ਰ

ਅਸਬਿਧ ਕਰ ਲਯੋ ॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ^੧ ਜਨਨੀ ਸੰਗ ॥ ਅਣੀ ਰਾਇ
 ਸਭ ਚਲੋ ਉਮੰਗ ॥ ੨੩ ॥ ਜਾ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰੇ ਸਭ ਰਹੈ ॥ ਹਮ
 ਆਵੈਂਗੇ ਤੁਮ ਫਿਗ ਲਹੈ ॥ ਅਸਬਿਧ ਕਹਿ ਡੋਰੇ ਮੰਗਵਾਏ ॥
 ਮਹਿਲ ਨੁਖਾ ਸਭ ਦਏ ਚਢਾਏ ॥ ੨੪ ॥ ਇਕ ਮੰਗਵਾਇ
^੨ਜਗਾਊ ਖਾਸਾ ॥ ਜਿਸ ਮਹਿ ਸੁੰਦਰ ਹੋਇ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ
 ਸਾਹਿਬ ਬਿਚ ਬਾਪ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕੰਧ ਉਚਾਯੋ ਆਪ ॥ ੨੫ ॥ ਸ਼ਬਦ
 ਪਢੈਂ ਬਹੁ ਬਾਜ ਬਜਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੂਰਜ ਮਲ ਸੰਗ ਰਲਾਇ ॥ ਕਹਯੋ
 ਪੁਤ੍ਰ ਇਹੁ ਸਭ ਗੁਰ ਦੇਹ ॥ ਇਸ ਸੰਗ ਕੀਨੈ ਅਧਕ ਸਨੇਹ ॥ ੨੬ ॥
 ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ਜੁ ਮੰਦਰ ਖਾਸ ॥ ਬਾਪੋ ਤਾਹਿ ਸੇਵ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥
 ਅਸ ਬਿਧ ਸਿਖਜਾ ਦੇ ਕਰ ਭਲੈ ॥ ਕਿਤਕ ਦੂਰ ਸੰਗ ਤਾਂਕੇ ਚਲੈ ॥
 ੨੭ ॥ ਕਰੇ ਵਿਦਾ ਦਿਸ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ॥ ਬਸੇ ਤਾਂਹਿ ਜਾ ਸੁਖ ਕੇ
 ਨਾਰ ॥ ਹਟੇ ਗੁਰੂ ਆ ਤਖਤ ਅਕਾਲ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸਾ ਚਢੇ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ੨੮ ॥ ਤੀਨ ਸਹੰਸੂ ^੩ਚਮੂ ਕੈ ਸੰਗ ॥ ਧਰਮ ਰਾਖਬੇ ਜੋ
 ਹਿਤ ਜੰਗ ॥ ਚਲੈ ਪ੍ਰਾਡੂ ਬਡੁ ਬੰਬ ਬਜਾਇ ॥ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹਿ ਚਢਯੋ
 ਹਰਖਾਇ ॥ ਪੁਰ ਜਨ ਸਭ ਬਾਹਿਰ ਤਕ ਆਇ ॥ ਚਲਹਿੰ ਸੰਗ
 ਨਹਿੰ ਬਿਛਰਨ ਚਾਇ ॥ ੨੯ ॥ ਦੇ ਧੀਰਜ ਗੁਰ ਤਿਨ ਕੈ ਮੇਰਾ ॥
 ਚਲੈ ਆਪ ਕਰ ਆਗੇ ਘੀਰਾ ॥ ਸਾਂਈਂ ਦਾਸ ਮਨ ਹਰਖਨ ਮਾਇ ॥
 ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਜਾ ਡੇਰਾ ਲਾਇ ॥ ੩੦ ॥ ਨਿਸ ਬਸ ਕਰ ਪ੍ਰਾਤੇ
 ਸਭ ਨ੍ਹਾਇ ॥ ਜਾਇ ਖੜੂਰ ਸਾਹਿਬ ਦਰਸਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅੰਗਦ
 ਬੰਸ ਸੁ ਆਇ ॥ ਹਿਤ ਸੰਗ ਮਿਲ ਸੇਵਾ ਬਹੁ ਕਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਦਰਸਨ ਠਾਨ ॥ ਭੇਟ ਕਰਾਹ ਬਹੁ ਕੀਨ ਚਢਾਨ ॥
 ਨਿਸਾ ਬਸੇ ਪੁਨ ਗੋਇਂਦ ਵਾਲ ॥ ਅਮਰ ਬੰਸ ਆ ਮਿਲੇ ਤਤਕਾਲ
 ॥ ੩੨ ॥ ਬਾਹੁੜੀ ਮੱਜੇ ਭੇਟ ਚਢਾਏ ॥ ਚਲੈ ਪੰਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ

੧ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੀ ਮਾਤਾ । ੨ ਜਡਾਊ ਸੁੰਦਰ । ੩ ਸੈਨਾਂ । ੪ ਸੈਨਾਂ । ਨਗਾਰਾ ।

ਸੁਖਦਾਏ ॥ ਸਨੋ ਸਨੇ ਡਾਰੋਲੀ ਆਏ ॥ ਬਸੇ ਡਹਾਂ ਜਹਿ ਪ੍ਰਿਬਮ
ਬਸਾਇ ॥ ੩੩ ॥ ਰਾਮੇ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਲਪਟਾਈ ॥ ਸਾਂਈਂ ਦਾਸ
ਬਹੁ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ॥ ਦੰਪਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਬਰਨਯੋ ਜਾਈ ॥ ਕਵਿ ਗੁਰ
ਚਰਨਨ ਪਰ ਬਲ ਜਾਈ ॥ ੩੪ ॥

ਇਤਿ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਖੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਡਰੋਲੀ ਆਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸੌਤਾਲੀਸਮੋਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੪ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਜੋਥ ਸ਼ਾਹ ਨਿਜ ਧਾਮ ਕੇ ਗੁਰੂ ^੧ਲਿਜੈਬੇ ਚਾਇ ॥
ਸਾਂਈਂ ਦਾਸ ਬਹੁ ਬਿਨੈ ਭਨ ਰਾਖੇ ਗੁਰੂ ਟਿਕਾਇ ॥ ੧ ॥
ਪੁਰ ਤੁਕਲਾਣੀ ਕੇ ਬਿਖੇ ਸਾਧੂ ਖਾਤੀ ਨਾਮ ॥
ਸਿੱਖੀ ਗੁਰ ਦਿਛ ਧਾਰ ਹੈ ਟੂਪਾ ਸੁਤ ਜਿਸ ਧਾਮ ॥ ੨ ॥
ਚੈਪਈ ॥ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤ੍ਤ ਜੁਗ ਕਰਤ ਕਮਾਈ ॥ ਸਦਾ ਰਹੇ
ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਗੁਰੂ ਡਰੋਲੀ ਮਹਿ ਚਲ ਆਏ ॥ ਸੁਨ ਮਨ
ਬਿਖੇ ਅਧਕ ਹਰਖਾਏ ॥ ੩ ॥ ਹਿਤ ਦਰਸਨ ਕੇ ਸੋ ਚਲ ਆਏ ॥
ਦਰਸ ਕੀਨ ਬਹੁ ਸੇਵ ਕਮਾਏ ॥ ਆਗਜਾ ਲੇ ਨਿਜ ਘਰ ਕੋ ਗਏ ॥
ਗੁਰ ਜਸ ਕਹਿਤ ਸੁਨਤ ਸੁਖ ਲਏ ॥ ੪ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤ
ਜੁਗ ਮਿਲੇ ॥ ^੨ਬਾਢਨ ਕਾਠ ਵਹਿਰ ਕੋ ਚਲੇ ॥ ਜੇਠ ਮਾਸ ਬਹੁ
^੩ਧਾਮ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ^੪ਜਲ ਕੁਨਾਲੇ ^੫ਕੰਧ ਕੁਠਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਪਿਖੇ
ਜਾਇ ^੬ਕਾਸ਼ਟ ਸਮਦਾਇ ॥ ^੭ਜੰਡ ਸੰਗ ਦੀਆ ਜਲ ਲਟਕਾਇ ॥
ਬਾਢਨ ਲਗੇ ਕਾਠ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਤਪੀ ਧਾਮ ਬਹੁ ਭਯੋ ਦੁਪਹਿਰਾ
॥ ੬ ॥ ਲਗੀ ਪਿਆਸ ਜਲ ਕੇ ਢਿਗ ਆਏ ॥ ਜਲ ਕੋ ਰੂਪੇ ਹਾਬ
ਲਗਾਏ । ਕਹਯੋ ਤਬੈ ਹੇ ਪਿਤਾ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਅਤ ਸੀਤਲ ਜਲ

੧ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹਿਆ । ੨ ਲਕੜਾਂ ਨੂੰ ਕਟਣ ਲਈ । ੩ ਗਰਮੀ ਵੇਰਾ । ੪ ਜਲ ਵੀ
ਮਸਕ । ੫ ਮੋਹੇ ਤੇ ਕੁਹਾੜਾ । ੬ ਲਕੜਾਂ । ੭ ਦਰਖਤ ਦੀ ਟਾਹਣੀ ਨਾਲ ।

ਬਿਮਲ ਜਨੀਜੈ ॥ ੨ ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਅਹੈਂ ਮਿਹਨਤੀ ਲੋਗ ॥ ਸੁਭ
 ਆਸ ਵਸਤੂ ਕੇ ਨਹਿੰ ਜੋਗ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਲਾਇਕ ਜਲ ਭਯੋ ॥
 ਅਪਰ ਉਚਤ ਮੈਂ ਨਹਿੰ ਲਖ ਲਯੋ ॥ ੮ ॥ ਅਤ ਉੱਤਮ ਜੇ ਸਭ
 ਜਗ ਨਾਇਕ ॥ ਉੱਤਮ ਵਸਤ ਸਕਲ ਤਿਨ ਲਾਇਕ ॥ ਸੁਮਤ
 ਵੰਤ ਜੇ ਨਰ ਲਖ ਲੇਤ ॥ ਉੱਤਮ ਵਸਤ ਗੁਰਨ ਹਿਤ ਦੇਤ ॥ ੯ ॥
 ਅਪਨੇ ਉਚਤ ਜਾਨ ਹਰਖਾਵੈਂ ॥ ਜਗ ਸਾਗਰ ਦੇ ਹਾਥ ਤਰਾਵੈਂ ॥
 ਸੁਨ ਸਾਧੂ ਨਿਜ ਨੰਦਨ ਬੈਨ ॥ ਕਰਤ ਧਯਾਨ ਗੁਰ 'ਮੁੰਦੂਤ ਨੈਨ ॥
 ੧੦ ॥ ਪੁਨ ਉਠ ਲਗੇ ਕਾਟਬੇ ਲਕਗੀ ॥ ਪਿੰਬਮ ਨ ਪੀਵੈਂ ਟੇਕ
 ਸੁ ਪਕਗੀ ॥ ਘਰੀ ਬਿਤਾਇ 'ਤ੍ਰਿਖਾਤੁਰ ਹੋਏ ॥ ਪੁਨ ਹਟ ਤਹਿ
 ਆਏ ਮਿਲ ਦੋਏ ॥ ੧੧ ॥ ਅਧਕ ਪਿਆਸ ਤੇ ਬਿਹਬਲ ਭਏ ॥
 'ਸੁਸਕ ਕੰਠ ਮੁਖ 'ਚਸਟ ਗਏ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅੰਤ ਲਗ ਇਹੁ ਪ੍ਰਨ ਧਾਰੀ ॥
 ਗੁਰ ਪੀਵੈਂ ਤੌਂ ਪੀਵੈਂ ਬਾਗੀ ॥ ੧੨ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਛਾਰੇਲੀ ਸੁਭ
 ਮੰਦਰ ॥ ਬਿਰੇ 'ਪ੍ਰਯੰਕ 'ਪੀਠ ਮਿਦ ਸੁੰਦਰ ॥ ਖਸ ਟਾਟੀ ਕੀਨੇ
 ਛਿਰਕਾਵਨ ॥ ਜਲ ਸੀਤਲ ਸੀਤਲ ਮਹਿਕਾਵਨ ॥ ੧੩ ॥ ਅਰਕ
 ਗੁਲਾਬਨ ਕੰਧ ਉਲੀਚੇ ॥ ਅਤਰ ਸੁਗੰਧਨ ਬਸਤੂਨ ਬੀਚੇ ॥ ਰਾਮੇ
 ਖਗੀ 'ਬੀਜਨੇ ਕਰੈ ॥ ਸਾਈਂ ਦਾਸ ਹਿਤ ਸੌਂ 'ਪਗ ਮਰੈ ॥
 ੧੪ ॥ ਕਗੀ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਖੈਂਚ ਬਡੇਗੀ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਆਗ ਦੀਨ
 ਤਿਸ ਬੇਗੀ ॥ ਕਹਿਤ ਸੀਘੂ ਹੀ ਜੀਨ ਪਵਾਯੋ ॥ ਚਢੈ
 ਹੇਤ ਤੁੰਗ ਮੰਗਵਾਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਭਏ ਇਕਾਕੀ ਤਬ ਅਸਵਾਹ ॥
 ਨਹਿੰ ਦਾਸਨ ਦੁਖ ਸਕੇ ਸਹਾਰ ॥ ਤੀਸ ਕੈਸ ਪਹੁੰਚੇ ਛਿਨ ਮਾਹੀ ॥
 ਪਿਖੇ ਦਾਸ ਦੋਨਹੁ ਤਬ ਜਾਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ਪਰੇ ਬਿਹਾਲਤ ਗੁਰੂ ਉਚਾਰੇ ।

੧ ਅਖਾਂ ਮੀਟ ਲਈਆਂ । ੨ ਦੁਖੀ । ੩ ਗਲਾ ਸੁਕ ਗਿਆ । ੪ ਹੋਠ ਵਾ
 ਬੁਲ੍ਹੁ । ੫ ਮੰਜੇ ਪਰ । ੬ ਵਾਣ ਨਾਲ 'ਜਾ ਪ੍ਰੋਤਿਆ ਹੋਇਆ । ੭ ਪਖਾ ।
 ਚ ਚਰਨਾਂ ਨੂੰ ਝਸਦਾ ਹੈ ।

ਤਿ੍ਖਾ ਅਧਕ ਦਿਹੁ ਨੀਰ ਬਤਾਰੇ ॥ ਸੁਨ ਗੁਹਾਰ ਕੇ ਆਂਖ ਉਘਾਰੀ ॥
 ਪਿਖੇ ਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰ ਦੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ੧੭ ॥ ਜਿਮ ਬਹੁ ਤਪਤ ਗਯੋ
 ਸੁਕ ਨੀਰ ॥ ਅਲਪ ਤਾਲ ਜੁਗ ਮੀਨ ਸਰੀਰ ॥ ਤਰਫਤ ਇਕ
 ਪਰਮੇਸਰ ਆਸ ॥ ਹੁਇ ਜਲਧਰ ਗੁਰ ਪਹੁੰਚੇ ਪਾਸ ॥ ੧੮ ॥
 ਦੋਨਹੁ ਉਠੇ ਬੰਦਨਾ ਧਾਰੇ ॥ ਗਹਿ ਰਕਾਬ ਗੁਰ ਤਰੇ ਉਤਾਰੇ ॥ ਤਨ
 ਕੇ ਬਸਨ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਰ ਡਾਰੇ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਉਪਰ ਈਠਾਰੇ ॥ ੧੯ ॥
 ਕਹਿੰ ਰੁਰ ਜਲਤੀ ਜਲ ਕੇ ਦੀਜੈ ॥ ਪਿਆਸ ਅਧਕ ਹੈ ਨਹਿੰ
 ਬਿਲਮੀਜੈ ॥ ਸਾਧੂ ਨੇ ਤਬ ਜਲ ਉਤਗਯੋ ॥ ਰੂਪੇ ਪਾਤਨ 'ਡੂਨ
 ਬਨਾਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ਭਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਤਬਹਿ ਪਿਆਯੋ ॥ ਕਰਯੋ ਪਾਨ
 ਗੁਰ ਬਾਕ ਅਲਯੋ ॥ ਜਲ ਐਸੇ ਕਬ ਪੀਓ ਨ ਆਗੇ ॥ ਕਿਨਹੂੰ
 ਨ ਦੀਨਸ ਕਰ ਅਨਗਾਗੇ ॥ ੨੧ ॥ ਅਧਕ ਤਿ੍ਖਾ ਥੀ ਪਾਨ
 ਮਿਟਾਈ ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਪੀਓ ਜੀਓ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਪਿਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਗੁਰ
 ਆਇਸ ਪਾਈ ॥ ਕਰਯੋ ਪਾਨ ਜਲ ਤਿ੍ਖਾ ਮਿਟਾਈ ॥ ੨੨ ॥
 ਪਿਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰ ਜੋਰ ਉਚਾਰੇ ॥ ਆਪਨ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਉਧਾਰੇ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰ ਕਰ ਪੁਰਵੀ ਆਸ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨ ਕਰ ਪਹੁੰਚੇ ਪਾਸ ॥
 ੨੩ ॥ ਕਹਿੰ ਗੁਰ ਤੁਮਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਲਖਾਏ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਆ ਪੁਸ਼ਨ ਬਹੁ
 ਥਾਏ ॥ ^੧ਅਭਲਾਖਤ ^੨ਬਰ ਜਾਚ ਸੁ ਲੀਜੈ ॥ ਮਨ ਕੀ ਇੱਛਾ ਪੁਰਨ
 ਕੀਜੈ ॥ ੨੪ ॥ ਪਿਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਨ ਜੋਰੇ ਹਾਥ । ਦਿਹੋ ਦਾਨ ਸਿੱਖੀ ਮਮ
 ਨਾਥ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਅਤ ਪੁਸ਼ਨਤਾ ਧਾਰੀ ॥ ਬੈਠੇ ਪਰਚਹਿੰ ਅਨਕ
 ਪ੍ਰਕਾਰੀ ॥ ੨੫ ॥ ਗੁਰੂ ਡਕੇਲੀ ਤੇ ਜਬ ਆਏ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸੁਨ
 ਜੀਨ ਪਵਾਏ ॥ ਕਿਤਕ ^੩ਸੂਰ ਲੇ ਆਯੋ ਧਾਏ ॥ ਕਛੁਕ ਰਹੇ ਦਿਨ
 ਗੁਰ ਢਿਗ ਆਏ ॥ ੨੬ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰੀ ਬੈਠ ਗਾ ਪਾਸ ॥ ਸਭ

੧ ਦਰਖਤ ਦੇ ਪਤਰਾਂ ਦਾ ਡੂਨਾਂ ਬਨਾਉਣਾ ਕੀਤਾ । ੨ ਇੱਛਾ ।
 ਵਾਸਤੇ ਵਰ ਮੰਗ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਲੈਣਾ ਕਰ । ੪ ਸੂਰਮੇ ।

੩ ਮਨੋਰਥ ਦੇ

ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਨ ਭਯੋ ਹੁਲਾਸੁ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਡੇਰਾ ਇਤ ਲਾਵੈ ॥ ਨਿਸਾ
ਬਿਤਾਵੈਂ ਸੁਬਹਿ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ੨੭ ॥ ਜੰਗਲ ਮਹਿੰ ਮੰਗਲ ਤਬ
ਭਯੋ ॥ ਸਭਨ 'ਸਉਰਨ 'ਸਿਵਰ ਸੁ ਕਯੋ ॥ ਸਾਧੂ ਰੂਪਾ ਰਸਦ
ਲਿਆਏ ॥ ਭਈ ਦੇਗ ਗੁਰ ਛਕ 'ਸੁਪਤਾਏ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਖ ਪੂਰਬਕ
ਤਹਿ ਨਿਸਾ ਬਿਤਾਈ ॥ ਜਾਗੇ ਸਕਲ ਪ੍ਰਾਤ ਹੁਇ ਆਈ ॥ ਕਹਯੋ
ਗੁਰੂ ਇਹੁ ਬਲ ਸੁਭ ਹੇਰਾ ॥ ਨਗਰ ਬਸਾਵਹੁ ਇਹਾਂ ਬਡੇਰਾ ॥
੨੯ ॥ ਤਜਹੁ ਤਿਖਾਨਨ ਕੀ ਅਬ ਕਾਰ ॥ ਦੇਗ ਚਲਾਵਹੁ ਗੁਰੂ
ਉਦਾਰ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਨਿਜ ਕਰ ਟੱਕ ਲਗਾਇਵ ॥ ਮੋਹੜੀ ਗਾਢ
ਰਿਦੇ ਹਰਖਾਇਵ ॥ ੩੦ ॥ ਰੂਪੇ ਗ੍ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰ ਰਾਖਾ ॥ ਪੁਨ
ਨਿਜ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਦਏ ਬਚ ਭਾਖਾ ॥ ਬਸੇ ਇਹਾਂ 'ਬਿਦਤਹਿ ਸੰਸਾਰ ॥
ਸੇਵਾ ਦੇਗ ਕਰੋ ਸੁਖ ਕਾਰ ॥ ੩੧ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ
ਸੇਵਾਰ ॥ ਆ ਡਾਰੋਲੀ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰ ॥ ਸਾਧੂ ਰੂਪ ਚੰਦ ਮਿਲ ਦੋਊ ॥
ਗ੍ਰਾਮ ਬਸਾਵਨ ਕੀਨਸ ਸੋਊ ॥ ੩੨ ॥ ਗੁਰ ਬਰ ਕਰ ਨਰ ਗਨ
ਤਬ ਬਾਸੇ ॥ ਆਨ ਆਪਨੇ ਰਚੇ ਅਵਾਸੇ ॥ ਸੇਵ ਦੇਗ ਕੀ ਕਰਬੇ
ਲਾਗੇ ॥ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਿੰ ਰਹਿੰ ਨਿਤ ਪਾਗੇ ॥ ੩੩ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਸ਼
ਟਹਿਲ ਕੇ ਕਰਹੀ ॥ ਛਾਪਤ ਅਸਨ ਦੇ ਭਾਉ ਸੁ ਧਰਹੀ ॥ ਬਹੁ
ਸੰਤਤ ਭੀ ਸਿੱਖੀ ਧਾਰੀ ॥ ਅਬ ਲਗ ਰੂਪੇ ਕੇ ਉਜ਼ਜਾਰੀ ॥ ੩੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ
ਸਾਧੂ ਐ ਰੂਪੇ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪੈਂਤਾਲੀਸਮੇਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੫ ॥

ਜੋਧ ਸ਼ਾਹ ਬਿਨਤੀ ਭਨੀ ਚਲੋ ਪ੍ਰਾਤੁ ਜਗਤੀਸ ॥ ੧ ॥
ਦੌਪਈ ॥ ਚਲਨ ਤਿਆਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨ ॥ ਤਾਹਿ ਸਮਹਿ

ਬਹੁ ਸਿੱਖ ਨਵੀਨ ॥ ਕਾਬਲ ਤੇ ਲਵ ਪੁਰ ਮਗ ਆਇ ॥ ਦਰਸੇ
 ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਦੇ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜੁਗਲ ਮੰਦਨ ਕੇ ਜੁਤ ਬੈਸੇ ॥ ਬਿੰਦ
 ਚਕੋਰ ਚੰਦ ਪਿਖ ਜੈਸੇ ॥ ਬੂਝੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੁਸਲ ਬਤਾਈ ॥ ਮਨੋ
 ਕਾਮਨਾ ਸਭ ਨੇ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਬੂਝਯੋ ਬਹੁਰ ਮੰਦਨ ਸੰਗ ॥ ਕਿਤ
 ਮਾਰਗ ਤੇ ਆਇ ਉਮੰਗ ॥ ਸੁਨਤ ਤਖਤ ਮਲ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ॥ ਦੁੰਦ
 ਮੰਦ ਕਹਿਤ ਕਰ ਬੰਦ ॥ ੪ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲਵ ਪੁਰ ਮਗ ਆਏ ॥
 ਈਦ ਦਿਵਸ ਤਹਿ ਬਡ ਦਰਸਾਏ ॥ ਨਿਕਸੀ ਸ਼ਾਹਿ ਸਵਾਰੀ ਭਾਰੀ ॥
 ਕੋਤਲ ਪਿਖੇ ਜੁਗਲ ^੧ਬਲਕਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਸਿੱਖ ਕਰੋੜੀ ਜੋ ਬੋ
 ਲਿਆਯੋ ॥ ਸੋ ਕੋਈ ਹੈ ਜਾਨਯੋ ਜਾਯੋ ॥ ਲਾਇਕ ਰਾਵਰ ਕੇ ਸੋ ਅਗੈ।
 ਤੁਰਕਨ ਢਿਗ ਸੋਭਤ ਸੋ ਨਹੈ ॥ ੬ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਸਕਲ ਪ੍ਰਸੰਗ
 ਰਿਤਾਰਾ ॥ ਹੈ ਮੰਗਵਾਵੈਂ ਬਿਲਮ ਬਿਹਾਰਾ ॥ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹ ਕੀ ਲਾਲਸ
 ਜੰਗਾ ॥ ਇਸ ਮਿਸ ਤੇ ਦਿਖਰਾਵੈਂ ਰੰਗ ॥ ੭ ॥ ਸਿੱਖ ਹੈ ਹੇਤ ਹਮਾਰੇ
 ਲਿਆਇ ॥ ਦੁਸ਼ਟ ਤਾਹਿ ਤੇ ਲੀਨ ਚੁਗਾਇ ॥ ਅਬ ਹਮ ^੨ਕਿਸ
 ਬਿਧ ਲੇਹਿ ਮੰਗਾਈ ॥ ਹਨੈਂ ਦੁਸ਼ਟ ਬਹੁ ਮਚੈ ਲਗਾਈ ॥ ੮ ॥
 ਐਸ ਬਿਚਾਰ ਕਰਤ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਥੋਂ ਢਿਗ ਗੁਨ ਰੂਰੇ ॥
 ਚੌਦਰਿ ਖਿੱਦਯਾ ਮਾਹਿ ਨਿਧਾਨ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਬਿਨਤੀ ਠਾਨ ॥
 ੯ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਦਿਰੁ ਆਇਸ ਇਸ ਬਾਰੀ ॥ ਲਿਆਉਂ ^੩ਕਿਕਾਨ ਸੁ
 ਬਿਨਾਂ ^੪ਅਵਾਰੀ ॥ ਜਿਸ ਸਿੱਖ ਤੇ ਤਿਨ ਦੁਸ਼ਟਨ ਲੀਨ ॥ ਲੇ
 ਅਵਹੁੰ ਤਿਨ ਤੇ ਲਿਹੁ ਚੀਨ ॥ ੧੦ ॥ ਪੁਨ ਐਸੇ ਨਹਿੰ ਕਰੈ ਕਦਾਇ ॥
 ਦਿਹੈਂ ^੫ਤਦਾਰਕ ਭਲੇ ਬਨਾਇ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੀਰਬ ਤੋਰੇ ॥ ਜਾਉ
 ਬਿਲਮ ਬਿਨ ਲਿਆਵਹੁ ਘੀਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਨ ਹਰਖਤ ਤਤ ਛਿਨ
 ਭਾ ਤਿਆਰ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਬੰਦ ਪਗ ਧਾਰ ॥ ਹਰਖਤ ਸਤਿਗੁਰ

ਬਾਪੀ ਦੀਨ ॥ ਤਬ ਲਵ ਪੁਰ ਦਿਸ ਪਜਾਨਾ ਕੀਨ ॥ ੧੨ ॥ ਤੌਨ
 ਦਿਵਸ ਮਹਿ ਪਹੁੰਚਯੋ ਜਾਈ ॥ ਜੀਵਨ ਸਿਖ ਬਾਢੀ ਗਿਰੂ ਮਾਈ ॥
 ਪਿਖ ਜੀਵਨ ਤਿਸ ^੧ਸਿਵਰ ਕਰਾਇ ॥ ਅਨਕ ਬਿਧਨ ਸੇਵਯੋ ਹਿਤ
 ਲਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ਜੀਵਣ ਬੁਝਯੋ ਕਿਸ ਹਿਤ ਆਏ ॥ ਸਭ ਪ੍ਰਸੰਗ
 ਤਬ ਦਯੋ ਸੁਨਾਇ ॥ ਮੈਂ ਜਾਨਹੁੰ ਕੈ ਤੂੰ ਲਖ ਪਾਵਹੁ ॥ ਨਹੀਂ ਪੰਚਮੇਂ
 ਕਰਨ ਸੁਨਾਵਹੁ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰੂ ਤੁਰੰਗ ਸ਼ਾਹੁ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ਲੇਨ ਹੇਤ
 ਆਯੋ ਤਿਨ ਖਾਸ ॥ ਕਿਮ ਪਹੁੰਚੋਂ ਮੈਂ ਜੁਗਤ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਕਿਮ
 ਨਿਕਸਹਿੰ ਸਭ ਭੇਤ ਬੁਝਾਵਹੁ ॥ ੧੫ ॥ ਤੂੰ ਪੁਰ ਬਸਹਿੰ ਲਖਹਿੰ
 ਸਭ ਕਾਹੁ ॥ ਕਿਸ ਥਲ ਖਰੰ ਰਹਿਤ ਕੇ ਪਾਹੁ ॥ ਕਹਾਂ ਨਾਮ ਜੋ ਕਹੈ
 ਦਰੋਗਾ ॥ ਤਕਰਾਈ ਹਿਤ ਕੇਤਕ ਲੋਗਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਨ ਜੀਵਣ
 ਮਨ ਮਹਿੰ ਬਿਸਮਾਯੋ ॥ ^੨ਦੁਸਤਰ ਕਾਜ ਕਰਨ ਹਿਤ ਆਯੋ ॥
^੩ਦੁਰਗ ਮਾਹਿੰ ਹੈ ਸ਼ਾਹੁ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ^੪ਚਪਲ ਤੁਰੰਗਨ ਪਾਸ ਨਿਵਾਸਾ
 ੧੭ ॥ ਨਰਨ ਸੈਂਕਰੇ ਕੀ ਰਖਵਾਗੀ ॥ ਸੈਂਦੇ ਖਾਨ ਦਰੋਗਾ ਭਾਰੀ ॥
 ਕਿਸ ਹੀ ਬਿਧ ਸੈਂ ਨਹਿੰ ਬਨ ਆਵੈ ॥ ਤੂੰ ਕਰ ਲੇਹਿੰ ਜਿ ਸਤਗੁਰ
 ਭਾਵੈ ॥ ੧੮ ॥ ਸੁਨ ਬਿਧੀਆ ਕਹਿ ਚਿੰਤ ਨ ਠਾਨੋ ॥ ਸੁਗਮ ਕਰੈ
 ਗੁਰ ਕਾਜ ਮਹਾਨੋ ॥ ^੫ਦੂਬ ਖੁਰਚਨੋਂ ਤੁੰਗੜੀ ਏਕ ॥ ਦੀਜੈ ਮੁਹਿ ਹੋ
 ਸਿਖ ਗੁਰ ਨੇਕ ॥ ੧੯ ॥ ਜੀਵਣ ਕਹਯੋ ਦੇਹੂੰ ਜੋ ਚਾਹੋ ॥ ਮੁਝ ਕੇ
 ਅਪਨਾ ਦਾਸ ਲਖਾਹੋ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ^੬ਸੁਪਤਯੋ ਸੁਖ ਕੇ ਪਾਇ ॥
 ਜੀਵਨ ਖੁਰਪੇ ਲਯੋ ਬਨਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਉਠੋ ^੭ਖੁਰਪਾ ਅਰ
 ਜਾਲੀ ॥ ਦੀਨਸ ਬਿਧੀਏ ਕੇ ਹਿਤ ਨਾਲੀ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਲੇ ਹਰਖਤ
 ਗਯੋ ॥ ^੮ਐਗਾਵਡੀ ਨਹਾਵਤ ਭਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਜਪੁਜੀ ਪਾਠ
 ਬਖਾਨੈ ॥ ਕੇਮਲ ਤਿਲੁਣ ਖੋਦਬੋ ਠਾਨੈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਹੈ ਹਿਤ ਸੇਵਾ

ਠਾਨੀ ॥ ਬੰਧ ਪੋਟ ਕਰ ਸੀਸ ਉਠਾਨੀ ॥ ੨੨ ॥ ਗਮਨਯੋਂ ਪੁਨ
 'ਬਜਾਰ ਕੀ ਓਰ ॥ ਸਨਮੁਖ ਮਹਾਂ ^੨ਦੁਰਗ ਕੇ ਪੈਰ ॥ ਤਿਣ ਕੋਮਲ
 ਅਰ ਸੁੰਦਰ ਰੰਗ ॥ ਨਰ ਬਿਰਮਾਇ ਕਹੈਂ ਇਨ ਸੰਗ ॥ ੨੩ ॥ ਜੇ
 ਬੇਚਤ ਹੈਂ ਮੋਲ ਭਨੀਜੈ ॥ ਲੇਹੁ ਨਗਦ ਹਨ ਕੇ ਇਹੁ ਦੀਜੈ ॥ ਸੁਨ
 ਬਿਧੀਆ ਤਿਨ ਕੇ ਸੰਗ ਕਹੈ ॥ ਇਸ ਕੇ ਮੋਲ ^੩ਰਜਤਪਣ ਅਹੈ ॥
 ੨੪ ॥ ਤੂਸਨ ਹੋਤ ਦੇਤ ਨਹਿੰ ਕੋਈ ॥ ਪੈਰ ਦੁਰਗ ਪਹੁਚਤ ਭਾ
 ਸੋਈ ॥ ਇਤਨੇ ਮੈਂ ਸੌਦੇ ਖਾਂ ਆਯੋ ॥ ਪਿਖ ਬਿਧੀਆ ਨੇ ਕਿਸੇ
 ਪੁਛਾਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ਕੈਨ ਅਹੈ ਤਿਸ ਕਹਯੋ ਦਰੋਗਾ ॥ ਹਰਖਯੋ
 ਬਿਧੀਆ ਤਿਆਗਯੋ ਸੋਗਾ ॥ ਸੌਂਦੇ ਖਾਂ ਸਭ ਤਿਣ ਜਬ ਹੋਰੇ ॥
 'ਅਖਲਨ ਤੇ ਬਿਧੀਏ ਸੁਭ ਹੋਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਰਿਦੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਕਰ
 ਬੋਲਾ ॥ ਕਹੁ ਘਾਹੀ ਕਜਾ ਦਿਹਿੰ ਇਸ ਮੋਲਾ ॥ ਨੀਕੇ ਥਾਨ ਕਹੂੰ ਤੇ
 ਲਿਆਵਾ ॥ ਅਸ ਹਮ ਆਗੇ ਨਹਿੰ ਦਰਸਾਵਾ ॥ ੨੭ ॥ ਸਾਹੁ
 'ਹਇਨ ਸੇ ^੪ਖੈਬੇ ਜੋਗ ॥ ਅਰ ਤੂ ਦਿਖੀਅਤ ਆਛੋ ਲੋਗ ॥ ਕਹਿ
 ਬਿਧੀਆ ਤੁਮ ^੫ਕਦਰ ਸਨਾਸ ॥ ਬਡ ਬੁਧ ਰਹੇ ਸਾਹੁ ਕੇ ਪਾਸਾ^੬ਦਾ
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਤੁਰੰਗ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਕੇ ਜੇਕਰ ਮਮ ਤਿਣ ਖਾਹਿ ॥

ਦੇਹੁ ਸੁ ਲੇਵੈਂ ਹਰਖ ਕਰ ਨਾਹਿੰ ਕਰੋਂ ਮੈਂ ਨਾਹਿੰ ॥ ੨੮ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸੌਂਦੇ ਖਾਂ ਭਯੋ ॥ ਲੇਕਰ ਸੰਗ ਦੁਰਗ
 ਮਹਿੰ ਗਯੋ ॥ ਜਿਹ ^੭ਦਿਲਬਾਗ ਦੁਤਿਜ ਗੁਲਬਾਗ ॥ ^੮ਰੋਸਮ ਡੈਰਨ
 ਕੇ ਸੰਗ ਲਾਗ ॥ ੩੦ ॥ ਮਿੱਦ ਸਥਾਨ ^੯ਸਹੀਸ ਭਲ ਸੇਵੈ ॥ ਰਤੀ
 ਦਾਗ ਤਿਨ ਲਗਨ ਨ ਦੇਵੈ ॥ ਸੌਂਦੇ ਖਾਨ ਭਨਯੋ ਤਿਨ ਪਾਇ ॥
 ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਪਿਖ ਅਤ ਹਰਖਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਜਾਇ ਤਿਨਹੁ ਆਗੇ

੧ ਬਾਜਾਰ ਦੀ ਤਰਫ । ੨ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ । ੩ ਰੂਪਿਆ । ੪ ਸਮੂਹੇ ।
 ੫ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ । ੬ ਖਾਣੇ ਲਾਇਕ ਹੈ । ੭ ਪਰਖਣ ਦੀ ਸ਼ਨਾਖਤ ਪਹਿਰਾਨ ਹੈ ।
 ੮ ਦਿਲਬਾਗ ਗੁਲਬਾਗ ਤੇ ਵੇਵਾਂ ਘੋੜਿਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ । ੯ ਰੋਸਮ ਦੀ ਰਸੀ ਨਾਲ ਬੰਨੇ ਹੋਏਸਨ ।
 ੧੦ ਨਿਸਚੇ ਕਰ ।

ਤਿਣੁ ਡਾਰਾ ॥ ਪੁਨ ਪਗ ਹਯਨ ਬੰਦੇ ਬਹੁ ਬਾਰਾ ॥ ਸਾਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ
 ਕੇ ਘੋਰੇ ॥ ਬੰਦਨ ਉਚਤ ਅਹੈਂ ਇਹੁ ਮੌਰੇ ॥ ੩੨ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਰੇ ਹੈ
 ਖਾਵਤ ਐਸੇ ॥ ਹੁਤੇ ਛੁਧਤ ਇਕ ਬਾਸਰ ਜੈਸੇ ॥ ਏਕ ਰਜਤਪਣ
 ਦੀਨ ਦਰੋਗੇ ॥ ਕਲ ਕੇ ਪੁਨਹਿੰ ਲਿਆਉ ਭਲ ਲੈਗੇ ॥ ੩੩ ॥
 ਨਿਕੇਸ ਦੁਰਗ ਤੇ ਪਿਖ ੧ ਚਹੁ ਓਰੇ ॥ ਆਨ ਬਜਾਰ ਰਜਤਪਣ ਤੋਰੇ ॥
 ਦੀਨ ਗਰੀਬਨ ਕੇ ਬਰਤਾਇ ॥ ਨਿਸਾ ਮਾਹਿੰ ਜੀਵਨ ਗਿਰ੍ਹ ਆਇ ॥
 ੩੪ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ੨ ਖਟ ਸਤ ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਏ ॥ ਹੈ ਬੋਲੈਂ ਪਿਖ
 ਘਾਸ ਲਿਆਏ ॥ ਦੇਤ ਦਿਲਾਸੇ ਨਿਜ ਕਰ ਫੇਰੈ ॥ ਸੈਂਦੇ ਖਾਂ ਹਰਖਤ
 ਤਿਹ ਹੇਰੈ ॥ ੩੫ ॥ ਬੁਝਤ ਨਾਮ ਬਤਾਵਹੁ ਮੌਹੀ ॥ ਰਹੈਂ ਕਿ ਨਹੀਂ
 ਜੇ ਰਾਖੈਂ ਤੇਹੀ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਤਬ ਸੁਨਤ ਬਖਾਨਾ ॥ ਨਾਮ ੩ ਘਸੇਰਾ
 ਕਹੈਂ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੩੬ ॥ ਜੇ ਰਾਖੇ ਚਾਕਰ ਮੁਝ ਤਾਬੀਂ ॥ ਕਿਉਂ ਨ
 ਕਰੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰੇਮ ਲਗਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੁ ਕੇ ਘੋਰੇ ॥ ਘਾਸ ਲਿਆਵੈ
 ਸੇਵ ਬਹੋਰੇ ॥ ੩੭ ॥ ਸੁਨਤ ਦਰੋਗਾ ਹਰਖਤ ਹੋਵਾ ॥ ਸੇਵ ਹਯਨ
 ਕੀ ਲਾਇਕ ਜੋਵਾ ॥ ਏਕ ਰਜਤਪਣ ਲਾਇ ਰੁਜੀਨਾ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ
 ਚਾਕਰ ਕਰ ਲੀਨਾ ॥ ੩੮ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਬੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਬਿਧੀ
 ਚੰਦ ਘੋਰਨ ਹਿਤ ਚਾਕਰੀ ਕਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਛੇਤਾਲੀਸਮੋ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਰਹਯੋ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਦਾਸ ਹੋਇ ਪੈਰ ਦਾਰ ਜੇ ਬਿੰਦ ॥

ਸੈਂਦੇ ਖਾਂ ਸਭ ਸੌਂ ਕਹਯੋ ਇਹੁ ਨਰ ਲੇਵਹੁ ਬਿੰਦ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਨੌਕਰ ਖਾਸ ਹਇਨ ਪਰ ਏਵੇ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ
 ਨ ਹਟਕਹੁ ਕੇਵ ॥ ਲਾਗਯੋ ਨਿਸ ਦਿਨ ਸੇਵਾ ਮਾਹਿ ॥ ਹਯਨ
 ਪਾਸ ਕੇ ਛੋਰੇ ਨਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਜੇਤਕ ਸੇਵਕ ਸੇਵਾ ਧਰੈਂ ॥ ਸਭ ਕੇ

ਬਾਵ ਆਪ ਹੀ ਕਰੈਂ ॥ ਸਭ ਕੇ ਸੁਖ ਹੋਯੇ ਹਰਖਾਵੈਂ ॥ ਭਲੋ ਪੁਰਖ
 ਇਹੁ ਕਰੈਂ ਸੁਨਾਵੈਂ ॥ ੩ ॥ ਮਾਲਸ਼ ਕਰ ਐਸੇ ਚਮਕਾਵੈਂ ॥ ਜਨ
 ਮੁਕਤੇ ਸੁਭ ^੧ਦਮਕ ਦਿਖਾਵੈਂ ॥ ਦ੍ਰੈ ਤੀਨਕ ਦਿਨ ਕਰਨ ਨਿਹਾਰਾ ॥
 ਸੌਂਦੇ ਖਾਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਉਹਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਦੇਹੁ ਨਿਹਾਰੀ ^੨ਕੈਕਾ ਜੋਇ ॥
 ਇਹੁ ਭੀ ਕਾਰ ਸਪੁਰਦੈ ਤੋਹਿ ॥ ਕਬ ਕਬ ਘਾਸ ਹੇਤ ਤੁਮ ਜਾਵੈ ॥
 ਨਾਹਿੰ ਤ ਅਪਰਨ ਤੇ ਮੰਗਵਾਵੈ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨ ਹਰਖਤ ਹੈ ਕਹਿਤ
 ਘਸੇਰਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਦਰੋਗਾ ਕਹਿਬੋ ਮੇਰਾ ॥ ਸੇਵ ਕਰਨ ਕੇ ਕਾਰਜ
 ਸੋਹੀ ॥ ਜਾਹੁੰ ਵਹਿਰ ਕੇ ਅਸ ਫਿਗ ਹੋਹੀ ॥ ੬ ॥ ਸਾਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੁ
 ਹੇ ਸੇਵੋਂ ॥ ਨਿਜ ਮੁਗਾਦ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲੇਵੋਂ ॥ ਸੌਂਦੇ ਆਦਕ ਸੇਵਕ
 ਸਾਰੇ ॥ ਸੁਨਹਿੰ ਬਾਕ ਅਰ ਸੇਵ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਸਰਬ ਸਰਾਹੈਂ
 ਆਛੇ ਆਛੇ ॥ ਰਹਿਨ ਘਸੇਰੇ ਕੇ ਸੁਭ ਬਾਛੇ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਬਹੁ
 ਦਾਊ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਨਿਕਸ ਨ ਸਕੈਂ ਤੁਰੰਗਮ ਦਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਦੁਰਗ
 ਕੰਧ ਕੇ ਫਾਂਧਹਿ ਜਬੈ ॥ ਪਵਹਿ ਬੀਚ ਰਾਵੀ ਕੇ ਤਬੈ ॥ ਤਹਾਂ ਸੰਭਾਰ
 ਚਲੈ ਜਬ ਘੈਗਾ ॥ ਲੇ ਪਹੁੰਚੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਓਗਾ ॥ ੯ ॥ ਇਸ
 ਬਿਨ ਅਪਰ ਉਪਾਵ ਨ ਕੋਊ ॥ ਬਡ ਤਕਰਾਈ ਸਭ ਥਲ ਜੋਊ ॥
 ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਇਹੁ ਬਿਵਤ ਬਨਾਈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ^੩ਦੂਬ ਲੇਨ ਹਿਤ
 ਜਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਪੇਟ ਮਾਹਿੰ ਬਡ ^੪ਪਾਹਨ ਲਿਆਯੇ ॥ ਭਈ
^੫ਜਾਮਨੀ ਅਰਧ ਲਖਾਯੇ ॥ ^੬ਭੀਤ ਉਪਰੇ ਸੁ ਬਗਾਯੇ ॥ ਪਰਯੋ
 ਨਿਦੀ ਮਹਿੰ ਜਲ ਉਛਲਾਯੇ ॥ ੧੧ ॥ ਸਬਦ ਬਿਲੰਦ ਦੁਰਗ ਮਹਿੰ
 ਸੁਨਯੇ ॥ ਜਾਗੇ ^੭ਸੁਪਤ ਸ਼ੋਰ ਕੇ ਭਨਯੇ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਜਹਾਂ ਸਹਿ ਬੰਗਮ
 ਜਾਗਾ ॥ ਰੈਗਾ ਪਰਯੋ ਸੁਨਨ ਸਭ ਲਾਗਾ ॥ ੧੨॥ ਪਿਖਤ ^੮ਪਾਹਰੂ

੪ ਸੇਤੀ ਵਰਗੀ ਲਿਸ਼ਕ ਦੇ ਹਨ । ੨ ਕਡਿਆਲਾ । ੬ ਘਾਸ ਲੈਣਾ
 ਵਾਸਤੇ । ੪ ਪਥਰ । ੫ ਅਧੀ ਰਾਤ । ੬ ਕੰਧ । ੭ ਸੁਤਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ।
 ੮ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ।

ਜਾਰ ਮੁਸਾਲੈः ॥ ਕੈ ਜਲ ਮਹਿੰ ਬਡ ਸ਼ਬਦ ਉਠਾਲੈਃ ॥ ਖੋਜ ਰਹੇ
 ਪਾਯੈ ਕਛੂਨਾਹੀ ॥ ਕਹੈਂ ਪਾਹਰੂ ਆਪਸ ਮਾਹੀ ॥ ੧੩ ॥ ਕੈ ਜਲ
 ਜੰਤ ਮੱਛ ਤੇ ਆਦ ॥ ਨੀਰ ਉਛਾਲ ਉਠਾਵਤ ੰਨਾਦ ॥ ਕੇਤਕ
 ਕਹਿਤ ੰਕਿੰਗੁਰਾ ਢਹਯੋ ॥ ਕੰਧ ਪੁਰਾਨੀ ਕੇਚਤ ਕਹਯੋ ॥ ੧੪ ॥
 ਦ੍ਰੈ ਘਟਕਾ ਲਗ ਸ਼ੋਰ ਮਚਾਏ ॥ ਬਿਨ ਜਾਨੇ ਪੁਨ ਸਭ ਉਪਤਾਏ ॥
 ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਬਿਧੀਆ ਐਸ ਕਰਾਵੈ ॥ ਪਾਹਿਨ ਡਾਰੈ ਸ਼ਬਦ ਉਠਾਵੈ
 ॥ ੧੫ ॥ ਦੁਇ ਤੈ ਨਿਸ ਪਹਿਰੂ ਪਿਖ ਛੋਰਾ ॥ ਜਾਨਯੋ ਮੱਛ ਉਠਾਵੈ
 ਸ਼ੋਰਾ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੇ ਮਨ ਇਹੁ ਚਾਇ ॥ ਤੁਰੇਨ ਹੈ ਗੁਰ ਨਿਕਟ
 ਪੁਚਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਸਿਮਰੰਤਾ ॥ ਸੇਵ
 ਹਇਨ ਕੀ ਅਧਕ ਕਰੰਤਾ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸ਼ਾਹੁ ਜਹਾਂ ਚਲ ਆਯੋ ॥
 ਦਮਕਤ ਦੇਹ ਤੁਰੰਗ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ੧੭ ॥ ਕਰਤ ਘਸੇਰਾ ਸੇਵ
 ਖਰੋਵਾ ॥ ਹਰਖਤ ਹਜ਼ਰਤ ਲੋਚਨ ਜੋਵਾ ॥ ਕਬ ਕੈ ਇਹੁ ਚਾਕਰ
 ਤੁਮ ਰਾਖਾ ॥ ਹਾਥਨ ਜੋਰ ਦਰੋਗੇ ਭਾਖਾ ॥ ੧੮ ॥ ਦਿਨ ੳਬੀਸਕ
 ਬੀਤੇ ਇਸ ਰਹੇ ॥ ਸੇਵਾ ਮਾਹਿੰ ਚਤੁਰ ਬਹੁ ਅਹੇ ॥ ਜਬ ਕੈ ਰਾਖਯੋ
 ਦਿਖੈ ਸਵਾਇ ॥ ਤੁਰੰਗ ਕਰੈਂ ਰੁਖ ਇਸ ਬਹੁ ਤਾਇ ॥ ੧੯ ॥ ਸਾਚੇ
 ਪਾਤਸ਼ਾਹੁ ਕੇ ਘੋਰੇ ॥ ਕਹਿ ਬਹੁ ਬਾਰ ਨਮੇ ਕਰ ਜੋਰੇ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹੁ
 ਬਹੁ ਹਰਖਤ ਹੋਵਾ ॥ ਇਕਸ ਸਹੰਸੂ ਦੇ ਬਖਸ਼ ਬੁਗੇਵਾ ॥ ੨੦ ॥
 ਸਾਦਰ ਇਸੇ ਰਾਖਬੈ ਕੀਜੈ ॥ ੳਦੁਗਾਨ ਰੁਜੀਨਾ ਅਬ ਤੇ ਦੀਜੈ ॥
 ਅਸ ਕਹਿ ਸ਼ਾਹ ਨਿਜ ਸਦਨ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ਬਿਧੀਏ ਸੌਂਦੇ ਸੰਗ ਉਚਾਰਾ
 ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨਹੁ ਖਾਨ ਜੀ ਦਰਬ ਹਜਾਰੇ ॥ ਮੈਂ ਰਾਖਯੋ ਸਭ
 ਨਿਕਟ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਅਪਰ ਚਾਕਰੀ ਕੈ ਧਨ ਜੇਇ ॥ ਲੈਹੋਂ ਜਬੈ
 ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਇ ॥ ੨੨ ॥ ਇਹੁ ਸਭ ਤੁਮਰੇ ਹੈ ਉਪਕਾਰ ॥ ਸੁਨਤ
 ਦਰੋਗੇ ਹਰਖ ਅਪਾਰ ॥ ਬਿਧੀਏ ਪਰ ਭਰੋਸ ਬਹੁ ਪਯੋ ॥ ਗਨ

ਦਾਸਨ ਸਿਰਮੌਰ ਸੁ ਕਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਮਾਨੈ ਸਭੀ ਘਸੇਰੇ ਆਨ ॥
 ਸਿਮਰੈ ਨਿਸ ਦਿਨ ਗੁਰ ਭਗਵਾਨ ॥ ਸਭ ਕੀ ਸੇਵ ਅਪਨ ਪਰ
 ਲੀਨੀ ॥ ਰਾਖੈ ਸਭ ਕੋ ਨਿਜ ਆਧੀਨੀ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮਹਿੰ ਕਰਹਿ
 ਬਿਚਾਰਨ ਘਨੋ ॥ ਨੀਕੇ ਕਾਮ ਸਕਲ ਹੀ ਬਨੋ ॥ ਬਿਨਾ ਜੀਨ ਹੋਇ
 ਨਹਿੰ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਕਿਸ ਬਲ ਅਹੈ ਨ ਤਿਸ ਸੁਧ ਧਾਰੀ ॥ ੨੫ ॥
 ਜਬ ਲੈ ਜੀਨ ਨ ਕਰ ਮਹਿੰ ਆਵੈ ॥ ਤਬ ਲੈ ਕਾਰਜ ਨਹਿੰ ਬਨ
 ਆਵੈ ॥ ਇਮ ਚਿਤਵਤ ਚਿਤ ਦਾਵ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਮਿਲਯੋ ਸਖਾ ਸਮ
 ਜਿਸ ਢਿਗ ਤਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਮ੍ਰਿਦ ਬਾਕਨ ਅਪਨਾਯੋ ॥
 ਹਾਸ ਬਿਲਾਸਨ ਕਰ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ਕਰੇ ਘਸੇਰਾ ਬਾਤਨ ਭੋਗੀ ॥
 ਲਖਹਿ ਗਵਾਰ ਜਾਟ ਮਤ ਥੋਗੀ ॥ ੨੭ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਬੈਠੇ ਸਭਨ ਮਹਿੰ ਭਨਤ ਅਜਾਨ ਸਮਾਨ ॥

ਘੋਰੇ ਸਚ ਪਤਸਾਹ ਕੇ ਬਲੀ ਚਲਾਕ ਮਹਾਨ ॥ ੨੮ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਹੋਰਨ ਹੇਤ ਰਖਾਏ ॥ ਕਿਧੈ ਜੀਨ ਭੀ
 ਇਨ ਪਰ ਪਾਏ ॥ ਸੁਨ ਇਕ ਬੋਲਯੋ ਭੋ ਮਤ ਭੋਰੇ ॥ ਇਨ ਕੇ ਜੀਨ
 ਨਹੀਂ ਮੁਲ ਥੋਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ਸਵਾ ਲਾਖ ਕੀ ਕੀਮਤ ਕੇਰੇ ॥ ਚਾਮੀਕਰ
 ਮੁਕਤਾ ਛੁਡਬ ਦੇਰੇ ॥ ਸੁਨਤ ਘਸੇਰਾ ਬਹੁਤ ਹਸਾਯੋ ॥ ਇਹੁ ਤੁਮ ਨੇ
 ਸਭ ਝੂਠ ਅਲਾਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ਪਾਂਚ ਕਿ ਸਾਤ ਰਜਤਪਣ ਕੇਰੀ ॥
 ਕੀਮਤ ਇਤਕ ਵਸਤ ਹਮ ਹੋਰੀ ॥ ਤੁਮ ਕਹੋ ਸਵਾ ਲਾਖ ਕੀ ਜੋਇ ॥
 ਨਹਿ ਮਾਨੋਂ ਕਿਮ ਭਾਖੇ ਮੋਇ ॥ ੩੧ ॥ ਇਤਨੇ ਬਿਖੈ ਦਰੋਗਾ ਆਯੋ ॥
 ਸਭ ਮਿਲ ਹਾਸ ਬਿਲਾਸ ਮਚਾਯੋ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਸਭ ਖਾਨ ਘਸੇਰਾ ॥
 ਭੋਰਾ ਬਡ ਸੁਭਾਵ ਕੋ ਹੋਰਾ ॥ ੩੨ ॥ ਅਨਕ ਬਾਰਤਾ ਐਸੀ ਕਹੈ ॥ ਸਦਾ
 ਹਸਾਵਤ ਹੀ ਹਮ ਰਹੈ ॥ ਸਵਾ ਲਾਖ ਕੀ ਕੀਮਤ ਜੀਨ ॥ ਨਹਿੰ
 ਮਾਨੈ ਕਹਿ ਸਾਚ ਕਭੀ ਨ ॥ ੩੩ ॥ ਇਸੈ ਦਿਖਾਵੈ ਤੈ ਪਤੀਆਵੈ ॥

ਬਿਨ ਦੇਖੇ ਹਮ ਕੈ ਝੁਠਿਆਵੈ ॥ ਸੁਨਤ ਦਰੋਗੇ ਕਹਯੋ 'ਕਲੀਦ' ॥
 ਇਸ ਦਿਖਾਇ ਪੁਨ ਰਾਖ ਤਗੀਦ ॥ ੩੪ ॥ ਲੇ ਆਇਸ ਕੈ ਲਾਇ
 ਕਲੀਦ ॥ ਕਲਫ ਖੋਲ੍ਹ ਕਰ ਲਖੀ ਤਗੀਦ ॥ ਵਹਿਰ ਲਿਆਇ
 ਖੋਲ੍ਹ ਦਿਖਰਾਯੋ ॥ ਹੇਰ ਘਸੇਰੇ ਐਸ ਅਲਾਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਮੈਂ ਜਾਨਯੋ
 ਕਛੁ ਆਛੇ ਹੋਇ ॥ ਸਵਾ ਲਾਖ ਕੀ ਕੀਮਤ ਜੋਇ ॥ ^੧ਪੀਤਰ ਮਹਿੰ
 ਪਾਹਨ ਜਰਵਾਇ ॥ ਮਣਕੇ ਗੁੱਢੇ ਬਡ ਲਰਕਾਇ ॥ ੩੬ ॥ ਸੁਨਤ
 ਹਸਤ ਸਭ ਕਹਿ ਮਤ ਭੋਰੇ ॥ ਪਾਹਿਨ ਕਹਿਤੈ ਮਣਕੇ ਜੋਰੇ ॥
 ਚਾਮੀਕਰ ਮਹਿੰ ਹੀਰਨ ਖਰੇ ॥ ਮੁਕਤਾ ਕੇਰ ਗੁੰਫ ਸੁਭ ਰਚੇ ॥ ੩੭ ॥
 ਨਹਿੰ ਦੇਖੇ ਕਿਤ ਕਯਾ ਤੂ ਜਾਨੈ ॥ ਬਿਨਾ ਸ਼ਾਹ ਢਿਗ ਨਹਿੰ ਕਿਤ
 ਬਾਨੈ ॥ ਕਹਿ ਬਿਧੀਆ ਏਹੁ ਸਾਚੀ ਬਾਤ ॥ ਹਮ ਕਯਾ ਜਾਨੈਂ ਇਨ
 ਕੀ ਤਾਤ ॥ ੩੮ ॥ ਇਹੁ ਕਯਾ ਆਵੈਂ ਕਾਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਹਮਹਿ ਤ
 ਆਛੀ ਇਨ ਤੇ ਜੂਨੇ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਅਚਵਤ ਭੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਬੋਵੈਂ
 ਧਰਨੀ ਰੁਵੇ ਅਪਾਰੇ ॥ ੩੯ ॥ ਅਪਰ ਕਿਸੂ ਢਿਗ ਨਹਿੰ ਸੁਹਾਵੈ ॥
 ਸਾਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਬਨ ਆਵੈ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਲਪੇਟਯੋ ਪ੍ਰਬਹ ਸਮਾਨ ॥
 ਭਲੇ ਸੰਭਾਰਯੋ ਸੈਂਦੇ ਖਾਨ ॥ ੪੦ ॥ ਹਾਬ ਘਸੇਰੇ ਕੈ ਉਚਵਾਇ ॥
 ਗਈ ਸੰਗ ਲੇ ਅੰਤਰ ਬਾਇ ॥ ਇਤ ਉਤ ਪਿਖ ਕਰ ਬਾਹਰ ਆਵਾ ॥
 ਕਰ ਕਲੀਦ ਜਿਸ ਕੁਲਫ ਲਗਾਵਾ ॥ ੪੧ ॥ ਪੁਨ ਕਲੀਦ ਜਿਹ
 ਚਾਬੀ ਰਖੀ ॥ ਸੋ ਭੀ ਬਾਨ ਘਸੇਰੇ ਲਖੀ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸਭ ਭੇਦਹਿ
 ਪਾਵਾ ॥ ਮਨ ਮਹਿੰ ਸਤਿਗੁਰ ਅਧਕ ਮਨਾਵਾ ॥ ੪੨ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੀ ਬਿਧੀ
 ਚੰਦ ਕਲੀਦ ਭੇਤ ਲੇਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸੈਂਤਾਲੀਸਮੌਂ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੨ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਸਰਬ ਭੇਵ ਕੈ ਜਾਨ ਲਿਧ ਨਿਕਸਨ ਹੇਤ ਉਪਾਇ ॥

੧ ਕੁੰਜੀ ਬਰਦਾਰ । ੨ ਪਿਤਲ ਦੇ ਵਿਚ ਪਥਰ ਜੜਾਏ । ੩ ਸੋਨੇ ਦੇ ਵਿਚ ਹੀਰੇ ਜੜੇ ਹਨ ।

ਬਿਵਤ ਬਨੀ ਤਬ ਐਸ ਬਿਧ ਪ੍ਰੇਮ ਹਰੀ ਸੁਨ ਸਾਇ ॥ ੧॥

ਚੈਪਈ ॥ ਹੁਤੇ ਹਯਨ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਾਰੇ ॥ ੧ਕੈਫ ਅਚਨ ਕੇ
ਅਮਲੀ ਭਾਰੇ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਬੈਠ ਤਬੇਲੇ ਸਾਰੇ ॥ ਹਾਸ ਬਿਲਾਸਨ
ਬਾਕ ਉਚਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਸਭੀ ਕਹੈਂ ਸੁਨ ਭ੍ਰਾਤ ਘਸੇਰੇ ॥ ਰਹਯੋ ਨਵੀਨ
ਆਨ ਇਸ ਡੰਰੇ ॥ ਅਧਕ ਚਾਕਰੀ ਸਭ ਤੇ ਭਈ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਜਹਾਂ ਤੇ
ਬਖਸ਼ਸ਼ ਲਈ ॥ ੩ ॥ ਨਹਿੰ ਭ੍ਰਾਤਨ ਮਹਿੰ ^੨ਜਾਫਤ ਕਰੀ ॥ ਇਹੁ
ਆਛੀ ਨਹਿੰ ਤੁੜ ਤੇ ਸਗੀ ॥ ਸੁਨ ਬਿਧੀਏ ਉਰ ਹਰਖ ^੩ਉਪੰਨਾ ॥
ਕਾਰਜ ਬਨਯੋਂ ਭਲੇ ਮਨ ਮੰਨਾ ॥ ੪ ॥ ਕਹਨ ਲਗਯੋ ਭ੍ਰਾਤਨ
ਅਨਸਾਰੀ ॥ ਕਯੋਂ ਨ ਕਰੋਂ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਜੋ ਚਾਹੋ ਸੋ ਹਮ ਤੇ
ਲੀਜੈ ॥ ਛਕੇ ਛਕਾਵੈ ਅਨਦ ਕਗੀਜੈ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਭ ਮਨ
ਮੈਂ ਹਰਖਾਇ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸੰਗ ਐਸ ਅਲਾਇ । ਬੀਸ ਰਜਤਪਣ
ਦੀਜੈ ਲਿਆਇ ॥ ਚਾਵਰ ਘ੍ਰੂਤ ਕਰ ਗੋਸ਼ਤ ਮੰਗਾਇ ॥ ੬ ॥
ਪੁਨਹਿੰ ਘਟੇ ਜੁਗ ^੪ਕੈਫ ਲਿਆਵੈ ॥ ਨਿਜ ਕਰ ਤੇ ਭਰ ਭਰ ਕਰ
ਪਿਆਵੈ ॥ ਇਹੁ ^੫ਜਾਫਤ ਦੇਵੇ ਸਭ ਨੀਕੀ ॥ ਇਹੈ ਖੁਸ਼ੀ ਆਵੈ ਸਭ
ਹੀ ਕੀ ॥ ੭ ॥ ਸੁਨ ਬਿਧੀਏ ਮਨ ਘਾਤ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਅਸ਼ਟਮ ਵਦੀ
ਆਜ ਸੁਖਕਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ^੬ਨਿਸਾ ਮਹਿੰ ਬਡ ਅੰਧਕਾਰਾ ॥ ਉਦੈ
ਚੰਦ ਪੁਨ ^੭ਗਗਨ ਮਝਾਰਾ ॥ ੮ ॥ ^੮ਤਮ ਮਹਿੰ ਦੁਰਗ ਤੁਰੰਗ
ਫੰਧਾਵੈਂ ॥ ਹੁਇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਿਖ ਪੰਥ ਸਿਧਾਵੈਂ ॥ ਯਾਂਤੇ ਆਜ
ਜ਼ਿਆਫਤ ਦੈ ਹੋਂ ॥ ਅਚਰਜ ਕਰ ਸਭ ਕੇ ਦਿਖਰੈ ਹੋਂ ॥ ੯ ॥ ਇਮ
ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਕਹਯੋ ਸੁਨਾਇ ॥ ਆਜ ਲਿਹੋ ਮੋ ਤੇ ਮਨ ਭਾਇ ॥
ਲਿਆਇ ਰਜਤਪਣ ਮੈਂ ਅਬ ਦੈ ਹੋਂ ॥ ਕਰੋ ਪੁਲਾਵ ਕਬਾਬ ਬਨੈ
ਹੋ ॥ ੧੦ ॥ ਪੁਨ ਮੈਂ ਕੈਫ ਭਲੀ ਲੇ ਆਵੈਂ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਤੁਮ ਮਨ

੧ ਸ਼ਰਾਬ । ੨ ਰੋਟੀ । ੩ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ । ੪ ਸ਼ਰਾਬ । ੫ ਰੋਟੀ ।
੬ ਪਹਿਲੀ ਰਾਤ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਅੰਧੇਰਾ । ੭ ਅਕਾਸ਼ । ੮ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ।

ਖੁਸ਼ੀ ਕਰਾਵੈ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਹਰਖੇ ਬਿਧੀਆ ਗਯੋ ॥ ਜੀਵਣ ਖਾਤੀ
 ਭੈਦ ਬਤਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਚਾਲੀ ਰੋਪੱਯੇ ਲੇ ਆਇ ॥ ਬੀਸ ਇਨ੍ਹੋਂ ਕੇ
 ਕਰ ਪਰਕਾਇ ॥ ਹਰਖਤ ਸਭ ਸਮਾਨ ਮੰਗਵਾਇ ॥ ਬਡੇ ਹੇਤ ਸੌਂ
 ਦੇਗ ਪਕਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ਪੁਨ ਕਬਾਬ ਕੀਮੇ ਕਰ ਤਿਆਰ ॥ ਏਤੇ
 ਮਹਿੰ ਭਈ ^੧ਸਾਂਝਕਾਰ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੋ ਸਭ ਨੈ ਕਹਯੋ ॥ ਜਾਓ
^੨ਬਾਰਨੀ ਅਬ ਲੇ ਆਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਨ ਬਿਧੀਆ ਬਹੁ ਆਨੰਦ
 ਧਾਰ ॥ ਪਹੁਚਯੋ ਜਾ ^੩ਕਲਾਲ ਕੇ ਘਾਰ ॥ ਮਿਲਯੋ ਜਾਇ ਕਰ
 ਬੋਲਯੋ ਤਾਹੀਂ ॥ ਸਾਰ ਬਾਰਨੀ ਹੈ ਤੁਵ ਪਾਹੀਂ ॥ ੧੪ ॥ ਆਛੀ
 ਦ੍ਰਿਹੁ ਬਹੁ ਲੀਜੈ ॥ ਅਮਲ ਘਨੇ ਜਿਸ ਬੋਗੀ ਪੀਜੈ ॥ ਕਹਯੋ ਮੇਲ
 ਇਕ ਕਾ ਦੁਇ ਲੈ ਹੋਂ ॥ ਸਾਰ ਬਾਰਨੀ ਘਰ ਤੇ ਦੈ ਹੋਂ ॥ ੧੫ ॥
 ਪੀਜੈ ^੪ਅਲਪ ^੫ਹੂਜੀਏ ਬੈਰਾ ॥ ਖੋਜੈ ਪਾਇ ਨ ਘਰ ਕੇ ਪੈਰਾ ॥ ਐਰ
 ਤਰੀਫ ਕਹਾਂ ਕਰ ਕਹੈਂ ॥ ਨਿਕਸੈ ਮੂਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਸੁਧ ਲਹੈਂ ॥ ੧੬ ॥
 ਇਮ ਸੁਨ ਬੀਸ ਰਜਤਪਣ ਦੀਨਾਘਟੇ ਸੁ ਜੁਗਲ ਭਰਾਵਨ ਕੀਨ ॥
 ਦਾਸਨ ਤੇ ਕਲਾਲ ਉਚਵਾਇ ॥ ਬਿਧੀਏ ਸੰਗ ਸੁ ਦਏ ਪਠਾਇ ॥
 ੧੭ ॥ ਬੀਤੀ ਜਾਮਨ ਘਟਕਾ ਚਾਰੀ ॥ ਪਹੁਚਯੋ ਨਿਕਟ ਜਾਇ
 ਮਤ ਭਾਰੀ ॥ ਆਗੇ ਸਾਹੀਸਨ ਸਮਦਾਯਾ ॥ ਮਿਲੇ ਸਕਲ ^੬ਸਠ
 ਲਖਹਿੰ ਨ ਮਾਯਾ ॥ ੧੮ ॥ ਬਿਰੇ ਪ੍ਰਤੀਖਤ ਅਜਹੁੰ ਨ ਆਯੋ ॥ ਭਏ
 ਮੁਦਤ ਚਿਤ ਜਬ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ਤਿਆਰ ਭਏ ਸਭ ਪੀਨੇ ਵਾਰੇ ॥ ਲੀਏ
 ਕਬਾਬ ^੭ਨੁਕਲ ਤਬ ਸਾਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਕਹਿ ਬਿਧੀਆ ਭ੍ਰਾਤੇ ਸੁਨ ਲੀਜੈ ॥
 ਨਿਸਾ ਸਭੀ ਅਪਨੀ ਲਖ ਲੀਜੈ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਬੋਗੀ ਕਰ ਪਾਨ ॥
 ਕਰੋ ਬਾਰਤਾਲਾਪ ਸੁਜਾਨ ॥ ੨੦ ॥ ਮੈਂ ਭਰ ਭਰ ਦੇਵੈਂ ਤੁਮ ਪਜਾਲੇ ॥
 ਕੀਜੈ ਆਜ ਬਿਨੈਦ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ਬਿਛਰਹਿੰ ਯਾਦ ਰਖੋ ਗੈ ਸਾਰੇ ॥

ਇਤ ਆਦਕ ਬਚ ਕਹਿ ਕਰ ਪਿਆਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਤਨਕ ਤਨਕ ਦੇ
 ਪ੍ਰਿਬਮ ਪਿਲਾਇ ॥ ਚਢੀ ਆਨ ਸਭ ਮਿਤ ^੧ਬਿਰਮਾਇ ॥ ਪੁਨਹਿੰ
 ਦੂਸਰੇ ਦੀਨ ਪਿਆਲਾ ॥ ਭਏ ਨੈਨ ਸਭ ਕੇ ਤਬ ਲਾਲਾ ॥ ੨੨ ॥
 ਮਾਦਕ ਚਢਯੋ ^੨ਭੂਕੇ ਜੈਸਾ ॥ ਕੋ ਬਿਹਸਤ ਕੋ ਈਸਤ ਬੈਸਾ ॥
 ਚਰਬਹਿੰ ^੩ਨੁਕਲਨ ਪੀਵੈਂ ਪਿਆਲੇ ॥ ਭਏ ਗਵਾਰ ਸਭੀ ਮਤਵਾਲੇ
 ॥ ੨੩ ॥ ਡੱਢ ਜਾਮ ਨਿਸ ਜਬੈ ਬਿਤਾਈ ॥ ^੪ਕੈਫ ਛੂਟ ਕੀ ਤਬੈ
 ਪਿਆਈ ॥ ਤਹਿੰ ਕੇ ਹੁਤੇ ^੫ਪਾਹਰੂ ਸਬੈ ॥ ਭਰ ਕਰ ਦੇਨ ਲਗਯੋ
 ਤਿਨ ਜਬੈ ॥ ੨੪ ॥ ਕਹੈਂ ਬਾਤ ਸੁਨ ^੬ਭ੍ਰਾਤੁਘਸੇਰਾ ॥ ਪਹਿਰਾ ਦੇਨ
 ਆਜ ਕ੍ਰਿਤ ਤੇਰਾ ॥ ਹਮ ਤੇ ਜਾਗਯੋ ਜਾਇ ਨ ਕੋਈ ॥ ਦਈ ਸ਼ਰਾਬ
 ਤ ਸਾਂਭਹੁ ਸੋਈ ॥ ੨੫ ॥ ਕਹਿ ਬਿਧੀਆ ਤਜ ਦਿਹੁ ^੭ਦੁਚਤਾਈ ॥
 ਜਾਗਤ ਰਹੁ ਮੈਂ ਰੈਨ ਸਬਾਈ ॥ ਖਾਤਰ ਜਮਾਂ ਭਈ ਤਿਨ ਮਨ ਕੀ ॥
 ਕੀਨਸ ਛੂਟ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਅਨ ਕੀ ॥ ੨੬ ॥ ਦਯੋ ^੮ਕਲੀਦ ਦਾਰ ਕੋ
 ਭਰਕੈ ॥ ਲੇਕਰ ਪੀਅਤ ਭਯੋ ਮੁਦ ਧਰ ਕੈ ॥ ਭਯੋ ਬਿਹੋਸ਼ ਨ ਸੁਧ
 ਕਿਸ ਰਹੀ ॥ ਮਨਹੁ ਲੋਥ ਮ੍ਰਿਤਕਨ ਸਭ ਪਹੀ ॥ ੨੭ ॥ ਬਾਂਹ
 ਪੂਕਰ ਬੂਝਤ ਸਭ ਸੰਗਾ ॥ ਬੋਲਹਿ ਜਬਹਿ ਨ ਰਹਿ ਸੁਧ ਅੰਗਾ ॥
 ਤੇ ਤਜ ਦੇਤ ਭਲੇ ਪਤੀਆਏ ॥ ਨਹਿੰ ਸੁਧ ਰਹੀ ਸਭਨ ਲਖ ਪਾਏ ॥
 ੨੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਨ ਕਰਕੈ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਧਰਨੀ
 ਸਿਰ ਧਰਕੈ ॥ ਕਮਰ ਕਸਾ ਤਬ ਕਰਤੈ ਭਯੋ ॥ ^੯ਤਾਰੀ ਤਦੈ
 ਨਿਕਾਸਤ ਭਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ਖੋਲ੍ਹ ਕੁਲਫ ਕੈ ਜ਼ੀਨ ਨਿਕਾਰੀ ॥ ਹੈ
 ਦਿਲਬਾਗ ਉਪਰੇ ਡਾਰੀ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ^{੧੦}ਕਵਕਾ ਮੁਖ ਪਹਿਰੋਈ ॥
 ਪੁਨ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ਹਿਤ ਲਾਈ ॥ ੩੦ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਅਬ ਕਰੋ

੧ ਮੋਹਤ ਕਰ ਲਈ ।

੨ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਮਸਤੀ ।

੩ ਅਗ ਦੇ ਲੰਬੂ ਜੈਸਾ ।

੪ ਗਿਰਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਪਾਕੇ ਛਿਤਦੇ ਹਨ ।

੫ ਸ਼ਰਾਬ ।

੬ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ।

੭ ਘਾਹੀ ਭਿਗਾ ।

੮ ਚਿੰਤਾ ।

੯ ਚਾਬੀਦਾਰ ਨੂੰ ।

੧੦ ਚਾਬੀ ।

੧੧ ਲਗਾਮ ।

ਸਹਾਈ ॥ ਅਪਨ ਕਾਜ ਲਿਹੁ ਆਪ ਬਨਾਈ ॥ ਮੌਰ ਬਿਅਦਬੀ
 ਨਾਹਿੰ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਬਿਨਾ ਚਰੇ ਨਹਿੰ ਸਰ ਹੈ ਕਾਰੇ ॥ ੩੧ ॥ ^੧ਪੰਚ
 ਰਜਤਪਣ ਦੇਹੁੰ ਦੰਡ ਆਇ ॥ ਜਬ ਰਾਵਰ ਕੇ ਨਿਕਟ ਪੁਚਾਇ ॥
 ਅਸ ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਕਹਿ ਚਢਯੋ ਪ੍ਰਬੀਨ
 ॥ ੩੨ ॥ ਚਾਬਕ ਹੁਤੇ ਜੀਨ ਕੇ ਸਾਬ ॥ ਸੋਊ ਸੰਭਾਰ ਲੀਨ ਤਬ
 ਹਾਬ ॥ ਇਤ ਉਤ ਕੁਛ ਫੇਰਯੋ ਤਬ ਘੋਰਾ ॥ ^੨ਤੁੰਦ ਬਿਸਾਲ ਕੀਨ
 ਜਬ ਜੋਰਾ ॥ ੩੩ ॥ ^੩ਦੁਰਗ ਕੰਧ ਜੋ ਹੁਤੀ ਟਪਾਵਨ ॥ ਤਿਸ ਕੇ
 ਕਰ ਸਨਮੁਖ ਚਲ ਜਾਵਨ ॥ ਏਕ ਹਾਬ ਚਾਬਕ ਕੋ ਮਾਰਾ ॥ ਰਿਸ
 ਤੁਰੰਗ ਤਨ ^੪ਓਜ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ੩੪॥ ਜਿਸਕੇ ਫੂਲ ਛਰੀ ਨਹਿੰ ਲਾਈ ॥
 ਲਗਤ ਉਠਯੋ ਕਰ ਬਾਗ ਉਠਾਈ ॥ ਇਕ ਦੁਇ ਛਾਲ ਕੰਧ ਲਗ
 ਕੀਨ ॥ ਰਿਸ ਤੇ ਉਚੀ ਕਛੁ ਨਹਿੰ ਚੀਨ ॥ ੩੫ ॥ ਚਾਰਹੁੰ ਚਰਨ
 ਉਠਾਇ ਉਚੇਰੇ ॥ ਭਯੋ ਕੰਧ ਤੇ ਉਚ ਬਡੇਰੇ ॥ ਸਰਤਾ ਬਿਖੇ ਪਰਯੋ
 ਤਬ ਜਾਇ ॥ ਹੁਤੇ ਗੰਭੀਰ ਨੀਰ ਤਿਸ ਥਾਇ ॥ ੩੬ ॥ ਹੁਤੇ
 ਅਹੁਢਨ ਮਹਿੰ ਸਵਧਾਨ ॥ ਬਾਗ ਉਠਾਇ ਉਰਧ ਕੋ ਆਨ ॥ ਜਾਨੂ
 ਲੁਗ ਜਲ ਕਰਕੈ ਤਰਯੋ ॥ ਭਯੋ ਪਾਰ ਬਲ ਤਨ ਸੰਭਰਯੋ ॥ ੩੭ ॥
 ਜਬਹੁੰ ਛਾਰ ਬਾਰ ਮੈਂ ਮਾਰੀ ॥ ਸ਼ਬਦ ਬਿਲੰਦ ਉਠਯੋ ਤਬ ਭਾਰੀ ॥
 ਹੁਤੇ ਪਾਹਰੂ ਜਾਗਤ ਜੇਈ ॥ ਨਿਤ ਜਲ ਜੰਤ ਬਿਚਾਰਯੋ ਤੇਈ॥ ੩੮॥
 ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਬਡ ਸੁਮਤ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਨਿਸ ਪਤ ਚਢਯੋ ਲੀਨ ਮਗ
 ਚੀਨ ॥ ਤੁਰਗ ਚਲਾਯੋ ਪੈਨ ਮਨਿੰਦ ॥ ਗਾਵੈ ਸ਼ਬਦ ਸੁ ਮਨ
 ਆਨੰਦ ॥ ੩੯ ॥

ਯਥ—(ਗੁਰ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਸਦਾ ਹਰ ਨਾਲੇ ॥ ਸਿਮਰ ਸਿਮਰ
 ਤਿਸ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥)

ਚੈਪਈ ॥ ਇਤ ਆਦਕ ਤਕ ਰਾਵਤ ਆਵੈ ॥ ਹੈ ਕੀ ਪੀਠ

ਚਢਨ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਦਿਵਸ ਚਢੇ ਲਗ ਬਿਆਸਾ ਪਾਰ ॥ ਜਾਵੈ ਗੁਰ
ਦਿਸ ਆਨੰਦ ਧਾਰ ॥ ੪੦ ॥

ਬਿਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਬੈ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਬਿਧੀ
ਚੰਦ ਹੈ ਨਿਕਸਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਠਤਾਲੀਸਮੋਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੯ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜਬ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਭੇਜਯੋ ਥੋ ਲਾਹੌਰ ॥

ਜੋਧ ਸ਼ਾਹਿ ਹਿਤ ਸੋਂ ਤਬੈ ਗੁਰ ਲਜਾਯੋ ਗਿਰੁ ਓਰ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਮਾਰਗ ਮਹਿ ਨਰ ਅਨਕ ਉਧਾਰੇ ॥ ਆਏ ਮਾੜੀ
ਪਿੰਡ ਮਝਾਰੇ ॥ ਕ੍ਰਿਖਿ ਕਰ ਭੁੱਲਰ ਜਹਾਂ ਬਸਾਵੈ ॥ ਕੌੜਾ ਤਾ ਮਹਿ
ਮੁਖੀ ਕੇਹਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਤਿਹ ਦਿਨ ਤਿਨਹੁ ਬਡੇ ਕਾ ਮੇਲਾ ॥ ਦੂਰ
ਦੂਰ ਤੇ ਭਯੋ ਸਕੇਲਾ ॥ ਮੇਲੇ ਮਹਿੰ ਜੋ ਸਿਖ ਗੁਰ ਕੇਰੇ ॥ ਸੁਨਯੋ
ਸਤਿਗੁਰ ਘਾਲਯੋ ਡੇਰੇ ॥ ੩ ॥ ਆਏ ਸਭ ਪਰਗਬਦਨ ਧਾਰੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨ ਤੇ ਮੁਦ ਭਾਰੀ ॥ ਕੌੜੇ ਰਾਹਕ ਬਲੀ ਬਿਲੰਦ ॥
ਭੂਮ ਮਾਲਕੀ ਤਿਨ ਕੀ ਬਿੰਦ ॥ ੪ ॥ ਕੁਲ ਕੇ ਭ੍ਰਾਤ ਮਿਲੇ ਸਮਦਾਇ ॥
ਸਭ ਪਰ ਅਪਨੇ ਹੁਕਮ ਚਲਾਇ ॥ ਮੇਲੇ ਬਿਖੇ ਓਜ ਦਿਖਗਾਵਤ ॥
ਨਿਜ ਮਰਜੀ ਅਨਸਾਰ ਚਲਾਵਤ ॥ ੫ ॥ ਸੋ ਕੌੜੇ ਭੀ ਗੁਰ ਢਿਗ
ਆਏ ॥ ਸੈ ਅਭਮਾਨ ਬੰਦ ਬਿਰ ਬਾਏ ॥ ਖਰੇ ਬਿਲੋਕੇ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ॥
ਬੁਝਤ ਭੇ ਤਿਨ ਤੇ ^੧ਦੰਭ ^੨ਦਾਮੀ ॥ ੬ ॥ ਕਿਸ ਕੇ ਇਸ ਬਲ ਮਹਿ
ਲਗ ਮੇਲਾ ॥ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਭਯੋ ^੩ਸਕੇਲਾ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਬੋਲੇ
ਰਾਹਕ ਕੇਰੇ ॥ ਹਮਰੇ ਬਡੇ ਭਯੋ ਇਸ ਠੌਰੇ ॥ ੭ ॥ ਬਰਕਤ ਵੰਦ
ਪ੍ਰਤਾਪ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਚਿਤ ਬਾਂਛਤ ਕੇ ਦਿਹਿ ਸਭ ਕਾਲਾ ॥ ਤਿਸ ਕੇ
ਇਹ ਮੇਲਾ ਲਗ ਭਾਰੀ ॥ ਮਿਲਹਿ ਆਨ ਕਰ ਜੋ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ੮ ॥
ਮਮ ਕੀ ਅਰਜ਼ ਸੁਨਹਿ ਅਰ ਦੇਤ ॥ ਨਰ ਤੇ ਅਪਨ ^੪ਉਪਾਇਨ

ਲੇਤ ॥ ਇਮ ਜਬ ਬੋਲੇ ਸਹਿਤ ਬਡਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਮੁਸਕਾਇ
 ਗੁਸਾਈ ॥ ੬ ॥ ਬੂੜੇ ਬਹੁਰ ਕਹਾਂ ਆਬ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਬਾਂਛਤ ਲੇ
 ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਕਿਤ ਬੈਠਯੋ ਸੋ ਬਡੇ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਲੇਤ ਸਭਨ ਤੇ ਜਥਾ
 ਉਚਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਨ 'ਰਾਹਿਕ ਕੌਰੇ ਪੁਨ ਕਹੇ । ਸਭ ਮੇਲੇ ਮਹਿੰ
 ਪੁਰਨ ਅਹੇ ॥ ਜਹਿ ਕਹਿ ਸਭਨ ਕਾਮਨਾ ਦੇਤ ॥ ਤਿਮ ਹਿਤ ਬੰਦਨ
 ਸੋ ਨਿਜ ਲੇਤ ॥ ੧੧ ॥ ਨਿਜ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੇ ਰਹਯੋ ਸਮਾਇ ॥ ਮਾਨਵ
 ਮਿਲੇ ਅਧਕ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਚਤੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥
 ਰਹਯੋ ਤਿਨ੍ਹੋਂ ਕੇ ਮਾਨ ਮਿਟਾਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸਭ ਮਹਿੰ ਜੋ ਕੌਜਾ
 ਪਰਧਾਨਾ ॥ ^੩ਅਗ੍ਰ ਖਰੋ ਪਿਖ ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ ॥ ^੩ਮੰਦ ਬਿਲੋਰਨ
 ਰਿਦੇ ਜਨਾਵੈਂ ॥ ਅਬਹਿ ਤਾਹਿ ਕੇ ਤੋਹਿ ਦਿਖਾਵੈਂ ॥ ੧੩ ॥ ਦੇਖ
 ਲੀਜੀਅਹਿ ਅਪਨ ਬਡੇਰਾ ॥ ਜੋ ਮੇਲੇ ਮਹਿੰ ਰਮਯੋ ^੪ਜਿਠੇਰਾ ॥ ਮਾਨ
 ਬੈਨ ਕੇ ਮੂਦੇ ਨੇਨ ॥ ਛਟੀ ਜੁ ਕਰ ਮਹਿੰ ਕਰਣਾ ਐਨ ॥ ੧੪ ॥
 ਜਬ ਤਿਸ ਕੈ ਸਿਰ ਧਾਰਨ ਕਹੀ ॥ ਅਪਨ ਬਡੇ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਰੀ ॥
 ਅਚਰਜ ਹੈ ਕਰ ਨੈਨ ਪਸਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਦਿਸਾ ਨਿਹਾਰੇ ॥
 ੧੫ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਕਹੋ ਕਹਾਂ ਬਡੇਰਾ ॥ ਸਾਚ ਸੁਨਾਉ ਜਥਾ ਬਿਧ
 ਹੇਰਾ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਤਾਹਿ ਬਤਾਯੋ ॥ ਹਮਰੇ ਬਡੇ ^੫ਕਾਕ ਤਨ
 ਪਾਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਬਹੁਤ ਬੇਰ ਮਰ ਮਰ ਜਨਮਯੋ ॥ ਅਬਹਿ ^੬ਪਹਾਰੀ
 ਬਾਇਸ ਭਯੋ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਬੂੜਯੋ ਇਸ ਬਲ ਮੇਲਾ ॥ ਕਹੁ ਕਿਸ ਕੇ
 ਬਡ ਭਯੋ ਸਕੇਲਾ ॥ ੧੭ ॥ ਸੁਨ ਰਾਹਕ ਕੌਜਾ ਤਬ ਕਹੀ ॥ ਭੇਡ
 ਚਾਲ ਲੋਗਨ ਕੀ ਲਹੀ ॥ ਜਿਤ ਦਿਸ ਬੇਕ ਭੇਡ ਚਲ ਜਾਇ ॥
 ਦੇਖਤ ਸਗਰੀ ਪਾਛ ਸਿਧਾਇ ॥ ੧੮ ॥ ਤਿਮ ਹੀ ਜਗ ਕੇ ਮੂਰਖ
 ਨਰ ਹੈਂ ॥ ਪਿਖ ਚਲ ਜਾਇ ਬਿਚਾਰ ਨ ਕਰ ਹੈਂ ॥ ਕਹਯੋ ਸਭਨ

ਮਹਿੰ ਯਹਿ ਅਹਿਵਾਲ ॥ ਸਭੈ ਅਚੰਭੇ ਰਿਦੈ ਬਿਸਾਲ ॥ ੧੯ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਕਤੀ ਬਡ ਜਾਣੀ ॥ ਭੂਮ ਰਾਜ ਤੇ ਤਉ ਅਭਮਾਨੀ ॥
ਨਿਮੇ ਨਾਹਿੰ ਗੁਰ ਅਗ੍ਰ ਕੁਭਾਗੇ ॥ ਨਹਿੰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ
ਲਾਗੇ ॥ ੨੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਿੱਧੂ ਗੋਤ ਮਰਾਝ ਕੇ ਰਾਹਕ ਬੀਦੇ ਵਾਲ ॥
ਬੱਟੀ ਔਰ ਪਚਾਇਆਂ ਦੀਨੇ ਦੇਸ ਨਿਕਾਲ ॥ ੨੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਸੇ ਮਰਾਝ ਕੇ ਰਾਹਕ ਜੋਈ ॥ ਦੇਸ ਬਦਰ ਭੇ
ਦੁਖਿਅਤ ਤੇਈ ॥ ਸਿਰਕੀ ਬਾਸ ਕਰਹਿੰ ਜਹਿੰ ਜਾਇ ॥ ਕਿਤਹਿ
ਠੈਰ ਪੁਰ ਬਸਨ ਨ ਪਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ਤਿਨ ਮਰਾਝ ਕਿਨ ਮਾੜੀ
ਡੇਰਾ ॥ ਸਿਰਕੀ ਮਾਹਿੰ ਬਾਸ ਜਿਨ ਕੇਰਾ ॥ ਮੇਲੇ ਮਹਿੰ ਸੇ ਭੀ ਚਲ
ਆਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਦਰਸਨ ਪਾਏ ॥ ੨੩ ॥ ਅਧਕ ਪ੍ਰੇਮ
ਧਰ ਅਰਪ ਉਪਾਇਨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਪਟਾਇਨ ॥
ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਅਰਜ਼ ਗੁਜਾਰੀ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨਨ ਕੇ ਰਛਪਾਰੀ ॥
੨੪ ॥ ਦਿਹੁ ਸਿੱਖੀ ਅਪਨੀ ਮੁਹਿ ਦਾਨ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਸੇ ਕਰੀਅਹਿ
ਕਲਜਾਨ ॥ ਜਾਨ ਦੀਨ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਬਨਾਏ ॥ ਸਭ ਕੇ ਮਨ ਭਾ
ਅਤ ਉਤਸਾਏ ॥ ੨੫ ॥ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਹੁ ਕਰੀ ॥ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਭੀ ਤਿਨ ਪਰੀ ॥ ਕੂਪ ਹੁਤੇ ਇਕ ਮਾੜੀ ਨਾਹਿ ॥ ਜੋ
ਕੈੜਨ ਜਲ ਹੇਤ ਲਗਾਹਿ ॥ ੨੬ ॥ ਤਿਹ ਬਿਨ 'ਅੰਭ ਨ ਥੋ ਕਿਸ
ਥਾਇ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਤਿਸ ਤੇ ਜਲ ਲਿਆਇ ॥ ਸਭ ਮਰਾਝ ਕੇ ਰਾਹਕ
ਜੋਈ ॥ ਇਨ ਕੀ ਹੁਤੀ 'ਭਾਰਜਾ ਸੇਈ ॥ ੨੭ ॥ ਤਿਸੀ ਕੂਪ ਕੇ
ਆਨਤ 'ਬਾਰੀ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਕਰ ਸਿਧ ਬਿਵਹਾਰੀ ॥ ਤਿਹ ਠਾਂ
ਕੈਰੇ ਤਰਨ ਜਿ ਨਰ ਹੈਂ ॥ ਬਿਰਹਿ ਕੂਪ ਪਰ ਸੋ ਇਮ ਕਰ ਹੈਂ ॥
੨੮ ॥ ਜੋ ਮਰਾਝ ਕੀ 'ਤਰਨੀ ਜਾਇ ॥ ਕਰੈਂ ਮਸਖਰੀ ਨਹਿੰ

ਸ਼ਰਮਾਇ ॥ ਜਲ ਕੇ ਹੇਤ ਸਹੈਂ ਸਭ ਨਾਗੀ ॥ ਜੇ ਕੁਬਾਕ ਕਹਿ
 ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ॥ ੨੯ ॥ ਅਪਰ ਬਾਨ ਜਲ ਪਾਪਤ ਨਾਹੀ ॥ ਬਿਨ
 ਜਲ ਤੇ ਨਹਿ ਜੀਵਨ ਪਾਹੀ ॥ ਯਾਂਤੇ ਬਿਨਾ ਕੈਪ ਚਲ ਜਾਇ ॥
 ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੁ ਐਸੇ ਕੁਮਤ ਕਮਾਇ ॥ ੩੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗੇ
 ਜਬੈ ॥ ਇਮ ਪ੍ਰਸੰਗ ਹੋਵਤ ਭਾਤਬੈ ॥ ਕੁਲ ਮਰਾਇ ਮਹਿੰ ਮੋਹਣ
 ਨਾਮ ॥ ਹੁਤੇ ਚੌਧਰੀ ਤਿਸ ਕੇ ਧਾਮ ॥ ੩੧ ॥ ਪ੍ਰਤ੍ਵ ਬਿਆਹ ਨਈ
 ਬਧੂ ਲਿਆਈ ॥ ਸੋ ਘਟ ਲੈ ਜਲ ਹੇਤ ਸਿਧਾਈ ॥ ਕੁਪ ਸਥਾਨ
 ਤਰਨ ਨਰ ਖਰੇ ॥ ਨਿਤ ਸਮ ਹਸਨ ਬੇਲਬੈ ਕਰੇ ॥ ੩੨ ॥
 ਬਧੂ ਨਵੀਨ ਸੰਗ ਤਬ ਤੈਸੇ ॥ ਕਰਤ ਹਾਸ ਕੇ ਨਿਤ ਕਰ ਜੈਸੇ ॥
 ਸੈਉ ਬਧੂ ਤਬ ਕ੍ਰੋਧਤ ਹੈਂ ਕੈ ॥ ਘਟ ਕੇ ਝਟਕ ਪਟਕਬੈ ਕੈਕੈ ॥
 ੩੩ ॥ ਗਾਰੀ ਦੇਤ ਗਈ ਨਿਜ ਡੇਰੇ ॥ ਸਭ ਤ੍ਰੀਜਾਨ ਸੋਂ ਕਹਿ
 ਤਿਸ ਬੇਰੇ ॥ ਕਰਯੋ ਧਿਕਾਰਨ ਨਰ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਕਹਾਂ ਆਪਨੀ
 ਲਾਜ ਗਵਾਈ ॥ ੩੪ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਦਾਰਾ ਸੋਂ ਨਰ ਹਸੈਂ ॥ ਤਿਨ ਕੇ
 ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਘਰ ਬਸੈਂ ॥ ਖਰੇ ਕੁਪ ਪਠ ਕਰਤ ਕੁਵਾਕ ॥ ਜਿਸ ਤੇ
 ਅਪਜਸ ਹੈ ਸਭ ਸਾਕ ॥ ੩੫ ॥ ਮੈਂ ਨਹਿੰ ਜੈਹੋਂ ਲਿਆਹੋਂ ਨ ਪਾਨੀ ॥
 ਕਹੈਂ ਕੁਵਾਕ ਹਾਸ ਬਹੁ ਠਾਨੀ ॥ ਹੈਂ ਨਿਰਲਾਜ ਨ ਜੀਵਨ ਆਛੋ ॥
 ਅਪਰ ਬਾਨ ਬਸਬੈ ਚਿਤ ਬਾਛੋ ॥ ੩੬ ॥ ਈਹਾਂ ਰਹਿਨ ਕੇ ਧਰਮ
 ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਹਾਂ ਨਿਸੰਕੀ ਅਸ ਨਰ ਹੋਈ ॥ ਇਤ ਆਦਿਕ ਤਿਨ
 ਨਿਸਠਰ ਬਾਨੀ ॥ ਕਹੀ ਸਭਨ ਸੋਂ ਤਰਕ ਮਹਾਨੀ ॥ ੩੭ ॥ ਸੁਨ
 ਮਰਾਇ ਕੇ ਸੰਕਟ ਪਾਵੈਂ ॥ ਬਿਨ ਜਲ ਤੇ ਕੁਛ ਬਸ ਨ ਬਸਾਵੈਂ ॥
 ਸਭ ਮਿਲ ਮਸਲਤ ਕੀਨ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਕਿਤ ਕੇ ਚਲਹਿੰ ਬਸਹਿੰ
 ਇਸ ਕਾਲਾ ॥ ੩੮ ॥ ਬਿਨਾ ਬਾਸ ਤੇ ਨਹਿੰ ਗੁਜਰਾਨ ॥ ਨਹਿੰ

ਅਵਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਿਸ ਥਾਨ ॥ ਰਾਹਕ ਕੈਰੇ ਦੁਸ਼ਟ ਬਿਲੰਦ ॥ ਕਰਹਿ
ਬਧੀਕੀ ਮਿਲ ਬਲ ਬਿੰਦ ॥ ੩੯ ॥ ਬਹੁਰ 'ਪਰਸਪਰ ਭਲੇ
ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਅਪਰ ਉਪਾਇ ਨ ਚਲਹਿ ਹਮਾਰਾ ॥ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਹਾਰਿ
ਗੋਬਿੰਦ ਆਏ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਹੋਇ ਸਕਹਿ ਹਮ ਥਾਏ ॥ ੪੦ ॥ ਸਰਬ
ਕਲਾ ਸਮੁੱਖ ਬਲਵੰਤੇ ॥ ਕਰਤ ਨ ਬਿਲਮਹਿ ਜਥਾ ਚਹੰਤੇ ॥ ਚਲੇ
ਸ਼ਲਨ ਤਿਨ ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਵੇ ॥ ਮਨੋ ਕਾਮਨਾ ਤਿਨ ਤੇ ਪਾਵੇ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਮਰਾਇ
ਐ ਕੌੜੇ ਜ਼ਿਮੀਦਾਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਉਨਵੰਝਮੋਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਸ ਸਮਲਤ ਕਰ ਮਨ ਬਿਖੈ ਮਹਾਰਾਇ ਜੋ ਬੰਸ ॥

ਆਵਤ ਭੇ ਸਰਨਾਗਤੀ ਸੋਫ ਬੰਸ ਅਵਤੰਸ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਪਦ ਅਰਬਿੰਦਨ ਕਰ ਕਰ ਨਮੇ ॥ ਬਿਰ ਭੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰ ਵਿਗ ਤਿਹ ਸਮੇ ॥ ਬੰਧ ਹਾਥ ਬੋਲੇ ਨਿਜ ਬਿਨਤੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ
ਜੀ ਹਮਰੇ ਬਡ ਗਿਨਤੀ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨਾ ਤੁਮਾਰੇ ਪਰਤ ਨ ਪਾਰ ॥
ਰਹੈ ਬੂਡ ਰਿਤ ਚਿੰਤਾ ਧਾਰ ॥ ਸਭ ਜਾਨਹੁ ਤੁਮ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
ਕਰਤ ਜਿਤਕ ਕੈਰੇ ਨਰ ਖਾਮੀ ॥ ੩ ॥ ਜਲ ਕਾਰਨ ਤ੍ਰੀਆ ਜਾਇ
ਹਮਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਸੋਂ ਰਚਹਿ ਹਾਸ ਡਰੁ ਡਾਰੀ ॥ ^੧ਸਹੀ ਨ ਜਾਇ
^੧ਬਿਸਾਲ ਖੁਟਾਈ ॥ ਗਹੀ ਆਪ ਕੀ ਅਥ ਸਰਣਾਈ ॥ ੪ ॥ ਅਸ
ਅਵਨੀ ਨਹਿ ਜਾਨੀ ਜਾਇ ॥ ਜਹਿ ਬੈਠਹਿ ਹਮ ਗ੍ਰਾਮ ਬਸਾਇ ॥
ਇਤ ਕੈਰੇ ਭੂਤਾ ਸਮਦਾਇ ॥ ਧਰਾ ਮਾਲਕੀ ਕਰਹਿ ਬਨਾਇ ॥ ਪਾ॥
ਜੈਤ ਪਿਗਾਣਾਂ ਆਦਕ ਐਰ ॥ ਰਾਖੀ ਸਭ ਸੰਭਾਰ ਕਰ ਠੈਰ ॥
ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥ ਗੁਨਵੰਤੇ ॥ ਸਭ ਤੇ ਅਧਕ ਆਪ ਬਲਵੰਤੇ ॥

੧ ਆਪਸ ਵਿਚ ।
੪ ਧਰਤੀ ।

੨ ਨਿਸਚੇ ਕਰਕੇ ।

੩ ਬਹੁਤ ।

ਈ ॥ ਕਹਹੁ ਬਚਨ ਸਿਧ ਹੋਵਤ ਕਾਜ ॥ ਚਹਹੁ ਤ ਕਯੋਂ ਨ ਹੋਇ
 ਮਹਾਰਾਜ ॥ ਅਪਨੇ ਕਰ ਕੈ ਹਮਹੁ ਬਸਾਵਹੁ ॥ ਜਹਿੰ ਜਾਨਹੁ ਤਹਿ
 ਅਵਨਿ ਦਿਵਾਵਹੁ ॥ ੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਲਖੇ ਨਿਜ ਦਾਸ ॥ ਬਸਹਿੰ
 ਲਖੇਦ ਜੁਤ ਸਿਰਕੀ ਬਾਸ ॥ ਜੇ ਕਿਤ ਧਰਾ ਪਾਇ ਹੁਇ ਗ੍ਰਾਮ ॥
 ਰਹੈਂ ਸੁਖੇਨ ਕਰੈਂ ਨਿਜ ਧਾਮ ॥ ੮ ॥ ਇਮ ਬਿਚਾਰ ਗੁਰ ਧੀਰਜ
 ਦੀਨ ॥ ਖੇਦ ਤੁਮਾਰੇ ਹਮ ਲਖ ਲੀਨ ॥ ਲੈ ਦੈਹੈਂ ਅਵਨੀ ਹਿਤ
 ਬਾਸਾ ॥ ਕਰਹੁ ਗ੍ਰਾਮ ਅਪਨੇ ਬਿਨ ^੨ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ੯ ॥ ਸੁਨ ਮਰਾਇ ਕੇ
 ਹਰਖਤ ਹੋਏ ॥ ਅਤ ਸਰਧਾ ਜੁਤ ਨਿਮ੍ਰਤ ਸੋਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋ
 ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਯੋ ॥ ਨਰ ਕੌਰਨ ਕੈ ਪਾਸ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਕਰ
 ਬੰਦਨ ਕੈ ਬੈਠ ਹੰਕਾਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਦਿਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਸ਼੍ਰੀ
 ਮੁਖ ਤੇ ਅਸ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਰਾਹਕ ਜੇ ਮਰਾਇ ਕੇ ਸਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥
 ਸਿਰਕੀ ਬਾਸ ਬਿਖੈ ਦੁਖਿਆਰੇ ॥ ਬਿਨ ਧਰਨੀ ਨਹਿੰ ਧਾਮ ਉਸਾਰੇ॥
 ਹਮਰੇ ਕਹਯੋ ਮਾਨ ਕਰ ਲੀਜੈ ॥ ਭੂਮ ਪਾਂਚ ਹਲ ਕੀ ਇਨ ਦੀਜੈ ॥
 ੧੨ ॥ ਜਿਤਕ ਮੇਲ ਲਿਹੁ ਹਮ ਤੁਮ ਦੈਹੈਂ ॥ ਬਸੈਂ ਗ੍ਰਾਮ ਕਰ ਸੁਖੀ
 ਹੁਵੈਹੈਂ ॥ ਸੁਨ ਰਾਹਕ ਕੌਰਨ ਗੁਰ ਬਾਨੀ ॥ ਨਹਿ ਮਾਨੀ ਮੁਖ ਕੀਨ
 ਬਖਾਨੀ ॥ ੧੩ ॥ ਹਲ ਕੇ ਮੁਖੀ ਅਗੁ ਹੋਇ ਜੇਤੀ ॥ ਹਮ ਅਵਨੀ
 ਇਨ ਦਹੈਂ ਨ ਤੇਤੀ ॥ ਬਸਹਿੰ ਸਰੀਕਾ ਫੌਰ ਕਮਾਵੈਂ ॥ ਹੁਇ ^੩ਛਿਤ
 ਮਾਲਕ ਰਾਰ ਬਧਾਵੈਂ ॥ ੧੪ ॥ ਯਾਂਤੇ ਅਬ ਜਬਾਬ ਕਹਿ ਦੇਂਹ ॥
 ਕਯੋਂ ਬਸਾਇ ਕਰ ਸਮਸਰ ਲੇਂਹ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਕੌਰੇ ਗਏ ਅਵਾਸ॥
 ਅਏ ਮਰਾਇ ਕੇ ਪੁਨ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ੧੫ ॥ ਬੈਠੇ ਨਿਕਟ ਸਕਲੁੰ ਕਰ
 ਬੰਦ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸੋਂ ਪਿਖਤ ^੪ਮੁਕੰਦ ॥ ਅਵਨਿ ਲੇਨ ਕੇ
 ਸਕਲ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥ ਕਹਯੋ ਭਯੋ ਜਿਮ ਕੌਰਨ ਸੰਗ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਨ ਕਰ
 ਦੀਨ ਹੋਇਕੈ ਭਨੈ ॥ ਰਾਵਰ ਤੇ ਸਭ ਕਾਰਜ ਬਨੈ ॥ ਅਗਮ ਹੋਇ

ਬਹੁ ਸੁਗਮ ਕਰੰਤੇ ॥ ਜਿਨਹਿ ਸੁਗਮ ਤਹਿ ਅਗਮ ਰਚੰਤੇ ॥ ੧੭ ॥
 ਨਹੀਂ ਆਸਰਾ ਦੂਸਰ ਕੋਇ ॥ ਤੁਮਰੇ ਚਰਨ ਪਰਾਇਨ ਹੋਇ ॥ ਹੋਇ
 ਉਪਾਇ ਸੁ ਦੇਹੁ ਬਤਾਇ ॥ ਜਥਾ ਬਾਸ ਹਮਰੈ ਬਨ ਆਇ ॥ ੧੮ ॥
 ਬਿਨਾ ਬਾਸ ਤੇ ਨਹਿ ਬਿਸਰਾਮ ॥ ਲਾਜ ਬਡਾਈ ਨਹਿ ਬਿਨ ਧਮ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਸੁਨ ਕਾਨ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰ ਅਸ ਬਚਨ ਬਖਾਨ
 ॥ ੧੯ ॥ ਕਰਹੁ ਕੁਚ ਅਪਨੇ ਅਬ ਢੇਰਾ ॥ ਲੇਕਰ ਸਰਬ ਸਾਬ
 ਇਸ ਬੇਰਾ ॥ ਚਲਤ ਜਹਾਂ ਸੰਧਯਾ ਪਰ ਜਾਇ ॥ ਤਹਿੰ ਡੇਰੇ ਕੇ ਲੇਹੁ
 ਟਿਕਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਰਚਹੁ ਗ੍ਰਾਮ ਤਹਿੰ ਸਦਨ ਬਸਾਵਹੁ ॥ ਕਰਹੁ
 ਬਾਸ ਕੇ ਮਿਲ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਹਾਂ ਬਿਘਨ ਜੇ ਹੁਇ ਤੁਮਾਰੇ ॥
 ਹੁਇ ਸਹਾਇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੈ ਟਾਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਇਮ ਸੁਨ ਕੈ ਸਗਰੇ
 ਕਰ ਬੰਦ ॥ ਕੀਨ ਬੰਦਨਾ ਪਦ ਅਗਬਿੰਦ ॥ ਮਾਨਯੋ ਹੁਕਮ ਸਿਦਕ
 ਉਰ ਧਾਰਾ ॥ ਸਫਲ ਕਾਜ ਹੁਇ ਰਿਦੇ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਜਿਸ
 ਆਇਸ ਮਹਿੰ ਚੌਦਹਿ ਭੈਨ ॥ ਨਰ ਬਪਰੈ ਕੀ ਗਿਨਤੀ ਕੈਨ ॥ ਗੁਰ
 ਤੇ ਹੋਇ ^੧ਬਿਸਰਜਨ ਚਲੇ ॥ ਸਿਰਕੀ ਬਾਸ ਲਾਦ ਕਰ ਭਲੇ
 ॥ ੨੩ ॥ ਤੀਨ ਕੋਸ ਪਰ ਸੰਧਯਾ ਭਈ ॥ ਅਵਨੀ ਰਵਨੀ ਅਤ
 ਲਖ ਲਈ ॥ ਗੁਰੂ ਸਿਮਰ ਕਰ ^੨ਸਿਵਰ ਉਤਾਰਾ ॥
 ਨਿਸ ਮਹਿੰ ਗਿਰਦ ^੩ਕੋਟ ਕਰ ਡਾਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਭਾਤ ਧਾਮ
 ਜਿਮ ਹੋਇ ॥ ਤਿਮ ਬਿਬਾਰ ਕਰ ਉਤਰੇ ਸੋਇ ॥ ਜੈਤ ਪਿਰਾਣਾਂ
 ਰਾਹਕ ਰਹੈਂ ॥ ਮਾਲਕ ਤਿਸ ^੪ਅਵਨੀ ਕੇ ਅਹੈਂ ॥ ੨੫ ॥ ਜਿਸਕੇ
 ਸਮ ਦੂਜਾ ਬਲਵਾਨਨ ॥ ਪਕਰਹਿੰ ^੫ਪਾਠਨ ਤੇ ^੬ਪੰਚਾਨਨ ॥ ਹੁਤੇ
 ਜਮਾਈ -ਕੈਰਨ ਕੇਰਾ ॥ ਸੁਧ ਭੀ ਇਨ ਥੀ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ੨੬ ॥
 ਕਾਲਾ ਕਰਮ ਚੰਦ ਜੇ ਰਾਹਕ ॥ ਮੁਖ ਮਰਾਡ ਕੇ ਮਹਿ ਮਹਿੰ ਗਾਹਕ ॥

੧ ਵਿਦਾ ਹੋਕੇ ।

੨ ਡੇਰਾ ।

੩ ਕਿਲ੍ਹਾ ।

੪ ਧਰਤੀ ।

੫ ਹਥ ।

੬ ਸੋਰ ।

ਇਨ ਫਿਗ ਮਾਨਖ ਜੈਤ ਪਠਾਯੋ ॥ ਇਹਾ ਨ ਠਹਿਰਹੁ ਭਾਖ ਸੁਨਾਯੋ
 ॥ ੨੭ ॥ ਮੈਂ ਬੈਠਯੋ ਮਾਲਕ ਸਭ ਧਰਨੀ ॥ ਕਰੋਂ ਸੰਭਾਰਨ । ਜਯੋਂ
 ਨਿਜ ਤਰਨੀ ॥ ਬਿਨਾ ਬਿਲੰਬ ਕੂਚ ਕਰ ਜਾਵੈ ॥ ਦੇਰ ਲਾਉ ਤੇ
 ਮਾਰ ਮੁਕਾਵੈਂ ॥ ੨੮ ॥ ਆਯੋ ਦੂਤ ਜੈਤ ਜਸ ਕਹੀ ॥ ਕਾਲੇ ਕੋ ਸਬ
 ਭਾਖ ਸੁਨਈ ॥ ਸੁਨ ਕਾਲੇ ਤਬ ਐਸ ਉਚਾਰਾ॥ ਸਹੀ ਜੈਤ ਬਲਵਾਨ
 ਬਿਸਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਤਊ ਗੁਰ ਬਲ ਤੇ ਹਮ ਆਏ ॥ ਧਨ ਧਰਨੀ ਕੇ
 ਜੈਤਕ ਚਾਏ ॥ ਦਿਹੈਂ ਬਿਗਾਰੈਂ ਤਿਸ ਸੋਂ ਨਾਏ ॥ ਨਹਿੰ ਲੈ ਹੈ ਜੇ
 ਲਰਥੇ ਚਾਏ ॥ ੩੦ ॥ ਤੇ ਨਿਸੰਗ ਹੈ ਚਢ ਕਰ ਆਵੈ ॥ ਹੈ ਜੋ ਹੈ
 ਨਹਿੰ ਧਰਨ ਤਜਾਵੈਂ ॥ ਸੁਨ ਗਾ ਦੂਤ ਜੈਤ ਕੋ ਕਹਯੋ ॥ ਸੁਨ ਕਰ
 ਮਹਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਉਪਜਯੋ ॥ ੩੧ ॥ ਸਭ ਕੈਰਨ ਕੋ ਕੀਨ ਸਕੇਰਾ ॥ ਜੈਤ
 ਪਿਰਾਣਾ ਚਢੇ ਦਲੇਰਾ ॥ ਇਤ ਕਾਲਾ ਗੁਰ ਫਿਗ ਚਲ ਆਯੋ ॥
 ਸਭ ਬਿਤੁੰਤ ਕਹਿ ਬਿਨੈ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੩੨ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਧੀਰਜ ਕਾਲੇ
 ਦਯੋ ॥ ਹੈ ਦਲੇਰ ਕਰ ਜੁੱਧ ਮਰਯੋ ॥ ਹਮ ਸਹਾਇਤਾ ਸੈਨ ਪਠਾਵੈਂ ॥
 ਤੁਮਰੇ ਕਰ ਤੇ ਜੈਤਹਿ ਘਾਵੈਂ ॥ ੩੩ ॥ ਅਸ ਬਰ ਸੁਨ ਕਰ ਤੁਰਨ
 ਆਯੋ ॥ ਜੁੱਧ ਕਰਨ ਇਤ ਤਜਾਰ ਸੁ ਬਾਯੋ ॥ ਜੈਤ ਆਇ ਬਡ ਢੇਲ
 ਬਜਾਇ ॥ ਕੈਰੇ ਰਾਹਕ ਰੈਰ ਮਰਾਇ ॥ ੩੪ ॥ ਇਤ ਮਰਾਝ ਕੇ
 ਸ਼ਸਤ੍ਰੂ ਸੰਭਾਰ ॥ ਨਿਕਸੈ ਗੁਰ ਬਚ ਤੇ ਬਲ ਧਾਰ ॥ ਜੰਗ ਮਰਯੋ
 ਦੋਨਹੁ ਤਬ ਭਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੈਨ ਪਠੀ ਬਿਧ ਬਾਰੀ ॥ ੩੫ ॥
 ਉਚੈ ਬੋਲੈ ਜੈਤ ਹੰਕਾਰੀ ॥ ਗਹਿ ਕਰ ਬਰਛੀ ਭੀਛਨ ਭਾਰੀ ॥ ਜਿਮ
 *ਗੁਜ ਬਿਦਨ *ਕੇਹਰ ਗਿਨਹਿੰ ॥ ਬਿਨ ਡਰ ਤਿਮ *ਰਿਪ ਗਨ ਕੇ
 ਹਨਹਿੰ ॥ ੩੬ ॥ ਕਾਲੇ ਤਬਹਿ ਬਿਲੋਕਯੋ ਆਵਤ ॥ ਅਧਕ ਬਲੀ
 ਹਮਰੇ *ਭਟ ਘਾਵਤ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਗਧਨ ਕਰਕੈ ॥ ਮਾਰੀ

ੴ ਖੜਗ ਖੈਂਚ ਬਲ ਧਰਕੈ ॥ ੩੭॥ ੳ ਬਹੀ ਜਨੇਊ ਸਮ ਗਿਰ ਪਰਾ॥
 ੨ ਸ੍ਰੋਣਤ ਪਸਰਯੋ ਤਤ ਛਿਨ ਮਰਾ ॥ ਮਰਯੋ ਜੈਤ ਕੋ ਦੇਖ ਸੁ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥
 ਹਟੇ ਤੁਰਤ ਲਖ ਕਰ ਗੁਰ ੩੬ਾਤਾ ॥ ੩੮॥ ਕਾਲੇ ਆਦਕ ਧਰਯੋ
 ਅਨੰਦ ॥ ਆਇ ਸੁਡੇਰੇ ਮਹਿੰ ਮਿਲ ਬਿੰਦ ॥ ਸਭ ਮਿਲ ਸਤਿਗੁਰ
 ਪੈ ਤਬ ਆਏ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਏ ॥ ੩੯॥ ਕਹਿ
 ਕਾਲਾ ਹੇ ਗੁਰ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਤੁਮ ਬਲ ਤੇ ਮਾਰਯੋ ਅਭਮਾਨੀ ॥
 ਅਬਹਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿ ਕਰ ਤਿਹ ਜਯੇ ॥ ਨਿਜ ਕਰ ਨੀਵ ਗ੍ਰਾਮ ਰਖ
 ਦਯੇ ॥ ੪੦॥ ਸੁਨ ਕਰ ਹਰਖ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੂ ॥ ਚਲੇ ਸੰਗ
 ਦਾਸਨ ਕਰ ਕਾਜੂ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਮਿਸਟਾਨ ਦ੍ਰਾਤਯੋ ॥ ਨਿਜ
 ਕਰ ਤੇ ਗੁਰ ਟੱਕ ਸੁ ਲਾਯੋ ॥ ੪੧॥ ਨਾਮ ਮਰਾਝ ਕੇ ਪੁਰ ਰਖ
 ਦਯੋ ॥ ਬਸਹੁ ਸੁਖੈਨ ਬਾਕ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ॥ ਰਚਨ ਲਗੇ ਸੋ ਪੁਰੀ
 ਤਿਬਾਈ ॥ ਆਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਡੇਰੇ ਮਾਹੀ ॥ ੪੨॥ ਕਾਲੇ ਨਗਰ
 ਬਸਾਵਨ ਕਹਯੋ ॥ ਪੁਨ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਕੇ ਨਹਿੰ ਉਕਸਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇ ਬਲ
 ਜਾਨ ਬਡੇਰਾ ॥ ਦਬਕ ਰਹੇ ਮਾਨੀ ਕਰ ਹੇਰਾ ॥ ੪੩॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਮਰਾਝ
 ਕੇ ਜੁੱਧ ਜੀਤਨ ਅੰ ਨਗਰ ਬਸਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪੰਚਾਸਤਿ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫੦॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜਬ ਦਾਸਨ ਨਗਰ ਬਸਾਇ ॥
 ਜੋਧ ਰਾਇ ਸੋਂ ਚਲੇ ਤਬ ਮਨ ਮਹਿੰ ਮੌਦ ਬਚਾਇ ॥ ੧॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਅਨਕ ਗ੍ਰਾਮ ਮੈਂ ਨਰ ਗਨ ਤਾਰ ॥ ਆਏ
 ਕਾਂਗੜ ਪੁਰੀ ਮਝਾਰ ॥ ਜੋਧ ਰਾਇ ਕੇ ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਰ ॥ ਡੇਰਾ ਕਰਯੋ
 ਗੁਰ ਤਿਨ ਅੰਦਰ ॥ ੨॥ ਉੱਤਮ ਬਲ ਪੂਰਬ ਕੀ ਦਿਸ ਮੈਂ ॥
 ਡੇਰਾ ਫੌਜ ਉਤਾਰਯੋ ਤਿਸ ਮੈਂ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਜੋਧ ਰਾਇ ਕੀ ਨਾਰੀ ॥

ਪਹੁੰਚੀ ਲੇ ਬਹੁ ਭੇਟ ਅਗਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਦਰਸਨ ਕੀਨ ਬੰਦਨਾ
 ਚਰਨ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਜਿਨ ਤੇ ਹਰਨ ॥ ਜੋਧ ਰਾਇ ਬਡ
 ਸੇਵ ਕਮਾਵੈ ॥ ਨਿਤ ਨੂਤਨ ਬਡ ਭਾਵ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਬਸ ਕਰ
 ਬਾਸਰ ਕਿਤਕ ਬਿਤਾਇ ॥ ਬਨਹਿੰ ਸਿੱਖ ਬਹੁ ਦਰਸਨ ਪਾਇ ॥
 ਕਰਹਿੰ ^੧ਪ੍ਰਤੀਖਨ ਬਿਧੀਏ ਕੇਗੀ ॥ ਹੈ ਕੇ ਲਿਆਵੈ ਬੁੱਧ ਬਡੇਗੀ ॥
 ੫ ॥ ਇਤ ਬਿਧੀਆ ਆਵਤ ਹਰਖਾਏ ॥ ਚਾਰ ਘਟੀ ਜਬ ਦਿਵਸ
 ਰਹਾਏ ॥ ਕਾਂਗੜ ਪੁਰ ਕੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਉਤਰਯੋ ਅਦਬ ਹੇਤ
 ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਚਲਿਓ ਘੋਰਾ ਸੰਗ ^੨ਡੁਰਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ
 ਦਰਸਨ ਕੀ ਚਾਇ ॥ ਆਗੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲਗਯੇ ਦੀਵਾਨ ॥ ਸਬਦ ਸੁ
 ਰਾਗੀ ਕਰਤੇ ਗਾਨ ॥ ੭ ॥ ਦਿਖਯੋ ਦੂਰ ਤੇ ਸੰਗ ਤੁਰੰਗ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਮਨ ਧਰੀ ^੩ਉਮੰਗ ॥ ਬਿਧੀਆ ਆਇ ^੪ਉਤਾਇਲ ਸਾਬਾ॥
 ਭਾਲ ਧਰਯੋ ਪਗ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਬ ॥ ੮ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਸ਼ਟ ਤੇ ਕਰਯੋ
 ਨਿਹਾਲ ॥ ^੫ਭੁਜਾ ਪਕਰ ਲਾਯੋ ਉਰ ਨਾਲ ॥ ਕਹਯੋ ਸੁ ਕਿਸ ਤੇ
 ਨਹਿੰ ਬਨ ਆਯੋ ॥ ਹਮਰੇ ਹਿਤ ਸੋ ਕਾਜ ਬਨਾਯੋ ॥ ੯ ॥ ਨਾਹਿਨ ਪ੍ਰਾਨ
 ਧਿਆਰੇ ਕੀਨੇ ॥ ਕਰਨ ਕਾਜ ਕੇ ਰਸ ਉਰ ਭੀਨੇ ॥ ਬੈਠੇ ਆਪ ਬਠਾਯੋ
 ਪਾਸ ॥ ^੬ਕੁਸਲ ਪ੍ਰਸਨ ਬੂਝਯੋ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ੧੦ ॥ ਕਹਿ ਬਿਧੀਆ
 ਤੁਮ ਸਦਾ ਸਹਾਇ ॥ ਆਪਨ ਕਾਰਜ ਆਪ ਬਨਾਇ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ
 ਘੋਰੇ ^੭ਦਿਸਾ ^੮ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਅਤ ਸੁੰਦਰ ਪੇਖਯੋ ਮੁਦ ਧਾਰਾ ॥ ੧੧ ॥
 ਕਿਤਕ ਦਾਸ ਮਾਲਸ ਪਰ ਲਾਏ ॥ ਲਗੇ ਕਰਨ ਬਹੁ ਮਨ ਚਿਤ
 ਲਾਏ ॥ ਪੁਨ ਬਿਧੀਏ ਸੰਗ ਗੁਰੂ ਅਲਾਯੋ ॥ ਕਹੋ ਭਾਈ ਹੈ ਕੈਸੇ
 ਲਿਆਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਤਬ ਸਕਲ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਕਰ
 ਸਭ ਮਨ ਅਚਰਜ ਬਾਯੋ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਮੁਖ ਤੇ ਸਭ ਕਯੋ ॥ ਬੁੱਧ

ਉਦਾਰ ਨ ਤੋ ਸਮਲਹਯੋ ॥ ੧੩ ॥

ਚੋਹਿਰਾ ॥ ਇਤ ਐਸੇ ਪਹੁਚਯੋ ਤੁਰੰਗ ਉਤ ਲਵ ਪੁਰ ਕੀ ਗਾਬ ॥

ਜਿਮ ਹੋਈ ਸ੍ਰੋਤਾ ਸੁਨੋ ਕਹਿਤ ਕਵੀ ਮੁਦ ਸਾਬ ॥ ੧੪ ॥

ਰੈਪਈ ॥ ਨਿਜ ਖਾਨੇ ਮਹਿੰ ਸੌਂਦੇ ਖਾਨ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਕਰ
ਕਰ 'ਸੁਪਤਾਨ ॥ ਨਿਸ ਬਿਤਾਇ ਕਰ ਸੁਬਹਿ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ਇਕ ਹੈ
ਨਹਿੰ ਇਕ ਖਰੋ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਦੇਖਤ ਭਯੋ ਸੰਦੇਹ ਮਹਾਨਾ ॥
ਸਾਹੀਸਨ ਸੌਂ ਉਚ ਬਖਾਨਾ ॥ ਕਹਾਂ ਸੁਪਤ ਹੋ ਸਭ ਮਤ ਅੰਧੋ ॥
ਇਕ ਹੈ ਲੈ ਤੁਮ ਕਿਸ ਬਲ ਈਧੋ ॥ ੧੬ ॥ ਹੁਤੇ ਕੈਫ ਕੇ ਪਰੇ
ਬਿਹਾਲਾ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਅਪਨੋ ਕੀਨ ਸੰਭਾਲਾ ॥ ਸਭਨ ਆਨ ਸੇ
ਬਾਨ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਘੇਰਾ ਨਹਿੰ ਪਿਖਯੋ ਘਰ ਸਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਸ਼ਾਹੁ
ਸਮੀਪੀ ਸੁਧ ਪਹੁਚਾਈ ॥ ਸੁਨ ਆਯੋ ਬਡ ਰਿਸ ਮਨ ਛਾਈ ॥
ਮਿਲਯੋ ਲੋਕ ਗਨ ਇਤ ਉਤ ਹੇਰੇ ॥ ਲਖਯੋ ਖੋਜ ਹੈ ਘਰ ਮਹਿੰ
ਫੇਰੇ ॥ ੧੮ ॥ ਪੁਨ ਨਿਕਸਨ ਕੇ ਬਾਨ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਕਹਾਂ ਗਯੋ ਨਹਿੰ
ਭੇਵ ਪਛਾਨੈ ॥ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਪੈਰ ਬੁਲਵਾਇ ॥ ਹੈ ਹਰਯੋ ਗਾ ਤੁਮ ਨ
ਲਖਾਇ ॥ ੧੯ ॥ ਹਾਬ ਜੋਰ ਸਭੁਨ ਸੁਨਯੋ ॥ ਪੈਰ ਪੰਥ ਹਮ
ਕਰ ਤਕਰਾਯੋ ॥ ਭਯੋ ਨਿਕੇਤ ਬਿਖੈ ਹੈ ਲੀਨ ॥ ਵਹਿਰ ਆਨ ਨਹਿੰ
ਕਿਨਹੂ ਲੀਨ ॥ ੨੦ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਇਤ ਰੰਮਜ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਵਹਿ
ਤਸਕਰ ਬਨ ਕਰ ਸੋਈ ॥ ਪਿਖਯੋ ਦਰੋਗਾ ਖਰਯੋ ਅਗਾਰੀ ॥ ਕੈਪ
ਸ਼ਾਹੁ ਕਰ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ੨੧ ॥ ਖੋਜੀ ਅਬਹਿ ਹਕਾਰਹੁ ਸਾਰੇ ॥
ਨਿਜ ਬੁਧ ਬਲ ਤੇ ਖੋਜ ਨਿਕਾਰੇ ॥ ਸੁਨਤ ਬੇਗ ਖੋਜੀ ਮੰਗਵਾਏ ॥
ਆਏ ਸੁ ਨਿਜ ਨਿਜ ਬਲ ਉਪਜਾਏ ॥ ੨੨ ॥ ਨਿਕਸੇ ਦੂਰ ਵਹਿਰ
ਚਲ ਆਏ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਬਿਚਰਹਿੰ ਖੋਜ ਨ ਪਾਏ ॥ ਹਾਰ ਪਰੇ ਜਬ
ਸਾਹੁ ਬੁਲਾਏ ॥ ਕਹੈ ਕਹਾਂ ਮਤ ਮੈਂ ਤੁਮ ਲਿਆਏ ॥ ੨੩ ॥ ਹਾਬ

ਜੋਰ ਕਰ ਸਭਨ ਸੁਨਾਈ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਜੀ ਕੁਛ ਲਖੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਲੇ
ਫਰੇਸ਼ਤੇ ਗੇ ਅਸਮਾਨ ॥ ਕੈ ਪਤਾਲ ਪ੍ਰਵਸਯੇ ਇਸ ਥਾਨ ॥ ੨੪ ॥
ਸੁਨ ਕਰ ਸ਼ਾਹੁ ਕਹਯੋ ਸਭ ਸੰਗ ॥ ਜਯੋਂ ਕਯੋਂ ਖੋਜਨ ਕਰੋ ਤੁਰੰਗ ॥
ਰਮਲੀ ਗਣਕ ਸਕੁਨ ਤੈ ਆਦ ॥ ਜਿਨ ਪੁਰਖਨ ਕੇ ਬਿੱਟਯਾ ਯਾਦ
॥ ੨੫ ॥ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸਨ ਤੇ ਚਲ ਆਵੈਂ ॥ ਤਿਨ ਬੂਝੈਂ ਬਿਧ ਜਥਾ
ਬਤਾਵੈਂ ॥ ਜਿਹ ਕਿਹ ਤੇ ਸੁਧ ਸਕਲ ਮੰਗਾਵਹੁ ॥ ਸਭ ਸੁਬਨ ਪਰ
ਲਿਖਯੋ ਪਠਾਵਹੁ ॥ ੨੬ ॥ ਬਹੁ ਤਾਗੀਦ ਕੀਨ ਇਮ ਸ਼ਾਹੁ ॥ ਖੋਜ
ਕਰਤ ਭੇ ਸਭ ਦਿਸ ਨਾਹੁ ॥ ਕਹਯੋ ਦਰੋਗੇ ਕਹਾਂ ਘਸੇਰਾ ॥ ਨਹਿੰ
ਦੀਖਤ ਕਿਤ ਹੁੰ ਇਸ ਬੇਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ਸਭ ਦਾਸਨ ਫਿਰ ਇਤ
ਉਤ ਦੇਖਾ ॥ ਨਹਿੰ ਪਾਯੋ ਤਬ ਕਰਤ ਪਰੇਖਾ ॥ ਘੋਰਾ ਗਯੋ ਪ੍ਰਿਥਮ
ਤਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਅਧਕ ^੨ਤ੍ਰਾਸ ਕੇ ਮਾਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਮੁਝ ਤੇ
ਭਈ ਨ ਹੈਤਕ ਰਾਈ ॥ ਹਤਹਿ ਦਰੋਗਾ ਗਯੋ ^੩ਪਲਾਈ ॥ ਸਭ ਕੀ
ਮਤ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਚਲਾਈ ॥ ^੪ਹਯ ਕੀ ਸੁਧ ਕਿਤ ਬਿਧ
ਨਹਿੰ ਪਾਈ ॥ ੨੯ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਅਨੰਦੇ ॥
ਪਿਖ ਬਿਧੀਏ ਦੋਨਹੁ ਕਰੁ ਬੰਦੇ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇ ਆਗਯਾ
ਪਾਵੂੰ ॥ ਦੁਤਜ ਤੁਰੰਗ ਤੁਰਕ ਤੇ ਲਿਆਵੂੰ ॥ ੩੦॥ ਮੁਖ ਮੁਸਕਾਵਤ
ਕਹਯੋ ਗੁਸਾਈ ॥ ਗਮਨਹੁ ਬਿਧੀਆ ਗੁਰੂ ਸਹਾਈ ॥ ਕਰ ਕਾਰਜ
ਤੁਰਨ ਹੀ ਆਵੈ ॥ ਬਹੁਰ ਜੰਗ ਕਰ ਤੁਰਕ ਖਪਾਵਹੁ ॥ ੩੧ ॥
ਸੁਨਤ ਉਠਯੋ ਪਗ ਪੰਕਜ ਹਾਥ ॥ ਧਰ ਕਰ ਪ੍ਰਿਯ ਉਰ ਟੇਕਯੋ
ਮਾਥ ॥ ਜਬ ਬੰਦਨ ਕਰ ਝੁਕਯੋ ਅਗਾਰੀ ॥ ਥਾਪੀ ਦੀਨ ਗੁਰੂ ਬਲ
ਭਾਰੀ ॥ ੩੨ ॥ ਜਿਮ ਚਿਤ ਚਹੈਂ ਹੋਇ ਹੈ ਸੋਉ ॥ ਤਵ ਕ੍ਰਿਤ ਕੈ
ਅਟਕਾਇ ਨ ਕੋਊ ॥ ਤਵ ਬੁਧ ਸਭ ਕੇ ਉਪਰ ਛਾਵੈ ॥ ਨਰ ^੫ਬਪਰੇ

੧ ਰਮਲ ਵਿਦਿਆ ਵੇ ਗਿਆਤ । ੨ ਡਰ ਹੁੰ । ੩ ਦੋੜ ਗਿਆ ਹੈ । ੪ ਘੋੜੇ ।

੫ ਫਿਰਾਰੇ ।

ਸੁਰ ਨਹਿੰ ਲਖ ਪਾਵੈਂ ॥ ੩੩ ॥ ਲੇ ਬਰ ਲਵ ਪੁਰ ਮਾਰਗ
 ਪਰਯੋ ॥ ਉਰ ਨਿਸਕ ਕਿਸ ਤ੍ਰਾਸ ਨ ਧਰਯੋ ॥ ਕਛੂ ਦਿਵਸ ਮਹਿੰ
 ਲਵ ਪੁਰ ਆਯੋ ॥ 'ਤਿਮ੍ਹ ਛਾਇ ਧਰਮ ਸਾਲ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ੩੪ ॥
 ਜੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਭ ਕੇ ਸਾਬ ॥ ਬੈਠਯੋ ਸਿਮਰਤ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਬ ॥
 ਜਿਤਕ ਸਿੱਖ ਤਹਿੰ ਕਰ ਕਰੇ ਨਮੋਂ ॥ ਸਨਮਾਨਯੋ ਸਭ ਨੇ ਤਿਹ ਸਮੋਂ
 ॥ ੩੫ ॥ 'ਕੁਸ਼ਲ ਛੇਮ ਬੂਝੀ ਰੁ ਬਤਾਈ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੁਭ ਕੀਨ
 ਸਦਾਈ ॥ ਇਤਨੇ ਬਿਖੇ ਫਿਰਤ ਢੰਢੋਰਾ ॥ ਆਯੋ ਧਰਮ ਸਾਲ ਕੀ
 ਓਰਾ ॥ ੩੬ ॥ ਕਹਿਤ ਫਿਰਤ ਇਮ ਉਚ ਪੁਕਾਰੈ ॥ ਜੋ ਨਰ ਖੋਜ
 'ਤੁਰੰਗਮ ਡਾਰੈ ॥ ਮੁਖ ਮਾਂਗਯੋ ਹਜ਼ਰਤ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਕਾਰਜ
 ਬਨਵਾਵੈ ॥ ੩੭ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸੁਨ ਅਤ ਹਰਖਾਵਾ ॥ ਕਹਿ ਮਨ
 ਮਹਿੰ ਗੁਰ ਬਿਵਤ ਬਨਾਵਾ ॥ ਸੁਖ ਸੋਂ 'ਸੁਪਤੇ ਨਿਸਾ ਬਿਤਾਈ ॥
 ਉਠਯੋ ਪ੍ਰਾਤ ਸਿਮਰਯੋ ਗੁਰ ਰਾਈ ॥ ੩੮ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਬਿਧੀ
 ਚੰਦ ਦਿਲਬਾਗ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਪਹੁੰਚਾਵਨ ਅੈ ਗੁਲਬਾਗ ਲੇਨ ਜਾਵਨ
 ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਇਕਵੰਝਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਤਬ ਤਿਮਰ ਮਹਿੰ ਧਰਮ ਸਾਲ ਨਿਕਸਾਇ ॥

ਸਿੱਖ ਬਹੋੜੇ 'ਬਾਹਿਜੇ ਧਾਮ ਪ੍ਰਵੇਸਯੋ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਕਰਤ ਬਜਾਜੀ ਕੀ ਸੋ ਕਾਰੀ ॥ ਪਿਖ ਬਿਧੀਏ
 ਪਰਾ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰੂ ਮੁਸਾਹਿਬ ਤੂ ਮਤ ਭਾਰਾ ॥ ਪਾਵਨ ਕੀਨੇ
 ਸਦਨ ਹਮਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਬਠਲਾਯੋ ਬਹੁ ਆਦਰ ਸਾਬ ॥ ਸਿਖਣੀ
 ਆਇ ਟੇਕਿਓ ਮਾਬ ॥ ਬਹੁਰ ਬਹੋੜਾ ਬਿਨੇ ਉਚਾਰੇ ॥ ਜੋ ਮਮ
 ਲਾਇਕ ਸੇਵ ਉਚਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਕਰੋਂ ਅਬੈ ਨਹਿੰ 'ਬਿਲਮ ਲਗਾਵੋਂ ॥

ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੇਵ ਮਹਾਤਮ ਪਾਵੈਂ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਪਿਖ ਭਾਵ ਬਖਾਨੀ ॥
 ਸੁਭੁ^੧ ਪੇਸ਼ਾ ਇਕ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ॥ ੪ ॥ ਸੇ ਬਨਵਾਇ ਦੇਹੁ ਅਬ
 ਮੌਹੀ ॥ ਇਹੀ ਸੇਵ ਸੁਭ ਲਾਇਕ ਤੋਹੀ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਹਰਖ ਬਹੇੜੇ
 ਪਾਯੋ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ ਦਿਸ ਹਾਟ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ੫ ॥ ਸੰਦਰ ਸੁਖਮ
 ਥਾਨ ਲਿਆਇ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਆਗੇ ਧਰ ਦਾਇ ॥ ^੨ਬਧੁ ਬਹੇੜੇ
 ਕੀ ਬਹੁ ਸਿਆਨੀ ॥ ਪੇਸ਼ਾ ਜਾਨੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ॥ ੬ ॥ ਲੇ^੩ਕਾਤੀ
 ਸੁਭੁ^੪ ਕਤਰ ਬਨਾਏ ॥ ^੫ਪੇਰਨ ਅਰ ਫਤੂਹੀ ਬਨਵਾਏ ॥ ਜਾਮਾ
 ਅਪਰ ਪਜਾਮਾ ਰੇਬ ॥ ਜੋ ਦੈ ਹੈਂ ਧਾਰਨ ਤੇ ਜੋਬ ॥ ੭ ॥ ਪੁਨ ਖਟ
 ਰਸ ਭੋਜਨ ਕਰਵਾਯੋ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੇ ਭਲੇ ਅਚਾਯੋ ॥ ਮੇਲ ਜੋਵਨੀ
 ਅਰ ਸੁਭ ਤਾਰ ॥ ਸਿਖਨੀ ਸੁਭ ਮਤ ਲੇ ਕਰ ਧਾਰ ॥ ੮ ॥ ਭਲੀ
 ਪੁਸ਼ਾਕ ਸੀਨ ਤਬ ਲਾਗੀ ॥ ਨਿਸ ਲੈਂ ਤਿਆਰ ਕੀਠ ਬਡ ਭਾਗੀ ॥
 ਉਤ ਬਿਧੀਏ ਜੀਵਣ ਬੁਲਵਾਯੋ ॥ ਜਿਸ ਲੁਹਾਰ ਗ੍ਰਿਹ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ
 ਆਯੋ ॥ ੯ ॥ ਆਇ ਬੰਦਨਾ ਜੀਵਣ ਧਾਰੀ ॥ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਪੂਛਯੋ
 ਬਿਧ ਸਾਰੀ ॥ ਪੁਨਹਿ ਕਹਯੋ ਹੇ ਜੀਵਣ ਭਾਈ ॥ ਇਕ ਸੰਗਾਰੀ
 ਸੁਭ ਦਿਹੇ ਬਨਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਰੰਬੀ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ ਤੁਮ ਬਨਵਾਈ ॥
 ਗੁਰੂ ਫਤੇ ਹਮ ਕੇ ਤਬ ਦਾਈ ॥ ਅਬੁ^੬ ਸੰਗਾਰੀ ਤੇ ਕਾਜ ਬਨਾਵੈਂ ॥
 ਗੁਰੂ ਭਰੋਸੇ ਫਤਹ ਸੁ ਪਾਵੈਂ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਨ ਜੀਵਣ ਮਨ ਹਰਖ
 ਬਢਾਇ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਨਿਜ ਸਦਨ ਸਿਧਾਇ ॥ ਸੁਭ ਸੰਗਾਰੀ^੭ ਗੁੰਢਾ
 ਘਰ ਲਿਆਯੋ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੇ ਅਗੂ ਫਿਕਾਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਉਤ
 ਪੁਸ਼ਾਕ ਇਤ ਸੰਗਾਰੀ ਤਿਆਰ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਪਿਖ ਅਨੰਦ ਧਾਰ ॥
 ਖਾਨ ਪਾਨ ਕਰ ਨਿਸ ਸੁਪਤਾਏ ॥ ਉਠਯੋ ਪ੍ਰਾਤ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ

੧ ਪੁਸ਼ਾਕ ।

੨ ਵਹੁਟੀ ।

੩ ਕੈਂਚੀ ।

੪ ਕਟਕੇ ।

੫ ਚੌਲਾ

ਤਰੀਜ਼ਾਂ ਵਾਲਾ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਵਿਚ ਪਹਿਨ ਦੇ ਹਨ ।

੬ ਸੰਗਲੀ ।

੭ ਗੁੰਢਾ ।

੮ ਸੋਂ ਗਏ ।

ਧਿਆਏ ॥ ੧੩ ॥ ਆਨ ਆਪਨੇ ਬੇਸ ਬਨਾਯੋ ॥ ^੧ਚਾਰੁ ਚਿਕਨ
 ਚੌਪਰ ਚਮਕਾਯੋ ॥ ਸਾਫ ^੨ਸਮਸ ਕੋ ਕਰ ਬਿਚ ਚੀਰੇ ॥ ਦਿਸ ਦੋਨਹੁ
 ਕਰਣੰਤ ਉਚੀਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ^੩ਚਿਬਕ ਸਬਲ ਕੋ ਕਾਢ ਦਿਖਾਵਾ ॥
^੪ਜੁਗ ਮੂਛਨ ਕਰ ਉਚ ਮਿਲਾਵਾ ॥ ਪੁਨ ਪੇਰਨ ਫਤੂਹੀ ਅਰ ਜਾਮਾ
 ॥ ਪਹਿਰਯੋ ਪੁਨ ਸੁੰਦਰ ਪਹਿ ਜਾਮਾ ॥ ੧੫ ॥ ਚੌਰੀ ਤਰਹ ਬੰਧ
 ਦਸਤਾਰਾ ॥ ^੫ਜੋਰਾ ਨੌਕ ਦਾਰ ਪਗ ਧਾਰਾ ॥ ਏਕ ਹਾਬ ਸ਼ੁਭ
 ਸੰਗਰੀ ਧਾਰੀ ॥ ਦੁਤੀਏ ਛਟੀ ਲੀਨ ^੬ਮੁਦਕਾਰੀ ॥ ੧੬ ॥
 ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਬਨ ਕੇ ਗੈਰਾ ॥ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇ ਧਾਰ ਮਗ ਪੈਰਾ ॥
^੭ਗਰੀ ਛੋਰ ਗਾ ਬੀਚ ਬਜਾਰੀ ॥ ਦਿੰਸ਼ਟ ^੮ਅਚੰਚਲ ਧੀਰਜ ਧਾਰੀ
 ॥ ੧੭ ॥ ਨਰਨ ਅਜਾਇਬ ਭੇਸ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਹੇਰਨ ਹੇਤ ਆਇ
 ਚਲ ਲਾਰਾ ॥ ਕੈਨ ਦੇਸ ਤੇ ਇਹੁ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਆਗੇ ਪੁਰ ਮਹਿੰ
 ਨਹਿੰ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ਚਲਤੇ ਚਲਤ ਦੁਰਗ ਕੇ ਪੈਰ ॥ ਪਿਖ
 ਸ਼ੁਭ ਥਲ ਬੈਠਯੋ ਤਿਹ ਠੈਰ ॥ ਭਲੇ ਭਲੇ ਕੇਤਕ ਨਰ ਆਇ ॥ ਤਿਨ
 ਬੂਝਯੋ ਸਭ ਕਹਿਤ ਸੁਨਾਇ ॥ ੧੯ ॥ ^੯ਗਣਕ ਅਹੌਂ ਮੈਂ ਜਾਨਹੁ
 ਭਾਈ ॥ ਗਈ ਵਸਤ ਦੈਹੌਂ ਬਤਲਾਈ ॥ ਦਾਸ ਦਰੋਗੇ ਕੋ ਇਕ
 ਆਯੋ ॥ ਸੁਨਯੋਂ ਗਨਕ ਸ਼ੁਭ ਬੇਸ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ਜਾਇ ਦਰੋਗੇ
 ਨਿਕਟ ਬਖਾਨਾ ॥ ^{੧੦}ਗਨਕ ਲਹਯੋ ਇਕ ਗੁਣੀ ਮਹਾਨਾ ॥ ਦੂਰ ਦੇਸ
 ਕੋ ਸੋ ਦਿਖਗਾਵੈ ॥ ਗਈ ਵਸਤ ਕੋ ਕਹਿ ਬਤਲਾਵੈ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨਤ
 ਦਰੋਗਾ ਹਰਖਤ ਗਯੋ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਨਿਕਟ ਬਤਾਵਤ ਭਯੋ ॥ ਟੇਰਨ
 ਖੋਜੀ ਕੋ ਤੁਮ ਕਹਯੋ ॥ ਏਕ ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਅਬ ਲਹਯੋ ॥ ੨੨ ॥
 ਹਰਖ ਸ਼ਾਹੁ ਕਹਿ ਤਿਸੇ ਬੁਲਾਵਹੁ ॥ ਜਾਹੁ ਆਪ ਤੂੰ ਅਬ ਹੀ

੧ ਸੁੰਦਰ।	੨ ਦਾੜ੍ਹਾ।	੩ ਛੋਡੀ।	੪ ਦੇਵਾਂ ਮੁਛਾਨੂੰ।	੫ ਜੁਡੀ
ਨੇਕਦਾਰ।	੬ ਸੰਗਲੀ।	੭ ਅਨੰਦ ਦੇਣ ਵਾਲੀ।	੮ ਗਲੀ।	੯ ਟਿਕਾ
ਵਾਲੀ।	੧੦ ਜੋਤਸ਼ ਵਿਦਿਆ।	੧੧ ਜੋਤਸ਼ੀ।		

ਲਿਆਵਹੁ ॥ ਲੇ ਸੰਗ ਦਾਸ ਦਰੋਗਾ ਰਾਜੇ ॥ ਗਨਕ ਨਿਕਟ
 ਇਸਥਿਤ ਜਾ ਭਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਬੇਸ ਦੂਰ ਕੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ॥ ਅਦਬ
 ਸੰਗ ਤਬ ਕੀਨ ਬਖਾਨੀ ॥ ਚਲੋ ਗਨਕ ਤੁਝ ਸ਼ਾਹੁ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਪਤਾ
 ਤੁਰੰਗਮ ਕੇ ਨਿਕਸਾਵੈ ॥ ੨੪ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਿਮਰ ਹਰਖ ਹੁਇ ਖਰਯੋ ॥
 ਸੰਗ ਦਰੋਗੇ ਅੰਤਰ ਬਰਯੋ ॥ ਗਯੋ ਕਚਹਿਗੀ ਮਹਿ ਹੁਇ ਠਾਂਢੋ ॥
 ਤੁਸਲੀਮਾਤ ਕਰੀ ਮਨ ਗਾਢੋ ॥ ੨੫ ॥ ਗੁਰ ਮਾਯਾ ਸਭ ਕੀ ਮਤ
 ਮਾਰੀ ॥ ਤਬ ਕੇ ਨਹਿੰ ਕਰ ਸਕੈ ਚਿਨਾਰੀ ॥ ਬੁਝਯੋ ਸ਼ਾਹੁ ਕਹਾਂ ਤੂ
 ਰਹੈਂ ॥ ਕੈਣ ਦੇਸ ਤੇਰੈ ਕਹਾਂ ਲਹੈਂ ॥ ੨੬ ॥ ਕੇ ਗੁਨ ਤੇ ਮਹਿ ਕਿਮ
 ਰਲ ਆਯੋ ॥ ਕੈਨ ਨਾਮ ਅਪਨੈ ਕਹਿਵਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਕਹਯੋ
 ਸਧੀਰਜ ਬੈਨ ॥ ਦੂਰ ਦੇਸ ਬਡ ਹਮਰੇ ਐਨ ॥ ੨੭ ॥ ਨਾਮ ਜੋਤਸੀ
 ਕਹਿੰ ਨਰ ਮੇਰੋ ॥ ਗਈ ਵਸਤ ਬਤਲਾਵ ਭਲੇਰੋ ॥ ਸਕੁਨ ਵਿਚਾਰੋ
 ਖੋਜ ਬਤਾਵੈਂ ॥ ਕਰੋਂ ਗਣਕ ਲੇ ਗੰਧ ਜਨਾਵੈਂ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਨ
 ਹਜ਼ਰਤ ਜਾਨਯੋ ਨਰ ਭਲੇ ॥ ਖੋਜ ਤੁਰੰਗਮ ਇਸ ਤੇਮਿਲੇ ॥ ਅਸ
 ਬਿਚਾਰ ਕਹਯੋ ਸਾਹਿ ਸੁਨਾਇ ॥ ਹਮਰੇ ਤੁਰੰਗ ਗਯੋ ਨਹਿੰ ਪਾਹਿ ॥
 ੨੯ ॥ ਜੇ ਤਿਸ ਕੈ ਤੂ ਖੋਜ ਬਤਾਵੈਂ ॥ ਮੁਖ ਮਾਂਗਯੋ ਧਨ ਹਮ ਤੇ
 ਪਾਵੈਂ ॥ ਸੁਨ ਬਿਧੀਏ ਕਰ ਸੰਗਗੀ ਡਾਰੀ ॥ ਇਤ ਉਤ ਉਚੇ ਨੀਚ
 ਨਿਹਾਰੀ ॥ ੩੦ ॥ ਸੰਗ ^੩ਅੰਗੁਸ਼ਟਨ ^੪ਅੰਗਰ ^੫ਪੇਰੀ ॥ ਗਿਨ ਗਿਨ
 ਦਿਖਰਾਵਤ ਸਭ ਓਰੀ ॥ ਕਿਤਕ ਬੇਰ ਲਗ ਰਹਯੋ ਬਿਚਾਰਤ ॥
 ਸ਼ਾਹੁ ਸਹਿਤ ਸਭ ਇਸੇ ਨਿਹਾਰਤ ॥ ੩੧ ॥ ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਹਜ਼ਰਤ
 ਜਿਹ ਘੋਰਾ ॥ ਮੈਂ ਸਭ ਜਾਨ ਲੀਨ ਜਿਸ ਠੋਰਾ ॥ ਜਿਸ ਬਲ ਹਰਯੋ
 ਗਯੋ ਲੇ ਜੈਸੇ ॥ ਚਹੋਂ ਪਿਖੋਂ ਇਕ ਬਾਰੀ ਤੈਸੇ ॥ ੩੨ ॥ ਪੁਨ ਮਹਿ
 ਨੀਕੇ ਦੇਹੁ ਬਤਾਇ ॥ ਲੇ ਜਾਵਤ ਨਰ ਨਾਮ ਸੁਨਾਇ ॥ ਜਿਮ

ਨਿਕਸਯੇ ਹੈ ਕਹਿਬੈ ਕਰੋਂ ॥ ੧੮੫ ਮੁਰਸਦ ਮੇਹਰ ਸ਼ਕਤ ਇਤ ਧਰੋਂ ॥
 ੩੩ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਲੇਨੋ ਬਸੀ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਬਲ ਕਰ ਲਹੇ ਕਿ ਲੇਹੁ
 ਸੁਖਾਰੇ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹੁ ਕਹਿ ਜੇ ਬਤਲਾਵੈਂ ॥ ਚਾਰ ਲਾਖ ਹਮ ਤੇ
 ਧਨ ਪਾਵੈਂ ॥ ੩੪ ॥ ਅਪਰ ਕਾਜ ਹੁਇ ਦੇਹੁ ਬਨਾਇ ॥ ਹੇ
 ਲਿਆਵੈਂ ਨਿਜ ਬਲ ਕੈ ਲਾਇ ॥ ਬਿਧੀਆ ਕਹੈ ਚਲੋ ਤਿਸ ਥਾਨਾ ॥
 ਜਿਹ ਤੇ ਚੁਰਯੋ ਤੁਰੰਗ ਮਹਾਨ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸ਼ਾਹੁ ਤਹਾਂ ਕੇ
 ਚਾਲਾ ॥ ਜਿਸ ਥਲ ਖਰੋ ਤੁਰੰਗ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਸੰਗ ਦਰੋਗਾ ਅਪਨੇ
 ਲੀਨ ॥ ਬਹੁਰ ਲੋਕ ਕੋ ਬਰਜਨ ਕੀਨ ॥ ੩੬ ॥ ਕਹਯੋ ਸ਼ਾਹੁ
 ਗਨਕੇ ਕੈ ਸੰਗ ॥ ਯਹਾਂ ਤੇ ਤਸਕਰ ਹਰਯੋ ਤੁਰੰਗ ॥ ਸੁਨ ਬਿਧੀਏ
 ਤਬ ਸੰਗਰੀ ਡਾਰੀ ॥ ਗਨੈ ਪੋਰੀਅਨ ਅੰਗੁਰੀ ਸਾਰੀ ॥ ੩੭ ॥
 ਕਿਤਕ ਦੇਰ ਮਹਿੰ ਉਚੇ ਕਹਯੋ ॥ ਲੜ੍ਹੇ ਖੇਜ ਪਰ ਸੰਸੇ ਰਹਯੋ ॥ ਜੀਨ
 ਤੁਰੰਗਮ ਪਾਇ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਕਿਧੈ ਉਲਾਣਾ ਲੀਨ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ੩੮ ॥
 ਅਰ ਕਿਸ ਕਾਲ ਹਰਯੋ ਸੁ ਬਤਾਵੈ ॥ ਬਿਹੁ ਸੁਧ ਦੇ ਹੈ ਕੀ ਸੁਧ
 ਪਾਵੈ ॥ ਕਹੈ ਸ਼ਾਹੁ ਨਿਸ ਅਰਧ ਮਝਾਰਾ ॥ ਪਾਇ ਜੀਨ ਕੇ ਅਸੂ
 ਨਿਕਾਰਾ ॥ ੩੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਲਟਮ ਮਹਿਲੇ ਬਿਧੀ
 ਚੰਦ ਸ੍ਰੀਗ ਧਾਰਨ ਅੰ ਸ਼ਾਹ ਢਿਗ ਜੋਤਸ਼ਾਲਗਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ
 ਨਾਮ ਬਵੰਜਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਹਿ ਬਿਧੀਆ ਸੁਨ ਸ਼ਾਹ ਜੀ ਖੇਜ ਠੀਕ ਨਹਿੰ ਆਇ ॥

ਜੇ ਹੋਤੇ ਬਿਨ ਜੀਨ ਕੇ ਤਾਤ ਕਾਲ ਸੁਧ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਅਬ ਉਪਾਇ ਇਕ ਇਮ ਕਰ ਲੈਹੈ ॥ ਦੁਤੀਏ ਹੈ
 ਪਰ ਜੀਨ ਪਵੈ ਹੈ ॥ ਕਵਕਾ ਮੁਖ ਦੇ ਤਿਆਰ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਬ ਲਗ

੧ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ । ੨ ਰੋਬਣਾ । ੩ ਚੌਰ । ੪ ਉਂਗਲਾਂ ਵੇ ਪੋਟੇ ।
 ੫ ਬਿਨਾਂ ਕਾਠੀ ਤੋਂ । ੬ ਲਗਾਮ ।

ਹੈ ਕੈ ਖੋਜ ਨ ਲੀਜੈ ॥ ੨ ॥ ਅਰਧ ਨਿਸਾ ਲੌ ਅਬਹਿੰ ਬਿਚਾਰੋਂ ॥
 ਉਠੋਂ ਤਬੈ ਜਬ ਖੋਜ ਨਿਕਾਰੇ ॥ ਸੁਭ ਗੁਨ ਕੀ ਕੀਮਤ ਹੁਏ ਤੁਮ
 ਤੇ ॥ ਲੇਹੁ ਤੁਰੰਗਹਿ ਕੀ ਸੁਧ ਹਮ ਤੇ ॥ ੩ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਨੇ ਕਹਿ
 ਜੀਨ ਪਵਾਯੋ ॥ ੴ ਕਵਕਾ ਦੇ ਕਰ ਤਿਆਰ ਕਰਾਯੋ ॥ ਦੁਨ ਖੋਜੀ ਤਜ
 ਬਿਲਮ ਬਤਾਇ ॥ ਅਰਧ ਨਿਸਾ ਕਿਸ ਹੇਤ ਬਿਤਾਇ ॥ ੪ ॥ ਨਿਸ
 ਕੇ ਸਮ ਜੇ ਦਿਵਸ ਬਤਾਵੈਂ ॥ ਸਵਾ ਲਾਖ ੴ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਵਧ ਪਾਵੈਂ ॥
 ੨ ਤਸਕਰ ਕੇ ਇਕ ਵਾਰ ਬਤਾਵੈ ॥ ਬਾਨ ਬਿਖਮ ਤੇ ਬਿਖਮ ਜਨਾਵੈ ॥
 ੫ ॥ ਬਹੁਰ ਨ ਮੈਂ ਕੈਸੇ ਬਿਲਮਾਉਂ ॥ ਪਠੋਂ ੳਬਾਹਿਨੀ ਤੁਰਤ
 ਮੰਗਾਉਂ ॥ ਬਿਧੀਆ ਕਹੈ ਸੀਘੂਤਾ ਐਸੇ ॥ ਪੁਰ ਜਨ ਸਭ ਟਿਕਾਇ
 ਨਿਸ ਜੈਸੇ ॥ ੬ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਘਰ ਸਭ ਮਾਰਹਿੰ ਤਾਰੇ ॥ ਕੋਟ
 ਦੁਰਗ ਦਰ ਭੇਰਹੁ ਸਾਰੇ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹੁ ਚਿਤ ੴ ਚੌਪ ਘਨੇਰੀ ॥
 ਕਹਯੋ ਜਬਾ ਨਰ ਪਠ ਤਿਸ ਬੇਰੀ ॥ ੭ ॥ ਗਰੀ ਗਰੀ ਅਰ ਸਗਰੇ
 ਪੈਰ ॥ ਆਦ ਦੁਰਗ ਜੇਤੀ ਸਭ ਠੈਰੇ ॥ ਵਹਿਰ ਨ ਨਿਕਸੈ ਪੁਰ ਤੇ
 ਕੈਇ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਘਰ ਮਹਿੰ ਬਿਰ ਕੈ ਸੋਇ ॥ ੮ ॥ ਤਤ ਛਿਨ
 ਫਿਰੇ ਕਹਿਤ ਪੁਰ ਸਾਰੇ ॥ ਸਾਹ ਤੁਰੰਗ ਕੇ ਖੋਜ ਨਿਕਾਰੇ ॥ ਪੁਰ ਕੇ
 ਪੈਰ ਜਾਇ ਕਰ ਸਾਰੇ ॥ ਕਰੇ ਕਿਵਾਰ ਸੁ ਸੰਜਤ ਭਾਰੇ ॥ ੯ ॥ ਕੁਲਫ
 ਲਗਾਇ ਕੁੰਜੀ ਸਭ ਲਿਆਇ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਦਸਤ ਲੇ ਧਰੀ ਤਿਬਾਇ ॥
 ਪਿਖ ਬਿਧੀਏ ਤਬ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਸੁਨੀਅਹਿ ਬਿਨੈ
 ਹਮਾਰੀ ॥ ੧੦ ॥ ਹੈ ਕੇ ੴ ਹਰਤ ਜਹਾਂ ਤੁਮ ਸੋਵਹੁ ॥ ਸੁਖ ਸੋਂ ਜਾਇ
 ਤਹਾਂ ਬਿਰ ਹੋਵਹੁ ॥ ਅਬ ਮੈਂ ਲਾਗੋਂ ਕਰਨ ਬਿਚਾਰ ॥ ਖੋਜ ਪਾਇ
 ਤਬ ਕਰੋਂ ਪੁਕਾਰ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹੁ ਗਮਨਯੋ ਤਿਸ ਬਾਰੀ ॥
 ਬਿਰਯੋ ਮਹਿਲ ਕੀ ਇਕ ਸੁਠ ਬਾਰੀ ॥ ਟਿਕਯੋ ਦਰੋਗਾ ਅਪਨ
 ਠਿਕਾਨੇ ॥ ਤਹਾਂ ਕੁਲਫ ਦੀਨਸ ਨਿਜ ਪਾਨੇ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰ ਮਾਯਾ

ਨੇ ਐਸ ਭੂਮਾਇ ॥ ਤਥਾ ਕਰੈਂ ਸਭ ਜਥਾ ਬਤਾਇ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ
 ਸੰਧਜਾ ਭੀ ਆਇ ॥ ਚਾਬੀ ਸਭ ਲੇ ਖੀਸੇ ਪਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ਪੁਨ ਹਥ
 ਜੋਰ ਕੀਨ ਅਰਦਾਸ ॥ ਖਸਟ ਗੁਰੇਨ ਕੇ ਨਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਅਪਨ
 ਕਾਜ ਪ੍ਰੂਭੁ ਆਪ ਬਨਾਵੇ । ਦਾਸ ਜਾਨ ਮੁਹਿ ਜਸ ਬਿਦਤਾਵੋ ॥੧੪॥
 ਇਮ ਕਹਿ ਧਰਨੀ ਪਰ ਸਿਰ ਧਰਯੋ ॥ ਉਠ ਤੁਰੰਗ ਕੇ ਖੋਰਨ ਕਰਯੋ
 ॥ ਚਰਨ ਰਕਾਬ ਸਿਮਰ ਸਤਿਨਾਮ ॥ ਭਯੋ ਅਰੂਢਨ ਹੈ ਅਭਿਰਾਮ ॥
 ੧੫ ॥ ਫੇਰ ਬਾਗ ਮੁਖ ਸ਼ਾਹ ਦਿਸ ਦੀਨਾ ॥ ਉਚ ਸ਼ਬਦ ਤੇ ਅਸ
 ਬਚ ਕੀਨਾ ॥ ਅਹੋ ਸ਼ਾਹੁ ਮੈਂ ਬਚ ਕਹਿਯੋ ਜੋਈ ॥ ਅਬ ਮੈਂ ਕਰੋਂ
 ਸਾਚ ਸੁਨ ਸੇਈ ॥ ੧੬ ॥ ਖੋਜ ਨਿਕਾਸ ਦੇਨ ਹੈ ਕੇਰਾ ॥ ਬਾਨ
 ਬਤਾਵਨ ਕਾਰਜ ਮੇਰਾ ॥ ਸੋ ਮੈਂ ਕਰੋਂ ਦੋਸ ਨਹਿੰ ਰਹੈ ॥ ਜਿਹ
 ਸੁਨਬੇ ਕਹੁ ਤਵ ਚਿਤ ਰਹੈ ॥ ੧੭ ॥ ਹਰਖਯੋ ਸ਼ਾਹੁ ਖੋਜ
 ਜਨ ਪਾਯੋ ॥ ਕਹਿ ਸੌਂਦੇ ਕੇ ਉਚ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਜਹਾਂ ਤੁਰੰਗਮ ਪੁਰ
 ਅਰ ਧਾਮ ॥ ਤਸਕਰ ਅਰ ਤਸਕਰ ਪਤਿ ਨਾਮ ॥ ੧੮ ॥
 ਸੁਨ ਸਭ ਲਿਖੇ ਦੇਰ ਨਹਿੰ ਕੀਜੈ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਕਚੈਹਰੀ ਮਹਿ ਕਹਿ
 ਦੀਜੈ ॥ ਬਿਧੀਆ ਕਹੈ ਸਭੀ ਸੁਨ ਲੀਜੈ ॥ ਬਿਸਰਨ ਹਾਰੇ ਨਹੀਂ
 ਜਨੀਜੈ ॥੧੯॥ ਬੰਦਨੀਯ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਜਸ ਬਿਲੰਦ ਮਰ-
 ਤੰਡ ਮਨਿੰਦ ॥ ਇਹੁ ਤੁਰੰਗ ਤਿਨ ਕੇ ਹਿਤ ਆਏ ॥ ਸੂਬੇ ਹਰ
 ਛਿਗ ਤੁਮ ਪਹੁਚਾਏ ॥ ੨੦ ॥ ਸੋ ਮੈਂ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਕੇ ਅਹੋਂ ॥ ਗੁਰ
 ਕੀ ਵਸਤ ਗੁਰੂ ਪੈਚਹੋਂ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਹਮਰੇ ਸੁਨ ਨਾਮੂ ॥ ਲੇ
 ਗਮਨਯੋ ਪੂਰਬ ਅਸ ਧਾਮੂ ॥ ੨੧ ॥ ਮੈਂ ਸੇਵਕ ਸਤਿਗੁਰ ਪਤ
 ਮੇਰਾ ॥ ਨਹਿੰ ਬਿਸਰਹੁ ਲਿਖ ਨਾਮ ਭਲੇਰਾ ॥ ਅਬ ਗੁਲਬਾਗ ਦੁਤੀ
 ਲੇ ਜਾਵੋਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪਗ ਮਹਿੰ ਪਹੁਚਾਵੋਂ ॥ ੨੨ ॥ ਜਿਸ
 ਪੁਰ ਬਾਜੀ ਅਹੈਂ ਉਚਾਰੋਂ ॥ ਕਹਿ ਸਭ ਅਪਨੋਂ ਦੋਸ ਉਤਾਰੋਂ ॥

ਕਾਂਗੜ ਪੁਰ ਜੰਗਲ ਮਹਿੰ ਜਾਹਿੰ ॥ ਡੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤਹਾਂ ਟਿਕਾਹਿੰ
 ॥ ੨੩ ॥ ਤਿਹ ਦਿਲਬਾਗ ਖਰੋ ਹੈ ਜਾਣ ॥ ਅਬ ਗੁਲਬਾਗ ਜਾਇ
 ਤਿਹ ਥਾਨ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਜਹਾਂ ਸੁਨ 'ਰਿਸ ਕਹਿ ਉਚੈ ॥ ਗਹੋ ਦਰੋਗਾ
 ਨਿਕਟ ਪਹੁੰਚੈ ॥ ੨੪ ॥ ਇਹੁ ਤਸਕਰ ਲੇ ਜਾਇ ਨ ਘੋਰਾ ॥
 ਸੁਭਟ ਹਕਾਰ ਘੇਰੇ ਚਹੂੰ ਓਗਾ ॥ ਸੌਂਧਾ ਕਹੈ ਕੈਦ ਹਮ ਬਾਇ ॥
 ਸਰਬ ਬੰਦ ਕਰ ਕੁਲਫ ਲਗਾਇ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁਭਟ ਸੰਗ ਮੈਂ ਪਹੁੰਚੈਂ
 ਕੈਸੇ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਕਰੇ ਇਨ ਕੈਦੀ ਜੈਸੇ ॥ ਖਿੜੈ ਸ਼ਾਹੁ ਬਹੁ 'ਗਾਰ
 ਨਿਕਾਰੈ ॥ ਕੋ ਨਰ ਪਹੁੰਚੇ ਉਚ ਪੁਕਾਰੈ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਨ ਬਿਧੀਏ
 ਪੁਨ ਉਚ ਬਖਾਨਾ ॥ ਮੰਦ ਬੁੱਧਿ ਕਿਉਂ ਰੋਸ 'ਉਪਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੈਂ
 'ਬਾਜ ਹੁਰੂ ਤਵ ਛੀਨਾ ॥ ਗੁਰੂ ਬਾਜ ਪੁਨ ਤੁਮਰੇ ਲੀਨਾ ॥ ੨੭ ॥
 ਪਠੀ ਫੌਜ ਤਬ ਖਾਈ ਮਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਨਹਿੰ ਜਾਨਹੁ ਸਾਰਾ ॥
 ਪੁਨ ਹੈ ਸੂਬੈ ਤੁਮ ਚੁਰਵਾਏ ॥ ਸੋ ਤਿਸ ਬਿਧ ਹਮ ਲੇ ਕਰ ਜਾਏ ॥
 ੨੮ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਚਾਕਰੀ ਮੇਰੀ ਰਹੀ ॥ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਦਈ ਨ ਸੇ ਮੈਂ
 ਲਹੀ ॥ ਸਵਾ ਪੰਜ ਲਖ ਖੋਜ ਬਤਾਯੇ ॥ ਇਕ 'ਬਜਾਟਕਾ ਮੌਹਿ ਨ
 ਦਾਯੇ ॥ ੨੯ ॥ ਢਾਈ ਲਾਖ ਜੁਗ ਜੀਨ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਬਾਕੀ ਰਹੀ ਸੁ
 ਜਾਨ ਹਮਾਰੀ ॥ ਹੋਹੁ 'ਅਰਿਣੀ ਜੁ ਦੇਹੁ ਪੁਰਾਇ ॥ ਨਤ ਲੇਹੈਂ
 'ਯਜ਼ਦਾ ਦਰਗਾਇ ॥ ੩੦ ॥ ਮੈਂ ਗਮਨੋਂ ਨੀਕੇ ਕਰ ਕੂਰਾ ॥ ਸਦਾ
 ਸਹਾਇਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ॥ ਕਰੇ ਸੀਘ੍ਰਤਾ ਘੋਰਾ ਪਾਵੇ ॥ ਬਹੁਰ ਨ
 ਮਮ ਪਾਛੇ ਪਛਤਾਵੈ ॥ ੩੧ ॥ ਇਸ ਕਹਿ 'ਪੰਜ ਰਾਬੀਅਨ ਕੈਰਾ ॥
 ਸਾਹਿ ਦਿਖਾਇ ਨਦੀ ਮਹੁ ਗੇਰਾ ॥ ਪੁਨ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਪੰਚਨ ਮਾਨਾ ॥
 ਕੀਨ ਬੰਦਨਾ ਧਰ ਗੁਰ ਧਯਾਨਾ ॥ ੩੨ ॥ ਤਬ ਘੋਰੇ ਕੈ ਚਾਬਕ

੧ ਗੁਸੇ ਵਿਚ ।

੨ ਸੂਰਮੇ ।

੩ ਚਾਰੋ ਤਰਫ ।

੪ ਗਾਲੌਅਂ ।

੫ ਗੁਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ।

੬ ਘੋੜੇ ।

੭ ਕੈਡੀ ।

੮ ਕਰਜੇ ਤੋਂ ਭਹਿਤ

੯ ਖੁਦਾ ਦੀ ।

੧੦ ਸਮੁੰਹ ।

ਮਾਰਾ ॥ ਰਿਸ ਕਰ ਅਪਨੋ ਬਲ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਉਛਰਯੋ ਛਾਰ ਪਾਰ
 ਦੀਵਾਰ ॥ ਪਰਯੋ ਜਾਇ ਵਿਚ ਦੀਰਘ ਬਾਰ ॥ ੩੩ ॥ ਹਯ ਅਰੂਢਬੇ
 ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਬਿਧੀਏ ਭਲੇ ਸੰਭਾਰਨ ਕੀਨ ॥ ਏਕ ਬਾਰ ਭੀਗੇ
 ਸਭ ਅੰਗ ॥ ਪੁਨ ਜਾਨੂ ਲਗ ਨੀਰ ਤੁਰੰਗ ॥ ੩੪ । ਬਹੁ ਬਲ ਤੇ
 ਪਹੁਚਯੋ ਜਲ ਪਾਰ ॥ ਰੋਕ ਬਾਗ ਕਰ ਗ੍ਰੀਵਾ ਧਾਗਾ ਦੀਨ ਦਿਲਾਸਾ
 ਭਲੇ ਟਿਕਾਯੋ ॥ ਚਾਬਕ ਤੇ ਰਿਸ ਥੇ ਸੁ ਮਿਟਾਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਸਨੇ
 ਸਨੇ ਕਰ ਪੰਥ ਚਲਾਯੋ ॥ ਥੇਰੇ ਕਾਲ ਬਹੁਤ ਗਮਨਾਯੋ ॥ ਬਡ
 ਅਨੰਦ ਮਨ ਸ਼ਬਦ ਅਲਾਵੈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਪੈਜ ਰਖਾਵੈ ॥ ੩੬ ॥
 'ਅਰਣੌਦੈ ਕਾ ਸਮਾ ਜੁ ਬਾਯੋ ॥ ਕਾਂਗੜ ਪੁਰ ਕੇ ਨਿਕਟ ਸੁਆਯੋ ॥
 ਉਤਰ ਤੁਰੰਗ ਲੀਨ ^੧ਡੁਇਗਾਇ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਮਨ
 ਉਮਗਾਇ ॥ ੩੭ ॥ ਆਗੇ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ਮਹਾਨੂ ॥ ਆਸਾ
 ਵਾਰ ਸੁ ਗਾਇ ਮਹਾਨੂ ॥ ਜੋਧ ਮਹੀਪ ਸਮੀਪ ਗੁਸਾਹੀ ॥ ਸਿਮਰਤ
 ਸੇਵਕ ਹੈ ਲੇ ਆਹੀ ॥ ੩੮ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿ ਲੇ ਆਵਤ ਹੇਰਾ ॥
 ਸੰਗ ਤੁਰੰਗਮ ^੨ਚਪਲ ਬਡੇਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਕੇ ਬਿਧੀਏ ਪਗ ਗਹੇ ॥
 ਸੀਸ ਧਰਯੋ ਬਡ ਆਨੰਦ ਲਹੇ ॥ ੩੯ ॥ ਭੁਜਾ ਪਕਰ ਗੁਰ ਉਰਧ
 ਉਠਾਯੋ ॥ ਅੰਗ ਸੰਗ ਨਿਜ ਬਿਧੀਆ ਲਾਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਕੀਨ ਤੈਂ
 ਕਾਜ ਬਡੇਰਾ ॥ ਬਰ ਜਾਚਹੁ ਦੈ ਹੈਂ ਬਿਨ ਬੇਰਾ ॥ ੪੦ ॥ ਸੁਨ
 ਬਿਧੀਏ ਕਰ ਜੋਰ ਬਖਾਨਾ ॥ ਇਹੁ ਸਭ ਰਾਵਰ ^੩ਚੈਜ ^੪ਵਿਡਾਨਾ ॥
 ਦਿਹੁ ਗੁਰ ਸੰਗ ਨਾਮ ਕੋ ਰੰਗਾ ॥ ਬੀਤਹਿ ਈਸ ਸੰਤ ਕੇ ਸੰਗ ॥ ੪੧ ॥
 ਸੁਨ ਕਰ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਪ੍ਰਸੀਨਾ ॥ ਸਭਨ ਸੁਨਾਵਤ ਉਚਰਨ ਕੀਨਾ ॥
 ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਛੀਨਾ ਗੁਰ ਸੀਨਾ ॥ ਸਦਾ ਗੁਰੂ ਕੇ ਰਸ ਮਹਿ ਭੀਨਾ ॥
 ੪੨ ॥ ^੫ਦੁਸਹਰ ਕਾਜ ਸੁਗਮ ਕਰ ਲੀਨਾ ॥ ਗੁਰੂ ਸੇਵ ਮਹਿ ਸੁਮਤ

੧ ਸੁਰਜ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ।

੨ ਲਗਾਮ ਪਕੜ ਲਈ । ੩ ਚੰਚਲ ।

੪ ਕੈਤਕ ।

੫ ਅਸਚਰਜ । ੬ ਕਠਨ ।

ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ਕਹੈਂ ਕਹਾਂ ਲਗ ਇਸ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੁਰਕ ਸ਼ਾਹ ਤੁਤ
ਮਤੁ ਬਿਚਲਾਈ ॥ ੪੩ ॥ ਜੋ ਧੁ ਜੇਠਾ ਭਯੋ ਦਿਵਾਨ ॥ ਸਭਨ
ਸਰਾਹਨ ਕੀਨ ਮਹਾਨ ॥ ਹੈ ਗੁਲਬਾਗ ਤਹਾਂ ਪਠਵਾਯੋ ॥ ਜਿਹ
ਦਿਲਬਾਗ ਬਿਰਯੋ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ੪੪ ॥ ਬਿਗਸਤ ਗੁਰ ਕਹਿ ਬਿਧੀਏ
ਸਾਬ ॥ ਸਭਨ ਸੁਨਾਵਹੁ ਹੈ ਕੀ ਗਾਬ ॥ ਆਗਜਾ ਪਾ ਸੁਭ ਮਤੀ
ਸੁਨਾਇ ॥ ਸੁਨ ਅਚੰਭ ਸਭ ਹਿਯ ਹਰਖਾਈ ॥ ੪੫ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਲਟਮ ਮਹਿਲੇ ਬਿਧੀ
ਚੰਦ ਗੁਲਬਾਗ ਲਿਆਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤੁਵੰਸ਼ਮੋ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਿਧੀਏ ਸਕਲ ਕਹਯੋ ਸਹਿਤ ਵਿਸਤਾਰ ॥

ਮੈਂ ਸੰਛੇਪ ਵਰਨਨ ਕਰਯੋ ਸੁਨਹੁ ਕਬਾ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ੧ ॥

ਰੈਪਈ ॥ ਕਹਿ ਬਿਧੀਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ਕਾਜ ਸੁਧਾਰਨ
ਗਵਰ ਕੀਨਾ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨ ਜਸ ਮੇ ਕੇ ਦਯੋ ॥ ਦਸ ਪੰਚਾਮੁਤ
ਸੁਖਣਾ ਕਯੋ ॥ ੨ ॥ ਨਿਜ ਪਰ ਮਹਿੰ ਹੈ ਦੰਡ ਲਗਾਈ ॥ ਹੈ ਚਢਨੇ
ਕੀ ਸੁਨਹੁ ਗੁਸਾਈ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਪੰਚਾਮੁਤ ਕਰਵਾਯੋ ॥ ਪਠ
ਅਨੰਦ ਸਭ ਮੈਂ ਬਰਤਾਯੋ ॥ ੩ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਨਿਜ ਕੇ ਬਖਸ਼ਾਇ ॥
ਅਤ ਅਨੰਦ ਮਨ ਮਹੁ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਫਿਗ ਜੋਪ ਆਦਿ ਗਨ
ਬੈਸੇ ॥ ਬਿਧੀਏ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਸੰਗ ਐਸੇ ॥ ੪ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਅਬ ਦੇਰ
ਨ ਕੋਈ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਕੇ ਰਿਸ ਬਹੁ ਹੋਈ ॥ ਪਰੁਚੇ ਹੀ ਸ਼ਤੁ ਗਨ
ਜਾਨੇ ॥ ਹੁਵੈ ਤਿਆਰੀ ਹੁਕਮ ਬਖਾਨੇ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨ ਗਨ ਤੁਰਕੈਨ ਕੇ
ਆ ਗਵਨੂ ॥ ਜਗਯੋ ਬੀਰ ਰਸ ਉਰ ਅਰਿ ਦਵਨੂ ॥ ਬੂਝਯੋ ਤਬੈ
ਜੋਪ ਕੇ ਸੰਗ ॥ ਇਹਾਂ ਕਰੋ ਤੁਮ ਕਿਸ ਬਿਧ ਜੰਗ ॥ ੬ ॥ ਸੁਨਤ
ਜੋਪ ਭਾਖੀ ਅਰਦਾਸ ॥ ॥ ਇਹੋ ਦੁਰਗ ਮਮ ਕਰੋ ਮਵਾਸ ॥ ਸੁਨ

ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਜੁੱਧ ਚਹੈਂ ਹਮ ਕਰਯੋ ਮਦਾਨਾ ॥
 ੨ ॥ ਕਹਯੋ ਜੋਧ ਜਿਮ ਆਪ 'ਰਜਾਇ ॥ ਹਮ ਰਾਜੀ ਹੈਂ ਤਿਸ ਕੇ
 ਮਾਇ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੁਧ ਮਦਾਨ ਮਹਿੰ ਚਾਹੋ ॥ ਇਸ ਬਲ ਤੇ ਨਵ
 ਕੈਸ ਲਖਾਹੋ ॥ ਅਹੈ ਝੀਲ ਬਡ ਸੁੰਦਰ ਬਾਰੀ ॥ ਤਹਾਂ ਦਿਹੈਂ ਹਮ
 'ਅਨੀ ਸੁ ਢਾਰੀ ॥ ੯ ॥ ਤੌਨ ਕੈਸ ਤਿਸ ਤੇ ਬਲ ਉਰੇ ॥ ਕਰੈਂ
 ਮੌਰਚੇ ਬੰਦੀ ਰੂਰੇ ॥ ਆਵੈਂ ਤੁਰਕ ਜੁ ਮਚੈ ਲਗਾਈ ॥ ਕੇਤਕ ਮਾਰੈਂ
 ਸ਼ਸਤ੍ਰੁ ਚਲਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਕੇਤਕ ਪਿਆਸੇ ਹੀ ਮਰ ਜਾਵੈਂ ॥ ਦਸ ਦਸ
 ਕੈਸ 'ਅੰਭ ਨਹਿੰ ਪਾਵੈਂ ॥ ਤਬ ਭਾਜਹਿੰ ਧਰ ਤ੍ਰਾਸ ਬਿਸਾਲਾ ॥
 ਕਟੈਂ ਖੜਗ ਸੋਂ ਗਨ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ੧੧ ॥ ਲੂਟ ਲੇਹਿੰਗੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰੁ
 ਤੁਰੰਗ ॥ ਰਾਖਹਿੰ ਮਾਰ ਸ਼ਤ੍ਰੁ ਗਨ ਜੰਗ ॥ ਕਹੋ ਬਚਨ ਉਤਸ਼ਾਹਿ
 ਸਮੇਤ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਕੇਤ ॥ ੧੨ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਅਬ
 'ਸੰਝ ਲਖੀਜੈ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਹੋਇ "ਪ੍ਰਸਥਾਨੇ ਕੀਜੈ ॥ ਆਵੈ ਸਾਹੁ ਕਿ
 ਲਸ਼ਕਰ ਭਾਰੋ ॥ ਹਬਿਆਰਨ ਸੋਂ ਪਕਰ ਸੰਘਾਰੋ ॥ ੧੩ ॥ ਮਸਲਤ
 ਜਬ ਨੀਕੇ ਕਰ ਲੀਨ ॥ ਜੰਗ ਸਮਾਨ ਅਨਾਵਨ ਕੀਨ ॥ ਬਾਂਟ
 ਸਭਨ 'ਕੋਧਨ ਕੈ ਦੀਨ ॥ ਸਬ ਬਿਧ ਭਲੇ ਤਿਆਰੀ ਕੀਨ ॥ ੧੪ ॥
 ਜੋਧ ਸ਼ਾਹੁ ਨਿਜ ਅਨੀ ਹਜਾਰ ॥ ਕੀਨ ਤਿਆਰੀ ਸਭ ਹਿਤ ਧਾਰ ॥
 ਨਿਸ ਬਿਤਾਇ 'ਦੁੰਦਭ ਬਜਵਾਇ ॥ ਜੁਗ ਹੈ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਜੋ
 ਲਿਆਇ ॥ ੧੫ ॥ ਇਕ ਪਰ ਜੀਨ ਪਾਇ ਮੰਗਵਾਯੋ ॥ ਜੋਧ ਰਾਇ
 ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ ਆਯੋ ॥ ਬਜੇ ਨਗਾਰੇ ਅਨੀ ਚਛਾਈ ॥ ਚਤੁੰਸ਼ ਸਹੰਸ
 ਭਈ ਸਮਦਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਕਾਂਗੜ ਤੇ ਦੱਖਨ ਦਿਸ ਗਏ ॥ ਮਹਾਂ
 ਉਜਾੜ ਬਿਲੋਕਤ ਭਏ ॥ ਭਰਯੋ ਬਿਮਲ ਜਲ ਤਾਲ ਨਿਹਾਰਾ ॥
 ਕਹਯੋ ਜੋਧ ਇਹੁ ਬਲ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਪਿਖ ਸਥਾਨ ਗੁਰ

ਹਰਖ ਨ ਬੋਰਾ ॥ ਸਾਧ ਸਾਧ ਆਛੇ ਬਲ ਟੇਰਾ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਉਤਰ
ਪਰੇ ਸਰ ਤੀਰ ॥ ^੧ਸਿਵਰ ਜਮਾਇ ਤਿਆਰ ਬਰ ਬੀਰ ॥ ੧੭ ॥
ਕੀਨ ਮੋਰਦੇ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਪਿਖੈਂ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਆਵੈਂ ਕਿਸ ਕਾਰ ॥ ਇਮ
ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਹ ਕੀਨਸ ਡੇਰਾ ॥ ਅਬ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਨ ਤੁਰਕਨ ਕੇਰਾ ॥
੧੮ ॥ ਜਬ ਬਿਧੀਏ ਹੈ ਕੀਨ ਕੁਦਾਵਨ ॥ ^੨ਦੁਰਗ ਦੀਵਾਰ ਨਦੀ
ਤਰ ਪਾਵਨ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਸਰਬ ਹੀ ਚਰਤ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਹਾਕ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਚਾਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਕਹਾਂ ਭਈ ਤੁਮ ਮਾਰ ਖੁਦਾਇ ॥ ਸਭ ਕੇ
ਦੇਖਤ ਹੈ ਲੇ ਜਾਇ ॥ ਤੁਮ ਸਭਹਨ ਕੀ ਅਸ ਮਤ ਮਾਰੀ ॥ ਨਹਿੰ
ਤਸਕਰ ਕੀ ਕੀਨ ^੩ਚਿਨਾਰੀ ॥ ੨੦ ॥ ਜਹਾਂ ^੪ਪਾਹਰੂ ਅਰ ਨਰ
ਕੋਈ ॥ ਸੁਨਹਿੰ ਸ਼ਾਹੁ ਬਾਨੀ ਦੁਖ ਭੋਈ ॥ ਉਚੇ ਬੋਲਤ ਲੋਕ ਸੁਨਾਵੈ
॥ ਹਜ਼ਰਤ ਜੀ ਕੁਛ ਬਸ ਨ ਬਸਾਵੈ ॥ ੨੧ ॥ ਜੋਰ ਦਰੋਗੀ ਕਰ
ਕਰ ਬਾਹੂੰ ॥ ਕਰਯੋ ਕਿਵਾਰ ਉਖਾਰਨ ਤਾਹੂੰ ॥ ਨਿਕਸਯੋ ਵਹਿਰ
ਸਾਹਿ ਦਿਸ ਗਯੋ ॥ ਕਹੈ ਸ਼ਾਹੁ ਕਿਉਂ ਬਿਲਮ ਲਗਯੋ ॥ ੨੨ ॥
ਤੇਰਹੁ ਕੁਲਫ ਨਿਕਾਰ ਸਿਪਾਹੀ ॥ ਜਾਵੈਂ ਪਾਛੇ ਤਸਕਰ ਧਾਈ ॥
ਸੋਂਦੇ ਮਾਨਵ ਕਿਤਕ ਹਕਾਰੇ ॥ ਜਾਰ ਮੁਸਾਲਹਿ ^੫ਤੇਰਤ ਤਾਰੇ ॥
੨੩ ॥ ਹੁਤੇ ਕੈਦ ਜਨ ਕਰੇ ਖਲਾਸੀ ॥ ਕੇ ਚਲ ਜਾਤ ਸ਼ਾਹੁ ਕੇ
ਪਾਸੀ ॥ ਭਯੋ ਸਭਨ ਮਹਿ ਏਕ ਅੰਢਾ ॥ ਪਿਖਯੋ ਨ ਸੁਨਯੋ ਜੁ
ਬਿਧੀਏ ^੬ਰੰਡਾ ॥ ੨੪ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਸਮੀਪਨ ਸੋਂ ਤਬ ਕਹੇ ॥ ਕਰੋ
ਉਪਾਵ ਦੇਰ ਨਹਿੰ ਲਹੇ ॥ ਸਭਨ ਤਬੈ ਕਰ ਜੋਰ ਬਖਾਨੀ ॥ ਹਜ਼ਰਤ
ਜੀ ਸੁਨੀਐ ਹਮ ਬਾਨੀ ॥ ੨੫ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਫੈਲਯੋ ਨਿਸ ਮਹਾਂ ॥
ਅਬ ਹੈ ਤਸਕਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਹਾਂ ॥ ਹੇਤ ਪ੍ਰਾਤ ਕੇ ^੭ਅਨੀ ਚਢਾਵੇ ॥
ਗੁਰੂ ਸੰਗ ਹੈ ਪਕਰ ਮੰਗਾਵੇ ॥ ੨੬ ॥ ਅਪਰ ਉਪਾਵ ਨ ਅਬ ਬਨ

ਆਵੈ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਕਹਿ ਸਭਨ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਜਾਹੁ ਅਬੈ ਫਜ਼ਰੈ ਚਲ
 ਆਉ ॥ ਤਿਆਰ ਰਹੋ ਨਹਿੰ ਬਿਲਮ ਲਗਾਉ ॥ ੨੭ ॥ ਇਮ
 ਸੁਨ ਗਮਨੇ ਸਭ ਨਿਜ ਧਾਮੂ ॥ ਸੁਤਾ ਸ਼ਾਹੁ ਨ ਆਇ ਅਰਾਮੂ ॥
 ਸੁਬਹਿ ਸਾਰ ਕਾਚਹਿਰੀ ਲਾਏ ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਉਮਰਾਵ ਸੁ ਆਏ ॥
 ੨੮ ॥ ਕਹਯੋ ਸ਼ਾਹੁ ਸਭ ਸੁਮਤ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਕਿਨਹੁ ਨ ਕਪਟ
 ਪਰਖਬੋ ਕੀਨ ॥ ਇਕ ਹੈ ਲੀਨ ਬਨਯੋ ਘਸਿਆਰੋ ॥ ੨੯ ॥ ਕੈਫ
 ਪਿਵਾਇ ਕਰੀ ਮਤਵਾਰੋ ॥ ੨੯ ॥ ਸੇ ਤੇ ਗਯੋ ਅਚਾਨਕ ਜਾਨੋ ॥
 ਦੂਸਰ ਕੇ ਬਡ ਅਚਰਜ ਮਾਨੋ ॥ ਜੀਨ ਪਾਇ ਹਮ ਆਪੇ ਦੀਨੋ ॥
 ਨਹਿੰ ਕਿਮ ਹੁੰ ਕਿਨ ਪਰਖਨ ਕੀਨੋ ॥ ੩੦ ॥ ਹੇਰਹੁ ਤਸਕਰ ਕੇਰ
 ਦਲੇਗੀ ॥ ਬਿਨ ਡਰਲੇ ਗਮਨਯੋ ਜੁਗ ਬੇਗੀ ॥ ਸੁਨਯੋ ਨ ਹਮ ਨੇ
 ਆਂਖ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਹਮ ਸੋ ਸਭਹਨ ਕੀ ਮਤ ਮਾਰੀ ॥ ੩੧ ॥ ਸਭ
 ਕਰ ਕੈਦ ਪਿੰਜਰੇ ਪਾਏ ॥ ਗਯੋ ਆਪ ਸਭ ਪਤੈ ਬਤਾਏ ॥ ਜਬ ਲੌ
 ਗੈਂ ਕਿ ਨਾਂ ਤਿਸ ਮਾਰੈਂ ॥ ਤਬ ਲਗ ਨਿੰਦਾ ਨਹਿੰ ਸੁਖ ਧਾਰੈਂ ॥
 ੩੨ ॥ ਤਬ ਸੁਨ ਮਸ਼ਟਯੋ ਖਾਨ ਵਜੀਰ ॥ ਨਹਿੰ ਭਾਖੀ ਕਿਸ ਬਿਧ
 ਤਤਬੀਰ ॥ ਤਬਹਿ ਸ਼ਾਹੁ ਤਰਵਾਰ ਨਿਕਾਰੀ ॥ ਧਰ ਬੀਰੇ ਕੇ ਸਹਿਤ
 ਅਗਾਰੀ ॥ ੩੩ ॥ ਖਰੋ ਅਰਜ਼ ਬੇਗੀ ਤਿਸ ਥਾਨੈ ॥ ਨਾਮ ਸਲਾਬਤ
 ਖਾਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਸਭਨ ਸੁਨਾਵਤ ਐਸੇ ਕਹਯੋ ॥ ਗੁਰ ਅਰਿ ਹਜ਼ਰਤ
 ਜੀਤਨ ਕਹਯੋ ॥ ੩੪ ॥ ਗਹਿ ਆਨਹਿ ਕਹਿ ਰਣ ਕਰ ਮਾਰੇ ॥
 ਤਿਨ ਤੇ ਅਧਕ ਜਿ ਓਜ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਨਗਨ ਤੇਗ ਸੇ ਮਜਾਨ ਕਰਾਇ ॥
 ਪਾਨਨ ਬੀਰਾ ਲੇ ਚਰਬਾਇ ॥ ੩੫ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕੇ ਜਾਨਤ
 ਜੇਈ ॥ ਠਾਂਢੇ ਧਾਰ ਤੂਸਨੀ ਤੇਈ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਕਾਬਲ ਠਕੁਹਾਈ
 ॥ ਸੋ ਗਰਬਤ ਚਿਤ ਲੀਨ ਉਠਾਈ ॥ ੩੬ ॥ ਗਹਿ ਤਰਵਾਰ

੧ ਘਾਹੀਆ ।

੨ ਸ਼ਰਾਬ ।

੩ ਝੱਲਾ ।

੪ ਚੁਪ ।

੫ ਪਾਨਾਂ ਦਾ ਬੀੜਾ

੬ ਚਬ ਲੀਡਾ ।

ਮਜਾਨ ਕੇ ਕੀਨਾ ॥ ਪਾਨਨ ਬੀਰਾ ^੧ਚਰਬ ਸੁ ਲੀਨਾ ॥ ਪਿਖ ਤੇ
ਸ਼ਾਹੁ ਦੀਨ ਸਿਰ ਪਾਹੁ ॥ ਪੁਨਹ ਕਹਯੋ ਜੇਤੇ ਦਲ ਚਾਹੁ ॥ ੩੭ ॥
ਲੀਜੈ ਸੰਗ ਅਬੈ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵਹੁ ॥ ਗਹੈ ਗੁਰੂ ਕੈ ਮਾਰ ਮੁਕਾਵਹੁ ॥
ਲਲਾ ਬੇਗ ਸੁਨ ਗਰਬ ਉਚਾਰਾ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਜਾਨਹੁ ਗੁਰ ਅਬ
ਮਾਰਾ ॥ ੩੮ ॥ ਕੈ ਤੇ ਬਾਂਧ ਸੰਗ ਹੈ ਲਿਆਵੋਂ ॥ ਕਹਿ ਰਣ ਬੀਚ
ਸ਼ਸਤ੍ਰੂ ਸੌਂ ਘਾਵੋਂ ॥ ਬਿਲਮ ਨ ਜਾਨੋ ਜਾਵਹੁੰ ਅਬੈ ॥ ਤਸਲਿਮਾਤ
ਕਰ ਨਿਕਸਯੋ ਤਬੈ ॥ ੩੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਬੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਤਿ੍ਥੀ
ਜੁਧਤਿਆਰੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਚੰਗੇਸ਼ਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫੪ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਬਡ ਗਰਬ ਯੁਤ ਆਯੋ ਨਿਜ ਦਲ ਜਾਹਿੰ ॥
ਸੈਨਾ ਪਤਿ ਬਡ ਸੁਰਮੰ ਤਿਆਰ ਕੀਏ ਸੰਗ ਮਾਹਿੰ ॥ ੧ ॥
ਚੈਪਈ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਕੇ ਇਕ ਥੋ ਭਾਈ ॥ ਕਮਰ ਬੇਗ
ਬਡ ਸੂਰੇ ਆਈ ॥ ਸ਼ਮਸ ਬੇਗ ਅਰ ਕਾਸਮ ਬੇਗੇ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਕੇ
ਸੁਤ ਬਡ ਤੇਗੇ ॥ ੨ ॥ ਬੇਗ ਲਲਾ ^੨ਭਗਨੀ ਕੇ ਨੰਦ ॥ ਸਭ ਤੇ
ਜਿਸ ਕੇ ਦੇਹ ਬਿਲੰਦ ॥ ਬਕਰਾ ਇਕ ਹਲਾਲ ਕਰ ਖਾਵੈ ॥ ਗਹੈ
^੩ਰਜਤਪਣ ^੪ਹਰਫ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ^੫ਸਿਪਰ ਚੀਰ ਕਰ ਦੋਇ
ਬਨਾਵੈ ॥ ^੬ਗਜ ਕੇ ਸੁੰਡ ਪਕਰ ਅਟਕਾਵੈ ॥ ਐਸੇ ਸੂਰ ਸੰਬੰਧੀ ਚਾਹ
॥ ਫੌਜ ਕਰੀ ^੭ਪੰਜ ਤੀਸ ਹਜਾਰ ॥ ੪ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਜੇ ਨਗਾਰੇ ^੮ਕੁਝ ਕੇ ਕਰ ਸਮਾਜ ਸਭ ਜੰਗਾ ॥
ਲਲਾ ਬੇਗ ^੯ਭਟ ਚਢ ਚਲਯੋ ਅਤ ^{੧੦}ਗਰਬਤ ^{੧੧}ਦਲ ਸੰਗ ॥ ੫ ॥
ਚੈਪਈ ॥ ਚਲੇ ਤੁਰਕ ਜਿਨ ਜਾਤ ਅਨੇਕ ॥ ਈਸਬ ਜ਼ਈ
ਬਡੇ ਦਲ ਏਕ ॥ ਦਾਊ ਜ਼ਈ ^{੧੨}ਰੁਹੇਲੇ ਭਾਰੇ ॥ ^{੧੩}ਗਿਲਜੀ ਜਿਨਕੇ

੧ ਛਵਿ ਲਿਆ । ੨ ਭੈਣ ਦਾ ਪੁਤਰ । ੩ ਰੁਪੈ । ੪ ਅਖਰ ਵਾ ਮੋਰ ।
੫ ਢਾਲ ਨੂੰ । ੬ ਹਾਬੀ । ੭ ਪੈਂਤੀਸ ਹਜਾਰ । ੮ ਚਲ ਪਈ । ੯ ਸੂਰਮੇ ।
੧੦ ਹੰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਹਿਤ । ੧੧ ਫੌਜ । ੧੨ ਪਾਦਰੀ ਪਠਾਣ । ੧੩ ਕਾਬਲੀ ਪਠਾਣ ।

ਡੀਲ ਅਪਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ੧੦ਹਫਸ ਵਲਾਇਤ ਕੇ ਤਨ ਕਾਰੇ ॥ ਮਹਾਂ
 ਮਲੋਛ ਮਹਾਂ ਬਲ ਵਾਰੇ ॥ ਸਭੀ ਸਵਾਰ ਨ ਪਜਾਦੇ ਕੋਈ ॥ ਰਾਮਨੇ
 ਮਗ ਅਪਸ਼ਗਨ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ੭ ॥ ਇਤ ਲਵ ਪੁਰ ਕੇ ਸਿੱਖਨ ਸਬੈ ॥
 ਭੇਜਯੋ ਦੂਤ ਗੁਰੂ ਦਿਸ ਤਬੈ ॥ ਤੁਰਕਨ ਦਲ ਤੇ ਪਹੁਚਯੋ ਆਗੇ ॥
 ਗੁਰ ਪਦ ਬੰਦਤ ਭਾ ਬਡਭਾਗੇ ॥ ੮ ॥ ਸਭੀ ਹੋਕੀਕਤ ਦਈ
 ਸੁਨਾਇ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਬਹੁ ਬਾਏ ॥ ਕਮਰ ਕਸੇ ਸਭ
 ਸੂਰਨ ਕੀਨ ॥ ਸ਼ਹੁ ਉਡੀਕੈਂ ਸ਼ਸਤ੍ਰਨ ਲੀਨ ॥ ੯ ॥ ਜਹਿੰ ਸਤਿਗੁਰ
 ਬਿਰੇ ਥੇ ਆਈ ॥ ੩ ਖਸ਼ਟ ਮਜਲ ਲਵ ਪੁਰ ਥੀ ਆਈ ॥ ਲਲਾ
 ਬੇਗ ਨਿਸ ਦਿਵਸ ਪਜਾਨੇ ॥ ਪਹਿਰ ਚਤਰ ਦਸ ਮਹਿੰ ੪ ਨਿਯਰਾਨੇ
 ॥ ੧੦ ॥ ਏਕ ਦੂਤ ਥੋ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪਠਾਯੋ ॥ ਹਸਨ ਖਾਨ ਜੋ ਨਾਮ
 ਕਹਾਯੋ ॥ ੫ ਹਯ ਕੋ ਤਿਆਗ ਗਾਮ ਕਿਸ ਮਾਹੀਂ ॥ ਬੇਸ ਆਪਨੋ
 ਰਾਖਯੋ ਨਾਹੀਂ ॥ ੧੧ ॥ ੬ ਸਾਝੰਕਾਲ ਗੁਰ ਦਲ ਪਰਵੇਸਾ ॥ ਭੇਦ
 ਲਹਯੋ ਦਲ ਗਰਬ ਵਿਸੇਸਾ ॥ ਪਰਖ ਸਿੱਖਨ ਤਬ ਮਾਰ ਮਚਾਈ ॥
 ਤਬੈ ਦੂਤ ਦੀ ਗੁਰੂ ਦੁਹਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਪਰਯੋ ਸ਼ੋਰ ਸਗਰੇ ਨਰ ਧਾਏ ॥
 ਮਾਰਨ ਤਿਆਗ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਲਿਆਏ ॥ ਪਿਖ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਕਹਾਂ ਤੇ
 ਆਯੋ ॥ ਕਹੋ ਸਾਚ ਨਤ ਦਹਿੰ ਮਰਵਾਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਨਤ ਦੂਤ ਡਰ
 ਐਸ ਉਚਾਰੀ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਕਾਬਲ ਪਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਭੇਤ ਹੋਤ ਹੇ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਕੇਤ ॥ ਪਠਯੋ ਮੋਹਿ ਬਡ ਸੀਘੁ ਸਮੇਤ ॥ ੧੪ ॥ ਦਲ
 ਪ੍ਰਵੇਸ ਮੈਂ ਸਕਲ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਭਟਨ ਪਛਾਨ ਲੀਨ ਬਹੁ ਮਾਰਾ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਬੂਝਨ ਠਾਨਾ ॥ ਕਹਾਂ ਸੈਨ ਤੁਰਕਨ ਮਹਾਨਾ ॥
 ੧੫ ॥ ਕੇਤਕ ਗਿਨਤੀ ਮੈਂ ਚਢ ਆਈ ॥ ਕਬ ਇਤ ਪਹੁਚਹਿ ਹੇਤ
 ਲਗਾਈ ॥ ਸੁਨਤ ਹਸਨ ਖਾਂ ਦੂਤ ਉਚਾਰਾ ॥ ਲਸ਼ਕਰ ਪੰਜ ਰੁ ਤੀਸ

੧ ਦੇਸ ਦਾ ਨਾਮ । ੨ ਹਾਲ ਵਾ ਵਾਰਤਾ । ੩ ਛੇ । ੪ ਨੈੜੇ ਆ ਗਿਆ ।
 ੫ ਘੋੜੇ ਨੂੰ । ੬ ਸੰਧਿਆਂ ਵੇਲੇ । ੭ ਵਾਸਤੇ । ੮ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਘਰ । ੯ ਛੰਤੀ ਨਾਲ ।

ਹਜਾਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ਨਹੀਂ ਦੇਰ ਅਬ ਆਵਨ ਮਾਹੀ ॥ ਪਹੁੰਚੀ ਲਖੈ
 'ਤਮੂ ਨਿਜ ਪਾਹੀ ॥ ਮੈਂ ਧਿਖ ਪਰਖਨ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰ ॥ ਤੁਮਰੇ
 'ਸ਼ਤ ਸੋ ਆਇ ਹਜਾਰ ॥ ੧੭ ॥ ਮਾਰ ਲੇਹਿੰਗੇ ਦੇਹਿ ਨ ਜਾਨਾ ॥
 ਇਨ ਤੁਰਕਾਨਾ ਕਰਹੈ ਹਾਨਾ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋ ਆਯੋ ॥
 ਢਿਗ ਤੇ ਪਗ ਦਿਵਾਇ ਪਠਾਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ਕਹਯੋ ਦੇਹੁ ਸੁਧ ਤਿਨ
 ਕੈ ਜਾਈ ॥ ਛੁਟਯੋ ਹਸਨ ਖਾਂ ਗਮਨਯੋ ਧਾਈ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਕੈ
 ਮਿਲਯੋ ਅਗਾਰੀ ॥ ਬੁਝਤ ਭਾ ਦਿਹੁ ਗੁਰ ਸੁਧ ਸਾਰੀ ॥ ੧੯ ॥
 ਸੁਨਤ ਹਸਨ ਖਾਂ ਭੇਤ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਡੇਰਾ ਗੁਰ ਉਜਾਰ ਮਹਿੰ ਲਾਯੋ ॥
 ਜਲ ਕੈ ਤਾਲ ਚੁਗਿਰਦੇ ਘੇਰਾ ॥ ਲਰਨ ਹੇਤ ਉਤਸਾਹੁ ਘਨੇਰਾ ॥
 ੨੦ ॥ ਚਾਰ ਹਜਾਰ ਸੁਭਟ ਸਮਸ਼ੇਰ ॥ ਹਮਰੀ ਫੌਜ ^੩ਮ੍ਰਿਗਨ ਸਮ
 ਹੇਰ ॥ ਗੁਰੂ ਬਿਲੰਦ ਬਲੀ ਸਮਸ਼ੇਰ ॥ ਨਿਸਚੈ ਜੀਤੈ ਬਡੈ ਦਲੇਰ ॥
 ੨੧ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਬਾਕ ਦੂਤ ਕੈ ਕਯੋ ॥ ਦੁਸ਼ਮਨ ਤੇ ਕੁਛ ਲੇ ਕਰ
 ਅਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਜੀਤ ਮੌਹਿ ਚਹਿੰ ਹਾਨਾ ॥ ਦੁਫ਼ਮਨ ਕੈ
 ਪੱਖੀ ਇਹੁ ਜਾਨਾ ॥ ^੪ਪਨਹੀ ਮਾਰਹੁ ਦੇਹੁ ਨਿਕਾਸੀ ॥ ਬਹੁਰ ਨ
 ਕਹੈ ਆਨ ਕੈ ਪਾਸੀ ॥ ੨੩ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਪਾਹਿ ^੫ਪੇਸ਼ ਮਰਵਾਇ ॥
 ਨਿਜ ^੬ਧੁਜਨੀ ਤੇ ਦਯੋ ਨਿਕਸਾਇ ॥ ਹਸਨ ਖਾਨ ਮਨ ਕੀਨ
 ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਅਬ ਨਹਿੰ ਹੈ ਕਿਤ ਓਟ ਹਮਾਰੀ ॥ ੨੪ ॥ ਗੁਰੂ ਪੀਰ
 ਕੇ ਨਿਕਟ ਸਿਧਾਊਂ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਤਿਨ ਤੇ ਬਰ ਪਾਊਂ ॥ ਅਸ
 ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਗੁਰ ਢਿਗ ਆਯੋ ॥ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ਮੁਖੋਂ ਅਲ੍ਹਾਯੋ ॥
 ੨੫ ॥ ਆਨ ਪਰਯੋ ਮੈਂ ^੭ਰਾਵਰ ਸਰਨੀ ॥ ਜਾਇ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਤਿਨ
 ਢਿਗ ਬਰਨੀ ॥ ਸਹਿ ਨ ਸਕੇ ^੮ਮਤ ਮੰਦ ^੯ਗੁਮਾਨੀ ॥ ਮਾਰਯੋ ਮੋਹਿ

੧ ਫੌਜ ।	੨ ਤੁਹਾਡਾ ਇਕ ਸੌ ਸਿਖ ਹੋਵੈ ।	੩ ਸਾਡੀ ਫੌਜ ਹਰਨਾਂ ਦੇ ਸਦਰਸ		
ਦੇਖਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ।	੪ ਜੂਤੀ ।	੪ ਜੂਤੇ ।	੫ ਫੌਜ ।	੬ ਆਪ ਦੀ ।
੭ ਭੈੜੀ ਮਤ ਵਾਲੇ ।	੮ ਹੰਕਾਰੀ ।			

੧ ਕਟਕ ਕਹਿ ਬਾਨੀ ॥ ੨੯ ॥ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਪੀਰ ਜੀ ਮੇਰੀ ॥
 ਨਹੀਂ ੨ ਅਲੰਬ ਰਹਯੋ ਅਬ ਹੋਗੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਨ
 ਕਰੀ ॥ ਹਮ ਹਿਤ ਲਹਯੋ ਮਾਰ ਇਸ ਪਰੀ ॥ ੩੦ ॥ ਮਿਦਲ ਬਾਕ
 ਕਹਿ ਦੀਨਸ ਧੀਰ ॥ ਪਿਖਹੁ ਜੰਗ ਰਹਿ ਹਮਰੇ ੩ ਤੀਰ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ
 ਕੇ ਅਬ ਲਹੈਂ ਮਾਰੀ ॥ ਦਿਹੈਂ ੪ ਮਾਲਕੀ ਕਾਬਲ ਸਾਰੀ ॥ ੩੧ ॥
 ਬਿਸਮੇ ਸਭ ਸੁਨ ਕੇ ਬਚ ਐਸਾ ॥ ਇਹੁ ਤੈ ਭਯੋ ਭਭੀਛਨ ਜੈਸਾ ॥
 ਧੰਨ ਧੰਨ ਸਭ ਬਦਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਕੇ ੫ ਬਿਰਦ ਬਿਚਾਰੇ
 ॥ ੩੨ ॥ ੬ ਅਰਧ ਰਾਤ ਹੋਈ ਤਬ ਆਇ ॥ ਕਹਿਤ ਹਸਨ ਖਾਂ
 ੭ ਰਿਪ ਸਮਦਾਇ ॥ ਪਰੁਚੇ ਜਾਨਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਤਬ ਗੁਰ ਭੇਜਯੋ
 ੮ ਸਹਿਸ ਸਹੂਰੇ ॥ ੩੩ ॥ ਲਗੇ ਅੰਗੀਠੇ ਗੁਰ ਦਲ ਭਾਰੇ ॥ ੯ ਮਾਘ
 ਮਾਸ ਮਹਿੰ ਲਗਹਿਨ ਪਾਰੇ ॥ ਉਤ ਤੁਰਕੀ ਦਲ ੧੦ ਸ੍ਰਮਤ ਬਿਸਾਲੇ ॥
 ੧੧ ਛੁਪ ਤੇ ੧੨ ਸੁਨ ਕੀਨ ਬਹੁ ਪਾਲੇ ॥ ੩੪ ॥ ਤੀਨਹੁ ਕਾਰਨ ਤੇ
 ਤੁਰਕਾਨਾ ॥ ਬਯਾਕੁਲ ਬਹੁ ਕਿਮ ਹੁਇਂ ਸਵਧਾਨਾ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ
 ਯੁਤ ਸਭ ਸਰਦਾਰਾ ॥ ਨਹਿੰ ਲਸਕਰ ਕੇ ਹਾਲ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੩੫ ॥
 ਤਨ ੧੩ ਪੁਸਤੀਨ ਨ ਲਾਗੈ ੧੪ ਪਾਰਾ ॥ ਖਾਨਾ ਸੰਗ ਕਰੈਂ ਆਹਾਰਾ ॥
 ਅਪਰ ਸੁਭਟ ਤਜਿਨ ਲਰਦੇ ਆਗੇ ॥ ਤੀਨਹੁ ਕਾਰਨ ਤਿਨ ਤਨ
 ਜਾਗੇ ॥ ੩੬ ॥ ਕਹਿ ਬਹੁ ਰਹੇ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਮਾਨੀ ॥ ਕਹੈਂ ਸੀਘ੍ਹਾ
 ਸਾਹੁ ਬਖਾਨੇ ॥ ਪਰਮ ਦੁਖੀ ਕਰ ਲਸਕਰ ਲਿਆਇ ॥ ਸੈ
 ਅਸਵਾਰਨ ਕੇ ੧੫ ਨੀਅਰਾਇ ॥ ੩੭ ॥ ਜਯੈਂ ਆਵਤ ਬੇਬਾਗ ਉਠਾਇ
 ॥ ਤਿਆਰ ਤੁਫੰਗਨ ਸਲਖ ਚਲਾਇ ॥ ਕੜਾ ਕਾੜ ਜਬ ਇਕਠੀ
 ਛੋਗੀ ॥ ਗਿਰੇ ਕਿਤਕ ੧੬ ਰਿਪ ਲਾਗਤ ਗੋਗੀ ॥ ੩੮ ॥ ਆਵਤ

੧ ਕੌੜੀ ।	੨ ਆਸਰਾ ।	੬ ਪਾਸ ।	੪ ਮਲਕੀਅਤ ।	੫ ਧਰਮ
੬ ਅਧੀ ਰਾਤ ।	੭ ਸੂਰਮੇ ।	੮ ਹਜ਼ਾਰ ਸੂਰਮੇ ।	੯ ਮਾਘ ਦਾ ਮਹੀਨਾ ।	
੧੦ ਛੈਜਨੂੰ ਥਕੇਵਾਂ ।	੧੧ ਭੁਖ ।	੧੨ ਜੜ ਹੈ ਗਈ ।	੨੩ ਭੇਡੂ ਦੀ ਖਲ ।	
੧੪ ਪਾਲਾ ਸਰਦੀ ।	੧੫ ਨੇੜੇ ।	੧੬ ਵੈਗੀ ।		

ਲਸ਼ਕਰ ਹੋ ਮੁਖ ਤੋਰਾ ॥ ਦਿਖਤ ਨ ਜਾਮਨ ਕੈ ਤਮ ਘੋਰਾ ॥
 ਲਲਾ ਬੇਗ ਜਾਨਯੋ ਗੁਰ ਇਹਾਂ ॥ ^੩ਝਾਰ ^੪ਮਤਾਬੀ ਜਾਰੇ ਮਹਾਂ
 ॥ ੩੬ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹ ਚਢਵਾਯੋ ॥ ਸੰਗੀ ਭ੍ਰਾਤ ਸਲੇਮ
 ਮਿਲਾਯੋ ॥ ਚਲੇ ਬਾਜ ਜਿਮ ਪਿਖਤ ਬਟੇਰੇ ॥ ਬਜੇ ਜੁਝਾਊ ਜੁਗ
 ਦਿਸ ਫੇਰੇ ॥ ੩੭ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਧੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਲਲਾ
 ਬੇਗ ਸੌਂ ਜੁਧ ਆਰੰਭ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪਚਵੰਝਮੋਂ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ਪਪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹਿ ਰੁ ਸਲੇਮ ਸ਼ਾਹਿ ਚਢੇ ਸੁ ^੫ਬੰਬ ਬਜਾਇ ॥
 ਬੇਗ ਲਲਾ ਨਿਜ ਭ੍ਰਾਤ ਜੋ ਕੰਬਰ ਬੇਗ ਚਛਾਇ ॥ ੧ ॥

ਸਵੱਖਾ। ਸਪਤ ਹਜ਼ਾਰ ਲੀਏ ਦਲ ਸੰਗ ਸੁ ਕੰਬਰ ਏਗ ਅਯੋ
 ਤਬ ਧਾਏ ॥ ਏਕ ^੬ਸਹੰਸ੍ਰ ਲੀਏ ਭਟ ਸੰਗ ਸੁ ਆਯ ਸਲੇਮ ਰੁ ਜੋਧ
 ਉਛਾਏ ॥ ਸਾਤ ਹਜ਼ਾਰ ਕੀ ਭੀਰ ਅਈ ਤਬ ਜੋਧ ਸਲੇਮ ਸੌਂ ਏਵ
 ਅਲਾਏ ॥ ਪੰਚ ਸੈ ਸੂਰ ਲਿਹੋ ਸੰਗ ਜਾਵਹੁ ਮਾਰ ਮਰਾਵਹੁ ਦੇਰ ਨ
 ਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸਾਤ ਹਜ਼ਾਰਨ ਉਪਰ ਪਾਂਚ ਸੈ ਦੌਰ ਗਏ ਇਮ
 ਮਾਰਨ ਕੈ ॥ ਹੋਤ ^੭ਛੁਧਾਤੁਰ ਕੇਹਰ ਜਯੋ ^੮ਮ੍ਰਿਗ ਕੈ ਸੁਨ ^੯ਨਾਦ
 ਅਹਾਰਨ ਕੈ ॥ ਹਾਬ ਉਠਾਇ ਸਕੈਂ ਨ ^{੧੦}ਰਿਪੂ ਠਰ ਸੁਨ ਭਏ ਹਿਤ
 ਹਾਰਨ ਕੈ ॥ ਹੈਨ ^{੧੧}ਤੁਫੰਗ ਸੰਭਾਰਨ ਕੈ ਤਬ ਕੈਨ ਗਹੈ ਤਰਵਾਰਨ
 ਕੈ ॥ ੩ ॥ ਆਪ ਹਜ਼ਾਰ ਤੁਫੰਗ ਛੁਟੀ ਰਿਪ ਚਾਰ ਸੈ ਮਾਰਕੈ ਭੂਮ
 ਗਿਰਾਏ ॥ ਛੂਟ ਗਏ ^{੧੨}ਤੁੰਡ ਰੁ ^{੧੩}ਮੁੰਡ ^{੧੪}ਪ੍ਰਚੰਡ ਹੀ ^{੧੫}ਘਾਵ ਲਗੇ

੧ ਰਾਤ । ੨ ਭਿਆਨਕ ਹਨੇਰਾ । ੩ ਰੇਸ਼ਨੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ । ੪ ਮਤਾਬ
 ਜਗਾਈ । ੫ ਨਗਾਰਾ । ੬ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸੂਰਮੇ । ੭ ਭੁਖਾ ਸੇਰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ । ੮ ਹਰਨ ।
 ੯ ਸ਼ਬਦ । ੧੦ ਵੈਰੀ । ੧੧ ਬੰਦੂਕਾਂ । ੧੨ ਮੂੰਹ । ੧੩ ਸਿਰ ।
 ੧੪ ਭਿਆਨਕ । ੧੫ ਜਖਮ ।

ਸਮਦਾਏ ॥ ਅੰਗਨ ਭੰਗ ੴਤੁਰੰਗ ਭਏ ਬਿਚ ਜੰਗ ਗਿਰੇ ਭਟ ਸੰਗ
ਗਿਰਾਏ ॥ ਬੀਚ ਮਸਾਲਚੀ ਨਾਸ ਕਰੇ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਾਂ ਅਰ
ੰਧੂਲ ਉਡਾਏ ॥ ੪ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਸ਼ਲਤ੍ਰੁ ਚਲੇਂ ਨਹਿੰ ਸ਼ਲਤ੍ਰੁ ਤੇ ਸ਼ਾਹ ਸਲੇਮ ਸੁਜਾਨ ॥

ਮੈਂਚ ਕ੍ਰਿਪਾਨੈਂ ਮਿਲ ਗਏ ਮਾਰ ਮਾਰ ਕਰ ਜੂਨ ॥ ੫ ॥

ਤੁਰਤ ਆਪ ਹੀ ਮੁਰ ਪਰੇ ਰੌਗਾ ਤੁਰਕਨ ਪਾਇ ॥

ਕਟਨ ਲਗੇ ਤਬ ਆਪ ਮਹਿੰ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਯੋ ਜਾਇ ॥ ੬ ॥

ਸਵੱਯਾ ॥ ਪੂਤ ਪਿਤਾ ਕੇ ਹਤੇ ਸਿਰ ਮੈਂ ਪਿਤ ਮਾਰਤ ਪੂਤ
ਕੇ ਨਾਹਿਨ ਜਾਨੈ ॥ ਭ੍ਰਾਤ ਸੋਂ ਭ੍ਰਾਤ ਗਿਰਯੋ ਕਟ ਕੈ ਤਿਮ ਨਾਹਿ
ਚਚਾ ਕੇ ਭਤੀਜ ਪਛਾਨੈ ॥ ਮੀਤ ਸੋਂ ਮੀਤ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਬਹੀ ਮਤ ਹੋਤ
ਭਈ ਹਤ ਆਪ ਹੀ ਹਾਨੈ ॥ ਮਾਰ ਮਰੇ ਸੁ ਹਜਾਰ ਹੀ ਸ਼ਲ੍ਤੂਨ ਬੋਰੇ ਹੀ
ਕਾਲ ਬਿਖੇ ਤੁਰਕਾਨੈ ॥ ੭ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਸਪਤ ਸਹਸ੍ਰਨ ਕੇ ਬਿਖੈ ਪਰੀ ਰੈਰ ਇਸ ਭਾਇ ॥

ਕਿਤ ਹਮਰੇ ਦਲ ਕਿਤ ਗੁਰੂ ਨਹਿੰ ਕਿਛ ਜਾਨਯੋ ਜਾਇ ॥ ੮ ॥

ਕਿਤ ਗਮਨੇ ਕਿਤ ਤੇ ਹਣੇਂ ਰਹਯੋ ਨ ਕਛੂ ਮਨ ਰਗਾਨ ॥

ਇਕ ੳਤਮ ਪੁਨ ੳਹਿਮ ੳਰਜ ਅਧਕ ਪਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਕਰ ਹਾਨ ॥ ੯ ॥

ਇਤ ਉਤ ਕੇ ਕਿਤ ਟਰ ਗਯੋ ਦੈਵ ਯੋਗ ਤੇ ਕੋਇ ॥

ਬਚਯੋ ਰਹਯੋ ਬਾਕੀ ਸਕਲ ਪਰੇ ੳਮ੍ਰਿਤਕ ਰਣ ਹੋਇ ॥ ੧੦ ॥

ਸਵੱਯਾ ॥ ਕੰਬਰ ਬੇਗ ਸੁ ਪ੍ਰਾਨ ਲੀਏ ਜਹਿੰਬੇਗ ਲੱਲਾ ਸੁਧ
ਜਾਇ ਸੁਨਾਈ ॥ ਏਕ ਤੇ ਸੀਤ ਤੇ ਅੰਗ ਗਏ ਠਰ ਦੂਸਰੇ ਹੈ ਤਮ ਕੇ
ਸਮਦਾਈ ॥ ਆਪਸ ਮੈਂ ਕਟ ਸੈਨ ਮਗੀ ਨ ਸਰਯੋ ਕੁਛ ਸ਼ਲਤ੍ਰੁ ਖਰੇ
ਸਮਹਾਈ ॥ ਅਬ ਅੰਰੇ ਅਨੀ ਬਹੁ ੳਅਗੂ ਪਠਾਵਹੁ ਸੰਮੁਖ ਹੋਇ

੧ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ । ੨ ਮਿਟੀ । ੩ ਹਨੇਰਾ । ੪ ਸਰਵੀ । ੫ ਮਿਟੀ
ਬਹੁਤ ਹੈ । ੬ ਮਰੇ ਹੋਏ । ੭ ਫੌਜ । ੮ ਅਗੇ ।

ਕਰੈ ਜੁ ਲਗਾਈ॥੧੧॥ ਸੁਨ ਸੋਨੁ ਰਹਯੋ ਬਿਸਮਾਇ ਲਲਾ ਮਰਯੋ ਦਲ
ਬਾਦ ਸਰਯੋ ਨਹਿੰ ਕਾਜੂ ॥ ਪੁਨ ਲੀਨ ਹਕਾਰ ਸੁਦਾਰ ਸਭੈ ਸਵਧਾਨ
ਹੁਜੇ 'ਲਹਬੇ ਕਹੁ 'ਆਜੂ ॥ ਆਪਸ ਕੀ ਕਰ ਲੇਨੁ ਪਛਾਨ ਮਹਾਨ
ਹਨੋ ਗੁਰ ਜਾਇ ਨ ਭਾਜੂ ॥ ਰਾਤ ਕੀ 'ਘਾਤ ਭਲੀ ਹਮ ਕੇ ਦਿਨ
ਮਹਿੰ ਭਜ ਹੈ ਗਹਿ ਲੀਜਹਿੰ ਆਜੂ ॥ ੧੨ ॥ ਦ੍ਰੈ ਸਰਦਾਰ ਪਠਾਨਨ
ਕੇ ਦਲ ਆਠ ਹਜ਼ਾਰ ਅਹੈ ਜਿਨ ਸੰਗਾ ॥ ਆਇਸ ਦੀਨਸ ਸੀਖ
ਸਿਖਾਇ ਚਲੈ ਰਣ ਕੇ ਚਿਤ ਚਾਵ ਉਮੰਗਾ ॥ ਭੀਖਨ ਪਾਨ ਬਡੈ
ਬਲਵਾਨ 'ਸੰਜੇਇ ਕੇ ਧਾਰ ਰਯੋ ਸਰਬੰਗਾ ॥ ਦੂਸਰੇ ਨਾਮ ਕਹੈਂ
ਗੁਲ ਖਾਂ ਜਿਨ ਆਗੇ ਕਰੇ ਬਹੁ ਬਾਰ ਹੀ ਜੰਗਾ ॥ ੧੩ ॥ ਆਠ
ਹਜ਼ਾਰ ਪਰਯੋ ਦਲ ਆਇ ਉਠਾਇ ਸਕੈਂ ਨ ਤੁਢੰਗਨ ਕੋ ॥ ਸੀਤ
ਤੇ ਹੋਇ ਰਹੇ ਜੜ੍ਹੁ ਕੇ ਸਮ 'ਪ੍ਰੇਰਤ ਅਗ੍ਰੁ ਤੁਰੰਗਨ ਕੋ ॥ ਤਿਆਰ
ਤੁਢੰਗ ਹਜ਼ਾਰ ਹੁਤੀ ਇਕ ਬਾਰ ਚਲੀ ਅਤਿ ਭੰਗਨ ਕੋ ॥ ਭੂਮ ਧੜਾ
ਧੜ ਗੇਰ ਦਏ ਪੁਨ ਖੈਂਰ ਲਏ 'ਖਗਨੰਗਨ ਕੋ ॥ ੧੪ ॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਗੁਰੂ ਸੂਰ ਦੌਰੇ ॥ ਕਰੈ ਸ਼ਤ੍ਰੁ ਬੈਰੇ ॥ ਕਛੂ
ਨਾਹਿ ਸੂਝੈ ॥ ਲਗੈ ਸਤ੍ਰੁ ਜੂਝੈ ॥ ੧੫ ॥ ਥਕੇ ਪੰਥ ਮਾਹੀਂ ॥ ਭਏ
ਨੀਂਦ ਨਾਹੀਂ ॥ ਕਿਤੇ ਭੂਖ ਭਾਰੇ ॥ ਛੁਧਾ ਨਾ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ੧੬ ॥
ਪਰੇ ਭੂਰ ਪਾਰਾ ॥ ਨ ਜਾਏ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਗੁਰੂ ਕੀ ਰਜਾਏ ॥ ਸਮੀਰੰ
ਚਲਾਏ ॥ ੧੭ ॥ ਮਹਾਂ ਸੀਤ ਬਿਆਪੇ ॥ ਮਹਾਂ 'ਸ਼ਤ੍ਰੁ ਕਾਪੇ ॥ ਜੁਟੇ
ਦੰਤ ਬੋਲੈਂ ॥ ਮਸੇ ਹਾਸ ਖੋਲੈਂ ॥ ੧੮ ॥ ਕਿਤੀ ਦੇਰ ਲਾਗੇ ॥
ਤੁਢੰਗਨ ਤਿਆਗੇ ॥ ਕਰਯੋ ਜੋਧ ਹੱਲਾ ॥ ਨਹੀਂ ਜਾਇ 'ਹੋਝੱਲਾ ॥
੧੯ ॥ ਪਰਯੋ 'ਭੂਰ ਰੈਗਾ ॥ ਸੁਨਯੋ ਤੂਰ ਠੈਗਾ ॥ ਗੁਰੂ ਜਾਨ ਲੀਨੋ ॥

੧ ਲੜਨ ਵਾਸਤੇ । ੨ ਅਜ ਹੁਣੇ । ੩ ਮਰੇ ਹੋਏ । ੪ ਲੈਹੇ ਦਾ ਇਕ
ਕੇਟ ਦੀ ਤਗ੍ਰੀ ਸਰੀਰ ਤੇ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ । ੫ ਸਰਵੀ ਨਾਲ । ੬ ਪਰੇਰਦੇ ਹਨ ਘੋੜਿਆਂ
ਨੂੰ । ੭ ਤਲਵਾਰਾਂ ਨੂੰ । ੮ ਹਵਾ । ੯ ਵੈਗੀ ਕੰਬਦੇ ਹਨ । ੧੦ ਦੰਦ ।
੧੧ ਪ੍ਰਤਾਪ । ੧੨ ਬਹੁਤ ਰੌਲਾ ।

ਰਣੰ ਭੂਰ ਚੀਨੋ ॥ ੨੦ ॥ ਪਠੇ ਐਗ ਸੂਰੰ ॥ ਹਜ਼ਾਰੈਃ^੧ ਸਉਰੰ ॥
 ਰਣੰ ਰੰਗ ਰਾਤੇ ॥ ਚਲੇ ਬੀਰ ਮਾਤੇ ॥ ੨੧ ॥ ਜਹਾਂ ਜੋਧ ਜੋਧਾ ॥
 ਰੁਪਯੋ ਜਾਇ ਕ੍ਰੋਧਾ ॥ ਤਹਾਂ ਜਾਇ ਏਲੇ ॥ ਬਡੇ ਬੰਧ ਟੇਲੇ ॥ ੨੨ ॥
 ਤਪੇ ਈਨ ਜਾਰੀ ॥ ਨਪੀਂ ਸੀਤ ਭਾਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨੈਂ ਚਲਾਈ ॥ ਸੇ
 ਲੈਹੂ ਚਖਾਈ ॥ ੨੩ ॥ ਕਠੈਂ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਅੰਗਾ ॥ ਭਈ ਲਾਲ ਰੰਗਾ ॥
 ਗੁਰੂ ਸੂਰ ਏਕੈ ॥ ਸੰਘਾਰੇ ਅਨੇਕੈ ॥ ੨੪ ॥ ਕਿਤੇ ਘਾਇ ਖਾਏ ॥
 ਕਰੈਂ ਹਾਏ ਹਾਏ ॥ ਚਹੈਂ ਕੋਊ ਭਾਗੇ ॥ ਨ ਸੂਝੈ ਸੁ ਆਗੇ ॥ ੨੫ ॥
 ਸੁ ਹੋਇ ਲਾਚਾਰਾ ॥ ਅਰੇ ਖਾਇ ਮਾਰਾ ॥ ਨ ਹਾਬੈਂ ਉਠਾਵੈਂ ॥ ਨ
 ਗੋਰੀ ਚਲਾਵੈਂ ॥ ੨੬ ॥ ਪੁਕਾਰੈਂ ਕਹੰਤੇ ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਵੰਤੇ ॥ ਗੁਰੂ
 ਪੈਨ ਪੇਗੀ ॥ ਕਬੈ ਯੈਂ ਨ ਹੋਗੀ ॥ ੨੭ ॥ ਕਹੈਂ ਕੈਨ ਬੀਰਾ ॥ ਸਹਾਰੈ
 ਸਮੀਰਾ ॥ ਸੁਨੈਂ ਕੈਨ ਬਾਨੀ ॥ ਪਰੀ ਧੂਮ ਧਾਨੀ ॥ ੨੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਹੁਤੇ ਸੈਨ ਸਰਦਾਰ ਜੇ ਰਹੇ ਪਿਛਾਰੀ ਸੇਇ ॥ ਢੌੜ
 ਲਸ਼ਕਰ ਅਗ੍ਰੂ ਨਿਜ ਬਕਤ ਛੁਧਤ ਠਰ ਜੋਇ ॥ ੨੯ ॥ ਭਾਜੇ
 ਲਰਯੋ ਨ ਲਖ ਪਰੈ ਹੁਤੇ ਅੰਧੇਰਾ^੨ ਪੀਨ ॥ ਸੈਨਾਂ ਪਤ ਬਾਚੇ ਸਕਲ
 ਸੈਨਾਂ ਪ੍ਰਾਨ ਬਿਹੀਨ ॥ ੩੦ ॥ ਕਹੋਂ ਕਹਾਂ ਲਗ^੩ ਨਿਬਲਤਾ ਭਈ
 ਜੁ ਤੁਰਕਨ ਮਾਹਿ ॥ ਭਾਜੇ ਗਏ ਨ ਮੁਰ ਲਰੈਂ ਖਰੇ ਖਰੇ ਮਰ ਜਾਹਿ
 ॥ ੩੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੈਨ ਗਨ ਸੁਨੀ^੪ ਅਵਾਈ ਭੂਰ ॥ ਮਾਰੇ
 ਸੁਗਮ ਨ ਕੁਛ ਲਰੈਂ ਉਰ ਪ੍ਰਮੇਦ ਬਹੁ ਸੂਰ ॥ ੩੨ ॥ ਸਪਤ ਸੁ
 ਅਸ਼ਟ ਹਜ਼ਾਰ ਭਟ ਮਰੇ ਅੰਧੇਰੇ ਮਾਹਿੰ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਦਿਗ ਸੁਧ
 ਗਈ^੫ ਸ਼ੋਕਾਤੁਰ ਬਹੁ ਬਾਹਿ ॥ ੩੩ ॥ ਲਯੋ ਨ ਆਛੇ ਜੰਗ ਕੁਛ
 ਸੋਕਤ ਅਤ ਚਿਤ ਮਾਹਿ ॥ ਭਗਨੀ ਨੰਦਨ ਦਿਗ ਹੁਤੈ ਕਾਬਲ ਬੇਗ
 ਸੁ ਜਾਹਿ ॥ ੩੪ ॥ ਦਿਵਸ ਚਢੇ ਜਬ ਜੰਗ ਕੀ ਆਛੀ ਬਿਧ ਤਬ

੧ ਸੂਰਮੇ । ੨ ਭਾਰੀ । ੩ ਜਰਨੈਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ । ੪ ਬਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ।
 ੫ ਖਬਰਾਂ । ੬ ਪੰਦਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ । ੭ ਦੁਖੀ ਵਾ ਚਿੰਤਾ ਵਾਨ ।

ਜਾਨ ॥ ਗਹਿ ਲਹਿ ਹੈਂ ਕੈ ਮਾਰ ਹੈਂ ਕੈ ਮਾਰ ਹੈਂ ਦਿਹੈਂ ਨਹੀਂ
ਗੁਰ ਜਾਨ ॥ ੩੫ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥ ਆਯੋ ਕੰਬਰ ਬੇਗ ਇਤਨੇ ਮਹਿ ਸਭ ਸੁਨ
ਕਹਯੋ ॥ ਕਯੋਂ ਨ ਰਿਦੈ ^੧ਉਦਬੇਗ ਧਾਰਤ ਹੋ ਸੁਖ ਸੋਂ ਬਿਰੇ ॥ ੩੬ ॥
ਆਇ ਪਰੈ ਗੁਰ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਵੈ ਨਹੀਂ ॥ ਪਠ ਦੈ ਹੈਂ ਜਮ
ਐਨ ਜਿਮ ਲਸ਼ਕਰ ਆਗੇ ਹਤਯੋ ॥ ੩੭ ॥ ਕਾਠਤ ਤੁਮ ਕੇ ਜਾਇ
ਲਵ ਪੁਰ ਲਗ ਮਿਟ ਹੈ ਨਹੀਂ ॥ ਕਯੋਂ ਨਹਿੰ ਕਰਤ ਉਪਾਇ ਜਬ
ਲਗ ਈਹਾਂ ਨ ਆਵਹੀ ॥ ੩੮ ॥ ਭਲੇ ਆਈ ਹੈ ਲੈਨ ਨਿਕਟ
ਹੋਇ ਨਹਿੰ ਜਾਇ ਹੈ ॥ ਕਰਹੋ ਪ੍ਰਾਨਨ ਚੈਨ ਮੋਕਹੁ ਇਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਈ ॥
੩੯ ॥ ਸੁਨ ^੨ਸਚਿਤ ਚਿਤ ਹੋਇ ਲਲਾ ਬੇਗ ਕਿਛੁ ਮੈਨ ਧਰ ॥
ਗਹਯੋ ਚਹਿਤ ਗੁਰ ਸੋਇ ਜਮ ਤੇ ਗਹਯੋ ਸੁ ਜਾਵਹੀ ॥ ੪੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਬੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਤ੍ਰਿਤੁਜੇ
ਜੁਧ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਛੇਵੰਝਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫੧ ॥
ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਕੇ ਸੁਤ ਖਰੇ ਬੈਲੇ ^੩ਕੈਪ ਸਮੇਤ ॥
^੪ਟਰੈ ਨ ਅਬ ਆਗੈ ਪਠੈ ^੫ਦਸ ਸਹੰਸ੍ਰ ਰਣ ਖੇਤ ॥ ੧ ॥

ਪਾਪੜੀ ਛੰਦ ॥ ਤਿਹ ਰਹੈਂ ਲਰਤ ਆਗਾ ਸੁ ਰੈਕ ॥ ਜਬ
ਲੈਂ ਨ ਪ੍ਰਾਤ ਦੇਖੀ ਬਿਲੋਕ ॥ ਦਿਨ ਚਰੇ ਬੀਰ ਸਗਰੇ ਸੰਭਾਰ ॥ ਗਹਿ
ਲੇਹਿੰ ਗੁਰੂ ਹੈ ਸੰਗ ਸਾਰ ॥ ੨ ॥ ਸੁਨ ਲਲਾ ਬੇਗ ^੬ਮਸਲਤ
ਬਿਸਾਲ ॥ ਤਬ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਸਰਦਾਰ ਨਾਲ ॥ ਹੁਇ ਅਗ੍ਰ ਜਾਇ
ਛੇਰਯੋ ਸੁ ਜੰਗ ॥ ਕਰ ਹਲਾ ਹੁਲ ਬਡ ਰੈਰ ਸੰਗ ॥ ੩ ॥ ਸੁਨ
ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਪੁਨ ਗੁਰ ਪਠਾਇ ॥ ਭਟ ਚਲੇ ਗਰਜ ਦੁਦਭ ਬਜਾਇ
॥ ਤਬ ਜੋਧ ਮਲਕੇ ਜਾਤੀ ਬੁਲਾਇ ॥ ਬਰ ਕਹਿਤ ਕਰੋ ਅਬ ਕੋਇ

੧ ਬੀਘਰ ।

੨ ਚਿੰਤਾ ਗਹਿਤ ਹੋਕੇ ।

੩ ਗੁਸੇ ਵਿਚ ।

੪ ਮੁੜੋ ਨਾਂ ।

੫ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ।

੬ ਸਲਾਹ ।

ਦਾਇ ॥ ੪ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਬਿਨਾਸ ਤੁਰਕਾਨ ਹੋਇ ॥ ਸਮਦਾਇ ਸ਼ਤ੍ਰੁ
ਉਬਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਇਹੁ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਨਮੁਖ ਲਗਾਇ ॥ ਹਮ
ਹੋਹਿੰ ਦੂਰ ਦਿਖਬੈ ਕੈ ਨਾਇ ॥ ਪ ॥ ਪਸਚਾਤ ਤੁਰਕ ਦਲ ਕੇਰ
ਹੋਇ ॥ ਪੁਨ ਪਰੈਂ ਆਨ ਕਰ ਨੇਰ ਢੋਇ ॥ ਸਭ ਅਪਨ ਸੂਰ ਕੈ
ਦਿਹੁ ਸੁਨਾਇ ॥ ਰਹਿੰ ਟੋਲ ਬੀਚ ਨਹਿੰ ਨਿਕਸ ਜਾਇ ॥ ਈ ॥
ਇਕ ਹਤਹਿੰ ਤਮਾਚਾ ਗਜਬ ਕੇਰ ॥ ਹੁਹਿੰ ਤੁਰਤ ਦੂਰ ਨਹਿੰ
ਲਗਹਿ ਦੇਰ ॥ ਕਟ ਮਰਹਿੰ ਆਪ ਮਹਿੰ ਮੰਦ ਸ਼ਤ੍ਰੁ ॥ ਨਹਿੰ ਲਖਹਿੰ
ਤਿਮਰ ਮਹਿੰ ਹਤਹਿੰ ਮਿਤ੍ਰ ॥ ੨ ॥ ਸੁਨ ਹਰਖ ਬਿਪ੍ਰ ਤਿਮ ਕਰ
ਉਚਾਰ ॥ ਕਰ ਪ੍ਰਿਥਕ ਸੁਭਟ ਤਜ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ॥ ਇਤ ਜੁਧ ਮਲਕ
ਜਾਤੀ ਸੁਠਾਨ ॥ ਉਤ ਪਰਯੋ ਜੋਧ ਜੋਧਾ ਮਹਾਨ ॥ ੮ ॥ ਇਕ
ਸ਼ਲਖ ਸ਼ੋਰ ਬਿਚ ਹੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥ ਗਹਿ ਖੜਗ ਮਜਾਨ ਤੇ ਖੈਂਚ ਬੇਸ ॥
ਬਡ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿੰ ਮਾਰ ਮਾਰ ॥ ਦੁਹਿ ਦਿਸਨ ਜੰਗ ਪਿਖ
ਤੁਰਕ ਹਾਰ ॥ ੯ ॥

ਰਸਾਵਲ ਚੰਦ ॥ ਨਹੀਂ ਭੇਵ ਜਾਨੈ ॥ ਕਹਾਂ ਆਇ ਹਾਨੈ ॥
ਕਿਤੀ ਦੂਰ ਡੇਰਾ ॥ ਨਹੀਂ ਬਾਨ ਹੇਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਕਟੈਂ ਸ਼ਤ੍ਰੁ ਅੰਗਾ ॥
ਕਿਸੂ ਸੀਸ ਭੰਗਾ ॥ ਕਟਯੋ ਹਾਥ ਕਾਹੂੰ ॥ ਗਿਰੇ ਭੂਮ ਮਾਹੂੰ ॥ ੧੧ ॥
ਚਲੈਂ ਖੱਗ ਖੰਡੇ ॥ ਕਰੈਂ ਦੇਇ ਖੰਡੇ ॥

ਪਿਛਾਗੀ ਤਮਾਚਾ ॥ ਹਟਯੋ ਬੀਰ ਰਾਚਾ ॥ ੧੨ ॥ ਗਈ
ਆਪ ਛੋਰੀ ॥ ਭਏ ਸੈਨ ਓਰੀ ॥ ਰਿਪੂ ਆਪ ਮਾਹੀਂ ॥ ਪਛਾਨੈਂ ਸੁ
ਨਾਹੀਂ ॥ ੧੩ ॥ ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਮਾਰਾ ॥ ਨ ਹੋਈ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਰਚਯੋ
ਜੋਧ ਦਾਊ ॥ ਮਰੇ ਆਪ ਘਾਊ ॥ ੧੪ ॥

੧ ਭੈੜੁੰ ਵੈਰੀ । ੨ ਹਨੇਰਾ । ੩ ਬਾਹਮਣ ਜਾਤੀ ਮਲਕ । ੪ ਕੰਦੂਕਾਂ
ਦਾ ਇਕੈ ਵਾਰੀ ਗੋਲੀ ਚਲੀ । ੫ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਵਾ ਧਰਤੀ ਤੇ । ੬ ਵੈਰੀ ।

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਮਰਤ ਪਰਸਪਰ ਤੁਰਕ ਗਨ ਭਈ ਭੋਰ ਤਬ ਆਇ ॥
ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਲਸ਼ਕਰ ਮਰਯੋ ਅਪਨ ਬੀਚ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ੧੫ ॥

ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਛੰਦ ॥ ਬੀਸ ਰੁ ਪੰਚ ਸਹੰਸ੍ਹ ਦਲ ਤਮ ਮਹਿੰ
ਇਮ ਨਾਸਾ ॥ ਜਿਮ ਤਮ ਕੇ ਸੂਰਜ ਹਤਯੋ ਕਰ ਦੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥
ਲਲਾ ਬੇਗ ਲਸ਼ਕਰ ਪਿਖਯੋ ਜਬ ਭਯੋ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਅਲਪ ਰਹੇ
ਬਹੁਤੇ ਮਰੇ ਤਜ ਜੈ ਬਿਸਵਾਸਾ ॥ ੧੬ ॥ ਭ੍ਰਾਤਾ ਕੰਬਰ ਬੇਗ ਫਿਗ
ਬੋਲਯੋ ਧਰ ਧੀਰਾ ॥ ਤਿਮਰ ਮਿਟਯੋ ਪਰਕਾਸ਼ ਭਾ ਠਰ ਗਾ ਅਬ
ਸੀਰਾ ॥ ਦੇਹੁ ਦਮਾਮੇ ਚਢੋ ਸਭ ਘਾਲੋ ਰਣ ਘੋਰਾ ॥ ਗੁਰ ਯੁਤ
ਗਹਿ ਲੇ ਹੈਂ ਅਬੈ ਘੋਰਨ ਕੇ ਜੋਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ^੫ਅਸ ਮੰਜਸ ਕਰ ਸਭ
ਚਲੇ ਬਡ ਬਾਂਧੇ ਟੋਰਾ ॥ ਬਜੇ ਦਮਾਮੇ ਅਨਕ ਹੀ ਜਿਨ ਕੇ ਬਹੁ
ਸ਼ੋਰਾ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਬਡ ਬੀਰ ਬਹਾਦਰ ॥ ਪਹਿਰੇ
ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਰੁ ਬਸਤ੍ਰ ਸ਼ੁਭ ਕਰਬੈ ਕੁ ਮਹਾਂ ਦਰ ॥ ੧੮ ॥ ਲਲਾ ਚਢਯੋ
ਸਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਲਬਾਗ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਚੋਬ ਪਰੀ ਰਣਜੀਤ ਪਰ ਭਟ
ਆਏ ਧੁਧ ਲੇਲੇ ॥ ਛੋਰ ਤੁਰੰਗਮ ਕੇ ਚਲੇ ਨਹਿੰ ਬਿਲਮ ਲਗਾਈ ॥
ਆਇ ਬਿਰੇ ਫਿਗ ਜੋਧ ਕੇ ਜਹਿ ਮਚਤ ਲਗਾਈ ॥ ੧੯ ॥ ਦੂਤ
ਹਸਨ ਖਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਬ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਕਹੁ ਕਹਾਂ
ਹੈ ਜੋ ਚਢ ਕਰ ਆਯੋ ॥ ਸੁਨਤ ਕਹਯੋ ਪ੍ਰਭ ਸੋ ਪਿਖੇ ਜਿਸ ਗਰ
ਪੁਸਤੀਨਾ ॥ ਸਿਰ ਪਰ ਕੰਚਨ ਖੋਲ ਜਿਹ ਦਮਕਹਿ ^{੧੧}ਦੂਤ ਭੀਨਾ
॥ ੨੦ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਸੋ ਜਾਨੀਐ ਜਿਸ ਗਰਬ ਬਡੇਰਾ ॥ ਬੇਗ ਜੁ
ਕੰਬਰ ^{੧੨}ਬਾਮ ਚਿਸ ਭ੍ਰਾਤਾ ਦਿਸ ਕੇਰਾ ॥ ਪਿਖਹੁ ^{੧੩}ਦਾਹਿਨੀ ਦਿਸ਼ਾ
ਮਹਿੰ ਸਬਜਾ ਜਿਸ ਘੋਰਾ ॥ ਨਾਮ ਕਾਬਲੀ ਬੇਗ ਇਸ ਰਾਖੈ ਬਡ

੧ ਟਲ ਗਿਆ ।

੨ ਪਾਲਾ ।

੩ ਮੈਦਾਨੇ ਜੰਗ ।

੪ ਭਿਆਨਕ ।

੫ ਅਯੋਗ ।

੬ ਟੋਲੀਆਂ ਬੰਨ ਕੇ ।

੭ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ।

੮ ਦੇਰ ।

੯ ਗਲ

ਵਿਚ ।

੧੦ ਭੇਡੂ ਦੀ ਖੱਲ ਦਾ ਕੇਟ ।

੧੧ ਸੋਭਾ ।

੧੨ ਖੜੇ ਪਾਸੇ ।

੧੩ ਧਰਡੀ ।

ਜੋਰਾ ॥ ੨੧ ॥ ਦੁਨਹੁ ਇਸ ਕੇ ਸੁਤ ਖਰੇ ਇਕ ਕਾਸਮ ਬੇਗਾ ॥
 ਸ਼ਿਸ਼ ਬੇਗ ਸੁਤ ਦੂਸਰੇ ਜਿਸ ਕੇ ਕਰ ਤੇਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਗਸੇ
 ਸੁਨਤ ਕਰ ਧਨਖ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਤੌਰ ਨਿਕਾਸਯੋ ਖਰ ਬਡੈ ਤਕ ਕੈ
 ਤਬ ਮਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਕੇ ਸੀਸ ਪੈ ਜੋ ਕੰਚਨ ਕੇਰਾ ॥
 ਤਕ ਮਾਰਯੋ ਤਿਸ ਕੇ ਤਬੈ 'ਅਵਨੀ ਪਰ ਗੇਰਾ ॥ ਪਿਖ ਕਰ ਬਿਸਮੇ
 ਹਲਚਲੇ ਇਤ ਉਤ ਕੇ ਹੋਏ ॥ 'ਖਰ ਖਪਰਾ ਧਰਨੀ ਗਢਯੋ ਦੇਖੈ
 ਸਭ ਕੋਏ ॥ ੨੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਿਰ ਤੇ ਕੰਚਨ ਖੇਲ ਜਬ ^੩ਪਰੀਆ ਸਹਿਤ ਗਿਰਾਇ ॥
 ਨਗਨ ^੪ਮੂੰਡ ^੫ਮੂੰਡਯੋ ਹੁਤੇ ^੬ਲਜਤ ^੭ਮੁੰਤਕ ਜਨ ਪਾਇ ॥ ੨੪ ॥
 ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਛੰਦ ॥ ^੮ਕੁਪਯੋ ਬਿਲੋਚਨ ਰਕਤ ਕਰ ਕਹਿ
 'ਭੁਜਾ ਉਠਾਏ ॥ ਕਜੋਂ ਨ ਕਰਤ ^{੯੦}ਹੇਲਾ ਅਬੈ ਮਾਰਹੁ ਸਮਦਾਏ ॥
 ਸੁਨ ਆਇਸ ਕੇ ਤੁਰਕ ਭਟ ਬਡ ਮੁਗਲ ਰਿਸਾਏ ॥ ਹੇਲ ਘਾਲ
 ਬਡ ਜੋਰ ਸੋਂ ਇਕ ਬਾਰਹਿ ਆਏ ॥ ੨੫ ॥ ਇਤ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰ
 ਸੀਘੂਤਾ ਦਿਗ ਜੋਪ ਹਕਾਰਾ ॥ ^{੧੧}ਅਰਧ ਚਮੂ ਨਿਜ ਸੰਗ ਲੇ
^{੧੨}ਹੁਜਹਿ ਅਬੈ ਤਿਆਰਾ ॥ ਹਮ ਸਨਮੁਖ ਇਸ ਲਰਹਿੰਗੇ ਝਾਲਹਿੰ
 ਬਡ ਰੇਲਾ ॥ ਦੱਖਨ ਦਿਸ ਤੇ ਤੁਮ ਪਰਹੁ ਦਿਹੁ ^{੧੩}ਰੇਲ ਰੁ ^{੧੪}ਪੇਲਾ
 ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਤੇ ਭਟ ਜੋਪ ਬਖਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰੰਤੀ ਜੀ
 ਤੁਮ ਬਲ ਪਾਇ ਅਬੈ ਹਤ ਹੈਂ ਤੁਰਕਾਨਾ ॥ ਦੈ ਸਹੰਸ਼ ਕੁਛ ਨੂੰਨ
 ਭਟ ਲੈਕੈ ਭਾ ਨਿਆਰੈ ॥ ਪਰਯੋ ਦਿਸਾ ਦੱਖਨ ਤਬੈ ਮਾਰਤ
 ਲਲਕਾਰੈ ॥ ੨੭ ॥

੧ ਧਰਤੀ ।	੨ ਤਿਖਾ ਤੀਰ ।	੩ ਪਗ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ।	੪ ਸਿਰ ।
੫ ਮੂੰਨਿਆਂ ਹੋਇਆ ।	੬ ਸ਼ਰਮ ਸਾਰ ।	੭ ਜਿਊਂਦਿਆਂ ਮਰ ਗਿਆ ।	੮ ਗੁਸੇ ਹੋਇਆ ।
੮ ਬਾਂਹਵਾਂਨੂੰ ।	੯੦ ਹੱਲਾ ਵਾ ਹਮਲਾ ।	੯੧ ਅਣੀ ਫੌਜ ।	
੧੨ ਹੋ ਜਾਓ ।	੧੩ ਹੱਲਾ ਕਰਕੇ ਧਕੇ ਦੇਓ ।	੧੪ ਪਿਛੇ ਹਟਾ ਦਿਓ ।	

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਭਯੇ ਨੇਰ ਸੈਨਾ ॥ ਕੁਪੇ ਲਾਲ ਨੈਨਾਂ ॥
 ਤੁਢੰਗਾਨ ਛੋਗੀ ॥ ਪਗੀ ਮਾਰ ਗੋਗੀ ॥ ੨੮ ॥ ਹਲਾਹੁਲ ਹੋਈ ॥
 ਭਈ ਸੂਰ ਢੋਈ ॥ ਮਚੇ ਬੀਰ ਧੀਰਾ ॥ ਚਲੇ ਖੱਗ ਤੀਰਾ ॥ ੨੯ ॥
 ਮਚਯੋ ਰੈਰ ਭਾਰੀ ॥ ਬਕੈਂ ਮਾਰ ਮਾਰੀ ॥ ਕਿਨੂ ਮਾਰ ਨੇਜਾ ॥ ਕਰੀ
 ਭੂਮ ਸੇਜਾ ॥ ੩੦ ॥ ਕਿ ਸਾਂਗੀ ਸੰਭਾਗੀ ॥ ਬਿਧੈਂ ਸ਼ਤ੍ਰੁ ਭਾਰੀ ॥ ਜੁਟੇ
 ਆਪ ਮਾਹੀਂ ॥ ਫਿਰੈਂ ਫੇਰ ਨਾਹੀਂ ॥ ੩੧ ॥ ਨਚੈਂ ਪ੍ਰੇਤ ਭਾਰੇ ॥ ਸੁ
 ਮਾਰੈਂ ਡਕਾਰੈ ॥ ਘਨੀ ਜੋਗਨੀ ਆ ॥ ਮਹਾਂ ਮੋਦ ਕੀਆ ॥ ਭਰੈਂ
 ਖਪਰ ਲੋਹੁ ॥ ਕਰੈਂ 'ਪਾਨ ਓਹੁ ॥ ੩੨ ॥ ਫਿਰੈਂ ਹੂਰ ਗੈਨੁ ॥
 ਪਿਖੈਂ ਸੂਰ ਨੈਨੁ ॥ ਮਰੈਂ ਸੰਮੁਖਾਈ ॥ ਬਰੈਂ ਤਾਂਹਿ ਧਾਈ ॥ ੩੩ ॥
 ਗੁਰੂ ਚਾਂਪ ਲੀਨਾ ॥ ਕਠੋਰੈ ਜੁ 'ਪੀਨਾ ॥ ਸਰੰ ਜੋਰ ਛੋਰੇ ॥ ਰਿਦੈ
 ਸ਼ਤ੍ਰੁ ਫੇਰੇ ॥ ੩੪ ॥ ਵਧੇ ਜੈਨ ਆਗੇ ॥ ਤਿਸੇ ਬਾਨ ਲਾਗੇ ॥ ਪਰੈ
 ਪਾਰ ਤਾਹੂੰ ॥ ਲਗੈ ਅੰਰ ਮਾਹੂੰ ॥ ੩੫ ॥ ਦੁਤੀ 'ਬੇਧ ਜਾਵੈ ॥
 ਤਿੜੀ ਫੇਰ ਘਾਵੈ ॥ ਲਗੈ ਚੌਬ ਜਾਈ ॥ ਕਰੈ ਪੰਜ ਘਾਈ ॥ ੩੬ ॥
 ਇਸੀ ਰੀਤ ਮਾਰੇ ॥ ਸੁ ਤੀਰੰ ਕਰਾਰੇ ॥ 'ਉਡੇ ਨਾਗ ਮਾਨੋ ॥ ਕਰੇ
 ਸ਼ਤ੍ਰੁ ਹਾਨੋ ॥ ੩੭ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਜੋਰਾ ॥ ਕਰਯੋ ਹੈ ਨ ਬੋਰਾ ॥
 ਦੁਪਾਸੇ ਲਰਾਈ ॥ ਸੁ ਮਾਰੰ ਮਰਾਈ ॥ ੩੮ ॥ ਮਹਾਂ ਧੂਮ ਮਾਚੀ ॥
 ਲਹੂ ਧੂਲ ਰਾਚੀ ॥ ਭਯੋ ਲਾਲ ਗਾਰਾ ॥ ਕਿਤੇ ਬਾਹਿ ਚਾਰਾ ॥ ੩੯ ॥
 ਦੈਹਿਗਾ ॥ ਕਹਾਂ ਲਗੇ ਬਰਨਨ ਕਰੋਂ ਮਾਚਯੋ ਜਯੋ ਘਮਸਾਨ ॥
 ਹਾਨ ਭਈ ਤੁਰਕਾਨ ਕੀ ਪਾਛੇ ਹਟੇ ਨਿਦਾਨ ॥ ੪੦ ॥ ਸੰਭਾਰੇ ਸੂਰਾ
 ਸਰਬ ਇਕ ਸਹੰਸ੍ਰੂ ਹੈ ਸੰਗ ॥ ੧੦ ਨੌ ਸਹੰਸ੍ਰੂਰਣ ਖੇਤ ਮੈਂ ਕੋ ੧੧ ਤਰਫਤ
 ਕੇ ਭੰਗ ॥ ੪੧ ॥ ਇਕ ਸਹੰਸ੍ਰੂਰ ਸੂਰਮੇਂ ਮਰੇ ਕਰਤ ਬਡ ਜੰਗ ॥

੧ ਲਹੂਨੂੰ ਪੀਣਾ ਕੀਤਾ । ੨ ਅਕਾਸ । ੩ ਉਤਸ਼ਾਹ । ੪ ਭਾਰੀ ਕਰਵੇ ।
 ੫ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਵਿੰਨ੍ਹ ਕੇ । ੬ ਕਰਵੇ । ੭ ਬੰਬਾਂ ਵਾਲੇ ਸੱਪ । ੮ ਮਿਟੀ ਨਾਲ ।
 ੯ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਚਿਕੜ । ੧੦ ਨੌ ਹਜ਼ਾਰ । ੧੧ ਤੜਵੰਦੇ ਹਨ ।

ਜਨਮ ਮਰਨ ਬੰਧਨ ਮਹਾਂ ਅੰਗ ਸੰਗ ਸੋ ਭੰਗ ॥ ੪੨ ॥ ਸਰਬ
ਗਰਬ ਤੁਰਕਨ ਹਰਯੋ ਐਸੀ ਮਾਰ ਮਚਾਇ ॥ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤ ਧਰ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਰਹਿ ਜਥਾ ਮਨ ਭਾਇ ॥ ੪੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਬੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਤਿ੍ਹਤੀ
ਜੁਧ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸਤਵੰਝਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਕਤ ਭਏ ਗਨ ਸੂਰਮੇਂ ਖੜਗ ਪ੍ਰਹਾਰਤ ਵਾਰ ॥
ਗਏ ਤੁਰੰਗਮ ਹੁਸ ਘਨੇ ਭਯੋ ਖੇਤ ਬਿਕਰਾਰ ॥ ੧ ॥

ਤੈਟਕ ਛੰਦ ॥ ਇਕ ਜਾਮ ਚਢਯੋ ਦਿਨ ਜੰਗ ਭਏ ॥ ਅਸ
ਮਾਰ ਮਚੀ ਭਟ ਪ੍ਰਾਨ ਹਏ ॥ ^੩ਜੁਗ ਜਾਮ ਕਛੂ ਘਟ ਰੈਨ ਹੁਤੀ ॥
ਲਰ ਕੈ ^੪ਸੂਮ ਤੇ ਜਨ ਸੈਨ ਸੁਤੀ ॥ ੨ ॥ ^੫ਗਨ ਦੁੰਦਭ ਸੰਗ ਤੁਰੰਗ
ਪਰੇ ॥ ^੬ਕੋਸਨ ਲਗ ਸੂਰ ਅਨੰਤ ਗਿਰੇ ॥ ਗੁਰ ਸੈਨ ਖੜੀ ਇਕ
ਓਰ ਭਈ ॥ ਗਨ ਦੁੰਦਭ ਚੋਬਨ ਮਾਰ ਦਈ ॥ ੩ ॥ ਬਿਰ ਬੇਗ
ਲਲਾ ਹੁਇ ਦੂਰ ਖਰਾ ॥ ਮੁਰਝਾਇ ਗਯੋ ਮੁਖ ਜੰਗ ਕਰਾ ॥ ਪਿਖ
ਕਾਬਲ ਬੇਗ ਬਿਸਾਲ ਬਲੀ ॥ ਨਿਜ ^੭ਮਾਤੁਲ ਕੋ ਕਹਿ ਪੀਰ ਭਲੀ
॥ ੪ ॥ ਅਬ ਏਕਲ ਮੈਂ ਚਲ ਜਾਤ ਭਲੇ ॥ ਲਲਕਾਰ ਕਰੋਂ ਗੁਰ
ਕੋ ਇਕਲੇ ॥ ਗਹਿ ਲੇਹੁੰ ਕਿਧੈ ਸ਼ਮਸੇਰੇ ਹਨੋਂ ॥ ਬਿਰ ਹੋਰੇ ਅਬੈ
ਬਲ ਮੋਹਿ ਜਨੋਂ ॥ ੫ ॥ ਕਹਿ ਮਾਤੁਲ ਕੋ ਇਮ ਬੀਰ ਬਲੀ ॥ ਹੈ
ਛੇਰ ਚਲਯੋ ਧਰ ਪੀਰ ਭਲੀ ॥ ਇਤ ਜਾਨ ਗੁਰੂ ਤਬ ਆਗਾ ਲਯੋ ॥
^੮ਹਤਬੈ ਹਿਤ ਚਿੱਤ ਉਮੰਗ ਭਯੋ ॥ ੬ ॥ ਕਹਿ ਕਾਬਲ ਬੇਗ ਗੁਰੂ
ਸੁਨੀਏਂ ॥ ਭਟ ਨਾਹਕ ਜਾਪ ਨਹੀਂ ਹਨੀਏਂ ॥ ਤੁਮ ਪੀਰ ਸੁ ਲੋਕ
ਉਬਾਰਤ ਹੈਂ ॥ ਚਿੱਤ ਬਾਂਛਤ ਕੋ ਸਭ ਜਾਚਤ ਹੈਂ ॥ ੭ ॥ ਰਣ ਦੁੰਦ
ਇਹਾਂ ਅਬ ਮਾਰਤ ਹੋਂ ॥ ਤੁਮ ਸੇ ਲਰਬੇ ^੯ਅਨਰਾਗਤ ਹੋਂ ॥ ਬਿਤ

੧ ਮਾਰਦਿਆਂ । ੨ ਬਕ ਗਏ । ੩ ਦੋ ਪਹਿਰ । ੪ ਬਕੇਵੇਂ ਨੂੰ ।
੫ ਮੂੰਹ । ੬ ਕੈਹਾਂ ਤਕ । ੭ ਮਾਮੇ ਨੂੰ । ੮ ਮਾਰਨੇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ । ੯ ਪ੍ਰੇਮ ਵਾਲਾ ਹੋਕੇ ।

ਹੋਇ ਬਿਲੋਕਨ ਲੋਕ ਕਰੈਂ ॥ ੧੭ ॥ ਤਬ ਲੈਂ ਪਖ ਰੱਬਾਦ ਨ ਬੀਜ ਧਰੈਂ
 ॥ ੮ ॥ ਸੁਨ੍ਹ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸ਼ਤ੍ਰੁ ਗਿਰਾ ॥ ਕਹਿ ਸਾਧ ਤੁਮੈਂ ਅਸ
 ਬਾਕ ਕਰਾ ॥ ਬਡ ਸ਼ਤ੍ਰੁ ਹਨੇ ਨ ਅਨੰਦ ਅਯੋ ॥ ਕਿਨ ਸ਼ਸਤ੍ਰ
 ਉਚਾਇ ਨ ਆਗਾ ਲਯੋ ॥ ੯ ॥ ਹਮਰੀ ਚਿਤ ਸਾਹਿ ਪੁਜਾਵਨ ਕੈ ॥
 ਅਬ ਆਇ ਕਰੋ ਮਨ ਭਾਵਨ ਕੈ ॥ ਸੁਨ ਕਾਬਲ ਬੇਗ ਬਡੈ
 ਹਰਖਯੋ ॥ ਗੁਰ ਬੀਰ ਬਹਾਦਰ ਕੈ ਪਰਖਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਤਜ ਦੇਹੁ
 ਤੁਰੰਗਮ ਭੂਮ ਬਿਰੋ ॥ ਮੈਂ ਬਿਰੋਂ ਅਬ ਪੈਦਲ ਜੁੱਧ ਕਰੋ ॥ ਸੁਨ
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਛੋਰ ਤੁਰੰਗ ਦਯੋ ॥ ਪਿਖ ਕਾਬਲ ਤੁਰਨ ਨੀਚ ਬਯੋ ॥
 ੧੧ ॥ ਜੁਗ ਉਰਨ ਕੇ ਭਟ ਬਿੰਦ ਬਿਰੇ ॥ ਹਥਯਾਰ ਪ੍ਰਹਾਰ ਨ
 ਕੋਇ ਕਰੋ ॥ ਕਰਵਾਰ ਸੁ ਢਾਲੇ ਲਏ ਜੁਗਨੇ ॥ ਹੈ ਸੰਮੁਖ ਬੀਰ ਦੇਉ
 ਜੁ ਘਨੇ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰ ਵਾਕ ਕਹਯੋ ਕਰ ਵਾਰ ਪੁਰਾ ॥ ਨਤ ਹੈ
 ਪਛਤਾਵ ਨ ਜਾਇ ਮਹਾ ॥ ਤਬ ਕਾਬਲ ਬੇਗ ਸੁ ਵਾਰ ਕਰੋ ॥
 ਗੁਰ ਫਾਂਧ ਗਏ ਨਹਿੰ ਕਾਜ ਸਰੇ ॥ ੧੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਖੜਗ ਉਭਾਰਯੈ ਹਾਥ ॥
 ਕਹਯੈ ਕਹਾਂ ਤੁਮ ਦੇਖ ਹੋ ਦੇਖਹੁ ਮਮ ਅਬ ਹਾਥ ॥ ੧੪ ॥
 ਤੇਟਕ ਛੰਦ ॥ ਭਬਕਾਰ ਪਰੇ ਸਮ ਸ਼ੇਰ ਤਬੈ ॥ ਹੋਹੁ ਠਾਂਢੇ
 ਲਹੋ ਮਮ ਵਾਰ ਅਬੈ ॥ ਬਹੁ ਕਾਬਲ ਬੇਗ ਬਚਾਇ ਰਹਯੋ ॥ ਬਲ
 ਸਾਥ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਮਹਾਨ ਬਹਿਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਲਗ ਤੁੰਡ ਸਿਕੰਧਹਿ
 ਚੀਰ ਦਯੋ ॥ ਅਟਕਯੋ ਨ ਕਹੂੰ ਚਲ ਪਾਰ ਪਯੋ ॥ ਜਿਮ ਹੋਤ ਜਨੇਉ
 ਪਰਯੋ ਗਰ ਮੈਂ ॥ ਤਿਮ ਦੇ ਧਰ ਹੋਇ ਗਿਰਯੋ ਧਰ ਮੈਂ ॥ ੧੬ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਾਬਲ ਬੇਗ ਸੁ ਬੇਗ ਹਤ ਦੇਖ ਤੁਰਕ ਸਰਦਾਰ ॥
 ਮਚੇ ਸੁ ਨਿਜ ਜੂਥ ਲੈ ਮਚੀ ਲੋਹ ਕੀ ਮਾਰ ॥ ੧੭ ॥

ਕਮਰ ਬੇਗ ਸੰਗ ਜੁਟ ਪਰਯੋ ਜੈਧ ਮਹਾਂ ਬਲਵਾਨ ॥
 ਭੀਮ ਜੁੱਧ ਹੋਨੇ ਲਗਯੈ ਕੈ ਕਵਿ ਕਰੈ ਬਖਾਨ ॥ ੧੮ ॥
 ਕਾਸਮ ਬੇਗ ਸੰਗ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਬਡ ਘਾਲਯੋ ਘਮਸਾਨ ॥
 ਤਿਮ ਹੀ ਸ਼ੀਮਸ਼ ਬੇਗ ਸੌਂ ਜਾਤੀ ਮਲਕ ਪਛਾਨ ॥ ੧੯ ॥
 ਜੇਠਾ ਜਾ ਅਰਯੋ ਤਬੈ ਲਲਾ ਬੇਗ ਸੰਗ ਜਾਇ ॥
 ਤੀਨੋਂ ਮਾਰੇ ਤੀਨ 'ਰਿਪ ਜੇਠਾ 'ਜੂਝਯੋ ਤਾਇ ॥ ੨੦ ॥
 ਜਬ ਜੇਠਾ ਜੂਝਯੋ ਪਿਖਯੋ ਸਤਗੁਰ ਕੋਪ ਬਹਾਇ ॥
 ਨਿਕਟ ਹੋਇ ਤਬ ਲਲਾ ਸੌਂ ਕਹਿਤ ਭਏ ਇਸ ਭਾਇ ॥ ੨੧ ॥
 ਸਿਖ ਜੇਠਾ ਜਸ ਹਤ ਕਰਯੋ ਹਤੈਂ ਤੈਸ ਅਬ ਤੈਹਿ ॥
 ਕਰੈ ਵਾਰ ਪ੍ਰਬਹੈ ਅਬੈ ਨਤ ਪਛਤਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ੨੨ ॥
 ਜਹਾਂ ਗਏ ਸੁਤ ਭਾਈ ਤੁਮ ਭਗਨੀ ਸੁਤ ਕੈ ਸੰਗ ॥
 ਤਹਿੰ ਭੋਜੋਂ ਅਬ ਤੁਮਹਿੰ ਕੇ ਖੜਗ ਪ੍ਰਹਾਰ ਨਿਸੰਗ ॥ ੨੩ ॥
 ਸੁਨਤ ਲਲਾ ਮਨ ਜਾਨਯੋਂ ਮ੍ਰਿਤ ਭਾ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ॥
 ਮਰਨ ਬਨੈ ਮੇਰੈ ਅਬੈ ਜਾਨ ਰੂਪ ਗੁਰ ਕਾਰ ॥ ੨੪ ॥
 'ਦ੍ਰਿਗਨ ਭਰੇ ਜਲ ਆਇਓ ਸੰਭਾਰਯੈ ਧਨ ਬਾਨ ॥
 ਗੁਰੂ ਦਿਸਾ ਪਿਖ ਮਾਰਯੋ 'ਤਾਨ ਸੁ 'ਕਾਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ੨੫ ॥
 ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ 'ਹਯੰ ਅੰਗ ਬੀਧੈ ਲਗਯੋ 'ਘਾਵ
 ਜਾਇ ॥ ਛੁਟਯੋ ਸ੍ਰੋਨ ਬਿੰਦੁ ਸੁ ਧਾਰਾ ਚਲਾਈ ॥ ਦਿਲੰਬਾਗ ਦੇਖਯੋ
 ਸੁ ਘਾਵੰ ਘਨੇਰਾ ॥ ਰਿਦੇ ਰੋਸ ਜਾਰਯੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਡੇਰਾ ॥ ੨੬ ॥
 ਜਿਨ੍ਹੋਂ ਅਗੂ 'ਚੈਰੇ ਖਤੰਗੀ ਨਿਕਾਸੇ ॥ 'ਕੁਦੰਡੁ 'ਚਿਧੀ ਸੇ
 ਪ੍ਰਕਾਸੇ ॥ ਚਲਯੈ ਜੋਰ ਤੇ 'ਸੂਕ ਬਾਨੰ ਮਹਾਨਾ ॥ ਉਡਯੈ ਪੰਖ ਧਾਰੇ

੧ ਵੈਰੀ ।

੨ ਮੈਦਾਨੇ ਜੰਗ ਵਿਚ ਲੜਿਆਂ ।

੩ ਅਖਾਂ ਜਲ ਨਾਲ ਭਰ ਗਈਆਂ ।

੪ ਖਿਚ ਕੈ ।

੫ ਕੰਨ ਤਕ ।

੬ ਘੀਡੇ ਦੇ ।

੭ ਜ਼ਖਮ ।

੮ ਚੌੜੇ ਤੀਰੀ ।

੯ ਧਨਸ਼ ।

੧੦ ਤੀਰ ਜੋੜੇਆ ਸਰਪ ਵਾਂਗੀ ।

੧੧ ਬਾਣ ਦੀ ਅਵ ਜ਼ਸੂਕ ਰਹੀ ਹੈ ।

ਫਨੀ ਕੇ ਸਮਾਨਾ ॥ ੨੭॥ ਲਗਯੋ ਭਾਲ ਮੈਂ ਤਾਤ ਕਾਲੰ ਪ੍ਰਵੇਸਾ॥
 ਗਯੋ ਦੁਮ ਤੇ ਪਾਰ ਭੂਮੰ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥ ਗਿਰਯੋ ਬੇਗ ਲੱਲਾ ਤਿਆਗੰ ਸੁ
 ਕੀਨਾ ॥ ਮਹਾਂ ਕ੍ਰੈਧ ਤੇ ਤੀਰ ਤਿਆਗੇ ਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ੨੮॥ ਦਿਲੰਬਾਗ
 ਲੱਗਯੋ ਉਦ੍ਰ ਮਾਹਿੰ ਜਾਏ ॥ ਗਿਰਯੋ ਭੂਮੰ ਪੈ ਤਬ ਗੁਰੂ ਠਾਂਢ ਬਾਏ ॥
 ਦੁਉ ਲਰਨ ਫੌਜੰ ਸੁ ਅਪਨੀ ਹਟਾਏ ॥ ਮਚਯੋ ਦੁਦ ਜੁਧੰ ਪਿਖੈਂ
 ਠਾਢ ਬਾਏ ॥ ੨੯॥ ਦੁਹੂ ਸੈਨ ਕੇ ਸੂਰ ਸੂਮੀ ਉਦਾਰੇ ॥ ਬਿਜੈ
 ਬਾਜ ਦੇਉ ਕ੍ਰਿਪਾਨੈ ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਦੁਹੂ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਬਿੱਦਯਾ ਕਮਾਈ ਪ੍ਰਬੀਨੇ
 ॥ ਦੁਹੂ ਜੁਧ ਜੈਤਾ ਘਨੇ ਜੰਗ ਕੀਨੇ ॥ ੩੦॥ ਦੁਉ ਰਾਵ ਤਾਕੈਂ
 ਅਰੈਂ ਆਪ ਮਾਹੀਂ ॥ ਮਨੋਂ ਸ਼ੇਰ ਦੌਨੋਂ ਮਿਟੇਂ ਪਾਇ ਨਾਹੀਂ ॥ ਲਲਾ
 ਬੇਗ ਧਯੋ ^੩ਕਰਾਚੇਲ ਮਾਰਾ ॥ ਗੁਰੂ ਢਾਲ ਪੈ ਲੀਨ ^੪ਓਜੰ ਸੰਭਾਰਾ॥
 ੩੧॥ ਕਰਯੋ ਵਾਰ ਐਰੰ ਕਰੋ ਘਾਤ ਪੈਕੈ ॥ ਪਿਛਾਰੀ ਬਿਸੂਰੈਂ ਪਰੋਂ
 ਮਿਤੁ ਹੈ ਕੈ ॥ ਦਲੇਰੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਮਹਾਨੀ ਪਛਾਨੀ ॥ ਕਰੀ ਵਾਰ
 ਦੂਜੀ ਚੁਭੀ ਦੁੜ ਆਨੀ ॥ ੩੨॥ ਜਬੈ ਘਾਵ ਲਾਗਯੋ ਗੁਰੂ ਰੋਸ
 ਜਾਗਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਠਾਂਢ ਗੀਦੀ ਕਹਾਂ ਜਾਹੁ ਭਾਗਯੋ ॥ ਸੁਨੈ ਬੈਨ
 ਕੈਪਯੋ ਲਲਾ ਬੇਗ ਬੀਰੰ ॥ ਮਨੋ ਪੂਛ ਸਰਪੰ ਦਬਾ ਆਇ ਤੀਰੰ ॥
 ੩੩॥ ਗੁਰੂ ਵਾਰ ਹੇਤੁ ਸੁ ਖੰਡਾ ਉਭਾਰਾ ॥ ਉਤਹ ਬੇਗ ਲੱਲਾ
 ਕਰਾਚੇਲ ਮਾਰਾ ॥ ਗੁਰੂ ਤਾਹਿੰ ਲੀਨੀ ਸਹਾਰੇ ਸੁ ਢਾਰੇ ॥ ਨਿਜੰ ਖੱਗ
 ਸੋਂ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਸੀਸੰ ਉਤਾਰੇ ॥ ੩੪॥ ਸੁ ਸ਼ੇਭਾ ਕਵੀ ਕੇ ਹਿਯੇ ਐਸ ਆਈ॥
 ਮਨੋ ਸ੍ਰੀ ਫਲੰ ਬਾਯੂ ਸਾਖਾ ਗਿਰਾਈ ॥ ਗਿਰਯੋ ਭੂਮੰ ਪੈ ਬੁਰਜ ਮਾਨੋ
 ਬਡੇਗਾ ॥ ਗੁਰੂ ਫਤਹ ਬਾਈ ਬਜੇ ਜੀਤ ਭੇਗਾ ॥ ੩੫॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖਨ ਤੇ ਕਰੋ ਪੁਰਾ ਉਤਰੈ ਕੈਨ ॥
 ਗੁਰ ਸੰਤਨ ਸੋਂ ਅਰਹਿ ਸੋ ਮੰਦ ਭਾਗ ਹੈ ਜੈਨ ॥ ੩੬॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਲਲਾ
ਬੇਗ ਸਹਿਤ ਪ੍ਰਵਾਰ ਕੇ ਹਤਨ ਐ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤ੍ਰਿਤੀਓ ਜੰਗ ਜੀਤਨ
ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਠਵੰਝਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫੮ ॥

ਦੈਹਿਰਾ ॥ ਬੇਗ ਲਲਾ ਜਬ ਮਾਰਿਓ ਬਚੇ ਸਪਾਹੀ ਬੋਰ ॥

ਤਜਾਗ ਦੀਨ ਸ਼ਸਤ੍ਰੂਨ ਸਭੈ ਬੰਦਨ ਕਰ ਗੁਰ ਓਰ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਪਿਖ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਹੁਕਮ ਬਖਾਨਾ ॥ ਅਬ
ਨਹਿੰ ਕਰੋ ਇਨਹੁ ਕੈ ਹਾਨਾ ॥ ^੧ਦੀਨ ਛੁਡਾਇ ਚਲੇ ਲਾਹੌਰ ॥ ਗੁਰ
ਆਏ ਨਿਜ ਡੇਰੇ ਓਰ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸੰਗ ਜੋਧ ਬਖਾਨਾ ॥ ਜੋ
^੨ਘਾਇਲ ਹਮ ਸੂਰ ਮਹਾਨਾ ॥ ਜਾਉ ਤਿਨਹਿੰ ਅਬ ^੩ਟੇਰ ਲਿਆਵੈ ॥
ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਤਿਨ ਸੇਵ ਕਰਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਹੁਕਮ ਪਾਇ ਲੀਨੇ ਭਟ
ਸੰਗਾ ॥ ਕੀਨ ਬਟੇਰਨ ^੪ਮੈਦਾਂ ਜੰਗਾ ॥ ਘਾਇਲ ਸਿੱਖ ਸਭੀ
^੫ਉਚਵਾਇ ॥ ਲਯਾ ਨਿਜ ਡੇਰੇ ਸੇਵ ਕਰਾਇ ॥ ੪ ॥ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ
ਕਹਿੰ ਗਿਨਤੀ ਠਾਨੇ ॥ ਕਿਤਕ ਸੁਭਟ ਭੇ ਹਮਰੇ ਹਾਨੇ ॥ ਸਭ
ਸਰਦਾਰਨ ਗਿਨਤੀ ਠਾਨੀ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ ਫਿਗ ਬਿਨੇ ਬਖਾਨੀ ॥
੫ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ॥ ^੬ਦ੍ਰਾਦਸ ਸਹਿਸ ਜੋਧ ਭਟ
ਨਾਲ ॥ ਨੇ ਸ਼ਹੀਦ ਗੁਰ ਪੁਰੀ ਪਧਾਰੇ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਪਾਇ ਫਲ
ਭਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਪਿਖਯੋ ਜੋਧ ਕੀ ਓਰ ॥ ਲਗੇ ਘਾਵ ਜਿਸ
ਕੇ ਤਨ ਝੋਰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰ ਗੁਰ ਫੁਰਮਯੋ ॥ ਇਸ ਜਲ ਕੇ
ਸੰਗ ^੭ਘਾਵ ਧੁਵਾਯੋ ॥ ੭ ॥ ਸੱਤ ਬਰਨ ਕਹਿ ਘਾਵ ^੮ਪਖਾਰੇ ॥
ਤਾਤ ਕਾਲ ਮਿਟ ਗੇ ^੯ਘਾ ਸਾਰੇ ॥ ਪਿਖ ਕੈ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਮੁਖ ਪ੍ਰਾਯੋ ॥
ਸਭ ਘਾਇਲ ਕੋ ਤੈਸ ਧੁਵਾਯੋ ॥ ੮ ॥ ਭਏ ਤਿਆਰ ਜਲ ਅੰਮ੍ਰਤ

੧ ਧਰਮ ਨੂੰ । ੨ ਜਖਮੀ । ੩ ਲਭ ਕੇ ਢੂੰਡ ਕੇ । ੪ ਮੈਦਾਨੇ ਜੰਗ ਵਿਚ
ਲਭਦੇ ਹਨ । ੫ ਉਠਾਵਣਾ ਕੀਤੇ । ੬ ਬਾਰੂਂ ਸੋ । ੭ ਜਖਮਾਂ ਨੂੰ ।
੮ ਧੋਤੇ । ੯ ਜਖਮ ।

ਪਾਏ ॥ ਮਨਹੁ ਘਾਵ ਨਹਿੰ ਲਗੇ 'ਭਦਾਏ ॥ ਧੰਨ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਮੁਖਹੁ
ਉਚਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੌ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਕਹਿੰ ਤਿਸ ਬਾਰੇ ॥ ੯ ॥ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹਿ
ਅਬ ਐਸ ਕਰਾਵੈ ॥ ਨਗਰਨ ਕਿਤਕ ਸਉਰ ਪਠਾਵੈ ॥ ਲਿਆਵੈ
ਨਰ ਰਾਹਿਕ ਗਨ ਸਾਰੇ ॥ ਕਰੋ ਕਾਰ ਇਤ ਮਿਲਕੈ ਸਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥
੨ ਕਾਸ਼ਟ ਇਕ ਥਲ ਅਧਕ ਕਰੀਜੈ ॥ ਸਭੀ ਸ਼ਹੀਦਨ ਕੇ ਤਨ
ਲੀਜੈ ॥ ਜੇਠੇ ਸਿਖ ਜੁਤ ਕਰ ਇਕ ਥਾਇ ॥ ਸਸਕਾਰਹੁ ਬਿਧ ਭਲੀ
ਬਨਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਹੁਕਮ ਪਾਇ ਸਮਧਾ ਇਕ ਥਾਇ ॥ ਕੀਨ
ਆਪ ਗੁਰ ਗੇ ਤਿਸ ਜਾਇ ॥ ਸਿਖ ਕੀ ਲੋਥ ਸੁਭਟ ਜਬ ਲਿਆਵੈ
॥ ਪੇਖ ਗੁਰੂ ਤਿਸ ਕੇ ਬਰ ਦਾਵੈਂ ॥ ੧੨ ॥ ਜੋ ਸਕਾਮ ਤਿਨ
ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਰਾਜ ॥ ੩ ਨਿਸਕਾਮੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪਹੁਚਾਜ ॥ ਲੋਥ ਇਕੱਤ੍ਰੂ
ਭਈ ਸਮਦਾਇ ॥ ੪ ਬੰਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ ਕਰ ਲਾਇ । ੧੩ ॥
ਪੁਨ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਲਾਂਬੂ ਲਾਯੋ॥ ਆਏਰਾਗੀਅਨ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹਾਯੋ॥ ਇਤ
ਗੁਰੂ 'ਸੁਪਕਾਰ ਬੁਲਵਾਇ ॥ ਹੁਕਮ 'ਤਿਹਾਵਲ ਕੇ ਤਿਨ ਦਾਇ ॥
੧੪ ॥ ਅਧਕ ਤਿਹਾਵਲ ਭਯੋ ਤਿਆਗ॥ ਇਤਨੇ ਮੇਂ ਭਾ ਸਾਯੰਕਾਰ
॥ ਪਠ ਸੋਦਰ ਸੋਹਿਲਾ ਪੁਨ ਗਾਯੋ॥ ਅਧਕ ਪੰਚਾਮੂਤ ਤਬ ਬਤਲਾਯੋ
॥ ੧੫ ॥ ਛਕ ਕਰ ਸਭ ਤਬ ਭੇ ਆਨੰਦੇ ॥ ਰੈਨ ਬਿਖੈ 'ਸੁਪਤੇ
੧੦ ਨਿਸਚਿੰਦੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮੈਂ ਉਠ ਗੁਰ ਸੂਰੇ ॥ ੧੧ ਮੱਜਨ ਠਾਨ
ਧਯਾਨ ਮਹਿੰ ੧੨ ਜੂਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ਸੁ ਰਾਗੀ ਗਾਵੈਂ ॥
ਸੁਨਹਿ ਸੰਗਤਾਂ ੧੩ ਮੇਦ ਬਢਾਵੈਂ ॥ ਚਢਯੋ ਦਿਵਸ ਆਏ ੧੪ ਗ੍ਰਾਮੀਨਾਂ ॥

੧ ਕਦੇ ਭੀ । ੨ ਲਕੜਾਂ । ੩ ਇਸ ਲੋਕ ਦੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਇਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ
ਸਕਾਮ ॥ ੪ ਇਸ ਲੋਕ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਕੋਈ ਸੰਕਲਪ ਨਾ ਕਰਨਾ ਤੇ ਸਿਮਰਨ ਕਰੀ ਜਾਣਾ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਇਹ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਕਰਮ ਹੈ । ੫ ਅਗਨੀ । ੬ ਲਾਂਗਰੀ ।
੭ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ । ੮ ਸੰਧਿਆਂ ਦਾ ਵਕਤ ਹੈਇਆ । ੯ ਸੌਂ ਗਈ । ੧੦ ਬੇਫ਼ਕਰ
ਹੋਕੇ । ੧੧ ਇਛਨਾਨ ਕਰਕੇ । ੧੨ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਇਸਥਿਤ ਹੋਏ ।
੧੩ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ । ੧੪ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ।

ਤਬ ਗੁਰ ਅਸ ਫੁਰਮਾਵਨ ਕੀਨ ॥ ੧੭ ॥ ਗਰਤ ਬਨਾਵਹੁ ਏਕ
 ਅਪਾਰਾ ॥ ਤੁਰਕ ਸਭੀ ਤਿਸ ਮਹਿੰ ਦਿਹੁ ਡਾਰਾ ॥ ਉਪਰ ਪੰਜ ਜੁ
 ਬਡ ਸਰਦਾਰੇ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰੁ ਬਸਤ੍ਰੁ ਯੁਤ ਪੁਰਹੁ ਸਾਰੇ ॥ ੧੮ ॥ ਕਛੂ
 ਵਸਤ ਤਿਨ ਕੀ ਨਹਿੰ ਕੋਈ ॥ ਲਹੈ ਨ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾਵਹੁ ਮੋਈ ॥
 ਸਭ ਦਬਾਇ ਦਮਦਮਾ ਬਨਾਵਹੁ ॥ ਅਸ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰੈ ਦੇਰ ਨਹਿੰ
 ਲਾਵਹੁ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਨ ਆਇਸ ਬਿਧੀਆ ਅਰ ਜੋਥ ॥ ਚਲੇ ਲੀਏ
 ਨਰ ਧਾਰ ਪ੍ਰਮੇਦ ॥ ਦੂਤ ਹਸਨ ਖਾਂ ਗੁਰ ਫਿਗ ਆਯੋ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ
 ਪਗ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਮੁਹਿ ਆਗਜਾ ਅਬ ਕਹੋ ॥
 ਰਹੋਂ ਨਿਕਰ ਕੇ ਲਵ ਪੁਰ ਜਹੋਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦੂਤਹਿ ਸੰਗ ਬਖਾਨਾ ॥
 ਬਚੇ ਜੋਊ ਛੌਜੀ ਤੁਰਕਾਨਾ ॥ ੨੧ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗ ਲੀਏ ਤੁਮ
 ਜਾਵੋ ॥ ਸਾਹ ਜਹਾਨ ਕੈ ਜੰਗ ਸੁਨਾਵੋ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਇਕ ਸਿਰਪਾਊ
 ਸੁ ਦੀਨਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਸ਼ਟ ਕਰ ਬਿਦਾ ਸੁ ਕੀਨਾ ॥ ੨੨ ॥ ਚਲਯੋ
 ਬੰਦ ਕਰ ਸੌਕੁ ਸਵਾਰਾ ॥ ਬਚੇ ਹੁਤੇ ਲੇ ਸੰਗ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ਜਾ ਲਵ
 ਪੁਰ ਫਿਗ ਪਹੁਚਯੋ ਸਾਹਿ ॥ ਜੋਊ ਪ੍ਰਤੀਖਤ ਹੈ ਅਬ ਆਹਿ ॥ ੨੩ ॥
 ਹੈ ਨਹਿੰ ਆਇ ਦੂਤ ਪਿਖ ਆਯੋ ॥ ਪਿਖ ਤਿਸ ਸੋਂ ਅਬ ਅਸ
 ਫੁਰਮਾਯੋ ॥ ਕਹੋ ਹਸਨ ਖਾਂ ਜੰਗ ਹਵਾਰ ॥ ਗੁਰੂ ਗਰਹਯੋ ਕੈ ਕੀਨ
 ਸਿੰਘਾਰ ॥ ੨੪ ॥ ਸੂਬਾ ਕਹਾਂ ਕਹਾਂ ਕੇਕਾਨ ॥ ਅਬ ਲਗ ਨਹਿੰ
 ਆਏ ਕਿਸ ਥਾਨ ॥ ਸੁਨਤ ਹਸਨ ਕਰ ਬੰਧ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸੁਨੀਅਹਿੰ
 ਹਜ਼ਰਤ ਜੀ ਬੁਧਿ ਮਾਨਾ ॥ ੨੫ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਜਬ ਇਤ ਤੇ ਜਾਲਾ ॥
 ਨਹਿੰ ਮੁਕਾਮ ਕਿਤ ਮਾਰਗ ਘਾਲਾ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਨਹਿੰ ਸੁਭਟਨ
 ਕੀਨ ॥ ਨਹਿੰ ਦਾਨਾ ਕਿਹਕਾਨਨ ਦੀਨ ॥ ੨੬ ॥ ਰਵਾਂ ਰਵੀਂ
 ਪਹੁੰਚੇ ਤਹਿ ਜਾਈ ॥ ਬੀਤੇ ਪਹਿਰ ਚਤਰ ਦਸ ਆਈ ॥ ਅਰਧ

੧ ਟੇਵਾ । ੨ ਹਵਾਲ । ੩ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਪਕੜਿਆ ਜਾਂ ਮਾਰਨਾ ਕੀਤਾ । ੪ ਘੋੜੇ ।

੫ ਜਗਾ । ੬ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ।

੭ ਘੋੜੇ ।

ਨਿਸਾ ਮਹਿੰ ਸੀਤ ਬਡੇਰਾ ॥ ਦੀਨ ਹੁਕਮ ਦੀਜੈ ਜੰਗ ਛੇਰਾ ॥ ੨੭ ॥
 ਤਬ ਮੈਂ ਕਹਯੋ ਸਮਾਂ ਅਬ ਨਾਹਿੰ ॥ ਸੀਤ ਪਰੈ ਭੂਖੇ ਭਟ ਆਹਿੰ ॥
 ਚਢੇ ਦਿਵਸ ਸੁਭ ਜੰਗ ਕਰਾਵੈ ॥ ਬਿਨਾ ਬਿਲੰਬ ਜੀਤ ਤੁਮ ਪਾਵੈ ॥
 ੨੮ ॥ ਸੁਨਤ ਐਸ ਬਡ ਕੋਪ ਸੁ ਥਾਯੋ ॥ ਅਧਕ ਮਾਰ ਪੈਜਾਰ
 ਕਰਾਯੋ ॥ ਦਰ ਤੇ ਵਹਿਰ ਨਿਕਾਸਨ ਕੀਨ ॥ ਬਸ ਨ ਚਲਯੋ ਤਿਹ
 ਸੰਗ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੨੯ ॥ ਛੇਰਯੈ ਜੰਗ ਨੀਤ ਬਿਨ ਤਹਾਂ ॥ ਪਾਰਾ
 ਪਰਯੈ ਗਜ਼ਬ ਕੇ ਮਹਾਂ ॥ ਗੁਰੂ ਸਉਰ ਪਰੇ ਤਬ ਆਇ ॥ ੩੦ ॥ ਮਾਰ
 ਮਚਾਬੀ ਅੰਤ ਨ ਆਇ ॥ ੩੦ ॥ ਪੁਨਹਿੰ ਨਿਕਸ ਇਕ ਕੋਦਹਿ
 ਬਿਰੇ ॥ ਤੁਰਕੀ ਕਟ ਕਟ ਆਪਹਿ ਮਰੇ ॥ ਦਿਵਸ ਚਢੇ ਲਗ ਤੀਨ
 ਸੁ ਭਾਗੇ ॥ ਭਈ ਮਿੜਕ ਕੁਛ ਦੇਰ ਨ ਲਾਗੇ ॥ ੩੧ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ
 ਆਪ ਚਢਯੋ ਤਹਿ ਆਇ ॥ ਬੇਗ ਕਾਬਲੀ ਨਿਜ ਕਰ ਘਾਇ ॥
 ਲਲਾ ਬੇਗ ਕੇ ਨਿਜ ਕਰ ਮਾਰਾ ॥ ਮਾਰੇ ਸਰਦਾਰਨ ਸਰਦਾਰਾ ॥
 ੩੨ ॥ ਫਤਹ ਭਈ ਗੁਰ ਕੀ ਹਮ ਹਾਰ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਭਈ ਜੰਗ
 ਕੀ ਕਾਰ ॥ ਸੁਨ ਜਹਾਨ ਸ਼ਾਹ ਚਕੜ ਥਾਯੋ ॥ ਖਾਂ ਵਜ਼ੀਰ ਤਬ
 ਘਾਤਹਿ ਪਾਯੋ ॥ ੩੩ ॥ ਬੋਲ ਉਠਯੋ ਤਬ ਸੁਨੀਅਹਿ ਸ਼ਾਹਿ ॥ ਸੋ
 ਗੁਰ ਜਾਨਹੁ ਐਨ ਖੁਦਾਇ ॥ ਤਿਨ ਜੇਠੇ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਭਈ ॥ ਜਿਨ
 ਬਰ ਤੇ ਬਾਬਰ ਇਤ ਅਏ ॥ ੩੪ ॥ ਤਿਨ ਸੁਤ ਤੁਮ ਪਿਤ ਪਿਤ ਬੇ
 ਜੋਊ ॥ ਰਹੇ ਗੁਰਨ ਅਨੁਸਾਰੀ ਸੋਊ ॥ ਮੂਰਖ ਸੂਬੇ ਤੁਮ ਬਿਚਲਾਯੋ ॥
 ਤਿਨ ਕਾ ਹੈ ਤੁਮ ਤੇ ਗਹਿਵਾਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਤਿਸ ਦਿਨ ਤੇ ਤਿਨ ਸੰਗ
 ਬਿਗਾਰ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਿਥਮ ਜੁਗ ਜੰਗ ਸੁ ਹਾਰ ॥ ਅਬ ਸੂਬੇ ਤਿਨ
 ਬਾਜ ਚੁਰਾਇ ॥ ਹੇਤ ਬਡਾਬੀ ਅਪਨ ਪਠਾਇ ॥ ੩੬ ॥ ਜੇ ਗੁਰ
 ਸਮੁੱਖ ਨੇ ਮੰਗਵਾਇ ॥ ਇਕ ਤੁਮ ਦੀਨਸ ਜ਼ੀਨ ਪਵਾਇ ॥ ਤਿਨ

ਕੈ ਬਦਲੇ ਮਰੇ ਅਪਾਰ ॥ ਸਰਯੋ ਨਾਹਿੰ ਇਕ 'ਤਸੂ ਭਿ ਕਾਰ ॥
 ੩੭ ॥ ਤਿਨ ਸੌਂ ਸਮਤਾ ਨਹਿੰ ਬਨ ਆਵੈ ॥ ਆਗੇ ਜੋਰਾਵਰ 'ਉਰ
 ਭਾਵੈ ॥ ਤੁਮਰੇ 'ਫਿਗ ਕੁਛ ਹੈ ਨਹਿੰ ਬੋਰੇ ॥ ਗੁਰ ਸੰਗ ਬੈਰ ਦੀਜੀਐ
 ਛੋਰੇ ॥ ੩੮ ॥ ਗੁਰ ਪੀਰਨ ਸੰਗ ਸਰਬਰ ਨਾਹਿੰ ॥ ਨਿਵਨ ਬਨੈ
 ਆਛੋ ਹੁਇ ਜਾਹਿ ॥ ਸੁਨ ਹਜ਼ਰਤ ਮਨ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰ ॥ ਖਾਂ ਬਜ਼ੀਰ
 ਕਹਿ ਸਾਚ ਉਚਾਰ ॥ ੩੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ਼ਾਹ
 ਜਹਾਨ ਜੁੱਧ ਹਾਰ ਸੁਨਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਉਨਾਹਠਮੋਂ
 'ਦਰਹਿ ॥ ੫੯ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਕਿਤਕ ਦੇਰ 'ਤੂਸਨ ਰਹਯੋ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਨ ਪੁਨ 'ਪ੍ਰਾਹਿ ॥

ਗੁਰ ਸੌਂ ਸਮਤਾ ਨਹਿੰ ਬਨਹਿ ਤੀਨ ਬੇਰ 'ਪਤਆਹਿ ॥ ੧ ॥

ਚੰਪਈ ॥ ਤਾਂਤੇ ਤਿਆਗੋਂ ਅਬੈ 'ਬਿਰੁੱਧੀ ॥ ਮਨ ਹੋਯੋ ਗੁਰ
 ਦਿਸ ਤੇ ਸੁੱਧੀ ॥ ਖਾਂ ਵਜ਼ੀਰ ਮਨ ਆਨੰਦ ਧਾਰ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਸੰਗ ਤਬ
 ਕੀਨ ਉਚਾਰ ॥ ੨ ॥ ਸੂਬਾ ਕਾਬਲ ਕੇ ਮਰ ਰਾਯੋ ॥ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤਾ
 ਤਿਸ ਨਹਿੰ ਕੇ ਰਹਯੋ ॥ ਤਿਸ ਬਲ ਸੂਬਾ ਅਪਰ ਪਠਾਵੈ ॥ ਦਾਨਸ਼
 ਵੰਦ ਜੁ 'ਹੀਏ ਲਖਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਸ਼ਾਹਿ ਰਿਦਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਪ੍ਰੇਰਾ ॥
 ਹਸਨ ਖਾਨ ਸਨਮੁਖ ਬਿਤ ਹੋਰਾ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਸੂਬਾ ਇਸੇ ਬਨਾਇਆ
 ਅਸ ਕਹਿ ਸਿਰੇ ਪਾਉ ਦਯੋ ਤਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ਸੂਬਾ ਕਾਬਲ ਕੇ ਬਡ
 ਕੀਨਾ ॥ ਸੰਗ ਫੌਜ ਦੇ ਭੋਜ ਸੁ ਦੀਨਾ ॥ ਗੁਰ ਬਰ ਤੇ ਅਸ ਪਦਵੀ
 ਪਾਈ ॥ ਕਯੋਂ ਨ ਪਰੈ ਮਨ ਗੁਰ ਸਰਨਾਈ ॥ ੫ ॥ ਇਤ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕੀ ਸੁਨ ਸੁਭ 'ਗਾਥ ॥ ਜਸ ਲੀਲਾ ਰਚ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ

੧ ਰੰਚਕ ਭਰ ।	੨ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ।	੩ ਪਾਸ ।	੪ ਚੁਪ ।	੫ ਬਚਨ
ਕਿਹਾ ।	੬ ਪਰਤਾਕੇ ਵਾ ਵੇਖ ਕੇ ।	੭ ਰੈਰਨੂੰ ।		੮ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ।
੯ ਕਥਾ ਨੂੰ ।				

ਆਦਿਕ ਜੁ ਪਠਾਏ ॥ ਤਿਨ ਬਡ 'ਗਰਤ ਦੀਨ ਖੁਦਵਾਏ ॥ ੬ ॥
 ਤੁਰਕਨ ਲੋਥ ਘਸੀਟ ਲਿਆਵੈਂ ॥ ੨ਉਰਧ ਅਰਧ ਤਿਸ ਬੀਚ
 ਗਿਰਾਵੈਂ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਸਭ ਦੀਨੇ ਜਬ ਢਾਰ ॥ ਉਪਰ ਪਾਇ ਪੰਚ
 ਸਰਦਾਰ ॥ ੭ ॥ ਮਿਤਕਾ ਢਾਰ ਦਮਦਮਾ ਸਾਜ ॥ ਸੁਧ ਆ ਦੀਨ
 ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੁਰ ਹੁਕਮ ਸੁ ਦਾਯੋ ॥ ਭਲੋ ਫਰਸ਼
 ਤਿਸ ਪਰ ਕਰਵਾਯੋ ॥ ੮ ॥ ਬਸਤੂ ਸ਼ਸਤੂ ਸਾਜੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਬੈਠੋ
 ਜਾਇ ਦਮਦਮੇ ੩ਰੂਰੇ ॥ ਜੋਧ ਆਦਿ ਸਭ ਬੈਠੋ ਪਾਸ ॥ ਲਗਯੋ
 ਦੀਵਾਨ ਸੁ ਬਾਕ ਬਿਲਾਸ ॥ ੯ ॥ ਜੰਗ ਕਰਨ ਤੁਰਕਨ ਬਡ
 ਘਾਵਨ ॥ ਢਾਡੀ ਆ ਗੁਰ ੪ਯਸਹਿ ਸੁਨਾਵਨ ॥ ਪਾਹਿੰ ਇਨਾਮ
 ਗੁਰੂ ਤੇ ਸੋਈ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਕਹਿ ਲੋਈ ॥ ੧੦॥ ਗੁਰ
 ਨਿਰ ਕੌ ਤੁਰਕਨ ਕੇ ਮਾਰੇ ॥ ਚਛੈ ਜੋਊ ਜਮ ਧਾਮ ਪਧਾਰੇ ॥ ਸ਼ਾਹ
 ਜਹਾਂ ਭੀ ਡਰਯੋ ਭਾਰੀ ॥ ਨਹਿੰ ਪਠਯੋ ਦਲ ਅਬ ਕੀ ਬਾਰੀ ॥ ੧੧॥
 ਦੇਹਿਗ ॥ ਰਹੇ ਅਸ਼ਟ ਦਿਨ ਤਹਿੰ ਗੁਰੂ ਬਡ ਉਤਸ਼ਾਹ ਮਨਾਇ ॥
 ਜੋਧ ਬੇਨਤੀ ਤਬ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰ ਜਗ ਕੇ ਰਾਇ ॥ ੧੨ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਅਥ ਚਲੀਅਹਿ ਕਾਂਗੜ ਪੁਰ ਮਾਹੀਂ ॥ ਹਮਰੇ
 ਮਨ ਕੀ ਇੱਛ ਪੁਰਾਹੀਂ ॥ ਹਨੇ ਤੁਰਕ ਭੀ ਫਤੇ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਨ
 ਚਛੈ ਖਾਈ ਅਸ ਮਾਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਨਹਿੰ ਦੇਰ ਲਗਾਵੈ ॥
 ਤਿਆਰੀ ਕਰੋ ੫ਦੁਦ ਬਜਵਾਵੈ ॥ ਹੁਕਮ ਪਾਇ ਸਭ ਭਏ ਤਿਆਰ ॥
 ਆਇ ਗੁਰੂ ਸਰ ਤਟਹਿ ਨਿਹਾਰ ॥ ੧੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਤਬ ਐਸ
 ਉਚਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਭਾ ਗੁਰ ਸਰ ਪਾਵਨ ਬਾਰਾ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਆਇ
 ਇਸੀ ਮੈਂ ਨੁਾਇ ॥ ਸ਼ਤੂ ਮਿਟਹਿੰ ਤਿਸ ਦੇਹ ਰੁਜ ਜਾਇ ॥ ੧੫ ॥
 ਅਸ ਬਰ ਦੇ ਕਰ ਭਏ ਸਵਾਰ ॥ ਬਜੀ ੬ਬੰਬ ਜੋਧੇ ਅਸਵਾਰ ॥ ਜੋਧ

੧ ਟੇਈ ਨੂੰ ਪੁਟ ਕੇ ।

੨ ਇਧਰੋਂ ਉਧਰੋਂ ।

੩ ਸੁੰਦਰ ।

੪ ਜਸ ।

੫ ਨਗਾਰੇ ਵਜਾਵਣਾ ਕਰੇ ।

੬ ਰੇਗ ।

੭ ਧੋਂਸਾ ਵਾ ਨਗਾਰਾ ।

ਸੰਗ ਬਚ ਕਰਤੇ ਜਾਏ ॥ ਕਿਤਕ ਚਲੇ ਜੰਗਲ ਬਡ ਆਏ ॥ ੧੯॥

ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਛੰਦ ॥ ਇਕ ^੧ਅਜਗਰ ਭਾਰੀ ਮਹਾਂ ਨਿਕਸਯੋ
ਸਮੁਖਾਏ ॥ ^੨ਦਾਰਨ ^੩ਦੀਰਘ ਦੁਖੀ ਬਹੁ ਗਮਨਤ ਫੁੰਕਰਾਏ ॥
ਸਨਮੁਖ ਆਵਤ ਗੁਰੂ ਕੇ ^੪ਗਤ ^੫ਬਕੂ ਕਰੰਤਾ ॥ ^੬ਨੀਠ ਨੀਠ ਹੀ
ਚਲਤ ਹੈ ਚਿਤ ^੭ਮ੍ਰਿਤੂ ਚਰੰਤਾ ॥ ੧੭ ॥ ਭਟ ਦੌਰੇ ਤਿਹ ^੮ਬਰਜਬੈ
ਕੇ ਚਹਿਤ ^੯ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਉਤਰ ਤੁਰੰਗ ਤੇ ਬਚ ਉਚ ਉਚਾਰਾ
॥ ਹਟਕੇ ਨਹਿੰ ਨ ਪ੍ਰਹਾਰੀਐ ਆਵਨ ਇਤ ਦੀਜੈ ॥ ਦੂਰ ਦੂਰ ਸਭ
ਖਰੇ ਹੋਇ ^{੧੦}ਅਵਲੋਕਨ ਕੀਜੈ ॥ ਅਚਰਜ ਹੇਰਨ ਹੋਤ ਤਬ ਬਿਰ
ਹੋਏ ਸਾਰੇ ॥ ^{੧੧}ਮੰਦ ਮੰਦ ਅਜਗਰ ਚਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਗਾਰੇ ॥ ਖਰੇ
ਰਹੇ ਨਿਸਚਲ ਸਕਲ ਨੈਰੇ ਤਬ ਆਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ^{੧੨}ਚਰਨ ਸਰੋਜ
ਤੇ ^{੧੩}ਪਨਹੀ ਨਿਕਸਯੋ ॥ ੧੯ ॥ ^{੧੪}ਦਹਿਨ ਅੰਗੁਸ਼ਟ ਉਠਾਇ ਕਰ
ਤਿੰਹ ਸੀਸ ਛੁਹਾਏ ॥ ^{੧੫}ਪਤਤ ਪੁਨੀਤਹਿ ਕੇ ਪਰਸ ਬਹੁ ਪਾਪ
ਮਿਟਾਏ ॥ ^{੧੬}ਭਗਨ ਸੀਸ ਭਾ ਉਦਰ ਲਗ ਮਰ ਗਾ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥
^{੧੭}ਕਲਮਲਾਤ ਬਿਚ ^{੧੮}ਕਿਰਮ ਲਗ ਕਾਟਤ ਨਿਤ ^{੧੯}ਜਾਲਾ ॥ ੨੦॥
ਦਿੱਬ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਤਿਸੇ ਚਢ ਪੁਸ਼ਪ ਬਿਬਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਉਸਤਤ
ਠਾਂਢ ਹੈ ਬਹੁ ਕੀਨਸ ^{੨੦}ਗਾਨਾ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਅਰ ਜੋਪ ਆਦਿ ਉਰ
ਮਹਿੰ ਬਿਸਮਾਏ ॥ ਬੂਝਨ ਕੀਨਸ ਤਾਹਿ ਤੇ ਨਿਜ ਗਾਥ ਸੁਨਾਏ ॥
੨੧ ॥ ਕੈਨ ਹੁਤੇ ਅਹਿ ਦੇਹ ਕਿਮ ਪਾਈ ਤੁਮ ਭਾਰੀ ॥ ਕਿਮ ਇਤਨੇ
ਕੀਰੇ ਪਰੇ ਤੁਮ ਦੇਹ ਮੜਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਪੁਸ਼ਪ ਬਿਬਾਨ ਤੇ ਨਿਜ

੧ ਸੱਪ ।	੨ ਭਿਆਨਕ ।	੩ ਫੜਾ ।	੪ ਚਾਲ ।	੫ ਟੇਡੀ ।
੬ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ।	੭ ਮੌਤ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ।	੮ ਰੇਕਣੇ ਲਈ ।	੯ ਮਾਰਨੇ ਲਈ ।	
੧੦ ਚੇਖਣਾ ਕਰੋ ।	੧੧ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਸੱਪ ਚਲੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ।	੧੨ ਚਰਨ ਕਮਲ ।		
੧੩ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਆਪਣੀ ਜੁਤੀ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਢੀ ।	੧੪ ਸਜੇ ਪੈਰ ਦਾ ਅੰਗੂਠਾ ਉਠਾ ਕੇ ।	੧੫ ਪਾਪੀ ਤੋਂ ਪਵਿਤਰ ਕਰ ਦਿਤਾ ।	੧੬ ਨਾਸ ।	੧੭ ਪਾਪ ।
੧੮ ਛਟੇ ਛੋਟੇ ਕੀੜੇ ਕਟਦੇ ਹਨ ।	੧੯ ਸਮੂੰਹ ।	੨੦ ਗਾਇਨ ਕਾਤੀ ।		

ਗਾਥ ਉਚਾਰੀ ॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਮਹੰਤ ਮੈਂ ^੧ਬਿਦਤਯੋ ਜਗ ਭਾਰੀ ॥
 ॥ ੨੨ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਕੇ ਨਰ ਮੰਨਤਾ ਕਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਵੈਂ ॥ ਅਨਕ
^੨ਊਪਾਇਨ ਆਨ ਕਰ ਕਰ ਮਮ ਭੇਟ ਚਢਾਵੈਂ ॥ ਜਿਤੇ ਕਿਰਮ ਤਨ
 ਮਹਿੰ ਪਰੇ ਸਗਰੇ ਤਬ ਚੇਲੇ॥^੩ਹੋਇ ਬਡਾਈ ਜਗਤ ਬਡ ਇਸ ਹਿਤ
 ਮੇਲੇ॥੨੩॥ ਅੰਕਾਰ ਉਰ ਮਹਿੰ ਬਡੇ ਮਮ ਸਮ ਨਹਿੰ ਦੂਜਾ॥ਕਰਹਿ
 ਦੇਸ਼ ਸਭ ਬੰਦਨਾ ਚਰਨਨ ਕੀ ਪੂਜਾ ॥ ਸਿਮਰਯੋ ਨਹਿੰ ਕਰਤਾ
 ਪੁਰਖ ਸ਼ੁਭ ਕਰਮ ਨ ਕੀਨਾ ॥ ^੪ਗਨ ਚੇਲਨ ਕਰਬੇ ਭਜਨ ਉਪਦੇਸ਼
 ਨ ਦੀਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਹੰਕਾਰਤ ਹੀ ਮਰ ਗਯੋ ਜੂਨੀ ਅਹਿ ਪਾਈ ॥
 ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਸੁਖ ਤੇ ਰਖੇ ਸੋ ^੫ਕ੍ਰਿਮ ਸਮਦਾਈ ॥ ਕਾਟ ਕਾਟ ਇਹੁ
 ਖਾ ਗਏ ਮਮ ^੬ਆਮਿਖ ਸਾਰਾ ॥ ਪਲਟਾ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਨਹਿੰ
 ਇਨਹਿੰ ਉਧਾਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਅਧਕ ਦੁਖੀ ਬੈ ਮੈਂ ਭਯੋ ਕੁਛ ਕਹੀ ਨ
 ਜਾਇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਗੁਰ ਮੌਹਿ ਪਰ ਇਤ ਦਿਸ ਕੇ ਆਇ ॥ ਚਰਨ
 ਕਮਲ ਮਾਬੈ ਛੁਯੋ ਦੁਖ ਕਟ ਗਾ ਸਾਰਾ ॥ ਮੁਕਤ ਭਯੋ ਮੈਂ ਅਬ
 ਚਲੋਂ ਗੁਰ ਪੁਰੀ ਮਝਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਬੰਦਨ ਪੁਨ ਕਰੀ ਭਾ
 ਲੇਪ ਤਦਾਈ ॥ ਸਭ ਭਟ ਸੁਨ ਅਚਰਜ ਭਏ ਮੁਖ ਧੰਨ ਗੁਰ ਗਾਈ ।
 ਚਲੇ ਗੁਰੂ ਅਸਵਾਰ ਹੋਇ ਕਿਤਕ ਦਿਖਗਾਏ ॥ ਦਿਵਸ ਅਸਤ ਕੇ
 ਸਮੇਂ ਤਬ ਕਾਂਗੜ ਪੁਰ ਆਏ ॥ ੨੭ ॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਡੇਰਾ ਕਾਂਗੜ ਪੁਰ ਬਿਖੈ ਜੋਧ ਰਾਇ ਕਰਵਾਇ ॥
 ਅਨਕ ਭਾਂਤ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਪ੍ਰੇਮ ਧਾਰ ਅਧਕਾਇ ॥ ੨੮ ॥
 ਰਾਨੀ ਜੋਧ ਸੁ ਰਾਇ ਕੀ ਨਿਤ ਕਰ ਤਿਆਰ ^੮ਅਹਾਰ ॥
^੭ਗੁਰਅਚਰਵਾਵੈ ਹੇਤ ਸੋਂ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਜਿਸ ਪਿਆਗਾ॥੨੯॥
 ਰਹੇ ਕਿਤਕ ਦਿਨ ਗੁਰ ਤਬੈ ਪੁਨ ਤਿਆਰੀ ਕੇ ਠਾਨ ॥

ਚਹੈਂ ਜਾਨ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਭਗਵਾਨ ॥ ੩੦ ॥
 ਸੁਨਤ ਜੋਧ ਕਹਿ ਜੋਰ ਕਰ ਲਖਹੁ ਆਪਨੇ ਦਾਸ ॥
 ਬਹੁ ਲਾਜ ਨਿਜ ਨਾਮ ਕੀ ਕੀਜੈ ਸੁਮਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ॥ ੩੧ ॥
 ਰਾਵਰ ਚਹਿ ਪ੍ਰਸਥਾਨ ਕੇ ਰੁਚਹਿ ਨ ਤਜਬੈ ਸਾਬ ॥
 ਕਹਿੰ ਰਹੁ ਗੁਰ ਇਤਹੀ ਸਦਾ ਕੈ ਲੇ ਜਾਵਹੁ ਨਾਬ ॥ ੩੨ ॥
 ਸੱਤਿਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਕਰਹੁ ਦੁਹ ਲੋਕਨ ਕਲਜਾਨ ॥ ੩੩ ॥
 ਆਸਿਖ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਲੈ ਭਈ ਨਿਸਾ ਸੁਪਤਾਇ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਲਹਿ ਉਠ ਗੁਰੂ ਨ੍ਹਾਏ ਧਯਾਨ ਲਗਾਇ ॥ ੩੪ ॥
 ਭਏ ਤਿਆਰ ਅਸਵਾਰ ਪੁਨ ਬਜੀ ਦੁਦ ਸੁਖਦਾਇ ॥
 ਚਢੀ ਬਾਹਿਨੀ ਸੰਗ ਗੁਰ ਜੋਧ ਰਕਾਬ ਗਹਾਇ ॥ ੩੫ ॥
 ਕਿਤਕ ਦੂਰ ਲਗ ਆਇਓ ਬਿਛਰਨ ਚਹਿ ਮਨ ਨਾਹਿ ॥
 ਦੇ ਧੀਰਜ ਤਬ ਗੁਰੂ ਤਿਸ ਮੌਰ ਚਲੈ ਅਗਵਾਹਿ ॥ ੩੬ ॥
 ਮਗ ਮਹਿੰ ਨਰਨ ਉਧਾਰਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ॥
 ਮਿਲੇ ਸਿੱਖ ਸਨਬੰਧਿ ਆ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਸਿਰ ਧਾਗਾ ॥ ੩੭ ॥
 ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਥੈ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਸਰ ਸੇ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਆਗਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ
 ਨਾਮ ਸਾਠਮੰ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬੦ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਸ੍ਰੀ ਗੰਥ ਸਿਰ ਨਾਇ ॥
 ਲਾਇ ਦਿਵਾਨ ਸੁਅਪਕ ਹੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਛੰਦ ॥ ਹਾਬ ਜੋਰ ਪੁਰ ਜਨ ਬੁਝੈਂ ਰਣ ਭਯੋ
 ਘਨੇਰਾ ॥ ਰਹੀ ਸ੍ਰੇ਷਼ਟ ਤਨ ਆਪ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਜੂ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਬਿਧੀ

ਬੰਦ ਤਬ ਸਭ ਕਹੀ ਜਿਮ' ਤੁਰਕ ਖਪਾਏ ॥ ੧੦੮ਭਾ ਸਮ
 ਅਨਗਿਨਤ ਹੀ ਰਿਪ ਚਢ ਕਰ ਧਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਾਨੇ ਕਛ ਨਾਹੋਂ ॥ ਸੁਗਮ ਹਤੇ ਰਿਪ ਪ੍ਰਬਲ ਜੇ ਰਾਖੇ
 ਰਣ ਮਾਹੀਂ ॥ ਫਤੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਤਬ ਭਈ ਜਗ ਮਹਿੰ ਬਿਦਤਾਈ ॥
 ਪਤਸ਼ਾਹੀ ਗਰਦਸ਼ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਧੂਮ ਮਚਾਈ ॥ ੩ ॥ ਪੁਰ ਜਨ
 ਸੁਨ ਕਰ ਬਚ ਭਨਯੋ ਇਨ ਸਮਨਹਿੰ ਦੂਜਾ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਦੇਵਾ ਦੇਵ
 ਮਿਲ ਨਾਨਤ ਸਭ ਪੂਜਾ ॥ ਬੰਦਨੀਯ ਇਹ ਸਭਨ ਕੇ ਗੁਰ ਨਾਨਕ
 ਗਾਦੀ ॥ ਸਕਲ ਜਗਤ ਤਿਨ ਕੇ ਨਿਮਹਿੰ ਹਾਰੇ ਸਭ ਬਾਦੀ ॥ ੪ ॥
 ਦਿਨ ਅਸਤਯੋ ਸੇਦਰ ਪਠਯੋ ਤਬ ਉਠੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਆਏ ਮੰਦਰ
 ਮਿਲੇ ਮਹਿਲ ਪਗ ਬੰਦ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਆਦ ਸਭ
 ਸ਼ਹਿਜਾਦਨ ਸੰਗਾ ॥ ਛਕ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਮਨ ਧਾਰ ਉਮੰਗਾ
 ॥ ੫ ॥ ਸੁਖ ਕਰ ਸੁਪਤੇ ਜਾਮਨੀ ਭੀ ਪ੍ਰਾਤੀ ਜਾਗੇ ॥ ਸੋਚ ਸਨਾਨੇ
 ਬੈਠ ਪੁਨ ਧਿਆਨੇ ਰਸ ਪਾਗੇ ॥ ਆਸਾ ਵਾਰ ਸੁ ਰਾਗ ਧੁਨ ਗਾਵਤ
 ਸੁਨਿਅੰਤੇ ॥ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਗੁਰੂ ਰਿਗਰਾ ਸੁਨ ਧਰ ਪ੍ਰੇਮ ਪਠੰਤੇ ॥ ੬ ॥
 ਇਮ ਪੜਾਤ ਮੰਗਲ ਸਹਿਤ ਸੁਭ ਭਯੋ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਭਾਟ ਨਕੀਬ
 ਉਚਾਰਤੇ ਗੁਰ ਕੇ ਜਸ ਰਾਸਾ ॥ ਸੁਭਟ ਮਸੰਦ ਬਿਲੰਦ ਜੇ ਚਲ ਕਰ
 ਸਭ ਆਏ ॥ ਮੁਦਤ ਹੋਤ ਪੁਰ ਜਨ ਸਰਬ ਉਰ ਦਰਸ਼ਨ ਚਾਏ ॥
 ੭ ॥ ਆਇ ਸਭਾ ਪੂਰਨ ਭਈ ਲੋਚਨ ਅਰਬਿੰਦਾ ॥ ਬੰਦਤ
 ਬਿਕਸਤ ਦੇਖਤੇ ਰਵਿ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਪੈਂਦੇ ਖਾਂ ਆਯੋ ਤਬੈ ਜੁਤ
 ਸਿਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾ ॥ ੮ ॥ ਪਗ ਪੰਕਜ ਪਰ ਸਿਰ ਧਰਯੋ ਪਿਖ ਆਨੰਦ
 ਠਾਨਾ ॥ ੯ ॥ ਕੁਸਲ ਪ੍ਰਸਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਯੋ ਕਰ ਜੈਰ ਬਖਾਨਾ ॥

੧ ਪਤੰਗਾ ।	੨ ਵੈਗੀ ।	੩ ਪ੍ਰਗਟ ।	੪ ਰਾਖੀ ਲਈ ਤੁਰਨਾ ਫਿਰਨਾ ।
੫ ਫੰਡ ਰੌਲਾ ।	੬ ਬਾਣੀ ।	੭ ਸੁਦਰ ।	੮ ਕਵੀ ਕਰਨ
ਵਾਲਾ ਭਟ ।	੧੦ ਕਮਲ ।	੧੧ ਸੂਰਜ ।	੧੨ ਛਾਲ ।
੧੪ ਸੁਖ ।			੧੩ ਚਰਨ ਕਮਲ ।

ਰਾਵਰ 'ਸੰਘਰ ਬਡ ਕਰਯੋ ਮੈਂ ਕਾਮ ਨ ਆਨਾ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਧੀਰਜ ਦਈ ਪੁਨ ਜੰਗ ਮਚੈਂਗੇ ॥ ਤਹਾਂ ਕਾਮ ਤੂੰ ਆਇ ਹੈਂ ਬਡ
ਆਨੰਦ ਹੈਂ ਗੋ ॥ ੯ ॥ ਨਹਿੰ ਜਾਨੀ ਮਨ ਹਰਖ ਭਾ ਪੁਨ ਐਸ
ਅਲਾਯੋ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਾ ਸੁਤ ਉਪਜਾਯੋ ॥ ਦਿਹੁ
ਆਸਿਖ ਉਮਰਾ ਹੁਵੈ ਮੈਂ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿੰ
ਬਿਧ ਹੁਵੈ ਇਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਗੁਰ ਆਗਮਨ
ਕੇ ਫਿਗ ਫਿਗ ਪੁਰ ਗ੍ਰਾਮੁ ॥ ਉਤਲਾਵਤ ਪਹੁਚਤ ਪਿਖਯੋ ਦਰਸਨ
ਅਭਰਾਮੁ ॥ ਅਰਪੈਂ ਅਨਕ 'ਅਕੋਰ ਕੋ ਕਰ ਬੰਦਨ ਠਾਨੈਂ ॥
੩ ਪੁਰੀਯਤ ਹੈਂ 'ਗਨ ਕਾਮਨਾ ਸੁਖ ਹੋਇ ਮਹਾਨੈ ॥ ੧੧ ॥ ਬਿਧੀ
ਚੰਦ ਕੀ ਸੁਨ ਕਬਾ ਹੈ ਲਿਆਵਨ ਕੇਰੀ ॥ ਹਰਖੈਂ ਅਚਰਜ ਹੋਇ
ਹੋਇ ਸੁਭ ਮਤੀ ਬਡੇਰੀ ॥ ਰਹਿਨ ਲਗੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬੈ ਕਰਤਾ ਪੁਰ
ਮਾਹੀ ॥ ਜਿਨ ਕੀਝੇਭਾ ਅਤਿ ਬਡੀ ਕੈ ਕਹੈ ਸੁਨਾਹੀ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਇਕ ਬਾਲੂ ਸਿਖ ਸੇਵਾ ਲਾਗਯੋ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਇ
ਪੰਕਜ ਕੇ ਪਾਗਯੋ ॥ ਜਬ ਗੁਰ ਚਢ ਕਰ ਕਿਤਹਿੰ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ਅਗੁ
ਤੁਰੰਗਾਮ ਦੈਰਯੋ ਜਾਵੈ ॥ ੧੩ ॥ ਖੇਦ ਨ ਮਾਨੈ ਦੂਰ ਸਿਧਾਰੈ ॥
ਜਾਇ ਤਹਾਂ ਗੁਰ ਜਹਾਂ ਪਧਾਰੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਈਦ ਕੈ ਮੁਖ ਹੇਰਹਿ ॥
ਹੈਂ ਅਧਕ ਹੁਇ ਖੁਸ਼ੀ ਘਨੇਰੈ ॥ ੧੪ ॥ ਬੈਠਹਿੰ ਜਬਹਿ ਸਮੁਖ
ਤਬ ਹੋਇ ॥ ਹਸਹਿ ਬਦਨ ਤੇ ਹਰਖਤ ਸੋਇ ॥ ਧਰਯੋ ਨਾਮ
ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ ਰਸਨਾ ॥ ਭਯੋ ਆਜ ਤੇ ਬਾਲੂ ਹਸਨਾ ॥ ੧੫ ॥
ਤਿਸ ਦਿਨ ਤੇ ਤਿਸ ਕੈ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ॥ ਅਬ ਗੁਰਦਿੱਤੇ ਕੇ ਸੰਗ
ਰਹਯੋ ॥ ਮਾਨਯੋ ਬਾਕ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨ ਰੰਗ ॥ ਰਹਿਨ ਲਗਯੋ ਗੁਰ
ਨੰਦਨ ਸੰਗ ॥ ੧੬ ॥ ਚਢੇਂ ਵਹਿਰ ਤਬ ਆਗੈ ਧਾਵੈ ॥ ਜਹਿੰ

ਪਹੁੰਚਹਿੰ ਚਲ ਤਹਾਂ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਗਏ ॥
 'ਅਧਕ ਤੁਰੰਗ ਧਵਾਵਤ ਗਏ ॥ ੧੭ ॥ ਅਪਰ ਦਾਸ ਕੇ ਪਹੁੰਚਯੋ
 ਨਾਹਿੰ ॥ ਰਹੇ ਪਿਛਾਰੀ ਸਭ ਮਗ ਮਾਹਿੰ ॥ ਇਕ ਬਾਲੂ ਹਸਨਾ ਸੰਗ
 ਰਹਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੰਦ ਬਿਲੋਕਤ ਭਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ਅਧਕ ਜਾਨ
 ਸੇਵਾ ਹਰਖਾਏ ॥ ਟੋਪੀ ਬਖਸ਼ ਦਈ ਤਿਸ ਥਾਏ ॥ ਲੇ ਕਰ ਸਿੱਧ
 ਸ਼ਕਤ ਕੇ ਪਾਈ ॥ ਭਯੋ ਗਜਾਨ ਮਨ ਆਨੰਦ ਪਾਈ ॥ ੧੯ ॥
 ਆਯੋ ਪੁਰੀ ਸੁਨਾਈ ਗੁਰ ਕੇ ॥ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਰਾਵਰ ਸੁਤ ਕੀ ਹਮ ਕੇ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਸਭਨ ਸੁਨਾਈ ਸਖਾਨ ਬਰੰਨ ॥
 ੨੦ ॥ ਅਬ ਤੇਰੀ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸੇਵ ॥ ਕਰੇ ਰਿਸਾਵਨ ਬਹੁ
 ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਬੈਠਹੁ ਭਜਨ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾਟਯਾ
 ਅਬ ਤੇਰਾ ॥ ੨੧ ॥ ਲੇ ਗੁਰ ਖੁਸ਼ੀ ਦ੍ਰਾਰ ਬਿਰ ਰਹਯੋ ॥ ਰਾਤ
 ਦਿਵਸ ਹਰਿ ਸਿਮੂਤ ਲਹਯੋ ॥ ਅਸ ਚੇਲੇ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਕੇਰੇ ॥ ਭਏ
 ਚਾਰ ਤਪ ਘਾਲ ਬਡੇਰੇ ॥ ੨੨ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਾਲੂ ਹਸਨਾ ਛੂਲ ਪੁਨ ਗੌਂਦਾ ਐ ਅਲਮਸਤ ॥
 ਮੁੱਖ ਉਦਾਸੀ ਇਹ ਭਏ ਬਹੁਰੇ ਸਾਧ ਸਮਸਤ ॥ ੨੩ ॥
 ਤੇਨਜਾ ਪੈਂਦੇ ਖਾਨ ਨਿਜ ਬਰ ਕੇ ਉਚਤ ਪਛਾਨ ॥
 ਛੋਟੇ ਮੀਰ ਸੁ ਗ੍ਰਾਮ ਮਹਿੰ ਬਾਸਹਿ ਏਕ ਪਠਾਨ ॥ ੨੪ ॥
 ਹਾਕਲ ਛੰਦ ॥ ਤਿਹ ਨਾਮ ਖਾਨ ਅਸਮਾਨਾ ॥ ਬਜ ਖੇਡਸ
 ਬਰਸ ਮਹਾਨਾ ॥ ਤਬ ਪੈਂਦ ਖਾਨ ਕਰ ਨਾਤਾ ॥ ਦੇ ਸੁਤਾ ਸੁ ਕੀਨ
 ਜਮਾਤਾ ॥ ੨੫ ॥ ਤਤਕਾਲ ਨਿਕਾਹੁ ਕਰਾਯੋ ॥ ਘਰ ਅਪਨੇ ਤਿਸੈ
 ਬਸਾਯੋ ॥ ਇਮ ਬੀਤਯੋ ਕੇਤਕ ਕਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖ
 ਜਾਲਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਿਲਾਸ ਧਰੰਤੇ ॥ ਦੁਖ ਦਾਸਨ ਨਿੱਤ
 ਕਰੰਤੇ ॥ ਇਕ ਸਿੱਖ ਬਦਖਸ਼ਾਂ ਕੇਰਾ ॥ ਮਲ ਕਾਬਲਿ ਨਾਮ

ਸੁ ਹੋਰਾ ॥ ੨੭ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸਨ ਮਹਿੰ ਬਿਵਹਾਰੂ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਵਤ
ਲਾਭ ਉਦਾਰੂ ॥ ਤਿਸ ਨੇ ਧਨ ਦਸਵੰਧ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ੧ੰਸਚੀ ਵਸਤ
ਮੌਲ ਜਿਨ ਭਾਰਾ ॥ ੨੮ ॥ ਦੇ ਧਨ ਲਾਖ ਤੁਰੰਗਮ ਲੀਨੈ ॥ ਅਧਕ
ਪੁਸ਼ਟਾਕ ਬਨਾਵਨ ਕੀਨੈ ॥ ੨੯ ॥ ਬਾਜ ਸੁਪੈਦ ਹੰਸ ਕੀ ਨਿਆਈਂ ॥ ਕਿਸੂ
ਦੇਸ ਤੇ ਲੀਨ ਮੰਗਾਈ ॥ ੩੦ ॥ ਖੰਡਾ ਸਿਪਰ ਮੌਲ ਕੀ ਘਨੀ ॥
ਕਲਗੀ ਜਿਗਾ ਮੋਤੀਅਨ ਸਨੀ ॥ ਐਸੀ ਵਸਤ ਅਮੌਲ ਲਿਆਯੋ ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇਰ ਅਗ੍ਰ ਅਰਪਾਯੋ ॥ ੩੧ ॥ ਪੁਨ ਚਰਨਨ ਪਰ ਮਸਤਕ
ਲਾਯੋ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰ ਬਡ ਅਨਦ ਬਢਾਯੋ ॥ ਵਸਤ ਅਮੌਲੀ
ਸਰਧਾ ਭੂਰੇ ॥ ਪਿਖ ਕਰ ਬੋਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ੩੨ ॥ ਕਹਯੋ ਤਬੈ
ਬਰ ਜਾਚਨ ਕੀਜੈ ॥ ਸੁਨ ਸਿਖ ਕਹਯੋ ਪ੍ਰਾਭੂ ਮੁਹਿ ਦੀਜੈ ॥ ਜੀਵਤ
ਲੈ ਚਰਨਨ ਨਿਜ ਧਾਓਿ ॥ ਤਿਆਗੋਂ ਤਨ ਤਵ ਚਰਨ ਸਮਾਓਿ ॥
੩੩ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਰਯੋ ਜਥਾ ਚਿਤ ਚਾਈ ॥ ਹੁਵੈ ਤਥਾ ਗੁਰ ਅੰਤ
ਸਹਾਈ ॥ ਬਠਲਾਯੋ ਸਿਖ ਅਪਨੇ ਪਾਸੇ ॥ ਦਯੋ ਗਜਾਨ ਅਗਜਾਨ
ਮਿਟਾਸੇ ॥ ੩੪ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਕਾਬਲੀ ਕਯੋ ॥ ਅੰਤ ਸਮੈਂ ਗੁਰ
ਪਰ ਪਹੁੰਚਯੋ ॥ ਅਸ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੇ ਦਰਬਾਰ ॥ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸਨ
ਸਿੱਖ ਹਜਾਰ ॥ ੩੫ ॥ ਆਵੈਂ ਮਨੈ ਕਾਮਨਾ ਪਾਵੈਂ ॥ ਦਰਸਨ ਤੇ
ਅਧ ਉਘ ਮਿਟਾਵੈਂ ॥ ਲਹਿੰ ਸਿਖਜਾ ਪੁਨ ਘਾਲ ਘਲਾਵੈਂ ॥
ਜਿਸ ਤੇ ਅਤ ਉੱਤਮ ਪਦ ਪਾਵੈਂ ॥ ੩੬ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਨਿਵਾਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਇਕਸਾਠਮੋਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬੧ ॥

ਦੈਹਿਰਾ ॥ ੧ਬਾਜ ਸੁਕਲ ਸੁਭ ਬਰਨ ਕੇ ਸਿੱਖ ਲਿਆਯੋ ਜੋਇ ॥
 ਸੁਰਜ ਮੱਲ ਕੇ ਗੁਰ ਦਯੋ ਲੀਓ ਹਰਖ ਮਨ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਮਲ ਜੀ ਦਿਨ ਪਤਾ ॥ ਚਢੇ ਸੈਰ
 ਕਾਨਨ ਕੀ ਚਿਤਾ ॥ ਸੁਭ ਘੋਰੇ ਪਰ ਭਏ ਸਵਾਰਾ ॥ ਬਾਜ ^੩ਸੂਤ
 ਨਿਜ ਪਾਨ ਬਠਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਉਤ ਤੇ ਪੈਂਦੇ ਖਾਨ ਜਮਾਈ ॥ ਖਾਂ
 ਉਸਮਾਨ ਨਾਮ ਜਿਸ ਆਈ ॥ ਚਛਯੋ ^੪ਅਖੇਰ ਬਿਰਤ ਮਨ ਲਾਇ ॥
 ਇਕ ਕਾਨਨ ਪਹੁਚੇ ਜੁਗ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਨੇ ਛੋਰਯੋ ਬਾਜ ॥
 ਗਯੋ ਦੂਰ ^੫ਖਗ ਗਹਿਬੇ ਕਾਜ ॥ ਪਕਰ ਬੈਠ ਗਾ ਇਕ ^੬ਦ੍ਰੂ
 ਮਾਹੀ ॥ ਬਾਬੇ ਨਰਨ ਪਿਖਯੋ ਸੇ ਨਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ^੭ਟੋਲ ਮੁਰੈ ਤੱਬੇ
 ਮੀਰ ਸ਼ਿਕਾਰ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਫਿਗ ਕਹਿੰ ਤਿਸ ਬਾਰ ॥ ਪਤਾ ਨਹੀਂ
 ਗਾ ਬਾਜ ਕਹਾਹੀ ॥ ਟੋਲ ਰਹੇ ਹਮ ਪਾਯੋ ਨਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਭੀ ਸੰਧਯਾ
 ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਕਹਯੋ ॥ ਚਲੋ ਅਬੈ ਡੇਰੇ ਚਲ ਜਯੋ ॥ ਹਮਰੇ ਬਾਜ ਹੋਇ
 ਤਬ ਆਵੈ ॥ ਪਕਰਨ ਵਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਗਵਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਨਿਜ
 ਡੇਰੇ ਮਹਿੰ ਆਇ ॥ ਉਤ ਕੀ ਸੁਨਹੁ ਭਈ ਜਸ ਭਾਇ ॥ ਭੁਮਤ ਹੁਤੇ
 ਜਹਿ ਖਾਂ ਅਸਮਾਨਾ ॥ ਤਿਹ ਪਿਖ ਬਾਬੇ ਬਾਜ ਚੁਰਾਨਾ ॥ ੭ ॥ ਗਯੋ
 ਸਰਨ ^੮ਸਸੁਰੇ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ਪਿਖ ਪੈਂਦਾ ਮਨ ਅਚਰਜ ਬਾਹਿ ॥
 ਕਹਯੋ ਬਾਜ ਇਹੁ ਕਹਿ ਤੇ ਲਿਆਯੋ ॥ ਕਹਿ ਉਸਮਾਨ ^੯ਜੰਗਰ ਤੇ
 ਪਾਯੋ ॥ ੮ ॥ ਕਹਿ ਪੈਂਦਾ ਇਹੁ ਗੁਰ ਸੁਤ ਕੇਰਾ ॥ ਦੇਹੁ ਜਾਇ ਅਬ
 ਲਾਇ ਨ ਬੇਰਾ ॥ ਸੁਨ ਅਸਮਾਨ ਕਹੈ ਨਹਿੰ ਦੈਰੋਂ ॥ ਬਾਜ ਅਮੇਲ
 ਆਪ ਰਖ ਚੈਰੋਂ ॥ ੯ ॥ ਕਹਿ ਪੈਂਦਾ ਜੇ ਗੁਰ ਲਹਿ ਜਾਨਾ ॥ ਚੋਰ
 ਜਾਨ ਕਰ ਦਿਹਿੰ ਦੁਖ ਆਨਾ ॥ ਕਹਿ ਉਸਮਾਨ ਡਰੈ ਕਯੋਂ ਖਾਨਾ ॥

੧. ਸੁਸ਼ਟ ਕੁਲ ਦਾ ਬਾਜ ।

੨. ਜੰਗਲ ਦੀ ।

੩. ਚਿਟੇ ਰੰਗ ਦਾ ।

੪. ਸ਼ਿਕਾਰ ।

੫. ਪੰਛੀ ।

੬. ਦਰਖਤ ।

੭. ਛੁੰਡ ਕੇ ਮੁੜੇ ।

੮. ਸਹੂਰੇ ਦੇ ਘਰ ।

੯. ਜੁਗਲ ਵਿਚੋਂ ।

ਤਿਨ ਹਬ ਰੋਜ਼ੀ ਨਾਹਿੰ ਪਛਾਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪ੍ਰਭਮ ਤੁ ਗੁਰ ਜਾਨੈ
ਨਹਿੰ ਕੈਸੇ ॥ ਜਾਨ ਲਹੈ ਤੈ ਕਹਿੰ ਹਮ ਐਸੇ ॥ ਮੇਲ ਲਯੋ ਹਮ ਬਾਜ
ਮਹਾਨਾ ॥ ਏਕ 'ਬਰਨ ਪੰਖੀ ਹੈ ਨਾਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਪੁਨਹਿ ਜਿ ਕਛੁ
ਮਨ 'ਰਿਸ ਉਪਜਾਵੈ ॥ ਛੋਡ 'ਚਾਕਰੀ ਸ਼ਾਹ ਫਿਗ ਜਾਵੈ ॥ ਇਨ
ਤੇ ਦੁਗਨ 'ਮੁਰਾਤਬ ਹੋਇ ॥ ਤਵ ਬਲ ਕੇ ਜਾਨਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥
੧੨ ॥ ਸੁਨ ਪੈਂਦਾ ਅਸ ਬਾਤ ਜਮਾਈ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ ਬੁੱਧੀ
ਖਿਚਲਾਈ ॥ ਮਨ ਮਹਿੰ ਕਹੈ ਅਹੈ ਤੈ ਸਹੀ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਫਿਗ ਜੇ
ਹੈ ਜਈ ॥ ੧੩ ॥ ਕਰੈ ਮਾਨ ਬਹੁ ਦਿਹੈ ਬਡਾਈ ॥ ਜਾਨੈ ਕਲਮੇ
ਕੈ ਮੁਹਿ ਭਾਈ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਸੋਂ ਬਿਰੋਧ ਤਹਿ ਭਾਰਾ ॥ ਕੇਦ ਬਤਾਵੈ
ਤਿਸ ਕੈ ਸਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਹੁਵੈ ਜੰਗ ਤੈ ਕਢ ਕਰ ਆਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ
ਗਹਿ ਮੁਰਾਤਬਾ ਪਾਵੈ ॥ ਮੰਦ ਬੁੱਧੀ ਗਿਨਤੀ ਅਸ ਕੀਨੀ ॥
ਨਿਮਕ ਹਰਾਮ ਬਾਤ ਤਬ ਕੀਨੀ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਨ ਅਸਮਾਨ ਪੁਤ੍ਰ ਤਵ
ਚਾਹਿ ॥ ਰਖਹੁ ਬਾਜ ਨਹਿੰ ਦੇਹੁ 'ਕਦਾਇ ॥ ਅਸ ਮਸਲਤ ਕਰ
ਨਿਸ ਸੁਪਤਾਇ ॥ ਉਠੇ ਚਢੇ ਦਿਨ ਮਨ ਹਰਖਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਇਤ
ਸੂਰਜ ਮੱਲ ਆਇ ਤਹਾਇ ॥ ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਬੈਠੇ ਜਹਿੰ ਬਾਇ ॥ ਬਾਜ
ਲੋਪ ਪਰਸੰਗ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਸੁਤ ਇਮ ਪ੍ਰਭ ਭਾਯੋ ॥ ੧੭ ॥
ਕਾਰਨ ਜੰਗ ਇਸੀ ਤੇ ਹੋਵੈ ॥ ਦੁਸ਼ਟ ਹਜ਼ਾਰਨ ਪ੍ਰਾਨਨ ਖੋਵੈ ॥ ਅਸ
ਸੁਨ ਇਕ ਸਿਖ ਤਬ ਬਤਲਾਯੋ ॥ ਬਾਜ ਸਮਾਨ ਖਾਨ ਫਿਗ ਪਾਯੋ
॥ ੧੮ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਜਾਉ ਤੁਮ ਖਾਸ ॥ ਕਹੁ ਜੇ ਬਾਜ ਅਯੋ
ਤੁਮ ਪਾਸ ॥ ਤੈ ਲਿਆਵਹੁ ਹਮਰੇ ਫਿਗ ਅਬੈ ॥ ਰਾਯੇ ਸਿੱਖ ਸੁਨ ਕੈ
ਬਚ ਤਬੈ ॥ ੧੯ ॥ ਪੈਂਦ ਖਾਨ ਕੇ ਪੈਰ ਪਹੁਚਾ ॥ ਦੀਨ ਹਕਾਰਾ

੧ ਇਕ ਟੰਗ ਦਾ ।

२ क्रेप ।

ੴ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ।

੪ ਵਡਿਆਈ ਵਾ ਦਰਜਾ ।

੦ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਈ ।

ੴ ਖੇਟੀ ਬਧੀ ਵਾਲੇ ।

७ कद भी ।

ਏ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੌਂ ਕਰ ।

ਤਬ ਇਕ ਉਚਾ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਅਵਾਜ਼ ਪਛਾਨਾ ॥ ਬਾਜ਼ ਕੀਨ
 ਤਬ ਭਲੇ 'ਦੁਰਾਨਾ ॥ ੨੦ ॥ ਨਿਕਸਯੋ ਵਹਿਰਿ ਪਿਖਯੋ ਸਿਖ
 ਤਾਹਿ ॥ ਕਹਯੋ ਖਾਨ ਤੁਹਿ ਗੁਰੂ ਬੁਲਾਹਿ ॥ ਬਾਜ਼ ਅਯੋ ਗੁਰ ਸੁਤ
 ਤੁਮ 'ਓਰ ॥ ਅਹੈ ਤੁ ਲਿਆਵੈ 'ਬਿਲਮਹਿੰ ਛੋਰ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨ
 ਪੈਂਦਾ ਕਹਿ ਇਤ ਨਹਿੰ ਆਯੋ ॥ ਹਮ ਨਹਿੰ ਜਾਨੈ ਗਯੋ ਕਿਥਾਯੋ ॥
 ਕਹਯੋ ਸਿੱਖ ਚਲ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ਜੋ ਬਚ ਅਹੈ ਕਹੈ ਤਿਨ ਖਾਸ ॥
 ॥ ੨੨ ॥ ਸੁਨਤ ਹਰਾਮੀ ਨਿਮਕ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਕਹਿ ਨਹਿੰ ਜਾਵੈਂ
 ਮੈਂ ਇਸ ਕਾਲਾ ॥ ਪਹਿਰ ਤੀਸਰੇ ਮਹਿੰ ਚਲ ਆਵੈਂ ॥ ਬਾਜ਼ ਨਹੀਂ
 ਇਤ ਤੇਹਿ ਸੁਨਾਵੈਂ ॥ ੨੩ ॥ ਸੁਨ ਸਿੱਖ ਆਇ ਬੰਦਨਾ ਕੀਨ ॥
 ਪੈਂਦੇ ਕਥਨ ਸੁਨਾਵਨ ਕੀਨ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਤੂਸਨ ਧਾਰਾ ॥
 ਬਿਤਯੋ ਦਿਵਸ ਭਾ 'ਸਾਯੰਕਾਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਮਤ ਮਲੀਨ ਪੈਂਦਾ
 ਨਹਿੰ ਆਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਰ ਤਬ ਦੁਤੀ ਪਠਾਯੋ ॥ ਜਾ ਪੈਂਦੇ ਕੋ
 ਕੀਨ ਹਕਾਰਨ ॥ ਆਉਂ ਸੁਬਹਿ ਅਬ ਇਤ ਕਛੁ ਕਾਰਨ ॥ ੨੫ ॥
 ਅਸ ਕਹਿ ਖਾਨਹਿੰ ਬੀਚ ਘੁਸਾਯੋ ॥ ਸਿੱਖ 'ਲੌਟ ਗੁਰ ਢਿਗ ਚਲ
 ਆਯੋ ॥ ਨਿਮਕ ਹਰਾਮੀ ਆਯੋ ਨਹਿੰ ॥ ਭੇ ਤੂਸਨ ਸਤਿਗੁਰ 'ਰਿਪੁ
 ਦਾਹਿ ॥ ੨੬ ॥ ਬੀਤੀ 'ਜਾਮਨ 'ਰਵਿ 'ਉਦਤਯੋ ॥ ਤਿ੍ਤੀਓ ਨਰ
 ਗੁਰ ਪੁਨਹਿ ਪਠਾਯੋ ॥ ਤਿਹ ਸੰਗ ਭੀ ਆਯੋ ਨਹਿੰ ਮਾਨੋ ॥ ਢਿਗ
 ਰਹਿਤੇ ਗੁਰ ਗਤ ਨਹਿੰ ਜਾਨੀ ॥ ੨੭ ॥ ਠਾਨੀ ਤਿਆਗੀ ਸਭੀ
 'ਅਯਾਲ ॥ ਜਾਵੈਂ ਲਵ ਪੁਰ ਬਿਲਮ ਬਿਸਾਲ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਬਲੀ
 ਗਹੈਂ ਮਤ ਆਇ ॥ ਤਹਾਂ ਨ ਪੇਸ਼ ਇਨਹੁੰ ਕਛ ਜਾਇ ॥ ੨੮ ॥
 ਬਾਜ਼ ਸਫੈਦ ਸ਼ਾਹ ਕੋ ਦੈਹੋਂ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਤਿਹ ਸਮਝਾਵਨ ਕੈਹੋਂ ॥

੧ ਛੁਪਾਣਾ ।

੨ ਤਰਫ ।

੩ ਦੇਰ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ।

੪ ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਵਕਤ ।

੫ ਵਾਪਸ ।

੬ ਰਾਤ ।

੭ ਸੂਰਜ ।

੮ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ।

੯ ਬਕਰੀਆਂ ਦੇ ਚਾਰਨ ਵਾਲਾ ।

ਗੁਰੂ ਬਾਜ ਜਬ ਤੇ ਤੁਮ ਲਹਜੇ ॥ ਤਬ ਤੇ ਮੈਂ ਰਾਕਰ ਤਿਨ ਭਯੋ ॥
 ੨੯ ॥ ^੧ਅਬੈ ਦਾਵ ਪਾ ਬਾਜ ਲਿਆਯੋ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਪਲਟਾ ਅਬਹਿ
 ਮੁਕਾਯੋ ॥ ਦੇਹੁ ਛੈਜ ਤੈ ਹੈ ਭੀ ਲਿਆਵੋਂ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਕਹਿ ਕਰ
 ਸਾਹਿ ਰਿਝਾਵੋਂ ॥ ੩੦ ॥ ਇਤ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਜਾਨੀ ਜਾਨ ॥ ਬਿਧੀ
 ਚੰਦ ਸੰਗ ਕੀਨ ਬਖਾਨ ॥ ਕੇਤਕ ਜੋਧਾ ਸੰਗ ਲਿਜਾਵਹੁ ॥ ਨਿਮਕ
 ਹਰਾਮੀ ਧਾਮ ਸਿਧਾਵਹੁ ॥ ੩੧ ॥ ਪੁਰਬ ਦਿਸ ਇਕ ਕੋਠੀ ਮਾਹਿ॥
 ਅਬੈ ਬਾਜ ਜਾਨਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਲੇ ਆਵੇ ਅਬ ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਵੈ॥
^੨ਰਾਰ ਕਰੈਂ ਤਿਨ ਬਾਂਧ ਲਿਆਵੈ ॥ ੩੨ ॥ ਸੁਨਤ ਬਿਧੀ ਚੰਦ
^੩ਭਟ ਸੰਗ ਲੀਨ ॥ ਪਹੁੰਚਯੋ ਬਲੀ ਸੁ ਬਿਲਮ ਬਿਹੀਨ ॥ ਪਿਖ
 ਪੈਂਦੇ ^੪ਦਰ ਭੇਰਨ ਕੀਨ ॥ ਬਿਧੀਏ ਤਬੈ ^੫ਤੁਰਾਇ ਸੁ ਦੀਨ ॥ ੩੩ ॥
 ਪ੍ਰਵਸਯੋ ਅੰਤਰ ਪੈਂਦਾ ਗਹਯੋ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ ਮੁਸਕੈਂ ਬੰਧ ਲਯੋ ॥
 ਪੁਨ ਦਮਾਦ ਤਿਸ ਖਾਨ ਸਮਾਨ ॥ ਬਾਂਧੀ ਮੁਸਕਰਿੰ ਤੂਰਨ ਠਾਨ ॥
 ੩੪ ॥ ਕੋਠੀ ਮਹਿੰ ਤੇ ਬਾਜ ਨਿਕਾਰ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ ਫਿਗ ਬਿਨਹਿ
 ਅਵਾਰ ॥ ਨਿਮਕ ਹਰਾਮੀ ਸਨਮੁਖ ਕਰਯੋ ॥ ਪਿਖ ਗੁਰ ਕਹਯੋ
 ਪੈਂਦ ਕਯਾ ਕਰਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ^੬ਜਾਰਤ ਬਾਜ ਦੇਤ ਤੁਰਿ ਨਾਹੀਂ ॥
 ਕੀਨ ^੭ਦੁਰਾਵਨ ਆਛੀ ਨਾਹੀਂ ॥ ਸੁਨ ਪੈਂਦਾ ਧਰ ਕ੍ਰੋਧ ਉਸਾਰਾ ॥
 ਨਹਿੰ ਜਾਨੋਂ ਕਿਤ ਬਾਜ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ੩੬ ॥ ਇਹੁ ਤੈ ਬਾਜ ਮੇਲ ਹਮ
 ਲਹਯੋ ॥ ਖਾਂ ਸਮਾਨ ਫਿਗ ਚਿਰ ਕੋ ਅਹਯੋ ॥ ਆਛੀ ਬਾਤ ਨ ਹਮ
 ਸੋਂ ਕੀਨ ॥ ਚੌਰ ਬਨਾਇ ਗਹਾਇ ਸੁ ਲੀਨ ॥ ੩੭ ॥
 ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਜੇ ਜਾਨਤ ਐਸੇ ਕਰੋ ਰਹਿਤੈ ਮਹਿੰ ਤੁਮ ਪਾਸ ॥
 ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਦਿਸ ਹੋਵਤੋ ਜੰਗ ਮਚਾਤੈ ਖਾਸ ॥ ੩੮ ॥

੧ ਹੁਣ ਮੌਕਾ ਨੂੰ ਪਾਕੇ । ੨ ਝਗੜਾ । ੩ ਸੂਰਮੇ । ੪ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ
 ਕੀਤੇ । ੫ ਤੌੜ ਦਿਤੇ । ੬ ਮੰਗਿਆ ਸੀ ਬਾਜ । ੭ ਛੁਪਾਣਾ ਕੀਤਾ ।

ਗਹਿਵਾਤੇ ਤੁਮ ਕੇ ਤਬੈ ਜਿਮ ਅਬ ਮੇਹਿ ਗਹਾਇ ॥
 ਅਬ ਪਛਤਾਵੇ ਕਜਾ ਬਨਹਿ ਕਾਲ ਸੁ ਗਜੋਬਿਤਾਇ॥੩੯॥
 ਸੁਨਤ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕ੍ਰੈਧ ਭਾ ਹਤਨ ਚਹਯੋ ਤਿਸ ਕਾਲ ॥
 ਪਿਖ ਗੁਰ ਤਬ ਐਸੇ ਕਹਯੋ ਅਬ ਨਹਿੰ ਹਤਬੇ ਕਾਲ ॥੪੦॥
 ਤਿਆਗ ਦੇਹੁ ਇਹੁ ਜਾਹਿ ਅਬ ਲਿਆਵੈ ਤੁਰਕ ਬਟੈਰ ॥
 ਹਨੈ ਇਸੈ ਨਿਜ ਹਾਬ ਸੋਂ ਨਿਮਕ ਹਰਾਮੀ ਘੇਰ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਪੈਂਦੇ
 ਨਿਮਕ ਹਰਾਮ ਹੋਇ ਕਰ ਬਾਜ ਚੁਰਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ
 ਬਾਹਠਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥੬੨॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨ ਆਗਜਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਤਿਆਗਯੋ ਪੈਂਦੇ ਤਾਈ ॥
 ਲੇ ਪ੍ਰਾਨਨ ਭਾਗਯੋ ਤਬੈ ਸੰਗ ਸੁ ਲੀਏ ਜਮਾਈ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਬਡੋ ਬਿਸੂਰਿਤ ਹੈ ਘਰ ਆਯੋ ॥ ਮਿਲ ਦੇਮਾਵ
 ਸੋਂ ਮਤੇ ਪਕਾਯੋ ॥ ਅਬ ਉਪਰਾਰ ਕਰੈਂ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ॥ ਭਾ ਬਿਗਾਰ
 ਗੁਰ ਸੰਗ ਹਮ ਐਸੇ ॥ ੨ ॥ ਕਹਿਓ ਸਮਾਨ ਸੁਨਹੁ ਹੇ ਖਾਨੇ ॥ ਹਮ
 ਨੀਕੀ ਬਿਧ ਤੁਮਹਿੰ ਬਖਾਨੇ ॥ ਦੀਨ ਮਜ਼ੂਬ ਕੀ ਬਾਤ ਉਠਾਵੈਂ ॥
 ਸਭ ਤੁਰਕਨ ਕੈ ਮਗਰ ਲਗਾਵੈਂ ॥ ੩ ॥ ਕਹੈਂ ਕਿ ਗੁਰ ਬਹੁ
 ਯਵਨ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਤਿਸ ਕੈ ਬਢਾਯੋ ਹੰਕਾਰੇ ॥ ਇਕ ਦਿਨ
 ਬੈਠਯੋ ਸਭਾ ਮਝਾਰੇ ॥ ਬਡ ਹੰਕਾਰ ਸੋਂ ਐਸ ਉਚਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਤੁਰਕ
 ਹਨੇ ਬੇਪੀਰ ਬਡੇਰੇ ॥ ਸੋ ਅੱਰਯੋ ਮਰਯੋ ਬਿਨ ਬੇਰੇ ॥ ਸੁਨ ਹਮਰੇ ਮਨ
 ਰੋਸ ਉਪਾਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਗਾਰ ਕਿਮ ਹੈ ਨਿਕਸਾਯੋ ॥ ੫ ॥ ਆਛੀ
 ਬਾਤ ਨਹੀਂ ਅਸ ਕਰਨੀ ॥ ਜੋ ਪੀਰਨ ਕੈ ਗਾਰ ਨਿਕਰਨੀ ॥ ਬੇਸ਼ਕ

ਚਾਕਰ ਅਹੈਂ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਤਉ ਮੁਗੀਦ ਹਮ ਪੀਰਨ ਸਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਅਸ
 ਸਾਰੀ ਸੁਨ ਕ੍ਰੋਧ ਉਪਾਯੇ ॥ ਸਿੱਖਨ ਤੇ ਹਮ ਕੋ ਮਰਵਾਯੇ ॥ ਅਸ
 ਜਬ ਕਹੈਂ ਸੁਨੈ ਤੁਰਕਾਨਾ ॥ ਹੁਵੈਂ ਹਿਮੈਤੀ ਹੇਤ ਇਮਾਨਾ ॥ ੭ ॥
 ਪੈਂਦੇ ਸਾਧ ਸਾਧ ਤਬ ਕਹਯੇ ॥ ਆਛੇ ਉਪਚਾਰੇ ਤੁਮ ਲਹਯੇ ॥ ਅਸ
 ਮਸਲਤ ਕਰ ਦੈਨਹੁ ਕੂਰੇ ॥ ਖਾਨੇ ਤੇ ਨਿਕਸੇ ਮਨ ੰਮੂਰੇ ॥ ੮ ॥
 ਮੀਰ ਜਹਾਂ ਇਨ ਬਸੈ ਬਿਰਾਦਰ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾਇ ਕੀਨ ਤਿਨ
 ਆਦਰ ॥ ਸਭ ਬਿਤੁੰਤ ਇਨ ਕਹਯੇ ਸੁਨਾਈ ॥ ਸੁਨਤ ਸਬੈ ਹੋਏ
 ਹਮਰਾਈ ॥ ੯ ॥ ਕਹਿ ਪੈਂਦਾ ਜੇ ਹੋਹੁ ਸਹਾਈ ॥ ਕਰੈਂ ਚਢਾਈ
 ਗੁਰੁ ਪਰ ਜਾਈ ॥ ਜਾਟ ਗਵਾਰ ਤਿਨਹੁ ਢਿਗ ਅਹੈਂ ॥ ਮੇਂ ਬਿਨ ਕੋ
 ਸੂਰਾ ਤਿਤ ਨਹੈਂ ॥ ੧੦ ॥ ਮਾਰੇ ਮੈਂ ਗੁਰ ਕੋ ਬਿਨ ਦੇਰੇ ॥ ਭੇਤੀ
 ਕੈਸ਼ ਮੌਹਿ ਕੈ ਹੋਰੇ ਲੂਟੈਂ ॥ ਮਨ ਭਾਵਤ ਧਨ ਪਾਵੈਂ ॥ ਭੋਗੈਂ ਪੁਨ
 ਸੁਖ ਬੈਸ ਬਿਤਾਵੈਂ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਕੇ ਮਨ ਲਾਲਚ ਭਯੇ ॥
 ਦੀਨ ਉਮੰਗ ਰਿਦੈ ਉਪਜਯੇ ॥ ਭਏ ਤਿਆਰ ਸੰਗ ਕਿਤਕ ਪਠਾਨ ॥
 ਰਲੇ ਪੁਰੀ ਦੂਜੀ ਕੁ ਪਠਾਨ ॥ ੧੨ ॥ ਤਹਿ ਭੀ ਐਸ ਸੁਨਾਵਤ
 ਭਏ ॥ ਮੂਢ ਲੋਗ ਬਹੁ ਸੰਗੀ ਲਈ ॥ ਅਸ ਕੇਤਕ ਪੁਰ ਫਿਰੇ
 ਸੁਨਾਈ ॥ ਭਯੇ ਪੰਚ ਸੈ ਮੰਗ ਸਹਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਆਇ ਜਲੰਧਰ
 ਪੁਰੀ ਮਝਾਰਾ ॥ ਕੁਤਬ ਖਾਨ ਜਹਿ ਸੂਬਾ ਭਾਰਾ ॥ ਪੈਂਦ ਚਚੇਰਾ ਸੋ
 ਥੋ ਭਾਈ ॥ ਜਾਇ ਸਲਾਮਾਲੇਕਮ ਗਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਬਹੁ ਲੋਗਨ
 ਸੰਗ ਪੈਂਦਾ ਹੋਰਾ ॥ ਬਹੁ ਆਦਰ ਦੀਨਸ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਪੁਨ ਬੂਝਯੋ
 ਹਿਤ ਆਵਨ ਕੇਰਾ ॥ ਪੈਂਦੇ ਕਪਟ ਕਹਯੇ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ੧੫ ॥
 ਅਸ ਬਿਧ ਗੁਰ ਨੇ ਗਾਰ ਨਿਕਾਰੀ ॥ ਹਮ ਸਭ ਆਏ ਨਿਕਟ
 ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਜੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋ ਬਨਾਇ ॥ ਤਬ ਹਮ ਫਤਹ ਗੁਰੂ ਤੇ
 ਪਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਕਹਯੇ ਕੁਤਬ ਤੁਮ ਹੋ ਮਮ ਭਾਈ ॥ ਦੀਨ ਮਜ਼ਬੂਦ

ਕੀ ਬਾਤ ਉਠਾਈ ॥ ਮੈਂ ਸਹਾਇਤਾ ਸਭ ਬਿਧ ਦੈਹੋਂ ਲਵਪੁਰ ਕੇ
 ਢਿਗ ਸ਼ਾਹਿ ਚਲੈਹੋਂ ॥ ੧੭ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਕੇ ਸਭ ਗਾਬ ਸੁਨਾਵੈ ॥
 ਤਿਨ ਤੇ ਭੀ ਬਡ ਮੱਦਤ ਪਾਵੈ ॥ ਚਿੰਤ ਨ ਠਾਨੋਂ ਕਾਜ ਬਨੈਹੈ ॥
 ਬਸਹੁ ਨਿਸਾ ਸੁਭ ਚਢ ਕਰ ਜੈਹੈ ॥ ੧੮ ॥ ਸੁਨ ਪੈਂਦੇ ਯੁਤ ਸਭੈ
 ਪਠਾਨ ॥ ਬਹੁ ਉਤਸ਼ਾਹ ਭਯੋ ਮਨ ਆਨ ॥ ਮਨਹੁ ਜੀਤ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕੇ ਲੀਨਾ ॥ ਜੇਉ ਕਾਲ ਕੇ ਭਏ ਅਧੀਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਭਾ ਦੂਸਰ ਦਿਨ
 ਕੁਤਬ ਜੁ ਖਾਨ ॥ ਭਯੋ ਤਜਾਰ ਸੰਗ ਸੈਂਦੇ ਖਾਨ ॥ ਭੀਰ ਪਠਾਨਨ
 ਸੰਗ ਲਵਾਇ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਨਗਰ ਪਹੁੰਚੇ ਆਇ ॥ ੨੦ ॥ ਡੇਰਾ
 ਕਰ ਮਸਲਤ ਅਸ ਕਹੀ ॥ ਕੁਤਬੇ ਕਹਯੋ ਪੈਂਦ ਸੁਨ ਕਹੀ ॥ ਇਕ
 ਮੁਰਗੀ 'ਬਡ ਬਾਂਸ ਮੰਗਾਵੈ ॥ ਨਿਕਟ ਰਾਖ ਕਰ ਤਿਆਰ ਰਹਾਵੈ ॥
 ੨੧ ॥ ਜਿਸ ਆਧੀ ਜਬ ਹੋਵੈ ਆਇ ॥ ਵੰਝ ਉਪਰੇ ਮੁਰਗ ਬੰਧਾਇ
 ॥ ਹਜ਼ਰਤ 'ਹਰਮਾਂ ਮਹਿੰ ਨਹਿੰ ਬਿਰੇ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਤਹਾਂ ਜਾਇ ਬਿਨ
 ਬਿਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਉਚੇ 'ਵੰਝ ਕਰੇ ਭਰਮਾਵੈ ॥ ਮੁਰਗੀ ਬੋਲ ਸੁ ਸ਼ਾਹਿ
 ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਅਤੀ ਪੁਕਾਰੂ ਤੁਮ ਕੈ ਜਾਨੈ ॥ ਸੁਬਹਿ ਹਕਾਰਨ ਤੂਰਨ
 ਠਾਨੈ ॥ ੨੩ ॥ ਮੁਲਾਕਾਤ ਮੈਂ ਪ੍ਰਿਥਮ ਕਰਾਵੈ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ
 ਤੁਮ ਤਹਿ ਚਲ ਆਵੈ ॥ ਤੁਮ ਸੁਨਾਉ ਮੈਂ ਕਰ ਤਸਦੀਕ ॥ ਤਬਹੂੰ
 ਕਾਰਜ ਬਨ ਹੈ ਠੀਕ ॥ ੨੪ ॥ ਪੁਨ ਜੇਤੀ ਤੁਮ ਚਹੈ ਸਹਾਇ ॥
 ਲਹੈਂ ਸ਼ਾਹਿ ਤੇ ਇਲਮ ਨ ਕਾਇ ॥ ਸੁਨ ਪੈਂਦੇ ਕਹਿ ਭਲੀ ਸੁਨਾਈ ॥
 ਵੰਝ ਸੁ ਮੁਰਗੀ ਲੀਨ ਮੰਗਾਈ ॥ ੨੫ ॥ ਗਈ ਨਿਸਾ ਆਧੀ ਜਬ
 ਆਇ ॥ ਕਛੂ ਪਠਾਨ ਸੰਗ ਗਯੋ ਤਿਥਾਇ ॥ ਜਹਾਂ ਮਹਿਲ ਮਹਿੰ
 ਸ਼ਾਹੁ ਸਿਰਾਯੋ ॥ ਬਾਂਧ ਸੁ 'ਮੁਰਗੀ ਵੰਝ ਭੂਮਾਯੋ ॥ ੨੬ ॥ 'ਚ੍ਰਾਹਿੰ
 ਚ੍ਰਾਹਿੰ ਮੁਰਗੀ ਜਬ ਬੋਲੀ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਕੀ ਗੀ ਅਂਖ ਸੁ ਖੋਲ੍ਹੀ ॥

ਜਾਨਯੋਂ ਅਧਕ ਦੁਖੀ ਕੇ ਅਹੈ ॥ ਜੋ ਪੁਕਾਰ ਅਸ ਬਿਧ ਕੀ ਲਹੈ ॥
 ੨੭ ॥ ਪੈਰੂ ਕੇ ਪੁਕਾਰ ਤਦ ਕਹਯੋ ॥ ਸੁਬਹਿ ਦੁਖੀ ਹਮ ਢਿਗ ਲੈ
 ਅਯੋ ॥ ਅਸ ਕਰ ਪੈਂਦਾ ਡੇਰੇ ਆਯੋ ॥ ਨਿਸਾ ਬਿਤੀ ਜਬ ਦਿਵਸ
 ਚਢਾਯੋ ॥ ੨੮ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਨ ਕਾਚਹਿਰੀ ਲਾਏ ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਆਏ
 'ਉਮਰਾਏ ॥ ਆਯੈ ਸੂਬਾ ਕੁਤਬ ਤਦਾਇ ॥ ਝੁਕ ਸਲਾਮ ਕਰ
 ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥ ੨੯ ॥ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹਜ਼ਰਤ ਸੰਗ ਕੀਨ ॥ ਭੇਟਾ
 ਤੋਹਫੇ ਅਨਕ ਸੁ ਦੀਨ ॥ ਪੈਂਦਾ ਪੌਰ ਕਚਹਿਰੀ ਆਯੋ ॥ ਨਿਸ ਕੇ
 'ਪਹਿਰੂ ਆਇ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਆਯੋ ਨਿਸਾ ਪੁਕਾਰੂ ॥
 ਹੁਕਮ ਹੋਇ ਆਵੈਂ ਦਰਬਾਰੂ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹਿ ਤਬ ^੩ਆਇਸ ਦਈ ॥
 ਪੈਂਦੇ ਆ ਸਲਾਮ ਝੁਕ ਕਈ ॥ ੩੧ ॥ ਸੁਦਰ ਡੀਲ ਬਿਲੰਦ
 ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਲੰਦ ਬਡੇ ਬਲ ਵਾਰਾ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਦਤ ਭਨੀ
 ਤਬ ਬਾਨੀ ॥ ਤੈ ਕਿਮ ਕੀਨ ਪੁਕਾਰ ਮਹਾਨੀ ॥ ੩੨ ॥ ਸੁਨ ਪੈਂਦੇ
 ਕਰ ਜੋਰ ਬਖਾਨਾ ॥ ਹਰਿਗੁਬਿੰਦ ਮਮ ^੪ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਮਹਾਨਾ ॥ ਕਰਤ
 ਚਾਕਰੀ ਰਿਪ ਬਹੁ ਹਨੇ ॥ ਠਾਨਤ ਜੰਗ ਕੀਨ ਬਲ ਘਨੇ ॥ ੩੩ ॥
 ਮਮ ^੫ਬਾਹੁਨ ਕੇ ਹੋਇ ਅਲੰਬ ॥ ਤੁਮਰੇ ਲਸਕਰ ਹੌਤ ^੬ਕਦੰਬ ॥
 ਪ੍ਰਿਥਮ ਜੰਗ ਗੁਰ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਬਾਯੋ ॥ ਮੁਗਲਸ ਖਾਂ ਤਹਿੰ ^੭ਖੇਤ
 ਖਪਾਯੋ ॥ ੩੪॥ ਪੁਨਹਿੰ ਰੁਹੇਲਾ ਗ੍ਰਾਮ ਮਸ਼ਾਰਾ ॥ ਅਬਦਲ ਹਨਯੋ
 ਸੰਗ ਦਲ ਸਾਰਾ ॥ ਪੁਨ ਰਾਵਰ ਕੇ ਤੁਰਗ ਚੁਰਾਏ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ
 ਜੁਤ ਸਭਹਨ ਦਾਏ ॥ ੩੫ ॥ ਫਤੇ ਲਈ ਇਮ ਤੀਨਹੁ ਬਾਰੀ ॥
 ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਅਬ ਭਯੋ ਹੰਕਾਰੀ ॥ ਖਾਯੋ ਨਿਮਕ ਸੈਨ ਤਬ ਮਾਰੀ ॥
 ਅਬ ਤਿਹ ਸੰਗ ਮਮ ਭਯੋ ਬਿਗਾਰੀ ॥ ੩੬ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸਭ
 ਤੁਰਕਨ ਕੈ ਗਾਰੀ ॥ ਪੌਰ ਸਾਹਿਬ ਕਰੀ ਨਿਕਾਰੀ ॥ ੩੭ ॥ ਹਮ

੧ ਵਜ਼ੀਰ । ੨ ਪਹਿਰੇਦਾਰ । ੩ ਆਗਿਆ । ੪ ਵੈਰੀ । ੫ ਬਾਂਹਵ

ਦੇ ਆਸਰ । ੬ ਸਮੂਹ । ੭ ਮੈਦਾਨੇ ਜੰਗ ।

ਕੈ ਦੀਨ ਮਜ਼ੁਬ 'ਰਿਸ ਆਈ ॥ ਤਬ ਹਮ ਦਯੋ ਜਬਾਬ ਤਦਾਈ ॥
 ਸੁਨ ਜਬਾਬ ਬਡ ਕ੍ਰੋਧ ਬਧਯੋ ॥ ਜਾਟ ਗਵਾਰਨ ਤੇ ਮਰਵਾਯੋ ॥
 ੩੮ ॥ ਜਬ ਰਾਵਰ ਕੀ ਦਈ ਦੁਹਾਈ ॥ ਗੁਰ ਬਹੁਤੀ ਤਬ ਮਾਰ
 ਕਰਾਈ ॥ ਸੁਨ ਤਬ ਕੁਤਬਾ 'ਅਵਸਰ ਪਾਇ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਇਹੁ ਸਾਚੀ
 ਸਭ ਗਾਇ ॥ ੩੯ ॥ ਇਸ ਕੇ ਬਲ ਤੇ ਜੰਗ ਜਿਤਾਨੇ ॥ ਦੀਨ ਮਜ਼ੁਬ
 ਕੀ ਬਾਤ ਮਹਾਨੇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਇਨ ਬੇਇਜ਼ਤੀ ਪਾਈ ॥ ਅਬ ਰਾਵਰ
 ਕੀ ਚੱਹੇ ਸਹਾਈ ॥ ੪੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਪੈਂਦੇ
 ਖਾਨ ਸ਼ਾਹ ਪੈ ਪੁਕਾਰੂ ਹੋਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤ੍ਰੇਹਠਮੋਂ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਦੀਨ ਮਜ਼ੁਬ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨ ਸ਼ਾਹੁ ਰਿਦੈ ਰਿਸ ਖਾਇ ॥
 ਕਹਯੋ ਚਹੈਂ ਤੂੰ ਕਜਾ ਅਬੈ ਕਹੋ ਦੇਰ ਨਹਿੰ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਪੈਂਦਾ ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥ ਕਹਯੋ ਸ਼ਾਹ
 ਸੰਗ ਅਸ ਬਿਧ ਤਾਇ ॥ ਸ਼ਹਿਨ ਸ਼ਾਹਿ ਤੁਮ ਮੁਲਕਨ ਵਾਲੀ ॥
 ਦੁਨਹੁ ਮਨੈਰਥ ਮੇਰ ਬਿਸਾਲੀ ॥ ੨ ॥ ਅਬ ਮੁਝ ਕੈ ਦਿਹੁ ਲਸ਼ਕਰ
 ਸੰਗ ॥ ਕਰੋਂ ਜਾਇ ਮੈਂ ਦੀਰਘ ਜੰਗ ॥ ਇਕ ਤੁਰੰਗ ਰਾਵਰ ਕੇ
 ਮਰਯੋ ॥ ਦੂਸਰ ਅਹੈ ਤਿਨਹੁ ਫਿਗ ਖਰਯੋ ॥ ੩ ॥ 'ਹਯ ਸਮੇਤ
 ਗੁਰ ਕੇ ਗਹਿ ਲਿਆਵੈਂ ॥ ਪੀਛੇ ਰਹੋਂ 'ਜੀਵਕਾ ਪਾਵੈਂ ॥ ਪੈਂਦ ਖਾਨ
 ਤਬ ਨਾਮ ਕਹਾਵੈਂ ॥ ਨਤਰ ਆਇ ਮੈਂ ਮੁਖ ਨ ਦਿਖਾਵੈਂ ॥ ੪ ॥
 ਸੁਨ ਬਹਾਦਰੀ ਕੇ ਬਚ ਸ਼ਾਹੁ ॥ ਕਹਯੋ ਅਨੰਦਤ ਹੈ ਮਨ ਮਾਹੁ ॥
 ਅਪਨੀ ਸਿਫਤ ਜਥਾ ਤੈਂ ਬਰਨੀ ॥ ਅਬਹਿ ਲਾਇਕੀ ਇਹੁ ਸਚ
 ਕਰਨੀ ॥ ੫ ॥ ਮਨ ਭਾਵਤ ਲਸ਼ਕਰ ਸਮਦਾਇ ॥ ਹਮ ਦੈ ਹੈਂ ਤਵ
 ਸੰਗ ਚਢਾਇ ॥ ਜੇ ਬਲ ਕਰ ਗੁਰ ਕੈ ਗਹਿ ਲਿਆਵੈਂ ॥

ਮਨਸਬ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਕੋ ਪਾਵੈਂ ॥ ੬ ॥ ਪੈਂਦੇ ਕਹਯੈ ਹਜੂਰ
 ਅਗਾਰੀ ॥ ਕਰ ਹੰਕਾਰ ਨ ਕੂਰ ਉਚਾਰੀ ॥ ਬਾਲ ਅਵਸਥਾ ਤੇ ਮੈਂ
 ਸੰਗ ॥ ਜਾਨੋਂ ਭੇਤ ਗੁਰੂ ਬਲ ਅੰਗ ॥ ੭ ॥ ਰਾਵਰ ਹਾਥ ਧਰੋ ਸਿਰ
 ਮੇਰੇ ॥ ਗਹਿ ਲਿਆਵੈਂ ਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨ ਬੇਰੇ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹੁ ਤਿਹ
 ਕਹਿ ਬੈਠਾਯੈ ॥ ਨਗਨ ਤੇਗ ਬੀਰਾ ਰਖਵਾਯੈ ॥ ੮ ॥ ਸਭਾ ਬਿਖੈ
 ਸਭਹੂਨ ਸੁਨਾਯੈ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਪੈ ਅਬ ਚਢਬੇ ਚਾਹਯੈ ॥ ਸੇ ਇਹੁ ਬੀਰਾ
 ਲਹੈ ਚਬਾਈ ॥ ਨਗਨ ਤੇਗ ਲੇ ਮਜਾਨ ਕਰਾਈ ॥ ੯ ॥ ਸੁਨ ਸਭ
 ਗੁਰ ਤੇ ਭੈ ਮਨ ਪਾਯੈ ॥ ਜੋ ਚਢਯੋ ਸੇ ਜੀਅਤ ਨ ਆਯੈ ॥ ਮੁਗਲਸ
 ਖਾਨ ਭ੍ਰਾਤ ਇਕ ਅਹਯੈ ॥ ਕਾਲੇ ਖਾਨ ਨਾਮ ਜਿਸ ਲਹਯੈ ॥ ੧੦ ॥
 ਸੂਬਾ ਪੁਰ ਪਿਸ਼ੌਰ ਕੋ ਭਾਰਾ ॥ ਸੈਨਾਂ ਸੰਗ ਪਚਾਸ ਹਜਾਰਾ ॥ ਭ੍ਰਾਤ
 ਬੈਰ ਕੋ ਹੀਏ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਪੁਨ ਪੈਂਦਾ ^੩ਮਦਤੀ ^੩ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ੧੧ ॥
 ਉਠਯੋ ਸਲਾਮ ਸ਼ਾਹਿ ਕੈ ਕੀਨ ॥ ਬੀਜਾ ਮੁਖ ਮਹਿੰ ਪਾਇ ਸੁ ਲੀਨ ॥
 ਤੈਗ ਉਠਾਇ ਮਜਾਨ ਕਰ ਡਾਰੀ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਪਿਖ ਆਨੰਦ
 ਭਾਰੀ ॥ ੧੨ ॥ ਹੁਤੇ ਮੀਤ ਇਕ ਅਬਦੁਲ ਖਾਨ ॥ ਖੋਜਾ ਅਨਵਰ
 ਨਾਮ ਬਖਾਨ ॥ ਦਸ ਹਜਾਰ ਪ੍ਰਤਨਾ ਕੋ ਮਾਲਕ ॥ ਜਿਤੇ ਵਕੀਲ
 ਇਸੀ ਕੇ ^੪ਤਾਲਕ ॥ ੧੩ ॥ ਖਰਯੋ ਕਹਯੈ ਜੇ ਆਇਸ ਪਾਉਂ ॥
 ਪੈਂਦ ਖਾਨ ਕੇ ਸੰਗ ਸਿਧਾਉਂ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸ਼ਾਹ ਕਹਿਓ ਤੂ ਜਾਇ ॥
 ਦਾਵ ਭੇਦ ਕਰ ਗੁਰੂ ਗਹਾਇ ॥ ੧੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕੁਤਬ ਖਾਨ ਬੈਠਿਓ ਪਿਖਯੋ ਹਜ਼ਰਤ ਅਪਣੇ ਤੀਰ ॥
 ਤੂ ਭੀ ਕਰ ਪ੍ਰਸਥਾਨ ਕੋ ਸੁਮਤ ਵੰਤ ਬਡ ਬੀਰ ॥ ੧੫ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਨਗਰ ਜਲੰਧਰ ਤਾ ਲਖ ਨੇਰੇ ॥ ਦਿਹੁ ਲਸ਼ਕਰ
 ਉਤਸਾਹੁ ਘਨੇਰੇ ॥ ਸਭ ਕੀ ਸੁਧ ਲਿਹੁ ਠਾਨਹੁ ਜੰਗ ॥ ਬਨਹੁ

੧ ਮੁਗਾਤਬਾ ।

੨ ਮੁਦਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ।

੩ ਨਿਰਟੇ ਕਰਕੇ ।

੪ ਅਧੀਨ ।

੫ ਛਲ ਕਰਕੇ ।

ਸਹਾਇਕ ਪੈਂਦੇ ਸੰਗ ॥ ੧੯ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਬਹੁ ਮੋਲੇ ਸਿਰੁ ਪਾਇ ॥
 'ਕੋਸ਼ਪ ਤੇ ਤਬ ਲੀਨ ਮੰਗਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਪ੍ਰਿਬਮਹਿ ਕਾਲੇ ਖਾਂ ਕੇ
 ਦੀਨੋਂ ॥ ਸਵਾ ਲਾਖ ਕੇ ਜੋ ਲਿਹੁ ਚੀਨੋ ॥ ਪੁਨ ਅਨਵਰ ਅੰ ਕੁਤਬੇ
 ਦਯੋ ॥ ਪੈਂਦੇ ਖਾਂ ਸਮਾਨ ਭੀ ਲਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ਕਰੇ ਬਿਸਰਜਨ
 ਡੇਰਨ ਆਇ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਦਲ ਦੁੰਦਭ ਬਜਵਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ਗਨ ਗੁਲਕਾ
 ਬਾਰੂਦ ਘਨੇਰਾ ॥ ਬਰਤਾਯੋ ਲਸਕਰ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਸਭ
 ਬਿਧ ਕੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਵਾਇ ॥ ਚਢੇ ਸਭੇ ਤਬ ^੩ਬੰਬ ਬਜਾਇ ॥
 ਪੰਜ ਬੀਰ ਮਿਲ ਆਪਸ ਮਾਹੀ ॥ ਕਹੈਂ ਗੁਰੂ ਕਿਆ ਹਮ ਅਗਵਾਈ
 ॥ ੨੪ ॥ ਅਬ ਪਹੁਚਨ ਕੀ ਦੇਰ ਹਮਾਰੀ ॥ ਹੈ ਯੁਤ ਗੁਰ ਗਹਿ ਹੈਂ
 ਬਿਨ ਬਾਰੀ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਕੀ ਸੰਗਤ ਸਭ ਜਾਨਾ ॥ ਭੇਤ ਦੇਨ ਹਿਤ
 ਦੂਤ ਪਠਾਨਾ ॥ ੨੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਭੀ ਇਸ ਬਿਧ ਇਤ ਕੀ ਕਥਾ ਉਤ ਕੀ ਭੀ ਜਿਸ ਭਾਇਆ

ਸੇਹੈਂ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਜੋ ਦੁਸਟਨ ਫਲ ਦਾਇ ॥ ੨੬ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਭੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਵਾਰ ॥ ਬਾਜ ਸਫੈਦ
 'ਹਸਤ ਪਰ ਧਾਰ ॥ ^੪ਸੇਤ ਪੁਸ਼ਾਕਾ ਹੈ ਭੀ ਸੇਤ ॥ ਅਤ ਸ਼ੋਭਾ ਦਾਸਨ
 ਸੁਖ ਦੇਤ ॥ ੨੭ ॥ ਸਿੱਖ ਤਿਖਾਨ ^੫ਮੁਸੱਵਰ ਦੇਇ ॥ ਪਿਤਾ ਪੁੱਤ੍ਰ
 ਆ ਨਿਕਟ ਖਲੋਇ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਪਗ ਆਏ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ
 ਬੁਝ੍ਹੇ ਤਿਨ ਤਾਏ ॥ ੨੮ ॥ ਅਹੋ ਕੈਨ ਕਿਤ ਤੇ ਤੁਮ ਆਏ ॥ ਕੇ
 ਵਿਵਹਾਰ ਕਰੇ ਹਿਤ ਲਾਏ ॥ ਪਿਤਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਤਬ ਜੋਰੇ ਹਾਥਾ ॥ ਸਿੱਖ
 ਅਹੈਂ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਥ ॥ ੨੯ ॥ ^੬ਸਿਲਪ ਕਾਰ ਕੀ ਕਾਰ ਸੁ
 ਕਰੈਂ ॥ ਆਇ ਦਰਸ ਗੁਰ ਕੀ ਹਿਤ ਪਰੈ ॥ ੩੦ ॥ ਸੁਨ ਬਿਧੀਏ
 ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥ ਕਹਯੋ ਧੰਨ ਸਿੱਖ ਗੁਰ ਤੁਮ ਆਇ ॥ ਕਾਰਜ

੧ ਖੜਾਨੇ ਵਿਚੋਂ ।
 ੫ ਚਿਟੇ ਰੰਗ ਦੀ ਧੂਸ਼ਾਕ ।

੨ ਬਹੁਤ ਗੋਲੀਆਂ ।
 ੬ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬਨਾਣ ਵਾਲਾ ਚਿਤ੍ਰਕਾਰ ।

੩ ਨਗਾਰਾ ।

੪ ਹਥ ਵਿਚ ।
 ੭ ਚਿਤ੍ਰਕਾਰ ।

ਏਹੁ ਕਰੋ ਮਮ ਕਾਰਨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਦਿਹੁ ਚਿਤ੍ਰੁ ਉਤਾਰਨ ॥੨੭॥
ਜਸ ਹੈ ਪਰ ਅਬ ਹੈਂ ਅਸਵਾਰ ॥ ਅਸ ਤਸਵੀਰ ਸੁ ਦੇਹੁ ਉਤਾਰ ॥
ਸੱਤ ਬਚਨ ਸਿੱਖਨ ਤਬ ਕੀਨ ॥ ਕਾਗਜ਼ ਕਲਮ ਹਾਥ ਗਹਿ ਲੀਨ
॥ ੨੮ ॥ ਬਿਧੀਏ ਗੁਰ ਢਿਗ ਬਿਨਤੀ ਗਾਇ ॥ ਹੈ ਪਰ ਬਿਰ ਹੁਇ
ਰਹੇ ਤਦਾਇ ॥ ਖੈਂਚ ਲੀਨ ਮੂਰਤ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਗੇ 'ਕਾਨਨ ਦਿਸ
ਜਿਨ ਗੁਨ ਰੂਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ^੩ਸਾਥੰ ਕਾਲ ਭਯੋ ਤਬ ਆਇ ॥ ਲਾਇ
ਦੀਵਾਨ ਬਿਰੇ ਸੁਖ ਦਾਇ ॥ ਆਇ ਮੁਸ਼ਵਰ ਮੂਰਤ ਧਰੀ ॥ ਪਿਖੀ
ਸਭਾ ਮਨ ਆਨੰਦ ਭਰੀ ॥ ੩੦ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਬਰ ਦੀਨ ॥
ਮਨੋ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰਨ ਕੀਨ ॥ ਮੂਰਤ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੇ ਦਈ ॥ ਜੋ ਕੁਲ
ਤਿਸ ਮੈਂ ਅਬ ਲਗ ਰਈ ॥ ੩੧ ॥ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਭਾ ਮਹਿੰ
ਕਹਯੋ ॥ ਬਡੋ ਜੰਗ ਹੋਵੈ ਹਮ ਲਹਯੋ ॥ ਯਾਂਤੇ ਕਰੋ ਜੰਗ ਕੀ
ਤਿਆਰੀ ॥ ਸਵਾਧਾਨ ਹੁਜੈਂਬਿਨ ਬਾਰੀ ॥ ੩੨ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਬੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਕਾਲੇ
ਖਾਂ ਅੰ ਪੈਂਦਾ ਨਿਮਕ ਹਰਾਮਗੁਰੂ ਜੀ ਪੈ ਚਢਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ
ਨਾਮ ਚੌਸਠਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬੪ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ^੪ਭਾਵਿੱਖਜਤ ਕਹੀ ਤਾਹਿੰ ਕਾਲ ਸਿਖ ਏਕ ॥
ਲਵ ਪੁਰ ਤੇ ਆ ਕਹਿਤ ਭਾ ਸਭ ਬਿਤੁੰਤ ਮਤ ਨੇਕ ॥ ੧ ॥
ਚੈਪਈ ॥ ਦੀਨ ਮਜ਼ਬ ਕੀ ਬਾਤ ਉਠਾਈ ॥ ^੫ਮੁਲਖੱਯਾ
ਮਿਲਯੋ ਸਮਦਾਈ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਅਹੈਂ ਹਮ ਤਿਆਰ ॥ ਮਾਰੈ
ਦੁਸ਼ਟਨ ਬਿਨਾਂ ^੬ਅਵਾਰ ॥ ੨ ॥ ਤਬ ਬਿਧੀਏ ਬਹੁ ਮਨਜ ਪਠਾਈ ॥
ਮਦਰ ਦੇਸ ਦ੍ਰਾਬੇ ਦਿਸ ਧਾਏ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਿੱਖ ਪਰੇਮੀ ਸਾਰੇ ॥
ਆਇ ਜੰਗ ਹਿਤ ਧਰ ਹਥਿਆਰੇ ॥ ੩ ॥ ਦੋ ਤ੍ਰੈ ਦਿਨ ਮਹਿੰ ਭੇ

੧ ਜੰਗਲ । ੨ ਸੁੰਦਰ । ੩ ਸੰਧਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ । ੪ ਆਉਣ ਵਾਲੇ
ਸਮੇਂ ਦੀ । ੫ ਮੁਲਖ ਦੇ ਲੋਗ । ੬ ਦੇਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ । ੭ ਪੰਜਾਬ ਦੇਸ ।

ਸਮਦਾਇ ॥ ਸਭ ਸਮਾਜ ਗੁਰ ਜੰਗ ਤਦਾਇ ॥ ੧ਗੁਲਕ ਬੁਰੂਦ
ਅਧਕ ਬਰਤਯੋ ॥ ਮੇਰਚ ਬੰਦੀ ਖੁਬ ਕਰਯੋ ॥ ੪ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਕੀ
ਇਤ ਭਈ ਤਿਆਰੀ ॥ ਸੁਨਹੁ ਅਬੈ ਤੁਰਕਨ ਦਲ ਭਾਰੀ ॥ ਲਵ
ਪੁਰ ਤੇ ਜਬ ਚਲੇ ਸੁ ਆਇ ॥ ੨ਵਿਆਸਾ ਤਟ ਬਹੁ ਬਿਲਮ
ਲਗਾਇ ॥ ੫ ॥ ੩ਪੱਤਨ ਅਲਪ ਤਰੀ ਥੀਂ ਤਹਾਂ ॥ ਸੈਨਾਂ ਤੁਰਕਨ
ਕੀ ਥੀ ਮਹਾਂ ॥ ਇਸ ਹਿਤ ਦੇ ਦਿਨ ਲਗੇ ਤਿਬਾਇ ॥ ਚਤੁਰਬ
ਚਿਵਸ ਜਲੰਧਰ ਆਇ ॥ ੬ ॥ ਬਹੁ ਮੁਲਖੋਯਾ ਤਬ ਮਿਲ ਗੈਜੇ ॥
ਦੀਨ ਮਜ਼ੂਬ ਕਾ ਜੰਗ ਸੁ ਲਯੋ ॥ ਪੁਨ ਪੁਰਬ ਜੰਗਨ ਕੇ ਮਾਰਿ ॥
ਮਰੇ ਜਿਨਹੁ ਸਨਬੰਧੀ ਆਹਿ ॥ ੭ ॥ ਬੈਰ ਸੰਭਾਰ ਮਿਲੇ ਆ ਸੋਈ ॥
ਫੌਜ ਜਲੰਧਰ ਕੀ ਸੰਗ ਹੋਈ ॥ ਲਗ ਭਗ ਲਾਖ ਸੈਨ ਤਹਿ ਭਈ ॥
੪ਕੁਤਬੇ ਸਾਰ ਸਭਨ ਕੀ ਲਈ ॥ ੮ ॥

ਦੈਹਿਗਾ ॥ ਆਗਲ ਦਿਨ ਕਾਲੇ ਤਬੈ ਸਭ ਉਮਰਾਵ ਬੁਲਾਇ ॥
ਕਰ ਜਿਹਗਾ ਇਸ ਭਾਤ ਕੇ ਭੇਤ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਾਇ ॥ ੯ ॥
ਚੈਪਈ ॥ ਸਭ ਨੇ ਕਹਯੇ ਜੁ ਅਨਵਰ ਖਾਨ ॥ ਬਡ ਬੁਧ
ਵਾਰੇ ॥ ਨਹਿੰ ਸਮ ਆਨ ॥ ਇਹੁ ਜਾਵੈ ਗੁਰ ਭੇਦਹਿ ਪਾਇ ॥ ਜਸ
ਜੋਤੈਂ ਤਸ ਕਰੈਂ ਉਪਾਇ ॥ ੧੦ । ਅਸ ਸੁਨ ਖੋਜਾ ਭਯੋ ਤਿਆਗਾ
ਚਲ ਆਯੋ ਤਬ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ॥ ਆਗੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਇ ਦਿਵਾਨ ॥
੫ਸਨਧ ਬੱਧ ਸੂਰੇ ਸਵਧਾਨ ॥ ੧੧ ॥ ੬ਅਨਵਰ ਬੰਦਨ ਕੀਠੀ
ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਆਦਰ ਬਠਲਾਇ ॥ ਪੁਨਹਿ ਕਹਯੋ ਖੋਜਾ
ਕਿਮ ਆਯੋ ॥ ਕਹੋ ਜਬਾ ਚਿਤ ਮਹਿ ਤੁਮ ਚਾਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਨ
ਖੋਜੇ ਤਬ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਨੀਅਹਿ ਬਿਨੋਂ ਹਮਾਰੀ ॥

੧ ਗੋਲੀਆਂ । ੨ ਫੌਜ । ੩ ਬਿਆਸ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ । ੪ ਦੇਰ ।
੫ ਬਿਆਸ ਦਰਿਆ ਤੇ ਈੜੀ ਛੋਟੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਨਨ । ੬ ਪਠਾਣ ਦਾਂ ਨਾਮ ॥ ੭ ਵਜੀਰ । ੮ ਅਕੱਠ ।
੯ ਕਮਰ ਕਸੇ । ੧੦ ਤਿਆਰ ਬਰ ਤਿਆਰ । ੧੧ ਅਨਵਰ ਖਾਨ ਨਾਮ ਹੈ ।

ਖਾਂ ਵਜ਼ੀਰ ਜੋ ਸਿੱਖ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਸੇ ਹੈ ਅਤਸੈ ਮੀਤ ਹਮਾਰਾ ॥ ੧੩॥
 ਤਿਸਹਿ ਸ਼ਾਹੁ ਦਿਸ ਸਿੰਧ ਪਠਾਯੋ ॥ ਪਾਛੇ ਪੈਂਦਾ ਸ਼ਾਹ ਢਿਗ ਆਯੋ ॥
 ਦੀਨ ਮਜ਼ਬ ਕੀ ਬਾਤ ਚਲਾਈ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਕੇ ਰਿਸ ਆਈ
 ॥ ੧੪ ॥ ਪੈਂਦੇ ਸੰਗ ਸੁ ਕਾਲੇ ਖਾਨ ॥ ਦੀਨ ਚਢਾਇ ਅਤੀ
 ਬਲਵਾਨ ॥ ਲਗ ਪਗ ਲਾਖ ਸੈਨ ਚਢ ਆਈ ॥ ਦੀਨ ਮਜ਼ਬ ਕੀ
 ਜਾਨ ਲੜਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ^੧ਦਾਵ ਪਾਇ ਰਾਵਰ ਢਿਗ ਆਯੋ ॥
 ਕਰੋਂ ਬਿਨੈਂ ਮਾਨੋਂ ਸੁਖ ਦਾਯੋ ॥ ਹੈ ਅਰ ਬਾਜ ਦੇਹੁ ਮੁਝ ਹਾਥ ॥
 ਖੈਰ ਹੁਵੈ ਸਭ ਬਿਧ ਤੇ ਨਾਥ ॥ ੧੬ ॥ ਜੇ ਨਹਿੰ ਦੇਹੁ ਗਹੈਂ ਤੁਹਿ
 ਨੀਕੇ ॥ ਹੁਵੈ ^੨ਕਸੂਤੀ ਬਾਤ ਨ ਠੀਕੇ ॥ ਗੁਰ ਗਹਿਨੋਂ ਜਬ ਮੁਖਹੁ
 ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਬਡ ਕ੍ਰੋਧ ਸੁ ਧਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਮੁਸ਼ਕਹਿ
 ਬਾਂਧਨ ਹਿਤ ^੩ਉਮਡਾਯੋ ॥ ਚਹੋ ਭਲੇ ਤਿਸ ^੪ਭੁਗਤ ਬਨਾਯੋ ॥
 ਪਿਖਜੋ ਗੁਰੂ ਤਬ ਦੀਨ ਹਟਾਇ ॥ ਕਹੋ ਵਕੀਲ ਇਹੋ ਚਲ
 ਆਇ ॥ ੧੮ ॥ ਅਬ ਨਹਿੰ ਬਾਧੋ ^੫ਰਣ ਕਰ ਬਾਧੋ ॥ ਨਿਮਕ
 ਹਰਾਮੀ ਯੁਤ ਸਭ ਸਾਧੋ ॥ ਇਹੁ ਕਪਟੀ ਹੈ ਮਿਤ੍ਰ ਜਨਾਵੈ ॥ ਇਸ
 ਕਾ ਬਦਲਾ ਰਣ ਮਹਿੰ ਪਾਵੈ ॥ ੧੯ ॥ ਪੁਨਹਿ ਕਹੋ ਖੋਜਾ ਸੁਨ
 ਲੀਜੈ ॥ ਕਾਲੇ ਖਾਂ ਸੋਂ ਅਸ ਕਹਿ ਦੀਜੈ ॥ ਭਲੋ ਕੀਨ ਬੀੜਾ ਚੁਕ
 ਆਏ ॥ ਭ੍ਰਾਤ ਉਡੀਕੈ ਦਿਹੈਂ ਪਠਾਏ ॥ ੨੦ ॥ ਆਉ ਨਿਸ਼ਗ ਦੇਰ
 ਨਹਿੰ ਲਾਵੈ ॥ ਬਸੀ ਕਾਲ ਕਿਮ ਬਚ ਨਹਿੰ ਜਾਵੈ ॥ ਅਸ ਕਹਿ
 ਪੁਨ ਤਹਿ ਦੀਨ ਨਿਕਾਰ ॥ ਰਾਯੋ ਪ੍ਰਾਨ ਲੇ ਤੁਰਤ ਸਿਧਾਰ ॥ ੨੧ ॥
 ਜਾਇ ਜਲੰਧਰ ਕਾਲੇ ਮਿਲਯੋ ॥ ਗੁਰੂ ਹਾਲ ਸਭ ਮੁਖ ਤੇ ਗਿਲਯੋ ॥
 ਗੁਰ ਬਡ ਯੋਧਾ ਸੈਨਾਂ ਥੋਗੀ ॥ ਚਹੈ ਜੰਗ ਕਰਬੇ ਕੈ ਘੋਗੀ ॥ ੨੨ ॥
 ਟਰੈ ਨਾਹਿੰ ਚਿਤ ਲੇਹੁ ਬਿਚਾਰ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਤੁਰਕਨ ਕੇ ਦਰਬਾਰ ॥

ਭੇ ਹਰਾਨ ਗੁਰ ਲਖਯੋ ਦਲੇਰ ॥ ਬੋਲਯੋ ਪੈਂਦਾ ਤਬ ਤਿਸ ਬੇਰ ॥
 ੨੩ ॥ ਮੈਂ ਜਾਨਹੁ ਸਭ ਗੁਰ ਕਾ ਭੇਤ ॥ ਚਿੰਤ ਨ ਕਰੋ ਮਾਂਹ ਪਰ
 ਸੇਤ ॥ ਚਢਨੇ ਮਾਹਿੰ ਦੇਰ ਕਛ ਲਾਗੇ ॥ ਜੀਤ ਪਿਖੇ ਤਹਿੰ ਜੁਧ ਤੇ
 ਆਗੇ ॥ ੨੪ ॥ ਇਕ ਸੂਗਾ ਥੋ ਮੈਂ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ਅਬ ਤਉ ਜਾਟ
 ਬੂਟ ਲਿਹੁ ਰਾਸ ॥ ਲਰਨਹਾਰ ਕੋ ਨਾਹਿੰ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਪਹੁੰਚ ਤਹਾਂ
 ਕਰ ਵੇਖ ਹਮਾਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ਅਸ ਵਿਧ ਬਹੁ ਕਰਕੈ ਬਕਬਾਦ ॥
 ਦੁਸ਼ਟ ^੧ਅਖਲ ਕੌ ਦੇ ਅਹਿਲਾਦ ॥ ਕਾਲੇ ਖਾਂ ਤਬ ਹੁਕਮ ਅਲਾਯੋ ॥
 ਚਢੈਂ ਸੁਬਹਿ ਅਬ ਬਿਲਮ ਬਿਹਾਯੋ ॥ ੨੬ ॥ ਸਭ ਸਰਦਾਰ ^੨ਨਿਸਾ
 ਕੇ ਮਾਹਿੰ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਮਿਸਲ ਤਾਰ ਕਰਵਾਹਿੰ ॥ ਸਕਲ ਨਿਸਾ
 ਭੇ ਹੇਤ ਤਿਆਰ ॥ ਭਏ ਤਿਆਰ ਚਢਬੇ ^੩ਭੁਨਸਾਰ ॥ ੨੭ ॥ ਇਤ
 ਗੁਰ ਜਬ ਖੋਜਾ ਨਿਕਸਾਯੋ ॥ ਸਭ ^੪ਸੂਰਨ ਸਨ ਹੁਕਮ ਅਲਾਯੋ ॥
 ਹੋਹੁ ਤਿਆਰ ਸਭ ਮੁਰਚਨ ਮਾਹਿੰ ॥ ਤੁਰਕੂ ਆਵਹਿੰ ਬਿਲਮ ਨ
 ਕਾਹਿੰ ॥ ੨੮ ॥ ਨਿਸਾ ਭਈ ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ ਆਇ ॥ ਸਾਵਧਾਨ
 ਸਭ ਸੁਭਟ ਕਰਾਇ ॥ ਪਰੈ ਜੰਗ ਅਬ ਸਭ ਲਖ ਲਯੋ ॥ ਸਨਧ ਬੱਧ
 ਜੋਧਾ ਸਭ ਥਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ਬਿਰੇ ਮੌਰਚਨ ਮਹਿੰ ਲਲਕਾਰੈਂ ॥ ਆਵੈਂ
 ਤੁਰਕ ਦੇਰ ਬਿਨ ਮਾਰੈਂ ॥ ਉਤਹਿ ਜਲੰਧਰ ਕੁਤਬਾ ਕਾਲਾ ॥ ਚਢੇ
 ਨਿਸਾ ਮਹਿੰ ਦਲ ਲੇ ਜਾਲਾ ॥ ੩੦ ॥ ਮਨਹੁ ^੫ਟੀਡ ਦਲ ਉਮਡਿਓ
 ਆਈ ॥ ਗਰੈ ਹਿਮਾਲੇ ਗੁਰ ਪੁਰ ਮਾਈ ॥ ^੬ਸਵਾ ਜਾਮ ਜਬ ਨਿਸਾ
 ਰਹਾਈ ॥ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ਨੈਰ ਕੀ ਆਈ ॥ ੩੧ ॥ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਬਹੁ
^੭ਮੱਜਨ ਧਾਰੇ ॥ ਪਠੈਂ ਗਿਗਾ ਗੁਰ ਕੀ ਮੁਦ ਧਾਰੇ ॥ ਨਿਸਾ ਅਵਾਜ
 ਦੂਰ ਲਗ ਜਾਈ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਤੁਰਕ ਕਹੈਂ ਇਮ ਭਾਈ ॥ ੩੨ ॥
 ਹਮ ਤੇ ਨਿਸ ਮਹਿੰ ਆਏ ਧਾਇ ॥ ਗੁਰੂ ਅਚਾਨਕ ਪਕਰੈਂ ਜਾਇ ॥

ਆਗੇ ਸਵਾਧਾਨ ਦਿਖਰੇ ਹੈਂ ॥ ਅਬ ਲਰਨੇ ਬਿਨ ਕਾਜ ਨ
ਥੈ ਹੈਂ ॥ ੩੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੁੰਬੇ ਖਸਟਮ ਮਹਿਲੇ ਚਤੁਰ
ਜੁੱਧ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਤਿਆਰੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪੈਂਸਾਠਮੋਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ਈਪ ॥

ਸਾਵਧਾਨ ਉਤ ਸੈਨ ਗੁਰ ਤਿਨੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਨਾਇ ॥ ੧ ॥

ਸੰਮਤ ਇਕ ਸ਼ਤ ਪੈਂਸਠੇ ਹਾੜ ਵਦੀ ਰਿਖਿ ਜਾਨ ॥

ਗੁਰ ਕਰਤਾਰਹਿ ਉਪਰੇ ਚਢੌ ਆਇ ਤੁਰਕਾਨ ॥ ੨ ॥

ਕਰ ਮਸਲਤ ਇਸ ਭਾਂਤ ਕੀ ਪਰਹੁ ਚਾਰ ਹੀ ਓਰ ॥

ਹੇਲਾ ਘਾਲਹੁ ਭੰਗ ਦਰ ਪ੍ਰਵਸੇ ਪੁਰ ਕਰ ਜੋਰ ॥ ੩ ॥

ਅਸ ਨਿਦੇਸ ਕਾਲੇ ਸੁਨੀ ਕਹਯੋ ਸੁ ਪੈਂਦੇ ਖਾਨ ॥

ਲਰੈ ਫੌਜ ਸੰਗ ਛੌਜ ਕੇ ਮੈਂ ਪਕਰੋਂ ਗੁਰ ਆਨ ॥ ੪ ॥

ਸੁਨ ਕਾਲੇ ਖਾਂ ਕਹਿ ਭਲੀ ਅਬੈ ਦੇਰ ਨਹਿ ਲਾਹੁ ॥

ਹੇਲਾ ਘਾਲੋ ਜੋਰ ਸੋਂ ਫਤਹ ਨਿਸਾ ਮਹਿੰ ਪਾਹੁ ॥ ੫ ॥

ਸੁਨ ਉਤਸ਼ਾਹ ਬਢਾਇ ਕੈ ਚਹੁ ਦਿਸ ਪੁਰ ਕੈ ਹੋਇ ॥

ਅਨਕ ਬੰਦੂਕ ਚਲਾਵਤੇ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮੁਖ ਗੋਇ ॥ ਈ ॥

ਗੁਰ ਸੂਰੇ ਬਿਚ ਮੌਰਸਨ ਮਨ ਉਤਸ਼ਾਹੁ ਬਢਾਇ ॥

ਚਾਰ ਓਰ ਸ਼ਤੁੰ ਪਿਖੇ ਤੇੜੇ ਦੀਏ ਧੁਖਾਇ ॥ ੨ ॥

ਪਮਾਣਕਾ ਛੁੰਦੋ ॥ ਤੁਫੰਗ ਛੋਰ ਛੋਰ ਕੈ ॥ ਖੰਡੰਗ ਚਾਂਪ

ਜੋਰ ਕੈ ॥ ਪ੍ਰਹਾਰ ਸ਼ਤੁੰ ਗੇਰਤੇ ॥ ਪਰੇ ਬਿਹਾਲ ਟੇਰਤੇ ॥ ੮ ॥

ਤੁਰੰਗ ਅੰਗ ਭੰਗ ਹੈ ॥ ਗਿਰੰਤ ਸੂਰ ਸੰਗ ਹੈ ॥ ਕੁਲਾਹਲੰ ਹਲਾ

੧ ਦਿਸਦੇ ਹਨ ।

੨ ਝੁਲਾਹੇ ਲਹਿਰਾਏ ।

੩ ਚਾਰੇ ਤਰਫ ।

੪ ਹਮਲਾ ।

੫ ਆਗਿਆ ।

੬ ਬੰਦੂਕਾਂ ।

੭ ਤੀਰ ।

੮ ਧੰਨਸ ।

੯ ਫੇਲਦੇ ਹਨ ।

੧੦ ਰੇਲਾ ਛੇਲਾ ।

ਹਲੀ ॥ ਬਲੀਨ ਮੈਂ ਚਲਾ ਚਲੀ ॥ ੬ ॥ ਸੁ ਜੋਰ ਪਾਇ ਆਵਤੇ ॥
 ਬਿਰੰਤ ਲਾਗ ਘਾਵਤੇ ॥ ਨ ਤੀਰ ਹੋਨ ਪਾਵਤੇ ॥ ਸੁ ਚਾਰ ਓਰ
 ਧਾਵਤੇ ॥ ੧੦ ॥ ਪਰੰਤ ਹੂਯ ਦੇਯ ਕੈ ॥ ਮਰੰਤ 'ਘਾਵ ਖੇਯ ਕੈ ॥
 ਬਿਲੰਦ ਕੋਪ ਧਾਰ ਹੀ ॥ ਉਚਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਹੀ ॥ ੧੧ ॥ ਲਗੇ
 ਤੁਫੰਗ ਤੀਰ ਹੀ ॥ ਗਿਰੰਤ ਧੀਰ ਬੀਰ ਹੀ ॥ ਪਰੇ ਤੁਰੰਗ ਸੂਰਮਾ ॥
 ਮਿਲੰਤ ਜਾਇ ਧੂਰਮਾ ॥ ੧੨ ॥ ਦਿਖੰਤ ਨਾ ਅੰਧੇਰ ਮੈਂ ॥ ਧਵਾਇ
 ਜੇ 'ਦਰੇਰ ਮੈਂ ॥ ਗਿਰੰਤ ਤਾਹਿੰ ਉਪਰੇ ॥ ਬਿਨਾ ਹਤੇ ਸੁ ਭੂ ਪਰੇ ॥
 ੧੩ ॥ ਦਰੰਤ ਪਾਹਿੰ ਸੰਗ ਤੇ ॥ ਪਲਾਇ ਕੈ ਤੁਰੰਗ ਤੇ ॥ ਬਿਸਾਲ
 ਸ਼ੇਰ ਮਾਚਯੋ ॥ ਲਹੂ ਸੁ ਧੂਲ ਰਾਚਯੋ ॥ ੧੪ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੰਗਰ ਭਯੋ ਤਿਮਰ ਜਾਮਨੀ ਮਾਹਿੰ ॥
 ਧੁਖਹਿੰ ਪਲੀਤੇ ਬਿੰਦ ਹੀ ਉਠਹਿੰ ਸ਼ਬਦ ਬਡ ਜਾਹਿੰ ॥ ੧੫ ॥
 ਸੂਰੇ ਅੰਤਰ ਮੇ ਗੁਰੂ ਕਰੈਂ ਮਾਰ ਬਿਕਰਾਲ ॥
 ਜਿਤ ਦਿਸ ਪਾਵੈਂ ਜੋਰ ਰਿਪ ਹਨੈਂ ਤੁਫੰਗ ਅਪਾਰ ॥ ੧੬ ॥

ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥ ਨਹੀਂ ਨੇਰ ਢੂਕੇ ਕੁਪਯੋ ਖਾਨ ਕਾਲਾ ॥ ਸੁ
 ਉਚੇ ਉਚਾਰਯੋ ਕਠੋਰੰ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਕਹਾਂ 'ਤ੍ਰਾਸ ਧਾਰਯੋ ਖਰੇ ਦੇਰ
 ਲਾਵੇ ॥ ਕਰੇ ਕਯੋਂ ਨ 'ਹੇਲਾ ਸੁ ਆਪਾ ਬਚਾਵੇ ॥ ੧੭ ॥ ਗੁਰੂ ਸੈਨ
 ਥੋਗੀ ਜਥਾ 'ਲੋਨ ਆਟਾ ॥ ਪਰੇ ਏਕ ਬਾਰੀ ਅਸੀ ਕਾਢ ਕਾਟਾ ॥
 ਚਢੈ ਸੂਰ ਜੈਲੋ ਫਤੇ ਲੇਹੁ ਪਾਈ ॥ ਜਥੈ ਕ੍ਰੋਧ ਕੈ ਖਾਨ ਬਾਨੀ
 ਸੁਨਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਹੁਤੇ ਬੀਰ ਸੈਨਾ ਪਤੀ ਉਜ ਵਾਰੇ ॥ 'ਚਮੂ ਕੋ
 ਕਹਯੋ 'ਕੁਰ ਠਾਂਢੇ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਚਲੋ ਕਯੋਂ ਨ ਆਗੇ ਕਰੋ ਪਾਨ
 ਪਿਆਰੇ ॥ ਪਰਯੋ ਸ਼ਾਹ ਕੈ ਕਾਜ ਕੀਜੈ ਸੁਧਾਰੇ ॥ ੧੯ ॥ 'ਤਮਕ

ਖਾਇ ਸੂਰੇ ਵਧੇ ਹੋਇ ਆਗੇ ॥ ਮਨੇ ਸਾਵਨੰ^੧ ਮੇਘ ਗੋਰੀਨ ਲਾਗੇ ॥
ਸਹਾਰੈਂ ਨ ਸ਼ੱਤੁ ਗਿਰੈਂ^੨ ਭੂਮ ਮਾਹੀਂ ॥ ਅਧਕ ਜੋਰ ਪਾਵੈਂ ਹੁਵੈਂ ਨੇਰ
ਨਾਹੀਂ ॥ ੨੦ ॥

ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਇਮ ਲਰਤ ਮਰਤ ਰਣ ਘਾਲ ॥ ਬਹੁ
ਭਯੋ^੩ ਪੰਕ^੪ ਸੋਣੰਤ ਚਾਲ ॥ ਬਿਤ ਗਈ ਜਾਮਨੀ ਤਮ ਸਮੇਤ ॥ ਨਭ
ਚਢ ਦਿਨੇਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੇਤ ॥ ੨੧ ॥ ਹੁਇ^੫ ਜੂਬ ਜੰਬਕਨ ਕਰ
ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਉਰ ਅਨਦ ਅਧਕ^੬ ਆਮਿਖ ਅਹਾਰ ॥ ਬਹੁ ਫਿਰਤ
ਜੋਗਨੀ^੭ ਸ੍ਰੌਣ ਪਾਨ ॥ ਭਰ ਭਰ^੮ ਕਪਾਲ ਤ੍ਰਿਪਤੈਂ ਮਹਾਨ ॥ ੨੨ ॥
ਨਿਜ ਉਦਰ ਪੂਰ ਲੇਤੀਂ ਡਕਾਰ ॥ ਗਾਵੰਤ ਗੀਤ ਪਾਵਤ ਧਮਾਰ ॥
ਗਨ ਕਾਕ ਕੰਕ ਕੂਕੈਂ ਕਰਾਲ ॥ ਬਹੁ ਮਿਲੀ ਗਿੜ੍ਹ ਭੱਖੈਂ ਬਿਸਾਲ
॥ ੨੩ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਹਸੰਤ ਕਾਲੀ ਕਰਾਲ ॥ ਕਰ ਰਕਤ ਖਪਰ
ਲਟਕੰਤ ਬਾਲ ॥^੯ ਪੇਅੰਤ ਮੁੰਡ ਮਾਲਾ ਬਿਸਾਲ ॥ ਬਹੁ ਨਚਹਿੰ
ਜੋਗਨੀ ਬਜਹਿੰ ਤਾਲ ॥ ੨੪ ॥ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰਾ ਦੀਪਕ ਮਨਿੰਦ ॥
ਜਨ ਤੁਰਕ ਪਤੰਗ ਸੁ ਪਰਤ ਬਿੰਦ ॥ ਬਿਨ ਬਿਲਮ ਮਰੇ ਲਾਗੇ ਸੁ
ਛੇਰ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਦਿਖੰਤ ਪੁਰ ਕੇ ਚੁਫੇਰ ॥ ੨੫ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਰਧ ਸੈਨ^{੧੦} ਜਮ ਧਾਮ ਗੀ ਕਾਲੇ ਖਾਂ ਤਿਸ ਬੇਰ ॥
ਪੈਂਦਾ ਕੁਤਬਾ ਅਨਵਰੰ ਖਾਂ ਉਸਮਾਨਹਿੰ ਹੇਰ ॥ ੨੬ ॥
ਰਿਸਾਲ ਛੰਦ ॥ ਕਹਯੋ ਕੈਪ ਮੰਗਾ ॥ ਨ ਕੋਈ ਉਤੰਗਾ ॥
ਨਹੀਂ ਦੀਹ ਖਾਈ ॥ ਨ ਕੀਨੀ ਚਢਾਈ ॥ ੨੭ ॥ ਜਿਤੀਂ ਦੇਰ
ਧਾਰੇ ॥ ਤਿਤੇ ਹੈ ਬਿਗਾਰੇ ॥ ਚਹੂੰ ਓਰ ਹੇਲਾ ॥ ਕਰੈ ਏਕ
ਛੇਲਾ ॥ ੨੮ ॥

੧ ਗੋਲੀਆਂ ਦਾ ਬਦਲ । ੨ ਧਰਤੀ । ੩ ਚਿਕੜ । ੪ ਲਹੂ
੫ ਸਰਮਹਿ ਗਿੱਦਕ । ੬ ਮਾਸ । ੭ ਲਹੂ । ੮ ਬੇਪਰੀਆਂ ।
੯ ਵੱਡੇ ਛੇਟੇ ਕਾਂ । ੧੦ ਸਿਰ ਦੀ ਮਾਲਾ ਵਡੀ ਬਨਾ ਕੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ । ੧੧ ਜਮਾਂ ਵੇ ਘਰ ।

ਦੋਹਿਰਾ॥ ਕੁਤਬ ਖਾਨ ਪੂਰਬ ਦਿਸਾ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਲੈ ਸੈਨਾ॥
 ਪੁਰ ਕੇ ਸਨਮੁਖ ਹੇਲ ਭਰ ਮਾਰ ਕਰੈ ਬਿਨ ਚੈਨ ॥ ੨੯ ॥
 ਅਨਵਰ ਅਰ ਅਸਮਾਨ ਖਾਂ ਦੱਖਣ ਦਿਸਾ ਕੀ ਓਰ ॥
 ਪੁਰ ਕੈ ਨਿਕਟ ਪਹੁੰਚ ਕੈ ਕਰੀਅਹਿ ਸੰਘਰ ਘੋਰ ॥ ੩੦ ॥
 ਸੋਤਠਾ॥ ਪੈਂਦ ਖਾਨ ਬਲਵਾਨ ਉੱਤਰ ਦਿਸਾ ਲਰਕੈ ਪਰੈ॥
 ਮੁਹਿ ਪਸਰਮ ਦਿਸ ਜਾਨ ਪਰ ਹੋਂ ਜ਼ੋਰ ਲਗਾਇ ਕੈ ॥ ੩੧ ॥
 ਇਮ ਮਸਲਤ ਕੈ ਠਾਨ ਲੈਕੇ ਦਸੰ ਹਜ਼ਾਰ ਦਲ ॥ ਚਾਰ ਓਰ ਭੇ
 ਆਨ ਚਹੈਂ ਪ੍ਰਵੇਸ ਰੁ ਲੂਟਬੋ ॥ ੩੨ ॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਬਜਾਏ ਨਗਾਰੇ ॥ ਚਲੇ ਚੌਪ ਧਾਰੇ ॥
 ਤੁਫੰਗੈਂ ਚਲਾਈ ॥ ਤੁਫੰਗੈਂ ਧਵਾਈ ॥ ੩੩॥ ਮਹਾਂ ਨਾਦ ਹੋਵਾ॥
 ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਜੇਵਾ ॥ ਢੁਕੂ ਓਰ ਹੇਰਾ ॥ ਜਬਾ ਪਾਇ ਘੇਰਾ ॥ ੩੪ ॥
 ਸਭੀ ਭੇਦ ਜਾਨਾ ॥ ਜਬਾ ਸੱਤ੍ਰ ਠਾਨਾ ॥ ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਜੈ ਕੈ ॥ ਸੁਨਾਈ
 ਸਬੈ ਕੈ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਨੀ ਬਾਤ ਸਾਰੀ ॥ ਗੁਰੂ ਯੈਂ ਉਚਾਰੀ ॥ ਜਿਤੀ
 ਸੈਨ ਭਾਰੀ ॥ ਕਰੈ ਥਾਉਂ ਚਾਰੀ ॥ ੩੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ॥ ਪੂਰਬ ਦਿਸ ਜਾਤੀ ਮਲਕ ਲੇ ਦਲ ਸੰਗ ਸੁਹਾਇ ॥
 ਮਿਹਰ ਚੰਦ ਅਮੀਆ ਦੁਤੀ ਵੱਖਣ ਦਿਸ ਕੇ ਜਾਇ ॥
 ਲੱਖੂ ਪਸਰਮ ਦਿਸ ਲਰੈ ਲੈ ਸੈਨਾ ਸਵਧਾਨ ॥
 ਰਹੈਂ ਪੀਨ ਕਰ ਪੁਰ ਨਿਕਟ ਹਨਹਿੰ ਤੁਫੰਗ ਮਹਾਨਾ॥ ੩੭ ॥
 ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸੰਗ ਚਮੁ ਕੇ ਉੱਤਰ ਦਿਸਾ ਪਧਾਰ ॥
 ਨਿਕਸ ਵਹਿਰਦਰ ਕੇ ਲਰੈ ਛਿਗਰਿਪ ਪਹੁੰਚਹਿ ਮਾਰਾ॥ ੩੮ ॥
 ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰਿਬੇ ਖਸਟਮ ਮਹਿਲੇ ਜੁੱਧ
 ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਛੇਆਠਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨ ਆਇਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਚਢੇ ਚਤੁਰ ਦਿਸ ਬੀਰ ॥
 ਨਿਕਸੇ ਪੁਰ ਦਰ ਤੇ ਵਹਿਰ ਜਥਾ ਸੁ ਬਾਜ ਬਟੀਰ ॥ ੧ ॥
 ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਤੁਫੰਗੈਂ ਚਲਾਈ ॥ ਕਿ ਨੇਜੇ ਭ੍ਰਮਾਈ ॥
 ਬਡੇ ਬਾਨ ਮਾਰੇ ॥ ਸੁ ਲੋਹਾ ਕਰਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਕਿਤੇ 'ਸਾਂਗ ਮਾਰੈਂ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾਨੈਂ ਪ੍ਰਹਾਰੈਂ ॥ ਤੁਰੰਗਾਨ ਮੇਲਾ ॥ ਲਿਯੋ 'ਝਾਲ ਹੇਲਾ ॥ ੩ ॥
 ਖਰੇ ਬੰਭ ਜੈਸੇ ॥ ਹਲੇ ਸੋ ਨ ਕੈਸੇ ॥ ਅਰੇ ਹੋਇ ਸੌਹੈਂ ॥ ਕਰੀ ਬੰਕ
 ਭੈਹੈਂ ॥ ੪ ॥ ਦੜਾ ਦਾੜ ਗੇਰੈਂ ॥ ਤੁਰੰਗੈਂ ਘਨੇਰੈਂ ॥ ਉਥੱਲੈਂ
 ਪਥੱਲੈਂ ॥ ਨਹੀਂ ਪਾਇ ਹੱਲੈਂ ॥ ੫ ॥ ਚਲੈ 'ਖੱਗ ਖੰਡੈ ॥ ਦੁਧਾਰੇ
 'ਪ੍ਰਚੰਡੈ ॥ ਕਰੇ 'ਖੰਡ ਖੰਡੈ ॥ ਘਨੇ ਹੀ ਘਮੰਡੈ ॥ ੬ ॥ ਭਏ 'ਤੁੰਡ
 ਮੁੰਡੈ ॥ ਕਿਨੂ ਜੰਗ ਛੰਡੈ ॥ ਕਟੀ ਗ੍ਰੀਵ ਬਾਹੂ ॥ ਪਰੇ ਭੂਮ ਮਾਹੂ ॥
 ੭ ॥ ਕਿਸੂ ਸੀਸ ਕਾਟਾ ॥ ਕਿਨੂ ਕੋਇ ਡਾਟਾ ॥ ਰਿਪੂ ਨੇਰ ਹੋਇ ॥
 ਸੁ ਨੇਜੇ ਪਰੋਈ ॥ ੮ ॥ ਮਹਾਂ ਲੋਹ ਮਾਚਾ ॥ ਲਹੂ 'ਧੂਲ ਰਾਚਾ ॥
 ਭਯੋ 'ਭੂਰ ਨਾਦੰ ॥ ਕਰੈਂ ਸੂਰ ਬਾਦੰ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰੂ ਤਿਆਰ ਹੋਏ ॥
 ਮਹਾਂ ਜੰਗ ਜੋਏ ॥ ਧਰਯੋ ਜੁੱਧ ਚੀਰੰ ॥ ਸੁਭੰਤੇ ਸਰੀਰੰ ॥ ੧੦ ॥
 ਬਡੇ ਖੱਗ ਭਾਰਾ ॥ ਗਰੇ ਬੀਚ ਧਾਰਾ ॥ ਲਈ ਢਾਲ ਚੌਰੀ ॥
 ਹੁਤੀ ਭਾਰ ਗੌਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਲਗਾਈ ਪਿਛਾਰੇ ॥ ਮਹਾਂ ਸੋਭ
 ਧਾਰੇ ॥ ਸੁਭੈ ਭੂਰ ਭਾਬਾ ॥ ਭਰਯੋ ਬਾਨ ਸਾਬਾ ॥ ੧੨ ॥
 'ਸਰਾਸਨ ਸੰਭਾਲਾ ॥ ਕਠੋਰੰ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਗੁਲੰ ਬਾਗ ਤਾਈ ॥
 ਸੁ ਲੀਨੇ ਮੰਗਾਈ ॥ ੧੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਹਿ ਪਤ ਮਲ ਆਯੋ ਤਬੈ ਬਸਤੁਸੁ ਸ਼ਸਤੁਸੁ ਸਜਾਇ ॥
 ਕਰ ਪ੍ਰਣਾਮ ਠਾਂਢੈ ਭਯੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਿਖ ਹਰਖਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਕਹਯੋ ਸੈਮ
 ਜਾਵੈ ਵਹਿਰ ਜਿਤ ਰਿਪ ਜੋਰ ਲਖਾਇ ॥ ਤਿਤ ਦਿਸ 'ਕ੍ਰਿਮਕ ਦਿਹਲਰੇ

ਹਰੇ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਸਮਦਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਲੇ ਆਗਿਆ ਪਿਤ ਗੁਰੂ ਕੀ ਲੀਏ
ਸੁਰ ਸ਼ੁਭ ਸੰਗ ॥ ਲਰਤ ਭਯੋ ਸ਼ੱਤ੍ਰੂਨ ਸੋਂ ਦੱਖਨ ਦਿਸਾ ਉਮੰਗ ॥
੧੧ ॥ ਆਪ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਬ ਚਢੇ ਪੁਰ ਵਾਹਿਰ ਉਚ ਬਾਨ ॥ ਪਿਖੇ
ਸ਼ੱਤ੍ਰੂ ਗਨ ਰਿਸ ਉਠੇ ਧਨਖ ਸੰਭਾਰਯੋ ਬਾਨ ॥ ੧੭ ॥

ਸਵੱਯਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਬੀਰ ਬਹਾਦਰ ^੧ਪੰਨਗ ਕੈ ਸਮ
ਬਾਨ ਚਲਾਵੈਂ ॥ ਬਿੰਦ ^੨ਪ੍ਰਹਾਰਤ ਸ਼ੱਤ੍ਰੂਨ ਡਾਰਤ ^੩ਛੂਛ ^੪ਨਿਖੰਗ ਹੈ
ਔਰ ਮੰਗਾਵੈਂ ॥ ਲਾਘਵਤਾ ਕਰ ਛੋਰਤ ਹੈਂ ਇਕ ਸਾਰ ਹੀ ਸਾਰ
ਮਹਾਂ ਬਰਖਾਵੈਂ ॥ ਏਕ ਦੋ ਬੀਧਤ ਹੈਂ ਪੁਨ ਤੀਨਹੁੰ ਚਾਰ ਕੇ ਪੰਜ
ਛੱਠੋ ਸੁ ਗਿਰਾਵੈਂ ॥ ੧੮ ॥ ਜਾਹਿੰ ਸਬਾਨ ਲੌ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਖਰੇ ਹੋਇ ਸੁਰ
ਬਲੀ ਕਿ ਸਮੂਹ ਤੁਰੰਗਾ ॥ ਜਾਇ ਤਹਾਂ ਤਕ ਬੇਧਤ ਤੀਰ ਗਿਰੈਂ ਤਤ
ਕਾਲ ਢੁਟੈਂ ਜਿਨ ਅੰਗਾ ॥ ਐਸੇ ਹੀ ਭਾਂਤ ਫਿਰੇ ਚਹੂੰ ਓਰ ਕਰਯੋ
ਦਲ ਸ਼ਤ੍ਰੂਨ ਕੋ ਗਨ ਭੰਗਾ ॥ ਧਾਂਕ ਪਰੀ ਸਭ ਤੁਰਕਨ ਮੈਂ ਗੁਰ ਭੂਰ
ਬਲੀ ਬਡ ਮਾਰ ^੫ਖਤੰਗਾ ॥ ੧੯ ॥ ਜਾਂ ਦਿਸ ਦੇਖਤ ਤੀਰ ਸੁ
ਆਵਤ ਧਾਵਤ ਤਾਂ ਦਿਸ ਤੇ ਟਰਕੈ ॥ ਧਾਵਤ ਪ੍ਰਾਨ ਗਵਾਵਤ
ਨਾਹਕ ਨਾਂ ਸਮਹਾਵਤ ਹੈਂ ਅਰ ਕੈ ॥ ਕਾਹਿ ਨ ਭਾਵਤ ਹੈ ਲਰਬੈ
ਪਛਤਾਵਤ ਕਜੋਂ ਗਮਨੇ ਚਰ ਕੈ ॥ ਕੋ ਸਮਝਾਵਤ ਦੂਸਰ ਕੋ ਇਤ
ਕਜੋਂ ਚਲ ਆਵਤ ਨਾਂ ਟਰਕੈ ॥ ੨੦ ॥

ਦੈਹਿਗਾ ॥ ਉਤਰ ਦਿਸਾ ਬਿਧੀਆ ਲਰੈ ਲੀਓ ਅਨਵਰਹਿ ਘਾਇ ॥

ਬਡ ਹੁਲਾਸ ਗੁਰ ਸੂਰਮਨ ਤੁਰਕਨ ਮਨ ਮੁਰਝਾਇ ॥ ੨੧ ॥

ਬਿਤ ਹੈ ਜਾਤੀ ਮਲਕ ਦਿਜ ਮਾਰਤ ਕਸ ਕਸ ਬਾਨ ॥

ਸੱਯਦ ਮੁਗਲ ਪਠਾਨ ਗਨ ਗਿਰਹਿੰ ਪ੍ਰਾਨ ਕਰ ਹਾਨ ॥੨੨॥

ਕੁਤਬ ਖਾਨ ਜਾਤੀ ਮਲਕ ਲਰਤ ਕਰਤ ਘਮਸਾਨ ॥

੧ ਸੱਪਾਂ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਸ਼੍ਰੋ ਸ੍ਰੀ ।
ਭਤਾ । - ੪ ਤੀਰ ।

੨ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ।

੩ ਖਾਲੀ ।

ਦੁਹੁੰ ਦਿਸਨ ਕੇ ਸੂਰਮਾਂ ਲਗ ਆਯੁਧ ਹਤ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ੨੩ ॥

ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਸੂਰਜੰ ਪਰਹਿੰ ਧਾਇ ॥ ਮਾਰੇ
‘ਸੁਭੱਟ ਬਹੁ ਕਰ ਉਛਾਇ ॥ ਹੈ ਕੈ ਕੁਦਾਇ ਰੌਗਿਰਦ ਫੇਰ ॥ ਪੁਰ
ਕਰੀ ਰੱਛ ਸਭ ਹੇਰ ਹੇਰ ॥ ੨੪ ॥ ਜਹਿੰ ਤੁਰਕ ਜ਼ੋਰ ਘਾਲੰਤ
ਆਇ ॥ ਸ਼ਨ ਸ਼ੋਰ ਜਾਤ ਉਤਲੰਤ ਧਾਇ ॥ ਜਬ ਪਿਖਹਿੰ ਬੀਰ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਤ੍ਵ ਆਇ ॥ ਵਧ ਅਧਕ ਹਤਹਿੰ ਲਖ ਕਰ ਸਹਾਇ ॥ ੨੫ ॥

ਸਵੇਂਧਾ ॥ ਨਾਦ ਤੁਫੰਗਨ ਹੋਤ ਘਨੋ ਨਭ ਧੂਮ ਮਹਾਂਪਸਰਯੋ
ਦਿਸ਼ਟਾਵੈ ॥ ਮਾਨਹੁ^੪ ਸ਼ਖਾਮ ਘਟਾ ਘਨ ਕੀ ਗਨ ਗੋਰਨ ਓਰਨ
ਜੜੋਂ ਬਰਖਾਵੈ ॥ ਪਾਵਕ ਹੋਤ ਬਹੁਦ ਭਖੇ ਤੜਤਾ ਸਮ ਦੀਖ ਮਹਾਂ
ਸਮਕਾਵੈਂ ॥ ਸੂਰ ਤੇ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਰਹਯੋ ਪੁਰ ਤੂਰਨ^੫ ਸੂਰਨ^੬ ਹੂਰ
ਲਜਾਵੈਂ ॥ ੨੬ ॥ ਚਾਵੰਡ ਚੀਕਤ ਮਾਸ ਅਚੈਂ ਬਹੁ^੭ ਬਾਇਸ
ਗਿੱਝੋ^੮ ਅਘਾਵਤ ਹੈਂ ॥ ਸੋਣਤ ਪੀਵਤ ਆਨੰਦ ਬੀਵਤ ਜੋਗਨੀ
ਨਾਚਤ ਗਾਵਤ ਹੈਂ ॥ ਕੂਕਰ^੯ ਜੰਭਕ ਕੂਕਤ ਹੈਂ ਗਨ^{੧੦} ਆਮਿਖ
^{੧੧} ਐਂਚਤ ਖਾਵਤ ਹੈਂ ॥ ਦੁਦਭ ਢੋਲ^{੧੨} ਪੈਟੈ^{੧੩} ਗਨ ਨਾਦ ਉਠਾਇ
ਦਿਖਾਇ ਬਜਾਵਤ ਹੈਂ ॥ ੨੭ ॥ ਪੁਰ ਆਵਨ ਕੇ ਰੁਕ ਪੰਥ ਗਯੋ
ਬਡ ਢੇਰ ਲਗਯੋ^{੧੪} ਮ੍ਰਿਤ ਘੋਰਨ ਕੇ ॥ ਗਨ^{੧੬} ਸੂਰਨ ਕੇ ਤਨ ਬੀਚ
ਪਰੇ ਬਹੇ^{੧੭} ਸੋਣ ਚਲਯੋ^{੧੮} ਦੁਹੁੰ ਓਰਨ ਕੇ ॥ ਜਨ^{੧੯} ਗੋਰੂ^{੨੦} ਕੇ ਸੈਲ
ਸ੍ਰੂਵੈਂ ਬਹੁ ਥਾਠਨ ਹੇਤ ਨਦੀ^{੨੧} ਲਘੁ^{੨੨} ਬੋਰਨ ਕੇ ॥ ਜਨ ਦੂਸਰ
ਕੋਟ ਰਚਯੋ ਲਰਬੇ ਹਿਤ ਛਿਟ ਕਰੇ ਰਿਪੁ ਮੌਰਨ ਕੇ ॥ ੨੮ ॥ ਹੇਰ
ਹਿਰਾਨ ਭਏ ਤਰਕਾਨ ਕਹਾਂ ਹਮ ਕੀ ਅਬ ਕਯਾਮਤ ਆਈ ॥

੧ ਸੂਰਮੇ।	੨ ਕੁਦਦੇ ਹਨ।	੩ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਦੌੜਦਾ ਹੈ।	੪ ਕਾਲੇ ਬਦਲ।
੫ ਸੂਰਮਿਆਂ।	੬ ਇਲਾਂ।	੭ ਕਾਂ।	੮ ਰਜਦੇ।
੧੦ ਗਿਦੜ।	੧੧ ਮਸ਼ੁੰਨ੍ਹ।	੧੨ ਖਿਚ ਕੇ।	੧੩ ਸਾਜ਼ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ।
੧੪ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਦ।	੧੫ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦਾ ਛੇਰ।	੧੬ ਸੂਰਮੇ।	੧੭ ਦੇਹੀਂ ਤਰਫ।
੧੬ ਗੋਰੂ ਰੰਗ ਦੇ ਨਿਆਂ ਲਹੁ।	੨੦ ਪਰਬਤ।	੨੧ ਵਗਵੇ ਹਨ।	੨੨ ਛੋਟੀ।

ਤੋਇ ਪਰੇ ਮ੍ਰਿਤ ਕੈਨ ਹਤੇ ਇਹੁ ਸ਼ਤ੍ਰੂਨ ਬੋਰਨ ਤੇ ਸਮਦਾਈ ॥ ਜੰਗ
ਕਹਯੋ ਨਿਸ ਕਾਲ ਬਿਸਾਲ ਲਖੀ ਇਹ ਜਾਇ ਹਨੇ ਤਿਨ ਆਈ ॥
ਮੂਢ ਭਏ ਪਚ ਮੌਨ ਧਰੀ ਮੁਖ ਸੋਚਤ ਹੈਂ ਕਛੁ ਜਾਇ ਨ ਜਾਈ ॥੨੯॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਧਕ ਗਈ ਮਰ ਸੈਨ ਜਬ ਰਹੀ ਅਲਪ ਸੀ ਆਇ ॥

ਕਰਬੇ ^੧ਹੇਲ ਸਮੁੱਖ ਨਹਿੰ ਭੇ ^੨ਘਾਇਲ ਸਮਦਾਇ ॥ ੩੦ ॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਰਹੇ ਦੂਰ ਠਾਂਢੇ ॥ ਮਹਾਂ ਚਿੰਤ ਬਾਂਢੇ ॥
ਨਹੀਂ ਨੇਰ ਆਵੈਂ ॥ ਖਰੇ ਦੂਰ ਬਾਵੈਂ ॥ ੩੧ ॥ ਤਬੈ ਖਾਨ ਕਾਲੇ ॥
ਬਿਚਾਰਯੋ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ਰਹੀ ਸੈਨ ਬੋਰੀ ॥ ਬਿਰੀ ਚਾਰ ਓਰੀ ॥੩੨॥
ਨਹੀਂ ^੩ਓਜ ਧਾਰੈ ॥ ਮਤੇ ਯੋ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ^੪ਚਮੂਲਯੋ ^੫ਬਟੋਰੀ ॥ ਲਰੈ
ਏਕ ਓਰੀ ॥ ੩੩ ॥ ਰਿਦੈ ਏਵ ਧਾਰੀ ॥ ਚਮੂ ਸੋਂ ਹਕਾਰੀ ॥ ਕਹਯੋ
ਜਾਇ ਸਾਰੇ ॥ ਸਭੈ ਹੀ ਹਕਾਰੇ ॥ ੩੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਸੋਨਨ ਸੈਨ ਸਭ ਸਨੈ ਸਨੈ ਸਮਦਾਇ ॥
ਆਇ ਕਾਲੇ ਖਾਂ ਨਿਕਟ ਜਨ ਜਲ ਨਿਮੂ ਸਥਾਇ ॥ ੩੫ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਕਰਤਾਰ
ਪੁਰ ਘੇਰਾ ਤਜਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸਤਾਠਮੋ ਮੰਦਰਹਿ ॥੬੭॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਤ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਸੈਨ ਕੈ ਕੀਨੈ ਇਕਤੈ ਬਾਇ ॥

ਪਰਾ ਬੰਧ ਬਿਤ ਭੇ ਅਗਰ ਚਾਹੈਂ ਸ਼ਤ੍ਰੂਨ ਘਾਇ ॥ ੧ ॥

ਉਤ ਸੈਨਾ ਸਰਦਾਰ ਪਿਖ ਕਾਲੇ ਖਾਨ ਉਚਾਰ ॥

ਸੁਨਹੁ ਕੁਤਬ ਖਾਂ ਬਾਤ ਮਮ ਕਠਨ ਬਨੀ ਨਿਰਧਾਰ ॥੨॥

ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਜਿਮ ਭਏ ਪ੍ਰਿਥਮ ^੭ਰਣ ਹਾਰ ਪਾਇ ॥
ਤਿਸ ਰੀਤ ਹੋਇ ਜਾਨੀ ਸੁ ਜਾਇ ॥ ਅਬ ਲਰਹੁ ਏਕ ਖਲ ਜੋਰ
ਘਾਲ ॥ ਤਜ ਚਹੂੰ ਓਰ ਘੇਰਾ ^੮ਕਰਾਲ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਪਕਰ ਲੇਹੁ

ਸਭ ਕਾਜ ਸਿੱਧ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੁ ਕਰਹਿ ਸੁਨ ਸ਼ਾਹੁ ਬਿ੍ਧ ॥ ਅਬ
ਪੈਂਦ ਖਾਨ ਸਵਧਾਨ ਹੋਇਆਤੁਮ ਕਰਹੁ ਕਾਜ ਕਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਜੋਇ ॥੪॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਸੁਨੀ ਪੈਂਦ ਖਾਨਾ ॥ ਮਹਾਂ ਕੋਪ ਠਾਨਾ ॥
ਅਬੈ ਜਾਉਂ ਹੋਰੋ ॥ ਜਥਾ ^੧ਓਜ ਮੇਰੋ ॥ ਪ ॥ ਗਰੋਂ ਏਕ ਬਾਰੀ ॥
^੨ਹੋਈ ਤੇ ਉਤਾਰੀ ॥ ਸੁ ਲਜਾਵੈਂ ਉਠਾਈ ॥ ਨ ਦੇਰੈ ਲਗਾਈ ॥੫॥
ਦਿਖਾਵੈਂ ਤਮਾਸਾ ॥ ਜੁ ਬਾਕੰ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਬਨੈ ਸਾਵਧਾਨਾ ॥ ਦਿੜ੍ਹੇ
ਜੰਗ ਬਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ਨਹੀਂ ਆਨ ਆਵੈਂ ॥ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਛੁਟਾਵੈਂ ॥ ਸੁਨੀ
ਖਾਨ ਕਾਲੇ ॥ ਜੁ ਬੀਰੰ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ੭ ॥ ਲਈ ^੩ਬੀਨ ਬੀਨੰ ॥ ਜੁ ਦੇ
ਬਿੰਦ ਕੀਨੰ ॥ ਸਭੀ ਕੈ ਸੁਨਾਈ ॥ ਅਬੈ ਪੈਂਦ ਜਾਈ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰੂ
ਕੇ ਲਿਆਵੈ ॥ ਕੁ ਨੇਰੇ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਨ ਲੇਵੈ ਛੁਟਾਈ ॥ ਸੁਨੀ
ਸਾਵ ਧਾਈ ॥ ੯੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਭ ਮੈਂ ਤਬ ਅਸਮਾਨ ਖਾਂ ਲਖਯੋ ਬਹਾਦਰ ਭੂਰ ॥
ਕਰਯੋ ਮੁੱਖਯ ਤਿਨ ਕੇ ਬਿਖੈ ਪੂਰਨ ਸੂਰ ^੪ਗਰੂਰ ॥ ੧੧ ॥
ਅਸ ^੫ਮਸਲਤ ਕੌ ਠਾਨ ਕੈ ਹੈਲਾ ਕੀਨ ਅਲਾਇ ॥
ਨਿਮਕ ਹਰਾਮੀ ਪੈਂਦ ਬਡ ਚਵਿਓ ਮਨ ਗਰਬਾਇ ॥੧੨॥
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਜਾਨਕੇ ^੬ਚਪਲ ^੭ਕੁਦਾਇ ਤੁਰੰਗ ॥
ਭਏ ^੮ਪ੍ਰਿਥਮ ਅਰਿ ਹਰਨ ਕੈ ਭਟ ^੯ਬਰਜੇ ਨਿਜ ਸੰਗ ॥੧੩॥
ਆਵਤ ਗੁਰ ਏਕਲ ਪਿਖੇ ਚਿਤ ਕੀ ^{੧੦}ਚੈਪ ਬਧਾਇ ॥
ਪੈਂਦ ਖਾਨ ਹੈ ਚਪਲ ਕੈ ਪ੍ਰੇਰਯੋ ਚਲਯੋ ਫੰਧਾਇ ॥ ੧੪ ॥
ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਸਭੈ ਚੈਪ ਸੰਗਾ ॥ ਦਿਖੈਂ ^{੧੧}ਦੁਦ ਜੰਗਾ ॥
ਭਯੋ ਪੈਂਦ ਨੇਰੇ ॥ ਕਹਯੋ ^{੧੨}ਬਾਕ ਟੇਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੰਭਾਰੇ ॥

੧ ਬਲ ।	੨ ਘੜੇਤੇ ।	੩ ਚੁਣੁ ਚੁਣੁ ਕੇ ।	੪ ਕ੍ਰੋਧਵਾਨ ਹੋਕੇ ।
੫ ਸਲਾਹਨੂੰ ।	੬ ਹਲਾ ।	੭ ਚੰਚਲ ।	੮ ਕੁਦਾਵੰਦੇ ਹਨ ।
੧੦ ਟੇਕ ਕੇ ।	੧੧ ਉਤਸ਼ਾਹ ।	੧੨ ਛਾਰੀ ।	੧੩ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ।

ਲਿਹੋਂ ਤੋਹਿ ਮਾਰੋ ॥ ਚਿਤੈ ਮੌਹਿ ਮਾਰੋ ॥ ਸੁ ਪਲਟੋ ਉਤਾਰੋਂ ॥ ੧੯ ॥
ਗੁਰੂ ਕੋਪ ਧਾਰੇ ॥ ਸੁ ਵਾਕੰ ਉਚਾਰੇ ॥ ਕਰੋਂ ਤੋਹਿ ਹਾਨਾ ॥ ਲਿਜੈ
ਸਾਚ ਜਾਨਾ ॥ ੨੦ ॥

ਤੋਟਕ ਛੰਦ ॥ ਇਸ ਤੇ ਹਮ ਤੋਹਿ ਸੁਨਾਵਤ ਹੈਂ ॥ ਬਲ
ਆਪਨ ਤੇ ਗਰਬਾਵਤ ਹੈਂ ॥ ਤੁਰਕਾਨ ਬਿਖੇ ਬਹੁ ਬਾਰ ਕਹੈਂ ॥
ਬਲ ਮੌਹਿ ਬਡੋ ਗੁਰ ਜਾਇ ਗਹੈਂ ॥ ੧੮ ॥ ਇਸ ਤੇ ਅਬ ਪੂਰਬ
ਵਾਰ ਕਰੋ ॥ ਬਲ ਐ ਬੁਧ ਜੋ 'ਬਪ ਬੀਚ ਧਰੋ ॥ ਚਿਤ ਹੈਸ ਨ
ਗਾਖਹੁ ਆਪਨ ਕੀ ॥ ਕਰ ਲੇਹੁ ਬਿਧੀ ਸਭ ਪਾਪਨ ਕੀ ॥ ੧੯ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਪੈਂਦ ਬਖਾਨਯੋਂ ਤਜਾਗਹੁ ਧਨਖ ਰੁ ਬਾਨ ॥

ਖੜਗ ਜੁੱਧ ਮੋ ਸੋਂ ਕਰੈ ਤੈ ਜਾਨਵ ਬਲਵਾਨ ॥ ੨੦ ॥

ਸੁਨ ਧਨ ਬਾਨ ਤਿਆਗਿਓ ਖੰਡਾ ਕਰ ਮੈਂ ਧਾਰ ॥
ਪਿਖ ਪੈਂਦੇ ਹੈ ਤਿਆਗਯੋ ਖੰਡਾ ਲਯੋ 'ਉਭਾਰ ॥ ੨੧ ॥

ਤੋਟਕ ਛੰਦ ॥ ਢਿਗ ਹੋਇ ਸੁ ਬਾਹੁ ਪਸਾਰਤ ਭਾ ॥ ਗੁਰ
ੳਪੀਨ 'ਉਰੂ ਤਕ ਮਾਰਤ ਭਾ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਦੇਖਤ ਧੀਰ ਧਰੀ ॥
ਪਗ ਸਾਬ ਰਿਕਾਬ 'ਸ਼ਿਤਾਬ ਕਰੀ ॥ ੨੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ 'ਹੁਤੀ ਭਰਥ ਕੀ ਸੇਰ ਸਤ ਖੜਗ ਲਗਯੋ ਤਿਹ ਸੰਗ ॥

ਸਰਯੋ ਨ ਕਾਰਜ ਕਛੁ ਤਬੈ ਨਿਫਲਯੋ ਵਾਰ ਕੁਢੰਗ ॥ ੨੩ ॥

ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਤਬ ਪੈਂਦ ਖਾਨ ਚਿਤ ਚਿੰਤ ਪਾਇ ॥
'ਖਰ ਖੜਗ ਪ੍ਰਹਾਰਨ ਕਰਤ ਦਾਇ ॥ ਹੁਇ ਦਿਸਾ ਦੂਸਰੀ ਰਿਸ
ਬਿਸਾਲ ॥ 'ਕਰ ਕੇ ਉਭਾਰ ਮਾਰਯੋ 'ਕਰਾਲ ॥ ੨੪ ॥ ਗੁਰ ਬੀਰ
ਬਹਾਦਰ ਧੀਰ ਧਾਰ ॥ ਕਰ ਛਿਪ੍ਰ ਤਾਹਿ ਦਿਸ ਕੀਨ ਢਾਰ ॥ ਰਿਪ

੧ ਸਰੀਰ ਵਿਚ । ੨ ਉਤਾਂਹਨੂੰ । ੩ ਕਵੜੀ ਨਿਗ੍ਰਾ । ੪ ਤਰਫ
੫ ਸ਼ੀਘਰ । ੬ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਮੁਠ ਨੂੰ ਭਰਥ ਦਾ ਇਕ ਸੇਰ ਵਜਨ ਮੁਠ ਨੂੰ ਲਗਾ ਸੀ ।
੭ ਖਸਕੇ । ੮ ਹਥ ਨੂੰ ਵਗਾਕੇ । ੯ ਭਿਆਨਕ ।

ਖੜਗ ਆਇ ਫੂਲਨ ਕਟਾਇ ॥ ਗਾ ੧ੳਛ ਵਾਰ ਸ਼ਰਮਿੰਦ ਬਾਇ ॥
 ੨੫ ॥ ੨੬ ਦਿਸ ਬਾਮ ਦੌਰ ਤਬ ਪੈਂਦ ਖਾਨ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਤੁਰੰਗ ਗਹਿ
 ਤੰਗ ਬਾਨ ॥ ਪੁਨ ਦੁੱਤਜ ਹਾਬ ਗੁਰ ਕਮਰ ਪਾਇ ॥ ਬਲ ਤੇ
 ਉਠਾਇ ੩ਗੇਰੰਨ ਚਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਗੁਰ ਤਾਤ ਕਾਲ ਢਾਲਾ ਸੰਭਾਲਾ ॥
 ਕਰ ਕੇ ਉਚਾਇ ਨਿਜ ਬਲ ਸੰਭਾਲ ॥ ਸਿਰ ਪੈਂਦ ਖਾਨ ਕੇ ਹਤਨ
 ਕੀਨ ॥ ਨਹਿੰ ਸਕ ਸਹਾਰ ਕਰ ਛੋਰ ਦੀਨ ॥ ੨੮ ॥ ੪ਛਿਤ ਪਰਿਓ
 ੫ਮੂਰਛਾ ਗੁਰ ਨਿਹਾਰ ॥ ਦਿਓ ਤਜ ਤੁਰੰਗ ਨਹਿੰ ਕੀਨ ਵਾਰ ॥ ਜਬ
 ਛੁਟੀ ਮੂਰਛਾ ੬ਸੁਧ ਸਰੀਰ ॥ ਭਾਖਰੈ ਧਾਰ ਅਸ ਢਾਰ ਧੀਰ ॥
 ੨੯ ॥ ਬੋਲੇ ਬੰਗਾਰ ਸੁਨ ਰੇ ਪਠਾਨਾ ॥ ਮਮ ਵਾਰ ਦੇਹੁ ਹੋ ਸਾਵਧਾਨਾ ॥
 ਸੁਨ ਕੋਪ ਧਾਰ ਇਤ ਉਤ ਫਿਰੰਤ ॥ ਚਹਿ ਮਾਰ ਗੁਰੂ ਆਪਾ ਬਚੰਤ
 ॥ ੨੧ ॥ ਚਿਤ ਚਾਹਿ ਗੁਰੂ ਅਬ ਪਕਰ ਲੇਹੁ ॥ ਲੇ ਚਲੋਂ ਫੈਜ ਮਹਿੰ
 ਫਤਹ ਪੇਹੁ ॥ ਇਵ ਚਿਤਵ ਹੋਇ ਕੀਆ ਢਾਲ ਆਗ ॥ ਤਕ ਦਾਵ
 ਗੁਰੂ ਕੈ ਗਹਿਨ ਲਾਗ ॥ ੩੦ ॥ ੭ਅਵਕਾਸ ਪਾਇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥
 ੮ਖਰੇ ਖਰਗ ੧੦ਪ੍ਰਚੰਡ ੧੧ਤੜਤਾ ਮਨਿੰਦ ॥ ਬਲ ਤੇ ਉਭਾਰ ਸੱਤੁ
 ਸਰੀਰ ॥ ਕੀਨੈ ਪ੍ਰਹਾਰ ਦੀਨੈ ਸੁ ਚੀਰ ॥ ੩੧ ॥ ਜਿਮੈ
 ੧੨ਸਬਨੀ ਗਰ ਲੈ ਲੋਹ ਤਾਰ ॥ ਸਾਬਨ ਦੁਖੰਡ ਕਰ ਬਿਨ ਅਵਾਗਾ ॥
 ਜਬ ਗਿਰਨ ਲਾਗ ਕਹਿੰ ਗੁਰ ਉਦਾਰ ॥ ਤੈ ਤੂਰਕ ਜਨਮ ਕਲਮਾ
 ਉਚਾਰ ॥ ੩੨ ॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਗਿਰ ਧਰ ਪੈਂਦ ਉਚਾਰਯੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਵ ਤਰਵਾਰ ॥
 ਭਈ ਰੂਪ ਕਲਮਾ ਅਬੈ ਕਰੀਅਹਿ ਮੋਹਿ ਸੰਭਾਰ ॥ ੩੩ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਸੁਨਤ ਸਨੇਹ ਰਿਦੈ ਹੁਇ ਆਯੋ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ

੧ ਖਾਲੀ ।

੨ ਖਬੇਪਾਸੇ ।

੩ ਸੁੱਟਣਾ ਚਾਹਿਆ ।

੪ ਧਰਤੀ ।

੫ ਬੇਸੁੱਧ ਹੋਕੇ ।

੬ ਸਰੀਰ ਦੀ ਖਬਰ ।

੭ ਮੌਕਾ ਪਾ ਕੇ ।

੮ ਤਿਖੀ ।

੯ ਤਲਵਾਰ ।

੧੦ ਤੇਜ਼ ।

੧੧ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ।

੧੨ ਸਾਬਣ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲਾ ।

ਤਹਿ ਭਿਸਤ ਪੁਚਾਯੋ ॥ ਖਾਂ ਅਸਮਾਨ ਪਿਖਯੋ ਸਸੁਆਰ ॥ ਆਇਓ
 ਗੁਰ ਸੁਤ ਪਰ ਰਿਸ ਧਾਰ ॥ ੩੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੁਰਜ ਮੱਲ ਕਹਯੋ ਸਮਾਨਾ
 ॥ ਬਾਜ ਚੁਰਾਵਨ ਕੀਨ ਮਹਾਨਾ ॥ ਪੁਨ ਫਸਾਦ ਏਤੈ ਉਠਵਾਯੋ ॥
 ਨਿਮਕ ਹਰਾਮੀ ਮੋ ਪਰ ਧਾਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਪਿਤਾ ਹਤਯੋ ਸਸੁਰਾਰ
 ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਮੈਂ ਹਤ ਕਰੋਂ ਤੁਮਹਿੰ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ਵਾਰ ਕਰੋ ਨਹਿੰ
 ਬਿਲਮ ਲਗਾਓ ॥ ਨਤ ਰੈ ਹੈ ਪਾਛੈ ਪਛਤਾਓ ॥ ੩੬ ॥ ਖਾਂ
 ਅਸਮਾਨ ਕ੍ਰੋਧ ਬਹੁ ਕੀਨਾ ॥ ਤੀਛਨ ਬਾਨ ਚਲਾਇ ਸੁ ਦੀਨਾ ॥
 ਲਗਯੋ ਜ਼ੀਨ ਮਹਿ ਜਾਇ ਮਹਾਨਾ ॥ ਨਿਫਲਯੋ ਵਾਰ ਖਾਨ
 ਅਸਮਾਨਾ ॥ ੩੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੁਰਜ ਮੱਲ ਕ੍ਰੋਧਤ ਜੁੱਪ ॥ ਲਯੋ ਪਾਨ
 ਬੁਖਪਰਾ ਇਕ ਸੁੱਧ ॥ ਤਾਨ ਖਾਨ ਕੈ ਮਾਰ ਗਿਰਾਯੋ ॥ ਜੈ ਜੈ ਜੈ
 ਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਗਾਯੋ ॥ ੩੮ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਪੈਂਦ
 ਖਾਂ ਅਸਮਾਨ ਖਾਂ ਬਧਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਠਾਹਠਮੋਂ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬੮ ॥

ਦੇਹਿਗਾ ॥ ਗੁਰ ਅਰ ਗੁਰ ਸੁਤ ਦੋਨ ਜਬ ਮਾਰੇ ਸਸੁਰ ਜਵਾਈ ॥

ਕਾਲੇ ਖਾਂ ਪਿਖ ਕੈ ਤਬੈ ਜੀਤਨ ਆਸ ਚੁਕਾਈ ॥ ੧ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾਤੁਰ ਬੋਲਯੋ ਕਾਲਾ ॥ ਕਹੋ ਕੁਤਬ ਖਾਂ
 ਕੈਨ ਹਵਾਲਾ ॥ ਕੁਤਬ ਖਾਨ ਸੁਨ ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ ॥ ਲੇਹੁ ਬਿਚਾਰ
 ਆਪ ਬੁਧਵਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਲਰਬੇ ਬਿਨਾ ਉਪਾਇ ਨ ਐਰ ॥ ਮਾਰੇ ਕੈ
 ਮਰੀਐ ਇਸ ਠੌਰ ॥ ਸਭ ਲਸਕਰ ਕੈ ਕਰ ਇਸ ਬਾਇ ॥ ਸਮੁਖ
 ਚਲਹਿੰ ਦੁੰਦਭ ਬਜਵਾਇ ॥ ੩ ॥ ਕੈ ਲਿਹੁ ਮਾਰ ਕਿ ਘੇਰਹੁ ਗਹੋ ॥
 ਇਸ ਕਾਰਜ ਮਹਿੰ ਬਿਲਮ ਨ ਲਹੋ ॥ ਇਸ ਸੁਨ ਕੈ ਤਬ ਕਾਲੇ
 ਖਾਨਾ ॥ ਬਜਹਿ ਜੁਝਾਊ ਹੁਕਮ ਬਖਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ਨਰ ਪਠ ਸਭ ਭਟ

ਲਏ 'ਬਟੈਰ ॥ 'ਈਧਯੋ ਟੈਰ ਭਨਯੋ ਤਿਨ ਓਰ ॥ ਜੇ ਅਬ ਪ੍ਰਾਨਨ
ਪਿਆਰੇ ਕਰੈ ॥ ਸੁਤ ਬਨਤਾ ਘਰ ਪ੍ਰੀਤੀ ਧਰੈ ॥ ੫ ॥ ਸੋ ਅਬ
ਜਾਹੁ ਸ਼ਸਤ੍ਰੂ ਸਭ ਤਿਆਗਹੁ ॥ ਪਿਠ ਦੇ ਅਬ ਹੀ ਚਲਹੁ ਸੁ ਭਾਗਹੁ ॥
ਜਿਸ ਨੇ ਕਰਨ ਹੋਇ ਬਡ ਜੰਗਾ ॥ ਸੋ ਬਨ ਸੁਭਟ ਚਲੇ ਹਮ ਸੰਗਾ ॥
॥ ੬ ॥ ਜੀਤ ਲੇਹੁ ਧਨ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ਭੋਗਹੁ ਸੁਖ ਜਗ ਜਸ ਬਡ
ਪਾਵੈ ॥ ਮਰਹੁ ਜੁਧ ਮਹਿੰ ਭਿਸ਼ਤ ਸਿਧਾਰਹੁ ॥ ਦੁਹ ਲੋਗਨ ਮਹਿੰ
ਸੁਖ ਨਿਰਧਾਰਹੁ ॥ ੭ ॥ ਦੀਨ ਮਜ਼ੂਬ ਕੇ ਜੰਗ ਪਛਾਨੈ ॥ ਦੇਹੁ ਜਾਨ
ਕੈ ਗੁਰ ਗਹਿ ਆਨੈ ॥ ਸੁਨ ਜੋਧੇ ਹੈ ਕੈ ਸਵਧਾਨ ॥ ਕਹਯੋ ਦੇਖੀਐ
ਅਬ ਘਮਸਾਨ ॥ ੮ ॥ 'ਰਣ ਮਰ ਰਹੈਂ ਕਿ ਮਾਰਹਿੰ ਆੰਰ ॥ ਕੈ ਗਹਿ
ਆਨਹਿੰ ਗੁਰ ਇਸ ਠੌਰ ॥ ਇਮ ਮਸਲਤ ਕਰ ਉਰ ਉਤਸ਼ਾਹੁ ॥
ਪੇਰੇ ਕਾਲ ਮਰਣ ਰਣ ਮਾਹੂ ॥ ੯ ॥ ਸਭ ਉਮਰਾਵਨ ਕੇਰ ਸਮੇਤ ॥
'ਉਮਡੇ ਅਗੂ ਬੀਚ ਰਣ ਖੇਤ ॥ ਹੇਲਾ ਕਰਈ ਮਸਲਤ ਕਰੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਨਯੋ ਪਹੁੰਚੇ ਅਰੀ ॥ ੧੦ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸੋਂ ਤਬ ਕਹਯੋ ਲੇਹੁ ਸੰਗ ਅਸਵਾਰ ।
ਲਰਹੁ ਬਰੋਬਰ ਤੇ ਅਬਹਿ ਲੀਜਹਿ ਤੁਰਕ ਸੰਘਾਰ ॥ ੧੧ ॥
ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਸੁਨੇ ਸਾ ਵਧਾਨੇ ॥ ਗਰੇ ਸਸਤ੍ਰੂ ਪਾਨੇ ।
ਇਤੇ ਮਾਹਿੰ ਆਏ ॥ ਮਹਾਂ ਸ਼ੋਰ ਪਾਏ ॥ ੧੨ ॥

ਤੁਫੰਗਨ ਛੋਗੀ ॥ ਚਲੀ ਬਿੰਦ ਗੋਗੀ ॥ ਬਡੈ ਹੇਲ ਘਾਲਾ ॥
ੴ ਬਮੈਂ ਪੁੰਜ 'ਜੂਲਾ ॥ ੧੩ ॥ ਮਨੈ ਮੇਘ ਆਨਾ ॥ ਉਡਾਯੋ ਸੁ
ਪੈਨਾ ॥ ਬਰੂਦੰ ਪ੍ਰਾਸੈ ॥ ਛਟਾ ਜੈਸ ਭਾਸੈ ॥ ੧੪ ॥ ਕੇੜੇ ਕਾਰ
ਉੱਠੈ ॥ ਮਨੈ ਜੋਰ ਵੁਠੈ ॥ ੧੦ ਕ੍ਰਿਖੀ ਬੀਰ ੧੧ ਕੁੱਠੈ ॥ ਪਰੇ ਭੁਮ

੧ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ । ੨ ਜਥੇ ਨੂੰ ਬੇਨ੍ਹ ਲਿਆ । ੩ ਜੁਧ ਵਿਚ । ੪ ਉਤਸ਼ਾਹ
ਵਧੇ । ੫ ਕਹਦੀਆਂ ਹਨ । ੬ ਸਮ੍ਰੂਹੀ । ੭ ਅਗਨੀ । ੮ ਬਦਲ ।
੯ ਹਵਾ । ੧੦ ਜ਼ਿਮੀਦਾਰ । ੧੧ ਮਾਰ ਦਿਤੇ ।

‘ਲੁੱਠੇ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁ ਨੇਜੈ ਪ੍ਰਹਾਰੀ ॥ ਬਕੈਂ ਮਾਰ ਮਾਰੀ ॥ ਹਲਾ
ਹੁਲ ਰੇਲੇ ॥ ਪਰੀ ਨਾ ਪਛੇਲੇ ॥ ੧੬ ॥ ਬਜੇ ਰਾਗ ਮਾਰੂ ॥ ਸੁ
ਜੁੱਝੈਂ ਜੁਝਾਰੂ ॥ ਦਿਸਾ ਦੈਨ ਸੁਰੰ ॥ ਰਿਦੈ ਕ੍ਰੋਧ ਪੂਰੰ ॥ ੧੭ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾਨੈ ਸੰਭਾਰੀ ॥ ਕਟੈ ਸ਼ਤ੍ਰੁ ਭਾਰੀ ॥ ਗਿਰੈਂ ਦਾੜ ਦਾੜਾ ॥ ਭਯੋ
ਜੰਗ ਗਾੜਾ ॥ ੧੮ ॥

ਸੂਯਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਬੀਰ ਬਹਾਦਰ ਯੈ ਘਮਸਾਨ ਘਨੈ
ਜਬ ਹੇਰੇ ॥ ਤੀਰ ਨਿਕਾਰਤ ਚਾਂਪ ਮੈਂ ਧਾਰਤ ਤਾਨ ਪ੍ਰਹਾਰਤ ਹੈਂ
ਤਿਸ ਬੇਰੇ ॥ ਬਿੰਦ ਜਹਾਂ ‘ਰਿਪ’ ਟੇਰ ਪਿਖੈਂ ਤਹਿੰ ਬੀਧਤ ਜਾਤ ਹੈਂ
‘ਘੋਰ ਘਨੇਰੇ ॥ ਬਿੰਦ ਤੁਰੰਗਨ ਕੈ ਭਟ ਅੰਗਨ ਪਾਰ ਪਰੇ ਅਵਨੀ
ਪਰ ਗੇਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਖਾਂ ਕੁਤਬੇ ਤਬ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਯੋ ਪਿਖ ਪ੍ਰੇਰ ਤੁਰੰਗ
ਭਯੋ ਸਮੁਹਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹੈਂ ਜਿਹ ਥਾਨ ਬਿਰੇ ਬਹੁ ਬਾਨ ਪ੍ਰਹਾਰਤ
ਸੂਰਨ ਘਾਈ ॥ ਆਨ ਅਰਯੋ ਲਲਕਾਰ ਪਰਯੋ ਉਚਰਯੋ ਅਬ ਠਾਂਢ
ਠੋਰੇ ਅਗਵਾਈ ॥ ਯੋਂ ਕਹਿ ਤੀਰ ਨਿਕਾਰਤ ਬੀਰ ਸਧੀਰਜ ‘ਚਾਂਪ
ਕੋ’ਐਂਦ ਚਲਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਤਾਂਹਿ ਬਚਾਇ ਗੁਰੂ ਕਰ ਤੂਰਨ ਤੀਰ
ਨਿਖੰਗ ਤੇ ਭੀਮ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਜਜੋਂ ਹੈ ਪ੍ਰੇਰਤ ਅਗ੍ਰ ਕੁਦਾਵਤ ਸੰਧ
‘ਕੁਦੰਡ ਮੈਂ ਐਂਚਤ ਮਾਰਾ ॥ ਲਾਗ ਗਯੋ ਉਰ ਮੈਂ ਪ੍ਰਵਸਯੋ ੧੦ਬਰਮੀ
ਜਿਮ ਮਾਰ ਬਰਯੋ ਤਿਮ ਮਾਰਾ ॥ ਦਾੜ ਗਿਰਯੋ ਧਰਨੀ ਪੈ ਤਬੈ ਤਬ
ਕਾਲੇ ਸੁਖਾਨ ਪਰਯੋ ਲਲਕਾਰਾ ॥ ੨੧ ॥

ਚੰਪਈ ॥ ਚੰਚਲ ਕਰੇ ਤੁਰੰਗ ਨਚਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ
ਸੰਮੁਖ ਆਯੋ ॥ ਪਹੁੰਚਯੋ ਨਿਕਟ ਧਨਖ ਸੰਭਾਰਤ ॥ ੧੧ਖਰ ਖਪਰਾ
ਗੁਨ ਮਹਿੰ ਸੰਚਾਰਤ ॥ ੨੨ ॥ ਗੁਰਨ ਬੰਗਾਰਤ ਬਾਕ ਉਚਾਰੇ ॥

੧ ਰੇਵ ਗਏ । ੨ ਰੌਲਾ ਗੌਲਾ ਪਾਕੇ ਧਕੇ ਮਾਰਦੇ ਹਨ । ੩ ਵੈਗੀ । ੪ ਲਭ ਕੇ ।
੫ ਭਿਆਨਕ । ੬ ਧਨਸ਼ । ੭ ਖਿਚ ਕੇ । ੮ ਭੁਥਾਂ । ੯ ਧਨਸ਼ ।
੧੦ ਸੱਪ ਜਿਵੇਂ ਖੁਡ ਵਿਚ । ੧੧ ਬਾਣ ।

ਪ੍ਰਿਥਮ ਤੁਮਹੁ ਬਹੁ ਖਾਨ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਅਬ ਮੈਂ ਚਲ ਆਯੋ ਤੁਮ ਉਗਾ ॥
 ਕਾਲੇ ਖਾਨ ਨਾਮ ਲਖ ਮੌਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਹੁਏ ਸਹੁ ਮਮ
 ਬਾਨਾ ॥ ਹਤੋਂ ਮਹਾਂ ਤੀਖਨ ਹਤ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸੁਨ
 ਮੁਸਕਾਏ ॥ ਜਿਸ ਮਗ ਪੂਰਬ ਤੁਰਕ ਪਠਾਏ ॥ ੨੪ ॥ ਸੋ ਅਬ
 ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਚਿਤ ਲਹੋ ॥ ਕੁਛ ਬਿੱਦਯਾ ਹੈ ਤੈ ਦਿਖਰਹੋ ॥ ਪੂਰਬ
 ਸਹੈਂ ਵਾਰ ਅਬ ਤੋਰਾ ॥ ਪੀਛੈ ਕਰੋ ਬਿਲੋਕਨ ਮੌਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਇਮ
 ਸੁਨਤੇ ਸ਼੍ਰੂਲੇ ਧਨ ਤਾਨਾ ॥ ਬਲ ਤੇ ਤਜਾਗਯੋ ਤੀਖਨ ਬਾਨਾ ॥
 ਮਸਤਕ ਛੁੱਵਤ ਸੁ ਰਗਯੋ ਅਗਾਰੇ ॥ ਖਰ ਖਪਰਾ ਕੁਛ ਮਾਸ ਉਤਾਰੇ
 ॥ ੨੬ ॥ ਬੂੰਦ ਰਕਤ ਕੀ ਨਿਕਸੀ ਲਾਲ ॥ ਮਨਹੁ ਤਿਲਕ ਜੈ ਕੇ
 ਲਗ ਭਾਲ ॥ ਲਗਤ ਬਾਨ ਬਡ ਕ੍ਰੋਧ ਸੁ ਧਾਰਾ ॥ ਕਸ ਕਰ ਖਪਰਾ
 ਰਿਪ ਕੈ ਮਾਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ਤੁਰਕ ਗਯੋ ਬਚ ਤੁਰੰਗ ਸੰਘਾਰਯੋ ॥
 ਗਿਰਯੋ ਭੂਮ ਕਾਲੇ ਸੰਭਾਰਯੋ ॥ ਕਰਤ ਭਯੋ ਜੇ ਨੀਤੀ ਚਹੋ ॥ ਖੜਗ
 ਜੁੱਧ ਕਰ ਹੈ ਤਜ ਦਹੋ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਲੇ ਖਾਂ ਬੈਨ ॥
 ਤਜਯੋ ਤੁਰੰਗ ਜਿਨਹੁ ਕਛੁ ਭੈਨ ॥ ਕਹਯੋ ਤੋਹਿ ਚਿਤ ਹੈਂ ਸਨ
 ਰਹੈ ॥ ਲਰਹਿੰ ਤਬਾ ਜਿਮ ਅਬ ਤੂੰ ਚਹੈ ॥ ੨੯ ॥ ਖੜਗ ਸਿਪਰ
 ਦੈਨਹੁ ਕਰ ਧਾਰੀ ॥ ਭਏ ਸਮੁਖ ਦੈਨਹੁ ਭਟ ਭਾਰੀ ॥ ਹੈ ਦਲ ਕੇ
 ਦੈਨਹੁ ਸਰਦਾਰ ॥ ਦੈਨਹੁ ਕੈ ਉਤਸਾਹ ਉਦਾਰ ॥ ੩੦ ॥ ਦੈਨਹੁ
 ਬੀਰ ਬੀਰ ਰਸ ਢੁਰੈਂ ॥ ਦੈਨਹੁ ਦਾਵ ਜੰਗ ਕੈ ਕਰੈਂ ॥ ਦੈਨਹੁ ਕੈ
 ਆਨਨ ਪਰ ਲਾਲੀ ॥ ਦੈਨਹੁ ਵਿੱਦਯਾ ਵਾਨ ਬਿਸਾਲੀ ॥ ੩੧ ॥
 ਦੈਨਹੁ ਜੀਤਨ ਕੇ ਅਭਲਾਖੀ ॥ ਦੈਨਹੁ ਕੇ ਦਲ ਦੇਖਤ ਆਖੀ ॥
 ਦੈਨਹੁ ਇਤ ਉਤ ਬਿਚਰਨ ਲਾਗੇ ॥ ਦੈਨਹੁ ਦਾਵ ਨ ਦੈ ਹੈਂ ਆਗੇ ॥
 ੩੨ ॥ ਕਾਲੇ ਖਾਂ ਉਛਲਯੋ ਬਲ ਧਾਰੇ ॥ ਖੜਗ ਉਭਾਰ ਗੁਰੂ
 ਲਲਕਾਰੇ ॥ ਰਹੁ ਠਾਂਢੇ ਮਾਰਯੋ ਅਬ ਜਾਨ ॥ ਨਹਿੰ ਜੈ ਹੈਂ ਅਬ

ਲੈਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ੩੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਧਕ ^੧ਸੀਘੁਤਾ ਧਾਰੀ ॥ ^੨ਬਾਮ
ਹਾਥ ਕਰ ^੩ਸਿਪਰ ਅਗਾਰੀ ॥ ਰੋਕ ਵਾਰ ਨਿਜ ਖੜਗ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥
ਕਾਲੇ ਖਾਨ ਤਬੈ ਬਲ ਧਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਲਜੈ ਖੜਗ ਪਰ ਖੜਗ
ਜੁ ਮਾਰਾ ॥ ਨਿਕਸਤ ਭਈ ਬਿੰਦ ਚਿਨਗਾਰਾ ॥ ਹਟੇ ਦੂਰ ਪੁਨ
ਕਾਲਾ ਆਯੋ ॥ ਬਡ ਬਲ ਤੇ ਤਬ ਖੜਗ ਚਲਾਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਢਾਲ ਸੰਭਾਲ ॥ ਰੋਕ ਵਾਰ ਕੋ ਮਾਰੀ ਭਾਲ ॥ ਬਲ ਤੇ
ਹਨੀ ਗਿਰਨ ਲਗ ਪਾਛੈ ॥ ^੪ਕਰਾਚੌਲ ਬਾਹਯੋ ਤਬ ਆਛੈ ॥ ੩੬॥
ਬੇ ਬਲ ਤੇ ਨ ਬਚਾਯੋ ਗਯੋ ॥ ਲਗਯੋ ਸੀਸ ਚੀਰਤ ^੫ਬਪੁ ਭਯੋ ॥
ਏਕੈ ਅਾਖ ਏਕ ਹੀ ਸ਼੍ਵੇਨੁ ॥ ਇਕ ਪਗ ਇਕ ਕਰ ਖੰਡ ਸੁ ਦੈਨ ॥
੩੭ ॥ ਅਰਧੇ ਅਰਧ ਸੁ ਚੀਰਨ ਕਰਤੀ ॥ ਪੁਨ ਤਰਵਾਰ ਬਹੀ ਕੁਛ
ਧਰਤੀ ॥ ਹੁਇ ^੬ਜੁਗ ਖੰਡ ਪਰੇ ਤਰਫੰਤੇ ॥ ਗਯੋ ਭਿਸਤ ਕੋ ਭਾ
ਸੁਖਵੰਤੇ ॥ ੩੮ ॥ ਦੇਖ ਸਿਖਨ ਜੈਕਾਰ ਉਚਾਰਾ ॥ ਬਜਯੋ ਫਤੇ ਕੋ
ਅਧਕ ਨਗਾਰਾ ॥ ਬਚੇ ਤੁਰਕ ਕੁਛ ਚਲੇ ^੭ਪਲਾਈ ॥ ਭੂਪ ਬਿਨਾਂ
ਕੋ ਕਰੇ ਲਗਾਈ ॥ ੩੯ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਪਾਛੇ ਤਿਨ ਪਰੇ ॥ ^੮ਤੁਸ
ਪਾਇ ^੯ਸ਼ੱਤੁ ਅਸ ^{੧੦}ਰਰੇ ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਹਾਈ ਨਾਂ ਮੁਹਿ ਮਾਰੇ ॥ ਅਸ
ਕਹਿ ਤਿਆਗ ਚਲੇ ਹਬਿਆਰੇ ॥ ੪੦ ॥ ਕਿਤਕ ਦੂਰ ਲਗ ਦੀਏ
ਪਲਾਇ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ ਪਗ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਯੁਤ ਸਭ ਮਨ
ਆਨੰਦ ਪਾਏ ॥ ਸੰਤ ਰੇਣ ਕਵਿ ਬਲ ਬਲ ਜਾਏ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਕੁਤਬ
ਖਾਂ ਐ ਕਾਲੇ ਖਾਂ ਬਧਹ ਚਤੁਬੈ ਜੰਗ ਜੀਤਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ^੧ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ
ਉਨ੍ਹਤਰਮੋ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬੬ ॥

ਦੈਹਿਰਾ ॥ ਜੰਗ ਜੀਤ ਨਿਸਚਿਤ ਭੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਗਲ ਸੁ ਮਾਰ ॥

ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸੋਂ ਬਚ ਕਹਯੋ ਅਸ ਗੁਰ ਦੀਨ ਦਯਾਰ ॥ ੧ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਅਹੁ ਬਲਵੰਤ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਪਿਆਰੇ ॥ ਰਹਯੋ
 ਅਬੈ ਦਿਨ ਘਟਕਾ ਚਾਰੇ ॥ ਤਿਮਰ ਹੋਇ ਪੁਨ ਲਖਯੋ ਨ ਜਾਈ ॥
 ਅਬ ਕਰੀਐ ਤਤ ਕਾਲ ਉਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਲੇਹੁ ਸੰਗ ਬਹੁ ਭਟਨ
 ਸਿਧਾਵੈ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ^੧ਰਣ ਭੂਮੀ ਟੁਲਵਾਵੈ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ^੨ਘਾਇਲ
 ਜਿਤ ਕਿਤ ਹੋਇ ॥ ਖੋਜਹੁ ਪੁਰ ਪਹੁਚਾਵਹੁ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਪੁਨਹਿ
 ਤੁਰਕ ਘਾਇਲ ਜੋ ਹੋਰੇ ॥ ਤਿਨਹਿੰ ਪਹੁਚਾਇ ^੩ਪ੍ਰਿਥਕ ਦਿਹੁ ਡੇਰੇ ॥
 ਇਹੁ ਕ੍ਰਿਤ ^੪ਤਿਮਰ ਪਰੇ ਲਗ ਕੀਜੈ ॥ ^੫ਦਾਹ ਸੁਭਟ ਕਲ ਕੇ ਕਰ
 ਲੀਜੈ ॥ ੪ ॥ ਸੁਨ ਆਇਸ ਬਿਧੀਆ ਤਬ ਚਾਲਾ ॥ ਸੰਗ ਲੀਏ
 ਸੁਭਟਨ ਕੇ ^੬ਜਾਲਾ ॥ ਘਾਇਲ ਟੋਲ ਟੋਲ ਕਰ ਲਿਆਵੈ ॥ ਬਡ
 ਅਰਾਮ ਜੁਤ ਤਿਨੈ ਟਿਕਾਵੈ ॥ ੫ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ^੭ਸੁਪਕਾਰ ਬੁਲਵਾਏਂ
 ਹੁਕਮ ਦਯੋ ਤਿਨ ਕੇ ਇਸ ਭਾਏ ॥ ਬਕਤ ਸੂਰ ਹੋਏ ਅਧਕਾਏ ॥
 ਪੰਚ ਪਹਿਰ ਜਿਨ ਜੰਗ ਮਚਾਏ ॥ ੬ ॥ ਸਭ ਕੜਾਹੁ ਕੀ ਦੇਗ
 ਸਵਾਰੇ ॥ ਅਪਰ ਕਛੂ ਅਬ ਨਹਿੰ ਤਿਆਰੇ ॥ ਸਭ ਕੇ ਮਨ ਭਾਵਤ
 ਹੀ ਦੀਜੈ ॥ ਕਰੋ ਤਿਆਰ ਦੇਰ ਨਹਿੰ ਕੀਜੈ ॥ ੭ ॥ ਹੁਕਮ ਪਾਇ
 ਗਨ ਕਰਬੇ ਲਾਗੇ ॥ ਉਤ ^੮ਸਸ ਬਿਧੀਆ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ॥ ^੯ਸੰਝ ਭਈ
 ਜਬ ਤਿਮਰ ਸੁਛਾਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਰ ਭੋਗ ਸੁ ਪਾਯੋ ॥ ੮ ॥
 ਆਇ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥ ਬਿਨੈ ਕਰੀ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥
 ਸਭ ਘਾਇਲ ਲਿਆਏ ਉਠਵਾਇ ॥ ^{੧੦}ਪ੍ਰਿਥਕ ਪ੍ਰਿਥਕ ਡੇਰੇ
 ਕਰਵਾਇ ॥ ੬ ॥ ਤਿਨ ਸੇਵਨ ਹਿਤ ਨਰ ਬਹੁ ਲਾਏ ॥ ਸਿਖ ਤੇ
 ਕਜਾ ਜਸ ਤੁਰਕ ਭਿ ਗਾਏ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਬਡ ਆਨੰਦ ਪਾਇ ॥

੧ ਸੈਦਾਨੇ ਜੰਗ ਦੀ ਥਾਂ ।

੨ ਜੜਮੀ ।

੩ ਵਖਰਾ ।

੪ ਹਨੇਗਾ ।

੫ ਸੂਰਮਿਆਂ ਦਾ ਸਸਕਾਰ ।
ਚੰਦ ।੬ ਸਮੂਹ ।
੧੦ ਵਖਰਾ ਵਖਰਾ ।

੭ ਲਾਂਗਰੀ ।

੮ ਚੰਦ ਵਾ ਬਿਧੀ

ਤਿਆਰ ਦੇਗ ਪੰਜਾਮੁਤ ਬਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਪਠ ਅਨੰਦ ਪੰਗਤਾਂ
 ਬਠਲਾਈ ॥ ਦਯੋ ^੧ਤਿਹਾਵਲ ਸਭ ਮਨ ਭਾਈ ॥ ਭੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਿਸ
 ਸੁਖ ਸੋਂ ਸੋਏ ॥ ਜਾਗੈ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਾਤ ਕੋ ਜੋਏ ॥ ੧੧ ॥ ਨਿੱਤ ਨੇਮ ਕਰ
 ਬਾਹਿਰ ਆਏ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਭਟ ਭੇ ਸਮਦਾਏ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਅਬ
 ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਵਹੁ ॥ ਜੋ ਸ਼ਹੀਦ ਸਿਖ ਤਿਨ ਇਕ ਠਾਵਹੁ ॥ ੧੨ ॥
^੨ਗਨ ਕਾਸ਼ਟ ਕੋ ਇਕ ਥਲ ਕੀਜੈ ॥ ਸਭ ਕੀ ਲੋਥ ਜਗਾਇ ਸੁ
 ਦੀਜੈ ॥ ਜਾਤੀ ਮਲਕਹਿ ਪੁਨਹਿੰ ਅਲਾਯੋ ॥ ਸੰਗ ਸਵਾਰ ਕਿਤਕ ਲੇ
 ਜਾਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਤੁਰਕ ਗ੍ਰਾਮ ਜੋ ਗਿਰਦ ਨਵਾਇ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਪਕਰ
 ਬਿਗਾਰੀ ਲਿਆਇ ॥ ਖਾਤੇ ਖੇਦਨ ਪਰ ਤਿਨ ਲਾਵੇ ॥ ਤੁਰਕ ਹਤੇ
 ਤਿਨ ਮਹਿੰ ਪੂਰਾਵੇ ॥ ੧੪ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਹੁਕਮ ਕਾਰ ਸਭ ਲਾਗੇ ॥
^੩ਜੂਝੇ ਸਿੱਖ ਕਰੇ ਇਕ ਜਾਗੇ ॥ ਆਪ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਿਨ ਢਿਗ ਜਾਇ ॥
 ਨਿਜ ਕਰ ਤੇ ਦੀਅ ਲੰਬੂ ਲਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਮਨ
 ਜਾਨੀ ॥ ਭੋਗ ਮੌਖ ਸਭ ਕੇ ਦੇ ਦਾਨੀ ॥ ਉਤ ਗਨ ਤੁਰਕ ^੪ਗਰਤ
 ਖੇਦਾਵੈਂ ॥ ਤੁਰਕਨ ਕੇ ਤਨ ਪੂਰਤ ਜਾਵੈਂ ॥ ੧੬ ॥ ਸੰਧਯਾ ਲਾਗ
 ਅਸ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਵਾਈ ॥ ਖਕੇ ਤੁਰਕ ਸੋ ਮੁਕੇ ਨ ਆਈ ॥ ਤੁਰਕ
 ਵਿਗਾਰਨ ਜਾਨ ਛੁਡਾਈ ॥ ਕੁਛ ਦਫਨੇ ਕੁਛ ਇਤ ਉਤ ਕਾਈ ॥
 ੧੭ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ^੫ਘੈਲਨ ਕੀ ਲੇ ਸਾਰਾ ॥ ਸਿੱਖ ਤੁਰਕ ਜਾਨੇ
 ਇਕ ਸਾਰਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਸ਼ਟ ਸਭ ਪਰ ਜਬ ਹੋਰੀ ॥ ਭਏ ਬਿਮਲ
 ਤਨ ਤਬ ਬਿਨ ਬੇਰੀ ॥ ੧੮ ॥ ਤੁਰਕਨ ਕੇ ਗਠ ਖਰਚੇ ਦਯੋ ॥
 ਤੁਰੰਗ ਦਿਯੇ ਲਵ ਪੁਰ ਪਠ ਦਯੋ ॥ ਸੁਨਯੋ ਹੁਤੇ ਆਗੇ ਹੀ ਸ਼ਾਹੁ ॥
 ਮਰੀ ਫੈਜ ਕਾਲਾ ਉਮਰਾਹੁ ॥ ੧੯ ॥ ^੬ਪ੍ਰੰਚ ਘੈਲ ਗੁਰ ਪਾਲ

੧ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ । ੨ ਦੇਰ । ੩ ਬਹੁਤ ਲਕੜਾਂ । ੪ ਲੜੇ ਹੋਏ ।
 ੫ ਟੋਵਾ ਵਾ ਖਾਤਾ । ੬ ਜ਼ਖਮੀ ਦੀ ਸਾਰ ਸੁਭਾਲ । ੭ ਮੁਨਾ ।

ਪਠਾਏ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਜੰਗ ਇੰਥਾ ਸੁਨ ਸ਼ਾਏ ॥ ਭਾ ਹਰਾਨ ਮੁਖ
ਅੰਗਰੀ ਡਾਰੀ ॥ ਹੇ ਖੁਦਾਇ ਜੋ ਚਵੈ ਸੁ ਹਾਰੀ ॥ ੨੦ ॥ ਚਤੁੰਬੇਰ
ਭਾ ਜੰਗ ਕਰਾਰਾ ॥ ਏਕ ਬੇਰ ਭੀ ਗੁਰ ਨਹਿੰ ਹਾਰਾ ॥ ਬਡ ਉਮਰਾਵ
ਗਰਬ ਕਰ ਜਾਵੈਂ ॥ ਆਗੇ ਚਟਨੀ ਸਮ ਤਹਿੰ ਥਾਵੈਂ ॥ ੨੧ ॥
ਪੁਨ ਗੁਰ ਤੁਰਕ ਜੁ ਜ਼ਖਮੀ ਪਾਲੈ ॥ ਇਸ ਤੇ ਤਿਨ ਕੀ 'ਗਾਥ
ਨਿਰਾਲੇ ॥ ਸੁਨ ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਂ ^੩ਐਸਰ ਪਾਇ ॥ ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਸੁਨੀਐ
ਨਰ ਰਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ਸੋ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਜ਼ਾਤ ਲਖੀਜੈ ॥ ਇਸ ਮਹਿੰ
ਸੰਸਾ ਮੂਲ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਰਾਵਰ ਅਹੁ ਸੁ ਬੇਪਰਵਾਇ ॥ ਨਿਮਕ
ਹਰਾਮ ਨ ਕਹਯੋ ਮਨਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ਗੁਰੂ ਪੀਰ ਜੇ ਜੀਤਨ ਚਾਵੈ ॥
ਸਿਜਦਾ ਕਰੋ ਦੇਰ ਨਹਿੰ ਲਾਵੈ ॥ ਸਿਜਦੇ ਤੇ ਸੋ ਜੀਤੇ ਜਾਇ ॥ ਦੈ
ਹੈਂ ਬਰ ਜੋ ਚਹਿੰ ਮਨ ਭਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਜੇ ਬਰੋਬਰੀ ਕੋ ਤਿਨ ਕਰੈ ॥
ਜਗ ਅਪਜਸ ਹੈ ਕਾਜ ਨ ਸਰੈ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹੁ ਮਨ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥
ਕਹਿ ਬਜੀਰ ਖਾਂ ਸਾਚ ਉਚਾਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਚਤੁੰਬੇਰ ਹਮ ਲਿਯੋ
^੩ਪਤੀਆਰਾ ॥ ਅਬ ਨਹਿੰ ਕਰੋਂ ਜੰਗ ਕਿਸ ਕਾਰਾ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ
ਸਿਜਦਾ ਕਰ ਦੀਨਾ ॥ ਖਾਂ ਵਜ਼ੀਰ ਮਨ ਅਧਕ ਪ੍ਰਸੀਨਾ ॥ ੨੬ ॥
ਇਤ ਸੇਤਿਗੁਰ ਬਿਚ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ॥ ਨਿਭੈ ਬਸੈਂ ਜਪ ਪੁਰਖ
ਅਕਾਰ ॥ ^੪ਪਾਵਸ ਰੁਤ ਆਈ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ ਘਨ ਬਰਖੈ ਬਡ
ਸ਼ਬਦ ਉਠਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਲੋਥ ਤੁਰਕ ਪੁਰ ਕੇ ਦਿਸ ਚਾਰੇ ॥ ਕੁਛ
ਦਫਨੇ ਕੁਛ ਪਰੇ ਬਿਬਾਰੇ ॥ ਉਠੀ ਦ੍ਰਗੰਧਾ ਤਿਨ ਬਡ ਆਏ ॥ ਪੁਰ
ਤੇ ਵਹਿਰ ਨ ਨਿਕਸਯੋ ਜਾਏ ॥ ੨੮ ॥ ^੫ਪੁਨਹਿ ਹਾੜ ਬਹੁ ਬੋਲਨ
ਕਰੈਂ ॥ ਮਾਰੋ ਮਾਰੋ ਫੜੇ ਉਚਰੈਂ ॥ ਪਾਨੀ ਪਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਸੁਨਾਵੈਂ ॥
ਰੈਨ ਦਿਵਸ ਬਡ ਸ਼ੌਰ ਮਚਾਵੈਂ ॥ ੨੯ ॥ ਸੈਨ ਗੁਰੂ ਕੀ ਅਤ

੧ ਕਥਾ ਨਿਰਾਲੀ ।

੨ ਮੌਕਾ ।

੩ ਪਤਯਾਕੇ ਵਾ ਵੇਖ ਕੇ ।

੪ ਅਸੂ ਕਢੇ ।

ਅਕੁਲਾਈ ॥ ਦੁਰਗੰਧੀ ਗੁਰ ਕੇ ਨਹਿੰ ਭਾਈ ॥ ਬਿਧੀ ਚੈਦ ਕੇ
 ਠਿਕਟ ਹੁਲਾਯੋ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਆਸ ਬਿਧ ਗਤ ਦਾਯੋ ॥ ੩੦ ॥
 ਇਹਾਂ ਦੁਰਗੰਧੀ ਅਧਕ ਪਸਾਰੀ ॥ ਕਮੀਅਹਿ ਕੀਰਤ ਪੁਰੈ ਕੀ
 ਤਿਆਰੀ ॥ ਸਹਿ ਪਰਵਾਰ ਅਨੀ ਸਭ ਜਾਵੈਂ ॥ ਬਸੈਂ ਤਾਹਿ ਅਬ
 ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਵੈਂ ॥ ੩੧ ॥ ਸੱਤਿ ਬਚਨ ਬਿਧੀਏ ਤਬ ਗਾਯੋ ॥ ਸਭ
 ਮਹਿੰ ਹੁਲਮ ਸੁ ਗੁਰੂ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਸੁਨਤ ਨਿਦੇਸ ਅਧਕ ਹਰਖਾਏ ॥
 ਤਿਆਰੀ ਕਰਤ ਭਏ ਸਮਦਾਏ ॥ ੩੨ ॥ ਅਗਲੇ ਦਿਵਸ ਭਏ ਸਭ
 ਤਿਆਰੇ ॥ ਸਭ ਪ੍ਰਵਾਰ ਯੁਤ ਕੇ ਅਸਵਾਰੇ ॥ ਧੀਰ ਮੱਲ ਤਬ ਮਨਹਿ
 ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਪਿਤ ਚਾਰੇ ਲਾਈਕ ਹੈਂ ਸਾਰੇ ॥ ੩੩ ॥ ਗੁਰਤਾ ਮਿਲੈ
 ਨ ਹਮੈ ਕਦਾਏ ॥ ਇਨ ਕੇ ਸੰਗ ਨ ਹਮ ਅਬ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਜੋ
 ਬਡੇ ਅਮੇਲੀ ॥ ਤਿਸ ਦੁਰਾਇ ਰਾਖੇਂ ਨਿਜ ਕੋਲੀ ॥ ੩੪ ॥ ਇਸ
 ਤੇ ਬਹੁ ਪ੍ਰਤਾਪ ਹੈ ਮੇਰਾ ॥ ਭਾਵੀ ਪ੍ਰਬਲ ਦੀਨ ਅਸ ਪ੍ਰੇਰਾ ॥ ਲੈਭ
 ਦਿਸ਼ਟ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਛਪਾਯੋ ॥ ਕੁਲਫ ਲਾਈ ਦਰ ਪਰ ਬਿਰ ਬਾਯੋ ॥
 ੩੫ ॥ ਉਤ ਗੁਰ ਭਏ ਸਭੀ ਬਿਧ ਤਿਆਰੀ ॥ ਸਿਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਕੀ ਚਹੀ
 ਸਵਾਰੀ ॥ ਆਇ ਸਿੱਖ ਲੈਨੇ ਜਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਧੀਰ ਮੱਲ ਤਬ ਬੈਲ
 ਕਰਾਲਾ ॥ ੩੬ ॥ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇਹੁੰ ਨਹਿੰ ਕਦਾ ॥ ਰਾਖੋਂ ਨਿਕੇਟ
 ਇਹਾਂ ਰਹੋਂ ਸਦਾ ॥ ਨਹਿੰ ਜਾਵੈਂ ਮੈਂ ਇਨ ਤੇ ਰਧੇ ॥ ਜਾਹੁ ਪਿਤਾਮੈਂ
 ਸੈਂ ਕਹਿ ਦਯੋ ॥ ੩੭ ॥ ਜੇ ਜਬਰੀ ਕੇ ਲੈ ਕਰ ਜਾਏ ॥ ਮਰੋਂ ਪੇਟ
 ਮਹਿੰ ਕਰਦ ਜੁ ਖਾਏ ॥ ਚਢੋਂ ਪਿਤਾਮੈਂ ਕੇ ਸਿਰ ਜਾਏ ॥ ਜਾਨੈ ਸਭ
 ਸੰਸਾਰ ਤਦਾਏ ॥ ੩੮ ॥ ਅਸ ਸੁਨ ਸਿਖ ਆਇ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ਧੀਰ
 ਮੱਲ ਕੀ ਭਾਖੀ ਰਾਸ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਸੁਨਤ ਰਸਾਇਯੈ ॥ ਅਸ
 ਕਹਿ ਗੁਰ ਤਿਸ ਰੋਸ ਮਿਟਾਯੋ ॥ ੩੯ ॥ ਹੈ ਸੁਤ ਇਹੁ ਗੁਰ ਘਰ ਤੇ

ਰਹਯੋ ॥ ਭਾਵੀ ਪ੍ਰਬਲ ਇਸੇ ^੧ਬਿਚਲਯੋ ॥ ਜਬ ਹਮਰੇ ਦਸਮੇ
 ਬੈਥਪੁ ਹੋਵੈ ॥ ਗੰਬੂ ਬਨੈ ਪੁਨ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਹੋਵੈ ॥ ੪੦ ॥ ਯਾਂਤੇ ਇਸਕੇ
 ਤਿਆਗਨ ਬਨੈ ॥ ਰਿਸ ਨਹਿੰ ਠਾਨਹੁੰ ਤੁਮ ਨਿਜ ਮਨੈ ॥ ਅਸ
 ਧੀਰਜ ਦੇ ਭਏ ਸਵਾਰੇ ॥ ਚਲੇ ਪੰਥ ਮਹਿੰ ਆਨੰਦ ਧਾਰੇ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਬੂ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ
 ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸੱਤ੍ਰਮੋਂ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਚਢੇ ਸੁ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ^੨ਬੈਥ ਬਜਾਇ ॥
 ਧੀਰ ਮੱਲ ਬਿਨ ਅਪਰ ਸਭ ਸਿੱਖ ਸੇਵਕ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥੧॥

ਚੈਪਈ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਦਿਸ ਜਾਈ ॥ ਉਤ
 ਤੁਰਕਨ ਕੀ ਸੁਨਹੁ ਛੁਟਾਈ ॥ ਕੁਤਬਾ ਅਬਦੁਲ ਝੂਬੇ ਦੇਇ ॥
 ਮਾਰੇ ਜੰਗ ਮਾਹਿੰ ਗੁਰ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਕੁਤਬੇ ਕੇ ਸੁਤ ਨੂਰ ਜਮਾਲ ॥
 ਅਬਦੁਲ ਵਲੀ ਅਹਿਮਦਾ ਜਾਲ ॥ ਵੈਰ ਪਿਤਨ ਕਾ ਕਰਯੋ
 ਸੰਭਾਰਨ ॥ ਚਢੇ ਸੰਗ ਲੇ ਸਾਤ ਹਜਾਰਨ ॥ ੩ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ
 ਕੇ ਘੇਰਾ ਪਾਈ ॥ ਉਤਰੇ ਥੇ ਗੁਰ ਪਿੰਡ ਪਲਾਈ ॥ ਜਾਲੰਧਰ
 ਸਿਖ ਇਕ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ॥ ਆਇ ਭੇਦ ਤਿਸ ਗੁਰ ਕੈ ਦਿੱਤਾ
 ॥ ੪ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਫੇਰਾ ਤਹਾਂ ਤਿਆਗੇ ॥ ਚਢੇ ਬੀਰ ਰਸ
 ਕੇ ਅਨਗਾਗੇ ॥ ਇਕ ਹਜਾਰ ਲੇ ਸੰਗ ^੩ਸਉਰ ॥ ਮਾਰਗ ਰੋਕਯੋ
 ਤਿਨਹੁ ਹਜੂਰ ॥ ੫ ॥ ਉਤ ਤੇ ਤੁਰਕ ਆਏ ਬਲ ਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰ
 ਸਿੱਖਨ ਨੇ ਜਬਹਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ^੪ਡੰਭ ਦੀਨ ਤਬ ਸਕਲ ਪਲੀਤੇ ॥
 ਗਿਰੇ ਤੁਰਕ ਭੇ ਮਨ ਭੈ ਭੀਤੇ ॥ ਈਂਹਾਂ ਹਾਥ ਪਾਂਵ ਪੈ ਗੇ ਸਭ ਤਾਈ ॥

ਕਹੈਂ ਕਿ ਆਫਤ ਗੈਬੋਂ ਆਈ॥ ਏਤੇ ਮਹਿੰ ਪੁਨ ਬਾੜ ਚਲਾਈ॥
 ਖੰਡੇ ਖੈਂਚ ਪਰੇ ਬਿਚ ਜਾਈ॥ ੬॥ ਕਟਾ ਵੱਢ ਕਰ ਤੁਰਕ ਭਗਾਈ॥
 ਹਤੇ ਗਏ ਸੂਬਨ ਸੁਤ ਥਾਏ॥ ਮੁਗਲ ਮਾਰ ਗੁਰ ਭਟ ਲੇ ਸੰਗ॥
 ਆਏ ਡੇਰੇ ਸਹਿਤ ਉਮੰਗ॥ ੮॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਆਏ॥
 ਹੈ ੧ਗੁਲਬਾਗਹਿ ਜਲ ਪੀਵਾਏ॥ ਪੀਅਤ ਸਾਰ ਜਲਦ ਦੇਹ
 ਤਿਆਗੀ॥ ਭਯੋ ਮੁਕਤ ਜੋ ਥਾ ਬਡਭਾਗੀ॥ ੯॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰ
 ਪਰਵੇਸਤ ਭਏ॥ ਬਡ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਬਾਸਨ ਥਏ॥ ਗੁਰ ਮਹਿਲਨ
 ਮਹਿੰ ਉਤਰਤ ਭਏ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਡੇਰੇ ਸਿੱਖਨ ਕਏ॥ ੧੦॥ ਸੈਨ
 ਸੁ ਡੇਰੇ ਸੁਭ ਬਲ ਲਾਏ॥ ੨ਰਵ ਅਸਥਯੋ ਸੁਖ ਸੌਂ ੩ਸੁਪਤਾਏ॥
 ਉਠੇ ਪ੍ਰਾਤ ਗੁਰ ਸੈਚ ਸਨਾਨੇ॥ ਲਗਿਯੋ ਸੁੰਦਰ ਅਧਕ ਦਿਵਾਨੇ॥
 ੧੧॥ ਗਾਵੈਂ ਰਾਗੀ ਸ਼ਬਦ ਮਹਾਨ॥ ਬੁੱਢਣ ਸ਼ਾਹ ਮਨ ਕੀ ਗੁਰ
 ਜਾਨ॥ ਸੰਗ ਸਿੱਖ ਬਾਬਾ ਗੁਰਦਿੱਤਾ॥ ਦਰਸਨ ਜਾਇ ਸ਼ਾਹਿ ਕੇ
 ਦਿੱਤਾ॥ ੧੨॥ ਪਿਖਯੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸ਼ਾਹੁ ਸੁਜਾਨਾ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ
 ਚਰਨਨ ਲਪਟਾਨਾ॥ ਮੁਖ ਕਹਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ਜਗ ਸੂਮੀ॥ ਘਟ
 ਘਟ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ੧੩॥ ਸਚਦਾ ਨੰਦ ਸੂਰੂਪ ਤੁਮਾਰਾ॥
 ਨਰਨ ਉਧਾਰਨ ਹਿਤ ਤਨ ਧਾਰਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਅਮਗਾ॥
 ਰਾਮ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਰਚ ਸਮਰ॥ ੧੪॥ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਮੁੜ ਦਰਸਨ
 ਦੀਨ॥ ਚਾਹਯੋ ਮੈਂ ਪੂਰਨ ਇਛ ਕੀਨ॥ ਅਬ ਮੈਂ ਤਜੋਂ ਸਰੀਰ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਬੈਠ ਨਿਕਟ ਕਰ ਕਰੋ ਨਿਹਾਲਾ॥ ੧੫॥ ਕਰ ਬੰਦਨ
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਠਾਏ॥ ਸਦਾ ਅਧੀਨ ਭਗਤ ਜਗ ਰਾਏ॥ ਬੁੱਢਣ ਸ਼ਾਹ
 ਸੁ ਪੈਢਨ ਕੀਨ॥ ਕੈਤਕ ਤਨ ਤਤ ਛਿਨ ਤਜ ਦੀਨ॥ ੧੬॥
 ਜਿਮ ਗਜ ਫੂਲ ਮਾਲ ਕੇ ਡਾਰੇ॥ ਤਿਮ ਤਜ ਲੀਨ ਜੋਤ ਸੁਖ ਸਾਗੇ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸ ਕੀ ਗੋਰ ਬਨਾਈ॥ ਬੁੱਢਣ ਸ਼ਾਹ ਦੀਨ ਦਫਨਾਈ

॥ ੧੭ ॥ ਪੁਨ ਕੀਠਪੁਰ ਮਹਿੰ ਚਲ ਆਏ ॥ ਸੁਖ ਸੋਂ ਬਸਨ
 ਲਗੇ ਸੁਖਦਾਏ ॥ ਤਾਜਾ ਜੰਦ ਹੰਡੂਰੀ ਰਾਜਾ ॥ ਸੁਨਿਯੋਂ ਆਇ
 ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ੧੮ ॥ ਅਤ ਅਨੰਦ ਮਨ ਮਹਿੰ ਉਪਜਾਇ ॥
 ਆਯੋ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ਪਰਾ ਪੈਕਜ ਪਰ ਸੀਮ ਨਿਵਾਯੋ ॥
 ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰੁ ਅਕੈਰ ਲਦਾਯੋ ॥ ੧੯ ॥ ^੨ਕੁਸਲਾ ਨੰਦ ਗੁਰ ਬੂਝਤ
 ਭਏ ॥ ਕ੍ਰਹੈ ਭੂਪ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਸੁਖ ਆਏ ॥ ਦਰਸਨ ਰਾਵਰ ਕੇ ਅਥ
 ਪਾਏ ॥ ਸਭ ਮਨ ਆਸਾ ਪੂਰਨ ਬਾਏ ॥ ੨੦ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਨ ਰਹਿ
 ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ਸੇਵੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਪੁਨ ਆਇਸ
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਾਇ ॥ ਗਯੋ ਰਾਜ ਧਾਨੀ ਗੁਰ ਕਿਆਇ ॥ ੨੧ ॥
 ਪਾਵਸ ਰੁਤ ਜਗ ਮਹਿੰ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ॥ ^੩ਚਹੁ ਦਿਸ ^੪ਸਿਘਨ ^੫ਘਟਾ
 ਘਿਰ ਆਈ ॥ ਬਰਣ ਬਰਣ ਕੇ ਜਲਧਰ ਬਰਮਹਿੰ ॥ ਮਿਟੀ ਤਪਤ
 ਨੰਤੂ ਗਨ ਹਰਮਹਿੰ ॥ ੨੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬੀਰ ^੬ਸੱਤਦ੍ਰਵ ਤੀਰਾ ॥
 ਕੁਬੁ ਕਬੁ ਪਿਖਹਿੰ ਨਵੀਨ ਸੁ ਨੀਰਾ ॥ ਸੁਗਮ ਸਮੈਂ ਸੁਭ ਸਭਾ
 ਲਗਾਵੈਂ ॥ ਸਬਦ ਸੁ ਰਾਗੀ ਸੁੰਦਰ ਗਾਵੈਂ ॥ ੨੩ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ
 ਚਹੁ ਦਿਸ ਤੇ ਆਇ ॥ ਛਿਆਇ ^੭ਉਪਾਇਨ ਕੇ ਸਮਦਾਇ ॥
 ਅਰਪਹਿੰ ਦਰਸ ਕਰਹਿੰ ਬੜ ਭਾਗੇ ॥ ਚਰਨ ਸਪਰਮਹਿੰ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁ
 ਪਾਗੇ ॥ ੨੪ ॥ ਸੁਨਹਿੰ ਬਚਨ ਸਿਮਰਹਿੰ ਸਤਿਨਾਮੂ ॥ ਪਾਹਿੰ ^੮ਸ੍ਰੇ਷਼ਟ
 ਕੇ ਗਮਨਹਿੰ ^੯ਧਾਮੂ ॥ ਗੁਰੂ ^{੧੦}ਸੂਰਤਾ ਬਿਦਤ ਜਹਾਨ ॥ ਬਛੇ
 ਬਹਾਦਰ ਕਰਹਿੰ ਬਖਾਨ ॥ ੨੫ ॥ ^{੧੧}ਅਲਪ ਚਮੂ ਦਿਨ ਕੇ ਰਹਿ
 ਪਾਸੀ ॥ ਲਾਖਹੁ ਸਤ੍ਰੂ ਕਰੇ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਸਿਰ ^{੧੨}ਪੀਰਨ ਕੇ ਪੀਰ
 ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਬੜ ^{੧੩}ਮੀਰਨ ਕੇ ਮੀਰ ਸੁਗਲਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸਾਹੁ ਜਹਾਂ

੧ ਭੇਟਾ ।	੨ ਸੁਖਅਨਦ ।	੩ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ।	੪ ਸੰਘਣੀ ।	੫ ਬਦਲ ।
੬ ਉਮੰਡ ਆਏ ।	੭ ਦਰਿਆ ਸਤਲੁਜ ਵੇਕਿਨਾਰੀ ।	੮ ਭੇਟਾ ।	੯ ਸੁਖ ।	
੧੦ ਘਰ ।	੧੧ ਸੁਰਮਤਾਬੀ ।	੧੨ ਥੋੜੀ ਵੇਜ ।	੧੩ ਪੂਜਨੀਕਾਂ ਦੇ	
ਪੁਜਨੀਕ ਹਨ ।	੧੪ ਵਡਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਹਨ ।			

ਜਿਨ ਸੋਂ ਲਰ ਹਾਰੇ ॥ ਅਪਰ ^੧ਬਾਪੁਰੇ ਕਹਾਂ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ
 ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਹਰਖਾਵੈਂ ॥ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸਨ ਤੇ ਚਲ ਆਵੈਂ ॥ ੨੭ ॥
 ਕਿਤਕ ^੨ਸੁਭਟ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰ ਕੇਰੇ ॥ ਗੇ ਬਨ ਮਹਿੰ ਹਿਤ ਖੇਲ
^੩ਅਖੇਰੇ ॥ ਦਿਵਸ ਚਢਯੈ ਬਡ ^੪ਘਾਮ ^੫ਉਪੰਨਾ ॥ ਬਿਚਰਤ ਭਏ ਨ
 ਕੇ ^੬ਮ੍ਰਿਗ ਹੰਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਇਕ ਸਵਾਰ ਬਡ ਦੂਰ ਸਿਧਾਰਾ ॥
 ਸਘਨ ਵਿਛਨ ਮਹਿੰ ਪਸੂ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਨਹਿੰ ਤਿਸ ਕੇ ਚਲ ਪਹਚਯੈ
 ਨੇਰੇ ॥ ਭਾਜ ਨ ਜਾਇ ਮੌਹਿ ਕੇ ^੭ਹੋਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ਬਿਰਯੇ ਦੂਰ ਤੇ
^੮ਤੁਪਕ ਚਲਾਈ ॥ ਲਾਗੀ ਤਾਤ ਕਾਲ ਤਿਸ ਜਾਈ ॥ ਗਯੋ ਨਿਕਟ
 ਜਬ ਕੀਨ ^੯ਚਿਨਾਰੀ ॥ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਨ ਪਾਈ ਤਿਸ ਬਾਰੀ ॥ ੩੦ ॥
 ਮਹਾਂ ਪਾਪ ਤੇ ਪਾਯੇ ^{੧੦}ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ਮਮ ਕਰ ਤੇ ਭੀ ਧੇਨ ਬਿਨਾਸਾ ॥
 ਲੋਟਾਯੋ ਸੰਗਨ ਸੋਂ ਕਹਯੋ ॥ ਮਹਾਂ ਅਪੱਦਰਵ ਮੇਤੇ ਥਯੋ ॥ ੩੧ ॥
 ਸੁਨ ਬਰਹਰ ਸਭ ਕਾੰਪਨ ਲਾਗੇ ॥ ਧੇਨ ਹਤੀ ਗੁਰ ਰਿਸ ਹੈਂ ਆਗੇ ॥
 ਅਸ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿੰ ਪੁਰ ਦਿਸ ਆਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਮਗ ਦਰਸਾਇ
 ॥ ੩੨ ॥ ਪਿਖ ਤਬ ਉਤਰੇ ਸਭੈ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ॥ ਬਾਬੇ ਕੇ ਪਗ ਬੰਦਨ
 ਧਾਰੀ ॥ ਪੁਨ ਜਿਸ ਤੇ ਭੀ ਧੇਨ ਬਿਨਾਸ ॥ ਤਿਸ ਨੇ ਕੀਨੀ ਬਿਨੈ
 ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੩੩ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਸੁਤ ਬਾਬਾ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ॥ ਹਮ ਤੇ ਪਾਤਕ
 ਭਯੋ ਅਚਿੱਤਾ ॥ ਧੇਨ ਹਤੀ ਗੀ ਬਿਨਾ ^{੧੧}ਚਿਨਾਰੇ ॥ ਹੋਵੇ ਅਪਜਸ
 ਜਗਤ ਮਝਾਰੇ ॥ ੩੪ ॥ ਪਰ ਕੇ ਨਾਮ ਨ ਲਹੈ ਹਮਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਚਾਕਰ ਕਰੈਂ ਉਚਾਰਾ ॥ ਯਾਂਤੇ ^{੧੨}ਬਿਰਦ ਲਾਜ ਅਬ ਰਾਖੇ ॥ ਜੀਐ
 ਧੇਨ ਬਚ ਨਿਜ ਸੁਭ ਭਾਖੇ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰਨਾ ॥
 ਮਰੀ ਗਊ ਜੇ ਕਰੈਂ ਜਿਵਾਰਨ ॥ ਇਹ ਭੀ ਬਾਤ ਨ ਆਛੀ ਹੋਇ ॥

੧ ਵੀਚਾਰੇ ।	੨ ਸੂਰਮੇ ।	੩ ਸ਼ਿਕਾਰ ।	੪ ਗਰਮੀ ।	੫ ਪੈਦਾ
ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।	ਵੁਹਨ ।	ਦੇਖਕੈ ।	ਬੰਦੂਕ ।	ਪਛਾਣਨਾ ।
੧੧ ਪਹਿਜਾਨਣੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ।		੧੨ ਧਰਮ ਦੀ ਲਜਿਆ ।		੧੦ ਡਰ ।

ਪਿਤਾ ਰਿਸੈਹੈਂ ਸੁਨਹੈਂ ਸੋਇ ॥ ੩੬ ॥ ਅਟਲ ਰਾਇ ਜਬ ਬਾਲ
ਜਿਵਾਯੋ ॥ ਇਸ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜਨ ਬਨ ਆਯੋ ॥ ਜੇ ਅਬ ਧੇਨੂ ਨਾਹਿੰ
ਜਿਵਾਵੈਂ ॥ ਤੈ ਅਪਜਸ ਜਗ ਮਹਿੰ ਬਹੁ ਸਾਵੈਂ ॥ ੩੭ ॥ ਹਤੀ
ਇਨਹੁ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਜਾਨੈ ॥ ਸਤਗੁਰ ਚਾਕਰ ਨਾਮ ਬਖਾਨੈ ॥ ਅਬ
ਤੈ ਆਛੀ ਅਹੈ ਜਿਵਾਵਨ ॥ ਸਹਿਤ ਪੁੰਨ ਅਪਜਸਹਿ ਮਿਟਾਵਨ ॥
੩੮ ॥ ਪਿਤਾ ਕੋਪ ਕੋ ਲੇਹੁ ਸਹਾਰ ॥ ਜਬਾ ਕਹੈਂ ਸੋ ਕਰ ਹੈਂ ਕਾਰ ॥
ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਤਿਨ ਕਹਯੋ ਸੁਨਾਈ ॥ ਧੇਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੇ ਲਿਆਉ
ਉਠਾਈ ॥ ੩੯ ॥ ਸੁਨਤ ਗਏ ਜੋਧਾ ਤਬ ਧਾਇ ॥ ਮ੍ਰਿਤਕ ਗਊ
ਕੇ ਲਿਆਇ ਉਠਾਇ ॥ ^੧ਨੀਮ ਛਰੀ ਥੀ ਗੁਰ ਸੁਤ ਹਾਥ ॥ ਕੀਨ
ਲਗਾਵਨ ਧੇਨੂ ਗਾਤ ॥ ੪੦॥ ਤਤ ਛਿਨ ਉਠੀ ਘਾਸ ਚਰ ਲਾਗੀ॥
ਪਿਖ ਸਭ ਕੇ ਮਨ ^੨ਮੁਦ ਬਹੁ ਜਾਗੀ ॥ ਭੇ ਨਿਚਿਤ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਸਭ
ਆਇ । ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਤ ਕੇ ਜਸ ਬਹੁ ਗਾਇ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਬੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਬਸਨ ਐ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਜੀ ਧੇਨ ਜਿਵਾਵਨ
ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਇਕਹਤਰਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੭੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਜਾਨ ਲੀਨ ਬਿਰਤਾਤ ॥
ਏਤਕ ਮਹਿੰ ਆਵਤ ਭਏ ਬਾਬਾ ਜੀ ^੩ਬਖਜਾਤ ॥ ੧ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਮਸਤਕ ਟੇਕਯੋ ਪਿਤਾ ਅਗਾਰੀ ॥ ਤੋਰ ਪਿਤਾ ਕੀ
ਅਪਰ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਬੋਲੇ ਕੀਨੀ ਅਬ ਨੀਕੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ
ਸੰਤਨ ਲਗੇ ਜੁ ਢੀਕੀ ॥ ੨ ॥ ਅਟਲ ਰਾਇ ਜਾਂਤੇ ਤਜ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥
ਤੂ ਅਬ ਲੈ ਸਮਝਯੋ ਨ ਸਿਆਨਾ ॥ ਕਰ ^੪ਅਜ਼ਮਤ ਦੇ ^੫ਸੁਰ ਭੀ
ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਗਨੀ ਗਰੀਬ ਸੁਨਹਿੰ ਜਬ ਕਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਮ੍ਰਿਤਕ ਭਏ ਕੇ

੧ ਨਿੰਮ ਦੇ ਦਰਖਤ ਦੀ ਛੜੀਐਣੀ ।

੨ ਖੁਸ਼ੀ ।

੩ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਗਟ

੪ ਕਰਾਮਾਤ ।

੫ ਗਊ

ਹਮ ਢਿਗ ਲਿਆਵਹਿੰ ॥ ਕਰਹਿੰ 'ਜਾਚਨਾ ਜਬਾ ਜਿਵਾਵਹਿੰ ॥ ਜੇ
 ਜਨਮਯੋਂ ਤਿਸ ਸਰ ਪਰ ਮਰਨਾ ॥ ਨਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ਜਬਾ ਇਹੁ
 ਬਿਰਨਾ ॥ ੪ ॥ ਕੈਨ ਕੈਨ ਕੋ ਹਮ ਜੀਵਾਵਹਿੰ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸੰਗ
 ਸ਼ਰੀਕਾ ਲਾਵਹਿੰ ॥ ਇਸ ਕਰਨੀ ਕਾ ਫਲ ਅਬ ਏਹੋ ॥ ^੩ਸੁਰਭੀ
 ਪਲਟੇ ਤਨ ਤਜ ਦੇਹੋ ॥ ੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਸੁਨ ਪਿਤ ਬਾਨੀ ॥
 ਸੱਤਿ ਮਾਨ ਕਰ ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥ ਕਰੀ ਪ੍ਰਕੂਮਾ ਕੀਨ ਪਯਾਨਾ ॥
 ਬੁੱਢਣ ਸ਼ਾਹ ਕਬਰ ਜਿਸ ਥਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਕੁਛਕੁ ਅੰਤਰਾ
 ਧਾਰਾ ॥ ਬਿਰੇ ਤਾਹਿੰ ਬਲ ਭਯੋ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਛਗੀ ਨੀਮ ਕੀ ਧਰਾ
 ਗਢਾਈ ॥ ਬੈਠ ਗਏ ਜਪੁ ਪਾਠ ਕਰਾਈ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰੂ ਧਯਾਨ
 ਮਹਿੰ ਬ੍ਰਿਤੀ ਲਗਾਇ ॥ ਪੈਂਫ ਗਏ ਤਪ ਤਨ ਤਜ ਦਾਇ ॥ ਤਾਤ
 ਕਾਲ ਨਹਿੰ ਲਗੀ ਅਵਾਰਾ ॥ ਪਰੁੰਚੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰੀ ਮਝਾਰਾ ॥ ੮ ॥
 ਜੋਤ ਸੰਗ ਗੀ ਜੋਤ ਸਮਾਇ ॥ ਸੁਨਹੁ ਕਬਾ ਇਤ ਕੀ ਜਿਮ ਆਇ ॥
 ਜਬ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਗੁਰ ਤੇ ਗਏ ॥ ^੩ਏਕਲ ਸੰਗ ਦਾਸ ਨਹਿੰ ਲਏ ॥
 ੯ ॥ ਸੇਵਾ ਦਾਰਨ ਜਬ ਇਹੁ ਜਾਨਾ ॥ ਬਾਬਾ ਏਕਲ ਕਿਤ ਕੇ
 ਪਯਾਨਾ ॥ ਪਾਛੇ ਬੂੜ ਬੂੜ ਤਿਤ ਗਏ ॥ ਜਾਇ ^੪ਬਿਲੋਕੇ ^੫ਪੈਂਫੇ
 ਲਏ ॥ ੧੦ ॥ ਕਰ ਤੂਰਨਤਾ ਨਿਕਟ ਸਿਧਾਏ ॥ ਲਗੇ ^੬ਬਿਲੋਚਨ
 ਸ੍ਰਾਸਨ ਪਾਏ ॥ ਬਿਸਮੇ ਬਹੁਰੇ ਚਰਨ ਦਬਾਏ ॥ ਨਿਸਚੈ ਭਈ ਜਬੈ
 ਉਰ ਮਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ਧਾਇ ਆਇ ਇਕ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਹੀ ॥ ਰੋਇ
 ਕਹਯੋ ਬਾਬੇ ਮ੍ਰਿਤ ਪਾਹੀ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਭ੍ਰਿਤ ਤੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਉਠੇ
 ਤਬੈ ਕਹਿ ਅਸ ਬਿਧ ਸ੍ਰਾਮੀ ॥ ੧੨ ॥ ਚਲਹੁ ਤਹਾਂ ਜਹਿੰ ਪ੍ਰਾਨ
 ਤਿਆਗੇ ॥ ਹਮਰੀ ਆਇਸ ਕੇ ^੭ਅਨਰਾਗੇ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਆਦਿਕ
 ਨਰ ਬਿੰਦ ॥ ਪਰਯੋ ^੮ਰੈਰ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਬਿੰਦ ॥ ੧੩ ॥ ਉਤਲਾਵਤ

੧ ਮੰਗਣਾ ।

੨ ਗਊ ।

੩ ਅਕੱਲਾ ।

੪ ਦੇਖਿਆ ।

੫ ਲੰਮੇ ਪਥੇ,

੬ ਦੇਖਣਾ ਕੀਤਾ ।

੭ ਪ੍ਰੌਦੀ ।

੮ ਰੌਲਾ ।

ਪਹੁੰਚੇ ਤਿਸ ਥਾਨ ॥ ਪਿਖਜੋ ਪੁੱਤ੍ਰ ਪੈਂਦੇ ਬਿਨ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਕੀਰਤ ਪੁਰ
 ਕੈ ਨਰ ਐਨਾਰੀ ॥ ਧਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਾਜ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਮਾਤ
 ਨਾਨਕੀ ਤਬ ਚਲ ਆਹੀ ॥ ਮੁਖ ਕੈ ਦੇਖ ਦੇਖ ਬਿਲਲਾਹੀ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਹਰਿਰਾਇ ਦੇਖ ਬਿਸਮਾਯੋ ॥ ਨਿਕਟ ਖਰੋਯੋ ਮੁਖ ਕੁਮਲਾਯੋ ॥ ੧੫ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਦਿਵਾਨ ॥ ਸਿੱਖ ਸੁਭਤ ਫਿਗ ਰੁਦਤ ਮਹਾਨ ॥
 ਹਿਤ ਸਸਕਾਰਨ ਸੌਜ ਮੰਗਾਈ ॥ ਚੰਦਨ ਭਾਰ ਆਇ ਸਮਦਾਈ ॥
 ੧੬ ॥ ਜਲ ਦਧਿ ਬਸਤਰ ਦਾਸ ਲਿਆਇ ॥ ਕਰਤ ਕਾਰ
 ਵਈਰਾਗ ਉਪਾਇ ॥ ਛੁਗੀ ਖਰੀ ਦਿਸ ਸੀਸ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਕਹਯੋ
 ਗੁਰੂ ਇਹੁ ਤਰ ਹੁਇ ਭਾਰੀ ॥ ੧੭ ॥ ਕਹਿ ਕਰ ਸੁੰਦਰ ਚਿਖ
 ਬਨਵਾਈ ॥ ਸੰਸਕਾਰੀ ਬਾਪੇ ਹਰਿਰਾਈ ॥ ਦਧਿ ਜਲ ਸੌਂ ਇਸਨਾਨ
 ਕਰਾਇਵ ॥ ਸ੍ਰੇਤ ਚਾਦਰੇ ਤਨ ਪਹਿਰਾਇਵ ॥ ੧੮ ॥ ਬਹੁਰ ਚਿਖਾ
 ਪਰ ਦੀਨ ਧਰਾਈ ॥ ਪਾਵਕ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਰਾਇ ਲਗਾਈ ॥ ਬਿਧ
 ਸਮੇਤ ਸਸਕਾਰਨ ਕੀਨੇ ॥ ਉਤ੍ਰੇ ਸਭ ਸੌ ਬਲ ਜਬ ਚੀਨੇ ॥ ੧੯ ॥
 ਜਹਿੰ ਸੁਰਭੀ ਕੈ ਕਰਯੋ ਜਿਵਾਵਨ ॥ ਬਿਰੇ ਗੁਰੂ ਕਿਝ ਬਚ ਸੁਖ
 ਦਾਵਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਬਡ ਸੁਤ ਮੇਰਾ ॥ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਬਾਬੇ ਕਾ
 ਚੇਰਾ ॥ ੨੦ ॥ ਪੁਨ ਆਇਸ ਮਹਿੰ ਸਦਾ ਹਮਾਰੀ ॥ ਰਹਯੋ ਸੁ ਬੈਸ
 ਬਿਤਾਈ ਸਾਰੀ ॥ ਅਬ ਅਜਮਤ ਕਰ ਧੇਨ ਜਿਵਾਈ ॥ ਜਿਸ ਤੇ
 ਹਮ ਕੈ ਰਿਸ ਕਛ ਆਈ ॥ ੨੧ ॥ ਰੋਸੈ ਮਾਹਿੰ ਜੋ ਹਮ ਕਹ ਦਯੋ ॥
 ਸੋਉ ਮਾਨ ਕਰ ਤਨ ਤਜ ਦਯੋ ॥ ਯਾਂਤੇ ਮੋਕਹੁ ਅਤੀ ਪਿਆਰਾ ॥
 ਹੁਵੈ ਨਾਮ ਬਿਤ ਜਗਤ ਮਝਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਇਸ ਬਲ ਸੁਤ ਨੇ ਧੇਨ
 ਜਿਵਾਈ ॥ ਕਰ ਖੂੰਢੀ ਗੁਰ ਧਰਨ ਗਡਾਈ ॥ ਨਿਕਸੀ ਬੰਬ
 ਅੰਭ ਕੀ ਧਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਤਬ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ੨੩ ॥

ਇਹੁ ੧ਬਾਪੀ ਸੁਤ ਮੇਰੇ ਕੇਰੀ ॥ ਸਭ ੨ਮੱਜਨ ਕਰ ਲਿਹੁ ਬਿਨ ਬੇਰੀ ॥
 ਅਸ ਕਹਿ ਆਪ ਕੀਨ ਇਸਨਾਨੇ ॥ ਪੁਨ ਸੰਗਤ ਸਭ ਮੱਜਨ ਠਾਨੇ
 ॥ ੨੪ ॥ ਪੁਨਹਿ ੩ਪੰਚਾਂਮੂਤੁ ਅਧਕ ਮੰਗਾਯੇ ॥ ਚਢੇ ਜਹਾਂ ਬਾਬੇ
 ਤਨ ੪ਦਾਹਯੋ ॥ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ ਦਿਵਾਨ ਲਗਾਇ ॥ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਸਿੱਖ
 ਸਮਦਾਇ ॥ ੨੫ ॥ ੫ਸ਼ੋਕਾਤੁਰ ਜਬ ਸਭ ਕੋ ਟੇਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ
 ਬਚ ਕਹਿ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਮਮ ਸੁਤ ਹੇਤ ਨ ਸ਼ੋਕ ਕਰੀਜੈ ॥ ਇਹੁ ਨਹਿੰ
 ੬ਮ੍ਰਿਤਕ ਜੀਅਤ ਮਨ ਲੀਜੈ ॥ ੨੬ ॥ ੭ਨੀਮ ਛਗੀ ਹੁਇ ਤਰੂ
 ਬਿਲੰਦ । ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤੇ ਦਰਸ ਮਨਿੰਦ ॥ ਧਰਹਿ ਕਾਮਨਾ ਜੋ ਇਤ
 ਆਵੈ ॥ ਬਾਪੀ ਮੱਜ ਕਰਾਹੁ ਕਰਾਵੈ ॥ ੨੭ ॥ ਪੁਨ ਆਏ ਤਰੂ
 ਦਰਸਨ ਕਰੈ ॥ ਭੇਟ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕੀ ਧਰੈ ॥ ਸਕਲ ਕਾਮਨਾ ਸੌ
 ਨਰ ਪਾਵੈ ॥ ਪੁਨ ਇਹੁ ਥਲ ੯ਪਾਕੈ ਹੁਇ ਜਾਵੈ ॥ ੨੮ ॥ ਅਸ
 ਬਰ ਦੇ ਸਭ ੧੦ਸ਼ੋਕ ਨਿਵਾਰਾ ॥ ਭਾਨੇ ਸੁਹਿਲੇ ਪਾਠ ਉਚਾਰਾ ॥ ਪੁਨ
 ਕੜਾਹ ਕੋ ਦੀਨ ਬਟਾਈ ॥ ਉਠਤ ਭਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗਤ ਦਾਈ ॥
 ੨੯ ॥ ਛੱਤ੍ਰੀ ਘਾਟ ਜੁਗਲ ਸ਼ੋਤ ਸੰਮਤਾ ॥ ਮਾਸ ਅਸੂਜ ਸੁਦੀ
 ਦਸਮੀ ਬਿਤ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਜੋਤ ਸਮਾਏ ॥ ਕਰ ਸਭ ਕ੍ਰਿਆ
 ਗੁਰੂ ਪੁਰ ਆਏ ॥ ੩੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਾਨਾ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਜਾਤੀ
 ਮਲਕਹਿ ਸੰਗ ਮਿਲਾਯੇ ॥ ਕਹਯੇ ਜੁਗਲ ਤੁਮ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ॥
 ਧੀਰ ਮੱਲ ਸੋਂ ਕਰੈ ਉਚਾਰ ॥ ੩੧ ॥ ਪਿਤ ਪ੍ਰਲੋਕ ਤੁਮਰਾ ਅਬ
 ਥਾਯੇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਸਹਿਤ ਤਿਸ ਇਤਹਿ ਲਿਆਯੇ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਦੌਨਹੰ
 ਦੀਨ ਪਠਾਇ ॥ ਅਪਰ ਸਭਨ ਦਿਸ ਸੁਧ ਪਹੁਚਾਇ ॥ ੩੨ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਕਰਤਾਰ ਪੁਰੈ ਸੁਗ ਜਾਇ ॥ ਧੀਰ ਮੱਲ ਕੋ ਕਹੀ ਸੁਨਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ

੧ ਬਾਵਲੀ ਸਰੋਵਰ ।	੨ ਇਸ਼ਨਾਨ ।	੩ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ।	੪ ਸਸਕਾਰ ।
੫ ਚਿੰਡਾਵਾਨ ।	੬ ਰੇਖਿਆ ।	੭ ਮੋਇਆ । ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਹਤਾਂ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ	
੮ ਨਿੰਮ ਦੀ ਛੜੀ ।	੯ ਦਰਖਤ ।	੧੦ ਪਕਾ ।	੧੧ ਚਿੰਤਾ ।

ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਜੈਤ ਸਮਾਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਮ ਕੇ ਬੈਲ ਪਠਾਯੋ ॥ ੩੩ ॥
 ਲੇ ਕਰ ਗ੍ਰੰਥ ਚਲੋ ਨਿਜ ਸਾਬ ॥ ਪਾਠ ਕਰਾਵਨ ਚਾਹਿਤ ਨਾਬ ॥
 ਧੀਰ ਮੱਲ ਸੁਨ ਕੇ ਤਿਨ ਕਹਯੋ ॥ ਮੈਂ ਨਹਿੰ ਜਾਉਂ ਜਾਨ ਤੁਮ
 ਲਹਯੋ ॥ ੩੪ ॥ ਗੁਰ ਗਾਦੀ ਮੁਹਿ ਦੈ ਹੈਂ ਨਾਹੀਂ ॥ ਯਹਿ ਤੈ
 ਨਿਸਚਉ ਹੈ ਮਨ ਮਾਹੀਂ ॥ ਤਬ ਹੀ ਗ੍ਰੰਥ ਨਿਕਟ ਮੈਂ ਰਾਖਾ ॥ ਮੇਲ
 ਕਰਨ ਕੀ ਮਨ ਨਹਿੰ 'ਕਾਂਖਾ ॥ ੩੫ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਨਿਕਟ ਤੇ ਗੁਰ ਮੈਂ
 ਅਹੈਂ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਤੇ ਪੂਜਾ ਲਹੋ ॥ ਤਹਾਂ ਗਏ ਜੋ ਗ੍ਰੰਥ ਖੁਸਾਇ ॥
 ਤਬ ਹਮ ^੨ਛੂਛੋ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਇ ॥ ੩੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਾਨੇ ਬਹੁ ਕਹਿ
 ਸਮਝਾਇ ॥ ਪਰ ਨਹਿੰ ਮਾਨੀ ਉਠੇ ਤਦਾਇ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ ^੩ਦਿਗ
 ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥ ਧੀਰ ਮੱਲ ਕੀ ਸਕਲ ਬਖਾਨੀ ॥ ੩੭ ॥ ਸੁਨ
 ਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਅਸ ^੪ਪ੍ਰਾਹਯੋ ॥ ਰਹਯੋ ਗੁਰੂ ਘਰ ਤੇ ਪਛਤਾਯੋ ॥
 ਮਾਣ ਅਧਕ ਇਸ ਹੈ ਦੁਖਦਾਯੋ ॥ ਅਪਨੇ ਭਲੋ ਨਾਹੀਂ ਇਸ ਭਾਯੋ
 ॥ ੩੮ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਪੁਨ ਭਾਨੇ ਪ੍ਰਤ ਕਹਯੋ ॥ ^੫ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ^੬ਪੰਚ
 ਗ੍ਰੰਥਿ ਪਠ ਲਹਯੋ ॥ ਸੱਤਿ ਬਚਨ ਕਹਿ ਭਾਨਾ ਭਾਈ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ
 ਪੇਥੀ ਪਾਠ ਕਰਾਈ ॥ ੩੯ ॥ ਰੰਬੇ ਦਿਵਸ ਫੂਲ ਚੁਨਵਾਏ ॥
 ਅਸਥਿਨ ਯੁਤ ਸਭ ਭਸਮ ਉਠਾਏ ॥ ^੭ਸ਼ੱਤਦ੍ਰਵ ਮਹਿੰ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ਕਰ
 ਦੀਨਾ ॥ ਸਭ ਦਿਸ ਤੇ ਨਰ ਆਵਨ ਕੀਨਾ ॥ ੪੦ ॥ ਬੇਦੀ ਭੱਲੇ
 ਤੇਹਣ ਆਏ ॥ ਬਾਬੇ ਸਸੁਰ ਨਾਨਕੇ ਆਏ ॥ ਰਾਇ ਜੌਧ ਭੂਪਾ ਭੀ
 ਆਯੋ ॥ ਗੁਰ ਪਗ ਬੰਦੇ ਸ਼ੋਕ ਉਪਾਯੋ ॥ ੪੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ
 ਸਭ ਸਨਮਾਨੇ ॥ ਹੁਕਮ ਸੱਤ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਮਨ ਜਾਨੇ ॥ ਮਿਲ ਬਿਛਰਨ
 ਸਮ ^੮ਨਦ ਪਰਵਾਹੂ ॥ ਜਪੈ ਨਾਮ ਮਾਨਖ ਤਨ ^੯ਲਾਹੂ ॥ ੪੨ ॥
 ਅਸ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੁ ਧੀਰਜ ਦੀਨ ॥ ਦਿਵਸ ਪੰਦ੍ਰਸ੍ਥੇ ਪਿਖ ਪਰਬੀਨ ॥

੧ ਇਛਾ ।	੨ ਖਾਲੀ ।	੩ ਪਾਸ ।	੪ ਕਹਿਆ ।	੫ ਹਰ ਰੋਜ਼ ।
੬ ਪੰਜ ਗ੍ਰੰਥੀ ।	੭ ਸਤਲੁਜ ਥਰਿਆ ।	੮ ਨਦੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਵਾਂਗੂ ।	੯ ਲਾਭ ।	

ਸੁਤ ਨਮਿੱਤ ਬਹੁ ਯੱਗੇ ਕਰਾਯੋ ॥ ਹਰੀ ਰਾਇ ਦਸਤਾਰ ਬੰਧਾਯੋ ੪੩।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਬੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਬਾਬਾ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਜੀ ਪ੍ਰਲੋਕ ਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਬਹੁਤ੍ਸੁਖੋਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੭੨ ॥

ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇਤਕ ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਇ ॥
ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਬਹੁ ਦੇਸ ਤੇ ਆਵਹਿ ਦਰਸਨ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਦਿਵਸ 'ਬਸੋਹੇ ਕੋ 'ਨਿਯਰਾਈ ॥ ਹੁਮ ਹੁਮਾਇ
ਬਹੁ ਸੰਗਤ ਆਈ ॥ ਲਗਯੋ ਬਸੋਹੇ ਬਡ ਦੀਵਾਨ ॥ ਗਾਵੈਂ ਰਾਗੀ
ਫ਼ਬਦ ਮਹਾਨ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸੈਂ ਸਿਖ ਸਭ ਆਏ ॥ ਅਨਕ
ਬਿਧਨ ਕੀ ਭੇਟ ਚਢਾਏ ॥ ਮਨੋਂ ਕਾਮਨਾਂ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈਂ ॥ 'ਚੰਦ੍ਰੂ
ਗੁਰੂ 'ਉਡ ਸਿੱਖ ਸੁਹਾਵੈਂ ॥ ੩ ॥ ਪੁਰ ਅਨੂਪ ਕੋ ਸਿਖ ਇਕ ਆਯੋ ॥
ਦਯਾ ਰਾਮ ਤਿਸ ਨਾਮ ਸੁਹਾਯੋ ॥ 'ਬਾਹਿਜ 'ਬਰਨ ਸਿੱਲ ਤਿਸ
ਜਾਤੀ ॥ ਪਤਨੀ ਪੁੱਤ੍ਰ ਸੁਸਾ ਜਿਸ ਸਾਬੀ ॥ ੪ ॥ ਬੈਠਯੋ ਸਭ ਮਹਿੰ
ਸਹਿ ਪਰਵਾਰੀ ॥ ਹੁਤੀ ਧਾਮ ਕੰਨਯਾਂ ਸੁ ਕੁਮਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗਾਇ
ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਦੇਖਾ ॥ 'ਬੈਸ 'ਕਿਸੋਰ ਸਰੂਪ ਵਿਸੇਖਾ ॥ ੫ ॥ ਦਯਾ
ਰਾਮ ਕੇ ਮਨ ਅਸ ਆਈ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੌਰ ਕੀ ਕਰਹਿੰ ਸਗਾਈ ॥
ਗੁਰੂ ਪੈਤ੍ਰ ਬਡ ਰੂਪ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਮਾਨੈਂ ਹੁਇ ਮਨ ਭਾਯੋ ॥ ੬ ॥
ਅਸ ਮੰਜਸ ਕਰ ਬੀਚ ਦੀਵਾਨਾ ॥ ਗੁਰ 'ਅਗ੍ਰਜ ਹੈ ਬਿਨੈ ਬਖਾਨਾ ॥
ਕਹਿਤ ਭਏ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਸਭ ਕੀ ਮਨੋ ਕਾਮਨਾ ਖੂਰੇ ॥
੭ ॥ ਬੇਟੀ ਹੈ ਹਮਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਇ ॥ ਕਰਨਾ ਕਰੋ ਗੁਰੂ ਸੁਖਦਾਇ ॥
ਨਿਜ ਪੈਤ੍ਰ ਦਾਸੀ ਬਨਵਾਵੇ ॥ ਇਹੁ ਇੱਛਾ ਮਮ ਪੂਰ ਕਰਾਵੇ ॥ ੮ ॥

੧ ਵਿਸਾਖੀ । ੨ ਨੇੜੇ । ੩ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇਭ ਰਹੇ ਹਨ । ੪ ਤਾਰੇ
ਸਿਖ ਸੇਭ ਰਹੇ ਹਨ । ੫ ਖੜ੍ਹੀ । ੬ ਵਲ ਖੜ੍ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੂਦ ਵੈਸ਼ । ੭ ਉਮਗਾ ।
੮ ਛੋਟੀ । ੯ ਅਗੇ ।

੩ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇਭ ਰਹੇ ਹਨ । ੪ ਤਾਰੇ
ਵਲ ਖੜ੍ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੂਦ ਵੈਸ਼ । ੭ ਉਮਗਾ ।

ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਨ ਤਿਨ ਪੀਰਜ ਦਯੋ ॥ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਬਿਠਾਵਤ ਭਯੋ ॥
 ਕਿਥ ਪਰਵਾਨ ਗੁਰੂ ਤਿਸ ਬੇਰੀ ॥ ਉਠਿਓ ਹਰਖਤ ਤਬ ਬਿਨ
 ਬੇਰੀ ॥ ੬॥ ਸਗਨ ਲਿਆਇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ
 ਸੁ ਝੈਲੀ ਪਾਇ ॥ ਤਿਲਕ ਸਗਾਈ ਕੇ ਕਰ ਦਯੋ ॥ ਬਡ ਉਤਸ਼ਵ
 ਸੰਗਤ ਮਹਿੰ ਭਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਹੁ ਕਰਾਹ ਬਟਵਾਯੋ ॥ ਗਨ
 'ਰੰਕਨ 'ਗਨ ਦਾਨ ਦਿਵਾਯੋ ॥ ਦਯਾ ਰਾਮ ਪੁਨ ਬਿਨਤੀ ਠਾਨੀ ॥
 ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁ ਠਾਨੀ ॥ ੧੧॥ ਇਕ ਅਰਜੀ ਅਬ ਅਵਰ
 ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਬਿਆਹ ਦਿਵਸ ਅਸਬਾਪਨ ਕੀਜੈ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ
 ਭਾਨੇ ਦਿਸ ਹੋਗਾ ॥ ਕਹਯੋ ਦਿਵਸ ਬਾਪੁ ਬਿਨ ਬੇਰਾ ॥ ੧੨ ॥
 ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਭਾਨੇ ਬਿਨੈ ਉਚਾਰੀ ॥ ਬੈਸਾਖ ਸੁਦੀ ਏਕਮ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥
 ਦੁੱਤਿਯ ਗੁਰੂ ਅੰਤਾਰ ਸੁ ਅਹੇ ॥ ਬਿਆਹਿ ਹੁਵੈ ਤਿਨ ਦਿਨ ਸੁਖ
 ਲਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਦਯਾ ਰਾਮ ਸੁਨ ਆਨੰਦ ਪਾਇ ॥ ਮਸਤਕ ਟੇਕ
 ਗਯੋ ਹਰਖਾਇ ॥ ਤਿਆਰੀ ਹੋਨ ਲਗੇ ਦਿਸ ਦੋਊ ॥ ਉਤਸ਼ਵ
 ਅਨਕ ਬਿਧਨ ਕੇ ਹੋਊ ॥ ੧੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੇਤ੍ਰਾ ਅਤੀ ਪਿਆਰਾ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ਸੁ ਰਿਦਾ 'ਉਜਾਗਾ ॥ ਦਿਵਸ ਬਿਆਹਿ ਕੇ ਜਬ
 'ਨੀਅਰਾਯੋ ॥ ਸਭ ਦਿਸ ਮੇਲ 'ਹਕਾਰ 'ਪਠਾਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਨ
 ਸੁਨ 'ਸੁਧ ਆਵੈ 'ਦਿਸ ਚਾਰੀ ॥ ਗਨ ਇਕੱਤ੍ਰੂ ਭੇ ਨਰ ਅੰ ਨਾਰੀ ॥
 'ਦੇਗ ਅਦੇਟ ਸੁ ਆਠੋ ਜਾਮ ॥ ਨਾਨਾ 'ਠੰਜਨ ਬਨਹਿੰ 'ਵਿਗਾਮ ॥
 ੧੬ ॥ ਦੇਨਹੁ ਸਮੈਂ ਸੁ ਲਗੇ ਦਿਵਾਨ ॥ ਹੋਵੈ ਕੀਰਤਨ ਪੁਨ
 ਨਿਰਬਾਨ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਦਿਵਸ ਪੁਰਬ ਨੀਅਰਾਯੋ ॥ ਭਈ ਬਰਾਤ
 ਤਿਆਰ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ੧੭ ॥ ਬਡ ਦਿਵਾਨ ਲਾਗਯੋ ਤਬ ਆਇ ॥

੧ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ।	੨ ਬਹੁਤ ।	੩ ਸਖੀ ।	੪ ਨੇੜੇ ।	੫ ਬੁਲਾਣ ਲਈ ।
੬ ਭੇਜਿਆ ।	੭ ਖਬਰਾ ।	੮ ਚਾਰੋਂ ਤਰਫ ।	੯ ਲੰਗਰ ।	੧੦ ਭੇਜਨ ਬਹੁਤ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ।	੧੧ ਸੁੰਦਰ ।			

ਹਰੀ ਰਾਇ ^੧ਸੁਠ ਬਸਨ ਪਨਾਇ ॥ ਆਇ ^੨ਪਿਤਾਮੇ ਕੇ ਪਗ ਬੰਦੇ ॥
 ਬਠਲਾਏ ਢਿਗ ਮਨ ਆਨੰਦੇ ॥ ੧੮ ॥ ਭਾਈ ਭਾਨਾ ਸੋਧਰਦਾਸਾ ॥
 ਮੁਕਟ ਬੰਧਾਈ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖ ਰਾਸਾ ॥ ਨਿਉਂਦਾ ਲਖ ਕੇ ਲਗ ਭਗ
 ਆਯੋ ॥ ਗੁਰ ਰੰਕਨ ਗਨ ਦਾਨ ਦਿਵਾਯੋ ॥ ੧੯ ॥ ੧੯ ॥ ^੩ਸੋਧਰ
 ਦਾਸਾ ਚਢੀ ਬਰਾਤਾ ॥ ਬਜਹਿੰ ਬਾਜ ਬਹੁ ਬਿਧ ^੪ਮੁਦ ਸਾਤਾ ॥
 ਗੁਰੂ ਅੰਸ ਭਟ ਸਿਖ ਸਮਦਾਇ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਵਾਹਿਨ ਚਢ ਸੁਖ
 ਪਾਇ ॥ ੨੦ ਸਭ ਤੇ ਅਗ੍ਰੂ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗਾਇ ॥ ^੫ਸੁਨ ਬੜਵਾ ਪਰ
 ਚਲੈਂ ਸੁਹਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਭ ਕੇ ਸਾਬ ॥ ਚਲਹਿੰ ^੬ਮੌਦ
 ਬਚ ਕਹਿ ਕਹਿ ਨਾਬ ॥ ੨੧ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਪਹੁੰਚੇ ਪੁਰੀ ਅਨੂਪ ॥
^੭ਬਾਮਾ ਪਿਖਹਿੰ ਪੌਤ੍ਰ ਗੁਰ ਰੂਪ ॥ ਕਰੋਂ ਸਰਾਹਨ ਅਲੀ ਹਮਾਰੇ ॥
 ਭਾਗ ਬਡੇ ਅਸ ਦਰਸ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਦਯਾ ਰਾਮ ਆ ਚਰਨਨ
 ਲਾਗੇ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਸੇਵ ਕੀਨ ਬਡ ਭਾਗੇ ॥ ਛਕ ਪਰਸਾਦ ਬਰਾਤ
 ਚਢਾਈ ॥ ਸ਼ਬਦ ਧੁਨੀ ਜੁਗ ਦਿਸ ਤੇ ^੮ਛਾਈ ॥ ੨੩ ॥ ^੯ਬੰਨੀ
 ਬਾਜੀ ਅਸ ਤਬ ਭਈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਉਪਮਾ ਜਾਤ ਨ ਕਈ ॥ ਭੀ
 ਮਿਲਨੀ ਅਤ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥ ਦਯਾ ਰਾਮ ਗੁਰ ਪਗ ਲਪਟਾਇ ॥
 ੨੪ ॥ ਪੁਨ ਸਭ ਲੇ ਬਰਾਤ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥ ਬਠਲਾਏ ਥਲ ^{੧੦}ਰੁਚਰ
^{੧੧}ਵਸੇਸਾ ॥ ਪ੍ਰਾਤਹਿ ਕਾਲ ਦੀਵਾਨ ਸਜਾਯੋ ॥ ਆਸਾ ਵਾਰ ਭੋਗ
 ਜਬ ਪਾਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ਪੇਥੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਥਾਨ ॥ ਪਠੀ ਲਾਂਵ ਭਾਨੇ
 ਗੁਨ ਖਾਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਰਾਇ ਸੁ ਅਗ੍ਰੂ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕੈਰ ਜੀ ਪਾਛੇ
 ਜਾਵੈ ॥ ੨੬ ॥ ਤਾਹਿ ਸਮਹਿ ਛਬ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਲੀਨ
^{੧੨}ਭਾਵਰੀ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗਾਇ ॥ ਬਡ ਉਤਸ਼ਾਹ ਭਯੋ ਤਬ ਆਇ ॥ ਗੁਰੂ

੧ ਸੁਦਰ ਕਪੜੇ ।	੨ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ।	੩ ਅਰਦਾਸ ਕਰਕੈ ।	੪ ਖੁਸ਼ੀ
ਸਹਿਤ ।	੫ ਸੁਦਰ ਘੰਡੀ ਪਰ ।	੬ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ।	੭ ਖੜੇ ਪਾਸੇ ।
੮ ਆਤਸ਼ਬਾਜੀ ਛਣੀ ਹੋਈ ਸੀ ।	੯੦ ਸੁਦਰ ।	੯੧ ਸੁਸ਼ਟ ।	੯੨ ਲਾਵਾਂ ।

ਦਾਨ ਰੰਕਨ ਗਨ ਦਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਦਯਾ ਰਾਮ ਸਤਿ ਦਿਵਸ
ਬਰਾਤ ॥ ਰਾਖੀ ਢਿਗ ਬਹੁ ਦੀਨਸ ਦਾਤ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ
ਬਿਦਿਆ ਚਾਈ ॥ ਤਬ ^੧ਡੋਰੇ ਲੀਨਸ ਮੰਗਵਾਈ ॥ ੨੮ ॥ ਬੀਜ
ਮਹਿਲ ਹਰਿਗਾਇ ^੨ਅਰੂਢੇ ॥ ਕਬੈ ਨ ਜਾਹਿ ^੩ਕੀਰਤ ਜਿਨ ^੪ਗੂਢੇ ॥
ਸਭ ਬਰਾਤ ਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਆਵਤ ਭੇ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ^੫ਰੂਰੇ ॥
੨੯ ॥ ਪੁਰ ਬਾਸਨ ਮਹਿਲਨ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ਬਡ ਅਨੰਦ ਭਾ ਬਰਨ
ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਪੈਤ੍ਰਾ ਗੁਰੂ ਬਿਆਹਿਯੋ ॥ ਸੰਮਤ ਇਕ ਸ਼ਤ
ਸੱਤਰ ਥਾਯੋ ॥ ੩੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੁਬੈ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਹਰਿਗਾਇ ਜੀ ਬਿਆਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤਿਹੱਤਰਮੋ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਜੀ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਸੁਖਦਾਇ ॥

ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਬਾਸਾ ਕਰੈਂ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਦਾਸਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਬੁੱਢਣ ਸ਼ਾਹ ਜੋਊ ਗੁਰ ਪਿਆਰਾ ॥ ਤਨ ਤਜ
ਜਬ ਗੁਰ ਪੁਰੀ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ਚੇਲਾ ਤਹਿ ਇਕ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਾਹ ॥ ਬਸੈ
ਪੁਰੀ ^੬ਦਿਸ ਪ੍ਰਾਚੀ ਮਾਹ ॥ ੨ ॥ ਸੁਨਯੋ ਪੀਰ ਮਮ ਤਨ ਤਜ ਗਯੋ ॥
ਸੈ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਆਵਤ ਭਯੋ ॥ ^੭ਪਾਕੀ ਕਬਰ ਪੀਰ ਬਨਵਾਈ ॥
ਬਹੁ ਧਨ ਲਾਯੋ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਦਰਸ਼ਨ
ਪਾਯੋ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਕਰ ਮਨ ਦਿਢ ਥਾਯੋ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸੰਗ
ਪ੍ਰੀਤ ਘਨੇਰੀ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਾਹ ਭਈ ਤਿਸ ਬੇਰੀ ॥ ੪ ॥ ਚਹਯੋ ਜਾਹੁ
ਨਿਜ ਸਦਨ ਮਝਾਰੀ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰ ਢਿਗ ਬਿਨੋ ਉਚਾਰੀ ॥ ਹੋ
ਸਤਿਗੁਰ ਜਗ ਪੂਰਹੁ ^੮ਕਾਂਖਾ ॥ ਹਮਰੇ ਮਨ ਕੀ ਇਹੁ ਅਭਲਾਖਾ ।

੧ ਡੋਲੀ ਵਿਚ ।

੨ ਢੂੜੇ ।

੩ ਕੌਤਕ ।

੪ ਗੁੜੇ ।

੫ ਸੁੰਦਰ ।

੬ ਪੂਰਬ ਦਿਸਾ ।

੭ ਪੱਕੀ ।

੮ ਇਛਾ ।

ਪ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸਿਖ ਜੋਊ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਦਿਹੇ ਸੰਗ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾਰਾ ॥
 ਮੈਂ ਜਾਵਹੁੰ ਨਿਜ ਦੇਸ ਮਝਾਰਾ ॥ ਸਿੱਖੀ ਮਗ ਕਰ ਹੈਂ ਬਿਸਬਾਰਾ॥੬॥
 ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ੴਭਾਵਿੱਖਯਤ ਜਾਨੀ ॥ ਕਹਯੋ ਤਥਾ ਅਸਤੂ ਸੁਖ
 ਦਾਨੀ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੇ ਭੀ ਸਭ ਰਗਾਤਾ ॥ ਲਾਲ ਚੰਦ ਪੇਖਯੋ
 ੨ਛਿਗ ੩ਤਾਤਾ ॥ ੭ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਾਇਨ ਪਾਯੋ ॥ ਸੇਵ ਕਰਨ
 ਨਿਸ ਕਪਟ ਸਿਖਾਯੋ ॥ ੪ਭੁਗਤ ਮੁਕਤ ਦੇਨਹੁ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ਨਹਿ
 ਤਿਆਗਹੁ ਨਿਤ ਰਹੇ ਅਵਾਸ ॥ ੮ ॥ ਜੋ ਆਇਸ ਦੇਂ ਤੁਰਨ
 ਕਰੀਅਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕਾਰਜ ਮਹਿੰ ੫ਬਿਲਮਨ ਧਤੀਅਹਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰ
 ਗੋਵਿੰਦ ਗਹਿ ਕਰ ਬਾਹੁੰ ॥ ਦਈ ਧੀਰ ਤੁਮ ਸਮ ਇਹੁ ਚਾਹੁੰ ॥ ੯ ॥
 ਤੌਰ ਏਸ ਮਹਿੰ ਭੇਦ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਨਾਮ ਰਹੇ ਜਗ ਦੋਈ ॥
 ਸਿੱਖ ਪਿਆਰਾ ਤੂੰ ਅਤਿ ਭਯੋ ॥ ਗੁਰ ਘਰ ਕਾਜ ਬਹੁਤ ਤੈਂ ਕਯੋ ॥
 ੧੦ ॥ ਆਗੇ ਲਾਲ ਚੰਦ ਅਬ ਸੇਵੈ ॥ ਹਮ ਪਾਛੇ ਗੁਰਤਾ ਜੋ ਲੇਵੈ॥
 ਸਦਾ ਸਾਂਝ ਤੇਰੀ ੬ਪੁਸ਼ਤੈਨੀ ॥ ਨਿਬਹੈ ਗੁਰ ਘਰ ਸੰਗ ਸੁਖੈਨੀ ॥
 ੧੧ ॥ ਇਤ ਆਦਕ ਕਹਿ ਕਰਯੋ ੭ਬਿਸਰਜਨ ॥ ਜੁਗ ਪਗ ਬੰਦ
 ਕਰੈਂ ਬਹੁੰ ੮ਅਰਜਨ ॥ ਚਲੇ ਜੁਗਲ ਗੁਰ ਪਗ ਮਨ ਧਾਰੇ ॥ ਪਹੁੰਚੇ
 ਦੇਸ ਸੁ ਪੁਰੀ ਮਝਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਦੇਸ ਮਾਹਿੰ ਗੁਰਮਤ ਉਪਦੇਸਾ ॥
 ਕੀਨੀ ਸਿੱਖੀ ਗੁਰੂੰ ੯ਵਸੇਸਾ ॥ ਏਕ ਮਾਸ ਜਬ ਬੀਤਤ ਭਯੋ ॥ ਬਿਧੀ
 ਚੰਦ ਤਬ ਅਸ ਬਚ ਕਹਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਾਹੁੰ ਅਬੈ ਹਮ ਹੋਰਾ ॥
 ਮ੍ਰਿਤੂ ਸਮਾਂ ਮੇਰਾ ਅਰ ਤੇਰਾ ॥ ਉਠਹੁ ਅਬੈ ਇਸਨਾਨ ਸੁ ਠਾਨੈ ॥
 ਏਕ ਸਮਹਿੰ ਦੇਨਹੁੰ ਤਜ ਪ੍ਰਾਨੈ ॥ ੧੪ ॥ ਉਠ ਵੇਨਹੁੰ ਤਬ ਨਿਰਮਲ
 ਪਾਨੀ ॥ ਕਰ ਸਨਾਨ ਪਾਵਨਤਾ ਠਾਨੀ ॥ ਪਾਵਨ ਆਸਨ ਜੁਗ ਕਰ

੧ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਵਾਰਤਾ ਨੂੰ ।	੨ ਪਾਸ ।	੩ ਪੁਤਰ ।	੪ ਸੰਸਾਰ ਦੇ
ਪਾਰਥ ।	ਪ ਦੇਰ ।	੬ ੧ ਸ਼ਾਂ (ਪੈਂਡੀਆਂ) ਦੀ ।	੭ ਵਿਦਾਇਗੀ ।
੮ ਬੇਨਤੀ ।	੮ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ ।		

ਲੀਨੇ ॥ ਫਰਕ ਕਛੁਕ ਸਨਮੁਖ ਮੁਖ ਕੀਨੇ ॥ ੧੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰ
ਗੋਵਿੰਦ ਸੁਜਸ ਉਚਾਰਾ ॥ ਨਿਜ ਦਾਸਨ ਪਰ ਦਯਾ ਉਦਾਰਾ ॥
ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਸਹਾਇਕ ਭਾਰੇ ॥ ਸੇਵਕ ਅਨ ਗਨ ਜਗਤ ਉਧਾਰੇ ॥
੧੬ ॥ ਬਚਨ ਬਿਲਾਸ ਏਵ ਕੁਛ ਕਰੇ ॥ ਪੁਨ 'ਦ੍ਰਿਗ ਮੁੰਦ ਧਿਆਨ
ਕੇ ਧਰੇ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ 'ਬਦਨ ਛਾਦ ਪੁਨ ਲੀਨੇ ॥ 'ਆਸਤਰਨ
ਪਰ ਪੈਢਨ ਕੀਨੇ ॥ ੧੭ ॥ ਤਜੇ ਸੁਖੇਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪੁਨ ਦੈਨ ॥ ਮੰਗਲ
ਭਯੋ ਦੇਵਤਨ ਭੈਨ ॥ ਜੈ ਜੈ ਸ਼ਬਦ ਹੋਤ ਤਬ ਭਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰ
ਕੇ ਤਤ ਛਿਨ ਗਏ ॥ ੧੮ ॥ ਪੁਰੀ ਸਿੱਖ ਸੇਵਕ ਸਮਦਾਇ ॥
ਮਿੱਤੁਕ ਕ੍ਰਿਯਾ ਕੀਨੀ ਜੁਗ ਭਾਇ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੇ ਤਨ ਸਸਕਾਰਾ ॥
ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਾਹੁ ਦੇਹ ਦਫਨਾਰਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸੰਮਤ ਇਕ ਸ਼ਤ ਇਕਹੱਤੂ
ਜਾਨ ॥ ਭਾਦ੍ਰੂ ਸੁਦੀ ਤੀਜ ਤਜ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਸੰਗਤ ਜੁਗ ਥਲ 'ਸੁਠ
ਬਨਵਾਇ ॥ ਅਬ ਲਗ 'ਬਿਦਤ ਅਹੈਂ ਜਗ ਮਾਇ ॥ ੨੦ ॥
ਦੇਹਿਗਾ ॥ 'ਬਲਵੰਡ ਪੁਤ੍ਰ ਬਾਬਕ ਜੋਊ ਅੰਤ ਸਮਾਂ ਨਿਜ ਜਾਨ ॥

ਆਯੋ ਗੁਰ ਦਿਗ ਬੰਦ ਪਦ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨ ਬਖਾਨ ॥ ੨੧ ॥
ਚੈਪਈ ॥ ਕਰਹੁ ਖੁਸ਼ੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਗਮਨਹੁ ਮੈਂ
ਪਰਲੋਕ ਸੁਖਾਲਾ ॥ ਅਪਨ ਸਮੀਪੀ ਸਦਾ ਰਖੀਜੈ ॥ ਇਹੀ ਆਸ
ਮਮ ਰਿਦੈ ਪੁਰੀਜੈ ॥ ੨੨ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਬਖਾਨਾ ॥
ਕਰਯੋ ਪ੍ਰਮੇਸੂਰ ਆਵਨ ਜਾਨਾ ॥ ਆਵਨ ਏਨ ਅਹੈ ਤਿਨ ਕੇਰਾ ॥
ਸਿਮਰਯੋ ਸੱਤਿ ਨਾਮ ਸਭ ਬੇਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ
ਮਹਿੰ ਲਾਗੇ ॥ ਕੀਰਤਨ ਕਰਹਿੰ ਸੁਨਹਿੰ ਵਡਭਾਗੇ ॥ ਜਾਹੁ ਅਬੈ
ਤਨ ਤਿਆਗਨ ਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰ ਬਾਸ ਸੁਖੈਨ ਲਹੀਜੈ ॥ ੨੪ ॥
ਸਨ ਆਇਸ ਗੁਰ ਪਗ ਲਪਟਾਯੋ ॥ ਗਯੋ 'ਸਦਨ 'ਤਨ ਕੈ ਤਜ

੧ ਅਖਾਂ ਮੀਟ ਕੇ । ੨ ਮੂੰਹ ਢਕ ਲਿਆ । ੩ ਵਿਛਾਈ ਪਰ । ੪ ਸੁੰਦਰ ।
੫ ਪ੍ਰਗਟ । ੬ ਰਥਾਬੀ । ੭ ਘਰ । ੮ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ।

ਦਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਭ 'ਗਤ ਪਾਈ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਲਹੈਂ ਨ
ਜੋਗੀ ਰਾਈ ॥ ੨੫ ॥

ਦੈਹਿਗਾ ॥ ਅਬਦੁੱਲਾ ਖਾਂ ਇਕ ਹੁਤੇ ਢਾਡੀ ਸੁਮਤ ਅਪਾਰ ॥

ਆਯੋ ਗੁਰ ਢਿਗ ਸੁਜਸ ਕੀ ਗਾਇ ਸੁਨਾਈ ਵਾਰ ॥ ੨੬ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਿਸ ਸੰਘਰ ਘਾਲਯੋ ਘਮਸਾਨ ॥ ਮਾਰੇ ਸੱਜਦ
ਮੁਗਲ ਪਠਾਨ ॥ ਫਤੇ ਲਈ ਹਤ ਕਰ ਤੁਰਕਾਨਾ ॥ ਹੁਣੇ ਡੰਕ
ਰਣਜੀਤ ਨਿਸਾਨਾ ॥ ੨੭ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਦਯੋ ਦਾਨ ਅਪਕਾਈ ॥
ਪੁਸ਼ਤਨ ਲਗ ਭੋਗੈ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਇਸ ਤੇ ਆਦ ਦਾਨ ਬਿਧ ਨਾਨਾ ॥
ਕਰੈਂ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤੁ ਗੁਰੂ ਮਹਾਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਦੂਰ ਦੇਸ ਤੇ ਜਾਚਕ
ਆਵੈਂ ॥ ਅਮਰ ਭਾਵਤ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈਂ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੁਰ
ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਵੈਂ ॥ ਗਨ ਸਿੱਖਨ ਕੈ ਮੁਕਤ ਕਰਾਵੈਂ ॥ ੨੯ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਸੁਰਜ ਮੱਲ ਜੇਤਕ ਕਾਰ ॥ ਸਭ ਗੁਰ ਘਰ ਕੀ ਕਰੀ ਸੰਭਾਰ ॥ ਪਿਤ
ਆਇਸ ਕੇ ਨਿਤ ਅਨਸਾਰੀ ॥ ਜੋ ਉਚਰਹਿ ਕਰ ਹੈਂ ਬਿਨ ਬਾਰੀ ॥
੩੦ ॥ ਅਣੀ ਗਾਇ ਬਹੁ ਮਸਤ ਸੁਭਾਇ ॥ ਰਹੈਂ ਮਗਨ ਸਦ
ਆਨੰਦ ਮਾਹਿ ॥ ਸੁਤ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ॥ ਕਰੈਂ ਸਭਨ
ਤੇ ਇਨ ਬਡ ਆਦਰ ॥ ੩੧ ॥ ਨਹਿੰ ਬੋਲਹਿੰ ਬਹੁ ਧਾਰਹਿੰ ਮੌਨ ॥
ਜਗ ਬਿਵਹਾਰ ਨ ਜਾਨੈ ਕੈਨ ॥ ਅੰਤਰ ਬਿੱਤੀ ਮਸਤ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥
ਸਭ ਜਾਨਹਿ ਇਹੁ ਲਖੈ ਨ ਕਾਈ ॥ ੩੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੈਵਿੰਦ ਹੋਇ
ਇਕੰਤ ॥ ਕਿਥੋ ਬਹੁਤ ਨਰ ਮਹਿੰ ਭਗਵੰਤ ॥ ਬਾਸਰ ਬੀਸ ਪਚੀਸਨ
ਬਿਖੈ ॥ ਜਬ ਚਿਤ ਹੁਇ ਪਿਤ ਦਰਸਨ ਪਿਖੈ ॥ ੩੩ ॥ ਸਨੈ ਸਨੈ
ਚਲ ਪਾਇਨ ਧਰਤ ॥ ਲਾਜ ਸਹਿਤ 'ਦ੍ਰਿਗ ਨੀਚੇ ਕਰਤ ॥ ਗੁਰ
ਪੰਦ ਪੰਕਜ ਬੰਦਰਹਿ ਆਇ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਗ੍ਰੀਵ ਨਿਵਾਇ ॥

੩੪ ॥ ਪੁੱਤ੍ਰੂ ਸਧੀਰਜ ਪਿਖ ਗੰਭੀਰ ॥ ਸਾਦਰ ਬੋਲ ਬਠਾਵਹਿੰ
 ਤੀਰ ॥ ਕਬਹੂੰ ਜਾਨੂੰ ਲੇਤ ਉਠਾਇ ॥ ਬੈਠਹੁ ਨਿਕਟ ਸਬਾਨ
 ਬਤਾਇ ॥ ੩੫ ॥ ਕਬਹੂੰ ਗਹਿ ਕਰ ਭੁਜਾ ਬਠਾਵੈ ॥ ਸਨਮਾਨੈ
 ਸੁਤ ਕੇ ਦਰਸਾਵੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗਾਇ ਸੰਗ ਬਹੁ ਨੇਹੁ ॥ ਮ੍ਰਿਦਲ ਬਾਕ
 ਤੇ ਕਰਤ ਅਛੇਹੁ ॥ ੩੬ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਨਿਜ ਸਮੀਪ ਹੀ ਰਾਖੈ ॥
 ਪ੍ਰਿਥਕ ਹੋਨ ਕੈ ਕਬਹੂੰ ਨ ਕਾਖੈ ॥ ਸਦਨ ਬਿਗਰਿੰ ਤੌ ਈਠਹਿੰ
 ਤੀਰ ॥ ਜੇਕਰ ਚਢੈਂ ਕਬੈ ਗੁਰ ਧੀਰ ॥ ਹੈ ਚਢਾਇ ਕਰ ਸੰਗ
 ਲਿਜਾਵਹਿੰ ॥ ਸਿਵਕਾ ਚਢੈਂ ਤ ਸਾਥ ਚਢਾਵਹਿੰ ॥ ਸੁੰਦਰ ਬਸਤ੍ਰ
 ਅਨਕ ਪਹਿਾਰਵੈ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਖੁਖਨ ਬਨਵਾਵੈ ॥ ੩੮ ॥
 ਪਹਿਗਾਵੈ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਘਨੇਰੇ ॥ ਸੋਭਤ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗਾਇ ਬਡੇਰੇ ॥
 ਅੰਚਕ ਸਭਨ ਰਿਦੈ ਫੁਰ ਆਈ ॥ ਜਾਨੀ ਪਰੈ ਪਾਇੰ ਗੁਰਿਆਈ
 ॥ ੩੯ ॥ ਗੋਇਂਦਵਾਲ ਤੇ ਇਕ ਨਰ ਆਯੋ ॥ ਪਗ ਪ੍ਰਣਾਮ ਗੁਰ
 ਭਾਖ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਮੋਹਿਨ ਮੁਹਿਗੀ ਦੇਨਹੁ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਭਈ ਦੇਹ ਦੇਨਹੁ
 ਕੀ ੧੧ ਸਾਤਾ ॥ ੪੦ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਭਏ ਤਿਆਰ ॥ ਆਏ
 ਗੋਇਂਦਵਾਲ ਮਝਾਰ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦ ਸੁੰਦਰ ਸੋਂ ਮਿਲੇ ॥ ਹੁਕਮ ਸੱਤਿ
 ਕਰੇ ਬਾਕ ਸੁ ਭਲੇ ॥ ੪੧ ॥ ਅਮਰ ਦਾਸ ਸੁਤ ਕਰੇ ੧੨ ਸਰਾਹਨ ॥
 ਜਿਨ ਸਮ ਚਿਤ ੧੩ ਉਦਾਰ ਕੈ ਨਾਹਨ ॥ ਸਦ ਪਿਤ ਕੀ ਆਗਜਾ
 ਮਹਿੰ ਰਏ ॥ ਸੰਤ ਰੂਪ ਦੇਨਹੁ ਜਗ ਭਏ ॥ ੪੨ ॥ ਅਮਰ ਪ੍ਰਵਾਰ
 ਸੇਵ ਗੁਰ ਕੇਗੀ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਕਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਬਹੁਤੇਗੀ ॥ ਬਸੇ ਸਤਾਰਮ
 ਕਰ ਗੁਰ ਤਹਾਂ ॥ ਹੋਇ ਬਿਦਾ ਪੁਨ ਆਏ ਇਹਾਂ ॥ ੪੩ ॥ ਸੁਖ ਸੋਂ
 ਕੀਰਤ ਪੁਰੀ ਰਹਾਵੈ ॥ ਚਾਹਿਤ ਤਨ ੧੪ ਅਸਥੂਲ ਲੁਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਤਾ

੧ ਪਕੜ ਕਰ। ੨ ਬਾਂਹਵਾਂ ਤੋਂ। ੩ ਮੁਕਤ। ੪ ਵਖਰਾ। ੫ ਇਛਾ।

੬ ਪਾਸ। ੭ ਘੋੜੇ। ੮ ਪਾਲਕੀ। ੯ ਗਹਿਣੇ। ੧੦ ਅਚਾਨਕ।

੧੧ ਸ਼ਾਂਤ ਸ਼ਾਂ। ੧੨ ਉਪਮਾ। ੧੩ ਸਖੀ। ੧੪ ਪੰਚ ਤਤ ਰਚਤ ਸਗੀਰ ਪ੍ਰਤਖ।

ਦਈ ਚਹੈਂ ਨਿਜ ਪੋਤੇ ॥ ਅਖ ਕਰ ਧੀਰ ਆਦ ਗੁਨ ਪੋਤੇ ॥ ੪੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ 'ਸ੍ਰੀ ਮੋਹਨ ਮੁਹਿਰੀ ਜੀ ਤੰਕ ਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਚੁਹੁੜ੍ਹਮੌਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੪ ॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਘਰ ਕੈ ਪ੍ਰੋਹਤ ਜੈ ਜਾਤੀ ਮਲਕ ਸੁਜਾਨ ॥

ਸੀਹੇ ਵੇਂ ਸਪੁਤ੍ਰੁ ਬਰ ਕੀਨੇ ਜੁੱਧ ਮਹਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੰਪਈਨੰਦਨ ਦਯਾ ਰਾਮ ਇਕ ਭਯੋ ॥ ਅੰਤ ਸਮਾਂ ਅਪਨੇ ਜਬ ਲੈਂ ॥ ਆਯੋ ਸੁਤ ਸੰਗ ਗੁਰ ਪਗ ਬੰਦੇ ॥ ਬੈਠ ਗਯੋ ਛਿਗ ਰੈਇ ਅਨੰਕੈ ੨ ॥ ਹਾਬ ਜੋਰ ਕਰ ਬਿਨਤੀ 'ਪ੍ਰਾਹੀ' ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੋਹਿ ਅੰਤ 'ਰਾਈ' ॥ ਲੇ ਸੁਤ ਬਾਹਿੰ ਗੁਰੂ ਕਰ ਦੀਨ ॥ ਕਹਯੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੩ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜ ਕੈ ਰਾਖਹੁ ਨਿਜ ਪਾਸਾਂ ਜਾਨੁੰ ਜਾਨੁੰ ਕੀ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਇਕ 'ਅਲੰਬ ਰਾਵਰ ਕੈ ਅਨਹੀਂ ਅਹੁਰ ਕੈ ਜਾਚਨ ਲਹੈ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਯੋ ਹੋਇ ਭਾਗਾ ॥ ਰਹੈ ਸਦਾ ਗੁਰ ਘਰ ਸੋਂ ਲਾਗਾ ॥ ਦਸਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗੈਥ ਆਇ ॥ ਦਯਾ ਰਾਮ ਤਿਨ ਸੰਗ ਰਹਾਇ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨਤ ਮਲਨ ਹਰਖਤ ਭਯੋ ॥ ਪੁਨਹ ਬੇਨਤੀ ਐਸ ਅਲਯੋ ॥ ਪ੍ਰੋਹਤ ਮੈਂ 'ਵਰ ਕੇਰਾ ॥ ਚਹੈਂ ਦਾਨ ਬ੍ਰਹਮ ਰਾਜਾਨ ਬਡੇਰਾ ॥ ੬ ॥ ਜਿਖਹੁਰ ਨ ਜਨਮਹਿ ਧਾਰੇਂ ॥ ਕਰਮ ਫਾਸ ਸਗਰੀਨਿਰਵਾਰੇਂ ॥ ਮਨਸਰਾਮ ਪਾਇ ਨਹਿੰ ਧਾਵੈ ॥ 'ਨਿਜਾ ਨੰਦ ਕੇ ਬਿਖੈ ਸਮਾਵੈ ॥ ਇਮ ਸੁਨ ਕੈ ਪ੍ਰੋਹਤ ਕੈ ਆਸ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਗੁਰ ਬਾਕ ਪ੍ਰਕ ਜਾਤੀ ਮਲਕ ਧੰਨ ਤੁਮ ਅਹੋ ॥ ਤਨ ਹੰਤਾ ਕੇ ਤਿਆਗਨ ਚਹੋ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮਹਿ ਮਨ ਬਿਗਰਯੋ ਸਦਾ ॥ ਇਕਤਾ ਮਹਿੰ

ਹੀ । ੨ ਨੇਵੇ । ੩ ਆਸਰਾ । ੪ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਫਾਹੀ ਨੂੰ ਦੂਰ
ਕਰ ॥ ੫ ਇਸਥਿਤ । ੬ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵਿਖੇ ।

ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹਿੰ ਕਦਾ ॥ ਨਿਜ ਸੂਰੂਪ ਤਨ ਕੇ ਨਹਿੰ ਜਾਨੋ ॥ ਜਨਮਤ
 ਅਰ ਇਹੁ ਬਿਨਸਨ ਵਾਨੋ ॥ ੯ ॥ ਬਾਰਕ ਤਰਨ ਬਿੱਧ ਹੁਇ ਜਾਇਆ
 ਅਹੇ ਪ੍ਰਣਾਮੀ ਏਵ ਉਪਾਇ ॥ ਤਵ ਸਰੂਪ ਮਹਿੰ ਇਹੁ ਸਭ ਨਾਹਿੰ ॥
 ਸਦਾ ਏਕ ਰਸ ਜਾਨਹੁ ਤਾਹਿੰ ॥ ੧੦ ॥ ਤਨ ਤੇ ਸੂਖਮ ਅਹੈਂ
 'ਰਿਖੀਕ ॥ ਤਿਨਕੀ 'ਗਤ ਜਾਨਹੁ ਬਿਧ ਨੀਕ ॥ ਇਹ ਭੀ ਨਹਿੰ
 ਸੂਰੂਪ ਨਿਜ ਜਾਨਹੁ ॥ ਇਕ ਤੇ 'ਪ੍ਰਬੰਧ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇਨ ਮਾਨਹੁ ॥
 ੧੧ ॥ ਸਭ ਕੇ ਇਕ ਸੁਭਾਵ ਨਹਿੰ ਅਹੈ ॥ ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ 'ਗੰਧ ਰਸ
 ਲਹੈ ॥ ਤਵ ਸਰੂਪ ਮੈਂ ਇਹੁ ਕੁਛ ਨਾਹੀਂ ॥ ਇਨ ਤੇ ਪਰੈ ਲਖਹੁ
 ਉਰ ਮਾਹੀਂ ॥ ੧੨ ॥ ਜੋ ਸੰਕਲਪ ਵਿਕਲਪ ਉਪਾਵੈ ॥ ਦੌਰਤ
 ਜਾਤ ਤੁਰਤ ਹਟ ਆਵੈ ॥ ਇਹੁ ਰਿਖੀਕ ਤੇ ਸੂਖਮ/ਰਿਖਨ ਹੈ ॥ ਸੁੱਧ
 ਅਸੁੱਧ ਹੋਤ ਯੁਧ ਭਨ ਹੈ ॥ ੧੩ ॥ ਮਨ ਤੇ ਬੂਲ ਪਾਇ ॥ ਜੇ ਅਹੈਂ ॥
 ਸੇ ਭੀ ਆਵਨ ਜਾਨੋ ਲਹੈਂ ॥ ਖਟ ਬਿਕਾਰ ਇਹੁ ਪਗ ਪੁ ਮਾਨੀ ॥
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਨ ਮਹਿੰ ਹੁਇ ਜਾਨੀ ॥ ੧੪ ॥ ਛੁਪਾ ਪਿਪਾਸਾ
 ਪ੍ਰਾਣ ਧਰੰਤੇ ॥ ਹਰਖ ਸੋਕ ਮਨ ਕੇ ਲਖਯੰਤੇ ॥ ਇਨ ਤੇ ਭੀ ਸੂਖਮ
 ਤਵ ਰੂਪ ॥ ਖਸਟ ਬਿਕਾਰਨ 'ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਨੂਪ ॥ ੧੫ ॥ ਸਦਾ
 ਅਚਲ ਨਹਿੰ ਆਵਤ ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਆਦਿਕ ਪ੍ਰੇਰਕ ਸਮਦਾਇ ॥
 ਮਨ ਕੀ 'ਗਤਾ ਗਤੀ ਜੋ ਲਖੈ ॥ ਸਭ ਤੇ ਨਿਆਰੈ ਸਭ ਕੇ ਬਿਖੈ ॥
 ੧੬ ॥ ਜਾਨ 'ਨੀਯ ਜੇ ਬੁਧ ਤੇ ਅਹੈ ॥ ਬਿਖੈ 'ਗਿਖੀਕਨ ਕੇ ਨਹਿੰ
 ਲਹੈ ॥ ਸਭ ਤੇ ਨਿਕਟ ਸਭਨ ਤੇ ਦੂਰ ॥ 'ਸਰਦਾ ਨੰਦ ਰਹਯੋ
 ਭਰਪੂਰ ॥ ੧੭ ॥ ਜਿਸ ^{੧੨} ਅਲੰਬ ਕੈ ਲਹਿ ਸਮਦਾਇ ॥ ^{੧੩} ਜੜ੍ਹ
 ਸਭ ਜੇ ^{੧੪} ਚੇਤਨ ਹੁਇ ਜਾਇ ॥ ਸੇ ਸਰੂਪ ਤੂ ਅਪਨੋ ਜਾਨ ॥ ਨਿਰ

੧ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ।	੨ ਹਾਲਤ ।	੩ ਵਖਰਾ ਵਖਰਾ ।	੪ ਸੁਗੰਧੀ ਰਸ ।
ਪ ਭੁਖ ।	੬ ਛੇ ।	੭ ਵਖਰਾ ।	੮ ਜਾਨਲੋਝੇਗਾ ।
ਨੂੰ ।	੧੧ ਸਰ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ।	੮ ਹਾਲਤ ।	੧੦ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ
ਨਹੀਂ ਹਨ ਦਰਖਤ ਪਥਰ ਆਦਿਕ ।	੧੨ ਆਸਰਾ ।	੯ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸਵਾਸ	
	੧੪ ਜੀਵ ਪਸੂ ਪੈਂਡੀ ਆਦਿਕ ।		

ਬਿਕਾਰ ਅਬਨਾਸੀ ਮਾਨ ॥ ੧੮ ॥ ਆਤਮ ਸੌ ਸਬੰਧ ਅਬ ਪਾਇ ॥
 ਨਹੀਂ ਵਾਸਤਵ ਕਲਪਤ ਗਾਇ ॥ ਬੁਧ ਕੋ ਮਨ ਸਬੰਧ ਹੁਇ ਜਾਵੈ।
 ਮਨ ਸੋਂ ਇੰਦੈ ਤਿਮ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ੧੯ ॥ ਇੰਦੈ ਸੁਗਮ ਪਦਾਰਥ
 ਹੋਇ ॥ ਜਾਨਯੋ ਪਰੈ ਜਗਤ ਹੈ ਜੋਇ ॥ ਇੰਦੈ ਤੇ ਮਨ ਲੇਹੁ ਹਟਾਇ॥
 ਉਰ ਅੰਤਰ ਹੀ ਰਾਖ ਟਿਕਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਮਿਟਹਿ ਜਗਤ ਆਤਮ ਸੋਂ
 ਮਿਲੈ ॥ ਬਿਰਤਾ ਲਹੈ ਬਹੁਰ ਨਹਿੰ ਚਲੈ ॥ ਇਮ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ
 ਬਖਾਨਾ ॥ ਦਿਜ ਉਰ ਅੰਤਰ ਕੀਨਸ ਧਯਾਨਾ ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਤੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕਪਾਟ ॥ ਰਾਗ ਦੈਸ਼ ਕੋ ਨਾਸਯੋ ਠਾਟ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਕੀ
 ਸਾਂਕਰ ਛੁਟ ਗਈ ॥ ਬਿਤੀ ਸਤੂਪ ਬਿਖੈ ਬਿਰ ਭਈ ॥ ੨੨ ॥
 ਅਪਨ ਰਿਦੈ ਮਹਿੰ ਅਚਰਜ ਜਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਸ ਭਾ ਅਨਦ
 ਮਹਾਨਾ ॥ ਨੇਤ੍ਰੂ ^੩ਮੂਦ ਕਰ ਕੇਤਕੇ ਕਾਲ ॥ ਲਖਯੋ ਰਿਦੈ ਮਹਿੰ
 ਅਦਭੁਤ ਖਜਾਲ ॥ ੨੩ ॥ ਬਹੁਰ ਗੁਰੂ ਖੈਠੇ ਢਿਗ ਹੇਰੇ ॥ ਬੰਦਨ
 ਕਰ ਗੁਰ ਜਾਨ ਬਡੇਰੇ ॥ ਮਹਿਮਾ ਕਹੀ ਨ ਤੁਮ ਸਮ ਆਨ ॥ ਕੋ
 ਉਪਮਾ ਮੈਂ ਕਰੋ ਬਖਾਨ ॥ ੨੪ ॥ ਅਪਨੋ ਜਾਨ ਰਯਾਨ ਮੁਝ
 ਦੀਨਾ ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਜੋਗੀ ਸਕਹਿੰ ਨ ਚੀਨਾ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਗੁਰ ਢਿਗ
 ਪੈਢਤ ਭਯੋ ॥ ਤਜ ਤਨ ਗੁਰ ਪਗ ਬੀਚ ਸਮਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਮ੍ਰਿਤਕ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰਵਾਈ ॥ ^੪ਦਾਹ ਆਦਿ ਥੀ ਜੋ ਸਮਦਾਈ ॥ ਦਿਨ
 ਸਤਾਰਮੇਂ ਯਗ ਕਰਵਾਇ ॥ ਦਯਾ ਰਾਮ ਦਸਤਾਰ ਬਨ੍ਹਾਇ ॥ ੨੬ ॥
 ਦੋਹਿਗਾ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਵਨ ਕੀਨ ॥
 ਪਿਖ ^੫ਨਮ੍ਰੀ ਹਰਿਗਾਇ ਪ੍ਰਤਿ ਕਰਤ ਸਨੋਹ ਨਵੀਨ ॥ ੨੭ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਅਪਨ ਸਮਾਂ ਤਨ ਤਜਨ ਪਛਾਨਾ ॥ ਚਾਹਯੋ
 ਪੈਤ੍ਰਾ ਗੁਰੂ ਬਨਾਨਾ ॥ ਦਿਯੋਹੁਕਮ ਨਿਜ ਨਿਕਟ ਲਿਖਾਗੀ ॥ ਹੈ

ਮਸੰਦ ਗਨ ਦੇਸ ਮੁਝਾਰੀ ॥ ੨੮ ॥ ਲਿਖਹੁ ਹੁਕਮ ਨਾਮੇ ਸਭ
 ਆਵੈਂ ॥ ਸੰਗ ਸੰਗਤਾਂ ਅਪਨੇ ਲਿਆਵੈਂ ॥ ਸੁਨ ਆਗਜਾਂ ਕੈ ਦੇਸ
 ਬਿਦੇਸ਼ ॥ ਹੁਕਮ ਪਤ੍ਰ ਲਿਖ ਪਠੇ ਵਸੇਸ ॥ ੨੯ ॥ ਜਾਇ ਹੁਕਮ
 ਨਾਮੇ ਜਬ ਦਏ ॥ ਪਠ ਮਸੰਦ ਸਭ ਤਿਆਰੀ ਕਏ ॥ ਲੇਕਰ ਸੰਗ
 ਸੰਗਤਾਂ ਬਿੰਦੁ ॥ ਅਰ ਲੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰੇ ਬਿਲੰਦ ॥ ੩੦ ॥ ਬਲਖ
 ਬੁਖਾਰਾ ਆਦਿਕ ਪੁਰ ਗਨ ॥ ਪਸਚਮ ਦਿਸ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਨਰ ਗਨ ॥
 ਦੱਖਨ ਦਿਸ ਤੇ ਆਦਿ ਉਜੈਨ ॥ ਚਲ ਪਹੁੰਚੇ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਲੈਨ
 ॥ ੩੧ ॥ ਪੁਰਬ ਢਾਕੇ ਪਟਨੇ ਜੇਈ ॥ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਆ ਪਹੁੰਚੇ
 ਤੇਈ ॥ ਪਰਬਤ ਬਾਸੀ ਪੁਰ ਕਸ਼ਮੀਰ ॥ ਆਵਤ ਭੇ ਗਨ ਗੁਰ ਕੇ
 ਤੀਰ ॥ ੩੨ ॥ ਬੇਦੀ ਤੇਹਣ ਭੱਲੇ ਜੇਈ ॥ ਆਇ ਗੁਰ ਢਿਗ
 ਪਹੁੰਚੇ ਤੇਈ ॥ ਜੰਗਲ ਦੇਸ ਸੰਗਤਾਂ ਸੰਗ ॥ ਰੂਪਾ ਜੋਧਾ ਸਹਿਸ
 ਉਮੰਗ ॥ ੩੩ ॥ ਗੁਰ ਘਰ ਤੇ ਮੰਜੀ ਜਿਨ ਪਾਈ ॥ ਆਵਤ ਭੇ
 ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਪਾਈ ॥ ਮਾਝ ਦੇਸ ਦੂਬੇ ਤੇ ਆਦਿ ॥ ਆਵੈਂ ਸਿਖ
 ਧਰ ਧਰ ਅਹਿਲਾਦ ॥ ੩੪ ॥ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਕੇ ਚਾਰੇ ਘਾਇ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਬਹੁ ਤੰਬੂ ਲਗਵਾਇ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਸੁਖ ਸੌਂ ਕਰ ਡੇਰੇ ॥
 ਹੋਵੈ ਰੰਗ ਸੁ ਗੁਰੂ ਭਲੇਰੇ ॥ ੩੫ ॥ ਲਗਹਿ ਦੀਵਾਨ ਸੁ ਦੇਨਹੁ
 ਕਾਲ ॥ ਪਠ ਹੈਂ ਰਾਗੀ ਸ਼ਬਦ ਰਸਾਲ ॥ ਦਰਸੈਂ ਸਿਖ ਮਨ
 ਕਾਮਨ ਪਾਵੈਂ ॥ ਭੇਟਾ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਚਢਾਵੈਂ ॥ ੩੬ ॥ ਸਿੱਖ ਸਿੱਖ
 ਕੈ ਮਿਲ ਹਰਖਾਵੈਂ ॥ ਜੈ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਕੀ ਮੁਖ ਗਾਵੈਂ ॥ ਅਸ ਸਤਿਗੁਰ
 ਬਹੁ ਮੇਲ ਕਰਾਯੋ ॥ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਮੇਦ ਸਭਨ ਹੁਇ ਆਯੋ ॥ ੩੭ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਬੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰ ਸੰਗਤ ਮੇਲ ਕਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪਰੱਤਮੁ

ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੭੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰੱਥ ॥
ੴ ਉਤਪਤ ਪਾਲ ਸਿੰਘਾਰ ਜਗ ਅਹੈ ਜਿਨ੍ਹੋਂ ਕੇ ਹੱਥ ॥ ੧॥

ਚੌਪਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮੈਂ ਕੀਨ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਨਿਜ ਸੂਰੂਪ
ਕੇ ਲਾਏ ਧਜਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਰਾਇ ਸੁ ਨਿਕਟ ਸੁਹਾਵੈਂ ॥
ਤੀਨਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਸ਼੍ਰੋਭ ਅਤ ਪਾਵੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਾਨਾ ਜੀ ਤਬ ਚਲ ਆਏ ॥
ਰਾਇ ਜੋਧ ਆ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੂ ਅੰਸ ਤੈ ਅਰ ਭਟ
ਸਾਰੇ ॥ ਆਇ ਸਜੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਰਵਾਰੇ ॥ ਜੇ ਜਿਸ ਦੰਸ ਮੰਸਦ
ਬਿਲੰਦ ॥ ਸੰਗ ਸੰਗਤਾਂ ਲੈਕਰ ਬਿੰਦ ॥ ੪ ॥ ਪਹੁੰਚਤ ਭੇ ਸਭ ਸਭਾ
ਮਝਾਰੇ ॥ ਕਰ ਕਰ ਨਮੋ ਸਦਰਸ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿੰ ਰਾਗੀ ਸੁੰਦਰ
ਬਾਨੀ ॥ ਖਰੇ ਸੁ ਚੋਬਦਾਰ ਅਗਵਾਨੀ ॥ ੫ ॥ ਚਾਰਨ ਭਾਟ ਕਬਿੱਤ
ਉਚਾਰੈਂ ॥ ਸੋਭਾ ਅਤ ਦਿਵਾਨ ਬਡ ਧਾਰੈਂ ॥ ਤਾਹਿੰ ਸਮੈਂ ਸ੍ਰੀ
ਜਲਧ ਬਬੇਕ ॥ ਪੈਸੇ ਪੰਚ ਨਾਲਿਯਰ ਏਕ ॥ ੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਾਨੇ ਕੈ
ਕਹਿ ਮੰਗਵਾਇ ॥ ਸਭ ਕੇ ਦੇਖਤ ਉਠ ਹਰਖਾਇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ
ਸੋਂ ਪਿਖ ਹਰਿਰਾਇ ॥ ੭ ॥ ਭੁਜਾ ਗਹੀ ਨਿਜ ਬਲ ਬੈਠਾਇ ॥
ਰੁਤੁ ਪ੍ਰਦੱਛਨਾ ਫਿਰ ਕਰ ਦੀਨ ॥ ਪੈਸੇ ਪੰਚ ਨਾਲਿਯਰ ਲੀਨ ॥
ਖਰੇ ਹੋਇ ਧਰ ਭੇਟ ਅਗਾਰੀ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ੮ ॥
ਹੁਨ ਸਾਹਿਬ ਭਾਨੇ ਕਿਧ ਟੀਕਾ ॥ ਜੇ ਭਾ ਕੁਲ ਸੋਫਨ ਮਹਿੰਨੀਕਾ ॥
ਪੁਨ ਸਭ ਸੋਂ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਸੁਨਾਇ ॥ ਮਮ ਸਮ ਅਬ ਜਾਨਹੁ ਹਰਿ
ਰਾਇ ॥ ੯ ॥ ਇਹੁ ਸਭਹਨ ਕੀ ਲੇਹਿ ਸੰਭਾਰ ॥ ਕਰਹਿ ਉਧਾਰਨ

੧ ਉਤਪਤੀ । ੨ ਸਾਰੇ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਪਾਲਣਾ । ੩ ਨਾਸ ਕਰਨਾ । ੪ ਸੂਰਜ
ਦੀ ਕਿਰਨਾ । ੫ ਬਬੇਕ ਦਾ ਸਮੁੰਦਰ ਸਤਿਗੁਰ । ੬ ਬਾਂਹਵਾਂ ਤੋਂ ਪਕੜਕੇ । ੮ ਆਪਣੀ
ਬਾਂ । ੧੦ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਰਮਾਂ ।

ਭੈਜਲ ਪਾਰ ॥ ਸਰਧਾ ਧਰਹਿ ਕਾਮਨਾ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜੋ ਤਰਕਹਿ ਸਭ
 ਅਪਨ ਗਵਾਵਹਿ ॥ ੧੦ ॥ ਸਭ ਸੁਨ ਕਰ ਤਬ ਗ੍ਰੰਵ ਨਿਵਾਈ ॥
 ਆਪ ਜਥਾ ਆਇਸ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਸੋ ਸਭ ਕੇ ਸਿਰ ਪਰ ਹਿਤ
 ਵਾਰੀ ॥ ਮਾਨਹਿੰ ਸਾਦਰ ਆਨੰਦ ਧਾਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਸੂਰਜ ਮੱਲ
 ਪਿਤ ਆਇਸ ਪਾਇ ॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਉਠਯੋ ਤਦਾਇ ॥ ਅਣੀ
 ਰਾਇ ਸ੍ਰੀ ਭਾਨਾ ਸੰਗ ॥ ਬੰਦੇ ਪਗ ਹਰਿਰਾਇ ਉਮੰਗ ॥ ੧੨ ॥
 ਪ੍ਰਿਥਮ ਉਪਾਇਨ ਸਾਹਿਬ ਭਾਨਾ ॥ ਹੀਰੇ ਜੜਤੀ ਜਿਗਾ ਮਹਾਨਾ ॥
 ਮੁਕਤਾ ਗੁੱਛਨ ਕਲਗੀ ਸੰਗ ॥ ਧਰੀ ਸੀਸ ਪਰ ਦਿਪਤ ਉਤੰਗ ॥
 ੧੩ ॥ ਬਿੰਦੁ ਮਸੰਦ ਬਿਲੋਕਨ ਕੀਨ ॥ ਜਥਾ ਜੋਗ ਭੇਟਨ ਸਭ
 ਦੀਨ ॥ ਧਨ ਪਟ ਭੁਖਨ ਚਪਲ ਤੁਰੰਗ ॥ ਜੋਧ ਆਦ ਦੇ ਭੇਟ
 ਉਮੰਗ ॥ ੧੪ ॥ ਤਿਸ ਛਿਨ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ਅਗਾਰੀ ॥ ਲਗੇ
 ਅੰਬਾਰ ਸੁ ਵਸਤ ਅਪਾਰੀ ॥ ਇਮ ਦੇ ਕਰ ਗੁਰਤਾ ਬਡਿਆਈ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਆਨੰਦ ਉਪਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਗਨ ਰੰਕਨ ਕੌ ਦੀਨਸ
 ਦਾਨ ॥ ਕਰੈਂ ਸੁਜਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗੁਨ ਖਾਨ ॥ ਅਸ ਉਤਸ਼ਾਹਿ ਬਿਸਾਲ
 ਭਯੋ ਹੈ ॥ ਏਕ ਜੀਹ ਕਵਿ ਕਹਿਨ ਸਕਯੋ ਹੈ ॥ ੧੬ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੰਮਤ ਸਸ ਦਿਨ ਵੇਦ ਪੁਨ ਵੇਤ ਤ੍ਰੈਦਸੀ ਜਾਨ ॥
 ਵਦੀ ਤਿੱਥਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ਗੁਰ ਗੁਰਤਾ ਲਈ ਮਹਾਨਾ ॥ ੧੭ ॥
 ਹਰਖਤ ਭੀ ਸੰਗਤ ਅਧਕ ਤੈ ਕਛੂ ਸ਼ੋਕ ਉਪਾਇ ॥
 ਪ੍ਰਿਥਮ ਗੁਰਨ ਕ੍ਰਿਤ ਜਾਨ ਕੈ ਜਾਨੈਂ ਗੁਰ ਲੁਪਤਾਇ ॥ ੧੮ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਗੁਰੂ ਕੀਨੈ ਪ੍ਰਗਟ ਉਚਾਰ ॥
 ਕਰਨ ਉਚਤ ਸਭ ਕਰ ਲਯੋ ਸੁਨਹੁ ਸਭੈ ਨਿਰਨਾਰ ॥ ੧੯ ॥

੧ ਪ੍ਰੇਮ ਦਿਤਾ । ੨ ਪਹਿਲੈ । ੩ ਭੇਟਾ । ੪ ਮੁਕਤੀਆਂ ਦਾ ਗੁਛਾ ।
 ੫ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ । ੬ ਕਪੜੇ । ੭ ਗਹਿਣੇ । ੮ ਚੰਚਲ ਘੋੜੇ । ੯ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ।
 ੧੦ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹੀ ਸੰਜਤ ੧੯੪ । ੧੧ ਛਪ ਗਈ ।

ਚੌਪਈ॥ ਚਹੈਂ ਅਬੈ ਗੁਰ ਪੁਰਹਿ ਸਿਧਾਇ॥ ਜੋ ਜਿਸ
 ਕਾਂਖਾਂ ਕਹੁ ਲਿਹੁ ਪਾਇ॥ ਸੁਨਤ ਸਭਨ ਕੇ ਮਨ ਮੁਰਝਾਏ॥ ਸੀਘੁ
 ਬਿਲੋਚਨ ਜਲ ਭਰ ਆਏ॥ ੨੦॥ ਬਦਨ ਸਦਨ ^੨ਦੁਤ ਜਿਸ
 ਅਰਬਿੰਦਾ॥ ਕਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਹੋਰਤਾਂ ਬਿੰਦ॥ ਬੋਲਨ ਕੈ ਸਮਰੋਬ
 ਨਹਿੰ ਹੋਇ॥ ਇਕ ਟਕ ਗੁਰ ਸਰੂਪ ਕਹੁ ਜੋਇ॥ ੨੧॥ ਬਿਰੇ
 ਹਜਾਰਹੁ ਤੁਸਨ ਧਾਰੇ॥ ਬਿਸਮਤ ਰਿਦੈ ਕਸ਼ਟ ਜਿਨ ਭਾਰੇ॥ ਸਭ
 ਦਿਸ ਦੇਖ ਬਹੁਰ ਗੁਰ ਕਹਯੋ॥ ਇਸ ਮਹਿੰ ਕਿਤੇ ਅਚਰਜ ਤੁਮ
 ਲਹਯੋ॥ ੨੨॥ ਸਲਤਾ ਸਮ ਜਗ ਕੇ ਪਰਵਾਹਾ॥ ਬਿਰਹਿ ਨ
 ਕੋਊ ਸੜ ਚਲ ਜਾਹਾ॥ ਜੋ ਅਨਹੋਤੀ ਕੇ ਹੈ ਹੋਰੇ॥ ਉਚਤ ਸੋਚਬੈ
 ਲਖਹੇ ਬਡੇਰੇ॥ ੨੩॥ ਇਹੁ ਤੈ ਸਦਾ ਹੋਤ ਹੀ ਆਈ॥ ਕਰਹੁ
 ਬਿਚਾਰ ਨ ਬਿਰ ਕਿਨ ਪਾਈ॥ ਯਾਂਤੇ ਕਰੋ ਸੁ ਨਿਜ ਨਿਜ ਕਾਂਖਾ॥
 ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਹਮ ਅਪਨੈ ਭਾਖਾ॥ ੨੪॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ਸੰਗ ਪੁਨ
 ਕਹਯੋ॥ ਜਥਾ ਕਰੈਂ ਹਮ ਦੇਖਤ ਰਹਯੋ॥ ਸੋ ਤੁਮ ਕਰੋ ਸਦਾ
 ਉਪਦੇਸ਼॥ ਕਾਟਹੁ ਸਿੱਖਨ ਕੇਰ ਕਲੇਸਾ॥ ੨੫॥ ਸੈਨਾ ਦੇ ਸੈਨੈ ਦੈਇ
 ਹਜਾਰ॥ ਰਾਖਹੁ ਸੰਗ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ॥ ਨਹੀਂ ਕਦਾ ਚਿਤ ਰਣ ਕੋ
 ਚਾਹੋ॥ ਭੋਗਹੁ ਅਨਦ ਬੈਠ ਘਰ ਮਾਹੋ॥ ੨੬॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ਸੁ
 ਬਿਨੇ ਬਖਾਨੀ॥ ਜੇ ਰਿਪ ਲੈ ਕਰ ਸੈਨ ਮਹਾਨੀ॥ ਚਢ ਆਵੈ ਹਮ
 ਪਰ ਬਲ ਧਰੈ॥ ਕਰੈ ਗਾਰਬ ਅੰ ਜੇ ਲਰ ਪਰੈ॥ ੨੭॥ ਤਬ ਕਿਆ
 ਕਰਹਿੰ ਹੁਕਮ ਸੋ ਕਰੇ॥ ਹੋਇ ਅਵੱਸ਼ ਕਰਣ ਉਰ ਧਰੇ॥ ਸੁਨ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਭ ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਪਰ ਚਢ ਕਰ ਚਹਿ ਆਨਾ॥
 ੨੮॥ ਸੋਨਹਿੰ ਆਵਨ ਪਾਵਹਿ ਕੈਸੇ॥ ਨਿਫਲ ਪਰੈ ਘਨ ਧੁਧਹਿ
 ਜੈਸੇ॥ ਓਰੇ ਸਮ ਗਰ ਹੈ ਮਗ ਮਾਹੀਂ॥ ਤੁਮ ਲੈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈ

ਮੰਦੇ

ਸੰਸਾਰ

ਨਾਹੀਂ ॥ ੨੯॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗਾਇ ਅਨੰਦੇ ॥ ਚਰਨ ਪਿਤਾਮੈਂ
 ਕੇ ਜੁਗ ਬੰਦੇ ॥ ਬਹੁਰ ਨਾਨਕੀ ਦਿਸ ਕੈ ਦੇਖ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਕਰ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਵਿਸੇਖ ॥ ੩੦ ॥ ਹਮਰੀ ਜਨਨੀ ਕੇਰ ਸਥਾਨ ॥ ਨਾਮ
 ਬਕਾਲਾ ਗਾਮ ਸੁਜਾਨ ॥ ਹਮ ਪਾਛੇ ਤਹਿੰ ਬਸ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਤਵ
 ਸੁਤ ਗੁਰੂ ਕਾਲ ਇਕ ਥਾਏ ॥ ੩੧ ॥ ਸੁਤ ਕੇ ਸੁਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ਜੁਤ
 ਦੇਖ ॥ ਤਵ ਸਰੀਰ ਕੀ ਵੈਸ ਵਿਸੇਖ ॥ ਅਨਕ ਰੰਗ ਕੇ ਸਮਾਂ
 ਨਿਹਰਕੈ ॥ ਪੁਨ ਆਵਹੁ ਤਨ ਤਿਆਗਨ ਕਰਕੈ ॥ ੩੨ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਸੂਰਜ ਮਲ ਦਿਸ ਤਬ ਹੋਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਸੁਭ ਬਚ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥
 ਹੋ ਸੁਤ ਤੁਮ ਰਹੁ ਫਿਗ ਹਰਿਗਾਇ ॥ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ ਬਿਲੰਦਹਿ ਪਾਇ
 ॥ ੩੩ ॥ ਬੰਸ ਬਿਧੁਧਿ ਬਹੁ ਤੇਹਿ ਅਗਾਰੀ ॥ ਬਡ ਪ੍ਰਤਾਪ ਹੈ ਜਗਤ
 ਮਝਾਰੀ ॥ ਰਾਜ ਜੋਗ ਹੈ ਤੁਹਿ ਕੁਲ ਮਾਹੀ ॥ ਸੁਨ ਸੂਰਜ ਮਲ ਬੰਦੇ
 ਪਾਹੀ ॥ ੩੪ ॥ ਅਣੀ ਰਾਇ ਦਿਸ ਦਿਗਨ ਚਲਾਇ ॥ ਕਹਿਤ
 ਭਏ ਕੁਛ ਕਹੁ ਵਿਪਾਇ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਬੰਦੇ ਪਿਤਾ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਦਾ
 ਰਹੋ ਮੈਂ ਸੰਗ ਤੁਹਾਰੇ ॥ ੩੫ ॥ ਹੋਇ ਤੌ ਇਹੁ ਬਰ ਦੀਜੈ ॥
 ਨਿਜ ਤੇ ਜੁਦਹਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਕੀਜੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬੀਰੋ ਦਿਸੁ ਦੇਖਨ ਕਰਯੋ ॥
 ਸੁਭ ਬਰ ਨਿਜ ਮੁਖ ਤੇ ਅਸ ਰਰਯੋ ॥ ੩੬ ॥ ਬੰਸ ਬਿਖੈ ਤਵ ਬੀਰ
 ਹੁਵੈ ਹੈਂ ॥ ਦਸਮ ਰੂਪ ਫਿਗ ਰਹਿ ਸੁਖ ਲੈ ਹੈਂ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਸ਼ਟ
 ਸੰਗਤ ਸਭ ਹੋਰੀ ॥ ਜੋ ਜਿਸ ਕਾਂਖਾ ਸੀ ਤਿਸ ਬੇਰੀ ॥ ੩੭ ॥ ਸਭ
 ਕੀ ਪੂਰਨ ਕੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਦੇ ਧੀਰਜ ਸਭ ਬਿਧ ਹਿਤ ਨਾਲਾ ॥
 ਪੁਰੀ ਪਤਾਲ ਕੈਸ਼ਠੇ ਏਕ ॥ ਚਹਯੋ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਨ ਜਲਬ ਬਦੇਕ ॥ ੩੮ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਬੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਹਰਿਗਾਇ ਜੀ ਗੁਰੂ ਗਾਦੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਛਿੱਤ੍ਰਮੁ

ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੭੯ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕਰ ਜੋਰ ਤਬ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨ ਬਖਾਨ ॥
 ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਤੋਬਜ ਸਿੱਖ ਦਿਹੁ ਉਪਦੇਸ਼ ਮਹਾਨ ॥ ੧ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਪਰਮ ਗਤੀ ਕੇ ਪਾਵੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ
 ਸੰਤਾਪ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਰਾਵਰ ਕੇ ਉਪਦੇਸ਼ ॥ ਹਤ ਬਿਕਾਰ
 ਸੁਖ ਲਹੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ॥ ੨ ॥ ਇਹੁ ਸੁਨ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਅਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁ ਠਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪੰਚਮ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਵਸੇਸ਼ ॥
 ਕਰਿਯੋ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ ॥ ੩ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਚਾਂਦਨਾ
 ਚਾਦਨੁ ਆਗਨਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਅੰਤਰਿ ਚਾਦਨਾ ॥ ੧ ॥ ਆਰਾਧਨਾ
 ਆਰਾਧਨੁ ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਨਾ ॥ ੨ ॥ ਤਿਆਗਨਾ
 ਤਿਆਗਨੁ ਨੀਕਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੈਪ ਲੋਭੁ ਤਿਆਗਨਾ ॥ ੩ ॥ ਮਾਗਨਾ
 ਮਾਗਨੁ ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮਾਗਨਾ ॥ ੪ ॥ ਜਾਗਨਾ ਜਾਗਨੁ
 ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਹਿ ਜਾਗਨਾ ॥ ੫ ॥ ਲਾਗਨਾ ਲਾਗਨੁ
 ਨੀਕਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਨਾ ॥ ੬ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਤਿਸਹਿ
 ਪਰਾਪਤੇ ਜਾਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਨਾ ॥ ੭ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਸਭ
 ਕਿਛ ਨੀਕਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਾਗਨਾ ॥ ੮ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਜਿਸ ਨਰ ਕੇ ਬਡਭਾਗ ਜਗ ਇਹੁ ਮਾਨਹਿ ਉਪਦੇਸ਼ ॥
 ਗੁਰ ਪੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਲੇ ਤਿਆਗਹਿ ਸਕਲ ਕਲੇਸ਼ ॥ ੯ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਮੇਰੇ ਪਰਵਾਰੂ ॥ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ
 ਮੰਗਲਾ ਚਾਰੂ ॥ ਪਠਹੁ ਸ਼ਬਦ ਸਿਮਰਹੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ॥ ਮੈਂ ਗਮਨਹੁੰ
 ਅਬ ਅਪਨੇ ਧਾਮੁ ॥ ੫ ॥ ਕਰਹੁ ਨ ਸੇਕ ਓਕ ਮਹਿੰ ਕੋਈ ॥
 ਬਿਰੀਅਹਿ ਗੁਰੂ ਪਰਾਇਨ ਹੋਈ ॥ ਸੋ ਪਜਾਰੇ ਜੋ ਕਹਯੇ ਕਮਾਵੈ ॥
 ਅੰਤ ਸਮੈਂ ਸਦ ਗਤ ਕੇ ਪਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਸਦਾ ਸਨੇਹ ਕਰੈ ਗੁਰਬਾਨੀ ॥

ਪਠਨ ਸੁਨਨ ਤੇ ਆਨੰਦ ਠਾਨੀ ॥ ਇਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿ ਕੈ ਉਪਦੇਸ਼
 ॥ ਸਭ ਕੇ ਧੀਰਜ ਦੀਨ 'ਵਿਸੇਸ਼ ॥ ੭ ॥ ਨਾਮ ਪਤਾਲ ਪੁਰੀ ਜਹਿ
 ਕਰਯੋ ॥ ਕੇਠਾ ਸੁਦਰ ਤਹਾਂ ਸੁਧਰਯੋ ॥ ਚੰਦਨ ਸੰਗ ਲੀਪਬੈ
 ਠਾਨਾ ॥ ਸਗਲ ਗੰਧ ਤੇ ਬਹੁ 'ਚਰਚਾਨਾ ॥ ੮ ॥ ਫੁਲ ਸੁਗੰਧਤ
 ਰਚਤ ਬਿਸਾਲਾ ॥ 'ਲਰਕਾਈ ਚਾਰਹੁ ਦਿਸ ਮਾਲਾ ॥ ਬਹੁ
 ਪਵਿੱਤਰਾ ਕਰੀ ਬਨਾਇ ॥ ਪੁਨ ਸੁਦਰ ਸ਼ੁਭ ਫਰਸ਼ ਕਰਾਇ ॥ ੯ ॥
 ਮਿਦਲੁ ਬਿਛੌਨਾ ਏਕ ਬਨਾਇ ॥ ਚਾਂਦਨ ਹਿਤ 'ਘੜ੍ਹ ਦੀਪ
 ਜਗਾਇ ॥ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚ ਸੰਗਤ ਸਾਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਸ਼ਟ
 ਚਹੁ ਦਿਸ ਪਰ ਡਾਰੀ ॥ ੧੦ ॥ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਕੇ ਦੀਨ ਦਿਲਾਸਾ ॥
 ਸ਼ੋਕ ਨ ਧਰੋ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਬੰਸ ਗੁਰੂ ਅਰ ਭਾਨਾ ਨੇਰੇ ॥ ਤਿਨ
 ਸੌਂ ਬਚਨ ਕਹਯੋ ਤਿਸ ਬੇਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਅਸ਼ਟਮ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ
 ਹਰਿਰਾਇ ॥ ਕੋਸ਼ਟ ਕੇ ਦਲ ਖੇਲਹਿ ਆਇ ॥ ਤਬ ਲਹੁ ਨਹਿੰ
 ਸਮੀਪ ਕੇ ਆਵੈ ॥ ਜੋਧਾ ਗਨ ਚਹੁਦਿਸ ਬਿਰ ਬਾਵੈ ॥ ੧੨ ॥
 ਨਿਸ ਦਿਨ ਰਾਖਹਿੰ ਸਭ ਤਕਰਾਈ ॥ ਕੀਰਤਨ ਕਰਹੁ ਸੁਨਹੁ ਮਨ
 ਲਾਈ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਕਸਠ ਮਹਿੰ 'ਬਰ ਗਏ ॥ ਦ੍ਰਾਰ ਕਿਵਾਰਨ
 ੧੦ ਸੰਜਤ ਕਏ ॥ ੧੩ ॥ ੧੧ ਸਾਂਕਰ ਲਾਇ ਕਰੇ ੧੨ ਦਿਢ ਸੇਇ ॥ ਬੈਠੇ
 ਪ੍ਰਭੂ ਇਕਾਂਕੀ ਹੋਇ ॥ ੧੩ ਪਦਮਾਸਨ ਕੈ ਕਰਕੈ ਬਿਰੇ ॥ ਨਿਜਾ ਨੰਦ
 ਮਹਿੰ ਭੇ ਅਸਬਿਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਸਪਤ ਦਿਵਸ ਲੌ ਐਸ ਸਮਾਧ ॥
 ਬਿਰੇ ਅਚਲ ਹੀ ਰੂਪ ਅਗਾਧ ॥ ਅਸ਼ਟਮ ਦਿਨ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ॥
 ਤੇਨ ਕੇ ਤਜਾਗਨ ਕੀਨ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ੧੫ ॥ ਲਾਇ ਕੰਧ ਕੈ ਸੰਗ
 ਪਿਛਾਰੀ ॥ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਸ ਬਾਰੀ ॥ ਇਤ ਚਹੁ ਦਿਸ ਕੋਸਠ

੧ ਬਹੁਤ । ੨ ਲਿਪਿਆ । ੩ ਸੁਗੰਧੀ । ੪ ਛਿਣਕਿਆ ।
 ੫ ਲਟਕਾਈਆਂ । ੬ ਸੁਦਰ ਬੜਾ । ੭ ਘਿਓ । ੮ ਕੋਠੇਹੂੰ । ੯ ਰਲੇ
 ਗਏ । ੧੦ ਦੰਦ ਕਰਕੇ । ੧੧ ਕੁੜਾ । ੧੨ ਤਕੜੇ ਹੋਕੇ । ੧੩ ਜੋਗੀਆਂ
 ਵਾਲਾ ਆਸਣ ਲਗਾ ਕੇ ।

ਪਰਵਾਰੇ ॥ ਭਈ ਸੰਗਤਾਂ ਆਨ ਹਜਾਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਭਾਉ ਸਭਨ ਕੇ
 ਭਯੋ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਗਾਵਹਿੰ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਕੇ ਜਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਆਗਵਨ
 ਸੁਰਨ ਸੁਧ ਪਾਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਕ ਮਨ ਮੋਦ ਉਪਾਈ ॥ ੨੦ ॥
 ਗਾਰੀਬਾਨ ਸਭ ਚਢੇ ਬਿਮਾਨ ॥ ਤੁਰਨ ਆਇ ਬਿਰੇ ਅਸਮਾਨ ॥
 ਕਮਲਾਸਨ ਆਤੁਛ ਮਰਾਲਾ ॥ ਚੰਦ ਚੂਝੁ ਚਢ ਬਿਖਭ ਬਿਸਾਲਾ
 ॥ ੨੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਿਸਨ ਖਗ ਪਤ ਆਰੋਏ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸੰਗ ਗਨ
 ਹੋਏ ॥ ਗੋਰਖ ਆਦ ਸਿੱਧ ਸਮਦਾਇ ॥ ਆਏ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਅਲਾਇ
 ॥ ੨੨ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ ਇਕ ਮਹਾਂ ਬਿਮਾਨ ॥ ਆਯੋ ਜਗਮਗ
 ਰਰਤ ਮਹਾਨ ॥ ਮੁਕਤਾ ਕੀ ਝਾਲਰ ਲਰਕੰਤੀ ॥ ੨੩ ॥ ਮਣ ਗਣ ਜੋਤ
 ਆਧਕ ਸਮਕੰਤੀ ॥ ੨੪ ॥ ਕੰਚਨ ਰਿਤੁਤ ਹੀਰਨ ਸੰਗ ॥ ਚਮਕਹਿੰ
 ੨੫ ਚਾਰੂ ਕਲਸ ਉਤੰਗ ॥ ਕਰ ਬਿਨਤੀ ਮੁਖਿ ਦੇਵ ਤਦਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਹ ਮਹਿੰ ਬੈਠਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਕਮਲਾਸਨ ਭੇ
 ਨੇਰੇ ॥ ੨੭ ਕੁਸਮਾਂਜਲ ਕੋ ਛੋਰ ਘਨੇਰੇ ॥ ਕਲਪ ਬਿਛੁਨ ਕੀ ਢੂਲਨ
 ਮਾਲਾ ॥ ਪਹਿਰਾਈ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੨੮ ॥ ਤਿਮ ਚੰਦਨ
 ਚਰਸਯੋ ਚਹੂੰ ਓਰ ॥ ਧੂਪ ਧੁਖਾਈ ਗੰਧ ਜਿਸ ਜੋਰ ॥ ਸਭ ਮਿਲ
 ੨੯ ਸਤੁਤ ਉਚਾਰਤ ਭਏ ॥ ਸਭ ਆਗਮਨ ਆਪ ਕੋ ਭਏ ॥ ੨੩ ॥
 ਜਗ ਮਹਿੰ ਕਾਰਜ ਕੀਨ ਘਨੇਰੇ ॥ ਭਏ ਸਹਾਈ ਸੰਗਤ ਕੇਰੇ ॥ ਤੁਰਕ
 ਤੇਜ ਰਣ ਕਰ ਦਮਨਾਯੋ ॥ ਲਾਖਹੁੰ ਹਤ ਕਰ ਯਸ ਉਪਜਾਯੋ ॥
 ੨੪ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਰਾਵਰ ਕੀਰਤ ਪਾਵਨ ॥ ਪਠਹਿੰ ਸੁਨਹਿੰ ਜੇ ਕਰੇ
 ਸੁਨਾਵਨ ॥ ਸੋਨਰ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਕਸਟ

੧ ਸਮੂਹ ।
ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਵਿਸ਼ਨੂ ।
ਦਾ ਬਲਦ ਵਾਹਨ ਹੈ ।
੧੧ ਸੋਨਾ ।

੨ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨ ਖਬਰ ਪਾਈ ।
੪ ਖੁਸ਼ੀ ।
੮ ਸ਼ਿਵਜੀ ਗਰੜ ਵਾਹਨ ਹੈ ।
੧੨ ਸੁੰਦਰ ।

੫ ਦੇਵੇ ।
੮ ਸ਼ਿਵਜੀ ਗਰੜ ਵਾਹਨ ਹੈ ।
੧੩ ਢੁਲਾਂ ਦੇ ਬੁਕ ।

੩ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਸਾਰੇ ਦੇਵਤੇ
੬ ਬ੍ਰਹਮਾ ।
੮ ਮੈਤੀਆਂ ਦੀ ।
੧੪ ਉਸਤਿਤ ।

੭ ਪਿਵ ਜਿਸ
੧੦ ਮਣੀਆਂ ।
੧੫ ਦਬਾ

ਮਿਟਾਵੈ ॥ ੨੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਦੇਖ ੴ ਅਮ੍ਰਖ ॥ ਮਿਦ ਬੋਲਤ
 ਦੇ ਧੀਰ ਵਿਸੇਖ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਅਨਦ ਸੁਰਨ ਕੇ ਗਨ ਕੋ ॥ ਫਿਰ ਫਿਰ
 ਹੋਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਮਨ ਕੋ ॥ ੨੬ ॥ ਸਘਨ ਅਧਕ ਘਨ ਲਾਲੀ ਸੰਗ ॥
 ਪਿਖਤ ਸੰਗਤਾਂ ਅਚਰਜ ਰੰਗ ॥ ਸਭਹਨ ਗਗਨ ੨ਬਿਲੋਚਨ ਲਾਈ ॥
 ਕੈਤਕ ਹੋਤ ਸੁਰਨ ਸਮਦਾਏ ॥ ੨੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੋ
 ੳਪ੍ਰਸਤਾਨਾ ॥ ੪ਹੇਰ ਚਿਹਨ ਅਸ ਸਭ ਨਰ ਜਾਨਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਉਚੇ
 "ਨਾਦ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿੰ ਸੱਤਿਨਾਮ ਸੁਖਵਾਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਪੁਨ
 ਉਠੇ ਕੇ ਚਲਯੋ ਬਿਮਾਨ ॥ ਦੇਵਨ ਉਤਸ਼ਵ ਕਰਤ ਸੁ ਜਾਨ ॥
 ਚਲਹਿੰ ਚਮਰ ਚਾਰਹੁ ਦਿਸ ਚਾਰੁ ॥ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਠਤ
 ਮਹਿਕਾਰੁ ॥ ੨੯ ॥ ਸੰਖ ਮਿਦੰਗਨ ਕੀ ਧੁਨ ਸੰਗਾ ॥ ਗਮਨਤ
 ਕਰਤੇ ਚਢਹਿੰ ਉਤੰਗਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਸ਼ਬਦ ਭਨਹਿੰ ਬਹੁ ਬਾਰੀ ॥
 ਸਭ ਤੇ ਗੁਰੂ ਬਿਮਾਨ ਅਗਾਰੀ ॥ ੩੦ ॥ ਜਹਿ ਲਗ ਪਹੁਚਨ ਜਹਿ
 ਸੁਰ ਸ਼ਕਤ ॥ ਤਹਿ ਲਗ ਪਹੁਚ ਸਹਿਤ ਗੁਰ ਭਗਤ ॥ ਜਹਿ
 ਜਾਹਿ ਨ ਸਕਹਿੰ ਅਗਾਰੀ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਹਟ ਹਟ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ੩੧ ॥
 ਤਪ ਜਨ ਆਦ ਲੋਕ ਕੈ ਛੋਰ ॥ ਜਾਤ ਬੇਗ ਤੇ ਉਠੇ ਉਠੇ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਲੋਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੰਗ ॥ ਪੁਨ ਤਹਿ ਤੇ ਪ੍ਰਸਥਾਨ ਉਤੰਗਾ ॥ ੩੨ ॥
 ਜਾਇ ਬਕੁਠ ਮਝਾਰ ਪ੍ਰਵੇਸੇ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਪੁਰ ਸੁਰ ਪਹੁਚ
 ੧੧ ਅਸੇਸੇ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ ਥਾਨ ॥ ਪਹੁਚੇ ਜੋਤ ਰੂਪ
 ਭਗਵਾਨ ॥ ੩੩ ॥ ਨਿਜ ਕੀਰਤ ਜਗ ਮਹਿੰ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਸਿੱਖੀ
 ਮਗ ਬਿਦਤਾਇ ਉਦਾਰ ॥ ਦਾਸ ਅਨੇਕ ਉਧਾਰਨ ਕੀਨੇ ॥ ਦੋਹਿ
 ਲੋਕਨ ਮਹਿੰ ਸਭ ਸੁਖ ਦੀਨੇ ॥ ੩੪ ॥ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਸਤਿਗੁਰ

੧ ਸਭ ਨੂੰ ।	੨ ਅਕਾਸ਼ ਵਲ ਅਖਾਂ ਲਾਈਆਂ ।	੩ ਜਾਣਾ ।	੪ ਦੇਖਕੇ
੫ ਸ਼ਬਦ ।	੬ ਚੇਰ ।	੭ ਚਾਰੇ ਤਰੱਫ ਸੁੰਦਰ ।	੮ ਸ਼ੀਘਰ ।
੯ ਤਰਣ ।	੧੧ ਬਹੁਤ ।		੧੦ ਉਚਾ ।

ਪੂਰੇ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਜ਼ਾਹਿਰ ਜਗਤ ਜ਼ਹੂਰੇ ॥ ਸਿਮਰੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਹਿ
ਜ਼ਰੂਰ ॥ ਚਹੁੰ ਚੱਕਨ ਮਹਿੰ ਸਿਖ ਇਛ ਪੂਰ ॥ ੩੫ ॥ ਸਦਾ
ਭਵਿੱਖਜਤ ਮਹਿੰ ਤਿਮ ਗੋਤ ॥ ਹੋਤ ਬਿਦਤ ਦੇਖਤ ਚਿਤ ਪੀਤ ॥
ਮਨਸਾ ਪੂਰਹਿ ਦਾਸਨ ਕੇਰੀ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕਰਹਿ ਸਹਾਇ ਬਡੇਰੀ । ੩੬ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੰਮਤ ਚੰਦ ਰਿਖ ਵੇਦ ਪੁਨ ਪੰਚਮ ਸੁਦੀ ਸੁ ਚੇਤ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਗਏ ਬਕੁਠ ਨਿਕੇਤ ॥ ੩੭ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ
ਸਤੱਤ੍ਰਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਉਤ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੱਚ ਖੰਡ ਲੀਨ ਜੋਤ ਮਹਿੰ ਥਾਇ ॥

ਇਤ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਜਸ ਭਈ ਸੁਨ ਸ੍ਰੌਤਾ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥

ਸਾਹਿਬ ਭਾਨਾ ਬੰਸ ਗੁਰ ਸੂਰਜ ਮੱਲ ਸੁਜਾਨ ॥

ਭਾਈ ਰੂਪਾ ਜੋਧ ਆਦਿ ਸਿੱਖ ਮਸੰਦ ਮਹਾਨ ॥ ੨ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਬਿਰ ਸਮੀਪ ਸ੍ਰੀ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ॥ ਸਪਤਮ ਗੁਰ
ਕੈ ਸਭ ਤਬ ਸਾਦਰ ॥ ਕਹਯੋ ਉਠਹੁ ਅਬ ਖੋਲਹੁ ਦ੍ਰਾਰਾ ॥ ਜਿਮ
ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਉਚਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਲਖ ਲੀਜਹਿ ਅਬ ਅਸ਼ਟਮ
ਦਿਨ ਕੈ ॥ ਕਰਹੁ ਸੰਭਾਰਨ ਰੁਕੂ ਬਚਨ ਕੈ ॥ ਚਤੁ ਘਟੀ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਵੇਲੇ ॥ ਲਖ ਲੀਨੇ ਸਭ ਚਿਨ੍ਹ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ੪ ॥ ਸੁਨ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰ ਸ੍ਰੀ
ਹਰਿਰਾਇ ॥ ਚੀਰ ਸਰੀਰ ਨਵੀਨੇ ਪਾਇ ॥ ਜਪੁਜੀ ਪਠ ਕਰ ਦ੍ਰਾਰ
ਅਗਾਰੀ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਅੰਤਰ ਤੇ ਸਾਂਕਰ
ਖੁਲ੍ਹੁ ਗਈ ॥ ਵਹਿਰ ਇਨਹੁ ਸਭ ਧੁਨ ਸੁਨ ਲਈ ॥ ਖੋਲ੍ਹੇ ਦ੍ਰਾਰ
ਕਿਵਾਰ ਹਟਾਏ ॥ ਲਗੇ ਕੰਧ ਸੌਂ ਗੁਰ ਦਰਸਾਏ ॥ ੬ ॥ ਪਦਮਾਸਨ

ਕਰ ਬਿਰੇ ਗੁਸਾਈ ॥ ੧ ਮੁੰਦ੍ਰਤ ਲੋਚਨ ਸੂਸ ਨ ਆਈ ॥ ਨਿਮ੍ਰਹੇਇ
 ਸਭ ਬੰਦਨ ਕਰੀ ॥ ਦੀਜੇ ਹੁਕਮ ਸਭ ਕੇ ਤਿਸ ਘਰੀ ॥ ੨ ॥ ਚੰਦਨ
 ਆਦਿ ਸਮਿੱਗ੍ਰੀ ਸਾਰੀ ॥ ਕੀਜਹਿ ਤਿਆਰੀ ਬਿਲਮ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਹਰਿਰਾਇ ਸੁ ਭਾਨਾ ਸਾਦਰ ॥ ਸੂਰਜ ਮੱਲ ਸ੍ਰੀ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ॥ ੩ ॥
 ਹਿਤ ਮੱਜਨ ਸੁਭ ੪ ਦਧੀ ਮੰਗਾਇ ॥ ੫ ਸ਼ਤੰਦ੍ਰਵ ਕੇ ਸੁਚ ਨੀਰ
 ਲਿਆਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਨ ਕਰਵਾਇ ਸ਼ਨਾਨ ॥ ਜਿਨ ਮੁਖ ਜੋਤ ਸੁ
 ਦਿਪਹਿ ਮਹਾਨ ॥ ੬ ॥ ਸੁੰਦਰ ਚਾਦਰ ਤਨ ਪਹਿਰਾਏ ॥ ਨਰ
 ਬਹੁ ਲਾਗ ਬਿਮਾਨ ਬਨਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤਨ ਪੌਛਾਵਨ ਕੀਨ ॥
 ਪੁਸ਼ਪ ਮਾਲ ਲਰਕਾਇ ਸੁ ਦੀਨ ॥ ੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਤਨੀ ਅੰ
 ਨੁਖ ਆਈ ॥ ਸੰਗ ਨਗਰ ਨਾਰੀ ਸਮਦਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਗੁਨ
 ਬਰਨਨ ਕਰਤੀ ॥ ੮ ਅਸੂ ਬਿਲੋਚਨ ਤੇ ਬਹੁ ਢਰਤੀ ॥ ੯ ॥ ਸੰਗਤ
 ਆਨ ਹਜਾਰਹੁ ਖਰੀ ॥ ੯ ਇਕ ਦਿਸ ੧ ਅਖਲ ੧ ਬਾਹਿਨੀ ਬਿਰੀ ॥ ਜੈ
 ਜੈ ਕਾਰ ਹੋਤ ਚਹੁਫੇਰੇ ॥ ਸਾਦਰ ਸਭ ਬਿਵਾਨ ਦਿਸ ਹੇਰੇ ॥ ੧੦ ॥
 ਤਬ ਸੂਰਜ ਮਲ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ॥ ਰਾਇ ਜੋਧ ਅਰ ਭਾਨਾ ਸਾਦਰ ॥
 ਇਨ ਭ ਆਦਿਕ ਬਿੰਦ ਮਸੰਦ ॥ ਲਿਯੋ ਉਠਾਇ ਬਿਮਾਨ ਬਿਲੰਦ
 ॥ ੧੧ ॥ ਜੈ ਜੈ ਸੰਖਨ ਧੁਨੀ ਕਰਾਵੈਂ ॥ ਗਨ ਰੰਗਨ ਪੁਸ਼ਪਨ
 ਬਰਖਾਵੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ਚਮਰ ਗਹਿ ਹਾਬ ॥ ਕਰਹਿ ਢੁਰਾਵਨ
 ਉਚਤਾ ਸਾਬ ॥ ੧੨ ॥ ਆਗੇ ਚਲਤ ਸੁ ਰਾਗੀ ਗਾਵਤ ॥ ਪੌਜੀ
 ਲਾਇ ਦਰਬ ਕੇ ਪਾਵਤ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਜਾ ੧੦ ਸੁਠ ਬਲਹਿ ਉਤਾਗੇ
 ਚਿਖ ਚੰਦਨ ਕੀ ਭਲੀ ਸੁਧਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਬਹੁਰ ਦੇਹ ਗੁਰ ਧਰੀ
 ਸੁਧਾਰ ॥ ਸੂਰਜ ਮੱਲ ਕਰ ਲਾਂਬੂ ਧਾਰ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਹਿ ਦੀਨ

੧ ਅਖਾਂ ਮੀਟ ਕੇ ।	੨ ਨਿਮ੍ਰਤਾ ।	੩ ਇਸ਼ਨਾਨ ।	੪ ਦਹੀਂ ।
ਪ ਸਤਲੁਜ ਦਰਿਆ ।	੬ ਚਮਚਦੀ ।	੭ ਅਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਜਲ ਵੀਆਂ ਬੂਢਾਂ ਕਿਰਦੀਆਂ	
ਹਨ ।	੮ ਸੁੰਹ ।	੯੦ ਸੁੰਦਰ ਜਗ੍ਹਾ ।	

ਲਗਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਿਰਹਿ ਸ਼ੇਕ ਉਪਜਾਇ ॥ ੧੯ ॥ ^੧ਭਾਵਰਾਗ
 ਸਗਰੇ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਕਰਣਾ ਰਸ ਜਨ ਮੂਰਤ ਧਾਰੀ ॥ ਕੀਰਤਨ ਹੋਤ
 ਸੁਨਤ ਸਭ ਬਿਰੇ ॥ ਕਿਤਕ ਬੇਰ ਲਗ ਪਿਖ ਗੀ ਜਰੇ ॥ ੨੦ ॥
 ਲਾ ਪੈੜੀ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਇ । ਪੁਨ ਉਠ ਸਭ ਮੱਜੇ ਜਲ ਆਇ ॥
 ਧਰਮਸਾਲ ਆ ਲਾਇ ਦਿਵਾਨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਕੀਨ ਤਬ
 ਗਾਨ ॥ ੨੧ ॥ ਪੰਜਾਮ੍ਰਤ ਭਾ ਤਿਆਰ ਤਦਾਇ ॥ ਪਠ ਸੁਹਿਲਾ
 ਸਭ ਮਹਿੰ ਬਰਤਾਇ ॥ ਪੰਜ ਗ੍ਰੰਥੀ ਕੇ ਪਾਠ ਰਖਾਯੋ ॥ ^੨ਸਿੰਘ ਕਾਲ
 ਮਹਿੰ ਭੋਗ ਸੁ ਪਾਯੋ ॥ ੧੯॥ ਸੌਦਰ ਕੀ ਚੌਂਕੀ ਪੁਨ ਭਈ ॥ ਨਿਸ
 ਮਹਿੰ ਕਬਾ ^੩ਸੱਦ ਕੀ ਬਈ ॥ ਧੀਰ ਮੱਲ ਥੋ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ॥ ਗ੍ਰੰਥ
 ਸਾਹਿਬ ਥੋ ਛਿਗ ਤਿਸ ਬਾਰ ॥ ੨੦ ॥ ਯਾਂਤੇ ਨਿਤ ਪੰਜ
 ਗ੍ਰੰਥੀ ਪਾਠ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਹੋਵੈ ਸੁਭ ਠਾਨ ॥ ਕੀਰਤਨ ਹੋਵੈ
 ਦੋਨਹੁ ਕਾਲ ॥ ਨਿਸ ਗੁਰ ਗਿਰਾ ਕਬਾ ਹਿਤ ਨਾਲ ॥ ੨੧ ॥
 ਦਿਵਸ ਚਤੁਬੇ ਜਬ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਸੰਗਤ ਗੁਰ ਸੁਤ ਸੰਗ ਸਿਧਾਯੋ ॥
 ਚਿਖ ਸਬਾਨ ਆ ਬੰਦਨ ਕਰੀ ॥ ਪੁਸ਼ਪ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਭ ਤਿਹ ਘਰੀ
 ॥ ੨੨ ॥ ਚੁਨ ਲੀਨੇ ^੪ਸ਼ਤੱਦ੍ਰਵ ਪਰਵਾਹਿ ॥ ਅਬ ਲਗ ਜਹਿੰ ਗੁਰ
 ਸਿਖ ਫੁਲ ਪਾਹਿੰ ॥ ਚਿਖ ਸਬਾਨ ਪੁਨ ਆਵਤ ਭਏ ॥ ਕਾਰੀਗਰ
 ਮੰਗਵਾਵਤ ਭਏ ॥ ੨੩॥ ਈਂਟ ਰੁ ਚੂਨਾ ਬਹੁ ਮੰਗਵਾਇ ॥ ਦਿਹੁਰਾ
 ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਭ ਬਿਨਵਾਇ ॥ ਮੰਦਰ ਕੀ ਸੁਭ ਨੀਵ ਧਰਾਈ ॥ ਪੁਨ
 ਮੱਜੇ ਧਰਮਸਾਲਜਿ ਆਈ ॥ ੨੪ ॥ ਲਿਆਇ ਤਿਹਾਵਲ ਅਨਦ
 ਪਠਾਇ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਮਹਿੰ ਦਯੋ ਬ੍ਰਤਾਇ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਦਿਵਸ
 ਦੁਸਹਿਰੇ ਆਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੂਰਜ ਮੱਲ ਪਾਗ ਬੰਧਾਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ਦਿਵਸ
 ਪੱਖ ਅਸ ਭਾਂਤ ਬਿਤਾਏ ॥ ਕੀਰਤਨ ਭਜਨ ਪਾਠ ਹਿਤ ਲਾਏ ॥

ਦਿਨ ੧ ਖੇੜਸ ਬਡ ਯੱਗ ਕਰਾਯੋ ॥ ਸੰਤ ੨ ਅਤਿਥ ਦਿਜ ਸਿਖਨ
 ਅਚਾਏ ॥ ੨੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਭਨ ਦਾਨ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ॥ ਸਿਹਜਾ
 ਬਸਤ੍ਰ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਕੇ ਦੀਨੇ ॥ ਬਹੁ ਮੇਲੇ ਗਨ ਦੀਏ ਤੁਰੰਗ ॥ ਅਲੰਕਾਰ
 ਸੁੰਦਰ ਸਰ ਬੰਗ ॥ ੨੭ ॥ ਜਥਾ ਜੋਗ ਸਭ ਹੀ ਕਰਵਾਏ ॥ ਨਿਜ
 ਨਿਜ ਸਦਨ ਗਏ ਸਮਦਾਏ ॥ ਬੇਦੀ ਤੇਹਣ ਭੁੱਲੇ ਜੈਏ ॥ ਮਿਲ
 ਗੁਰ ਤਾਤਨ ਬਿਦਾ ਸੁ ਹੋਏ ॥ ੨੮ ॥ ਰਾਇ ਜੋਧ ਕਾਂਗੜ ਕੌ ਗਏ ॥
 ਸੰਗ ਆਪਨੇ ਰੂਪਾ ਲਯੋ ॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਬਚ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਪਿਤਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋਊ ਉਚਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਲੇ ਮਾਤਾ ਕੋ ਸੰਗ ਸਿਧਾਏ ॥ ਬਸੇ
 ਬਕਾਲੇ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਜਾਏ ॥ ਭਾਨਾ ਢਿਗ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿਰਾਇ ॥
 ਸ੍ਰਵਣ ਨਾਮ ਸੁਤ ਕੋ ਲੇ ਆਇ ॥ ੩੦ ॥ ਕਰ ਜੈਰਤ ਤਬ ਬਿਨੈ
 ਬਖਾਨੀ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਸਭ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਮੁਰ ਤਨ ਕਾਲ
 ਭਯੋ ਅਬ ਪੂਰਾ ॥ ਤਜਹੁੰ ਦੇਰ ਦਿਹੁ ਬਚ ਨਿਜ ਰੂਰਾ ॥ ੩੧ ॥
 ਸੁਨਤ ਕਹਯੋ ਭਾਨਾ ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥ ਅਬ ਜਾਵਹੁ ਰਾਮਦਾਸ ਮਝਾਰੇ
 ॥ ਜਹਾਂ ਬਿੱਧ ਜੀ ਤਨ ਕੋ ਤਿਆਰਾ ॥ ਤਹਾਂ ਤਿਆਗਹੁ ਦੈਰ ਬਡ
 ਭਾਗਾ ॥ ੩੨ ॥ ਸੁਨ ਭਾਨਾ ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥ ਸ੍ਰਵਣ ਬਾਂਹਿ
 ਲੇ ਗੁਰ ਕਰ ਪਾਇ ॥ ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਇਹੁ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਰਾਖਹੁ
 ਇਸ ਨਿਜ ਚਰਨ ਮਝਾਰਾ ॥ ੩੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ
 ਭਾਖਾ ॥ ਤੁਮ ਸਦ ਮੇਲ ਗੁਰੂ ਘਰ ਰਾਖਾ ॥ ਜਸ ਤੁਮ ਰਹੇ ਪਿਤਾਮੇਂ
 ਸੰਗਾ । ਤਸ ਯਹ ਰਹੈ ਹਮਾਰੇ ਅੰਗਾ ॥ ੩੪ ॥ ਨਹਿ ਚਿੰਤਾ ਕਿਸ
 ਬਿਧ ਕੀ ਕੀਜਹਿ ॥ ਅਬ ਗਮਨਹੁ ਇਸ ਸੰਗ ਲਹੀਜਹਿ ॥ ਯਥਾ
 ਯੱਗ ਕਰ ਹਮ ਢਿਗ ਆਵੈ ॥ ਬਿੱਧ ਜੀ ਬੰਸ ਹਮੋਂ ਮਨ ਭਾਵੈ ॥
 ੩੫ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਭਾਨਾ ਜੀ ਹਰਖਾਏ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ ਸੀਸ
 ਨਿਵਾਏ ॥ ਲੇ ਸੁਤ ਸੰਗ ਤਬੈ ਗਮਨਾਯੋ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਪਹੁੰਚਯੋ ਤਨ

ਤਜਾਗ ਸੁਦਾਯੋ ॥ ੩੬ ॥ ਪਹੁੰਚਯੋ ਗੁਰ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਭਾਨਾ ਜੀ ਸਿੱਖ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਸੰਸਕਾਰ ਜੀ ਸ੍ਰੂਵਣ ਕਰਾਯੋ ॥ ਪੁਨ
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਪਤਮ ਪੈ ਆਯੋ ॥ ੩੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ^੧ਖਸ਼ਟਮ ਜੋਊ
 ਚਰਿੱਤ੍ਰੂ ॥ ਅੰਤ ਨ ਆਵੈ ਤਿਨਹੁ ^੨ਬਚਿੱਤ੍ਰੂ ॥ ਜਥਾ ਬੁੱਧ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ
 ਪਾਈ ॥ ਤਥਾ ਲਿਖੇ ਸੁਭ ਗ੍ਰੰਥਹਿ ਮਾਈ ॥ ੩੮ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾਂ
 ਕੇ ਨਹਿੰ ਪਾਗੀ ॥ ਦੁਸ਼ਟ ਮਾਰ ਲਿਯੇ ਸੰਤ ਉਬਾਰੀ ॥ ਸ਼ਸਤਰ
 ਬਿੱਦਯਾ ਲੋਪ ਜੁ ਥਾਈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਯੋ ਜਗ ਮਾਈ ॥
 ੩੯ ॥ ਹੁਤੇ ^੩ਸਜਾਰ ਤਿਨ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਗਹਾਏ ॥ ਕਰੇ ਸਿੰਘ ਸਮ ਜੁੱਧ
 ਮਚਾਏ ॥ ਐਸੇ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥ ਮਾਣੇ ਰਾਜ ਜੋਗ ਜੁਗ
 ਸਾਜ ॥ ੪੦ ॥ ਕੇ ਸ਼ੋਭਾ ਨਹਿੰ ਜੋ ਕਵਿ ਗਾਵੈ ॥ ਇਨ ਕੀ ਸ਼ੋਭਾ
 ਇਨ ਬਨ ਆਵੈ ॥ ਅਬ ਖਸ਼ਟਮ ਗੁਰ ਗਾਬਾ ਜੋਈ ॥ ਅਤ ਪਾਵਨ
 ਇਸਥਿਤ ਇਤ ਹੋਈ ॥ ੪੧ ॥ ਪਠੈ ਸੁਨੈ ਜੋ ਮਨ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥
 ਚਤੁਰ ਪਦਾਰਥ ਸੋ ਨਰ ਪਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮਹਿੰ ਪੁਨ ਨਹਿੰ
 ਆਵੈ ॥ ਸੰਤ ਰੇਣ ਗੁਰ ਪਰਾ ਬਲ ਜਾਵੈ ॥ ੪੨ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ
 ਬਰਨਨੰ ਕਵਿ ਸੰਤ ਰੇਣ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਭਾਖਾ ਵਿਰੋਚਯਤੇ ਨਾਮ
 ਅਠੱਤਰਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੮ ॥

ਸ੍ਰੀ ਖਸ਼ਟਮ ਗੁਰ ਗਾਬਾ ਸ਼ੁਭ ਸਮਾਪਤੰ ॥ ੬ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ, ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

